

Apokalypsy 18: ilay antso mafy —2018-2030

*“Lavo, lavo izy, ry Babylona
Lehibe!” »*

“Mivoaha eo aminy, ry oloko...”

Nanolotra i Samoela

**Hazavao amiko
ny Daniela sy ny
Apokalypsy**

**Porofa ara-paminaniana fa misy
Andriamanitra
ny fanambarany faratampony ho
an'ny olom-boafidiny**

**Amin'ity asa ity: Ny Tetikasany -
ny Fitsarany**

Version: 23-09-2023 (7-7-5994)

“ Ary nandre feon’olona teo afovoan’i Olay aho;

dia niantso izy ka nanao hoe: Ry Gabriela, ambarao aminy ny fahitana ” Daniela 8:16.

Fanazavana momba ny fonony

Hatrany ambony ka hatrany ambany: Hafatra avy amin’ny anjely telo ao amin’ny Apokalypsy 14.

Ireo no fahamarinana telo avy ao amin’ny bokin’i Daniela nambara tamin’ny olo-masina taorian’ny fitsapana tamin’ny lohataonan’ny taona 1843 sy taorian’ny 22 Oktobra 1844. Tsy niraharaha ny anjara asan’ny Sabata ireo Advantista voalohany, ka tsy nahatakatra ny tena dikan’ireo hafatra ireo. Ireo Advantista izay niandry ny fiverenan’i Kristy dia nampifandray ny zavatra niainany tamin’ily “ **hiaka mamatonalina** ” na “ *mamatonalina* ” voalaza ao amin’ny fanoharana momba ny “ *virjiny folo* ” ao amin’ny Mat. *an’ny mpampakatra* ” no voatonona.

- 1- **Ny lohahevitra ny fitsarana** dia nivelatra ao amin’ny Dan. 8:13-14 ary lohahevitra momba ny hafatry ny *anjely voalohany* ao amin’ny Apok. 14:7: “ *Matahora an’Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy; fa tonga ny andro fitsarany, ka miankohofa eo anatrehan’izay efa nanao ny tany sy ny lanitra ary ny loharano!* »: ny fiverenana amin’ny Sabotsy, ilay hany andro fahafito marina amin’ny lamin’Andriamanitra, ny Sabata Jiosy sy ny andro fitsaharana isan-kerinandro, dia takin’Andriamanitra ao amin’ny fahefatra amin’ny didiny folo.
- 2- **Ny fanamelohana an’i Roma papaly** , “ *tandroka kely* ” ary “ *mpanjaka hafa* ” ao amin’ny Daniela 7:8-24 sy 8:10-23 ka hatramin’ny 25, izay mandray ny anarana hoe “ *Babylona lehibe* ” ao amin’ny hafatry ny *anjely faharoan’i Apo.* 14:8: “ *Rava, rava i Babylona Lehibe!* ”: indrindra indrindra, noho ny Alahady, ilay “andron’ny masoandro” teo aloha nolovaina tamin’ny Emperora Constantin I ^{izay} nanangana azy tamin’ny 7 Martsa 321. Saingy io teny hoe “ *lavo* ” io dia hamarinin’ny fanambaran’Andriamanitra ny toetrany voaozona araka ny maha izy azy. nampiditra izany tamin’ireo mpanompony Advantista taorian’ny taona 1843, tamin’ny 1844, tamin’ny famerenana ny fanao amin’ny Sabata nilaozana. “ *Lavo izy* ” dia midika hoe: “voasambotra izy ka resy.” Ny Andriamanitra ny fahamarinana àry dia manambara ny fandreseny ny tobin’ny lainga ara-pivavahana.
- 3- **Ny foto-kevitra ny fitsarana farany** dia “ *ny afon’ny fahafatesana faharoa* ” mamefy ireo mpikomy kristiana. Izany no sary aseho ao amin’ny Dan.7:9-10, ny lohahevitra novolavolaina ao amin’ny Apok. 20:10-15, ary io no lohahevitra ny hafatry ny *anjely fahatelo* ao amin’ny

Apok. 14:9-10: “ Ary Ary nisy anjely fahatelo koa nanaraka azy ka nanao tamin'ny feo mahery hoe: Raha misy miankohoka eo anoloan'ny bibi-dia sy ny sariny ka mandray **marika** amin'ny handriny na amin'ny tånany, dia izy koa no hisotro ny divain'ny fahatezeran'Andriamanitra, izay alatsaka eny ivelany. ary hampijalina amin'ny afo sy solifara eo anatrehan'ny anjely masina sy eo anatrehan'ny Zanak'ondry izy : “Indro, ny Alahady dia fantatra amin'ny “ **mariky ny bibidia** ”.

Mariho fa mifanitsy amin'ny isan'ireo andininy nokendrena ao amin'ny Daniela 7: 9-10 sy ny Apokalypsy 14: 9-10.

Ny anjely fahefatra : tsy miseho afa-tsy ao amin'ny Apo.18 izy izay maneho ny fanambarana farany ny hafatra Advantista telo teo aloha izay mandray soa avy amin'ny fahazavan'Andriamanitra rehetra izay tonga nanazava azy ireo hatramin'ny taona 1994 sy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, izany hoe mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao. lohataona 2030 Izany no anjara tsy maintsy tanterahin'ity asa ity. Ny fahazavana tonga nanazava azy dia manambara ireo heloka nifandimby: ny fivavahana katolika, nanomboka tamin'ny taona 538; ny fivavahana protestanta, nanomboka tamin'ny 1843; ary ny andrim-panjakana Advantista ofisialy, nanomboka tamin'ny 1994. Ireo fahalavoana ara-panahy rehetra ireo dia nanana ny antony, tamin'ny fotoany: ny fandavana ny fahazavana naroson'ny Fanahy Masin'Andriamanitra tao amin'i Jesosy Kristy. “ *Amin'ny andro farany* ” voalaza ao amin'ny Dan. 11:40, ny Eglizy Katolika dia mampivondrona ao anatin'ny ozonany, ny antokom-pivavahana rehetra, na kristiana na tsia, izay manaiky ny fanompoany sy ny fahefany; Izany dia eo ambany fiahian'ny firaisankina antsoina hoe "ekiomenika" izay, taorian'ny Protestanta, dia nikambana tamin'ny Advantista ofisialy tamin'ny 1995.

2 Korintiana 4:3-4

“ ... Raha mbola miafina ny Filazantsarantsika, dia miafina amin' izay ho very izany; ho an'ny tsy mino izay nohajambain'ny Andriamanitr'izao tontolo izao ny fahiratan-tsainy, mba tsy hahitany ny famirapiratan'ny filazantsaran'ny voninahitr'i Kristy, Izay endrik'Andriamanitra . »

“Ary raha mbola tsy azo ny teny faminaniana, dia ho an'izay tsy maintsy ho very ihany no hitoetra ho toy izany”

Ary koa, amin'ny famintinana ireo fanambarana aseho ato amin'ity antontan-taratasy ity dia fantaro fa, mba " hanamarinana ny fahamasinana ", nanomboka tamin'ny lohataonan'ny 1843 izay naorina tamin'ny alalan'ny didin'ilay Andriamanitra mpamorona sy mpanao lalàna

ao amin'ny Daniela 8:14, araka ny “ *Filazantsara mandrakizay* ”
nosoratany,

manerana ny tany, ny lehilahy sy ny vehivavy rehetra,

tsy maintsy atao batisa amin'ny anaran'i Jesoa Kristy amin'ny
asitrika tanteraka mba hahazoana ny fahasoavan'Andriamanitra,

tsy maintsy mitandrana ny Sabotsy, ny Sabata fitsaharana
amin'ny andro fahafito, izay nohamasinin'Andriamanitra ao
amin'ny Genesisy 2, ary ny faha-4^{amin'ny} didiny 10 voatonona ao
amin'ny Eksodosy 20; izany, mba hitahiry ny fahasoavany,

dia tsy maintsy manaja ny lalàn'Andriamanitra momba ny
fitondran-tena sy ny lalàna momba ny sakafo voalaza ao amin'ny
Baiboly Masina, ao amin'ny Genesisy 1:29 sy Levitikosy 11,
(fahamasinan'ny vatana).

ary tsy tokony “ manamavo ny teniny ara-paminaniana ”, mba tsy
“ hamono ny Fanahin'Andriamanitra ” (1 Tes.5:20).

Izay rehetra tsy mahafeno ireo fepetra ireo dia
melohin'Andriamanitra hiharan'ny “ *fahafatesana faharoa* ”
voalaza ao amin'ny Apokalypsy 20.

SAMOELA

HAzavao – ME DANIEL SY Apokalypsy **Pejy amin'ny lohahevitra voaresaka**

Fizarana voalohany: Fanamarihana fanomanana

Mampiasa fikarohana mandeha ho azy ny laharan'ny pejy ny rindrambaiko
ampiasaina

Pejin- dohateny

- 07 Famelabelarana
- 12 Andriamanitra sy ny zavaboariny
- 13 Ny fototry ny fahamarinana ara-baiboly
- 16 Fanamarihana fototra : 7 Martsa 321, andro voaozona ho an'ny fahotana
- 26 Ny tenivavolombelon' Andriamanitra nomena teto an-tany

- 28 Fanamarihana : Aza afangaro ny maritiora sy ny sazy
 29 Genesisy: famintinana ara-paminaniana tena ilaina
 30 Ny finoana sy ny tsy finoana
 33 Sakafo ho an'ny toetr'andro mety
 37 Ny Tantara Nambara Momba ny Finoana
 39 Fanamarihana fanomanana ny bokin'i Daniela
 41 **Manomboka ao amin'ny Daniela izany rehetra izany – NY BOKIN'I DANIELA**
- 42 Daniela 1 - Ny nahatongavan'i Daniela tany Babylona
 45 Daniela 2 *Ny sarivongan'ny* fahitan'i Nebokadnezara mpanjaka
 Daniela 3 - Ny namany telo lahy tao amin'ny *lafaoro*
 62 Daniela 4 - nanetry tena sy niova fo ny mpanjaka
 69 Daniela 5 Ny fitsaran'i Belsazara mpanjaka
 74 Daniela 6 - Daniela tao *an-davaky ny liona*
 79 Daniela 7 - *Ny biby efatra* sy ny tandroka *kely* papa
 90 Daniela 8 - Nohamafisina ny maha Papa – ny didin'Andriamanitra ao amin'ny Dan. 8:14.
 103 Daniela 9 - Ny fanambarana ny fotoan'ny fanompoan'i Jesosy Kristy teto an-tany.
 121 Daniela 10 - Filazana ny *loza lehibe* - Fahitana ny loza
 11 - Ny ady fito tany Syria.
 146 Daniela 12 - Ny iraka maneran-tany Advantista aseho sy misy daty.
 155 Fampidirana ny tandindona ara-paminaniana
 158 Advantista
 163 Ny fijerena voalohany ny Apokalypsy
 167 Ireo tandindon'i Roma ao amin'ny Faminaniana
 173 Fahazavana amin'ny Sabata
 176 Ny didin'Andriamanitra ao amin'ny Daniela 8:14
 179 Fiomanana ho amin'ny Apokalypsy
 183 Ny Apokalipsy amin'ny famintinana
 188 **Fizarana faharoa: ny fandinihana amin'ny antsipiriany ny Apokalypsy**
- 188 **Apokalypsy 1** : Prologue-Ny Fiverenan'i Kristy-Ny Lohahevitra Advantista
 199 **Apokalypsy 2** : Ny Fiangonan'i Kristy hatramin'ny niorenany ka hatramin'ny 1843
 199 Vanim-potoana voalohany : *Efesosy* - Vanim -*potoana faharoa : Smyrna* -
 Vanim- ^{faha-3} _{potoana} : *Pergamosy* -
^{Vanim-potoana} _{faha-4} : *Tyatira*
- 216 **Apokalypsy 3** : Ny Fiangonan'i Kristy nanomboka tamin'ny 1843 - naverina tamin'ny laoniny ny finoana Kristiana apostolika
 216 Vanim -^{potoana} _{faha-5} : *Sardisy* - Vanim -^{potoana} _{faha-6} : *Philadelphia* -
 223 Nambara tao amin'ny Fahitana Voalohany nataon'i Ellen G. White ny anjaran'ny Advantista
 225 ^{Taona} _{faha-7} : *Laodikia*
 229 **Apokalypsy 4** : fitsarana any an-danitra

- 232 Fanamarihana : Maminany ny LALAN'ANDRIAMANITRA
 239 **Apokalypsy 5** : ny Zanak'olona
 244 **Apokalypsy 6** : Mpilalao sarimihetsika, sazy avy amin'Andriamanitra sy famantarana ny andron'ny Kristianina - Ny tombo-kase 6 voalohany
 251 **Apokalypsy 7** : Ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito voaisy tombo-kase tamin'ny “ *tombo-kasen'Andriamanitra* ”: ny Sabata sy ny “ *tombo-kase fahafito* ” miafina.
 259 **Apokalypsy 8** : Ny “ *trompetra* ” efatra voalohany
 268 **Apokalypsy 9** : Ny “ *trompetra* ” faha-5 sy faha-6
 268 ny “ *trompetra* ” faha-5
 276 ny “ *trompetra* ” faha-6
 286 **Apokalypsy 10** : ny “ *boky kely misokatra* ”
 291 Famaranana ny ampahany voalohany amin'ny Apokalypsy
Fizarana faharoa: ireo lohahevitra novolavolaina
 292 **Apokalypsy 11** : fitondran'ny papa - tsy finoana an'Andriamanitra - ny “ *trompetra* ” faha-7
 305 **Apokalypsy 12** : ny drafitra afovoany lehibe
 313 **Apokalypsy 13** : ireo rahalahy sandoka amin'ny fivavahana kristiana
 322 **Apokalypsy 14** : Fotoanan'ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito
 333 **Apokalypsy 15** : Ny fiafaran'ny fotoam-pitsapana
 336 **Apokalypsy 16** : Ny *loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra*
 345 **Apokalypsy 17** : tsy misaron-tava ilay vehivavy janga ary fantatra
 356 **Apokalypsy 18** : mahazo ny saziny ny vehivavy janga
 368 **Apokalypsy 19** : ny *adin'i* Jesosy Kristy amin'ny Hara-magedona
 375 **Apokalypsy 20** : ny *arivo taona* amin'ny arivo taona faha-7 sy ny fitsarana farany
 381 **Apokalypsy 21** : *an'i Jerosalema Vaovao* nomem-boninahitra
 392 **Apokalypsy 22** : Ny Andro Mandrakizay Tsy Misy Fiafarana
 405 **Mamono ny taratasy fa ny Fanahy no mamelona**
 408 **Ny fotoan'i Jesosy Kristy teto an-tany**
 410 **Fahamasinana sy fanamasinana**
 424 **Ny fisarahan'ny Genesisy - manomboka amin'ny Genesisy 1 ka hatramin'ny 22 -**
 525 Ny fahatanterahan'ny teny fikasana natao tamin'i Abrahama: Genesisy 23 ka...
 528 Ny Eksodosy sy Mosesy mahatoky – Avy ao amin'ny Baiboly amin'ny ankapobeny – Ny ora amin'ny safidy farany – Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito: Fisarahana, Anarana, Tantara – Ny fitsarana lehibe an'Andriamanitra – Andriamanitra manomboka amin'ny A ka hatramin'ny Z – Fanolanana ny lahatsoratra ao amin'ny Baiboly. – Ny Fanahy dia mamerina ny fahamarinana.
 547 **Ny fitokanana farany**
 548 **Ny Antso Farany**

Fanamarihana: ny fandikana amin'ny fiteny vahiny dia atao amin'ny alàlan'ny rindrambaiko fandikan-teny mandeha ho azy, ny mpanoratra dia tompon'andraikitra amin'ny lahatsoratra amin'ny teny frantsay ihany, ny fitenin'ny dikan-teny tany am-boalohany.

Hazavao amiko ny Daniela sy ny Apokalypsy

Presentation

Teraka sy nipetraka tao amin'io tany maharikoriko indrindra io aho, satria an'ohatra ny anaran'ny renivohiny hoe " *Sodoma sy Egipta* " ao amin'ny Apok. 11:8. Ny modely misy azy eo amin'ny fiaraha-monina, repoblika, fitsiriritana, nalain'ny olona maro eran'izao tontolo izao, naporitaka ary nalain'izy ireo; Ity firenena ity dia i Frantsa, firenena manjakazaka sy revolisionera, mpanandrana ny Repoblika dimy miaraka amin'ny fitondran'ny mpamory helok'Andriamanitra. Mirehareha, manambara sy mampiseho ny tabilao momba ny zon'olombelona, manohitra mafy ny tabilaon'ny adidin'olombelona voasoratra amin'ny endrika "didy folo", nataon'ilay Andriamanitra Mpamorona mihitsy. Hatramin'ny niandohany sy ny fanjakany voalohany, dia niaro ny fahavalony izy, dia ny fivavahana katolika romana izay tsy nitsahatra ny fampianarany ny fiantsoana ny "ratsy" izay antsoin'Andriamanitra hoe "tsara" ary ny antsoiny hoe "tsara" izay nantsoiny hoe "ratsy". ". Naho ny fahalavoana tsy azo ihodivirana, ny Revolisionany dia nitarika azy hanaiky ny tsy finoana an'Andriamanitra. Noho izany, amin'ny maha-zavaboary azy, vilany tany, i Frantsa dia mirotsaka amin'ny fifandirana izay manohitra azy amin'ilay Andriamanitra mahery indrindra, vilany vy tena izy; efa azo novinavinaina sy naminaniny ny vokany; Hiaina ny hiafaran'i " *Sodoma* " izy noho ireo fahotana teo alohany ihany. Ny tantaran'izao tontolo izao nandritra ny 1700 taona lasa teo ho eo dia voavolavolan'ny fitaoman-dratsiny, indrindra fa ny fanohanany ny fahefan'ny fitondrana papaly katolika romana, hatramin'ny mpanjakany voalohany, Clovis I, ^{mpanjaka} voalohan'ny Franks. Natao batisa tao Reims izy, tamin'ny 25 Desambra taona 498. Io daty io dia mitondra ny mariky ny fankalazana ny Krismasy nampifandraisin'i Roma, tamin'ny fomba tsy ara-drariny sy tamin'ny fomba feno habibiana, tamin'ny daty diso nahaterahan'i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra tonga nofo, nahary izao tontolo izao sy izay rehetra velona na misy; izay milaza tsara ny anaram-boninahitra hoe " *Andriamanitry ny fahamarinana* " satria halany " *ny lainga izay manana ny devoly ho rainy* ", araka ny nambaran'i Jesosy.

Tianao ve ny porofo tsy azo lavina fa tsy misy papa romana ara-dalàna amin'ny filazana fa mpanompon'i Jesosy Kristy? Iza no marina sy ara-baiboly: Hoy Jesosy ao amin'ny Mat.23:9: " *Ary aza miantso olona etỳ an-tany ho rainareo; fa iray ihany ny Rainareo, dia izay any an-danitra.* »

Inona no iantsoana ny papa eto an-tany? Ny olon-drehetra dia afaka mahita izany, " *ray masina* ", na koa, " *ray tena masina* ". Antsoina hoe " *ray* " koa ny pretra katolika . Io toe-tsaina mikomy io dia mahatonga ny mpisorona maro be hametraka ny tenany ho mpanelanelana tsy maintsy ilaina eo amin'Andriamanitra sy ny mpanota, fa ny Baiboly kosa mampianatra azy ny fahafahana miditra malalaka amin'Andriamanitra izay nomen'i Jesosy Kristy ho ara-dalàna. Amin'izany fomba izany, ny finoana katolika dia mampirisika ny olombelona

hiseho ho tena ilaina sy ilaina. Io fialana amin'ny fanelanelanana mivantana nataon'i Jesosy Kristy io dia holazain'Andriamanitra ao amin'ny faminiana iray ao amin'ny Dan. 8:11-12. Fanontaniana-Valiny : Iza no mino fa Andriamanitra Mpamorona mahery dia afaka maka ny olombelona tsy mankatò azy amin'ny “ **avonavona** ” manafintohina toy izany voalaza ao amin'ny Dan. 7:8 sy 8:25? Ny valin-tenin'ny Baiboly momba io fampitomboana ny sain'olombelona io dia ao amin'io andininy ao amin'ny Jer.17:5 io: “ *Iza no lazain'i Jehovah: **Ho voaozona** izay olona matoky olona , izay maka ny nofo ho fivelomany , ary izay mampivily ny fony amin'i Jehovah. ! »*

Satria i Frantsa no namolavola be ny tantara ara-pivavahana tamin'ny ampahany betsaka tamin'ny vanim-potoana Kristiana, dia nomen'Andriamanitra ny Frantsay ny iraka hanambara ny anjara asany voaozona; izany, amin'ny alalan'ny fanazavana ny dikany miafina ao amin'ireo fanambarana ara-paminiana voarakitra ao anatin'ny fehezan-dalàna ara-baiboly hentitra.

Tamin'ny 1975 aho no nahazo ny fanambarana momba ny iraka ara-paminiana nataoko tamin'ny alalan'ny fahitana iray, ny tena dikan'izany izay vao azoko tamin'ny 1980, taorian'ny batisako. Natao batisa tao amin'ny finoana Kristiana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito aho, nanomboka tamin'ny 2018, fa voatendry ho amin'ny fanompoana mandritra ny jobjy (7 im-7 taona) izay hifarana amin'ny lohataonan'ny 2030 miaraka amin'ny fiverenana amin'ny voninahitry ny Tompo. ny Tompo Andriamanitra Tsitoha, Jesosy Kristy.

Ny fanekena ny fisian' Andriamanitra na i Jesoa Kristy dia tsy ampy hahazoana ny famonjena mandrakizay .

Tsaroako eto, talohan'ny niverenany tany an-danitra, i Jesosy dia niresaka tamin'ny mpianany ireto andinin-teny ao amin'ny Mat.28:18 ka hatramin'ny 20: “Ary Jesosy nanatona, dia niteny taminy hoe: Efa nomena Ahy ny fahefana rehetra any an-danitra , eto an-tany. **Koa mandehana hianareo, dia ataovy mpianatra ny firenena rehetra**, manao batisa azy **ho amin'ny anaran'ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina**, ary **mmpianatra azy hitandrina izay rehetra nandidiako anareo** . Ary indro, *Izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao .”* Ny fanahiny masina dia nanome tsindrimandry tao amin'ny apostoly Petera izao fanambarana ara-dalàna sy manetriketrika hafa iray ao amin'ny Asan'ny Apostoly 4:12 izao: “ **Tsy misy famonjena amin'ny hafa; fa tsy misy anarana hafa ambanin'ny lanitra nomena ny olona izay hahazoantsika famonjena** .”

Noho izany, fantaro fa ny fivavahana izay mampihavana antsika amin'Andriamanitra dia tsy mifototra amin'ny lova ara-pivavahana noho ny fomban'olombelona. Ny finoana ny sorompanavotana an-tsitrano natolotr'Andriamanitra, tamin'ny alalan'ny fahafatesany olombelona tao amin'i Jesoa Kristy, no **hany fomba** hahazoana ny fampihavanana antsika amin'ny fahamarinana tonga lafatra amin'ny fahamasinany. Ary koa, na iza na iza ianao, na inona na inona fiavianao, na inona na inona fiavianao, na fivavahana nolovainao, na firenenao, na firazanana, na volon-koditrao, na fiteninanao, eny fa na dia ny toerana misy anao eo amin'ny olona aza, ny fihavananao amin'Andriamanitra dia amin'ny alalan'i Jesosy Kristy irery ihany sy ny

fanarahana ny fampianarany izay resahiny. ho an'ny mpianany hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao; araka ny asehon'ity taratasy ity.

Ny teny hoe “ Ray, Zanaka ary Fanahy Masina ” dia manondro andraikitra telo nifanesy nataon'ily Andriamanitra tokana tao amin'ny drafitry ny famonjena natolony ho an'ny mpanota meloka, voaheloka ho amin'ny “ *fahafatesana faharoa* ”. Io “trinite” io dia tsy fivorian'ny Andriamanitra telo, araka ny inoan'ny silamo, ka manamarina ny fandavany an'io dogma kristiana io sy ny fivavahany. Amin'ny maha “ Ray ” antsika, dia Andriamanitra no nahary antsika ho an'ny rehetra; amin'ny maha-“ Zanaka ” Azy, dia nanome ny tenany ho tenan'ny nofo Izy mba hanonitra ny fahotan'ny olom-boafidiny ho solon'izany; ao amin'ny “ Fanahy Masina ”, Andriamanitra, Fanahin'i Kristy nitsangana tamin'ny maty, dia tonga mba hanampy ny olom-boafidiny hahomby amin'ny fiovam-pony amin'ny fahazoana “ ny fanamasinana izay tsy misy olona hahita ny Tompo ”, araka ny ampianarin'ny apostoly Paoly ao amin'ny Heb.12. : 14; Ny hoe “ fanamasinana ” dia ny hoe natokana ho an'Andriamanitra sy ho an'Andriamanitra. Manamafy ny fanekenany ny olom-boafidy izany ary miseho amin'ny asan'ny finoany, amin'ny fitiavany an'Andriamanitra sy ny fahamarinana ara-baiboly ara-tsindrimandry sy nambara.

Ny famakiana ity antontan-taratasy ity dia tena ilaina mba hahatakarana **ny ozona avo dia avo** izay mavesatra amin'ny mponin'ny tany, ny andrim-pivavahany ary ny an'ny tontolo kristiana tandrefana, indrindra indrindra, noho ny fiaviany kristiana; satria ny lalana notarihin'i Jesoa Kristy no lalana famonjena **tokana** sy **tokana** an'ny tetikasan'Andriamanitra; vokatr'izany dia mijanona ho lasibatry ny fanafihan'ny devoly sy ny demonia ny finoana kristiana.

Amin'ny ankapobeny, ny tetikasa famonjena noforonin'ily Andriamanitra Mpamorona dia tsotra sy mitombina. Fa ny fivavahana dia manana toetra sarotakarina noho ny hoe ireo izay mampianatra izany dia tsy mihevitra afa-tsy ny hanamarina ny foto-pisainany ara-pivavahana ary, amin'ny fanaovana fahotana, matetika noho ny tsy fahalalana, dia tsy mifanaraka amin'ny fitakian'Andriamanitra intsony izany hevitra izany. Vokatr'izany dia namely azy ireo tamin'ny ozonany izay adikan'izy ireo ho tombontsoany izy ka tsy mandre ny latsa avy amin'Andriamanitra.

Tsy natao handraisana loka ara-literatiora ity asa ity; ho an'ily Andriamanitra Mpamorona, ny hany anjarany dia ny hizaha toetra ny olom-boafidiny amin'ny fisedrana ny finoana izay ahafahan'izy ireo mahazo ny fiainana mandrakizay nomen'i Jesosy Kristy. Hahita famerimberenana ao ianao, nefa izany no fomba ampiasain'Andriamanitra amin'ny famotohana ireo fampianarana mitovy amin'izay ambarany amin'ny alalan'ny sary sy marika samihafa. Ireny famerimberenana maro ireny no porofo tsara indrindra ny amin'ny maha-azo itokiana azy ary manaporofy ny maha zava-dehibe nomeny an'ireo fahamarinana voarakitra an-tsary. Ny fanoharana nampianarin'i Jesosy dia manamafy izany fanamafisana sy famerimberenana izany.

Ho hitanao ato amin'ity asa ity ireo fanambarana nomen'ily Andriamanitra Mpamorona lehibe izay nitsidika antsika tamin'ny anaran'i Jesosy avy any Nazareta, izay nomena anarana hoe “voahosotra”, na “mesia”, araka ny teny hebreo hoe “mashiah” voalaza ao amin'ny Dan. .9:25, na “christ”, avy

amin'ny teny grika hoe “christos” amin'ny asa soratry ny fanekena vaovao. Tao aminy no nahatongavan'Andriamanitra nanolotra ny ainy madio tanteraka ho sorona an-tsitrapo, mba hanamarinana ny fombafomba fanaovana sorona biby izay nialoha ny fiaviany hatramin'ny nanota tany am-boalohany nataon'i Eva sy Adama. Ny teny hoe “ *voahosotra* ” dia manondro olona iray izay mandray ny fanosoran'ny Fanahy Masina aseho amin'ny alalan'ny menaka avy amin'ny hazo oliva. Ny fanambarana ara-paminaniana nomen' Andriamanitra amin'ny anaran'i Jesoa Kristy tokana sy ny asa sorompanavotany dia mitarika ny olom-boafidiny eo amin'ny lalana izay mitondra mankany amin'ny fiainana mandrakizay. Satria ny famonjena amin'ny alalan'ny fahasoavana fotsiny dia tsy manakana ny olom-boafidy tsy ho latsaka ao anatin'ny fandrika izay tsy fantany akory. Noho izany dia ny hamenoana ny fanolorana ny fahasoavany, fa amin'ny anaran'i Jesosy Kristy, dia tonga Andriamanitra manambara ny fisian'ireo fandrika lehibe izay mamela ny mpanompony farany amin'ny andro farany, hamakafaka sy hitsara ary hahatakatra mazava tsara ny **fisafotofotoana**. ny toe-javatra iainan'ny fivavahana kristiana maneran-tany izay manjaka amin'izao vanim-potoana farany amin'ny famonjena izao tontolo izao.

Fa alohan'ny famafazana dia tsara ny manongotra; satria voalana ny toetran'ilay Andriamanitra nahary noho ny fampianaran'ireo fivavahana lehibe monoteista miely patrana eto an-tany. Samy manana ny iraisan'izy ireo izy ireo fa mametraka an'ilay Andriamanitra tokana amin'ny alalan'ny faneriterena ary noho izany dia mijoro ho vavolombelona ny amin'ny fisarahan'izy ireo sy ny fifandraisany aminy. Ny fahalalahana hita miharihary amin'ny finoana kristiana dia noho ny zava-misy amin'izao fotoana izao ihany, fa raha vao avelan'Andriamanitra hiasa malalaka ny demonia, dia hiseho indray io tsy fandeferana amin'izay tsy manaraka azy io. Raha te-hihetsika tamin'ny alalan'ny teritery Andriamanitra, dia ampy ho azy, tsotra izao, ny nanao ny tenany ho hitan'ny masonry, mba hahazoana tamin'ny zavaboariny fa hankatò ny sitrapony rehetra izy ireo. Raha tsy nanao toy izany izy, dia satria **miankina** amin'ny safidy malalaka hitia azy na handà azy fotsiny ny fifidianany olom-boafidy ; safidy malalaka izay omeny ny zavaboariny rehetra. Ary raha misy faneriterena, dia ny toetra voajanahary ananan'ny olom-boafidy ihany no voatosika sy voasarika, amin'ny maha-malalaka azy manokana, amin'ny alalan'ilay Andriamanitra ny fitiavana. Ary io anarana fitiavana io dia mifanentana tsara aminy, satria izy no manamaivana azy, amin'ny fanolorana ny zavaboariny fanehoana an-tsehatra izay mahatonga azy tsy ho toherina; izany amin'ny alalan'ny fanolorana ny ainy ho fanonerana, amin'ny tenan'i Jesoa Kristy, noho ny ota nolovainy sy nataon'ny olom-boafidiny **irery** tamin'ny fotoana naha-tsy fahalalana sy fahalemen'izy ireo. Attention ! Eto an-tany, io teny hoe fitiavana io dia miendrika fahatsapana sy fahalemena ihany. Ny an'Andriamanitra dia mahery sy marina tanteraka; izay mampiova ny zava-drehetra satria miendrika fitsipika izay mifehy tanteraka ny fihetseham-po. Ny fivavahana marina ankasitranan'Andriamanitra ary dia miankina amin'ny fifikirana malalaka amin'ny tenany sy ny eritreriny ary ny fotopoto-pitsipiny voarina ao amin'ny lalàna. Ny fiainana an-tany rehetra dia miorina amin'ny lalàna ara-batana, simika, ara-moraly, ara-tsaina ary ara-panahy. Tahaka ny hoe tsy hiditra ao an-tsain'ny olona ny hevitra handosirana ny lalàn'ny

sinton'ny tany sy ny fanafoanana azy io, ny fanahiny dia tsy afaka miroborobo afa-tsy amin'ny fanajana sy ny fankatoavana ny lalàna sy ny fitsipika napetrak'ilay Andriamanitra Mpamorona. Ary marina tsara àry ireto tenin'ny apostoly Paoly ao amin'ny 1 Kor.10:31 ireto: “ *Na mihinana na misotro hianareo, na inona na inona ataonareo, dia ataovy ho voninahitr'Andriamanitra izany rehetra izany .*” Ny fampiharana an'io fanasana maimaim-poana io dia tanteraka noho ny hoe, ao amin'ny Baiboly, ary ao amin'izy io ihany, dia Andriamanitra no nanolotra sy nanambara ny heviny araka an'Andriamanitra. Ary zava-dehibe ny fiheverana ny heviny eo amin'ny fanatanterahana ny asa “ *fanamasinana* ”, araka ny Heb.12:14, “ *tsy misy hahita ny Tompo .*” Indraindray ny heviny dia miendrika fanafody, saingy tsy azo iadian-kevitra kokoa noho ny omen'ny dokotera manam-pahaizana manokana izay ampanaovin'ny olombelona faingana ny fankatoavany, amin'ny fiheverana fa manao izay hahasoa ny fahasalamany izy, na ara-batana na aratsaina (na dia raha diso izy). Ilay Andriamanitra Mpamorona dia, ambonin'ny zavatra rehetra, no hany mpitsabo fanahy izay fantany amin'ny antsipiriany madinika indrindra. Marary nefa manasitrana isaky ny mety ny toe-javatra. Kanefa amin'ny farany, dia handringana sy handringana ny fiainana selestialy sy eto an-tany rehetra izay hita ho tsy mahay mitia azy izy ka noho izany dia mankatò azy.

Ny tsy fandefarana ara-pivavahana àry no vokatra mampiharihary ny fivavahan-diso monoteista. Tena fahadisoana sy fahotana lehibe izany satria manodinkodina ny toetran'Andriamanitra, ary amin'ny famelezana Azy dia tsy atahorana hahazo ny fitahiany sy ny fahasoavany ary ny famonjeny. Na izany aza, Andriamanitra dia mampiasa azy io ho toy ny karavasy hanasazy sy hamely ny olombelona tsy mino na tsy mahatoky. Miantehitra amin'ny fijoroana vavolombelona ara-baiboly sy ara-tantara aho eto. Mampianatra antsika tokoa ny soratra tao amin'ny fanekena taloha fa mba hanasazy ny fivadihan'ny vahoakany, ilay firenena antsoina hoe Israely, dia nampiasa ny vahoaka “Filistina” Andriamanitra, izay mpiara-belona taminy akaiky indrindra. Amin'izao androntsika izao, ity vahoaka ity dia manohy ity hetsika ity amin'ny anarana hoe "Palestiniana". Tatỳ aoriana, rehefa naniry hanambara ny fitsarany sy ny fanamelohana azy farany an'ity Isiraely ara-nofa eto an-tany ity izy, dia niantso ny fanompoana an'i Nebokadnezara mpanjaka Kaldeana; in-telo ity. Tamin'ny fahatelo, tamin'ny – 586, dia rava ilay firenena ary nentina sesitany tany Babylona nandritra ny “70 taona” ireo olona sisa tavela, araka ny faminiana ao amin'ny Jer.25:11. Tatỳ aoriana, dia noravan'ny miaramila romanina notarihin'i Titus, mpandova ny Emperora Vespasien, indray ilay firenena, noho ny fandavany tsy hanaiky an'i Jesosy Kristy ho mesiany. Nandritra ny vanim-potoana Kristiana, niverina tamin'ny fomba ofisialy tamin'ny fahotana tamin'ny 321, ny finoana Kristiana dia nomena ny tsy fandeferan'ny papa nanomboka tamin'ny 538. Ary io finoana katolika nanjaka io dia nitady fifandirana tamin'ny vahoaka Afovoany Atsinanana izay lasa silamo ara-pivavahana tamin'ny taonjato faha-6 ihany . Ny Kristianisma tsy mahatoky dia nahita fahavalo mahatahotra mandrakizay. Satria ny fanoherana ara-pivavahana ao amin'ireo toby roa ireo dia toy ny tsato-kazo, manohitra tanteraka hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Ny tsy mino koa dia miavonavona ka mitady ny voninahitry ny maha-tokana; raha tsy mahazo izany

avy amin'Andriamanitra izy dia milaza izany ho an'ny tenany ary tsy manaiky hohanina. Io fanoritsoritana ny amin'ny tsirairay io dia mampiavaka ireo mpikambana ao amin'ny fiangonana samy hafa sy mivondrona ao amin'ny fivavahan-diso samy hafa. Ny fanamelohana ny tsy fandeferana dia tsy midika hoe mandefitra Andriamanitra. Ny tsy fandeferana dia fanaon'ny olombelona entanin'ny tobin'ny demonia. Ny teny hoe mandefitra dia midika hoe tsy fandeferana ary ny tenin'ny finoana marina dia fankatoavana na tsy fankasitrahana araka ny foto-kevitra ny Baiboly hoe “eny, na tsia”. Amin'ny lafiny iray, Andriamanitra dia manohana ny fisian'ny ratsy nefa tsy mandefitra izany; tohanany izany mandritra ny fotoanan'ny fahalalahana nokasaina amin'ny tetikasany hifidianana ireo olom-boafidiny. Ny teny hoe fandeferana àry dia mihatra amin'ny maha-olombelona ihany, ary io teny io dia niseho tao amin'ny Didin'i Nantes an'i Henri IV tamin'ny 13 Aprily 1598. Saingy rehefa tapitra ny andron'ny fahasoavana, dia ho ringana ny ratsy sy izay manao izany. Ny fandeferana dia nisolo ny fahalalahana ara-pivavahana nomen'Andriamanitra ny olombelona hatramin'ny voalohany.

Ampahafantarina ny sakafo amin'ity asa ity; ny porofo dia haseho sy haseho manerana ny pejy.

Andriamanitra sy ny zavaboariny

Ny diksionera ara-panahy ampiasain'ny lehilahy any Eoropa Latina dia manafina ireo hafatra tena ilaina ampitain'Andriamanitra. Toy izany koa, voalohany indrindra, ny teny hoe Apokalipsy izay, amin'io lafiny io, dia miteraka loza lehibe atahoran'ny olona. Ao ambadik'io teny mampatahotra io anefa dia misy ny fandikan-teny hoe "Apokalypsy" izay manambara amin'ireo mpanompony ao amin'i Kristy ireo zavatra tena ilaina amin'ny famonjena azy ireo. Araka ny fotopoto-pitsipika fa ny fahasambaran'ny sasany dia miteraka loza ho an'ny hafa, ny an'ny any amin'ny toby mifanohitra, ny hafatra mifanohitra tanteraka dia tena manan-karena amin'ny fampianarana ary tena aroso matetika ao amin'ily "Apokalypsy" tena masina nomena ny apostoly Jaona.

Ny teny iray hafa, ny teny hoe "anjely" dia manafina lesona lehibe. Io teny frantsay io dia avy amin'ny teny latinina hoe "angelus" mihitsy nalaina avy amin'ny teny grika hoe "aggelos" izay midika hoe: iraka. Ahariharin'io fandikan-teny io amintsika ny hasarobidin'ny zavaboariny, dia ireo mpiara-miasa aminy izay noforoniny afaka sy tsy miankina. Aina nomen'Andriamanitra, izany fahaleovantena izany dia mitazona fameperana ara-lojika. Asehon'io teny hoe "iraka" io amintsika anefa fa hitan'Andriamanitra ho hafatra velona ny mpiara-miasa aminy malalaka. Araka izany, ny zavaboary tsirairay dia maneho hafatra iray ahitana traikefa eo amin'ny fiainana voamariky ny safidy sy toerana manokana izay mahaforona ilay antsoin'ny Baiboly hoe "fanahy". Ny zavaboary tsirairay dia miavaka amin'ny maha-fanahy velona azy. Satria ny zavatra tsy fantatr'ireo olona eny amin'ny lanitra voalohany noforonin'Andriamanitra, izay antsointsika hoe "anjely", dia hoe afaka mamerina azy ireo ilay nanome azy ireo ny fiainana sy ny zo ho velona. Noforonina hiaina mandrakizay izy ireo ary tsy fantany akory ny hevitra ny teny hoe fahafatesana. Izany dia ny manambara amin'izy ireo ny dikan'ny teny hoe fahafatesana fa Andriamanitra no namorona ny refy eto an-tany izay hitondran'ny karazan'olombelona, na i Adama, ny anjara asan'ny olombelona mety maty taorian'ny fahotan'ny saha Edena. Ny hafatra asehontsika dia tsy ankasitranan'Andriamanitra raha tsy mifanaraka amin'ny fitsipiny momba ny tsara sy ny tsara. Raha mahafeno ny fenitry ny faharatsiana sy ny faharatsiana io hafatra io, dia ilay mitondra azy io dia avy amin'ny karazana mpikomy izay melohin'izy io ho amin'ny fahafatesana mandrakizay, ho amin'ny fandranganana farany sy fandranganana ny fanahiny manontolo.

Ny fototry ny fahamarinana ara-baiboly

Hitan'Andriamanitra fa tsara sy mahitsy ny nampahafantatra an'i Mosesy, voalohany, ny niandohan'ny rafi-pandaminana eto an-tany, mba hahafantaran'ny olombelona rehetra izany. Nambarany fa laharam-pahamehana ny fampianarana ara-panahy. Amin'ity hetsika ity dia atolony antsika **ny fototry ny fahamarinany** izay manomboka amin'ny fandrindrana ny filaharan'ny fotoana. Fa Andriamanitra dia Andriamanitry ny filaminana sy ny tsy miovaova. Ho hitantsika, raha ampitahaina amin'ireo fenitr'izy io, ny lafiny adala sy tsy mirindra amin'ny filaharantsika ankehitriny izay napetraky ny lehilahin'ota. Satria ota tokoa ary efa ota tany am-boalohany no manova ny zavatra rehetra.

Ilaina anefa ny mahatakatra alohan'ny zavatra hafa rehetra, fa ny “*fiandohan'ny*” resahin'Andriamanitra ao amin'ny Baiboly, sy ny teny voalohany amin'ilay boky antsoina hoe “Genesisy” dia ny hoe “fiaviana”, dia tsy mahakasika ny “fiandohan'ny” fiainana, fa ny “*fiandohan'ny fiainana*” fotsiny. ny amin'ny namoronany ny refy terestrialy iray manontolo izay ahitana ny kintan'ny cosmos selestialy noforonina tamin'ny andro fahefatra taorian'ny tany mihitsy. Rehefa ao an-tsaina io eritreritra io, dia azontsika takarina fa ity fandehan-javatra manokana eto an-tany ity, izay hifadian'ny alina sy ny andro, dia noforonina mba ho lasa tontolo iray izay hifanatrehan'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny mahatoky ary ny tobin'ny fahavalon'ny devoly. Io ady amin'ny soa avy amin'Andriamanitra io amin'ny faharatsian'ny devoly, ilay mpanota voalohany teo amin'ny tantaran'ny fiainana, no anton'ny maha-izy azy sy ny fototry ny fanambarana manontolo momba ny tetikasany famonjena ho an'ny rehetra sy ny maro. Mandritra io asa io, dia ho hitanao ny dikan'ireo teny saro-pantarina sasany nolazain'i Jesosy Kristy nandritra ny fanompoany teto an-tany. Ho hitanao amin'izany ny halehiben'ny hevitr'izy ireo ao amin'ilay tetikasa lehibe naorin'ilay Andriamanitra lehibe iray, izay namorona ny zavamananaina sy ny zavatra rehetra. Eto aho dia mamarana ity fononteny manan-danja ity ary miverina amin'ny lohahevitra momba ny filaharan'ny fotoana napetrak'ity Mpanjaka Faratampony ity.

Talohan'ny nanotan'i Adama sy i Eva ny fiainany dia nalamina manodidina ny fito andro herinandro nifandimby. Mifanaraka amin'ny modelin'ny didy fahefatra amin'ny didy folo (na Decalogue) izay **mampahatsiahy azy**, ny andro fahafito dia andro nohamasinin'Andriamanitra sy ny olona ho fitsaharan'ny fitsaharana, ary amin'ny fahafantarana amin'izao andro izao ny faminanian'io asa io, dia azontsika ny antony itazonan'Andriamanitra an'izany. hajao io fanao io. Ao amin'ny tetikasany manontolo izay manazava ny anton'io zavaboary manokana eto an-tany io, ny herinandro, ilay fotoana natolotra, dia maminany fito arivo taona izay hahatanterahan'ilay tetikasa lehibe amin'ny fanehoana ny fitiavany sy ny fahamarinany eo amin'izao rehetra izao (sy ny maro hafa). Ao amin'io fandaharana io, raha oharina amin'ny enina andro

voalohany amin'ny herinandro, ireo enina arivo taona voalohany dia hapetraka eo ambanin'ny fanehoana ny fitiavany sy ny faharetany. Ary toy ny andro fahafito, ny arivo taona fahafito dia hatokana ho amin'ny fametrahana ny fahamarinany tonga lafatra. Afaka mamintina ity fandaharana ity aho amin'ny filazana hoe: enina andro (amin'ny arivo taona = enina arivo taona) hamonjena, ary ny fahafito (= arivo taona), hitsarana sy handringanana ireo mpikomy terestrialy sy selestialy. Io tetik'asa famonjena io dia hiantehitra tanteraka amin'ny sorona fanavotana antsitrapo nataon'ilay Andriamanitra Mpamorona, eo amin'ny lafiny maha-Andriamanitra eto an-tany an'ilay olona nomena anarana, araka ny sitrapon'Andriamanitra, dia Jesosy Kristy amin'ny dikan-teny grika na araka ny teny hebreo hoe Jesosy Mesia.

Talohan'ny ota, ao amin'ny lamin'Andriamanitra tonga lafatra tany am-boalohany, ny andro iray manontolo dia ahitana ampahany roa mifanitsy; 12 ora ny alin'ny volana dia arahin'ny 12 ora ny tara-masoandro ary ny tsingerina dia miverimberina mandrakariva. Amin'izao toe-javatra misy antsika izao, io toe-javatra io dia miseho roa andro isan-taona ihany, amin'ny fotoanan'ny equinox amin'ny lohataona sy ny fararano. Fantatsika fa noho ny fitongilanan'ny famaky ny tany ny fizaran-taona ankehitriny, ary azontsika takarina amin'izany fa vokatry ny fahotana tany am-boalohany nataon'ny mpivady voalohany, Adama sy Eva, no nisehoan'io fitongilanana io. Talohan'ny fahotana, raha tsy nisy io fironana io, dia tonga lafatra ny tsy fitovian'ny lamin'Andriamanitra.

Ny revolisiona tanteraka ny tany manodidina ny masoandro dia manondro ny isan'ny taona. Ao amin'ny fijoroana ho vavolombelona nataony, i Mosesy dia nitantara ny tantaran'ny Eksodosy ny Hebreo nafahan'Andriamanitra tamin'ny fanandevozana Ejiptianina. Ary tamin'ny andro hivoahan'izany dia hoy Andriamanitra tamin'i Mosesy, ao amin'ny Eks. 12:2: “ *Ity volana ity no ho volana voalohany amin'ny taona ho anareo; ho anareo ny volana voalohany* . Ny fiziriziriana toy izany dia manaporofa ny maha zava-dehibe omen'Andriamanitra an'ilay zavatra. Niovaova arakaraka ny fotoana ny kalandrie hebreo misy volana roa ambin'ny folo, ary tao ambadiky ny filaharan'ny masoandro, dia nilaina ny nampiana volana fahatelo ambin'ny folo fanampiny mba hahazoana indray ny konkordansa taorian'ny niangonany an-taonany maro an'io fahatarana io. Nivoaka avy tany Ejipta ny Hebreo “ *ny andro faha-14 amin'ny volana voalohany amin'ny taona* ” izay nanomboka tamin'ny equinox lohataona; anarana izay midika hoe "voalohany".

Ity didy nomen'Andriamanitra ity dia hoe: “ *Ity volana ity no ho volana voalohany amin'ny taona ho anareo* ”, dia tsy zava-dehibe, satria miantefa amin'ny olona rehetra izay hitaky ny famonjeny hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao; Isiraelita hebreo, izay nandray ny Fanambarana avy amin'Andriamanitra, dia tsy nisy afa-tsy mpiaro ny tetik'asa famonjena lehibe ho an'izao rehetra izao amin'ny fandaharan'Andriamanitra. Ny fotoany amin'ny volana dia arahin'ny fotoan'ny masoandron'i Kristy izay anehoana ny tetik'asa famonjen'Andriamanitra amin'ny fahazavany rehetra.

Ny famerenana amin'ny laoniny tanteraka ireo fari-pitsipik'Andriamanitra ireo dia tsy ho tanteraka mihitsy eto amin'ny tany onenan'ny olombelona mpikomy sy ratsy fanahy. Na izany aza, mbola azo atao, ao amin'ny

fifandraisantsika tsirairay amin'Andriamanitra, io Fanahy mahaforona tsy hita maso mahery io izay manandratra ny fitiavana toy ny fahamarinana. Ary ny fifandraisana rehetra aminy dia tsy maintsy manomboka amin'ny fitadiavana ny **soatoaviny** ary voalohany, ny an'ny filaharan'ny **fotoanany**. Fihetseham-pinoana izany, tena tsotra ary tsy misy fahamendrehana manokana; kely indrindra atolotra avy amin'ny lafiny maha-olombelona antsika. Ary satria mahafinaritra Azy ny fanatonantsika, dia lasa azo atao ny fifandraisana feno fitiavana ny zavaboary sy ny Mpamorona azy. Tsy amin'ny alalan'ny zava-bitana na fahagagana no ahazoana ny lanitra, fa amin'ny alalan'ny famantarana ny fifantohana, izay maneho ny tena fitiavana. Izany no hitan'ny rehetra amin'ny asan'i Jesoa Kristy, izay nanolotra ny ainy an-tsitrabo, ho mariky ny fiantsoana, mba hamonjena ny malalany voafidy ihany.

Aorian'io sary mendri-piderana momba ny filaminan'Andriamanitra io, dia andeha hojerentsika ny lafiny mampalahelo amin'ny filaharan'ny olombelona. Vao mainka ilaina io fampitahana io, satria hanampy antsika hahatakatra ny latsa nambaran'Andriamanitra tamin'ny alalan'i Daniela mpaminaniny, izay nohamarinin'i Jesosy tamin'ny androny. Anisan'ireny fanalam-baraka ireny no vakintsika ao amin'ny Dan.7:25: “ *Izy dia mikasa hanova fotoana sy lalàna .* ” Fenitra tokana amin'ireo zavatra ireo ihany no fantatr'Andriamanitra; ireo izay naoriny hatramin'ny nanaovana izao tontolo izao, ary nambarany tamin'i Mosesy avy eo. Iza no sahy nanao hatezerana toy izany? Fitondrana manjakazaka izay lazainy fa “ *fizahozahoana* ” sy “ *fahombiazan'ny hafetseny* ”. Nofaritana ho “ *mpanjaka hafa* ” ihany koa, ny fitambaran'ireo fepetra ireo dia manondro fahefana ara-pivavahana. Ambonin'izany, voampanga ho “ *nanenjika ny olo-masina* ”, ny fahafahan'ny fandikana tery ary mamehy ny fitondrana papaly romanina naorina, **ihany**, nanomboka tamin'ny 538 tamin'ny alàlan'ny didim-panjakana iray nataon'ny emperora Justinian¹. Saingy ny Apokalipsy antsoina hoe Apokalipsy dia hanambara ny zava-misy fa io daty 538 io dia vokatry sy fanitarana fotsiny ny faharatsiana manohitra ny “*andro sy ny lalàn'Andriamanitra*” nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321 nataon'ny Emperora Romana Constant^{voalohany}. Ho tsaroana matetika amin'ity fandinihana ity ny heloka nataony, satria io daty ratsy io dia mitondra ny ozona ao amin'ny finoana kristiana madio sy tonga lafatra naorina tamin'ny andron'ny apostoly. Io fifampizarana fahamelohana io, amin'ny fampitana, an'i Roma emperora mpanompo sampy sy i Roma papaly katolika romana, no fanalahidin'ny fanambarana ara-paminaniana naorina tao amin'ireo fi-joroana ho vavolombelona nosoratan'i Daniela. Fa ny emperora mpanompo sampy no nanorina ny andro fitsaharana voalohany, fa ny fitondrana papaly kristiana izay nametraka azy io tamin'ny alalan'ny “*fiovana*” manokana sy ny endrik'olombelona, amin'ny didy folon'Andriamanitra.

Fanamarihana fototra: 7 martsa 321, andro voaozona ho an'ny fahotana

Ary voaozona mafy, satria tamin'ny 7 Martsa 321, ny andro fahafito masina amin'ny Sabata dia, araka ny baikon'ny didim-panjakana nisy daty, nosoloina tamin'ny fomba ofisialy ny andro voalohany. Tamin'izany fotoana izany, io andro voalohany io dia notokanan'ny mpanompo sampy ho amin'ny fanompoam-pivavahana amin'ny Andriamanitra Masoandro, ny SOL INVICTVS, izany hoe, ny masoandro tsy misy resy, izay efa niankohoka teo amin'ny Ejipsianina tamin'ny fotoana nivoahan'ny Ejipsianina. Hebreo , fa koa, any Amerika, nataon'ny Inca sy ny Azteka, ary hatramin'izao ny Japoney (tany misy ny “masoandro miposaka”). Mampiasa fomba fanao mitovy foana ny devoly hitarika ny olona ho amin'ny fahalavoana sy ny fanamelohan'Andriamanitra azy. Manararaotra ny fahamboniana sy ny sainy ara-nofo izay mitarika azy ireo hanao tsinontsinona ny fiainana ara-panahy sy ny lesona tamin'ny lasa ara-tantara. Androany 8 martsa 2021, rehefa manoratra ity fanamarihana ity aho, ny vaovao dia mijoro ho vavolombelon'ny maha-zava-dehibe an'io fahatezerana io, tena lèse-majesté avy amin'Andriamanitra, ary indray mandeha, ny fotoanan'Andriamanitra dia mitondra ny heviny feno. Ho an'Andriamanitra, ny fotoanan'ny taona dia manomboka amin'ny lohataona ary mifarana amin'ny faran'ny ririnina, araka ny kalandrie romana misy antsika ankehitriny, ny 20 Martsa ka hatramin'ny 20 Martsa manaraka. Toa ho an'Andriamanitra àry ny 7 Martsa 320, izany hoe 13

andro talohan'ny lohataona 321. Noho izany, ho an'Andriamanitra, dia ny taona 320 no voamarika tamin'ny fiafaran'izany, tamin'ny alalan'ilay asa maharikoriko natao hanohitra ny rariny sy ny hitsiny. lalàna masina masina. Araka ny andron'Andriamanitra, dia ny taona 2020 no ^{tsingerintaona} faha-17 (17: isan'ny fitsarana) amin'ny isan'ireo taonjato nanomboka tamin'ny taona 320. Tsy mahagaga àry raha nanomboka tamin'ny fiandohan'ny taona 2020, dia niditra tamin'ny dingana mahery vaika ny ozon'Andriamanitra. amin'ny endriky ny viriosy mifindra izay niteraka sakoroka, tany amin'ny Tandrefana, ny fiarahamonin'ny lehilahy izay nametrahana ny fitokisany sy ny finoany tanteraka tamin'ny siansa sy ny fivoarany. Ny tahotra dia vokatry ny tsy fahafahana manolotra fanafody na vaksiny mahomby na dia eo aza ny fahaiza-manao ara-teknika avo lenta ataon'ny mpahay siansa ankehitriny. Amin'ny fanomezana ireo taonjato faha-17 ireo ho sanda ara-paminaniana, dia tsy mamorona na inona na inona aho, satria ho an'Andriamanitra dia manana heviny ara-panahy ny isa izay ambarany sy ampiasainy amin'ny fanorenana ny faminiany, ary ao amin'ny Apokalypsy toko faha-17 indrindra indrindra dia natokana ho amin'ny foto-kevitra ny “ ny fitsarana ny vehivavy janga izay mipetraka eny ambonin'ny rano be ”. “ *Babylona lehibe* ” no anarany ary ny “ *rano lehibe* ” tafiditra amin'izany dia manondro ny “ *Ranony Eofrata* ” izay nokendren'Andriamanitra ao amin'ny hafatra “ *trompetra fahenina* ” ao amin'ny Apok. 9:13, izay mariky ny Ady Lehibe Faharoa ho avy. Ao ambadik'ireo famantarana ireo ny katolika papaly sy Eoropa Kristiana tsy mahatoky, loharano sy lasibatry ny fahatezerany. Vao nanomboka ny ady eo amin'Andriamanitra sy ny olombelona; ny vilany vy amin'ny vilany tany, ny vokatry ny ady dia azo vinaniana; tsara kokoa, faminiana sy fandaharana. Ahoana no hanamarihan'Andriamanitra ny faha-17 ^{taonan'ny} 7 Martsa 320 (320, ho azy sy ny olom-boafidiny; 321 ho an'ny fivavahan-diso na ny tontolo tsy ara-pivavahana)? Efa ela aho no nino fa ho amin'ny alalan'ny fidirana amin'ny ady lehibe izany, fa ady lehibe iray izay hifarana amin'ny endrika atomika, satria intelo no naminanian'Andriamanitra an'izany, ao amin'ny Dan. 11:40 ka hatramin'ny 45, Ezekielia 38 sy 39, ary farany. , ao amin'ny Apok. 9:13 ka hatramin'ny 21. Ny tolona nataon'Andriamanitra tamin'ny olombelona mpikomy nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 2020 dia mitovy endrika amin'izay nataony tamin'ny Faraon'i Ejipta tamin'ny andron'i Mosesy; ary ho toy izany koa ny vokatra farany; ny fahavalon'Andriamanitra dia hamoy ny ainy any, tahaka an'i Faraon izay nahita ny zanany lahimatea maty sy namoy ny zanany tamin'ny androny. Tamin'ity 8 martsa 2021 ity dia marihiko fa tsy tanteraka io fandikana io, fa efa iray volana teo ho eo aho no niomana ho amin'izany, rehefa nahatsapa tamin'ny alalan'ny tsindrimandrin'Andriamanitra aho fa ny 321 dia ho an'Andriamanitra 320 ary noho izany dia nikasa ny hanozona izy, fa tsy fotsiny. ny andron'ny 7 Martsa 2020, fa ny taona iray manontolo izay ifehezana an'io andro voaozona io, ka mihatra amin'izany sazy izany, ilay fotopoto-pitsipika voatonona ao amin'ny Nom. 14:34 manao hoe: “Tahaka ny efa-polo andro nitsidihanareo ny tany no nanaovanareo izany . *dia hivesatra ny helokareo efa-polo taona, dia herintaona ny isan'andro ”.*

Saingy amin'ity fanamarihana ity dia misy zavatra iray ampiana. Ny kalandrie sandoka ataontsika dia tsy ny fiandohan'ny taona ihany no diso, fa ny

daty nahaterahan'i Jesosy Kristy koa. Diso, tamin'ny ^{taonjato faha-5}, ny moanina Dionysius the Little dia nametraka izany tamin'ny fahafatesan'i Heroda Mpanjaka izay tena nitranga tamin'ny - 4 tamin'ny kalandrieny. Amin'ireo 4 taona ireo, dia tsy maintsy ampiana ny “*roa taona*” tombanan'i Heroda ho taonan'ny Mesia izay tiany hovonoina araka ny Mat.2:16: “*Ary Heroda, rehefa hitany fa voafitaky ny anjely izy. dia tezitra indrindra ny olon-kendry, ka naniraka hamono ny zaza rehetra hatramin'ny roa taona no ho midina, izay tao Betlehema sy tamin'ny faritaniny rehetra, araka ny andro izay nanontaniany tsara tamin'ny olon-kendry*”. Noho izany, rehefa manisa ny taona izy, dia ampiain'Andriamanitra 6 taona amin'ny daty sandoka sy mamitaka mahazatra antsika ary ny nahaterahan'i Jesosy dia tamin'ny lohataonan'io taona io – 6. Vokatry izany dia ho azy ny taona 320: 326 sy faha-17. Ny tsingerintaona ^{laika} tamin'ny taona 2020 dia ho azy ny taona 2026 nanomboka tamin'ny fotoana tena nahaterahan'i Jesosy Kristy. Io isa 26 io no isan'ny tetragrama “YHWH”, amin'ny teny hebreo hoe “Yod, Hé, Wav, Hé”, izay niantsoan'Andriamanitra ny tenany, taorian'ny fanontaniana'i Mosesy hoe: “Iza no anaranao ? » ; izany, araka ny Eksodosy 3:14 . Noho izany dia nanana antony iray hafa hanamarihana ny tombo-kasen'ny mpanjaka manokana amin'izao andro izao ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe, voamariky ny ozon'Andriamanitra mahery indrindra; ary izany hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao. Ny loza ateraky ny areti-mifindra miseho amin'ity taona 2026 amin'ny fotoan'Andriamanitra ity dia vao avy nanamafy ny fitohizan'ity ozona ity izay hisy endrika samihafa mandritra ireo taona farany hiainan'ny planeta Tany. Ny Ady Lehibe Fahatelo nokleary dia hanamarika ny “*farany*” “*andron'ireo firenena*” nambaran'i Jesosy Kristy ao amin'ny Mat.24:14: “*Hotorina amin'izao tontolo izao ity vaovao tsaran'ilay fanjakana ity, ho vavolombelona amin'ny olona rehetra. firenena . Dia ho avy ny farany .*” Io “*farany*” io dia hanomboka amin'ny fiakaran'ny fotoam-pahasoavana; hifarana ny fanolorana famonjena. Ny fisedrana ny finoana miorina amin'ny fanajana ny Sabatany masina dia hampisaraka tanteraka ny tobin'ny “*ondry*” amin'ny an'ny “*osy*” ao amin'ny Mat.25:32-33: “*Ny firenena rehetra hangonina eo anatrehany. Hanavaka izy, tahaka ny mpiandry ondry manavaka ny ondry amin'ny osy; ary hametraka ny ondry eo amin'ny ankavanany Izy, ary ny osy eo amin'ny ankaviany .*” Ny didin'ny lalàna iray manery ny Alahady Romana tsy maintsy ho voaheloka ho faty amin'ny farany ny tena olo-masina voafidin'i Jesosy Kristy. Izany toe-javatra izany dia hahatanteraka ireto teny ao amin'ny Dan.12:7 ireto: “*Ary reko ilay lehilahy nitafy rongony fotsy, nitsangana teo ambonin'ny ranon'ny ony; dia nanandratra ny tanany ankavanana sy ny tànany ankavia ho amin'ny lanitra izy, ary nianiana tamin'izay velona mandrakizay fa hisy andro iray sy fetr'andro ary antsasaky ny fetr'andro, ary hifarana izany rehetra izany, rehefa hisy herin'ny olona . ho rava tanteraka ny masina .*” Amin'ny fomba fijerin'olombelona, dia ho kivy ny toe-javatra iainany ary antomotra ny fahafatesany. Tamin'izay no nisehoan'ireto tenin'i Jesosy Kristy voatanisa ao amin'ny Mat.24:22 ireto: “*Ary raha tsy nohahofezina izao andro izao, dia tsy nisy hovonjena; fa noho ny olomboafidy dia hohahofezina izao andro izao*”. Ny taona 6000 dia hifarana alohan'ny 3 Aprily 2036 amin'ny fotoan'Andriamanitra, izany hoe ny 3 Aprily 2030 amin'ny kalandrie sandoka izay tonga 2000 taona taorian'ny andro nanomboana an'i Jesosy

Kristy tamin'ny andro faha-14 taorian'ny fiandohan'ny lohataona . 30. Ary ireo “**andro**” ireo dia tsy maintsy “**hafohezina**” na hahena. Midika izany fa hialoha io daty io ny datin'ny fampiharana ny didim-pitsarana momba ny fahafatesana. Satria ny toe-javatra maika no mitaky an'i Kristy hiditra an-tsehatra mivantana hamonjy ny olom-boafidiny. Avy eo isika dia tokony handinika ny laharam-pahamehan'Andriamanitra amin'ny fanomezana voninahitra ny fenitry ny “**fotoana**” izay nomeny ny zavaboariny teto an-tany. Izy no hanome aingampanahy ireo mpikomy amin'ny andro farany hifidy daty iray izay hihoatra ny andro vitsivitsy amin'ny andro voalohany amin'ny lohataona 2030 izay mamarana ny 6000 taona nisian'ny tantaran'ny tany. Mety roa no miseho avy eo: daty tsy fantatra hatramin'ny farany, na 3 Aprily 2030 izay manamarika ny fetra faran'izay azo atao sy misy dikany ara-panahy. Hevero fa na dia eo aza ny maha-zava-dehibe azy, ny ^{andro faha-14} amin'ny taona nanomboana an'i Jesosy Kristy dia tsy mety hanamarihana ny fiafaran'ny 6000 taona teo amin'ny tantaran'izao tontolo izao, mainka fa ny fiandohan'ny taonarivo faha- 7 . Izany no antony ametrahako ny tiako sy ny finoako amin'ny datin'ny lohataonan'ny 21 martsa 2030, ny datin'ny fotoana ara-paminaniana “**hafohezina**” amin'ny 3 aprily na daty manelanelana. Voamariky ny zavaboary noforonin'Andriamanitra, ny lohataona dia tena manapakevitra rehefa te hanisa ny 6000 taona nisian'ny tantaran'ny olombelona; izay lasa azo atao nanomboka tamin'ny fotoana nanotan'i Adama sy i Eva. Ao amin'ny fitantarana ao amin'ny Baiboly momba ny Genesisy, ny andro mialoha an'io lohataona voalohany io dia andro mandrakizay. Ny fotoana voasain'Andriamanitra dia ny an'ny tanin'ny fahotana sy ny 6000 taona izay naminanian'ny herinandro dia manomboka amin'ny fiandohan'ny lohataona voalohany ary hifarana amin'ny fiafaran'ny ririnina farany. Lohataona iray no nanombohan'ny fanisana ho 6000 taona. Noho ny fahotana, dia nitongilana 23° 26' ny tany ary nanomboka nifandimby ny fizaran-taona. Amin'ny fetin'ny Jiosy amin'ny fanekena taloha, dia fety roa no manjaka: ny Sabata isan-kerinandro sy ny Paska. Ireo fety roa ireo dia apetraka eo ambanin'ny tandindon'ny isa “7, 14 ary 21” amin'ny “andro faha-7 · faha-14 ^{ary} faha-21 ” izay maneho ireo dingana telo amin'ny drafitry ny famonjen'Andriamanitra: Ny lohahevitry ny Sabata isan-kerinandro ao amin'ny Apok. 7 izay maminany. ny valisoa ho an'ny olona masina voafidy, ho an'ny “7”; ny asa fanavotana nataon'i Jesosy Kristy izay mahaforona **ny fomba** fanolorana io valisoa io, ho an'ny “14”. Mariho fa amin'ny fetin'ny Paska izay maharitra 7 andro ny faha-15 ^{sy ny andro} faha-21 dia Sabata roa tsy fanaovana asa maloto. Ary ny triple “7” na “21” dia manondro ny fiafaran'ny 7000 taona voalohany sy ny fidirana ho amin'ny mandrakizay ny zavaboary masina vaovao eto an-tany nohavaozina araka ny Apok. 21; io isa 21 io dia maneho ny fahatanterahan'ny (3) ny fahafenoan'ny (7) ny tetikasa fiainana izay tanjona nirin'Andriamanitra. Ao amin'ny Apokalypsy 3, andininy faha-7 sy faha-14, dia samy manamarika ny fiandohana sy ny fiafaran'ny ^{rafitra} Advantista mitandrana ny andro fahafito ; eto indray ny dingana roa amin'ny lohahevitra nohamasinina iray ihany. Toy izany koa, ny Apok. 7 dia miresaka momba ny famehezana ireo olom-boafidy Advantista ary ny Apok. 14 dia manolotra ny hafatry ny anjely telo izay mamintina ny asa nanirahana azy eran-tany. Noho izany, tamin'ny taona 30, dia tanteraka tamin'ny lohataona ny faran'ireo 4000

taona, ary noho ny antony ara-panoharana fotsiny, dia nohomboana tamin'ny hazo fijaliana i Jesosy 14 andro taorian'ny 21 Martsa tamin'io lohataonan'ny taona 30 io, izany hoe 36 ho an'Andriamanitra . Amin'ny alalan'ireo ohatra ireo, Andriamanitra dia manamafy fa ny "7" amin'ny Sabata sy ny "14" amin'ny fanavotana ny otan'ny olom-boafidy amin'ny alalan'i Jesosy Kristy dia tsy azo sarahina. Noho izany, rehefa voatafika ny "7" amin'ny Sabata amin'ny farany, dia manidina hanampy azy i Kristy Mpanavotra ny "14" mba hanome voninahitra azy, ny "andro" 14 fara-fahakeliny izay hampisaraka ny daty roa dia "hahohezina" na , voasakana mba hamonjena ireo olom-boafidiny farany.

Tamin'ny famakiana indray ny Mat.24, dia hitako fa ny hafatr'i Kristy dia miantefa indrindra amin'ny mpianany amin'ny faran'izao tontolo izao, ho antsika izay miaina amin'izao taona farany izao. Ny andininy 1-14 dia miresaka momba ny fotoana mandra-pahatongan'ny " *faran'ny andro* ". Naminany momba ny fifandimbiasan'ny ady i Jesosy, ny fisehoan'ny mpaminany sandoka ary ny hatsiaka ara-panahy farany. Avy eo, ny andininy faha-15 ka hatramin'ny faha-20, amin'ny fampiharana indroa, dia miresaka momba ny fandravana an'i Jerosalema nataon'ny Romanina tamin'ny taona 70 am. Aorian'izany, ny andininy faha-21 dia maminany ny " *fahoriana lehibe* " farany: " *Fa amin'izany andro izany dia hisy fahoriana lehibe izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay niandohan'izao tontolo izao ka mandraka ankehitriny, sady 'tsy hisy intsony* "; Mariho fa io fanazavana io " *ary tsy hisy* " mandrara ny fampiharana ny andron'ny apostoly, satria mifanohitra amin'ny fampianaran'ny Dan. 12:1. Midika izany fa samy mifandray amin'ny zava-bita mitovy amin'ny fitsapana farany ny finoana eto an-tany ireo teny ireo. Mitovy ny teny ao amin'ny Dan.12:1: " *Amin'izany andro izany dia hitsangana Mikaela, andrian-dehibe, Mpiaro ny zanaky ny firenenao; ary ho andro fahoriana izany, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay nisian'ny firenena ka hatramin'izany andro izany . Amin'izany andro izany dia hovanjena ny olonao izay hita voasoratra ao amin'ny boky .* ". Ho lehibe aoka izany ny " *fahoriana* " hany ka tsy maintsy " *hahohezina* " ny " *andro* " araka ny andininy faha-22. Ny andininy faha-23 dia manondro ny fari-pinoana marina izay tsy mitombo amin'ny fisehoan'i Kristy ho azy eto an-tany: " *Koa raha hianareo nanao hoe: Indro, any an-efitra Izy, aza mandeha any; indro, ao amin'ny efi-trano Izy, aza mino izany .* " Amin'io vanim-potoana farany io ihany, ny spiritisma dia hampitombo ny " *mahatalanjona* " ao aminy sy ny fisehoany mamitaka sy **mamitaka** an'i Kristy sandoka, izay hanaiky ireo fanahy mahantra: " *Fa hisy Kristy sandoka sy mpaminany sandoka hitsangana; hanao fahagagana sy fahagagana lehibe izy ka hamitaka , raha azo atao, na dia ny olom-boafidy aza* "; izay nohamafisin'ny Apok. 13:14 hoe: " *Ary **namitaka** ny mponin'ny tany izy tamin'ny famantarana izay nomena azy hanaovany asa eo anatrehan'ny bibidia, ka nilazany ny mponin'ny tany mba hanao sary ho an'ny bibidia. izay naratra tamin'ny sabatra ka velona .* Ny andininy faha-27 dia mampahatsiahy ny fisehoan'i Kristy Andriamanitra mahery sy mpandresy ary ny andininy faha-28 dia maminany " *ny andro firavoravoana* " atolotra ho an'ny voro-manidina rehefa avy nisalovana izy. Fa ny mpikomy izay tafita velona mandra-pahatongany dia haringana ary hatolotra ho ahitra " *ho an'ny voro-manidina* " araka ny ampianarin'ny Apok. 19:17-18 sy 21.

Fintino eto aho, ity fahatakarana vaovao feno momba ny zavaboarin'Andriamanitra ity. Amin'ny fametrahana ny herinandro voalohany, Andriamanitra dia mametraka ny firaisan'ny andro izay misy alina maizina sy andro mazava, ny masoandro ihany no hanazava izany manomboka amin'ny andro faha-⁴. Ny alina dia maminany ny fiorenan'ny ota eto an-tany noho ny tsy fankatoavan'i Eva sy Adama ho avy. Mandra-pahatongan'izany asan'ny fahotana izany, ny zavaboary eto an-tany dia mampiseho toetra **mandrakizay**. Ny fahotana vita, miova ny zava-drehetra ary afaka manomboka ny fanisana ny 6000 taona, satria mitongilana eo amin'ny axe ny tany ary manomboka ny foto-taona. Ny zavaboary eto an-tany voaozon'Andriamanitra avy eo dia maka ny toetrany **maharitra mandrakizay** izay fantatsika. Ny 6000 taona izay nanomboka tamin'ny lohataona voalohany voamariky ny fahotana dia hifarana amin'ny lohataonan'ny 6001 miaraka amin'ny fiverenana amin'ny voninahitr'Andriamanitra an'i Jesosy Kristy. **Ny fiaviany farany dia hotanterahina amin'ny “ andro voalohany amin'ny volana voalohany ” amin'ny taona voalohany amin'ny arivo taona**^{faha-7}.

Izany hoe, ny 7 martsa 2021, ao amin'ny kalandrie sandoka olombelona, dia vao avy nanamarika ara-pivavahana tamin'ny fitsidihan'ny Papa François an'ireo Kristiana tatsinanana nenjehin'ireo miozolomana mahery fihetsika tany Iraka. Tamin'ity fihaonana ity dia nampahatsiahiviny ny silamo fa iray ihany Andriamanitra, dia ny an'i Abrahama, ary noheveriny ho “rahalahiny” izy ireo. Ireo teny izay mampifaly ireo tsy mpino tandrefana ireo dia tsy latsa-danja amin'ny fahatezerana lehibe ho an'i Jesosy Kristy izay nanolotra ny ainy ho sorona ho famelana ny fahotan'ireo olom-boafidiny. Ary io firotsahana antsehatra ataon'ny mpitarika ny "Kristiana taloha" katolika "Kristiana" ao amin'ny faritaniny dia vao mainka mampitombo ny fahatezeran'ny Islamista. Io hetsika milamina ataon'ny papa io àry dia hitondra vokany manafintohina araka ny faminiana ao amin'ny Dan. 11:40, dia ny hamafin'ny “fifandonan'ny” silamo “mpanjakan'ny atsimo” amin'i Italia papaly sy ireo mpiara-dia aminy europeanina. Ary amin'ity fomba fijery ity, ny firodanan'ny toekaren'i Frantsa sy ny firenena tandrefana rehetra niavian'ny kristiana nateraky ny mpitarika azy ireo, noho ny otrik'aretina Covid-19, dia hanova ny fifandanjan-kery ary amin'ny farany, hamela ny fahatanterahan'ny "Ady Lehibe III". miverina amin'ny faran'ny 9 taona farany izay mbola mialoha antsika. Ho famaranana, aoka hotsaroantsika fa tamin'ny nahatonga ny valan'aretina vokatry ny Covid-19 sy ny fivoarany, dia nanokatra ny lalana ho an'ny ozona izay nampiavaka ny folo taona farany teo amin'ny tantaran'ny olombelona teto an-tany Andriamanitra.

Ny 7 martsa 2021 anefa dia nanamarika ny herisetra nataon'ny tanora teo amin'ireo andian-jiolahy nifanandrana sy nanohitra ny mpitandro filaminana tany amin'ny tanàna maromaro any Frantsa. Izany dia manamafy ny lalana mankany amin'ny fifandonana ankapobeny; ny toeran'ny tsirairay dia tsy azo ihavanana satria tsy mifanaraka. Izany no vokatry ny fifandonan'ny kolontsaina roa mifanipaka: ny fahalalahana laika tandrefana manohitra ny fiarahamonin'ny lehibeny sy ny capos any amin'ny firenena tatsimo, ankoatra ny silamo nentim-paharazana sy nasionaly. Loza mirongatra toa ny Covid-19, tsy misy fanafodiny.

Mba hamenoana ny fitandremana ny lamina maharikoriko izay nohamarinin'ny olombelona, dia tsy maintsy manamarika: ny fiovan'ny taona aorian'ny ^{volana faha-12} izay mitondra ny anaran'ny ^{volana faha-10} (Desambra), amin'ny fiandohan'ny ririnina; ny fiovan'ny andro amin'ny misasak'alina (mamatonalina); ny fanisana ora marina sy tsy tapaka ihany no mijanona ho tsara. Noho izany, ny lamina masina tsara tarehy dia nanjavona noho ny ota, nosoloina lamina feno ota izay hanjavona indray, rehefa miseho ilay Andriamanitra Mpamorona be voninahitra, ho fampandehanana ny kaonty, izany hoe amin'ny faran'ny enina arivo taona voalohany, amin'ny lohataonan'ny 2030, ho an'ny olombelona voafitaka, na lohataona 2036 amin'ny tena nahaterahan'i Jesosy Kristy Tompontosika sy Mpamonjy antsika, ho an'ny olom-boafidiny.

Ny fikorontanana naorina sy voamarika dia manaporofy ny ozon'Andriamanitra izay mavesatra amin'ny olombelona. Satria hatramin'ny fitotongan'ny tany dia very ny fitoniana sy ny tsy fitoniana ny kajy ny fotoana, ny ora alina sy andro dia mifandimby tsy mitsaha-mitombo sy mihena.

Ny filaharan'ny fandaminan'ilay Andriamanitra Mpamorona ny drafitry ny famonjena dia vao mainka mampiharihary amintsika ny laharam-pahamehana arapanahy atolony ho an'ny olombelona. Nisafidy ny haneho ny fitiavany ambony indrindra izy tamin'ny fanolorana ny ainy tao amin'i Jesosy Kristy ho vidimpanavotana taorian'ny 4000 taona niainan'olombelona teto an-tany. Amin'ny fanaovana izany, dia hoy Andriamanitra amintsika: “Voalohany, aseho amiko ny fankatoavanao, dia hasehoko anao ny fitiavako.”

Eto an-tany, mifanara-dalana ny olona ka mamokatra vokatra mitovy amin'izany, kanefa ny taranaka farany nidirantsika tamin'ny taona 2020 dia maneho ny maha-tokana azy; Taorian'ny 75 taona nisian'ny fandriam-pahalemana tany Eorôpa, ary ny fivoarana tsy mampino vao haingana momba ny siansa fototarazo, tena lojika, ny Eoropeana sy ny fitombony, avy any Etazonia, Aostralia ary Israely, dia nino fa afaka mamaly ny olona ara-pahasalamana rehetra izy ireo, ny fiarahamoniny dia miha-madio hatrany. Tsy ny fanafihan'ny viriosy mifindra no zava-baovao, fa ny fitondran-tenan'ireo mpitarika ny fiaraha-monina mandroso no vaovao. Ny anton'ity fihetsika feno tahotra ity dia ny fiparitahan'izy ireo amin'ny vahoakan'ny tany amin'ny alàlan'ny daroka baomba ataon'ny haino aman-jery, ary ao anatin'ireo haino aman-jery ireo, ny haino aman-jery vaovao na tambajotra sosialy izay miseho amin'ny tranokalan'ny hala izay mamorona fifandraisana amin'ny Internet maimaim-poana, izay misy antsika. mahita diffuser mazava kokoa na latsaka. Voafandrika noho izany ny maha-olombelona noho ny fahafahany mihoa-pampana izay milatsaka ho ozona aminy. Any Etazonia sy Eoropa, ny herisetra dia mampifandona ny vondrom-piarahamonina; ao, dia ny ozon'ny traikafa “ *Babela* ” no havaozina; lesona masina hafa tsy azo lavina izay tsy nianarana, satria taranaky ny mpivady tokana tsy maintsy miteny ny fiteny iray ihany izy io, mandra-pahatongan'izany fanamelohana izany, dia mbola hitantsika hatramin'izao, ny olombelona dia sarahan'ny fiteny sy fitenim-paritra maro noforonin'Andriamanitra ary miparitaka manerana ny tany. tany. Ary eny, tsy nitsahatra namorona Andriamanitra taorian'ny fito andro voalohany nanaovana ny famoronana; mbola namorona zavatra betsaka hanozonana izy ary

indraindray hitahiana ny olom-boafidiny, ohatra ny mana naterina tany an'efitra, ho an'ny zanak'Israely.

Na izany aza, **ny fahafahana** no fototra iorenany, fanomezana mahatalanjona avy amin'ny Mpamorona antsika. Ao amin'io no iorenan'ny fanoloran-tenantsika **malalaka** ho an'ny tanjony . Ary eo, tsy maintsy ekena fa io fahalalahana tsy miangatra io dia midika ny fisian'ny kisendrasendra satria tsy mitsabaka amin'ny fomba rehetra Andriamanitra; teny tsy inoan'ny mpino maro mihitsy. Ary diso izy ireo, satria Andriamanitra dia mamela ampahany lehibe ho an'ny kisendrasendra eo amin'ny zavaboariny, ary voalohany indrindra, ny anjara asan'ny fanairana eo anivon'ny olom-boafidy, ny fankasitrahana ireo fitsipika selestialy nambarany. Rehefa fantatr'ilay Mpahary ny olom-boafidiny dia miandraikitra azy ireo ny Mpamorona mba hitarika azy ireo sy hampianatra azy ireo ny fahamarinany izay manomana azy ireo ho amin'ny fiainana selestialy mandrakizay. Ny fahadisoam-panantenana sy ny habibiana hita tamin'ny fahaterahan'ny zavaboary olombelona dia manaporofy ny asan'ny kisendrasendra izay miteraka fahadisoan'ny fototarazo eo amin'ny dingan'ny famotsorana ireo karazam-biby izay misy voka-dratsy lehibe kokoa na tsy dia lehibe loatra. Ny fiparitahan'ny karazana dia mifototra amin'ny fihetsehan'ny rojo fananahana izay miteraka fahadisoana tsindraindray; anisan'izany ny fitsipiky ny lova na tsy miankina noho ny vintana ny fiainana. Raha fintinina, raha ny finoako no ahazoako ny fahafahana hanana fiainana malalaka, ny mifanohitra amin'izany, ny valisoa sy ny famelomana an'io finoana io, dia ny fitiavana an'Andriamanitra sy ny hetsika efa natao ary mbola ataony mba hamonjena ahy. .

Ao amin'ny tantaran'ny fahariana azy teto an-tany, ny andro izay hozonin'Andriamanitra dia tonga voalohany amin'ny herinandro; voasoratra ny anjarany: ny “ *hanasaraka ny mazava sy ny maizina* ” no tanjony . Nofidin'ny Kristianina sandoka hanohitra ny safidin'Andriamanitra izay manamasina ny andro fahafito, io andro voalohany io dia hahatanteraka tanteraka ny andraikiny amin'ny maha “ *mariky ny* ” ny tobin'ny mpikomy tsy mankatò ao amin'ny Apok. 13:15. Na dia voaozon'Andriamanitra aza ny Alahady voalohany, ny Sabata andro fahafito kosa dia tahiny sy nohamasininy. Ary mba hahatakarana izany fanoherana izany, dia tsy maintsy manaiky ny hevitr'Andriamanitra isika, izay mariky ny fanamasinana avy aminy sy ho azy. Ny Sabata dia mahakasika ny andro fahafito ary io isa *fito*, “7” io dia tandindon'ny fahafenoana. Eo ambanin'io teny hoe fahafenoana io, Andriamanitra dia mametraka ny eritreritra ny amin'ny antony namoronany ny refy eto an-tany, dia ny fifehezana ny fahotana, ny fanamelohana azy, ny fahafatesany ary ny fanjavonany. Ary ao amin'io drafitra io, ireo zavatra ireo dia ho tanteraka tanteraka mandritra ny ^{arivo taona faha-7} izay faminanian'ny Sabata isan-kerinandro. Izany no maha- **zava-dehibe kokoa an'Andriamanitra io tanjona io noho ny fomba** fanavotana izay hanavotany ny ain'ireo olom-boafidy eto an-tany sy izay hotanterahiny manokana, ao amin'i Jesosy Kristy, amin'ny vidin'ny fijaliana mahatsiravina.

Izao koa no antony hafa nilazan'Andriamanitra ao amin'ny Mpitoriteny 7:8 hoe: “ *Ny faran'ny zavatra iray dia tsara noho ny niandohany .*” Ao amin'ny Genesisy, ny fifandimbiasana amin'ny filaharana “andro-alina” na “ *maraina takariva* ” dia manamafy izany fiheveran'Andriamanitra izany. Ao amin'ny Isa.

14:12, nisaron-tava tamin'ny mpanjakan'i Babylona, Andriamanitra dia niteny tamin'ny devoly hoe: “ *Indro, latsaka avy tany an-danitra ianao, ry kintana maraina* , *zanaky ny maraina! Azera amin'ny tany ianao, ry ilay mpandresy ny firenena !* » Ilay fitenenana nanondroan'Andriamanitra azy hoe “ *kintana maraina* ” dia milaza fa ampitahainy amin'ny “masoandro” eo amin'ny rafipandaminana eto an-tany izy. Izy no zavaboariny voalohany sady nafenin'ny mpanjakan'i Tyro, dia mitantara ny voninahiny tany am-boalohany toy izao ny Ezé.28:12: “ *Ry zanak'olona, manaova fisaonana ny amin'ny mpanjakan'i Tyro! Dia holazainao aminy hoe: Izao no lazain'i Jehovah Tompo: **Hianao efa nanisy toambo-kase ho tanteraka, feno fahendrena ianao sady tanteraka tamin'ny hatsaran-tarehy** .* » Tsy maintsy nanjavona io fahalavorariana io, ka nosoloana fitondran-tena maditra izay nahatonga azy ho fahavalo, dia ny devoly sy ny fahavalo, dia i Satana nomelohin'Andriamanitra, satria ny andininy faha-15 dia manambara hoe: “*Ianareo efa tanteraka tamin'ny nalehanareo hatramin'ny andro nahariana anareo . nohariana mandra-pahitana heloka eo aminareo .*” Noho izany, ilay noheverina ho “ *kintana maraina* ” dia nanosika ny lehilahy nivadika hanaja *ny “kintana maraina* ” noforonin'Andriamanitra: “*Ny Masoandro Tsy Resy*” dia nivadika tamin'ny fivavahana romanina izay saika ny Kristianisma Tandrefana manontolo no mivavaka amin'ny mpanompo sampy. Fantatr'Andriamanitra, na dia talohan'ny namoronana azy aza, fa hikomy aminy io anjely voalohany io ary na dia teo aza izany dia namorona azy izy. Toy izany koa, ny andro talohan'ny nahafatesany, dia nanambara i Jesosy fa hamadika azy ny iray tamin'ireo apostoly 12, ary nilaza mivantana tamin'i Jodasy mihitsy aza izy hoe: “ *Na inona na inona tokony hataonao dia ataovy haingana!*” ". Izany dia mamela antsika hahatakatra fa tsy mitady hisakana ny zavaboariny tsy haneho ny safidiny Andriamanitra, na dia mifanohitra amin'ny azy aza. Nanasa ny apostoliny handao azy koa i Jesosy, raha izany no fanirian'izy ireo. Amin'ny alalan'ny famelana ny zavaboariny ho fahalalahana tanteraka haneho hevitra sy hanehoana ny maha izy azy no ahafahany misafidy ny olom-boafidiny amin'ny fahatokiany nasehony ary amin'ny farany dia handringana ny fahavalony rehetra any an-danitra sy ety an-tany, ireo tsy mendrika sy tsy miraharaha.

Ny fahotana tany am-boalohany

Ny sisa amin'ny andro voalohany dia manan-danja lehibe amin'ny vanimpotoan'ny Kristianisma Anarana satria izany no “ *fahotana* ” naverina tamin'ny laoniny nanomboka ny 7 martsa 321 ary lasa mariky ny toby izay nikomy tamin'ny toby nohamasinin'Andriamanitra. Kanefa io “ *ota* ” io dia tsy tokony hahatonga antsika hanadino ny “ *ota* ” tany am-boalohany izay manameloka ny olombelona ho faty noho ny lova hatramin'i Adama sy i Eva. Nohazavain'ny Fanahy io lohahevitra io dia nitarika ahy hahita lesona manan-danja miafina ao amin'ny bokin'ny Genesisy. Eo amin'ny ambaratongan'ny fandinihana, ilay boky dia manambara amintsika ny niandohan'ny famoronana ao amin'ny toko 1, 2, 3. Mbola voamarina tanteraka ny dikan'ireo isa an'ohatra ireo: 1 = unit; 2 = tsy fahatanterahana; 3 = fahatanterahana. Mendrika ny fanazavana izany. Ny Gen.1

dia mitantara ny famoronana ny 6 andro voalohany. Ny famaritan'izy ireo ny hoe "*maraina hariva* " dia tsy hisy dikany afa-tsy aorian'ny fahotana sy ny ozon'ny tany izay lasa faritra anjakan'ny devoly, izay ho lohahevitra ny Gen. amin'ny ambaratonga terestrialy. Amin'ny alalan'ny fanomezana ny fanazavana, ny toko faha-3 dia mametraka ny tombo-kasen'ny fahatanterahan'io fanambarana avy amin'Andriamanitra io. Toy izany koa, ao amin'ny Gen.2, ny lohahevitra ny Sabata andro fahafito na, ny marimarina kokoa, ny sisa amin'Andriamanitra sy ny olombelona amin'ny andro fahafito, dia tsy mahazo ny heviny afa-tsy aorian'ny "fahotana tany am-boalohany" nataon'i Eva. ao amin'ny Gen.3 izay manome azy ny anton'ny maha-izy azy. Araka izany, raha tsy misy ny fanamarinana omena ao amin'ny Gen.3, ny Sabata nohamasinina dia mendrika ny mariky ny tsy fahatanterahana "2". Mipoitra avy amin'izany rehetra izany fa noforonin'Andriamanitra ny tany mba hatolotra ny devoly sy ny demoniany mba ho hita maso sy hiseho eo imason'ny olona rehetra ny vokatry ny fanahin'izy ireo, dia Andriamanitra, anjely ary olombelona, ary ny anjely sy ny anjely. ny lehilahy no mifidy ny ankilany.

Ity famakafakana ity dia mitarika ahy hanasongadina fa ny fananganana ny andro fahafito izay nohamasinina amin'ny fitsaharana dia maminany ny ozon'ny "fahotana " eto an-tany napetraka ao amin'ny Gen.3, satria ny tany mihitsy dia voaozon'Andriamanitra, ary noho izany dia manomboka amin'ny fahafatesana ihany. ary mamely azy ny fizotrany, ny fotoan'ny enina arivo taona sy ny arivo taona amin'ny arivo taona fahafito dia manana dikany, fanazavana, fanamarinana. Tsara ny manamarika izao: talohan'ny famoronana teto an-tany, any an-danitra, dia efa mampifandona ny tobin'ny devoly amin'ny tobin'Andriamanitra ny ady, fa ny fahafatesan'i Jesosy Kristy ihany no hamaritra ny safidy tsirairay; izay haseho amin'ny fandroahana avy any an-danitra an'ireo mpikomy voaheloka hatramin'izay ho faty eo amin'ny zavaboary eto an-tany. Ankehitriny, any an-danitra, Andriamanitra dia tsy nandamina ny fiainan'ny anjely tamin'ny fifandimbiasana "*maraina hariva* " , izany satria ny lanitra dia maneho ny fari-pitsipikany mandrakizay; izay hanjaka sy hitohy ho an'ny olom-boafidiny mandrakizay. Miatrika ireto angon-drakitra ireto: ahoana ny momba ny tany talohan'ny fahotana? Ankoatra ny fifandimbiasana "*maraina* " dia ny an'ny lanitra ihany koa ny fanaony, izay toa mivelatra amin'ny fomba mandrakizay ny fiainana; biby vegan, olombelona vegan ary tsy misy fahafatesana izay ho tambin'ny ota, andro manaraka ary mety haharitra mandrakizay izany.

Fa ao amin'ny Gen.2 kosa, Andriamanitra dia manambara amintsika ny filaharany amin'ny fotoanan'ny herinandro izay mifarana amin'ny andro fahafito miaraka amin'ny fitsaharana ho an'Andriamanitra sy ho an'ny olona. Avy amin'ny matoanteny hoe "mitsahatra" io teny hoe fitsaharana io ary mihatra amin'ny asan'Andriamanitra sy ny asan'ny olombelona. Azonao takarina, talohan'ny fahotana, na Andriamanitra na ny olombelona dia tsy nahatsiaro reraka. Tsy narary na reraka na fanaintainana na inona na inona ny vatan'i Adama. Ankehitriny dia nifandimby ireo herinandro fito andro ary nipoitra toy ny tsingerina mandrakizay, afa-tsy ny fifandimbiasana "*maraina hariva* " izay nanamarika ny fahasamihafana tamin'ny fenitra selestialin'ny fanjakan'Andriamanitra. Izany fahasamihafana izany dia natao hanambara ara-

paminaniana fandaharana iray noforonin'ily Andriamanitra Mpamorona lehibe. Tahaka ny nanavaozana ny fetin'ny "Yom Kippur" na "Andron'ny Fanavotana" isan-taona teo amin'ny Hebreo ary naminany ny fiafaran'ny ota tamin'ny alalan'ny sorompanavotany tamin'ny fahafatesan'i Jesosy Kristy, dia toy izany koa ny Sabata isan-kerinandro dia maminany ny fiavian'ny fahafito. arivo taona, rehefa hiditra ao amin'ny tena fitsaharana Andriamanitra sy ny olom-boafidiny satria ho faty ireo mpikomy ary ho resy ny faharatsiana. Na izany aza, ny olom-boafidy dia mbola miahiahy momba ny "ota" satria miaraka amin'i Kristy izy ireo dia tsy maintsy mitsara ny "ota" sy ny mpanota, izay hatory amin'ny torimaso mety maty. Izany no antony, tahaka ireo andro enina teo aloha, ny fahafito dia napetraka eo ambanin'ny famantarana ny "fahotana" izay mandrakotra sy mahakasika ny andro fito amin'ny herinandro manontolo. Ary amin'ny fiandohan'ny arivo taona fahavalo, rehefa levon'ny "afon'ny fahafatesana faharoa" ny mpanota, vao hanomboka eto amin'ny tany nohavazina ny mandrakizay tsy misy "ota". Raha voamariky ny ota ny andro fito ka maminany 7000 taona, ny fanisana ireo 7000 taona ireo dia tsy afaka manomboka amin'ny fametrahana ny ota nambara ao amin'ny Gen.3 ihany. Noho izany, ny andro eto an-tany tsy misy ota dia tsy ao anatin'ny fitsipika sy lojika amin'ny fifandimbiasana "maraina hariva" na "hazavan'ny haizina" ary satria tsy misy "fahotana" io fotoana io, dia tsy afaka miditra ao anatin'ny 7000 taona nomanina sy nambara mialoha." amin'ny herinandro fito andro.

Io fampianarana io dia manasongadina ny maha-zava-dehibe an'io asa io izay ambaran'Andriamanitra ho an'ny papa Romana ao amin'ny Dan. 7:25: "Izy no hamolavola drafitra hanovana ny andro sy ny lalàna". Ny "fanovàna ny fotoana" napetrak'Andriamanitra dia mahatonga ny tsy fahitana ny toetra ara-paminaniana amin'ny Sabata isan-kerinandro ao amin'ny "lalàn'Andriamanitra". Ary izany no nataon'i Roma nanomboka tamin'i Constantin I, nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, tamin'ny alalan'ny baiko ny fitsaharana isan-kerinandro amin'ny andro voalohany fa tsy ny fahafito. Amin'ny fanarahana ny baikon'ny Romana, ny mpanota dia tsy afaka amin'ny "fahotana" tany am-boalohany nolovana tamin'i Adama sy i Eva, fa ankoatra izany dia mitondra "fahotana" fanampiny izy, amin'ity indray mitoraka ity, **an-tsitrabo**, izay mampitombo ny helony amin'Andriamanitra.

Ny filaharan'ny fotoana "maraina hariva" na "hazavan'ny haizina" dia hevitra nofidin'Andriamanitra sy fankatoavana izany safidy izany ary manome alalana ny fidirana amin'ny mystery ara-paminaniana ao amin'ny Baiboly. Tsy misy na inona na inona manery ny olona handray io safidy io ary ny porofo dia nisafidy ny hanamarika ny fiovan'ny andro amin'ny misasak'alina ny olombelona, izany hoe 6 ora aorian'ny filentehan'ny lohataona; izay maminany ny tobin'ireo izay mifoha tara loatra amin'ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra, ilay Mpampakatra ao amin'ny fanoharana momba ny virijina folo. Tsy takatry ny sainy àry ny hafatra an-kolaka nomen'Andriamanitra. Fa ho an'ny olom-boafidiny kosa, ny filaharan'ny fotoan'Andriamanitra dia manazava ny faminiany rehetra, indrindra fa ny an'ny Apokalypsy, izay nasehon'i Jesosy teo am-piandohana ny tenany ho "alfa sy omega", "ny fiandohana na ny fiandohana sy ny fiafarana". Ny andro tsirairay izay mandalo eo amin'ny fiainantsika dia maminany ny

drafitr'Andriamanitra izay nofintininy ao amin'ny Gen. 1, 2 ary 3 satria ny " *alina* " na " *maizina* " dia maneho ny andro tsy masina enina aseho ao amin'ny Gen. fotoana " *maivana* ". Ao amin'io foto-kevitra io, araka ny Dan. 8:14, dia mizara roa ny fotoan'ny vanim-potoan'ny Kristiana: ny vanim-potoanan'ny " *maizina* " ara-panahy eo anelanelan'ny 321, rehefa miorina ny " *fahotana* " amin'ny Sabata, ary ny 1843 izay ametrahana a Ny fotoanan'ny " *fahazavana* " dia manomboka ho an'ny olom-boafidy manomboka amin'io daty io ka hatramin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy amin'ny lohataonan'ny taona 2030 izay, tahaka ny ao amin'ny Gen.3, ao amin'ilay Andriamanitra Mpamorona Tsitoha, dia tonga Izy hitsara ny olom-boafidy sy ny mpikomy, " *ondry sy osy .* ", rehefa nitsara ny " *menarana sy ny vehivavy ary Adama* " izy. Toy izany koa, ao amin'ny Apokalypsy, ny lohahevitra ny " *Taratasy ho an'ny Fiangonana fito, ny tombo-kase fito, ary ny trompetra fito* " dia maminany hoe " *maizina* " ho an'ny " *fahazavana* " enina voalohany sy avy amin'Andriamanitra ho an'ny ambaratonga fahafito sy farany amin'ireo foto-kevitra ireo. . Marina tokoa fa tamin'ny 1991, ny fandavana ofisialy an'ity "fahazavana" farany ity nataon'ny Advantista andrim-panjakana, ilay fahazavana nomen'i Jesosy ahy hatramin'ny 1982, dia nitarika azy hiteny, ao amin'ny Taratasy natao ho an'i "Laodikia" ao amin'ny Apok. 3:17 . : " *Satria hoy ianao: Manan-karena aho ka manan-karena ka tsy mila na inona na inona, ary satria tsy fantatrao fa ianao dia ory, ory, mahantra, jamba ary mitanjaka, ...* ". Adinon'ny Advantista ofisialy ity teny voalaza ao amin'ny 1 Petera 4:17 ity: " *Fa izao no andro hanombohan'ny fitsarana ny tranon'Andriamanitra. Ankehitriny, raha manomboka amintsika izany, inona no hiafaran'izay tsy mankatò ny filazantsaran'Andriamanitra?* » Efa hatramin'ny taona 1863 no nijoroan'io andrim-panjakana io ary nitahy ny fananganana azy i Jesosy tamin'ny vanim-potoanan'ny " *Filadelfia* ", tamin'ny 1873. Araka ny foto-kevitr'Andriamanitra hoe " *maraina hariva* " na " *maizina mazava* ", ny vanim-potoana farany sy fahafito aseho amin'ny anarana hoe " *Laodikia* . " dia ho fotoan'ny " *fahazavana* " lehibe avy amin'Andriamanitra ary ny asa ankehitriny dia manaporofy izany, tonga tokoa ny " *fahazavana* " lehibe iray hanazava ireo zava-miafina nambara mialoha, amin'izao vanim-potoana farany izao, amin'ny fandanianana ny andrim-panjakana Advantista maneran-tany. Ny anarana hoe " *Laodikia* " dia marina tsara satria midika hoe "olona notsaraina na olona fitsarana". Ireo izay tsy manana na tsy an'ny Tompo intsony dia voaheloka hiaraka amin'ireo mpanohana ny "andro voaozon'Andriamanitra". Amin'ny fanehoana ny tenany ho tsy afaka mizara amin'Andriamanitra ny fanamelohana ara-drarin'ny "Alahady" Romana, dia tsy hiseho ho zava-dehibe amin'izy ireo intsony ny Sabata toy ny tamin'ny fotoana voatahy nanaovana batisa azy ireo. Hafatra iray nomen'i Jesosy Kristy an'i Ellen G. White mpanompony, tao amin'ny bokiny hoe "Early Writings" sy tao amin'ny fahitany voalohany, dia nandika izao toe-javatra izao: "Tsy hitan'izy ireo sy ny tanjona, ary Jesosy... izao tontolo izao ratsy fanahy ary tsy hahita azy ireo intsony isika.

Ny Genesisy 2 dia maminany ny fotoanan'ny " *fahazavana* " ary ity toko ao amin'ny Genesisy ity dia manomboka amin'ny **fanamasinana** ny " **andro fahafito** ". Mifarana amin'ity andininy faha-25 ity izy io: " *Nitanjaka izy mivady, ka tsy menatra .* " Ny fifandraisana misy eo amin'ireo lohahevitra roa ireo dia

mampiseho fa ny fahitana ny fitanjahany ara-batana dia ho vokatry ny fiantsoana ny “ *fahotana* ” izay hataon'izy ireo izay voalaza ao amin'ny Gen.3, ka miseho ho toy ny antony mahatonga ny fitanjahana ara-panahy mety maty. Raha ampitahaina amin'ny an'ny “ *Laodikia* ” io fampianarana io, dia hitantsika ny Sabata mifandray amin'ny “ *fahotana* ” izay mahatonga ny olona iray “ *hitanjaka* ”. Amin'ity toe-javatra farany ity, ny fampiharana ny Sabata dia tsy ampy hitahiry ny fahasoavan'i Kristy intsony, satria amin'ny fanolorana ny fahazavany ara-paminaniana feno amin'ny manampahefana Advantista ofisialy teo anelanelan'ny taona 1982 sy 1991 dia nitombo ny fitakiana an'i Jesosy Kristy ary tiany izany. vanim-potoana izay nanomezan'ny olom-boafidy mendrika ny fahasoavany amin'ny fampiharana ny Sabatany ny tombontsoany, ny fotoany, ny fiainany ary ny fanahiny manontolo ho an'ny fanambarany izay nambaran'ny Daniela sy ny Apokalypsy; fa koa manerana ny Baiboly nambara izay mahaforona ny “ *vavolombelona roa* ” araka ny Apok. 11:3.

Ny tenivavolombelon'Andriamanitra nomena teto an-tany

Na dia zava-dehibe aza, ny fitsidihan'Andriamanitra ny olombelona amin'ny endrik'i Jesosy Kristy dia tsy tokony hanadino ny fitsidihany teo aloha tamin'ny andron'i Mosesy. Satria tao anatin'io toe-javatra lavitra io no nanambaran'Andriamanitra taminy ny niandohan'ny halehiben'ny tany. Ary amin'ny maha-fanambarana nomen'Andriamanitra azy, ny fitantarana momba ny Genesisy dia zava-dehibe toy ny an'ny Apokalypsy nambara tamin'ny apostoly Jaona. Ny endrika nofidin'Andriamanitra handamina ny fiainana eto an-tany dia maminany ny drafitry ny fitiavany ny zavaboary izay omeny fahafahana tanteraka, mba hahafahan'izy ireo mamaly ny fitiavany sy hiara-hiaina Aminy mandrakizay na handà izany ary hanjavona ao amin'ny tsinontsinona ny fahafatesana, araka ny ny fepetran'ny tolotra mahaso azy.

Raha noforonina irery i Adama, voalohany indrindra, dia noho izy naseho ho “ *endrik'Andriamanitra (Gen. 1:26-27)* ” amin'ny fitadiavana fitiavana avy amin'ny mitovy endrika malalaka amin'ny endriny, satria tamin'ny andro rehetra niainany taloha. nitokana tanteraka. Lasa tsy zakany izany ka vonona ny hizaka ny vokatry ny fahafahana homeny ny zavaboariny. Ny fahariana an'i Eva avy amin'ny taolan-tehezan'i Adama, raha asitrika ao anatin'ny torimaso mahafaty izy, dia maminany ny amin'ny famoronana ny Fiangonany, dia Ilay Voafidy izay voaforon'ireo olom-boafidiny mahatoky, ilay voa nojinjaina tamin'ny alalan'ny sorompanavotan'ny fahafatesany tao amin'i Jesoa Kristy; izany dia manamarina ny anjara asan'ny “ *mpanampy* ” izay nomen'Andriamanitra an'ilay vehivavy avy aminy izay midika hoe “ *fiainana* ” ny anarany. Ny olom-boafidy dia “ *hivelona* ” mandrakizay, ary eto an-tany dia manana fiantsoana hanolotra “ *fanampiny* ” ho an'Andriamanitra izy mba hiara-hiasa amin'ny maha-olombelona amin'ny fanatanterahana ny tetikasany izay mikendry ny hanorina ny fitiavana iombonana sy tsy mihozongozona lavorary eo amin'ny tontolony mandrakizay.

Ny otan'ny tsy fankatoavana dia miditra amin'ny olombelona amin'ny alalan'i Eva na amin'ny alalan'ny marika “ *vehivavy* ” an'ireo olom-boafidiny izay handova io ota voalohany io. Toy izany koa, tahaka an'i Adama, noho ny fitiavany an'i Eva, tao amin'i Jesosy Kristy, dia tonga olombelona Andriamanitra mba hizara sy hizaka ho solon'ilay Nofidiny, ny sazy mahafaty izay mendrika ny fahotany. Ny tantaran'ny Genesisy noho izany dia sady fijoroana vavolombelona ara-tantara izay manambara ny niandohantsika sy ny toe-javatra iainany, ary ny fijoroana ho vavolombelona ara-paminaniana izay manambara ny foto-kevitra ny famonjena ny tetikasa lehibe feno fitiavana an'ilay Andriamanitra Mpamorona Tsitoha.

Taorian'ny enina andro voalohany amin'ny famoronana voalaza ao amin'ny Genesisy 1, enina andro izay naminany ny enina arivo taona natokana ho an'ny nifidianany ny olom-boafidy eto an-tany, ao amin'ny Genesisy 2, eo ambanin'ny sarin'ny Sabata mandrakizay, dia hisokatra ny andro fahafito tsy manam-petra mba hiarahabana. ireo olom-boafidy voaporofy sy voafantina.

Fantatr'Andriamanitra hatramin'ny voalohany ny vokatra ny tetikasany, dia ny anaran'ireo olom-boafidiny izay hiseho mandritra ny enina arivo taona. Nanana ny hery sy ny fahefana rehetra hitsara sy handringana an'ireo anjely mpikomy izy, nefa tsy voatery namorona ny refy eto an-tany. Fa noho izy manaja ny zavaboariny, izay tia azy sy izay tiany, no nanaovany fampisehoana maneran-tany teto an-tany noforonina ho amin'izany.

Asandratr'Andriamanitra ambonin'ny zavatra rehetra, ny fitsipiky ny fahamarinana. Araka ny nambara ao amin'ny Sal.51:6, Jesosy dia mamaritra ny olom-boafidiny ho “ *ateraka indray* ” na “*ateraka amin'ny fahamarinana*” mba hifanaraka amin'ny fenitry ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra. Araka ny Jaona 18:37, ny tenany dia tonga mba “ *hijoro ho vavolombelona ny amin'ny fahamarinana* ” ary mampiseho ny tenany ao amin'ny Apok. 3:14 amin'ny anarana hoe “ *Ilay Marina* ”. Io fisandratana sy fanomezan-boninahitra ny fitsipiky ny fahamarinana io dia **mifanohitra tanteraka** amin'ny fitsipiky ny lainga, ary manana endrika maro ireo fitsipika roa ireo. Ny fitsipiky ny lainga dia namitaka tsy tapaka ny mponin'ny tany mandritra ny tantarany. Amin'izao andro maoderina izao, dia lasa fanao mahazatra ny lainga. Izy io dia raisina amin'ny teny hoe "bluff" ao amin'ny saina ara-barotra, saingy na izany aza dia vokatra ny devoly, " *rain'ny lainga* " araka ny Jaona 8:44. Eo amin'ny sehatra ara-pivavahana, ny lainga dia miseho amin'ny endrika hosoka ara-pivavahana isankarazany miankina amin'ny olona sy ny toerana eto an-tany voakasika. Ary ny finoana kristiana mihitsy no lasa endrika tonga lafatra amin'ny "fisavoritaka" (= Babela) satria be dia be ny sandoka maizina.

Ampianarina ara-tsiansa ny lainga. Satria mifanohitra amin'ny fomba fihevitr'izy io, ny eritreritra ara-tsiansa dia tsy afaka manome porofy marina ny amin'ny teoria momba ny evolisiona momba ny karazana, sy ny an-tapitrisany sy an'arivo tapitrisany taona maro izay lazain'ny mpahay siansa momba ny fisian'ny tany. Mifanohitra amin'io eritreritra siantifika io, ny fijoroana vavolombelona nataon'ilay Andriamanitra Mpamorona dia manolotra porofy maro momba ny tena zava-misy, satria ny tantaran'ny terestrialy dia mijoro ho vavolombelon'ny asany, izay ny safo-drano no ohatra voalohany, voaporofon'ny fisian'ny fôsily an-

dranomasina eny amin'ny tany lemaka sy na dia eny an-tampon'ny tendrombohitra avo indrindra ambonin'ny tany aza. Manampy izany fijoroana vavolombelona voajanahary izany ny fijoroana ho vavolombelona navelan'ny tantaran'ny olombelona, ny fiainan'i Noa, ny fiainan'i Abrahama, ny fanafahana ny Hebreo tamin'ny fanandevozana Ejipsianina ary ny nahaterahan'ny Jiosy, izay vavolombelona nahita maso ny tantarany, hatramin'ny andron'ny faran'izao tontolo izao; eo koa ny fijoroana ho vavolombelona nanatri-maso nataon'ireo apostolin'i Jesoa Kristy izay nanatri-maso ny fahagagana nataony, ny nanomboana Azy tamin'ny hazo fijaliana ary ny fitsanganany tamin'ny maty; izany hany ka niala tamin'izy ireo ny tahotra ny fahafatesana, ary nanaraka ny lalan'ny fahafatesana maritiora izy ireo, ilay Tompony sy Jesosy Modely avy any Nazareta.

Amin'ny fanafoanana an'io teny hoe "maritiora" io dia tsy maintsy manokatra fanazavana aho eto.

Fanamarihana: aza afangaro ny maritiora sy ny sazy

Mitovy endrika ivelany ireo zavatra roa ireo ka mora afangaro. Na izany aza, io fisafotofotoana io dia misy vokany lehibe satria ny asa famaizana dia mety ho voaheloka ho an'ilay tena nofidin'Andriamanitra ary mifanohitra amin'izany kosa ny zanaky ny devoly dia azo lazaina ho maritiora ho an'Andriamanitra mamitaka. Noho izany, mba hahitana mazava tsara, dia tsy maintsy raisina antsaina ity famakafakana manaraka ity izay miainga amin'io fitsipika io; Andeha aloha hanontany hoe: inona no atao hoe maritiora? Io teny io dia avy amin'ny teny grika hoe "martus" izay midika hoe: vavolombelona. Inona no atao hoe vavolombelona? Izy io dia ilay mitatitra amim-pahatokiana na tsia izay hitany, reny, na izay azony momba ny foto-kevitra iray. Ny foto-kevitra mahaliana antsika eto dia ny fivavahana, ary anisan'ireo izay mijoro ho vavolombelona momba an'Andriamanitra, dia misy vavolombelona marina sy lainga. Ny azo antoka dia Andriamanitra no manavaka azy roa. Izy no mahalala ny fahamarinana ary mitahy izany izy satria amin'ny anjarany, io vavolombelona marina io dia miezaka mampiseho ny tenany ho mahatoky amin'ny fanazaran-tena amin'ny “

asa ” ny fahamarinana rehetra nambarany ary maharitra amin’izany lalana izany izy mandra-pahatongan’ny fanekena ny fahamarinana. Ary io fahafatesana io dia maritiora tena izy, satria ny aina natolotra ho amin’ny fahafatesana dia nifanaraka tamin’ny fenitry ny fahamasinana takin’Andriamanitra tamin’ny androny. Raha tsy mifanaraka amin’izany ny aina atolotra dia tsy maritiora izany, fa sazy mamely ny zavamananaina natolotra ny devoly noho ny fandranganany azy, satria tsy mahazo tombontsoa amin’ny fiarovana sy ny fitahian’Andriamanitra izy. Miankina amin’ny fampifanarahana amin’ny fenitry ny fahamarinana takian’Andriamanitra amin’ny vanim-potoana tsirairay, ny famantarana ny “famonoana maritiora” dia miankina amin’ny fahalalantsika ny fitsaran’Andriamanitra nambara tao amin’ny faminiany izay mikendry ny andro farany; izay tanjona sy loha hevitra amin’ity asa ity.

Zava-dehibe ny mahatakatra fa ny fahamarinana dia tsy manana fahafahana hanova ny saina maditra; Manaporofa izany ny zavatra niainan’ily anjely noforonina voalohany, nantsoin’Andriamanitra hoe Satana, hatramin’ny nikomian’izy io. Ny fahamarinana dia fitsipika iray izay hahatsapan’ny olom-boafidy ho voasarika ho azy, dia ireo izay tia izany ary vonona hiady amin’Andriamanitra ao amin’i Jesosy Kristy, ilay lainga izay manimba azy.

Ho famaranana, ny Fanambaran’Andriamanitra dia naorina tsikelikely nandritra ny enina arivo taona niainana sy fijoroana ho vavolombelona niaina tao anatin’ny toe-javatra tsara sy ratsy indrindra. Mety ho toa fohy ny fe-potoana enina arivo taona, fa ho an’ny olona izay tsy manome afa-tsy ny tena fahalianana amin’ny taonan’ny fiainany, raha ny marina dia fotoana lava be izay mamela an’Andriamanitra hanitatra ny taonjato maro, ary ny marimarina kokoa dia mihoatra ny enina arivo taona. , ireo dingana samihafa amin’ny zava-bitan’ny tetikasany maneran-tany. Ao amin’i Jesosy Kristy irery ihany no omen’Andriamanitra ny olom-boafidiny amin’ny andro farany, momba ny zavamiaina sy ny asany, fahalalana mazava voatokana ho an’izao andro farany izao.

Genesisy: famintinana ara-paminaniana tena ilaina

Amin’io fahatakarana io, ny fitantarana ao amin’ny Genesisy dia manome ireo fanalahidy fototra ho an’ny faminanian’ny Daniela sy ny Apokalypsy ao amin’ny Baiboly; ary raha tsy misy ireo fanalahidy ireo dia tsy azo atao izany fahatakarana izany. Ireo zavatra ireo dia hotsaroana rehefa ilaina, mandritra ny fianarana ara-paminaniana, fa manomboka izao, dia tokony ho fantatsika fa ny teny hoe " *lalina, ranomasina, tany, vehivavy* ", dia hitondra hevitra manokana momba ny fisainan’Andriamanitra ao amin’ny fanambarana "Apokalypsy". Izy ireo dia mifamatotra amin’ny dingana telo misesy amin’ny famoronana terestrialy. “ Ny

lavaka mangitsokitsoka ” dia manondro ny planeta tany feno rano tsy misy aina. Avy eo, amin'ny andro faharoa, ny fisarahan'ny singa, " *ranomasina* ", izay mitovy hevitra sy tandindon'ny fahafatesana, dia biby an-dranomasina ihany no honenan'ny ^{andro faha-5}; mankahala ny olombelona noforonina hifoka rivotra ny tontolo iainany. “ *Ny tany* ” dia mivoaka avy ao amin'ny “ *ranomasina* ” ary honenan'ny biby koa amin'ny andro fahadimy, ary amin'ny farany, amin'ny andro fahenina, dia “ *ilay lehilahy noforonina araka ny endrik'Andriamanitra* ” sy “ *ilay vehivavy* ” izay hoforonina. amin'ny taolan-tehezana olombelona. Hiteraka roa ny lehilahy sy ny vehivavy miaraka. Ny voalohany " *Abela* ", tandindon'ny olom-boafidy ara-panahy (*Abela* = Ray dia Andriamanitra) dia hovanoin'ny fialonana an'i " *Kaina* " zokiny, izay tandindon'ny olona ara-nofo, tia zavatra aranofo (= fahazoana) ka maminany ny hiafaran'ny mahazatra. Ilay voafidy, dia i Jesoa Kristy sy ny olom-boafidiny, izay hijaly sy ho faty maritiora noho ny amin'ny “Kaina”, ny Jiosy, ny Katolika ary ny Protestanta, izay “mpivarotra ny tempoly” rehetra, izay nanehoana sy tanteraka nandritra ny tantara teto an-tany ny fialonana nifanesy sy mahery vaika. . Ny lesona omen'ny Fanahin'Andriamanitra ary dia izao manaraka izao: avy ao amin'ny “*hantsana* ” mipoitra, **misesy**, “ *ranomasina sy ny tany*” famantarana ny fivavahan-diso kristiana izay mitarika ho amin'ny fandranganana ny fanahy. Mba hanondroana ny Fiangonany Voafidiny, dia nomeny azy ny teny hoe " *vehivavy* " izay, raha mahatoky amin'ny Andriamaniny izy, dia ny " *Vady* ", ny sarin'ny "zanak'ondry " an'i Kristy izay naminany tamin'ny teny hoe " *lehilahy* " (ny *Adama* .). Raha mivadika izy dia mijanona ho " *vehivavy* ", fa maka ny endriky ny " *mpivaro-tena* ". Ireo zavatra rehetra ireo dia hohamafisina ao amin'ny fandalinana amin'ny antsipiriany aseho ato amin'ity asa ity ary ho hita miharihary ny maha-zava-dehibe azy ireny. Ho takatrao mora foana, amin'ny 2020, ireo fisehoan-javatra nambaran'ny faminaniahana ao amin'ny faminanian'i Daniela sy ny Apokalypsy, amin'ny ankapobeny, dia efa tanteraka teo amin'ny tantara, ary fantatry ny olona izany. Tsy fantatra anefa izy ireo noho ny andraikitra ara-panahy nomen'Andriamanitra azy ireo. Manamarika zava-misy ara-tantara ny mpahay tantara, fa ny mpaminanin'Andriamanitra ihany no afaka mandika izany.

Finoana sy tsy finoana

Araka ny natiora, ny olombelona, avy amin'ny fiaviany, dia karazana mpino. Fa ny finoana dia tsy finoana. Ny olombelona dia nino foana ny

fisian'Andriamanitra na ireo andriamanitra, fanahy ambony izay tsy maintsy tompoiny ary tsy maintsy nampifaliana azy mba tsy hiharan'ny fahavoazana vokatry ny fahatezerany. Io finoana voajanahary io dia niitatra hatramin'ny taonjato maro ka hatramin'ny taonjato maro ary arivo taona ka hatramin'ny arivo taona ka hatramin'ny andro ankehitriny, izay nahitana ny fikarohana ara-tsiansa ny atidohan'ny olona tandrefana izay nanjary tsy nino sy tsy nino. Mariho fa io fiovana io dia mampivavaka indrindra ny olona avy amin'ny fiaviana kristiana. Satria tamin'izany fotoana izany, tany Atsinanana sy Farany Atsinanana ary Afrika, dia nijanona ny finoana ny amin'ny fanahy tsy hita maso. Izany dia manazava izany amin'ny alalan'ny fisehoana any ivelany izay hitan'ny olona manao ireny fombafomba ara-pivavahana ireny. Any Afrika, ny porofo mazava momba ny fisian'ny fanahy tsy hita maso dia mandrara ny tsy finoana. Fa ny tsy fantatr'ireo olona ireo dia ireo fanahy izay miseho amin'ny fomba mahery eo anivon'izy ireo, raha ny marina, dia fanahy demonia nolavin'ilay Andriamanitra nahary ny fiainana rehetra, ary voaheloka ho faty amin'ny fizahan-toetra. Ireo olona ireo dia tsy hoe tsy mino, na tsy mino, tahaka ny tandrefana, fa ny vokany dia mitovy, satria manompo demonia izay mamitaka azy sy mihazona azy eo ambanin'ny fitondrana jadona. Ny fivavahan'izy ireo dia karazana mpanompo sampy izay nampivavaka ny olombelona hatramin'ny niandohany; Eva no niharam-boina voalohany.

Any amin'ny tandrefana, ny tsy finoana dia tena vokatry ny safidy, satria vitsy ny olona tsy mahafantatra ny fiaviany kristiana; ary eo anivon'ireo mpiaro ny fahalalahan'ny repoblika, dia misy olona manonona teny avy ao amin'ny Baiboly Masina, ka mijoro ho vavolombelona fa tsy hoe tsy mahalala ny fisian'izany izy ireo. Tsy hoe tsy fantatr'izy ireo ny zava-misy be voninahitra izay ijoroan'izy io ho an'Andriamanitra, kanefa dia nisafidy ny tsy hihevitra izany izy ireo. Io karazana tsy finoana io no antsoin'ny Fanahy hoe tsy finoana ary izany no fanoherana miodina tanteraka amin'ny finoana marina. Satria raha mandinika ny porofo omen'ny fiainana azy manerana ny tany izy ary indrindra amin'ny fisehoan'ny vahoaka Afrikana mihoatra ny natoraly, dia tsy manana fahafahana hanamarina ny tsy finoany ny olona. Manameloka ny tsy finoana tandrefana noho izany ireo fihetsika mihoatra ny natoraly ataon'ny demonia. Ilay Andriamanitra Mpamorona koa dia manome porofo ny fisiany, miasa amin-kery amin'ny alalan'ny zava-miseho ateraky ny zavaboary izay manaiky Azy; horohoron-tany, fipoahana volkano, onjan-dranomandry manimba, areti-mifindra mahafaty, fa ireo zavatra rehetra ireo ankehitriny dia mahazo fanazavana ara-tsiansa izay manarona sy manimba ny fiavian'Andriamanitra. Eo amin'ny maso, io fahavalo lehiben'ny finoana io, dia ampiana fanazavana ara-tsiansa izay mandresy lahatra ny atidohan'olombelona ary samy mamporisika azy amin'ny safidiny izay mitarika azy ho amin'ny fahaverezany.

Inona no andrasan'Andriamanitra amin'ny zavaboariny? Hofidiny eo amin'izy ireo izay mankasitraka **ny** fiheverany ny amin'ny fiainana, izany hoe izay manaiky ny eritreriny. Ny finoana no ho fitaovana, fa tsy ny tanjona. Izany no ilazana hoe “ *maty* ” ao amin'ny *Jakoba 2:17* ny “ *finoana tsy misy asa* ”, izay tsy maintsy entiny . Satria raha misy ny tena finoana dia misy koa ny finoana diso. Ny tsara sy ny ratsy no manova ny zava-drehetra, ary Andriamanitra dia tsy

manana olana amin'ny famantarana ny fankatoavana mba hanavahana azy amin'ny tsy fankatoavana. Na izany na tsy izany, dia izy irery ihany no mpitsara izay hanapa-kevitra ny amin'ny hoavy mandrakizay ho an'ny zavaboariny tsirairay, satria tsy manam-paharoa ny zava-kendren'ny nifidianany azy, ary amin'ny alalan'i Jesosy Kristy irery ihany no atolotra azy ny fiainana mandrakizay. Ny andalan-teny eto an-tany dia hamarinina fotsiny mba hanolotra ny mety hisian'izany fifantenana ireo olom-boafidy mandrakizay izany. Ny finoana dia tsy vokatry ny ezaka sy fahafoizan-tena mahatahotra, fa ny toetra voajanahary azo na tsy avy amin'ny zavaboary hatramin'ny nahaterahany. Rehefa misy anefa izy dia tsy maintsy velomin'Andriamanitra, raha tsy izany dia maty sy tsy hita intsony.

Zavatra tsy fahita firy ny tena finoana. Satria mifanohitra amin'ny lafiny mamitaka ny fivavahana kristiana ofisialy, dia tsy ampy ny mametraka hazo fijaliana eo ambonin'ny fasan'ny zavaboary iray mba hivoaha ny varavaran'ny lanitra ho azy. Ary marihiko izany satria toa tsy noraharahaina izany, hoy Jesosy ao amin'ny Mat.7:13-14: “ *Midira amin'ny vavahady ety ianareo. Fa **lehibe ny vavahady, ary malalaka ny lalana izay mankany amin'ny fahaverezana** , ka maro ny miditra any . Fa **èty ny vavahady, ary èty ny lalana izay mankany amin'ny fiainana** , ka vitsy ny mahita azy.* » Mbola voamarina ao amin'ny Baiboly io fampianarana io amin'ny ohatry ny fandroahana ny Jiosy tany Babylona, satria i Daniela sy ireo namany telo ary mpanjaka dimy mahery no hitan'Andriamanitra fa mendrika ny hofidiny; ary Ezekielia izay miaina amin'izao vanim-potoana izao. Iza no vakintsika ao amin'ny Ezek. 14:13-20: “ *Ry zanak'olona, raha misy firenena manota amiko amin'ny fiadinana, ka maninjitra ny tanako aminy Aho, na manapaka ny tehina hanina ho azy, na mandefa mosary ho aminy. fa raha aringako ny olona sy ny biby ao aminy, ka mba ho ao aminy ireto telo lahy ireto, dia **Noa sy Daniela ary Joba** , dia ho voavonjy ny ainy noho ny fahamarinany, hoy Jehovah Tompo. Na dia nataoko nivezivezy teo amin'ny tany izay tsy honenana aza ny bibidia, ka tonga tany efitra tsy nisy olona nandalo noho ireo biby ireo, ary nisy telo lahy teo aminy, dia ho velona aho! hoy Jehovah Tompo: **Tsy hamonjy ny zananilahy na ny zananivavy izy, fa izy ihany no hovonjena** , ary ho tonga efitra ny tany. Ary raha mitondra sabatra hamely ity tany ity Aho, ka manao hoe: Aoka ny sabatra hamely ny tany! Raha nandringana olona sy biby aho, ary nisy telo lahy teo aminy, dia ho velona aho! hoy Jehovah Tompo: **Tsy hamonjy ny zananilahy na ny zananivavy izy, fa izy ihany no hovonjena** . Ary raha mandefa areti-mandringana amin'ity tany ity Aho, ka aidinako aminy ny fahatezerako mandra-pahafatiny, mba handringanany olona sy biby, ary misy **Noa sy Daniela ary Joba ao aminy, dia velona aho! hoy Jehovah Tompo: Tsy mba hamonjy ny zananilahy na ny zananivavy izy, fa ny fahamarinany no hamonjy ny ainy.** » Araka izany no ianarantsika fa tamin'ny fotoan'ny safo-drano dia i Noa ihany no hita fa mendrika ny hovonjena teo anivon'ireo olona valo narovan'ny sambofiara.*

Hoy koa i Jesosy ao amin'ny Mat.22:14: “ *Fa maro no antsoina, **nefa vitsy no fidina.*** » Ny antony dia hazavaina tsotra izao amin'ny alalan'ny fenitra ambony momba ny fahasinanana takian'Andriamanitra izay te-hahazo ny toerana voalohany ao am-pontsika na tsia. Ny vokatry'izany fitakiana izany dia mifanohitra

amin'ny fisainan'olombelona momba ny tontolo izay mametraka ny olombelona ho ambonin'ny zava-drehetra. Nampitandrina antsika momba izany fanoherana izany ny apostoly Jakoba, ka nilaza tamintsika hoe: “ *Ry mpijangajanga! Tsy fantatrareo va fa **fandrafiana an'Andriamanitra ny fitiavana izao tontolo izao ? Izay te ho naman'izao tontolo izao àry dia manao ny tenany ho fahavalon'Andriamanitra*** . » Hoy indray Jesosy amintsika ao amin'ny Mat.10:37: “ ***Izay tia ny rainy na ny reniny mihoatra noho izaho tsy miendrika ho Ahy sy izay tia ny zanany lahy na ny zanany vavy mihoatra noho izaho tsy miendrika ho Ahy*** ”. Ary koa, raha toa ahy ianao dia manasa namana iray hamaly io criterion ara-pivavahana takian'i Jesoa Kristy io, aza gaga raha miantso anao ho fanatika izy; Izany no nanjo ahy, ary azoko avy eo fa Jesosy ihany no tena namako; Izy, “ *Ilay Marina* ” ao amin'ny Apok. 3:7. Hantsoinay hoe fundamentalista koa ianao, satria mampiseho ny tenanao ho marin-toetra amin'Andriamanitra ianao, mpanao lalàna, satria tia sy manaja ny lalàny masina indrindra ianao amin'ny alalan'ny fankatoavanao. Izany, amin'ny ampahany, dia ho vidin'ny olombelona mba hampifaliana an'i Jesosy Tompo, izay tena mendrika ny hahafoy tena sy ny fifikirantsika tanteraka ka takiany.

Ny finoana dia mamela antsika handray avy amin'Andriamanitra ny heviny miafina mandra-pahitantsika ny halehiben'ny tetikasany mahatalanjona. Ary mba hahatakarana ny tetikasany manontolo, ny olom-boafidy dia tsy maintsy mandinika ny fiainana selestialy an'ireo anjely izay nialoha ny traikefa teto antany. Satria eto amin'ity fiaraha-monina any an-danitra ity, ny fizarazarana ny zavaboary sy ny fifantenana ireo anjely tsara mahatoky amin'Andriamanitra dia tsy natao tamin'ny finoana an'i Kristy nohomboana tamin'ny hazo fijaliana na tamin'ny fandavana azy tahaka ny hitranga eto an-tany. Izany dia manamafy fa eo amin'ny sehatra maneran-tany, ny fanomboana an'i Kristy izay tsy nanota tamin'ny hazo fijaliana dia ho an'Andriamanitra **no fomba** hanamelohana ny devoly sy ny mpanara-dia azy ary eto an-tany, ny finoana an'i Jesosy Kristy dia maneho **ny fomba** nofidin'Andriamanitra hanana ny fitiavana tsapany ho an'ny tenany. olom-boafidy tia sy mankasitraka azy. **Ny tanjon'io** fanehoana fahafoizan-tena tanteraka io dia ny hahafahany manameloka ara-dalàna ho faty ireo zavaboary any an-danitra sy etỳ an-tany izay tsy mitovy hevitra aminy. Ary eo amin'ireo zavaboariny eto an-tany, dia mifidy izay manaiky ny eritreriny izy, mankasitraka ny asany sy ny fitsarany, satria mendrika ny hiaina mandrakizay izy ireo. Amin'ny farany, dia ho voavahany ny olana ateraky ny fahafahana nomena ny zavaboariny rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany, satria raha tsy misy io fahafahana io, dia ho zava-poana ny fitiavan'ny zavaboariny voafantina ary ho tsy azo atao mihitsy aza. Eny tokoa, raha tsy misy fahalalahana, ny zavaboary dia tsy inona fa robot, miaraka amin'ny fitondrantena mandeha ho azy. Fa ny vidin'ny fahafahana, amin'ny farany, dia ny fandranganana ireo zavaboary maditra ao amin'ny lanitra sy ny tany.

Noho izany dia omena ny porofo fa ny finoana dia tsy miankina amin'ny teny tsotra: “ *Minoa an'i Jesosy Tompo dia hovanjena ianao* ”. Ireo teny ao amin'ny Baiboly ireo dia mifototra amin'ny hevitra ny matoanteny hoe “mino”, dia ny fankatoavana ny lalàn'Andriamanitra izay mampiavaka ny finoana marina.

Ho an'Andriamanitra dia ny hahita zavaboary mankatò Azy noho ny fitiavana no tanjona. Nahita ny sasany teo amin'ireo anjely eny amin'ny lanitra sy teo amin'ireo zavaboariny olombelona teto an-tany Izy, dia nifidy ny sasany ary mbola hifidy ny sasany mandra-pahatapitry ny fotoanan'ny fahasoavana.

Sakafo ho an'ny toetr'andro mety

Tahaka ny ilan'ny vatan'olombelona ny sakafo mba hanalavany ny androm-piainany, ny finoana ateraky ny fanahiny koa dia mila ny sakafo ara-panahy. Ny olombelona rehetra mahatsapa ny fanehoana fitiavana nomen'Andriamanitra ao amin'i Jesoa Kristy dia mahatsapa ny faniriana hanao zavatra ho azy. Ahoana anefa no ahafahantsika manao zavatra mampifaly azy raha tsy fantatsika izay andrasany amintsika? Ny valin'io fanontaniana io no hamelona ny finoantsika. Satria “ *raha tsy amin'ny finoana, dia tsy misy azo atao hahazoana sitraka amin'Andriamanitra* ” araka ny Heb.11:6. Kanefa io finoana io dia tsy maintsy mbola hamelona sy hahafinaritra azy amin'ny alalan'ny fampifanarahana amin'ny zavatra andrasany. Fa ny Tompo Andriamanitra Tsitoha no Mpamorona sy Mpitsara azy. Maro ny mpino kristiana maniry mafy ny hanana fifandraisana tsara amin'ily Andriamanitra ny lanitra, saingy mbola tsy azo atao izany fifandraisana izany satria tsy voakolokolo araka ny tokony ho izy ny finoany. Ny valin'ny olana dia omena antsika ao amin'ny Mat.24 sy 25. Jesosy dia mampifantoka ny fampianarany amin'ny andro farany izay mialoha ny fotoana hisehoany fanindroany, amin'ity indray mitoraka ity, ao amin'ny voninahitry ny maha-Andriamanitra Azy. Namariparitry izany tamin'ny fampitomboana ny sary amin'ny fanoharana izy: fanoharana momba ny aviavy, ao amin'ny Mat.24:32 ka hatramin'ny 34; fanoharana momba ny mpangalatra amin'ny alina, ao amin'ny Mat.24:43 ka hatramin'ny 51; fanoharana momba ny virijina folo, ao amin'ny Mat.25:1 ka hatramin'ny 12; fanoharana momba ny talenta, ao amin'ny Mat.25:13 ka hatramin'ny 30; fanoharana momba ny ondry sy osy, ao amin'ny Mat.25:31 ka hatramin'ny 46. Amin'ireo fanoharana ireo, dia indroa ny firesahana ny amin'ny “ *hanina* ”: ao amin'ny fanoharana ny amin'ny mpangalatra amin'ny alina sy ny amin'ny ondry sy ny osy, satria, na dia eo aza izany Rehefa nilaza i Jesosy hoe: “ *Noana Aho, nomenareo hanina* ”, dia ny sakafo ara-panahy no resahiny amintsika, izay maty ny finoan'ny olona raha tsy izany. “ *Fa tsy mofo ihany no hiveloman'ny olona, fa ny teny rehetra izay aloaky ny vavan'Andriamanitra . Mat.4:4*”. Ny

tanjon'ny sakafon'ny finoana dia ny hiaro azy amin'ny “ *fahafatesana faharoa* ” ao amin'ny Apok. 20, izay mahatonga ny olona tsy hanana zo hiaina mandrakizay.

Ao anatin'ity fisaintsainana ity, araho ny masonao sy ny sainao amin'ity fanoharana momba ny mpangalatra alina ity:

V.42: “ *Koa miambena àry, fa tsy fantatrareo izay andro hihavian'ny Tomponareo .*”

Ny lohahevitra ny fiverenan'i Jesosy Kristy dia voafaritry ary ny "fiandrasana" azy dia hiteraka fifohazana ara-panahy any Etazonia any Amerika Avaratra, eo anelanelan'ny 1831 sy 1844. Antsoina hoe "Adventism", ny mpikambana ao amin'io hetsika io dia izy ireo - izy ireo no voatendry. ny mpiara-belona aminy amin'ny teny hoe “Advantista”; teny nalaina avy amin'ny teny latina hoe “adventus” izay midika hoe: Advent.

V.43: “ *Fantaro tsara izao, fa raha fantatry ny tompon-trano ny fiambenana alina izay hiavian'ny mpangalatra, dia hiambina izy ka tsy hamela ny tranony hotamina .*

Ao amin'io andininy io, ny “ *tompon-trano* ” dia ilay mpianatra miandry ny fiverenan'i Jesosy, ary i Jesosy mihitsy no tian'ilay “ *mpangalatra* ”. Amin'ny alalan'io fampitahana io, dia asehon'i Jesosy amintsika ny tombony amin'ny fahafantarana ny datin'ny fiverenany. Mampirisika antsika àry izy mba hahita an'ilay izy, ary ny fihainoantsika ny toroheviny dia hanatsara ny fifandraisantsika aminy.

V.44: “ *Koa miomàna koa ianareo, fa ho avy ny Zanak'olona amin'izay ora tsy eritreretinareo .*”

Nahitsy aho, amin'ity andininy ity, ny fotoana ho avy amin'ny matoanteny satria amin'ny teny grika voalohany, ireo matoanteny ireo dia amin'ny fotoana ankehitriny. Marina tokoa fa ireo teny ireo no nolazain'i Jesosy tamin'ireo mpianany niara-belona taminy izay nanontany azy momba izany. Ny Tompo, amin'ny fotoan'ny farany, dia hampiasa io foto-kevitra “Advantista” io mba hansivana ny Kristiana amin'ny alalan'ny fitsapana azy ireo amin'ny finoana ara-paminaniana; ho amin'izany tanjona izany, dia handamina araka ny fandehan'ny fotoana izy, ireo andrasan'ny “Advantista” efatra; Isaky ny hamarinina amin'ny alalan'ny fahazavana vaovao nomen'ny Fanahy, ireo telo voalohany momba ny andinin-teny ara-paminaniana ao amin'ny Daniela sy ny Apokalypsy.

V.45: “ *Iza moa no mpanompo mahatoky sy manan-tsaina, izay notendren'ny tompony hifehy ny olony mba hanome azy hanina amin'ny fotoana?* »

Tandremo sao diso hevitra ianao, satria eo imasonao ny “ *sakafo* ” *resahin'io andininy io*. Eny, io taratasy io no nomeko ny anarana hoe “Hazavao ny Daniela sy ny Apokalypsy” izay mahaforona an'io “ *sakafo* ” ara-panahy tena ilaina mba hamelomana ny finoanao, satria manome, avy amin'i Jesosy Kristy, ny valin'ny fanontaniana rehetra azonao apetraka ara-dalàna. , ary ankoatra ireo valin-teny ireo, dia misy fanambarana tsy ampoizina, toy ny daty marina hiverenan'i Jesosy Kristy izay manery antsika hatramin'ny lohataonan'ny 2030 amin'ny “Advantista” fahefatra sy farany “miandry”.

Noho ny fiahiako manokana an'io andininy io dia manolotra ity antontan-taratasy ity aho, dia ny vokatry ny fahatokiako an'Andriamanitra ny fahamarinana sy ny fahamalinana, satria tsy te ho taitra amin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy aho. Jesosy eto dia manambara ny drafitry ny andro farany. Efa nanomana izao fotoana izao Izy, dia “ *sakafo* ” izay mety hamelona ny finoan'ireo olom-boafidiny izay miandry amim-pahatokiana ny fiverenany amim-boninahitra. Ary ara-paminaniana io “ *sakafo* ” io.

V.46: “ *Sambatra izany mpanompo izany, izay ho hitan'ny tompony manao izany, rehefa tonga izy! »*

Hamafisina eto ny tontolon'ny fiverenany amim-boninahitra, dia ny fiandrasana ny “Advantista” fahefatra. Ny mpanompo voakasika dia efa tena faly tokoa mahafantatra ny hevitr'Andriamanitra nambara, ny fitsarany ny finoan'ny olona. Kanefa ity fahasambarana ity dia hanitatra sy hanahirana ireo rehetra izay, izay mandray ity fahazavana masina farany ity, dia hampiely izany indray ary hizara izany amin'ireo olom-boafidy miparitaka manerana ny tany, mandrapahatongan'ny fiverenan'i Jesoa Kristy amin'ny fomba mahomby.

V.47: “ *Lazaiko aminareo marina tokoa fa haorina amin'ny fananany rehetra izany.* »

Ny fananan'ny Tompo dia hihevitra ny soatoavina ara-panahy, mandrapiveriny. Ary ny mpanompo dia tonga ho an'i Jesosy, mpiaro ny harenny ara-panahy; ny toerana fitehirizana manokana ny teniny sy ny fahazavany nambara. Rehefa avy mamaky ity antontan-taratasy iray manontolo ity ianao dia ho hitanao fa tsy manitatra aho amin'ny fanomezana ny fanambarana ara-paminaniana ara-baiboly ny anarana hoe “harena”. Inona no anarana hafa azoko omena ny fanambarana iray izay miaro amin'ny “ *fahafatesana faharoa* ” sy manokatra ny lalana mankany amin'ny fiainana mandrakizay? Satria manjavona sy manjavona ny mety hisian'ny fisalasalana izay mahafaty ny finoana sy ny famonjena.

V.48: “ *Fa raha mpanompo ratsy fanahy kosa manao anakampo hoe: Maharitra ela ny tompoko,* ”

Ny fiainana noforonin'Andriamanitra dia karazana binary. Ny zavatra rehetra dia manana ny mifanohitra tanteraka aminy. Ary Andriamanitra dia nanolotra lalana roa ho an'ny olombelona, lalana roa hitarihana ny safidiny: *ny fiainana sy ny tsara, ny fahafatesana sy ny ratsy; ny vary tritika sy ny akofa; ny ondry sy ny osy, ny mazava sy ny haizina* . Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia mikendry ny mpanompo ratsy fanahy, fa mpanompo kosa, izay manondro ny finoana diso izay tsy nokolokoloin'Andriamanitra ary indrindra indrindra, ny finoana kristiana sandoka izay miafara amin'ny finoana Advantista mihitsy, amin'ny andro farany iainantsika. . Tsy nandray fahazavana avy amin'i Jesoa Kristy intsony izy satria nolaviny izay natolotra azy teo anelanelan'ny taona 1982 sy 1991 izay nanambara ny fiaviany ho an'ny taona 1994, ity Advantista ity dia namokatra vokatry ny faharatsiana izay niafara tamin'ny fiparitahan'ny irak'Andriamanitra tamin'ny Novambra 1991. Mariho fa Jesosy dia manambara ny eritreritra miafina ao am-po: “ *Izay milaza ao am-pony* ”. Satria ny fisehoan'ny fitondran-tena ivelany ara-pivavahana dia tena mamitaka; misolo ny finoana velona feno zotom-po amin'ny fahamarinana ny fombafomba ara-pivavahana.

And.49: “... raha manomboka mamely ny namany izy, raha miaramihinana sy misotro amin'ny mpimamo,”

Ny sary dia andrasana kely hatramin'izao, fa ny taratra dia maneho mazava tsara, amin'ny fotoan'ny fandriampahalemana, ny fanoherana sy ny ady izay maneho sy mialoha ny tena fanenjehana izay ho avy; resaka fotoana fotsiny io. Nanomboka tamin'ny 1995, ny Advantista andrim-panjakana dia " *nihinana sy nisotro tamin'ny mpimamo* " hatramin'ny nanaovany fifanarahana tamin'ny Protestanta sy ny Katolika tamin'ny fidirana tao amin'ny firaisankina ekiomenika. Satria ao amin'ny Apok. 17:2, dia mikendry ny finoana katolika antsoina hoe “ *Babilôna Lehibe* ” sy ny finoana protestanta antsoina hoe “ *tany* ” ny Fanahy: “ ***Tao aminy no nanoloran'ny mpanjakan'ny tany ny tenany ho amin'ny fijangajangana. , ary ny divain'ny fijangajangany no nahatonga ny mponina amin'ny tany mamo.*** ”

V.50: “ ... ho avy ny tompon' ity mpanompo ity amin' ny andro tsy ampoiziny sy amin' ny ora izay tsy fantany, ”

Ny vokatry ny fandavana ny fahazavana mikasika ny fiandrasana Advantista fahatelo, sy ny daty 1994, dia miseho amin'ny farany amin'ny endriky ny tsy fahafantarana ny fotoana tena fiverenan'i Jesosy Kristy, izany hoe ny fiandrasana Advantista fahefatra amin'ny tetikasan'Andriamanitra. Io tsy fahalalana io dia vokatry ny fahatapahan'ny fifandraisana amin'i Jesoa Kristy, ka izao no azontsika tsoahina: ny Advantista napetraka amin'izao toe-javatra mampalahelo izao dia tsy eo imason'Andriamanitra intsony na, araka ny fitsarany, dia “Advantista” .

V.51: “ ... dia hamiravira azy ka homeny ny anjarany miaraka amin' ny ***mpihatsaravelatsihy*** : any no hisy ny fitomaniana sy ny fikitroha-nify. »

Ilay sary dia maneho ny fahatezeran'Andriamanitra amin'ny mpanompo sandoka izay namadika Azy. Marihiko eto amin'ity andininy ity ny teny hoe “ ***mpihatsaravelatsihy*** ” izay ilazan'ny Fanahy ho Kristianina sandoka ao amin'ny Dan. 11:34, kanefa ilaina ny famakiana mivelatra kokoa mba hahatakarana ny teny manodidina ny fotoana nokendrena tamin'ily faminaniana, izay ahitana ny andininy 33 sy 35: “ *ary ny hendry indrindra ao aminy no hampianatra ny maro. Misy ny sasany ho levon'ny sabatra sy ny lelafo, ary ny fahababoana sy ny fandrobana. Amin'ny fotoana hahalevon'izy ireo, dia hampiana kely izy ireo, ary ho maro hikambana amin'izy ireo noho ny fihatsarambelatsihy . Ho lavo ny sasany amin'ny olon-kendry mba hodiovina sy hodiovina ary hofotsiana ***mandra-pahatongan'ny andro farany*** , fa tsy ho tonga izany raha tsy amin'ny fotoana voatondro. » Ny “ *mpanompo ratsy fanahy* ” tokoa àry no mamadika ny andrandrain'Andriamanitra, Tompony, ary miditra ao amin'ny tobin'ny “ ***mpihatsaravelatsihy*** ” izy, “ *hatramin'ny andro farany* ” . Nozarainy tamin'izy ireo, nanomboka teo, ny fahatezeran'Andriamanitra izay mamely azy ireo mandra-pahatongan'ny fitsarana farany, izay handringanana azy ireo, hodorana ao amin'ny “ *farihy afo* ” izay manome ny “*fahafatesana faharoa* ” amin'ny farany, araka ny Apok. 20: 15: “ *Izay rehetra tsy hita voasoratra teo amin'ny bokin'ny fiainana dia natsipy tany amin'ny farihy afo.* ”*

Ny Tantaran'ny Finoana Nambara

Ny finoana marina

Betsaka ny zavatra azo ambara momba ny finoana marina, saingy io lafiny io izay toa laharam-pahamehana amiko no arosoko. Na iza na iza te hanorina

fifandraisana amin'Andriamanitra dia tsy maintsy mahafantatra fa ny fiheverany ny fiainana eto an-tany sy any an-danitra dia mifanohitra tanteraka amin'ny rafitra misy eto an-tany izay miorina amin'ny eritreritra miavonavona sy ratsy fanahy avy amin'Andriamanitra. ny fahavalony sy ny tena olom-boafidiny. Nanome antsika ny fomba hamantarana ny tena finoana i Jesosy: “ **Ny voany no hahafantaranareo azy . Mioty voaloboka amin'ny tsilo va isika, na aviavy amin'ny tsilo?** (Mat.7:16). Miorina amin'io fanambarana io, dia matokia fa izay rehetra milaza ny anarany nefa tsy manatrika, ny fahalempanahiny, ny fahaizany manampy, ny fahafoizan-tenany, ny fanahiny mahafoy tena, ny fitiavany ny fahamarinana ary ny zotom-pony amin'ny fankatoavana ny didin'i Jehovah. Andriamanitra, tsy mbola nisy ary tsy ho mpanompony mandrakizay; izany no ampianarin'ny 1 Kor.13 antsika amin'ny famaritana ny toetran'ny tena fahamasinana; izay takin'ny fitsarana marin'Andriamanitra: andininy 6: “ *Tsy mifaly amin'ny tsy rariny izy, fa amin'ny fahamarinana kosa no ifaliany.* ”.

Ahoana no hinoantsika fa mitovy ny fitsaran'Andriamanitra ny enjehina sy ny mpanenjika? Inona no fitoviana misy eo amin'i Jesoa Kristy, nohomboana antsitrapo, sy ny inquisition papaly Romana na John Calvin, izay nampijaly ny lehilahy sy ny vehivavy mandra-pahafatiny? Mba tsy hahitana ny fahasamihafana, dia tsy maintsy tsy miraharaha ireo teny avy amin'ny asa soratra ara-baiboly isika. Izany no nitranga, talohan'ny nielezan'ny Baiboly nanerana an'izao tontolo izao, fa hatramin'ny nahitana azy na aiza na aiza eto an-tany; inona no fialan-tsiny afaka manamarina ny fahadisoan'ny fitsarana ny olombelona? Tsy misy. Noho izany, ny fahatezeran'Andriamanitra ho avy dia ho tena lehibe sy tsy ho voafehy.

Ny telo taona sy tapany niasany teo amin'ny fanompoany teto an-tany dia nambara tamintsika ao amin'ny Filazantsara, mba hahafantarantsika ny fenitry ny finoana marina araka ny hevitr'Andriamanitra; ny iray ihany no zava-dehibe. Atolotra antsika ho modely ny fiainany; modely tsy maintsy tahafina mba hanekeny ho mpianany. Io fananganan-janaka io dia midika fa mitovy hevitra aminy momba ny fiainana mandrakizay izay atolony isika. Voaroaka any ny fitiavan-tena, ary koa ny fireharehana manimba sy manimba. Tsy misy toerana ho an'ny herisetra sy ny faharatsiana ao amin'ny fiainana mandrakizay atolotra afa-tsy ny olom-boafidy izay neken'i Jesosy Kristy mihitsy. Ny fitondran-tenany dia revolisionera am-pilaminana, satria izy, ilay Mpampianatra sy Tompo, dia nanao ny tenany ho mpanompon'ny rehetra, niondrika nanasa ny tongotry ny mpianany, mba hanomezana hevitra mivaingana ny fanamelohana ny soatoavina avo lenta nasehon'ny ireo mpitondra fivavahana jiosy tamin'ny androny; zavatra mbola mampiavaka ny mpivavaka jiosy sy kristianina ankehitriny. Ao anatin'ny fifanoherana tanteraka, ny fenitra nambara tao amin'i Jesoa Kristy dia ny fenitry ny fiainana mandrakizay.

Tamin'ny nanehoana ny mpanompony ny fomba ahafantarana ny tenany ho fahavalony, ireo mpanompo sandoka an'Andriamanitra, dia nanao zavatra mba hamonjena ny fanahin'izy ireo i Jesosy Kristy. Ary ny fampanantenany hoe “ *eo afovoan'ny* ” olom-boafidiny, hatramin'ny faran'izao tontolo izao, dia tazonina ary ahitana fanazavana sy fiarovana azy ireo mandritra ny fiainany eto an-tany. Ny fenitry ny finoana marina dia ny hoe mitoetra ao amin'ny olom-boafidiny Andriamanitra. Tsy lavina velively ny fahazavany sy ny Fanahiny Masina izy

ireo. Ary raha miala Andriamanitra, dia satria tsy iray intsony ny voafidy; niova ny toerany ara-panahy tao amin'ny fitsarana marin'Andriamanitra. Satria mifanaraka amin'ny fitondran-tenan'olombelona ny fitsarany. Amin'ny ambaratonga tsirairay, ny fiovana dia mbola azo atao amin'ny lafiny roa; avy amin'ny tsara ho amin'ny ratsy na avy amin'ny ratsy ho amin'ny tsara. Tsy izany anefa no zava-misy, eo amin'ny fitambaran'ireo antokom-pivavahana sy andrimpanjakana, izay miova avy amin'ny tsara ho amin'ny ratsy, rehefa tsy mifanaraka amin'ny fiovana napetrak'Andriamanitra. Hoy i Jesosy tao amin'ny fampianarany: “ *Ny hazo tsara tsy mety mamoa voa ratsy, tahaka ny hazo ratsy tsy mety mamoa voa tsara (Mat.7:18)*. Nomeny antsika àry ny fahatakarana fa noho ny voany maharikoriko, dia “hazo ratsy ” ny fivavahana katolika, ary amin'ny alalan'ny fampianaran-disony, dia hitoetra ho toy izany foana izy, na dia tsy mahazo fanohanana avy amin'ny mpanjaka aza, dia tsy hanenjika olona intsony. Ary toy izany koa ny fivavahana Anglikanina noforonin'i Henri VIII mba hanamarinana ny fijangajangany sy ny heloka nataony; inona no sanda azon'Andriamanitra omena ny taranany sy ny mpanjaka handimby azy? Toy izany koa ny fivavahana kalvinista protestanta, satria natahorana io mpanorina io, John Calvin, noho ny lazany amin'ny hamafin'ny toetrany sy ny famonoana ho faty maro izay nohariny tao amin'ny tanànan'i Genève, izay tena nitovitovy tamin'izany. ny fomba fanao katolika tamin'ny androny, hatreo amin'ny fihoaram-pefy. Io Protestantista io dia tsy azo inoana fa hampifaly an'i Jesosy Kristy Tompo mamy, ary tsy azo raisina ho modely amin'ny finoana marina. Marina tokoa fa ao amin'ny fanambarany nomena an'i Daniela, dia tsy noraharahain'Andriamanitra ny fanavaozana protestanta, izay nikendry afa-tsy ny fitondran'ny papa nandritra ny 1260 taona, sy ny fotoana nananganana ny hafatry ny Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito, mpitondra ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra, nanomboka tamin'ny 1844. , hatramin'ny faran'izao tontolo izao, izay ho avy, amin'ny 2030.

Samy manana ny modely ankasitahan'Andriamanitra avokoa ny sandoka ara-pivavahana ratsy ara-tantara, nefa tsy mifanitsy amin'izany mihitsy. Ny finoana marina dia velomin'ny Fanahin'i Kristy lalandava, ny finoana diso dia tsy izany. Ny finoana marina dia afaka manazava ny zava-miafin'ny faminanian'Andriamanitra ao amin'ny Baiboly, ny finoana diso dia tsy afaka manazava izany. Be dia be ny fandikana ny faminania mandehandeha eran'izao tontolo izao, izay samy misafotofoto kokoa noho ny farany. Tsy toa azy ireo, fa avy amin'ny teny nalaina avy ao amin'ny Baiboly ihany no azoko ny hevitra; araka izany, ny hafatra dia mazava tsara, miorina tsara, mirindra ary mifanaraka amin'ny fisainan'Andriamanitra izay tsy mivily na oviana na oviana; ary ny Tsitoha no miambina azy.

Fanamarihana Fanomanana ny Bokin'i Daniela

Ny anarana hoe Daniela dia midika hoe Andriamanitra no Mpitsara ahy. Ny fahalalana ny fitsaran'Andriamanitra no fototry ny finoana, satria mitarika ny zavaboary ho amin'ny fankatoavana ny sitrapony nambara sy takatry ny saina, izay hany fepetra hitahiany amin'ny fotoana rehetra. Andriamanitra dia mikatsaka ny fitiavan'ny zavaboariny izay manao izany ho mivaingana sy maneho izany amin'ny alalan'ny finoan'izy ireo mankatò. Ny fitsaran'Andriamanitra àry dia aseho amin'ny alalan'ny faminiany izay mampiasa tandindona toy ny ao amin'ny fanoharana momba an'i Jesosy Kristy. Ny didim-pitsaran'Andriamanitra dia nahariharin'ny bokin'i Daniela voalohany saingy mametraka ny fototry ny fitsarany momba ny tantara ara-pivavahana kristiana izay haseho amin'ny antsipiriany ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy.

Ao amin'ny Daniela, dia kely no ambaran'Andriamanitra, fa io kely fatra io dia manan-danja lehibe, satria izy io no fototry ny Apokalypsy ara-paminiana amin'ny ankapobeny. Fantatry ny mpanao mari-trano ny fahatapanan-kevitra sy ny famaritana ny fanomanana ny toerana hanaovana ny fanorenana. Ao amin'ny faminiana, izany no anjara asa nomena ireo fanambarana voarain'ny mpaminany Daniela. Eny tokoa, rehefa takatra tsara ny hevitr'izy ireo, dia mahatratra ny tanjona roa sosona Andriamanitra **dia ny hanaporofona ny fisiany** sy ny fanomezana ny olom-boafidiny **ny fanalahidin'ny fahatakarana** ny hafatra ampitain'ny Fanahy. Hitantsika ao amin'io “zavatra vitsivitsy” io fa mitovy daholo ny rehetra: ny fanambarana ny fifandimbiasana fanjakana efatra nanjaka manerana izao rehetra izao nanomboka tamin'ny andron'i Daniela (Dan. 2, 7 sy 8); ny daty ofisialy ny fanompoan'i Jesosy Kristy teto an-tany (Dan.9); ny fanambarana ny fivadiham-pinoana kristiana tamin'ny taona 321 (Dan.8), ny fitondran'ny papa nandritra ny 1260 taona teo anelanelan'ny 538 sy 1798 (Dan.7 sy 8); ary ny fiombonana “Advantista” (Dan. 8 sy 12) nanomboka tamin'ny 1843 (hatramin'ny 2030). Manampy izany koa aho, Dan.11 izay, araka ny ho hitantsika, dia manambara ny endrika sy ny fivoaran'ny Ady Lehibe Nokleary terrestrialy farany izay mbola tsy maintsy hotanterahina alohan'ny fiverenan'ilay Andriamanitra Mpamonjy amim-boninahitra.

Tamin'ny fomba an-kolaka, i Jesosy Kristy Tompo dia nanaisotra ny anaran'i Daniela mba hahatsiaro ny maha-zava-dehibe azy io ho an'ny fanekena vaovao. “ *Koa raha hitanareo ny fahavetavetan'ny fandravana, izay nolazain'i Daniela mpaminany , tafaorina ao amin'ny fitoerana masina, dia aoka izay mamaky izany no hitandrina!* (Mat. 24:15) »

Raha nijoro ho vavolombelona manohana an'i Daniela i Jesosy, dia noho ny nandraisan'i Daniela azy ny fampianarana momba ny fiaviany voalohany sy ny fiverenany amim-boninahitra, mihoatra noho izay rehetra teo alohany. Mba ho takatra tsara ny teniko, dia tokony ho fantatrareo fa i Kristy izay avy any andanitra dia niseho teo anatrehan'i Daniela tamin'ny anarana hoe “ *Mikaela* ”, ao amin'ny Dan. 10:13-21, 12:3 ary izany anarana izany no nakana an'i Jesosy. - Kristy ao amin'ny Apok. 12:7. Ity anarana hoe “ *Micaël* ” ity dia fantatra kokoa amin'ny endriny katolika latina hoe Michel, anarana nomena ny Mont Saint-Michel malaza any Breton, Frantsa. Ny bokin'i Daniela dia manampy tsipiriany amin'ny isa izay ahafahantsika mahafantatra ny taona niaviany voalohany. Tiako koa ny manamarika fa ny anarana hoe “ *Micaël* ” dia midika hoe: Iza no tahaka an'Andriamanitra; ary ny anarana hoe “ *Jesosy* ” dia nadika hoe: YaHWÉH mamonjy. Ireo anarana roa ireo dia mahakasika an'ilay Andriamanitra nahary lehibe, ny voalohany mitondra ny anaram-boninahitra selestialy, ny faharoa mitondra ny anaram-boninahitra eto an-tany.

Ny Fanambarana ny ho avy dia atolotra antsika ho toy ny lalao fanorenana misy tantara maro. Tany am-piandohan'ny sinema, mba hamoronana vokatra vonjy taitra amin'ny sariitatra, dia nampiasa takelaka fitaratra ireo mpanao sarimihetsika izay samy hafa ny lamina voaloko, indray mandeha, dia nanome sary amin'ny ambaratonga maromaro. Toy izany koa ny faminiana noforonin'Andriamanitra.

Manomboka ao amin'ny Daniela izany rehetra izany

NY BOKIN'I DANIELA

Ianareo izay mamaky ity asa ity, fantaro fa velona ilay Andriamanitra Tsitoha tsy manam-petra na dia miafina aza. Io fijoroana vavolombelona nataon'i *Daniela mpaminany* io dia nosoratana mba handresen-dahatra anao ny amin'izany. Izy io dia mitondra ny toambo-kasen'ny fijoroana ho vavolombelon'ny fanekena taloha sy vaovao, satria i Jesosy dia nanaitra izany tamin'ny teny natao tamin'ny mpianany. Ny zavatra niainany dia manambara ny asan'io Andriamanitra tsara sy marina io. Ary ity boky ity dia mamela antsika habita ny fitsarana izay entin'Andriamanitra eo amin'ny tantaran'ny fivavahana amin'ny maha-monotheisme azy, jiosy ao amin'ny fiombonana voalohany, avy eo dia Kristiana, ao amin'ny fiarahany vaovao, naorina tamin'ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy, tamin'ny 3 Aprily 30 tamin'ny taonany. era. Iza no tsara noho “ *Daniela* ” afaka manambara ny fitsaran'Andriamanitra? Ny anarany dia midika hoe “Andriamanitra no Mpitsara ahy”. Tsy anganongano ireo traikefa niainana ireo, fa fijoroana ho vavolombelona ny amin'ny fitahian'Andriamanitra ny modelin'ny fahatokiany. Andriamanitra dia manolotra azy ho isan'ireo olona telo izay hovanjany amin'ny loza ao amin'ny Ezek.14:14-20. Ireo karazana telo amin'ireo voafidy ireo dia “ *Noa, Daniela ary Joba* ”. Ny hafatr'Andriamanitra dia milaza mazava amintsika fa na dia ao amin'i Jesosy Kristy aza, raha tsy mitovy amin'ireo modely ireo isika, dia hikadona amintsika ny varavaran'ny famonjena. Ity hafatra ity dia manamafy ny lalana tery, na ny lalana tery, na ny vavahady tery izay tsy maintsy lalovan'ny olom-boafidy mba hidirana any an-danitra, araka ny fampianaran'i Jesoa Kristy. Ny tantaran'i “ *Daniela* ” sy ireo namany telo dia

aseho amintsika ho modely amin'ny fahatokiana izay vonjen'Andriamanitra amin'ny andro fahoriana.

Misy koa anefa ao amin'io tantaran'ny fiainan'i Daniela io, ny fiovan'ny mpanjaka telo mahery izay azon'Andriamanitra nalain'Andriamanitra tamin'ny devoly izay nivavahany tamin'ny tsy fahalalana tanteraka. Nataon'Andriamanitra ho mpitondra teniny mahery indrindra teo amin'ny tantaran'ny olombelona ireo emperora ireo, ny voalohany, ary ny farany koa, satria hanjavona ireo lehilahy modely ireo ary hihena tsy an-kijanona ny fivavahana, ny soatoavina ary ny fitondran-tena. Ho an'Andriamanitra, dia ady lava be ny fandrohana fanahy, ary ny tarehin'i “ *Nebokadnezara* ” Mpanjaka dia modely tena mampiharihary ny karazany. Manamafy ny fanoharana momba an'i Jesoa Kristy, ilay “ *Mpiandry Tsara* ” izay nandao ny andian'ondry hitady ny ondry very.

Daniela 1

Dan 1:1 *Tamin'ny taona fahatelo nanjakan'i Joiakima, mpanjakan'ny Joda, no niakaran'i Nebokadnezara, mpanjakan'i Babylona, hamely an'i Jerosalema sy nanaovany fahirano azy.*

1a- *Ny taona fahatelo nanjakan'i Joiakima, mpanjakan'ny Joda*

Nanjaka 11 taona i Joiakima nanomboka tamin'ny – 608 ka hatramin'ny 597. ^{Taona fahatelo} tamin'ny – 605.

1b- *Nebokadnezara*

Io no dikan-teny babylonianina amin'ny anaran'i Nebokadnezara Mpanjaka hoe: “Miaro ny zanako lahimatoa i Nabo”. I Nabu no andriamanitry ny fahalalana sy ny soratra Mezopotamia. Afaka takatsika sahady fa Andriamanitra dia mikasa ny hanana izany fahefana izany amin'ny fahalalana sy ny soratra naverina aminy indray.

Dan 1:2 *Ary natolotr'i Jehovah teo an-tànany Joiakima, mpanjakan'ny Joda, sy ny sasany tamin'ny fanaky ny tranon'Andriamanitra. Nentin'i Nebokadnezara ho any amin'ny tany Sinara, tao amin'ny tranon'ny andriamaniny, ny fanaka, ka nataony tao amin'ny trano firaketan'ny andriamaniny.*

2a- *Natolotr'i Jehovah teo an-tànany i Joiakima, mpanjakan'ny Joda*

Rariny ny nandaozan'Andriamanitra ny mpanjaka jiosy. 2Ta.36:5: *Dimy amby roapolo taona Joiakima, fony izy vao nanjaka, ary iraika ambin'ny folo*

taona no nanjakany tany Jerosalema. Ary nanao izay ratsy eo imason'i Jehovah Andriamaniny izy .

2b- Nentin'i Nebokadnezara nankany amin'ny tany Sinara, tao amin'ny tranon'ny andriamaniny, ny fanaka, ka nataony tao amin'ny trano firaketan'ny andriamaniny.

mpanompo sampy io mpanjaka io, tsy mahalala an'ilay tena Andriamanitra tompoin'ny Isiraely izy fa mitandrana ny fanajana ny andriamaniny: Bel. Aorian'ny fiovam-pony amin'ny hoavy, dia hanompo an'ilay tena Andriamanitr'i Daniela amin'ny fahatokiana mitovy amin'izany koa izy.

Dan 1:3 Ary ny mpanjaka nandidy an'i Aspenaza, lehiben'ny tandapany, hitondra ny sasany amin'ny Zanak'Isiraely, na dia nanan-kaja na ambony aza.

Daniela 1:4 dia zazalahy tsy misy kilema amin'ny vatana, tsara tarehy sady tsara tarehy, nomen'ny fahendrena sy ny fahiratan-tsaina ary ny fananarana, izay mahay manao fanompoana ao an-dapan'ny mpanjaka, izay nampianarina ny litera sy ny fitenin'ny Kaldeana.

4a- Toa sariaka sy hendry i Nebokadnezara Mpanjaka, tsy mitady afa-tsy ny hanampy ny ankizy jiosy izy mba hidirana amim-pahombiazana ao amin'ny fiaraha-monina misy azy sy ny soatoaviny.

Dan 1:5 Ary ny mpanjaka nanome azy hanina teo amin'ny latabany sy divay hosotroiny isan'andro, ka nikasa hampiakatra azy telo taona, ary amin'ny faran'izany dia hataony amin'ny fanompoam-pivavahana. mpanjaka.

5a- Miharihary ny fihetseham-pon'ny mpanjaka. Mizara amin'ny tanora izay atolony ho an'ny tenany izy, manomboka amin'ny andriamaniny ka hatramin'ny sakafony.

Dan 1:6 Ary isan'ireny i Daniela sy Hanania sy Misaela ary Azaria, isan'ny taranak'i Joda.

6a- Tamin'ireo tanora jiosy rehetra nentina tany Babylona, dia efatra monja no nampiseho fahatokiana modely. Ny zava-misy manaraka dia nalamin'Andriamanitra mba hampisehoana ny fahasamihafan'ny vokatra aterak'ireo manompo azy sy izay tahiny ary ireo izay tsy manompo azy sy tsy miraharaha azy.

Dan 1:7 Ary ny lehiben'ny tandapa nanome anarana azy ireo, dia Daniela Beltesazara sy Hanania Sadraka sy Misaela Mesaka ary Azaria Abednego.

7a- Ny faharanitan-tsaina dia nozarain'ireo tanora jiosy izay manaiky hitondra anarana mpanompo sampy izay napetraky ny mpandresy. Ny fanomezana anarana dia mariky ny fahamboniana sy toro lalana ampianarin'ilay Andriamanitra marina. Gen.2:19: Ary Jehovah Andriamanitra, Izay namorona tamin'ny tany ny bibi-dia rehetra sy ny voro-manidina rehetra, dia nitondra azy teo amin'ny olona mba hahitany izay hanononany azy, ary mba hanononana ny anaran'ny zava-manan-aina rehetra izay olona. hanome azy.

7b- Daniela “Andriamanitra no Mpitsara ahy” dia nomena anarana hoe Beltesazara: “Hiaro i Bela”. Bela dia manondro ny devoly fa tamin'ny tsy fahalalana tanteraka no nanompoan'ireo mpanompo sampy ireo sy nohajaina, niharan'ny fanahy demonia.

Hanania “Fahasoavana na Nomena avy amin’i YaHWÉH” dia lasa “Sadrika “nahazo tsindrimandry avy amin’ny Izaho”. I Aku no andriamanitry ny volana tany Babylona.

Mishaël "Iza no fahamarinan'Andriamanitra" dia lasa Meschac "izay an'i Aku".

Azaria “Ny Fanampiana na ny Fanampiana dia YaHWÉH” lasa “Abed-Nego” “Mpanompon’i Nego” , ary efa eo, ilay andriamanitra masoandron’ny Kaldeanina.

Daniela 1:8 *Ary i Daniela dia nanapa-kevitra ny tsy handoto tena tamin’ny hanin’ny mpanjaka sy tamin’ny divay izay nosotroin’ny mpanjaka, ka niangavy tamin’ny lehiben’ny tandapa izy mba tsy hanery azy handoto tena.*

8a- Tsy miteraka olana **ny fananana** anarana mpanompo sampy rehefa resy, fa ny mandoto tena hatramin’ny fanalam-baraka an’Andriamanitra dia be loatra ny manontany. Ny tsy fivadihan’ireo tovolahy ireo dia nitarika azy ireo hifady *ny divay sy ny henan’ny mpanjaka* , satria natolotra tamin’ny andriamanitra mpanompo sampy nomem-boninahitra tany Babylona ireo zavatra ireo. Tsy ampy fahamatorana ny fahatanorany ary tsy mbola misaina toa an’i Paoly, ilay vavolombelona mahatoky an’i Kristy izay mihevitra ny andriamani-diso ho rivotra (Rom.14; 1Kor.8). Nanao toa azy ireo anefa izy noho ny tahotra sao hanafintohina ireo malemy finoana. Raha mifanohitra amin’izany kosa no ataony, dia tsy manota izy, satria marina ny heviny. Melohin’Andriamanitra ny fahalotoana natao an-tsitrabo tamin’ny fahalalana sy ny feon’ny fieritretana rehetra; amin’ity ohatra ity, ny safidy niniana natao hanomezam-boninahitra andriamanitra mpanompo sampy.

Dan 1:9 *Ary Andriamanitra nanome an'i Daniela fahasoavana sy fahasoavana teo anatrehan'ilay lehiben'ny tandapa.*

9a- Ny finoan’ny tanora dia aseho amin’ny fahatahorany ny tsy hampifaly an’Andriamanitra; Afaka mitahy azy ireo Izy.

Dan 1:10 *Ary hoy ilay lehiben'ny tandapa tamin'i Daniela: Matahotra ny mpanjaka tompoko aho, izay nanendry anareo izay hohaninareo sy hosotroinareo; fa nahoana no ho hitany ny tavanao malahelo noho ny an'ny tanora mitovy taona aminao? Hasehonao amin'ny mpanjaka ny lohako.*

Dan 1:11 *Ary hoy Daniela tamin'ny mpitandrina ny raharaha izay nankinin'ny lehiben'ny tandapa ho mpifehy an'i Daniela sy Hanania sy Misaela ary Azaria:*

Dan 1:12 *izahao toetra hafoloana ny mpanomponao, ka omeo anana hohaninay sy rano hosotroinay;*

Dan 1:13 *Dia hojerena ny tavanay sy ny tarehin'ny zatovo izay mihinana ny fihinan'ny mpanjaka, ka ataovy amin'ny mpanomponao araka izay efa hitanao.*

Dan 1:14 *Dia nomeny azy izay nangatahiny ka nizaha toetra azy hafoloana.*

Dan 1:15 *Ary nony tapitra ny hafoloana, dia tsara tarehy sy matavy kokoa noho ny zatovo rehetra izay nihinana ny fihinan'ny mpanjaka izy.*

15a- Azontsika atao ny mametraka fampitahana ara-panahy eo amin’ny “ *folo andro* ” niainan’i Daniela sy ireo namany telo lahy, sy ireo “ *folo andro* ” tamin’ny fanenjehana ara-paminaniana ny hafatra tamin’ny vanim-potoanan’i “ *Smyrna* ” ao amin’ny Apôk. 2:10. . Eny tokoa, ao amin’ireo zava-niainana roa

ireo, Andriamanitra dia manambara ny voa miafina an'ireo izay milaza ho avy aminy.

Dan 1:16 *Nalain'ilay mpitandrim-pananana ny hanina sy ny divay tokony ho azy, ka nomeny anana.*

16a- Ity zavatra niainana ity dia mampiseho ny fomba ahafahan'Andriamanitra miasa ao an-tsain'ny olona mba hankasitrahany ny mpanompony araka ny sitrapony masina. Satria lehibe ny risika noraisin'ny mpitandrina ny mpanjaka ka voatery niditra an-tsehatra Andriamanitra ka nanaiky ny tolo-kevitr'i Daniela. Ny traikefa amin'ny finoana dia fahombiazana.

Dan 1:17 *Ireo zatovo efa-dahy ireo dia nomen'Andriamanitra fahalalana sy fahiratan-tsaina amin'ny soratra rehetra ary fahendrena; ary Daniela nanazava ny fahitana sy ny nofy rehetra.*

17a— *Nomen' Andriamanitra fahalalana sy faharanitan-tsaina amin' ny taratasy rehetra ary fahendrena ireo zatovolahy efa ireo*

Fanomezana avy amin'ny Tompo ny zavatra rehetra. Ireo izay tsy mahafantatra azy dia tsy mahalala hoe hatraiza no miankina aminy na manan-tsaina sy hendry na tsy mahalala sy adala.

17 b- *ary Daniela nanazava ny fahitana rehetra sy ny nofy rehetra.*

Voalohany mba hampisehoana ny fahatokiany, dia nomen'Andriamanitra voninahitra i Daniela izay nanome azy ny fanomezan'ny faminiana. Izany no fijoroana ho vavolombelona nomeny tamin'ny androny tamin'i Josefa nahatoky, babon'ny Ejipsianina. Teo amin'ny fanatitra ho an'Andriamanitra, Solomona koa dia nifidy fahendrena; ary noho izany safidy izany dia nomen'Andriamanitra azy ny zavatra hafa rehetra, voninahitra sy harena. Ho tsapan'i Daniela indray izany fiakarana naorin'ilay Andriamaniny mahatoky izany.

Dan 1:18 *Tamin'ny fotoana notendren'ny mpanjaka hitondrana azy ho eo aminy, dia natolotry ny lehiben'ny tandapa ho eo amin'i Nebokadnezara ireo.*

Dan 1:19 *Ary ny mpanjaka niresaka taminy; ary tamin'ireo zatovo rehetra ireo dia tsy nisy tahaka an'i Daniela sy Hanania sy Misaela ary Azaria. Nampidirina hanompo ny mpanjaka ary izy ireo.*

Dan 1:20 *Ary ny amin'ny zavatra rehetra izay nitaky fahendrena sy fahalalana ary nanontanian'ny mpanjaka azy, dia hitany fa ambony im-polo heny noho ny ombiasy sy ny mpisikidy rehetra teo amin'ny fanjakany rehetra izy.*

20a- Asehon'Andriamanitra araka izany ny “ *tsy fitovian'ny manompo Azy sy ny tsy manompo Azy* ”, izay voasoratra ao amin'ny Mal.3:18. Ny anaran'i Daniela sy ny an'ireo namany dia hiditra ao amin'ny fijoroana ho vavolombelona ao amin'ny Baiboly Masina, satria ny fanehoan'izy ireo ny fahatokiany dia ho modely hampahery ny olom-boafidy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao.

Dan 1:21 *Toy izany koa i Daniela hatramin'ny taona voalohany nanjakan'i Kyrosy mpanjaka.*

Daniela 2

Dan 2:1 *Tamin'ny taona faharoa nanjakan'i Nebokadnezara dia nanonofy Nebokadnezara. Nikorontana ny sainy ka tsy nahita tory.*

1a- Koa amin'ny – 604. Andriamanitra dia maneho ny tenany amin'ny fanahin'ny mpanjaka.

Dan 2:2 *Ary ny mpanjaka niantso ny ombiasy sy ny mpisikidy sy ny mpanandro ary ny Kaldeana hilaza aminy ny nofiny. Dia tonga izy ireo ka niseho teo anatrehan'ny mpanjaka.*

2a- Ny mpanjaka mpanompo sampy avy eo dia mitodika any amin'ny olona izay nitokiany hatramin'izay, izay samy manam-pahaizana manokana amin'ny sahanany.

Dan 2:3 *Ary hoy ny mpanjaka taminy: Nanonofy aho; mikorontana ny saiko, ka te-hahalala izany nofy izany aho.*

3a- Hoy ny mpanjaka tsara: *Te-hahafantatra ity nofy ity aho ; tsy resahiny ny dikany.*

Dan 2:4 *Ary ny Kaldeana namaly ny mpanjaka tamin'ny teny aramianina hoe: Ry mpanjaka ô, ho velona mandrakizay anie ianao! Ambarao amin'ny mpanomponao izany, dia hanazava izany izahay.*

Dan 2:5 *Ary ny mpanjaka namaly indray ka nanao tamin'ny Kaldeana hoe: Tsy afaka ahy izany; Raha tsy ampahafantarinareo ahy ny nofy sy ny fanazavany, dia ho rovitra ianareo, ary ho tonga korontam-bato ny tranonareo.*

5a- Ny tsy fahatomombanan'ny mpanjaka sy ny fepetra faran'izay henjana noraisiny dia miavaka sy aingam-panahy avy amin'Andriamanitra izay namorona ny fomba hanakorontanana ny fanompoan-tsampy mpanompo sampy sy hanehoana ny voninahiny amin'ny alalan'ireo mpanompony mahatoky.

Dan 2:6 *Fa raha ambaranareo amiko ny nofy sy ny fanazavana azy, dia hahazo fanomezana sy fanomezana ary voninahitra lehibe avy amiko ianareo. Koa lazao amiko ny nofy sy ny fanazavany.*

6a- Ireo fanomezam-pahasoavana sy fanomezana ary voninahitra lehibe ireo dia omanin'Andriamanitra ho an'ireo olom-boafidiny mahatoky.

Dan 2:7 *Dia namaly fanindroany izy ka nanao hoe: Aoka ny mpanjaka hilaza ny nofy amin'ny mpanompony, dia hanazava izany izahay.*

Dan 2:8 *Ary ny mpanjaka namaly ka nanao hoe: Hitako tokoa fa mitady andro lava ianareo, satria hitanareo fa tsy azoko ilay raharaha.*

8a- Ny mpanjaka dia manontany ny olon-kendriny zavatra izay tsy mbola nangatahana hatrizay ka tsy tratrany.

Dan 2:9 *Koa raha tsy ampahafantarinareo ahy ny nofy, dia ho tonga aminareo rehetra izany teny izany; te-hiomana hilaza lainga sy lainga amiko ianareo, eo am-piandrasana ny fotoana hiova. Koa lazao amiko ny nofy, dia ho fantatro raha afaka manome ahy ny fanazavana ianao.*

9a- *te hiomana hilaza lainga sy lainga amiko ianareo, eo am-piandrasana ny fiovan'ny andro*

Ao amin'io foto-kevitra io no hanan-karena hatramin'ny faran'izao tontolo izao ny mpahita sy ny mpisikidy sandoka rehetra.

9b- *Koa lazao amiko ny nofy, dia ho fantatro raha afaka manome ahy ny fanazavana ianao*

Sambany io fanjohian-kevitra lojika io no miseho amin'ny eritreritry ny lehilahy iray. Ny Charlatans dia manana fotoana mahafinaritra afaka milaza na inona na inona amin'ireo mpanjifany tsy misy dikany sy mamitaka loatra. Ny fangatahan'ny mpanjaka dia mamaha ny fetran'izy ireo.

Dan 2:10 *Ary ny Kaldeana namaly ny mpanjaka hoe: Tsy misy na dia iray aza ambonin'ny tany mahalaza izay angatahin'ny mpanjaka; tsy nisy mpanjaka nitaky zavatra toy izany tamin'ny ombiasy, na ny mpanandro, na ny Kaldeana, na dia lehibe sy mahery aza izy.*

10a- Marina ny teniny, hatrizay hatrizay, Andriamanitra dia tsy nisalovana mba hanala sarona azy, mba hahafantarany fa Izy no Andriamanitra tokana, ary ny maha-andriamanitra azy dia tsinontsinona sy sampy namboarin-tanana sy fanahin'olona nomena azy. amin'ny fanahy demonia.

Dan 2:11 *Sarotra izay angatahan'ny mpanjaka; tsy misy mahay milaza amin'ny mpanjaka afa-tsy ireo andriamanitra izay tsy mitoetra ao amin'ny olona.*

11a- Ny hendry eto dia manambara fahamarinana tsy azo lavina. Saingy amin'ny fanaovana ireo fanamarihana ireo dia miaiky izy ireo fa tsy manana fifandraisana amin'ireo andriamanitra, fa amin'ny fotoana rehetra, dia maka hevitra amin'ny olona voafitaka izay mihevitra fa hahazo valiny avy amin'ireo andriamanitra miafina amin'ny alalan'izy ireo. Ny fanamby napetraky ny mpanjaka dia nanala sarona azy ireo. Ary mba hahatanteraka izany, dia nitaky ny fahendren'ilay Andriamanitra marina izay tsy ampoizina sy tsy manam-petra, izay efa nambara tamin-katsaram-panahy tao amin'i Solomona, ilay tompon'ny fahendren'Andriamanitra.

Dan 2:12 *Dia tezitra sady tezitra indrindra ny mpanjaka. Nasainy novonoina ho faty ny olon-kendrin'i Babylona rehetra.*

Dan 2:13 *Nivoaka ny didim-pitsarana, novonoina ho faty ny olon-kendry, ary nitady an'i Daniela sy ny namany handringana azy ireo.*

13a- Ny fametrahana ny mpanompony eo anoloan'ny fahafatesana no hananganan'Andriamanitra azy amim-boninahitra miaraka amin'i Nebokadnezara Mpanjaka. Io tetika io dia maminany ny traikefa farany amin'ny finoana Advantista izay hiandry ny fahafatesan'ny olom-boafidy izay nodidian'ny mpikomy amin'ny daty voafaritra. Nefa eto indray dia hivadika ny toe-javatra, satria ny maty dia ireo mpikomy izay hifamono rehefa hiseho any an-danitra i Kristy mahery sy mpandresy mba hitsara sy hanameloka azy.

Dan 2:14 *Ary Daniela dia niteny tamin'i Arjoka, lehiben'ny mpiambina ny mpanjaka, tamin'ny fahendrena sy fahendrena, izay nivoaka hamono ny olon-kendrin'i Babylona.*

Dan 2:15 *Ary izy namaly ka nanao tamin'i Arjoka, komandin'ny mpanjaka: Nahoana no mafy toy izany ny fanamelohana ny mpanjaka? Nohazavain'i Arjoc tamin'i Daniela ilay raharaha.*

Dan 2:16 *Ary Daniela nankany amin'ny mpanjaka ka nangataka taminy mba homena andro hilazana ny hevitra ny mpanjaka.*

16a- Manao zavatra araka ny toetrany sy ny zavatra niainany ara-pivavahana i Daniela. Fantany fa nomen'Andriamanitra azy ny fanomezany ara-paminaniana, izay efa zatra nametraka ny fitokisany rehetra. Rehefa nianatra izay nangatahin'ny mpanjaka izy, dia fantany fa manana ny valiny Andriamanitra, kanefa sitrapony ve ny hampahafantatra izany aminy?

Dan 2:17 *Dia nody tany an-tranony Daniela ka nanambara izany zavatra izany tamin'i Hanania sy Misaela ary Azaria namany.*

17a- Nipetraka tao an-tranon'i Daniela izy efa-dahy. “ Miara-miangona ny olona mitovy aminy ” ary maneho ny fiangonan'Andriamanitra izy ireo. Efa talohan'i Jesosy Kristy, “ izay ivorian'ny roa na telo amin'ny anarako, dia eo afovoany Aho ”, hoy ny Tompo. Ny fitiavan-drahalahy no mampiray ireo tanora izay maneho toe-tsaina mahafinaritra ny firaisankina.

Daniela 2:18 *dia nampirisika azy ireo hifona amin'ny Andriamanitry ny lanitra, mba tsy haringana Daniela sy ny namany miaraka amin'ny olon-kendrin'i Babylona sisa.*

18a- Manoloana ny fandrahonana mafy ny ain'izy ireo, ny vavaka mafana sy ny fifadian-kanina amin-kitsimpo no hany fiadian'ny olom-boafidy. Fantatr'izy ireo izany ary hiandry ny valin-tenin'ilay Andriamaniny izay efa nanome porofo betsaka fa tia azy ireo. Amin'ny faran'izao tontolo izao, ireo olom-boafidy farany nokendrena tamin'ny didy momba ny fahafatesana dia hanao toy izany koa.

Dan 2:19 *Dia naseho tamin'i Daniela tamin'ny fahitana nony alina ilay zava-miafina. Ary Daniela nisaotra an'Andriamanitry ny lanitra.*

19a- Nangataka tamin'ny olom-boafidiny Andriamanitra mahatoky, satria nandamina ny fizahan-toetra ho vavolombelona ny amin'ny fahatokiany ho an'i Daniela sy ireo namany telo lahy Izy; mba hanandratana azy ireo amin'ny toerana ambony indrindra amin'ny fanjakan'ny mpanjaka. Izy dia hanao izany, araka ny traikefany, ho tena ilaina ho an'ity mpanjaka izay hotarihiny ary hiova fo amin'ny farany. Io fiovam-po io dia ho vokatry ny fitondran-tena mahatoky sy tsy misy tsiny ananan'ireo tanora Jiosy efa nohamasinin'Andriamanitra ho amin'ny iraka miavaka.

Dan 2:20 *Dia namaly Daniela ka nanao hoe: Isaorana anie ny anaran'Andriamanitra hatramin'ny taloha indrindra ka mandrakizay. Azy ny fahendrena sy ny hery.*

20a- Fiderana tena marim-pototra satria ny porofon'ny fahendreny dia aseho tsy azo lavina amin'ity traikefa ity. Ny tanjany no nanome an'i Joiakima ho an'i Nebokadnezara, ary nametraka ny heviny tao an-tsain'ireo lehilahy izay nankasitraka ny tetikasany.

Dan 2:21 *Izy no manova ny andro sy ny toe-javatra ary mamadika sy mampiorina mpanjaka, ary manome fahendrena ho an'ny hendry ary fahalalana ho an'izay manan-tsaina.*

21a- Ity andininy ity dia manambara mazava tsara ny antony rehetra hinoana an'Andriamanitra sy an'Andriamanitra. Hiova fo i Nebokadnezara amin'ny farany rehefa fantany tsara ireo zavatra ireo.

Dan 2:22 *Izy no manambara izay lalina sy miafina, mahalala izay ao amin'ny maizina, ary ny mazava no mitoetra ao aminy.*

22a- Ny devoly koa dia afaka manambara izay lalina sy miafina, nefa tsy ao anatin'ny mazava. Manao izany izy mba hamitahana sy hampiala ny olombelona amin'ilay Andriamanitra marina izay, rehefa manao izany, dia miasa mba hamonjy ny olom-boafidiny amin'ny fanambarana amin'izy ireo ny fandrika mahafaty nataon'ireo demonia voaheloka ho amin'ny haizina eto an-tany, hatramin'ny nandresen'i Jesosy Kristy ny ota. ary fahafatesana.

Dan 2:23 *Andriamanitry ny razako ô, mankalaza sy midera Anao aho, fa nomenao fahendrena sy hery aho, ary nampahafantarinao ahy izay nangatahinay taminao sy nanehoanao anay ny tsiambaratelon'ny mpanjaka.*

23a- Tao amin'Andriamanitra ny fahendrena sy ny hery, tamin'ny vavak'i Daniela, ka nomen'Andriamanitra azy ireny. Hitantsika ao amin'io traikefa io fa tanteraka ilay fitsipika nampianarin'i Jesosy manao hoe: “ *Mangataha, dia homena ianareo* ”. Fa mazava tsara fa mba hahazoana io vokatra io, ny tsy fivadihan'ny mpangataka dia tsy maintsy mahazaka ny fitsapana rehetra. Ny hery voarain'i Daniela dia haka endrika miasa amin'ny eritreritry ny mpanjaka izay hiharan'ny porofo miharihary tsy azo lavina izay hanery azy hanaiky ny fisian'ilay Andriamanitr'i Daniela izay tsy fantany sy ny vahoakany hatramin'izay.

Dan 2:24 *Ary nony afaka izany, dia nankany Arjoka Daniela, izay nodidian'ny mpanjaka handringana ny olon-kendrin'i Babylona; ary nandeha izy ka niteny taminy hoe: Aza aringana ny olon-kendrin'i Babylona! Ento eo anatrehan'ny mpanjaka aho, dia holazaiko amin'ny mpanjaka ny fanazavana.*

24a- Ny fitiavana an'Andriamanitra no vakiana ao amin'i Daniela izay mihevitra ny hahazo aina ho an'ireo mpanompo sampy hendry. Izany indray dia fitondran-tena izay mijoro ho vavolombelona amin'Andriamanitra ny amin'ny hatsaram-panahiny sy ny fangorahany, ao anatin'ny toe-tsaina feno fanetren-tena tanteraka. Mety ho afa-po Andriamanitra, ny mpanompony mankalaza Azy amin'ny asan'ny finoany.

Dan 2:25 *Ary Arjoka dia nitondra an'i Daniela faingana teo anatrehan'ny mpanjaka ka nanao taminy hoe: Efa nahita lehilahy anankiray teo amin'ny babo amin'ny Joda aho, izay hilaza amin'ny mpanjaka.*

25a- Notazonin'Andriamanitra tao anatin'ny fahorian-tsaina lehibe ny mpanjaka, ary ny fahatsinjovana fotsiny ny hahazo ny valiny niriany dia hampitsahatra ny fahatezerany avy hatrany.

Dan 2:26 *Ary ny mpanjaka namaly ka nanao tamin'i Daniela, izay atao hoe Beltesazara, hoe: Mahalaza ahy va ny nofiko sy ny heviny?*

26a- Tsy manova na inona na inona ny anarana mpanompo sampy nomena azy. Daniela fa tsy Beltesazara no hanome azy ny valiny andrasana.

Daniela 2:27 *Dia namaly teo anatrehan'ny mpanjaka Daniela ka nanao hoe: Zava-miafina izay hanontanian'ny mpanjaka, ka tsy hain'ny olon-kendry sy ny mpisikidy sy ny ombiasy ary ny mpisikidy hambara amin'ny mpanjaka.*

27a- Nifona ho an'ny hendry i Daniela. Tsy takatry ny sain'izy ireo izay nangatahan'ny mpanjaka azy ireo.

Dan 2:28 *Fa misy Andriamanitra any an-danitra, Izay mampiseho zava-miafina ka mampahafantatra an'i Nebokadnezara mpanjaka izay ho tonga any am-parany. Izany no nofinao sy ny fahitanao teo am-pandrianao.*

28a- Ity fiandohan'ny fanazavana ity dia hahatonga an'i Nebokadnezara hihaino tsara, satria mampijaly sy mampahory ny olona foana ny foto-kevitra momba ny hoavy, ary mampientam-po sy mampionona ny fanantenana hahazo valiny momba izany. Nitarika ny sain'ny mpanjaka ho amin'ilay Andriamanitra velona tsy hita maso i Daniela, izay nahagaga an'ilay mpanjaka nanompo andriamanitra nitafy nofo.

Dan 2:29 *Teo am-pandrinanao, ry mpanjaka ô, dia nisy eritreritra tao aminao ny amin'izay ho avy any aoriana; ary izay manambara zava-miafina no nampahafantatra anareo izay ho avy.*

Dan 2:30 *Raha nambara tamiko izany zava-miafina izany, dia tsy noho izaho manana fahendrena lehibe noho ny an'ny velona rehetra; fa mba homena ny mpanjaka ny fanazavana, mba hahafantaranao ny eritreritry ny fonao.*

30a- *Tsy hoe misy fahendrena ato anatiko mihoatra noho ny an'ny olombelona rehetra; fa dia mba omena ny mpanjaka ny fanazavana*

Fanetren-tena tonga lafatra amin'ny asa. Nihatoka kely i Daniela, ary nilaza tamin'ny mpanjaka fa miahny azy io Andriamanitra tsy hita maso io; io Andriamanitra io dia mahery sy mandaitra kokoa noho ireo izay notompoiny hatramin'izay. Alao sary an-tsaina ny fiantraikan'ireo teny ireo teo amin'ny sainy sy ny fony.

30b- *ary fantaro ny hevitra ny fonao*

Ao amin'ny fivavahan'ny mpanompo sampy, dia tsy raharahaina ny fitsipiky ny tsara sy ny ratsy ataon'ilay Andriamanitra marina. Tsy anontaniana mihitsy ny mpanjaka, satria atahorana sy atahorana satria lehibe ny heriny. Ny fahitana an'Andriamanitra marina dia hamela an'i Nebokadnezara hahita tsikelikely ny kilemany; izay tsy nisy olona sahy nanao izany teo amin'ny olony. Miantefa amintsika koa ny lesona: *ny eritreritry ny fontsika ihany no hahafantarantsika* raha miasa ao amin'ny feon'ny fieritreretantsika Andriamanitra.

Dan 2:31 *Ry mpanjaka ô, nijery ianao ka nahita sariolona lehibe; lehibe io sarivongana io, ary tena famirapiratana; nijoro teo anatrehanao izy, ary nahatsiravina ny tarehiny.*

31a- *Nahita sarivongana lehibe ianao; lehibe io sarivongana io, ary tena famirapiratana*

Ilay *sarivongana* dia hampiseho ny fifandimbiasan'ireo fanjakana lehibe eto an-tany izay hifandimby mandra-piverin'i Jesosy Kristy amin'ny voninahitr'i Jesosy Kristy, noho izany ny fisehoany *lehibe*. Ny *famirapiratany* dia ny an'ireo mpanapaka nifandimby izay rakotry ny harena sy ny voninahitra ary ny voninahitra omen'ny olona.

31b- *Nijoro teo anatrehanao izy, ary nahatsiravina ny tarehiny.*

Eo anoloan'ny mpanjaka no misy ny hoavy naminanian'ilay sarivongana fa tsy ao aoriany. Ny lafiny mahatahotra azy dia maminany ny hamaroan'ny fahafatesan'ny olombelona, ny ady sy ny fanenjehana izay hampivavaka ny

tantaran'ny olombelona hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao; ny mpanapaka mandia faty.

Dan 2:32 *Ny lohan'io sariolona io dia volamena tsara; volafotsy ny tratrany sy ny sandriny; varahina ny kibony sy ny feny;*

32a- *Volamena madio no lohan'io sarivongana io*

Hanamafy izany i Daniela ao amin'ny andininy faha-38, ny *loha volamena* dia i Nebokadnezara Mpanjaka mihitsy. Io mari-pamantarana io no mampiavaka azy satria aloha dia hanova sy hanompo amim-pinoana ilay Andriamanitra nahary marina izy. Ny volamena no **mariky** ny finoana voadio ao amin'ny 1 Petera 1:7 . Hanamarika ny tantara ara-pivavahana sy hanamarina ny fanononana azy ao amin'ny Baiboly ny fitondrany naharitra. Fanampin'izany, izy no **lohan'ny** fananganana ny fifandimbiasan'ny mpitondra eto an-tany. Nanomboka tamin'ny taona voalohany nanjakany ny faminaniana tamin'ny – 605.

32b- *volafotsy ny tratrany sy ny sandriny*

Latsa-danja noho ny volamena ny volafotsy. Miova izany, tsy miova ny volamena. Manatri-maso ny fahasimban'ny soatoavin'ny olombelona isika izay manaraka ny famaritana ny sarivongana avy any ambony ka hatrany ambany. Manomboka amin'ny – 539, ny fanjakan'ny Medianina sy Persianina no handimby ny fanjakan'ny Kaldeana.

32c- *varahina ny kibony sy ny feny*

Ny varahina koa dia tsy misy vidiny noho ny volafotsy. Izy io dia metaly mifototra amin'ny varahina. Miharatsy be izy io ary miova endrika rehefa mandeha ny fotoana. Mafy noho ny volafotsy koa izy, ary mafy noho ny volamena, izay tena mora levona. Ny firaisana ara-nofa no ivon'ny sary nofidin'Andriamanitra, nefa koa ny endriky ny fananahana. Ny empira grika, satria izy tokoa no izy, dia ho hita tokoa fa tena hihamaro, hanome ny olombelona ny kolontsain'ny mpanompo sampy izay hitohy hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Ireo sarivongana grika vita amin'ny varahina voarendrika sy nariana dia hankafizin'ny olona hatramin'ny farany. Miharihary ny fitanjahan'ny vatana ary tsy misy fetra ny fitondran-tena maloto ao aminy; ireo zavatra ireo dia mahatonga ny empira grika ho tandindon'ny fahotana izay haharitra mandritra ny taonjato sy arivo taona mandra- piverin'i Kristy. Ao amin'ny Dan. 11:21 ka hatramin'ny 31, ny mpanjaka grika Antiokos 4 fantatra amin'ny anarana hoe Epifana, mpanenjika ny Jiosy nandritra ny “7 taona” teo anelanelan'ny – 175 sy – 168, dia haseho ho tandindon'ny mpanenjika papa izay notarihiny tao amin'ny tantara ara-paminaniana momba ity toko ity. Ity andininy faha-32 ity dia nifandimby nanambatra sy namoaka ireo fanjakana izay nitarika ho amin'ny fanjakana Romana.

Dan 2:33 *vy ny ranjony; ny tongony, ny tapany vy ary ny tapany tanimanga.*

33a- *ny ranjony, vy*

Amin'ny maha fanjakana fahefatra naminany azy, ny an'i Roma dia miavaka amin'ny hamafin'ny mafy indrindra asehon'ny vy. Izy io koa no metaly mahazatra indrindra izay mamaivay, harafesina ary potika. Eto indray dia voamarina ny fahasimbana ary mitombo izany. Ny Romana dia polytheista; maka ny andriamanitry ny fahavalo resy izy ireo. Toy izany no hiitatra amin'ny olona

rehetra ao amin'ny fanjakany ny fahotana Grika, amin'ny alalan'ny fanitarana azy.

33b- *ny tongony, ny tapany vy ary ny tapany tanimanga*

Amin'ity dingana ity, ny ampahany amin'ny tanimanga dia manalefaka io fanjakazakana mafy io. Tsotra sy ara-tantara ny fanazavana. Tamin'ny taona 395 dia nirava ny Empira Romana ary taorian'izany dia ny *rantsan-tongotr'ilay sarivongana folo* no hahatanteraka ny fananganana *fanjakana kristiana tsy miankina folo* saingy napetraka eo ambany fanaraha-mason'ny Evekan'i Roma izay ho lasa Papa nanomboka tamin'ny 538. Ireo mpanjaka folo ireo. voalaza ao amin'ny Dan.7:7 sy 24.

Dan 2:34 *Ary raha mbola nijery ihany ianareo, dia nisy vato nilatsaka tsy nisy tanana ka namely ny tongo-by sy tanimanga tamin'ny sariolona ka nahatorotoro azy.*

34a- Ny sarin'ny vato midona dia aingam-panahy avy amin'ny fanaon'ny fahafatesana amin'ny fitoraham-bato. Izany no fitsipika ho amin'ny famonoana ny mpanota meloka teo amin'ny Isiraely fahiny. Izany vato izany dia tonga hitorabato ny mpanota eto an-tany. Ny loza farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra dia havandra araka ny Apok. 16:21. Io sary io dia maminany ny fihetsik'i Kristy amin'ny mpanota amin'ny fotoana hiverenan'Andriamanitra amim-boninahitra. Ao amin'ny Zak. 3:9, ny Fanahy dia manome an'i Kristy ny sarin'ny vato, dia ny lehibe indrindra amin'ny zorony, izay anombohan'Andriamanitra ny fanorehana ny trano ara-panahy: Fa, indro, ny vato izay napetrako teo anoloan'i Josoa . , *misy maso fito amin'ity vato iray ity; indro, Izaho no hanoratra izay voasokitra ao, hoy Jehovah, Tompon'ny maro; ary hesoriko indray andro ny helok'ity tany ity.* Dia izao no vakintsika ao amin'ny Zac.4:7: *Iza moa ianao, ry tendrombohitra lehibe, eo anatrehan'i Zerobabela? Hilamina ianao. Hametraka ny vato lehibe eo afovoan'ny fiderana izy: Fahasoavana, fahasoavana ho azy! Ao amin'io toerana io ihany, eo amin'ny andininy faha-42 sy 47, dia mamaky isika hoe: Hoy Izy tamiko: Inona no hitanao? Ary izaho namaly hoe, Nijery aho, ka, indro, misy ny fanaovan-jiro volamena rehetra, misy tavin-jiro eo an-tampony, ary misy fanaovan-jiro fito, ary sodina fito ho an'ny jiro izay eo an-tampon'ny fanaovan-jiro ; ... Fa hifaly izay nanamavo ny andro fahasahiranana, raha mahita ny haavon'ny tanan'i Zerobabela. Ireo fito ireo no mason'i Jehovah, izay mijery eny amin'ny tany rehetra .* Mba hanamafisana izany hafatra izany, dia ho hitantsika ao amin'ny Apok. 5:6, ity sary ity, izay ilazana ny mason'ny vato fito sy ny fanaovan-jiro ho an'ny Zanak'ondrin'Andriamanitra, dia Jesosy Kristy: Ary hitako teo afovoan'ny ny seza fiandrianana sy ny zava-manan'aina efatra ary teo afovoan'ny loholona dia nisy zanak'ondry iray izay tahaka ny voavono. Nanana tandroka fito sy maso fito izy, dia ny **Fanahy fiton'Andriamanitra nirahina hankany amin'ny tany rehetra.** Ny didim-pitsaran'ny olona mpanota izay ataon'Andriamanitra mivantana, dia *tsy misy tanan'olombelona miditra antsehatra.*

Dan 2:35 *Dia niara-torotoro ny vy sy ny tanimanga sy ny varahina sy ny volafotsy ary ny volamena ka tonga tahaka ny akofa mivoaka avy eny ampamoloana fahavaratra; Nopaohin'ny rivotra izy, ka tsy nisy soritra hita taminy.*

Fa ilay vato namely ny sary dia tonga tendrombohitra lehibe nanenika ny tany rehetra.

35a- *Dia niara-torotoro ny vy sy ny tanimanga sy ny varahina sy ny volafotsy ary ny volamena ka tonga tahaka ny akofa mivoaka avy eny am-pamoloana amin'ny fahavaratra; Nopaohin'ny rivotra izy, ka tsy nisy soritra hita taminy.*

Tamin'ny fiverenan'i Kristy, ny taranaky ny firenena tandindon'ny volamena, volafotsy, varahina, vy ary tanimanga dia samy nitoetra tao amin'ny fahotany sy mendrika ny handringanana azy avokoa, ary ny sary dia maminany izany fandranganana izany.

35b- *Fa ilay vato namely ny sary dia tonga tendrombohitra lehibe nanenika ny tany rehetra*

arivo taona fitsarana any an-danitra ihany no ho tanteraka io fanambarana io , amin'ny fametrahana ny olom-boafidy eto amin'ny tany nohavaozina, ao amin'ny Apok. 4, 20, 21 ary 22.

Dan 2:36 *Izany no nofy. Holazainay eo anatrehan'ny mpanjaka ny fanazavana.*

36a- Ren'ny mpanjaka ihany ny zavatra nofinofiny. Ny valiny toy izany dia tsy azo noforonina, satria tsy azo atao ny mamitaka azy. Izay milaza izany zavatra izany aminy koa dia nahazo izany fahitana izany koa. Ary namaly ny fangatahan'ny mpanjaka koa izy tamin'ny fanehoana ny tenany nahay nandika ireo sary sy nanome ny heviny.

Dan 2:37 *Ry mpanjaka ô, ianao no mpanjakan'ny mpanjaka, fa Andriamanitry ny lanitra no nanome anao fanapahana sy hery sy hery ary voninahitra;*

37a- Ankasitrahako tokoa ity andininy ity izay ahitantsika an'i Daniela miresaka tsy ara-potoana amin'ilay mpanjaka mahery, izay tsy hisy olona ho sahy hanao izany amin'izao androntsika mivadika sy simba izao. Tsy manevateva ilay lahateny tsy ara-potoana, fa nanaja ny mpanjaka kaldeanina i Daniela. Ny tuinality dia endrika gramatika ampiasain'ny lohahevitra mitoka-monina izay maneho ny tenany amin'ny antoko fahatelo tokana. Ary “na dia lehibe aza ny mpanjaka dia tsy latsa-danja amin'izany” araka ny nambaran'ny mpilalao sarimihetsika Molière tamin'ny androny. Ary teraka tamin'ny fotoana niarahany tamin'i Louis 14 , ilay “mpanjaka masoandro” niavonavona ny fiadinan'ny voady tsy ara-drarin'ny.

37b- *Ry mpanjaka ô, ianao no mpanjakan'ny mpanjaka, fa Andriamanitry ny lanitra no nanome anao ny fanjakana.*

Mihoatra noho ny fanajana, i Daniela dia nitondra ny fanekena any an-danitra izay tsy fantany tamin'ny mpanjaka. Raha ny marina, ny Mpanjakan'ny mpanjaka any an-danitra dia manamarina fa nanorina ny mpanjakan'ny mpanjaka teto an-tany. Anaram-boninahitra imperial ny fitondrana mpanjaka. Ny mariky ny empira dia ny “ elatry ny voromahery ” izay hanamarika azy ho fanjakana voalohany ao amin'ny Dan.7.

37c- *hery,*

Izy io dia manondro ny zo hanjaka amin'ny vahoaka marobe ary refesina amin'ny habetsahana, izany hoe faobe.

Afaka manodina ny lohany izy ary mameno ny mpanjaka mahery amin'ny avonavona. Hilefitra amin'ny avonavona indraindray ny mpanjaka ary hositrinan'Andriamanitra amin'ny alalan'ny fisedrana mafy ny fanalam-baraka

nambara ao amin'ny Dan.4. Tsy maintsy ekeny ilay hevitra hoe tsy tamin'ny herin'ny tenany no nahazoany ny heriny, fa noho ny nanomezan'ny tena Andriamanitra izany azy. Ao amin'ny Dan.7, io hery io dia haka ny sarin'ny *bera* an'ny Medianina sy Persianina.

Ny fahazoana hery, indraindray, amin'ny fahatsapana fahabangana eo amin'ny tenany sy eo amin'ny fiainany, dia mamono tena ny lehilahy. Ny hery dia mahatonga anao hieritreritra ny hahazo fahasambarana lehibe tsy tonga. "Vaovao daholo, tsara tarehy daholo" hoy ny fitenenana, saingy zara raha maharitra izany fahatsapana izany. Amin'ny fiainana maoderina, ireo mpanakanto malaza sy ankasitrahana ary manankarena dia miafara amin'ny famonoan-tena na dia eo aza ny fahombiazana miharihary, mamiratra ary be voninahitra.

37d- *hery*

Izy io dia manondro ny hetsika, ny tsindry ao anatin'ny teritery izay mahatonga ny mpanohitra hiondrika amin'ny ady. Saingy ity ady ity dia azo atao amin'ny tena. Avy eo isika dia miresaka momba ny tanjaky ny toetra. Ny tanjaka dia refesina amin'ny kalitao sy ny fahombiazany.

Izy io koa dia manana ny tandindona: *ny liona* araka ny Mpitsara 14:18: “*Iza no mahery noho ny liona, inona no mamy noho ny tantely*”. Ny herin'ny liona dia ao amin'ny hozany; ny tongony sy ny hohony fa indrindra ny vavany izay mitroto sy manempotra ireo tra-boina alohan'ny handevona azy. Ny fanambarana navilivily an'io valin-teny io tamin'ily ankamantatra nataon'i Samsona tamin'ny Filistinina dia ho vokatry ny hetsiky ny hery tsy manam-paharoa nasehony tamin'izy ireo.

faha-37- *ary voninahitra* .

Io teny io dia manova ny dikany amin'ny fiheverany ny terestrialy sy ny selestialy. Nahazo voninahitra olombelona i Nebokadnezara mandrapahatongan'izany. Ny fahafinaretan'ny fanjakazakana sy ny fanapahan-kevitra ny hiafaran'ny zavaboary rehetra eto an-tany. Mijanona ho azy ny mahita ny voninahitra selestialy izay ho azon'i Jesoa Kristy amin'ny alalan'ny fanaovana ny tenany ho Tompo sy Tompo ho mpanompo ny mpanompony. Ho famonjeny, dia hanaiky an'io voninahitra io sy ny toe-piainana any an-danitra izy amin'ny farany.

Dan 2:38 *dia natolony ho eo an-tananao, na taiza na taiza onenany, ny zanak'olombelona sy ny bibidia ary ny voro-manidina, ka nataony mpanapaka azy rehetra ianao; ny loha volamena.*

38a- Ity sary ity dia hampiasaina hilazana an'i Nebokadnezara ao amin'ny Dan.4:9.

38b- *ianaos ny loha volamena.*

Asehony ireo teny ireo fa fantatr'Andriamanitra mialoha ny safidy hataon'i Nebokadnezara. Io tandindona io, *ilay loha volamena* , dia maminany ny fanamasinany ho avy sy ny fifidianana azy ho amin'ny famonjena mandrakizay. Ny volamena dia tandindon'ny finoana voadio araka ny 1 Petera 1:7: *mba ho fiderana sy voninahitra ary haja ny fizahan-toetra ny finoanareo, izay saro-bidy noho ny volamena mety ho simba (izay voazaha toetra amin'ny afo), raha vao miseho Jesosy Kristy.* . Ny volamena , io metaly mora levona io, no ***endrik'io***

mpanjaka lehibe io izay mamela ny tenany hiova amin'ny asan'ilay Andriamanitra Mpamorona.

Dan 2:39 *Ary manarakaraka anao dia hisy fanjakana hafa hitsangana izay ambany noho ny anao; dia hisy fanjakana fahatelo, izay ho varahina, ka hanapaka ny tany rehetra;*

39a- Rehefa mandeha ny fotoana, dia hiharatsy ny toetran'ny olombelona; ny volafotsy amin'ny vata sy ny sandry roa amin'ny sarivongana dia kely noho ny volamena amin'ny loha. Tahaka an'i Nebokadneзара, Dariosy Mediana dia hampiova finoana, Kyrosy 2 Persiana koa araka ny Esd.1:1-4, ary izy rehetra dia tia an'i Daniela; ary manarakaraka azy Dariosy Persiana sy Artaksersesy 1^{araka} ny Esd.6 sy 7. Amin'ny fizahan-toetra, dia ho faly izy ireo hahita ny Andriamanitra ny Jiosy ho tonga hanampy ny Azy.

39b- *ary dia hisy fanjakana fahatelo, izay ho varahina, ka hanapaka ny tany rehetra.*

Miharatsy ny toe-draharaha eto amin'ny empira grika. Ny varahina, izay tandindona maneho izany, dia manondro ny fahalotoana, ny fahotana. Ny fianarana ny Dan. 10 sy 11 dia hanampy antsika hahatakatra ny antony. Ny kolontsain'ny vahoaka anefa no resahina amin'ny maha mpamorona ny fahalalahan'ny repoblika sy ny fivilian-dalana mivadika sy maloto rehetra izay tsy misy fetra araka ny foto-kevitra, ka izany no nilazan'Andriamanitra ao amin'ny Ohab. 29:18 hoe: Rehefa tsy misy ny fanambarana . . , *tsy voafehy ny vahoaka; Sambatra izy raha mitandrina ny lalàna!*

Dan 2:40 *Ary hisy fanjakana fahefatra izay mafy toy ny vy; tahaka ny vy manorotoro sy manorotoro ny zavatra rehetra, dia toy izany koa no hanorotoro sy hanorotoro ny zava-drehetra, toy ny vy manorotoro ny zavatra rehetra.*

40a- Miharatsy ny toe-draharaha miaraka amin'ity fanjakana fahefatra ity, dia ny an'i Roma izay hanjaka amin'ireo fanjakana teo aloha sy hanaiky ny maha-Andriamanitra azy rehetra, ka hanangonany ny toetra ratsy rehetra ananany ka hitondra zava-baovao, fifehezana vy tsy azo ivalozana. Izany no mahatonga azy io hahomby ka tsy hisy firenena hahatohitra azy; hany ka hiitatra hatrany Angletera any andrefana ny fanjakany ka hatrany Babylona any atsinanana. Ny vy no tena tandindonany, avy amin'ny sabany roa lela, ny fiadiany ary ny ampingany, ka rehefa manafika ny tafika, dia miseho ho toy ny karapace misy lefona ny tafika, izay mandaitra tsara amin'ny fanafihan'ny korontana sy miparitaka amin'ny fahavalony.

Dan 2:41 *Ary toy ny nahitanao ny tongotra sy ny rantsan-tongotra, ny tapany tanimanga tanimanga, ary ny tapany vy, dia hozaraina ity fanjakana ity; nefa hisy vy mahery ao aminy, satria nahita vy miharo tanimanga ianao.*

41a- Tsy milaza izany i Daniela fa ilay sary no miteny. Ny tongotra sy ny rantsan-tongony dia mampiseho dingana lehibe iray izay handimby ny empira romanina mpanompo sampy sary vy . Voazarazara ity empira romana ity ka ho lasa sahan'ady ho an'ireo fanjakana kely niforona taorian'ny fisarahana. Ny fiombonan'ny vy sy ny tanimanga dia tsy miteraka hery, fa fisaratsarahana sy fahalemena. Mamaky tanimanga tanimanga izahay . Ny mpanefy tanimanga dia Andriamanitra araka ny Jer.18:6: *Tsy azoko atao va ny manao aminareo tahaka ity mpanefy tanimanga ity, ry taranak'Isiraely? hoy ny Tompo. Indro, toy ny*

tanimanga eo an-tànan'ny mpanefy tanimanga, dia toy izany koa ianareo eo an-tanako, ry taranak'Isiraely! Io tanimanga io no singa miadana eo amin'ny olombelona izay nifidianan'Andriamanitra ny olom-boafidiny sy nanaovany azy ireo ho fanaky ny voninahitra.

Dan 2:42 *Ary toy ny rantsan-tongotra ny tapany vy ary ny tapany tanimanga, dia ho toy izany koa ity fanjakana ity ho mafy ny tapany, ary ny tapany ho malemy.*

42a- Marihina fa nitohy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao ny vy romana, na dia very ny firaisan-kinany sy ny fanjakany aza ny Fanjakana Romanina tamin'ny 395. Ny fanazavana dia mipetraka amin'ny fiverenany amin'ny fitondrany amin'ny alalan'ny famitahana ara-pivavahan'ny finoana katolika romana . Izany dia noho ny fanohanana mitam-piadiana nomen'i Clovis sy ny emperora Byzantine ny evekan'i Roma tamin'ny taona 500. Nanorina ny lazany sy ny fahefan'ny papa vaovao izy ireo, izay nahatonga azy, saingy teo imason'ny olona ihany no mpitarika ny fiangonana kristianina teto an-tany. hatramin'ny 538.

Dan 2:43 *Efa nahita vy miharo tanimanga ianao, satria samy afangaro amin'ny firaisan'ny olombelona izy; nefa tsy hikambana izy, toy ny tsy ampiraisina ny vy amin'ny tanimanga.*

43a- Ny rantsan-tongotra, folo ny isany , dia ho tonga tandroka folo ao amin'ny Dan.7:7 sy 24. Aorian'ny vatana sy ny tongotra, ireo dia maneho ireo firenena kristiana tandrefana any Eoropa amin'ny andro farany, izany hoe ny antsika. era. Niampanga ny firaisankina feno fihatsarambelatsihy teo amin'ireo firenena eoropeanina Andriamanitra, 2 600 taona lasa izay, dia nahariharin'Andriamanitra tamin'ny 2 600 taona lasa izay ny fahamaroan'ireo fifanarahana mampiray ny vahoakan'i Eoropa ankehitriny, izay miray tanteraka amin'ny fototry ny “Fifanarahana tany Roma”.

Dan 2:44 *Amin'ny andron'ireo mpanjaka ireo, Andriamanitry ny lanitra dia hanangana fanjakana izay tsy ho rava mandrakizay, ary tsy hofeheziny ny firenena hafa; hotorotoroiny sy horavany avokoa ireo fanjakana rehetra ireo, fa izy kosa haharitra mandrakizay.*

44a- *Tamin'ny andron'ireo mpanjaka ireo*

Nohamafisina ny zavatra, ny rantsan-tongotra folo dia miaraka amin'ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra.

44b- *Andriamanitry ny lanitra dia hanangana fanjakana tsy ho rava mandrakizay*

Ny fifantenana ny olom-boafidy dia atao amin'ny anaran'i Jesoa Kristy hatramin'ny nanompoany, nandritra ny fiaviany voalohany teto an-tany, mba hanonerana ny fahotan'ireo izay novonjeny. Saingy nandritra ny roa arivo taona nanaraka io fanompoana io, dia tanteraka tamin'ny fanetren-tena sy ny fanenjehana avy amin'ny tobin'ny devoly izany fifantenana izany. Ary nanomboka tamin'ny 1843, dia vitsy ny olona novonjen'i Jesosy, araka ny hamafisin'ny fandinihana ny Dan.8 sy 12.

Ny 6000 taona amin'ny fotoana nifidianana ny olom-boafidy dia hifarana, ny ^{arivo taona faha-7} dia manokatra ny Sabata mandrakizay ho an'ireo olom-boafidy navotan'ny ran'i Jesosy Kristy hatramin'i Adama sy Eva ihany. Ho voafantina avokoa ny rehetra noho ny fahatokiany, satria Andriamanitra dia maka ny olona

mahatoky sy mankatò miaraka aminy, ka manafaka ny devoly sy ny anjeliny mpikomy ary ny olombelona tsy mankatò ho amin'ny fandranganana tanteraka ny fanahiny.

44c- *ary izay tsy handalo eo ambanin'ny fahefan'ny vahoaka hafa*

Satria mamarana ny fanjakazakana sy ny fifandimbiasan'olombelona eto an-tany izany.

44d- *hotorotoroiny sy horavany ireo fanjakana rehetra ireo, ary ny tenany haharitra mandrakizay*

Ny Fanahy no manazava ny dikan'ny teny hoe farany; dikany tanteraka. Hisy ny fanafoanana ny olombelona rehetra. Ary ny Apok.20 dia hanambara amintsika izay mitranga mandritra ny ^{arivo taona faha-7}. Ho hitantsika amin'izany ny fandaharana nomanin'Andriamanitra. Eo amin'ny tany lao, ny devoly dia hogadraina, tsy misy mpiara-miasa any an-danitra na eto an-tany. Ary any an-danitra, mandritra ny 1000 taona, ny olom-boafidy dia hitsara ny maty ratsy fanahy. Amin'ny faran'ireo 1000 taona ireo, dia hatsangana amin'ny maty ho amin'ny fitsarana farany ny ratsy fanahy. Ny afo izay mandevona azy ireo dia hanadio ny tany izay havaozin'Andriamanitra amin'ny fanomezana voninahitra azy mba handraisana ny seza fiandrianany sy ny olom-boafidiny. Ny sarin'ilay fahitana ary dia mamintina ireo asa sarotra kokoa izay hambaran'ny Apokalypsy an'i Jesosy Kristy.

Dan 2:45 *Izany dia asehon'ny vato izay hitanao nianjera avy teny antendrombohitra, nefa tsy nisy fanampian'ny tanana, ka nahatorotoro ny vy sy ny varahina sy ny tanimanga sy ny volafotsy ary ny volamena. Andriamanitra lehibe efa nampahafantarin'ny mpanjaka ny zavatra tsy maintsy hitranga aorian'izany. Marina ilay nofy, ary azo antoka ny fanazavany.*

45a— Farany, taorian'ny fiaviany, Kristy izay tandindon'ny vato, ny fitsarana selestialy arivo taona sy ny fampiharana ny fitsarana farany, teo amin'ny tany vaovao naverin'Andriamanitra tamin'ny laoniny, dia hisy endrika sy toerana ilay tendrombohitra lehibe nambara tamin'ny fahitana. ho azy ny mandrakizay.

Dan 2:46 *Dia niankohoka Nebokadnezara mpanjaka ka niankohoka teo anatrehan'i Daniela ary nasainy naterina ho fanatitra sy ditin-kazo manitra izy.*

46a- Mbola mpanompo sampy ihany ny mpanjaka, araka ny toetrany. Ary rehefa azony tamin'i Daniela izay rehetra nangatahiny, dia niankohoka teo anatrehany izy ka nanaja ny fanoloran-tenany. Tsy manohitra ny fanompoan-tsampy ataony aminy i Daniela. Mbola aloha loatra ny manohitra sy mametra-panontaniana azy. Ny fotoana, izay an'Andriamanitra, dia hanao ny asany.

Dan 2:47 *Ary ny mpanjaka niteny tamin'i Daniela ka nanao hoe: Marina tokoa fa Andriamanitry ny andriamanitra sy Tompon'ny mpanjaka tokoa ny Andriamanitrareo, ary manambara zava-miafina Izy, satria nahay nahafantatra izany zava-miafina izany ianao.*

47a- Izany no dingana voalohany nataon'i Nebokadnezara Mpanjaka ho amin'ny fiovam-pony. Tsy ho afaka hanadino na oviana na oviana io zavaintranga io izay manery azy hiaiky fa mifandray amin'ilay Andriamanitra marina i Daniela, raha ny marina, dia ilay *Andriamanitry ny andriamanitra sy Tompon'ny mpanjaka*. Fa ny mpanompo sampy izay manampy azy dia hanemotra ny fiovam-pony. Manaporofy ny fahombiazan'ny asa faminaniana ny teniny. Ny

herin'Andriamanitra milaza mialoha izay hitranga dia mametraka ny olombelona ara-dalàna ho eo amin'ny rindrin'ny porofo maharesy lahatra izay ileferan'ny olom-boafidy sy toheran'ny lavo.

Dan 2:48 *Ary ny mpanjaka nanangana an'i Daniela ka nanome azy fanomezana be dia be; nomeny azy ho mpanapaka ny faritanin'i Babylona rehetra izy, ary nataony mpanapaka lehibe indrindra tamin'ny olon-kendrin'i Babylona rehetra izy.*

48a- Toy ny nataon'i Farao teo alohany tamin'i Josefa no nataon'i Nebokadnezara tamin'i Daniela. Rehefa manan-tsaina izy ireo ary tsy miziriziry mihidy sy voasakana, dia mahay mankasitraka ny fanompoana ataon'ny mpanompo manana toetra sarobidy ireo mpitarika lehibe. Izy ireo sy ny vahoakany dia mandray soa avy amin'ireo fitahiana avy amin'Andriamanitra izay miantehitra amin'ny olom-boafidiny. Mahaso ny rehetra àry ny fahendren'ilay tena Andriamanitra.

Daniela 2:49 *Nangataka tamin'ny mpanjaka i Daniela mba hatolony an'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego ny fitandreman'ny faritanin'i Babylona. Ary Daniela dia tao an-tranon'ny mpanjaka.*

49a- Ireo tanora efatra ireo dia niavaka tamin'ireo tanora Jiosy hafa izay niaraka tamin'izy ireo tany Babylona, tamin'ny alalan'ny fihetsiny manokana momba an'Andriamanitra. Taorian'izany fahoriana izay nety ho nampihetsi-po ho an'ny rehetra izany, dia niseho ny fankasitran'Andriamanitra velona. Hitantsika àry fa samy hafa ny manompo azy sy ny tsy manompo azy. Manandratra ireo olom-boafidiny izay naneho ny tenany ho mendrika, ampahibemaso, eo imason'ny olona rehetra izy.

Daniela 3

Dan 3:1 *Nanao sariolona volamena i Nebokadnezara mpanjaka, enim-polo hakiho ny hahavony, ary enina hakiho ny sakany. Napetrany tao amin'ny lohasahan'i Dora, any amin'ny faritanin'i Babylona, izany.*

3a- Resy lahatra ny mpanjaka nefa tsy mbola niova fo tamin'ilay Andriamanitr'i Daniela velona. Ary mbola mampiavaka azy ny megalomania. Ireo olon-dehibe manodidina azy dia mamporisika azy amin'io lalana io toy ny ataon'ny amboahaolo ao amin'ny angano amin'ny goaika, mitsaoka azy sy manaja azy toy ny andriamanitra. Nampitaha ny tenany tamin'ny andriamanitra koa ilay mpanjaka. Tsy maintsy lazaina fa amin'ny fanompoan-tsampy, dia mora ny fiviliana satria ireo andriamani-diso hafa dia tsy mihetsika ary mivaingana amin'ny endriky ny sarivongana, nefa izy, ilay mpanjaka, raha mbola velona, dia efa ambony noho izy ireo. Tena ratsy anefa ny fampiasana an'io volamena io amin'ny fananganana sarivongana! Mazava ho azy fa tsy mbola namoa ny vina teo aloha. Angamba na dia ny voninahitra nasehon'ilay Andriamanitry ny andriamanitra azy aza dia nanampy azy hihazona sy hampitombo ny avonavony mihitsy aza. Ny volamena, izay tandindon'ny finoana nodiovin'ny fizahan-toetra araka ny 1 Petera 1:7, dia hanampy amin'ny fanehoana ny fisian'io karazana finoana ambony io ao amin'ireo naman'i Daniela telo lahy, ao amin'ilay traikefa vaovao resahina ato amin'ity toko ity. Lesona izay noresahin'Andriamanitra manokana ho an'ireo olom-boafidiny tamin'ny fitsarana Advantista farany, raha ny didim-pitsarana momba ny fahafatesana voalaza ao amin'ny Apok. 13:15 dia efa madiva hamono ny ainy.

Daniela 3:2 Ary *nantsoin'i Nebokadnezara mpanjaka ny solo-mpanjaka sy ny mpitandrina sy ny governora sy ny lohan'ny mpitsara sy ny mpitahiry vola sy ny mpahay lalàna sy ny mpitsara ary ny mpanapaka rehetra isan-tokony ho any amin'ny fitokanana ny sariolona izay natsangan'i Nebokadnezara mpanjaka.*

2a- Tsy tahaka ny fahoriana nahazo an'i Daniela ao amin'ny Dan. 6, ny zava-niainana dia tsy noho ny fiokoan'ny olona nanodidina ny mpanjaka. Eto dia ny vokatry ny toetrany no miseho.

Dan 3:3 *Dia nivory ny solo-mpanjaka sy ny mpitandrim-pananana sy ny governora sy ny lohan'ny mpitsara sy ny mpitahiry vola sy ny mpahay lalàna sy ny mpitsara ary ny mpanapaka rehetra isan-tokony amin'ny isan-tokony hitokana ny sariolona izay natsangan'i Nebokadnezara mpanjaka. Nijoro teo anoloan'ilay sarivongana natsangan'i Nebokadnezara izy ireo.*

Dan 3:4 *Ary nisy mpitory teny niantso tamin'ny feo mahery hoe: Iza no andidiana anao, ry olona, firenena, olona samy hafa fiteny;*

Dan 3:5 *Ary raha mandre ny feon'ny anjomara sy ny sodina sy ny gitara sy ny samboka sy ny valiha sy ny sodina ary ny zava-maneno isan-karazany ianareo, dia miankohoka eo anatrehan'ny sariolona volamena izay naorin'i Nebokadnezara mpanjaka.*

5a- *Amin'ny fotoana handrenesanao ny feon'ny trompetra*

Ny famantaran'ny fitsarana dia homena amin'ny alalan'ny feon'ny trompetra, tahaka ny fiverenan'i Jesosy Kristy asehon'ny Apok. 11:15 amin'ny feon'ny ^{trompetra faha-7}, ary ireo sazy enina teo aloha dia asehon'ny trompetra ihany koa.

5b- *hiankohoka ianao*

Ny fiankohofana dia endrika ara-batana omena voninahitra. Ao amin'ny Apok. 13:16, Andriamanitra dia maneho izany amin'ny alalan'ny *tanana* olona izay *handray ny mariky ny bibidia*, izay ahitana ny fampiharana sy ny fanajana ny andron'ny masoandro mpanompo sampy izay nisolo ny Sabata masina masina .

5c- *ary ho tianao izany*

Ny fanompoam-pivavahana dia endrika ara-tsaina manome voninahitra. Ao amin'ny Apok. 13:16, Andriamanitra dia maneho izany amin'ny *handrin'ilay* lehilahy mandray ny *mariky ny bibidia* .

Io andininy io dia mamela antsika hahita ny fanalahidin'ireo tandindona voalaza ao amin'ny Apokalypsy an'i Jesoa Kristy. Ny *handrina sy ny tanana* olona dia mamintina ny eritreriny sy ny asany ary eo anivon'ny olom-boafidy, ireo tandindona ireo dia mandray ny *tombo-kasen'Andriamanitra* mifanohitra amin'ny *mariky ny bibidia* , izay fantatra amin'ny "Alahady" amin'ny Katolika Romana, izay neken'ny Protestanta sy notohan'ny Protestanta hatramin'izay. ny fidiran'izy ireo ao amin'ny firaisankina ekiomenika.

Ny fandaminana manontolo an'io fepetra napetrak'i Nebokadnezara Mpanjaka io dia havaozina amin'ny faran'izao tontolo izao amin'ny fitsapana ny fahatokiana ho an'ny Sabatan'ilay Andriamanitra Mpamorona. Isaky ny Sabata, ny fandavana ny asan'ny olom-boafidy dia ho vavolombelon'ny fanoherany ny lalàn'ny olombelona. Ary amin'ny alahady, ny fandavan'izy ireo ny fandraisana anjara amin'ny fanompoam-pivavahana iombonana dia hamaritra azy ireo ho mpikomy tsy maintsy hesorina. Hivoaka avy eo ny fanamelohana ho faty. Izany dingana izany ary dia hifanaraka tanteraka amin'izay ho hitan'ireo naman'i Daniela telo lahy, ny tenany ho notahin'Andriamanitra tanteraka noho ny fahatokiany efa naseho.

Na izany aza, talohan'ny faran'izao tontolo izao, ity lesona ity dia natolotra, voalohany, ho an'ireo Jiosy tao amin'ny firaisankina taloha izay niharan'ny fitsapana mitovy amin'izany teo anelanelan'ny - 175 sy - 168, nenjehin'ny mpanjaka Grika Antiokos 4 fantatra amin'ny anarana hoe Epifana. Ary ny Dan.11 dia ho vavolombelona fa ny Jiosy mahatoky sasany dia naleony novonoina toy izay nanao fahavetavetana teo anatrehan'ny tena Andriamaniny. Satria tamin'izany andro izany, Andriamanitra dia tsy niditra an-tsehatra mba hamonjy azy ireo tamin'ny fomba mahagaga, toy ny nataony tatỳ aoriana ho an'ireo Kristianina novonoin'i Roma.

Dan 3:6 Ary izay tsy miankohoka sy tsy mivavaka dia hatsipy miaraka amin'izay any amin'ny lafaoro misy afo mirehitra.

6a- Ho an'ireo naman'i Daniela, ny fandrahonana dia ny *lafaoro misy afo mirehitra* . Ity fandrahonana ho faty ity no sarin'ny didim-pitsarana farany momba ny fahafatesana. Saingy misy fahasamihafana eo amin'ireo traikefa roa amin'ny fiandohana sy ny farany, satria amin'ny farany, ny lafaoro mirehitra dia ho sazy amin'ny fitsarana farany an'ireo mpanafika izay mpanenjika ny olo-masina nofidin'Andriamanitra.

Daniela 3:7 Koa nony ren'ny firenena rehetra ny feon'ny anjomara sy ny sodina sy ny gitara sy ny sombika sy ny valiha ary ny zava-maneno rehetra, dia ny vahoaka rehetra sy ny firenena sy ny olona samy hafa fiteny rehetra. dia

niankohoka nitsaoka ny sariolona volamena izay natsangan'i Nebokadnezara mpanjaka.

7a- Mbola maminany ny fitondran-tenany amin'ny fotoan'ny fisedrana farany ny finoana eto an-tany io fitondran-tena saika amin'ny ankapobeny sy niraisan'ny besinimaro io amin'ny lalàna sy ny didin'olombelona. Hankatoavina amin'ny tahotra mitovy amin'izany koa ny fitondram-panjakana maneran-tany farany eto an-tany.

Dan 3:8 *Ary tamin'izany andro izany, dia tonga ny Kaldeana sasany ka niampanga ny Jiosy.*

8a- Ny olom-boafidin'Andriamanitra no lasibatry ny fahatezeran'ny devoly izay manjaka amin'ny fanahy rehetra izay tsy eken'Andriamanitra ho olom-boafidiny. Eto an-tany, io fankahalana devoly io dia miseho amin'ny endrika fialonana ary miaraka amin'izay koa, fankahalana lehibe. Izy ireo avy eo no tompon'andraikitra amin'ny faharatsiana rehetra iaretan'ny olombelona, na dia mifanohitra amin'izany aza no manazava ireo faharatsiana ireo izay vokatry ny tsy fisian'ny fiarovana'Andriamanitra azy ireo fotsiny. Ireo izay mankahala ireo olom-boafidy dia manao teti-dratsy mba hahatonga azy ireo ho fanalam-baraka malaza izay tsy maintsy esorina amin'ny famonoana azy ireo.

Dan 3:9 *Dia namaly ireo ka nanao tamin'i Nebokadnezara mpanjaka hoe: Ry mpanjaka ô, ho velona mandrakizay anie ianao!*

9a- Miditra eo amin'ny sehatra ireo mpiasan'ny devoly, miharihary kokoa ny teti-dratsy.

Dan 3:10 *Efa nomenao didy fa izay rehetra mandre ny feon'ny anjomara sy ny sodina sy ny gitara sy ny samboka sy ny valiha sy ny sodina ary ny zava-maneno isan-karazany dia tokony hiankohoka sy hiankohoka eo anatrehan'ny sariolona volamena.*

10a- Mampahatsiahy ny mpanjaka ny teniny sy ny lamin'ny fahefany izay itakiana ny fankatoavana.

Dan 3:11 *Ary izay tsy miankohoka sy tsy mivavaka dia hatsipy any amin'ny lafaoro misy afo mirehitra.*

11a- Tsaroana koa ny fandrahonana ho faty; mikatona ny olo-masina voafidy ny fandrika.

Dan 3:12 *Ary misy Jiosy izay nankininao ho mpitandrina ny faritanin'i Babylona, dia Sadraka sy Mesaka ary Abednego, lehilahy tsy miraharaha anao, ry mpanjaka ô; tsy manompo ny andriamanitrao izy, na manompo ny sariolona volamena izay natsanganao.*

12a- Efa azo novinavinaina ilay zavatra, nanankinana ny toerana ambony tamin'ny vahiny jiosy, ny fialonana feno fankahalana nirehitra dia naneho ny vokatry ny fankahalana mamono olona. Ary noho izany, ny olom-boafidin'Andriamanitra dia voatokana sy melohin'ny valifaty.

Dan 3:13 *Dia tezitra sy tezitra Nebokadnezara, ka nasainy ho entina Sadraka sy Mesaka ary Abednego. Ary nentina teo anatrehan'ny mpanjaka ireo lehilahy ireo.*

13a- Tsarovy fa ireo telo lahy ireo dia nahazo ny toerana ambony indrindra tamin'i Nebokadnezara tamin'ny fanjakany, satria niseho taminy ho hendry sy hendry kokoa noho ny vahoakany. Izany no antony hanazavany ny fanadinoany vetivety ny toetrany miavaka.

Dan 3:14 *Dia namaly Nebokadnezara ka nanao taminy hoe: Moa hevitra va, ry Sadraka sy Mesaka ary Abednego, ny tsy hanompoanareo ny andriamanitra sy ny tsy hiankohofanareo ny sariolona volamena izay natsangako?*

14a- Tsy miandry ny valin'ny fanontaniany akory Izy hoe: minia mandika ny didiko va ianareo?

Dan 3:15 *Koa miomàna ianareo, ary raha mandre ny feon'ny anjomara sy ny sodina sy ny gitara sy ny samboka sy ny valiha sy ny sodina ary ny zava-maneno isan-karazany ianareo, dia hiankohoka sy hiankohoka eo anatrehan'ilay sarivongana. efa nataoko; raha tsy mivavaka aminy ianareo, dia hatsipy avy hatrany ao anatin'ny lafaoro misy afo mirehitra. Ary iza no andriamanitra hanafaka anareo amin'ny tanako?*

15a- Rehefa tsapan'ny mpanjaka tampoka fa mahaso azy ireo lehilahy ireo, dia vonona ny hanome fahafahana vaovao ho azy ireo ny mpanjaka amin'ny alalan'ny fankatoavana ny baikon'ny emperora maneran-tany.

Ny fanontaniana apetraka dia hahazo valiny tsy nampoizina avy amin'ilay Andriamanitra marina izay toa hadinon'i Nebokadnezara, izay noraisin'ny asan'ny fanjakany. Ankoatr'izay, tsy misy na inona na inona hamaritana ny datin'ny raharaha.

Dan 3:16 *Dia hoy Sadraka sy Mesaka ary Abednego tamin'i Nebokadnezara mpanjaka: Tsy mila mamaly anao amin'izany zavatra izany izahay.*

16a- Toa mahasosotra sy tsy manaja ireny teny natao tamin'ilay mpanjaka nahery indrindra tamin'ny androny ireny, nefa tsy olona maditra ireny lehilahy ireny. Mifanohitra amin'izany, fa modely amin'ny fankatoavana an'ilay Andriamanitra velona izay nanapa-kevitra mafy ny tsy hivadika aminy izy ireo.

Dan 3:17 *Indro, Andriamanitra Izay tompoinay dia mahavonjy anay amin'ny lafaoro misy afo mirehitra, ary Izy no hamonjy anay amin'ny tananao, ry mpanjaka ô.*

17a- Tsy tahaka ny mpanjaka, ireo olom-boafidy mahatoky dia nitazona ny porofo nomen'Andriamanitra azy ireo mba hanehoana fa niaraka taminy tamin'ny fizahan-toetra ny fahitana Izy. Nampifandraisin'io traikefa manokana io tamin'ny fahatsiarovana be voninahitra ny vahoakany izay nafahana tamin'ny Ejipsianina sy ny fanandevozana azy ireo, tamin'io Andriamanitra mahatoky io ihany, dia nanosika ny fahasahiana ho amin'ny fanoherana ny mpanjaka izy ireo. Ny fahatapahan-kevitr'izy ireo dia tanteraka, na dia tonga amin'ny vidin'ny fahafatesany aza izany. Fa ny Fanahy no mampaminany ny fiasarany: *Izy no hamonjy anay amin'ny tananao, ry mpanjaka ô.*

Dan 3:18 *Fa raha tsy izany, aoka ho fantatrao, ry mpanjaka ô, fa tsy hanompo ny andriamanitrao izahay, na hiankohoka eo anoloan'ny sariolona volamena izay efa natsanganao.*

18a- Ary raha tsy tonga ny fanampian'Andriamanitra, dia tsara kokoa ho azy ny maty amin'ny maha olom-boafidy mahatoky azy, toy izay ho tafavoaka velona amin'ny maha mpamadika sy kanosa. Izany fahatokiana izany dia ho hita ao amin'ny fisedrana napetraky ny Grika mpananjika ao amin'ny – 168. Ary aorian'izany, mandritra ny vanim-potoan'ny Kristiana marina eo anivon'ny kristiana marina izay tsy hampifangaro ny lalàn'Andriamanitra sy ny lalàn'ny olon-dratsy hatramin'ny faran'izao tontolo izao.

Dan 3:19 *Dia feno fahatezerana Nebokadnezara, ka niova endrika izy ka nitodika tamin'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego. Niteny indray izy ka nasainy nafanaina impito mihoatra noho ny tokony ho izy ny lafaoro.*

19a- Tsy maintsy takarina fa tsy mbola nahita na nandre olona nanohitra ny fanapahan-keviny io mpanjaka io nandritra ny androm-piainany; izay manamarina ny fahatezerany sy ny fiovan'ny tarehiny . Niditra tao aminy ny devoly hitarika azy hamono ny olom-boafidin'Andriamanitra.

Dan 3:20 *Dia nasainy namatotra an'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego ny miaramilany nahery indrindra tamin'ny miaramilany ka hanipy azy ao anatin'ny lafaoro misy afo mirehitra.*

Dan 3:21 *Ary ireo lehilahy ireo dia nafatotra teo amin'ny kalisany sy ny akanjony sy ny akanjony ary ny fitafiany hafa koa, ka natsipy tao anatin'ny lafaoro nisy afo mirehitra izy.*

21a- Ireo akora rehetra voalaza ireo dia mora mirehitra toy ny vatany.

Dan 3:22 *Ary raha mafy ny didin'ny mpanjaka, sady nahamay indrindra ny lafaoro, dia matin'ny lelafo ireo lehilahy izay nanipy an'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego tao anatin'ny.*

22a- Ny fahafatesan'ireo lehilahy ireo dia manambara ny fahombiazan'ny afo mahafaty amin'ity lafaoro ity.

Dan 3:23 *Ary ireo telo lahy ireo, dia Sadraka sy Mesaka ary Abednego, dia lavo voafatotra teo anatin'ny lafaoro misy afo mirehitra.*

23a- Tanteraka ny baikon'ny mpanjaka , na dia ny mpanompony aza.

Dan 3:24 *Dia raiki-tahotra Nebokadnezara mpanjaka ka nitsangana faingana. Dia namaly izy ka nanao tamin'ny mpanolo-tsainy hoe: Tsy telo lahy mifatotra va no natsipintsika tao anaty afo? Dia namaly ny mpanjaka ireo hoe: Marina tokoa, ry mpanjaka ô!*

24a- Ny mpanjakan'ny mpanjaka tamin'ny androny tsy mety mino ny masonry. Tsy takatry ny sain'olombelona ny zavatra hitany. Tsapany fa ilaina ny manome toky ny tenany amin'ny fanontaniany ny manodidina azy raha tena misy tokoa ilay hetsika nanipy lehilahy telo tao anatin'ny afon'ny lafaoro. Ary izao no nanamarina ny teny taminy: *Marina izany, ry mpanjaka ô!*

Dan 3:25 *Dia namaly izy ka nanao hoe: Eny, hitako efa-dahy tsy mifatotra, mandehandeha eo afovoan'ny afo, nefa tsy maninona; ary ny sarin'ny fahefatra dia mitovy amin'ny zanak'andriamanitra.*

25a- Toa ny mpanjaka ihany no nanana ny fahitana momba ny toetra fahefatra izay nampihorohoro azy. Nomem-boninahitra sy novalian'Andriamanitra ny finoana fakan-tahaka nananan'izy telo lahy. Ao anatin'io afo io, ny mpanjaka dia afaka manavaka ny lehilahy ary mahita endrika mazava sy afo mijoro miaraka amin'izy ireo. Ity traikefa vaovao ity dia mihoatra ny voalohany. Mbola voaporofa taminy ihany ny tena misy an'Andriamanitra velona.

25b- *ary ny sarin'ny fahefatra dia mitovy amin'ny zanak'andriamanitra*

Tsy mitovy amin'ny an'ny olona ny fisehoan'io toetra fahefatra io, ka ny mpanjaka dia nanondro azy ho zanak'ireo andriamanitra . Faly ilay fitenenana satria fitsabahana mivantana avy amin'ilay ho tonga ho an'ny olona, dia *ny Zanak'Andriamanitra* sy ny *Zanak'olona* , dia i Jesosy Kristy.

Dan 3:26 *Ary Nebokadnezara nanatona ny varavaran'ny lafaoro misy afo mirehitra ka niteny hoe: Ry Sadraka sy Mesaka ary Abednego, mpanompon'Andriamanitra Avo Indrindra, mivoaha, ka avia! Ary Sadraka sy Mesaka ary Abednego dia nivoaka avy tao anatin'ny afo.*

26a- Nanova ny tenany ho zanak'ondry indray i Nebokadnezara teo anatrehan'ny mpanjaka liona mahery noho izy. Io fampahatsiahivana io dia mamoha ny fijoroana ho vavolombelona momba ny zavatra niainan'ilay fahitana teo aloha. Ny Andriamanitry ny lanitra dia miantso azy fanindroany.

Dan 3:27 Dia *nivory ny solo-mpanjaka sy ny mpitandrina ny raharaha ary ny governora ary ny mpanolo-tsain'ny mpanjaka; Hitany fa tsy nanan-kery tamin'ny fatin'ireo lehilahy ireo ny afo, tsy may ny volo teo amin'ny lohany, tsy simba ny patalohany, ary tsy nisy fiantraikany taminy ny fofon'ny afo.*

27a- Amin'ity traikefa ity, Andriamanitra dia manome antsika sy i Nebokadnezara porofo ny amin'ny tena heriny. Izy no namorona ny lalàna eto antany izay mamaritra ny fiainan'ny olombelona rehetra sy ny biby rehetra izay miaina eo amin'ny taniny sy ny habeny. Vao avy noporofoiny anefa fa na izy na ny anjely dia tsy manaiky an'ireo fitsipika eto an-tany ireo. Mpamorona ny lalàna maneran-tany, Andriamanitra dia ambonin'izy ireo ary afaka, araka ny sitrapony, ny mandamina raharaha mahagaga izay hitondra voninahitra sy laza ho an'i Jesosy Kristy, amin'ny androny.

Dan 3:28 Dia *namaly Nebokadnezara ka nanao hoe: Isaorana anie ny Andriamanitr'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego, Izay naniraka ny anjeliny ka namonjy ny mpanompony izay natoky Azy sy nandika ny didin'ny mpanjaka ary nanolotra ny tenany fa tsy nanompo sy niankohoka. andriamanitra hafa ankoatra ny Andriamaniny!*

28a- Lasa ny fahatezeran'ny mpanjaka. Rehefa tafaverina amin'ny mahalehilahy azy izy, dia mianatra avy amin'ny traikefa ary mamoka baiko izay hanakana ny tsy hiverenan'ilay zavatra. Satria mangidy ny traikefa. Nasehon'Andriamanitra tamin'ny Babylonianina fa velona sy miasa ary feno hery sy hery Izy.

28b- *izay naniraka ny anjeliny ka namonjy ny mpanompony izay natoky Azy sy nandika ny didin'ny mpanjaka ka nanolotra ny tenany fa tsy nanompo andriamani-kafa afa-tsy Andriamaniny;*

Tao anatin'ny fahamatorana avo lenta, tsapan'ny mpanjaka fa tena mendripiderana ny tsy fivadihan'ireo lehilahy izay tian'ny hambom-pony hovanoina. Tsy isalasalana fa mahatsapa izy fa noho ny heriny dia ho azony natao ny nisoroka io fitsapana adaladala nateraky ny hambom-pony io izay mahatonga azy hanao fahadisoana amin'ny loza ateraky ny olona tsy manan-tsiny.

Dan 3:29 *Ary izao no didiko: Ny olona rehetra, na foko, na firenena, na samy hafa fiteny, izay miteny ratsy an'Andriamanitr'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego, dia hotetihina, ary ny ankohonany hatao ho latsa. korontam-bato, fa tsy misy andriamani-kafa mahavonjy tahaka Azy.*

29a- Niaro ny olom-boafidin'Andriamanitra i Nebokadnezara Mpanjaka, tamin'ny alalan'io fanambarana io.

Ary mandrahona izay miteny ratsy an'Andriamanitr'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego izy, ka milaza fa hoviraviram-biby izy, ary ho tonga korontam-bato

ny tranony, satria tsy ao izy. tsy misy andriamani-kafa mahavonjy tahaka Azy. Manoloana izany fandrahonana izany, dia azo antoka fa raha mbola manjaka i Nebokadnezara Mpanjaka, dia tsy hanana olana noho ny teti-dratsy ny olom-boafidin'Andriamanitra mahatoky.

Dan 3:30 *Ary rehefa afaka izany, ny mpanjaka dia nampambinina an'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego tany amin'ny faritanin'i Babylona.*

30a- “Tsara ny fiafarany” ho an'ireo olom-boafidy mahatoky an'Andriamanitra velona, ilay namorona ny zava-drehetra velona sy misy. Fa ny olom-boafidiny no hitsangana farany, ka handeha amin'ny vovoky ny maty, dia ireo fahavalony taloha, eo amin'ny tany tafaverina amin'ny laoniny, ho mandrakizay.

Amin'ny fitsapana farany dia ho azo ihany koa io fiafarana mahafinaritra io. Araka izany, ny fizahan-toetra voalohany sy ny tombontsoa farany avy amin'ny fidiran'Andriamanitra velona mivantana ho tombontsoan'ny olom-boafidiny izay hovanjy ao amin'i Jesosy Kristy, Mpamonjy, satria ny anarany hoe Jesosy dia midika hoe “YaHWÉH mamonjy”.

Daniela 4

Dan 4:1 *Nabokodonozora mpanjaka tamin'ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny rehetra izay monina amin'ny tany rehetra. Ho aminareo anie ny fiadanana be!*

1a- Ny tonony sy ny endriny dia manaporofa izany, ny mpanjaka izay miteny dia ilay niova fo ho an'Andriamanitr'i Daniela. Mitovy amin'ny epistilin'ny fifanekena vaovao ny fomba fiteniny. Fiadanana no atolony, satria izy tenany izao no miadana, ao am-pon'olombelona, miaraka amin'ilay Andriamanitry ny fitiavana sy ny rariny, ilay marina, tokana, tokana.

Dan 4:2 *Ary sitrako ny naneho ny famantarana sy ny fahagagana izay nataon'Andriamanitra Avo Indrindra tamiko.*

2a- Ny mpanjaka dia nanao izao zavatra izao araka ny nolazain'i Jesosy tamin'ilay jamba sy kilemaina nositrany hoe: “ Mandehana, misehoa eo ankianjan'ny tempoly, ka ambarao izay nataon'Andriamanitra taminareo ”. Mitovy amin'izany ny fanirian'ny fanahin'Andriamanitra ny mpanjaka. Satria azo atao isan'andro ny fiovam-po, nefa tsy omen'Andriamanitra ho azy rehetra ny fiantraikan'izay niainan'ny mpanjakan'ny mpanjaka iray, emperora mahery sy matanjaka.

Dan 4:3 *Endrey ny halehiben'ny famantarany! Endrey ny herin'ny fahagagana ataony! Fanjakana mandrakizay ny fanjakany, ary ny fanapahany dia maharitra hatramin'ny taranaka fara mandimby.*

3a- Ny fahatakarana sy ny fahazoana antoka ireo zavatra ireo dia manome azy ny fiadanana sy ny tena fahasambarana efa hita eto ambany. Nianatra sy nahatakatra ny zavatra rehetra ny mpanjaka.

Dan 4:4 *Izaho Nebokadnezara dia nitoetra tamim-piadanana tao an-tranoko sady sambatra tao an-dapako.*

4a- Mangina sy sambatra? Eny, nefa mbola mpanompo sampy tsy niova fo ho an'ilay Andriamanitra marina.

Dan 4:5 *Nanonofy aho ka nampahatahotra ahy; ny hevitra nanenjika ahy teo ampandriako sy ny fahitan'ny saiko dia nampahatahotra ahy.*

5a- Io Nebokadnezara mpanjaka io dia aseho amintsika tokoa ho ondry very izay ho avy Andriamanitra ao amin'i Kristy mba hanampy sy hamonjy azy amin'ny loza. Fa aorian'izao fotoana feno fiadanana sy sambatra eto an-tany izao, ny hoavin'ny mpanjaka dia fahaverezana sy fahafatesana mandrakizay. Ho famonjeny mandrakizay, dia tonga Andriamanitra hanakorontana sy hampijaly azy.

Dan 4:6 *Ary nasaiko nentina teo anatrehako ny olon-kendrin'i Babylona rehetra mba hanomezany ahy ny hevitra ny nofy.*

6a- Mazava ho azy fa manana olana lehibe amin'ny fitadidiana i Nebokadnezara. Nahoana izy no tsy miantso an'i Daniela avy hatrany?

Dan 4:7 *Dia tonga ny ombiasy sy ny mpisikidy sy ny Kaldeana ary ny mpisikidy. Nolazaiko azy ireo ilay nofy, ary tsy nomeny ahy ny fanazavana.*

7a- Ny zava-mitranga tahaka ny tamin'ny fahitana voalohany, dia aleon'ny mpisikidy mpanompo sampy miaiky ny tsy fahaizany toy izay milaza angano amin'ny mpanjaka izay efa nandrahona ny ainy.

Dan 4:8 *Ary nony farany dia niseho teo anatrehako Daniela, izay atao hoe Beltesazara, araka ny anaran'ny andriamanitra, sady manana ny fanahin'ireo andriamanitra masina ao anatiny. Izaiko aminy ny nofy:*

8a- Omena ny anton'ny fanadinoana. Mbola andriamanitra ny mpanjaka ihany i Bela. Tsaroako eto fa i Dariosy Mediana, Kyrosy Persiana, Dariosy Persiana, Artaksersey voalohany, araka ny Esd.1, 6 sy 7, dia samy hankasitraka ny Jiosy voafidy sy ny Andriamaniny tokana. Anisan'izany i Kyrosy izay naminanian'Andriamanitra ao amin'ny Isaia 44:28 manao hoe: *Izao no lazain'i Kyrosy: Mpiandry ondriko Izy, ary hanao ny sitrapoko rehetra Izy; Izy hilaza an'i Jerosalema hoe: Aoka haorina indray! Ary ny amin'ny tempoly: Aoka hiorina! - Hanatanteraka ny sitrapon'Andriamanitra ara-paminaniana izay ekeny fa ankatoaviny ilay mpiandry ondry nambara tamin'ny faminaniana. Ity andinin-teny hafa ity dia manamafy ny fiovam-pony amin'ny faminaniana: Isa.45:2: *Izao no lazain'i Jehovah amin'ny voahosony, dia i Kyrosy, ary ao amin'ny andininy faha-13: Izaho no nanangana an'i Kyrosy tamin'ny fahamarinako, ary ny lalany rehetra dia hataoko mahitsy. ; Izy no hanangana ny tanàna, ary ny baboko ho afaka, tsy misy vidim-panavotana na kolikoly, hoy Jehovah, Tompon'ny maro. Ary ny fahatanterahan'izany drafitra izany dia hita ao amin'ny Es.6:3 ka hatramin'ny 5: Tamin'ny taona voalohany nanjakan'i Kyrosy mpanjaka, dia nanome izao didy**

izaon'ny amin'ny tranon'Andriamanitra any Jerosalema Kyrosy mpanjaka: Aoka hamboarina indray ny trano, ho fitoeran'ny fanatitra. atolotra, ary manana fototra mafy orina. Enimpolo hakiho ny hahavony, enimpolo hakiho ny sakany, vato voapaika telo andalana ary hazo vaovao iray andalana. **Ny ankohonan'ny mpanjaka no handoavana izany** . Ary koa, ny fanaka volamena sy volafotsy tao amin'ny tranon'Andriamanitra, izay nalain'i Nebokadnezara tao amin'ny tempolin'i Jerosalema ka nentiny ho any Babylona, dia haverina, ka hoentina ao amin'ny tempolin'i Jerosalema ho any amin'izay nitoerany, ka hatao ao an-trano. an'Andriamanitra. **Ny ankohonan'ny mpanjaka no handoavana izany.** Nomen'Andriamanitra azy ny voninahitra nomeny an'i Solomona Mpanjaka. Mitandrema anefa! Io didy io dia tsy hamela ny kajy aroso ao amin'ny Dan.9:25 mba hahazoana ny datin'ny fiavian'ny Mesia voalohany; izany no ho an'i Artaksersesy mpanjaka. Nasain'i Kyrosy naorina indray ny tempoly, nefa navelan'i Artaksersesy hanorina indray ny mandan'i Jerosalema sy hamerenana ny vahoaka jiosy manontolo ho any amin'ny taniny.

Dan 4:9 *Beltesazara, lehiben'ny ombiasy, izay fantatro fa manana ny fanahin'ireo andriamanitra masina ao anatin'ny sady tsy misy zava-miafina, mba lazao amiko ny momba ny fahitana izay hitako tamin'ny nofy.*

9a- Mila mahatakatra ny misy ny mpanjaka isika. Tao an-tsainy dia nijanona ho mpanompo sampy izy ary tsy nahalala afa-tsy ny Andriamanitr'i Daniela ho andriamanitra hafa, afa-tsy ny nahay nanazava nofy. Tsy tonga tao aminy ilay hevitra hoe tokony hanova andriamanitra. Ny Andriamanitr'i Daniela dia andriamanitra hafa raha oharina amin'ny hafa.

Dan 4:10 *Izany no fahitan'ny saiko raha nandry aho. Ary hitako fa, indro, nisy hazo avo be teo afovoan'ny tany.*

10a- Ao amin'ireo sary izay hampiasain'i Jesosy mba hanomezana ny lesona ho an'ireo olona ara-panahy tiany hampianariny, dia ho sarin'ny olona ny hazo, manomboka amin'ny volotara miforitra sy miforitra ka hatramin'ny sedera mahery sy mijoalajoala. Ary toy ny ankasitrahana'ny olona ny voankazo matsiro amin'ny hazo iray, dia ankasitrahana'Andriamanitra na tsia ny voa entin'ny zavaboariny, manomboka amin'ny mahafinaritra indrindra ka hatramin'ny kely indrindra, na dia maharikoriko sy maharikoriko aza.

Dan 4:11 *Ary io hazo io dia nitombo sy natanjaka, ary nipaka tamin'ny lanitra ny tampony, ary hita hatrany amin'ny faran'ny tany rehetra izy.*

11a- Tao amin'ny fahitana ny sarivongana, ny mpanjaka Kaldeana dia efa nampitahaina tamin'ny hazo araka ny endriky ny hery sy ny tanjaka ary ny fanjakana izay nomen'Andriamanitra marina azy.

Dan 4:12 *Tsara ny raviny, ary be ny voany; nitondra sakafo ho an'ny olona rehetra izy; ny bibidia nialokaloka teo ambanin'ny alokalony, ary ny zava-manan'aina rehetra nihinana avy tao.*

12a- Io mpanjaka mahery io dia nizara tamin'ny rehetra tao amin'ny fanjakany ny harena sy ny hanina araka ny baikony.

12b- *Ny voro-manidina nonina teo amin'ny rantsany,*

Ny teny dia famerenana indray ny Dan. 2:38. Amin'ny heviny arabakiteny, ireo voro-manidina ireo dia maneho ny fiadanana sy ny fahatoniana izay manjaka eo ambany fitondrany. Amin'ny heviny ara-panahy, dia ireo

anjelin'Andriamanitra any an-danitra no tian'izy ireo holazaina, fa amin'ity fanondro tokana ao amin'ny Mpitoriteny 10:20 ity, dia Andriamanitra mihitsy no resahina, satria Izy irery ihany no mandinika ny eritreritry ny olona tsirairay: *Aza manozona ny mpanjaka. , na dia ao an-tsainao aza, ary aza manozona ny mpanankarena ao amin'ny efi-tranonao; fa ny voro-manidina hanala ny feonao, ary ny elatra hanambara ny teninao . Amin'ny ankamaroan'ny teny nalaina, ny voro-manidina dia mamoaka voromahery sy vorona mpihaza, izay manjaka amin'ny karazana elatra. Ny voro-manidina dia mipetraka eo amin'izay misy ny haniny; ny sary noho izany dia manamafy ny fanambinana sy ny voky hanina.*

Dan 4:13 *Tamin'ny fahitan'ny fanahiko, izay hitako tamin'ny nandaingako, dia hitako fa, indro, nisy nidina avy tany an-danitra ny anankiray tamin'izay miambina sy masina.*

13a- Tsy mila matory tokoa ny anjely any an-danitra, noho izany dia miasa maharitra izy ireo. Ireo izay masina sy manompo an'Andriamanitra dia midina avy any an-danitra mba hitondra ny hafany amin'ireo mpanompony eto an-tany.

Dan 4:14 *Ary niantso mafy izy ka nanao hoe: Kapao ny hazo, ary kapao ny rantsany; ahintsano ny raviny, ary aelezo ny voa; aoka handositra ao ambaniny ny biby, ary ny voro-manidina eny amin'ny rantsany;*

14a- Ny fahitana dia manambara fa ny mpanjaka dia ho very ny fanjakany sy ny fanapahany azy.

Dan 4:15 *Fa avelao amin'ny tany ny tahony, ary afehezo tady vy sy varahina eo amin'ny ahitra any an-tsaha izy. Aoka ho vonton'ny andon'ny lanitra izy, ary aoka ho tahaka ny biby fiompy ny ahitra amin'ny tany ho anjarany.*

15a- *Fa avelao amin'ny tany izay misy ny fakany ny vatan-kazo*

Ny mpanjaka hitoetra ao amin'ny fanjakany; tsy ho voaroaka izy.

15b- *ary fehezo gadra vy sy varahina eny amin'ny ahitra any an-tsaha izy*

Tsy ilaina ny rojo vy na varahina, satria hataon'Andriamanitra ho very saina sy saina amin'ny lafiny rehetra, ara-batana, ara-tsaina ary ara-moraly ny zavaboariny mora levona. Ny mpanjaka mahery dia haka ny tenany ho bibidia; Ireo lehibe amin'ny fanjakany àry dia ho voatery hanaisotra ny fanapahana ny fanjakana aminy.

15c- *Ho vonton'ny andon'ny lanitra Izy, ary aoka ho anjarany tahaka ny biby ny ahitra amin'ny tany.*

Azontsika alaina sary an-tsaina ny fahasahiranan'ny olon-dehibeny izay hahita azy mihinana ahitra amin'ny tany, toy ny omby na ondry. Laviny ny fonenana voasarona, fa aleony mipetraka sy matory any an-tsaha.

Dan 4:16 *Hesorina aminy ny fon'olombelona, ary homena azy ny fon'ny biby; ary fetr'andro fito no handalo azy.*

Amin'ity traikefa ity dia manome porofo indray ny amin'ny tena heriny Andriamanitra. Satria ny Mpamorona ny ain'ny zavaboariny rehetra, dia afaka manao ny olona iray ho manan-tsaina izy, na amin'ny fotoana rehetra, amin'ny voninahiny, na, amin'ny mifanohitra amin'izany, mampangina azy. Satria mbola tsy hitan'ny masonry izany, dia tsy miraharaha an'io fandrahonana manavesatra azy ireo hatrany ny lehilahy. Marina anefa fa mahalana izy no miditra an-tsehatra, ary rehefa manao izany izy dia noho ny antony sy tanjona manokana.

Refesina ny sazy. Hihatra amin'i Nebokadnezara Mpanjaka impito izany , fito taona monja. Tsy misy maha-ara-dalàna ny fampiasana an'io fe-potoana io amin'ny zavatra hafa ankoatra ny mpanjaka. Eto indray, amin'ny fanaovana io safidy amin'ny isa "7", ilay Andriamanitra Mpamorona dia manomboka amin'ny "tombo-kaseny mpanjaka" ny hetsika izay efa ho tanteraka.

Dan 4:17 *Izany didin'ny mpitandrina izany dia didin'ny olona masina, mba hahafantaran'ny velona fa ny Avo Indrindra no manapaka ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany, ary Izy no manapaka ny fanjakan'ny lanitra. manangana ny olona ratsy indrindra ao.*

17a- *Didin'izay mijery izany fehezanteny izany*

Ny Fanahy dia manasongadina ny toetra miavaka amin'io fitsabahan'Andriamanitra io izay omeny anjara "didy" ho an'ireo *izay mijery* . Tsy maintsy mianatra ny olombelona fa na dia eo aza ny fisehoana mamitaka, dia tsy mitsahatra manara-maso azy ny zavaboary any an-danitra. Tian'Andriamanitra hatao ho fianarana ho an'ny olombelona hatramin'ny faran'izao tontolo izao izany ohatra izany. Amin'ny alalan'ny fitanisana *an'ireo izay mijery* , dia manambara ny firaisan-kina lavorary ny anjelin'ny tobin'Andriamanitra izay mampifandray azy ireo amin'ny tetikasany sy ny asany.

17b- *mba ho fantatry ny velona fa ny Avo Indrindra no manapaka ny fanjakan'ny olona, ka izay tiany no omeny izany.*

Andriamanitra no mitantana ny zavatra rehetra ary mifehy ny zavatra rehetra. Matetika, manadino izany zava-misy miafina izany, ny olona dia mino ny tenany ho tompon'ny anjarany sy ny fanapahan-keviny. Mihevitra izy fa mifidy ny mpitondra azy, fa Andriamanitra no mametraka azy ireo amin'ny toerany, araka ny sitrapony sy ny fitsarany ny zavatra sy ny olombelona.

17c- *ary ao no atsangany ny olona ratsy indrindra*

Marina ilay fitenenana hoe: "manana ny mpitondra mendrika azy ny vahoaka". Rehefa mendrika ny olona ratsy fanahy ho mpitarika ny vahoaka, dia apetrak'Andriamanitra amin'izy ireo izany.

Dan 4:18 *Izany no nofy nofiko, izaho Nebokadnezara mpanjaka. Hianao, ry Beltesazara, mba lazao, fa ny olon-kendrin'ny fanjakako rehetra tsy afaka manome izany amiko; azonao atao, satria ao anatinao ny fanahin'ireo andriamanitra masina.*

18a- Nandroso i Nebokadnezara, nefa mbola tsy niova fo. Mbola tsaroany fa manompo *andriamanitra masina i Daniela* . Tsy mbola azony ny monotheisme.

Dan 4:19 *Dia talanjona vetivety i Daniela, izay atao hoe Beltesazara, ka naharaiki-tahotra azy ny eritreriny. Ary ny mpanjaka namaly ka nanao hoe: Ry Beltesazara, aoka tsy hanahirana anao ny nofy sy ny fanazavana; Ary hoy Beltesazara: Tompokolahy, aoka ho amin'ny fahavalonao ny nofy, ary aoka ho amin'ny fahavalonao ny fanazavana azy;*

19a- Fantatr'i Daniela ilay nofy, ary nampahorin'ny mpanjaka ny zavatra hitranga, ka naleon'i Daniela hahita ny zava-nitranga tamin'ny fahavalony.

Dan 4:20 *dia ilay hazo efa hitanao, izay nitombo sy nihahery, ary nipaka tamin'ny lanitra ny tampony, ary hita tamin'ny tany rehetra;*

Dan 4:21 *Ity hazo ity, tsara tarehy ny raviny, ary maro ny voany, izay mamoa ho an'ny olona rehetra, izay ialofan'ny bibi-dia, ary teo amin'ny rantsany no itoeran'ny voro-manidina,*

21a- *tsara tarehy ny raviny*

Fisehoana ara-batana sy fitafiana.

21b- *ary voankazo betsaka*

Ny haben'ny fanambinana.

21c- *izay nitondra hanina ho an'ny rehetra*

Izay niantoka ny hanina ho an'ny olony rehetra.

21d- *izay nialokalofan'ny bibidia*

Mpanjaka mpiaro ny mpanompony.

21 *Ary teo amin'ny rantsany no itoeran'ny voro-manidina*

Nilamina tsara ny vahoakany teo ambany fitondrany. Manidina ny vorona ary mamela ny hazo amin'ny loza kely indrindra.

Dan 4:22 *Hianao, ry mpanjaka ô, no efa nitombo sy mahery, sady nitombo sy misandratra hatramin'ny lanitra ny fahalehibiazany, ary ny fanapahany mihatra amin'ny faran'ny tany.*

Dan 4:23 *Ary ny mpanjaka nahita ny mpiambina masina anankiray nidina avy tany an-danitra nanao hoe: Kapao ny hazo, ka vonoy; fa avelao eo amin'ny tany itoeran'ny fakany ny vatany, ary afehezo gadra vy sy varahina eny amin'ny ahitra any an-tsaha; aoka ho vonton'ny andon'ny lanitra izy, ary aoka ny anjarany ho amin'ny bibi-dia mandra-pahatapitry ny fetr'andro fito.*

Dan 4:24 *Izao no fanazavana, ry mpanjaka ô, izao no didin'ny Avo Indrindra, izay ho tanteraka amin'ny mpanjaka tompoko.*

Dan 4:25 *Ary horoahiny tsy ho eo amin'ny olona ianao, ka hiara-mitoetra amin'ny bibi-dia ianao ka homeny ahitra hohanina tahaka ny omby; ho kotsan'ny andon'ny lanitra ianao, ary fetr'andro fito no handalo anao, mandra-pahafantaranao fa ny Avo Indrindra no manapaka ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany.*

25a- *mandra-pahafantaranareo fa ny Avo Indrindra no manapaka ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany.*

Nanonona an'Andriamanitra ho “Avo Indrindra” i Daniela. Izy àry no mitarika ny eritreritry ny mpanjaka momba ny fisian'Andriamanitra tokana; hevitra iray izay tena sarotra takarina ny mpanjaka, noho ireo fiaviana polytheistika nolovaina tamin'ny ray ka hatramin'ny zanany lahy.

Dan 4:26 *Ny didy handao ny vatan-kazo izay misy ny fakan'ny hazo dia hitoetra ao aminao ny fanjakanao, rehefa fantatrao fa any an-danitra Ilay manapaka.*

26a- *Rehefa fantany fa any an-danitra izay manapaka, dia hitsahatra ny fanalam-baraka satria ho resy lahatra sy hiova fo ny mpanjaka.*

Dan 4:27 *Koa amin'izany, ry mpanjaka ô, aoka hahafaly anao anie ny hevitra. Atsaharo ny fahotanareo amin'ny fanaovana ny rariny, ary ny helokareo amin'ny famindram-po amin'ny mahantra, dia hitohy ny fifalianareo.*

27a- *Rehefa mampihatra ny zavatra voatanisa Daniela ao amin'io andininy io ny mpanjaka, dia hiova fo tokoa. Saingy io toetra io dia atolotra ho amin'ny avonavona, ny heriny tsy voatanisa dia nahatonga azy ho saro-piaro sy matetika tsy rariny, araka ny nampianarin'ireo traikefa nambara teo aloha.*

Dan 4:28 *Izany rehetra izany dia tanteraka tamin'i Nebokadnezara mpanjaka.*

28a- Io fanambaran'i Daniela io dia mandrara ny fandikana hafa an'io faminania io, izay manameloka ho foana ny fototra ara-paminania ampianarin'ny Vavolombelon'i Jehovah sy izay antokom-pivavahana hafa izay mandika ny fitsipika nofaritan'i Daniela. Ambonin'izany, ny votoatin'ny toko manontolo dia manome porofo ny amin'izany. Satria ny tantara dia hampianatra antsika ny antony iharan'ny ozona ny mpanjaka ao amin'ny faminania ny hazo.

Dan 4:29 *Ary nony tapitra ny roa amin'ny folo volana, raha nitsangantsangana tao amin'ny lapan'ny mpanjaka tany Babylona izy,*

29a- 12 volana, na herintaona na “fotoana” mandalo eo anelanelan'ny vina sy ny fahatanterahany.

Dan 4:30 *Ary ny mpanjaka namaly ka nanao hoe: Tsy ity va no Babylona lehibe, izay nataoko ho fonenan'ny mpanjaka tamin'ny herin'ny heriko sy ho voninahitry ny fahalehibiazako?*

30a- Iza no fotoana mahafaty izay tokony ho tsara kokoa ny hangina ny mpanjaka. Azontsika takarina anefa izany satria tena zava-mahagaga madio tokoa i Babylona, izay mbola voatanisa ho anisan'ireo “fahagagana fito eo amin'izao tontolo izao”. Zaridaina mihantona feno zava-maitso, dobo, kianja midadasika ary tovon-tany mirefy 40 km isaky ny andaniny. Ramparts eo an-tampony izay ahafahan'ny fiara mifono vy roa mifanatonana amin'ny halavan'ny manda; ny lalambe tamin'izany fotoana izany. Ny iray amin'ireo vavahadiny, izay naorina indray tany Berlin, dia eo afovoan'ny rindrina roa vita amin'ny vato enameled manga izay misy ny tandindon'ny mpanjaka: liona manana elatry ny voromahery izay resahin'ny Dan.7:4. Nanana zavatra hireharehana izy. Tsy hitan'Andriamanitra anefa ny fireharehana amin'ny teniny, hitany ny avonavona fa ambonin'ny fanadinoana sy fanamavoana ny zavatra niainany teo aloha. Mazava ho azy fa tsy io mpanjaka io irery no miavonavona eto an-tany, fa Andriamanitra no nitsinjo azy, maniry azy any an-danitra izy ary hanana azy. Mendrika ny hazavaina izany: Mitsara ny zavaboariny mihoatra noho ny fisehoana ivelany Andriamanitra. Mandinika ny ao am-pon'izy ireo sy ny sainy Izy, ary fantany, tsy ho diso hevitra, ny ondry mendrika ny famonjena. Izany no mahatonga azy hiziriziry sy hanao fahagagana indraindray fa ny fomba dia hamarinin'ny kalitaon'ny vokatra farany azo.

Dan 4:31 *Raha mbola teo am-bavan'ny mpanjaka ny teny, dia nisy feo nidina avy tany an-danitra nanao hoe: Mihainoa, ry Nebokadnezara mpanjaka, fa hesorina aminao ny fanjakana.*

31a- I Nebokadnezara dia niharan'ny fitiavan'Andriamanitra izay nametraka fandrika ho azy sy nampitandrina azy tamin'izany tao amin'ny nofiny ara-paminania. Re ny didim-pitsarana avy any an-danitra, fa aoka isika hifaly fa ny ratsy hataon'Andriamanitra aminy no hamonjy ny ainy sy hahatonga azy ho mandrakizay.

Dan 4:32 *Ary horoahiny tsy ho eo amin'ny olona ianao, ary hiara-mitoetra amin'ny bibi-dia ianao ka homeny ahitra hohanina tahaka ny omby; ary fetr'andro fito no ho tonga aminao, mandra-pahafantaranao fa ny Avo Indrindra no manapaka ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany.*

32a- Nandritra ny fito taona, *impito* , ny mpanjaka dia very saina ary ny sainy dia nandresy lahatra azy ho biby ihany.

Dan 4:33 *Ary tamin'izany andro izany dia tanteraka tamin'i Nebokadnezara ny teny. Noroahina tsy ho eo amin'ny olona Izy, nihinana ahitra tahaka ny omby, vonton'ny andon'ny lanitra ny tenany; mandra-panirin'ny volony tahaka ny volon'ny voromahery, ary ny hohony tahaka ny an'ny vorona.*

33a- Ny mpanjaka dia manambara fa izay rehetra nambara ny fahitana dia tanteraka taminy. Rehefa nanoratra ny fijoroany ho vavolombelona ny mpanjaka niova fo dia nanaitra ity traikefa mahamenatra ity, izay niresaka momba ny tenany tamin'ny olona fahatelo. Mbola manosika azy hihemotra ihany ny henatra. Mbola misy fanazavana hafa azo atao, dia ny hoe niara-nanoratra io fanambarana io ny mpanjaka sy Daniela, rahalahiny vaovao ao amin'ilay Andriamanitra marina.

Dan 4:34 *Rehefa afaka ny fotoana, izaho Nebokadnezara dia nanandratra ny masoko ho amin'ny lanitra, ary niverina tamiko ny saina. Efa nisaotra ny Avo Indrindra Aho, eny, nidera sy nankalaza Izay velona mandrakizay Aho, ary ny fanapahany dia fanapahana mandrakizay, ary ny fanjakany dia maharitra hatramin'ny taranaka fara mandimby.*

34a- Ny Andriamanitra hendry sy mahery indrindra dia mahazo ny fitiavan'ny ondry very. Nikambana tamin'ny ondriny izy ka nampitombo ny fiderana azy noho ny voninahiny.

34b- *Izay manana fanapahana dia fanapahana mandrakizay, ary ny fanjakany maharitra hatramin'ny taranaka fara mandimby*

Ny raikipohy dia mikasika ny ^{fanjakana faha-5}, amin'ity indray mitoraka ity, mandrakizay, amin'ny fahitana ny Zanak'olona Dan.7:14: *Izy no nomena fahefana sy voninahitra ary fanjakana; ary nanompo azy ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny olona samy hafa fiteny rehetra. Ny fanapahany dia fanapahana mandrakizay ka tsy ho levona, ary ny fanjakany tsy ho rava mandrakizay . Ary koa amin'ny fahitana ny sary ao amin'ny Dan.2:44: Amin'ny andron'ireo mpanjaka ireo, Andriamanitry ny lanitra dia hanangana fanjakana izay tsy ho rava mandrakizay, ary tsy hofehezin'ny firenen-kafa; hotorotoroiny sy horavany avokoa ireo fanjakana rehetra ireo, fa izy kosa haharitra mandrakizay .*

Dan 4:35 *Tsy tsinontsinona eo imasony izay rehetra monina ambonin'ny tany; manao izay sitrapony amin'izay eny amin'ny lanitra sy amin'izay monina ambonin'ny tany Izy, ary tsy misy mahatohitra ny tanany. izy: inona no ataonao?*

35a- Voninahitra ho an'Andriamanitra velona! Satria tamin'ity indray mitoraka ity dia azon'ny mpanjaka ny zava-drehetra ary niova fo izy.

Dan 4:36 *Tamin'izany andro izany dia niverina tamiko ny saina; ny voninahitry ny fanjakako sy ny fahalehibiazako ary ny famirapirako dia niverina tamiko; Nanontany ahy indray ny mpanolo-tsaina ahy sy ny zokiko; Naverina tamin'ny fanjakako aho, ary vao mainka nitombo ny heriko.*

36a- Tahaka an'i Joba marina sy mahitsy, izay nomen'Andriamanitra zanakalahy sy zanakavavy ary taranaka tamin'ny fiafaran'ny fahoriana nanjo azy, dia nahazo ny fitokisan'ny lehibeny indray ny mpanjaka ka namerina ny fanjakany feno fahendrena teo amin'ireo tena olon-kendry nohazavain'Andriamanitra velona. . Izany zava-nitranga izany dia manaporofa fa

Andriamanitra dia manome ny fanjakana izay tiany. Izy no nanome aingam-panahy ny Kaldeanina lehibe hangataka ny mpanjakany indray.

Dan 4:37 *Ary ankehitriny, izaho Nebokadnezara dia midera sy manandraatra ary mankalaza ny Mpanjakan'ny lanitra, izay marina avokoa ny asany, ary mahitsy ny lalany, ary mahay manetry tena izay mandeha amin'ny avonavona.*

37a- Afaka milaza izany izy, satria nandoa vola mba hahafahany miteny izany.

Mba hisorohana ny ratsy indrindra dia mety handratra be ny fisintonana nify; fa ny tsatoka dia afaka manamarina ny fijaliana. Mba hahazoana ny mandrakizay, dia mety ilaina ny mandalo fitsapana mafy na tena mafy, ny fanalana ny avonavona dia hanamarina azy ireo rehefa azo atao. Noho ny fahafantarany izay mety ho vitany, i Jesosy Kristy dia nanao an'i Paoly ho jamba teny an-dalana ho any Damaskosy, mba hahatonga ilay “mpanenjika ny rahalahiny” jamba ara-panahy ho vavolombelony mahatoky sy be zotom-po rehefa avy nahiratra indray ny masonry, fa ambonin'ny zava-drehetra, dia ny mason'ny masonry. fanahy.

Daniela 5

Dan 5:1 *Belsazara mpanjaka nanao fanasana lehibe ho an'ny lehibeny, dia arivo isa, ary nisotro divay teo anatrehany izy.*

1a- Nodimandry tao amin'ny fiadanana Andriamanitra i Nebokadnezara Mpanjaka, rehefa antitra be izy, ka i Nabonida zanany no nandimby azy, ka tsy nety hitondra, ka navelany ho mpanjaka i Belsazara zanany. Aza afangaro io anarana io izay midika hoe “Miaro ny mpanjaka i Bela”, fanamby kasain'Andriamanitra horaisina, amin'ilay nomen'i Nebokadnezara an'i Daniela: Beltesazara izay midika hoe “Hiaro i Bela”. Ny niandohan'ireo anarana ireo dia ny fanompoam-pivavahana tamin'i Bel na Béliel izay hany mpikarakara ny polytheisme: Satana, devoly. Ho hitantsika fa tsy nanaraka azy tamin'io lalana io ireo mpandimby an'ilay mpanjaka niova fo.

Daniela 5:2 *Ary rehefa nanandrana divay Belsazara, dia nitondra ny fanaka volamena sy volafotsy, izay nalain'i Nebokadnezara rainy tao amin'ny tempoly tany Jerosalema, ka dia ny mpanjaka sy ny mpanapaka mbamin'ny vadiny mbamin'ny vaditsindranony no nampiasaina tamin'izany. fisotroana.*

2a- Ho an'ity mpanjaka mpanompo sampy ity, ireo fanaka volamena sy volafotsy ireo dia babo avy amin'ny Jiosy ihany. Rehefa nifidy ny tsy hiraharaha an'ilay Andriamanitra marina izay nampiova fo an'i Nebokadnezara izy, dia tsy noraharahainy ny hoe mitsara ny asany rehetra io Andriamanitra velona io. Amin'ny alalan'ny fampiasana ireo zavatra nohamasinina sy nohamasinina ho amin'ny fanompoam-pivavahana ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona, no nanaovany ny fahadisoana farany tamin'ny androm-piainany fohy. Tamin'ny androny, i Nebokadnezara dia nahay nihevitra ny hery miasan'ilay Andriamanitra ny Jiosy, satria takany fa tsy misy marina ireo andriamaniny. Nandre ny fijoroana ho vavolombelona mahery nataony ho an'ny Mpanjakan'ny lanitra ny vahoaka rehetra teo ambany fahefan'ny mpanjakan'i Babylona, indrindra fa ny fianakaviany akaiky. Noho izany dia manana ny antony rehetra hanehoan'Andriamanitra ny tenany ho marina sy tsy misy indrafo.

Dan 5:3 *Ary ny fanaka volamena izay nalaina avy tao amin'ny tempoly dia nentiny tao an-tranon'Andriamanitra tany Jerosalema; ary ny mpanjaka sy ny mpanapaka sy ny vadiny ary ny vaditsindranony nisotro izany.*

3a- Daniela dia manantitrantitra ny niandohan'ireo fanaka izay nesorina ireo avy ao amin'ny tempoly, avy ao amin'ny tranon'Andriamanitra any Jerosalema. Efa nahita fa navelan'ilay Andriamanitra jiosy hesorina tao amin'ny tempoliny ireo zavatra ireo, dia tokony ho takatr'ilay mpanjaka tanora fa manasazy sy manafay mafy an'ireo manompo azy amin'ny fomba ratsy ilay Andriamanitra marina. Tsy manao toy izany ny andriamanitra mpanompo sampy ary ny mpanompony dia mitady hampifaly ny olona izay araraotin'ny finoany.

Dan 5:4 *Dia nisotro divay izy ka nidera ny andriamanitra volamena sy volafotsy sy varahina sy vy sy hazo ary vato.*

4a- Efa lany andro ny fampiasana maloto, fanompoan-tsampy, fahavetavetana ho an'Andriamanitra. Tsipiriany manan-danja, tamin'ny fanehoana tsy fitandremana lehibe, dia nanao fanasana niaraka tamin'ny namany ny mpanjaka, fa ny tanàny kosa dia rahonan'ny Medianina sy Persianina izay manao fahirano azy.

Dan 5:5 *Tamin'izay indrindra no nisehoan'ny rantsan-tànan'olona ka nanoratra tandrifin'ny fanaovan-jiro teo amin'ny vatosokay amin'ny rindrin'ny lapan'ny mpanjaka. Ary hitan'ny mpanjaka ny faran'ny tanana nanoratra.*

5a- Rehefa natao tsinontsinona ny fahagagana tamin'ny andron'i Nebokadnezara, io fahagagana vaovao io dia tsy mikendry ny hiova fo, fa ny handrava ny fiainan'ny meloka araka ny ho hitantsika. Eo anatrehan'ireo mpiampanga ratsy fanahy izay naniry ny hahafatesan'ny mpanota iray, dia hosoratan'i Jesoa Kristy amin'ny rantsantanany amin'ny fasika koa ny fahotana izay ataony mangingina.

Dan 5:6 *Dia niova loko ny mpanjaka, ary naharaiki-tahotra azy ny eritreriny; nihena ny fihantonan'ny lamosiny, ary nifandona ny lohaliny.*

6a- Mamokatra avy hatrany ny vokany ny fahagagana. Na dia eo aza ny hamamoana dia mihetsika ny sainy, mihorohoro izy.

Dan 5:7 *Ary ny mpanjaka niantso mafy ny mpanandro sy ny Kaldeana ary ny mpisikidy; ary ny mpanjaka namaly ka nanao tamin'ny olon-kendrin'i Babylona hoe: Na zovy na zovy no hamaky ity soratra ity ka hanome ahy ny heviny, dia hitafy lamba volomparasy sy rojo volamena ny vozony, ary hahazo ny toerana fahatelo amin'ny ny fanjakan'ny lanitra..*

7a- Tsy noraharahiana indray i Daniela; ny fijoroany ho vavolombelony dia nohamavoiny tamin'ny fandimby ny mpanjaka. Ary indray, ao anatin'ny alahelo mafy, ilay mpanjaka tanora dia mampanantena voninahitra ambony indrindra ho an'izay manaporofa fa mahay mamaky ny hafatra voasoratra eo amin'ny rindrina amin'ny fomba mahagaga. Na iza na iza manao izany dia hahazo ny toerana fahatelo amin'ny fanjakana satria i Nabonida sy Belsazara no nitana ny laharana voalohany sy faharoa.

Dan 5:8 *Dia niditra ny olon-kendrin'ny mpanjaka rehetra; nefa tsy hainy namaky ny soratra sy nanome ny fanazavana ny mpanjaka.*

8a- Toy ny tamin'ny andron'i Nebokadnezara, dia mbola tsy ho vitan'ny olon-kendry mpanompo sampy izany.

Dan 5:9 *Dia raiki-tahotra indrindra Belsazara mpanjaka ka niova loko, ary raiki-tahotra ny lehibeny.*

Dan 5:10 *Ary ny mpanjakavavy dia niditra tao amin'ny efitrano fanasana noho ny tenin'ny mpanjaka sy ny mpanapaka ka nanao hoe: Ry mpanjaka ô, ho velona mandrakizay anie ianao. Aoka tsy hanahirana anao ny eritreritrao, ary tsy hiova loko ny tavanao!*

Dan 5:11 *Misy lehilahy amin'ny fanjakanao izay manana ny fanahin'ireo andriamanitra masina ao aminy; ary tamin'ny andron-drainao dia hita tao aminy ny fahazavana sy ny fahalalana ary ny fahendrena tahaka ny fahendren'ireo andriamanitra. Ary Nebokadnezara mpanjaka, rainareo, mpanjaka, rainareo, dia notendreny ho mpanapaka ny ombiasy sy ny mpisikidy sy ny Kaldeana ary ny mpisikidy,*

Daniela 5:12 *Fa tao aminy no nahitana an'i Daniela, izay nomen'i Beltesazara mpanjaka, ny fanahy ambony, ny fahalalana sy ny fahiratan-tsaina, ny fahaizana mandika nofy sy ny manazava ny ankamantatra ary ny mamaly fanontaniana sarotra. Koa aoka hantsoina i Daniela, ary izy no hanazava.*

12a- Mampisavoritaka io fijoroana vavolombelona avy amin'ny mpanjakavavy io ary manameloka ny fianakavian'ny mpanjaka manontolo: fantatray fa... saingy nisafidy ny tsy handray izany izahay.

Dan 5:13 *Dia nentina teo anatrehan'ny mpanjaka Daniela. Ary ny mpanjaka namaly ka nanao tamin'i Daniela hoe: Hianao va io Daniela io, isan'ny babo amin'ny Joda, izay nentin'ny mpanjaka raiko avy tany Joda?*

Dan 5:14 *Efa reko ny aminao fa manana fanahin'ireo andriamanitra ao anatinao ianao, ary ao anatinao no misy fahazavana sy fahalalana ary fahendrena lehibe.*

Dan 5:15 *Vao avy nentiny teo anatrehako ny olon-kendry sy ny mpanandro mba hovakiny ity soratra ity sy hanazavany ahy; nefa tsy afaka nanome ny fanazavana ny teny izy ireo.*

Dan 5:16 *Nianarako fa afaka manome fanazavana sy mamaha fanontaniana sarotra ianao; ankehitriny, raha afaka mamaky ity andinin-teny ity ianao ka manome ahy ny fanazavana, dia hitafy lamba volomparasy ianao, hanao rojo volamena eo amin'ny vozona, ary hahazo ny laharana fahatelo amin'ny fitondran'ny fanjakana ianao.*

16a- Fahatelo taorian'i Nabonida rainy sy ny tenany.

Dan 5:17 *Dia namaly Daniela teo anatrehan'ny mpanjaka hoe: Tehirizo ny fanomezanao, ary omeo ny hafa ny fanomezanao; kanefa dia hovakiako amin'ny mpanjaka ny soratra, ary homeko azy ny fanazavana.*

17a- Efa antitra Daniela ka tsy mihevitra ny voninahitra, na ny harena, na ny volafotsy na ny volamena, fa ny fahafahana mampahatsiahy an'io mpanjaka tanora io ny fahadisoany, ny fahotany izay tsy maintsy hamelomany ny ainy, mandà ary mpanompon'Andriamanitra amin'izany karazana hetsika izany izy.

Dan 5:18 *Ry mpanjaka ô, Andriamanitra Avo indrindra nanome an'i Nebokadnezara rainao fanapahana sy fahalehibiazana sy voninahitra ary fahalehibiazana;*

18a- Ny fanjakan'i Nebokadnezara dia asa sy fanomezana avy amin'Andriamanitra marina, ary ny fahalehibeazany izay noheveriny, diso, noho

ny herin'ny tenany , noho ny fireharehana, talohan'ny nahatongavany ho adala tamin'Andriamanitra nandritra ny fito taona.

Dan 5:19 *Ary noho ny fahalehibiazana izay nomeny azy, dia natahotra sy nangovitra teo anatrehany ny olona rehetra sy ny firenena ary ny olona samy hafa fiteny. Novonoin'ny mpanjaka izay tiany, ary navelany ho velona izay tiany; natsangany izay tiany, ary nampidininy izay tiany.*

19a- *Novonoin'ny mpanjaka izay tiany*

Indrindra indrindra, io hery nomen'Andriamanitra io dia nitarika azy hanasazy ny vahoaka jiosy nikomy sy namono ny maro tamin'ireo solontenany.

19b- *ary nandao ny ain'izay tiany Izy*

Nandray soa i Daniela sy ireo Jiosy babo.

19c- *natsangany izay tiany*

Nasain'i Nebokadnezara Mpanjaka ho ambony noho ny Kaldeanina i Daniela sy ireo namany telo nahatoky.

19d- *ary nampidininy izay tiany*

Ireo lehibe tao amin'ny fanjakany dia tsy maintsy nanaiky hofeheziny ireo tanora vahiny avy tamin'ny fahababoana Jiosy. Tamin'ny tanany mahery no nampietry sy nandravana ny hambom-pirenena jiosy.

Dan 5:20 *Fa nony niavonavona ny fony ka nihamafy ny fiavonavonana ny fanahiny, dia nazera niala tamin'ny seza fiandrianany izy ka nesorina ny voninahiny;*

20a- Ny zavatra niainan'i Nebokadnezara Mpanjaka dia mamela antsika hahatakatra ny avonavon'ny mpanjaka papaly ao Dan.7:8. Nasehon'i Daniela tamin'ny mpanjaka fa nomen'Andriamanitra fahefana tanteraka izay tiany, araka ny fandaharany. Kanefa, rehefa nahatsiaro ny fanalam-baraka nataon'i Nebokadnezara Mpanjaka, dia nampahatsiahy azy izy fa na dia mahery aza izy, ny mpanjaka eto an-tany dia miankina amin'ny hery tsy manam-petra ananan'ilay mpanjaka any an-danitra.

Dan 5:21 *Dia noroahina tsy ho eo amin'ny zanak'olombelona izy, ka ny fony dia tonga tahaka ny fon'ny biby, ary ny fonenany dia teo amin'ny boriki-dia; nomeny ahitra hohaniny tahaka ny omby Izy, ary ny vatany dia vonton'ny andon'ny lanitra, mandra-pahafantarany fa Andriamanitra Avo indrindra no manapaka ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany.*

21a- Marihiko eto amin'ity andininy ity ihany ny filazana hoe “ ampondra dia ”. Ny ampondra dia tandindon'ny ditra: "miziriziry toy ny boriky", indrindra raha "dia" fa tsy biby fiompy. Io no tandindona maneho ny fanahin'ny olona izay mandà tsy hihaino ny lesona nomen'Andriamanitra tamin'ny alalan'ny zavatra niainany sy tamin'ny alalan'ny fanambarany ara-baiboly.

Dan 5:22 *Ary ianao, ry Belsazara zanany, tsy nanetry tena, na dia fantatrao aza izany rehetra izany.*

22a- Raha ny marina, dia i Belsazara no nanao toy ny “ampondra dia” tamin'ny tsy fiheverana ny zavatra niainan'ny “drainy” (dadabeny).

Dan 5:23 *Efa nanandra-tena hanohitra ny Tompon'ny lanitra ianao; ary ny fanaky ny tranony dia entina eto anatrehanao, ka ampisotroinao divay izany, dia ianao sy ny loholonao sy ny vadinao ary ny vaditsindranonao; efa nidera ny andriamanitra volafotsy sy volamena sy varahina sy vy sy hazo ary vato ianao,*

izay tsy mahita, na mandre, ary tsy mahalala na inona na inona, ary tsy nankalaza an'Andriamanitra, Izay manana ny fofonainao sy ny alehanao rehetra eny an-tànany.

23a- Nolotoin'i Belsazara ny fanaka volamena izay nohamasinina ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona ho amin'ny fanompoam-pivavahana ao amin'ny tempoliny. Kanefa tamin'ny fampiasana azy ireny mba hiderana ireo andriamani-diso mpanompo sampy, dia nahavita ny haavon'ny **fahavetavetana izy** . Ity sary ity dia manomana ny Apok. 17:4: *Ity vehivavy ity dia nitafy lamba volomparasy sy jaky ary niravaka volamena sy vato soa ary perila. Nitana kapoaka volamena teny an-tanany izy, feno fahavetavetana sy ny fahalotoan'ny fijangajangany* . Nahazo ny anarana hoe “ *Babylona lehibe* ” izy eo amin'ny andininy faha-5.

Dan 5:24 *Koa dia nalefany io faran'ny tanana io izay nanoratra io soratra io.*

24a- Ho setrin'izany, dia tara loatra i Belsazara nahita ny fisian'ilay Andriamanitra velona marina izay miasa sy mamaly amin'ny fomba mahagaga ny fitondran-tenan'ny olona.

Dan 5:25 *Ary izao no soratra voasoratra: minnow, minnow, tekela, oufarsina.*

25a- Dikanteny: isaina, isaina, lanjaina ary zaraina

Dan 5:26 *Ary izao no fanazavana ireo teny ireo. Voaisa: Voaisan'Andriamanitra ny fanjakanao ka naringany.*

26a- Ny voalohany “ *voaisa* ” dia mikendry ny fiandohan' ny fanjakana, ary ny faharoa “ *voaisa* ”, ny fiafaran' ity fanjakana ity.

Dan 5:27 *Voalanja: Efa nolanjaina teo amin'ny mizana ianao, ka dia hita fa tsinontsinona.*

27a- Ny *maridrefy* eto dia mariky ny fitsaran'Andriamanitra. Noraisin'ny lehilahy izany mba hanondroana ny asan'ny fitsarana; fitsarana tena tsy lavorary. Fa ny an'Andriamanitra dia lavorary ary miorina amin'ny endrik'ireo mizana roa sosona, mandanja ny asa tsara sy ratsy izay vitan'ny olona tsaraina . Raha maivana kokoa noho ny an'ny ratsy ny lembalemban'ny tsara, dia hamarinina ny fanamelohan'Andriamanitra. Ary izany no nitranga tamin'i Belsazara Mpanjaka.

Dan 5:28 *hozaraina: hozaraina ny fanjakanao ka homena ny Mediana sy ny Persiana.*

28a- Raha mbola nisotro zava-maharikoriko tao an-dapany izy, notarihin'i Dariosy mpanjaka, dia niditra tao Babylona teo amoron'ny ony ny Mediana, ka nivily lalana sy maina.

Dan 5:29 *Ary Belsazara dia nanome teny niaraka tamin'izay, ka nampikianjaina lamba volomparasy Daniela, ary nasiany rojo volamena ny vozony, dia nambara fa izy no ho fahatelo amin'ny fanapahan'ny fanjakana.*

Dan 5:30 *Tamin'iny alina iny ihany no namonoana an'i Belsazara, mpanjakan'ny Kaldeana.*

Dan 5:31 *Ary Dariosy Mediana no nahazo ny fanjakana tamin'izy roa amby enimpolo taona.*

31a- Io fijoroana vavolombelona vavolombelona nanatri-maso marina momba an'i Daniela io dia tsy fantatry ny mpahay tantara izay milaza fa io hetsika io dia nataon'i Kyrosy mpanjaka persianina 2 lehibe tao amin'ny – 539.

Daniela 6

Ny fampianarana ato amin'ity toko faha-6 ity dia mitovy amin'ny an'ny Daniela 3. Izy io dia manolotra antsika, amin'ity indray mitoraka ity, ny amin'i Daniela amin'ny fitsapana ny fahatokiana modely , mba hanahafana sy hanan-janaka ho an'ny olom-boafidy rehetra izay nantsoin'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy. Mahasoa ny fanehoan-kevitra, fa vakio fotsiny ary ianaro ny lesona. Nanao toa an'i Nebokadnezara Mpanjaka i *Dariosy Mpanjaka* tamin'ny androny, ary rehefa *62 taona izy* , dia hanaiky ny voninahitr'ilay Andriamanitr'i Daniela velona; fiovam-po azo tamin'ny fijoroana ho vavolombelona momba ny

fahatokian'i Daniela rehefa niaro azy tamin'ny *liona Andriamanitra* . Hatramin'ny niandohan'ny fifandraisan'izy ireo, dia nanana firaiketam-po sy fiahiana an'i Daniela izay nanompo azy tamim-pahatokiana sy tamim-pahamarinana izy ary nahatsikaritra ny maha-izy azy . *saina ambony* .

Dan 6:1 *Fa tsara ho an'i Dariosy ny nanendry solo-mpanjaka roa-polo amby zato hifehy ny fanjakana, izay hifehy ny fanjakana rehetra.*

1a- Naneho ny fahendreny i Dariosy Mpanjaka tamin'ny nanankinany ny fitantanana ny fanjakana tamin'ny governora 120 naorina tamin'ny faritany 120.

Dan 6:2 *Ary nanendry lehibe telo lahy hifehy azy izy, ka anisan'izany i Daniela, mba hampamoahin'ireo solo-mpanjaka ireo, ka tsy hisy loza hanjo ny mpanjaka.*

2a- Mbola anisan'ireo mpitarika lehibe niandraikitra ny solo-mpanjaka i Daniela.

Dan 6:3 *Daniela dia nihoatra noho ny mpanapaka sy ny solo-mpanjaka, satria nanana fanahy ambony izy; ary ny mpanjaka nihevitra ny hampitoetra izany eran'ny fanjakana.*

3a- Hitan'i Dariosy kosa ny fahambonian'i Daniela eo amin'ny sainy marani-tsaina sy hendry. Ary ny fikasany hampitoetra azy ho ambonin'ny zavatra rehetra dia hiteraka fialonana sy fankahalana an'i Daniela.

Dan 6:4 *Ary ny mpanapaka sy ny solo-mpanjaka nitady izay hiampangana an'io Daniela ny amin'ny raharahan'ny fanjakana. Nefa tsy nahita izay hiampangana azy ireo, satria nahatoky Izy, ka tsy nisy tsiny na zavatra ratsy hita taminy.*

4a- Manompo an'Andriamanitra amin'izay toerana nametrahany azy i Daniela, mba hanompoany ny mpanjaka amin'ny fanoloran-tena sy ny fahatokiana mitovy. Toa tsy azo lavina izany ; fepetra iray hita eo anivon'ny Olomasin'ny “Advantista amin'ny Andro Farany” araka ny Apok. 14:5.

Dan 6:5 *Ary hoy ireo lehilahy ireo: Tsy ho hitantsika izay hiampangana an'io Daniela io, raha tsy izay ao amin'ny lalàn'Andriamaniny no ho hitantsika.*

5a- Ireo fanjohian-kevitra ireo dia manambara ny fomba fisainan'ny tobin'ny devoly amin'ny fisedrana farany ny finoana eto an-tany izay hamelan'ny andro fahafito amin'ny lalàn'Andriamanitra hamono ny mpanompony mahatoky, amin'ny andro fitsaharana amin'ny sabata amin'ny andro fahafito, satria tsy hanaiky hanaja ny Ny andro sisa tavela amin'ny andro voalohany dia tsy maintsy atao Alahady eo ambanin'ny lalàna ara-pivavahana romana.

Dan 6:6 *Dia nitabataba ireo mpanapaka sy solo-mpanjaka ireo ka niteny taminy hoe: Ry Dariosy mpanjaka ô, ho velona mandrakizay anie ianao!*

6a- Ity fidirana mikorontana ity dia mikendry ny hampahatsiahy ny mpanjaka ny tanjaky ny isa, ny fahaizany mamorona korontana, ary noho izany dia ilaina ny hanamafisana ny fahefany.

Dan 6:7 *Ary ny mpanapaka rehetra amin'ny fanjakana sy ny mpitandrim-pananana sy ny solo-mpanjaka sy ny mpanolo-tsaina ary ny governora dia nihevitra fa tsy maintsy havoaka ny didy avy amin'ny mpanjaka, ka voarara mafy, mba tsy hisy hivavaka amin'ny olona rehetra ao anatin'ny telo-polo andro. Andriamanitra, na olona, afa-tsy ianao, ry mpanjaka ô, dia hatsipy ao an-davaky ny liona.*

7a- Mandra-pahatongan'izany fotoana izany, i Dariosy mpanjaka dia tsy nitady hanery ny lehilahy tao amin'ny fanjakany hanompo andriamanitra iray fa tsy andriamanitra hafa. Ao amin'ny polytheisme dia feno ny fahalalahana arapivavahana. Ary mba handresen-dahatra azy, dia nandokadoka azy ireo teti-dratsy ka nanome voninahitra azy, Mpanjaka Dariosa, ho andriamanitra. Eto indray, toy ny amin'ireo mpitondra lehibe rehetra, dia mifoha ny avonavona ka mankasitraka an'io didy io izay tsy tonga tao an-tsainy anefa.

Dan 6:8 *Ary ankehitriny, ry mpanjaka ô, hamafiso ny fandrarana, ary soraty ny didy, mba tsy ho azo ovana, araka ny lalàn'ny Mediana sy ny Persiana, izay tsy miova.*

8a- Io didy io dia maminany amin'ny fomba mahatalanjona ny amin'izay handidy ny Alahady Romana amin'ny faran'ny andro. Aoka homarihintsika anefa fa io toetra tsy miovan'ny lalàn'ny Medianina sy Persianina izay napetraky ny olona diso sy mpanota io dia tsy mitombina tanteraka. Ny tsy fiovaovana dia an'ilay Andriamanitra marina sady velona, ilay Mpamorona.

Dan 6:9 *Ary tamin'izany Dariosy mpanjaka dia nanoratra ny didy sy ny didy.*

9a- Tena ilaina izany dingana izany, satria rehefa nanoratra ny didy sy ny fiarovana ny tenany, dia tsy maintsy hohajaina ny lalàna tsy miovan'ny Medianina sy Persianina .

Dan 6:10 *Ary rehefa fantatr'i Daniela fa efa voasoratra ny didy, dia niala tao an-tranony izy, izay nivoha manandrify an'i Jerosalema ny varavarankelin'ny efitra ambony; ary intelo isan'andro izy no nandohalika, nivavaka, ary nidera an'Andriamaniny tahaka ny teo aloha.*

10a- Tsy manova ny fitondran-tenany i Daniela, ary tsy mamela ny tenany ho voataonan'izany fepetra izany. Asehony amin'ny fanokafana ny varavarankeliny fa tiany ho fantatry ny rehetra ny tsy fivadihany amin'ilay Andriamanitra Mahery Indrindra. Tamin'izay fotoana izay, dia nitodika tany amin'i Jerosalema i Daniela, izay misy ny tempolin'Andriamanitra na dia rava aza. Fa ny Fanahy Andriamanitra no naneho ny tenany nandritra ny fotoana ela tao amin'ity tempoly masina izay nataony ho fonenany ity, dia ny fonenany eto an-tany.

Dan 6:11 *Dia niditra tamin'ny tabataba ireo lehilahy ireo ka nahita an'i Daniela nivavaka sy niantso an'Andriamaniny.*

11a- Dia niandry azy ny mpikomy ka nitazana azy hisambotra azy amin'ny tsy fankatoavana ny didin'ny mpanjaka ; amin'izao fotoana izao dia "delicto mibaribary".

Daniela 6:12 *Dia nitsangana teo anatrehan'ny mpanjaka izy ka nanao taminy ny amin'ny fiarovan'ny mpanjaka hoe: Moa tsy efa nosoratanao va ny fiarovan-tena, ka na zovy na zovy no hivavaka amin'andriamanitra na amin'iza na amin'iza na amin'iza na amin'iza, na amin'iza na amin'iza, afa-tsy ianao, ry mpanjaka ô, no hivavahan'ny olona rehetra ao anatin'ny telo-polo andro. natsipy tao an-davaky ny liona? Ary hoy ny mpanjaka: Marina izany, araka ny lalàn'ny Mediana sy ny Persiana, izay tsy miova.*

12a- Ny mpanjaka ihany no afaka manamafy ny didy izay nosoratany sy nosoniaviny.

Dan 6:13 *Dia niteny indray ireo ka nanao tamin'ny mpanjaka hoe: Daniela, isan'ny babo amin'ny Joda, tsy nihaino anao, ry mpanjaka ô, na ny fiarovan-tena izay nosoratanao, dia ny fivavahana intelo isan'andro.*

13a- Voasambotra teo am-panatanterahana ny vavaka nataony i Daniela. Nankasitraka an'i Daniela ny mpanjaka noho ny fitondran-tenany mahatoky sy marina. Hampifamatotra avy hatrany ny tenany sy io Andriamanitra tompoiny io amin'ny zotom-po sy fahatokiana fatratra aoka izany izy, satria mivavaka aminy tsy tapaka *intelo isan'andro* . Izany dia manazava ny fanaintainana sy ny fahoriana hateraky ny fanamelohan'i Daniela azy sy ny fiandohan'ny fiovam-pony ho avy.

Dan 6:14 *Dia ory indrindra ny mpanjaka raha nandre izany; dia nihevitra ny hanafaka an'i Daniela izy, ary hatramin'ny filentehan'ny masoandro dia niezaka hamonjy azy izy.*

14a- Tsapan'ny mpanjaka avy eo fa voafitaka izy ka nanao ezaka mafy mba hamonjena an'i Daniela, izay tena nankasitrahany. Fa ho very maina ny ezaka ataony , ary amin'alahelo no hitan'ny mpanjaka alohan'izany rehetra izany: *ny soratra mahafaty, fa ny fanahy no mahavelona* . Tamin'ny nanomezan'Andriamanitra an'io teny io ho an'ny olona tatỳ aoriana, dia mampiseho ny fetran'ny fanajana ny lalàna. Tsy azo fehezina amin'ny taratasin'ny lalàna ny fiainana. Ao amin'ny didim-pitsaran'Andriamanitra, Andriamanitra dia mihevitra ny tsipiriany fa tsy miraharaha ny litera maty ao amin'ny lalàny voasoratra, ary ny olona tsy manana an'Andriamanitra dia tsy manana fahendrena hanao toy izany koa.

Dan 6:15 *Fa ireo lehilahy ireo dia nikiry mafy tamin'ny mpanjaka ka nanao taminy hoe: Ry mpanjaka ô, aoka ho fantatrao, ry mpanjaka, fa ny lalàn'ny Mediana sy ny Persiana dia tsy maintsy tsy hisy intsony ny fandrarana na didy rehetra izay nankatoavin'ny mpanjaka.*

15a- Tsaroan'ireo mpanao teti-dratsy ny tsy azo ivalozana (tsy ara-drariny) ny fanapahan-kevitra noraisin'ny mpanjakan'ny Medianina sy ny Persianina. Ny tenany dia voafandriky ny kolontsainy nolovainy. Takany anefa fa niharan'ny fikasana hanohitra an'i Daniela izy.

Dan 6:16 *Ary ny mpanjaka nandidy ny hitondra an'i Daniela ka hatsipy ao an-davaky ny liona. Ary ny mpanjaka namaly ka nanao tamin'i Daniela hoe: Andriamanitrao, Izay tompoinao amin'ny faharetana anie, hamonjy anao!*

16a- Noterena ny mpanjaka hanipy an'i Daniela tao an-davaky ny liona, nefa naniry tamin'ny fony rehetra izy mba hirotsaka an-tsehatra hamonjy azy ilay Andriamanitra tompoiny amim-pahatokiana.

Dan 6:17 *Ary nitondra vato izy ka napetrany teo amin'ny vavahadin'ny lavaka; ny mpanjaka nanisy tombo-kase izany tamin'ny peratra peratra sy ny peratra an'ny lehibeny, mba tsy hisy hovana ny amin'i Daniela.*

17a- Eto, ny zavatra niainan'i Daniela dia mampiseho fitoviana amin'ny fandevenana an'i Kristy, ny varavarana vato boribory izay nasiana tombo-kase koa mba hisorohana ny fidiran'ny olombelona.

Dan 6:18 *Dia nankany an-dapa ny mpanjaka; nifady hanina nandritra ny alina izy, tsy nitondra vaditsindrano teo aminy, ary tsy nahita tory izy.*

18a- Izany fitondran-tenan'ny mpanjaka izany dia manambara ny fahatsorany. Amin'ny fanaovana ireo zavatra ireo dia asehony fa te hampifaly an'Andriamanitr'i Daniela sy hahazo ny famonjena avy aminy izy. Izany no fiandohan'ny fiovam-pony ho an'Andriamanitra tokana.

Dan 6:19 *Dia nifoha maraina koa ny mpanjaka ka nandeha faingana nankany an-davaky ny liona.*

19a- Fiomanana amin'ny fahadiovana narahin'ny alina tsy nahitan-tory noho ny sainy nijaly noho ny fieritreretana ny fahafatesan'i Daniela sy ny firosahany ho any amin'ny lavaky ny liona raha vao mangiran-dratsy dia tsy ny fanaon'ny mpanjaka mpanompo sampy fa ny an'ny rahalahy tia ny rahalahiny. amin'Andriamanitra.

Dan 6:20 *Ary nony mby teo akaikin'ny lavaka izy, dia niantso an'i Daniela tamin'ny feo malahelo izy. Ary ny mpanjaka namaly ka nanao tamin'i Daniela hoe: Moa mahavonjy anao amin'ny liona va Daniela, mpanompon'Andriamanitra velona, Andriamanitrao, Izay tompoinao amin'ny faharetana?*

20a- *Ary raha nanakaiky ny lavaka izy, dia niantso an'i Daniela tamin'ny feo malahelo*

Nanantena ny mpanjaka nefa natahotra sy natahotra ny ratsy indrindra ho an'i Daniela. Na izany aza, ny fanantenany dia naseho tamin'ny niantsoany azy sy nametraka fanontaniana taminy.

20b- *Nahavonjy anao tamin'ny liona va i Daniela, mpanompon'Andriamanitra velona, Andriamanitrao, Izay tompoinao amin'ny faharetana?*

Tamin'ny fanondroana azy ho “ *Andriamanitra velona* ”, i Dariosy dia nanamarina ny fiandohan'ny fiovam-pony. Na izany aza, ny fanontaniany “ *nahavonjy anao tamin'ny liona va izy?* » mampiseho amintsika fa tsy mbola fantany izy. Raha tsy izany dia ho niteny izy hoe: “ *Moa ve izy naniry hanafaka anao tamin'ny liona?* ” » .

Dan 6:21 *Ary hoy Daniela tamin'ny mpanjaka: Ry mpanjaka ô, ho velona mandrakizay anie ianao!*

21a- Teo amin'ny vavan'ireo mpikomy, eo amin'ny andininy faha-6, dia tsy nisy dikany firy io teny io, fa tamin'ny an'i Daniela kosa, dia naminany ny fahazoana ny fiainana mandrakizay natokana ho an'ny olomboafidin'Andriamanitra.

Dan 6:22 *Andriamanitro naniraka ny anjeliny ka nanakombona ny vavan'ny liona izay tsy nanisy ratsy ahy, satria hitany fa tsy nanan-tsiny aho; ary na teo anatrehanao, ry mpanjaka ô, tsy mbola nanao ratsy aho.*

22a- Ao amin'io zava-nitranga io, i Dariosy Mpanjaka dia mahatsapa fa tena adala, tsy mitombina ary tsy ankasitrahana ny fiheverana tsy miova ny didim-panjakan'olombelona amin'ny alalan'ilay Andriamanitra Velona marina izay tompoin'i Daniela tsy misy afenina.

Dan 6:23 *Dia faly indrindra ny mpanjaka ka nasainy navoaka avy tao an-davaka Daniela. Nalaina avy tao an-davaka Daniela, ka tsy nisy ratra hita taminy, satria natoky an'Andriamaniny izy.*

23a- *Dia faly indrindra ny mpanjaka*

Io fihetseham-pon'ny fifaliana voajanahary sy ho azy io dia mampiseho ny hoavy nofidin'Andriamanitra, satria ny mpanjaka izao dia manana antoka ny fisiany sy ny heriny.

23b- *Nesorina avy tao an-davaka Daniela, ary tsy nisy ratra hita tamin'ny*

Toy ny hoe tsy may ny fitafian'ireo naman'i Daniela telo lahy natsipy tao amin'ilay lafaoro mafana be.

23c- *satria natoky an'Andriamaniny izy*

Izany fahatokiana izany dia naharihary tamin'ny fanapahan-keviny tsy hankatò ny didin'ny mpanjaka izay nanaisotra an'Andriamanitra tamin'ny vavaka nataony; safidy tsy azo eritreretina sy tsy azo eritreretina ho an'ity modely arapinoana tsotra ity.

Dan 6:24 *Ary ny mpanjaka nandidy ny hitondrana ireo lehilahy niampanga an'i Daniela ka hatsipy ao an-davaky ny liona, dia izy sy ny zanany ary ny vadiny; ary talohan'ny nahatongavany tany am-pototry ny lavaka, dia nosamborin'ny liona sy notapahiny ny taolany rehetra.*

24a- Andriamanitra dia namadika ny toe-javatra hanohitra ny ratsy fanahy izay nikasa hanao ratsy. Nandritra ny andron'ireo mpanjaka persianina izay ho avy, dia havaozina ny traikefa ho an'i Mordekay Jiosy izay tian'i Hamana mpitarika hovanoina miaraka amin'ny vahoakany tamin'ny andron'i Estera mpanjakavavy. Ao koa i Hamana no hahantona amin'ny hazo natsangana ho an'i Mordekay.

Dan 6:25 *Ary rehefa afaka izany, Dariosy mpanjaka nanoratra ho an'ny olona rehetra sy ny firenena rehetra ary ny fiteny rehetra izay monina amin'ny tany rehetra hoe: Ho aminareo anie ny fiadanana.*

25a- Ity soratra vaovao avy amin'ny mpanjaka ity dia an'ny lehilahy iray resin'Andriamanitra velona. Noho izy manana fiadanana tanteraka ao am-pony izao, dia mampiasa ny toerany ambony izy mba hiresahana amin'ny olona rehetra ao amin'ny fanjakany, ny fijoroana ho vavolombelona momba ny fiadanany izay azony tamin'ilay Andriamanitra marina.

Dan 6:26 *Mandidy aho mba hisy fahatahorana sy fahatahorana an'Andriamanitr'i Daniela eran'ny fanjakako rehetra. Fa Izy no Andriamanitra velona, ary maharitra mandrakizay; tsy ho rava mandrakizay ny fanjakany, ary ny fanapahany haharitra hatramin'ny farany.*

26a— *Mandidy izany aho manerana ny faritry ny fanjakako*

Mandidy ny mpanjaka fa tsy manery na iza na iza.

26b- *tahotra sy tahotra an'Andriamanitr'i Daniela*

Kanefa nanan-karena tamin'izany zavatra niainany izany izy, dia nametraka ny tahotra sy ny fahatahorana an'Andriamanitr'i Daniela mba hampihemotra ireo mpanoratra ny teti-dratsy vaovao natsangana hanohitra an'i Daniela.

26c- *Fa Izy no Andriamanitra velona, ary Izy no maharitra mandrakizay*

Manantena izy fa horaisina ao am-pon'ny vahoakan'ny fanjakana izany fijoroana ho vavolombelona izany, ary amin'ny fanaovana izany dia midera sy manandratra izany izy.

26d- *tsy ho rava mandrakizay ny fanjakany, ary ny fanapahany haharitra hatramin'ny farany*

Ny toetra mandrakizay ao amin'ny ^{fanjakana faha-5} amin'ny sarivongana dia nambara indray.

Dan 6:27 *Izy no manafaka sy mamonjy, ary manao famantarana sy fahagagana any an-danitra sy etỳ an-tany. Izy no namonjy an'i Daniela tamin'ny tanan'ny liona.*

27a- *Izy no manafaka sy mamonjy*

Ny mpanjaka dia mijoro ho vavolombelona ny amin'izay hitany fa io fanafahana sy famonjena io dia mahakasika ny vatana ara-nofo, dia ny fiainan'i Daniela ihany. Tsy maintsy miandry ny fiavian'i Jesosy Kristy isika vao hahalala ny fanirian'Andriamanitra hanafaka sy hamonjy amin'ny ota. Aoka anefa homarihintsika fa ho azy ny mpanjaka dia nahatsapa fa ilaina ny manadio ny tenany mba hampifaliana an'ilay Andriamanitra velona.

27b- *izay manao famantarana sy fahagagana any an-danitra sy etỳ an-tany*

Ny bokin'i Daniela dia manaporofa ireo famantarana sy fahagagana ireo, ireo asa mihoatra ny natoraly nataon'Andriamanitra, saingy mitandrema, ny devoly sy ny demoniany dia afaka mamitaka ny fahagagana avy amin'Andriamanitra sasany. Mba hamantarana ny mety ho fiavian'ny roa, dia ampy ny mahatakatra hoe iza no mahazo tombony amin'ny hafatra ampitaina. Mitarika ho amin'ny fankatoavana an'ilay Andriamanitra Mpamorona ve izany, sa amin'ny tsy fankatoavany?

Dan 6:28 *Nambinina tokoa Daniela tamin'ny nanjakan'i Dariosy sy tamin'ny nanjakan'i Kyrosy Persiana.*

28a- Fantatsika fa tsy hiverina any amin'ny tanindrazany i Daniela, fa ny lesona nampianarin'Andriamanitra azy tao amin'ny Dan.9 dia nahatonga azy hanaiky tsy hijaly amin'izany anjara voatendrin'Andriamaniny izany.

Daniela 7

Dan 7:1 *Tamin'ny taona voalohany nanjakan'i Belsazara, mpanjakan'i Babylona, dia nanonofy Daniela ka nahita fahitana teo am-pandainga. Dia nosoratany ny nofy, ary notantarainy ny zava-dehibe indrindra.*

1a- *Ny taona voalohany nanjakan'i Belsazara, mpanjakan'i Babylona*

Izany hoe ao amin'ny – 605. Hatramin'ny fahitan'ny Dan.2 dia 50 taona no lasa. Rehefa maty, i Nebokadnezara mpanjaka lehibe dia nosoloina Belsazara zafikeliny.

Daniela 7:2 *Ary nanomboka nanao hoe: Nijery tamin'ny fahitako tamin'ny alina aho, ka, indro, ny rivotra efatry ny lanitra nitsofoka teo amin'ny ranomasina lehibe.*

2a- *nipoaka ny rivotra efatry ny lanitra*

Ireo no ady eran-tany izay mitarika ny mpitondra hanitarana ny fahefany mankany amin'ireo teboka kardinaly efatra , mankany Avaratra, Atsimo, Atsinanana ary Andrefana.

2b- *amin'ny ranomasina lehibe*

Ny sary dia tsy mandrobo ny olombelona, satria ny ranomasina, na dia lehibe aza, dia mariky ny fahafatesana. Tsy ao amin'ny tetikasan'Andriamanitra, ny tontolo iainana voaomana ho an'ny olombelona natao araka ny endriny, araka ny Gen.1. Ny tontolo iainany dia ny tany. Fa ny olombelona dia very, hatramin'ny nanota tany am-boalohany, noho ny tsy fankatoavany, ny endrik'Andriamanitra ary tsy eo amin'ny masony madio sy masina intsony noho ny biby an-dranomasina maloto sy miredareda izay mifampihinana eo ambany fitaoman'ny devoly sy ny demonia. Amin'ity fahitana ity, ny ranomasina dia maneho ny habetsahan'ny olombelona tsy fantatra anarana.

Ankoatra izany, ny faritra resahin'ilay faminania dia mahakasika ny olona mifandray amin'ny lafiny morontsiraka manamorona ny Ranomasina Mediterane. Ny *ranomasina* ary dia mitana anjara toerana lehibe amin'ny ady atao amin'ny fandresen'ireo tompom-pahefana.

Dan 7:3 *Ary nisy biby efatra lehibe samy hafa nivoaka avy tao amin'ny ranomasina avy amin'ny tsirairay.*

3a- *Ary nisy biby efatra lehibe nivoaka avy tao an-dranomasina*

Hitantsika ao amin'ny fahitana vaovao ny fampianarana omena ao amin'ny Daniela 2, fa eo kosa ny biby dia manolo ny vatan'ilay sarivongana .

3b- *samy hafa _ avy amin'ny tsirairay*

Toy ny fitaovan'ny sarivongan'i Dan.2.

Dan 7:4 *Ny voalohany dia tahaka ny liona , ary nanana elatry ny voromahery; Nijery aho mandra-pahalavo ny elany; dia nakarina niala tamin'ny tany Izy ka nampijoro tamin'ny tongony tahaka ny olona, ary nomena azy ny fon'ny olona.*

4a- *Ny voalohany dia tahaka ny liona , ary nanana elatry ny voromahery*

Eto ny loha volamenan' ny Kaldeana mpanjakan' i Dana.2 dia tonga liona manana elatry ny voromahery ; marika voasokitra teo amin'ny vato manga an'i Babylona, ny rehehan'i Nebokadnezara Mpanjaka ao amin'ny Dan.4.

4b- *Nijery aho mandra-pahalavo ny elany*

Ny faminania dia miresaka momba ny fito taona na impito izay nahatonga an'i Nebokadnezara Mpanjaka ho adala tamin'Andriamanitra. Nandritra ireo 7 taona (*impito*) fanetren-tena araka ny faminania ao amin'ny Dan.4:16 ireo, dia nesorina ny fon'olombelona, ka nosoloina fon'ny biby.

4c- *dia nakarina niala tamin'ny tany Izy ka nampijoro tamin'ny tongony tahaka ny olona, ary nomena azy ny fon'ny olona.*

Voamarina eto ny fiovam-pony ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona. Ny zavatra niainany dia mamela antsika hahatakatra fa, ho an'Andriamanitra, dia olombelona ihany ny olona rehefa mitondra ny endrik'Andriamanitra ny fony.

Hambarany amin'ny fahatongavany ho nofo ao amin'i Jesosy Kristy ilay modely tonga lafatra avy amin'Andriamanitra momba ny fitiavana sy ny fankatoavana.

Dan 7:5 *Ary, indro, ny biby faharoa dia tahaka ny **bera** ka nitsangana tamin'ny ilany; ary nisy taolan-tehezana telo teo am-bavany teo anelanelan'ny nifiny, dia hoy ireo taminy: Mitsangàna, mihinàna hena betsaka.*

5a- *Ary, indro, ny biby faharoa dia tahaka ny **bera** , ary nitsangana tamin'ny ilany*

Taorian'ny mpanjakan'ny Kaldeanina, dia nanjary *orsa ny vata volafotsy sy ny sandrin'ny Medianina sy Persianina* . Ilay hoe “ *nijoro teo amin'ny ilany iray* ” dia mampiseho ny fitondran'ny Persianina izay niseho faharoa taorian'ny fitondran'ny Medianina, nefa ny fandresena azon'i Kyrosy Mpanjaka 2 ilay Persianina dia nanome azy fahefana lehibe lavitra noho ny an'ny Medianina.

5b- *Ary nisy taolan-tehezana telo teo am-bavany teo anelanelan'ny nifiny, dia hoy ireo taminy: Mitsangàna, mihinàna hena betsaka.*

Hanjaka amin'ny Medianina ny Persianina ary handresy firenena telo: Lydia an'i Croesus mpanjaka mpanankarena tamin'ny taona 546, Babylonia tamin'ny taona 539, ary Egipta tamin'ny taona 525.

Dan 7:6 *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy iray hafa tahaka ny **leoparda** , ary nanana elatra efatra tahaka ny voro-manidina ny lamosiny; nanana loha efatra io biby io, ary nomena fahefana izy.*

6a- *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy iray hafa tahaka ny **leoparda** Idem, ny kibo varahina sy ny fen' ny mpanapaka grika dia lasa **leoparda manana elatry ny vorona efatra** ; Ny pentimpentin'ny **leoparda grika** dia mahatonga azy **ho mariky ny fahotana** .*

6b- *ary nanana elatra efatra teo an-damosiny tahaka ny vorona*

Ireo *elatry ny vorona efatra* mifandray amin'ny **leoparda** dia mampiseho sy manamafy ny hafainganam-pandeha faran'izay mafy tamin'ny fandresen'i Aleksandra Lehibe, mpanjaka tanorany (eo anelanelan'ny -336 sy -323).

6c- *nanana loha efatra io biby io, ary nomena fahefana izy*

Eto dia misy “ *loha efatra* ” fa ao amin'ny Dan.8 kosa dia hisy “ *tandroka efatra lehibe* ” izay manondro ireo mpitondra grika, mpandimby an'i Aleksandra Lehibe: Séleucus, Ptolémée, Lysimachus, ary Cassander.

Dan 7:7 *Rehefa afaka izany, dia nijery tamin'ny fahitako tamin'ny alina aho, ka, indro, nisy **fahefatra biby mampahatahotra** sy mampahatahotra ary mahery indrindra; nanana nify vy lehibe izy, nihinana sy novakivakiny ary nohitsakitsahiny ny ambiny; hafa noho ny biby rehetra teo aloha izy io, ary nanana tandroka folo.*

7a- *Rehefa afaka izany, dia nijery tamin'ny fahitako tamin'ny alina aho, ka, indro, nisy **biby fahefatra, mampahatahotra** sy mahatahotra ary mahery indrindra.*

Eto indray dia lasa biby goavam-be misy nify vy sy *tandroka folo ny tongotra* vyn'ny Fanjakana Romanina . Satria araka ny Apok. 13:2, dia izy irery ihany no mitondra ny fepetran'ireo fanjakana 3 teo aloha: Ny herin'ny *liona* , izay voamarina ao amin'io andininy io izay voalaza fa: *mahery indrindra* ; ny herin'ny *bera* , ary ny hafainganam-pandehan'ny **leoparda miaraka amin'ny lovan'ny fahotany** asehon'ny pentina.

7b- *nanan-nify vy lehibe izy, nihinana sy namaky ary nohitsakitsahiny ny sisa;*
Ireo tsipiriany ireo dia manondro azy ny fandripahana sy fandripahana atao amin'ny alalan'ny tandindon'ny **vy romana** izay hitohy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, amin'ny fitondran'ny papa.

7c- *hafa noho ny biby rehetra teo aloha izy, ary nanana tandroka folo.*

Ny *tandroka folo* dia maneho ny Franks, ny Lombard, ny Alemanni, ny Anglo-Saxons, ny Visigoths, ny Bourgoths, ny Suevi, ny Heruli, ny Vandals ary ny Ostrogoths. Ireo no fanjakana kristiana **folo** izay hiorina aorian'ny firodanan'ny Fanjakana Romanina tamin'ny 395, araka ny fanazavana nomen'ny anjely an'i Daniela ao amin'ny andininy faha-24.

Dan 7:8 *Ary nandinika ny tandroka aho, ka, indro, nisy tandroka kely iray koa nipoitra avy teo aminy, ary ny tandroka telo tamin'ny voalohany dia nesorina teo anoloan'izany tandroka izany; ary, indro, nanana maso toy ny mason'olona izy, ary vava miteny miavonavona.*

8a- *Ary nojereko ny tandroka, ary indro, nisy tandroka kely hafa koa nivoaka avy teo aminy*

Ny *tandroka kely* dia mivoaka avy amin'ny iray amin'ireo *tandroka folo*, izay manondro an'i Italia an'ny Ostrogoth izay misy ny tanànan'i Roma sy ilay antsoina hoe “papely masina”, ao amin'ny Lapan'i Laterana eo amin'ny Tendrombohitra Caelius; Anarana latinina midika hoe: ny lanitra.

8b- *ary ny telo tamin'ireo tandroka voalohany dia notapahana teo anoloan'io tandroka io*

Ny *tandroka tapaka* dia araka ny vanim-potoana: ny *mpanjaka telo nampidinina* teo amin'ny andininy faha-24, izany hoe ny Heruli teo anelanelan'ny 493 sy 510, avy eo nifandimby, ny Vandals tamin'ny 533, ary ny Ostrogoths tamin'ny 538 izay noroahin'ny jeneraly Belisarius avy tany Roma noho ny baikon'i Justinian voalohany, ary resy tanteraka tao Ravenna tamin'ny ⁵⁴⁰. Satria tsy maintsy manamarika ny vokatry ny fitenenana *eo anoloan'io tandroka io isika*. Midika izany fa tsy manana hery ara-tafika manokana ny *Tandroka* ary mandray soa avy amin'ny tafik'ireo mpanjaka izay matahotra azy sy ny heriny arapivavahana ka aleony manohana sy mankatò azy. Izany hevitra izany dia hohamafisina ao amin'ny Dan.8:24 izay hovakintsika hoe: *hitombo ny heriny, nefa tsy amin'ny herin'ny tenany*, ary ny andininy faha-25 dia hanambara mazava tsara: *noho ny fiavonavonanany sy ny fahombiazan'ny hafetsen-dratsiny, dia hanana fiavonavonana eo amin'ny tany izy. fo*. **Asehon'izany fa ny fahamarinana dia tsy mahazo fanamafisana afa-tsy amin'ny fanakambanana hafatra mitovy amin'izany miparitaka ao amin'ireo toko samy hafa ao amin'ny bokin'i Daniela sy amin'ny ankapobeny kokoa ao amin'ny Baiboly manontolo.** Misaraka, ireo toko ao amin'ilay boky dia “manisy tombo-kase” ny faminiana sy ny hafatra ao aminy, ary mbola tsy azo idirana ny tena an-kolaka sy manan-danja indrindra.

8c- *ary, indro, nanana maso tahaka ny mason'olona izy*

Ao amin'ny Apok. 9, ny Fanahy dia mialoha ny filazalazana azy amin'ny teny *hoe*. Amin'izany fomba izany, dia manolotra fitoviana amin'ny endrika ivelany izay tsy zava-misy. Eto koa dia tsy maintsy manamarika ny fitoviana amin'ny *olombelona* tonga nofo amin'ny fahatanterahany ao amin'i Jesoa Kristy,

fa ny fihatsarambelatsihy ihany no ananany. Misy zavatra hafa koa anefa, satria ny “maso” dia tandindon’ny fahaizan’ireo mpaminany izay i Jesosy no modely tonga lafatra. Ary ny Fanahy dia miresaka momba ny fihatsarambelatsihy ara-paminaniana momba ny papa izay hanangana ny foibe ofisialy ao amin’ny tanànan’i Vatikana, teny izay midika hoe: maminany, avy amin’ny teny latina hoe “vaticinare”. Hohamafisina ao amin’ny Apok. 2:20 io zavatra io, rehefa ampitahain’ny Fanahy amin’i Jezebela izay namono ny mpaminanin’i Jehovah, ilay vehivavy hafa firenena nanompo an’i Bala, nanambady an’i Ahaba Mpanjaka, io fiangonana katolika romana io. Rariny ny fampitahana satria ny papa no mahatonga ny tena mpaminanin’Andriamanitra ao amin’i Kristy ho faty eo amin’ny tsato-kazo amin’ny inquisition.

8d- *ary vava, izay miteny amin’ny avonavona.*

Ao amin’ity toko faha-7 ity, ilay Mpamorona Sarimihetsika sy Tale avy amin’Andriamanitra dia manolotra amin’ny "zoom" ny vanim-potoana kristiana izay mahakasika azy manokana, ny vanim-potoana eo anelanelan’ny faran’ny Fanjakana Romanina sy ny fiverenan’i Kristy amin’ny voninahitra ao amin’ny Mikaela, ny anarany any an-danitra miaraka amin’ny Anjely. Nambarany ny fiavian’ny *mpanjaka miavonavona, mpanenjika ny olo-masina an’ny Avo Indrindra*, izay manohitra ireo fitsipika ara-pivavahana avy amin’Andriamanitra izay manandrana *manova ny fotoana sy ny lalàna*, ny didy folo ary ireo ôrdônansin’Andriamanitra hafa koa. Ny Fanahy dia manambara ny famaizana farany azy; ho “*levon’ny afo*” izy noho ny *teniny avonavona*. Noho izany, ny fisehoan’ny fitsarana any an-danitra amin’ny arivo taona fahafito dia aseho avy hatrany taorian’ny firesahana ny *teniny feno avonavona*. Naneho *fiavonavonana koa i Nebokadnezara Mpanjaka teo anatrehany*, nefa nanaiky tamim-panetrentena ny lesona fampietrena nomen’Andriamanitra azy.

Fitsarana any an-danitra

Dan 7:9 *Nijery aho raha mbola nisy seza fiandrianana natsangana; Dia nipetraka ny Fahagola. Ny fitafiany dia fotsy tahaka ny oram-panala, ary ny volon-dohany dia tahaka ny volon'ondry madio; ny seza fiandrianany dia tahaka ny lelafo, ary ny kodia tahaka ny afo midedadeda.*

9a- *Nijery aho, raha nisy seza fiandrianana napetraka*

Ity seho ity dia maneho ny fotoam-pitsarana izay hotanterahin’ireo olo-masin’i Jesosy Kristy navotan’ny fanatrehany, *mipetraka eo amin’ny seza fiandrianana*, **any an-danitra** araka ny Apok. 4, mandritra ny *arivo taona* voalaza ao amin’ny Apok. 20. Io fitsarana io dia manomana ny fepetra ho amin’ny **fitsarana farany**, izay aseho amin’ny sary eo amin’ny andininy faha-11 ny fanatanterahana izany.

9b- *Ary nipetraka ny fahagola.*

I Kristy, ilay hany Andriamanitra nahary. Ny asan’ny matoanteny *sit* dia manondro ny fampitsaharana ny hetsika mijoro, izany no sarin’ny fitsaharana. Fiadanana tanteraka ny lanitra. Teto an-tany dia rava ny ratsy fanahy tamin’ny fiverenan’i Kristy.

9c- *Ny fitafiany dia fotsy tahaka ny oram-panala, ary ny volon-dohany dia tahaka ny volonondry madio*

Ny fotsy dia tandindon'ny fahadiovan'Andriamanitra tonga lafatra izay mahakasika ny maha-izy azy manontolo amin'ny haavon'ny fitafiany , tandindon'ny asany sy ny volon-dohany izay satroboninahitry ny fahendrena madio sy tonga lafatra afaka amin'ny *ota rehetra* .

Ity andininy ity dia manoro hevitra ny Isa.1:18: *Avia, aoka isika hifona! hoy Iaveh. Raha tahaka ny jaky ny fahotanareo, dia ho fotsy tahaka ny oram-panala; raha mena tahaka ny volomparasy izy, dia ho tonga tahaka ny volon'ondry.*

9d- *tahaka ny lelafo ny seza fiandrianany,*

Ny *seza fiandrianana* dia manondro ny toeran'ily Mpitsara lehibe, dia ny fitsaran'ny sain'Andriamanitra. Apetraka eo ambanin'ny sarin'ny *lelafo* izay ho *mason'i* Kristy ilay rariny ao amin'ny Apok. 1:14 izay ahitana ny famaritana an'io andininy io. Ny *afo* dia mandrava, izay manome io fitsarana io ny tanjona handringana ny fahavalon'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny. Satria efa maty izy ireo, io fitsarana io dia mahakasika ny *fahafatesana faharoa* izay hamelezana ny voaheloka.

faha-9- *ary ny kodia toy ny afo miredareda.*

Ny *seza fiandrianana* dia misy *kodia* raha oharina amin'ny *afo mirehitra* izay hirehitra etỳ ambonin'ny tany: Apok. 20:14-15: *ny fahafatesana faharoa dia ny farihy afo* . Ny *kodia* àry dia manoro hevitra ny hifindran'ny mpitsara avy any an-danitra ho etỳ an-tany mba hanatanterahana ny didim-pitsarana navoaka. Mihetsiketsika ilay Andriamanitra velona, ilay Mpitsara lehibe, ary rehefa nohavaozina sy voadio ny tany, dia hihetsika indray Izy ka hametraka ny seza fiandrianany ao araka ny Apok. 21:2-3.

Dan 7:10 *Ary nisy ony afo nivoaka avy teo anoloany; Arivoarivo no nanompo Azy, ary iray alina no nitsangana teo anatrehany. Nipetraka ny mpitsara, ary novelarina ny boky.*

10a- *Nisy ony afo nikoriana ka nivoaka avy teo anatrehany*

Ny *afo fanadiovana* izay hidina avy any an-danitra handevona ny fanahin'ny maty izay efa lavo ary hatsangana amin'ny maty, araka ny Apok. 20:9: *Ary niakatra tambonin'ny tany izy ireo, dia nanodidina ny tobin'ny olona masina sy ny anjely. tanàna malala . Fa nisy afo nidina avy tany an-danitra ka nandevona azy ireo .*

10b- *Arivo arivo no nanompo Azy*

Izany hoe, fanahy iray tapitrisa, amin'ireo ***olom-boafidy*** navotana avy teto an-tany.

10c- *ary iray alina tapitrisa no nitsangana **teo anatrehany***

Olona folo lavitrisa eto an-tany ***izay nantsoin'Andriamanitra*** no nitsangana tamin'ny maty ary nantsoina teo anatrehany sy ny mpitsarany mba hiharan'ny fanamelohana ara-drarin'ny avy amin'ny *fahafatesana faharoa* , izay voamarina ao amin'ny Lioka 19:27: *Ary ny sisa, ento etỳ ny fahavaloko izay tsy tia Ahy. manjaka aminy, ka vonoy eo **anatrehako*** . Amin'izany fomba izany no hamafisin'ny Fanahy ny teny nolazainy tamin'ny alalan'i Jesosy ao amin'ny Mat.22:14: ***Fa maro no antsoina, nefa vitsy no fidina*** . Izany indrindra no

hitranga amin'ny andro farany araka ny Lioka 18:8: ... *Fa rehefa tonga ny Zanak'olona, moa hahita finoana etỳ ambonin'ny tany va Izy?*

10d- *Nipetraka ny mpitsara, dia novelarina ny boky*

Ny fitsarana tampony dia hitsara araka ny fijoroana vavolombelona izay namela ny didim-pitsarana sy ny fiampangana natao manokana ho an'ny fanahy voaheloka tsirairay. Ny *bokiny* dia mirakitra ny fiainan'ny zavaboary iray, notazonin'Andriamanitra tao anatin'ny fitadidian'Andriamanitra, miaraka amin'ireo anjely mahatoky ho vavolombelona, izay tsy hitan'ny etỳ an-tany amin'izao fotoana izao.

Dan 7:11 *Dia nijery aho noho ny fireharehana nataon'ny tandroka; ary raha nijery aho, dia novonoina ilay biby.*

11a- *Dia nijery aho noho ny teny avonavona nataon'ny tandroka*

Toy ny teny hoe “ *noho ny Ny teny miavonavona* ” dia manondro, ity andininy ity dia te hampiseho amintsika ny antony sy ny vokatr'izany fifandraisana izay mamaritra ny fitsaran'Andriamanitra. Tsy mitsara tsy misy antony izy.

11b- *ary raha nijery aho, dia novonoina ilay biby*

Raha levon'ny afo ny *biby fahefatra* manehony fifandimbiasana, dia i Roma Imperial - fanjakana Eoropeana folo - Roma papaly, dia ***noho*** ny asa ambava *miavonavona* nataon'i Roma Papa; asa izay hitohy mandra-piverin'i Kristy.

11c- ary ***nolevonina*** ny vatany, *dia natolotra tamin'ny afo hodorana*

Ny fitsarana dia mamely miaraka amin'ny *tandroka kely* sy ny *tandroka sivily folo* izay nanohana azy sy nandray anjara tamin'ny fahotany araka ny Apok. 18:4. Ny *Farihy Afon'ny fahafatesana faharoa* dia *handevona* sy ***handringana azy ireo***.

Dan 7:12 *Ary ny biby hafa dia nesorina tamin'ny heriny, fa izy ireo dia nomena fanalavana ny androm-piainany.*

12a- *Nesorina tamin'ny heriny ny biby hafa*

Eto, tahaka ny ao amin'ny Apok. 19:20 sy 21, ny Fanahy dia manambara fa hafa ny anjara atolotra ho an'ireo mpanota tsotra amin'ny fanompoan-tsampy, izay mpandova ny ota tany am-boalohany nolovana tamin'i Adama ka hatramin'ny taranak'olombelona nandritra ny tantara teto an-tany.

12b- *fa nomena fanalavam-potoana ho azy ireo mandra-pahafatiny*

Izany fahitsiana izany dia midika fa tombony ho an'ireo fanjakana teo aloha ny tsy niainany ny fiafaran'ny fanjakazakan'izy ireo tamin'ny faran'izao tontolo izao tahaka ny nitranga tamin'ny biby ^{romanina faha-4} teo ambanin'ny endriny farany tamin'ny fitondran'ny Kristiana maneran-tany tamin'ny fotoana niverenan'i Jesosy Kristy. Ny fiafaran'ny faha-4 ^{dia} voamariky ny faharavana tanteraka. Aorian'izany, ny tany dia hitoetra ho *tsy misy endrika sy foana* araka ny endriky ny *lavaka tsy hita noanoa* ao amin'ny Gen.1:2.

Jesosy Kristy, zanak'olona

Dan 7:13 *Nijery tamin'ny fahitana tamin'ny alina aho, ka, indro, nisy tahaka ny Zanak'olona tonga teo amin'ny rahon'ny lanitra; dia nankany amin'ny Fahagola Izy, ka dia nentin'ireo nanatona Azy.*

13a- *Nijery tamin'ny fahitako tamin'ny alina aho, ka, indro, nisy tahaka ny Zanak'olona tonga teo amin'ny rahon'ny lanitra.*

Io fisehoan'ny Zanak'olona io dia manazava ny dikan'ilay fitsarana vao haingana. An'i Kristy ny fitsarana. Mbola tsy tonga anefa i Jesosy tamin'ny andron'i Daniela, ka asehon'Andriamanitra izay hotanterahiny amin'ny alalan'ny fanompoany eto an-tany mandritra ny fahatongavany voalohany teto an-tany.

13b- *Tonga tany amin'ny Loholona Izy, dia nentin'ireo ho eo aminy.*

Aorian'ny fahafatesany, dia hitsangana amin'ny maty Izy, mba hanolotra ny fahamarinany tonga lafatra izay naterina ho fanatitra ho an'ilay Andriamanitra tafintohina, mba hahazoany famelan-keloka ho an'ireo olom-boafidiny mahatoky, izay nalahatra sy nofidiny manokana. Ny sary aseho dia mampianatra ny fitsipiky ny famonjena azo amin'ny alalan'ny finoana ny sorona an-tsitraro nataon'Andriamanitra tao amin'i Kristy. Ary manamafy ny fahamarinany amin'Andriamanitra izany.

Dan 7:14 *Dia nomeny fanapahana sy voninahitra ary fanjakana Izy; ary nanompo azy ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny olona samy hafa fiteny rehetra. Ny fanapahany dia fanapahana mandrakizay ka tsy ho levona, ary ny fanjakany tsy ho rava mandrakizay.*

14a- *Nomena fahefana sy voninahitra ary fanjakana Izy*

Ny antontan-taratsin'ity andininy ity dia fintinina ao amin'ireo andininy ao amin'ny Mat.28:18 ka hatramin'ny 20 izay manamarina fa an'i Jesosy Kristy tokoa ny fitsarana: *Jesosy, rehefa nanatona, dia niteny taminy hoe: **Efa nomena Ahy ny fahefana rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany.** . Koa mandehana hianareo, dia ataovy mpianatra ny firenena rehetra, manao batisa azy ho amin'ny anaran'ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina, ary mampianatra azy hitandrina izay rehetra nandidiako anareo. Ary indro, Izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao .*

14b- ary **nanompo Azy** *ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny rehetra*

Amin'ny teny tanteraka, dia ho eo amin'ny tany vaovao izany, izay havaozina sy homem-boninahitra aorian'ny arivo taona fahafito. Fa ireo voavotra dia ho voafantina avy amin'ny *fokom-pirenena sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny* rehetra amin'ny alalan'ny famonjena iray azon'i Jesosy Kristy noho izy ireo **nanompo Azy** nandritra ny androm-piainany. Ao amin'ny Apok. 10:11 sy 17:15 io teny io dia manondro an'i Eoropa Kristiana sy ny tontolo tandrefana. Ao amin'io vondrona io no ahitantsika ireo olom-boafidy *iray tapitrisa* izay manompo an'Andriamanitra ao amin'ny andininy faha-10.

14c- *ary tsy ho rava mandrakizay ny fanjakany*

Ny tsipiriany voalaza ao amin'ny Dan. 2:44 momba azy dia voamarina eto: *tsy ho rava mandrakizay ny fanjakany.*

Dan 7:15 *Ary izaho Daniela, nitebiteby ny fanahiko ato anatiko, ary ny fahitan'ny lohako nampihorohoro ahy.*

15a- *Izaho Daniela dia nanana fanahy mitebiteby ato anatiko*

Nohamarinina ny fahasahiranan'i Daniela, nanambara loza ho an'ny olo-masin'Andriamanitra ilay fahitana.

15b- *ary ny fahitana teo an-dohako dia nampahatahotra ahy.*

Tsy ho ela dia hisy vokany mitovy aminy koa ny fahitany an'i Mikaela, araka ny Dan.10:8: *Izaho irery ihany no tavela, ary nahita izany fahitana lehibe izany; lany ny heriko, niova loko ny tarehiko ka simba, ary very hery aho.* Fanazavana: ny zanak'olona sy i Mikaela dia olona iray sy iray ihany . Ny tahotra no hanamarika ny fitondran'i Roma, satria amin'ireo fanapahana roa mifanesy ireo, dia tsy hanome ny olon'ny mpanapaka masina toa an'i Nebokadnezara sy Dariosy Mediana ary Kyrosy 2 Persiana izany.

Dan 7:16 *Ary nanatona ny anankiray tamin'izay nitsangana teo aho ka nanontany azy ny amin'izany rehetra izany. Nilaza tamiko izy, ary nanome ahy ny fanazavana:*

16a- **Manomboka eto ny fanazavana fanampiny nomen'ny anjely**

Dan 7:17 *Ireo biby efatra lehibe ireo dia mpanjaka efatra izay hitsangana amin'ny tany;*

17a- Mariho fa io famaritana io dia mihatra betsaka amin'ny fifandimbiasana asehon'ny sarin'ny sarivongana ao amin'ny Dan .

Dan 7:18 *Fa ny olo-masin'ny Avo Indrindra no handray ny fanjakana, ary izy no hanana ny fanjakana mandrakizay, hatramin'ny taloha indrindra ka ho mandrakizay.*

18a- Mitovy hevitra amin'ireo fifandimbiasana efatra. Ny fahadimy indray dia mikasika ny fanjakana mandrakizain'ny olom-boafidy izay naorin'i Kristy tamin'ny fandreseny **ny ota** sy ny fahafatesana.

Dan 7:19 *Dia naniry hahalala ny marina momba ny bibidia fahefatra aho, izay hafa noho ny rehetra, dia mahatahotra indrindra, nanan-nify vy sy hoho varahina, izay nihinana sy nanorotoro ary nanosihosy ny sisa;*

19a- *izay nanana nify vy*

Hitantsika eto, amin'ny nify , ilay vy efa tandindon'ny hamafin'ny Fanjakana Romanina voatondron'ny tongotry ny sarivongan'i Dan.2.

19b- *ary fantsika varahina .*

Ao amin'io fanazavana fanampiny io, ny anjely dia mamaritra hoe: *ary fantsika varahina . Ny lova navelan'ny ota grika* araka izany dia nohamafisin'io akora maloto io, dia firaka izay naneho ny fanjakana grika teo amin'ny **kibony sy ny feny** tamin'ny sarivongan' i Dan.2.

19c- *izay nihinana sy namaky ary nanosihosy ny sisa*

Ny fihinanana , na ny fanararaotana amin'ny zavatra resy, izay mampaniry azy ireo – mandrava , manery ary manimba – manitsaka , manao tsinontsinona ary manenjika – Ireo no fihetsika hataon'ireo “Romana” roa nifandimby sy ireo mpanohana azy ara-panjakana sy ara-pivavahana mandra-pahatongan'ny fiverenany. an'i Kristy. Ao amin'ny Apok. 12:17: ny Fanahy dia manondro ny "Advantista" farany amin'ny teny hoe " sisa ".

Dan 7:20 *Ary ny amin'ny tandroka folo teo amin'ny lohany sy ny anankiray izay nivoaka, ka nisy telo nianjera teo anoloany, dia tamin'ny tandroka nisy maso, dia nisy vava miteny miavonavona, ary miseho lehibe noho ny hafa .*

20a- Ity andininy ity dia mitondra tsipiriany mifanohitra amin'ny andininy faha-8. Ahoana ny fandehan'ny " tandroka kely " eto **endrika lehibe kokoa noho ny hafa?** Izany no maha samy hafa azy amin'ireo mpanjaka hafa nanana tandroka

folo . Tena malemy sy marefo izy, kanefa, noho ny fitokisana sy ny fahatahorana an'Andriamanitra izay lazainy ho solony eto an-tany, dia manjaka sy manodinkodina azy ireo araka izay tiany, afa-tsy amin'ny tranga tsy fahita firy.

Dan 7:21 *Ary hitako io tandroka io miady amin'ny olona masina ka maharesy azy;*

21a- Mitohy ny fifanoherana. Milaza izy fa manana ny fahamasinana ambony indrindra ary Andriamanitra dia miampanga azy ho nanenjika ny olony masina. Iray ihany ny fanazavana avy eo: mandainga toy ny miaina izy. Ny fahombiazany dia lainga mamitaka sy mandrava be , izay tena manimba ny lalana nodiavin'i Jesosy Kristy.

Dan 7:22 *mandra-pahatongan'ny Fahagola ka nanome fahefana ny olo-masin'ny Avo Indrindra, dia tonga ny andro izay nahazoan'ny olona masina ny fanjakana.*

22a- Soa ihany fa voamarina ny vaovao tsara. Aorian'ny asa maizina nataon'i Roma papaly sy ireo mpanohana azy ara-panjakana sy ara-pivavahana, dia ho tonga amin'i Kristy sy ny olom-boafidiny ny fandresena farany.

Ny andininy faha-23 sy 24 dia mamaritra ny filaharan'ny fifandimbiasana

Dan 7:23 *Izao no nolazainy tamiko: Ny biby fahefatra dia fanjakana fahefatra izay hisy ambonin'ny tany, hafa noho ny fanjakana rehetra, izay handrava ny tany rehetra sy hanosihosy azy ary hanorotoro azy.*

23a- Ny empira romana mpanompo sampy amin'ny endriny imperial teo anelanelan'ny - 27 sy 395.

Dan 7:24 *Ny tandroka folo dia mpanjaka folo izay hitsangana avy amin'ity fanjakana ity. Ary hisy hafa hitsangana mandimby azy, hafa noho ny voalohany, ka hampidina mpanjaka telo.*

24a- Noho io fahitsiana io no ahafantarantsika ireo *tandroka folo ireo* miaraka amin'ireo fanjakana kristiana **folo** niforona teo amin'ny faritra andrefan'ny Fanjakana Romana nirodana sy rava. Io faritany io dia an'i Eoropa ankehitriny: ny EU (na ny EU).

Dan 7:25 *Hiteny hanohitra ny Avo Indrindra izy, ary hampahory ny olo-masin'ny Avo Indrindra, ary hanantena hanova ny fotoana sy ny lalàna; ary ny olona masina dia hatolotra eo an-tànany mandritra ny fetr'andro iray sy fetr'andro ary antsasaky ny fetr'andro.*

25a- *Hiteny hanohitra ny Avo Indrindra izy*

Ao amin'io andininy io no ifantohan'Andriamanitra amin'ny fanamelohana ny ota izay nolazainy tamin'ny fitondran'ny papa Romana sy tamin'ireo evekan'i Roma teo alohany, izay nahatonga ny faharatsiana nalaza sy nohamarinina ary nampianarina ny vahoaka tsy mahalala. Ny Fanahy dia mitanisa ny fiampangana manomboka amin'ny lehibe indrindra: *teny manohitra ny Avo Indrindra* mihitsy. Mampalahelo fa milaza ho manompo an'Andriamanitra sy misolo tena azy eto an-tany ny papa. Saingy io fihatsarambelatsihy io indrindra no mahatonga ny fahadisoam-panantenana satria tsy ankasitrahan'Andriamanitra velively io fihatsarambelatsihy ataon'ny papa io. Ary vokatr'izany, dia misy vokany eo amin'ny tenany ny zavatra rehetra ampianarin'i Roma momba an'Andriamanitra.

25b- *Izy hampahory ny olo-masin'ny Avo Indrindra*

Ny fanenjehana tsy ara-drariny *ny olo-masina* ao amin'ny andininy faha-21 eto no tsarovana sy voamarina. Ny fitsarana ara-pivavahana mitondra ny anarana hoe "Inquisition Masina" no namoaka ny didim-pitsarana. Ny fampijaliana dia ampiasaina hanerena ny tsy manan-tsiny hanaiky ny helony.

25c- *ary hanantena hanova ny andro sy ny lalàna Izy*

Io fiampangana io dia manome fahafahana ny mpamaky hanorina indray ireo fahamarinana fototra momba ny fanompoam-pivavahana nomena an'ilay Andriamanitra marina, velona ary tokana.

Ny lamina tsara naorin'Andriamanitra dia novan'ireo moanina romana. Araka ny Eksodosy 12:2, dia hoy Andriamanitra tamin'ny Hebreo tamin'ny fotoana nialany tany Egypta: ***Ity volana ity no ho voalohan'ny volana ho anareo; ho anareo ny volana voalohany amin'ny taona***. Didy io fa tsy tolo-kevitra tsotra. Ary satria avy amin'ny Jiosy ny famonjena araka an'i Jesoa Kristy, hatramin'ny nisian'ny Eksodosy, ny olona rehetra izay miditra amin'ny famonjena dia miditra ao amin'ny ankohonan'Andriamanitra koa izay tsy maintsy hanjakany sy hohajaina ny filaharany. Izany no tena fampianarana momba ny famonjena, ary efa hatramin'ny andron'ny apostoly. Tao amin'i Kristy, ny Isiraelin'Andriamanitra dia nandray lafiny ara-panahy, tsy latsa-danja tamin'ny Isiraely izay nanorenany ny filaminany sy ny fampianarany. Araka ny Rom.11:24, ilay mpanompo sampy niova fo dia natao grefy amin'ny fototeny hebreo sy ny vatan'i Abrahama, fa tsy ny mifanohitra amin'izany. Nampitandreman'i Paoly izy ny amin'ny tsy finoana izay nanjary nahafaty ny Jiosy nikomy tao amin'ny fanekena taloha ary nahafaty toy izany koa ho an'ireo kristiana nikomy tamin'ny fanekena vaovao; izay mahakasika mivantana ny finoana katolika romana, ary ny fandinihana ny Dan.8 dia hanamafy izany, nanomboka tamin'ny 1843, ny Kristianina protestanta.

Vao eo am-piandohan'ny fanambarana ara-paminaniana lava izao isika izay misy ny fiampangana'Andriamanitra ao amin'io andininy io satria mahatsiravina sy manaitra ny vokany. Niova ny fotoana noho ny fanahiana an'i Roma:

1 – ny sisa amin'ny sabata ny ^{didy faha-4} an'Andriamanitra. Ny andro fahafito dia nosoloina ny andro voalohany nanomboka ny 7 Martsa 321, izay nataon'Andriamanitra ho andro tsy ara-pivavahana sy fiandohan'ny herinandro. Ambonin'izany, io andro voalohany io dia napetraky ny Emperora Romana Constantin I, ^{rehefa} natokana ho amin'ny fitsaohana ny "masoandro tsy resy mendrikaja", ny masoandro izay nasain'ny mpanompo sampy, efa tany Ejipta, mariky ny fahotana ara-baiboly. Nasehon'ny Daniela 5 amintsika ny famaizan'Andriamanitra ny fahatezerana natao taminy, nampitandremana araka izany ny olona ary fantany izay hiandry azy rehefa hitsara azy Andriamanitra tahaka ny nitsarany sy namonoany an'i Belsazara Mpanjaka. Ny Sabata nohamasinin'Andriamanitra hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao dia manana toetra roa momba ny **fotoana sy** ny lalàn'Andriamanitra, araka ny voalazan'ny andininy.

2 – Ny fiandohan'ny taona, izay natao tamin'ny lohataona tany am-boalohany, ny teny izay midika hoe voalohany, dia novana ho amin'ny fiandohan'ny ririnina.

3 – Araka ny tenin'Andriamanitra dia amin'ny filentehan'ny masoandro ny fiovan'ny andro, amin'ny filaharan'ny andro alina, fa tsy amin'ny mamatonalina, satria mirindra sy voamariky ny kintana izay noforoniny tamin'izany fikasana izany.

Ny fanovana ny lalàna dia lasa lalindalina kokoa noho ny resaka momba ny Sabata. Tsy nozimbazimbain'i Roma ny fanaka volamena tao amin'ny tempoly, fa nanome alalana ny tenany hanova ny soratra tany am-boalohany tamin'ireo teny nosoratan'Andriamanitra tamin'ny rantsantanany teo amin'ireo vato fisaka nomena an'i Mosesy. Ny zavatra masina indrindra ka mikasika ny fiara izay nahitana azy ireo, dia nasian'Andriamanitra fahafatesana teo no ho eo.

25c- ary ny olona masina dia hatolotra eo an-tànany mandritra ny fetr'andro iray sy ny fetr'andro ary ny antsasaky ny fetr'andro

Inona no dikan'ny *fotoana iray* ? Ny zavatra niainan'i Nebokadnezara Mpanjaka dia manome antsika ny valiny ao amin'ny Dan.4:23: *Horoahiny hiala amin'ny olona ianao, hiara-mitoetra amin'ny bibi-dia ianao, homeny ahitra hohanina toy ny omby; ary fetr'andro fito no ho tonga aminao*, mandrapahafantaranao fa ny Avo Indrindra no manapaka ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany. Taorian'io traikefa sarotra io, dia hoy ny mpanjaka ao amin'ny andininy 34: “ *Taorian'ny fotoana voatondro, izaho Nebokadnezara dia nanandratra ny masoko tamin'ny lanitra, ary niverina tamiko ny saina* . Efa nisaotra ny Avo Indrindra Aho, eny, nidera sy nankalaza Izay velona mandrakizay Aho, ny fanapahany dia fanapahana mandrakizay, ary ny fanjakany maharitra hatramin'ny taranaka fara mandimby . Azontsika tsoahina fa ireo *fetr'andro fito ireo* dia maneho fito taona hatramin'ny niantombohan'ny faharetany ary nifarana teo amin'ny fiainany. Ny antsoin'Andriamanitra hoe *fotoana* àry dia ny fotoana ilain'ny tany hahavitan'ny fihodinana'ny masoandro iray manontolo. Avy eo dia maro ny hafatra mivoaka. Andriamanitra dia tandindon'ny masoandro ary rehefa misy zavaboary miposaka amin'ny avonavona, hametraka azy eo amin'ny toerany, dia hoy Andriamanitra taminy: "Mihodikodina manodidina ny maha-Andriamanitra Ahy ary fantaro hoe iza Aho". Ho an'i Nebokadnezara dia mila fihodinana fito nefa mandaitra. Ny lesona iray hafa dia mahakasika ny faharetan'ny fitondran'ny papa izay nambaran'ny teny hoe “ *fotoana* ” ao amin'io andininy io koa. Raha ampitahaina amin'ny zavatra niainan'i Nebokadnezara, Andriamanitra dia manafay ny avonavona kristiana amin'ny fanolorana izany ho amin'ny hadalana mandritra ny fotoana sy fe-potoana ary antsasaky ny vanim-potoana ara-paminaniana. Nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, ny avonavona sy ny tsy fahalalana amin'ny hadalana dia nahatonga ny olona hanaiky hanaja ny lamina izay nanova ny didin'Andriamanitra; izay tsy hankatoavan'ny mpanompon'i Kristy manetry tena, raha tsy izany dia hanala ny tenany tsy ho amin'Andriamanitra Mpamonjy azy izy.

Ity andininy ity dia mitarika antsika hikatsaka ny tena vidiny sy ny datin'ny fiandohana sy fiafaran'io faharetan'ny faminaniana io. Ho hitantsika fa

maneho 3 taona sy enim-bolana izany. Raha ny marina, io raikipohy io dia hiseho indray ao amin'ny Apok. 12:14 izay ampitoviana amin'ny 1260 andro manomboka amin'ny andininy faha-6. Ny fampiharana ny fehezan-dalànan'ny Ezé.4:5-6, andro iray mandritra ny herintaona, dia hahavita izany. mba hahatakarana fa ireo dia tena 1260 taona lava sy mahatsiravina, ny fijaliana sy ny fahafatesana.

Dan 7:26 *Dia ho avy ny fitsarana, ka hesorina aminy ny fanapahany, ary ho rava sy ho rava mandrakizay izany.*

2a- Manasongadina ny maha-zava-dehibe an'io fahitsiana io: ny fitsarana sy ny fiafaran'ny fanapahana ny papa dia mitranga miaraka. Manaporofa izany fa tsy hanomboka alohan'ny fiverenan'i Kristy ny fitsarana voalaza. Tamin'ny 2021 dia mbola navitrika ny papa, ka tsy nanomboka tamin'ny 1844 ny fitsarana voatonona ao amin'ny Daniela, ry rahalahy advantista.

Dan 7:27 *Ny fanjakana sy ny fanapahana ary ny fahalehibiazan'ny fanjakana rehetra ambanin'ny lanitra dia homena ny olon'ny olo-masin'ny Avo Indrindra. Ny fanjakany dia fanjakana mandrakizay, ary ny mpanapaka rehetra dia hanompo sy hankatò azy.*

27a- Noho izany dia ampiharina tsara ny fitsarana taorian'ny fiverenan'i Kristy tamin'ny voninahitr'i Kristy sy ny fampakarana ny olom-boafidiny ho any andanitra.

27b- *ary ny mpanapaka rehetra dia hanompo Azy sy hanaiky Azy*

Ho ohatra, dia asehon'Andriamanitra amintsika ireo mpanapaka telo aseho ato amin'ity boky ity: i Nebokadnezara mpanjaka kaldeanina, i Dariosy mpanjakan'i Media, ary i Kyrosy mpanjaka persianina 2.

Dan 7:28 *Teo no nifarana ny teny. Izaho Daniela dia taitra indrindra noho ny eritreritro, niova loko aho, ary nitahiry izany teny izany tao am-poko.*

28a- Mbola ara-drariny ihany ny fahasahiranana'i Daniela, satria amin'izao ambaratonga izao dia mbola tsy ampy hery ny porofo momba ny maha-Romana papaly azy; ny maha-izy azy dia mbola mijanona ho "hypothese" efa tena maharesy lahatra tokoa, fa "hypothese" ihany. Saingy ny Daniela 7 dia tsy mahaforona afa-tsy ny faharoa amin'ireo takela-paminaniana fito aseho ao amin'ity bokin'i Daniela ity. Ary efa hitantsika fa mitovy sy mifameno ny hafatra ampitaina ao amin'ny Dan. 2 sy 7. Ny pejy vaovao tsirairay dia hitondra singa fanampiny ho antsika izay hapetraka eo amin'ny fianarana efa natao, hanamafy sy hanamafy ny hafatr'Andriamanitra izay hazava kokoa hatrany.

Mbola tsy voamarina ny fiheverana fa ny “ *tandroka kely* ” amin'ity toko faha-7 ity dia i Roma papaly. Ho vita ny zavatra. Fa aoka ho tsaroantsika sahady ny fifandimbiasana ara-tantara izay mahakasika an'i Roma, “ *ilay biby goavam-be faha-4 manana nify vy* ”. Izy io dia manondro ny Fanjakana Romanina arahin'ireo “ *tandroka folo* ” misy fanjakana eoropeanina malalaka sy mahaleo tena izay nodimandry, tamin'ny 538, tamin'ny “ *tandroka kely* ” noheverina ho papa, io “ *mpanjaka hafa* ” io, izay nisy “ *tandroka telo na mpanjaka telo* ” teo anoloany. ny Herules, ny Vandals ary ny Ostrogoths dia nidina teo anelanelan'ny 493 sy 538 ao amin'ny andininy faha-8 sy 24.

Daniela 8

Dan 8:1 *Tamin'ny taona fahatelo nanjakan'i Beltesazara mpanjaka, izaho Daniela dia nahita fahitana afa-tsy ilay efa hitako taloha ihany.*

1a- Nandeha ny fotoana: 3 taona. Nahazo fahitana vaovao i Daniela. Amin'ity iray ity dia tsy misy afa-tsy biby roa izay fantatra mazava ao amin'ny andininy faha-20 sy 21 miaraka amin'ny *Mediana sy Persiana ary ny Grika* izay tao amin'ny fahitana teo aloha dia ny ^{Fanjakana faha-2} sy faha-3 tamin'ny fifandimbiasana nambara mialoha. Rehefa nandeha ny fotoana, tao amin'ireo fahitana, ireo biby dia nifanaraka kokoa hatrany hatrany tamin'ny fombafomban'ny Hebreo. Dan.8 dia manolotra *ondrilahy sy osilahy* ; ny biby natao sorona tamin'ny *Andro Fanavotana* tamin'ny fombam-pivavahana jiosy. Hitantsika araka izany ny tandindon'ny ota eo amin'ny toeran'ny empira grika: *ny kibo varahina sy ny fen'i Dan.2, ny leoparda an'i Dan.7 ary ny osilahy Dan.8.*

Dan 8:2 Ary *nony nahita izany fahitana izany aho, dia nataoko fa tany Sosana renivohitra amin'ny faritanin'i Elama aho; ary nandritra ny fahitako dia teo akaikin'ny ony Olay aho.*

2a- Tany Persia akaikin'ny ony Karôna i Daniela, izay ny Olay tamin'ny androny. Ny *renivohitra persianina* sy ny tandindon'ny *reniranon'ny* vahoaka iray dia manondro toerana ara-jeografika ho an'ny fahitana izay homen'Andriamanitra azy ireo. Ireo hafatra ara-paminaniana àry dia manome data ara-jeografika sarobidy ao amin'io toko io izay tsy hita ao amin'ny toko faha-2 sy faha-7.

Dan 8:3 *Dia natopiko ny masoko ka hitako fa, indro, nisy ondrilahy nitsangana teo amoron'ny ony, nanan-tandroka; avo ireo tandroka ireo, fa ny iray kosa ambony noho ny iray, ary niainga farany izy.*

3a- Ity andininy ity dia mamintina ny tantaran'i Persia izay asehon'io *ondrilahy io* izay manana *tandroka ny ambony indrindra* dia maneho azy io satria

nanjakan'ny Mediana mpiara-dia tamin'ny voalohany izy, ka nisondrotra farany teo amboniny tamin'ny fahatongavan'i Kyrosy Mpanjaka 2 Persiana, tamin'ny 539, izay niara-belona farany tamin'i Daniela, araka ny Dan. 10:1. Saingy eto aho dia manondro olana momba ny daty marina, satria ny mpahay tantara dia tsy miraharaha tanteraka ny fijoroana vavolombelona nanatri-maso nataon'i Daniela izay milaza, ao amin'ny Dan. 5:31, ny fandresen'i Dariosy mpanjaka Mediana an'i Babylona izay nandamina an'i Babylona ho satrapa 120 araka ny Dan. 6:1. Tonga teo amin'ny fitondrana i Kyrosy taorian'ny nahafatesan'i Dariosy, noho izany tsy tamin'ny 539 fa taty aoriana kely, na ny mifanohitra amin'izany aza, ny fandresen'i Dariosy dia nety ho nitranga talohan'ilay daty — 539.

3b- Misy hafetsen'Andriamanitra miseho ato amin'ity andininy ity, amin'ny endrika entina ilazana tandroka kely sy lehibe. Izany dia manamafy fa ilay fitenenana nosorohana tamim-pitandremana hoe “ *tandroka kely* ” dia mifandray manokana sy manokana amin'ny maha-Romanina.

Dan 8:4 *Hitako ny ondrilahy nanefy ny tandroney miankandrefana sy mianavaratra ary mianatsimo; tsy nisy biby nahatohitra azy, ary tsy nisy nanavotra ny niharam-boina; nanao izay tiany izy, ka tonga nahery.*

4a- Ny sarin'io andininy io dia mampiseho ny dingana nifandimby tamin'ny fandresen'ny Persianina izay nitarika azy ireo ho any amin'ny fanjakana, ny fitondran'ny mpanjakan'ny mpanjaka.

Tany *Andrefana* : Kyrosy 2 nanao fifanekena tamin'ny Kaldeana sy ny Ejiptianina teo anelanelan'ny – 549 sy – 539.

Any *avaratra* : Resy tamin'ny taona 546 i Lydia an'ny Mpanjaka Croesus

Tamin'ny *mitataovovonana* : nandresy an'i Babylona i Kyrosy tamin'ny nandimby an'i Dariosy mpanjaka Mediana taorian'ny - 539 ary taty aoriana dia handresy an'i Ejipta i Cambyses 2 mpanjaka persianina tamin'ny - 525.

4b- *ary tonga nahery izy*

Nahazo ny *fahefan'ny emperora izy* izay nahatonga an'i Persa ho fanjakana voalohany nambaran'ny faminiana ao amin'ity toko faha-8 ity. Io no fanjakana faharoa ao amin'ny fahitan'i Dan.2 sy Dan.7. Tamin'io hery io dia niitatra hatrany amin'ny Ranomasina Mediterane ny Empira Persiana nanafika an'i Gresy izay nanakana azy io tao amin'ny Marathon tamin'ny taona 490. Nitohy ny ady.

Dan 8:5 *Ary nony nijery akaiky aho, dia, indro, nisy osilahy avy tany andrefana, ka nikitrokitroka tamin'ny tany rehetra, nefa tsy nikasika azy; io osy io dia nanana tandroka lehibe teo anelanelan'ny masonry.*

5a- Ny andininy faha-21 dia milaza mazava tsara ny osy: *Ny osilahy dia ny mpanjakan'i Javana, Ny tandroka lehibe eo anelanelan'ny masonry dia ny mpanjaka voalohany . Javan, ny ny anaran'i Gresy fahiny. Tsy niraharaha ireo mpanjaka grika malemy ny Fanahy, dia nanorina ny fanambarany teo amin'ilay Grika mpandresy lehibe Alexander the Great.*

5b- *indro, nisy osilahy avy tany andrefana*

Mbola omena ny famantarana ara-jeografika. Ny osy dia avy any Andrefana mifandray amin'ny Fanjakana Persianina nalaina ho toerana fanondroana ara-jeografika.

5c- *ary nitety ny tany teny amboniny, nefa tsy nikasika azy*

Ny hafatra dia mitovy amin'ny elatry ny vorona efatra an'ny leoparda ao amin'ny Dan.7:6. Asongadiny ny hafainganam-pandeha faran'izay mafy nahazo an'io mpanjaka Makedoniana tanora io izay hanitatra ny fanjakany hatrany amin'ny Reniranon'i Indus ao anatin'ny folo taona.

5d- *io osy io dia nanana tandroka lehibe teo anelanelan'ny masonry*

Ny maha-izy azy dia omena ao amin'ny andininy faha-21: *Ny tandroka lehibe eo anelanelan'ny masonry dia ny mpanjaka voalohany. Io mpanjaka io dia i Aleksandra Lehibe (- 543 - 523). Ny Fanahy dia manome azy ny endriky ny Unicorn, biby angano mahagaga. Noho izany dia manameloka ny fisainan'ny fiarahamonina grika tsy mety ritra izy izay namorona angano nampiharina tamin'ny fivavahana ary ny fanahiny dia namakivaky ny taonjato maro mandrapahatongan'ny androntsika ao amin'ny Tandrefana Kristiana mamitaka. Izy io dia lafiny iray amin'ny *fahotana* izay nohamafisin'ny sarin'ny osilahy , ilay biby nitana ny anjara asan'ny *ota* tamin'ny fombafomba masina fanao isan-taona amin'ny "andro fanavotana". Ny fanomboana an'i Mesia tamin'ny hazofijaliana nataon'i Jesosy tamin'ny fahatanterahan'Andriamanitra dia tsy maintsy nitsahatra izany fombafomba izany taoriany... tamin'ny heriny, tamin'ny alalan'ny fandravan'ny Romana ny tempoly sy ny firenena jiosy tamin'ny taona 70.*

Daniela 8:6 *Ary tonga teo amin'ilay ondrilahy nanana tandroka izy, izay efa hitako nitsangana teo amoron'ny ony, ka namely azy tamin'ny fahatezerany rehetra izy.*

6a- Aleksandra Lehibe dia nanafika ny Persiana izay i Dariosy no mpanjakany 3. Resy tao Issus ity farany, ka namela ny tsipikany sy ny ampingany ary ny akanjony ary ny vadiny sy ny mpandova azy, tamin'ny - 333. Hovonoin'ny lehibeny roa izy tatỳ aoriana.

6b- *ary izy nihazakazaka taminy tamin'ny fahatezerany rehetra*

Ara -tantara io fahatezerana io. Nialohavan'ity fifampizarana teo amin'i Dariosy sy Aleksandra ity: "Talohan'ny nihaonan'i Aleksandra tamin'i Dariosy, dia nandefa fanomezana ho azy ny mpanjaka persianina mba hanasongadinana ny toerana misy azy ireo amin'ny maha-mpanjaka sy zaza azy - mbola tanora i Aleksandra tamin'izany fotoana izany. ady (sampana I, tady 89). Nandefa bala, karavasy, frein-tsoavaly ary boaty volafotsy feno volamena i Dariosy taminy. Ny taratasy miaraka amin'ny harena dia manjelanjelatra ireo singa: ny baolina dia mba hanohizany milalao tahaka ny zaza, ny frein hampianarana azy hifehy tena, ny karavasy hanitsiana azy ary ny volamena dia maneho ny fanomezam-boninahitra tsy maintsy aloa amin'ny Makedoniana. ny emperora persianina.

Tsy mampiseho fahatezerana i Aleksandra, na dia natahotra ny iraka aza. Mifanohitra amin'izany kosa, dia nasainy niarahaba an'i Dariosy noho ny fahaizany. I Dariosy, hoy izy, dia mahafantatra ny ho avy, satria nanome an'i Alexander baolina izy izay maneho ny fandreseny izao tontolo izao amin'ny ho avy, ny frein dia midika fa hanaiky azy ny rehetra, ny karavasy dia ny hanasazy izay sahy mijoro hanohitra azy ny volamena dia manondro ny hetra ho azony avy amin'ny olom-peheziny rehetra." Ny antsipiriany ara-paminaniana, nanana soavaly i Aleksandra izay nomeny ny anarana hoe "Bucephalus" izay midika, miaraka amin'ny prefix fanampiny, "loha". Amin'ny adiny rehetra, dia ho eo amin'ny "lohan'ny" miaramilany izy, ary fitaovam-piadiana eny an-tanany. Ary

izy no ho “lohan’ny” mpitondra eo amin’izao tontolo izao voaresaka ao amin’ily faminiana. Ny lazany dia hampiroborobo ny kolontsaina grika sy ny *fahotana* izay manaratsy azy.

Dan 8:7 *Hitako nanatona ny ondrilahy izy ka tezitra taminy; namely ny ondrilahy izy ka nanapaka ny tandrony roa, nefa tsy nanan-kery hanohitra azy ilay ondrilahy; nazerany tamin'ny tany izy ka nohitsakitsahiny, ka tsy nisy namonjy ilay ondrilahy.*

7a- Ny ady nataon’i Aleksandra Lehibe: tamin’ny – 333, tao Issus, dia resy ny tobin’ny Persianina.

Dan 8:8 *Dia nihahery indrindra ilay osilahy; fa rehefa nahery izy, dia tapaka ny tandrony lehibe. Nisy tandroka lehibe efatra nitsangana hisolo azy, ho amin’ny rivotra efatry ny lanitra.*

8a- *tapaka ny tandrony lehibe*

Tamin’ny 323, ilay mpanjaka tanora (– 356 – 323) dia maty tsy nandova teo amin’ny faha-32 taonany, tany Babylona.

8b- *Nisy tandroka efatra lehibe nitsangana hisolo azy, tamin’ny rivotra efatry ny lanitra.*

Ny jeneraly nisolo ny mpanjaka maty dia ny diadochi. Folo izy ireo rehefa maty i Aleksandra, ary niady nandritra ny 20 taona, ka tamin’ny faran’ny 20 taona dia efatra sisa no tavela. Samy nanangana tarana-mpanjaka tao amin’ily tany nanjakany izy ireo. Ny lehibe indrindra dia Seleoko fantatra amin’ny anarana hoe Nicator, izy no nanorina ny tarana-mpanjaka "Seleucid" izay nanjaka tamin’ny fanjakan’i Syria. Ny faharoa dia Ptolemaios Lagos, izy no nanorina ny tarana-mpanjaka “Lagid” izay nanjaka tany Ejipta. Ny fahatelo dia i Cassandros izay nanjaka tany Gresy, ary ny fahefatra dia i Lysimachus (anarana latinina) izay nanjaka tao Thrace.

Mitohy ny hafatra ara-paminiana mifototra amin’ny jeografia. Ireo teboka kardinaly efatra amin’ny rivotra efatry ny lanitra dia manamarina ny maha-izy ireo firenena misy ireo mpiady voakasik’izany.

Ny fiverenan’i Roma, ilay tandroka kely

Dan 8:9 *Ary avy tamin'ny anankiray tamin'ireo no nipoiran'ny tandroka kely , izay naniry indrindra nianatsimo sy niantsinanana ary nankany amin'ny tany tsara tarehy indrindra.*

9a- Ny lafiny amin’ity andininy ity dia mamaritra ny fanitarana ny fanjakana iray izay ho lasa fanjakana manjaka. Na izany aza, ao amin’ny lesona teo aloha sy ny tantaran’izao tontolo izao ny fanjakana nandimby an’i Gresy dia Roma. Vao mainka manamarina izany famantarana izany ny fitenenana hoe “tandroka kely” izay tamin’ity indray mitoraka ity, mifanohitra amin’izay natao tamin’ily tandroka medianina fohy kokoa, voatonona mazava tsara. Izany dia mamela antsika hilaza fa io "tandroka kely" io dia maneho, ao anatin’io toe-javatra io, ny Roma repoblikana mitombo. Satria, miditra an-tsehatra mankany atsinanana, amin’ny maha-polisy an’izao tontolo izao, matetika satria antsoina hamahana ny fifandirana eo an-toerana eo amin’ny mpifanandrana. Ary izany no antony marim-potra izay manamarina ny sary manaraka.

9b- Nisy ***tandroka kely*** nivoaka avy tamin’ny iray tamin’izy ireo

I Gresy no nanjaka teo aloha, ary avy any Gresy i Roma no nanjaka tao amin'io faritra atsinanana misy an'i Israely io; Gresy, iray amin'ireo tandroka efatra.

9c- *izay miitatra be mianatsimo, miantsinanana, ary mankamin'ny firenena tsara tarehy indrindra.*

Ny fitomboan'ny Romanina dia manomboka amin'ny toerana misy azy **mankany atsimo** aloha. Manamafy izany ny tantara , niditra tao amin'ny Adin'i Punic tamin'i Carthage, Tunis ankehitriny, i Roma, manodidina ny – 250.

Ity dingana fanitarana manaraka ity dia mitodika **miantsinanana** amin'ny alàlan'ny fidirana amin'ny **iray amin'ireo tandroka efatra** : Gresy, manodidina ny - 200. Nantsoin'ny ligy grika Aetolianina izy io mba hanohana azy hanohitra ny ligin'i Akaia (Aetolia manohitra an'i Akaia). Tonga teo amin'ny tany grika ny tafika romanina dia tsy handao azy mihitsy ary ho lasa zanatany romana avokoa i Gresy - 160.

Avy any Gresy, i Roma dia hanohy ny fanitarana azy amin'ny alàlan'ny fanitsahana an'i Palestina sy Jodia izay ho lasa any – 63 faritany Roma resin'ny tafik'i Jeneraly Pompey. Io Jodia io, izay tondroin'ny Fanahy amin'ny alalan'ity teny mahafinaritra ity: **Ny tany tsara tarehy indrindra** , voatonona ao amin'ny Dan.11:16 sy 42, ary Ezé.20:6 sy 15.

Nohamafisina ny fiheverana fa ny “ tandroka kely ” dia i Roma

Amin'ity indray mitoraka ity, tsy azo atao intsony ny fisalasalana, ny fitondran'ny papa Dan.7 dia tsy misaron-tava, noho izany, mandingana ireo taonjato tsy ilaina, ny Fanahy dia mitarika antsika ho amin'ny ora mampalahelo izay, rehefa nilaozan'ny emperora, i Roma dia nanohy ny fitondrany teo ambanin'ny endrika ara-pivavahana. Fisehoan'ny Kristiana izay ambarany amin'ireo fihetsika asehon'ireo tandindona ao amin'ny andininy faha-10 manaraka. Ireo no fihetsiky ny “ **samy hafa** ” mpanjakan'i Dan.7.

Roma Imperial avy eo dia nanenjika ny olo-masina ny Papa Papa

Vakiteny roa mifanesy ho an'ity andininy tokana ity

Dan 8:10 *Ary niakatra ho any amin'ny tafiky ny lanitra izy, dia nampidininy ho amin'ny tany ny ampahany tamin'izany maro be izany sy ny kintana sasany ka nanosihosy azy.*

10a- *Nitsangana ho amin'ny tafiky ny lanitra izy*

Amin'ny fitenenana hoe " izy ", ny Fanahy dia mitazona ny maha-izy azy an'i Roma, araka ny filaharan'ny fanitarana azy, taorian'ny endrika fitondrana isan-karazany izay resahiny ao amin'ny Apok. 17:10, dia tonga tao amin'ny empira i Roma teo ambany fitondran'ny Fanjakana Romanina. Emperora romanina Octavian fantatra amin'ny anarana hoe Augustus. Ary tamin' ny fotoany no naterak' i Jesoa Kristy tamin' ny Fanahy, tao amin' ny vatana mbola virijina an' i Maria, vadin' i Josefa tanora; samy voafidy noho ny antony tokana mahataranaka an'i Davida Mpanjaka. Taorian'ny nahafatesany, rehefa nitsangana irery tamin'ny maty i Jesosy, araka ny nambarany, dia nankinin'i Jesosy tamin'ny apostoliny sy ny mpianany ny asa fitoriana ny vaovao tsaran'ny famonjena (ny Filazantsara) mba hahatonga ny olom-boafidy maneran-tany. Tamin'izany fotoana

izany dia nifanandrina tamin'ny fahalemem-panahy sy ny pasifisma kristiana i Roma; izy amin'ny andraikitry ny mpivaro-kena, ny mpianatr'i Kristy amin'ny an'ny zanak'ondry vonoina. Noho ny fandatsahan-dra be dia be ny maritiora, dia niely nanerana an'izao tontolo izao ny finoana kristiana, indrindra fa tao amin'ny renivohitry ny empira, dia i Roma. Nitsangana hanohitra ny Kristianina i Roma emperora. Ao amin'io andininy faha-10 io, dia mifanindry ny hetsika roa nataon'i Roma. Ny voalohany dia mahakasika ny imperial ary ny faharoa dia ny papa. Ao amin'ny fitondran'ny imperial dia efa azontsika atao ny milaza ny hetsika voalaza ho azy:

Niakatra ho amin'ny tafiky ny lanitra izy : nifanandrina tamin'ny Kristianina. Ao ambadik'io teny an'ohatra io, mirongo fiadiana ny lanitra , dia ny Kristianina voafidy araka izay efa nanononan'i Jesosy ny maha mahatoky azy: olom-pirenen'ny fanjakan'ny lanitra . Ankoatra izany, ny Dan.12:3 dia mampitaha ny tena olona masina amin'ny kintana izay taranak'i Abrahama ao amin'ny Gen. 15:5. Amin'ny vakiteny voalohany, ny fahasahiana maritiora ny zanakalahy sy ny zanakavavin'Andriamanitra dia efa mahaforona an'i Roma mpanompo sampy ho fihetsika miavonavona sy fisandratana tsy mendrika sy tsy ara-drariny . Amin'ny vakiteny faharoa, ny fitakian'ny Evekan'i Roma ho papa ny olom-boafidin'i Jesosy Kristy nanomboka tamin'ny taona 538 dia fihetsika miavonavona, ary vao mainka tsy mendrika sy tsy ara- drariny .

*Nataony nianjera tamin'ny tany ny ampahany tamin'ity tafika ity sy ny kintana, ka nohitsakitsahiny : Nanenjika sy namono azy izy mba hanelingelina ny mponina ao amin'ny kianjany. Ny mpanenjika indrindra dia i Néron, Domitien ary Dioclétien, ilay mpanenjika ofisialy farany teo anelanelan'ny taona 303 sy 313. Amin'ny vakiteny voalohany, io vanim-potoana mampitolagaga io dia voarakitra ao amin'ny Apo.2 eo ambanin'ny anarana an'ohatra hoe "Efesiana", ny fotoana nandraisan'i Jaona ny Fanambarana masina nataony hoe " Apokalypsy" sy " Smyrna ". Eo amin'ny vakiteny faharoa, lazaina fa Roma papaly, ireo fihetsika ireo dia napetraka ao amin'ny Apo.2 eo ambanin'ny vanim-potoana antsoina hoe " Pergamosy " izany hoe ny firaisankina tapaka na ny fanitsakitsaham-bady sy ny "Tiatira" izany hoe ny fahavetavetana sy ny fahafatesana. Ary hoy izy, ka nohitsakitsahiny, dia samy nataon'ny Fanahy ho toy ny lian-dra mitovy amin'ny Romana roa tonta. Ilay matoanteny voahitsakitsaka sy ny fiteniny hoe voahitsakitsaka dia lazaina fa i Roma mpanompo sampy ao amin'ny Dan.7:19. Fa ny hetsika fanosihosena dia hitohy hatramin'ny fiafaran'ny marainan'ny 2300 hariva amin'ny andininy faha-14 amin'ity toko faha-8 ity araka ny voalazan'ny andininy faha-13 hoe: *Mandra-pahoviana no hohitsahin'ny fahamasinana sy ny tafika* ? Tanteraka tamin'ny fotoan'ny vanim-potoanan'ny Kristiana izany hetsika izany ka noho izany dia tsy maintsy ataontsika ho an'i Roma papaly sy ny fanohanana'ny mpanjaka izany; izay manamafy ny tantara. Andeha hojerentsika anefa ny fahasamihafana lehibe iray. Ny Roma mpanompo sampy dia manao ara-bakiteny ny olo-masin'i Jesosy Kristy *hianjera amin'ny tany* , fa i Roma papaly kosa, amin'ny alalan'ny fampianarana ara-pivavahana diso, dia mahatonga azy ireo *ho lavo amin'ny tany* ara-panahy, alohan'ny hanenjika azy ireo ara-bakiteny.*

Ny fanenjehana tsindraindray dia nitohy tamin'ny fifandimbiasan'ny fandriampahalemana mandra-pahatongan'ny Emperora Constantin I^{izay} namarana ny fanenjehana ny Kristianina tamin'ny didin'i Milan, renivohitry ny Romana, tamin'ny taona 313, izay mandrafitra ny fe-potoan'ny " *folo taona* ". fanenjehana izay mampiavaka ny vanim-potoana " *Smyrna* " ao amin'ny Apok. 2:8. Amin'ny alalan'izany fiadanana izany dia tsy hahazo na inona na inona ny finoana kristiana, ary ho very be Andriamanitra. Satria tsy misy sakana avy amin'ny fanenjehana, ny fanoloran-tenan'ireo tsy niova fo ho amin'izany finoana vaovao izany dia mitombo sy mihamaro manerana ny fanjakana ary indrindra fa any Roma izay nalatsaka indrindra ny ran'ireo maritiora.

Amin'izao fotoana izao àry no ahafahantsika mampifandray ny fiandohan'ny vakiteny faharoa amin'ity andininy ity. Ilay nahatonga an'i Roma ho Kristianina tamin'ny fankatoavana ny baikon'ny Emperora Constantin izay, tamin'ny 321, dia vao avy namoaka didy izay mandidy ny hanovana ny andro fitsaharana isan-kerinandro: ny Sabata andro fahafito dia nosoloina ny andro voalohany amin'ny herinandro; tamin'izany fotoana izany, natolotry ny mpanompo sampy ho amin'ny fanompoam-pivavahana amin'ilay andriamanitra " masoandro tsy resy hajaina ". Ity hetsika ity dia matotra toy ny *fisotroana ny fanaka volamenan'ny tempoly*, fa amin'ity indray mitoraka ity, dia tsy hihetsika Andriamanitra, ho ampy ny ora fitsarana farany. Amin'ny andro fitsaharany vaovao, i Roma dia hanitatra ny fotopampianaran'ny Kristiana manerana ny empira, ary ny fahefana eo an-toerana, ny evekan'i Roma dia hahazo voninahitra sy fanohanana, mandra-pahatongan'ny fisandratana ambony indrindra omen'ny anaram-boninahitra papa azy amin'ny alalan'ny didim-panjakana, tamin'ny 533, ny Byzance. emperora Justinian¹. Tamin'ny fandroahana an'ireo Ostrogoth fahavalon'ny fahavalo vao nandray ny seza papaly tany Roma ny papa voalohany nanjaka, Vigilius, tao amin'ny Lapan'i Lateran naorina teo amin'ny Tendrombohitra Caelius. Ny daty 538 sy ny fahatongavan'ny papa voalohany dia manamarika ny fahatanterahan'ireo asa voalaza ao amin'ny andininy faha-11 manaraka. Izany koa anefa no fiandohan'ny 1260 andro-taona nanjakan'ny papa sy izay rehetra mahakasika azy ireo ary nambara ao amin'ny Dan.7. Fanjakampanjaka tsy mitsaha-mitombo, izay *hanitsakitsahana indray* ny olo-masina, fa tamin'ity indray mitoraka ity, dia noho ny fitondran'ny papa Romana ara-pivavahana sy ny mpanohana azy, ny mpanjaka ary ny haavony... amin'ny anaran'i Kristy.

Hetsika manokana nataon'ny papa tamin'ny taona 538

Dan 8:11 *Dia nitsangana ho eo amin'ny komandin'ny miaramila izy ka nanaisotra ny ~~fanatitra~~—mandrakizay taminy, ary nandrava ny ~~fanorenan'ny~~—fitoerany masina.*

11a- *Nitsangana teo amin'ny lohan'ny tafika izy*

Io mpitarika ny tafika io dia i Jesoa Kristy araka ny lojika sy ara-Baiboly, araka ny Efes.5:23: *fa ny lahy no lohan'ny vavy, **tahaka an'i Kristy koa no Lohan'ny Fiangonana**, dia ny tenany, ary izy no Lohan'ny Fiangonana. Mpamonjy. Voafidy tsara ny matoanteny hoe " nitsangana izy ", satria marina indrindra, tamin'ny 538, i Jesosy dia tany an-danitra raha mbola eto an-tany ny*

papa. Tsy takatry ny sainy ny lanitra fa “ *nitsangana izy* ” tamin’ny fanaovana izay hinoan’ny olona fa izy no hisolo azy eto an-tany. Avy any an-danitra, i Jesosy dia nanana fahafahana kely hanalavitra ny olona amin’ny fandrika napetraky ny devoly ho azy ireo. Ary koa, nahoana Izy no hanao izany, nefa ny tenany ihany no manolotra azy ireo ho amin’ity fandrika ity sy ny ozona rehetra? Fa efa namaky tsara isika, ao amin’ny Dan.7:25, “ *ny olona masina dia hatolotra eo an-tanany mandritra ny fetr’andro iray, indroa fetr’andro sy tapany* ”; fanahy iniana natolotr’i Kristy Andriamanitra, noho ny *fiovan’ny andro sy ny lalàna* . Ny lalàna novain’i Constantin tamin’ny 321 momba ny Sabata, mazava ho azy, fa ambonin’ny zavatra rehetra, *ny lalàna dia novan’ny papa Romana*, taorian’ny 538 izay ao, dia tsy ny Sabata ihany no voa sy voatafika, fa ny lalàna iray manontolo no navaozina tany Roma. version.

11b- *nanaisotra ny fanatitra mandrakizay taminy*

Marihiko ny tsy fisian’ny teny hoe sorona ao amin’ny soratra hebreo tany am-boalohany. Izany hoe, ny fisiany dia manondro ny tontolon’ny fiaraha-miasa taloha, saingy tsy izany no zava-misy araka ny nasehoko azy. Teo ambanin’ny sorona sy ny fanatitra amin’ny fanekena vaovao dia nitsahatra ny fahafatesan’i Kristy, *teo antenatenan’ny herinandro* voatonona ao amin’ny Dan. 9:27, izay nanafoana ireo fombafomba ireo. Na izany aza, dia nisy zavatra tavela tao amin’ily fanekempihavanana taloha: ny fanompoana ataon’ny mpisoronabe sy ny mpanelanelana ho an’ny fahotan’ny olona izay naminany ihany koa ny asa fanompoana any an-danitra izay nataon’i Jesosy ho an’ireo olom-boafidiny izay novidin’ny rany ihany hatramin’ny nitsanganany tamin’ny maty. Niverina tany an-danitra i Kristy, inona no sisa horaisina aminy? Ny asan’ny mpisorona dia ny anjara asany manokana amin’ny maha-mpanelanelana ny fahotan’ny olom-boafidiny. Eny tokoa, nanomboka tamin’ny taona 538, ny fiorenan’ny mpitarika ny Fianganan’i Kristy teto an-tany, tany Roma, dia nahatonga ny asa fanompoana selestialy nataon’i Jesoa ho zava-poana sy tsy misy ilana azy. Tsy mandalo ao aminy intsony ny vavaka ary ny mpanota dia mitoetra ho mpitondra ny fahotany sy ny helony amin’Andriamanitra. Manamafy izany fanadihadiana izany ny Heb.7:23, amin’ny filazana hoe: “ *Fa Izy kosa, satria maharitra mandrakizay, dia manana fisoronana tsy azo ovana* .” Ny fiovan’ny mpitondra eto an-tany dia manamarina ny vokatra maharikoriko entin’ity Kristianisma tsy misy an’i Kristy ity; voankazo nambaran’Andriamanitra tamin’i Daniela. Nahoana ny Kristianina no tratran’io ozona mahatsiravina io? Ity andininy 12 manaraka ity dia hanome ny valiny: *noho ny fahotana* .

Ny famantarana ny mandrakizay izay vao natao dia ho fototry ny kajy mampiasa ny faharetan’ny 1290 sy 1335 andro-taona izay hatolotra ao amin’ny Dan. 12:11 sy 12; ny fototra niorenany dia ny daty 538, izay nangalatra ny fisoronana *mandrakizay nataon’ny mpitarika papa teto an-tany*.

11c- *ary nandrava ny fitoerany ny fitoerany masina*

Noho ny teny manodidina ny fifanekena vaovao, eo anelanelan’ireo hevitra roa mety ho dikan’ny teny hebreo hoe “mecon” nadika hoe “toerana”, dia nohazoniko ny dikan’ny hoe “fototra” ho ara-dalàna sy mifanaraka kokoa amin’ny toe-javatra nisy tamin’ny vanim-potoana kristiana nokendren’ny faminiana. .

resahina matetika momba *ny fitoerana masina* , izay mampisafotofoto. Na izany aza, azo atao ny tsy ho voafitaka arakaraka ny matoanteny izay manamarika ny hetsika izay atao ao amin'ny *fitoerana masina* .

Eto amin'ny Dan.7:11: *naongana ny fototry ny papa.*

Ao amin'ny Dan.11:30: nozimbazimbain'ily *mpanjaka* Grika mpanenjika ny Jiosy Antiokos 4 Epiphanes in – 168.

Ao amin'ny Dan.8:14 sy Dan.9:26 dia tsy resaka ~~*fitoerana masina izany*~~ fa resaka *fahamasinana* . Ny teny hebreo hoe “qodesh” dia adika amin'ny fomba diso amin'ny fandikan-teny rehetra amin'ny dikan-teny mahazatra indrindra. Tsy niova anefa ny soratra hebreo tany am-boalohany mba hanaporofaana ny fahamarinana tany am-boalohany.

Tokony ho fantatrao fa ny teny hoe “ *fitoerana masina* ” dia manondro fotsiny ny toerana misy an'Andriamanitra. Koa satria nitsangana tamin'ny maty i Jesosy ary niverina tany an-danitra, dia tsy misy *fitoerana masina intsony eto antany* . Ny *fanodikodinana ny fototry ny fitoerany* noho izany dia midika fa manimba ny fotopampianarana izay mahakasika ny asa fanompoany any an-danitra izay maneho ny fepetra rehetra momba ny famonjena. Eny tokoa, rehefa vita batisa ilay olona voantso, dia tsy maintsy afaka mandray soa avy amin'ny fankasitrahan'i Jesosy Kristy izay mitsara ny finoany amin'ny asany ary manaiky na tsy mamela ny fahotany amin'ny anaran'ny sorona nataony. Ny batisa dia manamarika ny fiandohan'ny traikefa niainana teo ambanin'ny fitsaran'Andriamanitra marina fa tsy ny fiafaran'izany. Midika izany fa rehefa tapaka ny fifandraisana mivantana eo amin'ny olom-boafidy eto an-tany sy ny mpanelanelana azy any an-danitra, dia tsy azo atao intsony ny famonjena, ary tapaka ny fanekena masina. Tantara ara-panahy mahatsiravina izay tsy noraharahian'ny vahoaka voafitaka sy voafitaka nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321 sy ny taona 538 izay nesorin'ny papa ny fisoronana *mandrakizay* an'i Jesosy Kristy ho tombontsoany. Ny *fanodikodinana ny fototry ny fitoerany masina* koa dia midika ho fanomezana ny apostoly 12 izay misolo tena ny fototra na fototry ny olom-boafidy, trano ara-panahy, foto-pampianarana kristiana sandoka izay manamarina sy manara-dalàna ny fahotana amin'ny lalàn'Andriamanitra; izay tsy ho nataon'ny apostoly.

Dan 8:12 *Ary ny miaramila dia natolotra niaraka tamin'ny fanatitra mandrakizay noho ny ota; nazeran'ily tandroka tamin'ny tany ny fahamarinana, ka nahomby tamin'ny asany.*

12a- *Ny tafika dia nafahana tamin'ny sorona mandrakizay*

Amin'ny fiteny an'ohatra kokoa io teny io dia mitovy hevitra amin'ny Dan.7:25: *ny tafika dia nafahana ...* Fa eto ny Fanahy dia manampy *ny mandrakizay*

12b - *noho ny fahotana*

Na izany aza, araka ny 1 Jaona 3:4, noho ny fandikana ny *lalàna niova* ao amin'ny Dan.7:25. Fa Jaona nilaza sy nanoratra hoe: *Izay manota no mandika ny lalàna, ary ny ota dia fandikana ny lalàna* . Nanomboka tamin'ny 7 martsa 321 io fandikan-dalàna io ary mahakasika voalohany indrindra ny fialana amin'ny Sabata masin'Andriamanitra; ny Sabata *izay nohamasininy* , hatramin'ny

nahariana izao tontolo izao, amin'ny “ **andro fahafito** ” tokana sady maharitra mandrakizay.

12c- *ny tandroka dia nanipy ny fahamarinana tamin'ny tany*

Ny fahamarinana dia mbola teny ara-panahy izay manondro ny lalàna araka ny Salamo 119:142-151: *Ny lalànao no fahamarinana...Ny didinao rehetra dia fahamarinana .*

12d- *ary nahomby tamin'ny ezaka nataony*

Raha nanambara izany mialoha ny Fanahin'ilay Andriamanitra Mpamorona, dia aza gaga raha tsy niraharaha izany fitaka izany, ilay hosoka ara-panahy lehibe indrindra teo amin'ny tantaran'ny olombelona rehetra; fa ny tena lehibe indrindra amin'ny voka-dratsin'izany dia ny fahaverezan'ny fanahin'olombelona ho an'Andriamanitra. Ny andininy faha-24 dia hanamafy hoe: *hitombo ny heriny, fa tsy amin'ny herin'ny tenany; hanao fandravana tsy mampino izy, **hahomby amin'ny asany** , handringana ny mahery sy ny vahoakan'ny olo-masina.*

Fiomanana ho amin'ny Fanamasinana

Ao amin'ireo lesona omen'ny fombafomba ara-pivavahana ao amin'ny fanekena taloha dia miseho lalandava io lohahevitra momba ny fiomanana ho amin'ny fanamasinana io. Voalohany, teo anelanelan'ny fotoana nanandevozana sy ny nidirany tao Kanana, dia nilaina ny fankalazana ny Paska mba hanamasinana ny vahoaka izay hotarihin'Andriamanitra ho any amin'ny taniny, dia ny Isiraely, ilay tany nampanantenaina. Raha ny marina, dia naharitra 40 taona ny fitsapana ny fanadiovana sy ny fanamasinana vao ho tanteraka ny fidirana tao Kanana.

Toy izany koa, momba ny Sabata voamarika amin'ny andro fahafito manomboka amin'ny filentehan'ny masoandro ka hatramin'ny manaraka, dia nilaina ny fotoana fiomanana mialoha. Ny enina andro nanaovana asa ara-pivavahana dia nitaky fanasan-tena sy fisoloana akanjo, ireo zavatra ireo koa dia nampiharina tamin'ny mpisorona mba hahafahany miditra ao amin'ny fitoerana masin'ny tempoly mba hanao ny fanompoam-pivavahana ao, tsy misy atahorana ny ainy. .

Ny herinandro fahariana maharitra fito andro sy 24 ora dia modely amin'ny fito arivo taona amin'ny drafitry ny famonjen'Andriamanitra. Ka ny 6 andro voalohany dia maneho ny 6 arivo taona voalohany nifidianan'Andriamanitra ny olom-boafidiny. Ary ny arivo taona faha-7^{sy} farany dia ny Sabata lehibe izay ananan'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny any andanitra fitsaharana marina sy tanteraka. Ny mpanota dia maty vetivety avokoa; afa-tsy i Satana, izay mitoetra mitoka-monina eo amin'ny tany tsy misy mponina mandritra io “arivo taona” voalaza ao amin'ny Apok. 20. Alohan'ny hidirana amin'ny “lanitra” dia tsy maintsy diovina sy hohamasinina ny olom-boafidy. Ny fanadiovana dia miankina amin'ny finoana ny sorona an-tsitrabo nataon'i Kristy, fa ny fanamasinana dia azo amin'ny fanampiany aorian'ny batisa satria, ny fanadiovana dia heverina, na azo mialoha amin'ny anaran'ny fitsipiky ny finoana, fa ny fanamasinana dia ny vokatry azo amin'ny tena izy amin'ny tenany manontolo. fanahy amin'ny alalan'ny olom-boafidy amin'ny alalan'ny fiaraha-

miasa marina amin'Andriamanitra velona Jesosy Kristy. Amin'ny alalan'ny ady ataony amin'ny tenany, amin'ny toetra ratsiny, no ahazoana izany, mba hanoherana ny fahotana.

Daniela 9:25 dia hampianatra antsika fa Jesosy Kristy dia tonga mba ho faty teo amin'ny hazo fijaliana mba tsy hanota intsony ny olom-boafidiny, satria tonga Izy mba hanafoana ny **fahotana** . Izaonao hitantsika eo amin'ny andininy faha-12, ny Kristianina voafidy dia natolotra ho amin'ny fitondrana jadona papa noho ny fahotana. Ilaina àry ny fanadiovana mba hahazoana ny fahamasinana, *izay tsy misy olona hahita an'Andriamanitra*, araka ny voasoratra ao amin'ny Heb.12:14: *Miezaha mitady fihavanana amin'ny olona rehetra, ary ny fahamasinana, fa izay tsy manam-pahamasinana dia tsy hahita ny Tompo .*

Nampiharina tamin'ny 2000 taona tamin'ny vanim-potoan'ny Kristiana nanomboka tamin'ny nahafatesan'i Jesosy Kristy ka hatramin'ny fiverenany tamin'ny 2030, io fotoana fiomanana sy fanamasinana io dia haseho ao amin'ny andininy faha-13 sy faha-14 manaraka. Mifanohitra amin'ny finoan'ny Advantista tany am-boalohany, io vanim-potoana io dia tsy ny fitsarana izay lazain'ny Daniela 7 fa ny fanamasinana natao ho nilaina noho ny lova navelan'ny fahotana efa taonjato maro izay nohamarinin'ny fampianarana maharikoriko nataon'i Roma papaly. Marihiko fa ny asan'ny Reformasiona izay natomboka tamin'ny ^{taonjato faha-}13 dia tsy nahatontosa ny fanadiovana sy ny fanamasinana notakiana tamin'ny fahamarinana rehetra tamin'ny alalan'ily Andriamanitra mpamonjy intelo masina sy madio tanteraka.

Dan 8:13 *Nandre olona masina niteny aho; ary hoy ny olona masina iray tamin'ily niteny hoe: Mandra-pahoviana no hahatanterahan'ny fahitana ny amin'ny ~~fanatitra mandrakizay~~ sy ny ota mahavery? Mandra-pahoviana no hanitsakitsaka ny fitoerana masina sy ny tafika?*

13a- *Nandre olo-masina niteny aho; ary hoy ny olona masina iray tamin'ily niteny*

olo-masina ihany no mahafantatra ny ota nolovaina tany Roma. Ho hitantsika indray izy ireo ao amin'ny fahitana aseho ao amin'ny Dan.12.

13b- *Mandra-pahoviana no hahatanterahan'ily fahitana?*

Mitaky daty hanamarika ny fiafaran'ny fahavetavetana Romana ny olo-masina.

13c- *momba ny ~~serona~~mandrakizay*

Mangataka daty hanamarihana ny fiverenan'ny fisoronana **mandrakizay** amin'ny alalan'i Kristy ny olo-masina.

13d- *ary ny momba ny fahotana manimba ?*

Mangataka daty iray hanamarihana ny fiverenan'ny Sabata andro fahafito ny olo-masina, izay voasazy noho ny fandravana Romana sy ny ady ny fandikandalàna; ary ho an'ireo mpandika azy dia haharitra hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao izany famaizana izany.

13- *Mandra-pahoviana no hanosihosy ny fitoerana masina sy ny tafika?*

Mangataka daty hanamarika ny fiafaran'ny **fanenjehana nataon'ny papa** azy ireo ny olo-masina, dia ireo olo-masina nofidin'Andriamanitra.

Dan 8:14 *Ary hoy izy tamiko: Telon-jato sy roa arivo hariva sy maraina; dia hodiovina ny fitoerana masina.*

14a- Nanomboka tamin'ny 1991, Andriamanitra dia nitarika ny fianarako momba io andininy tsy voadika io. Ity ny tena fandikany ny soratra hebreo.

Ary hoy izy tamiko: Mandra-pihavin'ny hariva, dia ho masina ny telon-jato amby roa arivo.

Hitanao fa ny fe-potoana amin'ny 2300 hariva-maraina dia mikendry ny **fanamasinana** ireo olom-boafidy nofidin'Andriamanitra manomboka amin'ny daty izay hofaritana amin'io fe-potoana io. Ny fahamarinana mandrakizay azo amin'ny batisa mandra-pahatongan'izany dia mampametra-panontaniana. Ny fitakian'Andriamanitra masina intelo, amin'ny maha Ray sy Zanaka ary Fanahy Masina, dia niova ary nohamafisin'ny filan'ny olom-boafidy tsy hanota intsony amin'ny Sabata na amin'ny ôrdônansy hafa izay mivoaka avy amin'ny vavan'Andriamanitra. Naverina tamin'ny laoniny araka izany ny *lalana tery* mitondra famonjena izay nampianarin'i Jesosy. Ary ny modelin'ny olom-boafidy naseho tao amin'i **Noa sy Daniela ary Joba** dia manamarina ny an-tapitrisany voafidy ho an'ny folo lavo tamin'ny fitsarana farany ao amin'ny Dan.7:10.

Dan 8:15 *Raha mbola nahita izany fahitana izany izaho Daniela ka nitady hahalala izany, dia, indro, nisy lehilahy nitarehin-dehilahy nitsangana teo anatrehako.*

15a- Raha araka ny lojika dia tian'i Daniela hahazo ny hevitr'ilay fahitana ary izany dia hahazo azy ao amin'ny Dan. 10:12, izay hamarinin'Andriamanitra, nefa tsy ho tanteraka tanteraka amin'ny faniriany tahaka ny valin-tenin'Andriamanitra ao amin'ny Dan. 12:9 dia mampiseho izany: *Ary hoy Izy: Mandehana, ry Daniela, fa hofenoina sy hofehezina ireo teny ireo **mandra-pahatongan'ny andro farany**.*

Dan 8:16 *Ary nandre feon'olona teo afovoan'i Olay aho; niantso izy ka nanao hoe: Ry Gabriela, hazavao aminy ny fahitana.*

16a- Ny sarin'i Jesoa Kristy teo afovoan'i Olay dia niandry ny lesona nomena tao amin'ny fahitana ao Dan.12. Ny anjely Gabriela, mpanompo akaiky an'i Kristy, no tompon'andraikitra amin'ny fanazavana ny hevitra ny fahitana manontolo hatramin'ny voalohany. Aoka àry isika hanaraka amim-pitandremana ny fanazavana fanampiny haseho ao amin'ireo andininy manaraka.

Dan 8:17 *Dia nanatona teo amin'ilay nitoerako izy; ary raha nanatona izy, dia raiki-tahotra aho ka lavo niankohoka. Ary hoy Izy tamiko: Tandremo, ry zanak'olona, fa ny fahitana dia milaza ny andro farany.*

17a- Ny fahitan'ny zava-manan'aina any an-danitra dia hiteraka izany foana eo amin'ny olombelona nofo. Aoka anefa isika hitandrina tsara rehefa manasa antsika izy. Hanomboka amin'ny fiafaran'ny fahitana iray manontolo ny fotoana fiafarana mifandraika.

Dan 8:18 *Ary raha niteny tamiko izy, dia nijoro teo amin'ny tavako aho. Nikasika ahy Izy ka nampijoro ahy tamin'izay nitoerako.*

18a- Ao anatin'izany traikefa izany, Andriamanitra dia manipika ny ozon'ny nofo izay tsy mitovy amin'ny fahadiovan'ny vatana selestialin'ireo anjely mahatoky.

Dan 8:19 *Dia hoy Izy tamiko: Hampianatra anao izay ho tonga amin'ny fiafaran'ny fahatezerana aho; fa misy fotoana ho an'ny farany .*

19a- Ho avy ny fiafaran'ny fahatezeran'Andriamanitra, fa io fahatezerana io dia hamarinin'ny tsy fankatoavana kristiana, lova avy amin'ny fampianaran'ny papa Romana. Ny fampitsaharana an'io fahatezeran'Andriamanitra nambaran'ny faminaniana io àry dia miangatra satria tsy hisy intsony izany aorian'ny fandranganana ny olombelona manontolo amin'ny fiverenana amin'ny voninahitr'i Kristy.

Dan 8:20 *Ny ondrilahy hitanao izay nanan-tandroka dia ny mpanjakan'ny Mediana sy ny Persiana.*

20a- Fanontaniana ny amin'ny nanomezan'Andriamanitra hevitra ny olomboafidiny mba hahazoan'izy ireo ny foto-kevitra ny fifandimbiasan'ireo tandindona aseho. Ny Medianina sy Persianina dia manamarika ny toe-javatra arantara tamin'ny fiandohan'ny fanambarana. Ao amin'ny Dan.2 sy 7 izy ireo no teo amin'ny laharana faharoa.

Dan 8:21 *Ny osilahy dia ny mpanjakan'i Javana, ary ny tandroka lehibe eo anelanelan'ny masonry dia ny mpanjaka voalohany.*

21a- I Gresy kosa no laharana faharoa; ny fahatelo ao amin'ny Dan.2 sy 7.

21b- *Ny tandroka lehibe eo anelanelan'ny masonry dia ny mpanjaka voalohany*

Araka ny efa hitantsika, dia mahakasika an'ilay Grika mpandresy lehibe, Aleksandra Lehibe, izy io. Ilay tandroka lehibe, sarin'ny toetrany manafintohina sy tia ady izay tsy nampietry ny mpanjaka Dariosy 3, satria namoy ny fanjakany sy ny ainy izany. Amin'ny fametrahana io tandroka io tsy eo amin'ny handriny fa eo anelanelan'ny maso, ny Fanahy dia mampiseho ny faniriany tsy mety afa-po amin'ny fandresena fa ny fahafatesany ihany no hijanona. Fa ny maso koa dia clairvoyance ara-paminaniana, ary hatramin'ny nahaterahany dia nisy lahatra miavaka iray nambaran'ny clairvoyant taminy ary mino ny hoaviny efa nambarany nandritra ny androm-piainany izy.

Dan 8:22 Ary *ny tandroka efatra nipoitra hisolo io tandroka tapaka io dia fanjakana efatra izay hitsangana avy amin'ity firenena ity, nefa tsy hahery tahaka izany.*

22a- Hitantsika ireo tarana-mpanjaka grika efatra naorin'ireo jeneraly efatra nandimby an'i Aleksandra, izay mbola velona taorian'ny 20 taona niady teo amin'ireo folo izay nisy azy ireo tamin'ny voalohany.

Dan 8:23 Ary *rehefa tapitra ny fanapahany, rehefa levona ny mpanota, dia hisy mpanjaka hitsangana, izay masiaka sy fetsy.*

23a- Mandalo ny fotoana anelanelam-potoana ilay anjely, dia mampahatsiahy ny vanim-potoana Kristiana tamin'ny fitondran'i Roma papaly. Rehefa manao izany izy dia manondro ny tena tanjon'ny fanambarana nomena. Fa io fanazavana io dia mitondra fampianarana hafa izay hita ao amin'ny fehezan-teny voalohany amin'ity andininy ity: *Amin'ny faran'ny fanapahany, dia ho fongotra ny mpanota.* Iza ireo mpanota lany tamingana izay nialoha ny andron'ny fitondran'ny papa? Ireo no Jiosy nasionaly nikomy izay nandà an'i Jesosy Kristy ho Mesia sy Mpamonjy, mpanafaka, eny, fa ny ota natao ihany ary ny tombontsoan'ireo izay eken'izy ireo ihany noho ny hatsaran'ny finoany. Raha ny marina dia *levon'ny* miaramilan'i Roma tao amin'ny 70 izy ireo, dia izy ireo sy ny tanànan'i

Jerosalema, ary fanindroany izany taorian'ny fandravana nitranga teo ambany fitarihan'i Nebokadnezara tamin'ny taona 586. Tamin'ny alalan'izany fihetsika izany no nanomezan'Andriamanitra porofo fa nifarana ny firaisankina fahiny hatramin'izay. ny fahafatesan'i Jesosy Kristy izay tany Jerosalema dia triatra nizara roa ny efitra fisarahan'ny tempoly, hatrany ambony ka hatrany ambany, ka izany dia mampiseho fa avy amin'Andriamanitra mihitsy ilay hetsika.

23b- *hisy mpanjaka masiaka sy mahay mitsangana*

Izany no famaritan'Andriamanitra ny papa izay asehon'ny Dan. 7:8 amin'ny *fiavononana* ary eto amin'ny *fahamaizinana*. Manampy izy *ary mahay*. Ny fahaiza-manao dia ny fanafenana ny fahamarinana sy ny fisehoana amin'izay tsy maha izy antsika. Ampiasaina hamitahana ny mpiara-belona ny hafetsena, izany no ataon'ny papa nifandimby.

Dan 8:24 *Hitombo ny heriny, nefa tsy amin'ny herin'ny tenany; hanao fandravana tsy mampino izy, hahomby amin'ny asany, handringana ny mahery sy ny vahoakan'ny olo-masina.*

24a- *Hitombo ny heriny*

Voalaza ao amin'ny Dan.7:8 ho toy ny “*tandroka kely*” tokoa ny andininy faha- 20 .

24b- *fa tsy amin'ny herin'ny tenany*

Eto indray, ny tantara dia nanamafy fa raha tsy nisy ny fanohanana mitam-piadiana avy amin'ireo mpanjaka, dia tsy ho nisy ny fitondran'ny papa. Ny mpanohana voalohany dia i Clovis mpanjakan'ny Franks tao amin'ny tarana-mpanjaka Merovingiana ary taorian'izany, ny an'ny tarana-mpanjaka Carolingiana ary farany, ny an'ny tarana-mpanjaka Capetian, dia zara raha tsy nisy ny fanohanana'ny mpanjaka frantsay. Ary ho hitantsika fa io fanohanana io dia misy vidiny. Ho ohatra amin'izany ny fanapahana ny lohan'ny Mpanjaka frantsay Louis 16, ny Mpanjakavavy Marie Antoinette, ireo lapan'ny mpanjaka sy ny mpitondra fivavahana katolika romana izay tompon'andraikitra indrindra, tamin'ny alalan'ny guillotine napetraka tany Frantsa tao an-drenivohitra sy ny tanàn-dehibem-paritany, nataon'ireo revolisionera frantsay teo anelanelan'ny 1793. ary 1794; vanim-potoana roa amin'ny “Fampihorohoroana” nosoratana tamin'ny taratasin-dra ho fahatsiarovana ny maha-olombelona. Ao amin'ny Apok. 2:22 dia holazaina amin'izao teny izao izany famaizan'Andriamanitra izany: **Indro, hataoko eo ambonin'ny farafara izy , ary halefako fahoriana lehibe. TSY izay mijangajanga aminy**, raha tsy mibebaka amin'ny asany. **Hovonoiko ny zanany**; dia ho fantatry ny fiangonana rehetra fa Izaho no mandinika ny saina sy ny fo, ary Izaho hamaly ny tsirairay araka ny asanareo.

24c- *hanao korontana tsy mampino izy*

Ety an-tany dia tsy misy olona afaka manisa azy ireo, fa any an-danitra, Andriamanitra dia mahalala ny isa marina ary amin'ny ora famaizana amin'ny fitsarana farany, dia ho voavonjy avokoa izy rehetra, manomboka amin'ny kely indrindra ka hatramin'ny faran'izay mahatsiravina indrindra amin'ireo mpanoratra azy.

24d- *hahomby amin'ny asa ataony izy*

Ahoana no tsy hahombiazany, rehefa nomen'Andriamanitra izany andraikitra izany izy hanafay ny ota nataon'ny olony izay milaza ny famonjena azon'i Jesosy Kristy?

24- *Handringana ny mahery sy ny olon'ny olo-masina Izy*

Amin'ny fandavany ny tenany ho solontenan'Andriamanitra eto an-tany sy fandrahonana azy ireo amin'ny fandroahana izay hanakatona ny fidirany any andanitra, dia mahazo ny faneken'ny lehibe sy ny mpanjaka amin'ny tany andrefana ny papa, ary mainka fa ny kely, na manankarena na mahantra. , fa samy tsy mahalala, noho ny tsy finoany sy ny tsy firaharahany ny fahamarinan'Andriamanitra.

Hatramin'ny niandohan'ny vanim-potoan'ny Reformasiona natomboka hatramin'i Peter Valdo tamin'ny 1170, dia tezitra mafy ny fitondrana papaly tamin'ny fandrisiona hanohitra ny mpanompon'Andriamanitra mahatoky, ireo hany tena olo-masina milamina sy milamina foana, ireo ligy katolika mpamono olona tohanan'ny fitsarana. famotopotorana ny fahamasinany sandoka. Ireo mpitsara misaron-tava izay nandidy fampijaliana mahatsiravina toy izany ho an'ny olo-masina sy ny hafa, izay samy voampanga ho mpivadi-pinoana amin'Andriamanitra sy Roma, dia samy tsy maintsy hampamoahin'izy ireo ny fitakiany eo anatrehan'Andriamanitra marina amin'ny ora hampiharana ny fitsarana farany ara-drariny, ao amin'ny Dan. 9 sy Apok. 20:9–15.

Dan 8:25 *Noho ny fiavonavonany sy ny fihatsarambelatsihy, dia hiavonavona ao am-pony izy ka handringana olona maro izay tsy manana ahiahy, ary hirehareha hanohitra ny lehiben'ny mpanapaka; fa ho rava izany, raha tsy misy ezaka ataon'ny tanana.*

25a- *Noho ny fanambinana sy ny fahombiazan'ny hafetsen-dratsy nataony*

Io fanambinana io dia manolo-kevitra ny fananany izay ampifandraisin'ilay andininy amin'ny hafetseny . Raha ny marina, dia tsy maintsy mampiasa fitaka isika , rehefa kely sy malemy mba hahazoana olona manankarena, vola sy harena isan-karazany izay voatanisa ao amin'ny Apok. 18:12 sy 13.

25b- *hanana fireharehana ao am-pony izy*

Izany, na dia teo aza ny lesona nomen'ny zavatra niainan'i Nebokadnezara Mpanjaka tao amin'ny Dan.4 sy ilay nampalahelo kokoa an'i Belsazara zafikeliny ao amin'ny Dan.5.

25c- *handringana olona maro izay nandry fahizay Izy*

Ny toetra milamina dia vokatry ny Kristianisma marina, fa hatramin'ny 1843 ihany. Fa talohan'io daty io, ary indrindra indrindra, mandra-pahatapitry ny Revolisiona Frantsay, tamin'ny faran'ny 1260 taona nanjakan'ny papa, araka ny faminiana ao amin'ny Dan. 7:25, dia finoana diso. dia miavaka amin'ny habibiana izay mamely na mamaly ny habibiana. Amin'ireny fotoana ireny ihany no ahitan'ny fahalemam-panahy sy ny fiadanana. Tsy niova ny fitsipika napetrak'i Jesosy hatramin'ny andron'ny apostoly, ny olom-boafidy dia ondry manaiky hatao sorona fa tsy mpivaro-kena mihitsy.

25d- *ary hitsangana hanohitra ny lehiben'ny mpanapaka izy*

Miaraka amin'izany fahitsiana izany dia tsy azo atao intsony ny misalasalala. Ilay mpitarika , voatonona ao amin'ny andininy faha-11 sy faha-12, dia i Jesosy

Kristy tokoa, ilay *Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo* izay miseho amin'ny voninahitry ny fiverenany ao amin'ny Apok. 19:16. Ary tao aminy no nesorin'ny papa Romana ny fisoronana *maharitra mandrakizay* .

Dan 8:26 *Ary marina ny fahitana ny hariva sy ny maraina izay voalaza. Amin'ny lafiny iray, tazomy ho tsiambaratelo izany fahitana izany, satria mifandraika amin'ny fotoana lavitra.*

26a- *Ary marina ny fahitana ny hariva sy ny maraina, izay resahina*

Ny anjely dia nanamarina ny niandohan'ny faminanian'ny “maraina 2300 hariva” ao amin'ny andininy faha-14. Noho izany, dia misarika ny saina, farany, ho amin'io zava-miafina io izay tsy maintsy hazavain'ireo olo-masina nofidin'i Jesosy Kristy sy ho takatry ny saina amin'ny fotoana hahatongavan'ny fotoana. tonga hanao izany.

26b- *Raha ny aminareo, dia ataovy mangingina ity fahitana ity, fa momba ny fotoana lavitra*

Eny tokoa, teo anelanelan'ny andron'i Daniela sy ny antsika, dia efa ho 26 taona teo ho eo no lasa. Ary noho izany isika dia mahita ny tenantsika amin'ny ***fotoan'ny farany*** izay tsy maintsy hazavaina io zava-miafina io; hatao ilay zavatra, fa tsy alohan'ny fianarana ny Dan.9 izay hanome ny fanalahidy tena ilaina amin'ny fanatanterahana ireo kajikajy naroso.

Dan 8:27 *Izaho Daniela dia narary sy narary ela; dia nitsangana aho ka nitandrina ny raharahan'ny mpanjaka. Gaga aho tamin'ily fahitana, ary tsy nisy nahalala izany.*

27a- Ity tsipiriany mahakasika ny fahasalaman'i Daniela ity dia tsy zavatra manokana. Mandika ho antsika ny maha-zava-dehibe ny fandraisana vaovao avy amin'Andriamanitra momba ny 2300 hariva maraina; fa tahaka ny aretina mety hitarika ho amin'ny fahafatesana, ny tsy fahalalana ny zava-miafina dia hanameloka ny kristiana farany izay hiaina amin'ny ***andro farany*** ho amin'ny fahafatesana ara-panahy mandrakizay .

Daniela 9

Dan 9:1 *Tamin'ny taona voalohany nanjakan'i Dariosy, zanak'i Ahasoerosy, avy amin'ny taranaky ny Mediana, izay tonga mpanjakan'ny fanjakan'ny Kaldeana, - Biblics*

1a- Araka ny vavolombelona nanatri-maso an'i Daniela, ka tsy azo lavina, dia fantatsika fa Dariosy mpanjakan'i Dan.5:30 dia zanak'i Ahasoerosy, avy amin'ny taranaky ny Mediana; mbola tsy nisolo azy àry i Kyrosy mpanjaka persianina 2. Ny taona voalohany nanjakany no nandreseny an'i Babylona, ka nalainy tamin'ny Kaldeanina izany.

Dan 9:2 *tamin'ny taona voalohany nanjakany, izaho Daniela dia nahita tamin'ny boky fa fito-polo taona no ho fandravana an'i Jerosalema, araka ny isan'ny taona izay nolazain'ny Tompo tamin'i Jeremia mpaminany.*

2a- I Daniela dia miresaka momba ireo asa soratra ara-paminaniana nataon'i Jeremia mpaminany. Omeny ohatra tsara ny amin'ny finoana sy ny fahatokiana izay mampiray ny mpanompon'Andriamanitra eo ambany masonry. Nohamafisiny àry ireto teny ao amin'ny 1 Kor. 14:32 ireto: *Ny fanahin'ny mpaminany dia manaiky ny mpaminany* . Nipetraka tany Babylona i Daniela nandritra ny 70 taona nambara mialoha momba ny fandroahana ny vahoaka hebreo. Mahaliana azy koa ny momba ny fiverenany any Israely izay, araka ny filazany, dia tokony ho akaiky. Mba hahazoana valim-bavaka avy amin'Andriamanitra dia manao vavaka mahatalanjona izay hohalalinintsika izy.

Ny vavaka modely amin'ny finoan'ny olo-masina

Ny lesona voalohany amin'ity toko faha-9 amin'ny Daniela ity dia ny fahatakarana ny antony tian'Andriamanitra hiseho ao amin'io tapany amin'ny bokin'i Daniela io.

Ao amin'ny Dan. 8:23, tamin'ny alalan'ny fanambarana ara-paminaniana ny amin'ireo *mpanota lany ritra* , dia nahazo fanamafisana isika fa ny Jiosy tamin'ny firenena Israely dia nohelohin'ny Romana sy naringan'ny afo indray tamin'ny taona 70, noho ny zavatra rehetra izay niaiken'i Daniela tao amin'ny bokiny. vavaka. Ary iza moa izany Israely izany natolotra voalohany tamin'Andriamanitra velona hatramin'i Abrahama ka hatramin'ny apostoly sy mpianatr'i Jesosy Kristy 12, izay Jiosy? Santionany amin'ny olombelona rehetra ihany, satria hatramin'ny Adama dia nitovy ihany ny olona ankoatra ny lokon'ny hodiny izay manomboka amin'ny tena mazava ka hatramin'ny maizina. Saingy na inona na inona firazanany, firazanany, zavatra nampitaina avy amin'ny ray amandreniny ho an'ny zanany lahy sy vavy, dia mitovy ny fitondran-tenan'izy ireo. Araka ny fitsipiky ny fanalana ny ravin'ny daisy, "Tiako ianao, kely, be dia be, mafana fo, adala, tsy misy", ny lehilahy dia mamerina izany karazana fihetseham-po izany manoloana an'ilay Andriamanitra velona namorona ny zava-drehetra rehefa hitany ny zava-drehetra. fisiana. Ary koa, ilay Mpitsara lehibe dia mahita eo amin'ireo izay milaza fa avy aminy, ireo olona mahatoky izay tia azy sy mankatò azy, ny hafa izay milaza ho tia azy, nefa tsy mankatò azy, ny hafa izay miaina ny fivavahany amin'ny tsy firaharahana, ary ny hafa kosa miaina izany amin'ny a fo mafy sy acerbic izay mahatonga azy ireo ho fanatika ary amin'ny fara-tampony dia tsy mahatanty ny fifanoherana sy ny fanalam-baraka sy ny fanohanana ny famonoana ny mpanohitra tsy zaka. Hita teo amin'ny Jiosy ireo fitondran-tena ireo, satria mbola hita eo amin'ny olona manerana ny planeta Tany sy amin'ny fivavahana rehetra izay tsy mitovy anefa.

Ny vavak'i Daniela dia tonga hanontany anao hoe: inona amin'ireo fihetsika ireo no ahafantaranao ny tenanao? Raha tsy ny amin'izay tia an'Andriamanitra sy mankatò Azy ho vavolombelon'ny fahatokiany, dia anontanio ny hevitrao momba ny finoana; mibebaha ary manome ho

an'Andriamanitra ny vokatry ny fibebahana amin-kitsimpo sy tena izy tahaka ny hataon'i Daniela.

Ny antony faharoa nahatonga an'io vavaka io ato amin'ity toka faha-9 ity dia ny hoe ny nahatonga ny fandranganana farany an'i Israely tamin'ny taona 70 nataon'ny Romana, dia notsaboina sy novolavolaina tao: ny fiavian'ny Mesia voalohany teto an-tany . Ary rehefa nolavin'ny mpitondra fivavahana io Mesia io, izay ny hany fahadisoany dia ny fahatanterahan'ny asany izay nanameloka azy, dia nanaitra ny vahoaka hanohitra Azy ireo mpitondra fivavahana, tamin'ny fiampangana feno fanendrikendrehana izay noravana sy notoherin'ny zava-misy. Noho izany dia nanorina ny fiampangany farany tamin'ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra izy ireo, ka niampanga azy, lehilahy iray, ho nilaza ny tenany ho Zanak'Andriamanitra. Ny fanahin'ireo mpitondra fivavahana ireo dia mainty toy ny vainafo mirehitra izay handevona azy ireo amin'ny fotoan'ny fahatezerana marina. Fa ny fahadisoana lehibe indrindra nataon'ny Jiosy dia tsy noho ny namonoana azy, fa noho ny tsy fahafantarany azy taorian'ny nitsanganan'Andriamanitra tamin'ny maty. Manoloana ny fahagagana sy ny asa tsara nataon'ny apostoliny roa ambin'ny folo lahy, dia nanamafy ny tenany tahaka an'i Farao izy ireo tamin'ny androny, ary nanambara izany tamin'ny namonoana an'i Stefana diakona mahatoky izay nitorbato ny tenany, nefa tsy nitodika tany amin'ny Romana.

Ny antony fahatelo mahatonga an'io vavaka io dia ny fandraisana anjara amin'ny fandinihana mampalahelo farany amin'ny fiafaran'ny traikefa lava niainana tamin'ny fifandraisany tamin'Andriamanitra ; fijoroana vavolombelona, karazana testamenta navelan'ny fiombonan'ny Jiosy ho an'ny olombelona sisa. Fa amin'io fandroahana an'i Babylona io no nitsaharan'ny fampisehoana nomanin'Andriamanitra. Marina fa hiverina any amin'ny tanindrazany ny Jiosy, ary homem-boninahitra sy hankatoavina mandritra ny fotoana kelikely Andriamanitra, fa hanjavona haingana ny tsy fivadihana, hany ka hamarinina amin'ny fisedrana farany ny finoany izay miorina amin'ny voalohany ny fahavelomany. ny fiavian'ny Mesia, satria tsy maintsy ho Zanak'Israely Izy, Jiosy teo amin'ny Jiosy.

Ny antony fahefatra amin'izany vavaka izany dia noho ny fahatanterahan'ireo fahadisoana voalaza sy nambara sy nohavaozin'ny Kristianina tamin'ny androny, nanomboka tamin'ny nandaozana ny Sabata tamin'ny 7 Martsa 321 ka hatramin'izao androntsika izao . Tsy afa-nandositra tamin'ny ozon'ny fotoana ny andrim-panjakana ofisialy farany voatahy nanomboka tamin'ny 1873 sy ny isam-batan'olona nanomboka tamin'ny 1844, satria nandoa izany i Jesosy tamin'ny 1994. Hazavain'ny fandinihana ny toka farany amin'ny Daniela sy ny boky Apokalypsy ireo daty ireo sy ireo zava-miafina farany.

Andeha isika hihaino tsara an'i Daniela miresaka amin'Andriamanitra Tsitoha.

Dan 9:3 *Ary nanandraatra ny tavako amin'i Jehovah Tompo aho, mba hitodika amin'ny fivavahana sy ny fifonana sy ny fifadian-kanina ary ny haka lamba fisaonana sy ny lavenona.*

3a- Efa antitra i Daniela, nefa tsy levona ny finoany, ary voatahiry sy nokolokoloina ary voatazona ny fifandraisany amin'Andriamanitra. Amin'ny toe-javatra misy azy, ny fony dia tena tso-po, ny fifadian-kanina, ny lamba fisaonana ary ny lavenona dia tena misy dikany. Ireo fanao ireo dia mampiseho ny tanjaky ny fanirian'ny olona iray hohenoina sy homen'Andriamanitra. Ny fifadian-kanina dia mampiseho ny fahambonian'ny valin-tenin'Andriamanitra raha oharina amin'ny fahafinaretana amin'ny fihinanana. Amin'ity fomba ity dia misy ny hevitra milaza amin'Andriamanitra fa tsy te-hiaina intsony aho raha tsy misy ny valinteninao, tsy mandeha lavitra amin'ny famonoan-tena.

Dan 9:4 *Nivavaka tamin'i Jehovah Andriamanitra aho ka nitsotra taminy hoe: Tompo ô, Andriamanitra lehibe sy mahatahotra, Izay mitandrina ny fanekenao sy mamindra fo amin'izay tia Anao sy mitandrina ny didinao.*

4a- *Tompo, Andriamanitra lehibe sy mahatahotra*

Natao sesitany tany Babylona ny Israely ary nandoa vola mba hahafantarana fa lehibe sy mahatahotra Andriamanitra.

4b- *ianao izay mitandrina ny fanekenao sy mamindra fo amin'izay tia Anao sy mitandrina ny didinao!*

Asehoni Daniela fa mahalala an'Andriamanitra izy satria naka ny fandreseny avy tao amin'ny lahatsoratra ny faharoa amin'ny didy folo an'Andriamanitra, izay tsy fantatra ny Katolika mampalahelo nandritra ny taonjato maro nisian'ny haizina, satria tamin'ny maha-tompon-daza, ny papa dia nandray an-tanana ny hanaisotra izany amin'ny toerany. dikan-tenin'ny didy folo, satria nisy didy nifantoka tamin'ny nofo nampiana mba hitazonana ny isa ho folo; ohatra tsara dia tsara amin'ny tsy fahalalam-pomba sy ny fitaka nomelohina tao amin'ny toko teo aloha.

Dan 9:5 *Efa nanota izahay, efa nanao meloka, efa ratsy fanahy sy maditra, efa niala tamin'ny didinao sy ny fitsipikao.*

5a- Tsy afaka ny ho marina kokoa sy mazava kokoa isika satria ireo no fahadisoana izay nitarika an'i Israely ho sesitany, afa-tsy ny hoe i Daniela sy ny telo tamin'ireo namany dia tsy meloka tamin'izany karazana fahadisoana izany; izany dia tsy manakana azy tsy hanohana ny foto-kevitra ny olony sady mitondra ny vesatry ny helony.

Amin'izay dia tsy maintsy mahatsapa isika amin'ny taona 2021 fa isika Kristianina koa dia manompo an'io Andriamanitra tsy miova io araka ny ambarany ao amin'ny Mal.3:6: *Fa Izaho no Jehovah, ka tsy miova Aho; ary ianareo, ry taranak'i Jakoba, tsy mbola lany ritra* . Mety tsara ny miteny hoe “mbola tsy lany”. Satria hatramin'ny nanoratan'i Malakia ireo teny ireo dia nisehoan'i Kristy, dia nolavin'ny zanak'i Jakoba Izy ka novonoiny ho faty, ary araka ny teny faminiana ao amin'ny Dan.8:23, dia nifarana tamin'ny faha-70 ny Romana. Ary raha tsy miova Andriamanitra, dia midika izany fa ny Kristianina tsy mahatoky izay mandika ny didiny, anisan'izany, voalohany indrindra, ny Sabata nohamasinina, dia ho voa mafy kokoa noho ny Hebreo sy ny firenena Jiosy tamin'ny androny.

Dan 9:6 *Tsy nihaino ny mpaminany mpanomponao izahay, izay niteny tamin'ny anaranao tamin'ny mpanjakanay sy ny mpanapaka anay sy ny razanay ary ny vahoaka rehetra amin'ny tany.*

6a- Marina tokoa fa meloka amin'ireo zavatra ireo ny Hebreo, nefa inona no azontsika lazaina momba ireo Kristiana izay, na dia tamin'ny andrim-panjakana farany naoriny aza, dia meloka tamin'izany zavatra izany ihany?

Dan 9:7 *Anao, Jehovah ô, ny fahamarinana, ary anay ny henatra amin'izao andro izao, amin'ny lehilahy amin'ny Joda sy amin'ny mponina any Jerosalema ary amin'ny Isiraely rehetra, na ny akaiky na ny lavitra, tany amin'ny tany rehetra izay nananjika azy noho ny fahadisoany taminao.*

7a- Mahatsiravina ny famaizana ny Isiraely, be dia be ny maty ary ny sisa velona ihany no nanana fahafahana natao sesitany tany Babylona ary avy tao dia niparitaka nanerana ny tanin'ny fanjakan'ny Kaldeana sy ny fanjakana Persiana nandimby azy. Rava tany an-tany hafa ny firenena jiosy, nefa, araka ny fampanantenany, dia tsy ho ela Andriamanitra dia hanangona ny Jiosy indray ao amin'ny tanindrazany, dia ny tanin'ny razany. Hery sy hery manao ahoana no ananan'io Andriamanitra velona io! Ao amin'ny vavaka nataony, i Daniela dia naneho ny fibebahana rehetra izay tsy maintsy asehon'ireo olona ireo alohan'ny hiverenany any amin'ny taniny masina, fa rehefa eo anilany Andriamanitra.

Daniela dia niaiky ny fijangajangana jiosy nosazin'Andriamanitra nefa inona no sazy ho an'ny Kristianina manao toy izany koa? fandroahana, sa fahafatesana?

Dan 9:8 *Tompo ô, ho aminay ny henatra sy ny mpanjakanay sy ny mpanapaka anay ary ny razanay, satria efa nanota taminao izahay.*

8a- Voatonona ny teny mahatsiravina, ny teny hoe “fahotana”. Iza no afaka mamarana ny ota izay miteraka fijaliana lehibe toy izany? Ity toko ity no hanome ny valiny. Tsara ianarana sy tsaroana ny lesona iray: Niaritra ny vokatry ny safidy sy ny fitondran-tenan'ny mpanjaka sy ny mpitondra ary ny raim-pianakaviana nitondra azy ny Isiraely. Koa ity misy ohatra iray izay azo ampirisihana ny tsy fankatoavana ny mpitondra mpanao kolikoly mba hitoetra ao amin'ny fitahian'Andriamanitra. Izany no safidy nataon'i Daniela sy ireo namany telo lahy ary voatahy izy ireo noho izany.

Dan 9:9 *Ho amin'i Jehovah Andriamanitsika anie ny famindramp-po sy ny famelan-keloka, fa efa nivadika taminy izahay.*

10a- Ao anatin'ny toe-javatra misy ny fahotana dia iray ihany ny fanantenana; miantehera amin'ilay Andriamanitra tsara fanahy sy mamindra fo mba hamelany ny helony. Mandrakizay ny dingana, ny Jiosy ao amin'ny fiombonana taloha sy ny Kristiana amin'ny vaovao dia mila famelan-keloka mitovy. Eto indray Andriamanitra dia manomana valin-kafatra izay tsy maintsy haloany.

Dan 9:10 *Tsy nihaino ny feon'i Jehovah Andriamanitray izahay ka nanaraka ny lalàny, izay nampitondrainy ny mpaminany mpanompony teo anoloanay.*

10a- Toy izany koa no mitranga amin'ny Kristianina amin'ny taona 2021.

Dan 9:11 *Ny Isiraely rehetra efa nandika ny lalànao ka nivily tsy hihaino ny feonao. Dia nalatsaka tamintsika ny ozona sy ny fanozonana, izay voasoratra ao amin'ny lalàn'i Mosesy, mpanompon'Andriamanitra, satria efa nanota tamin'Andriamanitra isika.*

11a- Ao amin'ny lalàn'i Mosesy tokoa, Andriamanitra dia nampitandrina ny Isiraely amin'ny tsy fankatoavana. Taorian'izany anefa, i Ezekiela mpaminany, niara-belona tamin'i Daniela, dia natao sesitany 13 taona taorian'i Daniela, izany hoe 5 taona taorian'ny nahitan'i Joiakina Mpanjaka, rahalahin'i Joiakima, izay nandimby azy ho babo teo amin'ny ony Kebara, teo anelanelan'i Tigra sy ny Reniranon'i Jehovah. Eofrata. Tao no nanomezan'Andriamanitra tsindrimandry azy sy nasainy nanoratra hafatra izay hitantsika ankehitriny ao amin'ny Baibolintsika. Ary ao amin'ny Ezé.26 no ahitantsika famaizana mifandimby izay hita miharihary amin'ny lafiny ara-panahy fa tsy ny trompetra fito ao amin'ny Apokalypsy ao amin'ny Apok. 8 sy 9 ihany no modely. Ny fahotana dia voasazy ao amin'ny fanekena vaovao tahaka ny tamin'ny taloha.

Dan 9:12 Efa nahatanteraka ny teny izay nolazainy hamelezana antsika sy ny mpanapaka antsika Izy, ary nahatonga loza lehibe hanjo antsika , izay tsy mbola nisy toy izany atỳ ambanin'ny lanitra rehetra, dia ilay tonga tany Jerosalema.

12a- Tsy nalemy Andriamanitra, nanatanteraka ny fanambarany Izy mba hitahy na hanozona amin'ny fitandremana toy izany koa, ary ny “ loza ” izay namely ny vahoakan'i Daniela dia natao hampitandrina ireo firenena izay mianatra ireo zavatra ireo. Inona anefa no hitantsika? Na dia eo aza ny fijoroana ho vavolombelona voasoratra ao amin'ny Baiboly, io lesona io dia mbola tsy noraharahian'ireo izay mamaky azy io. *Tsarovy ity hafatra ity: Andriamanitra dia manomana ho an'ny Jiosy sy aorian'izy ireo, ho an'ny Kristianina, loza roa lehibe hafa izay haharihary ao amin'ny sisa amin'ny bokin'i Daniela.*

Dan 9:13 Araka ny voasoratra ao amin'ny lalàn'i Mosesy no manjo antsika izao loza rehetra izao; ary tsy nivavaka tamin'i Jehovah Andriamanitray izahay, na niala tamin'ny helokay, na nihaino ny fahamarinanao.

13a- Ny fanamavoana ny zavatra nosoratan'Andriamanitra ao amin'ny Baiboly dia maharitra mandrakizay koa, amin'ny 2021, ny Kristianina koa dia meloka amin'izany fahadisoana izany ary mino izy ireo fa tsy hanohitra izany Andriamanitra. Tsy miala amin'ny faharatsiany koa izy ireo ka tsy miraharaha ny fahamarinana ara-baiboly fa tena zava-dehibe amin'izao andro farany izao, izay aharihary amin'ny fomba hentitra sy azo takarina ny fahamarinana ara-paminaniana, satria ao amin'ny Baiboly mihitsy ny fanalahidin'ny fahatakarana.

Dan 9:14 Jehovah efa nitandrina izany loza izany ka nahatonga izany amintsika; fa marina Jehovah Andriamanitray amin'izay rehetra nataony, fa izahay tsy nihaino ny feony.

14a- Inona koa no holazaiko? Raha ny marina! Kanefa fantaro tsara fa nisy loza lehibe kokoa nomanin'Andriamanitra ho an'ny zanak'olombelona amin'izao andro izao, ary noho izany antony izany ihany. Ho avy izany, eo anelanelan'ny 2021 sy 2030, amin'ny endrika ady nokleary izay ny iraka masina dia ny hamono ny ampahatelon'ny olona araka ny Apok. 9:15.

Dan 9:15 Ary ankehitriny, Jehovah Andriamanitray ô, Izay nitondra ny olonao nivoaka avy tany amin'ny tany Egipta tamin'ny tananao mahery ka nanao ny anaranao tahaka ny amin'izao anio izao, dia efa nanota izahay sady efa nanao heloka.

15a- Mampahatsiahy antsika i Daniela hoe nahoana no melohin'Andriamanitra ny tsy finoana. Eto an-tany, ny fisian'ny vahoaka jiosy dia manaporofa izany

zava-misy miavaka izany noho ny hery mihoatra ny natoraly, ny fivoahan'ny vahoaka hebreo avy tany Ejipta. Ny tantaran'izy ireo manontolo dia mifototra amin'io zava-misy mahagaga io. Tsy manana fahafahana hijoro vavolombelona amin'izany fifindra-monina izany isika, saingy tsy misy afaka mandà fa mbola eo anivontsika ankehitriny ny taranak'izany traikefa izany. Ary mba hanararaotra tsara kokoa an'io fisiana io, dia natolotr'Andriamanitra ho amin'ny fankahalan'ny Nazia ireo olona ireo nandritra ny Ady Lehibe Faharoa. Ny sain'ny zanak'olombelona àry dia nitodika tany amin'ireo tafavoaka velona tamin'ny 1948, izay nahazo ny fonenany teo amin'ny tanin'ny tanindrazany fahiny, izay very nanomboka tamin'ny 70 taona. , mba hahazoana ny fahafatesany, dia teneniko ny hoe “enga anie ny ràny hilatsaka amintsika sy amin'ny zanatsika”. Namaly azy ireo tamin'ny taratasy Andriamanitra. Kanefa ireo Kristiana avy amin'ny antokom-pivavahana rehetra dia tsy niraharaha tamin'ny fomba mahamenatra izany lesona avy amin'Andriamanitra izany, ary azontsika ny antony, satria samy manana ny ozonany avokoa izy ireo. Nanda ny Mesia ny Jiosy, fa ny lalàny kosa nohamavoin'ny Kristianina. Ny fanamelohan'Andriamanitra azy roa ireo àry dia hamarinina tanteraka.

Dan 9:16 *Jehovah ô, araka ny haben'ny famindram-ponao, aoka ny fahatezeranao sy ny fahatezeranao hiala amin'i Jerosalema tanànanao, dia amin'ny tendrombohitrao masina; fa noho ny fahotanay sy ny heloky ny razanay no nahatonga an'i Jerosalema sy ny olonao ho latsa amin'izay rehetra manodidina anay.*

16a- I Daniela eto dia mandray ny hevitra nasehon'i Mosesy teo anatrehan'Andriamanitra: Inona no holazain'ny olona izay mahita ny famaizana ny olony? Fantatr'Andriamanitra ny olana satria Izy mihitsy no nanambara ny amin'ny Jiosy, tamin'ny alalan'ny vavan'i Paoly ao amin'ny Rom.2:24: *Fa noho ny aminareo no itenenan-dratsy ny anaran'Andriamanitra any amin'ny jentilisa, araka ny voasoratra* . Ny Eze.16:27 no tian-kolazainy: *Ary, indro, ahinjitra aminao ny tanako, ahenako ny anjara izay natolotro anao, ary natolotro ho amin'ny sitrapon'ny fahavalonao ianao, dia ny zanakavavin'ny mpanjaka. Filistina, izay menatra noho ny helokareo* . Noho ny fangoraham-pony, dia mbola mila zavatra betsaka ianarana momba ny fitsaran'Andriamanitra an'i Jerosalema tanànanany i Daniela. Fa raha nilaza izy hoe: “ *Jerosalema sy ny olonao dia latsa ho an'izay rehetra manodidina anay* ”, dia tsy diso izy, fa raha ny fanasazian'ny Isiraely no nahatonga ny mpanompo sampy tahotra sy faniriana hanompo an'io Andriamanitra marina io, dia ho niharan'ny sazy izany. tena liana. nefa io zava-nitranga nampalahelo io dia namoa voa kely, tsy dia kely akory, satria isika no nahatonga ny fiovam-pon'i Nebokadnezara Mpanjaka sy Dariosy Mpanjaka Medianina.

Dan 9:17 *Koa ankehitriny, ry Andriamanitray ô, henoy ny vavaka sy ny fifonan'ny mpanomponao, ary noho ny amin'i Jehovah, ampampirapirato ny tavanao amin'ny fitoeranao masina efa lao.*

17a- Ny zavatra nangatahan'i Daniela dia ho azo nefa tsy noho ny fitiavan'Andriamanitra azy, fa noho izany fiverenana amin'ny Isiraely izany sy ny fanorenana indray ny tempoly dia ao anatin'ny tetikasany. Tsy fantatr'i Daniela anefa fa ny tempoly, izay haorina indray, dia horavan'ny Romanina indray

amin'ny taona 70. Izany no mahatonga ny fanazavana ho azony ato amin'ity toko faha-9 ity dia hanasitrana azy ny amin'ny maha-zava-dehibe ny Jiosy izay mbola omeny ny tempoly vato naorina tao Jerosalema; ny tempolin'ny nofon'i Kristy dia tsy ho ela dia ho zava-poana, ary noho izany antony izany dia horavan'ny tafika romanina indray amin'ny taona 70.

Dan 9:18 *Andriamanitro ô, mihainoa ka mihainoa; Ampahirato ny masonao, ka jereo ny faharavanay, jereo ny tanàna niantsoana ny anaranao! Fa tsy noho ny fahamarinanay no anateranay ny fifonanay aminao, fa noho ny haben'ny famindram-ponao.*

18a- Marina tokoa fa i Jerosalema no nofidin'Andriamanitra mba ho toerana nohamasinin'ny fanatrehany be voninahitra. Tsy masina anefa ilay toerana rehefa mijoro eo Andriamanitra, ary nanomboka tamin'ny taona – 586, dia tsy nisy toy izany intsony. Ary ny mifanohitra amin'izany aza, ny faharavan'i Jerosalema sy ny tempoliny dia nanaporofa fa tsy miangatra ny rariny nataony. Io lesona io dia nilaina mba hijeren'ny olona an'ilay Andriamanitra marina ho toy ny zava-manan'aina izay mahita sy mitsara ary manao fihetsika tsy mitovy amin'ireo andriamanitra mpanompo sampy izay tsy mifandray afa-tsy amin'ireo anjely ratsy ao amin'ny tobin'ny devoly. Ny olona mahatoky dia manompo an'Andriamanitra fa ny olona tsy mahatoky kosa dia mampiasa an'Andriamanitra mba hanome ny tenany ho ara-dalàna ara-pivavahana amin'ireo manodidina azy. Tena misy ny fangorahan'Andriamanitra izay niangavy an'i Daniela ary tsy ho ela dia hanome porofa tsara indrindra momba izany izy, dia ao amin'i Jesosy Kristy.

Dan 9:19 *Tompo ô, mihainoa! Tompo ô, mamelà! Tompo ô, tandremo! Miasà ary aza ela, noho ny fitiavanao, Andriamanitro ô! Fa nantsoina amin'ny tanànanao sy ny olonao ny anaranao.*

19a- Ny fahanteran'i Daniela dia manamarina ny fiziriziriana satria, toa an'i Mosesy, ny faniriany manokana indrindra dia ny hahazo izany fiverenana any amin'ny taniny “masiny” izany. Maniry ny hahita ny fanorenana indray ny tempoly masina izay hanome voninahitra an'Andriamanitra sy Israely indray izy.

Dan 9:20 Nefa *izaho dia niteny sy nivavaka ary niaiky ny fahotako sy ny fahotan'ny Isiraely oloko, ary ny fifonako dia natolotro tamin'i Jehovah Andriamanitro ho an'ny tendrombohitra masin'Andriamanitro;*

20a- Tsy mahagaga raha tia an'i Daniela Andriamanitra, fa modely amin'ny fanetren-tena izay mampitolagaga azy sy mahafeno ny fepetran'ny fahamasinana izay takiany. Ny olona rehetra dia mety ho diso raha mbola velona ao amin'ny vatana nofo izy ary tsy an-kanavaka i Daniela. Miaiky ny fahotany izy, mahatsapa ny fahalemeny faran'izay tsy maintsy ataontsika rehetra. Tsy afaka manarona ny fahotan'ny olona anefa ny toetrany ara-panahy, satria olombelona fotsiny izy, ary tsy lavorary. Ny vahaolana dia avy amin'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy.

Dan 9:21 *Raha mbola niteny nivavaka aho, dia nanidina nanatona ahy ny lehilahy Gabriela, izay efa hitako tamin'ny fahitana, tamin'ny fotoan'ny fanatitra hariva.*

21a- Ny fotoana nofidin'Andriamanitra ho amin'ny fitsidihan'i Gabriela dia ny amin'ny fanatitra hariva, izany hoe ny sorona mandrakizay ataon'ny zanak'ondry iray izay maminany ny hariva sy ny maraina ny amin'ny fanatitra an-tsitrapo ho avy ny tenan'i Jesosy Kristy izay masina tanteraka sy tsy manan-tsiny. Ho faty

nohomboana amin'ny hazo fijaliana Izy mba hanonerana ny fahotan'ireo olomboafidiny tokana izay maha-olona Azy tokana. Ny rohy miaraka amin'ny fanambarana izay homena etsy ambany, amin'i Daniela, dia miorina noho izany.

Famaranan'ny vavaka: Valin'Andriamanitra

Dan 9:22 *Nampianatra ahy Izy ka niresaka tamiko; Ary hoy izy tamiko: Daniela, tonga hanokatra ny fahalalanao aho.*

22a- Ny fitenenana hoe “sokafy ny sainao” dia midika fa mandrapahatongan'izany dia nikatona ny faharanitan-tsaina. Miresaka momba ny drafitra famonjen'Andriamanitra izay nafenina mandrapahatongan'ny fotoana nihaonany tamin'ny mpaminany nofidin'Andriamanitra ny anjely.

Dan 9:23 *Raha vao nanomboka nivavaka ianareo, dia nivoaka ny teny, ka tonga hanambara aminareo aho; fa malala ianao. Tandremo ny teny, ka fantaro ny fahitana;*

23a- *Raha vao nanomboka nivavaka ianareo, dia nivoaka ny teny*

Ny Andriamanitra ny lanitra no nandamina ny zava-drehetra, ny fotoan'ny fivoriana amin'ny ora mandrakizay ary ny anjely Gabriela dia nanondro an'i Kristy tamin'ny “Teny” tahaka ny hataon'i Jaona ao amin'ny fiandohan'ny Filazantsarany: ny teny dia tonga *nofo*. Tonga ny anjely mba hanambara aminy “ny Teny” izay midika fa tonga Izy hanambara aminy ny fiavian'i Kristy, araka ny faminaniana avy tamin'i Mosesy araka ny Deot.18:15 ka hatramin'ny 19: Jehovah Andriamanitrao *hanangana anao avy eo aminao*. , *'amin'ny rahalahinareo, izay mpaminany toa ahy, dia hihaino azy ianareo! Toy izany no hovalian'i Jehovah ny nangatahinao tamin'i Jehovah Andriamanitrareo tany Horeba tamin'ny andro nivoriana hoe: Aoka tsy hihaino ny feon'i Jehovah Andriamanitra intsony aho, ary aoka tsy hahita izany afo lehibe izany intsony aho; mba tsy ho faty. Ary hoy Jehovah tamiko: Tsara izay nolazainy. **Izaho hatsangako ho azy avy amin'ny rahalahiny; mpaminany toa anao no hataoko ao am-bavany ny teniko, ary holazainy aminy izay rehetra andidiako azy** . Ary raha misy tsy mihaino ny teniko izay lazainy amin'ny anarako, dia hataoko ampamoaka izy. Fa ny mpaminany izay sahy miteny amin'ny anarako ny teny izay tsy nandidiako azy holazaina, na miteny amin'ny anaran'andriamani-kafa, dia hohelohina ho faty izany mpaminany izany.*

Io andinin-teny io dia fototra amin'ny fahatakarana ny heloky ny Jiosy tamin'ny nandavany ny Mesia Jesosy satria nahafeno ny fepetra rehetra nambara mialoha momba ny fiaviany izy. Nalaina teo anivon'ny olona sy nampita ny tenin'Andriamanitra i Jesosy, dia nifanaraka tamin'io filazalazana io ary ny fahagagana nataony dia nanaporofo ny asan'Andriamanitra.

23b- *fa malala ianao*

Nahoana Andriamanitra no tia an'i Daniela? Satria fotsiny hoe tia azy i Daniela. Ny fitiavana no antony namoronan'Andriamanitra ny aina ho an'ny zavaboary malalaka eo anoloany. Ny filany fitiavana no nanamarina ny vidiny lafo be tsy maintsy aloany mba hahazoana izany avy amin'ny zavaboariny olombelona sasany eto an-tany. Ary amin'ny vidin'ny fahafatesany, izay tsy maintsy haloany, dia ho lasa namany mandrakizay ireo hofidiny.

23c- *Tandremo ny teny, ka fantaro ny fahitana;*

Inona izany teny izany, ny tenin'ny anjely sa ny “Teny” masina miafina ao amin'i Kristy? Ny azo antoka dia samy azo atao sy mifameno satria ny fahitana dia mahakasika ny “Teny” izay ho tonga nofo ao amin'i Jesosy Kristy. Ny fahatakarana ny hafatra àry no zava-dehibe indrindra.

Ny Faminaniana 70 Herinandro

Dan 9:24 *Fito-polo herinandro no voatendry ho an'ny firenenao sy ny tanànanao masina, hampitsaharana ny fahadisoana sy hampitsahatra ny fahotana, ho fanavotana ny heloka sy hitondrana fahamarinana mandrakizay, ary hanisy toambo-kase ny fahitana sy ny mpaminany ary hanosotra. ny Masina Indrindra.*

24a- *Fito-polo herinandro no nesorina tamin'ny firenenao sy ny tanànanao masina;*

Ny matoanteny hebreo hoe “hatac” dia midika hoe manapaka na manapaka ; ary ara-panoharana fotsiny, “mba hamaritana na amboary”. Tazoniko ny hevitra voalohany, satria izany no manome dikany ny fihetsik'i Abrahama izay nanamafy ny firaisany tamin'Andriamanitra tamin'ny alalan'ny sorona, ao amin'ny Gen. 15:10: Nalain'i *Abrama ireo biby rehetra ireo, dia notapatapahiny teo afovoany, ary narosony tsirairay avy. ny hafa; nefa tsy nizara ny vorona izy* . Io fombam-pivavahana io dia nampiseho ny fifanekena teo amin'Andriamanitra sy ny mpanompony. Izany no mahatonga an'io matoanteny hoe “manapaka” io hahazo ny heviny feno ao amin'ny hoe “fifandraisana izay natao tamin'ny maro nandritra ny herinandro” eo amin'ny andininy faha-27. Ireo “maro” ireo dia ireo Jiosy nasionaly ho tombontsoan'ny finoana an'i Kristy nohomboana tamin'ny hazo fijaliana. atolotra voalohany. Ny tombontsoa faharoa amin'io fanapahana matoanteny io dia ny hoe tapahana ny 70 herinandron'ny taona amin'ity toko faha-9 ity amin'ny “2300 hariva” ao amin'ny Dan. 8:14. Ary misy lesona mipoitra avy amin'io fanisan-taona io izay mametraka ny finoana kristiana alohan'ny finoana jiosy. Amin'izany fomba izany no ampianaran'Andriamanitra antsika fa ao amin'i Jesoa Kristy no anomezany ny ainy mba hanavotana izany ho an'ny mino rehetra mendrika ny famonjeny amin'ny olombelona rehetra. Tsy maintsy nanjavona ilay fanekena taloha rehefa nandatsaka ny rany i Jesosy mba handrava ny fanekeny vaovao tamin'ny olom-boafidin'ny tany manontolo.

Ny bokin'i Daniela dia mikendry ny hampianatra izany famonjena ho an'izao tontolo izao amin'ny fanolorana antsika ny fiovam-pon'ireo mpanjaka tamin'ny andron'i Daniela; Nebokadnezara, Dariosy Medianina ary Kyrosy Persiana.

Ny hafatra dia fampitandremana manetriketrika izay mandrahona ny vahoaka jiosy sy Jerosalema tanàna masina, izay nomena fe-potoana 70 herinandro. Eto indray ny fehezan-dalànan'ny Ezé.4:5-6 dia manome andro iray mandritra ny herintaona ny faharetan'ny 490 taona rehetra. Tsy maintsy ho sahirana i Daniela hahatakatra ny dikan'ny fandrahonana ny tanànany izay efa rava.

24b- *hampitsahatra ny fandikan-dalàna sy hampitsahatra ny fahotana*

Alao sary an-tsaina izay tao an-tsain'i Daniela nandre an'ireo zavatra ireo, fony izy vao avy niantso an'Andriamanitra tamin'ny vavaka mba hahazoany famelana ny fahotany sy ny fahotan'ny olony. Ho takany haingana hoe inona

izany. Ny tenantsika anefa dia mahatakatra tsara ny zavatra takin'Andriamanitra nambara. Tian'Andriamanitra hovanjany amin'ny olom-boafidiny izy ireo, mba tsy hanotany intsony, mba hampitsahatra ny fandikany ny lalàny ka hamaranana ny fahotana araka izay hosoratana ny apostoly Jaona ao amin'ny 1 Jaona 3: 4: *Izay manota no mandika ny lalàna, ary ny ota no fandikana ny lalàna* . Izany tanjona izany dia natao ho an'ny olona izay tsy maintsy miady amin'ny toetra ratsiny mba tsy hanota intsony.

24c- *hanonitra ny heloka sy hitondra fahamarinana mandrakizay*

Ho an'i Daniela jiosy , ity hafatra ity dia mampahatsiahy ny fombafomban'ny “andro fanavotana” fety fanao isan-taona izay ankalazantsika ny fanesorana ny ota amin'ny alalan'ny sorona osilahy. Io tandindon'ny fahotana io dia naneho an'i Gresy tao amin'ny Dan. 8 ary nametraka ny faminaniana tao amin'ny rivo-piainana ara-panahin'io “andro fanavotana” io. Ahoana anefa no hanaisotra ny ota rehefa maty ny osy, raha tsy nahomby ny fahafatesan'ny biby hafa natao sorona nandritra ny taona? Ny valin'izany olona izany dia omena ao amin'ny Heb.10:3 ka hatramin'ny 7: *Fa havaozina isan-taona amin'ireo sorona ireo ny fahatsiarovana ny ota; fa ny ran'ny omby sy ny ran'osy tsy mahaisotra ny ota* . Koa izany no nidiran'i Kristy teo amin'izao tontolo izao, ka nanao hoe: *Ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanatitra alatsa-drà tsy mba sitrakao, fa vatana no noforoninao ho Ahy ; Tsy noraisinao ny fanatitra dorana na fanatitra noho ny ota. Dia hoy izaho: Indro, avy aho (ao amin'ny horonam-boky no milaza Ahy) hanao, Andriamanitra ô, ny sitraponao* . Tena mazava sy mitombina ny fanazavana nomen'ny apostoly Paoly. Manaraka izany, Andriamanitra dia nanokana ho an'ny tenany, ao amin'i Jesosy Kristy, ny asa fanavotana noho ny ota nambaran'ny anjely Gabriela tamin'i Daniela. Taiza anefa i Jesosy Kristy tao amin'io fombafomban'ny “andro fanavotana”? Ny tsy fananan-tsiny lavorary nataony manokana, izay nanao azy ho zanak'ondrin'ny Paska an'Andriamanitra izay manaisotra ny fahotan'izao tontolo izao, dia nikarakara ny fahotan'ny olom-boafidiny aseho amin'ny alalan'ny osilahy amin'ny fombafombam-panavotana. Nafenin'ilay osy ilay zanak'ondry ka maty ho an'ilay osy nokarakarainy ilay zanak'ondry. Tamin'ny fanekena ny fahafatesany teo amin'ny hazo fijaliana mba hanonerana ny fahotan'ny olom-boafidiny, ny ota izay nandraisany andraikitra, dia nomen'Andriamanitra azy ireo ny porofo tsara indrindra momba ny fitiavany azy ireo tao amin'i Kristy.

24d- *ary hitondra fahamarinana mandrakizay*

Izany no vokatry ny fahafatesan'ny Mesia Mpamonjy. Io fahamarinana tsy hain'ny olona io, hatramin'i Adama, dia isaina ho an'ny olom-boafidy, ka noho ny finoany ny fanehoana ny fitiavan'Andriamanitra, amin'ny alalan'ny fahasoavana madio, dia isaina ho azy ny fahamarinan'i Jesosy Kristy lavorary, amin'ny voalohany, mandra-pahatongan'ny ady . ny finoana dia mandresy ny ota. Ary rehefa levona tanteraka izany dia lazaina fa omena ny fahamarinan'i Kristy. Lasa tahaka ny Tompony ilay mpianatra. Teo amin'ireo foto-pampianarana ireo no nanorenana ny finoan'ny apostolin'i Jesosy. Alohan'ny hanovan'ny fotoana sy ny herin'ny maizina azy ireo, ka hanitatra ny lalana tery nampianarin'i Jesoa Kristy. Izany *fahamarinana izany* dia ho *mandrakizay* raha tsy ho an'ireo olom-

boafidy mahatoky, dia ireo izay mandre sy mamaly amin'ny fankatoavana ny fitakiana marin'Andriamanitra.

Faha-24- *hamehezana ny fahitana sy ny mpaminany*

Na, mba hahatanteraka ny fahitana amin'ny fisehoan'ilay mpaminany nambara. Ny tombo-kase amin'ny matoanteny dia manondro ny tombo-kasen'Andriamanitra izay manome ny faminaniana sy ny mpaminany izay haneho ny tenany ny fahefana sy ny maha-ara-dalàna an'Andriamanitra feno sy tsy azo lavina. Ny asa izay efa ho vita dia voaisy tombo-kase amin'ny tombo-kaseny avy amin'Andriamanitra. Ny isa an'ohatra amin'io tombo-kase io dia “fito: 7”. Izy io koa dia manondro ny fahafenoana izay mampiavaka ny toetran'ilay Andriamanitra Mpamorona sy ny an'ny Fanahiny. Ny fototry io safidy io dia ny fananganana ny tetikasany nandritra ny fito arivo taona, ka izany no nahatonga azy hizara ny fotoana ho herinandro misy fito andro toy ny fito arivo taona. Ny faminaniana momba ny 70 herinandro àry dia manome anjara amin'ny isa (7), ny tombo-kasen'Andriamanitra velona ao amin'ny Apok. Ny andininy manaraka dia hanamafy ny maha-zava-dehibe an'io isa “7” io.

24f- *ary hanosotra ny fitoerana masina indrindra*

Izany no fanosoran'ny Fanahy Masina horaisin'i Jesosy amin'ny fotoana hanaovana ny batisany. Aoka anefa isika tsy ho diso fa ny voromailala nilatsaka taminy avy tany an-danitra dia tsy nanana afa-tsy tanjona iray, dia ny handresy lahatra an'i Jaona fa Jesosy tokoa no Mesia nambara; ny lanitra dia vavolombelona manambara Azy. Teto an-tany, dia i Jesosy foana no Kristy ary tamin'ny endrika fanontaniana voafantina napetraka tamin'ny mpisorona, dia porofon'izany ny fampianarany tao amin'ny synagoga tamin'izy 12 taona. Ho an'ny vahoakany, izay nahaterahany sy nitaizana azy, ny iraka ofisialy nataony dia nanomboka tamin'ny batisany tamin'ny fararano tamin'ny taona 26 ary tokony hahafoy ny ainy tamin'ny lohataonan'ny taona 30. Ny anaram-boninahitra hoe Masina Indrindra amim-pahamendrehana satria nampihariny tamin'ny endriky ny nofo ilay Andriamanitra velona izay nampihorohoro ny Hebreo tamin'ny andron'i Mosesy. Fa ny Masina velona dia nanana tandindona ara-nofy teto an-tany; ny toerana masina indrindra na ny fitoerana masina ao amin'ny tempolin'i Jerosalema. Izy io dia tandindon'ny lanitra, io refy tsy azon'ny olombelona idirana io izay ijoroan'Andriamanitra sy ny anjeliny. Seza fitsaran'Andriamanitra sy toeran'ny seza fiandrianany, Andriamanitra ho Mpitsara dia niandry ny ran'i Kristy mba hanamarina ny famelana ny fahotan'ireo olomboafidy nofidina nandritra ireo 6 arivo taona voatendry ho an'io fifantenana io. Ny fahafatesan'i Jesosy àry no nahatanterahan'ny “fety fanavotana” faratampony. Efa azo ny famelan-keloka ary nohamafisina avokoa ireo sorona fahiny nankasitrahana'Andriamanitra. Ny fanosorana ny Masina Indrindra dia natao tamin'ny Andro Fanavotana tamin'ny famafazana ny ran'ilay osilahy novonoina teo amin'ny rakotra fanaovam-panavotana, alitara iray napetraka teo ambonin'ny fiara izay nisy ny didin'Andriamanitra nandika. Noho izany hetsika izany, indray mandeha isan-taona, ny mpisoronabe dia nahazo alalana hiditra any ivelan'ny voalin'ny fisarahana, ho any amin'ny toerana masina indrindra. Noho izany, taorian'ny nitsanganany tamin'ny maty, dia nentin'i Jesosy tany an-danitra ny sorompanavotan'ny rany mba hahazoany fanapahana, ny maha-ara-dalàna

hamonjena ny olom-boafidiny amin'ny alalan'ny fanomezan-drariny sy ny zo hanameloka ny mpanota tsy mibebaka, anisan'izany ny anjely ratsy sy Satana mpitarika azy ireo. . Ny Masina Indrindra, izay manondro koa ny lanitra, ny ra nalatsak'i Jesosy teto an-tany, dia hamela azy, ao amin'ny Mikaela, handroaka ny devoly sy ny demoniany avy any an-danitra, zavatra nambara ao amin'ny Apok. 12:9. Noho izany, ny fahadisoan'ny mpivavaka jiosy dia tsy ny fahazoana ny toetra ara-paminaniana ny “andro fanavotana” isan-taona. Diso hevitra izy ireo fa ny ran'ny biby natolotra tamin'io fankalazana io dia afaka nanamarina ny biby iray hafa nalatsaka nandritra ny taona. Natao araka ny endrik'Andriamanitra ny olona; ny biby novokarin'ny zavamananaina terestrialy, ahoana no hanamarinantsika ny fitovian-danja amin'ny karazany roa?

Amin'ny maha Andriamanitra Azy, dia i Jesoa Kristy mihitsy no diloilo fanosorana ho Fanahy Masina ary rehefa niakatra ho any an-danitra Izy dia nitondra ny fanosorana ny maha-ara-dalàna azy teto an-tany.

Ny fanalahidin'ny kajy

Dan 9:25 *Koa fantaro sy fantaro; Hatramin'ny fotoana nanambaran'ny teny hoe haorina indray Jerosalema ho an'ny voahosotra, hatramin'ny Mpitarika, fito herinandro sy roa amby enimpolo herinandro lasa izay, dia haverina amin'ny laoniny ny fitoerana sy ny hady, nefa amin'ny fotoan-tsarotra.*

25a- *Fantaro ary izany, ka fantaro!*

Rariny ny manasa an'i Daniela hisarika ny sain'ny anjely satria miresaka angon-drakitra izay mitaky fifantohana lehibe ara-panahy sy ara-tsaina izy; satria tsy maintsy atao ny kajikajy.

25b- ***Hatramin'ny andro nanambarana ny teny hoe haorina indray Jerosalema ho an'ny voahosotra, dia ho an'ny Mpitarika.***

Io ampahany amin'ny andininy io ihany no tena manan-danja indrindra satria mamintina ny tanjon'ilay fahitana. **Omen'Andriamanitra ny vahoakany izay miandry ny Mesiany ny fomba ahafantarana ny taona hisehoany amin'izy ireo**. Ary amin'ity fotoana izay nanambarana fa haorina indray i Jerosalema ity dia tsy maintsy voafaritra araka ny faharetan'ireo 490 taona nambara mialoha. Ho an'io didim-panarenana io, ao amin'ny bokin'i Ezra, dia mahita didy telo azo atao isika, izay nasain'ny mpanjaka persianina telo nifandimby: Kyrosy sy Dariosy ary Artaksersesy. Hita fa ny didy navoakan'ny farany tamin'ny – 458, dia mamela ny fara tampon'ny 490 taona amin'ny taona 26 amin'izao androntsika izao. Koa izao didin'i Artaksersesy izao no tokony hotazonina, raha jerena ny vanim-potoana nanoratana hoe: lohataona araka ny Es.7:9: *Niala tany Babylona izy tamin'ny andro voalohany tamin'ny volana voalohany, ary tonga tany Jerosalema tamin'ny andro voalohany. tamin'ny andro voalohany tamin'ny volana fahadimy, ny tanaan'Andriamaniny no tao aminy*. Ao amin'ny Ezra 7:7 ny taona nandidian'ny mpanjaka.7:7 *Ary maro tamin'ny Zanak'Isiraely, dia ny mpisorona sy ny Levita, ny mpihira sy ny mpiandry varavarana ary ny Netiniana, tonga tany Jerosalema koa tamin'ny taona fahafito nanjakan'i Artaksersesy mpanjaka*.

ny fiaingan'ny didy , nokendren'ny Fanahy ho amin'ny faminaniany, ny Paska amin'ny lohataona izay nahafatesan'i Jesoa Kristy nohomboana tamin'ny hazo fijaliana. Ny kajikajy dia hitarika antsika ho amin'izany tanjona izany.

25c- *fito herinandro sy roa amby enimpolo herinandro lasa izay, ny toerana sy ny tatatra dia haverina amin'ny laoniny, fa amin'ny fotoan-tsarotra.*

Manana herinandro 70 isika amin'ny voalohany. Ny anjely dia mamoaika 69 herinandro; 7 + 62. Ny 7 herinandro voalohany dia nifarana tamin'ny fotoana namerenana an'i Jerosalema sy ny tempoly, tamin'ny fotoan-tsarotra, satria ny Jiosy dia niasa tao anatin'ny fahoriana maharitra nanjo ny Arabo izay tonga nanorim-ponenana tao amin'ilay faritra navelan'ny sesitany malalaka. Ity andininy ao amin'ny Neh.4:17 ity dia milazalaza tsara ny toe-javatra: *Ireo izay nanao ny manda sy ireo izay nitondra na nitondra entana dia niasa tamin'ny tanana iray ary nitana fiadiana tamin'ny ilany* . Ity dia antsipiriany izay voafaritra, fa ny lehibe indrindra dia hita ao amin'ny ^{herinandro faha-70} voaisa.

Ny herinandro ^{faha-70}

Dan 9:26 *Ary rehefa afaka ny roa amby enimpolo herinandro, dia hovonoina ny Voahosotra, ka tsy hisy ~~handimby~~-azy intsony. Ny vahoakan'ny mpanapaka izay avy dia handrava ny tanàna sy ny ~~fitoerana masina~~, ary ny fiafarany dia ho avy toy ny riaka; Tapaka fa haharitra hatramin'ny faran'ny ady ny faharavana.*

26a- *Rehefa afaka ny roa amby enimpolo herinandro, dia hofongorana ny Voahosotra*

Ireo 62 herinandro ireo dia ialohavan'ny 7 herinandro , izay midika fa ny tena hafatra dia "aorian'ny 69 herinandro" dia *hovonoina ny voahosotra* , fa tsy ny voahosotra rehetra, fa ilay nambara araka izany dia maneho ny fanosoran'Andriamanitra ny tenany. Mampiasa ny formula " *a voahosotra* ", Andriamanitra dia manomana ny vahoaka jiosy amin'ny fihaonany amin'ny lehilahy iray miseho ho tsotra, lavitry ny faneriterena avy amin'Andriamanitra. Mifanaraka amin'ny fanoharana nataony momba ny mpamboly divay, ny Zanak'olona, zanaky ny Tompon'ny tanimboaloboka, dia maneho ny tenany amin'ireo mpamboly divay rehefa avy naniraka ireo irany izay nialoha Azy sy nampijaliana azy ireo. Raha ny amin'ny fomba fijerin'olombelona, dia *voahosotra i Jesosy* , izay manahaka ny voahosotra hafa.

Nilaza ilay anjely hoe " *aorian'ny* " ny faharetan'ny 69 herinandro, ka izany dia manondro ny ^{faha-70} . Araka izany, tsikelikely, ny tahirin-kevitra ny anjely dia mitarika antsika ho amin'ny Paska amin'ny lohataonan'ny taona 30 izay hatao eo antenatenan'io ^{herinandro faha-70} amin'ny andro-taona io.

26b- *ary tsy hanana ~~mpandimby~~-azy izy*

Vao mainka tsy ara-dalàna ity fandikan-teny ity satria i L.Segond, mpanoratra azy, dia mamaritra eo amin'ny sisin'ny sisiny fa ny dikanteny ara-bakiteny dia hoe: *tsy misy ho azy* . Ary amiko ny dikanteny ara-bakiteny dia mety amiko tsara satria milaza ny tena zava-nitranga tamin'ny ora nanomboana azy. Asehon'ny Baiboly fa ny apostoly mihitsy no tsy nino fa i Jesosy no Mesia nampoizina, satria, toa ny Jiosy hafa rehetra, dia niandry mesia mpiady iray izay handroaka ny Romanina hiala ny tany izy ireo.

26c- Ny vahoakan'ny mpitarika izay ho avy dia handrava ny tanàna sy ny fahamasinana ny fitoerana masina

Izany no valin-tenin'Andriamanitra tamin'ny tsy finoan'ny firenena jiosy: *tsy misy ho azy* . Ny fahatezerana amin'Andriamanitra dia ho voaloha tanteraka amin'ny fandravana an'i Jerosalema sy ny *fahamasinany diso* ; satria hatramin'ny taona 30 dia tsy nisy *fahamasinana intsony* teo amin'ny tanin'ny Jiosy; tsy iray intsony ny fitoerana masina. Ho an'izany asa izany, dia nampiasa ny Romana Andriamanitra, dia ireo izay nananan'ireo mpitondra fivavahana jiosy nanomboana ny Mesia tamin'ny hazo fijaliana, ka tsy sahy na tsy nahay nanao izany, nefa fantany, raha tsy nisy azy ireo, ny hitora-bato an'i Stefana diakona “telo taona sy enim-bolana.” taty aoriana.

26d- *ary ho toy ny riaka ny fiafarany*

Koa tamin'ny taona 70, taorian'ny taona maromaro nanaovana fahirano ny Romana, dia nianjera teo an-tanan'izy ireo i Jerosalema, ary feno fankahalana mandrava, nohetsehin'ny herin'Andriamanitra, dia noravany tamin-kavitsiana, araka ny nambara, ny tanàna sy ny fahamasinana izay tsy nisy intsony, *mandra-pahatongan'izany* . tsy tavela *intsony ny vato mifanongoa*, araka izay nolazain'i Jesosy talohan'ny nahafatesany ao amin'ny Mat.24:2: *Fa hoy Izy taminy: Hitanareo va izany rehetra izany? Lazaiko aminareo marina tokoa fa tsy hisy vato hifanongoa eto ka tsy horavana* .

26 - *Tapaka fa haharitra hatramin'ny faran'ny ady ny* ^{faharavana}

Ao amin'ny Mat.24:6, Jesosy dia nilaza hoe: *Handre ady sy filazana ady ianareo; koa mitandrema, aza matahotra, fa tsy maintsy tonga izany. Tsy mbola ho tapitra anefa izany.* Taorian'ny Romanina, dia nitohy ny ady nandritra ny roa arivo taona tamin'ny vanim-potoan'ny Kristiana ary niavaka ny fotoam-piadanana naharitra hatramin'ny nifaranan'ny Ady Lehibe Faharoa, nefa nomanin'Andriamanitra. Noho izany ny olombelona dia afaka mamokatra ny vokatry ny fahadisoany hatramin'ny faran'ny nofinofy alohan'ny handoavana ny vidiny.

Na izany aza, tsy tokony hohadinointsika rehefa miresaka momba ny Romana fa ny didim-pitsaran'ny papa azy dia hanalava ny asan'ny mpanompo sampy “ *mpanimba na mpandrava* ” *ary eo koa mandra-pahatapitry ny ady atao amin'ny olom-boafidin'i Kristy Andriamanitra.*

Dan 9:27 *Hanao fanekena mafy amin'ny maro Izy mandritra ny herinandro , ary hampitsahatra ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanatitra hohanina mandritra ny antsasaky ny herinandro ; Ary hisy ny elatry ny fahavetavetan'ny fandravana sy ny fandranganana (na ny fandranganana tanteraka), ary hotorotoroina [araka ny] izay efa voatendry, ao amin'ny tany lao izy.*

27a- *Hanao fifanarahana mafy amin'ny maro izy mandritra ny herinandro*

Ny Fanahy dia maminany ny fananganana ny *fanekena vaovao* ; *mafy orina* izany satria lasa fototry ny famonjena atolotra hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao. Eo ambanin'ny teny hoe maro, Andriamanitra dia mikendry ireo teratany jiosy, ireo apostoliny ary ireo mpianany jiosy voalohany izay hanao ny fanekeny *mandritra ny fito taona farany* amin'ny fe-potoana nomena ny firenena jiosy mba hanaiky na handà ny Mesia nohomboana tamin'ny hazo fijaliana. Io fanekena io no “ *tapaka* ” eo amin'ny andininy faha-24 eo amin'Andriamanitra sy

ireo mpanota jiosy nibebaka. Amin'ny fararano 33, ny faran'ity herinandro farany ity dia hanamarika ity fihetsika tsy ara-drarin'ny sy maharikoriko ity izay asehon'ny fitoraham-bato an'i Stefana diakona vaovao. Ny hany tsy nety nataony dia ny nilaza ny marina tamin'ny Jiosy izay tsy tantin'izy ireo nandre, fa i Jesosy kosa dia nametraka ny teniny teo am-bavany. Rehefa nahita ny mpanara-dia azy novonoina i Jesosy, dia nandrakitra an-tsoratra ny fandavan'ny firenena ny fanelanelanana nataony. Nanomboka tamin'ny fararanon'ny taona 33, ireo mpikomy jiosy dia nandrehitra ny fahatezeran'ny Romana izay noravana ny sakana iray tao Jerosalema tamin'ny taona 70.

27b- *ary hampitsahatra ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanatitra alatsa-drà mandritra ny antsasaky ny herinandro izy*

Io fotoana eo antenatenany na *antsasaky ny herinandro* io dia lohataona faha-30 nokendren'ny faminiana momba ny herinandro 70. Iza no fotoana hahatanterahan'ny asa rehetra voalaza ao amin'ny andininy faha-24: **Ny fiafaran'ny fahotana, ny fanavotana azy, ny fiavian'ny mpaminany izay manatanteraka ny fahitana amin'ny fametrahana ny fahamarinany mandrakizay sy ny fanosorana an'i Kristy nitsangana tamin'ny maty izay niakatra ho any an-danitra. Tsitoha**. Voatonona eto ny fahafatesan'ny Mesia noho ny sorompanavotan'ny lafin'ny voka-dratsiny: ny fampitsaharana tanteraka ny *sorona* biby sy *ny fanatitra* natao hariva sy maraina tao amin'ny tempolin'ny Jiosy, ary koa hatramin'ny maraina ka hatramin'ny hariva, noho ny fahotan'ny olona. Ny fahafatesan'i Jesosy Kristy dia nahatonga ireo tandindon'ny biby izay nampiseho azy mialoha tao amin'ny fanekena taloha, ary izany no fiovana lehibe nateraky ny sorona nataony. Ny fandrovitra ny efitra lamban'ny tempoly izay tanterahin'Andriamanitra amin'ny fotoana nahafatesan'i Jesosy dia manamafy ny fampitsaharana tanteraka ny fombafomba ara-pivavahana eto an-tany, ary ny fandravana ny tempoly, tamin'ny taona 70, dia manamafy izany fanamafisana izany. Ho setrin'izany, dia tsy maintsy nanjavona ireo fetin'ny Jiosy isan-taona, izay faminiana rehetra momba ny fiaviany; fa na izany na tsy izany, ny fampiharana ny Sabata isan-kerinandro izay mandray amin'io fahafatesana io ny tena dikany marina: maminany ny fitsaharana selestialy amin'ny arivo taona fahafito izay, amin'ny alalan'ny fandreseny, dia azon'i Jesosy Kristy ho an'Andriamanitra sy ireo olom-boafidiny marina izay iraisany ho tonga lafatra. fahamarinana mandrakizay voalaza ao amin'ny andininy faha-24.

Ny fiandohan'io “ *herinandro* ” amin'ny andro-taona io dia mitranga amin'ny fararanon'ny 26 tamin'ny batisan'i Jesosy izay nataon'i Jaona Mpanao Batisa.

27c- *Ary hisy eo amin'ny elatry ny fahavetavetan'ny fandravana*

Miala tsiny fa ity ampahan'ny andininy ity dia voadika ratsy amin'ny dikan-teny L.Segond satria diso ny fandikana azy. Raha jerena ireo fanambarana voarakitra ao amin'ny Apokalipsy an'i Jaona, dia manolotra ny fandikan-teny hebreo izay manamafy ny fandikan-teny hafa aho. Ny andian-teny hoe “ *eo amin'ny elatra* ”, izay tandindon'ny toetran'ny lanitra sy ny fanapahana, dia manondro andraikitra ara-pivavahana izay mikendry mivantana an'i Roma papa, izay “ *mitsangana* ” ao amin'ny Dan. 8:10-11, sy ireo mpiara-mivavaka aminy amin'ny andro farany. Ny *elatry ny voromahery* dia maneho ny fiakarana ambony

indrindra amin'ny anaram-boninahitra emperora, ohatra ny *liona manana elatry ny voromahery* izay mahakasika an'i Nebokadnezara Mpanjaka, na an'Andriamanitra mihitsy, izay nitondra tamin'ny *elatry ny voromahery* ny vahoakany hebreo izay nafahany tamin'ny fanandevozan'ny Ejipsianina. Ny empira rehetra dia nandray an'io mariky ny voromahery io , *anisan'izany* ny , tamin'ny 1806, Napoleon 1st ' izay hohamafisin'ny Apo.8:13, avy eo ny emperora Prussian sy Alemana, ny farany dia ny mpanao didy jadona A.Hitler. Saingy nanomboka teo dia nanana an'io voromahery imperial io ihany koa i Etazonia amin'ny dolara amin'ny volam-pirenena: ny dolara.

Niala tamin' ilay lohahevitra teo aloha ny Fanahy, dia niverina nikendry ny fahavalony tiany indrindra: i Roma. Taorian'ny iraka nampanaovina an'i Jesosy Kristy teto an-tany, dia i Roma tokoa no i Roma *izay vao avy nandrava an'i Jerosalema tamin'ny 70 tao amin'ny andininy faha-26 ny asan'ny " fahavetavetana fandravana "* tamin'ny alalan'ny fandravana ny tany. mitohy mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao. Ny *fahavetavetana*, amin'ny endriny maro, dia noho izany, voalohany indrindra, an'i Roma imperial izay hanenjika ny mpino voafidy amin'ny famonoana azy ireo amin'ny "dingana" mahatalanjona mba hampifaliana ny vahoaka Romana mpandatsa-drà, zavatra izay hitsahatra amin'ny 313. ny fahavetavetana dia tonga manaraka ary izany dia ny fampitsaharana ny fanao amin'ny Sabata andro fahafito, 7 martsa 321; Ity hetsika ity dia mbola vokatry ny Fanjakana Romanina sy ny mpitarika ny emperora Constantin ^L Niaraka taminy, ny Fanjakana Romanina dia teo ambany fahefan'ny emperora Byzance. Tamin'ny taona 538, indray, ny emperora Justinien voalohany ^{dia nanao} *fahavetavetana* hafa tamin'ny fametrahana ny fitondran'ny papa Vigilius voalohany teo amin'ny sezany romana ' ary io fanalavana ny *fahavetavetana* hatramin'ny faran'izao tontolo izao io dia tsy maintsy ampifandraisina amin'ity dingana ity amin'ny lalan'ny papa izay napetrak'Andriamanitra. nomelohina hatramin'ny Dan.7. Tsaroantsika fa ny anarana hoe "*tandroka kely*" dia manondro ireo dingana roa manan-danja ao Roma ao amin'ny Dan.7 sy Dan.8. Ny fitohizan'ny asa maharikoriko ihany no hitan'Andriamanitra ao anatin'ireo dingana roa mifandimby ireo.

Ny fandinihana ireo toko teo aloha dia namela antsika hamantatra ireo karazana fahavetavetana isan-karazany ataon'io andininy io aminy.

27d- *ary mandra-paharinganana* (na *fandringanana tanteraka*) ka **horavany** , [araka ny] *voatendry, any amin'ny tany lao* .

“ **Ho tapaka izy** [araka ny] *izay voatendry* » ary nambara ao amin'ny Dan.7:9-10 sy Dan.8:25: *Noho ny fiadanany sy ny fahombiazan'ny hafetseny, dia hisy fiavonavonana ao am-pony, ary hanao zavatra maro izy. ho ringana ny olona nandry fahizay, ary hitsangana hanohitra ny lohan'ny lehibe izy; fa ho rava izany, raha tsy misy ezaka ataon'ny tanana.*

Ny soratra hebreo dia manolotra an'io hevitr'Andriamanitra io tsy mitovy amin'ireo fandikan-teny ankehitriny.

Io fiovam-po io dia mifototra amin'ny tetikasan'Andriamanitra hametraka ny tsiny amin'ny olombelona eto amin'ny planeta Tany misy azy; izay ampianarin'ny Apok.20 antsika. Aoka homarihintsika fa ny finoana kristiana sandoka dia tsy miraharaha an'io tetikasan'Andriamanitra io izay ahitana ny

fandringanana ny olona tsy ho eto ambonin'ny tany, amin'ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra. Raha tsy miraharaha ireo fanambarana nomena ao amin'ny Apokalypsy 20 izy ireo, dia miandry foana ny fananganana ny fanjakan'i Kristy eto an-tany. Na izany aza, ny fandravana tanteraka ny eny amboniny dia nomanina eto sy ao amin'ny Apok. 20. Ny fiverenana amin'ny voninahitr'i Kristy mpandresy amin'ny maha-Andriamanitra azy rehetra dia hiverina eto an-tany ny fisehoany mikorontana hatrany am-piandohan'ny tantarany voalaza ao amin'ny Genesisy 1. Hohozongozonin'ny horohoron-tany goavam-be izy ary hiverina amin'ny anarana hoe lavaka tsy hita noanoa ho amin'ny toetrany tsy misy endrika . ary *foana* ” , “tohu wa bohu”, voalohany. Ary tsy hisy lehilahy velona ao aminy, fa izy dia ho *tranomaizina* ho an'ny devoly, mitoka-monina aminy *arivo taona* mandra-pahafatiny.

Amin'ity dingan'ny fandalinana ity dia tsy maintsy manome fampahalalana fanampiny momba ny " herinandro faha-70 " izay vao avy nianarana aho. Ny fahatanterahany amin'ny andro ara-paminaniana-taona dia ampiarahina amin'ny fahatanterahany ara-bakiteny. Satria noho ny fijoroana vavolombelona nataon'ny kalandrie jiosy iray, dia fantatsika ny lamin'ny herinandron'ny Paska amin'ny taona 30. Ny ivon'izy io dia ny alarobia alin'ny Sabata tsindraindray nohamarinin'ny Paska jiosy izay nilatsaka tamin'io taona io ny alakamisy. Noho izany dia afaka manarina tanteraka ny fandehan'ity Paska nahafatesan'i Jesosy ity isika. Nosamborina ny talata hariva, Notsaraina tamin'ny alina, Jesosy nohomboana tamin'ny hazo fijaliana ny alarobia maraina tamin'ny 9 ora. Tapitra amin'ny 3 ora tolakandro izany. Talohan'ny tamin'ny 6 ora hariva, dia napetrak'i Josefa avy any Arimatia tao amin'ny fasana ny vatany ary nanakodia ilay vato nanakatona azy. Mandalo ny Paska Alakamisy. Ny zoma maraina, dia nividy zava-manitra ny vehivavy mpivavaka, izay omanin'izy ireo mandritra ny andro handoroana ny fatin'i Jesosy. Ny harivan'ny zoma amin'ny 6 ora hariva dia manomboka ny Sabata isan-kerinandro, indray alina, andro iray mandalo amin'ny fitsaharana nohamasinin'Andriamanitra. Ary ny asabotsy hariva amin'ny 6 ora, dia manomboka ny andro voalohany amin'ny herinandro tsy ara-pivavahana. Nandeha ny alina ary tamin'ny maraina vao mangiran-dratsy, dia nankany amin'ny fasana ireo vehivavy nanantena hahita olona hanakodia ny vato. Hitany fa voakodia ny vato ary nisokatra ny fasana. Rehefa niditra tao amin'ny fasana i Maria Magdalena sy i Maria, renin'i Jesosy, dia nahita anjely nipetraka izay nilaza tamin'izy ireo fa nitsangana tamin'ny maty i Jesosy, ka nilaza tamin'izy ireo ilay anjely mba handeha hampitandrina ireo rahalahiny, dia ny apostoliny. Raha naharitra tao an-jaridaina i Maria Magdalena, dia nahita lehilahy iray nitafy lamba fotsy, izay nalainy ho mpiandry saha, ary nahafantatra an'i Jesosy izy tamin'izany. Ary eto, tsipiriany tena manan-danja izay manimba ny finoana miely patrana, hoy i Jesosy tamin'i Maria: “ *Tsy mbola niverina tany amin'ny Raiko Aho* ”. Ilay mpangalatra teo amin'ny hazo fijaliana sy Jesosy mihitsy no tsy niditra tao amin'ny paradisa, dia ny fanjakan'Andriamanitra, tamin'ny andro nanomboana azy ireo tamin'ny hazo fijaliana, satria 3 andro taorian'izay dia mbola tsy niverina tany an-danitra i Jesosy. Koa afaka miteny amin'ny anaran'ny Tompo aho hoe:

Aoka hangina izay tsy manana na inona na inona momba Azy! Mba tsy hiharan'ny eso na henatra indray andro any.

Ny zavatra faharoa dia ny manararaotra ny daty – 458 izay manamarika voalohany ny fiandohan'ny 70 herinandron'ny andro-taona voatondro ho an'ny vahoaka jiosy izay nomen'Andriamanitra famantarana roa lehibe momba ny maha-izy azy: ny Sabata sy ny famorana ny nofo.

Araka ny voalazan'ny Rom.11, ireo mpanompo sampy niova fo niditra tao amin'ny fanekena vaovao dia natsofoka tamin'ny fototeny sy vatan-kazo hebreo sy jiosy. Fa ny fototry ny fiaraha-miombon'antoka vaovao dia Jiosy madiodio ary Jesosy dia nanindry ny fampahatsiahivana izany ao amin'ny Jaona 4:22: *Hianareo mivavaka amin'izay tsy fantatrareo; izahay dia mivavaka amin'izay fantatray, satria avy amin'ny Jiosy ny famonjena*. Amin'izao fotoana izao, ity hafatra ity dia manana lanjany velona satria i Jesosy dia niresaka izany tamin'ireo mpanompo sampy niova fo tamin'ny vanim-potoana rehetra. Mba hanimbana kokoa azy ireo, dia nanosika azy ireo hankahala ny Jiosy sy ny firaisankinany ny devoly; izay nampiala azy ireo tamin' ny didin' Andriamanitra sy ny Sabatany masina. Noho izany dia tsy maintsy manitsy io fahadisoana io isika ary **mijery ny fifanekena vaovao misy ny maha-Jiosy azy**. Ireo apostoly sy ireo mpianatra jiosy vao niova fo dia ireo “ *maro* ” ireo izay nanao *fifanekena mafy tamin'i Jesosy*, ao amin'ny Dan. 9:27, nefa ny fototr'izy ireo dia mbola Jiosy, ary manahy koa izy ireo amin'ny fiandohan'ny vanim-potoanan'ny “ *70 herinandro* ” . nomen'Andriamanitra ny firenena jiosy mba hanaiky na handa ny fitsipiky ny fanekena vaovao miorina amin'ny ran'olombelona izay nalatsak'i Jesosy Kristy an-tsitrapo. Raha raisina avy amin'ireo hevitra ireo ny daty – 458 dia lasa fiandohan'ny “2300 maraina” ao amin'ny Dan. 8:14.

Rehefa tapitra io faharetan'ny faminiana lava be io, 2300 taona, dia zavatra telo no tsy maintsy nitsahatra araka ny Dan. 8:13.

- 1- ny fisoronana mandrakizay
- 2- ny fahotana mandrava
- 3- ny fanenjehana ny fahamasinana sy ny tafika.

Ireo zavatra telo ireo dia fantatra:

- 1- ny fisoronana mandrakizay an'ny papa
- 2- ny ambin'ny andro voalohany dia nomena anarana hoe: Alahady.
- 3- Ny fanenjehana ny fahamasinana kristiana sy ny olo-masina, olom-pirenen'ny fanjakan'ny lanitra.

Ireo fanovana ireo dia mikendry ny:

- 1- Avereno amin'i Jesoa Kristy ny fisoronany masina mandrakizay mandrakizay.
- 2- Avereno amin'ny laoniny ny lalàn'Andriamanitra manontolo ao anatin'izany ny andro ^{fitsaharana sabata faha-7}.
- 3- Jereo ny fiafaran'ny fanenjehana ny fahamasinana kristiana sy ny olo-masina.

Ny kajy natolotra ho an'ny "2300 hariva-maraina" manomboka amin'ny daty - 458, ny fiafaran'io fe-potoana io dia mifarana amin'ny lohataonan'ny 1843: 2300 -

458 = 1842 + 1. Ao amin'io kajy io dia manana 1842 taona manontolo isika izay tsy maintsy ampiana +1 mba hanondroana ny lohataona amin'ny fiandohan'ny taona 1843 izay hifarana ilay faminiana hoe “2300 hariva-maraina”. Io daty io dia manamarika ny fiandohan'ny fiverenan'ny fitsabahan'Andriamanitra izay te hanafaka ny tena olony amin'ny lainga ara-pivavahana nolovaina tamin'ny Katolika papaly romanina nandritra ny 1260 taona. Noho izany, ny fandraisana andraikitra hamorona fifohazana ara-panahy any Etazonia izay nahitan'ny Protestanta fialofana, ny Fanahy dia nanentana an'i William Miller ho liana amin'ny faminiana ao amin'ny Daniela 8:14 ary daty roa mifanesy dia manambara ny fiverenan'i Jesosy Kristy, ny voalohany ny lohataonan'ny taona 1843, ny faharoa tamin'ny fararano tamin'ny 1844. Ho azy, ny fanadiovana ny fitoerana masina dia midika fa hiverina hanadio ny tany i Jesosy. Taorian'ny fahadisoam-panantenana indroa tamin'ireo daty voatondro, ny Fanahy dia manome famantarana ho an'ireo naharitra indrindra izay nandray anjara tamin'ireo fitsapana roa momba ny finoana. Nisy fahitana selestialy voarain'ny iray tamin'ireo olomasina niampita ny saha ny marainan'ny 23 Ôktôbra 1844. Nisokatra ny lanitra tamin'ny fisehoan-javatra iray mampiseho an'i Jesosy Kristy ho Mpisoronabe manao fanompoana ao amin'ny fitoerana masina any an-danitra. Tao amin'ny fahitana dia niala tamin'ny fitoerana masina ho any amin'ny fitoerana masina indrindra izy. Noho izany, taorian'ny 1260 taona nisian'ny haizina, dia nifandray indray tamin'ireo mpanompony voalamina araka ireo fitsapana roa nifanesy i Jesosy Kristy.

- 1- **Ny famerenana ny mandrakizay** . Noho izany dia tamin'ny alalan'io fahitana io no nandraisan'Andriamanitra tamin'ny fomba ofisialy ny fisoronana selestialy mandrakizay tamin'ny 23 Oktobra 1844.
- 2- **Ny fiverenan'ny Sabata** . Tamin'io volana io ihany, dia nisy Olomasina iray hafa nanomboka nitandrina ny Sabata andro fahafito, taorian'ny fitsidihan'i Rtoa Rachel Oaks izay nanome azy bokikely iray avy amin'ny fiangonany: “Ireo Batista Mitandrina ny Andro Fahafito”. Samy nandray ny Sabata andro fahafito koa ireo olo-masina voafantina tamin'ny fitsapana roa, rehefa nandeha ny fotoana. Toy izany no namaranan'Andriamanitra ny fahotana mandrava izay naorin'i Roma mpanompo sampy, nefa nohamafisin'i Roma papaly tamin'ny anarany hoe “Alahady”.
- 3- **Ny fampitsaharana ny fanenjehana** . Ny lohahevitra fahatelo momba ny fahamasinana sy ny fanenjehana ny Kristianina nandritra ny 1260 taona. Ary teo indray, tamin'ny 1843 sy 1844, dia nanjaka hatraiza hatraiza teo amin'ny tontolo tandrefana ny fihavanana ara-pivavahana izay voakasik'ilay faminiana. Izany dia satria i Frantsa revolisionera dia nampangina tamin'ny guillotine azy ireo tompon'andraikitra tamin'ny fanararaotana ara-pivavahana natao. Noho izany, taorian'ireo taona farany nandriaka ny ra tamin'ny famaizana ireo *mpaka vadin'olona* araka ny Apôk. 2:22-23, tamin'ny fiafaran'ny 1260 taona nanomboka tamin'ny 538, dia ny daty nifamatotra tamin'ny fanesorana ny *mandrakizay* tamin'ny nananganana ny fitondrana papa, izany hoe tamin'ny 1798 no nanjaka ny fihavanana ara-pivavahana. Ary ny fahalalahan'ny

fieritreretana naorina dia mamela ny olona masina hanompo an'Andriamanitra araka ny safidiny sy ny fahalalany fa hitombo Andriamanitra. Tamin'ny 1843, ny *Ny fahamasinana sy ny tafiky ny olomasina*, ireo olom-pirenen'ny fanjakan'ny lanitra nofidin'i Jesosy Kristy ireo, dia tsy enjihina intsony, araka ny nambaran'ny faminiana ao amin'ny Daniela 8:13-14.

Ireo traikefa rehetra ireo dia narindra sy notarihin'ily Andriamanitra Tsitoha izay mitarika ny sain'ny olona amin'ny tsy hita maso tanteraka mba hahatanteraka ny drafiny, ny fandaharany manontolo, mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao rehefa tapitra ny fifidianana ny olom-boafidiny. Mipoitra avy amin'izany rehetra izany fa tsy mifidy ny hanaja ny Sabata sy ny fahazavany ny olombelona, fa Andriamanitra no manome azy ireo zavatra izay azy ho mariky ny fankasitrahany sy ny tena fitiavany azy araka ny fampianaran'i Ezé.20:12. -20: *Ary nomeko azy koa ny Sabatako ho famantarana ho amiko sy ho aminy, mba ho fantany fa Izaho no Jehovah Izay manamasina azy...Hamasino ny Sabatako, mba ho famantarana ho amiko sy ho aminareo izany. dia fantatra fa Izaho no Jehovah Andriamanitrareo*. Satria izy no mitady ny ondriny very, aoka ho azo antoka fa tsy hisy olom-boafidy ho diso antso.

Ao amin'ny Dan. 8, ao amin'ny valiny tokana omen'Andriamanitra ao amin'ny andininy faha-14 ho an'ny fanontaniana ao amin'ny andininy faha-13, ny teny hoe "*fahamasinana*" dia mifanentana tsara satria ny fahamasinana amin'ny ankapobeny dia mahakasika ny zavatra rehetra izay fananan'Andriamanitra ary izay mahakasika azy manokana. Izany no toetry ny fisoronany *mandrakizay* any an-danitra, ny *Sabatany nohamasinina* hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao ny andro taorian'ny nahariana an'i Adama, sy ny *olony masina*, olom-boafidiny mahatoky.

Tanteraka teo anelanelan'ny taona 1843 sy tamin'ny fiafaran'ny taona 1844 ireo zavatra niainana nambaran'ny faminiana ao amin'ny Daniela 8:13-14, izay samy nifotra tamin'ny fiandrasana ny fiverenan'i Jesosy Kristy tamin'ireo daty ireo, ka niantehitra tamin'ny hevitra hoe ny fiavian'i Jesoa Kristy, ireo niara-belona tamin'izany traikefa izany dia nanome ny mpandray anjara izay mpanaraka ireo andrasana ireo ny anarana hoe "Advantista", avy amin'ny teny latina hoe "adventus" izay midika hoe "fihaviana". Ho hitantsika ao amin'ny toko faha-12 amin'ity bokin'i Daniela ity ity traikefan'ny "Advantista" ity, izay hanasongadinan'ny Fanahy ny maha-zava-dehibe an'io "fanekena" farany io.

Daniela 10

Dan 10:1 *Tamin'ny taona fahatelo nanjakan'i Kyrosy, mpanjakan'i Persia, dia nisy teny nambara tamin'i Daniela, izay atao hoe Beltesazara. Io teny io, izay marina, dia manambara loza lehibe. Nihaino io teny io izy, ary azony ilay fahitana.*

1Tamin'ny taona fahatelo nanjakan'i Kyrosy, mpanjakan'i Persia, dia nisy teny nambara tamin'i Daniela, izay atao hoe Beltesazara.

Kyrosy 2 no nanjaka hatramin'ny – 539. Noho izany, ny datin'ny fahitana dia – 536.

1b- *Izany teny izany, izay marina, dia manambara loza lehibe.*

Ity teny ity, loza lehibe, dia manambara ny vono olona amin'ny ambaratonga lehibe.

1c- *Nihaino izany teny izany izy, ka azony ny fahitana.*

Raha azon'i Daniela ny dikany, dia ho azontsika koa izany.

Dan 10:2 *Tamin'izany andro izany, izaho Daniela dia nitomany telo herinandro.*

Io *fisaonana manokana* mahakasika an'i Daniela io, dia manamafy ny toetry ny fandevenana ilay vonoan'olona izay hatao rehefa hitranga ilay loza lehibe nambara.

Dan 10:3 *Tsy nihinana hanim-py aho, na hena na divay niditra ny vavako, ary tsy nanosotra ny tenako mandra-pahatapitry ny telo herinandro.*

Io fiomanana nataon'i Daniela io izay mikatsaka ny hampitomboana ny fahamasinana io dia maminany ny toe-javatra manaitra izay haminany ny anjely ao amin'ny Dan. 11:30.

Dan 10:4 *Ary tamin'ny andro fahefatra amby roa-polo tamin'ny volana voalohany dia teo amoron'ny ony lehibe Hidekela aho.*

Hiddékel dia manana anarana Tiger amin'ny teny frantsay. Io no *ony* nanondraka an'i Mezopotamia sy Eofrata izay niampita sy nandena an'i *Babylona* , *tanàna Kaldeana* , noho ny fireharehan'i Nebokadnezara Mpanjaka. Tsy azon'i Daniela ilay izy, fa natao ho ahy io fanazavana io. Satria tamin'ny 1991 vao nampahafantariko ny tena fanazavana marina ao amin'ny Daniela 12 hoe ny Reniranon'i **Tigra** no hitondra ny anjara asan'ny “ **tigra** ” mihinana ny fanahin'olombelona. Ny fisedrana ny finoana dia aseho amin'ny alalan'ny fiampitana mampidi-doza. Ny olom-boafidy ihany no afaka miampita izany ary manohy ny diany miaraka amin'i Jesoa Kristy. Izy io indray, dia sary nalain'ny Hebreo tamin'ny niampitan'ny Ranomasina Mena, fiampitana tsy azo natao sy nahafaty ny Ejipsianina mpanota. Fa ilay navoakan'ny Daniela 12 dia mifidy ireo “Advantista” voafidy farany izay hitohy ny asa fitoriana mandra-pahatongan'ny fiverenan'i Kristy. Ny farany amin'izy ireo dia hiaina ny **loza lehibe farany** , ny endriny faran'izay mafy izay mitaky ny fandraisan'i Kristy anjara amin'ny fiverenana mamonjy mahery sy be voninahitra ary feno valifaty.

Voaresaka ao amin'ny Dan. 11:30 ny loza voalohany nambara tamin'i Daniela. Mikasika ny vahoaka jiosy fahiny izany, fa *loza hafa mitovy amin'izany* no hambaran'ny sary mitovy amin'izany ao amin'ny Apok. Izany dia ho tanteraka aorian'ny Ady Lehibe Fahatelo izay *ho faty ny ampahatelon'ny lehilahy* . Ary io fifanoherana io dia aseho amin'ny alalan'ny tandindona ao amin'ny Apok. 9:13 ka hatramin'ny 21, saingy novolavolaina tamin'ny fiteny tsotra ao amin'ity bokin'i Daniela ity eo amin'ny faran'ny toko faha-11 amin'ny andininy faha-40 ka hatramin'ny faha-45. 11, ilay loza lehibe nanjo ny Jiosy, avy eo ao amin'ny Dan.12:1, ilay loza lehibe izay hikendry ny olom-boafidin'ny Kristianisma sy ireo Jiosy mahatoky amin'ny andro farany izay hiova fo ho an'i Kristy Io loza io dia voatonona ao amin'ny teny hoe “fotoana”. amin'ny fahoriana” ary ny fampiharana ny Sabata nohamasinin'Andriamanitra no tena hifantohantsika.

Fampitahana ny fahitana roa momba ireo loza nambara mialoha

1- Ho an'ny taranak'i Daniela ao amin'ny fanekena taloha: Dan.10:5-6.

2- Ho an'ny zanak'i Daniela ao amin'ny fanekena vaovao: Apok. 1:13-14.

Mba hankasitrahana tanteraka ny fahalianana tsy maintsy omena ireo loza roa ireo, dia tsy maintsy takatsika fa na dia mifanara-potoana aza izy ireo, ny voalohany dia tandindon'ny faminiana ny faharoa, izay hokendrena amin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy, ilay mahatoky farany. zanak'Andriamanitra tahaka an'i

Daniela sy ireo namany telo lahy. Taorian'ny fandriam-pahalemana am-polony taona maro, narahin'ny ady atomika nahatsiravina sy nandrava tanteraka, ny andro fitsaharana amin'ny Alahady Romana dia hotendren'ny fitondram-panjakana maneran-tany nokarakarain'ireo tafavoaka velona tamin'ily loza. Avy eo indray, dia hisy fahafatesana handrahona ny ain'ireo olom-boafidy mahatoky, toy ny tamin'ny andron'i Daniela, Hanania, Misaela ary Azaria; ary tahaka ny tamin'ny andron'ny "Makabeo" ao amin'ny -168, izay nambaran'ny loza nambara tao amin'ity toko Daniela ity; ary amin'ny farany, ireo Advantista farany izay nijanona ho mahatoky tamin'ny Sabata andro fahafito tamin'ny 2029.

Kanefa talohan'io fahoriana farany io, ny fitondran'ny papa naharitra 1260 taona dia efa nahatonga zavaboary maro ho faty amin'ny anaran'Andriamanitra.

Raha fintinina, ny fahatakarana ny hafatra ampitaina amin'io fahitana nomena an'i Daniela io dia hahatonga antsika hahatakatra ny dikan'ily nomeny an'i Jaona ao amin'ny Apok. 1:13 ka hatramin'ny 16.

Dan 10:5 *Dia natopiko ny masoko ka hitako fa, indro, nisy lehilahy nitafy rongony fotsy madinika sady nisy fehin-kibo volamena avy tany Ofaza teo amin'ny valahany.*

5a- *Nisy lehilahy iray niakanjo rongony fotsy*

Ny asan'ny fahamarinana asehon'ny lamba rongony dia hotanterahin'Andriamanitra amin'ny alalan'ny olombelona. Eo amin'ily sary nofaritana Andriamanitra dia maka ny endriky ny mpanjaka Grika Antiokosa 4 fantatra amin'ny anarana hoe Epifana. Izy no mpanenjika ny Jiosy eo anelanelan'ny -175 sy -164, ny faharetan'ny fitondrany.

5b- *Nanana fehikibo volamenan'i Ofaza teo amin'ny andilany*

Apetraka eo amin'ny voa, ny fehikibo dia manondro fahamarinana an-tery. Ambonin'izany, ny volamena nanaovana azy dia avy tany Ofaza, izay mikendry ny fanompoan-tsampy mpanompo sampy ao amin'ny Jer.10:9.

Dan 10:6 *Ny vatany dia tahaka ny krysolita, ny tavany namirapiratra tahaka ny helatra, ny masonry tahaka ny lelafo, ny sandriny sy ny tongony tahaka ny varahina manganohano, ary ny fikotrokotroky ny feony dia tahaka ny tabataban'ny vahoaka.*

6a- *Toy ny krysolita ny vatany*

Andriamanitra no tompon'ny fahitana nefa manambara ny fiavian'ny andriamanitra mpanompo sampy izy ka noho izany dia io lafiny mahagaga mahagaga io.

6b- *namirapiratra toy ny varatra ny tavany*

Nohamafisina ny maha Grika an'io Andriamanitra io. Io no Zeosy, andriamanitra grika an'ny Mpanjaka Antiochos 4. Ny tselatra no mariky ny andriamanitra olympiana Zeosy; andriamanitry ny andriamanitra olympiana ny angano grika

6c- *tahaka ny lelafo ny masonry*

Horavany izay hitany fa tsy ankasitrahany; hijery ny Jiosy ny masonry araka ny Dan. 11:30: ... *hijery izay efa nahafoy ny fanekena masina Izy.* Tsy tonga tsy misy antony ny loza, mandoto ny vahoaka ny fivadiham-pinoana.

6d- *ny sandriny sy ny tongony dia tahaka ny varahina voalambolambo*

Ny mpamono faty izay irahin'Andriamanitra dia ho mpanota tahaka ireo niharan'izany. Ny asa fandravana ataony aseho amin'ny tanany sy ny tongony varahina no tandindon'ny fahotana Grika ao amin'ny sarivongan'i Dan.2.

6- *Ary ny fikitrokotroky ny feony dia tahaka ny firohondrohon'ny vahoaka*

Tsy hanao irery ny mpanjaka grika. Hanana miaramila maro be toy ny mpanompo sampy toa azy koa izy ao aoriana sy eo anoloany hankatò ny didiny.

Ny fara tampony sy ny fara tampony amin'io fanambarana ara-paminaniana io dia ho tonga amin'ny ora hahatanterahan'i Dana 11:31: *Hivoaka ny miaramila araka ny baikony; holotoiny ny fitoerana masina, dia ny fiarovana mafy, hatsahany ny fanatitra alatsa-drà mandrakizay, ary hatsangana ny fahavetavetan'ny mpandringana.* Ho an'ny fahamarinan'ny Baiboly, nesorinako ny teny hoe sorona izay tsy voasoratra ao amin'ny soratra hebreo, satria Andriamanitra dia nanome ny andraikitra roa samy hafa *nifandimby* tao amin'ny fanekena taloha sy ny vaovao. Amin'ny andro fahiny dia misy ny fanolorana zanak'ondry amin'ny hariva sy ny maraina ho fanatitra dorana. Ao amin'ny tantara fohy, izany dia manondro ny fanelanelanana selestialy nataon'i Jesoa Kristy izay mampahatsiahy ny sorona nataony ho fifonana ho an'ny vavaky ny olom-boafidy. Ao amin'io toe-javatra misy ny Dan. 11:31 io, ny amin'ny fanekena taloha, ny mpanjaka Grika dia hamarana ny fanatitra mandrakizay *araka* ny lalàn'i Mosesy. Noho izany, ny teny manodidina ny fotoana izay nipoitra ihany no mamaritra ny fandikana ny asa fanompoana amin'ny fanelanelanana mandrakizay ataon'ny mpisorona eto an-tany na ny an'ny mpisoronabe any an-danitra: Jesosy Kristy. Ny **mandrakizay** àry dia mifamatotra amin'ny asa fanompoan'olombelona na, faharoa sy amin'ny farany, amin'ny asa fanompoana masin'i Jesoa Kristy any an-danitra.

Dan 10:7 *Izaho Daniela irery ihany no nahita ny fahitana, nefa tsy nahita izany ny olona teo amiko, fa natahotra indrindra ka nandositra sy niery.*

7- Ity tahotra iombonana ity dia sary manjavozavo amin'ny fahatanterahan'ny fahitana. Fa amin'ny andro hamonoana ny olo-marina dia tsara raha mandositra sy miery, na dia ao an-kibon'ny tany aza.

Dan 10:8 *Ary izaho irery ihany no nilaozako ka nahita izany fahitana lehibe izany; lany ny heriko, niova loko ny tarehiko ka simba, ary very hery aho.*

8a- Tamin'ny alalan'ny fihetseham-pony, i Daniela dia nanohy naminany ny vokatry ny loza ho avy.

Dan 10:9 *Reko ny feon'ny teniny; ary raha nandre ny feony aho, dia toran-kovitra aho, niankohoka tamin'ny tany.*

9a- Amin'ny andro fahoriana, ny feon'ny mpanjaka mpanenjika dia hiteraka voka-dratsy mampatahotra toy izany koa; hifandona ny lohalika ary hiondrika ny tongotra, ka tsy hahazaka ny vatana izay hianjera amin'ny tany.

Dan 10:10 *Ary, indro, nisy tanana nanohina ahy ka nanozongozona ny lohaliko sy ny tanako.*

10a- Soa ihany ho azy fa i Daniela dia mpaminany ihany no tompon'andraikitra amin'ny filazana amin'ny olony ny fiavian'izao **loza lehibe izao**, ary tsy ny tenany no iharan'ny fahatezeran'Andriamanitra marina.

Dan 10:11 *Dia hoy izy tamiko: Ry Daniela malala, tandremo ny teny izay holazaiko aminao, ka mijanòna eo amin'izay misy anao; fa nirahina ho atỳ aminareo aho ankehitriny. Ary rehefa nilaza izany tamiko Izy, dia nijanona nangovitra aho.*

11a- *Daniela, ry lehilahy malala, tandremo ny teny izay holazaiko aminao, ka mijanòna eo amin'izay misy anao.*

Tsy manana antony hatahorana ny fitsabahany any an-danitra ny malalan'Andriamanitra. Ny fahatezeran'Andriamanitra dia mihatra amin'ny mpanota ratsy fanahy sy masiaka sy mikomy. Mifanohitra amin'ireo olona ireo i Daniela. Tsy maintsy mijoro hatrany izy satria izany no tena famantarana ny fahasamihafan'ny anjara izay hianjera amin'ny olom-boafidy amin'ny farany. Na dia mandry ao amin'ny vovoky ny fahafatesana eto an-tany aza, dia hofohazina izy ireo ka hatsangana amin'ny tongony. Handry ny ratsy fanahy ary fohazina ny ratsy fanahy mba horinganina mandrakizay ny fitsarana farany. Ny anjely dia mamaritra hoe “any amin'ny toerana misy anao”. Ary aiza izy? Eo amin'ny natiora eo amoron'ny renirano "Hidekela", amin'ny teny frantsay, ny Eofrata, izay hanondro ny Kristiana Eoropa ny fifanarahana vaovao ao amin'ny Apokalypsy. Ny lesona voalohany dia ny hoe afaka mihaona amin'Andriamanitra na aiza na aiza ny olona ary hotahiny any. Ity lesona ity dia mamadika ny fitsaratsaram-poana amin'ny sampy izay ho an'ny olona maro dia ao amin'ny fiangonana, trano masina, tempoly, alitara ihany no ahitana an'Andriamanitra, fa eto dia tsy misy izany. Amin'ny fotoan'androny dia hanavao ity lesona ity i Jesosy manao hoe: *Ravehivavy, hoy Jesosy taminy: Minoa Ahy, fa avy ny andro ka tsy amin'ity tendrombohitra ity, na any Jerosalema, no hivavahanareo amin'ny Ray . Mitia izay tsy fantatrao ianao; izahay dia mivavaka amin'izay fantatray, satria avy amin'ny Jiosy ny famonjena. Fa avy ny andro, sady tonga sahady, raha ny tena mpivavaka hivavaka amin'ny Ray amin'ny fanahy sy ny fahamarinana; fa ireo no mpivavaka izay takin'ny Ray. Andriamanitra dia Fanahy, ary izay mivavaka aminy tsy maintsy mivavaka aminy amin'ny fanahy sy ny fahamarinana.*

Ny lesona faharoa dia manjavozavo kokoa, mifototra amin'ny reniranon'i Hidekela izany satria ny Fanahy dia nikasa ny hanokatra ny fahatakarana ny bokiny ho an'ireo mpanompony mahatoky farany izay manana traikefa sy fitsapana izay anatanterahana ny fifantenana azy ireo dia asehon'ny sarin'ny ny fiampitana mampidi-doza ny renirano Hiddékel amin'ny teny frantsay, ny Tigre, tahaka ny biby amin'io anarana io, koa amin'ny fitsapana ny finoana, mpihinana fanahin'olona.

11b- *fa nirahina ho atỳ aminareo aho ankehitriny. Ary rehefa nilaza izany tamiko Izy, dia nijanona nangovitra aho.*

Tsy fahitana intsony ilay fihaonana, fa niova ho fifanakalozan-kevitra, fifanakalozana eo amin'ny zavaboarin'Andriamanitra roa, ny iray avy any an-danitra, ary ny iray mbola avy ety an-tany.

Dan 10:12 *Ary hoy izy tamiko: Ry Daniela, aza matahotra; fa hatramin'ny andro voalohany nampiomanao ny fonao hahalala sy hanetry tena teo anatrehan'Andriamanitrao dia re ny teninao, ary ny teninao no nihaviako .*

Amin'ity andininy iray manontolo ity dia zavatra iray ihany no holazaiko. Raha very tadidy ianao, fara faharatsiny, tadidio ity andininy ity izay milaza amintsika ny fomba hampifaliana an'ily Andriamanitra Mpamorona antsika.

Ohatra amin'ny karazana azy io andininy io; filaharana lojika mifototra amin'ny hoe misy vokany eo amin'Andriamanitra ny antony tsirairay: re sy tanteraka ny hetahetan'ny fahatakarana miaraka amin'ny fanetren-tena marina.

Manomboka eto ny fanambarana lava be izay tsy hifarana raha tsy amin'ny faran'ny Bokin'i Daniela, dia ny ao amin'ny toko faha-12 .

Dan 10:13 *Ary ilay mpanapaka ny fanjakan'i Persia nanohitra ahy iraka amby roa-polo andro; fa, indro, i Mikaela, anankiray amin'ireo lohandohany, tonga nanampy ahy, ary izaho dia nijanona teo amin'ireo mpanjakan'i Persia.*

13a *Ary nanohitra ahy iraka amby roa-polo andro ny lehiben'ny fanjakan'i Persia*

Ny anjely Gabriela dia manampy an'i Kyrosy 2 Mpanjaka Persiana ary ny iraka nampanaovina an'Andriamanitra dia ny fitarihana ny fanapahan-keviny, mba tsy hanoherana ny tetikasany lehibe ny hetsika atao. Ny ohatra ny amin'io tsy fahombiazan'ny anjely io dia manaporofa fa avela malalaka sy mahaleo tena tokoa ny zavaboarin'Andriamanitra ka tompon'andraikitra amin'ny safidiny sy ny asany rehetra.

13b— *nefa indro, tonga nanampy ahy i Mikaela, iray amin'ireo lohan'ny mpitarika*

Mampianatra antsika koa ilay ohatra nambara fa raha tena ilaina dia afaka miditra an-tsehatra hanery ny fanapahan-kevitra *ny iray amin'ireo mpitarika lehibe, Michael* . Io fanampiana ambony io dia fanampiana avy amin'Andriamanitra satria i Michael dia midika hoe: “Iza no tahaka an'Andriamanitra”. Izy no ho avy eto an-tany mba ho tonga nofo ao amin'i Jesosy Kristy. Tany an-danitra, ho an'ny anjely izy dia ny fanehoana ny Fanahin'Andriamanitra niaraka tamin'izy ireo. Amin'ity tranga ity, ny teny hoe “*iray amin'ireo mpitarika lehibe*” dia mety hahagaga antsika. Eny, tsy mahagaga izany, satria ny fanetren-tena, ny fahalemam-panahy, ny fifampizarana ary ny fitiavana izay hasehon'i Jesosy eto an-tany dia efa nampiharina tamin'ny fiainany any an-danitra niaraka tamin'ireo anjeliny mahatoky. Ny lalàn'ny lanitra dia ireo izay nasehony nandritra ny fanompoany teto an-tany. Teto an-tany dia lasa mpanompon'ny mpanompony izy. Ary fantatsika fa tany an-danitra izy dia nanao ny tenany ho nitovy tamin'ireo anjely lehibe hafa.

13c- *ary nitoetra tany tamin'ny mpanjakan'i Persia aho*

Mbola hitohy mandritra ny fotoana kelikely ary ny fitondran'ny tarana-mpanjaka persianina mandra-pahatongan'ny fitondrana grika.

Dan 10:14 *Ankehitriny dia avy aho haneho aminao izay hanjo ny firenenao any aoriana; fa ny fahitana dia mbola mahakasika izany fotoana izany.*

14a- Mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao, ny olon'i Daniela dia hitebiteby, amin'ny taloha tahaka ny amin'ny fanekena vaovao, satria ny olony dia Isiraely, izay novonjen'Andriamanitra tamin'ny fahotan'ny Egyptiana, tamin'ny

fahotan'i Adama tamin'ny alalan'i Jesosy Kristy sy ny ota . naorin'i Roma tao amin'ny Kristianisma voadio tamin'ny ran'i Jesosy.

Ny tanjon'ny fanambarana nentin'ny anjely tamin'i Daniela dia ny hampitandrina ny olony amin'ny loza ho avy. Efa takatr'i Daniela fa tsy mahakasika azy manokana intsony izay ambara aminy, fa azony antoka koa fa hahasoa ny mpanompon'ny vahoakany amin'ny hoavy ireo fampianarana ireo, ary noho izany dia ho an'izay rehetra iantefan'Andriamanitra aminy sy hotendren'Andriamanitra azy. azy.

Dan 10:15 *Raha mbola nilaza izany teny izany tamiko izy, dia nijery ny tany aho ka nangina.*

15a- Mbola ao an-tsain'i Jaona ilay fahitana mahatsiravina momba ny loza ka miezaka izy hifantoka amin'ny fihainoana izay reny, ka tsy sahy manandratra ny lohany hijery an'izay miresaka aminy intsony izy.

Dan 10:16 *Ary, indro, nisy anankiray tahaka ny zanak'olombelona nanendry ny molotro. Dia niloa-bava aho ka niteny tamin'ilay nitsangana teo anatrehako hoe: Tompokolahy ô, nampatahotra ahy ny fahitana, ka very hery aho.*

1a- *Ary, indro, ny anankiray izay miendrika zanak'olona nanendry ny molotro*

Na dia sary noforonina tsy tena izy aza ilay fahitana mahatsiravina noforonina tao an-tsain'i Daniela, ny mifanohitra amin'izany aza, ny anjely dia mampiseho ny tenany amin'ny endrik'olombelona mitovy amin'ny olombelona eto an-tany. Voalohany, nohariana araka ny endrik'Andriamanitra koa izy, saingy tao amin'ny vatana selestialy tsy misy lalàna eto an-tany. Ny toetrany any andanitra dia manome azy fahafahana miditra amin'ny lafiny roa amin'ny fananana fahafahana mavitrika amin'ny tsirairay. Nokasihiny ny molotr'i Daniela izay mahatsapa izany fikasihana izany.

Dan 10:17 *Ahoana no ahazoan'ny mpanompon'ny tompoko hiteny amin'ny tompoko? Ankehitriny dia ketraka ny heriko, ka tsy manam-pofonaina intsony aho.*

17a- Ho an'ny olombelona eto an-tany madio dia hafa tanteraka ny toe-javatra, ny lalàna eto an-tany no apetraka ary ny tahotra dia nahavery ny heriny sy ny fofonainy.

Dan 10:18 *Dia nikasika ahy indray ilay nitarehin-dehilahy ka nampahery ahy.*

18a- Tamin'ny fiziriziriana moramora no nahavitan'ilay anjely namerina ny tanjaka ho an'i Daniela tamin'ny fampitony azy.

Dan 10:19 *Dia hoy izy tamiko: Aza matahotra, ry malala, fiadanana ho aminao. courage courage! Ary raha niteny tamiko izy, dia nahazo hery aho ka nanao hoe: Aoka hiteny ianao, tompokolahy, fa efa nampahery ahy ianao.*

19a- Hafatra fiadanana! Mitovy amin'ilay resahin'i Jesosy amin'ny mpianany! Tsy misy toy ny fanomezan-toky ny saina matahotra. Ny teny hoe herim-po, herim-po, manampy azy hifoka rivotra sy hamerina ny heriny.

Dan 10:20 *Ary hoy izy tamiko: Fantatrao va izay nankanesako atỳ aminao? Ankehitriny dia hiverina hiady amin'ny mpanjakan'i Persia aho; ary rehefa lasa aho, indro, avy ny mpanapaka an'i Javana.*

20a- *Ankehitriny dia miverina hiady amin'ny lehiben'i Persia aho*

Io mpitarika ny Persia io dia i Kyrosy 2 Lehibe izay heverin'Andriamanitra ho voahosony; izay tsy manakana azy tsy hiady aminy mba hitarika ny fanapahan-keviny amin'ny fitarihany.

20b- *ary raha mandeha aho, indro, ho avy ny mpanapaka an'i Javana*

Rehefa nandao an'i Kyrosy 2 ilay anjely, ny fanafihana avy amin'ny mpitarika grika tamin'izany fotoana izany dia hanokatra ny fifandrafiana mitombo eo amin'ny fitondrana Persiana sy Grika roa.

Dan 10:21 *Fa hampahafantariko anareo izay voasoratra ao amin'ny bokin'ny fahamarinana. Tsy misy manampy ahy hanohitra ireo, afa-tsy Mikaela, mpitarika anareo.*

21a- Ity fanambarana horaisin'i Daniela ity dia antsoina hoe bokin'ny fahamarinana. Androany amin'ny 2021, afaka manamafy ny fahatanterahan'izay rehetra ambara ao aho, satria ny fahatakarany dia nomen'ny Fanahy tsy mety maty an'i Mikaela mpitarika antsika, ho an'i Daniela ao amin'ny fanekena taloha ary ho ahy, ao amin'ny fanekena vaovao, hatramin'i Jesoa Kristy. milaza io anarana io hitsara ny demonia mbola miasa mandra-piveriny be voninahitra.

Daniela 11

Attention ! Na dia teo aza ny fiovan'ny toko, ny fifanakalozan-kevitra teo amin'ny anjely sy Daniela dia nitohy hatrany amin'ny andininy farany amin'ny toko faha-10 .

Dan 11:1 *Ary izaho, tamin'ny taona voalohany nanjakan'i Dariosy Mediana, dia teo aminy hanampy sy hanohana azy.*

1a- Noharian'Andriamanitra ho velona mandrakizay, ilay anjely niresaka tamin'i Daniela dia nilaza taminy fa nanampy sy nanohana an'i Dariosy, mpanjaka Mediana, izay namabo an'i Babylona tamin'ny faha-62 taonany, ary mbola nanjaka tao Dan.6. Io mpanjaka io dia tia an'i Daniela sy ny Andriamaniny, kanefa, rehefa voafandrika, dia nataony tandindomin-doza ny ainy tamin'ny nanolorany azy tamin'ny liona. Ka dia izy no niditra an-tsehatra nanakombona ny vavan'ny liona sy nanavotra ny ainy. Izy koa àry no nanampy an'io Dariosy mpanjaka io hahatakatra fa ny Andriamanitr'i Daniela no hany Andriamanitra marina, Mpamorona ny zava-drehetra, izay velona ary tsy misy tahaka azy.

Dan 11:2 *Ankehitriny dia hampahafantariko anao ny marina. Indro, mbola hisy mpanjaka telo ihany any Persia. Ny fahefatra dia hanangona harena be noho ny hafa rehetra; ary rehefa mahery amin'ny haren'ny izy, dia hanandratra azy rehetra hamely ny fanjakan'i Javana.*

2a- *Ankehitriny dia hampahafantariko anao ny marina*

Ilay Andriamanitra Marina ihany no mahalala ny fahamarinana ary izany no anarana omen'Andriamanitra ny tenany amin'ny fifandraisany amin'ireo olom-

boafidiny farany ao amin'i Kristy araka ny Apok.3:14. Ny fahamarinana dia tsy ny lalàn' Andriamanitra sy ny ôrdônansy ary ny didiny ihany. Izy io koa dia mirakitra izay rehetra kasain'Andriamanitra hotanterahina amin'ny fotoany. Ny andro tsirairay eo amin'ny fiainantsika ihany no ahitantsika, ny ampahany amin'ity fandaharan'asa lehibe ity izay handrosoantsika mandra-pahatapitry ny fiainantsika sy miaraka, mandra-pahatapitry ny tetikasa famonjena farany izay hahitan'ireo olom-boafidy hahazo ny mandrakizay.

2b- *Indro, mbola hisy mpanjaka telo any Persa*
voalohany taorian'i Kyrosy 2: Kambyse 2 (- 528 - 521) dia namono an'i Bardiya zanany lahy nantsoin'ny Grika hoe ^{Smerdis}.

faharoa : ny Smerdis sandoka, ny mage Gaumâta mpanararaotra ny anarana Smerdis dia nanjaka ^{vetivety fotsiny}.

fahatelo : Dariosy 1 ^{Persianina} (- 521 - 486) zanak'i Hystape

2c- *Ny fahefatra dia hanangona harena be noho ny hafa rehetra*

faha-4 : Ksersesy voalohany ^(- 486 - 465). Manarakaraka azy, dia hanjaka Artaksersesy Aho ^{ka} hanafaka ny babo Jiosy rehetra **amin'ny taona fahafito** nanjakany, amin'ny lohataona - 458 araka ny Esd.7:7-9.

2d- *ary rehefa mahery amin'ny haren'ny izy, dia hanandratra ny zavatra rehetra hamely ny fanjakan'i Javana*

^{Nampahory sy nampitony an'i Ejipta} i Ksersesy I, avy eo niady tamin'i Gresy, nanafika an'i Attika ary nandrava an'i Atena. Resy tao Salamis anefa izy tamin'ny - 480. Hihazona ny fanjakany amin'ny faritaniny i Gresy. Ary nijanona tany Azia ny mpanjaka persianina, na dia izany aza dia nanafika izay nanaporofa ny faniriany handresy an'i Gresy.

Dan 11:3 Fa hisy mpanjaka mahery hitsangana, izay hanapaka amin-kery lehibe ka hanao izay tiany.

3a- Resy teo amin'ny faritaniny i Ksersesy I, mpanjaka persianina nohazaina, ^{dia} ho faty, ka hovanoin'ny roa lahy lehibeny. Resin'ny tovolahy iray izay nanesony tamim-pitaka izy. Nifidy ho mpanjakany i Gresy, Aleksandra Lehibe, tanora Makedoniana 20 taona (teraka tamin'ny - 356, nanjaka tamin'ny - 336, - maty tamin'ny - 323). Resahin'ny faminiana fa izy no mpanorina ny ^{empira faha-3} tamin'ny sarivongan'i Dan.2, biby fahatelon'i Dan.7 ary biby faharoan'i Dan.8.

Dan 11:4 Ary rehefa misandratra Izy, dia hotorotoroina ny fanjakany ka hozaraina ho amin'ny rivotra efatry ny lanitra; tsy ho an'ny taranany izany, sady tsy hahery tahaka ny teo aloha, fa ho triatra izy, ka ho lasan'olon-kafa fa tsy ho azy.

4a- Hitantsika ao, ny famaritana marina nomena ny tandroka lehibe tapaka an'ilay osilahy grika ao amin'ny Dan.8:8 sy ny fanazavany ny andininy faha-22: Ny tandroka efatra *izay nipoitra hisolo io tandroka tapaka io, dia fanjakana efatra izay hitsangana. avy amin'ity firenena ity, nefa iza no tsy hanana hery betsaka*.

Tsaroako ny asehon'ireo “ *tandroka lehibe efatra* ”.

^{Tandroka} voalohany : ny tarana-mpanjaka grika Seleucid naorin'i Seleucus ^{1er} ^{Nicator tany Syria}.

faha-2 : ny tarana-mpanjaka grika Lagid naorin'i Ptolémée ^{I Lagos tany Ejipta}.

faha-3 : ny tarana-mpanjaka grika naorina tao Trace nataon'i Lysimachus

Tandroka faha-4 : ny tarana-mpanjaka grika naorin'i Cassandra tany Makedonia

Dan 11:5 *Ary hahery ny mpanjakan'ny atsimo; Fa ny anankiray amin'ny lehibeny dia hahery noho izy ka hanjaka; hahery ny fanapahany.*

5a- *Hahery ny mpanjakan'ny atsimo*

Ptolémée I Soter Lagos –383 –285 mpanjakan'i Ejipta na “ *mpanjakan'ny atsimo* ”.

5b- *Fa ny lehibeny anankiray dia hahery noho izy ka hanjaka; hahery ny fanapahany.*

Séleucus 1 Nicator –312–281 mpanjakan'i Syria na “ *mpanjakan'ny avaratra* ”.

Dan 11:6 *Rehefa afaka taona vitsivitsy dia hikambana izy ireo, ary ny zanakavavin'ny mpanjakan'ny atsimo hankany amin'ny mpanjakan'ny avaratra hampihavanana azy. Nefa tsy hahatohitra ny herin'ny sandriny izy, ary tsy hanohitra izy, na izy na ny sandriny; dia hovanjena miaraka amin'izay nitondra azy sy ny rainy ary ny namany tamin'izany andro izany izy.*

6a- Ny faminiana dia nandao ny fanjakan'i Antiokosa voalohany (–281–261), ilay “ *mpanjakan'ny avaratra* ” faharoa izay nanomboka ny “**Ady Siria**” voalohany (–274-271) tamin'ny “ *mpanjakan'ny atsimo* ” Ptolémée 2 Philadelphus (– 282–286). Avy eo dia tonga ny **faha-2 "Ady Siria" (- 260 - 253) izay manohitra ny Ejipsiana ilay "** *mpanjakan'ny avaratra* ” vaovao Antiochos 2 Theos (- 261 - 246).

6b- *Rehefa afaka taona vitsivitsy dia hikambana izy roa lahy, ary ny zanakavavin'ny mpanjakan'ny atsimo hankany amin'ny mpanjakan'ny avaratra hampihavana azy.*

Manomboka ny fihetsika scabrous. Mba hanambady an'i Berenice, Antiokos 2 dia nisaraka tamin'ny vadiny ara-dalàna atao hoe Laodikia. Niaraka tamin'ny zanany vavy ilay raim-pianakaviana ary nitoetra tao an-tranon'ny vinantony.

6c- *Nefa tsy hahatohitra ny herin'ny sandriny izy, ary tsy hanohitra izy, na izy na ny sandriny; dia hovanjena miaraka amin'izay nitondra azy sy ny rainy ary ny namany tamin'izany andro izany izy.*

Talohan'ny nahafatesany anefa, dia tsy nandova an'i Bérénice i Antiochos 2. Namaly faty i Laodikia ka namono azy niaraka tamin'ny rainy sy ny zanany vavy kely (*ny sandry = zaza*). **Fanamarihana** : ao amin'ny Apok. 3:16, Jesosy dia hisaotra ny vadiny Advantista ofisialy atao hoe Laodikia; mainka fa satria ny Antiochos 2 dia miantso ny tenany ho "Theos", Andriamanitra. Tany Angletera, ny Mpanjaka Henry 8 dia nanao tsara kokoa, nisara-panambadiana tamin'ny fisarahana tamin'ny fahefana ara-pivavahana tao Roma izy, namorona ny fiangonany Anglikanina ary nahatonga ny vadiny fito maty nifandimby. Avy eo dia tonga ny “ **Ady Siria**” ^{faha-3} (-246-241).

Dan 11:7 *Hisy solofo mitsimoka handimby azy; ho tonga amin'ny miaramila izy, hiditra ao amin'ny trano mandan'ny mpanjakan'ny avaratra, ka horavany araka izay sitrapony, ary hahery izy.*

7a- *Hisy solofo avy amin'ny fakany hitsangana eo amin'ny toerany*

Ptolémée 3 Evergetes -246-222 rahalahin'i Berenice.

7b- *Ho avy hanafika izy, dia hiditra ao amin'ny trano mimanda ny mpanjakan'ny avaratra*

Séleucus 2 Kallinicos -246-226

7c- *Hofanany araka izay sitrapony izany, ka hahery izy*

An'ny mpanjakan'ny atsimo ny fanapahana. Io fanjakazakan'ny Ejiptianina io dia nankasitranan'ny Jiosy, fa tsy toy ny Grika Séleucus. Tsy maintsy takatsika avy hatrany fa eo anelanelan'ireo mpanapaka roa mifanohitra ireo dia ny faritanin'ny Isiraely izay tsy maintsy iavan'ny toby roa mpiady amin'ny fanafihany na amin'ny fihemorana.

Dan 11:8 *Ary hobaboiny ho any Egypta ny andriamaniny sy ny sarin-javatra an-idina ary ny fanaka volafotsy sy volamenany. Dia hiala amin'ny mpanjakan'ny avaratra izy mandritra ny taona vitsivitsy.*

8a- Ho fankasitrahana, ny Egyptiana dia hanampy ny anarany, Ptolémée 3, ny anarana hoe "Evergetes" na mpanao soa.

Dan 11:9 *Ary handeha hamely ny fanjakan'ny mpanjakan'ny atsimo izy ka hiverina ho any amin'ny taniny.*

9a- Tsy nahomby ny valin-tenin'i Seleoko 2 raha tsy tamin'ny nanombohan'ny “**Ady Siria**na” **faha-4 (-219-217)** izay nampifanandrina tamin'i Antiochos 3 tamin'i Ptolémée 4 Philopator .

Dan 11:10 *Hivoaka ny zanany ka hanangona miaramila betsaka; ny anankiray handroso, hivelatra tahaka ny riaka, hanafotra, dia hiverina; ary hanosika ady ho amin'ny trano mimanda ny mpanjakan'ny atsimo izy.*

10a- Antiochos 3 Megas (-223 -187) manohitra an'i Ptolémée 4 Philopator (-222-205). Ny anaram-bositra fanampiny dia manambara ny toetry ny fanesoana ny vahoaka Lagid, satria ny Philopator dia midika amin'ny teny grika, fitiavana ny ray; raim-pianakaviana iray novonoin'i Ptolémée... Tsy nahomby indray ny fanafihan'ny Séleucus. Hijanona ao amin'ny toby ratsy tarehy ny fanjakazakana.

Dan 11:11 *Dia ho tezitra ny mpanjakan'ny atsimo ka hivoaka hamely ny mpanjakan'ny avaratra; Ary hanangona vahoaka betsaka izy, ary ny miaramilan'ny mpanjakan'ny avaratra hatolotra eo an-tànany.*

11a- Ity faharesena naharesy an'i Seleokia ity dia zavatra tsara ho an'ny Jiosy izay tia ny Ejiptianina satria tsara ny fitondrany azy ireo.

Dan 11:12 *Ary izany olona betsaka izany dia hiavonavona, ary hiavonavona ny fon'ny mpanjaka; Mazera arivoarivo, nefa tsy maharesy.*

12a- Hiova ny toe-javatra amin'ny “**Ady Siria**na” **faha-5 (-202-200) izay hampifandona ny Antiochos 3 amin'i** ^{Ptolémée} 5 Epifana (-205 -181).

Dan 11:13 *Fa ho avy indray ny mpanjakan'ny avaratra ka hanangona vahoaka betsaka noho ny teo; rehefa afaka kelikely, taona vitsivitsy, dia hiainga izy mitondra miaramila betsaka sy harena be.*

13a- Indrisy anefa fa ho an'ny Jiosy, dia niverina tany amin'ny faritaniny ny Grika Seleokida mba hanafika an'i Ejipta.

Dan 11:14 *Amin'izany andro izany dia maro no hitsangana hanohitra ny mpanjakan'ny atsimo, ary ny olon-doza be eo amin'ny vahoakanao dia hiodina hahatanteraka ny fahitana, ka dia ho lavo ireny.*

14a- Ny mpanjaka vaovaon'ny Egyptiana atsimo Ptolémée 5 Epiphanes - na Illustrious (-205-181) dimy taona dia sahirana noho ny fanafihan'ny Antiochos 3

notohanana'ny mpanohitra. Ny Jiosy anefa dia nanohana ny mpanjaka ejipsianina tamin'ny ady tamin'ny Seleokida. Izy ireo dia, tsy resy sy novonoina fotsiny, fa vao avy nanao ny Siriaana Seleucid Grika ho fahavalon'ny fiainana mandrakizay.

Ny fikomiana jiosy nambara tao amin'io andininy io dia nohamarinin'ny fiheveran'ny Jiosy ny tobin'ny Ejipsianina; izy ireo noho izany dia fahavalon'ny tobin'ny Séleucida izay nanjaka indray tamin'ny toe-draharaha. Tsy nampitandrina ny vahoakany ve anefa Andriamanitra mba tsy hifandray amin'ny Ejipsianina? “Ejipta, ilay volotara manindrona ny tanan'izay miantehitra aminy”, araka ny Isaia 36:6: “ *Indro, efa napetranao tany Egipta izy, ary noraisinao ho fanohanana ity volotara torotoro ity, izay manindrona sy manindrona ny tanana. amin'izay rehetra miantehitra aminy: izany no Farao, mpanjakan'i Egipta, ho an'izay rehetra matoky Azy* . Toa tsy noraharahain'ny vahoaka jiosy io fampitandremana io ary ratsy indrindra ny fifandraisany amin'Andriamanitra; antomotra ny sazy ka mamely. Ny Antiochus 3 dia manome azy ireo vola lafo noho ny fankahalany.

Azafady, azafady : ity fikomiana jiosy ity dia mikendry ny "*hanatanteraka ny fahitana* " amin'ny heviny hoe manomana sy manorina ny fankahalan'ny Siriaana ny vahoaka jiosy. Toy izany no hahatongavan'ily ***loza lehibe*** nambara ao amin'ny Dan. 10:1 hamely azy ireo.

Dan 11:15 *Ary hivoaka ny mpanjakan'ny avaratra ka hanao tilikambo ary hahafaka ny tanàna mimanda. Tsy hanohitra ny miaramila tatsimo sy ny sangany amin'ny mpanjaka, tsy hanana hery hanohitra.*

15a- Niova lafiny mandrakizay ny fanapahana, ao amin'ny tobin'ny Seleokida izany. Teo anatrehany, vao dimy taona ny mpanjaka ejipsianina.

Dan 11:16 *Izay rehetra manohitra azy dia hanao izay tiany hatao, ary tsy hisy hahatohitra azy; dia hijanona ao amin'ny tany tsara tarehy indrindra izy, ka handringana izay rehetra azon'ny tanany.*

16a- Mbola tsy naharesy an'i Ejipta ihany i Antiokosa 3 ary ny hetahetany handresy dia nahatonga azy ho sosotra, ny vahoaka jiosy dia lasa fanaintainany. Nafoiny tamin'ily firenena jiosy maty maritiora resahin'ny teny hoe “ *tany tsara tarehy indrindra* ” toy ny ao amin'ny Dan. 8:9, ny ambim-pahatezerany.

Dan 11:17 *Ary hihevitra ny ho avy izy mbamin'ny miaramilany rehetra amin'ny fanjakany sy hihavana amin'ny mpanjakan'ny atsimo; dia homeny azy ny zananivavy ho vadiny, mba handringanana azy; nefa tsy ho tanteraka izany sady tsy hahomby.*

17a- Koa satria tsy nahomby ny ady, Antiochos 3 dia nanandrana ny lalan'ny firaisankina tamin'ny toby Lagida. Misy antony io fiovana tetika io: lasa mpiaro an'i Ejipta i Roma. Noho izany dia niezaka ny handamina ny tsy fitovian-kevitra izy tamin'ny fanomezana ny zanany vavy Kleopatra, ny voalohany amin'ny anarana, hanambady an'i Ptolémée 5. Natao ny fanambadiana, nefa te-hihazona ny fahaleovantenany tao amin'ny tobin'i Séleucus ireo mpivady. Tsy nahomby indray ny fikasan'i Antiokosa 3 haka an'i Ejipta.

Dan 11:18 *Hibanjina ny nosy izy ka hahafaka azy maro; fa ny mpitondra kosa hatsahatra ny opprobrium izay tiany hisarihana ka hampianjera azy.*

18a- Handresy ny tany any Azia izy, nefa amin'ny farany dia hahita ny tafika romana, izay voalaza eto amin'ny Dan. 9:26 amin'ny teny hoe " *mpitarika* "; Izany

dia satria i Roma dia mbola repoblika izay mandefa ny tafiny amin'ny hetsika fampitoniana hozatra eo ambany fitarihan'ny Legates misolo tena ny fahefan'ny loholona sy ny vahoaka, ny plebs. Tsy hanova io karazana fikambanana miaramila io ny tetezamita mankany amin'ny fitondrana imperial. Lucius Scipio fantatra amin'ny anarana hoe Afrikana ity mpitarika ity. Ny mpanjaka Antiochos dia nisafidy ny hifanandrina aminy ary resy tamin'ny Adin'i Magnesia tamin'ny taona 189 izy ary voaheloka handoa an'i Roma ho tambin'ny ady trosa lehibe talenta 15.000. . Ankoatra izany, ny zanany faralahy, Antiokos 4 Epifana ho avy, mpanenjika ny Jiosy izay hahatanteraka ao amin'ny andininy faha-31 ny “ loza ” nambara mialoha ao amin'ny Dan. 10:1, dia nataon'ny Romana takalon'aina.

Dan 11:19 *Dia ho any amin'ny tanàna mimanda amin'ny taniny izy; dia ho tafintohina sy ho lavo izy ka tsy ho hita intsony.*

19a- Nifarana tamin'ny fahafatesan'ny mpanjaka ny nofinofin'ny fandresena, ka nosoloina ny zanany lahimatoa Seleoko 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Ary na iza na iza handimby azy dia hitondra mpamory hetra ho any amin'ny tsara indrindra amin'ny fanjakana, nefa afaka andro vitsivitsy dia horavana izany, fa tsy amin'ny fahatezerana na amin'ny ady.*

20a- Mba hanefana ny trosan'ny Romana, ny mpanjaka dia naniraka an'i Heliadora mpanompony hankany Jerosalema haka ny haren'ny tempoly, kanefa niharan'ny fahitana nahatsiravina tao amin'ny tempoly, dia nandao ity tetikasa mampatahotra ity izy. Heliodoros io mpamono olona io izay hamono an'i Seleokosy 4 izay niampanga azy tamin'ny asa nanirahana azy tany Jerosalema. Mendrika ny hetsika izany fikasana izany, ary nandao azy Andriamanitra noho io fandotoana ny tempoliny masina io tamin'ny fahafatesan'ny mpitarika azy izay namono olona, *tsy maty tamin'ny fahatezerana na tamin'ny ady* .

Antiochos 4 ilay lehilahy nalaina sary tao amin'ny fahitana ny loza lehibe

Dan 11:21 *Ny olona tsinontsinona no hisolo toerana azy, ka tsy hitafy ny voninahitry ny mpanjaka; dia hiseho eo amin'ny fiadanana izy ka handroba ny fanjakana amin'ny fisolokiana.*

21a- Ity no Antiokosa, zanaka faralahy an'i Antiokosa 3. babo sy natao takalon'ny Romana, dia azontsika sary an-tsaina ny vokatry ny toetrany. Rehefa lasa mpanjaka izy, dia nanana valifaty hamonoana ny ainy. Fanampin'izany, ny fijanonany tao amin'ny Romanina dia namela ny fahatakarana sasany tamin'izy ireo. Ny nahatongavany teo amin'ny seza fiandrianan'i Syria dia nifototra tamin'ny fiokoana, satria ny zanany lahy iray hafa, Demetrio, zokiny, no nanana loha laharana azy. Rehefa nahita fa nanao fifanarahana tamin'i Perseus, mpanjakan'i Makedonia, fahavalon'ny Romanina i Demetrio, dia nankasitraka an'i Antiokosa namany teo amin'ny seza fiandrianana ireto farany.

Dan 11:22 *Ary ny miaramila izay aidina toy ny riaka dia ho resy eo anoloany ka haringana, toy ny lohan'ny fanekena.*

22a- *Ny miaramila izay miely tahaka ny riaka dia ho rendrika eo anatrehany ka ho ringana*

Niverina indray ny fankahalana tamin'ny “Ady Syriana” faha-6 (-170-168’).

Tamin'ity indray mitoraka ity dia navelan'ny Romanina hanohy ny adindrainy tamin'ny tobin'i Ejipta ratsy fanahy i Antiochos 4. Tsy mbola mendrika ny ho mariky ny fahotana izy, amin'ny teny grika dia marina izany amin'ity toejavatra ity. Tsarao kosa ny zava-misy, toy ny nataon'Andriamanitra tamin'izany. Tao amin'ny toby Lagid, i Ptolémée 6 dia nanambady an'i Kleopatra 2 rahavaviny. Azontsika avy eo hoe nahoana Andriamanitra no mamela an'i Antiokosa hanorotoro ny tafiny.

22b- *ary koa mpitarika ny alliance.*

I Menelasa, mpiara-miasa tamin'ny Séleucids, dia nitsiriritra ny toeran'i Oniasa mpisoronabe ara-dalàna, ka nasainy novonoin'i Andronika, ary nisolo toerana azy. Mbola ny Isiraelin'Andriamanitra ihany ve izany? Ao amin'io tantara io, Andriamanitra dia manomboka mampahatsiahy ny zavatra hataon'i Roma mandritra ny taonjato maro. Eny tokoa, i Roma Imperial dia hamono ny Mesia ary i Roma papaly dia hitsiriritra sy hanaisotra ny fisoronany mandrakizay, tahaka ny namonoan'i Menelasa an'i Oniasy hisolo azy.

Dan 11:23 *Ary rehefa miray aminy izy, dia hamitaka; dia hiainga izy, ka ho ambony noho ny olona vitsy.*

23a- Manao fifanarahana amin'ny olona rehetra i Antiokosa, ka vonona ny handrava azy ireo raha mahaso azy. Io toetra io irery no sarin'ny tantaran'ny mpanjakan'i Frantsa sy Eoropa; fifanekena natao, fifanekena rava, ary ady feno rà nifandimby niaraka tamin'ny fotoana fohy hisian'ny fandriampahalemana.

Mbola mitohy ihany koa anefa io andininy io, amin'ny famakiana indroa, mba hanomezana antsika sarin'ny fitondran'ny papa izay hanenjika ny olo-masina mandritra ny 120 taona. Satria ny mpanjaka grika sy ny papa dia tena mitovy: *fitaka sy fitaka amin'izy roa.*

Dan 11:24 *Dia hiditra amim-piadanana any amin'ny tany mahavokatra indrindra amin'ny faritany izy; izay tsy nataon'ny razany na ny razany no hataony; hozarainy ny babo sy ny zavatra azo babo ary ny harena; Hanao fikomiana hamely ny mimanda izy, ary izany dia haharitra andro vitsivitsy.*

24a- Tsy maintsy aloa ny trosan'ny Romana lehibe. Noho izany, Antiokosa 4 dia nandoa hetra amin'ny faritaniny ary noho izany ny vahoaka jiosy izay anjakany. Maka izay tsy nafafiny izy ary nesoriny ny vahoaka andevo izay nanjaka teo ambanin'ny fananany. Tsy nandao ny tanjony handresy an'i Ejipta tamin'ny fikitihana na tamin'ny fandrika izy. Ary mba hankasitrahan'ny miaramilany sy hahazoany ny fanohanany ireo, dia mizara ny zavatra azo babo amin'ny miaramilany izy ary manome voninahitra an'ireo andriamaniny grika, izay lehibe indrindra amin'izany: Zeosy Olympiana, andriamanitry ny andriamanitry ny angano grika.

Amin'ny famakiana indroa dia hanao toy izany koa ny fitondrana papaly romanina. Noho izy malemy ara-boajanahary, dia tsy maintsy mamitaka sy mampanan-karena ireo lehibe amin'ny fanjakana mba hanekeny sy hanohanany azy sy ny tafiny.

Daniela 11:25 *Hifehy ny tafika lehibe izy, ary hampiasa ny heriny sy ny fahatezerany hamely ny mpanjakan'ny atsimo. Ary ny mpanjakan'ny atsimo hiady amin'ny miaramila maro sy mahery indrindra; nefa tsy hanohitra izy, satria hisy fikasan-dratsy hamelezana azy.*

25a- In – 170, Antiochos 4 dia naka an'i Pelusium ary naka an'i Ejipta manontolo afa-tsy Alexandria renivohiny.

Dan 11:26 *Izay mihinana ny latabany dia handringana azy; Hihahakahaka tahaka ny riaka ny miaramilany, ary hiampatrampatra ny faty.*

26a- Ptolémée 6 avy eo dia nanao fifampiraharaha tamin'i Antiokosa dadatoany 4. Niditra tao amin'ny tobin'ny Seleokida izy. Tsy nankasitran'ny Ejipsianina anefa izy, ka nosoloan'i Ptolémée 8 rahalahiny, tany Aleksandria, ka namadika ny fianakaviany nihinana *sakafo teo amin'ny latabany*. Mitohy ny ady ary *betsaka ny maty*.

Dan 11:27 *Samy mitady izay ratsy ao am-pony ny mpanjaka roa, ary eo amin'ny latabatra iray ihany no hitenenany lainga. Tsy hahomby anefa izany, satria tsy ho tonga ny farany raha tsy amin'ny fotoana voatondro.*

27a- Tsy nahomby indray ny teti-dratsin'ny Antiokosa 4. Ny fifandraisany tamin'i Ptolémée 6 zana-drahalahiny izay niaraka taminy dia mifototra amin'ny fitaka.

27b- *Tsy hahomby anefa izany, satria amin'ny fotoana voatondro ihany no ho avy ny farany.*

Inona no *tanjona* resahin'io andininy io? Raha ny marina, milaza *fiafarana maromaro izy io* ary voalohany, ny *fiafaran'ny ady teo amin'i Antiochos 3 sy ny zana-drahalahiny Ejiptiana*. Efa akaiky io *farany io*. Ny *fiafarana* hafa dia mahakasika ny faharetan'ny 1260 taona nanjakan'ny papa ao amin'ny Dan. 12:6 sy 7 ary ny *fotoana hifaranan'ny* andininy faha-40 amin'ny toko ankehitriny izay hahita ny fahatanterahan'ny Ady Lehibe Faharoa izay manomana ny teny manodidina ny loza ***lehibe maneran-tany*** farany .

Ao amin'io andininy io anefa, io teny io dia tsy misy ifandraisany mivantana amin'ny “ *andro farany* ” resahin'ny andininy faha-40, araka ny ho hitantsika sy hasehontsika. Ny firafitry ity toko ity dia mamitaka amin'ny endriny.

Dan 11:28 *Hody any amin'ny taniny mitondra harena be izy; dia hanohitra ny fifanekena masina ao am-pony, ka hanohitra izany, dia hody any amin'ny taniny.*

28a- *Hody any amin'ny taniny mitondra harena be izy*

Tompon'andraikitra tamin'ny harena nalaina tamin'ny Ejipsianina, dia niverina tany Antiokia i Antiokia 4, ary namela an'i Ptolémée 6 izay napetrany ho mpanjaka tamin'ny antsasa-manilan'i Ejipta nandresy. Mampahatezitra an'ilay mpanjaka tsy afa-po anefa izany fandresena antsasak'adiny izany.

28b- Ny fahasorana nanjo ny mpanjaka dia nahatonga ny Jiosy ho lasibatry ny fahatezerany. Ary koa, amin'ny fitsidihana ny tranon'izy ireo, dia hamoaka ny sasany amin'izany fahatezerana izany amin'izy ireo izy, saingy tsy ho tony izy.

Dan 11:29 *Amin'ny fotoana dia hiverina hamely ny atsimo indray izy; fa amin'ity farany ity dia tsy hisy toy ny teo aloha intsony.*

29a- Miditra amin'ny taonan'ny loza lehibe isika.

Tamin'ny – 168, dia fantatr'i Antiokosa fa nihavana taminy indray ny zana-drahalahiny, ka nanao fihavanana tamin'i Ptolémée 8 rahalahiny i Ptolémée 6. Niverina tany amin'ny tobin'ny Ejipsianina ireo tany Egyptiana azony. Noho izany dia niroso tamin'ny fampielezan-kevitra indray izy hanoherana ny zana-drahalahiny, tapa-kevitra ny hanafoana ny fanoherana rehetra, saingy...

Dan 11:30 *Ho avy hamely azy ny sambon'i Kitima; kivy izy, dia hiverina. Amin'izay izy dia tezitra mafy amin'ny fifanekena masina, ka tsy hijanona ho tsy mavitrika; rehefa miverina izy, dia hijery ireo izay nahafoy ny fanekena masina.*

30a- *Hiakatra hamely azy ny sambon'i Kitima*

Ny Fanahy àry no manondro ny sambo romanina miorina amin'ny nosy Chypre ankehitriny. Avy any izy ireo no mifehy ny mponina any amin'ny Ranomasina Mediterane sy ny morontsiraka any Azia. Taorian'ny rainy Antiochos 3 dia niatrika ny veto romana. Miaritra fanalam-baraka izay hahatezitra azy izy. Ilay lovantsofina romanina Popilius Laenas dia nanao faribolana teo amin'ny tany manodidina ny tongony ary nanome toromarika azy mba tsy hiala amin'izany raha tsy manapa-kevitra ny hiady amin'i Roma na hankatò izany. Antiochos, ilay takalon'aina teo aloha, dia nianatra ny lesona nomena ny rainy ary tsy maintsy nandao ny fandreseny an'i Ejipta izy, izay napetraka tanteraka teo ambanin'ny protektora romana. Ao anatin'io tontolon'ny fahatezerana mipoaka io, dia fantany fa ny Jiosy, izay nino ny maty, dia mifaly sy mifaly. Hianatra mafy izy ireo amin'ny fomba sarotra fa mbola velona izy.

Dan 11:31 *Ny didiny no ho avy; holotoiny ny fitoerana masina, dia ny fiarovana mafy, hatsahany ny ~~fanatitra~~ mandrakizay , ary hatsangana ny fahavetavetan'ny mpandrava (na mpandringana).*

31a- Ity andininy ity dia manamafy ny zava-misy voalaza ao amin'ny fitantarana apokrifika ao amin'ny 1 Mak. 1:43-44-45: *Ary Antiokosa mpanjaka nanoratra ho an'ny fanjakany rehetra, mba ho vahoaka iray ihany izy rehetra, ka samy hahafoy ny lalàny manokana. Nanaiky izany baikon'i Antiokosa mpanjaka izany ny firenena rehetra, ary maro tamin'ny Isiraely no nanaiky izany fanandevozana izany, nanao sorona tamin'ny sampy ary nandika (nandoto) ny Sabata. Hitantsika ao amin'io filazalazana io ny fitsapana nanjo an'i Daniela sy ireo namany telo lahy tany Babylona. Ary asehon'Andriamanitra amintsika ao amin'ny 1 Makabeo, ny filazalazana ny amin'izay ho loza lehibe farany izay tsy maintsy atrehintsika izay velona ao amin'i Kristy mialoha ny fiverenana amin'ny voninahitr'i Jesosy Kristy. Teo anelanelan'ny androntsika sy ny an'ny Jiosy Makabeo, dia nisy loza lehibe iray hafa nahatonga ny olo-masin'i Jesosy Kristy ho faty nandritra ny 120 taona.*

31b- *holotoiny ny fitoerana masina, dia ny fiarovana mafy, hatsahany ny ~~fanatitra~~ mandrakizay , ary hatsangana ny fahavetavetan'ny mpandrava.*

Ireo hetsika ireo dia hohamafisina ao amin'io fijoroana vavolombelona ara-tantara nosoratan'i Josèphe, mpahay tantara jiosy sy romanina io. Ny mahazava-dehibe an'io zavatra io dia manamarina izany, koa andeha hojerentsika ity fijoroana vavolombelona izay ahitana ny antsipiriany mitovy amin'ny lalàna Alahady amin'ny andro farany nambaran'ny fitondrana maneran-tany noforonin'ireo tafavoaka velona tamin'ny Ady Lehibe Faharoa.

Ity misy dika voalohan'ny 1 Mac.1:41 hatramin'ny 64:

1Ma 1:41 Dia nandidy ny mpanjaka mba ho vahoaka iray ihany izay rehetra ao amin'ny fanjakany ;

1Ma 1:42 samy tokony hiala amin'ny fanaony avy. Nanaiky ny didin'ny mpanjaka ny mpanompo sampy rehetra

1Ma 1:43 Ary na dia teo amin'ny Isiraely aza dia maro ny olona nankasitraka ny fanompoam-pivavahana taminy ka nanao fanatitra ho an'ny sampy sy nandoto ny Sabata.

1Ma 1:44 Ary ny mpanjaka naniraka olona ho any Jerosalema sy ho any amin'ny tanànan'ny Joda hitondra ny didiny any; ary hatramin'izao dia tsy maintsy manaraka ny fanao hafa firenena any an-tsaha izy.

1Ma 1:45 mba hampitsahatra ny fanatitra dorana ho an'ny tempoly sy ny fanatitra alatsa-drà ary ny fanatitra aidina. Nolotoina ny Sabata sy ny fety,

1Ma 1:46 mandoto ny fitoerana masina sy izay masina rehetra,

1Ma 1:47 manangana alitara sy toeram-pivavahana ary tempoly ho an'ny sampy sy mamono kisoa sy biby maloto.

1Ma 1:48 Ary namela ny zanany tsy hoforana izy ka hanao izay haharikoriko ny tenany amin'ny fahalotoana sy fahalotoana rehetra.

1Ma 1:49 Raha lazaina amin'ny teny iray, dia tokony hanadino ny Lalàna isika ka hanao tsinontsinona ny fitandremana azy rehetra;

1Ma 1:50 Ary izay tsy mankatò ny didin'ny mpanjaka dia hatao maty;

1Ma 1:51 Toy izany no nandefasana ny taratasin'ny mpanjaka eran'ny fanjakany; ary nanendry mpitandrina ny vahoaka rehetra izy ka nandidy ny tanànan'ny Joda rehetra hanatitra fanatitra.

1Ma 1:52 Ary maro tamin'ny olona no nanaiky, dia izay rehetra nahafoy ny lalàna; nanao ratsy teo amin'ny tany izy ireo,

1Ma 1:53 nanery ny Isiraely hitady fialofana.

1Ma 1:54 Ary tamin'ny andro fahadimy ambin'ny folo tamin'ny volana Kisleo, taona 145, dia nanangana ny fahavetavetan'ny fandravana teo ambonin'ny alitara fandroana ny fanatitra dorana ny mpanjaka, ary nanangana alitara teo amin'ny tanànan'ny Joda teo akaiky teo izy.

1Ma 1:55 Nandoro ditin-kazo manitra teo am-baravaran'ny trano sy teny an-kalalahana izy,

1Ma 1:56 Ary noviravirainy ny bokin'ny lalàna ka natsipy tao anaty afo, rehefa hita;

1Ma 1:57 Ary raha misy bokin'ny fanekena hita ao amin'ny olona, na izay mankatò ny lalàn'Andriamanitra, dia hovonoiny araka ny didin'ny mpanjaka izy.

1Ma 1:58 Ary izy ireo dia nanafay ny Zanak'Isiraely, izay tratra teo amin'ny fanompoan-tsampy, isam-bolana, tao an-tanànany,

1Ma 1:59 ary tamin'ny andro faha-25 isam-bolana dia nisy fanatitra teo amin'ny alitara avo ho solon'ny alitara fandroana ny fanatitra dorana.

1Ma 1:60 Araka izany lalàna izany dia novonoiny ho faty ny vehivavy efa voafora,

1Ma 1:61 ary ny zanany mihantona amin'ny vozony; novonoina koa ny havany sy ny voafora.

1Ma 1:62 Na dia teo aza izany rehetra izany, dia maro tamin'ny Isiraely no tsy nivadika ka sahy tsy nihinana zava-maloto.

1Ma 1:63 Aleon'izy ireo maty toy izay handoto tena amin'ny hanina mivadika amin'ny fanekena masina, ka novonoina ho faty.

1Ma 1:64 Fisedrana lehibe ho an'ny Isiraely izany.

Andeha hojerentsika ato amin'ity tantara ity ny andininy faha-45 ka hatramin'ny faha-47 izay manamafy ny fampitsaharana ny fanaterana ny fanelanelanana **mandrakizay** sy ny andininy faha-54 izay manambara ny fandotoana ny fitoerana masina: **Ary ny fahavetavetan'ny fandravana natsangan'ny mpanjaka teo ambonin'ny alitara fandroana ny fanatitra dorana.**

Tamin'ny niandohan'ireo faharatsiana ireo, dia ny fihemorana ny Isiraely : *1Ma 1:11 Tamin'izany andro izany no nipoiran'ny taranaka nivily lalana teo amin'ny Isiraely izay nitondra olona maro nanaraka azy ka nanao hoe: Andeha isika hanao fanekena amin'ny jentilisa manodidina antsika, hoy izy ireo, fa hatramin'ny nisarakantsika taminy dia be ny loza nitranga. aminay .*” Ny loza dia efa vokatry ny fivadihan'izy ireo tamin'Andriamanitra, ary vao mainka mbola hitondra loza ho an'ny tenany izy ireo noho ny fihetsik'izy ireo miodina.

Tao anatin'io loza feno rà mandriaka io, ny fanjakazakan'ny Grika dia nanamarina tsara ny tandindon'ny fahotana teo amin'ny *varahina tamin'ny sarivongan'i Dan.2; ny leoparda sada* an'i Dan.7; ary *ny osilahy maimbo* an'i Dan.8. Mbola mila marihina anefa ny tsipiriany iray. Ny mpiandraikitra ny iraka famaizana nalefan'i Antiokosa 4 ho any Jerosalema tamin'ny – 168 dia antsoina hoe Apolonius, ary io anarana grika io izay midika amin'ny teny frantsay hoe “Mpandrava” dia hofidin'ny Fanahy mba hiampangana ao amin'ny Apo.9:11, ny fampiasana manimba. ny Baiboly Masina amin'ny alalan'ny Kristianisma Protestanta sandoka amin'ny andro farany; na, ireo izay handamina ny **loza farany lehibe farany indrindra** . Tonga tany Jerosalema niaraka tamin'ny miaramila 22 000 i Apolonio, ary **tamin'ny andro sabata** , nandritra ny fikomiana nahagaga, dia namono ny mpijery jiosy rehetra izy. Nolotoin'izy ireo tamin'izany tombontsoa tsy masina izany ny Sabata, ka novonoin'Andriamanitra izy ireo. Ary tsy mitsahatra ny fahatezerany satria ao ambadik'io zava-misy feno rà mandriaka io dia baiko ny Hellenisation ny Jiosy. Ny Atenianina Gerontes, solontenan'ny mpanjaka, dia nanery ny vahoaka rehetra ho amin'ny fanompoampivavahana sy fitondran-tena amin'ny fomba grika tany Jerosalema toy ny tany Samaria . Natokana ho an'i Zeosy Olympian ny tempolin'i Jerosalema avy eo , ary ny an'ny Tendrombohitra Gerizima ho an'i Zeosy tia mandray vahiny. Hitantsika àry fa nesorin'Andriamanitra ny fiarovany tao amin'ny tempoliny sy Jerosalema ary ny firenena manontolo. Ny tanàna masina dia feno fahatezerana, samy fahavetavetana noho ny farany. Ny sitrapon'Andriamanitra ihany anefa no nampiharina, ka lehibe tokoa ny fialan-tsasatra ara-moraly sy ara-pivavahana taorian'ny fampitandremana nasehon'ny fandroahana tany Babylona.

Dan 11:32 *Amin'ny fandokafana no hamitahany ny mpivadika amin'ny fanekena. Fa ny olona izay mahalala an'Andriamaniny kosa dia hitoetra tsy tapaka,*

32a- *Hataonany amin'ny fandokafana ireo mpamadika ny fifanarahana*

Io fanazavana io dia manamafy fa mendrika sy ara-drariny ny sazin'Andriamanitra. Tany amin'ny toerana masina, dia lasa fanao mahazatra ny fanimbazimbana.

32b- *Fa ny olona izay mahalala an'Andriamaniny kosa dia hanao zavatra amim-pahatokiana,*

Tao anatin'izany loza izany, ireo mpino tso-po sy mendrika dia nanavaka ny tenany tamin'ny fahatokiany ary naleony maty maritiora toy izay niala tamin'ny fanajana an'ilay Andriamanitra Mpamorona sy ny lalàny masina.

Indray mandeha indray, amin'ny vakiteny fanindroany, ity zava-niainana feno rà 1090 andro tena izy ity dia mitovy amin'ny toetry ny fitondran'ny papa tamin'ny 1260 andro-taona izay naminany nifanesy tamin'ny endrika samihafa ao amin'ny Dan. 7:25, 12:7 ary Apok. 12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Mijery ny zava-mitranga ankehitriny amin'ny tontolon'ny fahagola

Mba hahatakarana mazava tsara ny zava-mitranga dia haka ny sarin'ny mpaka sary iray izay maka sary amin'ny fakan-tsary ny sehatra iray izay narahiny akaiky. Amin'io fotoana io dia mi-zoom-out izy rehefa mahazo haavo ary mihamitombo hatrany ny saha jerena. Ka raha ampiharina amin'ny tantaram-pivavahana, ny fijerin'ny Fanahy dia manara-maso ny tantaram-pivavahan'ny Kristianisma manontolo, manomboka amin'ny fiandohany kely, ny ora fijaliany, ny fotoan'ireo maritiora, ka hatramin'ny fiafaran'ny voninahitra izay voamariky ny fiverenan'ilay Mpamonjy nantenaina.

Dan 11:33 *Ary ny hendry ao aminy no hampianatra ny maro. Misy ny sasany ho levon'ny sabatra sy ny lelafo, ary ny fahababoana sy ny fandrohana.*

33a- *ary ny hendry indrindra ao aminy no hampianatra ny vahoaka*

Ny apostolin'i Jesosy Kristy, ary koa i Paoly avy any Tarsosy, izay ananantsika epistily 14 amin'ny fanekena vaovao. Ity fampianarana ara-pivavahana vaovao ity dia manana anarana hoe "Filazantsara" na, Vaovao Mahafaly momba ny famonjena atolotry ny fahasoavan'Andriamanitra ho an'ny olom-boafidy. Amin'izany fomba izany no manetsika antsika handroso ara-potoana ny Fanahy ary ny tanjona vaovao dinihina dia ny finoana kristiana.

33b- *Misy ny sasany ho resy vetivety amin'ny sabatra sy ny lelafo, ho amin'ny fahababoana sy ny fandrohana.*

Nandritra ny fotoana iray dia nilaza ny Fanahy tamin'ny alalan'ny anjely ary amin'ity indray mitoraka ity dia ho 1260 taona maro no naminaniana fa teo ambanin'ny emperora romana sasany Caligula, Nero, Domitien ary Dioclétien dia tsy maintsy maty maritiora. Ao amin'ny Apok. 13:10, ny Fanahy dia mampahatsiahy ny andron'ny faneken'ny papa Romana, manao hoe: *Raha misy mamabo, dia ho lasan-ko babo izy; raha misy mamono amin'ny sabatra, dia tsy maintsy hovonoina amin'ny sabatra izy. Izany dia ny faharetana sy ny finoan'ny olona masina .*

Daniela 11:34 *Amin'ny andro maharesy azy dia hampiana kely izy, ary maro no hikambana aminy amin'ny fihatsarambelatsihy.*

34a- Amin'izao fotoanan'ny fanjakazakana feno habibian'ny papa izao tokoa no nisehoan'ny fanampian'ireo mpihatsaravelatsihy ao amin'io andininy io. Ny famantarana azy ireo dia mifototra amin'ny tsy firaharahany ny soatoavina sy ny didy nampianarin'i Jesosy Kristy, ary amin'ity tranga ity ho an'ity vanim-potoana lasibatra ity, ny fandrarana ny famonoana amin'ny sabatra. Amin'ny fijerena indray ny tantara, dia ho azonao amin'izay fa ny fihetsiketsehana protestanta midadasika nanomboka tamin'ny ^{taonjato faha-15} ka hatramin'izao androntsika izao dia notsarin'ilay Mpitsara marina Jesosy Kristy ho mpihatsaravelatsihy. Ny

fandaozana tanteraka azy ireo nanomboka tamin'ny 1843 noho izany dia ho mora kokoa ho takatra sy ekena.

Dan 11:35 *Ny sasany amin'ny olon-kendry dia hihemotra mba hodiovina sy hodiovina ary hofotsiana mandra-pahatongan'ny andro farany, fa tsy ho tonga izany raha tsy amin'ny fotoana voatondro.*

35a- *Ho lavo ny sasany amin'ny olon-kendry mba hodiovina sy hodiovina ary hofotsiana mandra-pahatongan'ny andro farany.*

Raha jerena avy amin'io fanambarana io, ny fenitry ny fiainana kristiana dia fizahan-toetra sy fifantenana, amin'ny alalan'ny fahaizana miaritra sy miaritra fanenjehana hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao. Amin'izany fomba izany, ny olona maoderina zatra ny fihavanana sy ny fandeferana dia tsy mahazo na inona na inona intsony. Tsy fantany ny fiainany amin'ireo hafatra ireo. Izany no antony hanomezana fanazavana momba io lohahevitra io ao amin'ny Apok. 7 sy 9:5-10. Fiadanana ara-pivavahana maharitra 150 taona, na “volana dimy ara-paminaniana” no nomanin'Andriamanitra, nefa nanomboka tamin'ny 1995 dia nifarana io vanim-potoana io ary nanomboka indray ny ady ara-pivavahana. Ny finoana silamo dia mamono any Frantsa sy any an-toeran-kafa manerana izao tontolo izao; ary ny hetsika ataony dia mikendry ny hihamafy mandra-pandrehitra ny tany manontolo.

35b- *satria amin'ny fotoana voatondro ihany no ho tonga*

Io fiafaran'izao tontolo izao io ary ny anjely dia milaza amintsika fa tsy misy famantarana ny fiadanana na ny ady mamela ny olona hahita izany ho avy. Miankina amin'ny lafin-javatra iray ihany izany: ny “*fotoana voamarik'Andriamanitra*”, ny fiafaran'ny 6000 taona natokana ho an'ny nifidianany olom-boafidy teto an-tany. Ary noho isika folo taona latsaka amin'io fe-potoana io no nanomezan'Andriamanitra antsika ny fahasoavana hahalalana ny daty: 20 Martsa amin'ny lohataona mialoha ny 3 Aprily 2030, izany hoe 2000 taona aty aoriana ny fahafatesan'i Kristy noho ny fanavotana. Hiseho mahery sy mpandresy izy mba hamonjena ny olom-boafidiny sy handringana ireo mpikomy mpamono olona izay nikasa hamono azy ireo.

Ny fitondrana papaly katolika tao Roma “Kristianina”: Ilay mpanenjika lehibe ny tantaran'ny fivavahana tany amin'ny tany tandrefana.

Aminy no tokony hitarika antsika ny modely Antiochos 4. Ny karazana dia nanomana ny antitype ary inona no azontsika lazaina momba ity fampitahana ity? Azo antoka fa tamin'ny ambaratonga mahagaga, ny Grika mpanenjika dia niasa nandritra ny 1090 andro tena izy, fa ny papa dia hikorontana mandritra ny efa ho 1260 taona tena izy, ka mihoatra noho ny modely ara-tantara rehetra.

Dan 11:36 *Ny mpanjaka hanao izay tiany; hanandra-tena izy, hirehareha ambonin'ny andriamanitra rehetra, ary hiteny zavatra tsy mampino ny amin'Andriamanitra ny andriamanitra; hambinina izany mandra-pahatapitry ny fahatezerana, fa izay efa voatondry dia ho tanteraka.*

36a- Mbola manjavozavo ny teny ao amin'io andininy io ary mbola azo ampifanarahana amin'ny mpanjaka grika sy ny mpanjaka papaly romana. Tsy

maintsy afenina amim-pitandremana amin'ny mpamaky tsy hita maso ny rafitra mampiharihary ny faminiana. Ny antsipiriany kely anefa dia manondro ny tanjon'ny papa; marina izany: *fa izay tapa-kevitra dia ho tanteraka*. Ity teny ity dia manakoako ny Dan.9:26: *Rehefa afaka ny roa amby enimpolo herinandro, dia hofongorana ny Voahosotra ka tsy hanana na inona na inona ho an'ny tenany. Ny vahoakan'ny mpanapaka izay avy dia handrava ny tanàna sy ny fitoerana masina, ary ny fiafarany dia ho avy toy ny riaka; Tapaka fa haharitra hatramin'ny faran'ny ady ny faharavana (na faharavana).*

Dan 11:37 *Tsy hanaja ny andriamanitra ny razany izy, na ny andriamanitra mahafaly ny vehivavy; tsy hanaja andriamanitra akory izy, fa hanome voninahitra ny tenany mihoatra noho izy rehetra.*

37a- *Tsy hanaja ny andriamanitra ny razany izy*

Ity ary ny antsipiriany kely manazava ny faharanitan-tsainay. Hitantsika eto ny porofo ofisialy fa ny mpanjaka nokendrena tamin'ny teniny dia tsy mety ho Antiokosa 4 izay nitandrina ny andriamanitra ny razany, ary anisan'izany ny lehibe indrindra, dia i Zeosy, andriamanitra ny andriamanitra'i Olympus, izay natolony ny tempolin'ny Jiosy tany Jerosalema. Mahazo porofo tsy azo lavina àry isika fa ny fitondrana papaly romanina tamin'ny andron'ny Kristianina no mpanjaka nokendrena. Manomboka izao, ny teny rehetra nambara noho izany dia *samy hafa* amin'ny Dan.7 sy amin'ny Dan.8 *ny teny rehetra nambara* ; Ary ampiako, ity *mpanjakan'i* Dan. 9:27 ity. Manohana ny *lohany* avokoa ny “stage rocket”. *an'ny lehilahy papa*, kely sy miavonavona napetraka teo an-tampon'ny fanjakazakana.

Nanaja ny andriamanitra ny razany ve i Roma Papaly? Tsia amin'ny fomba ofisialy, satria ny fiovany ho Kristianina dia nitarika azy handao ny anaran'ireo andriamanitra romanina mpanompo sampy. Notazoniny anefa ny endriny sy ny fomba fanompoam-pivavahany: ireo sary sokitra, voasokitra na voavolavola izay iankohofana sy mandohalika hivavaka eo anatrehany. Mba hiarovana io fitondran-tena melohin'Andriamanitra io ao amin'ny lalàny rehetra, dia nataony tsy ho azon'ny olon-tsotra azo idirana ny Baiboly ary nesoriny ny faharoa tamin'ireo didy folon'Andriamanitra velona satria mandrara izany fanao izany ary manambara ny sazy nokasaina ho an'ireo mpandika lalàna. Iza no te hanafina ny sazy azo raha tsy ny devoly? Ny toetran'ny fitondran'ny papa àry dia tafiditra ao anatin'ny vata misy ny famaritana atolotra ao amin'io andininy io.

37b- *na amin'ny maha-Andriamanitra mampifaly ny vehivavy*

Amin'ny fieritreretana ny fivavahana Romana mpanompo sampy izay nilaozan'ny papa no mahatonga ny Fanahin'Andriamanitra hamoaka io foto-kevitra maloto io. Satria nandao ny lova ara-nofy mibaribary izy mba hanehoana ny hasin'ny fahasinanana. Ity andriamanitra soso-kevitra ity dia Priapus, ilay phallus lahy nomem-boninahitra ho andriamanitra nataon'ireo razamben'ny fiangonana mpanompo sampy tao Roma. Mbola lovan'ny fahotana grika ihany izy io. Ary mba hialana amin'io lova ara-nofy io, dia miaro tafahoatra ny fahadiovan'ny nofo sy ny fanahy izy.

Daniela 11:38 *Kanefa kosa dia hankalaza ny andriamanitra ny fiarovana mafy eo amin'ny faladiany izy; io andriamanitra tsy fantatry ny razany io no hiankohofany amin'ny volamena sy volafotsy ary vato soa ary zava-tsarobidy.*

38a- *Kanefa kosa izy dia hanome voninahitra ny andriamanitry ny fiarovana mafy eo amin'ny faladiany*

Teraka ny andriamanitra mpanompo sampy vaovao: *ny andriamanitry ny fiarovana* . Ao amin'ny sain'olombelona ny *faladiany ary ny haavony dia avo toy ny fahatsapana natao.*

Nanorina tempoly mpanompo sampy misokatra ho an'ny rivotra rehetra i Roma mpanompo sampy; kapitaly notohanana'ny andry dia ampy. Saingy noho ny fanekena ny Kristianisma, Roma dia mikendry ny hanolo ny modely jiosy rava. Ny Jiosy dia nanana tempoly nihidy tamin'ny endrika mahery vaika izay nanome voninahitra sy laza. Hanahaka azy àry i Roma ka hanorina fiangonana romanesque mitovy amin'ny trano mimanda, satria manjaka ny tsy fandriampahalemana ary ny Tompo manankarena indrindra no manamafy ny tranony. Manao toy izany koa i Roma. Nanorina ny fiangonany tamin'ny fomba hentitra izy io mandra-pahatongan'ny fotoan'ireo katedraly, ary teo dia niova ny zava-drehetra. Ny tafo boribory dia lasa zana-tsipika manondro ny lanitra, ary izany dia avo kokoa hatrany. Ny fasan'ny ivelany dia maka ny endriky ny dantelina, izy ireo dia manankarena amin'ny varavarankely fitaratra misy loko rehetra izay mitondra hazavana manjelanjelatra ao anatiny izay manaitra ny mpankafy, ny mpanaraka ary ny mpitsidika.

38b- *io andriamanitra tsy fantatry ny razany io no hiankohofany amin'ny volamena sy volafotsy ary vato soa ary zava-tsarobidy.*

Mba hahatonga azy ireo ho tsara tarehy kokoa, ny rindrina anatiny dia *voaravaka volamena, volafotsy, perila saro-bidy, zavatra lafo vidy* : *ilay vehivavy janga Babylona lehibe* ao amin'ny Apok. 17:5 dia mahay mampiseho ny tenany mba hisarihana sy hisarihana ny mpanjifany.

Tsy mamela ny tenany ho voafitaka ny tena Andriamanitra, satria tsy mahaso azy io hatsarana io. Ao amin'ny faminiany no iampangany an'io Roma papaly io izay tsy nananany **fifandraisana** na dia kely akory aza. Ho azy, ny fiangonany Romanesque na Gothic dia andriamanitra mpanompo sampy kokoa izay mamitaka ny olona ara-panahy izay miala aminy fotsiny: misy andriamanitra vaovao teraka: andriamanitry ny fiarovana ary mamitaka olona maro izay mino fa nahita an'Andriamanitra niditra ny rindrin'izy ireo izy. ambanin'ny disproportionately avo valin-drihana.

Dan 11:39 *Amin'ny andriamani-kafa no hamely ny tanàna mimanda, ary amin'ny andriamani-kafa no nanaovany ny fiarovana mafy, ka homeny voninahitra izay manaiky Azy, ka hampanjakainy amin'ny maro, ary hizara tany. ho azy ireo ho valisoa.*

39a- *Ary niara-niasa tamin'ny andriamani-kafa izy tamin'ny fanorenana ny trano mimanda*

Ho an'Andriamanitra, dia tsy misy afa-tsy andriamanitra iray miasa eo anatrehany, izany hoe izay *vahiny aminy* : dia ny devoly, Satana, izay nampitandreman'i Jesosy Kristy ny apostoliny sy ny mpianany. Ao amin'ny andinin-teny hebreo, dia tsy hoe “manohitra” fa “manao amin'izay”. Hovakiana ao amin'ny Apok. 13:3 koa io hafatra io, amin'ny endrika: ... *ilay dragona nanome azy ny heriny sy ny seza fiandrianany ary fahefana lehibe* . Ilay dragona

dia ny devoly ao amin'ny Apok. 12:9 nefa tamin'izany fotoana izany dia i Roma imperial araka ny Apok. 12:3.

Fanampin'izany, rehefa niova ho amin'ny fivavahana kristiana ny manam-pahefana romanina, dia nandray an'ily Andriamanitra marina izay hafa firenena tamin'izy io, satria io no Andriamanitra ny Jiosy tamin'ny voalohany, dia ny taranak'i Abrahama Hebreo.

39b- *ary homeny voninahitra izay mahalala Azy*

Ireo voninahitra ireo dia ara-pivavahana. Ny Papa dia mitondra ho an'ireo mpanjaka izay manaiky azy ho solontenan'Andriamanitra eto an-tany, ny tombokasen'ny fahefan'Andriamanitra ho an'ny fahefany. Tena lasa mpanjaka tokoa ny mpanjaka rehefa nohamasinin'ny fiangonana tao amin'ny *trano mimanda* voatokana ho an'ny andriamaniny, any Frantsa, Saint-Denis ary Reims.

39c- *hampanjakainy amin'ny maro izy*

Ny Papary dia manome ny anaram-boninahitra imperial izay manondro mpanjaka soavaly manjaka amin'ny mpanjaka vassal hafa. Ny malaza indrindra: Charlemagne, Charles V, Napoleon I' Hitler.

39d- *Hizara tany ho azy ireo ho tambin-karama izy.*

Io hery ambony ara-nofa eto an-tany sy selestialy io, araka ny filazany, dia nifanaraka tsara tamin'ireo mpanjakan'ny tany. Satria izy no nandamina ny tsy fitovizan'izy ireo, indrindra fa ny momba ny tany resy na hita. Tamin'ny 1494, Alexander 6 Borgia, ilay papa ratsy indrindra, mpamono olona teo amin'ny toerany, dia notarihina hanitsy ny tsipika meridian mba hizarana an'i Espaina sy Portiogaly ny fananana sy ny fananana ny faritanin'i Amerika Atsimo hita indray hatramin'ny fahagola.

Ny Adv Lehibe Fahatelo na ^{ny trompetra faha-6} an'ny Apok.

Mampihena ny ampahatelon'ny mponina ao aminy izy io ary mampitsahatra ny fahaleovantenam-pirenena, manomana ny fitondrana maneran-tany izay hametraka ny loza lehibe farany nambara ao amin'ny Apo.1. Anisan'ireo mpisehatra mahery setra ny finoana silamo any amin'ireo firenena silamo, koa atolotro anao ny fomba fijery ara-baiboly momba io lohahevitra io.

Ny andraikitry ny finoana silamo

Misy ny finoana silamo satria ilain'Andriamanitra izany. Tsy hoe hamonjy, fa miankina amin'ny fahasoavana nentin'i Jesosy Kristy **irery ihany io andraikitra io, fa ny hamely, hamono, hamono ny fahavalony.** Efa, tao amin'ny fanekena taloha, mba hanasaziana ny fivadihan'ny Isiraely, Andriamanitra dia nitodika tany amin'ny vahoaka "Filistina". Ao amin'ny tantara, mba hanasaziana ny fijangajangana kristiana, dia miantso ny Silamo izy. Ny niandohan'ny Silamo sy Arabo dia Isimaela, zanak'i Abrahama sy Hagara, mpanompo Egyptiana an'i Saraha vadiny. Ary tamin'izany andro izany, Isimaela dia nifanditra tamin'Isaka zanaka lahimatoa. Izany dia noho ny faneken'Andriamanitra, noho ny fangatahan'i Saraha, dia noroahin'i Abrahama hiala ny toby i Hagara sy Isimaela. Ary Andriamanitra dia nikarakara ireo olona voaroaka izay ny taranany, izay rahalahin-drainy, dia hihazona toe-tsaina manohitra ny taranak'i Abrahama; ny voalohany, Jiosy; ny faharoa, ao amin'i Jesosy Kristy, kristiana. Toy izao no

naminanian' Andriamanitra momba an'i Ismaela sy ny taranany Arabo ao amin'ny Gen.16:12: “ *Ho tahaka ny boriki-dia izy; ny tãnany hamely azy rehetra, ary ny tanan'izy rehetra kosa hamely azy; ary honina eo amin'ny rahalahiny rehetra izy .*” Te hampahafantatra ny heviny sy ny fitsarany ny zavatra Andriamanitra. Ny olom-boafidin'i Kristy dia tsy maintsy mahafantatra sy mizara izany drafitr' Andriamanitra izay mampiasa ny vahoaka sy ny herin'ny tany araka ny sitrapony ambony indrindra. Marihina fa ny mpaminany Mohammed, mpanorina ny finoana silamo, dia teraka tamin'ny faran'ny ^{taonjato} faha-6 taorian'ny niorenan'ny papa katolika romana tamin'ny taona 538. Niseho nanafika ny Katolika mpanompo sampy sy ny Kristianina tamin'ny ankapobeny ny finoana silamo rehefa voazonin'ny ozon'Andriamanitra izy ireo. . Ary izany no nitranga nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, hatramin'ny ^{nandravan'ny} Emperora Constantin I ny andro fitsaharana amin'ny andro fahafito ho an'ny andro voalohany natokana ho an'ny “masoandro tsy resy” (Sol Invictvs), ny alahadyntsika ankehitriny. Sahala amin'ny Kristianina maro amin'izao andro izao, i Constantin dia naniry ny hanamarika ny fisarahan'ny Kristianina sy ny Jiosy. Nanakiana ny Kristianina tamin'ny androny izy noho ny fivavahana jiosy tamin'ny fanajana ny Sabata masin'Andriamanitra. Io didim-pitsarana tsy ara-drariny avy amin'ny mpanjaka mpanompo sampy io dia voaloha ary mbola hitohy hatramin'ny farany, amin'ny alalan'ny sazin'ireo “ *trompetra fito* ” ambara ao amin'ny Apokalypsy 8 sy faha-9, izay loza sy loza nifandimby tsy tapaka. Ny famaizana farany dia ho tonga amin'ny endriky ny fahadisoam-panantenana mahatsiravina, rehefa miseho Jesosy Kristy mba hanala ny olom-boafidiny tsy ho eto an-tany. Fa ny lohahevitra izay vao nodinihina, ny momba ny "Ady Lehibe Fahatelo" dia ny tenany, ny fahenina amin'ireo famaizan'Andriamanitra nambara mialoha izay maha-zava-dehibe ny Silamo. Fa naminany ny amin'Ismaela koa Andriamanitra, ka hoy izy ao amin'ny Gen. 17:20: “ *Ary ny amin'Ismaela, dia efa nihaino anao Aho; Indro, hitahy azy Aho ka hahamaro ny taranakao sy hampitombo azy indrindra; hiteraka andriana roa ambin'ny folo izy, ary hataoko firenena lehibe izy .*” Hamaranako ity fononteny ity mba hanohy ny fianarana ao amin'ny Dan. 11:40.

Dan 11:40 *Amin'ny andro farany hamely azy ny mpanjakan'ny atsimo. Ary ny mpanjakan'ny avaratra hamely azy tahaka ny tafio-drivotra mbamin'ny kalesy sy ny mpitaingin-tsoavaly ary ny sambo maro; Hiditra amin'ny tany izy ka hivelatra tahaka ny riaka sy hanafotra.*

40a- *Amin'ny andro farany*

Amin'ity indray mitoraka ity dia tena hifarana tokoa ny tantaran'ny olombelona; ny faran'ny androm-piainan'ireo firenena eto an-tany ankehitriny. Jesosy dia nanambara tamin'ity indray mitoraka ity, ao amin'ny Mat.24:24: *Hotorina amin'izao tontolo izao ity vaovao tsaran'ilay fanjakana ity ho vavolombelona amin'ny firenena rehetra. Dia ho avy ny farany.*

40b- **hamely** azy ny mpanjakan'ny atsimo;

Eto isika dia tokony hankafy ny hafetsen'Andriamanitra lehibe izay mamela ny mpanompony hahatakatra ny zavatra miafina amin'ny olombelona hafa. Toa nitohy sy nitohy tao amin'io andininy io anefa ny fifandirana nisy teo amin'ireo mpanjaka Séleucus sy ireo mpanjaka Lagida, izay tsy mety ho

mamitaka kokoa. Satria raha ny zava-misy dia navelantsika teo amin'ny andininy faha-34 ka hatramin'ny faha-36 io teny manodidina io ary ny fotoana hifaranan'ity fifandonana vaovao ity dia mahakasika ny vanim-potoana Kristiana tamin'ny fitondrana katolika papaly sy ny Protestanta maneran-tany izay niditra tao amin'ny firaisankinany ekiomenika. Ity fiovan'ny teny manodidina ity dia mitaky antsika hizara andraikitra.

Ao amin'ny andraikitry ny " izey ": papaly katolika Eoropa sy ny fivavahana kristianina mpiara-dia aminy.

Amin'ny andraikitry ny " *mpanjakan'ny atsimo* ": ny finoana silamo mpandresy izay tsy maintsy manova ny olona amin'ny heriny na manandevo azy, araka ny hetsika notarihan'ny mpanorina azy Mohammed.

Andeha hojerentsika eto ny safidin'ny matoanteny: *mifandona* ; amin'ny teny hebreo, "nagah" izay midika hoe mamely amin'ny tandroka. Amin'ny maha adjective azy dia manondro mpanafika tezitra izay mamely mazàna. Ity matoanteny ity dia mifanentana tsara amin'ny Arabo Islam izay nahery setra tamin'ny tontolo tandrefana tsy nisy fahatapahana hatramin'ny nifaranan'ny Ady Lehibe Faharoa. Ny matoanteny mety ho " *miady, miady, mifandona* " dia manondro akaiky dia akaiky, noho izany ny hevitra momba ny tanàna na ny manodidina ny tanàna sy ny arabe. Ireo zavatra roa ireo dia manamafy ny finoana silamo, miorina tsara any Eoropa noho ny tsy firaharahan'ny Eoropeana arapivavahana. Nihamafy ny tolona hatramin'ny niverenan'ny Jiosy tany Palestina tamin'ny 1948. Ny fahorian'ny Palestiniana no nampifandona ny vahoaka Silamo tamin'ireo mpanjanaka Kristiana tandrefana. Ary, amin'ny taona 2021, mitombo ny fanafihana Islamista ary miteraka tsy fandriam-pahalemana eo amin'ny vahoaka Eoropeana, voalohany indrindra i Frantsa, ilay mpanjanaka teo aloha ny vahoaka Afrikana Avaratra sy Afrikana. Hisy fifandonana nasionaly lehibe kokoa ve? Angamba, fa tsy alohan'ny hiharatsy ny toe-draharaha anatiny ka hiteraka fifandonana mahery vaika eo amin'ny tanin'ny metropolis. Amin'io andro io, i Frantsa dia ho ao anatin'ny ady an-trano; raha ny tena izy dia ady ara-pinoana marina: ny finoana silamo manohitra ny kristianisma na ny tsy mpino tsy manana an'Andriamanitra.

40c- Ary ny *mpanjakan'ny avaratra hamely azy tahaka ny tafio-drivotra* , *mbamin'ny kalesy sy ny mpitaingin-tsoavaly ary ny sambo maro*.

Ao amin'ny Ezek.38:1, io *mpanjakan'ny avaratra io* dia atao hoe *Magoga, andrianan'i Rosy (Rosia) an'i Meseka (Moscow) sy Tobala (Tobolsk)* ary mamaky ny andininy faha-9 isika hoe: " Ary hiakatra ianareo, dia ho avy ***tahaka ny fandosirana. Ny tafio-drivotra*** , dia ho tahaka ny rahona manarona ny tany ianao sy ny miaramilanao rehetra ary ny firenena maro izay miaraka aminao.

Famerenana ny anjara asa: Amin'ny andraikitry ny " *mpanjakan'ny avaratra* ", ny Ortodoksa Rosia sy ny mpiara -*dia aminy* silamo . Eto indray, ny safidy ny matoanteny " *tourera sur azy* " dia manolotra fanafihana tampoka tampoka avy amin'ny rivotra. Moskoa, renivohitr'i Rosia, raha ny marina, dia lavitra an'i Bruxelles, renivohitra eoropeanina, sy Paris, izay lohany ara-tafika. Ny fanambinana Eoropeana dia nahatonga ny mpitarika azy ho jamba, hany ka manamaivana ny tanjaky ny miaramilan'i Rosia matanjaka. Izy io dia hanomboka amin'ny herisetra, fiaramanidina ary fiara mifono vy an'arivony amin'ny lalana an-

tanety sy sambo mpiady an-dranomasina sy an-dranomasina. Ary mba hanehoana an-keriny ny sazy, tsy nitsahatra nanala baraka an'i Rosia sy ireo mpitarika azy ireo mpitarika Eoropeana ireo nanomboka tamin'i Vladimir Zhirinovskiy mirehitra ka hatramin'ny "Tsar" vaovao misy azy ankehitriny, Vladimir Putin (Vladimir: andrianan'izao tontolo izao amin'ny teny Rosiana).

Rehefa fantatra ireo mpilalao, ireo "mpanjaka" telo voakasika dia hifandona amin'ny endrika " Ady Siria" faha-7 izay handraisan'ny Isiraely firenena vaovao; izay hamafisin'ity andininy manaraka ity. Fa amin'izao fotoana izao, ny "mpanjaka" (izy) notafihin'i Rosia dia ny Eoropean'ny Fifanarahana Roma.

40- *Ary handroso ho amin'ny tany izy, dia hihahaka tahaka ny riaka sy hanafotra.* Ny fahamboniana ara-tafika mahery vaika dia mamela an'i Rosia hanafika an'i Eoropa sy hibodo ny faritany manontolo. Manoloana izany dia tsy mifanandrina ny tafika frantsay; torotoro sy rava ireny.

Dan 11:41 *Hiditra amin'ny tany tsara tarehy indrindra izy, ka maro no ho lavo; fa Edoma sy Moaba ary ny lohan'ny taranak'i Amona no ho afaka amin'ny tany.*

41a- *Hiditra amin'ny tany tsara tarehy indrindra Izy, ka maro no ho resy*

Mizotra mankany atsimo misy an'i Isiraely ny fanitarana Rosiana, mpiara-dia amin'ireo firenena tandrefana izay notafihan'ny tafika Rosiana indray; Mbola ho faty ny Jiosy.

41b- *fa Edoma sy Moaba ary ny lohan'ny taranak'i Amona dia ho afaka amin'ny tany*

Izany dia vokatry ny firaisankina ara-tafika izay hametraka ireo anarana ireo izay misolo tena an'i Jordania ankehitriny eo amin'ny lafiny Rosiana. Tamin'ny taona 2021, efa mpiara-dia ofisialin'i Syria i Rosia, izay ampirongony sy arovany.

Dan 11:42 *Ary haninjitra ny tany amin'ny tany samy hafa Izy, ka tsy ho afa-mandositra ny tany Egipta.*

42a- Nanomboka tamin'ny 1979 ihany no nahatongavan'io rafitra ara-politika io hanamafy ny faminaniana. Satria tamin'io taona io, tao amin'ny Camp David any Etazonia, ny filoha Ejiptiana Anwar El Sadat dia nanao fifanarahana tamin'ny praiminisitra Israeliana Menachem Begin tamin'ny fomba ofisialy. Ny safidy stratejika sy ara-politika natao tamin'izany fotoana izany dia ny hanaiky ny anton'ny matanjaka indrindra amin'ny andro satria tohanan'i Etazonia mahery vaika i Isiraely. Amin'izany heviny izany no ametrahan'ny Fanahin'Andriamanitra azy ny fikasana " handositra " ny faharavana sy ny loza. Saingy rehefa nandeha ny fotoana dia niova tanana ny lalao, ary i Isiraely sy Ejipta dia nahita ny tenany, nanomboka tamin'ny 2021, saika nilaozan'i Etazonia. Rosia dia hametraka ny lalanany amin'ny faritra Siria.

Dan 11:43 *Dia ho lasany ny rakitry ny volamena sy ny volafotsy ary ny zava-tsarobidy rehetra any Egipta; ny Libiana sy ny Etiopiana hanaraka azy.*

43a- *Izy no ho tompon'ny harena volamena sy volafotsy ary ny zava-tsarobidy rehetra any Egipta.*

Noho ny fidiram-bolan'ny saram-bola naloa tamin'ny fampiasana ny Lakandranon'i Suez, dia nanjary nanan-karena be i Ejipta. Saingy amin'ny fotoanan'ny fandriampahalemana ihany no tsara io harena io satria amin'ny

fotoanan'ny ady dia lasa foana ny lalam-barotra. Nanan-karena i Ejipta tamin'ny alalan'ny fizahantany. Avy any amin'ny vazan-tany efatra, ny olona dia tonga mba hisaintsaina ny piramidany, ny tranombakoka nohavaozina tamin'ny fahitana tsy tapaka ireo fasana Ejiptiana nafenina tany ambanin'ny tany hatramin'ny fahagola. Tao amin'ireo fasana ireo, ny an'ny mpanjaka tanora Tutankhamun dia nanambara zavatra tamin'ny volamena tsy fantatra sandany. Noho izany dia hahita zavatra any Ejipta i Rosia mba hanomezana fahafaham-po ny faniriany hahazo babo an'ady.

Tamin'ny faran'ny Sabata 22 Janoary 2022, ny Fanahy dia nitondra ahy hevitra iray izay manamafy **tsy misy fifandirana**, ny fandikana izay omeko ny Daniela 11. Andeha homarihintsika ao amin'ny andininy 42 sy 43 ny maha-zava-dehibe ny filazana mazava. tsy voasokajy, avy amin'ny anarana hoe " *Egipta* " izay ao anatin'io toe-javatra io dia firenena hafa amin'ily antsoina hoe " *mpanjakan'ny atsimo* ". Kanefa, eo amin'ny andininy faha-5 ka hatramin'ny faha-32, dia nisaron-tava *ily lagid "Egypta"* an'ny Ptolémée, nefa fantatra fa " *mpanjakan'ny atsimo* ". **Ny fiovany toe-javatra ara-tantara dia voamarina ary voaporofy tsy azo lavina**. Manomboka amin'ny tontolon'ny fahagola, ny tantaran'ny Daniela 11 dia mifarana amin'ny " *fotoan'ny faran'izao tontolo izao*", izay i " *Egipta* ", mpiara-dia amin'ny toby tandrefana kristiana sy agnostika nanomboka tamin'ny 1979, no lasibatry ny vaovao. " *mpanjakan'ny atsimo* " izany hoe ny silamo tia ady, ary indrindra ny an'ily " *mpanjakan'ny avaratra* " vaovao, dia ny Ortodoksa Rosiana.

43b- *ny Libiana sy ny Etiopiana hanaraka azy;*

Ny mpandika teny dia nandika araka ny tokony ho izy ny teny hoe " *Pota sy Kosy* " ao amin'ny faminiana izay manondro an'i "Libya", ireo firenena silamo any avaratr'i Sahara, ireo firenena amoron-tsiraka amin'ny morontsiraka Afrikana ary ho an'i Etiopia, Afrika mainty, ireo firenena rehetra any atsimon'i ny Sahara. Maro tamin'izy ireo koa no nanaiky sy nandray ny finoana silamo; amin'ny raharaha Côte d'Ivoire, miaraka amin'ny firaisana tsikombakomba amin'ny filoha frantsay Nicolas Sarkozy, izay ananantsika koa ny korontana Libiana.

Noho izany, namely an'i Rosia, " *Egypta* " dia lasa rembin'ny mpiremby rehetra, ary ny voromahery silamo, ny rahalahiny, dia midina eo aminy, mba hanadio ny fatiny sy haka ny anjarany amin'ny babo izay mbola tavela, taorian'ny fanindronana Rosiana.

Amin'ny fanononana mazava tsara ny " *Libya sy Etiopia* ", ny Fanahy dia manondro ireo Afrikana mpiara-miombon'antoka ara-pivavahana amin'ny " *mpanjakan'ny atsimo* " izay tokony ho fantatra amin'ny Arabia, izay nisehoan'ny mpaminany Mohammed tamin'ny 632, mba hiparitaka, nanomboka tamin'i La Mecque, ny fivavahany vaovao antsoina hoe Islam. Izy io dia tohanan'ny Tiorka mahery, izay niverina, tamin'ity toe-javatra farany ity, ho amin'ny fanoloran-tena ara-pivavahana silamo fundamentalista, mpandresy ary mpamaly faty, taorian'ny fanalam-baraka ny fanekena vetivety tamin'ny soatoavina laika tandrefana. Saingy ny firenena silamo hafa, izay tsy hita ao amin'ny " *atsimo* ", toa an'i Iran, Pakistan, Indonezia, dia afaka manatevin-daharana ny " *mpanjakan'ny atsimo* " hiady amin'ny vahoaka tandrefana manana soatoavina ara-môraly halan'ny vahoaka

silamo rehetra. Io fankahalana io, raha ny marina, dia ny an'ilay Andriamanitra marina Jesosy Kristy izay nohamavoin'ny Kristianina tandrefana. Izany dia manasazy, amin'ny alalan'ny finoana silamo sy ortodoksa, ny jiosy, ny katolika, ny ortodoksa, ny protestanta, ary na ny advantista aza any amin'ny tontolo tandrefana; ny finoana monotheisme rehetra dia meloka taminy.

Dan 11:44 *Ho avy ny vaovao avy any atsinanana sy avy any avaratra ka hampahatahotra azy, ary hivoaka amin'ny fahatezerana mafy Izy handringana sy handringana olona maro.*

44a- *Hisy vaovao avy any atsinanana sy avaratra ho tonga hampahatahotra azy*
Ireo teboka kardinaly roa " atsinanana sy avaratra " ireo dia mahakasika ny firenena rosiana irery, miankina amin'ny hoe avy any Eoropa papaly izy io na avy any Israely, satria ny faminaniana dia manondro azy ireo ho nanafihan'i Rosia nifanesy ao amin'ny andininy faha-40 sy faha-41. Midika izany fa ny tahotra Avy any amin'ny faritany Rosiana ny voatonona, fa inona no mety hampatahotra ny mpandresy toy izany? Inona no nanjo ny fireneny ka nampatahotra azy mafy? Ny valiny dia tsy ao amin'ny bokin'i Daniela, fa ao amin'ny Apokalypsy 9, izay manambara sy mikendry ny fivavahana Protestanta izay manana fiarovana maneran-tany any Etazonia. Hazava kokoa ny zava-miafina, raha dinihina io fisian'i Etazonia io. Nanomboka tamin'ny taona 1917, rehefa nandray ny fitondrana sosialista sy kominista i Rosia mpikomy, dia nisy elanelana nanasaraka azy tamin'ny Etazonia kapitalista imperialista. Tsy afaka mampanan-karena ny tenany amin'ny fandanian'ny mpiara-belona aminy izy raha kominista; izany no mahatonga ny safidy roa tsy azo ihavanana. Eo ambanin'ny lavenon'ny fandriampahalemana, miredareda ny afon'ny fankahalana ary miangavy mba haseho. Ny fifaninanana sy ny fandrahonana nokleary ihany no nahavita nisoroka ny ratsy indrindra. Izany no fifandanjan'ny fampihorohoroana nokleary. Saingy, raha tsy mampiasa fitaovam-piadiana nokleary, dia haka an'i Eoropa, Israely ary Ejipta i Rosia. Mikorontana ny fifandanjana, hahatsapa ho voafitaka sy voarahona i Etazonia, noho izany, mba hampihenana ny isan'ny maty dia hiditra amin'ny ady izy, hamely mafy aloha. Ny fandringanana nokleary an'i Rosia dia hiteraka tahotra eo amin'ireo tafika Rosiana miparitaka manerana ny faritany voabodo.

44b- *ary hivoaka amin'ny fahatezerana mafy izy handringana sy handringana olona betsaka.*

Mandra-pahatongan'izany fotoana izany dia ao anatin'ny toe-tsaina mandresy sy maka babo i Rosia, saingy hiova tampoka ny toe-tsainy, tsy hanana tanindrazana hiverenan'ny tafika Rosiana intsony ary hiova ny famoizam-pony amin'ny faniriana "handrava sy aringano ny vahoaka betsaka "; izay ho " ampahatelon'ny olona voavono " amin'ny trompetra ^{faha-6} ao amin'ny Apok. Ny firenena rehetra manana fitaovam-piadiana niokleary ary dia hoteren'ny zavamisy hampiasa azy ireny hanoherana ny fahavalony manokana.

Dan 11:45 *Ary hanangana ny lain'ny lapany eo anelanelan'ny ranomasina ho any amin'ny tendrombohitra be voninahitra sy masina izy; dia ho tonga amin'ny farany izy, ka tsy hisy hanampy azy.*

45a- *Hanorina tranolain'ny lapany eo anelanelan'ny ranomasina izy, ho any amin'ny tendrombohitra be voninahitra sy masina.*

Tranolay *eo anelanelan'ny ranomasina* , satria tsy eto an-tany intsony ny *lapany* . Ny toe-javatra mamoy fo an'ny tafika Rosiana dia voafaritry ny Fanahy izay nanameloka azy ireo ho amin'izany. Eo ambanin'ny afon'ny fahavalony dia averina any amin'ny tanin'ny Isiraely izy ireo. Halan'ny rehetra izy ireo, ka tsy nandray soa avy tamin'ny fanohanana na ny famindram-pony, ka naringana teo amin'ny tanin'ny Jiosy. Hiady hevitra mafy àry i Rosia, izay nolazain'Andriamanitra taminy, satria nanohana an'ireo fahavalo ara-panahin'ny Isiraely tao amin'ilay fifanekena taloha izy, tamin'ny fotoana nanaovana sesitany azy tany Babylona. Nivarotra soavaly tamin'ny mponin'i Tyro izy, tanàna feno filan'ny mpanompo sampy. Manamafy ny Ezek.27:13-14, hoy Andriamanitra tamin'i Tyro: *Javana sy Tobala (Tobolsk) ary Meseka (Moskoa) nivarotra taminao; nomeny andevo sy fanaka varahina ho takalon'ny entanao. Ny an-tranon'i Togarma (Armenia) no namatsy soavaly sy mpitaingina ary ampondra ny tsenananao.* Izany koa dia fahatafintohinana ara-barotra ho an'ny Jiosy izay nivarotra tamin'izany koa: Ezek.27:17: *Joda sy ny tanin'ny Isiraely nivarotra taminao; ny varimbazaha avy any Minita sy ny mofo mamy sy ny tantely sy ny diloilo ary ny balsama no nomeny ho takalon'ny entanao.* Nanan-karena àry i Tyro tamin'ny fandaniana azy. Tatỳ aoriana, ao amin'ny Ezek.28:12, eo ambanin'ny anarana hoe “ *mpanjakan'i Tyro* ”, dia miresaka mivantana amin'i Satana Andriamanitra. Fantatsika fa izy no nanararaotra ny rendrarendra sy ny harena nangonina tao amin'ireo tanàn-dehibe mpanompo sampy izay nanompo azy tamin'ny moron'ny andriamanitra mpanompo sampy maro, tsy nampoiziny, fa na aiza na aiza amin'ny endriny ara-pivavahana izay heverin'Andriamanitra ho fahavetavetana. Mitondra ao am-pony ny vesatry ny fahasorenana nanangona, koa, nandritra ny taonjato maro sy an'arivony taona teo amin'ny tantaran'ny olombelona. Ity fahasorenana ity dia manamarina ny hatezerany izay tsy misy afa-tsy amin'ny endriky ny fifandonana iraisam-pirenena faran'izay manimba.

Kanefa io fahatezeran'Andriamanitra amin'ny varotra varotra fahiny io dia manasa antsika hahatakatra izay mety ho hevitr'Andriamanitra momba ny fifamoivoizana iraisam-pirenena amin'izao fotoana izao eo amin'ny sehatra iraisam-pirenena izay miorina tanteraka amin'ny toe-karenan'ny tsena. Heveriko fa valiny ny fandravana ny tilikambo World Trade Center any New York tamin'ny 11 Septambra 2001. Vao mainka izany, ao amin'ny Apok. 18, ny faminiana dia manasongadina ny anjara asa ratsy amin'ny fananan-karena noho ny varotra sy ny fifanakalozana iraisam-pirenena izay eo anoloan'ny fanapahana na ny zon'Andriamanitra ara-pivavahana rava lehibe dia lehibe ny tsy fanajana. Any amin'ny faran'ny Dan.11 dia rava ny fahavalon'i Etazonia, dia i Rosia. Izany dia hanome azy ireo fahefana tanteraka amin'ireo sisa tavela amin'ny ady iraisam-pirenena. Lozan'ny resy! Tsy maintsy miondrika sy manaiky ny lalàn'ny mpandresy izy na aiza na aiza misy azy eto ambonin'ny tany, mba ho tafavoaka velona.

Daniela 12

Dan 12:1 *Amin'izany andro izany dia hitsangana Mikaela, andrian-dehibe, Mpiaro ny zanaky ny firenenao; ary ho andro fahoriana izany, izay tsy mbola nisy*

toa azy hatrizay nisian'ny firenena ka hatramin'izany andro izany. Amin'izany andro izany dia hovanjena ny olonao izay hita voasoratra ao amin'ny boky.

1a- *Amin'izany andro izany dia hitsangana i Mikaela,*

*Amin'izao fotoana izao dia ny fiafaran'izao tontolo izao, rehefa manana ny teny farany i Jesosy Kristy, dia hiverina amin'ny voninahitra sy ny herin'ny maha-Andriamanitra Azy, izay niadian'ireo fivavahana nifaninana hatry ny ela. Iza no vakintsika ao amin'ny Apok. 1:7: *Indro, avy amin'ny rahona Izy. Ary ny maso rehetra hahita izany, na dia izay nandefona azy aza; ary hisaona Azy ny firenena rehetra ambonin'ny tany. Eny. Amena! Tsy maintsy zatra amin'io hevitra io isika* , satria isaky ny anjara andraikiny, Andriamanitra dia nanome ny tenany anarana hafa, ka izany no mahatonga azy ao amin'ny Daniela sy **Apok** . fahefana amin'ny devoly sy ny demonia. Ny anarany, Jesoa Kristy, dia maneho izany ho an'ireo olom-boafidy eto an-tany izay tonga mba hovanjeny amin'izany anarana izany.*

1b- *ilay mpitarika lehibe,*

*Io mpitarika lehibe io àry dia i YaHWéH Michael Jesosy Kristy ary avy aminy no nanaisotra ny fitondran'ny papa ho tombontsoan'ny tenany, tamin'ny maha- mpanelanelana **mandrakizay azy** hatramin'ny taona 1843, nanomboka tamin'ny taona 538. ny fitondran'ny papa sy ny fametrahana azy tao amin'ny tanànan'i Roma, tao amin'ny Lapan'i Lateran teo amin'ny Tendrombohitra Caelius. Voaresaka ao amin'ny Daniela toko faha-8 io lohahevitra io.*

1c- *mpiaro ny zanaky ny firenenao;*

*ny mpiaro rehefa misy fanafihana. Ary izany no hitranga amin'ireo ora farany amin'ny fiainan'ireo olom-boafidy izay tsy nivadika, na dia nomelohin'ireo mpikomy farany ho faty aza. Eto isika dia afaka mahita ny modely rehetra natolotra ao amin'ny tantaran'i Daniela satria tanteraka ao anatin'ny toe-javatra mampalahelo farany. Amin'ity **loza lehibe farany ity** , dia hovelomintsika indray ireo hetsika mahagaga voalaza ao amin'ny Dan. 3, ny *lafaoro* sy ny biby efatra velona ao aminy, ao amin'ny Dan. 5, ny nisamboran'Andriamanitra an'i *Babylona lehibe* , ao amin'ny Dan. 6, ireo *liona* natao ho tsy mampidi-doza nefa koa ny fiafaran'ilay **loza lehibe** nasehon'ilay nanjo ny Jiosy tamin'ny – 168, tamin'ny Kisleo 15, izany hoe ny 18 Desambra, tamin'ny andro Sabata.*

1d- *ary ho andro fahoriana izany, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay nisian'ny firenena ka hatramin'izany andro izany.*

Raha jerena avy amin'io fanambarana io, dia hihoatra noho ny an'ny Jiosy nalamina'ny Grika ny loza lehibe farany. Ny Jiosy hitany teny an-dalambe na tao an-tranony tokoa no nodarohan'ny Grika. Amin'ny faran'izao tontolo izao, dia tena samy hafa ny zava-drehetra, ary ny teknolojia maoderina dia mamela ny fifehezana tanteraka ny olona monina eto an-tany. Amin'ny fampiasana ny teknikan'ny fisavana olona, dia afaka mahita olona na aiza na aiza, na aiza na aiza toerana iafenan'izy ireo. Ny lisitr'ireo olona manohitra ny didim-pitsarana dia azo apetraka tsara. Amin'ity toe-javatra farany ity, ny famongorana ny olom-boafidy dia ho azo atao amin'ny maha-olombelona. Na dia feno finoana sy fanantenana amin'ny fanafahana azy aza, ny olom-boafidy dia hiaina ora mampahory; ho an'ireo izay mbola ho afaka, tsy manana ny zava-drehetra, ny hafa any amin'ny

fonjan'ny mpikomy miandry ny famonoana azy. Hanjaka ao am-pon'ireo olom-boafidy izay iharan'ny herisetra raha tsy vonoina.

1e- *Amin'izany andro izany, dia hovanjena ny olonao izay hita voasoratra ao amin'ny boky.*

Bokin'ny fiainana izy io, satria tsy nisy ordinatera, dia nanao lisitr'ireo zavaboary rehetra noforonin'i Adama sy Eva sy ny taranany koa Andriamanitra. Tamin'ny fiafaran'ny fiainan'ny olona tsirairay, ny anjara farany dia notapahin'Andriamanitra izay nitana lisitra roa: ny an'ny olom-boafidy sy ny an'ny lavo , mifanaraka amin'ny lalana roa naseho ho an'ny olombelona ao amin'ny Deot. 30:19-20 : *Miantso aho. ny lanitra sy ny tany ho vavolombelona aminareo anio: Efa nataoko teo anoloanao ny fiainana sy ny fahafatesana ary ny fitahiana sy ny fanozonana. Mifidiana ny fiainana, mba ho velona ianao sy ny taranakao, dia ny ho tia an'i Jehovah Andriamanitrareo sy hihaino ny feony ary hifikitra aminy: fa izany no iankinan'ny ainareo sy ny faharetan'ny andronareo... Araka ny safidiny ho amin'ny ratsy no hiafaran'ny fiafaran'ny papa Romana, nodorana tamin'ny afo , dia nambara amintsika ao amin'ny Dan.7:9-10; izany dia noho ny teniny miavonavona amin'Andriamanitra ny andriamanitra araka ny Dan.11:36.*

Ao amin'ny Apok. 20:5, ny fiverenan'i Kristy dia miaraka amin'ny fitsanganan'ny maty ao amin'i Kristy izay antsoina hoe *fitsanganana voalohany* : *Sambatra sy masina izay mandray anjara amin'ny fitsanganana voalohany , fa tsy manan-kery aminy ny fahafatesana faharoa. .*

Dan 12:2 *Maro amin'izay matory ao amin'ny vovoky ny tany no hifoha, ny sasany ho amin'ny fiainana mandrakizay, ary ny sasany ho amin'ny latsa sy ny henatra mandrakizay.*

2a- *Maro amin'izay matory ao amin'ny vovoky ny tany no hifoha, ny sasany ho amin'ny fiainana mandrakizay,*

Aoka homarihintsika aloha fa amin'ny fomba mahazatra, ny maty dia matory tsara ao ***amin'ny vovoky ny tany*** , fa tsy ao amin'ny paradisa mahatalanjona na ny afobe mirehitra, araka ny ampianarin'ny Kristianina sandoka na ny fivavahan'ny mpanompo sampy. Io fanazavana io dia mamerina ny tena toeran'ny maty araka ny ampianarina ao amin'ny Mpito.9:5-6-10: *Fa izay rehetra velona dia misy fanantenana; ary na dia ny amboa velona aza dia tsara noho ny liona maty. Ny velona, raha ny marina, mahalala fa ho faty izy; fa ny maty tsy mahalala na inona na inona, ary tsy misy tambiny intsony, satria hadino ny fahatsiarovana azy. Ary ny fitiavany sy ny fankahalany ary ny fialonany dia efa levona sahady; ary tsy hanana anjara intsony amin'izay atao aty ambanin'ny masoandro intsony izy Izay rehetra azon'ny tananao atao amin'ny herinao dia ataovy; fa tsy misy asa, na hevitra, na fahalalana, na fahendrena, any amin'ny fiainan-tsi-hita izay alehanao. (Toeran'ny maty izay vovoky ny tany).*

Tsy misy eritreritra aorian'ny fahafatesana satria ny eritreritra dia miaina ao anatin'ny atidohan'ny olombelona, fa rehefa mbola velona sy mivelona amin'ny rà alefan'ny fitempon'ny fony izy. Ary io rà io dia tsy maintsy diovina amin'ny alalan'ny pulmonary respiration. Tsy niteny zavatra hafa mihitsy Andriamanitra, satria hoy Izy tamin'i Adama izay tonga mpanota noho ny tsy fankatoavana, ao amin'ny Gen.3:19: *Ny fahatsembohan'ny tavanao no hihinananao hanina, mandra-piverinao amin'ny tany izay nanalana anao; fa*

vovoka ianao, ary hiverina ho vovoka indray ianao . Mba hanamafisana ny maha-tsinontsinona ny maty dia mamaky isika ao amin'ny Sal.30:9: *Inona no soa azonao amin'ny fandatsahanao ny rako sy ny fampidinana ahy any an-davaka? Efa nidera anao va ny vovoka? Miresaka ny tsy fivadihanao ve izany?* Tsia, satria tsy afaka araka ny Salamo 115:17: *Tsy ny maty no midera an'i Jehovah, ary tsy izay midina any amin'ny mangingina.* Tsy manakana an'Andriamanitra tsy hamelona indray ny fiainana efa nisy teo aloha anefa izany ary io hery mamorona io no mahatonga azy ho Andriamanitra fa tsy anjely na olona.

Ireo lalana roa ireo dia manana vokatra farany roa ary ny Apok. 20 dia milaza amintsika fa izy ireo dia misaraka amin'ny *arivo taona* amin'ny arivo taona fahafito. Na dia manjavona tsy ho eto ambonin'ny tany aza ny fiainan'ny olombelona rehetra amin'ny fiandohan'ireo *arivo taona ireo* , dia hitsangana amin'ny maty ihany ireo lavo aorian'ny fitsarana ataon'ireo Olomasina sy i Jesoa Kristy ao amin'ny fanjakany selestialy. Amin'ny alalan'io hafatra mipetaka amin'ny *trompetra* ^{faha-7 io} , dia manamafy ny Apok. 11:18 hoe: *Tezitra ny firenena; ary tonga ny fahatezeranao , ary tonga ny andro hitsarana ny maty , hamaly soa ny mpaminany mpanomponao sy ny olona masina ary izay matahotra ny anaranao, na kely na lehibe, ary handringana izay manimba ny tany* . Ao amin'io andininy io, *ny fitsarana ny maty* dia mitarika an'Andriamanitra hanangana amin'ny maty, voalohany, ireo olom-boafidiny maty nahatoky mba hahafahan'izy ireo mitsara ny ratsy fanahy voatahiry ao amin'ny toetry ny fahafatesana.

2b- *ary ny sasany ho latsa, ho henatra mandrakizay.*

Ny mandrakizay dia ho an'ny velona ihany. Aorian'ny fandringanana farany azy ireo amin'ny Fitsarana Farany , ny *fahafaham-baraka* sy ny *henatry* ny lavo dia tsy hijanona afa-tsy ao amin'ny fahatsiarovana mandrakizay an'ny olom-boafidy, ny anjely ary Andriamanitra.

Dan 12:3 *Ary izay manan-tsaina dia hamirapiratra tahaka ny famirapiratra ny lanitra; ary izay mampianatra ny fahamarinana ho an'ny maro dia hamirapiratra tahaka ny kintana mandrakizay doria.*

3a- *Hamirapiratra toy ny famirapiratra ny lanitra ny manan-tsaina*

Manandratra ny olona ho ambony noho ny biby ny faharanitan-tsaina. Hita amin'ny fahaizany misaina sy manatsoaka hevitra amin'ny fandinihana ny zavamisy na amin'ny alalan'ny deduction tsotra. Raha tsy nikomy tamin'ny fahafahana nomen'Andriamanitra azy ny olombelona, ny faharanitan-tsaina dia hitarika ny olombelona rehetra ho amin'ny fanekena mitovy amin'ny fisian'Andriamanitra sy ny lalàny. Satria hatramin'i Mosesy, Andriamanitra dia nanana ny zava-nitranga manan-danja indrindra tamin'ny fanambarany ho an'ny olona voarakitra an-tsoratra. Ity ny lalan'ny fanjohian-kevitra harahina. Niseho teo amin'ny tantaran'ny vahoaka hebreo ny finoana monotheista. Ny fijoroany ho vavolombelona sy ny asa sorany àry dia manana ny laharam-pahamehana noho ny asa soratra hafa rehetra lazaina fa Andriamanitra tokana ihany. Ny hoe tokony hiadiana amin'ny vahoakan'Andriamanitra dia mbola azo atao foana, fa ny tokony hiadiana amin'ny soratra masina dia lasa asan'ny devoly. Ny finoana naorin'i Jesoa Kristy dia maka ny loharanony sy ny fanondroana avy ao amin'ny soratra hebreo ao amin'ny fanekempihavanana taloha, izay manome azy ho ara-dalàna.

Tsy manaja io foto-kevitra io anefa ny foto-pampianarana katolika romana, ka izany no tsy ahafahan'izy io na ny CORAN-n'ny finoana silamo milaza fa Andriamanitra velona, mpamorona ny zava-manan'aina sy misy. Nohamafisin'i Jesosy ilay foto-kevitra tamin'ny fampahatsiahivana ao amin'ny Jaona 4:22 fa *avy amin'ny Jiosy ny famonjena : Hianareo mivavaka amin'izay tsy fantatrareo; izahay dia mivavaka amin'izay fantatray, satria avy amin'ny Jiosy ny famonjena .*

Ao amin'io vondrona olom-boafidy voalohany io, Andriamanitra dia manendry olona voavonjy tsy manana fahalalana manokana noho ny fahatokiany izay naseho tamin'ny atahorana ny ainy hatramin'i Adama sy i Eva; ary izany dia mandra-pahatongan'ny 1843. Voavonjy izy ireo satria ny asany dia mijoro ho vavolombelona ny amin'ny faharanitan-tsainy sy ny fandraisany ny lalàn'Andriamanitra naseho tamin'ny fankatoavany. Ao amin'io vondrona io, ny Protestanta mahatoky sy **tia fihavanana indrindra** dia nandray soa hatramin'ny lohataonan'ny taona 1843 noho ny faharetan'Andriamanitra izay tsy nanao afa-tsy ny fampiharana ny Sabatany masina nanomboka tamin'io daty io. Ny Apok. 2:24-25 dia hanamafy izao fanoharana izao: *Ho anareo izay rehetra any Tyatira, izay tsy manaiky izany fampianarana izany , ary izay tsy mahalala ny halalin'i Satana, araka ny iantsony azy , dia lazaiko aminareo hoe: Izaho manao izany. aza mametraka enta-mavesatra hafa amin'ny tenanao; izay anananareo ihany no tano mandra-pihaviko.*

3b- *Ary izay mampianatra ny fahamarinana amin'ny olona maro dia hamirapiratra tahaka ny kintana mandrakizay doria.*

Ity vondrona faharoa ity dia natokana noho ny fanamasinana avo lenta izay asehony eto an-tany nanomboka tamin'ny 1843. Nofantenana tamin'ny alalan'ny fitsapana ny finoana, nifototra tamin'ny fanantenana ny fiverenan'i Jesosy Kristy tamin'ny voalohany, nifandimby ho an'ny lohataonan'ny 1843 sy ny tamin'ny fararano tamin'ny taona 1844, ny fanamasinan'Andriamanitra azy dia nohamafisiny tamin'ny namerenana ny Sabata tamin'ny laoniny izay nampihariny indray, taorian'ny taonjato maro nisian'ny haizina sy ny fanadinoana ary ny fanamavoana Azy.

Amin'ity fizarana ho vondrona roa ity , ny mampiavaka azy ireo dia ny toe-javatra iainan'izy ireo manoloana ny fahamarinan'Andriamanitra, ny toerany manoloana ny didiny folo sy ny fahasalamany hafa ary ireo ôrdônansy hafa. Ao amin'ny soratra tany am-boalohany ao amin'ny Eks. 20:5-6, ny didy faharoa nofanan'i Roma, dia manambara mazava tsara ny maha zava-dehibe omen'Andriamanitra ny fankatoavana ny didiny ary mampahatsiahy ny lalana roa sy ny anjara farany roa mifanohitra izy: ... *Andriamanitra izay valio ny heloky ny ray amin'ny zanaka hatramin'ny zafiafy sy ny zafindohalika amin'izay mankahala Ahy sy mandika ny didiko ary mamindra fo amin'izay tia Ahy sy mitandrina ny didiko hatramin'ny taranaka arivo mandimby .*

Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia manambara ny anton'ny fisian'ny kintana amin'ny zavaboary eto an-tany. Tsy nanana antony tokony nisiany fotsiny izy ireo mba ho tandindon'ny olom-boafidy nofidin'Andriamanitra; ary ny Gen. 1:17 no manambara ny hafatr'izy ireo: *Napetrak'Andriamanitra eny amin'ny habakabaky ny lanitra ireny mba hanazava ny tany. Avy eo Andriamanitra dia*

mampiasa azy ireo hanehoana an'i Abrahama ny hamaroan'ny *taranany* ao amin'ny Gen.15:5: *Isao ny kintana eny amin'ny lanitra, raha isainao; ho toy izany ny taranakao.*

anefa ny toeran'ireo *kintana ara-panahy ireo* arakaraka ny asa ataon'ny mpino voavotra. Amin'ny fahalavoana ara-panahy noho ny tsy fankatoavany *dia milatsaka ny kintana*, *latsaka avy any an-danitra* izy. Ny sary dia haseho amin'ny sary ny fahalavoan'ny finoana Protestanta tamin'ny 1843, izay nambaran'ny famantarana selestialy tena izy tamin'ny 1833, ^{ao amin'ny} *tombo-kase faha-6 ao amin'ny Apok. 6:13: ary ny kintan'ny lanitra dia nilatsaka tamin'ny tany, toy ny tamin'ny 'a. Ny aviavy nohozongozonin'ny rivotra mahery dia manary ny voany maitso.* Ary koa ao amin'ny Apok. 12:4: *Ny rambony dia nisintona ny ampahatelon'ny kintana eny amin'ny lanitra ka nazerany tamin'ny tany.* Ity hafatra ity dia manavao ny ao amin'ny Dan.8:10: *niakatra ho any amin'ny tafiky ny lanitra izy, ka nampidina ny ampahany tamin'izany tafika izany sy ny kintana ho amin'ny tany, dia nohitsakitsahiny.* Ny Fanahy dia manondro ny fitondrana papaly Romana ny fahalavoana ara-panahin'ny ampahatelon'ny mpino voavotra; olona voafitaka izay hino foana ny famonjen'i Kristy sy hitaky ny fahamarinany.

Dan 12:4 *Ary ianao, ry Daniela, dia afeno izao teny izao, ka asio tombo-kase ny boky mandra-pahatongan'ny andro farany. Maro no hamaky azy io, ary hitombo ny fahalalana.*

4a- Ity ***fotoana farany*** ity dia mahafantatra dingana maromaro nifandimby saingy nanomboka tamin'ny fomba ofisialy, tamin'ny lohataonan'ny taona 1843, tamin'ny fidirana amin'ny fampiharana ny didin'Andriamanitra izay voasoratra mialoha ao amin'ny Dan. 8:14: *Mandra-pahatongan'ny hariva 2300 ary ny fahasinanana dia ho tanteraka . voamarina*. Tamin'ny 1994, ny vanim-potoana faharoan'ny farany dia nanamarika ny fanamelohana ny andrim-panjakana Advantista maneran-tany. Nanomboka tamin'ny 1843 dia novakiana ny bokin'i Daniela, saingy tsy mbola voadika tsara mihitsy izany talohan'ity asa ity izay mbola omaniko amin'ny 2021 sy ity hatramin'ny 2020. Noho izany dia io daty io no manamarika ny tampon'ny fahalalany ary noho izany, ny tena ***fotoana farany amin'ny farany*** izay hifarana amin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy marina, fantatra sy antenaina, ho amin'ny lohataonan'ny 2030. Hitantsika fa ity taona 2020 ity dia efa voamarik'Andriamanitra tsara satria ny olombelona rehetra dia tratran'ny fahafatesan'ny maty. ny Covid-19 Virus izay niseho tany Chine tamin'ny 2019, fa tany amin'ny Papaly Catholic Europe, vao nanomboka tamin'ny 2020. Tamin'ny 2021, ny viriosy dia miova ary manohy mamely ny olombelona meloka sy maditra.

Ny Fitsapana ny Finoana Advantista Naseho

Dan 12:5 *Ary izaho Daniela dia nijery, ka, indreo, nisy roa lahy koa nitsangana, ny anankiray teny an-dafin'ny ony, ary ny anankiray teny an-dafin'ny ony.*

5a- Tsarovy! Daniela dia eo amoron'ny ony “Hidekela”, ilay tigra, io mpihinana olona io. Misy roa lahy anefa eo amin'ny andaniny roa amin'ilay renirano, izany hoe ny iray afaka niampita ary ny iray kosa niomana ny hanao

izany. Efa ao amin'ny Dan.8:13, dia nisy fifanakalozan-kevitra teo amin'ny olona masina roa.

Dan 12:6 *Ary hoy ny anankiray tamin'ilay lehilahy nitafy rongony fotsy, izay nitsangana teo ambonin'ny ranon'ny ony: Rahoviana no ho tapitra ireo fahagagana ireo?*

6a- Ao amin'ny Dan. 8:14 ny fanontaniana'ny olo-masina dia nandray avy amin'Andriamanitra ny valin'ny 2300 maraina izay namaritra ny daty 1843. Averina eto ny fomba fiasa ary ny fanontaniana amin'izao fotoana izao dia mikasika ny faran'izao tontolo izao; ny fotoana tsy hahasoa ny faminiana intsony. Ny fanontaniana dia apetraka momba an'i Kristy asehon'io *lehilahy nitafy rongony fotsy* io izay nijoro teo ambonin'ny ony nijery ny fiampitan'ny lehilahy. Mampiasa ny sarin'ny fiampitana ny Ranomasina Mena Andriamanitra izay namonjy ny Hebreo nefa nandrotsaka ny fahavalony Egyptiana.

Dan 12:7 *Ary nandre ny lehilahy nitafy rongony fotsy aho nitsangana teo ambonin'ny ranon'ny ony; dia nanandratra ny tanany ankavanana sy ny tanany ankavia ho amin'ny lanitra izy, ary nianiana tamin'izay velona mandrakizay fa hisy andro iray sy fetr'andro ary antsasaky ny fetr'andro, ary hifarana izany rehetra izany, rehefa hisy herin'ny olona. ho rava tanteraka ny masina.*

7a- *Ary reko ny lehilahy nitafy rongony fotsy, izay nitsangana teo ambonin'ny ranon'ny ony; dia nanandratra ny tanany ankavanana sy ny tanany havia ho amin'ny lanitra Izy,*

Ao amin'ny toeran'ny Mpitsara, Jesosy Kristy dia nanangana ny tanany ankavanana nitso-drano ary ny tanany havia nanasazy ho amin'ny lanitra mba hanao fanambarana manetriketrika.

7b- *ary nianiana tamin'ilay velona mandrakizay izy fa amin'ny fotoana iray sy ny fotoana ary ny antsasaky ny fetr'andro dia hisy izany.*

Amin'ny fitanisana ny faharetan'ny faminiana'ny fanjakan'ny papa, dia asehon' i Kristy sy tsaroany ny fitsarany izay, tamin'ny lasa, dia nanameloka ny fiangonany hiaritra ny faneken'ny fitondran'ny papa sy ny ozon'ny fanafihan'ny barbariana izay nialoha azy ; izany dia noho ny fandozana ny Sabata nanomboka ny 7 martsa 321. Nampitandremana araka izany ny mpino amin'ny fotoan'ny fitsapana advantista. Ny antony faharoa anefa dia mitarika an'Andriamanitra hampifoha ity fitondran'ny papa ity; io no daty niantombohany, 538 am.f.i. Aradrarin'ny safidy satria io daty 538 io no ho fototry ny kajikajy izay hatolotr'ilay faminiana amintsika amin'ny fanolorana antsika ny faharetan'ny faminiana vaovao ao amin'ny andininy faha-11 sy faha-12.

7c- *ary hifarana izany rehetra izany rehefa ho **tapaka tanteraka ny tanjaky ny olona masina***

Ity fehezanteny fohy ity dia mamintina tsara amin'ity indray mitoraka ity ny tena fotoan'ny farany: ilay izay amin'ny fiafaran'ny **loza lehibe farany** , dia ho eo an-dalam-paharinganana sy hofongorana tsy ho eo ambonin'ny tany ny olomboafidy; manamarika ny marimarina kokoa: **tapaka tanteraka** .

Dan 12:8 *Nandre aho, nefa tsy nahafantatra; ary hoy izaho: Tompokolahy ô, inona no hiafaran'izany zavatra izany?*

8a- Ry Daniela mahantra! Raha mbola mistery ho an'izay miaina amin'ny taona 2021 ny fahatakarana ny bokiny, dia tsy azony ary tsy nisy ilana azy akory izany fahatakarana izany ho an'ny famonjena azy!

Dan 12:9 *Ary hoy izy: Mandehana, ry Daniela, fa hofenoina sy hofehezina ireo teny ireo mandra-pahatongan'ny andro farany.*

9a- Ny valin-tenin'ny anjely dia hahatonga an'i Daniela ho noana nefa manamafy ny fahatanterahan'ny faminaniana natokana ho amin'ny faran'ny vanim-potoana kristiana izany.

Dan 12:10 *Maro no hodiovina sy hofotsiana ary hodiovina; ny ratsy fanahy hanao ratsy, ary ny ratsy fanahy tsy mba mahalala, fa ny manan-tsaina no hahafantatra.*

10a- *Maro no hodiovina sy hofotsiana ary hodiovina*

Amin'ny famerimberenana eto ny teny tena akaiky ny teny ao amin'ny Dan. 11:35, ilay anjely dia nanamafy ny maha papa ny **mpanjaka** miavonavona sy manambany izay *manandratra ny tenany ho ambonin'ny andriamanitra rehetra* ary na dia ilay hany **Andriamanitra marina aza**, ao amin'ny andininy faha-36.

10b- *Ny ratsy fanahy hanao ratsy, ary ny ratsy fanahy tsy mahalala,*

Ny anjely dia mamoka fitsipika iray izay hitohy hatramin'ny faran'izao tontolo izao, ny faharetan'ny faharatsiana dia aseho amin'ny faminanian'i Daniela amin'ny fanitarana ny " *varahina* " amin'ny fahotana grika sy ny " *vy* " amin'ny herin'ny Romana mandra-pahatongan'ny fiverenan'i Kristy. . Ho voasakana avo roa heny tsy ho azon'ny saina ny ratsy fanahy: voalohany noho ny fahadisoampanantenany manokana, faharoa, noho ny *herin'ny fitaka* nomen'Andriamanitra izay mahatonga azy *hino ny lainga* araka ny 2 Tes.2:11-12: *Ary Andriamanitra dia mandefa hery ho azy ireo. ny fisafotofotoana, mba hinoany lainga*, mba hohelohina izay rehetra tsy nino ny marina, fa nankasitraka ny tsy fahamarinana .

10c- *fa izay manan-tsaina no hahafantatra.*

Ity ohatra ity dia manaporofa fa fanomezana manokana nomen'Andriamanitra ny *faharanitan-tsaina ara-panahy*, saingy ialohavan'ny fampiasana tsara ny *faharanitan-tsaina* fototra nomena ny olon-tsotra rehetra. Satria na dia amin'ity fenitra ity aza dia afangaro amin'ny *faharanitan-tsaina* ny fampianarana sy ny diplaomany . Noho izany dia tsaroako ity fahasamihafana ity: ny fampianarana dia mamela ny angon-drakitra hiditra ao amin'ny fitadidian'ny olombelona fa ny *faharanitan-tsaina ihany* no mamela azy ireo hampiasa tsara sy amim-pahendrena.

Dan 12:11 *Hatramin'ny andro izay nitsaharan'ny fanatitra tsy tapaka, ka naorina ny fandravana fahavetavetana, dia hisy andro sivi-folo amby roan-jato sy arivo.*

11a- *Hatramin'ny fotoana nitsaharan'ny fanatitra-mandrakizay*

Mbola tsy maintsy mampahatsiahy anareo aho, saingy tsy hita ao amin'ny soratra hebreo tany am-boalohany ny teny hoe " *serona* ". Ary tena zava-dehibe izany fahitsiana izany satria mahakasika ny fisoronana selestialin'i Jesoa Kristy izany *mandrakizay*. Amin'ny alalan'ny famerenana indray ny fanelanelanana nataony teto an-tany, dia nesorin'ny papa tamin'i Jesosy Kristy ny anjara asany amin'ny maha-mpanelanelana ny fahotan'ny olom-boafidiny azy.

Nanomboka tamin'ny 538 io fanompoana mifanitsy amin'ny tany io; daty nanorim-ponenana tao Roma, tao amin'ny Lapan'i Lateran, teo amin'ny Tendrombohitra Caelius (ny lanitra) i Vigilius I ' papa voalohany nanana anaram-boninahitra.

11b- *ary izay haorina ny fandravana maharikoriko*

Romana papaly voalaza ao amin'ny Dan.9:27 : *ary hisy eo amin'ny elatry ny . _ _ _ _ _*

Ao amin'io andininy io, mikendry ny daty 538, ny Fanahy dia tsy mikendry afa-tsy Roma papaly, izay manazava ny fanokanana ny teny hoe "fahavetavetana". Tsy izany no nitranga ao amin'ny Dan. 9:27, izay samy nandray anjara tamin'ireo dingana roa teo amin'i Roma, na mpanompo sampy ary avy eo ny papa.

Andeha hojerentsika ny fahalianana sy ny maha-zava-dehibe ny fanakambanana zavatra roa ao amin'io andininy io: “ *ny fisandratana mandrakizay* ” ho an'i Kristy ao amin'ny Dan. 8:11 sy ny “*elatry* ” papaly izay mitondra “ *ny fandravana maharikoriko* ” voalaza ao amin'ny Dan. 9:27. Amin'ny fampifandraisana ireo hetsika roa ireo amin'ny daty mitovy amin'ny 538 sy ny singa iray ihany, ny Fanahy dia manamafy sy manaporofa fa tena papa Romana tokoa no namorona ireo asa ratsy ireo.

Ao amin'ny Dan. 11:31, ny fihetsika nasehon'ilay mpanjaka grika Antiokosa 4 dia nanome antsika ny modely nasehon'ilay antsoin'Andriamanitra hoe “ *fahavetavetana mandrava* ”. Ny Papary dia mamerina azy io, saingy nandritra ny 1260 taona naharitra rà.

11c- *hisy sivi-polo amby roan-jato sy arivo andro.*

Mba hahatonga ireo fe-potoana ara-paminaniana voatonona izay mahakasika ny andro farany ho tsy azo ovaina, dia apetraka eo alohan'ny isa ao amin'ny faminanian'i Daniela rehetra ilay fitambarana: andro 1290 ; *andro 1335* (andininy manaraka); Dan.8:14: ***hariva-maraina 2300*** ; ary efa ao amin'ny Dan.9:24: herinandro faha-70.

Kajikajy tsotra fotsiny no ataontsika: $538 + 1290 = 1828$.

Ny tombotsoa amin'io daty 1828 io dia ny hanome ny fisehoan-javatra advantista ho eran-tany satria mikendry ny fahatelo amin'ny dimy taona amin'ny fihaonamben'ny Advantista natao tao Albury Park any Londres eo anatrehan'ny fianakavian'ny mpanjaka any Angletera.

Dan 12:12 *Sambatra izay miandry sy tonga mandra-pahatongan'ny dimy amby telopolo sy telonjato sy arivo andro.*

12a- Io andininy io ihany no manome antsika ny dikan'ireo faharetan'ny faminanianana roa ireo. Ny fiandrasana ny fiverenan'i Kristy no lohaheviny, fa fiandrasana manokana mifototra amin'ny tolo-kevitra ny isa nomen'ny Baiboly. Ilaina ny kajikajy vaovao: $538 + 1335 = 1873$. Ny anjely dia manolotra antsika daty roa izay manamarika ny fiandohana sy ny fiafaran'ny fisedrana ny finoana Advantista tontosaina teo anelanelan'ny taona 1828 sy 1873. Amin'izany fomba izany no ifantohan'ny saintsika . notarihina tamin'ny daty 1843 sy 1844 izay tena anton'ny fiandrasana anankiroa nifanesy ny fiverenan'i Jesosy Kristy tamim-boninahitra tany Etazonia, noho izany tany amin'ny tany Protestanta.

Eo amin'ny sarin'ny fiampitana ny reniranon'i "Tiger", ny tigra mihinana ny fanahin'olombelona dia ireo daty 1843-1844 izay mahatonga ny Protestanta

voaroaka hiala amin'ny fiainana ara-panahy mankany amin'ny fahafatesana ara-panahy. Etsy an-danin'izany kosa, izay tafavoaka velona sy tahin'Andriamanitra avy amin'io fiampitana mampidi-doza io no mipoitra velona. Nahazo fahasambarana manokana avy amin'Andriamanitra izy: “ *Sambatra izay mahatratra 1873!* »

Dan 12:13 *Ary ianao, mandehana any amin'ny farany; dia hitsahatra ianareo ka hitsangana ho lovanao amin'ny andro farany.*

13a- Ho hitan'i Daniela aorian'ny fitsanganana voalohany izay hitsanganany amin'ny maty, ny hevitra ny zavatra rehetra nampitainy antsika. Fa ho an'ny Advantista mbola velona, dia mbola hameno ny fampianarany ny fanambarana voarakitra ao amin'ny Apokalipsy an'i Jaona.

Ny bokin'i Daniela dia manafina tsara ny harenany. Nomarihintsika teo ny lesona mampahery omen'ny Tompo ny olom-boafidiny amin'ny andro farany, satria hiverina amin'ny tahotra sy ny tsy fandriampahalemana izay nanjaka teo amin'ny tantaran'ny olombelona rehetra teto an-tany izao andro farany izao. Indray mandeha fa ny farany, ireo olom-boafidy dia ho voatokana sy ho tompon'andraikitra amin'ny loza hanjo ireo mpikomy sisa tavela tamin'ny Ady Lehibe Fahatelo nambara ao amin'ny Dan. 11:40-45 sy Apok. 9:13. Ny Ezekielia 14 dia manolotra ireo maodely manara-penitra momba ny finoana: Noa, Daniela ary Joba. Toa an'i Noa, dia tsy maintsy handositra sy hanohitra ny rivotry ny sain'izao tontolo izao isika, amin'ny fanorenana ny sambofiara tsy mivadika amin'Andriamanitra. Toa an'i Daniela, dia tsy maintsy manolo-tena mafy isika hanao ny adidintsika amin'ny maha olom-boafidy antsika amin'ny fandavana ny fari-pitsipika napetraky ny fivavahan-diso. Ary toa an'i Joba, dia tsy maintsy manaiky ny fijaliana ara-batana sy ara-tsaina isika isaky ny avelan'Andriamanitra izany, ka manana tombony mihoatra an'i Joba: tamin'ny alalan'ny zavatra niainany, dia nianatra ny antony amelan'Andriamanitra ireny fitsapana ireny isika. Ny bokin'i Daniela koa dia namela antsika hahatakatra bebe kokoa ny fiainana any an-danitra tsy hita maso. Izany, tamin'ny fahitana an'io toetra antsoina hoe Gabriela io, anarana midika hoe “*ilay mahita ny tavan'Andriamanitra*”. Manatrika ireo iraka manan-danja rehetra ao amin'ny drafitra ny famonjena masina Izy. Ary tokony ho tsapantsika fa, tao amin'ny fanjakana selestialin'Andriamanitra, izy sy ireo anjely tsara rehetra dia nesorina tamin'ny fanatrehan'i Mikaela, ilay fanehoana anjely an'Andriamanitra, nandritra ny fotoana nahatongavany teto antany, izany hoe 35 taona. Amin'ny fifampizarana fitiavana lehibe dia mizara ny fahefany ihany koa i Micaël, manaiky ny ho “*iray amin'ireo mpitarika lehibe*” ihany. Natolotr'i Gabriela an'i Daniela koa anefa izy, ilay voafidy tamin'ny olom-boafidy, ho “*Mpitondra ny vahoakanao*”. Ary ny Dan.9 dia manambara amintsika mazava tsara ny zava-drehetra hotanterahan'i Jesosy mba hamonjena ny olom-boafidiny mahatoky. Ny tetik'asa famonjena avy amin'Andriamanitra dia ambara mazava tsara, ary vita tamin'ny 3, 30 aprily tamin'ny fanomboana an'i Jesosy Kristy tamin'ny hazo fijaliana.

Nasehon'ny bokin'i Daniela amintsika fa olon-dehibe ihany no anehoana ny finoana. Ary araka an'Andriamanitra, dia tonga olon-dehibe ilay zaza rehefa feno telo ambin'ny folo taona. Ny voankazo mangidy entin'ny batisan'ny zaza sy ny

lova ara-pivavahana ihany àry no ahitantsika ao amin'ny fivavahan-diso rehetra. Hoy Jesosy ao amin'ny Marka 16:16 : *Izay mino sy atao batisa no hovanjena; izay tsy mino dia hohelohina* . Midika izany fa alohan'ny batisa dia tsy maintsy misy sy aseho ny finoana. Taorian'ny batisa, dia nizaha toetra azy Andriamanitra. Ary koa, voahangy iray hafa nambara ao amin'ny Daniela, dia voamarina ireto tenin'i Jesosy ao amin'ny Mat.7:13 ireto: *Midira amin'ny vavahady ety. Fa lehibe ny vavahady, ary malalaka ny lalana izay mankany amin'ny fahaverezana ary maro no mandalo amy ny izany* ; ary koa ao amin'ny Mat.22:14: *Fa maro no antsoina, fa vitsy no fidina* ; araka ny Dan.7:9, *folo lavitrisa iray tapitrisa monja no natao ampamoaka teo anatrehan'Andriamanitra ny olom-boafidy voavonjy, satria izy ireo dia nanompo tsara an'ilay Andriamanitra Mpamorona, ao amin'i Kristy ao amin'ny Fanahy Masina.*

Ny toko faha-12 dia vao avy nametraka ny fototry ny firafitry ny boky Apokalipsy tamin'ny fitadidiana ireo daty 538, 1798, 1828, 1843-1844 nafenina sy naroso fa tena fototra ho an'ny fizarana ny fotoana ao amin'ny Apokalipsy, sy ny 1873. Daty iray hafa, 1994, dia hisy. haorina ho an'ny fahorian'ny sasany sy ny fahasambaran'ny hafa.

Fampidirana ny tandindona ara-paminaniana

Ao amin'ny fanoharana ara-Baiboly rehetra, ny Fanahy dia mampiasa singa eto an-tany izay ny fepetra sasany dia afaka maneho ireo singa tsy fantatra anarana izay manolotra fepetra iraisana. Tsy maintsy dinihina amin'ny lafiny rehetra àry ny tandindona tsirairay ampiasaina, mba hanesorana avy amin'izany ny lesona nafenin'Andriamanitra. Raiso, ohatra, ny teny hoe “ *ranomasina* ”. Araka ny Gen. 1:20 dia nomen'Andriamanitra biby isan-karazany, tsy tambo isaina ary tsy fantatra anarana izy io. Ny tontolo iainany dia mahafaty ho an'ny olona miaina amin'ny fofony eny amin'ny rivotra. Izany dia lasa mariky ny fahafatesana ho an'ny olona izay, raha ny marina, dia afaka matahotra ihany koa ny sira izay mahatonga ny tany ho sterility. Mazava ho azy fa tsy mahasoana ny olombelona io marika io ary, noho ny dikan'ny fahafatesana, Andriamanitra dia hanome ny anarany ho an'ny fitoeran'ny fanadiovana hebreo izay maneho ny ranon'ny batisa. Ankehitriny ny manao batisa dia midika hoe mandentika, maty an-drano mba ho velona indray ao amin'i Jesosy Kristy. Mitsangana indray ilay lehilahy antitra tsy nohamarinina mitondra ny fahamarinan'i Kristy. Hitantsika ao, ny harenan'ny singa tokana iray amin'ny zavatra noforonin'Andriamanitra: *ny ranomasina* . Eo ambanin'io fampianarana *io* , dia ho azontsika tsara kokoa ny dikan'io andininy io ao amin'ny Daniela 7:2-3 , manao hoe: “ ... *Ary nisy biby efatra lehibe samy hafa nivoaka avy tao amin'ny ranomasina* . Fantaro fa ny “ *rivotra efatra ny lanitra* ” dia manondro ny ady maneran-tany izay mitondra ny vahoaka mpandresy ho amin'ny fahefana lehibe. Eto, ny “*ranomasina lehibe*” dia mifanitsy amin'ny vahoakan'ny mpanompo sampy izay, tsy manome voninahitra an'Andriamanitra, dia mitovy amin'ny biby ao amin'ny “ *ranomasina* ” eo imasony. Ao amin'ny teny hoe “ *rivotra efatra avy amin'ny lanitra* ”, “ *efatra* ” dia maneho ireo teboka 4 amin'ny lalana avaratra, atsimo, atsinanana ary andrefana. Ny “ *rivotry ny lanitra* ” dia mitondra fiovana eo amin'ny tarehin'ny lanitra, mitsoka rahona ka mahatonga tafio-drivotra sy ranonorana; manilika ny rahona, mampirisika ny tara-masoandro. Toy izany koa, ny ady dia miteraka fiovana ara-politika lehibe eo amin'ny fiaraha-monina, korontana goavana izay manome fahefana ny vahoaka vaovao mpandresy nofidin'Andriamanitra, nefa tsy notahin'Andriamanitra. Koa satria voatendry ho “ *biby* ” izy, dia tsy manan-jo hahazo ireo fitahiana natao hatolotra ny olona marina; ireo olom-boafidiny mahatoky izay mandeha amin'ny fahazavan'Andriamanitra hatramin'i Adama sy i Eva, ary hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao. Ary iza ireo olom-boafidy ao aminy? Ireo izay ahafantarany ny endriny hatramin'ny nanaovana ny olona araka ny endrik'Andriamanitra araka ny Gen.1:26. Mariho ity fahasamihafana ity: ny olombelona dia noforonin'Andriamanitra araka ny endriny , fa ny biby kosa dia novokarin'ny tontolo iainany, an-dranomasina, terestrialy, na selestialy, araka ny baikon'Andriamanitra. Ny safidy ny matoanteny dia manamarika ny fahasamihafana eo amin'ny sata.

Ohatra faharoa, andeha horaisintsika ny teny hoe “ *tany* ”. Araka ny Gen.1:9-10, io anarana hoe “ *tany* ” io dia nomena ny tany maina izay nivoaka avy tao amin'ny “ *ranomasina* ”; sary izay hohararaotin'Andriamanitra ao

amin'ny Apok. 13, mba hanehoana ny finoana protestanta izay nivoaka avy tamin'ny finoana katolika. Andeha anefa hojerentsika ny lafiny hafa amin'ny “ *tany* ”. Mahafinaritra ny olona raha mamelona azy izany, fa tsy mankasitraka kosa raha miendrika tany karankaina. Noho izany dia miankina amin'ny fanondrahana tsara avy any an-danitra ho fitahiana ho an'ny olombelona. Io fanondrahana io koa dia azo avy amin'ny renirano izay miampita azy; izany no mahatonga ny tenin'Andriamanitra ampitahaina amin'ny “ *loharanon'ny rano velona* ” ao amin'ny Baiboly. Ny fisiana na tsy fisian'io “ *rano* ” io no mamaritra ny toetry ny “ *tany* ”, ary ara-panahy, ny hatsaran'ny finoan'ny olona izay ahitana rano 75%.

Ohatra fahatelo, andeha horaisintsika ireo kintana eny amin'ny lanitra. Voalohany, “ *ny masoandro* ”, amin'ny lafiny tsara, dia manazava; araka ny Gen. 1:16, izany no fanazavana ny “ *andro* ”, izany no manafana sy mampirisika ny fitomboan'ny zavamaniry izay itondran'ny olona ny sakafony. Ny lafy ratsiny dia mandoro ny voly noho ny hafanana tafahoatra na ny tsy fahampian'ny orana. Marina ny voalazan'i Galileo fa eo afovoan'izao rehetra izao isika ary mihodina manodidina azy ny planeta rehetra ao amin'ny rafitra misy azy. Ary ambonin'ny zava-drehetra izy no lehibe indrindra, ny Baiboly dia milaza azy ho “ *lehibe* ” ao amin'ny Gen. 1:16, ny mafana indrindra ary tsy takatry ny vidiny. Ireo fepetra rehetra ireo dia mahatonga azy ho endrik'Andriamanitra tonga lafatra izay ahitana ireo toetra rehetra ireo. Tsy misy olona afaka mahita an'Andriamanitra ka ho velona, mihoatra noho ny mametraka ny tongony eo amin'ny “ *masoandro* ”; ny hany kintana lahy, ny hafa rehetra dia planeta na kintana feminized. Manaraka azy, ny “ *volana* ”, “ *ny kely indrindra* ”: araka ny Gen.1:16, izany no fanazavana ny alina, dia ny haizina izay tarihiny. “ *Ny volana* ” noho izany dia manana hafatra ratsy ho azy. Na dia akaiky indrindra amintsika aza, io kintana io dia efa ela nitazona ny misterin'ny lafiny miafina. Tsy mamiratra ho azy izy io fa toy ny planeta hafa rehetra, dia mamerina amintsika, ao anatin'ny tsingerina mandroso, hazavana manjavozavo izay azony avy amin'ny “masoandro”. Amin'ireo fepetra rehetra ireo, ny “volana” no marika tonga lafatra hanehoana, voalohany, ny fivavahana jiosy, ary faharoa, ny fivavahan-diso Kristiana an'ny papa katolika romana, nanomboka tamin'ny 538 ka hatramin'izao, ary ny Protestanta Loterana, ny Calvinista ary ny Anglikanina, nanomboka tamin'ny 1843. Misy koa eny amin'ny lanitra, ireo “ *kintana* ” izay manana andraikitra roa, araka ny Gen. 1:14-15-17, dia ny “ *masoandro sy ny volana* ” . ”, ary ny “*fanazavana ny tany* ”. Amin'ny fotoana maizina, amin'ny alina ihany no mamiratra ny ankamaroany. Izy io no tandindona tsara indrindra hanehoana ny mpanompon'Andriamanitra, izay tena marina, mandra-pahatongan'ny faminiana milaza ny fahalavoana ho azy ireo; izay manondro fiovana eo amin'ny toerany ara-panahy. Izany no hafatra izay hampiasain'Andriamanitra hanaitra ny fianjeran'ny Kristianisma noho ny lainga Romana ao amin'ny Dan. 8:10 sy Apok. 12:4; ary ny fianjeran'ny Protestanta maneran-tany ao amin'ny Apok. 6:13 sy 8:12. Mitokana, *ilay “kintana* ” dia manondro ny papaly katolika ao amin'ny Apok. 8:10-11, ny finoana protestanta ao amin'ny Apok. 9:1; ary nivory tao amin'ny satroboninahitra 12, dia ny Fivoriambe voafidy mpandresy, ao amin'ny Apok. 12:1. Ny Dan.12:3 dia manondro azy ireo ho mariky ny “ *izay mampianatra ny fahamarinana amin'ny olona maro* ”, izany hoe “ *izay manazava ny tany* ” amin'ny fahazavana nomen'Andriamanitra.

Ireo famantarana dimy ireo dia hanana anjara toerana lehibe amin'ny faminanian'ny Apokalypsy. Afaka manao fanazaran-tena amin'ny fitadiavana ireo hafatra miafina entin'ny fepetran'ireo marika aseho ianao. Mety ho sarotra ho fantatra anefa ny sasany, ka Andriamanitra mihitsy no manondro ny fanalahidin'ny zava-miafina, ao amin'ireo andininy ao amin'ny Baiboly, toy ny hoe “loha sy rambo ” izay tsy azo takarina raha tsy amin'ny heviny izay nomen'Andriamanitra azy ireo ao amin'ny Isaia 9: 14, izay mivaky toy izao: “ *Ny mpitsara na ny loholona no loha, ny mpaminany izay mampianatra lainga no rambony* ”. Mitovy hevitra amin'izany anefa ny andininy faha-13, ka izany no dikan'ny hoe “ *sampan-drofia sy bararata* ”; “ *volotara* ” izay haneho ny papaly Romana ao amin'ny Apok. 11:1.

Misy dikany an'ohatra koa ny tarehimarika sy isa. Amin'ny maha-fitsipika fototra, manana filaharana miakatra isika:

Ho an'ny isa "1": tokana (Andriamanitra na nomerika)

Ho an'ny isa "2": tsy fahalavorariana.

Ho an'ny isa "3": tonga lafatra.

Ho an'ny isa "4": universalité (4 teboka kardinaly)

Ho an'ny isa "5": lehilahy (ny lehilahy na vehivavy).

Ho an'ny isa “6”: ny anjely selestialy (ilay selestialy na iraka).

Ho an'ny isa "7": fahafenoana. (Jereo koa: toambo-kasen'ilay Andriamanitra nahary)

Io ambonin'io tarehimarika io dia misy fitambaran'ny fanampin'ireo isa fototra fito voalohany; ohatra: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ sy $7+4$; $12 = 7+5$ sy $6+6$; $13 = 7+6$. Ireo safidy ireo dia manana dikany ara-panahy mifandraika amin'ireo lohahevitra resahina ao amin'ireo toko ao amin'ny Apokalypsy ireo. Ao amin'ny bokin'i Daniela isika dia mahita ireo hafatra ara-paminaniana momba ny vanim-potoan'ny Kristianisma tamin'ny taonjato faha-2, 7, 8, 9, 11 ary 12.

Ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy nambara tamin'ny apostoly Jaona, dia tena mampiharihary ny fehezan-dalàna ara-panoharana momba ny isa toko. Mizara roa lehibe ara-tantara ny vanim-potoana kristianina.

Ny voalohany, mifamatotra amin'ny isa "2", dia mandrakotra ny ankamaroan'ny fotoan'ny "tsy fahalavorariana" ara-poto-pampianarana amin'ny finoana Kristiana nasehon'ny papa katolika romana nanomboka tamin'ny 538, mpandova ny fitsipika ara-pivavahana naorin'ny emperora romana mpanompo sampy Constantin nanomboka tamin'ny 7 martsa 321.¹ Ny toko 2 dia mirakitra ny fotoana manontolo eo anelanelan'ny 94 sy 1843.

Ny ampahany faharoa asehon'ny isa “3” dia mahakasika, nanomboka tamin'ny 1843, ny fotoan'ny “Advantista”, fotoana izay nitakian'Andriamanitra ny “fahalavorariana” ara-poto-pampianarana apostolika hamerenana amin'ny laoniny araka ny fandaharan'ny faminiana ao amin'ny didin'Andriamanitra voalaza ao amin'ny Dan. 8:14. Izany fahatanterahana izany dia ho tratra tsikelikely mandra-pahatongan'ny fiverenan'i Kristy andrasana amin'ny lohataona 2030.

Eo ambonin'ny isa 7, ny isa 8, 2+6, dia mampahatsiahy ny fotoanan'ny tsy fahalavorariana (2) amin'ny asan'ny devoly (6). Ny isa 9, 3+6, dia manondro ny fotoanan'ny fahalavorariana (3) sy ny asan'ny devoly mitovy (6). Ny isa 10, 3+7, dia maminany ny amin'ny fotoanan'ny fahatanterahana (3), ny fahafenoan'ny (7) ny asan'Andriamanitra.

Ny isa "11" na, indrindra indrindra, 5+6, dia mikendry ny fotoanan'ny tsy finoana an'Andriamanitra frantsay izay nampifandraisin'ny olona (5) amin'ny devoly (6).

Ny isa "12", izany hoe 5+7, dia manambara ny fifandraisan'ny olona (5) amin'ilay Andriamanitra nahary (7 = fahafenoana sy ny tombo-kasen'ny mpanjaka).

Ny isa "13" na 7+6, dia manondro ny fahafenoan'ny (7) ny fivavahana kristiana mifandray amin'ny devoly (6); Papa voalohany (*ranomasina*) ary Protestanta (*tany*) amin'ny andro farany.

Ny isa "14" na 7+7, dia mahakasika ny asan'ny Advantista sy ny hafany maneran-tany (*Filazantsara Mandrakizay*).

Ny isa "15", izany hoe 5+5+5 na 3x5, dia mampifoha ny fotoanan'ny olombelona (3) fahalavorariana (5). Izy io no manamarika ny fiafaran'ny fotoanan'ny fahasoavana. Ny " vary " ara-panahy dia masaka hojinjaina sy hotehirizina ao amin'ny trano fitehirizam-bokatra any an-danitra. Vita ny fanomanana ny olom-boafidy satria tonga amin'ny ambaratonga takian'Andriamanitra izy ireo.

Ny isa "16" dia miresaka momba ny Apokalypsy, ny fotoana nandatsahan'Andriamanitra " *ny lovia fito faran'ny fahatezerany* " tamin'ireo fahavalony ara-pivavahana, dia ny Kristianisma tsy nahatoky ao amin'ny toko faha-13.

Ny isa "17" dia mandray ny heviny, toy ilay teo aloha, avy amin'ilay foto-kevitra nomen'Andriamanitra azy io ao amin'ny faminiany: ao amin'ny Apokalypsy 17, dia tandindon'ny "fitsarana an'ilay vehivavy janga lehibe " *nataon'Andriamanitra* . Ao amin'ny Baiboly, ny fampiasana voalohany an'io isa an'ohatra io dia mahakasika ny herinandron'ny Paska izay manomboka amin'ny andro faha-10 amin'ny volana voalohany amin'ny taona ary mifarana amin'ny andro faha-17 . Tanteraka amin'ny taratasy momba ny andro hahafatesan'ny " *zanak'ondrin'Andriamanitra* " Jesosy Kristy ny Paska, dia faminiana amin'ny andro-taona amin'ny faha-70 amin'ireo " *70 herinandro* " amin'ny taona Dan.9:24 ka hatramin'ny 27. Ny faminiana amin'ny herinandro faha-70 amin'ny andininy faha-27 àry dia mahafaoka ny fotoan'ireo fito taona eo anelanelan'ny daty 26 sy 33. Ny lasibatra resahin'ny faminiana dia ny Paska natao tamin'ny lohataona, " *eo antenatenan'ireo taona fito amin'ny herinandro ara-paminiana. voatonona ao amin'ny Dan. 9:27.*

Ho an'ireo "Advantista" marina farany, ny laharana faha-17 dia mahakasika ny taonjato faha-17 amin'ny fampiharana ny Alahady Romana, izay fahotana natsangana tamin'ny 7 Martsa 321. *farany* ", araka ny faminiana ao amin'ny Dan.11:40. Ity " *fotoana* " ity dia mety amin'ny fahatanterahan'ity sazy fampitandremana farany ity, izay manondro ny Ady Lehibe Fahatelo, dia nambaran'Andriamanitra tamin'ny alalan'ny " *trompetra fahenina* " nambara ao

amin'ny Apok. 9:13 ka hatramin'ny 21. Ny fahasimbana ara-toekarena nateraky ny Covid -19 dia manamarika ny taona 2020 (20 martsa 2020 hatramin'ny 20 martsa 2021) ho fiandohan'ny sazy avy amin'Andriamanitra.

Ny lohahevitra ny toko “18” dia ny famaizana an'i “*Babylona Lehibe*”.

Ny toko “19” dia mikendry ny teny manodidina ny fiverenana amin'ny voninahitr'i Jesosy Kristy sy ny fifanatrehany amin'ireo mpikomy olombelona.

Ny toko “20” dia mampahatsiahy ny arivo taona fahafito, eo amin'ny tany lao izay nigadran'ny devoly sy tany an-danitra, izay nirosoan'ny olom-boafidy hitsara ny fiainana sy ny asan'ireo mpikomy maty ratsy fanahy izay nolavin'Andriamanitra.

Ny toko “21” dia mahita an'ily fanoharana 3x7, izany hoe ny fahalavorariana (3) ny fanamasinan'Andriamanitra (7) navoakan'ireo olom-boafidiny navotana avy teto an-tany.

Hitantsika araka izany fa ny Advantista voafidy ao amin'ny Apok. 3, 7, 14 = 2x7 ary 21 = 3x7 (fitomboana mankany amin'ny fahatanterahan'ny fanamasinana) no lohahevitra ny faminaniana.

Ny toko “22” dia manomboka ny fotoana hametrahana'Andriamanitra ny seza fiandrianany sy ny olom-boafidin'ny fanjakany mandrakizay, eto amin'ny tany nohavaozina sy nohavaozina.

Advantista

Iza ary ireo zanakalahy sy zanakavavin'Andriamanitra ireo? Azontsika atao koa ny milaza izany avy hatrany, satria ity taratasy ity dia hanome ny porofo iriana rehetra, ity Fanambaran'Andriamanitra ity dia iantefan'Andriamanitra amin'ireo Kristiana “Advantista”. Satria na tiana na tsy tiana, ny sitrapon'Andriamanitra dia manjaka, ary hatramin'ny lohataonan'ny taona 1843, rehefa nisy didy nambara mialoha ao amin'ny Daniela 8:14, dia ny fenitry ny "Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito" no fantsona tokana izay mbola mampifandray an'Andriamanitra. sy ny mpanompony olombelona. Tandremo anefa! Tsy mitsaha-mivoatra io fitsipika io, ary ny fandavana an'io evolisiona io, araka ny sitrapon'Andriamanitra, dia nahatonga ny solontenan'ny andrimpanjakana ofisialy naloan'i Jesosy Kristy nanomboka tamin'ny 1994. Inona no atao hoe Advantista? Io teny io dia avy amin'ny teny latina hoe “adventus” izay midika hoe: advent. Ny an'i Jesosy Kristy, ho amin'ny fiverenany farany lehibe ao amin'ny voninahitry ny Ray, dia nampoizina tamin'ny lohataonan'ny taona

1843, tamin'ny fararano tamin'ny 1844, ary tamin'ny fararano tamin'ny 1994. Ireo fiandrandra diso natolotra tao amin'ny tetikasan'Andriamanitra ireo, na dia izany aza dia nitondra zava-dehibe. vokany ara-panahy mampalahelo ho an'ireo izay nanamavo ireo fanambarana ara-paminaniana ireo sy ny andrasany, satria nalamin'ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe izany. Noho izany, na iza na iza manaiky ao amin'io antontan-taratasy io ny fahazavana naroson'i Jesosy Kristy, ho vokany mivantana, dia ho "Advantista", "ny andro fahafito", raha tsy eo amin'ny olona, dia ho toy izany koa ny amin'Andriamanitra; izany, raha vao mandao ny andro fitsaharana ara-pivavahana amin'ny andro voalohany izy, mba hanao ny andro sisa amin'ny andro fahafito, antsoina hoe Sabata, nohamasinin'Andriamanitra hatramin'ny namoronana izao tontolo izao. Ny fananana an'Andriamanitra dia midika hoe mifameno ny fitakian'Andriamanitra; miaraka amin'ny Sabata, ny Advantista voafidy dia tsy maintsy mahatsapa fa fananan'Andriamanitra ihany koa ny vatany ara-batana, ka noho izany dia tsy maintsy mamelona sy mikarakara izany ho fananana sarobidy avy amin'Andriamanitra izy, dia fitoerana masina ara-nofa. Fa Andriamanitra efa nandidy ny olona, ao amin'ny Gen.1:29, ny sakafo tsara indrindra ho azy: " *Ary hoy Andriamanitra: Indro, omeko anareo ny anana manintsam-boa rehetra izay ambonin'ny tany rehetra sy ny hazo rehetra izay misy ao aminy. ny voan'ny hazo sy ny voany; izany no ho fihinanareo .* "

Ny fiheverana advantista dia tsy afa-misaraka amin'ny tetikasa kristiana nambaran'Andriamanitra. Ny fiverenan'i Jesosy Kristy dia voatonona ao amin'ny teny maro ao amin'ny Baiboly: Sal.50:3: " ***Avy Andriamanitsika , tsy mangina Izy; misy afo mandevona eo anoloany, eny, tafio-drivotra mahery no manodidina azy*** "; Sal.96:13: " *... eo anatrehan'i Jehovah! Fa avy izy, **fa avy hitsara ny tany ; hitsara izao tontolo izao amin' ny fahamarinana Izy, ary ny olona araka ny fahatokiany.*** » ; Isa.35:4: " *Lazao amin'izay reraka am-po hoe: Matokia, aza matahotra; indro Andriamanitrareo, ho avy ny famaliana, ny famalian'Andriamanitra; **Izy mihitsy no ho avy hamonjy anareo*** "; Hos.6:3: " *Aoka hahalala isika, aoka isika hitady an'i Jehovah; **azo antoka toy ny fiposahan'ny andro ny fiaviany. Ho avy amintsika tahaka ny ranonorana Izy , tahaka ny ranonorana amin'ny lohataona izay mahavonto ny tany ;*** ao amin'ny soratra masin'ny fanekena vaovao isika dia mamaky hoe: Mat.21:40: " ***Ary raha tonga ny Tompon'ny tanimboaloboka , hataony ahoana moa ireo mpiasa ireo?*** » ; 24:50: " *... **ho avy amin'ny andro tsy ampoiziny** sy amin'ny ora tsy ampoiziny ny tompon'io mpanompo io, "* ; 25:31: " ***Rehefa tonga ny Zanak'olona amin'ny voninahiny** sy ny anjely rehetra, dia hipetraka eo amin'ny seza fiandrianan'ny voninahiny izy.* » ; Ja.7:27: " *Fantatsika izay niaviany; **fa Kristy, rehefa tonga Izy , dia tsy misy mahalala izay nihaviany.*** » ; 7:31: " *Maro tamin'ny vahoaka no nino Azy ka nanao hoe: **Rehefa tonga i Kristy , moa ve hanao asa lehibe kokoa noho ny nataon'ity?*** » ; Heb.10:37: " *Rehefa afaka kelikely, dia **ho avy Ilay ho avy ,** ary tsy hitaredretra Izy .* " Ny fijoroana ho vavolombelona farany momba an'i Jesosy: Jaona 14:3: " *Ary rehefa handeha Aho ka hamboatra fitoerana ho anareo , **dia ho avy indray Aho ka hitondra anareo ho any amiko ,** ka izay itoerako no hitoeranareo, ary izay itoerako no hitoeranareo koa* "; Ny fanambaran'ny anjely: Asa.1:11: " *Ary hoy ireo: Ry lehilahy Galilia, nahoana no mitsahatra tsy mijery*

ny lanitra ianareo? *Io Jesosy io, Izay nakarina niala taminareo ho any an-danitra, dia ho avy tahaka ny nahitanareo Azy niakatra ho any an-danitra.* ". Ny tetikasa Advantista momba ny Mesia dia hita ao amin'ny: Isa.61:1-2: " *Ny Fanahin'i Jehovah, Jehovah, no ato amiko, fa Jehovah efa nanosotra Ahy hitory teny soa mahafaly amin'ny malahelo; Naniraka ahy Izy hahasitrana ny torotoro fo, hitory fanafahana amin'ny mpifatotra, sy hanafaka amin'ny mpifatotra; mba hitory taona hankasitrahana'i Jehovah, ...* " Ary rehefa namaky ity andinin-teny ity tao amin'ny synagoga'i Nazareta Jesosy, dia nampitsahatra ny famakian-teny ary namarana ny boky ; 2003 taona tatỳ aoriana vao vita ny famaliana , noho ny fiverenany masina be voninahitra: " *ary andro famaliana avy amin'Andriamanitsika ; hampionona ny ory rehetra; »*

Ny Advantista ankehitriny dia manana endrika maro, ary voalohany, ny lafiny andrim-panjakana ofisialy izay nolaviny tamin'ny 1991, ny jiro farany natolotr'i Jesosy azy, tamin'ny alalan'ny fitaovan'olombelona manetry tena izay maha-izy ahy. Ny antsipirian'izany dia hiseho raha mety amin'ity antontan-taratasy ity. Misy vondrona Advantista mpanohitra maro miparitaka manerana ny tany. Atolotra azy ireo ho laharam-pahamehana izany hazavana izany. Izy no "fahazavana lehibe" tian'i Ellen White rahavavintsika ara-panahy hotarihin'ny Advantista. Nasehony ho toy ny "hazavana kely" mitondra mankany amin'ny "lehibe" ny asany. Ary tao amin'ny hafatra ampahibemaso farany nataony, izay nanandratra ny Baiboly Masina tamin'ny tanany roa, dia nanambara toy izao izy: "Ry rahalahy, atolotro anareo ity boky ity." Efa tanteraka izao ny faniriany; Ny Daniela sy ny Apokalypsy dia voafaritry ny fampiasana hentitra ny fehezandalàna ara-baiboly. Ny firindrana tonga lafatra dia manambara ny fahendren'Andriamanitra lehibe. Ry mpamaky, na iza na iza ianao, dia miangavy anao aho mba tsy hanao ny fahadisoana tamin'ny lasa, ianao no tsy maintsy mampifanaraka amin'ny drafitr'Andriamanitra, satria ny Tsitoha dia tsy hampifanaraka ny fomba fijerinao. Ny fandavana ny mazava dia fahotana mahafaty tsy misy fanafodiny; tsy manarona izany ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy. Hamarana ity fononteny manan-danja ity aho ary hiverina amin'ny " *loza* " nambara.

Alohan'ny handinihako ny tantaran'ny Apokalypsy, dia tsy maintsy hazavaiko aminao ny antony, amin'ny ankapobeny, ny faminiana ara-tsindrimandrin'Andriamanitra ho antsika olombelona, tena ilaina amin'ny lafiny lehibe indrindra, satria ny fahalalany na ny fanamavoany dia hiteraka fiainana mandrakizay na fahafatesana mandrakizay. Ny antony dia izao: tia fitoniana ny olombelona ka matahotra ny fiovana. Noho izany, miaro izany fitoniana izany izy ary manova ny fivavahany ho fomban-drazana, manary ny zava-drehetra miseho amin'ny endrika zava-baovao. Toy izany no nanaovan'ireo Jiosy anisan'ny fiaraha-miombon'antoka tamin'Andriamanitra taloha, izay nandrava azy ireo voalohany, izay tsy nisalasala Jesosy nilaza fa " *synagoga'i Satana* " ao amin'ny Apok. 2:8 sy 3:9 . Tamin'ny fanarahana ny lovantsofin'ny razana, dia nino izy ireo fa amin'ny alalan'izany fomba izany no ahafahany miaro ny fifandraisany

amin'Andriamanitra. Inona anefa no mitranga amin'ity tranga ity? Tsy mihaino an'Andriamanitra intsony ny olona rehefa miresaka aminy, fa mangataka amin'Andriamanitra izy mba hihaino azy miteny. Amin'izany toe-javatra izany dia tsy mahita ny kaontiny intsony Andriamanitra, mainka fa raha marina fa ny tenany tsy miova amin'ny toetrany sy ny fitsarany izay mitoetra ho mandrakizay, dia marina koa fa mitombo hatrany ny tetikasany ary miova tsy tapaka. Andininy iray dia ampy hanamafisana an'io hevitra io: “ *Ny lalan'ny marina dia toy ny fipoak'andro maraina, izay mitombo ny famirapiratany mandrapitataovovonan'ny andro.* (Oh 4:18). Ny “ *lalana* ” ao amin'io andininy io dia mitovy amin'ny “ *lalana* ” ao amin'i Jesosy Kristy. Izany dia manaporofa fa ny fahamarinan'ny finoana an'i Kristy koa dia mivoatra rehefa mandeha ny fotoana, araka ny safidin'Andriamanitra, mifanaraka amin'ny drafitra nataony. Ireo mpifaninana ho amin'ny mandrakizay dia tokony hanome ny hevitra ny tenin'i Jesosy izay mendrika azy ireo rehefa nilaza tamin'izy ireo izy hoe: “ *Izay mitandrina ny asako hatramin'ny farany no homeko...* (Apok. 2:26)”. Maro no mihevitra fa ampy ny mitazona izay nianaranao hatramin'ny voalohany ka hatramin'ny farany; ary izany dia efa fahadisoan' ny firenena Jiosy sy ny fianaran' i Jesosy tao amin' ny fanoharana nataony momba ny talenta. Fa izany no hanadinoana fa ny finoana marina dia fifandraisana maharitra amin'ny Fanahin'Andriamanitra velona izay mikarakara ny hanome ny zanany io hanina mivoaka avy amin'ny vavany io amin'ny fotoana rehetra sy amin'ny fotoana rehetra. Ny tenin'Andriamanitra dia tsy voafetra ho amin'ny soratra masina ao amin'ny Baiboly ihany, aorian'izany dia mitoetra mandrakizay, ilay “Logos” velona, ilay Teny tonga nofo vetivety, Kristy miasa ao amin'ny Fanahy Masina hanohy ny fifampiresahana amin'izay manana Azy. tiavo sy mitady Azy amin'ny fanahiny rehetra. Afaka mijoro ho vavolombelona momba ireo zavatra ireo aho satria nahazo tombontsoa manokana avy amin'ity fandraisan'anjaran'ny fahazavana vaovao ity izay zaraiko amin'ireo izay tia azy tahaka ahy. Ny zava-baovao voaray avy any an-danitra dia manatsara hatrany ny fahatakarantsika ny tetikasa nambarany ary tsy maintsy mahafantatra ny fomba hanapahan-kevitra sy hialana amin'ny fandikana efa lany andro isika rehefa lany andro. Manasa antsika hanao izao ny Baiboly: “ *Diniho ny zava-drehetra; tano mafy izay tsara;* (1 Tes.5:21).

Ny fitsaran'Andriamanitra dia ampifanarahana hatrany amin'io fivoarana miandalana io amin'ny fahazavana ara-tsindrimandry sy nambara tamin'ireo mpitahiry ny teniny voafidy. Noho izany, ny fanajana hentitra ny fomban-drazana dia miteraka fatiantoka, satria manakana ny olombelona tsy hifanaraka amin'ny fivoaran'ny fandaharan'asa famonjena nambara tsikelikely hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Misy teny izay mitondra ny lanjany feno eo amin'ny sehatry ny fivavahana, dia ny hoe: ny fahamarinana amin'izao fotoana izao na ny fahamarinana ankehitriny. Mba hahatakarana bebe kokoa an'io hevitra io, dia tsy maintsy mijery ny lasa isika, izay nanana fampianarana lavorary momba ny finoana tamin'ny andron'ny apostoly. Tatỳ aoriana, tamin'ny fotoan'ny haizina faran'izay faminiana, dia nosoloina ny fampianaran'ny “Romana” roa ny fampianaran'ny apostoly; ny imperial sy ny papa, ny dingana roa amin'ilay tetikasa masina iray izay nomanina ho an'ny devoly. Noho izany, ny asan'ny

fanavaozana dia manamarina ny anarany, satria tafiditra ao anatin'izany ny famongorana ny fampianaran-diso sy ny fambolen-kazo indray ireo voa tsara simba amin'ny fotopampianaran'ny apostoly. Tamin'ny faharetana lehibe no nanomezan'Andriamanitra fotoana, fotoana betsaka, mba hamerenana amin'ny laoniny ny fahazavany ho amin'ny fahafenoana. Tsy mitovy amin'ireo andriamanitra mpanompo sampy izay tsy mihetsika, satria tsy misy, fa velona mandrakizay ilay Andriamanitra Mpamorona, ary asehony fa misy izy, amin'ny fihetsiny sy ny asany tsy azo ovaina; indrisy ho an'ny olombelona, eo ambanin'ny sazy henjana. Izay mibaiko ny zavaboary, izay mitarika ny tselatra sy ny kotrokorana ary ny tselatra, izay mamoha ny volkano ka mahatonga azy ireo hamoaka afo amin'ny olombelona meloka, izay miteraka horohoron-tany sy miteraka onja manimba, no tonga mibitsibitsika ao an-tsain'ireo olom-boafidiny koa. ny fandrosoan'ny tetikasany, ny zavatra omaniny hatao, araka ny efa nambarany mialoha, hatry ny ela. “ *Fa Jehovah Tompo dia tsy manao na inona na inona mandra-paharhariny amin'ny mpaminany mpanompony ny tsiambaratelony* ”, araka ny Amosa 3:7.

Ny fijerena voalohany ny Apokalipsy

Ao amin'ny famelabelarany, i Jaona, apostolin'i Jesosy Kristy Tompo, dia nilazalaza amintsika ireo sary nomen'Andriamanitra azy tao amin'ny fahitana sy ny hafatra reny. Amin'ny endriny ivelany, fa amin'ny fisehoana ivelany ihany, ny Apokalipsy, fandikana ny teny grika hoe “apocalupsis”, dia tsy manambara na inona na inona, satria mitazona ny endriny mistery tsy takatry ny sain'ny mpino maro be mamaky azy io. Manakivy azy ireo ny zava-miafina, ary lasa tsy miraharaha ny tsiambaratelo nambara izy ireo.

Tsy manao izany tsy misy antony Andriamanitra. Amin'ny alalan'izany fomba izany no ampianariny antsika ny maha-masina ny Fanambarany, ary noho izany dia natao ho an'ny olom-boafidiny ihany izany. Ary eto no mety mazava tsara ny resaka, ny olom-boafidiny dia tsy izay mitonona ho toy izany, fa ireo izay eken'ny tenany ho mpanompony ihany, satria miavaka, mpino sandoka, noho ny fahatokiany sy ny fankatoavany. .

« *Fanambaran'i Jesosy Kristy, izay nomen'Andriamanitra Azy, mba hasehony amin'ny mpanompony izay zavatra tsy maintsy ho tonga **faingana**, sady nambarany tamin'ny nanirahany ny anjeliny ho amin'i Jaona mpanompony, izay nanambara ny tenin'Andriamanitra sy ny filazana an'i Jesosy Kristy. , izay rehetra hitany. (Apok. 1:1-2).*

Koa izay nanambara ao amin'ny Jaona 14:6 hoe: “ *Izaho no lalana sy fahamarinana ary fiainana; tsy misy mankany amin'ny Ray afa-tsy amin'ny alalako* ”, dia tonga, amin'ny alalan'ny Apokalipsy, ny Fanambarany, mba haneho amin'ny mpanompony ny lalan'ny fahamarinana izay ahafahan'izy ireo mahazo ny fiainana mandrakizay atolotra sy atolotra amin'ny anarany. Noho izany, izay heveriny fa mendrika ny hahazo izany ihany no hahazo izany. Rehefa avy nasehon'i Jesosy tamin'ny fomba mivaingana tamin'ny alalan'ny fanompoany teto an-tany izay tena modely amin'ny finoana marina, dia ho fantatr'i Jesosy izay mendrika azy sy ny sorompanavotany an-tsitraho, satria tena nanolo-tena ho amin'io lalana maodely nandehany teo alohany io izy ireo. Ny fanokanana feno ho amin'ny fanompoana an'Andriamanitra no fenitra natolotra. Raha nilaza tamin'i Pilato ny Mpampianatra hoe: “ *... Tonga amin'izao tontolo izao Aho hanambara ny marina... (Jaona 18:37)*”, eto amin'ity tontolo ity ihany, dia tsy maintsy manao toy izany koa ny olom-boafidiny.

Ny mistery rehetra dia manana ny fanazavany, fa mba hahazoana izany dia tsy maintsy mampiasa ny fanalahidy izay manokatra sy manidy ny fidirana

amin'ny tsiambaratelo. Indrisy anefa fa ho an'ireo izay te hahafanta-javatra, ny tena zava-dehibe dia Andriamanitra mihitsy, amin'ny olona. Amin'ny fotoana ialany sy araka ny fitsarany tsy mety diso sy marina tanteraka, dia manokatra na manidy ny faharanitan-tsain'olombelona izy. Ity sakana voalohany ity dia mahatonga ny boky nambara ho tsy takatry ny saina ary ny Baiboly Masina amin'ny ankapobeny dia lasa, rehefa mamaky ny mpino sandoka, dia fitambarana lahatsoratra momba ny alibim-pivavahana. Ary tena maro be ireo mpino sandoka ireo, ka izany no nahatonga an'i Jesosy hampitombo ny fampitandremany momba ireo Kristy sandoka izay hiseho hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, araka ny Matio 24:5-11-24 sy Mat.7. :21 ka hatramin'ny 23, izay nampitandremany ny amin'ny fitakian-diso ataon'ireo mitaraina ho azy.

Ny Apokalipsy àry dia fanambarana ny tantaran'ny finoana marina izay eken'i Jesosy Kristy ao amin'ny Ray sy ny Fanahy Masina avy amin'ny Ray, ilay hany Andriamanitra Mpamorona. Io finoana marina io dia mahafeno fepetra ny olom-boafidiny izay mandalo fotoan'ny fisafotofotoana ara-pivavahana tafahoatra mandritra ny taonjato maizina. Izany toe-javatra izany dia manamarina ny mariky ny *kintana* izay nomen'Andriamanitra ny olom-boafidy izay fantany, na dia vetivety monja aza, satria toa azy ireo, araka ny Gen. 1:15, dia mampirapiratra ao amin'ny haizina izy ireo, “ *hanazava ny tany* ”. »

Ny fanalahidy faharoa amin'ny Apokalipsy dia miafina ao amin'ny bokin'i Daniela mpaminany, iray amin'ireo bokin'ny fanekena taloha, izay mahaforona ny voalohany amin'ireo “ *vavolombelona roa* ” an'Andriamanitra voalaza ao amin'ny Apok. 11:3; ny faharoa dia ny Apokalipsy sy ny bokin'ny fanekena vaovao. Nandritra ny fanompoany teto an-tany, i Jesosy dia nanintona ny sain'ny mpianany ho amin'io mpaminany Daniela io, izay voasokajy ao amin'ny boky ara-tantara ao amin'ny “Torah” jiosy ny fanambarany.

Ny Fanambaran'Andriamanitra dia maka endrika andry ara-panahy roa. Marina tokoa fa ny bokin'i Daniela sy ny bokin'ny Apokalipsy nomena an'i Jaona dia mifampiankina sy mifameno mba hitondra, toy ny tsanganana roa, renivohitry ny fanambarana avy amin'Andriamanitra any an-danitra.

Ny Apokalipsy àry dia ny tantaran'ny finoana marina izay faritan'Andriamanitra ao amin'io andininy io: “ *Sambatra izay mamaky sy mihaino ny tenin'ny faminiana ka mitandrina izay voasoratra ato anatin'ny. Fa antomotra ny fotoana* (Apok.1:3).

Ny matoanteny "mamaky" dia manana dikany mazava ho an'Andriamanitra izay mifandray amin'ny fahatakarana ny hafatra novakiana. Izany hevitra izany no voalaza ao amin'ny Isa.29:11-12: “ *Ho anareo ny fanambarana rehetra dia tahaka ny teny amin'ny boky voaisy tombo-kase, izay omena izay mahay mamaky teny ka manao hoe: Vakio ity! Ary iza no mamaly hoe: Tsy azoko atao, fa voaisy tombo-kase izy; na toy ny boky omen'ny olona tsy mahay mamaky teny ka manao hoe: Vakio ity! Ary iza no mamaly hoe: Tsy mahay mamaky teny aho .”* Amin'ny alalan'ireo fampitahana ireo, ny Fanahy dia manamafy ny tsy fahatakarana ny hafatra avy amin'Andriamanitra voafaritry ny lalàna ho an'ireo izay “ manaja Azy amin'ny vava sy ny molotra, nefa ny fony lavitra Azy ”, araka ny Isaia 29:13: “ *Hoy Jehovah: Raha izao Manatona Ahy ny olona ka manome voninahitra Ahy*

amin'ny vavany sy ny molony; fa lavitra Ahy ny fony, ary ny fahatahorany Ahy dia didin'olombelona ihany ".

Ny fanalahidy fahatelo dia miditra amin'ny voalohany. Hita ao amin'Andriamanitra koa izany, izay nifidy tamin'ny fombam-piandrianana avy tamin'ireo olom-boafidiny, ilay olona homeny 'hamaky' ilay faminiana mba hanazavana ireo rahalahiny sy anabaviny ao amin'i Jesosy Kristy. Nampahatsiahin'i Paoly izany ao amin'ny 1 Kor. 12:28-29: " *Ary Andriamanitra efa nanendry Apostoly tao amin'ny fiangonana voalohany, faharoa mpaminany, fahatelo mpampianatra, dia izay manana fanomezam-pahasoavana, dia izay manana fanomezam-pahasoavana, manampy, mitantana, miteny fiteny samihafa. Apostoly va izy rehetra? Mpaminany va izy rehetra? Dokotera daholo ve izy ireo?* ".

Ao amin'ny lamina tarihin'Andriamanitra, ny olona iray dia tsy mihatsaravelatsihy amin'ny maha-mpaminany azy amin'ny fanapahan-kevit'olombelona manokana. Mitranga ny zava-drehetra araka ny nampianarin'i Jesosy tao amin'ny fanoharana, tsy tokony ho maimaika handray ny toerana voalohany eo anoloan'ny lampihazo isika, fa ny mifanohitra amin'izany, dia tsy maintsy mipetraka ao ambadiky ny efitrano, ary miandry, raha ilaina izany. , fa Andriamanitra dia manasa antsika ho any amin'ny laharana voalohany. Tsy naniry handray anjara manokana tao amin'ny asany aho, ary tsy nanana afa-tsy faniriana lehibe ny hahazo ny hevitr'ireo hafatra hafahafa novakiko tao amin'ny Apokalypsy ireo aho. Ary Andriamanitra no niantso ahy tamin'ny fahitana, talohan'ny nahatakarako ny dikany. Koa aza gaga amin'ny toetra manjelanjelatra miavaka amin'ireo asa atolotro; vokatry ny iraka maha-apôstôly tena izy io.

Ara-dalàna àry ny tsy fahafahany mahazo ny zava-miafina ao amin'ny fehezan-dalàna ary antenaina amin'ny lamina napetrak'Andriamanitra. Tsy mahadiso ny tsy fahalalana, raha mbola tsy vokatry ny fandavana ny fahazavana nomena izany. Raha misy ny fandavana izay ambarany amin'ny alalan'ireo mpaminany izay ampanaoviny amin'izany asa izany, dia tonga dia tonga ny didim-pitsarana avy amin'Andriamanitra: ny fahatapahan'ny fifandraisana, ny fiarovana ary ny fanantenana. Noho izany, i Jaona, mpaminany misionera, dia nahazo fahitana voasokajy avy amin'Andriamanitra, amin'ny fotoanan'ny farany, dia misy mpaminany misiônera iray hafa manolotra aminareo ankehitriny ireo fahitana voahaingo ao amin'ny Daniela sy ny Apokalypsy, izay manolotra anareo ireo antoka rehetra momba ny fitahian'Andriamanitra amin'ny alalan'ny fahazavan'izy ireo. Ho an'ity decoding ity, loharano iray ihany: ny Baiboly, tsy misy afa-tsy ny Baiboly, fa ny Baiboly manontolo, eo ambanin'ny fahazavan'ny Fanahy Masina. Ny sain'Andriamanitra sy ny fitiavany dia mifantoka amin'ny zavaboary tsotra indrindra, toy ny zaza mankatò, izay nanjary tsy fahita firy amin'ny andro farany. Ny fahatakarana ny hevitr'Andriamanitra dia tsy azo atao raha tsy amin'ny fiaraha-miasa akaiky sy mafy eo amin'Andriamanitra sy ny mpanompony. Tsy azo angalarina ny marina; mendrika izany izy. Raisin'ireo tia azy ho toy ny fipoiran'Andriamanitra, voankazo, toetran'ny Tompo malala sy ivavahana.

Ny fanorenana feno ny Apokalypsy lehibe nentin'ny bokin'i Daniela sy ny Apokalypsy tamin'ny fomba mifameno dia goavana sy be pitsiny. Satria raha ny marina, dia matetika Andriamanitra dia miresaka lohahevitra mitovy amin'ny lafiny sy antsipiriany samihafa sy mifameno. Eo amin'ny ambaratongampahafehezako ny lohahevitra ankehitriny, ny tantara ara-pivavahana nambara dia tena tsotra tokoa raha fintinina.

Mbola misy fanalahidy fahefatra: ny tenantsika. Tsy maintsy voafidy isika, satria ny fanahintsika sy ny toetrantsika manontolo dia tsy maintsy mizara amin'Andriamanitra, ny fiheverany ny tsara sy ny ratsy rehetra. Raha misy olona tsy azy dia azo antoka fa hanohitra ny foto-pampianarany amin'ny lafiny iray na hafa izy. Ny Apokalypsy be voninahitra dia miseho mazava ao amin'ny sain'ny olom-boafidy nohamasinina. Ny marina dia tsy azo iadian-kevitra, tsy azo ifampiraharaha, tsy maintsy raisina amin'ny maha izy azy na avela. Araka ny nampianarin'i Jesosy, dia “eny” na “tsia” no fanapahan-kevitra rehetra. Ary izay ampian'ny olona dia avy amin'ilay Ratsy.

Mbola misy fepetra fototra takian'Andriamanitra: ny fanetren-tena tanteraka. Ara-dalàna ny fireharehana amin'ny asa iray, fa tsy hisy mihitsy ny fireharehana: “ *Andriamanitra manohitra ny miavonavona fa manome fahasovana ho an'ny manetry tena Izy* (Jak.4:6). Ny fireharehana no fototry ny faharatsiana izay nahatonga ny fahalavoan'ny devoly sy ny vokany mahatsiravina ho an'ny tenany sy ho an'ny zavaboarin'Andriamanitra rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany, dia tsy ho azon'ny olona miavonavona hahazo ny fifidianana ao amin'i Kristy.

Ny fanetren-tena, ny tena fanetren-tena, dia ny fanekena ny fahalementsika olombelona sy ny finoana ny tenin'i Kristy rehefa miteny amintsika izy hoe: “ *Raha misaraka amiko ianareo, dia tsy mahay manao na inona na inona* (Jaona 15:5)”. Ao amin'io “ *tsy misy* ” io no ahitana, indrindra indrindra, ny fahafahana hahazo ny hevitra ny hafatra ara-paminaniana misy fehezan-dalàna. Holazaiko anao ny antony ary homeko anao ny fanazavana. Tamin'ny fahendreny, ny fahendreny araka an'Andriamanitra, no nanomezan'ny Tompo tsindrimandry an'i Daniela tamin'ny faminiany tao anatin'ireo singa nampisaraka am-polony taona maro. Talohan'ny nanoroany aingam-panahy ahy tamin'ny hevitra hanao fampitahana amin'ireo faminiana rehetra ireo izay misaraka ho toko, dia tsy nisy nanao izany talohan'ny ahy. Satria io teknika io ihany no ahazoan'ny fiampangana atolotr'Andriamanitra mazava tsara. Ny tsiambaratelon'ny mazava dia mifototra amin'ny fampifangaroana ireo andinin-teny ara-paminaniana rehetra, ny fandalinana mifanandrify amin'ireo angon-drakitra avy amin'ireo toko misaraka, ary ambonin'izany rehetra izany, ny fikarohana ao amin'ny Baiboly manontolo momba ny hevitra ara-panahy amin'ireo marika hita. Mandra-pampiasa an'io fomba io, ny bokin'i Daniela, izay mbola tsy takatry ny saina tanteraka ny faminiana'ny Apokalypsy, ireo fiampangana'Andriamanitra voatonona dia tsy nampanahy loatra an'ireo izay niahiany. Mba hanovana izany toe-javatra izany no nanomezan'ny Fanahy Masin'i Jesoa Kristy ahy mba hanazava izay mbola tsy fantatra hatramin'izay. Aseho amin'ny fomba tsy azo iadian-kevitra àry ny famantarana ireo tanjona efatra lehibe indrindra amin'ny fahatezeran'Andriamanitra. Andriamanitra dia tsy manaiky fahefana hafa afa-tsy

ny teny voasoratra, ary io no miampanga sy miampanga, eo ambanin'ny anaram-boninahitra hoe “ *vavolombelona roa* ” araka ny Apok. 11:3, dia ireo mpanota terestrialy sy selestialy. Andeha hojerentsika izao tantara ara-paminaniana nambara izao ho famintinana.

Fizarana voalohany : ny tantaran'ny Isiraely tamin'ny sesitany hatramin'ny taona 605

Tonga tany Babylona i Daniela (-605) Dan.1

Ny fahitan'i Daniela momba ny mpitondra nifandimby

1-Ny fanjakana Kaldeana: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Ny fanjakana Mediana sy Persiana: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Ny fanjakana grika: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Ny fanjakana Romana: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Ny fanjakana eoropeanina: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Ny fitondran'ny papa: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Fizarana Faharoa : Daniela + Apokalypsy

Faminaniana momba ny fiavian'ny Mesia voalohany nolavin'ny Jiosy: Daniela 9.

Fanenjehan'ny mpanjaka Grika Antiokos IV Epifana (-168) ny Jiosy: filazana *loza lehibe* : Dan.10:1. Ny fahatanterahany: Dan.11:31. Fanenjehana Romana (70): Dan.9:26.

Taorian'ny Kaldeanina, ny Mediana sy ny Persiana, ny Grika, ny fitondran'i Roma, imperial, avy eo ny papa, nanomboka tamin'ny 538. Ao Roma, ny finoana Kristiana dia mihaona amin'ny fahavalony mety maty amin'ny dingana roa nifanesy tamin'ny imperial sy ny papa: Dan.2 :40 ny 43; 7:7-8-19 ka hatramin'ny 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Apok. 2; 8:8-11; 11:2; 12:3-6-13-16; 13:1-10; 14:8.

Nanomboka tamin'ny 1170 (Pierre Valdo), ny asan'ny Fanavaozana ka hatramin'ny fiverenan'i Kristy: Apo.2:19-20-24 ka hatramin'ny 29; 3:1 ka hatramin'ny 3; 9:1-12; 13:11-18.

Teo anelanelan'ny taona 1789 sy 1798, ny fanasaziana nataon'ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera frantsay: Apok. 2:22; 8:12; 11:7-13.

Ny fanjakan'i Napoléon I : Apo.8:13.

Nanomboka tamin'ny 1843, ny fitsapana ny finoana Advantista sy ny vokany: Daniela 8:14; 12:11-12; Apok.3. Fahalavoan'ny Protestanta nentim-paharazana: Apok. 3:1 ka hatramin'ny 3; ny saziny: Apok. 9:1-12 (ny ^{faha-5} *trompetra*). Mpisava lalana Advantista Masina: Apok.3:4-6.

Nanomboka tamin'ny 1873, ny tso-drano ofisialin'ny andrim-panjakana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito maneran-tany: Daniela 12:12; Apok.3:7; ny *tombo-kasen'Andriamanitra* : Apok.7; ny asa nanirahana azy na ny hafatra avy amin'ny anjely telo: Apok. 14:7 ka hatramin'ny 13.

Nanomboka tamin'ny 1994, niharan'ny fisedrana ny finoana ara-paminaniana, dia lavo ny finoana Advantista niorina: Apok. 3:14 ka hatramin'ny

19. Ny vokany: niditra tao amin'ny tobin'ny Protestanta nolavina nanomboka tamin'ny 1844: Apok. 9:5-10. Ny saziny: Apok.14:10 (*izy koa dia hisotro ...*).

Teo anelanelan'ny 2021 sy 2029, Ady Lehibe III: Daniela 11:40 ka hatramin'ny 45; Apok. 9:13-19 (ny ^{faha-6} *trompetra*).

Amin'ny 2029, ny faran'ny fotoanan'ny fahasovana iombonana sy ny tsirairay: Apo.15.

Fitsapana ny finoana maneran-tany: ny lalàna Alahady nampiharina: Apok. 12:17; 13:11-18; 17:12-14; ny loza fito farany: Apok.16.

Tamin'ny lohataona 2030, “ *Hara-magedona* ”: didy ny amin'ny fahafatesana sy ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra: Daniela 2:34-35-44-45; 12:1; Apok. 13:15; 16:16. Ny *trompetra fahafito* : Apok.1:7; 11:15-19; 19:11 ka hatramin'ny 19. Ny *loza fahafito farany* : Apok. 16:17. Ny *fijinjana* na fampakarana ny olom-boafidy: Apok. 14:14 ka hatramin'ny 16. Ny *fiotazamboaloboka* na fanasaziana ny mpampianatra fivavahan-diso: Apok. 14:17 ka hatramin'ny 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Manomboka amin'ny lohataona 2030, ny arivo taona fahafito na Sabata lehibe ho an'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny: resy, voafatotra amin'ny rojo vy ny tany lao mandritra ny arivo *taona i Satana* : Apok. 20:1 ka hatramin'ny 3. Any an-danitra, ny olom-boafidy no mitsara ny lavo: Daniela 7 : 9; Apok. 4; 11:18; 20:4-6.

Manodidina ny 3030, ny Fitsarana farany: ny voninahitry ny olom-boafidy: Apo.21. Ny *fahafatesana faharoa* teto an-tany: Daniela 7:11; 20:7 ka hatramin'ny 15. Ety amin'ny tany nohavaozina: Apok.22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Ireo tandindon'i Roma ao amin'ny Faminaniana

Ny lafiny manjavozavo amin'ireo faminaniana dia mifototra amin'ny fampiasana tandindona samy hafa na dia mikasika ny zavatra iray ihany aza. Lasa

mifameno àry izy ireo, fa tsy mifanilika. Izany dia mamela an'Andriamanitra hitana ny lafiny mystery amin'ireo lahatsoratra sy hanorina ao anaty sketch, ireo lafiny samihafa amin'ny lohahevitra nokendrena. Toy izany koa ny tena tanjony: Roma.

Ao amin'ny Dan. 2, ao amin'ny fahitan'ny sarivongana, io no empira fahefatra misy marika " *tongotra vy* ". Ny " *vy* " dia maneho ny toetrany masiaka sy ny teny filamatra latinina hoe "DVRA LEX SED LEX", nadika hoe: "sarotra ny lalàna, fa ny lalàna no lalàna". Fanampin'izany, ireo " *tongotra vy* " dia mampahatsiahy ny fisehoan'ireo legionana romana nitafy saron-tratra vy teo amin'ny vatany, teo amin'ny lohany, teo amin'ny soroka, teo amin'ny sandry sy ny tongony, izay nandroso an-tongotra *tamin'ny* andry lava sy voalamina ary voafehy.

Ao amin'ny Dan.7, i Roma, amin'ny vanim-potoanan'ny mpanompo sampy roa, dia ny repoblika sy ny imperial, dia mbola fanjakana fahefatra voalaza fa " *biby goavam-be mahatahotra manana nify vy* ". Ny *vy* amin'ny *nify* no mampifandray azy amin'ny *ranjo vy an'i Dana.2* . Manana " *tandroka folo* " koa izy io, izay maneho fanjakana folo tsy miankina eoropeanina izay hiforona aorian'ny fianjeran'ny Fanjakana Romanina. Izany no fampianarana omena ao amin'ny Dan.7:24.

Ny Dan.7:8 dia milazalaza ny fisehon'ny " *tandroka* " fahiraika ambin'ny folo izay ho tonga ao amin'ily faminiana, izay lasibatry ny fahatezeran'Andriamanitra rehetra. Nahazo ny anarana hoe " *tandroka kely* " izy io, fa ny Dan. 7:20, raha ny marina, dia milaza azy io ho " *fisehoana lehibe kokoa noho ny hafa* ". Ny fanazavana dia homena ao amin'ny Dan. 8:23-24 manao hoe: " *Io mpanjaka sahisahy ratsy sy mahay... io dia hahomby amin'ny asany; handringana ny mahery sy ny vahoakan'ny olona masina Izy* ." Ampahany ihany amin'ireo asa noheverin'Andriamanitra ho an'io fanapahana romanina faharoa io, izay tontosa nanomboka tamin'ny 538, tamin'ny fananganana ny fitondran'ny papa izay nametraka ny finoana katolika romana tamin'ny alalan'ny fahefan'ny emperora Justinien ¹ . Tsy maintsy horaisintsika an-tsoratra ireo fiampangana rehetra atolotr'Andriamanitra amin'ny fomba miely patrana, manerana ny faminiana, amin'ity fitondrana autokratika sy tsy misy dikany, nefa arapivavahana, izay asehon'ny papa romana. Raha ny Dan.7:24 no miantso azy hoe " *tsy mitovy amin'ny voalohany* ", izany indrindra dia satria ny heriny dia arapivavahana ary miankina amin'ny fahatokian'ny mahery izay matahotra Azy sy matahotra ny fitaoman'Andriamanitra; izay lazain'ny Dan. 8:25 ho " *fahombiazan'ny teti-dratsiny* ". Mety ho hitan'ny sasany fa tsy mahazatra ny mampifandray ny mpanjakan'ny Daniela 7 amin'ny mpanjakan'ny Daniela 8. Noho izany dia tsy maintsy asehoko ny fanamarinana an'io rohy io.

Ao amin'ny Dan.8, dia tsy hitantsika intsony ny fifandimbiasan'ny emperora efatra ao amin'ny Dan.2 sy 7, fa ny roa amin'ireo empira ireo ihany, izay voamarika mazava tsara ao amin'ny lahatsoratra: ny empira Medianina sy Persianina, voatondro amin'ny alalan'ny "ondrilahy" iray sy ny empira grika. sarin'ny " *osy* " izay nialoha ny empira romana. Tamin'ny 323, dia maty i Aleksandra Lehibe, ilay Grika mpandresy lehibe, " *tapaka ny tandroky ny osilahy* ". Saingy raha tsy misy mpandova dia mizarazara ny fanjakany amin'ireo jeneraly.

Taorian'ny ady nifanaovan'izy ireo 20 taona, dia fanjakana 4 sisa no “ *tandroka efatra nitsangana tamin'ny rivotra efatry ny lanitra hisolo azy* ”. Ireo tandroka efatra ireo dia, Ejipta, Syria, Gresy ary Thrace. Ao amin'ity toko faha-8 ity, ny Fanahy dia manolotra amintsika ny fahaterahan'io fanjakana fahefatra io izay, tamin'ny voalohany, dia tanàna tandrefana fotsiny, mpanjaka voalohany, avy eo repoblika nanomboka tamin'ny - 510. Tao anatin'ny fitondrany repoblika no nahazoan'i Roma tsikelikely fahefana tamin'ny fanovana ny vahoaka. izay nitaky ny fanampiany tany amin'ireo zanatany romana. Toy izany, eo amin'ny andininy faha-9, amin'ny anarana hoe “ *tandroka kely* ” izay efa nanondro ny fitondrana papaly romanina ao amin'ny Dan.7, ny fahatongavan'i Roma repoblikana teo amin'ny tantaran'ny Atsinanana izay misy an'i Israely, tamin'ny alalan'ny fitsabahany tany Gresy, “ *iray amin'ireo tandroka efatra* ”. Araka ny efa nolazaiko teo dia nantsoina tamin'ny – 214 mba handaminana ny fifanolanana teo amin'ny ligy grika roa, dia ny ligin'ny Achaean sy ny ligy Aetolian, ary ny vokatr'izany dia ho an'i Gresy, ny fahaverezan'ny fahaleovantenany, ary ny fanandevozan'ny mpanjanaka tamin'ny Romanina tamin'ny – 146. Ny andininy faha-9 dia mampahatsiahy ny fandresena nifanesy izay hahatonga an'io tanàna kelin'i Italia io ho fanjakana fahefatra asehon'ny “ *vy* ” ao amin'ny faminiana teo aloha. Ny toerana ara-jeografika ny hevitra dia ny an'i Italia izay misy an'i Roma. Ny fahaterahan'ny mpanorina azy Romulus sy Remus dia manasongadina amboadia vavy izay hampinono azy ireo. Amin'ny teny latinina ny teny hoe Louve dia "lupa" izay midika hoe amboadia nefa koa mpivaro-tena. Noho izany, hatramin'ny namoronana azy io tanàna io dia nomarihin'Andriamanitra noho ny anjara ara-paminiana roa sosona. Ho hitantsika toy ny amboadia ao amin'ny valan'ondrin'i Jesosy izy, izay hampitaha azy amin'ny vehivavy janga ao amin'ny Apok. 17. Avy eo, ny fanitarana azy mankany amin'ny " *atsimo* ", dia tanteraka tamin'ny fandresena an'i Italia Atsimo (- 496 ka hatramin'ny - 272), avy eo dia nipoitra ho mpandresy tamin'ny ady natao tamin'i Carthage, Tunis ankehitriny, nanomboka tamin'ny 264 T.K. Ny dingana manaraka mankany amin'ny " *atsinanana* " dia ny fitsabahany any Gresy araka ny hitantsika teo. Ao no lazaina fa “ *nipoitra avy tamin'ny iray tamin'ireo tandroka efatra* ” tamin'ny empira grika rava nolovaina tamin'i Aleksandra Lehibe izy io. Mihamitombo hatrany ny heriny, amin'ny – 63, Roma dia hiafara amin'ny fametrahana ny fanatrehany sy ny fahefany fanjanahantany amin'i Jodia izay antsoin'ny Fanahy hoe “ *firenena tsara tarehy indrindra* ” satria io no asany hatramin'ny namoronana azy taorian'ny nialan'ny vahoakany tany Ejipta. Averina ao amin'ny Ezek.20:6-15 io teny io. Fahamarinana ara-tantara: indray, i Roma dia nantsoin'i Hyrcanus hiady amin'i Aristobulus rahalahiny. Mifanaraka amin'ny fijoroana vavolombelona ara-tantara ireo fandresen'ny Romanina telo, mitovy endrika amin'ny an'ny “ *ondrilahy* ” Medianina-Persianina ao amin'io toko io ihany. Tanteraka àry ilay tanjona napetrak'Andriamanitra: ny teny hoe “ *tandroka kely* ” ao amin'ny Dan.7:8 sy Dan.8:9 dia miresaka momba ny maha-Romanina, ao amin'ireo andinin-teny roa ireo. Aseho sy tsy iadian-kevitra ilay zavatra. Noho izany fahatokiana izany, ny Fanahy Masina dia ho afaka hamita ny fampianarany sy ny fiampangany an'io fitondrana ara-pivavahana papaly io, izay mampifantoka ny kotrokoran'ny lanitra amin'ny tenany. Ny fifandimbiasana avy amin'i Roma

papaly ho an'i Roma imperial, izay naseho tao amin'ny Dan.7, eto, ao amin'ny Dan.8, ny Fanahy dia mitsambikina ireo taonjato izay mampisaraka azy ireo, ary manomboka amin'ny andininy faha-10, dia mikendry indray ny antokon'ny papa, ilay fahavalony mety maty tiany indrindra; ary tsy misy antony. Satria izy io dia miditra amin'ny fivavahana kristiana an'ny olom-pirenen'ny fanjakan'ny lanitra izay nivorian'i Jesosy Kristy: “ *Mitsangana ho amin'ny tafiky ny lanitra* ”. Tanteraka izany tamin'ny 538 noho ny didim-panjakana nataon'i Justinian I izay nanolotra ny fahefana ara-pivavahana Vigilius¹ sy ny seza papaly tao Vatikana. Kanefa mitam-piadiana amin'izany hery izany izy, dia manohitra ny olomasin'Andriamanitra, izay enjehiny amin'ny anaran'ny fivavahana kristiana, toy ny hataon'ireo mpandimby azy ara-tantara mandritra ny efa ho 1260 taona (teo anelanelan'ny 538 sy 1789-1793). Ny fahitsiana ara-tantara dia manamafy ny fahamarinan'io faharetana io, satria fantany fa nosoratana tamin'ny 533 ilay didy. Nifarana ary ny 1260 taona, tamin'io kajikajy io, tamin'ny 1793, ilay taona nivoahan'ny “Fampihorohoroana” revolisionera ny fanafoanana ny fiangonana Romana. “ *Nataony nianjera tamin'ny tany ny kintana sasany ka nanosihosy azy* .” Hatsangana ilay sary ao amin'ny Apok. 12:4: “ *Notarihin'ny rambony ny ampahatelon'ny kintana eny amin'ny lanitra ka nazerany tamin'ny tany* ”. Omena ao amin'ny Baiboly ny fanalahidy. Momba ny *kintana* , dia ao amin'ny Gen. 1:15 izy ireo: “ *Napetrak'Andriamanitra eny amin'ny habakabaky ny lanitra hanazava ny tany* ”; ao amin'ny Gen.15:5 dia ampitahaina amin'ny taranak'i Abrahama izy ireo: “ *Atopazy ny lanitra, ka isao ny kintana, raha mahisa azy; ho toy izany ny taranakao* ”; ao amin'ny Dan.12:3: “ *Izay mampianatra ny fahamarinana ho an'ny maro dia hamirapiratra toy ny kintana mandrakizay doria* ”. Ny teny hoe “ *rambo* ” dia hanana lanjany lehibe ao amin'ny Apokalipsyn'i Jesosy Kristy, satria izy io dia maneho sy manondro “ *ilay mpaminany izay mampianatra lainga* ”, araka ny ahariharin'ny Isaia 9:14 amintsika, ka manokatra ny fahatakarantsika ny hafatra avy amin'Andriamanitra misy fehezan-dalàna. Noho izany, ny fitondran'ny papa tany Roma, nandritra ny taonjato nanjakany sy hatramin'ny niandohany, dia notarihin'ny mpaminany sandoka, araka ny fitsarana masina sy marina nasehon'Andriamanitra.

Ao amin'ny Dan.8:11, Andriamanitra dia miampanga ny papa ho nitsangana hanohitra an'i Jesosy Kristy, ilay hany “ *Lehiben'ny mpanapaka* ”, araka ny hazavaina ao amin'ny andininy faha-25, izay voalaza koa hoe “ *Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo* ”, ao amin'ny Apok. 17:14; 19:16. Iza no vakintsika: “ *Nitsangana nankeo amin'ny lehiben'ny miaramila izy, ka nesoriny taminy ny mandrakizay, ary nazerany ny fitoeran'ny fitoerany masina* .” Tsy mitovy amin'ny fandikan-teny ankehitriny io fandikan-teny io, nefa mendrika ny hanaja tanteraka ny soratra hebreo tany am-boalohany. Ary amin'izany endrika izany ny hafatr'Andriamanitra dia mitondra tsy miovaova sy mazava tsara. Ny teny hoe “ *mandrakizay* ” dia tsy miresaka “sorona” eto, satria tsy voasoratra ao amin'ny soratra hebreo io teny io, fa tsy ara-dalàna ny fisiany ary tsy voamarina; ankoatra izay dia mamadika ny hevitra ny faminiana izany. Eny tokoa, io faminiana io dia mikendry ny vanim-potoana kristiana izay, araka ny Dan.9:26, dia nofoanana ny *fanatitra* sy ny *fanatitra* . Io teny hoe “ *mandrakizay* ” io dia mahakasika ny fananan'i Jesosy Kristy irery ihany izay fisoronany, ny heriny

amin'ny maha-mpanelanelana Azy ho an'ireo olom-boafidiny izay tondroiny sy nofidiny. Kanefa, amin'ny fakana an'io fitakiana io, ny fitondrana papaly dia mitahy ny voaozona ary manozona izay notahin'Andriamanitra izay ampangainy lainga ho fivavahan-diso, ka mametraka ny tenany ho modely amin'ny finoana an'Andriamanitra; fiampangana toherin'Andriamanitra tanteraka ao amin'ny fanambarana ara-paminaniana izay miampanga azy, ao amin'ny Dan. 7:25, ho “ *namolavola drafitra hanovana ny andro sy ny lalàna* ”. Noho izany, ny fivavahan-diso dia ao anatin'ny asan'ny fitondrana papaly manontolo, ka tsy mendrika ny hitondra na hanao fitsarana ara-pivavahana. Ny *mandrakizay* àry dia mifanaraka amin'ny fampianaran'ny Heb.7:24, dia ny “ *fisoronana tsy azo ovana* ” an'i Jesosy Kristy. Izany no mahatonga ny papa tsy afaka mitaky ny fampitana ny heriny sy ny fahefany avy amin'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy; noho izany dia azony nangalatra izany tsy ara-dalàna taminy miaraka amin'ny voka-dratsin'izany halatra izany, ho azy sy ho an'ireo voataonany. Ireo vokatra ireo dia aseho ao amin'ny Dan.7:11. Amin'ny fitsarana farany, dia hiharan'ny “ *fahafatesana faharoa, hatsipy velona any amin'ny farihy afo sy solifara* ” izy, izay efa nandrahona ny tenany hatry ny ela, dia ny mpanjaka sy ny olona rehetra, mba hanompoany sy hatahorany Azy. *noho ny teny avonavona nataon'ilay tandroka, ka nony nijery aho, dia novonoina ilay bibi-dia, ary nosimbana ny vatany, ka natolotra ho amin'ny afo hodorana* . Ho setrin'izany, ny Fanambarana ny Apokalipsy dia hanamafy io fehezan-teny momba ny fitsarana ara-drarin'ny an'ilay Andriamanitra marina tezitra sy diso fanantenana io, ao amin'ny Apok. 17:16; 18:8; 19:20. Nisafidy ny handika teny aho, “ *ary nandrava ny fototry ny fitoerany masina* ” noho ny toetra ara-panahin'ireo fiampangana ny fitondran'ny papa. Ny teny hebreo hoe “mecon” tokoa dia azo adika hoe: *toerana* na *fototra* . Ary raha ny zava-mitranga dia io tokoa no *fototry ny fitoerana masina* ara-panahy izay mivadika. Io teny hoe “ *fototra* ” io dia mahakasika, araka ny Efes. 2:20-21, i Jesosy Kristy mihitsy, “ *vato fehizoro* ”, ary koa ny fanorenana ny apostoly manontolo raha oharina amin'ny trano ara-panahy, dia ny fananana “ *fitoerana masina* ” iray. Jesosy Kristy, naorin'Andriamanitra teo amboniny. Ilay lazaina fa lova an'i Masindahy Piera dia mifanohitra amin'Andriamanitra mihitsy. Ho an'i Papa, ny hany lovan'i Petera dia ny fanohizana ny asan'ireo mpamono azy izay nanombo azy tamin'ny hazo fijaliana taorian'ny Tompony masina. Ny fitondran'ny mpanao fanadihadiana azy dia namerina tamim-pahatokiana ny modely fanompoan-tsampy voalohany. Rehefa “ *nanova ny andro sy ny lalàna* ” izay naorin'Andriamanitra, io fitondrana tsy mandefitra sy feno habibiana io, izay namonoana ny lohan'ny papa sasany, mpanao heloka bevava malaza, toa an'i Alexander VI Borgia sy i Kaisara zanany, mpamono olona sy Kardinaly, dia manaporofa ny maha-diabolika tanteraka ny ny rafitra papaly katolika romana. Ny fandripahana goavana natao tamin'ny olona milamina dia navoakan'io fahefana ara-pivavahana io, tamin'ny alalan'ny fiovam-po an-tery, tamin'ny fanamelohana ho faty, ary ny didy ara-pivavahana nataon'ny kroazada izay nitarika tamin'ny Silamo izay nibodo ny tanin'i Israely; tany voaozon'Andriamanitra nanomboka tamin'ny taona 70, izay nahatongavan'ny Romanina handrava ny “ *tanàna sy ny fahamasinana* ”, araka ny nambara, ao amin'ny Dan.9:26, vokatry ny fandavan'ny Jiosy ny Mesia. . Ny “ *fototry ny fitoerany masina* ” dia mahakasika ny

fahamarinana ara-potopampianarana rehetra noraisin'ny apostoly izay nampita izany tamin'ny taranaka ho avy tamin'ny alalan'ny soratra masin'ny fanekena vaovao; ny faharoa amin'ireo “ *vavolombelona roa* ” an'Andriamanitra , araka ny Apok. 11:3. Avy amin'io fijoroana vavolombelona mangina io, ny anaran'ireo mahery fo amin'ny finoana ara-Baiboly izay ataon'ny mpanara-dia azy no nohazoniny sy tompoiny. Ny fahamarinana araka an'i Roma dia voarakitra, amin'ny ampahany, ao amin'ny “missal” (ny mpitari-dalana ho amin'ny lamesa), izay misolo ny “ *vavolombelona roa* ” an'Andriamanitra ; ny asa soratry ny fanekena taloha sy vaovao izay miaraka mandrafitra ny Baiboly Masina izay niadiany tamin'ny famonoana ireo mpanara-dia azy mahatoky.

Ny andininy faha-12 ao amin'ny Dan.8 dia hanambara amintsika ny antony naneren'Andriamanitra ny tenany hamorona io fivavahana maharikoriko sy maharikoriko io. " *Ny tafika dia natolotra niaraka tamin'ny mandrakizay noho ny fahotana .*" Noho izany dia nisy ny asa maharikoriko sy fahavetavetana nataon'ity fitondrana ity, noho ny fanirian'Andriamanitra, mba hanafay ny “ *ota* ” izay, araka ny 1 Jaona 3:4, dia ny fandikana ny lalàna. Ary hetsika efa natao ho an'i Roma izany, saingy tamin'ny vanim-potoanan'ny emperora mpanompo sampy, satria ny fahotana lehibe izay mendrika ny sazy toy izany dia nanohina an'Andriamanitra tamin'ny lafiny roa tena saro-pady: ny voninahiny amin'ny maha-Andriamanitra Mpamorona azy sy ny Fandresena ao amin'i Kristy. Ho hitantsika ao amin'ny Apok. 8:7-8 fa ny fananganana ny fitondran'ny papa tamin'ny taona 538 dia ny famaizana faharoa, nampiharina'Andriamanitra, ary naminany tamin'ny famantarana fampitandremana amin'ny “ *trompetra faharoa* ”. Nisy sazy hafa nialoha izany, notanterahan'ny fanafihan'ny barbariana tany Eoropa izay nanjary Kristianina tsy nahatoky. Ireo hetsika ireo dia niitatra teo anelanelan'ny taona 395 sy 476, ary mbola hita talohan'ny taona 395 ny anton'ny sazy nampiharina. Araka izany, dia voamarina ny datin'ny 7 Martsa 321, izay nahitana ny emperora romanina mpanompo sampy, Constantin I, izay nanomezana fiadanana ho an'ny mpanjaka ny Kristiana tao amin'ny fanjakana, nodidiana tamin'ny alalan'ny didy ny fialana amin'ny fanao ny Sabata izay nosoloiny tamin'ny andro voalohany sisa. Ankehitriny, io andro voalohany io dia natokana ho an'ny fanompoam-pivavahana mpanompo sampy tamin'ny masoandro tsy mbola resy. Niharan'ny fahatezerana avo roa heny tampoka Andriamanitra: ny fahaverezan'ny Sabatany, ny fahatsiarovana ny asany amin'ny maha-mpamorona Azy sy ny fandreseny farany ny fahavalony rehetra, ary koa, teo amin'ny toerany, ny fanitarana ny voninahitry ny mpanompo sampy tamin'ny andro voalohany, tamin'ny andro voalohany. laharan'ny mpianatr'i Jesoa Kristy. Vitsy ny olona hahatakatra ny maha-zava-dehibe ny fahadisoana, satria tsy maintsy mahatsapa isika fa Andriamanitra dia tsy ny mpamorona ny fiainana ihany, fa izy ihany koa no mpamorona sy mpandrindra ny fotoana, ary noho izany antony izany ihany no namoronany ny kintan'ny lanitra. Ny masoandro dia miseho amin'ny andro fahefatra mba hanamarihana ny andro, ny volana hanamarika ny alina, ary ny masoandro indray sy ny kintana hanamarihana ny taona. Saingy tsy voamariky ny kintana ny herinandro, fa mifototra amin'ny fanapahan-kevitra marin'ilay Andriamanitra Mpamorona. Izany àry dia haneho ny famantarana ny fahefany ary Andriamanitra no hiantoka izany.

Fahazavana amin'ny Sabata

Ny fandaminana anatin'ny herinandro koa dia fanehoana ny sitrapony ary hotsaroan'Andriamanitra amin'ny fotoana mety izany ao amin'ny didiny fahefatra manao hoe: “ *Tsarovy ny andro fitsaharana hanamasina azy. Enina andro no hanaovanao ny raharahanao rehetra, fa ny andro fahafito dia andron'i Jehovah Andriamanitrao, koa aza manao raharaha akory ianao amin'izany andro izany, na ianao, na ny vadinao, na ny zanakao, na ny biby fiompinao, na ny vahiny. dia ao anatin'ny vavahadinao, fa Jehovah no nanao ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina mbamin'izay rehetra ao anatin'ny, ary*

henemana no nanaovany azy; koa nitso-drano ny andro fahafito Izy ary nanamasina izany ".

enina sy fito " ihany no resahina ; tsy voatonona akory ny teny hoe sabata. Ary amin'ny endriny "*fahafito "*, laharana ara-dalàna, ny Mpamorona Legislatuer dia manizingizina fa ity *fahafito ity andro sahirana* . Nahoana izany fiziriziriana izany? Omeko antony hanovana, raha ilaina, ny hevitrao momba ity didy ity. Te hanavao ny filaharan'ny fotoana naoriny hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao Andriamanitra. Ary raha miziriziry mafy izy, dia satria ny herinandro dia naorina araka ny endriky ny fotoana feno amin'ny tetik'asa famonjena azy: 7000 taona na ny marimarina kokoa, 6000 + 1000 taona. Noho ny nandikany ny drafitra ny famonjena azy, tamin'ny namelezana indroa ny vatolampin'i Horeba, dia nosakanan'i Mosesy tsy hiditra tany Kanana teto an-tany. Izany no lesona tian'Andriamanitra homena momba ny tsy fankatoavany. Nanomboka tamin'ny 1843-44, ny fitsaharana amin'ny andro voalohany dia mitondra vokatry mitovy, saingy amin'ity indray mitoraka ity dia misakana ny fidirana ao amin'ny Kanana any an-danitra, ilay valisoa ho an'ny finoan'ny olom-boafidy natolotra tamin'ny alalan'ny fahafatesan'ny sorompanavotan'i Jesosy Kristy. Mihatra amin'ireo mpikomy io fitsaran'Andriamanitra io, satria, tahaka ny nataon'i Mosesy, ny andro sisa amin'ny andro voalohany dia tsy mifanaraka amin'ny drafitra nomanin'Andriamanitra. Ny anarana dia azo ovaina tsy misy vokany, fa ny toetran'ny isa dia ny tsy fiovaovany. Ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona, izay manara-maso ny zavaboariny, ny fivoaran'ny fotoana dia tanterahina amin'ny alalan'ny herinandro maromaro misy fito andro. Tsy miova fa ny andro voalohany dia hitoetra ho andro voalohany ary ny "*fahafito "* dia hijanona ho "*fahafito "*. Ny andro tsirairay dia hihazona lalandava ny sanda nomen'Andriamanitra azy hatramin'ny voalohany. Ary ny Genesisy dia mampianatra antsika, ao amin'ny toko faha-2, fa ny andro fahafito dia hihatra amin'ny anjara iray manokana: "*nohamasinina "* izany, izany hoe natokana. Hatramin'izao dia tsy noraharahian'ny olombelona ny tena anton'izany soatoavina manokana izany, fa amin'izao andro izao, amin'ny anarany no omeko ny fanazavan'Andriamanitra. Amin'ny fahazavany, ny safidin'Andriamanitra dia hazavaina sy hamarinina: ny andro fahafito dia maminany ny arivo taona fahafito amin'ny tetikasan'Andriamanitra maneran-tany amin'ny 7000 taona masoandro, izay ny "arivo taona" farany voalaza ao amin'ny Apo.20, dia hahita ny olom-boafidin'i Jesosy *Kristy* . midira ao amin'ny fifaliana sy ny fanatrehan'ny Tompo malalany. Ary ho azo izany valisoa izany noho ny fandresen'i Jesosy ny ota sy ny fahafatesana. Ny Sabata nohamasinina dia tsy fahatsiarovana fotsiny ny namoronan'Andriamanitra izao tontolo izao eto an-tany, fa manamarika isan-kerinandro ihany koa ny fandrosoan'ny fidirana ao amin'ny fanjakan'ny lanitra izay, araka ny Jaona. 14:2-3, dia "manomana fitoerana" i Jesosy . " ho an'ireo olom-boafidiny malalany. Ity misy antony tena tsara hitiavana azy sy hanomezam-boninahitra azy amin'izao andro fahafito masina izao, rehefa miseho izy hanamarika ny faran'ny herinandrontsika, amin'ny filentehan'ny masoandro, amin'ny faran'ny andro faha-⁶ .

Manomboka izao, rehefa mamaky na mandre ny tenin'ity didy fahefatra ity ianareo, dia tsy maintsy mandre ao ambadiky ny teny ao amin'ny andinin-teny,

milaza amin'ny olombelona hoe: “Manana 6000 taona ianareo hanaovana ny asan'ny finoan'ny olom-boafidy, satria manana 6000 taona ianareo, mba hanaovanareo ny asan'ny finoan'ny olom-boafidy. tonga amin'ny faran'izao fotoana izao, ny fotoana **1000 taona** amin'ny **arivo taona fahafito** dia tsy ho anao intsony; ho an'ireo olom-boafidiko izay niditra tao amin'ny mandrakizay selestialy ihany no hitohy izany, amin'ny alalan'ny finoana marina izay eken'i Jesoa Kristy.”

Ny Sabata àry dia miseho ho famantarana ara-panoharana sy ara-paminaniana ny amin'ny fiainana mandrakizay natokana ho an'ireo voavotra eto an-tany. Ankoatra izany, dia nasehon'i Jesosy tamin'ny alalan'ny “ *voahangy lafo vidy* ” ao amin'ny fanoharana ao amin'ny Mat.13:45-46: “ *Ny fanjakan'ny lanitra dia mbola tahaka ny mpandranto mitady perla tsara tarehy. **Nahita voahangy saro-bidy izy ; dia lasa izy nivarotra ny fananany rehetra ka nividy azy** . Ity andininy ity dia afaka mahazo fanazavana roa mifanohitra. Ny teny hoe “ *fanjakan'ny lanitra* ” dia manondro ny tetikasa famonjen'Andriamanitra. Tamin'ny fanehoana an-tsary ny tetikasany, i Jesosy Kristy dia nampitaha ny tenany tamin'ny “ *mpivarotra* ” “ *perla* ” iray izay mitady ny *perla* , ny tsara tarehy indrindra, ny tena lavorary indrindra ary noho izany, dia ilay mahazo ny vidiny ambony indrindra. Mba hahitana an'io *perla tsy fahita firy* io, ary noho izany dia sarobidy, dia nandao ny lanitra sy ny voninahiny i Jesosy ary teto an-tany noho ny fahafatesany nahatsiravina, dia novidiny ireo perla ara-panahy ireo mba ho fananany mandrakizay. Fa ny mifanohitra amin'izany kosa, ny *mpivarotra* dia ilay voafidy izay mangetaheta tanteraka, ny fahatanterahan'Andriamanitra izay ho tambin'ny finoana marina. Eto indray, mba hahazoany io lokan'ny fiantsoana any an-danitra io, dia nandao ny soatoavina tsy misy dikany sy tsy aradrariny eto an-tany izy mba hanokana ny tenany amin'ny fanolorana fanompoampivavahana ankasitrahany ho an'ily Andriamanitra Mpamorona. Amin'ity dikan-teny ity, ny *perla lafo vidy* dia ny fiainana mandrakizay natolotr'i Jesosy Kristy ho an'ny olom-boafidiny amin'ny lohataonan'ny taona 2030.*

Io *voahangy lafo vidy io* , noho izany, dia tsy afaka mikasika ny vanimpotoana farany amin'ny Advantista ihany; ilay manana solontena farany ho velona mandra-pahatongan'ny tena fiverenan'i Jesosy Kristy. Izany no mahatonga ity *voahangy lafo vidy* ity hanambatra ny Sabata, ny fiverenan'i Kristy ary ny fahasinan'ny olom-boafidy farany. Ny fahalavorariana ara-potopampianarana hita amin'izao vanim-potoana farany izao dia manome ny olo-masina ny endriky ny *perla* . Ny zavatra niainan'izy ireo manokana momba ny fidirana velona amin'ny mandrakizay dia manamafy io sarin'ny *perla io* . Ary ny firaiketan'izy ireo amin'ny Sabata andro fahafito izay fantany fa maminany ny arivo taona fahafito dia manome ny Sabata sy ny arivo taona fahafito ny sarin'ny vatosoa sarobidy tsy manam-paharoa izay tsy misy azo ampitahaina afa-tsy ny “ *perla lafo vidy* ”. Io hevitra io dia hiseho ao amin'ny Apok. 21:21: “ ***Ny vavahady roa ambin'ny folo dia perila roa ambin'ny folo ; yakana iray avy ny varavarana tsirairay*** . Ny kianjan'ny tanàna dia volamena madio, toy ny fitaratra mangarahara . Io andininy io dia manantitrantitra ny maha-tokana ny fenitry ny fanamasinana takin'Andriamanitra, ary miaraka amin'izay koa, ny valisoa tsy manam-paharoa amin'ny fahazoana ny fiainana mandrakizay amin'ny fidiran'izy

ireo ao amin'ny Sabata amin'ny arivo taona fahafito amin'ny alalan'ny "vavahady" an'ohatra izay maneho ny fisedrana ny finoana *Advantista* . Ny voavotra farany dia tsy tsara noho ireo izay nialoha azy. Ny fahamarinana ara-potopampianarana izay nampahafantarin'Andriamanitra azy ireo ihany no manamarina ny sarin'izy ireo amin'ny *perla* izay mandimby ny *vatosoa voapaika* . Tsy manao fanilikilihana ho an'ny olona velively Andriamanitra fa, arakaraka ny fotoana voatondro, dia natokanany ny zo hanaisotra ny fenitry ny fahamasinana takina mba hahazoana famonjena. Ny vanim-potoan'ny Kristiana nodinihina indrindra dia mahakasika ny fotoana voamariky ny fiverenan'ny ota, izay natao ara-pivavahana hatramin'ny nananganana ny fitondrana papaly romanina, izany hoe nanomboka tamin'ny 538. Ary koa, ny fiandohan'ny Reformasiona dia voarakotry ny fangoraham-po sy ny famindrampony ary ny fandikan-dalàna. ny Sabata dia tsy nisaina talohan'ny nanombohan'ny didy ao amin'ny Dan. 8:14, nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 1843. Amin'ny fanoharana an-kolaka, ny fividianana ny perla dia natolotr'i Jesosy ao amin'ny Apok. 3:18 manao hoe: "Manoro hevitra anareo **aho** : **mividia amiko** volamena voazaha toetra tamin'ny afo, mba hanan-karena ianao, ary fitafiana fotsy, mba hitafy anao, ary mba tsy hisehoan'ny henatrao noho ny fitanjahanao, ary ody hanosotra ny masonao, mba hahiratanao. " Ireo zavatra ireo, izay atolotr'i Jesosy ho an'izay tsy manana izany, no mahaforona ireo singa izay manome ny olom-boafidy ny endriny ara-panoharana amin'ny " *perla* " eo anatrehan'i Jesosy Kristy Tompo sy ny fitsaran'izy ireo. Tsy maintsy " *voavidy* " avy *Aminy* ny " *perla* ", fa tsy azo maimaim-poana. Ny vidiny dia ny fandavan-tena, fototry ny ady ho an'ny finoana. Ao amin'ny filaharana tsirairay, Jesosy dia manolotra ny hivarotra ny finoana voazaha toetra amin'ny fizahan-toetra izay manome ny olom-boafidy ny haren'ny ara-panahy; ny fahamarinany madio sy tsy misy pentina izay manarona ny fitanjahana ara-panahin'ilay mpanota voavela heloka; ny fanampian'ny Fanahy Masina izay manokatra ny maso sy ny faharanitan-tsain'ny olombelona mpanota ho amin'ilay tetikasa nambaran'Andriamanitra ao amin'ny Soratra Masina ao amin'ny Baiboly.

Tao anatin'ny 6000 taona tamin'ny vanim-potoan'ny Kristiana, dia niandry hatramin'ny faran'ity tsingerin'ny tany ity Andriamanitra mba hahatonga ny olom-boafidiny farany hahita ny hatsaran'ny andro fahafito masina na ny Sabata nohamasinina ho amin'ny fitsaharany. Ireo olom-boafidy izay mahatakatra ny heviny ankehitriny dia manana ny antony rehetra hitiavana azy sy hanomezamboninahitra azy ho fanomezana avy amin'i Jesoa Kristy. Ho an'ireo izay tsy tia sy miady aminy dia manana ary manana ny antony rehetra hankahalana azy izy ireo satria hanamarika ny fiafaran'ny fiainan'ny biby eto an-tany.

Ny didy ao amin'ny Daniela 8:14

Hoy ny tohin'ny Dan.8:12 hoe: “ *Nazeran'ny tandroka ny fahamarinana, ary nahomby tamin'ny asany izy .* ” Ny “ *fahamarinana* ” dia, araka ny Sal.119:142, “ *ny lalàna* ”. Mifanohitra tanteraka amin'ily “ *lainga* ” koa anefa izany, araka ny Isaia 9:14, izay mampiavaka ny “ *mpaminany sandoka* ” papaly amin'ny teny hoe “ *rambo* ” izay miampanga azy mivantana ao amin'ny Apok. 12:4. Raha ny marina, dia manipy ny fahamarinana amin'ny tany izy mba hametraka ny “ *lainga* ” ara-pivavahana eo amin'ny toerany. “ *Nahomby* ” ihany ny “ *asa* ” nataony , satria Andriamanitra mihitsy no nahatonga ny fisehoany ho fanasaziana ny fivadihan'ny Kristianina natao nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321.

Ny andininy faha-13 sy faha-14 dia handray anjara lehibe mandrapahatongan'ny faran'izao tontolo izao. Ao amin'ny andininy faha-13 dia manontany tena ny Olomasina hoe hafiriana no haharitra ny fandrohana ny “*fahotana maharitra* ” sy ny “ *fahotana mandrava* ”; zavatra izay vao fantatray. Fa aoka isika hieritreritra kely momba ity “ *fahotana manimba* ”. Ny faharavana resahina dia ny an'ny fanahy na ny ain'olombelona. Amin'ny farany, dia handao, mandritra ny “ *arivo taona* ” amin'ny arivo taona fahafito, ny planeta tany amin'ny endriny tany am-boalohany “ *tsy misy endrika sy foana* ” izay ho sarobidy aminy, ao amin'ny Apo.9:2-11, 11: 7, 17:8 sy 20:1-3, ilay anarana hoe “ *lalina* ” ao amin'ny Gen.1:2.

ireo “ *olo-masina* ” hoe mandra-pahoviana no *hohitsakitsahina* ny “ kristiana” “ *fahamasinana sy mpampiantrano* ”? ". Ao amin'io sehatra io, ireo “ *olo-masina* ” ireo dia mitondra tena toy ny mpanompon'Andriamanitra mahatoky, mihetsiketsika toa an'i Daniela, izay omena ho ohatra ao amin'ny Dan. 10:12, ny amin'ny faniriana ara-drariny “ *mahatakatra* » ny tetikasan'Andriamanitra. Mahazo ho an'ireo foto-kevitra telo voalaza izy ireo, valiny tokana omena eo amin'ny andininy faha-14.

Araka ny fanitsiana sy fanatsarana notarihin'Andriamanitra mba hataoko avy amin'ny soratra hebreo tany am-boalohany, dia izao no valiny nomena: “ *Mandra-pahamarain'ny andro, dia telonjato roa arivo, ary ny fahamasinana dia hohamarinina.* ” Tsy ao intsony izany, ilay soratra manjavozavo amin'ny fomban-drazana: “ *Mandra-pahatongan'ny hariva sy ny maraina telon-jato roa arivo ary ny fitoerana masina hodiova.* ”. Tsy ny fitoerana masina intsony no resahina fa ny **fahamasinana** ; Ankoatra izany, ny matoanteny “ *voadio* ” dia nosoloina hoe “ **voamarina** ”, ary ny fiovana fahatelo dia mahakasika ny teny hoe “ *maraina hariva* ” izay tena miavaka tokoa ao amin'ny soratra hebreo. Amin'izany fomba izany no esorin'Andriamanitra ny fanamarinana rehetra amin'ireo izay miezaka manova ny fitambaran'ny isa amin'ny fizarana azy roa, izay milaza fa mampisaraka ny hariva sy ny maraina. Ny fomba fiasany dia ny fanolorana ny fikajiana ny “ *maraina hariva* ” izay mamaritra andro 24 ora ao amin'ny Gen.1. Amin'izay fotoana izay ihany no ambaran'ny Fanahy ny isan'ny vondrona: “2300”. Voaro ary ny fitambaran'ny andro ara-paminaniana voatonona. Ny matoanteny hoe “ *hamarinina* ” dia avy amin'ny fototeny, amin'ny teny hebreo, ny teny hoe “rariny” “tsedek”. Ny fandikan-teny izay arosoko dia ara-drariny ihany. Avy eo, ny fahadisoana momba ny teny hebreo hoe “qodesh” dia nandika an'io teny io ho “ *fitoerana masina* ” izay amin'ny teny hebreo dia “miqdash”. Ny teny hoe “ *toerana masina* ” dia voadika tsara ao amin'ny andininy faha-11 amin'ny Daniela 8, saingy tsy misy toerana ao amin'ny andininy faha-13 sy faha-14 izay ampiasain'ny Fanahy ny teny hoe “qodesh” izay tsy maintsy adika hoe “fahamasinana ”.

Rehefa fantatsika fa ny “ *fahotana mandrava* ” dia mikendry manokana ny fialana amin'ny Sabata, izay tena tanjon'ny **fanamasinan'Andriamanitra** manokana , io teny hoe “ *fahamasinana* ” io dia manazava tsara ny hevitra ny hafatra ara-paminaniana. Nambaran'Andriamanitra fa amin'ny faran'ireo “ *hariva sy maraina 2300* ” voatonona, dia takina aminy ny fanajana ny sisa amin'ny “ *andro fahafito* ” marina, amin'ny olona rehetra izay milaza ny fahamasinana sy ny “ *fahamarinana mandrakizay* ” azon'i Jesosy Kristy. Ny fiafaran'ilay “ *fahotana mandrava* ” dia mahatafiditra ny fandavana ny fanompoam-pivavahana amin'ny alahady, ny andron'ny masoandro taloha, izay naorin'i Constantin I' emperora mpanompo sampy. Amin'izany Andriamanitra dia mametraka indray ireo fitsipika momba ny famonjena izay nanjaka tamin'ny andron'ny apostoly. Io teny hoe “ *fahamasinana* ” io irery ihany no mahafaoka ireo fahamarinana arapotopampianarana rehetra momba ny fototry ny finoana kristiana. Noho ny fampianarana nomena ny Jiosy ho maodely sy niandohany, ny finoana kristiana dia tsy mitondra afa-tsy ny fanoloana ny sorona biby, amin'ny alalan'ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy teo amin'ny rakotra famindram-po niafina tao anaty zohy ambanin'ny tany, teo ambanin'ny tongony tao Golgota, faly ny Mpamonjy antsika nanambara sy naneho, tamin'i Ron Wyatt mpanompony, tamin'ny 1982. Ny fahitana ireo lohahevitra mahakasika ny teny hoe “ *fahamasinana* ” dia mivoatra ary miitatra mandritra ny androm-piainany, saingy hatramin'ny taona 2018, dia isaina sy voaisa io fotoana io. voafetra, ary anio, amin'ny 2020, dia 9 taona sisa no hamerenana ny lafiny rehetra.

Didy mamono fanahy ny Daniela 8:14, satria ny fanovana ny fitsaran'Andriamanitra dia miteraka fahaverezan'ny famonjena nataon'i Kristy ho an'ny Kristianina alahady katolika romana rehetra. Noho izany, ny fanahin'ny fomban-drazana nolovaina dia hiteraka fahafatesana mandrakizay ho an'ny vahoaka marobe, izay matetika tsy mahalala ny fanamelohan'Andriamanitra azy ireo. Eto ny fanehoana fitiavana ny fahamarinana dia mamela an'Andriamanitra hanamarika ny “*fahasamihafana*”, mikasika ny fiafaran'izay mihatra amin'ny “*izay manompo Azy sy izay tsy manompo Azy* (Mal.3:18)”.

Ny fanahy mpikomy sasany dia haniry hanohitra ny tena hevitra ny fiovana azo avy amin'Andriamanitra izay nanambara ny tenany hoe: “*Tsy miova aho*”, ao amin'ny Mal.3:6. Amin'izay fotoana izay no tokony ho tsapantsika fa ny fanovana natao tamin'ny taona 1843-44 dia tsy misy afa-tsy amin'ny fametrahana indray ny fitsipika tany am-boalohany izay efa ela no nivadika sy niova. Izany no mahatonga ny tso-drano ho an'ireo olom-boafidin'ny Fanavaozana, izay heverina na dia eo aza ny tsy fahatanterahan'ny asany, dia maneho toetra miavaka, izay tsy azo aseho ho modely amin'ny finoana marina ny lafiny ara-pampianarana. Tena miavaka tokoa io fitsarana manokana ho an'ireo mpanao fanavaozana voalohany io ka noraisin'Andriamanitra sy nambarany tao amin'ny Apok. 2:24 izay nilazany tamin'ny Protestanta, talohan'ny taona 1843 hoe: “Tsy hampitondra entamavesatra anareo Aho, fa izay anananareo ihany no tehirizo izany mandrapahatongan'izany. *tonga aho*.”

lehibe” ny “*loza*” mifandray amin'ny fampidirana an'io didy ao amin'ny Dan. 8:14 io, hany ka nasehon'Andriamanitra izany tamin'ny fanambarana “*loza lehibe*” telo ao amin'ny Apok. 8:13. Ary miaraka amin'ny voka-dratsiny toy izany, dia maika ny mahafantatra ny datin'ny fampidirana azy io. Izany indrindra no niahy ny “*olo-masina*” ao amin'ny Dan. 8:13. Ny faharetan'ny fotoana izao dia nambara ho ara-paminaniana “*2300 andro*”, na 2300 taona tena misy masoandro, araka ny fehezan-dalàna nomena an'i Ezekiel, mpaminanin'i Daniela tamin'ny androny (Ezek.4:5-6). Ity toko faha-8 ity, izay ahitana ny fampitsaharana ny “*fahotana*” romana, dia hahita ireo singa tsy ampy ao amin'ny Dan. 9, izay misy ihany koa ny fanontaniana hoe “*manafoana ny ota*”, fa amin'ity indray mitoraka ity, amin'ny “*ota voalohany* izay nahatonga ny fahaverezan'ny fiainana mandrakizay, hatramin'i Adama sy i Eva. Ny asa dia hifototra amin'ny fanompoan'ny Mesia Jesosy teto an-tany sy amin'ny fanolorana an-tsitrapo ny ainy tonga lafatra, ho fanavotana ny fahotan'ny olom-boafidiny, ary hamafisiko, ny amin'izy ireo ihany. Ny fotoana hahatongavany eo amin'ny olona dia voafaritry amin'ny alalan'ny faminaniana amin'ny andro ara-paminaniana. Ny hafatra dia mahakasika ny vahoaka jiosy laharam-pahamehana satria nifanaraka tamin'Andriamanitra izy ireo. Nomeny ny vahoaka jiosy, mba “*hanafoana ny ota*”, fe-potoana “*fitopolo herinandro*” izay maneho 490 taona tena andro-taona. Fa izany koa dia manondro ny fomba fampiarahana ny toerana niaingan'ny kajy. “*Satria nambaran'ny teny hoe haorina i Jerosalema, mandrapahatongan'ny voahosotra, dia misy... (7 + 62 = 69 herinandro)*”. Mpanjaka persianina telo no nanome izany fahefana izany, fa ny fahatelo, Artakseresy I ihany, no nahatanteraka izany tanteraka araka ny Ezra 7:7. Navoaka tamin'ny lohataonan'ny taona 458 tal. Ny fe-potoam-piasana 69 herinandro dia mametraka

ny fiandohan'ny fanompoan'i Jesosy Kristy amin'ny taona 26. Indrindra indrindra fa ny "fito taona" farany natokana ho an'ny asan'i Jesosy, izay nanorina, tamin'ny alalan'ny fahafatesany fanavotana, ny fototry ny fanekena vaovao, Asehon'ny Fanahy ao amin'ny Dan.9 andininy faha-27, io "*herinandro*" misy andro-taona "*eo antenatenany*" izay, tamin'ny fahafatesany an-tsitrabo, dia "*natsahany ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanatitra hohanina*"; ny zavatra natolotra ho an'i Jesosy Kristy, ho fanavotana ny ota. Fa ny fahafatesany dia tonga ambonin'ny zavatra rehetra mba "*hamaranana ny ota*". Ahoana no tokony hahazoantsika izany hafatra izany? Andriamanitra dia manolotra fanehoana ny fitiavany izay hisambotra ny fon'ireo olom-boafidiny izay, amin'ny fiverenana amin'ny fitiavana sy ny fankasitrahana, dia hiady amin'ny fanampiany amin'ny fahotana. Manamafy ny 1 Jaona 3:6 hoe: "*Izay mitoetra ao aminy dia tsy manota; izay manota dia tsy nahita na nahalala Azy*". Ary manamafy ny hafany amin'ny teny maro hafa izy.

Eo amin'ny sehatra ara-potopampianarana, ny fiombonana vaovao naorin'i Jesosy Kristy dia manolo ny taloha ihany. Noho izany, ireo fanekena roa ireo dia miorina amin'ny fototra ara-paminaniana iray ihany izay nambara ao amin'ny Dan.9:25.

Noho izany, ny daty – 458 dia azo ampiasaina ho fototry ny fanisana ny 70 herinandro voatondro ho an'ny vahoaka jiosy, fa koa ho an'ny 2300 andro-taona marina ao amin'ny Dan. 8:14 izay mahakasika ny finoana kristiana. Noho io daty voafaritra tsara io, dia azontsika atao ny mametraka ny fahafatesan'ny Mesia ho amin'ny taona 30 sy ny taona 1843 ny fampiharana ny didy ao amin'ny Dan. 8:14.

Ireo hafatra roa ireo dia tonga mba "*hamerana ny ota*" miaraka amin'ny voka-dratsin'ny fahafatesana mandrakizay ho an'ireo izay miziriziry amin'ny tsy firaharahiana azy ireo, toy ny iray hafa, mandra-pahatongan'ny fahafatesana mamely azy ireo, na aorian'ny fiafaran'ny fotoanan'ny fahasoavana iombonana sy ny tsirairay izay hialoha ny ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra.

Mandra-pahatongan'ity teboka farany ity, ny fiainana dia mamela ny fiovam-po amin-kitsimpo izay mamela ny fidirana amin'ny satan'ny olom-boafidy.

Fiomanana amin'ny Apokalypsy

Ny fanoratana ny boky dia Andriamanitra tanteraka. Izy no mifidy ny teny ary ao amin'ny Apok. 22:18-19, dia mampitandrina ireo mpandika teny sy mpanora-dalàna izay ho tompon'andraikitra amin'ny fampitana na fandikana ny

tantara tany am-boalohany, hatramin'ny taranaka fara mandimby, fa hisy fiantraikany amin'izy ireo ny fiovana kely amin'ny teny. .ho mendrika ny fahaverezan'ny famonjena. Koa eto isika dia manana asa manokana momba ny fahamasinana avo dia avo. Azoko ampitahaina amin'ny “puzzle” goavam-be iray izay tsy ho vita ny fivoriambe raha toa ka ovaina ny ampahany kely tany am-boalohany. Ny asa dia lehibe araka an'Andriamanitra ary araka ny maha-izy azy, izay rehetra lazain'Andriamanitra ao anatiny dia marina, nefa marina ho an'ny fahavitan'ny tetikasa famonjena; satria io faminiana io dia resahiny amin'ny “mpanompony”, ny marimarina kokoa, “ *ny mpanompony* ”, ny amin'ny fahataperan'izao tontolo izao. Tsy ho azo adika ihany ilay faminiana rehefa ho tanteraka ireo singa nambara mialoha na, amin'ny ankapobeny, tanteraka.

Tsy noraharahain'ny olona foana ny halavan'ny fotoana manontolo haharitra ilay tetik'asa famonjena avy amin'Andriamanitra. Amin'izany fomba izany, amin'ny fotoana rehetra, ny mpanompon'Andriamanitra dia afaka manantena ny hahita ny faran'izao tontolo izao, ary i Paoly dia nanamarina izany tamin'ny teniny: “ *Izao no lazaiko, ry rahalahy, **fa fohy ny andro** ; ka hatrizao dia ho toy ny tsy manam-bady ny manam-bady, ho toy ny tsy manam-bady ny manambady, ho toy ny tsy manam-bady ny mitomany, ho toy ny tsy mitomany ny mitomany, ho toy ny tsy mifaly ny mifaly, ho toy ny tsy manana ny mpividy, ary ho toy ny tsy manana izao tontolo izao, ary ho toy ny tsy manana izao tontolo izao. mandalo ny endriky izao tontolo izao* (1 Kor.7:29-31).

Manana tombony mihoatra an'i Paoly isika amin'ny fahitana ny tenantsika amin'izao fotoana izao izay hamaran'Andriamanitra ny fifidianana ny olomboafidy mandrakizay. Ary ankehitriny ny toroheviny nentanim-panahy dia tokony hampiharina ireo olomboafidy marina amin'izao vanim-potoana iainantsika izao. Ho levona izao tontolo izao, ary ny fiainana mandrakizain'ny olomboafidy ihany no hitohy. Ary koa, ny tenin'Andriamanitra ao amin'i Kristy manao hoe: “ *Ho avy **faingana Aho*** ”, ao amin'ny Apok. 1:3, dia marina, hamarinina tanteraka ary mifanaraka amin'ny fotoana farany izay antsika; sivy taona taorian'ny niverenany, tamin'ny fotoana nanoratana ity lahatsoratra ity.

Hitantsika tao amin'ny Dan.7:25 fa ny fikasan'i Roma dia ny “ *hanova ny andro sy ny lalàn'Andriamanitra*”. Ny fahatakarana ny zava-miafina ao amin'ny Apokalypsy momba an'i Jesosy Kristy, nomena ny apostoly Jaona izay notanana tao amin'ny nosy Patmo, dia tena mifototra amin'ny fahalalana ny tena fotoana naorin'Andriamanitra. Ny foto-kevitra àry dia tena ilaina amin'ny fahatakarana ny Apokalypsy, izay namboarin'Andriamanitra momba io hevitra momba ny fotoana io. Noho izany dia hilalao ny tsy fahatomombanan'ireo angon-drakitra ireo izy mba hihazonan'ilay boky ny toetrany mistery tsy mampidi-doza izay hamela azy hamakivaky ny taonjato faha-20 amin'ny vanim-potoana misy antsika nefa tsy ho ravan'ireo fikambanana voampanga sy voampanga. Ny fotoana niova, ary indrindra ny kalandrie naorin'i Roma tamin'ny daty diso mifandray amin'ny nahaterahan'i Jesosy, dia tsy namela ny olomboafidy ho voafitaka rehefa mandika ny faminiana'Andriamanitra; Izany dia satria Andriamanitra dia maneho ao amin'ny faminiana, ny faharetan'ny fiandohana sy ny fiafarana izay mifototra amin'ny zava-nitranga ara-tantara izay mora fantarina sy nambaran'ny mpahay tantara manam-pahaizana manokana.

Ao amin'ny Apokalypsy anefa, dia tena ilaina ny fiheverana ny fotoana, satria ny firafitry ny boky manontolo no mipetraka eo aminy. Noho izany, ny fahatakarany dia niankina tamin'ny fandikana marina ny Sabata notakiana sy naverin'Andriamanitra tamin'ny laoniny tamin'ny taona 1844. Ny asa fanompoako, izay natomboka tamin'ny 1980, dia nikendry ny hanambara ny maha-zava-dehibe ny anjara asa ara-paminaniana ny Sabata, izay maminany ny sisa lehibe amin'ny arivo taona fahafito. momba an'Andriamanitra sy ny olomboafidiny, ny lohahevitra ny Apok. 20. Araka ny andininy 2Pe.3:8, “ *ny indray andro dia toy ny arivo taona, ary ny arivo taona dia toy ny indray andro* ”, izany no mampifandray ny endrik'ireo andro fahariana fito izay voalaza ao amin'ny Gen.1 sy 2 ary ny fito. arivo taona tamin'ny fotoana ankapoben'ny tetik'asan'Andriamanitra, irery no nahafahako nahatakatra ny fivorian'ny firafitry ny boky. Miaraka amin'izany fahalalana izany, dia mihamazava kokoa ny faminaniana ary manambara, voahangy amin'ny perla, ny tsiambaratelony rehetra.

Noho izany, dia ho velona sy hahomby ny faminaniana raha tsy azo ampifandraisina amin'ny daty iray teo amin'ny tantaran'ny vanim-potoana kristianina ilay hafatra. Izany no nahafahan'ny fitaoman'ny Fanahy Masin'Andriamanitra tao amin'i Jesoa Kristy ho tonga saina. Ary koa, mamela ahy hanambara ity “ *boky kely, sokafy* ” ity, manamafy ny fahatanterahan'ny drafitr'Andriamanitra voalaza ao amin'ny Apok. 5:5 sy 10:2.

Raha ny momba ny rafitra, ny fahitana Apokalypsy dia mandrakotra ny vanim-potoanan'ny Kristiana eo anelanelan'ny faran'ny andron'ny apostoly, manodidina ny 94 sy ny faran'ny arivo taona fahafito izay handimby ny fiverenan'i Jesosy Kristy farany amin'ny 2030. Noho izany dia mizara amin'i Daniela izy io. toko 2, 7, 8, 9, 11 ary 12 famintinana ny vanim-potoana kristiana. Ho an'ny Kristiana, ny fampianarana lehibe azo avy amin'ny fianarana an'ity boky ity dia ny datin'ny lohataonan'ny taona 1843 naorin'ny Dan.8:14, ary koa ny fararano tamin'ny 1844 izay nifarana ny fizahan-toetra ny finoana. Nanomboka tamin'ny fararanon'ny taona 1844 indray no nametrahan'Andriamanitra ny fototry ny finoana Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito. Tena zava-dehibe ireo daty roa ireo ka hampiasain'Andriamanitra mba handrafetana ny fahitany ny Apokalypsy. Mba hahatakarana tsara ny hasarobidin'ireo daty roa mifanakaiky ireo, dia tsy maintsy ampifandraisina amin'ny 1843 ny fiandohan'ny fitsapana ny finoana ho an'ny teny ara-paminaniana. Ireo niharam-boina ara-panahy voalohany dia nianjera tamin'io daty io noho ny fandavany tamim-panamavoana ny fanambarana Advantista voalohany nataon'i William Miller. Fa ny fotoampitsarana dia manome fahafahana fanindroany ho azy ireo miaraka amin'ny fanambarana faharoa momba ny fiverenan'i Jesosy tamin'ny 22 Oktobra 1844. Tamin'ny 23 Oktobra dia nifarana ny fitsarana ary azo amboarina sy aharihary araka izany ny fitsaran'Andriamanitra. Tapitra ny andrana iombonana, saingy mbola azo atao ny fiovam-po tsirairay. Ambonin'izany, raha ny marina, ny Advantista rehetra dia mitandrana ny fitsaharana Alahady Romana izay tsy mbola fantatra ho fahotana. Ary ny Sabata dia raisin'ny Advantista tsirairay tsikelikely, nefa tsy takatry ny Advantista rehetra ny anjara asany lehibe. Izany fanjohian-kevitra izany dia mitarika ahy hisitraka ny fiafaran'ny finoana Protestanta

sandoka, ny datin'ny lohataona 1843 sy ny fiandohan'ny Advantista notahin'Andriamanitra, ny datin'ny fararano tamin'ny 23 Oktobra 1844. Efa, teo amin'ny Hebreo, dia nifamatotra ny lohataona sy ny fararano. amin'ny alalan'ny fananganana fetibe izay nankalaza ny lohahevitra mifameno mifanohitra tanteraka; ny rarin'ny mandrakizain'ny “*zanak'ondry*” voavono tamin'ny “Paska” tamin'ny lohataona, etsy ankilany, ary ny fiafaran'ny fahotan'ilay “*osy*” novonoina ho amin'ny “andro fanavotana” ny ota, ny fararano, any an-toerankafa. . Ireo fety ara-pivavahana roa dia tanteraka tamin'ny Paska tamin'ny taona 30 izay nanomezan'ny Mesia Jesosy ny ainy. Ny lohataonan'ny taona 1843 sy ny 22 Oktobra 1844 dia mifamatotra amin'ny heviny koa satria ny tanjon'ny fizahantoetra ny finoana dia ny “*hamerana ny ota*” araka ny Dan.7:24; izay mandrafitra ny fanao maharikoriko amin'ny fitsaharana isan-kerinandro amin'ny andro voalohany, raha nanokana izany kosa Andriamanitra ho an'ny fahafito izay nohamasininy mihitsy ho an'izany fampiasana izany, hatramin'ny faran'ny herinandro voalohan'ny fahariana teto an-tany; tamin'ny 2021, 5991 taona talohanay.

Azontsika atao koa ny mankasitraka ny datin'ny didy ao amin'ny Daniela 8:14 izay mamaritra ny datin'ny lohataona 1843. Mba hanamarinana an'io safidy io, dia tsy maintsy heverintsika fa io fotoana io dia manapaka ny fifandraisana rehetra niorina hatramin'izay teo amin'Andriamanitra sy ny zavaboariny; Andriamanitra izay nanao, nanomboka tamin'io daty io, ny fifantenana farany naorina tamin'ny fanambarana Advantista roa nifandimby. Nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 1843, dia tsy maintsy nisy ny Sabata, saingy tsy nomen'Andriamanitra an'ireo mpandresy tamin'ny fitsapana izany raha tsy tamin'ny fararano tamin'ny taona 1844, ho famantarana voatahy sy nohamasinina fa Azy izy ireo, araka ny fampianaran'ny Baiboly. Eze.20:12-20, araka ny hitantsika teo aloha.

Ao amin'ity boky ity, ny toko faha-5 dia mikendry ny hampahatsiahy antsika fa, raha tsy nisy ny fandresena naloan'i Jesosy Kristy, "ny *Zanak'ondrin'Andriamanitra* ", ny fanampian'Andriamanitra rehetra, ny fahazavana rehetra nambara dia ho tsy ho tanteraka, ary noho izany, tsy misy olombelona fanahy tsy ho afaka. voavonjy. Ny fahazavany ara-paminaniana dia mamonjy ny olom-boafidiny tahaka ny fanomboana azy an-tsitrapo. Ny finoana ny sorona nataony dia manome antsika ny “*fahamarinana mandrakizay*” araka ny Dan.7:24, fa ny Fanambarany kosa dia manazava ny lalantsika ary mampiseho amintsika ny fandrika ara-panahy napetraky ny devoly, mba hahatonga antsika hiombona amin'ny fiafarany mahatsiravina. Amin'ity tranga ity, ny famonjena dia maka endrika mivaingana.

Ity misy ohatra amin'ireo fandrika an-kolaka ireo. Ara-drarin'ny ny fiheverana ny Baiboly ary heverina ho Tenin'Andriamanitra voasoratra. Na izany aza, ireo teny ireo dia nosoratan'ny olona niroboka tao amin'ny teny manodidina tamin'ny androny. Na izany aza, raha tsy miova Andriamanitra, ny devoly fahavalony, Satana, dia manova ny paikadiny sy ny fitondran-tenany manoloana ny olom-boafidin'Andriamanitra, rehefa mandeha ny fotoana. Izany no nahatonga ny devoly nanao toy ny “*dragona*” sarin'ny ady nanenjika an-karihary nataony, tamin'ny androny, nefa tamin'io fotoana io ihany, dia afaka nanambara toy izao i

Jaona ao amin'ny 1 Jaona 4:1 ka hatramin'ny 3: “Ry malala, aza mino ny *fanahy rehetra; fa izahao toetra ny fanahy, na avy amin'Andriamanitra ireny, na tsia, fa maro ny mpaminany sandoka efa lasa any amin'izao tontolo izao. Fantaro ny Fanahin'Andriamanitra amin'izao: ny fanahy rehetra izay manaiky an'i Jesosy Kristy ho nofo dia avy amin'Andriamanitra; ary ny fanahy rehetra izay tsy manaiky an'i Jesosy dia tsy mba avy amin'Andriamanitra, fa an'ny antikristy, izay efa renareo momba ny fihaviany sady efa eo amin'izao tontolo izao ankehitriny.* »

Ao amin'ny teniny, i Jaona dia mamaritra ny “ *tonga tamin'ny nofo* ” mba hamantarana an'i Kristy avy amin'ny vavolombelona nanatri-maso fotsiny. Saingy ny fanamafisany azy hoe “ *ny fanahy rehetra izay manaiky an'i Jesosy Kristy tonga nofo dia avy amin'Andriamanitra* ” dia very ny lanjany hatramin'ny nianjeran'ny fivavahana kristiana tao amin'ny fivadiham-pinoana sy ny fahotana nanomboka tamin'ny 7 martsa 321, tamin'ny nandaozany ny fampiharana ny tena Sabata marina amin'ny andro fahafito nohamasinina. avy amin'Andriamanitra. Ny fanaon'ny fahotana, hatramin'ny 1843, dia nampihena ny hasarobidin'ny “ *fiekena fa tonga tamin'ny nofo i Jesosy Kristy* ” ary nanomboka tamin'io daty io ihany, dia nesoriny ny hasarobidiny rehetra; Ireo fahavalon'i Jesosy Kristy farany dia milaza fa mampiasa ny “ **anarany** ” araka ny nambarany ao amin'ny Mat.7:21 ka hatramin'ny 23: “ *Tsy izay rehetra manao amiko hoe: Tompoko, Tompoko, no hiditra amin'ny fanjakan'ny lanitra, fa izay manao ny sitrapon'ny Raiko izay any an-danitra. Maro no hanao amiko amin' izany andro izany hoe, Tompoko, Tompoko, tsy efa naminany **tamin' ny anaranao va izahay** ? Tsy **ny anaranao va no namoahanay demonia** ? Ary tsy efa nanao fahagagana maro **tamin'ny anaranao va izahay** ? Dia holazaiko miharihary aminy hoe: **Tsy mba fantatro akory ianareo hatrizay hatrizay ; mialà amiko, ianareo mpanao meloka** . “ **Tsy fantatra mihitsy** ”! Ireo “ *fahagagana* ” ireo àry dia nataon'ny devoly sy ny demoniany.*

Ny Apokalypsy raha fintinina

Ao amin'ny sasin-tenin'ny toko 1, fiandohan'ny Fanambarany be voninahitra, ny Fanahy dia manolotra amintsika ny sakafo ho an'ny fanasana efa voaomana. Any no ahitantsika ny lohahevitra ny fanambarana ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra, izay efa nalamina tamin'ny 1843 sy 1844, mba hitsapana ny finoana protestanta maneran-tany ary indrindra indrindra ny Amerikanina; ity lohahevitra ity dia hita eny rehetra eny: and 3, *Fa antomotra ny fotoana* ; Andininy faha-7, *indro, avy amin'ny rahona Izy...* ; Andininy faha-10, *Nentin'ny Fanahy aho tamin'ny andron'i Jehovah ka nahare feo mahery teo ivohoko toy ny feon'ny trompetra* . Notarihin'ny Fanahy i Jaona ka nahita ny tenany tamin'ny andro fiverenan'i Jesosy be voninahitra, dia ny *Andron'ny Tompo* , “ *andro lehibe sy mahatahotra* ” araka ny Mal.4:5, ary manana **ao aoriany izy** , ny lasa ara-tantara tamin'ny vanim-potoana kristiana. aseho eo ambanin'ny mariky ny anarana fito nindramina tamin'ny *tanàna fito any Azia* (Tiorkia ankehitriny). Avy eo, toy ny ao amin'ny Daniela, ireo lohahevitra telo *amin'ny taratasy sy toambo-kase ary trompetra* dia handrakotra ny vanim-potoana kristiana manontolo mifanitsy, saingy mizara roa ny tsirairay amin'izy ireo. Ny fandinihana amin'ny antsipiriany dia hanambara fa io fizarana io dia mitranga amin'ny daty manan-danja amin'ny 1843 izay miorina ao amin'ny Dan. 8:14. Ao

anatin'ny lohahevitra tsirairay, ireo hafatra mifanaraka amin'ny fenitra ara-panahy napetraka ao amin'ny Daniela, ho an'ireo vanim-potoana nokendrena, dia manamarika fotoana 7 amin'ny fotoana voaresaka; 7, ny isan'ny **fanamasinan'Andriamanitra** izay “tombo -kaseny” ary ho lohahevitry ny Apok.

Ny fanazavana izay tonga dia tsy nahomby mihitsy satria ny hevitra ny fotoana dia tsy miseho afa-tsy amin'ny dikan'ny anaran'ireo "fiangonana fito" voalaza ao amin'ny toko voalohany. Ao amin'ny lohahevitry ny taratasy, ao amin'ny Apok. 2 sy 3, dia tsy mahita mazava tsara ny endriny: "ny anjely voalohany, ny anjely faharoa ... sns. » ; toy ny amin'ny “ *tombo-kase sy trompetra ary ny loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra* ”. Tamin'izany fomba izany ny sasany dia afaka nino fa ireo hafatra ireo dia natao ho an'ireo Kristiana nonina tao amin'ireo tanànan'i Kapadokia fahiny, any Torkia ankehitriny. Ny filaharan'ireo anaran-tanàna ireo dia manaraka ny filaharan'ny fahatanterahan'ny zava-misy ara-tantara ara-pivavahana nandritra ny vanim-potoana kristianina. Ary araka ny fanambarana efa azo tao amin'ny bokin'i Daniela, Andriamanitra dia mamaritra ny toetra omeny ny vanim-potoana tsirairay amin'ny dikan'ny anaran'ny tanànan'ny. Mifandimby dia adika toy izao ny filaharana nambara:

1- *Efesosa* : midika hoe: fanombohana (ny an'ny Fivoriambe na ny fitoerana masin'Andriamanitra).

2- *Smyrna* : midika hoe: miora (fofona mahafinaritra sy fanosotra ny maty ho an'Andriamanitra; fanenjehana Romana ny olom-boafidy mahatoky teo anelanelan'ny taona 303 sy 313).

3- *Pergamôna* : dikany: fanitsakitsaham-bady (hatramin'ny nandaozana ny Sabata tamin'ny 7 Martsa 321. Tamin'ny 538, ny fitondrana papaly naorina ara-pivavahana dia nametraka ny andro sisa tamin'ny andro voalohany nomena anarana hoe Alahady).

4- *Tyatira* : midika hoe: fahavetavetana sy fijaliana mahafaty (manondro ny fotoanan'ny Fanavaozana Protestanta izay niampanga an-karihary ny toetran'ny devoly ny finoana katolika; tamin'ny taonjato faha-16, noho ny fanontam-pirinty ^{mekanika}, dia nankasitrahana ny fanaparitahana ny Baiboly).

5- *Sardisy* : hevitra roa sosona sy mifanohitra: vato mihozongozona sy sarobidy. (Aharihariny ny didim-pitsarana nandalovan'Andriamanitra tamin'ny fizahan-toetra ny finoana tamin'ny 1843-1844: ny heviny mampikorontan-tsaina dia mahakasika ny finoana Protestanta nolavina: “Maty *ianareo* ”, *ary ny vato soa dia manondro ireo voafidy ho mpandresy amin'ny fitsapana: miakanjo fotsy aho, satria miendrika izy ireo .”*)

6- *Filadelfia* : midika hoe: Fitiavan-drahalahy (ny vato soa an'i *Sardisy* dia nanganina tao amin'ny andrim-panjakana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito nanomboka tamin'ny 1863; ny hafatra dia nomena ho an'ny taona 1873 nofaritan'ny Dan. 12:12. Sambatra izy amin'izao fotoana izao. na izany aza dia nampitandrina ny amin'ny mety hisian'ny *satroboninahitry ny iray "haka"*).

7- *Laodikia* : midika hoe: notsaraina ny olona: “ *tsy mangatsiaka na mafana fa matimaty* ” (*Filadelfia* no “ *nalaina ny satro-boninahiny* ”: “ *Tsy sambatra ianareo, ory, mahantra, jamba, mitanjaka* ”. hosedraina sy hosedraina izany, teo anelanelan'ny taona 1980 sy 1994, tamin'ny alalan'ny fitsapana ny finoana mitovy amin'izay nahazoan'ireo mpisava lalana azy ireo tamin'ny 1844

ny fitahian'Andriamanitra: tamin'ny 1994, dia nianjera ilay andrim-panjakana, fa ny hafatra dia nitohy tamin'ireo Advantista niely patrana izay tondroin'Andriamanitra sy nofidin'Andriamanitra. ny fitiavan'izy ireo ny fahazavany ara-paminaniana nambara, ary ny toetra malemy fanahy sy manaiky izay mampiavaka ireo tena mpianatr'i Jesoa Kristy amin'ny vanim-potoana rehetra).

“ *Amin'ny fitohizan'ny* fotoana eto an-tany izay nifarana tamin'ny fiverenan'i Kristy Andriamanitra tamim-boninahitra, ny Apo.4 dia ho sarin'ny tandindon'ny “seza fiandrianana 24”, toerana misy ny fitsarana any an-danitra (any an-danitra) *izay* hanangonan'Andriamanitra ny olom-boafidiny mba ho amin'izany. Mitsara ny maty ny ratsy fanahy. Mifanaraka amin'ny Apok. 20, ity toko ity dia mirakitra ny “arivo taona” amin'ny arivo taona fahafito. Fanazavana: maninona no seza 24 fa tsy 12? Noho ny fizarazarana ny vanim-potoan'ny Kristiana ho roa tamin'ny daty 1843-1844 tamin'ny fiandohana sy ny fiafaran'ny fisedrana ny finoana tamin'izany fotoana izany.

Avy eo, ankoatra ny zava-dehibe, dia hanasongadina ny maha zava-dehibe ny fahatakarana ny bokin'ny faminaniana ny Apok. izay tsy ho tanteraka raha tsy amin'ny alalan'ny fandresena azon'i Jesosy Kristy Tompo sy Mpamonjy antsika.

Ny fotoan'ny vanim-potoan'ny Kristiana dia hohadihadiana indray ao amin'ny Apok. 6 sy 7 eo ambanin'ny fijerena lohahevitra vaovao; ny an'ireo “tombo-kase fito”. Ny enina voalohany dia hanolotra ireo mpilalao fototra eny antsehatra sy ireo famantarana ny fotoana izay mampiavaka ny fizarana roa amin'ny fizarazarana ny vanim-potoana kristianina: hatramin'ny 1844, ho an'ny Apo.6; ary nanomboka tamin'ny 1844, ho an'ny Apo.7.

Avy eo dia tonga ny foto-kevitra ny “ *trompetra* ” izay maneho ny sazy fampitandremana ho an'ny enina voalohany amin'ny Apok. 8 sy 9, ary ny sazy farany, ho an'ny “ *trompetra fahafito* ”, izay natokana foana, ao amin'ny Apok. 11:15 amin'ny 19.

Ao ambadiky ny Apo.9, ny Apo.10 dia mikendry ny fotoanan'ny fahataperan'izao tontolo izao, mampifoha ny toe-javatra ara-panahin'ireo fahavalo lehibe roa an'i Jesosy Kristy izay milaza ny tenany ho Azy: ny finoana katolika sy ny finoana protestanta, izay nampiarahan'ny Advantista ofisialy lavo hatramin'izay. 1994. Ny toko faha-10 dia mamarana ny ampahany voalohany amin'ireo fanambarana ao amin'ilay boky. Horesahina sy hovelabelarina ao amin'ireo toko manaraka anefa ireo lohahevitra lehibe lehibe.

Noho izany, ny Apo.11 dia hanohy ny topimaso ny vanim-potoana Kristiana ary hampivelatra, indrindra indrindra, ny anjara asa lehibe amin'ny Revolisiona Frantsay, izay ny tsy finoana an'Andriamanitra miorina amin'ny firenena dia ampiasain'Andriamanitra, eo ambanin'ny anarana an'ohatra hoe “*ilay bibidia miakatra avy any amin'ny lalina* ”, handrava ny herin'ny fitondrana katolika “ *ilay bibidia miakatra avy amin'ny ranomasina* ”, ao amin'ny Apok. 13:1. Ny fiadanana ara-pivavahana maneran-tany, voatonona ao amin'ny Apo.7, dia ho azo sy voamarika amin'ny taona 1844. Avy eo, ny fandraisana an'io *fitondrana revolisionera io* ho sarin'ny Ady Lehibe Fahatelo mananontanona na ny “*trompetra faha-6*” ao amin'ny Apo.9:13, *izay* mahaforona ny tena marina. “ *Loza faharoa* ” amin'ny alalan'ny fanambarana ao amin'ny Apok. 8:13, ny

lohahevitra farany amin'ny “ *trompetra fahafito* ”, izay tanterahina amin'ny fiverenana amin'ny voninahitr'i Jesosy Kristy.

Ao amin'ny Apok. 12, ny Fanahy dia manolotra antsika fomba fijery hafa momba ny vanim-potoana Kristiana. Nofenoiny ny mombamomba azy, indrindra ny momba ny devoly sy ny anjely mpanohana azy. Mampianatra antsika izy fa taorian'ny fandreseny teo amin'ny hazo fijaliana, tamin'ny anaran'i *Mikaela selestialy* voatonona ao amin'ny Dan. 10:13, 12:1, ilay anarana nentiny tany an-danitra talohan'ny nahatongavany ho nofo tao amin'i Jesosy, dia nodiovin'ny Tompontsika ho afaka tamin'ny lanitra ny lanitra. ny fisian'ny ratsy fanahy ary very mandrakizay ny fidirana amin'ny habe selestialy noforonin'Andriamanitra. Ity misy vaovao mahafaly! Nisy vokany nahafaly tany an-danitra ny fandresen'i Jesosy ho an'ireo rahalahintsika any an-danitra, izay nafahana tamin'ny fakampanahy sy ny eritreritry ny demonia. Izy ireo, hatramin'ny fandroahana, dia natokana ho amin'ny haben'ny etỳ an-tany, izay hamonoana azy ireo miaraka amin'ireo fahavalon'Andriamanitra eto an-tany, amin'ny 2030 amin'ny fiverenan'i Kristy Andriamanitra amim-boninahitra. Ao amin'ity topimaso ity, ny Fanahy dia maneho ny fifandimbiasan'ny “ *dragona* ” sy ny “ *menarana* ” izay manondro, tsirairay avy, ny tetika roa amin'ny adin'ny devoly: ady an-kalamanjana, amin'ny imperial na papaly Roma voampanga, ary ny famitahana ara-pivavahana ataon'ny Romanina. Vatikana papa, tsy misaron-tava, saika maha-olombelona. Ao amin'ny sary an-kolaka nalaina avy tamin'ny zavatra niainan'ny Hebreo, dia “ *manokatra ny vavany ny tany* ” mba hitelina ny herisetran'ny papa nataon'ireo ligy katolika. Araka ny hitantsika teo dia ireo revolisionera tsy mino an'Andriamanitra frantsay no hanao ny asa. Hanombohana izany koa anefa ny miaramila Protestanta avy amin'ny Kristianisma sandoka mahery setra sy tia ady. Hifarana amin'ny fanononana ny “ *ireo sisa amin'ny taranaky ny vehivavy* ” ny topimaso. Avy eo ny Fanahy dia manome ny famaritana ny tena olo-masina amin'ny andro farany: “ *Izao no faharetan'ny olona masina izay mitandrina ny didin'Andriamanitra sy mitana ny filazana an'i Jesosy* ”. Ny Fanahy dia manondro amin'ireo teny ireo izay mifikitra amin'ny Fanambarana ara-paminaniana, toa ahy, ka tsy mamela azy haka izany, hanangona hatramin'ny farany ny perla nomen'ny lanitra.

Ny toko faha-13 dia mampiseho ireo fahavalo ara-pivavahana roa mahery setra mitondra ny finoana kristiana. Araka izany, dia sary an-tsaina azy ireo izy, tamin'ny alalan'ny “ *bibidia* ” roa izay nipoitra avy tamin'ny voalohany ny faharoa, araka ny ambaran'ny fifandraisan'ny teny hoe “ *ranomasina sy tany* ” ao amin'ny tantaran'ny Genesisy izay mamaritra azy ireo ao amin'ity toko faha-13 ity. 1844 ary ny faharoa dia tsy hiseho afa-tsy amin'ny taona farany amin'ny fotoana eto an-tany, ka hanamarika ny fiafaran'ny fotoan'ny fahasoavana atolotra ny olombelona. Ireo “ *bibidia* ” roa ireo dia, ho an'ny voalohany, Katolika, ilay fiangonana reny, ary ho an'ny faharoa, ireo fiangonana Protestanta Reforme izay nipoitra avy tao, ireo zanany vavy.

Tsy mandrakotra afa-tsy ny tapany faharoa amin'ny vanim-potoan'ny Kristiana nanomboka tamin'ny 1844, ny Apok. 14 dia mampifoha ireo hafatra telo avy amin'ny fahamarinana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito ho amin'ny toe-piainana mandrakizay: ny voninahitr'Andriamanitra izay mitaky ny

famerenana amin'ny laoniny ny fanao ny Sabatany, ny fanamelohana ny Katolika Romana. , ary ny fanamelohana ny Protestanta izay manaja ny Alahady izay notendreny ho “ *mariky ny* ” ny fahefan' ny olombelona sy ny diabolika ao amin' ny Romanina imperial sy ny papa. Rehefa tapitra ny fotoan'ny iraka fiomanana, misesy, miaraka amin'ny fampakarana ny olo-masina voafantina asehon'ny “ *fijinjana* ”, sy ny fandranganana ny mpampianatra mpikomy sy ny tsy mino rehetra, ny asa sarin'ny “ *fiotazam-boaloboka* ”, dia ho tonga indray ny tany . “ *Hyss* ” tamin'ny andro voalohany namoronana, nesorina ny zavamananaina rehetra teto an-tany. Mbola ho velona foana anefa izy io, mandritra ny “ *arivo taona* ”, izay mponina voafidy, dia i Satana, ny devoly mihitsy, miandry ny fandranganana azy amin'ny fitsarana farany sy ny mpikomy rehetra sy ny anjely rehetra.

Ny Apok. 15 dia mifantoka amin'ny fotoana hifaranan'ny fizahan-toetra.

Ny Apok. 16 dia manambara ny “ *loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra* ” izay mamely, rehefa tapitra ny fotoam-pitsapana, ireo mpikomy tsy mino farany izay miha-mahery setra hatrany, ka manapaka ny fahafatesan'ny mpanara-dia ny Sabata marin'Andriamanitra alohan'ny loza fahafito.

Ny Apok.17 dia natokana tanteraka hamantarana ilay “mpivaro-tena lehibe” antsoina hoe “ *Babylona Lehibe* ”. Amin'ireo teny ireo no nanondroan'ny Fanahy ny “ *tanàna lehibe* ” imperial sy papaly, dia i Roma. Miharihary araka izany ny fitsaran'Andriamanitra azy. Ny toko koa dia manambara ny fitsarana sy ny fandranganana azy amin'ny afo ho avy, satria ny Zanak'ondry sy ny olom-boafidiny mahatoky no haharesy azy.

Ny Apokalypsy 18 dia mikendry ny fotoana “ *fijinjana* ” na fanasaziana an'i “ *Babylona Lehibe* ”.

Ny Apok. 19 dia mampiseho ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra sy ny fifanatrehany amin'ireo mpikomy mihorohoro eto an-tany.

Ny Apok. 20 dia mikendry ny fotoana arivo taona amin'ny arivo taona fahafito niainana tamin'ny fomba hafa, tany an-danitra tamin'ny alalan'ny olom-boafidy, sy teto amin'ny tany lao, izay nitokanan'i Satana. Amin'ny faran'ny arivo taona, Andriamanitra dia handamina ny fitsarana farany: ny fandranganana amin'ny alalan'ny afo ety an-tany sy ambanin'ny tany an'ireo anjely mpikomy rehetra eto an-tany sy ny anjely any an-danitra.

Ny Apo.21 dia maneho ny voninahitry ny Fiangonam-piangonana natsangana tamin'ny fanangonana ny olom-boafidy navotan'ny ran'i Jesosy Kristy. Ny fahalavorarian'ny olom-boafidy dia aseho amin'ny fampitahana amin'izay atolotry ny tany ho an'ny olombelona indrindra: volamena, volafotsy, perila ary vatsoa.

Ny Apo.22 dia mampahatsiahy ny fiverenana any amin'ny Edena very, hita sy napetraka ho mandrakizay eto an-tanin'ny fahotana izay nateraka indray sy niova ho seza fiandrianan'ilay Andriamanitra tokana sady lehibe, mpamorona, mpanao lalàna ary Mpanavotra izay manjaka amin'izao rehetra izao. miaraka amin'ny navotana teto an-tany.

Eto no iafaran'io famintinana haingana ny boky Apokalypsy io, ny fandinihana amin'ny an-tsipiriany momba izany dia hanamafy sy hanamafy izay vao voalaza.

Ampiako ity fanazavana tena ara-panahy ity izay manambara ny fisainana miafina ao an-tsain'Andriamanitra. Mampita hafatra tsy ampoizina amin'ny alalan'ny fanoharana an-kolaka izy hoe hanazava antsika ny Baiboly. Amin'ny fanarahana azy, amin'ny fanorenana ny Apokalypsy, ireo dingana mitovy amin'izay nampiasainy tamin'ny fanamboarana ireo fanambarany nomena an'i Daniela, Andriamanitra dia nanamafy fa “tsy miova ” izy ary “tsy miova mandrakizay ”. Ary koa, hitako tao amin'ny Apokalypsy ny fomba mitovy amin'ny fampitoviana lohahevitra telo dia ny " taratasy ho an'ny Antenimiera ", ny " tombo-kase " ary ny " trompetra ". Araka ny Apo.5, izay ahitana ny Apokalypsy amin'ny alalan'ny boky nakaton'ny " tombo-kase fito ", ny fanokafana ny " tombo-kase fahafito " ihany no manome alalana ny fidirana amin'ny porofo izay hanamafy ao amin'ny toko faha-8 ka hatramin'ny 22, ny fandikana sy ny ahiahy. natsangana tamin'ny fandinihana ny toko 1 ka hatramin'ny 6. Ny toko faha-7 àry no fanalahidin'ny fidirana ao amin'ny fahatakarana ireo zava-miafina nambara. Ary aza gaga, fa ny Sabata indrindra no lohaheviny, izay nahatonga ny fahasamihafana rehetra teo amin'ny fahamasinana marina sy diso nanomboka tamin'ny 1843. Hitantsika ao amin'ny Apo.7 àry ny fahamarinana lehibe izay nanelingelina ny fivavahana protestanta tamin'ny lohataona 1843. Ny Apokalypsy ihany no hanamafy io fampianarana fototra nambara tamin'i Daniela io. Saingy, ho an'ny Advantista, izay nipoitra tamin'io daty io ho mpandresy, ny Apokalypsy dia hanambara ho an'ny 1994, fitsapana iray izay hanasivana azy indray. Io fahazavana vaovao io dia, “indray”, indray , no “ hampiavaka ny manompo an'Andriamanitra sy ny tsy manompo azy ”, na mihoatra.

Fizarana faharoa: ny fandalinana amin'ny antsipiriany ny Apokalypsy

Apokalypsy 1: Prologue – Ny Fiverenan'i Kristy – ny lohahevitra Advantista

Ny famelabelarana

Andininy 1: “ *Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy, izay nomen'Andriamanitra Azy mba hasehony amin'ny mpanompony izay-zavatra tsy maintsy ho tonga faingana, sady nambarany tamin'ny nanirahany ny anjeliny ho any amin'i Jaona mpanompony,...* ”.

I Jaona, ilay apostoly izay tian'i Jesosy, no mpitahiry ity Fanambarana masina azony avy amin'ny Ray amin'ny anaran'i Jesoa Kristy ity. Jaona, amin'ny teny hebreo hoe “Yohan”, dia midika hoe: Andriamanitra nanome; ary io koa no anarako. Tsy nilaza ve i Jesosy hoe: “ *Izay manana no homena* ”? Ity hafatra ity dia “ nomen'Andriamanitra ” ny Ray, noho izany dia misy votoaty tsy misy fetra. Satria nanomboka tamin'ny nitsanganany tamin'ny maty, i Jesosy Kristy dia namerina ny toetrany araka an'Andriamanitra, ary amin'ny maha-Ray any andanitra azy, dia afaka manao zavatra avy any an-danitra izy, mankasitraka ny mpanompony, na ny marimarina kokoa, ny “mpanompony ”. Araka ny fitenenana, “mialoha lalana dia efa nomanina”. Izany no hevitr'Andriamanitra ary manaporofa izany izy, amin'ny filazana amin'ny mpanompony ny fanambarana momba ny hoavy. Mety hahagaga ny fitenenana hoe “ *izay tsy maintsy hitranga haingana* ” **rehefa fantatsika fa tamin'ny 94 am.f.i. no nomena ilay hafatra ary amin'ny taona 2020-2021 isika izao, fotoana nanoratana an'io taratasy io.**

Saingy amin'ny fahitana ny hafany dia ho takatsika fa izany dia " haingana » dia manana dikany ara-bakiteny, satria ny mpandray azy ireo dia hiara-hiasa amin'ny fiverenan'i Jesoa Kristy amim-boninahitra. Ity lohahevitra ity dia ho ao amin'ny Apokalypsy manerana izao rehetra izao, satria ny Apokalypsy dia miantefa amin'ireo "Advantista" farany nofidin'Andriamanitra, tamin'ny finoana nasehon'ny fitsapana farany naorina tamin'ny angon-drakitra ao amin'ny Apok. 9:1-12, izay miresaka momba ny foto-kevitra ny " *trompetra fahadimy* ". Ao amin'io toko io, ny andininy faha-5 sy faha-10 dia manonona fe-potoana ara-paminaniana misy " *dimy volana* " izay diso hevitra mandra-pahatongan'ny tenako. Tamin'ny fandalinako an'io lohahevitra io, io fe-potoana io dia namaritra daty vaovao tokony hanambarana ny fiverenan'i Jesosy ho an'ny 1994, ny tena taona 2000 amin'ny tena nahaterahan'i Kristy. Io fisedrana ny finoana io dia nisedra farany ny Advantista ofisialy, izay nanjary matimaty sy ara-pomba ofisialy, ary niomana hanao fifanarahana tamin'ireo izay ambaran'Andriamanitra ho fahavalony ao amin'ny Apokalypsy. Hatramin'ny taona 2018, fantatro ny datin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy marina ary tsy mifototra amin'ny angon-drakitra avy amin'ny faminanian'i Daniela sy ny Apokalypsy izany, izay ny faharetan'ny fanisana dia tanteraka tamin'ny fanatanterahana ny andraikiny manasivana amin'ny fotoana voatondro. Ny tena fiverenan'i Jesosy dia azo takarina ao amin'ny Genesisy, mino fa ny fito andro amin'ny herinandrantsika dia miorina amin'ny endriky ny 7000 taona amin'ny drafitra manontolo novolavolain'Andriamanitra, mba hanafoanana ny ota sy ny mpanota, ary hitondra ny tenany ho mandrakizay. ireo olom-boafidy malala nofidina nandritra ny 6000 taona voalohany. Tahaka ny ampahany amin'ny fitoerana masina na tabernakely hebreo, ny fe-potoana 6000 taona dia mandrafitra ny telo ampahatelon'ny 2000 taona. Ny fiandohan'ny ampahatelon'ny farany dia voamarika tamin'ny 3, 30 aprily, tamin'ny alalan'ny fahafatesan'ny sorompanavotan'i Jesoa Kristy Mpamonjy antsika. Manamarina an'io daty io ny kalandrie jiosy iray. Noho izany, ny fiverenany dia napetraka amin'ny lohataona 2030, 2000 taona aty aoriana. Ny fahafantarana fa ny fiverenan'i Kristy dia eo anoloantsika, akaiky dia akaiky, ny teny hoe " faingana " » ny tenin'i Jesosy dia hamarinina tanteraka. Noho izany, na dia mbola fantatra sy novakiana nandritra ny taonjato maro aza izy io, ny boky Apokalypsy dia nikatona, nangatsiaka, voaisy tombo-kase, mandra-pahatongan'ny andro farany, izay mahakasika ny taranaka misy antsika.

Andininy 2: " *... Izay nanambara ny tenin'Andriamanitra sy ny filazana an'i Jesosy Kristy, dia izay rehetra efa hitany .* "

Nijoro ho vavolombelona i Jaona fa nahazo ny fahitany avy tamin'Andriamanitra izy. Fahitana izay mandrafitra ny fijoroana ho vavolombelona momba an'i Jesosy Kristy izay faritan'ny Apok. 19:10 ho " *fanahin'ny faminania* ". Ny hafatra dia mifototra amin'ny sary " *hita* " sy ny teny heno. Nesorin'ny Fanahin'Andriamanitra tamin'ny sary tamin'ny sary ireo foto-kevitra lehibe momba ny tantara ara-pivavahana tamin'ny vanim-potoana Kristiana i Jaona; hifarana amin'ny fiverenany be voninahitra sy mahatahotra ho an'ny fahavalony izany.

Andininy 3: " *Sambatra izay mamaky sy mihaino ny tenin'ny faminania ka mitandrana izay voasoratra ato anatiny! fa antomotra ny fotoana .* "

Raisiko ho an'ny tenako ny anjara tokony ho ahy, dia ny fahasambarana ho an'ny " *izay mamaky* " ny tenin'ny faminaniana, satria nomen'ny Tompo dikany lojika mazava tsara ilay matoanteny mamaky. Hoy izy ao amin'ny Isaia 29:11-12: " *Ho anareo ny fanambarana rehetra dia tahaka ny tenin'ny boky voaisy tombo-kase, izay omena izay mahay mamaky teny, manao hoe: Vakio ity! Ary iza no mamaly hoe: Tsy azoko atao, fa voaisy tombo-kase izy; na toy ny boky omen'ny olona tsy mahay mamaky teny ka manao hoe: Vakio ity! Ary iza no mamaly hoe: Tsy mahay mamaky teny aho .* " Ny andininy faha-13, izay manaraka, dia manambara ny anton'izany tsy fahafahana izany: " *Hoy Jehovah: Raha manatona Ahy ity firenena ity, dia manaja Ahy amin'ny vavany sy amin'ny molony; fa lavitra Ahy ny fony, ary ny fahatahorany Ahy dia didin'olombelona ihany .* " Ny teny hoe " *voaisy tombo-kase* " na voaisy tombo-kase dia mamaritra ny lafiny amin'ny Apokalypsy, tsy azo vakiana satria voaisy tombo-kase. Noho izany dia ny hanokatra sy hanisy tombo-kase tanteraka no niantsoan'Andriamanitra ahy, Jaona iray hafa amin'ny andro farany; Izany dia mba " *handrenesany sy hitandrina* " ny fahamarinana nambara tamin'ny teny sy ny sarin'ny faminaniana. Ireo matoanteny ireo dia midika hoe "mahatakatra sy mampihatra". Ao amin'io andininy io, Andriamanitra dia mampitandrina ny olom-boafidiny fa handray avy amin'ny iray amin'ireo rahalahiny ao amin'i Kristy, " *ilay mamaky* ", ny fahazavana izay manazava ny zava-miafina ao amin'ny faminaniana, mba hahafahan'izy ireo mifaly sy mametraka ny fampianarany. amin'ny fampiharana. Toy ny tamin'ny andron'i Jesosy, dia ilaina koa ny finoana sy ny fahatokiana ary ny fanetren-tena. Amin'ny alalan'io fomba io, Andriamanitra dia manasivana sy manala ireo olona miavonavona ka tsy azo ampianarina. Noho izany, hoy aho amin'ny olom-boafidy: "Adinoy ry ralehilahy, ity mpandika teny sy mpandika teny ofisialy ity, ary jereo ny tena Mpanoratra: ilay Andriamanitra Tsitoha Jesosy Kristy."

Andininy 4: " *Jaona mamangy ny fiangonana fito any Asia: ho aminareo anie ny fahasoavana sy ny fiadanana avy amin'ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy, ary avy amin'ny fanahy fito izay eo anoloan'ny seza fiandrianany, ...* "

Mampiahiahy ny filazana ny hoe " *Assemblée fito* ", satria ny Antenimiera manana renivola A dia, iray, mandrakizay. Ny " *Fivoriambe Fito* " àry dia tsy maintsy manondro ny *Fivoriamben'i* Jesosy Kristy ao anatin'ny vanim-potoana fito voamarika sy nifandimby. Hohamafisina ilay zavatra ary efa fantatsika fa nozarain'Andriamanitra ho 7 fotoana manokana ny vanim-potoana kristianina. Mahaso sy marim-pototra ny ilazana an'i Azia, satria ireo anarana aseho eo amin'ny andininy faha-11 dia ireo tanàna any Azia Minora, any Anatolia fahiny, any andrefan'i Torkia ankehitriny. Ny Fanahy dia efa manamafy ny fetran'i Eoropa sy ny fiandohan'ny kaontinanta Aziatika. Fa ny teny hoe *Azia* toy ny hoe Anatolia dia manafina hafatra ara-panahy. Ny tian'izy ireo holazaina dia ny hoe: **masoandro miposaka** amin'ny teny akadianina sy grika, ary noho izany dia manoro hevitra ny amin'ny tobin'Andriamanitra notsidihin'i Jesosy Kristy, ilay " *masoandro miposaka* ", ao amin'ny Lioka 1:78-79: " *Misaotra ny fon'ny famindrampom'Andriamanitsika, tamin'ny ny hery izay **nandraisan'ny masoandro** niposaka antsika avy any amin'ny avo, hanome fahazavana ho an'izay mipetraka ao amin'ny maizina sy ao amin'ny aloky ny fahafatesana, handaminana*

ny diantsika amin'ny lalan'ny fiadanana. » Izy koa no “ masoandron'ny fahamarinana ” ao amin'ny Mal.4:2: “ Fa hiposaka ho anareo izay matahotra ny anarako ny **Masoandron'ny fahamarinana** , ary ho ao ambanin'ny elany ny fanasitranana; hivoaka ianareo ka hitsambikina toy ny zanak'omby avy ao an-tranon'omby . Mifanaraka amin'ireo taratasy nifanakalozan'ny Kristianina tamin'ny andron'i Jaona ny fomba fiarahabana. Na izany aza, Andriamanitra dia voatondro amin'ny fomba fiteny vaovao, izay tsy fantatra hatramin'izao: “ avy amin'izay misy sy taloha ary ho avy ”. Io fitenenana io dia mampiseho, amin'ny fiteny grika tany am-boalohany sy amin'ny fandikan-teny hafa, ny hevitra ny anarana hebreo hoe Andriamanitra: “YaHWÉH”. mpanao fahatelo singiolary imperfekta endriky ny matoantenin'ny atao filazana manoro ny matoanteny hebreo Io fehezanteny antsoina hoe tsy lavorary io dia maneho ny zava-bita izay miitatra amin'ny fotoana, satria tsy misy amin'ny teny hebreo ny matoanteny ankehitriny. “ ary iza no avy ”, dia manamafy bebe kokoa ny lohahevitra ny fiverenan'i Jesosy Kristy, Advantista. Nohamafisina araka izany ny fisokafan'ny finoana kristiana ho an'ny mpanompo sampy; ho azy ireo no ampifanarahan'Andriamanitra ny anarany. Avy eo, misy zava-baovao iray hafa miseho manondro ny Fanahy Masina: “ ny Fanahy fito izay eo anoloan'ny seza fiandrianany ”. Ity teny ity dia hiseho ao amin'ny Apok. 5:6. Ny isa 7 dia manondro ny fanamasinana, amin'ity tranga ity, dia ny Fanahin'Andriamanitra nilatsaka tamin'ny zavaboariny, noho izany, “ teo anoloan'ny seza fiandrianany ”. Ao amin'ny Apok. 5:6, ny “zanak'ondry voavono ” dia mifandray amin'ireo tandindona ireo, araka izany, ny faminiana dia manamafy ny maha-Andriamanitra an'i Jesosy Kristy. Ny “ Fanahy fiton'Andriamanitra ” dia aseho amin'ny alalan'ny “ ny fanaovan-jiro misy sampany fito ” ao amin'ny tabernakely hebreo izay maminany ny drafitra ny famonjen'Andriamanitra. Voasoritra mazava araka izany ny fandaharany. Koa satria Adama, 4000 taona, ary tamin'ny fahafatesany, Jesosy dia nanafoana ny fahotan'ny olom-boafidy tamin'ny 3, 30 Aprily, dia nandrovitra ny voalin'ny fahotana Izy ary nanokatra ny fidirana ho any an-danitra ho an'ireo olom-boafidy navotsotra nandritra ny roa arivo farany tamin'ireo enina arivo taona nomanina. ho amin'ny fifidianana ny olom-boafidy izay miely patrana mandra-pahatapitry ny tany, any amin'ny firenena amin'ny tany rehetra.

Andininy 5: “ ...ary avy amin'i Jesosy Kristy, Vavolombelona mahatoky, Lahimatoa amin'ny maty, ary Lehiben'ny mpanjakan'ny tany! Ho an'izay tia antsika, izay nanafaka antsika tamin'ny fahotantsika tamin'ny rany .

Ny anarana hoe “ Jesosy Kristy ” dia mifandray amin'ny fanompoana teto an-tany izay notanterahan'Andriamanitra teto an-tany. Ity andininy ity dia mampahatsiahy antsika ny asa vitany mba hahazoana famonjena amin'ny fahasoavana izay atolony ho an'ny olom-boafidiny ihany. Noho ny tsy fivadihany lavorary tamin'Andriamanitra sy ny soatoaviny, dia i Jesosy no “ vavolombelona mahatoky ” natolotra ho modely hotahafina, ho an'ny apostoliny sy ny mpianany amin'ny fotoana rehetra, anisan'izany ny antsika. Ny fahafatesany dia naminany tamin'ny fahafatesan'ilay biby voalohany novonoina mba hitafy ny fitanjahan'i Adama sy Eva taorian'ny fahotany. Tamin'ny alalany, dia tena “ Lahimatoa amin'ny maty ” tokoa àry izy. Fa Izy koa, noho ny maha-zava-dehibe ny maha-Andriamanitra Azy, ny fahafatesany irery ihany no nanana ny fahombiazana sy ny

hery hanameloka ny devoly sy ny ota ary ny mpanota. Izy no “ *lahimatoa* ” ambonin’ireo “lahimatoa” rehetra teo amin’ny tantaran’ny fivavahana. Teo amin’ny fieritreretana ny fahafatesany, izay nilaina mba hanavotana ny fahotan’ny olom-boafidiny, no namonoan’Andriamanitra ny “ *lahimatoa* ” rehetra tamin’ny olombelona sy ny biby tany Egipta mpikomy, izay endriky ny fahotana, mba “ *hanafaka* ” ny vahoakany Hebreo amin’ny fanandevozana, efa tandindona sy sarin’ny “ *fahotana* ”. Amin’ny maha “ *lahimatoa* ” azy, dia azy ny fizokiana ara-panahy. Tamin’ny fanehoana ny tenany ho “ *andrianan’ny mpanjakan’ny tany* ” i Jesosy dia lasa mpanompon’ny navotany. Ny “ *mpanjakan’ny tany* ” dia ireo izay miditra amin’ny fanjakany navotan’ny rany; izy ireo no handova ny tany nohavaozina. Zava-mahatalanjona ny mahita ny haavon’ny fanetren-tena, ny fangorahana, ny finamanana, ny firahalaliana ary ny fitiavan’ireo zavaboary selestialy izay nijanona ho mahatoky tamin’ireo fenitra masin’ny fiainana selestialy. Teto an-tany, dia nanasa ny tongotry ny apostoliny i Jesosy, sady nanamafy fa izy no “ *Mpampianatra sy Tompo* ”. Ho “ *andriana* ” amin’ireo “ *mpanjaka* ” ao aminy mandrakizay izy any an-danitra . Fa ny “ *mpanjaka* ” koa dia hanompo ny rahalahiny. Ary koa, tamin’ny fanolorana ny tenany ho “ *andriana* ”, Jesosy dia nametraka ny tenany teo amin’ny ambaratongan’ny devoly, ilay fahavalony sy mpifaninana resy, izay nantsoiny hoe “ *andrianan’izao tontolo izao* ”. Ny fahatongavan’Andriamanitra ho nofo tao amin’i Jesosy dia natosiky ny fifanatrehana tamin’ireo “ *andriana* ” roa; miankina amin’ny herin’ily mpandresy lehibe Jesosy Michael YaHWÉH ny hiafaran’izao tontolo izao sy ny zavaboariny. Fa ny fandreseny ihany no azon’i Jesosy noho ny maha-Andriamanitra azy, satria nitovy lafin-javatra izy niady tamin’ny devoly, tao amin’ny vatana nofo mitovy amin’ny antsika, 4000 taona taorian’ny ady resin’i Adama voalohany. Ny toe-tsainy sy ny fahavononany handresy amin’ny famonjena irery ny olom-boafidiny no nanome azy ny fandreseny. Nanokatra ny lalana ho an’ny olom-boafidiny izy, ka nampiseho fa ny “ *ondry* ” malemy fanahy dia afaka mandresy ny “ *amboadia* ” mihinana nofo sy fanahy, miaraka amin’ny fanampian’ily Andriamanitra mahatoky sy marina.

Andininy 6: “ *Ary Izay nanao antsika ho fanjakana, dia mpisorona ho an’Andriamanitra Rainy, ho Azy anie ny voninahitra sy ny hery mandrakizay mandrakizay! Amena!* »

I Jaona no mamaritra ny atao hoe Antenimieran’ny olom-boafidy. Ao amin’i Jesosy Kristy, ny Isiraely fahiny dia manohy amin’ny endrika ara-panahy araka ny faminiana ao amin’ny fombafomban’ny fanekena taloha. Amin’ny fanompoana ny “ *Mpanjakan’ny mpanjaka sy ny Tompon’ny tompo* ”, ny tena olom-boafidy dia mandray anjara amin’ny fanjakany, ary miaraka aminy, dia lasa olom-pirenen’ny fanjakan’ny lanitra izy ireo. “ *Mpisorona* ” ara-panahy koa izy ireo , satria manao fanompoana ao amin’ny tempolin’ny vatany, izay manompo an’Andriamanitra, manolotra ny tenany amin’ny fahamasinana ho amin’ny fanompoana Azy. Ary tamin’ny alalan’ny vavaka nataony tamin’Andriamanitra, dia nampita ireo ditin-kazo manitra natolotra teo amin’ny alitara fandroana emboka manitra tao amin’ny tempolin’i Jerosalema fahiny. Mamitaka ny fisarahan’i Jesosy sy ny Ray, nefa mifanitsy amin’ny fiheveran’ny Kristianina sandoka maro an’io foto-kevitra io. Izany dia tonga amin’ny filazana hoe

“manaja” ny Zanaka noho ny amin’ny Ray. Izany no fahadisoan’ny finoana kristianina nanomboka tamin’ny 7 martsa 321. Ho an’ny maro, ny fitsaharana amin’ny Sabata dia ôrdônansy izay tsy mahakasika afa-tsy ny Jiosy tao amin’ny fanekena taloha, dia ny fotoampitantanan’ny Ray. Ny Ray sy Jesosy, satria olona iray ihany, dia hiharan’ny fahatezeran’i Jesosy izay noheveriny ho nohajaina. Ao amin’ny maha-Andriamanitra Azy amin’ny maha-Ray azy, dia mihazona sy ho mandrakizay, “ *ny voninahitra sy ny hery, mandrakizay mandrakizay! Amena!* » “ *Amena* ” izay midika hoe: marina izany! Raha ny marina!

Ny lohahevitra Advantista

Andininy faha-7: “ *Indro, avy amin’ny rahona Izy. Ary ny maso rehetra hahita izany, na dia izay nandefona azy aza; ary hisaona Azy ny firenena rehetra ambonin’ny tany. Eny. Amena!* »

Ny tena marina, rehefa hiverina izy, dia haneho ny voninahiny sy ny heriny i Jesosy. Araka ny Asan’ny Apostoly 1:11, dia hiverina “ *tahaka ny niakarany ho any an-danitra* ” izy, fa ny fiverenany kosa dia amin’ny voninahitra lehibe any an-danitra izay hampahatahotra ny fahavalony; “ *ireo nanindrana azy* ” tamin’ny fanoherana ny tena tetikasany. Satria io fitenenana io dia mahakasika ny olombelona miaraka amin’ny fiaviany ihany. Rehefa norahonana ho faty na hovonoina ny mpanompony, dia nizara ny anjarany i Jesosy, satria nilaza toy izao izy: “ *Ary ny mpanjaka hamaly azy hoe: Lazaiko aminareo marina tokoa, na oviana na oviana ianareo no nanao izany zavatra izany tamin’ny anankiray amin’ireto kely indrindra ireto. ry rahalahiko, nataonareo ho ahy ireny.* (Mat. 25:40). Tsy tafiditra ao anatin’io hafatra io ny Jiosy sy ny miaramila Romana izay nanombo Azy tamin’ny hazo fijaliana. Ny Fanahin’Andriamanitra dia mametraka izany asa izany ho an’ny olombelona rehetra izay manakana ny asam-pamonjeny ary mandreraka ho an’ny tenany sy ho an’ny hafa ny atolony ny fahasoavany sy ny famonjena mandrakizay. Tamin’ny fanononana ny “ *foko ambonin’ny tany* ” i Jesosy, dia nikendry ireo Kristianina sandoka izay tokony hanitarana ny fokony Isiraely ho amin’ny fanekena vaovao. Rehefa fantatr’izy ireo tamin’ny fiverenany fa niomana ny hamono ny tena olom-boafidiny izy ireo, dia hanana antony hitomany izy ireo, hahita ny tenany ho fahavalon’Andriamanitra izay hamonjy azy. Ny antsipiriana’ny fandaharana amin’ny andro farany indrindra dia haseho miparitaka manerana ireo toko ao amin’ny bokin’ny Apokalypsy. Kanefa afaka milaza aho fa ny Apok. 6:15-16 dia milazalaza ny zava-niseho amin’izao teny izao: “ *Ny mpanjakan’ny tany, ny lehibe, ny mpifehy arivo, ny mpanankarena, ny mahery, ny andevo rehetra na ny tsy andevo, dia niery tao amin’ny fitoerana masina. zohy sy vatolampy tendrombohitra. Ary hoy izy tamin’ny tendrombohitra sy ny vatolampy: Mianjerà aminay, ka afeno izahay amin’ny tavan’Ilay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana sy amin’ny fahatezeran’ny Zanak’ondry;* ”.

Andininy 8: “ *Izaho no Alfa sy Omega, hoy Jehovah Tompo, Ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy, dia ny Tsitoha.* »

Ilay maneho ny tenany toy izany dia i Jesosy mamy izay nahita ny voninahiny masina tany an-danitra, izy no “ *Ilay Tsitoha* ”. Ampy ny

mampifandray an'io andininy io amin'ny Apok. 22:13-16 mba hananana porofo manao hoe: “ *Izaho no Alfa sy Omega, ny voalohany sy ny farany, ny fiandohana sy ny fiafarana... /... Izaho Jesosy no manana. naniraka ny anjeliko hanambara izany aminareo ao amin'ny Fiangonana. Izaho no Solofon'i Davida sy taranak'i Davida, ilay kintana maraina mampiratra .*” Toy ny ao amin'ny andininy faha-4, Jesosy dia mampiseho ny tenany eo ambanin'ny toetran'ilay Andriamanitra Mpamorona, ilay sakaizan'i Mosesy, izay manana anarana hebreo hoe “YaHWéH” araka ny Eks.3:14. Fa hamafisiko fa ny anaran'Andriamanitra dia miova arakaraka ny hoe izy no manonona ny tenany na ny olona no manonona azy: "Izaho" dia lasa "Izy" amin'ny endrika "YaHWéH".

Fanamarihana nampiana tamin'ny 2022: Ny teny hoe “ *alfa sy omega* ” dia mamintina ny fanambarana manontolo natolotr'Andriamanitra ao amin'ny Baiboliny, manomboka amin'ny Genesisy 1 ka hatramin'ny Apokalypsy 22. Kanefa nanomboka tamin'ny 2018, ny hevitra ny faminiana momba ny “enina arivo” taona nomena ny enina andro tamin'ny Ny herinandro dia nohamafisina nefa tsy nisalasala ny hasarobidin'izy io ho andro enina tena izy, izay namoronan'Andriamanitra ny tany sy ny fiainana tokony hovelomina. Saingy, amin'ny fitazonana ny heviny ara-paminiana, ireo enina andro na "6000" taona ireo dia nahafahana namaritra ho an'ny lohataonan'ny 2030 ny fiverenan'i Jesosy Kristy mpandresy farany sy ny fampakarana ny olony mahatoky. Amin'ny alalan'ny fitenenana hoe “ *alfa sy omega* ”, no omen'i Jesoa ny Olomasin'ny Andro Farany fanalahidy iray izay ahafahan'izy ireo mahita ny tena fotoana marina amin'ny fiaviany fanindroany. Saingy tsy maintsy niandry ny lohataona 2018 izahay mba hahatakatra ny fomba fampiasana ireo 6000 taona ireo, ary amin'ny 28 Janoary 2022, hampifandray azy ireo amin'ireto teny ireto: "alfa sy omega", "ny fiandohana sy ny fiafarana " .

Andininy 9: “ *Izaho Jaona, rahalahinareo, izay miara-miombona aminareo amin'ny fahoriana sy ny fanjakana ary ny faharetana ao amin'i Jesosy, dia tao amin'ny nosy atao hoe Patmo, noho ny tenin'Andriamanitra sy ny filazana an'i Jesosy.* »

Ho an'ny tena mpanompon'i Jesosy Kristy, dia mifandray ireto zavatra telo ireto: ny ampahany amin'ny fahoriana, ny anjaran'ny fanjakana ary ny faharetana ao amin'i Jesosy. I Jaona dia mijoro ho vavolombelona momba ny teny manodidina izay nahazoany ny fahitany avy amin'Andriamanitra. Hitan'ny Romanina toa tsy azo levona izy, ka natoka-monina azy tamin'ny farany, tany antsesitany tany amin'ny nosy Patmo, mba hamerana ny fijoroany ho vavolombelona amin'ny olona. Nandritra ny androm-piainany dia tsy nitsahatra nijoro ho vavolombelona momba ny tenin'Andriamanitra izy mba hanomezany voninahitra an'i Jesosy Kristy. Kanefa azontsika takarina ihany koa fa nentina nankany Patmo i Jaona mba handray, ao anatin'ny fahatoniana, ny tenivavolombelona momba an'i Jesosy izay mandrafitra ny Apokalypsy, izay noraisiny tao amin'Andriamanitra.

Aoka homarihintsika fa narovan'Andriamanitra tamin'ny fomba mahagaga ireo mpanoratra roa ny faminiana roa Daniela sy ny Apokalypsy; Novonjena tamin'ny nifin'ny liona i Daniela ary nafahana tsy naninona i Jaona avy tao amin'ny tavy feno menaka mangotraka. Mampianatra antsika lesona iray ny

zavatra niainan'izy ireo: Manao fiovana eo amin'ny mpanompony Andriamanitra amin'ny fiarovana amin'ny fomba mahery sy mihoatra noho ny voajanahary ireo izay manome voninahitra azy indrindra ary manolotra ny lafin'ny modely tena tiany hampahery azy. Ny fanompoana ara-paminaniana àry dia voalaza ao amin'ny 1 Kor. 12:31 ho “ *lalana tsara indrindra* ”. Fa misy mpaminany sy mpaminany. Tsy ny mpaminany rehetra no antsoina hahazo fahitana na faminaniana avy amin'Andriamanitra. Entanina anefa ny olom-boafidy rehetra mba haminany, izany hoe hijoro ho vavolombelon'ny fahamarinan'ny Tompo amin'ny mpiara-belona aminy mba hitarika azy ho amin'ny famonjena.

Ny fomba fijerin'i Jaona ny andron'ny Advantista

Andininy 10: “ *Efa voatsindrin'ny Fanahy aho tamin'ny andron'i Jehovah, ary nandre feo mahery teo ivohoko aho, toy ny feon'ny trompetra.* ”

Ny teny hoe “ *andron'i Jehovah* ” dia hanohana ny fandikana mampalahelo. Ao amin'ny fandikany ny Baiboly, JN Darby, dia tsy misalasala mandika azy io amin'ny teny hoe “Alahady”, izay heverin'Andriamanitra ho “mariky ny “ *bibidia* ” tarihin'ny devoly ao amin'ny Apok. 13:16; izany dia manohitra mivantana ny “ *tombo-kaseny* ” mpanjaka , dia ny andro fahafito tamin'ny fitsaharany nohamasinina. Amin'ny teny etimolojika, ny teny hoe "Alahady" dia midika hoe "andron'ny Tompo", fa ny olana dia avy amin'ny hoe nanokana ny andro voalohany amin'ny herinandro ho fitsaharana, izay tsy nandidian'Andriamanitra na oviana na oviana, manana ny anjarany, fomba maharitra mandrakizay, nohamasinina ho an'ny tenany. io fampiasana io amin'ny andro fahafito. Inona àry no dikan'ny hoe “ *andron'i Jehovah* ” resahin'io andininy io ? Fa ny valiny dia efa nomena ao amin'ny andininy faha-7 manao hoe: “ *Indro Izy avy amin'ny rahona.*” » Iza no “ *andron'i Jehovah* ” nokendren'Andriamanitra: “ *Indro, Izaho haniraka an'i Elia mpaminany ho aminareo, dieny tsy mbola tonga ny andron'i Jehovah, dia ilay andro lehibe sy mahatahotra .* (Mal.3:5)” ; Ilay namorona ny Advantista sy ny “fanantenany” telo ny amin'ny fiverenan'i Jesosy, dia efa tanteraka tamin'ny vokatry tsara sy ratsy rehetra nentin'ireo fitsapana telo ireo, tamin'ny 1843, 1844, ary 1994. Noho izany, niaina tao amin'ny 94, i Jaona dia nentin'ny Fanahy tamin'ny fiandohan'ny arivo taona fahafito, izay iverenan'i Jesosy amin'ny voninahiny masina. Inona àry no “ *ao ambadika* ” azy? Ny lasa ara-tantara manontolo tamin'ny vanim-potoana kristianina; hatramin'ny nahafatesan'i Jesosy, 2000 taona nisian'ny fivavahana kristiana; 2000 taona izay nijoroan'i Jesosy teo anivon'ny olom-boafidiny, nanampy azy ireo, tamin'ny alalan'ny Fanahy Masina, handresy ny ratsy tahaka ny handreseny ny devoly sy ny ota ary ny fahafatesana. “ *Ny feo mafy* ” re “ *tao ambadika* ” dia ny an'i Jesosy izay, toy ny “ *trompetra* ”, niditra an-tsehatra, mba hampitandrina ny olom-boafidiny sy hanambara amin'izy ireo ny toetry ny fandrika ara-pivavahana diabolika izay ho tojo azy ireo eo amin'ny fiainany amin'ny lafiny rehetra. vanim-potoana “fito” izay hotononin'ity andininy manaraka ity.

Andininy 11: “ *Izay hitanao, soraty amin’ny boky, ka ampitondray ho any amin’ny fiangonana fito, dia any Efesosy sy Smyrna sy Pergamosy sy Tyatira sy Sardisy sy Filadelfia ary Laodikia.* ”.

Ny endriny miharihary amin’ilay lahatsoratra dia toa nanonona anarana, ara-bakiteny, ireo tanànan’i Azia tamin’ny andron’i Jaona; samy manana ny hafany avy. Fisehoana mamitaka fotsiny anefa no natao hanafenana ny tena hevitra ny hafatr’i Jesosy. Ao amin’ny Baiboly manontolo, dia misy dikany miafina ao amin’ny fototeny avy amin’ny teny hebreo, kaldeanina, na grika ny anaran’ny lehilahy. Mihatra amin’ny anarana grika an’ireo tanàna fito ireo koa io fotopoto-pitsipika io. Ny anarana tsirairay dia manambara ny toetran’ny vanim-potoana asehony. Ary ny filaharan’ireo anarana ireo dia mifanitsy amin’ny filaharan’ny fandrosoana ara-potoana izay nomanin’Andriamanitra. Ho hitantsika ao amin’ny fandinihana ny Apok. 2 sy 3 izay hajaina sy nohamafisina ny filaharan’ireo anarana ireo, ny dikan’ireo anarana fito ireo, fa ny an’ny voalohany sy ny farany, dia “Efesiana sy Laodikia”, dia manambara amin’izy ireo *ihany*, ny fampiasan’ny Fanahy azy ireo. Ny dikan’ny hoe "manomboka" sy "olona tsaraina", dia mahita ny " *alfa sy omega, ny fiandohana sy ny fiafaran’ny vanim-potoanan’ny fahasoavana Kristiana.*" Tsy mahagagahaha nampahafantatra ny tenany i Jesosy eo amin’ny andininy faha-8, amin’izao famaritana izao: “ *Izaho no alfa sy omega* ”. Nosoratany tamin’ny mpanompony mahatoky àry ny fanatrehany, nandritra ny vanim-potoana kristianina manontolo.

Andininy faha-12: “ *Nitodika aho mba hahafantatra izay feo niteny tamiko. Ary rehefa nitodika aho, dia nahita fanaovan-jiro volamena fito* ,

Ny “ *fihodinana* ” dia nitarika an’i Jaona hijery ny vanim-potoana kristiana manontolo hatramin’ny nitondrana azy ho amin’ny fotoana niverenan’i Jesosy tamim-boninahitra. Aorian’ny " *any aoriana* ", dia misy " *nihodina aho* ", ary indray, " *ary, rehefa avy nihodina* "; ny Fanahy dia miziriziry mafy amin’io fijery ny lasa io, mba hanarahantsika azy amin’ny lojikany. Ary inona no hitan’i Jean? “ *fanaovan-jiro volamena fito* ”. Eto indray dia ahiana toy ny “ *Assemblies fito* ” ilay zavatra . Satria hita tao amin’ny tabernakely hebreo ilay maodely “ *fanaovan-jiro* ” ary nanana rantsana fito izy io izay efa nampiseho, miaraka, ny fanamasinan’ny Fanahin’Andriamanitra sy ny fahazavany. Ity fanamarihana ity dia midika fa, toy ny " *fito Assemblies* ", ny “ *fanaovan-jiro fito* ” dia maneho ny fanamasinana ny fahazavan’Andriamanitra, saingy ao anatin’ny fotoana fito voamarika mandritra ny vanim-potoana kristiana manontolo. Ny fanaovan-jiro dia maneho ny olom-boafidy amin’ny vanim-potoana iray, mandray ny menaka avy amin’ny Fanahin’Andriamanitra izay ianteherany amin’ny fanazavana ny olom-boafidy amin’ny fahazavany.

Filazana loza lehibe

Andininy 13: “ *Ary teo afovoan’ny fanaovan-jiro fito* , dia nisy anankiray tahaka ny Zanak’olona, niakanjo akanjo lava, ary nisy fehin-kibo volamena teo amin’ny trafrany. »

Manomboka eto ny famaritana an'ohatra momba an'i Jesoa Kristy Tompo. Ity fisehoan-javatra ity dia mampiseho ny fampanantenan'i Jesosy: Lioka 17:21 : “ *Tsy hisy hanao hoe: Aty Izy, na: Aty Izy. Fa indro, eo aminareo ny fanjakan' Andriamanitra .* » ; Mat.28:20: “ *Ary ampianaro izy hitandrina izay rehetra nandidiako anareo. Ary indro, Izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao.* ”. Io fahitana io dia tena mitovy amin'ilay ao amin'ny Daniela 10 izay mampiseho azy io ho fanambarana “ *loza lehibe* ” ho an'ny vahoaka jiosy ny andininy voalohany. Ny ao amin'ny Apokalypsy 1 koa dia manambara “ *loza lehibe* ”, fa amin'ity indray mitoraka ity, ho an'ny Fivoriambe Kristiana. Ny fampitahana ireo fahitana roa ireo dia tena manorina, satria ny antsipiriany dia mifanaraka amin'ny tsirairay amin'ireo toe-javatra ara-tantara roa samy hafa. Ny fanoritsoritana an'ohatra izay haseho dia mahakasika an'i Jesosy Kristy eo amin'ny tontolon'ny fiverenany amim-boninahitra farany. Ireo “ *loza* ” roa ireo dia iraisan'ny hoe mitranga amin'ny fiafaran'ireo fifanarahana roa naorin'Andriamanitra nifandimby. Andeha isika hampitaha ireo fahitana roa: “... *ny zanak'olona* ” ao amin'io andininy io dia “ *lehilahy* ” ao amin'i Daniela, satria tsy mbola tonga nofo tao amin'i Jesosy Andriamanitra. Mifanohitra amin'izany kosa, fa ao amin'ny “ *zanak'olona* ” isika dia mahita ny “ *zanak'olona* ” izay antsoin'i Jesosy tsy tapaka rehefa miresaka momba azy ao amin'ny Filazantsara. Raha nanizingizina mafy an'io fomba fiteny io Andriamanitra, dia satria ara-dalàna ny fahafahany mamonjy ny olona. Eto izy dia “ *miakanjo akanjo lava* ”, “ *miakanjo rongony fotsy madinika* ” ao amin'ny Daniela. Ny fanalahidin'ny dikan'io *akanjo lava* io dia omena ao amin'ny Apok. 7:13-14. Entin'ireo maty ho maritiora amin'ny finoana marina izany: “ *Ary ny anankiray tamin'ny loholona namaly ka nanao tamiko hoe: Iza moa ireo mitafy akanjo fotsy lava, ary avy taiza? Ary hoy aho taminy: Tompokolahy, fantatrao izany. Ary hoy Izy tamiko: Ireo no avy amin' ny fahoriana lehibe; ny akanjony nosasany sy nofotsiany tamin'ny ran'ny zanak'ondry.* ”. Nanao “ *fehikibo volamena teo amin'ny tratrany* ” i Jesosy, na teo amin'ny fony, fa “ *teo amin'ny valahany* ”, tandindon'ny hery, ao amin'ny Daniela. Ary ny “ *fehin-kibo volamena* ” dia maneho **ny fahamarinana** araka ny Efes. 6:14: “ *Koa mijoroa hianareo ; mitafy ny fahamarinana ho fiarovana-tratra ;* ”. Toa an'i Jesosy, dia izay tia azy ihany no manome voninahitra ny fahamarinana.

Andininy 14: “ *Ny lohany sy ny volony dia fotsy tahaka ny volon'ondry fotsy, tahaka ny orampanala; ny masonry dia tahaka ny lelafo; »*

White, tandindon'ny fahadiovana tonga lafatra, no mampiavaka an'Andriamanitra Jesosy Kristy izay, noho izany, dia manana horohoron'ny fahotana. Na izany aza, ny filazana ny amin'ny “ *loza lehibe* ” dia mety ho tanjona hanasazy ny mpanota ihany. Izany antony izany dia mahakasika ireo loza roa ireo, koa hitantsika eto sy ao amin'i Daniela, Andriamanitra, ilay Mpitsara lehibe, izay “*ny masonry tahaka ny lelafo* ”. Mandevona ny ota na ny mpanota ny fijeriny, fa ny olom-boafidin'i Jesosy kosa dia nisafidy ny hiala amin'ny fahotana, fa tsy tahaka ilay jiosy sandoka sy Kristianina sandoka izay ho levon'ny fitsaran'i Jesosy Kristy amin'ny farany. Ary ny teny manodidina farany amin'io “ *loza* ” io dia manondro ireo fahavalony ara-tantara, izay voalaza ao amin'ireo toko amin'ity boky ity sy ny an'i Daniela. Ny Apo.13 dia manolotra azy ireo amintsika eo

ambanin'ny endriky ny " *bibidia* " roa antsoina hoe " *ranomasina sy tany* " izay manondro ny finoana katolika sy ny finoana protestanta avy amin'izany, araka ny filazan'ny anarany araka ny Gen. 1:9-10. . Rehefa tafaverina izy, dia lasa iray ireo bibidia roa niray saina, tafaray hiady amin'ny Sabatany sy ireo mpino azy. Hihorohoro ny fahavalony, araka ny Apok. 6:16, ka tsy hahajanona.

Andininy 15: “ *Ny tongony dia tahaka ny varahina mirehitra, toy ny mirehitra ao anatin'ny memy; ary ny feony dia tahaka ny firohondrohon'ny rano be.* »

Ny tongotr'i Jesosy dia madio tahaka ny sisa amin'ny vatany, fa amin'io sary io kosa dia lasa voaloto izy ireo noho ny fanitsakitsahana ny ran'ny mpanota mikomy. Toy ny ao amin'ny Dan.2:32, “ *varahina* ”, metaly firaka tsy madio, dia maneho ny fahotana. Iza no vakintsika ao amin'ny Apok. 10:2: “ *Nisy boky kely nivelatra teny an-tanany. Napetrany teo amin'ny ranomasina ny tongony havanana , ary ny tongony havia tamin'ny tany ;* ". Apok. 14:17 ka hatramin'ny 20 no manome an'io asa io hoe “ *fijinjana voaloboka* ”; foto-kevitra novolavolaina ao amin'ny Isaia 63. Ny “ *rano maro* ” dia maneho an'ohatra, ao amin'ny Apok. 17:15 , “ *olona sy vahoaka betsaka sy firenena ary samy hafa fiteny* ” izay miray saina amin'ilay “ *Babilonia Lehibe* ” mpivaro-tena; anarana izay manondro ny fiangonana katolika romana papaly. Io fiombonana amin'ny ora fahiraika ambin'ny folo io dia hampiray azy ireo hanohitra ny Sabata nohamasinin'Andriamanitra. Hanapa-kevitra ny hamono ireo mpanara-maso mahatoky azy izy ireo. Takatsika ary ireo tandindon'ny fahatezerany ara-drariny. Nasehon'i Jesosy tao amin'ilay fahitana fa ny “*feon'Andriamanitra* ” iray no tena mahery kokoa noho ny an'ny firenena rehetra eto an-tany.

Andininy faha-16: “ *Nitana kintana fito teny an-tanany ankavanana Izy. Nisy sabatra maranitra roa lela nivoaka avy teo am-bavany; ary ny tavany dia tahaka ny masoandro, raha mamirapiratra amin'ny heriny.* »

Ny mariky ny “ *kintana fito* ” nohazonina “ *eny an-tanany ankavanana* ” dia mampahatsiahy ny fitondrany maharitra izay hany afaka manome ny fitahian'Andriamanitra; izay matetika no lazain'ny fahavalony tsy mahatoky. Ny *kintana* dia tandindon'ny mpitondra hafatra ara-pivavahana satria tahaka ny *kintana* ao amin'ny Gen. 1:15, ny anjara asany dia ny “*hazava ny tany* ”, raha ny momba azy, ny fahamarinan'Andriamanitra. Amin'ny andro hiverenany, Jesosy dia hanangana ny olom-boafidiny avy amin'ny vanim-potoana rehetra izay aseho amin'ny anaran'ireo Antenimiera *fito* . Ao amin'io teny manodidina be voninahitra io, ho azy sy ny olom-boafidiny mahatoky, dia maneho ny tenany ho “ *Tenin'Andriamanitra* ” izy, izay mariky ny “*sabatra maranitra roa lela* ” ao amin'ny Heb.4:12. Io no ora hanome fiainana sy fahafatesana io *sabatra* io, araka ny finoana asehon'io *tenin'Andriamanitra* voasoratra ao amin'ny Baiboly io izay asehon'ny Apok. 11:3 ho “ *vavolombelona roa* ” an'Andriamanitra. Ao amin'ny olombelona, ny bika aman'endriny ihany no ahafantarana azy ary ahafahana manavaka azy; izany no singa iray amin'ny identification par excellence. Ao amin'io fahitana io, Andriamanitra dia mampifanaraka ny tarehiny amin'ny teny manodidina. Ao amin'ny Daniela, ao amin'ny fahitana, Andriamanitra dia maneho ny tavany amin'ny alalan'ny “ *tselatra* ”, izay tandindon'ny andriamanitra grika Zeosy, satria ny fahavalon'ilay faminiana dia ny vahoaka

grika Seleucid an'ny Mpanjaka Antiochos IV, izay nanatanteraka ny faminiana tamin'ny – 168 In. Ny fahitana ny Apokalipsy, ny endrik'i Jesosy koa dia maka ny endriky ny fahavalony izay amin'izao fotoana izao dia “ *ny masoandro izay mamirapiratra amin'ny heriny* ”. Marina fa io andrana farany io, mba hanafoanana tsy ho eo amin'ny tany izay rehetra mitandrina ny Sabata masina masina, dia mandrafitra ny ady amin'ny mpikomy ho fanajana ny “andron'ny masoandro tsy resy” natsangan'ny emperora tamin'ny 7 Martsa 321. Constantine 1er. Io toby mpikomy io dia hahita eo anoloany ny “ *masoandron'ny rariny araka an'Andriamanitra* ” amin'ny heriny rehetra araka an'Andriamanitra, ary izany, amin'ny andro voalohany amin'ny lohataona 2030.

Andininy 17: “ *Rehefa nahita azy aho, dia lavo toy ny maty teo antongony. Nametra-tanana tamiko izy ka nanao hoe: Aza matahotra!* »

Amin'ny fanehoan-kevitra toy izany, i John dia miandrindra fotsiny izay hiafaran'ireo izay hifanandrina aminy amin'ny fotoana hiverenany. Nitovy ny fitondran-tenan'i Daniela, ary tamin'ireo toe-javatra roa ireo, dia nanome toky sy nampahery an'i Jesosy mpanompony nahatoky, ny mpanompony, i Jesosy. “ *Ny tanany ankavanana* ” dia manamafy ny fitahiany sy amin'ny fahatokiany, tsy tahaka ireo mpikomy tao amin'ny toby hafa, ny olom-boafidy dia tsy manana antony hatahorana an'Andriamanitra izay tonga hamonjy azy noho ny fitiavana. Ny teny hoe “ *aza matahotra* ” dia manamafy ny teny manodidina farany nasongadina nanomboka tamin'ny 1843, tamin'ny alalan'ity hafatra Advantista avy amin'ny anjely voalohany ao amin'ny Apok. 14:7 ity: “ *Hoy izy tamin'ny feo mahery: Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy, fa amin'ny andro hahafatesany. tonga ny fitsarana; ary miankohofa eo anatrehan'izay nanao ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina ary ny loharano.* » ; izany hoe ilay Andriamanitra nahary.

Andininy 18: “ *Izaho no voalohany sy farany, ary Ilay velona. efa maty aho; ary indro, velona mandrakizay mandrakizay Aho. Mitana ny fanalahidin'ny fahafatesana sy ny helo aho.* »

Jesosy tokoa, ilay mpandresy ny devoly, ny ota ary ny fahafatesana no maneho ny tenany amin'ireo teny ireo. Ny teniny hoe “ *ny voalohany sy ny farany* ” dia manamafy ny hafatra momba ny fiandohana sy ny fiasaran'ny andro voarakitra ao amin'ilay faminiana, kanefa amin'izany fotoana izany, Jesosy dia nanamafy ny maha-Andriamanitra maha-olombelona Azy hatramin'ny voalohany ka hatramin'ny farany. Izay “ *mihazona ny fanalahidin'ny fahafatesana* ” dia manana fahefana hanapa-kevitra hoe iza no ho velona sy iza no ho faty. Ny ora hiverenany dia ny hitsanganan'ny olony masina amin'ny “ *fitsanganana voalohany* ” natokana ho an'ireo “ *maty sambatra ao amin'i Kristy* ” araka ny Apok. 20:6. Andeha isika hanaisotra ny angano rehetra momba ny lovantsofin'ny Kristianisma sandoka lova grika sy romana, ary aoka isika hahatakatra fa ny “ *fasan'ny maty* ” dia tanin'ny tany izay nanangona ny maty niova ho vovoka, araka ny voasoratra ao amin'ny Gen. 3:19: “ *Ny fahatsembohan'ny tavanao no hahazoanao hanina mandra-piverinao any amin'ny tany izay nanalana anao; fa vovoka ianao, ary hiverina ho vovoka indray ianao.* ”. Tsy hisy dikany intsony ireo sisan-javatra ireo, satria ny Mpamorona azy dia hanangana azy amin'ny maha-izy azy rehetra voasokitra ao amin'ny fitadidiany masina, ao amin'ny

vatana any an-danitra *tsy mety lo* (1 Kor. 15:42) mitovy amin'ny an'ireo anjely izay tsy mivadika amin'Andriamanitra. “ *Fa amin'ny fitsanganan'ny maty dia tsy hisy hanambady na hanambady, fa ho tahaka ny anjelin'Andriamanitra any an-danitra. Mat.22:30*”.

Nohamafisina ny hafatra ara-paminaniana momba ny hoavy

Andininy 19: “ *Koa soraty izay efa hitanao sy izay ankehitriny ary izay mbola ho avy ao aoriany* ”

Ao amin'io famaritana io, Jesosy dia manamafy ny fitantarana ara-paminaniana momba ny fotoana maneran-tany amin'ny vanim-potoana kristiana izay hifarana amin'ny fiverenany amim-boninahitra. Ny fotoan'ny apostoly dia mahakasika ny fitenenana hoe “ *izay hitanao* ” ary noho izany Andriamanitra dia nanondro an'i Jaona ho vavolombelona nanatri-maso ny asan'ny apostoly. Nanatri-maso ny “ *fitiavana voalohany* ” an'ilay Voafidy voalaza ao amin'ny Apok. 2:4 izy. “... *ireo izay* ” dia mahakasika ny fiafaran'ny andron'ny apostoly izay mbola velona sy mavitrika i Jaona. “... , *ary ireo izay ho avy ao aoriany* ” dia manondro ireo fisehoan-javatra ara-pivavahana izay hitranga mandrapahatongan'ny fotoana hiverenan'i Jesoa Kristy, ary any aoriana, mandrapahatongan'ny faran'ny arivo taona fahafito.

Andininy 20: “ *Ny zava-miafina ny amin'ny kintana fito izay hitanao teny an-tanako ankavanana sy ny amin'ny fanaovan-jiro volamena fito. Ny kintana fito dia ny anjelin'ny Fiangonana fito, ary ny fanaovan-jiro fito dia ny Fiangonana fito.* ”.

“ *Ny anjelin'ny Fivoriambe fito* ” no voafidy tamin'ireo vanim-potoana fito rehetra ireo. Satria ny teny hoe “ *anjely* ”, avy amin'ny teny grika hoe “*aggelos*”, dia midika hoe mpitondra hafatra, ary manondro ireo anjely any an-danitra izy io raha tsy manazava izany ny teny hoe “*celestial*”. Toy izany koa, ny “ *fanaovan-jiro fito* ” sy ny “ *Fivoriambe fito* ” ahiana ao amin'ny fanehoan-keviko dia atambatra eto. Ny Fanahy àry dia manamafy ny fandikako: ny “ *fanaovan-jiro fito* ” dia maneho ny fanamasinana ny fahazavan'Andriamanitra ao anatin'ireo vanim-potoana fito voatondro amin'ny anaran'ireo “ *Fivoriambe fito* ”.

Apokalypsy 2: Ny Fiangonan'i Kristy nanomboka tamin'ny 1843

Ao amin'ny lohahevitra ny *taratasy*, dia hitantsika ao amin'ny Apokalypsy 2, hafatra efatra mikendry ny fotoana eo anelanelan'ny 94 sy 1843, ary ao amin'ny Apokalypsy 3, hafatra telo mitantara ny fotoana nanomboka tamin'ny 1843-44 ka hatramin'ny 2030. ny *litera voalohany sy farany*: “ *Efesosy sy Laodikia* ” izay midika hoe: manipy sy mitsara olona; ny fiandohana sy ny fiafaran'ny vanim-potoan'ny fahasoavana kristiana. Ao amin'ny Apok. 2, amin'ny faran'ny toko, ny Fanahy dia mamoaka ny fiandohan'ny "lohahevitra Advantista momba ny fiverenan'i Kristy" izay mikendry ny daty 1828 napetraka mialoha ao amin'ny Dan. 12:11. Ary koa, misesy ny fotoana, ny fiandohan'ny toko faha-3 amin'ny Apokalypsy dia azo ampifandraisina ara-dalàna amin'ny daty 1843 izay nanamarika ny fiandohan'ny fisedrana ny finoana Advantista. Nisy hafatra nampifanarahana tonga hanamarina ny finoana Protestanta voaporofa hoe: “ *Maty ianao* ”. Nilaina ireo fanazavana ireo mba hanamafisana ny fifandraisan'ireo hafatra amin'ireo daty voatondro ao amin'ny Daniela. Fa ny fahitan'ny Apokalypsy dia mitondra fanambarana momba ny fiandohan'ny vanim-potoana kristiana izay tsy novolavolain'i Daniela. Ireo taratasy na hafatra nalefan'i Jesosy ho an'ny mpanompony nandritra ny androntsika dia nanafoana ny tsy fahazoan'ny fivavahana diso ny hevi-diso sy mamitaka izay mahakasika ny mpino kristianina maro be. Ao no ahitantsika an'i Jesosy tena izy miaraka amin'ny fitakiany ara-dalàna sy ny fanaratsiana ara-drarin'ny mandrakariva. Ireo *litera efatra* ao amin'ny Apok. 2 dia mikendry, nifandimby, vanim-potoana efatra teo anelanelan'ny 94 sy 1843.

-potoana 1 : Efesosy

Tamin'ny taona 94, vavolombelona farany tamin'ny fanombohan'ny Antanimieran'i Kristy

Andininy 1: “ *Soraty ho amin’ny anjelin’ny fiangonan’i Efesosy : Izao no lazain’ily mitana ny kintana fito eny an-tànany ankavanana, Izay mandeha eo amin’ny fanaovan-jiro volamena fito: ”*

Amin’ny anarana hoe *Efesosy* , avy amin’ny voalohany, fandikana ny teny grika hoe "Efesiana" izay midika hoe manomboka, Andriamanitra dia miresaka amin’ny mpanompony nanomboka tamin’ny fotoana nanombohan’ny Fiangonan’i Kristy, tamin’ny andron’i Domitien emperora romana (81-96).). Ny Fanahy àry no mikendry ny fotoana handraisan’i Jaona avy amin’Andriamanitra ny fanambarana izay lazainy amintsika. Izy no apostoly farany mbola velona tamin’ny fomba mahagaga ary irery no vavolombelona nanatri-maso farany tamin’ny fanombohan’ny Fiangonan’i Jesoa Kristy. Tsaroan’Andriamanitra ny heriny masina; Izy irery ihany no “ *mihazona ny tanany ankavanana* ”, tandindon’ny fitahiany, ny fiainan’ny olom-boafidiny, ny “ *kintana* ”, izay tsarainy ny asany, vokatry ny finoany. Miankina amin’ny raharaha, mitahy na manozona izy. " *Mandeha* " Andriamanitra , dia fantaro fa mandroso amin’ny fotoan’ny tetikasany Izy amin’ny alalan’ny taranaka mifandimby, ny fiainan’ny olom-boafidiny sy ny zava-mitranga amin’izao tontolo izao izay feheziny na iadiany: "ary mampianatra azy hitandrina izay rehetra nandidiako azy . *ho anao. Ary indro, Izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan’ny fahataperan’izao tontolo izao. Mat.28:20*". Mandra-pahatongan’ny fahataperan’izao tontolo izao, ny olom-boafidiny dia tsy maintsy manatanteraka ny asa izay efa nomaniny mialoha ho azy ireo: “ *Fa asany isika, voaforona tao amin’i Kristy Jesosy ho amin’ny asa tsara, izay namboarin’Andriamanitra rahateo, mba ho antsika. mety hampihatra azy ireo. Efes. 2:10. Ary tsy maintsy hifanaraka amin’ny fepetra manokana takiana amin’ny tsirairay amin’ireo vanim-potoana fito izy ireo. Satria ny lesona omena ao amin’ny “ Efesiana ” dia manan-kery mandritra ireo vanim-potoana fito; ny “ kintana fito nohazonin’ny tanany havanana ” dia azony avela hianjera sy hianjera amin’ny tany, izay mahakasika ny Kristianina mpikomy. Tsarovy ny hevitra fa ny “ fanaovan-jiro ” dia tsy ilaina afa-tsy rehefa manome hazavana, ary mba hanome hazavana dia tsy maintsy feno menaka, tandindon’ny Fanahy Masina.*

Andininy 2: “ *Fantatro ny asanao sy ny fisasaranao ary ny faharetanao. Fantatro fa tsy zakanareo ny olon-dratsy; fa efa nizaha toetra izay milaza ny tenany ho Apostoly ianareo, nefa tsy Apostoly, ary manana izany ianareo hita mpandainga; »*

Attention ! Tena zava-dehibe ny fanenjanan’ny matoanteny conjugation, satria izy ireo no mamaritra ny fotoana nokendrena tamin’ny vanim-potoanan’ny apostoly. Ao amin’io andinin-teny io ny matoanteny mitambatra amin’izao fotoana izao dia manondro ny taona 94, fa ireo tamin’ny andro taloha kosa dia mifandray amin’ny fotoan’ny fanenjehana nataon’i Néron, mpanjaka romanina, teo anelanelan’ny taona 65 sy 68.

Ao amin’ny 94, ny Kristiana dia tia ny fahamarinana izay mbola tsy mivadika sy tsy voadina, ary mankahala ny mpanompo sampy " *ratsy* " ary indrindra indrindra teo amin’izy ireo, dia ny Romanina nanjaka tamin’izany fotoana izany. Misy antony izany, ary izany dia satria mbola velona ny Apôstôly Jaona, toy ny vavolombelona maro hafa fahiny momba ny fahamarinana nampianarin’i Jesoa Kristy. " *Mpandainga* " dia mora sarona. Fa amin’ny vanim-

potoana rehetra, ny tsimparifary tsy niova fo dia miezaka ny hifangaro amin'ny vary, satria mbola lehibe ny fahatahorana an'Andriamanitra, ary mahasarika sy manintona ny hafatry ny famonjena. Mampiditra hevi-diso ao anatin'ilay fotopampianarana izy ireo. Saingy ao anatin'ny fitsapana ny fitiavana ny fahamarinana, dia tsy nahomby izy ireo ary tsy saron'ireo olom-boafidy tena nohazavaina. Toy izany koa, momba ny lasa tamin'ny vanim-potoanan'ny apostoly, “ *efa notsapainao* ”, ny Fanahy dia mampahatsiahy ny fomba nampidiran'ny fitsapana ny fahafatesana ny saron-tava mamitaka ny Kristianina sandoka, ireo tena “ *mpandainga* ” nokendrena ato amin'ity andininy ity, eo anelanelan'ny 65 sy 68, fony i Néron. nanolotra ny olom-boafidin'i Kristy ho an'ny bibidia tao amin'ny Kolosiany, mba hanolotra fampisehoana feno ra ho an'ny mponin'i Roma. Nefa aoka homarihintsika fa i Jesosy dia mampahatsiahy io zotom-po tamin'ny vanim-potoana lasa io.

Andininy 3: “ *mba hanananao faharetana, ka niaritra fahoriana noho ny anarako ka tsy reraka.* ” »

Eto indray, tandremo ny teny fampiasan'ny matoanteny!

Raha mbola tazonina ny fijoroana ho vavolombelona momba ny faharetana, dia tsy misy intsony ny fijaliany. Ary Andriamanitra dia tsy maintsy mampahatsiahy ny fanekena ny fijaliana izay naseho sy nomem-boninahitra tamim-pahamendrehana tokony ho 30 taona teo ho eo talohan'izay, teo anelanelan'ny taona 65 sy 68, fony i Néron, Romana mpandatsa-dra, nanolotra ny Kristianina ho amin'ny fahafatesana, natolotra ho toy ny fijery, ho an'ny olony mpivadika sy mpanao kolikoly. Tamin'io fotoana io ihany no “ *nijaly* ” tamin'ny “ *anarany* ” ny toby voafidy ary tsy “ *reraka* ”.

Andininy 4: “ *Fa ny hanoherana anao dia ny nahafioziana ny fitiavanao voalohany.* ” »

Lasa mazava sy voamarina ny fandrahonana naroso. Tamin'izany fotoana izany dia nahatoky ny Kristiana, saingy nalemy na tsy nisy intsony ny zotom-po nasehon'i Néron; Ilay antsoin'i Jesosy hoe “ *very ny fitiavanao voalohany* ”, dia nanoro hevitra tamin'ny vanim-potoana 94, ny fisian'ny fitiavana faharoa, izay ambany lavitra noho ny voalohany.

Andininy 5: “ *Koa tsarovy izay nitoeranao fony tsy mbola lavo, dia mibebaha, ka manaova ny asanao taloha; fa raha tsy izany, dia ho avy aminao Aho ka hanaisotra ny fanaovan-jironao amin'ny fitoerany, raha tsy mibebaka ianao.* ” »

Ny fanajana na ny fanekena tsotra fotsiny ny fahamarinana dia tsy mitondra famonjena. Mitaky bebe kokoa amin'izay vonjeny Andriamanitra mba hahatonga azy ireo ho namany mandrakizay. Ny finoana ny fiainana mandrakizay dia midika ho fampihenana-danja ny fiainana voalohany. Tsy miova mandrakizay ny hafatr'i Jesosy araka ny Matio 16:24 ka hatramin'ny 26: “ *Ary hoy Jesosy tamin'ny mpianany: Raha misy ta-hanaraka Ahy, aoka izy handà ny tenany, ary aoka izy hitondra ny hazo fijaliany. Araho aho. Fa na iza na iza no ta-hamonjy ny ainy dia hahavery izany; Ary inona no soa ho azon'ny olona, raha mahazo izao tontolo izao, raha very ny ainy? Ary inona no homen'ny olona ho takalon'ny ainy?* ” » Ny fandrahonana hanesorana ny Fanahiny, aseho amin'ny alalan'ny “ *fanaovan-jiro* ”, dia mampiseho fa, ho an'Andriamanitra, ny finoana marina dia lavitry ny

hoe marika tsotra miraikitra amin'ny fanahy iray. Tamin'ny vanim-potoanan'ny Efesiana, ny fanaovan-jiro tandindonan'ny Fanahin'Andriamanitra dia tany Atsinanana, tao Jerosalema izay nahaterahan'ny finoana Kristiana ary tao amin'ireo fiangonana noforonin'i Paoly tany Gresy sy Torkia ankehitriny. Tsy ho ela dia hafindra any Andrefana ny foibe ara-pivavahana ary indrindra any Roma any Italia.

Andininy 6: “ *Kanefa manana izao ianao: halanao ny asan'ny Nikolaita, izay halako koa.* »

Ao amin'io taratasy io, ny Romana dia nomena anarana ara-panoharana, taorian'ny hoe “ *ny ratsy fanahy* ”: “ *ny Nikolaita* ”, izay midika hoe, olona mpandresy na olon'ny Fandresena, izay nanjaka tamin'izany fotoana izany. Amin'ny teny grika, ny teny hoe "Nike" dia ny anaran'ny fandresena asehon'ny olona. Inona àry no “ *asan'ny Nikolaita* ” halan'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny? Paganisma sy ny syncretisme ara-pivavahana. Manaja andriamanitra mpanompo sampy maro izy ireo, izay manana andro amin'ny herinandro natokana ho azy ireo ny lehibe indrindra. Lova mivantana avy amin'ny fivavahana romana ny kalandrie misy antsika ankehitriny, izay manome ny anaran'ireo kintana fito, planeta na kintana, ao amin'ny rafi-masoandrantsika, ho an'ny fito andro amin'ny herinandro. Ary ny fivavahana tamin'ny andro voalohany natokana ho an'ny “masoandro tsy resy” dia hanome ara-potoana, manomboka amin'ny 321, antony manokana ho an'ily Andriamanitra Mpamorona hankahala ny “ *asa* ” ara-pivavahana nataon'ny Romana.

Andininy 7: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana: Izay maharesy dia havelako hihinana ny avy amin'ny hazon'aina, izay ao amin'ny paradisan'Andriamanitra.* »

Hafatra roa ao amin'io andininy io no mampahatsiahy ny fotoan'ny fandresena eto an-tany, dia ny “ *izay maharesy* ”, ary ny fotoana any an-danitra hahazoany valisoa.

Io raikipohy io no hafatra farany nolazain'i Jesosy tamin'ny mpanompony tamin'ny iray tamin'ireo vanim-potoana fito nokendren'ny faminiana. Ny Fanahy dia mampifanaraka izany amin'ny fepetra manokana amin'ny vanim-potoana tsirairay. Ny an'i Efesosy no manamarika ny fiandohan'ny fotoana resahin'ny faminiana, ka Andriamanitra dia manolotra famonjena mandrakizay ho azy amin'ny endriky ny fiandohan'ny tantaran'ny tany. Ny endrik'i Jesosy dia nipoitra teo ambanin'ily *hazon'aina amin'ny* saha eto an-tany izay noforonin'Andriamanitra mba hametrahana ny olona tsy manan-tsiny sy madio eo. Apo.22 dia maminany ny amin'ny famerenana amin'ny laoniny ny Edena nohavozina ho an'ny fahasambaran'ireo olom-boafidy mpandresy eto amin'ny tany vaovao. Ny raikipohy aseho isaky ny misy dia mahakasika ny lafiny iray amin'ny fiainana mandrakizay natolotr'i Jesosy Kristy ho an'ny olom-boafidiny irery ihany.

-potoana 2 : Smyrna

Teo anelanelan'ny taona 303 sy 313, ny fanenjehana “imperial” romana farany

Andininy 8: “ *Soraty ho an’ny anjelin’ny fiangonana any Smyrna : Izaon tenin’ny Voalohany sy ny Farany, izay efa maty ka velona indray: ”*

Amin'ny anarana hoe " *Smyrna* " amin'ny litera faharoa, nadika avy amin'ny teny grika hoe "smurna" izay midika hoe " *miora* ", Andriamanitra dia mikendry ny fotoan'ny fanenjehana mahatsiravina notarihan'ny mpanjaka romanina Diocletian. “ *Miora* ” dia menaka manitra izay nanosotra zava-manitra ny tongotr'i Jesosy taloha kelin'ny nahafatesany ary nentin'ireo olon-kendry avy tany Atsinanana ho fanatitra tamin'ny nahaterahany. Hitan'i Jesosy tamin'io fitsapana io ny zotom-pon'ny tena finoana izay tsy hitany intsony tao amin'ny 94. Ireo manaiky ho faty amin'ny anarany dia tsy maintsy mahafantatra fa efa nandresy ny fahafatesana i Jesosy, ary ho velona indray izy, ka ho afaka hanangana azy ireo amin'ny maty tahaka ny nataony. ' nanao izany ho an'ny tenany. Ny Kristianina ihany no resahin'ilay faminiana, ary i Jesosy no solontenan'ny “ *voalohany* ”. Amin'ny fampifangaroana ny tenany amin'ny fiainan'ny mpanompony, dia hisolo tena azy koa ny Kristianina “ *farany* ”.

Andininy 9: “ *Fantatro ny fahorianao sy ny fahantranao (na dia manankarena aza ianao), ary ny fitenenan-dratsy ataon'izay milaza ny tenany ho Jiosy, kanjo tsy izy, fa synagogan'i Satana. »*

Nejehin'ny Romanina ny Kristianina, ka nesorina ny fananany ary matetika novonoina ho faty. Kanefa ireny fahantrana ara-nofy sy ara-nofy ireny no mahatonga azy ireo ho manankarena ara-panahy amin'ny fepetran'ny finoana ny fitsaran'Andriamanitra. Etsy an-danin'izany, dia tsy manafina ny fitsarany izy ary manambara, amin'ny teny mazava tsara, ny hasarobidiny omeny ny fivavahana jiosy izay nandà ny fenitry ny famonjena araka an'Andriamanitra, tamin'ny tsy fanekena an'i Jesosy Kristy, araka ny faminiana ao amin'ny Soratra Masina. Nafoin'Andriamanitra ny Jiosy, ka lasan'ny devoly sy ny demoniany ny Jiosy ka lasa “ *synagogan'i Satana* ” ho an'Andriamanitra sy ny tena olom-boafidiny.

Andininy faha-10: “ *Aza matahotra izay hiaretanao. Indro, ny devoly efa hanao ny sasany aminareo ao an-tranomazina, mba hozahan-toetra hianareo, ary hiaritra fahoriana hafoloana. Aoka ho mahatoky hatramin'ny fahafatesana ianao, dia homeko anao ny satroboninahitra fiainana. »*

Ao amin'io andininy io, ny devoly dia antsoina hoe Diocletian, io emperora romana lozabe io sy ireo “tetrarka” niaraka taminy dia nanana fankahalana mahery vaika tamin'ireo Kristiana tian'izy ireo hovonoina. Ny fanenjehana na ny “ *fahoriana* ” nambara dia nitohy nandritra ny “ *folo andro* ” na “folo taona” raha ny marina, teo anelanelan'ny 303 sy 313. Ho an'ny sasany amin'ireo izay “ *mahatoky hatramin'ny fahafatesana* ” ho maritiora voatahy indrindra, dia nomen'i Jesosy “ *ny satro-boninahitry ny fiainana* ” . ; mariky ny fandreseny ny fiainana mandrakizay.

Andininy 11: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana: Izay maharesy dia tsy hiharan'ny fahafatesana faharoa. »*

Ny lohahevitra ny hafatra amin'ny faran'ny vanim-potoana dia fahafatesana. Amin'ity indray mitoraka ity, ny Fanahy dia mamoka famonjena amin'ny fampahatsiahivana antsika fa izay tsy manaiky ny fahafatesan'ny maritiora voalohany ho an'Andriamanitra dia tsy maintsy hijaly, tsy ho afa-

mandositra, "ny fahafatesana faharoa" amin'ny " farihy afo " amin'ny fitsarana farany. . " *Fahafatesana faharoa* " izay tsy hikasika ny olom-boafidy satria hiditra amin'ny fiainana mandrakizay mandrakizay.

Vanim-potoana faha-3 : Pergamosy

Tamin'ny taona 538, ny fametrahana ny fitondran'ny papa tany Roma
Andininy 12: " *Soraty ho an'ny anjelin'ny fiangonana any Pergamosy : Iza no lazain'ily manana sabatra maranitra roa lela: "*

Amin'ny anaran'i *Pergamosy* , Andriamanitra dia mamoka ny fotoana *fijangajangana ara-panahy* . Amin'ny anarana hoe *Pergamosy* , fakany grika roa, "pé-rao, ary gamos", dia nadika hoe "mandà ny fanambadiana". Io no ora mahafaty amin'ny fiandohan'ny *loza* hanjo ny Kristianina hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Tamin'ny fikendrena ny daty 313, ny vanim-potoana teo aloha dia nanolo-kevitra ny hahazo fahefana sy ny fitondran'ny mpanompo sampy ny Emperora Constantin I ' zanaky ny tetrarka Constantius Chlorus, ary nandresy tamin'i Maxentius. Tamin'ny didim-panjakana tamin'ny 7 martsa 321, dia nandao ny andro fitsaharana isan-kerinandro amin'ny Sabata masina amin'ny andro masina fahafito izy, dia ny asabotsy misy antsika ankehitriny, ka naleony ny andro voalohany notokanana, tamin'izany fotoana izany, noho ny fanompoam-pivavahana mpanompo sampy an'ily andriamanitra masoandro, dia ny "Sol. Invictus", ily Masoandro tsy resy. Tamin'ny fankatoavana azy, ny Kristianina dia nanao "fijangajangana ara-panahy", izay nanomboka tamin'ny 538 no ho fitsipika ofisialin'ny papa romana mifandray amin'ny vanim-potoanan'i *Pergamôna* . Nanaraka an'i Vigilius , ily mpitondra fivavahana vaovao naorin'ny Emperora Justinien ^I, ireo Kristianina nivadika. Nanararaotra ny fifandraisany tamin'i Théodora, ily mpivaro-tena nanambady ny emperora, io mpisarika ny saina io, mba hahazoana io toeran'ny papa izay nitomboan'ny fahefany ara-pivavahana maneran-tany vaovao, izany hoe ny Katolika. Noho izany, eo ambanin'ny anarana hoe ***Pergamosy*** , Andriamanitra dia manameloka ny fanaon'ny "Alahady", anarana vaovao sy anton'ny ***fanitsakitsaham-bady ara-panahy*** , izay eo ambanin'ny "andron'ny masoandro" taloha nolovaina tamin'i Constantin dia mbola manome voninahitra ny fiangonana kristiana romana. Mitonona ho i Jesoa Kristy izy io ary milaza azy, amin'ny anaram-boninahitry ny lohan'ny papa azy, hoe "vikarin'ny Zanak'Andriamanitra" (Fisolona na solon'ny Zanak'Andriamanitra), amin'ny teny latina hoe "VICARIVS FILII DEI", ny isan'ny taratazin'ny izay " 666 "; isa mifanaraka amin'izay lazain'ny Apok. 13:18 ho an'ny singa ara-pivavahan'ny " *bibidia* ". Noho izany, ny vanim-potoana antsoina hoe *Pergamosy* dia manomboka amin'ny fitondran'ny papa tsy mandefitra sy mandrombaka izay manaisotra an'i Jesosy Kristy, ily Andriamanitra Tsitoha tonga nofo, ny anaram-boninahitra hoe Lohan'ny Fiangonana, araka ny Dan.8:11; Efes.5:23: " *Fa ny lahy no lohan'ny vavy, dia tahaka an'i Kristy koa no Lohan'ny fiangonana, dia ny tenany, ary Izy no Mpamonjy.* "Fa mitandrema! Io hetsika io dia avy amin'Andriamanitra mihitsy. Raha ny zava-misy dia izy no nanaisotra sy nanolotra tamin'ny fitondran'ny papa ny finoana kristiana izay nanjary nivadika tamin'ny fomba ofisialy. Ny *hambom-pon'io* fitondrana io, voatonona ao amin'ny Dan. 8:23, dia tonga hatramin'ny nahatonga azy handray andraikitra mba "

hanova ny andro sy ny lalàna ” izay naorin’Andriamanitra manokana, araka ny Dan.7:25. Ary ankoatra izany, raha tsy niraharaha ny fampitandremany izy mba tsy hiantso olona ara-panahy ho "ray", dia manao ny tenany ho tompoina amin'ny anaram-boninahitra hoe "Ray Masina Indrindra", ka nanandratra ny tenany ho ambonin'ilay Andriamanitra Mpamorona, mpanao lalàna, ary ho hitany fa mahasoa izany indray andro any: “ *Ary aza miantso olona ety an-tany ho rainareo; fa iray ihany ny Rainareo, dia izay any an-danitra.* (Mat. 23:9). Io mpanjaka olombelona io dia manana mpandimby, izay amin’ny alalan’izy ireo no hitohizan’ny fitondrana sy ny fihoaram-pefy mandra-pahatongan’ny andro fitsarana izay nomanin’ilay lehibe indrindra sy mahery ary marina indrindra, ilay tena “Ray Masina any an-danitra”.

Ny Emperora Justinian I^{ary no} nanangana an’io fitondrana ara-pivavahana io izay noheverin’Andriamanitra ho “fijangajangana” taminy. Ny maha zava-dehibe ny fahatezerana noho izany dia tsy maintsy asiana marika sy voasokitra ao amin’ny tantara. Marihina fa tamin’ny taona 535 sy 536, nandritra ny fitondrany, dia nisy fipoahana volkano goavam-be roa izay hanamaizina ny atmosfera ary hiteraka areti-mandringana mahafaty amin’ny taona 541, izay tsy ho faty raha tsy amin’ny 767, miaraka amin’ny tampon’ny fanafihana faran’izay mafy indrindra, tamin’ny 592. tsy maka endrika mahatsiravina kokoa, ary ny antsipiriany momba io lohahevitra io dia homena ao amin’ny andininy manaraka.

Andininy 13: “ *Fantatro izay onenanao, ary fantatro fa ao ny seza fiandrianan’i Satana. Tsaroanareo ny anarako, ary tsy nandà ny finoako ianareo, na dia tamin’ny andron’i Antipasy, vavolombeloko mahatoky, izay novonoina teo aminareo, dia izay itoeran’i Satana.* »

Asongadin’ilay faminania ny “ *seza fiandrianana* ” sy ny toerana misy azy, noho ny lazany sy ny voninahitra omen’ny mpanota azy io ankehitriny. “Roma” indray no mbola manjaka indray, amin’ity indray mitoraka ity, eo ambanin’io lafiny fivavahana kristiana sandoka sy mpanompo sampy io. Ilay milaza ho “mpisolotoerana” (na vikaria), ny papa, dia tsy mahazo an’Andriamanitra hiantso azy manokana akory. Ny mpandray ny faminania dia olom-boafidy, fa tsy lavo, na mpanararaotra mankalaza ny fombafomba mpanompo sampy. Io toerana avon’ny finoana katolika romana io dia manana ny *seza fiandrianan’ny papa* ao Roma, ao amin’ny Lapan’i Lateran izay, tamimpahalalahan-tanana, no^{natolotr’i Constantin I} ho an’ny Evekan’i Roma. Io lapa Laterana io dia eo amin’ny Tendrombohitra Kaelio, iray amin’ireo “havoana fito any Roma” izay any atsimoatsinanan’ilay tanàna; Ny anarana Caelius dia midika hoe: lanitra. Io havoana io no lava indrindra sy lehibe indrindra amin’ireo fito, amin’ny velarantany. Eo akaikin’ny Eglizy Lateran, izay mbola misolo tena hatramin’izao, dia misy obelisk lehibe indrindra misy any Roma izay misy 13, satria mahatratra 47 metatra ny haavony. Hita tao ambanin’ny tany ambanin’ny 7 metatra ary nozaraina telo izy io, ka napetraky ny Papa Sixte V tamin’ny 1588, izay nandamina ny fitondran’ny Fanjakana Vatikana tamin’ny vanim-potoana arapaminania manaraka antsoina hoe *Tyatira* . Ity mariky ny fivavahana ejipsianina masoandro ity dia misy soratra lehibe eo amin’ny tsangambato izay mitondra azy izay mampahatsiahy ny tolotra nataon’i Constantin. Raha ny zavamisy, dia i Constantius II zanany lahy no nitondra izany avy tany Ejipta ho any

Roma, taorian'ny nahafatesan'ny rainy, mba hanatanteraka ampahany amin'ny fanirian-drainy izay naniry hitondra azy tany Constantinople. Io fanoloran-tena ho voninahitr'i Constantin I io ^{dia} noho ny fanirian'Andriamanitra kokoa noho ny an'ny zanak'i Constantin. Satria ny obelisk manontolo miaraka amin'ny faladiany avo dia manamafy ny rohy nambara mialoha, izay mahatonga an'i Constantin I ^{ho} fahefana sivily izay mametraka ny sisa amin'ny "andron'ny masoandro", ary ny papa, tamin'ny fotoanan'ny eveka tsotra an'ny Fiangonana Kristiana Roma, ny fahefana ara-pivavahana, izay hametraka, ara-pivavahana, io andro mpanompo sampy io amin'ny anarana hoe "Alahady" na, Andron'ny Tompo. Eo antampon'ity obelisk ity dia misy marika efatra miharihary izay mifanandrify amin'ity filaharana miakatra ity: liona 4 mipetraka eo amin'ny tendrony, mitodika any amin'ireo teboka kardinaly efatra, eo amboniny dia misy tendrombohitra efatra voahosin'ny tara-masoandro, ary eo ambonin'izany dia misy Kristianina iray mitambatra. hazo fijaliana. Eo amin'ireo teboka kardinaly efatra ny mariky ny liona dia manondro ny maha-mpanjaka amin'ny heriny manerana izao rehetra izao; izay manamafy, ny filazalazana azy ao amin'ny Dan. 7 sy 8. Apok. 17:18 dia hanamafy ny fitenenana momba an'i Roma hoe: " *Ary ravehivavy, izay hitanao, dia izy no tanàna lehibe izay manapaka ny mpanjakan'ny tany.* » Fanampin'izany, ny sariitatra ejipsianina voasokitra teo amin'ily obelisk dia mampahatsiahy ny "faniriana maloto ataon'ny mpanjaka amin'i Amona" ilay andriamanitra masoandro. Ireo zavatra rehetra ireo dia manambara ny tena toetran'ny finoana kristiana izay nanjaka tao Roma hatramin'ny andron'i Constantin I ' nanomboka tamin'ny 313, ny datin'ny fandreseny. Io obelisk io, sy ireo tandindona entiny, dia manamarina ny " *fahombiazan'ny* " mpanompon'ny devoly faminiana ao amin'ny Dan. 8:25, izay, tamin'ny alalan'i Constantin I ' dia nahomby tamin'ny fanomezana ny finoana kristiana ny fisehoan'ny syncretisme ara-pivavahana nomelohin'Andriamanitra mafy. ao amin'i Jesoa Kristy. Fintino ny hafatr'ireto tandindona ireto aho: "hazo fijaliana": finoana kristiana; "taratra masoandro": fanompoam-pivavahana amin'ny masoandro; "tendrombohitra": hery eto an-tany; "Liona efatra": mpanjaka sy hery eran-tany; "obelisk": Ota i Ejipta, hatramin'ny nikomian'i Faraon tamin'ny fifindra-monina, ary noho ny fahotana izay nanompo sampy an'i Amona andriamanitra masoandro. Nolazain'Andriamanitra tamin'ny finoana katolika romana novolavolain'i Constantin ^{I ireo fepetra ireo.} Ary amin'ireo tandindona ireo, amin'ny alalan'ny cartouche Egyptiana, dia ampiany ny fitsarany momba ny fanoloran-tena ara-pivavahana nataon'ireo evekan'i Roma, izay samy heveriny ho maloto; Efa nantsoin'ireo rahalahy ara-pivavahana tao an-tanàna hoe "papa" izy ireo. Ny fikambanan'ny finoana Kristiana amin'ny fivavahana amin'ny masoandro izay efa nampiharain'i Constantin sy nohajain'ny tenany, no niandohan'ny ozona mahatsiravina izay haloan'ny olombelona, hatrany hatrany amin'ny faran'izao tontolo izao. Tsy mifaninana amin'ireo emperora romana io *seza fiandrianana Laterana io, satria nanomboka tamin'i Constantin I ' dia tsy tany Roma intsony izy ireo, fa tany atsinanan'ny empira, tao Constantinople.* Noho izany, amin'ny tsy firaharahana ny fanambarana ara-paminiana nomen'i Jesosy Kristy an'i Jaona, dia olona maro be no lavon'ny fitaka ara-pivavahana lehibe indrindra hatramin'izay. Fa ny tsy fahalalany dia ota satria tsy tia ny fahamarinana izy ka dia natolotr'Andriamanitra ho amin'ny lainga sy ny

mpandainga isan-karazany. Ny tsy fahampian'ny fanabeazan'ny mponina tamin'ny vanim-potoanan'i *Pergamôna* dia manazava ny fahombiazan'ny fitondran'ny papa izay nampiharina sy notohanana'ireo emperora romana nifandimby tamin'izany fotoana izany. Izay tsy manakana ireo tompon'andraiki-panjakana tena lany marina handà sy handa io fahefana tsy ara-dalàna vaovao io; izay mitarika an'i Jesosy hanaiky azy ireo ho tena mpanompony. Rehefa natao ny toerana romana nisy ny olom-boafidy, dia mariho fa ny Fanahy dia hita tao amin'ireo mpanompo 538 izay nihazona ny finoana ny anaran'i Jesosy teo ampanajana ny alahady. Na izany aza, tao amin'io toeran'i Roma io, ny maritiora farany na "vavolombelona mahatoky" dia tsy hita afa-tsy tamin'ny andron'i Néron, tamin'ny 65-68 sy ny an'i Diocletian teo anelanelan'ny 303 sy 313. Nikendry ny tanànan'i Roma ny Fanahy, mampahatsiahy ny tsy fivadihan'ny " *Antipasy* " ny " *vavolombelony mahatoky* " tamin'ny andro taloha. Ity anarana grika ity dia midika hoe: manohitra ny rehetra. Toa manondro ny apostoly Paoly, ilay mpitory ny Filazantsaran'i Jesosy Kristy voalohany tao amin'io tanàna nahafatesany ho maritiora, notapahin-doha, tamin'ny taona 65 io, teo ambany fitarihan'ny emperora Néron. Andriamanitra àry dia manohitra ny anaram-boninahitra diso sy mamitaka hoe "mpisolo toerana ny Zanak'Andriamanitra" an'ny papa. Ny tena vicar dia i Paoly mahatoky, fa tsy i Vigilius nivadika, na izay mpandimby azy.

Nosokirin'ilay Andriamanitra Mpamorona tsitoha teo amin'ny zavaboary ireo fotoan-dehibe teo amin'ny tantaran'ny fivavahana tamin'ny vanim-potoana kristiana; fotoana izay ahitana toetra mahery vaika ny ozona izay misy vokany lehibe ho an'ny vahoaka kristianina. Efa nandritra ny fanompoany teto an-tany, i Jesosy Kristy dia nanome porofo tamin'ny apostoliny roa ambin'ny folo, talanjona sy talanjona, ny amin'ny fifehezany ny tafio-drivotra teo amin'ny Farihin'i Galilia; tafio-drivotra izay nampitony tao anatin'ny indray mipi-maso, araka ny baikony. Nandritra ny vanim-potoana misy antsika, ny vanim-potoana teo anelanelan'ny 533 sy 538 dia nandray io toetra voazona io, satria tamin'ny nananganan'ny Emperora Justinien I ny fitondran'ny papa, dia tian'Andriamanitra ^{hanasazy} ireo Kristiana izay nankatò ny didy navoakan'ny Emperora Constantin voalohany, izay tsy maintsy miala sasatra. tamin'ny "andron'ny Masoandro Tsy Resy" tamin'ny andro voalohany amin'ny herinandro, nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321. Tamin'io vanim-potoana voazonany io, Andriamanitra dia nahatonga ny fifohazan'ny volkano roa izay nanenika ny hemisphere Avaratra amin'ny planeta ary namela soritra teo amin'ny tany. Ny ila-bolantany atsimo koa hatrany amin'ny Antarctica. Volana vitsivitsy nifanelanelana, teo amin'ny antipodes nifandimby teo amin'ny faritry ny ekoatera, dia tena nahomby sy nahafaty olona tokoa ny fiparitahan'ny haizina. Vovoka an'arivo tapitrisany maro no miparitaka eny amin'ny habakabaka, ka tsy mahazo hazavana sy ny vokatra sakafy mahazatra ny olombelona. Ny masoandro eo amin'ny fara tampony dia manome hazavana mitovy amin'ny volana fenon'ny masoandro izay nanjavona tanteraka. Nomarihin'ny mpahay tantara io fijoroana vavolombelona io, araka ny nandraisan'ny tafik'i Justinien an'i Roma tao amin'ny Ostrogoths noho ny tafio-drivotra tamin'ny tapaky ny volana Jolay. Ny volkano voalohany antsoina hoe "K Krakatoa" dia any Indonezia ary nifoha tamin'ny Oktobra 535 niaraka tamin'ny habeny tsy hay eritreretina izay nanova ny faritra be tendrombohitra ho faritra an-

dranomasina mihoatra ny 50 km. Ary ny faharoa antsoina hoe "Ilopango" dia any Amerika Afovoany ary nipoaka tamin'ny Febroary 536.

Andininy 14: “ *Fa manan-teny aminao Aho, satria misy olona ao aminao izay mitana ny fampianaran'i Balama, izay nampianatra an'i Balaka hanisy fahatafintohinana teo anoloan'ny Zanak'Isiraely, ka nihinana hena naterina tamin'ny sampy sy nijangajanga izy. . »*

Ny Fanahy dia mamaritra ny toe-javatra ara-panahy naorina tao Roma. Nanomboka tamin'ny 538, ireo olom-boafidy nahatoky tamin'izany andro izany dia nanatri-maso ny fananganana fahefana ara-pivavahana iray izay ampitahain'Andriamanitra amin'ny mpaminany “ *Balàma* ”. Nanompo an'Andriamanitra io lehilahy io, nefa namela ny tenany ho voataonan'ny fitaoman-karena sy ny fananan'ny tany; ny zavatra rehetra nozarain'ny fitondrana papaly romanina. Fanampin'izany, i “ *Balàma* ” dia nahatonga ny faharavan'ny Isiraely tamin'ny nanambarany tamin'i “ *Balàka* ” ny fomba nandravana azy: Ampy izay ny hanosika azy hanaiky ny fanambadiana eo amin'ny Jiosy sy ny mpanompo sampy; zavatra nomelohin'Andriamanitra mafy. Amin'ny fampitahana azy amin'i “ *Balàma* ”, Andriamanitra dia manome antsika sarin'ny fitondran'ny papa. Ny olom-boafidy avy eo dia mahatakatra ny dikan'ireo asa izay ataon'Andriamanitra mihitsy no ataon'ny devoly sy ireo mpiara-miasa aminy any an-danitra sy eto an-tany. Ny ozon'ny fiangonana kristiana dia miankina amin'ny fananganan'ny mpanompo sampy ny “andron'ny masoandro tsy resy”, izay nomarihin'ireo kristiana nivadika hatramin'ny taona 321. Ary ny fitondran'ny papa, toa an'i “ *Balàma* ”, dia hiasa ho amin'ny fahalavoana sy hanamafy ny ozon'Andriamanitra. “ *Hena aterina amin'ny sampy* ” ihany no sary raha oharina amin'ny “andron'ny masoandro” mpanompo sampy. Nampiditra ny fanompoan-tsampy tao amin'ny fivavahana kristiana i Roma. Fa ny tokony ho takatrao dia mitovy toetra izy ireo ary mitovy ny vokany eo ambanin'ny fitsaran'Andriamanitra.... Indrindra fa ny ozona nateraky ny “ *Balàma* ” tamin'ny vanim-potoana kristiana dia hitohy hatramin'ny faran'izao tontolo izao, izay voamariky ny fiverenan'i Jesosy Kristy amin'ny voninahiny. Ny tsy fivadihan'ny Kristianina koa dia ampitahaina amin'ny an'ny Hebreo izay nanolo-tena ho amin'ny “ *fijangajangana* ” rehefa avy nampahazavain'Andriamanitra azy ireo ny didiny folo. Teo anelanelan'ny 321 sy 538, dia nanao zavatra toa azy ireo ny Kristianina nivadika. Ary mbola mitohy mandraka androany izany hetsika izany.

Andininy 15: “ *Ary toy izany koa, misy olona mifikitra amin'ny fampianaran'ny Nikolaita. »*

Ao amin'io hafatra io, ny anaran'ireo “ *Nikolaita* ” voatonona tany *Efesosy* dia hita indray ato amin'ity taratasy ity. Fa “ *ny asa* ” mahakasika azy ireo any *Efesosy* no lasa “ *fampianarana* ” eto. Ny Romanina sasany, raha ny marina, dia lasa Kristianina, nanomboka *tamin'i Efesosy*, ary avy eo dia Kristianina nivadika nanomboka tamin'ny 321, ary izany, tamin'ny fomba ofisialy ara-pivavahana nanomboka tamin'ny 538, tamin'ny fanomezam-boninahitra ny “ *fampianarana* ” katolika romana .

Andininy 16: “ *Koa mibebaha ianareo; fa raha tsy izany, dia ho avy aminao faingana Aho ka hiady aminy amin'ny sabatry ny vavako. »*

Amin'ny fifohazana ny “*ady*” tarihin'ny “Teniny”, “*ny sabatry ny vavany*”, ny Fanahy dia manomana ny teny manodidina ny hafatra fahefatra ho avy. Izany dia ny amin'ny ^{taonjato faha-16}, izay hanaparitahan'ny Baiboly, ilay teny masina nosoratany, ny “*vavolombelona roa*” ao amin'ny Apok. 11:3, ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra sy hanala saronana ny finoana katolika romana sandoka.

Andininy faha-17: “*Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana: Izay maharesy no homeko mana miafina, ary izy no homeko vato fotsy; ary eo amin'io vato io dia misy anarana vaovao voasoratra, izay tsy misy mahalala afa-tsy izay mandray azy ihany.* »

Toy ny mahazatra, ny Fanahy dia mamoa lafiny iray amin'ny fiainana mandrakizay. Eto dia atolony antsika amin'ilay sary nambaran'ny mana nomen'ny Hebreo noana tany an'efitra karakaina sy karakaina ary maina izany. Nampianatra Andriamanitra avy eo fa afaka miaro sy manalava ny fiainan'ny olom-boafidiny amin'ny alalan'ny heriny mamorona Izy; izay hotanterahiny amin'ny fanomezana ny fiainana mandrakizay ho an'ny olom-boafidiny. Izany no ho fiafaran'ny tetikasany famonjena manontolo.

Ny olom-boafidy amin'izay fotoana izay dia hahazo ny fiainana mandrakizay ho valisoa izay lazain'ny Fanahy amin'ny sary. “*Mana*” sarin'ny sakafo any an-danitra dia miafina ao amin'ny fanjakan'ny lanitra, ary Andriamanitra mihitsy no namorona izany. Tamin'ny tandindona fahiny, ny mana dia tao amin'ny toerana masina indrindra izay efa naneho ny lanitra izay hanjakan'Andriamanitra amin'ny fiandrianany. Ao amin'ny fanao romana, ny “*vato fotsy*” dia maneho ny latsa-bato “eny”, ny mainty dia manondro ny “tsia”. Ny “*vato fotsy*” koa dia manondro ny fahadiovan'ny fiainan'ilay voafidy izay lasa mandrakizay. Ny fiainany mandrakizay dia eny avy amin'Andriamanitra izay maneho ny fandraisana feno hafanam-po sy lehibe avy amin'Andriamanitra. Satria nitsangana tamin'ny maty tao amin'ny vatana selestialy ilay voafidy, dia ampitahaina amin'ny “*anarana vaovao*” ny toetrany vaovao. Ary io toetra selestialy io, ho an'ny olom-boafidiny, dia mystery mandrakizay sy ho an'ny tsirairay: “*tsy misy mahalala izany*”. Noho izany dia tsy maintsy mandova sy miditra amin'izany toetra izany isika mba hahitana hoe inona izany.

Vanim-potoana faha-4 : Tyatira

Teo anelanelan'ny 1500 sy 1800, ny ady ara-pivavahana

Andininy 18: “*Soraty ho an'ny anjelin'ny fiangonana any Tyatira : Iza no lazain'ny Zanak'Andriamanitra, Izay manana maso tahaka ny lelafo, ary ny tongony tahaka ny varahina mirehitra:*”

Ny litera fahefatra dia mampahatsiahy ny anarana hoe “*Tiatira*”, fotoana izay nanomezan'ny finoana kristiana ny ligy katolika sy protestanta fampisehoana maharikoriko tamin'ny fifandonan'izy ireo tamin'ny ra. Saingy ity hafatra ity dia mitazona fahagagana lehibe. Ao amin'ny anarana hoe *Tyatira*, ny fototeny grika roa hoe “*thuao, téiro*” dia nadika hoe “ny fahavetavetana sy mitondra fahafatesana miaraka amin'ny fijaliana”. Ny teny grika izay manamarina io fandikana ny fahavetavetana io dia manondro, ao amin'ny rakibolana grika Bailly, ny kisoa na ny lambo rehefa mafana izy ireo. Ary eto dia ilaina ny fanazavana. Ny ^{taonjato faha-16}

dia nanamarika ny fifohazan'ny Protestanta izay nanohitra ny fahefan'ny fitondrana papaly romanina. Ankoatra izany, mba hanamafisana ny fahefany aranofo, dia nanangana ny Fanjakan'i Vatikana ny Papa Sixte V, izay hanome azy ho ara-dalàna sivily mifandray amin'ny fahefany ara-pivavahana. Izany no antony, nanomboka tamin'ny ^{taonjato faha-16}, ny fitondrana papaly dia namindra ny foibeny, izay tao amin'ny Lapan'i Lateran teo aloha, ho any amin'ny fananany ao Vatican, izay efa nanangana fanjakana papa mahaleo tena. Fa fitaka ihany anefa izany famindram-pahefana izany, satria mbola mipetraka ao amin'ny Lapan'i Laterana ilay milaza azy ho avy any amin'ny Fanjakan'i Vatikana; satria ao, ao amin'ny Laterana, no raisin'ny papa ny iraky ny firenena vahiny mitsidika azy. Noho izany, tamin'ny 1587, dia hita teo ambanin'ny 7 metatra tamin'ny tany sy tapany telo ilay obelisk namboarina naorina teo akaikin'ny Lapan'i Latran nanomboka tamin'ny 3 Aogositra 1588. Ny Fanjakana Vatikana dia any ivelan'i Roma, eo amin'ny havonana'i Vaticanus, eo amin'ny sisin-tany andrefana. ny Tiber izay manamorona ny tanàna hatrany avaratra ka hatrany atsimo. Rehefa nijery ny planin'io tanànan'i Vatikana io izahay, dia gaga aho nahita ny endriky ny lohan-kisoa, ny sofina tany avaratra, ary ny orona tany atsimo andrefana. Ny hafatr'ilay teny grika hoe “thuao” àry dia nohamafisin'Andriamanitra indroa sy nohamarinin'Andriamanitra, ilay mpandrindra an'ireo zavatra ireo. Ny finoana katolika nolovaina tao *Pergamosy* dia tonga tamin'ny fara tampon'ny fahavetavetany. Mahery setra amin'ny fankahalana sy habibiana an'ireo izay, rehefa nohazavain'ny Baiboly, tamin'ny farany, dia niely noho ny fanontam-pirinty, ary niampanga ny fahotany sy ny fanararaotana nataony. Mbola tsara kokoa aza, mandra-pahatongan'izany, ilay mpiambina ny Soratra Masina izay naverin'ny moanina tao amin'ny monasitera sy ny abbey, dia nanenjika ny Baiboly izay niampanga ny faharatsiany izy. Ary mamono ny mpanameloka amin'ny herin'ny mpanjaka jamba sy milefitra izy; ireo mpanatanteraka ny sitrapony. Ireo teny izay nanehoan'i Jesosy ny tenany tamin'ny teny hoe: “ *Izay manana maso tahaka ny lelafo ary ny tongony tahaka ny varahina mirehitra* », dia manambara ny famaizana nataony tamin'ireo fahavalony ara-pivavahana izay horinganiny amin'ny fiverenany eto an-tany. Ireo indrindra ireo foto-pisainana kristiana roa izay niady hatramin'ny fahafatesana “tamin'ny sabatra” sy ny fitaovam-piadiana tamin'ity toe-javatra ara-tantara tamin'ny andron'i *Tyatira ity* . “ *Ny tongony* ” dia hipetraka eo amin'ny “ *ranomasina sy ety an-tany* ” izay tandindon'ny finoana katolika sy ny finoana protestanta ao amin'ny Apok. 10:5 sy Apok. 13:1-11. Ny Katolika sy ny Protestanta, izay samy mpanota (fahotana = *varahina*), tsy mibebaka, dia lazaina ho “ *varahina mirehitra* ” izay misarika ny fahatezeran'ny fitsaran'Andriamanitra Jesosy Kristy. Tamin'ny nakany an'io sary io izay nanambarany ny “ *loza* ” lehibe ao amin'ny Apok. 1:15, Andriamanitra dia manambara ny ora izay nifaneken'ireo mpanenjika farany niray hina tamin'ireo zanany mahatoky niady hatramin'ny fahafatesana toy ny “bibidia” izay hanondro azy ireo ao amin'ny Baiboly. ny faminiana manontolo. Nanomboka tamin'i François 1^{ka} hatramin'ny Louis XIV, dia nifandimby ny ady ara-pivavahana. Ary tokony homarihintsika ny fomba nanehoan'Andriamanitra ny ozon'ny Frantsay, ny fanohanana mitam-piadiana ny papa hatramin'ny andron'i Clovis, mpanjaka voalohan'ny Franks. Mba hanamarihana ny apogee an'io ozona io, dia

napetrak'Andriamanitra teo amin'ny seza fiandrianan'i Frantsa i Louis XIV tanora, "dimy" taona. Iza no hafatra ao amin'ny Mpito. 10:16: " *Lozanao, ry tany izay zaza madinika no mpanjakany, ary ny mpanapaka hohanina nony maraina!* » Louis XIV dia nanimba an'i Frantsa tamin'ny fandaniana be loatra tamin'ny Lapan'i Versailles sy ny adiny lafo vidy. Nandao an'i Frantsa latsaka anaty fahantrana izy ary ny mpandimby azy Louis XV dia niaina ho an'ny libertinisma nozaraina tamin'ny namany tsy azo sarahina tamin'ny fanararaotana, Kardinaly Dubois. Toetra maharikoriko, Louis Tamin'ny fikendry lehilahy malemy fanahy sy tia fihavanana ho lasibatry izany fahatezerana izany, dia naharihahin'Andriamanitra ny fikasany hamely ny fitondrana ara-panjaka nandova, noho ny fitokisan'ny jamba tamin'ny fomba tsy ara-drariny tamin'ny fihatsarambelatsihy ara-pivavahana nataon'ny papa nanomboka tamin'i Clovis.

Andininy 19: " *Fantatro ny asanao, ny fitiavanao, ny finoanao, ny fanompoanao mahatoky, ny faharetanao, ary ny asanao farany mihoatra noho ny voalohany.* »

Ireo teny ireo, Andriamanitra dia miresaka amin'ny mpanompony " *mahatoky hatramin'ny fahafatesana* ", manolotra ny tenany hanao sorona araka ny endrik'ilay Tompony; eken'Andriamanitra ny " *asan'izy ireo* ", *satria mijoro ho vavolombelona ny amin'ny tena " fitiavany "* ny Mpamonjy azy izy ireo. Ny " *finoan'izy ireo* " dia hohamarinina satria miaraka amin'ny " *fanompoana mahatoky* ". Ny teny hoe " *tsy miovaova* ", voatonona eto, dia manana lanjany arantantara. Tao amin'ny "Tilikambon'i Constance" tao amin'ny tanànan'i Aigues-Mortes no niainan'i Marie Durand ny fahababoana azy nandritra ny 40 taona naharitra sy nisedra, mba ho modely amin'ny finoana. Kristianina maro hafa koa no nanao fanambarana nitovy tamin'izany, izay matetika tsy fantatra hatramin'ny tantara. Izany dia satria nitombo ny isan'ny maritiora rehefa nandeha ny fotoana. Momba ny fotoana nanjakan'i Louis (1643 ka hatramin'ny 1715) ny asa farany Mariho mazava tsara ny anjara asan'ny anarana hoe " *dragona* " izay manondro ny "devoly" sy ny fihetsika feno herisetra an-karihary nataon'i Roma mpanjaka sy i Roma papaly ao amin'ny Apok. 12:9-4-13-16. Ilay niantso ny tenany ho "mpanjakan'ny masoandro" dia nitondra ny tampony tamin'ny ady ho an'ny Katolika, mpiaro ny "andron'ny masoandro" nolovana hatramin'ny Constantin¹. Kanefa, mba hijoroana vavolombelona hanohitra azy, dia natsofotr'Andriamanitra tao anatin'ny haizina ny faharetan'ny fitondrany naharitra, ka nolaviny ny hafanana sy ny hazavana fenon'ny tena masoandro izay misy voka-dratsy lehibe amin'ny sakafon'ny Frantsay.

Andininy 20: " *Fa ny alaheloko aminao dia ny namelanao an-dravehivavy Jezebela, izay milaza ny tenany ho mpaminanivavy, hampianatra sy hamitaka ny mpanompoko hijangajanga sy hihinana hena aterina amin'ny sampy.* »

Nasain'Andriamanitra nadikan'i Pierre Vaudès tamin'ny fiteny provençal ny Baiboly tamin'ny 1170. Izy no Kristianina voalohany nahita indray ny fotopampianaran'ny fahamarinana ara-potopampianarana, anisan'izany ny fanajana ny tena Sabata sy ny fandraisana ny tsy fihinanan-kena. Fantatra amin'ny anarana hoe Pierre Valdo, izy no niandohan'ny "Vaudois" izay nanorim-ponenana tao amin'ny Piedmont Alpine italiana. Ny asan'ny Reformasiona izay nasehon'izy ireo dia notoherin'ny papa ary nanjavona ny hafatra. Hany ka nanolotra an'i

Eoropa manontolo tamin'ny fanafihan'ny Mongol namono olona Andriamanitra narahin'ny valanaretina pesta nahatsiravina nateraky ny Mongol izay nandrava, nanomboka tamin'ny 1348, ny ampahatelony sy ny antsasaky ny mponina tao. Ny hafatr'io andininy io hoe “ *Ilaozy ilay vehivavy Jezebela...* ”, dia fanalam-baraka natao tamin'ireo mpanavao izay tsy nanome ny asan'i Pierre Valdo ho zava-dehibe tokony ho azy, satria lavorary izany. Teo anelanelan'ny taona 1170 sy 1517, dia tsy noraharahain'izy ireo ny fampianarana lavorary ny amin'ny fahamarinan'ny famonjena Kristiana ary ny Fanavaozana natao tamin'ny faran'ity vanim-potoana ity dia ampahany ary tena tsy feno.

Fanamarihana : ny fahalavorariana ara-potopampianarana azo sy nampiharina'i Pierre Valdo dia mampiseho fa tao aminy no nanehoan'Andriamanitra ny fandaharana fenon'ny Fanavaozana izay tokony hotanterahina. Raha ny marina, dia tanteraka tamin'ny dingana roa ny zavatra, dia ny fitakiana ny Sabata izay tsy nanomboka tamin'ny 1843-1844, araka ny fotoana voamariky ny didy ao amin'ny Dan. 8:14.

Mba hanehoana ny finoana katolika romana papaly, dia ampitahain'Andriamanitra amin'ny vadin'i Ahaba Mpanjaka hafa firenena, ilay “ *Jezebela* ” mahatsiravina izay namono ny mpaminanin'Andriamanitra sy nandatsa-dra tsy manan-tsiny. Mifanaraka amin'ny maodely ny kopia ary manana ny tsy fahampian'ny faharetana lava kokoa amin'ny fiasana. Amin'ny fiantsoana azy hoe “ *mpaminanivavy* ”, Andriamanitra dia mikendry ny anaran'ny toerana vaovaon'ny “seza fiandrianany”: Vatican, izay midika amin'ny teny frantsay sy latina taloha hoe “vaticinare”: maminany. Tena mampiharihary ny antsipiriany ara-tantara momba ilay toerana. Tamin'ny voalohany, io toerana io dia nanamarika ny fisian'ny tempoly romana natokana ho an'i Aesculapius andriamanitra “ *menarana* ”. Io famantarana io dia hanondro ny devoly sy ny fitondran'ny papa ao amin'ny Apok. 12:9-14-15. Napetraky ny Emperora Néron ny fizaran-tanin'ny hazakazaka kalesiny tao, ary nalevina tao amin'ny fasana iray i “Simona mpanao ody”. Toa ny sisa tavela, izay homem-boninahitra toy ny an'ny apostoly Petera nohomboana tany Roma. Eto indray dia nankalaza ny voninahitry ny Kristiana ny basilika natolotr'i Constantin. Feno honahona ilay faritra tany am-boalohany. Ny lainga amboarina araka izany dia hanamarina ny anarana vaovaon'ity basilika Vatikana ity, izay nohalehibeazina sy nohaingoana tamin'ny taonjato faha-15⁵, dia hitondra ny anarana mamitaka hoe “Basilika Masindahy Piera avy any Roma”. Io voninahitra io, izay nomena ny **mpanao ody** sy ny “ *menarana* ” Aesculapius, dia hanamarina ny anarana hoe “ *mazia* ” izay lazain'ny Fanahy amin'ny fombafomba ara-pivavahana katolika romana ao amin'ny Apok . *ny jiro tsy hamirapiratra ao anatinao intsony; ary tsy ho re ao aminao intsony ny feon'ny mpampakatra sy ny vadiny; fa ny mpandranto anao no lehibe amin' ny tany; fa ny herinao no nampivily ny firenena rehetra.* » Raha ny marina, ny fahavitan'ny asa amin'io basilika “Saint-Pierre de Rome” io, izay nitaky vola be, dia hitarika ny prelat Tetzal hivarotra ny “indulgences” azy. Rehefa nahita ny famelan-keloka namidy vola ny mpampianatra moanina Martin Luther, dia nahita ny tena toetran'ny fiangonany katolika romana. Nomelohiny àry ny toetrany toy ny devoly sy ny sasany tamin'ireo fahadisoany tamin'ny fampisehoana ireo thèse malaza 95 nataony tamin'ny 1517 teo am-baravaran'ny fiangonana alemà tany

Augsburg. Izy àry no nanao ny asan'ny Fanavaozana natolotr'Andriamanitra an'i Pierre Valdo nanomboka tamin'ny 1170.

Raha niresaka mivantana tamin'ireo mpanompony nohavaozina tamin'izany fotoana izany ny Fanahy, dia ireo tena niharam-boina tamim-pilaminana, nametra- *pialana* . Azontsika vakiana ao amin'io fanalam-baraka io ny tsy fahatanterahan'ny foto-pampianarana rehetra amin'ity fiandohan'ny fanavaozana ity. “ *Mampianatra sy mamitaka* ” ny “ *mpanompony* ”, dia ny an'i Jesosy izy, izay mahatonga azy ho fiangonana kristianina. Ny fampianarany anefa dia ny tamin'ny vanim-potoana *Pergamôna* izay niampangana ny “*fijangajangana*” sy ny sarin'ny “*hena . natao sorona ho an'ny sampy*” dia efa nomelohina. Na dia eo aza ny fisehoana mamitaka, ao amin'io andininy io ny tena zava-dehibe dia tsy “*ilay vehivavy Jezebela*” fa ny Kristiana Protestanta mihitsy. Hatrany am-piandohana dia nilaza taminy hoe “*Ilaozanao ilay vehivavy Jezebela...*” ny Fanahy dia manoro hevitra ny amin'ireo fahadisoana nataon'ireo Protestanta voalohany. Asehony avy eo ny toetran'io fahadisoana io: fanompoan-tsampy mpanompo sampy. Amin'ny fanaovana izany, dia manambara ny toetoetran'ny “*enta-mavesatra*” izay tsy mbola napetrany taminy, tamin'izany fotoana izany, fa hotakiany nanomboka tamin'ny 1843. Ary amin'ity hafatra ity, ny Andriamanitra Mpamorona dia mikendry ny “Alahady” Romana izay fanaony. eo imasony dia asa fanompoan-tsampy mpanompo sampy izay manome voninahitra ny maha-andriamanitra masoandro sandoka an'ny fanompoan-tsampy tranainy indrindra teo amin'ny tantaran'ny olombelona. Nanomboka tamin'ny 1843, dia tsy maintsy nandao ny “Alahady” na ny fifandraisany tamin'i Jesosy Kristy, ilay hany Mpamonjy ny mpanota teto an-tany, izy.

Andininy 21: “*Nomeko fotoana hibebahany izy, ka tsy hibebaka amin'ny fijangajangany.*»

Io fotoana io dia nambara nanomboka tamin'ny Dan.7:25 ary nohamafisina tamin'ny endrika telo ao amin'ny Apokalypsy ao amin'ny toko faha-11,12, ary 13. Iza no teny hoe: “*fe-potoana iray sy antsasaky ny fetr'andro; 1260 andro, na 42 volana*” izay samy milaza ny fitondran'ny papa tsy mandefitra miasa eo anelanelan'ny 538 sy 1798. Ny fampielezana ny fahamarinana amin'ny alalan'ny Baiboly sy ny fitorian'ireo mpanavao marina dia nanome ny finoana katolika ny fahafahana farany hibebaka sy hiala amin'ny finoana. fahotana. Tsy nanao na inona na inona izy, ary nanenjika sy nampijaly, tamin'ny anaran'ny heriny tia karokaroka, ireo iraky ny fiadanana avy amin'Andriamanitra velona. Noho izany, dia namerina ny asan'ny fikomiana nataon'ny Jiosy izy io, izay nanome fahatanterahana faharoa ny fanoharan'i Jesosy: dia ny fanoharana ny amin'ny mpamboly divay izay mamono ny voalohany nirahin'Andriamanitra, ary avy eo dia mamono, rehefa tonga eo aminy, ny zanaky ny Tompo. ny tanimboaloboka hangalatra ny lovany.

Andininy 22: “*Indro, hataoko eo ambonin'ny farafara izy, ary hasiako fahoriana lehibe izay mijangajanga aminy, raha tsy mibebaka amin'ny asany izy.*»

Horaisin'Andriamanitra ho toy ny “*mpivaro-tena*” “*natsipy teo ampandriana*” izy, izay ahafahantsika mampifandray an'i “*ilay vehivavy Jezebela*” amin'io foto-kevitra io amin'ny “*Babilôna janga lehibe*” ao amin'ny Apok. 17:1.

Ny “ *fahoriana lehibe* ” nambara mialoha dia ho tonga aorian’ny tsy fahombiazan’ny fanambarana ara-baiboly. Io hafatra io ihany no hanamafy ny famantarana ny “ *fahoriana lehibe* ” amin’ily “ *bibidia miakatra avy any amin’ny lalina* ” ao amin’ny Apok. 11:7. Nipoitra izany taorian’ny asan’ny “ *vavolombelona roa* ” izay nosoratan’ny fanekempihavanan’Andriamanitra taloha sy vaovao ao amin’ny Baiboly Masina. Ny “ *fanitsakitsaham-bady* ” ara-panahy dia nohamafisina sy nomena anarana ary “ *ireo* ” nampangin’Andriamanitra ho nanao izany tamin’i “ *Jezebela* ” dia ireo mpanjaka sy mpanjaka frantsay. Miaraka amin’ireo pretra katolika, ireo monarchista dia ho lasa lasibatra ny fahatezeran’ny tsy finoana an’Andriamanitra revolisionera izay fanehoana fotsiny ny fahatezeran’i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Tsitoha. Tsy nibekaka izy ireo, ka niharan’ny fahatezerana roa sosona izy ireo tamin’ny fotoana voatendrin’Andriamanitra hifaranan’ny fitondran’ny papa teo anelanelan’ny 1793 sy 1798.

Ny teny hoe “ *fahoriana* ” dia manondro ny vokatra ny ozon’Andriamanitra araka ny Rom.2:19: “ *Fahoriana sy fangirifiriana no ho amin’ny fanahin’ny olona rehetra izay manao ratsy, amin’ny Jiosy aloha, dia vao amin’ny Grika!* ”. Fa ny “ *fahoriana* ” izay manasazy ny fahotan’ny fitondram-panjaka katolika sy ny mpiara-dia aminy dia ny Eglizy Katolika Romana asehon’ny Apok. 17:5, amin’ny anarana hoe “ *Babylona lehibe* ”, araka ny lojika, dia “ *fahoriana lehibe* ”.

Andininy 23: “ *Hovonoiko amin’ny fahafatesana ny zanany; dia ho fantatra ny fiangonana rehetra fa Izaho no mandinika ny saina sy ny fo, ary Izaho hamaly ny tsirairay araka ny asanareo.* »

“ *Ny ho faty amin’ny fahafatesana* ” dia ilay fitenenana ampiasain’ny Fanahy mba hamoahana ireo “fampihorohoroana” roa tamin’ny fitondrana revolisionera tamin’ny 1793 sy 1794. Amin’ny alalan’io fitenenana io, dia nolaviny ny hevitra rehetra momba ny fahafatesana ara-panahy tsotra izay hanahirana ny Protestanta amin’ny 1843 ao amin’ny hafatra nampitaina tamin’ily anjelin’ny fotoana “ *Sardesy* ” ao amin’ny Apok. 3:1. Tsy mbola fantatra ny olombelona hatramin’izay ny asa mandriaka toy izany nataon’ny milina famonoana, noforonin’ny Dokotera Louis, fa nankasitrahan’ny Dokotera Guillotin izay nomena anarana ho an’ily fitaovana mihitsy, nantsoina nanomboka teo: ny guillotine. Ny didim-pitsarana famintinana dia namoaka didim-pitsarana marobe, niaraka tamin’ny fitsipiky ny famonoana ireo mpitsara sy mpiampanga tamin’ny andro talohan’izay. Araka io foto-kevitra io dia toa tsy maintsy nanjavona ny olombelona ary noho izany antony izany no niantsoan’Andriamanitra an’io fitondrana revolisionera famongorana io ho “ *hantsana* ”. Tamin’ny farany, dia ho nanao ny tany, “ *ny lavaka mangitsokitsoka* ” izy, ka tsy nisy zavamananaina nanomboka tamin’ny andro voalohan’ny famoronana, araka ny Gen. 1:2. Any andanitra ihany anefa, mandritra ny fitsarana selestialy nampiharina ireo olomboafidy tafavory, no hahitan’ny “ *Fiangonana rehetra (na Antenimiera)* ”, izay voafidy tamin’ireo vanim-potoana fito, ireo zava-misy ara-tantara ireo miaraka amin’ny heviny nomen’Andriamanitra azy ireo. Lavarary ny fahamarinan’Andriamanitra; izay nitsara lainga dia nokapohin’ny fahamarinany, “ *araka ny asany* ”. Nahatonga ny olona ho faty tsy ara-drariny izy ireo, ary

nokapohin'ny fahamarinana tanteraka avy amin'Andriamanitra: “ *Ary hovaliako araka ny asanareo avy ianareo rehetra* ”.

Andininy 24: “ *Lazaiko aminareo sy ny sisa rehetra amin'i Tyatira, izay tsy manaiky izany fampianarana izany, ary tsy mahalala ny halalin'i Satana, araka ny iantsoan'izy ireo azy hoe: Tsy hampiditra entana hafa aminareo Aho; »*

Ireo izay miampanga ny finoana katolika sy manome ny fombam-pivavahana ao aminy ny anarana hoe " *lalin'i Satana* " dia tsy afaka ny ho mpanavao izay niseho teo amin'ny 1200 teo ho eo ka hatramin'ny revolisiona frantsay tamin'ny 1789. Na inona na inona fitondran-tenany, ny foto-pampianarany dia tena lavitra ny fahamarinana madio nampianarin'ny Baiboly. Ny Fanahy ho an'ny Apostoly sy ny mpianatr'i Jesosy Kristy. Ny tombony ho azy ireo dia zava-tsoa telo monja: finoana ny soron'i Jesosy irery ihany, ny fahatokiana nomena ny Baiboly irery, ary ny fanomezana ny tenany sy ny ainy; ny foto-pampianarana hafa rehetra dia nolovaina tamin'ny katolika ka noho izany dia nametra-panontaniana. Noho izany, na dia tsy lavorary teo amin'ny ambaratongan'ny fotopampianaran'ny fahamarinan'ny finoana kristiana aza, ireo mpanavao voafidy dia nahay nanatitra ny ainy natolotra ho an'Andriamanitra tamin'ny sorona velona ary teo am-piandrasana ny taona 1844, ny datin'ny niantombohan'ny didy navoakan'ny Fiangonana. Dan. 8:14 , nankasitranan'Andriamanitra vetivety ny fanompoan'izy ireo. Nambarany mazava tsara izany rehefa nilaza izy hoe: “ *Tsy enta-mavesatra aminao aho .*” Miharihary amin'ireo teny ireo ny toe-javatra misy ny didim-pitsaran'Andriamanitra miavaka.

Andininy 25: “ *Izay anananao ihany dia tano mandra-pihaviko.* ” »

Ny antony mamela an'Andriamanitra hitahy ny finoana protestanta tsy lavorary dia tsy maintsy tazonin'ny olom-boafidy sy ampihariny mandra-piverin'i Jesosy Kristy.

Andininy 26: “ *Izay maharesy ka mitandrana ny asako hatramin'ny farany dia homeko fahefana amin'ny jentilisa.* »

Io andininy io dia manambara izay mety hahatonga ny fahaverezan'ny famonjena manomboka amin'izao fotoanan'ny Reformasiona izao ka hatramin'ny fiverenan'i Kristy. Ny olom-boafidy dia tsy maintsy mitana hatramin'ny farany ny asa nomanina sy nambaran'i Jesosy Kristy tsy tapaka hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao. Ilay antsoina hoe fahalavoana amin'ny fandavana ny fitakian'Andriamanitra vaovao. Kanefa, tsy nanafina ny fikasany hampitombo tsikelikely ny fahazavany izy mandra-pahatongan'ny fotoana hiaviany amim-boninahitra. “ *Ny lalan'ny marina dia toy ny fipoak'andro marina, izay mitombo ny famirapiratan'ny mandra-pitataovovonan'ny andro (Ohab.4:18)*”; manaporofa izany io andinin-teny io. Ary noho izany dia ao anatin'ny rafitry ny tetikasany, manomboka amin'ny 1844, ireo fepetra takin'Andriamanitra dia hiseho amin'ireo daty nomanina sy naminaniana tamin'ny alalan'ny teny ara-paminaniana miavaka ao amin'ny Baiboly. Amin'ny fahaiza-mitsara selestialy ihany no hahazoan'ny olom-boafidy ny “fahefana amin'ny firenena” avy amin'Andriamanitra.

Andininy 27: “ *Hanapaka azy amin'ny tehim-by Izy, toy ny mamaky vilany tany, tahaka ny nandraisako fahefana tamin'ny Raiko.* »

Io fomba fiteny io dia manondro ny zo hanamelohana ho faty. Marina fa ny olom-boafidy dia hiara-miombona amin'i Jesosy Kristy amin'ny fitsarana ny ratsy

fanahy izay naorina ho amin'ny fitsarana farany, mandritra ny “ *arivo taona* ” amin'ny Sabata lehiben'ny arivo taona fahafito.

Andininy 28: “ *Ary homeko azy ny kintan'ny maraina.* »

Hanome azy io ny fahazavany feno avy amin'Andriamanitra asehon'ny tanintsika amin'ny alalan'ny masoandro. Fa hoy Jesosy: "Izaho no fahazavana." Toy izany no nanambarany ny fahazavan'ny fiainana selestialy, izay Andriamanitra mihitsy no loharanon'ny hazavana izay tsy miankina amin'ny kintana eny amin'ny lanitra tahaka ny masoandrantsika intsony.

Andininy 29: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana!* »

Ny fanorenana ny Apokalipsy dia toy ny tilikambo misy rihana fito, ny fahafito dia ny fotoana hihaonana amin'Andriamanitra. Ao amin'io fanorenana io, ny toko faha-2 sy faha-3 dia mandrafitra ny rafitra fototra amin'ny vanim-potoana kristiana manontolo eo anelanelan'ny 94 sy 2030. Ireo lohahevitra rehetra voalaza ao amin'ny Apokalipsy dia mahita ny toerany ao anatin'io rafitra fototra io. Saingy amin'ity rafitra ity dia ny rihana voalohany ihany no mitana ny andraikitra ny tohatra mankany amin'ny rihana ambony. Ny maha-zava-dehibe ny fanambarana dia miseho eo amin'ny ambaratonga faha-3 antsoina hoe *Pergamosy* . Vao mainka nohamafisina izany zava-dehibe izany eo amin'ny ambaratonga faha-4 antsoina hoe *Tyatira* . Amin'izao vanim-potoana izao no mampisafotofoto sy mamitaka ny finoana kristianina. Ny fitsaran'Andriamanitra momba ny toe-javatra ara-panahy amin'izao vanim-potoana izao dia hisy vokany mandrapahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao. Izany no antony, mba hanamafisana ny fahatakaranao an'io fitsarana io, dia hamintinako ity hafatra notononin'Andriamanitra ho an'ny Protestanta voafidiny nandritra ny fitondran'i Louis XIV ity.

Famintinana : Tamin'ny andron'ny Reformasiona dia maro ny fitondran-tena kristiana. Hitantsika fa tena olo-masina enjehina, nefa milamina foana, ary olona manakorontana ny fivavahana sy ny politika, izay mirongo fiadiana ary mamaly kapoka ho an'ny tafika katolika mpanjaka. Ao amin'ny Daniela 11:34 , dia manondro azy ireo ho “mpihatsaravelatsihy” ny Fanahy. Vitsy ny mpivavaka no nahatakatra fa ny maha-Kristianina dia ny manahaka an'i Jesosy amin'ny zavatra rehetra, mankatò ny didiny ary manaiky ny fandrany; Anisan'izany ny fampiasana fitaovam-piadiana, ary io no lesona farany nomena azy tamin'ny fotoana nisamborana azy. Ny fanalam-baraka nataon'i Jesosy dia hamarinin'ny hoe, amin'ny fanohizana ny lova katolika, ny Protestanta mihitsy no mampandroso, amin'ny alalan'ny ohatra nomeny, ny fampianarana sy ny famitahana izay an'ny Jezebela katolika . Ny fanao ara-pivavahan'izy ireo tsy lavorary dia manaratsy azy ireo amin'ny fitsaran'Andriamanitra izay manala baraka azy ireo eo anatrehan'ny fahavalony. Io dingana tamin'ny fiandohan'ny Reformasiona io no nitarika azy hanao didim-pitsarana miavaka; izay nohamafisiny tamin'ny filazana hoe: “ *Tsy mitondra entana hafa aminareo Aho, fa izay anananao ihany no tehirizo mandra-pihaviko* .” Fa ny tsy fahalavorariana ara-pampianarana dia ara-dalàna amin'izao fiandohana izao ary eken'Andriamanitra ny fanompoana an'izay manaiky fanenjehana sy fahafatesana amin'ny anarany. Tsy afaka nanome bebe kokoa izy ireo, nanome ny ambony

indrindra: ny ainy. Notsindrian'Andriamanitra io fanahin'ny fahafoizan-tena io izay tondroiny ho “ *asa mihoatra noho ny voalohany (andininy 19)*”. Nampitahaina tamin'ny *hena natao sorona tamin'ny sampy ny fanompoan-tsampy tao amin'ny Katolika Romana* . Ny fanamelohana ny famitahana romana dia nanomboka tamin'ireo sangan'asan'i Pierre Valdo (Vaudés) nahazo fahazavana tsara izay, nanomboka tamin'ny 1170, dia nanoratra Baiboly tamin'ny fiteny hafa ankoatra ny teny latinina, Provençal. Nahavariana fa feno ny fahalalany sy ny fahatakarany ny fitakian'Andriamanitra ary niharatsy ny finoana protestanta taoriany. Teo ambanin'ny fitaomam-panahy avy amin'i John Calvin, dia nihamafy mihitsy aza ny finoana Protestanta, naka ny sarin'ny fahavalony katolika. Ary ny fitenenana hoe “Adin'ny Fivavahana” dia manaporofa fa fahavetavetana eo imason'Andriamanitra, satria ireo olom-boafidin'i Jesosy Kristy, izay tena marina, dia tsy mamaly ny kapoka natao taminy. Ny famalian'izy ireo dia avy amin'ny Tompo mihitsy. Tamin'ny fiadiana ny tenany, ny Protestanta, izay nanana ny teny filamatra hoe “sola scriptura”, “ny Soratra Masina irery ihany”, dia nampiseho fanamavoana ny Baiboly izay mandrara ny herisetra ataony. Nandeha lavitra be teo amin'io faritra io i Jesosy tamin'ny nampianatra ny mpianany fa tokony hanosika ny “takolany ilany” amin'izay mamely azy ireo.

Io vanim-potoana nahafatesan'ny mpanompon'i Jesosy mahatokin'ny fanenjehana katolika io dia tsipiho in-telo ao amin'ny Apokalypsy, eto amin'ity vanim-potoana *Tyatira ity* , ary koa ao amin'ny ^{faha-5.} *tombo-kase* amin'ny toko faha-6 sy ao amin'ny toko ^{faha-3} *Ny trompetra* ao amin'ny toko faha-8. Eto, eo amin'ny andininy faha-22, i Jesosy dia mamporisika ny mpanompony maty maritiora, ka nanambara tamin'izy ireo ny fikasany hamaly faty ny fahafatesan'izy ireo na ny fijaliany naterak'i Roma sy ny mpanompony. Ny teny fototra miafina ao amin'ny anarana *Pergamosy* dia miseho mazava tsara, ny fivavahana katolika dia meloka amin'ny *fijangajangana* amin'Andriamanitra, ary izay manao izany amin'izany, ny mpanjaka katolika, ny ligy sy ny andriana sandoka dia handoa, eo ambanin'ny guillotine ny revolisionera frantsay, ra nalatsaka tsy ara-drariny. Apok.2:22-23: “ *Indro, hataoko eo ambonin'ny farafara izy, ary hasiako fahoriana lehibe izay mijangajanga aminy* , raha tsy mibebaka amin'ny asany izy. Hovonoiko **ny** zanany ; dia ho fantatry ny fiangonana rehetra fa Izaho no mandinika ny saina sy ny fo, ary Izaho hamaly soa anareo tsirairay avy araka ny asanareo .” Tandremo anefa! Satria aorian'ny 1843, dia ho **Protestanta koa “ izay mijangajanga aminy ”**, ka hanomana amin'ny “ady lehibe fahatelo” nokleary Andriamanitra, sazy vaovao ho an'ny Katolika, Ortodoksa, Anglikanina, Protestanta ary ny fijangajangana hafa. Advantista. Mifanaraka amin'izany, hoy ny Fanahy ao amin'ny ^{faha-5} *tombo-kase* : Apok 6:9 ka hatramin'ny 11: “ *Rehefa novahany ny tombo-kase fahadimy, dia hitako teo ambanin'ny alitara ny fanahin'izay voavono noho ny tenin'Andriamanitra sy noho ny filazana izay nambarany. Niantso tamin'ny feo mahery izy ireo nanao hoe: Mandra-pahoviana, ry Mpampianatra masina sy marina, no mitaredretra amin'ny fitsarana sy ny famalianao ny ranay amin'izay monina ambonin'ny tany? Samy nomena akanjo fotsy izy ireo; ary nasaina nijanona elaela kokoa izy ireo, mandra-pahafeno ny isan'ny mpanompo namany sy ny rahalahiny izay hovonoina ho faty tahaka azy. ”.*

Ity seho avy amin'ny ^{tombo-kase faha-5} ity dia mety hampisafotofoto sy hamitaka ny saina tsy mazava. Aoka hazava ny zava-drehetra, io sary io dia manambara amintsika ny fisainan'Andriamanitra, fa araka ny Mpitoriteny 9:5-6-10, ny maty ao amin'i Kristy dia *matory* ao amin'ny toerana *hadino ka tsy mandray anjara amin'ny zavatra rehetra intsony*. *izay atao atỳ ambanin'ny masoandro* . Ny Baiboly dia manome ny fahafatesana voalohany ny dikan'ny fandranganana ny zavaboary manontolo; ny olona maty dia toy ny tsy nisy na oviana na oviana tamin'ny fahasamihafan'ny nisy teo aloha, ny fisiany manontolo dia mbola voasokitra ao amin'ny fisainan'Andriamanitra. Amin'ny mpanompony velona àry no iresahan'Andriamanitra izao hafatra fampiononana izao mba hampaherezana azy ireo. Mampahatsiahy azy ireo izy fa, araka ny teny fikasany, aorian'ny torimason'ny fahafatesana, dia misy fotoana voatondro hifohazany, izay hitsanganan'izy ireo amin'ny alalany. Amin'izay izy ireo dia hanana fahafahana hitsara, eo ambanin'ny fijerin'Andriamanitra sy ny fitsaran'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy, ireo mpampijaly azy ireo izay natsangana tamin'ny maty, nefa amin'ny faran'ny arivo *taona* . Ao amin'ny hafatr'i *Tyatira* , ny *fahafatesana* nambara ho *an'ireo izay mijangajanga* amin'i *Jezebela* Katolika dia hanana fahatanterahana roa sosona. Ety an-tany, ny asan'ny revolisionera no dingana voalohany, fa aorian'izany, dia ho avy, amin'ny fotoany sy amin'ny dingana faharoa, ny *fahafatesana faharoa* amin'ny fitsarana farany, ora izay " *Assemblies rehetra* " tsy mpino kristiana na mpino amin'ny vanim-potoana rehetra. Amin'ny vanim-potoana kristiana dia ahita ny fitsarana ara-drariny avy amin'Andriamanitra ampiharina amin'ny *fanitsakitsaham-bady ara-panahy* .

Ao amin'ny sary an'ohatra, ny ^{faha-4} *Ny trompetra* ao amin'ny toko faha-8 dia manamafy ny asan'ny " *fahoriana lehibe* " nomanina hanasazy ny *fanitsakitsaham-bady* nataon'ny papa sy ny mpanjaka izay nanohana azy io. *Ny masoandro* , ny fahazavana avy amin'Andriamanitra, *ny volana* , ny fivavahana katolika maizina, ary *ny kintana* , ny olona mpivavaka, *dia voadona amin'ny ampahatelonny* na, amin'ny ampahany, noho ny fanenjehana ny tsy finoana an'ireo revolisionera frantsay tamin'ny 1793 sy 1794.

Amin'ny fiafaran'ny hafatra natao ho an'ny Protestanta milamina, ny Fanahy dia manamafy ny fanamelohan'izy ireo ny fampiasana fitaovam-piadiana amin'ny fampahatsiahivana fa ho amin'ny fitsarana farany voaomana mandritra ny fitsarana selestialy amin'ny arivo taona fahafito ihany no hamaliana ny olomboafidy. Noho izany dia tsy nahazo alalana hamaly faty ny tenany izy, alohan'ny fitsarana any an-danitra izay hitsarany ireo mpanenjika azy, miaraka amin'i Jesosy Kristy, ary handray anjara amin'ny didim-pitsarana momba ny fanamelohana ho faty azy ireo. " *Hifehy azy amin'ny tehim-by Izy, toy ny mamaky vilany tanimanga* ". Ny tanjon'ity fitsarana ity dia ny hamaritra ny fotoana hijalian'ireo meloka voaheloka ho amin'ny fahafatesana faharoa amin'ny fitsarana farany. Milaza ny andininy faha-29 hoe: *ny kintan'ny maraina* . " *Ary homeko azy ny kintan'ny maraina* ." Io teny io dia manondro ny masoandro, sarin'ny fahazavan'Andriamanitra. Ny mpandresy dia hiditra ao amin'ny fahazavan'Andriamanitra mandrakizay. Saingy alohan'ity toe-javatra mandrakizay ity, ity teny ity dia manomana ny taratasy fahadimy izay tonga. *Ny kintan'ny maraina* dia voatonona ao amin'ny 2 Petera 1:19-20-21 manao hoe: " Ary

itokisanay kokoa **ny teny faminiana** , izay tsara hotandremanareo, toy ny jiro mahazava ao amin'ny fitoerana maizimaizina, mandra-pahatongan'ny andro maizina. miposaka ny andro, ary miposaka ao am-ponareo **ny kintan'ny maraina** ; satria fantatrareo aloha fa tsy misy faminiana ao amin'ny Soratra Masina azo adika manokana, satria tsy araka ny sitrapon'ny olona no nahatongavan'ny faminiana, fa avy amin'ny Fanahy Masina no nitenenan'ny olona avy tamin'Andriamanitra . Io andininy io dia manasongadina ny maha-zava-dehibe ny teny ara-paminiana satria ny teny manodidina ny vanim-potoana ho avy dia hiamina ara-panahy amin'ny fidirana amin'ny fampiharana ny didin'Andriamanitra ao amin'ny Dan. 8:14. " *Mandra-pahatongan'ny 2300 p.m. dia hohamarinina ny fahamasinana* ." Fa tamin'izany fotoana izany, io andininy io dia tsy fantatra afa-tsy ao amin'ny fandikan-teny hoe: " *Mandra-pahatongan'ny 2300 hariva sy maraina ary ny fitoerana masina dia hodiovina* ." Na dia ao amin'io fandikan-teny io aza, ny hafatr'Andriamanitra dia nitovy, saingy tsy dia mazava loatra, dia azo adika amin'io endrika io hoe manambara ny faran'izao tontolo izao amin'ny alalan'ny fiverenana amin'ny voninahitr'i Jesosy Kristy Tompontosika sy Mpamonjy antsika. Nampiasa ny Protestanta Amerikana William Miller Andriamanitra mba hanatanteraka ny fitsapana Advantista roa momba ny finoana tamin'ny lohataona 1843 sy ny fararano 1844. Araka ny ampianarin'ny Daniela 12:11-12 antsika, eo anelanelan'ireo daty roa ireo, tamin'ny 1843, dia niala tamin'ny Protestanta lavo ny didin'Andriamanitra. ny fahamarinana mahavonjy natolotr'i Jesosy Kristy; satria tsy mahafeno ny fenitry ny fahamasinana vaovao takian'Andriamanitra intsony izy ireo. Mandrakizay ny fahamarinan'i Jesosy, fa ny tena olom-boafidy nofidin'ny tenan'i Jesosy ihany no mahaso, ary izany, amin'ny fotoana rehetra sy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao.

Eto, eo anelanelan'i Tyatira sy Sardisy , ny andro voalohany amin'ny lohataona 1843, dia manan-kery ny didy ao amin'ny Dan. 8:14 ary ho hitantsika ny vokatr'izany ao amin'ny hafatra nampitain'ny Fanahy tamin'ny Kristianina tamin'io daty io.

Apokalypsy 3: Ny fivoriambe nanomboka tamin'ny 1843 – naverina tamin'ny laoniny ny finoana kristiana apostolika

Vanim-potoana faha-5 : Sardisy

Ny didim-pitsarana nambaran'i Jesosy Kristy taorian'ny fitsarana Advantista tamin'ny lohataona 1843 sy ny 22 Oktobra 1844

Andininy 1: “ *Soraty ho an'ny anjelin'ny fiangonan'i Sardisy : Iza no lazain'ilay manana ny Fanahy fiton'Andriamanitra sy ny kintana fito: Fantatro ny asanao. Fantatro fa heverina ho velona ianao, ary maty. »*

Ny vanim-potoan'ny “ *Sardisy* ”, foto-kevitra ny taratasy fahadimy, dia hamoaka fitondran-tena kristiana protestanta roa, mifanohitra amin'ny filazana hoe: ho an'ny lavo, izay nanambaran'i Jesosy hoe: “ *Atao ho velona ianareo, nefa maty* ”; ary ho an'ny olom-boafidy, ao amin'ny andininy faha-4: “ *hiara-mandeha amiko mitafy fitafiana fotsy izy, satria miendrika* .” Sahala amin'ny votoatin'ny hafatra roa navoakany, ny anarana hoe “ *Sardisy* ” dia mitondra dikany roa izay mifanohitra tanteraka ny heviny. Tazoniko ny hevi-dehibe amin'ity fototeny grika ity: vato mihozongozona sy sarobidy, fahafatesana ary fiainana. Ny grimacing sy convulsive dia mamaritra ny fihomehezana maneso; amin'ny teny grika, ny sardonion dia tady ambony amin'ny harato fihazana; trondro ny sardinina; ary amin'ny heviny mifanohitra amin'izany, ny sardo sy ny sardonysa dia vato soa; sardonys dia karazana kalsedona volontany. Eo am-piandohan'ity taratasy ity, i Jesosy dia mampiseho ny tenany ho “ *izay manana ny Fanahy fiton'Andriamanitra sy ny kintana fito* ”, izany hoe ny fanamasinan'ny Fanahy sy ny fitsarana ny mpanompony amin'ny vanim-potoana fito. Toy ny ao amin'ny Dan. 12, dia mijoro eo ambonin'ny reniranon'ny famonoana izy, ny fisedrana ny finoana Advantista, ary eto no manome ny didim-pitsarany. Andeha hojerentsika ny mahazatra izay manondro fa iray amin'ny heviny iombonana ny olona iray miresaka. Ny fitsipika Protestanta manontolo dia miahiahy. Nofaranan'i Jesosy ny fanavakavahana nataon'ny Protestanta ao amin'ny hafatr'i *Tyatira* . Ny “ *entamavesatra* ” vaovao (araka ny fahafantaran'ireo mpino mpikomy azy) dia apetraka sy takiana ankehitriny. Tsy maintsy ariana ny fanao amin'ny Alahady Romana ary hosoloina ny Sabata Sabata. Io didy ao amin'ny Dan. 8:14 io dia mamadika ny toe-javatra naorin'ny Emperora Constantin^I nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321. Tamin'ny 1833, 11 taona talohan'ny 1844, tamin'ny alalan'ny firotsahan'ny kintana fitifirana tsy tapaka, nanomboka tamin'ny misasakalina ka hatramin'ny 5 maraina, ary hita nanerana an'i Etazonia, dia naneho sy naminany ny fahalavoan'ny Kristiana Protestanta Andriamanitra. Mba handresy lahatra anao ny amin'io fandikana io, dia nasehon'Andriamanitra tamin'i Abrahama ny kintana eny amin'ny lanitra, ka hoy izy taminy: “ *Ho tahaka izany koa ny taranakao* .” Noho izany, ny fianjeran'ny kintana tamin'ny 1833 dia naminany ny fahalavoana goavana ho an'ity taranak'i Abrahama ity. Io famantarana selestialy io^{dia} voatonona ao amin'ny lohahevitra ny *tombo-kase faha-6* ao amin'ny Apok. 6:13. Hoy i Jesosy: “ *Voalaza fa velona ianareo, nefa maty* ”. Ilay resahiny àry dia manana ny lazany ho misolo tena an'Andriamanitra, ary io tsipiriany io dia mifanitsy amin'ny Protestanta izay mino ny Fanavaozana azy, ka mihevitra fa efa nampihavanina tamin'Andriamanitra. Ny didim-pitsaran'Andriamanitra dia milatsaka hoe: “ *Fantatro ny asanao* ”, “ *ary maty ianao* ”. Avy amin'Andriamanitra mihitsy, ilay Mpitsara lehibe, izany fitsarana izany. Ny Protestanta dia afaka tsy miraharaha izany didim-pitsarana izany, saingy tsy afaka mandositra ny vokatr'izany izy. Tamin'ny 1843 no nanan-kery ny didy ao amin'ny Daniela 8:14 ary tsy misy Kristianina andrasana ho tsy mahalala ny lalàn'Andriamanitra velona. Izany tsy fahalalana izany dia noho ny fanamavoana ny teny ara-paminaniana ara-baiboly izay nampirisihan'ny apostoly Petera antsika mba homena ny saintsika feno ao amin'ny 2 Pet.1:19-20 manao hoe: “ *Ary ny teny faminiana izay ataonareo tsara dia azo antoka kokoa. tandremo tsara toy ny*

jiro mahazava ao amin'ny fitoerana maizimaizina, mandra-pahazavan'ny andro, ka miposaka ao am-ponareo ny fitarik'andro; satria fantatrareo aloha fa tsy misy famoahan-kevitra ny faminiana ao amin'ny Soratra Masina azo entin'ny fisainan'ny tenany manokana. » Mandalo tsy voamarika eo anivon'ireo andinin-teny rehetra ao amin'ny Baiboly momba ny fanekena vaovao ireo andininy ireo, indrindra fa nanomboka tamin'ny 1843, ny fahasamihafana misy eo amin'ny fiainana sy ny fahafatesana.

Andininy 2: “ *Miambena, ary ampaherezo izay sisa efa ho faty; fa tsy hitako izay tanteraka eo anatrehan'Andriamanitra ny asanao.* »

Raha tsy mahafeno ny fenitra vaovao momba ny fahamasinana izy ireo, dia “ *ho faty* ” ny “*sisa*” amin'ny Protestanta . Satria, antony roa no manameloka azy Andriamanitra. Ny voalohany dia ny fanao amin'ny Alahady Romana izay voaheloka noho ny nampiharana ny didy ao amin'ny Dan. 8:14; ny faharoa dia ny tsy fahalianana amin'ny teny ara-paminaniana, satria tsy raisina an-tsaina ny lesona nomen'Andriamanitra tamin'ny alalan'ny traikefa Advantista, ny taranaky ny Protestanta dia hitondra ny heloka nolovaina tamin'ny razany. Teo amin'ireo lafiny roa ireo, dia hoy i Jesosy: “ *Tsy hitako fa tanteraka ny asanao eo anatrehan'Andriamanitra .*” Tamin'ny fitenenana hoe “ *eo anatrehan'Andriamanitra* ”, Jesosy dia mampahatsiahy ny Protestanta ny fitsipiky ny didy folo nosoratan'ny rantsantanan'Andriamanitra, ilay Ray izay hamavoin'izy ireo ho an'ny Zanaka izay heverina fa hamonjy azy. Ny finoany mankatò tanteraka, izay nomeny ho modely, dia tsy misy ifandraisany amin'ny finoana protestanta, mpandova fahotana katolika maro, anisan'izany, voalohany indrindra, ny fitsaharana isan-kerinandro amin'ny andro voalohany. Ny varavaran'ny famonjena dia mihidy mandrakizay amin'ny fitsipika arapivavahan'ny Protestanta iombonana, ny “ *kintana* ” amin'ny “ *tombo -kase fahenina* ”.

Andininy 3: “ *Koa tsarovy ny amin' ny nandraisanao sy ny nandrenesanao, ary tandremo, ka mibebaha. Raha tsy miambina ianareo, dia ho avy toy ny mpangalatra Aho, ka tsy ho fantatrareo izay ora hihaviako aminareo.* »

Io matoanteny hoe “ *tadidio* ” io dia midika fisaintsainana manakiana ny asa taloha. Ny tena voafidy ihany anefa no manetry tena ka mitsikera ny asany. Fanampin'izany, ity didy hoe “ *tadidio* ” ity dia mampahatsiahy ny “ *tadidio* ” eo am-piandohan'ny didy fahefatra izay mandidy ny andro fitsaharana nohamasinina amin'ny andro fahafito. Eto indray, avo roa heny, ny Protestanta ofisialy dia asaina handinika indray ny fandraisana ny hafatra ara-paminaniana nalefan'i William Miller tamin'ny lohataonan'ny 1843 sy tamin'ny fararano tamin'ny 1844, fa koa amin'ny lahatsoratra ny faha-4 amin'ny didin'Andriamanitra 10 fa nandika ho amin'ny fahotana mahafaty izy nanomboka tamin'ny 1843. Iza no vokany lehibe indrindra tamin'ny fisarahana tamin'i Jesosy Kristy: “ *Raha tsy miambina ianareo, dia ho avy tahaka ny mpangalatra Aho, ka tsy ho fantatrareo izay ora hihaviako aminareo.* . » Ho hitantsika fa nanomboka ny taona 2018 no lasa zavamisy velona io hafatra io. Raha tsy misy fiambenana, tsy misy fibebahana ary vokatra ny fibebahana, dia maty tanteraka ny finoana protestanta.

Andininy 4: “ *Kanefa misy lehilahy sasany eto Sardisy izay tsy nandoto ny fitafiany; hiara-mandeha amiko mitafy fitafiana fotsy izy, satria miendrika izy.* »

Hisy fahamasinana vaovao hipoitra. Ao amin'io hafatra io dia afa-po amin'ny fijoroana ho vavolombelona momba ny fisian'ny “ *lehilahy vitsivitsy* ” i Jesosy, araka ny tsipiriany nambara tamin'i Ellen.G.White izay anisan'izy ireo, fa lehilahy 50 monja no nahazo ny fankasitrahana'Andriamanitra. Ireo “ *lehilahy vitsy* ” ireo dia manendry lehilahy sy vehivavy izay ankasitrahana sy voatahy, tsirairay, ho fijoroana ho vavolombelona momba ny finoany mifanaraka amin'ny andrasan'ny Tompo. Hoy i Jesosy: “ *Kanefa misy lehilahy sasany eto Sardisy izay tsy nandoto ny fitafiany; ary hiara-mandeha amiko mitafy [akanjo] fotsy izy, fa miendrika* . Iza no afaka manohitra ny haja eken'ny tenan'i Jesosy Kristy? Ho an'ireo mpandresy tamin'ny fitsapana ny finoana tamin'ny 1843 sy 1844, dia nampanantena ny fiainana mandrakizay sy ny fanekena tanteraka eto an-tany i Jesosy, izay hanana endrika ofisialy amin'ny hafatra ho avy avy any *Filadelfia* . Ny fahalotoana amin'ny “ *akanjo* ” dia lazaina amin'ny fitondran-tena malalaka ataon'ny olombelona. Ny “ *akanjo* ” dia ny fahamarinana nomen'i Jesosy Kristy, amin'ity tranga ity “ *fotsy* ”, ny fahalotoany dia manondro ny fahaverezan'izany fahamarinana izany ho an'ny toby Protestanta nentim-paharazana. Eto, mifanohitra amin'izany, ny tsy fisian'ny fahalotoana dia manondro ny fitohizan'ny fiantsoana ny “ *fahamarinana mandrakizay* ” an'i Jesosy Kristy araka ny Dan.9:24. Tsy ho ela, ny fahalalana sy ny fampiharana ny Sabata dia hanome azy ireo ny tena fahamasinana, ny vokatra sy ny famantarana ny fahamarinana nomen'i Jesosy Kristy. Io safidy feno fahendrena sy manan-tsaina io dia tsy ho ela dia hahatonga azy ireo ho mandrakizay ao amin'ny fanamasinana sy ny voninahitra selestialy izay asehon'ny “ *fitafiana fotsy* ” ao amin'ny andininy 5 izay tonga. Hambaran'ny Fanahy ho “ *tsy manan-tsiny* ” izy ireo: “ *ary tsy nisy lainga hita teo am-bavany, fa tsy manan-tsiny izy* (Apôk. 14:5)”. Hahita “ *fiadanana amin'ny rehetra sy fahamasinana izy ireo, izay tsy manana izany dia tsy hisy nofo hahita ny Tompo* ”, araka ny voalazan'i Paoly ao amin'ny Heb.12:14. Raha ny marina, ireo “ *akanjo fotsy* ” ireo dia haka ny endriky ny fanesorana ny ota izay mandrafitra ny fanao amin'ny Alahady Romana. Noho izy ireo niandry Azy tamim-pahatokiana indroa, teo amin'ny toerany, ho mariky ny fankasitrahany, dia nomena azy ireo ny tombo-kasen'Andriamanitra amin'ny Sabata izay tonga hanafotsy ny olom-boafidin'ny Tompo izay miaro ny fahamarinany. Tanteraka tamin'izany ny “fanadiovana ny fitoerana masina”, ilay endrika nandikana ny Daniela 8:14 tamin'izany fotoana izany. Teo ambanin'izany fijery izany, nanomboka tamin'ny 23 Oktobra 1844, dia nomen'i Jesosy tamin'ny fahitana selestialy ho an'ireo mpandresy voafidy ny sarin'ny fandehanany avy ao amin'ny fitoerana masina mankany amin'ny toerana masina indrindra amin'ny fitoerana masina eto an-tany. Nampahatsiahiviny tao amin'ny fanoharana, ny fotoana nahafatesany teo amin'ny hazo fijaliana, ny fahotan'ny olom-boafidiny, ka nahatanteraka ny “ *andro fanavotana* ”, ilay teny hebreo hoe “ *Yom kippur* ”. Efa nitranga io fisehoan-javatra io, ny fanavaozana ny asa tao amin'ny fahitana dia natao hampisalasalana fotsiny ny fahatanterahan'ny fahamarinana mandrakizay azo tamin'ny fahafatesan'i Jesosy. Izay tanteraka ara-bakiteny ho an'ireo vahoaka lavo tao Sardisy izay tsy nahafa-po an'ilay Andriamanitra nahary ny finoany nasehony. Noho ny antony roa, Andriamanitra dia afaka mandà azy ireo noho ny tsy fahampian'ny fitiavana ny fahamarinana ara-paminianiana

nambarany, sy noho ny fandikana ny Sabata izay tokony ho tamin'ny 1843 noho ny nampiharana ny didy ao amin'ny Daniela 8:14 .

Andininy 5: “ *Izay maharesy dia hitafy lamba fotsy; Tsy hamono ny anarany eo amin'ny bokin'ny fiainana Aho, fa hanaiky ny anarany eo anatrehan'ny Raiko sy eo anatrehan'ny anjeliny.* »

Ny olom-boafidy navotan'i Jesoa Kristy dia olom-boafidy mpankatò, mahatsapa fa tokony hanana ny fiainany sy ny mandrakizay amin'ilay Mpamorona, Andriamanitra tsara, hendry ary marina. Izany no tsiambaratelon'ny fandreseny. Tsy afaka miady hevitra aminy izy, satria mankasitraka ny zavatra rehetra lazainy sy ataony. Ary Izy koa no fifalian'ny Mpamonjy izay mahalala Azy sy miantso Azy amin'ny anarany, hatry ny nanorenana izao tontolo izao, izay nahitany Azy tamin'ny fahalalany mialoha. Asehon'io andinin-teny io fa zava-poana sy mamitaka na dia ho an'ireo manao izany aza ny filazana diso ataon'ny mpivavaka sandoka. Ny teny farany dia ho an'i Jesosy Kristy izay milaza amin'ny rehetra hoe: “ *Fantatro ny asanao* ”. Araka ireo asa ireo, dia mizara ny ondriny izy, ka mametraka eo ankavanany, ny *ondriny* , ary eo ankaviany, ny osy maditra sy ny *amboadia mitoha* voatokana ho amin'ny *afon'ny fahafatesana faharoa amin'ny fitsarana farany* .

Andininy 6: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana!* »

Raha afaka mandre ara-bakiteny ny teny ara-paminaniana avy amin'ny Fanahy ny tsirairay, ny mifanohitra amin'izany, dia ny olom-boafidiny, izay omeny tsindrimandry sy ampianariny, no afaka mahatakatra ny dikan'izany. Ny Fanahy dia manondro ny zava-misy marina, tanteraka tamin'ny fotoana aratantara, noho izany dia tsy maintsy liana amin'ny tantara ara-pivavahana sy ara-pivavahana ny olom-boafidy, ary ao amin'ny Baiboly manontolo dia ahitana tantaran'ny fijoroana ho vavolombelona sy fiderana ary faminaniana.

Fanamarihana : Ao amin'ny andininy faha-3 dia hoy i Jesoa Kristy tamin'ilay Protestanta lavo: “ *Koa tsarovy ny amin'ny nandraisanao sy ny nandrenesanao, ary tandremo, ka mibebaha. Raha tsy miambina ianareo , dia ho avy toy ny mpangalatra Aho, ka tsy ho fantatrao izay ora hihaviako aminao.* ” Mifanohitra amin'izany, ho an'ireo mpandova ny mpandresy , nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 2018, dia niova ho toy izao ity hafatra ity: “Raha miambina ianareo, dia tsy ho avy toy ny mpangalatra Aho, ary ho fantatrareo izay ora hihaviako **aminareo** ”. Ary ny Tompo dia nitana ny teny fikasany, hatramin'ny androany amin'ny 2020, ny olom-boafidiny dia nahafantatra ny daty ny fiverenany marina nambara ho amin'ny lohataona 2030. Saingy, ny finoana protestanta dia voaheloka tsy hiraharaha izany mazava tsara, natokana, afa-tsy amin'ny alalan'i Jesosy, amin'ny olom-boafidiny. Satria tsy mitovy amin'ny fitondran-tenany amin'ny mpanompo ratsy fanahy, “ *Jehovah tsy manao na inona na inona, raha tsy mananatra ny mpaminany mpanompony* ” Amo.3:7.

Era 6 : Philadelphia

Miditra amin'ny iraka maneran-tany ny Advantista

Teo anelanelan'ny taona 1843 sy 1873, dia naverina tamin'ny laoniny sy noraisin'ireo mpisava lalana ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito ny

Sabatan'Andriamanitra amin'ny Sabotsy, ilay andro fahafito marina voatendrin'Andriamanitra, izay naka ny endriky ny andrim-pivavahana kristiana amerikana ofisialy nantsoina nanomboka tamin'ny 1863: “ny fahafito-Fiangonana Advantista andro. Mifanaraka amin'ny fampianarana voamana ao amin'ny Dan. 12:12, ny hafatr'i Jesosy dia miantefa amin'ny olom-boafidiny nohamasinina tamin'ny andro fitsaharana amin'ny Sabata, tamin'ny taona 1873. Mandritra izany fotoana izany, ireo olom-boafidy ireo dia mandray soa avy amin'ny fahasambarana ao amin'ny Dan. 12. :12: “ *Sambatra izay miandry 1335 andro!* ”.

Ny fenitra vaovao naorina hatramin'ny 1843 dia lasa manerana izao tontolo izao tamin'ny 1873

Andininy 7: “ *Soraty ho amin'ny anjelin'ny fiangonana any Filadelfia : Iza no lazain'ny Iray Masina, dia Ilay Marina, Izay manana ny fanalahidin'i Davida, Izay mamoha ka tsy misy manidy, Izay manidy ka tsy misy manidy. misokatra : »*

tamin'ny anarana hoe “ *Filadelfia* ”, ilay nofidiny. Hoy izy: “ *Izany no hahafantaran'ny olona rehetra fa mpianatro ianareo, raha mifankatia. Jaona 13:35*” Ary izany no nitrangan'i *Filadelfia* izay ny fototeny grika dia midika hoe: fitiavana mpirahalaha. Izy no nifidy ny olom-boafidy izay namorona izany, tamin'ny fizahan-toetra ny finoan'izy ireo, ka be dia be ny fitiavany ho an'ireo mpandresy ireo. Naneho ny tenany tao amin'io hafatra io izy, nanao hoe: “ *Iza no lazain'ny Iray Masina, dia Ilay Marina .*” Ny *Masina* , satria io no fotoana itakiana ny fanamasinana ny Sabata sy ny an'ny olom-boafidy araka ny didy ao amin'ny Dan. 8:14 izay nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 1843. Ny *Marina* , satria amin'izao ora ara-paminaniana izao, naverina tamin'ny laoniny ny lalàn'ny fahamarinana; Hitan'Andriamanitra indray ny fahamasinan'ny ^{didiny faha-4} nohitsakitsahin'ny Kristianina nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321. Hoy indray izy: “ *Izay manana ny fanalahidin'i Davida* ”. Tsy ireo no fanalahidin'i Md Piera nambara ho tompon'i Roma. “ *Ny fanalahidin'i Davida* ” dia an'ny “ *zanak'i Davida* ”, dia i Jesosy mihitsy. Tsy misy afa-tsy izy ihany no afaka manome famonjena mandrakizay, satria nahazo izany fanalahidy izany izy tamin'ny nitondrany izany “ *teo an-tsorony* ” tamin'ny endriky ny hazo fijaliany, araka ny Isaia 22:22: “ *Hapetrako eo an-tsorony ny fanalahidin'ny trano. an'i Davida: raha mivoha izy, dia tsy hisy hanidy; rehefa mihidy izy, dia tsy hisy hamoha .* Io lakile manondro ny hazofijalian'ny fijaliany io, ho fahatanterahan'io andininy io, dia izao no vakintsika eto: “ *Izay mamoha ka tsy hisy hanidy, izay manidy ka tsy misy mamoha* ”. Ny varavaran'ny famonjena dia nivoha ho an'ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito eo ambany fanorenana ary nikatona ho an'ireo mpivavaka Alahady Romana nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 1843. Satria nanaiky ny hanaiky ny fahamarinana ara-pampianarana naseho sy nanaja ny teniny ara-paminaniana tamin'ny finoany izy ireo, Hoy ny Fanahin'i Jesosy tamin'ireo olo-masina tamin'ny andron'i *Filadelfia* : “ *Fantatro ny asanao. Indro, satria kely hery ianao ka nitandrina ny teniko ary tsy nandà ny anarako, dia nataoko teo anoloanao ny varavarana mivoha, izay tsy azon'olona handrindrina .* Ity antokom-pivavahana kely ity dia Amerikana ihany, tamin'ny fomba ofisialy,

nanomboka tamin'ny 1863. Saingy tamin'ny 1873, nandritra ny fihaonamben'ny Fiangonana maneran-tany natao tao Battle Creek, dia nosokafan'ny Fanahy ho azy io ny varavaran'ny misiônera maneran-tany izay hitohy mandrapahatongan'ny fiverenan'i Jesoa Kristy marina. Tsy hisy hahasakana izany ary ho hitan'Andriamanitra. Tokony homarihintsika fa ny zavatra tsara rehetra hitan'i Jesosy eo amin'ny tena olo-masina dia mamaritra koa ny antony nianjeran'ny finoana Protestanta tamin'ny 1843. Ity hafatra ity dia mifanohitra tanteraka amin'izay nolazain'i Jesosy tamin'ny fahalavoan'i Sardisy eo amin'ny andininy faha-3, *satria* ny ny asa kendrena dia mivadika mihitsy.

Nitombo ny foko 12 an'ny Apok

Andininy faha-8: “ *Fantatro ny asanao. Indro, satria kely hery ianao ka nitandrina ny teniko ary tsy nandà ny anarako, dia nataoko teo anoloanao ny varavarana mivoha, izay tsy azon'iza na iza handrindrina.* »

Ny olom-boafidy amin'izany fotoana izany dia tsaraina amin'ny asany izay noheverin'i Jesosy ho rariny. Ny “ *hery kely ananany* ” dia manamafy ny fahaterahan'ilay vondrona mifototra amin'ireo “ *lehilahy vitsy* ” ao amin'ny andininy faha-4. Tamin'ny 1873, Jesosy dia nanambara tamin'ny Advantista ny fandrosoan'izy ireo mankany amin'ny fiverenany amin'ny alalan'ny tandindon'ny varavarana misokatra any an-danitra izay hivoha amin'ny lohataonan'ny taona. 2030, izany hoe tao anatin'ny 157 taona. Ao amin'ilay hafatra manaraka, ilay niantefa tamin'i Laodikia, dia hitsangana eo anoloan'io varavarana io i Jesosy, amin'izay dia hampiseho fa akaiky ny fiverenany: “ *Indro, efa mitsangana eo am-baravarana Aho ka mandondòna. Raha misy mihaino ny feoko ka mamoha ny varavarana, dia hiditra ao aminy Aho ka hiara-misakafo aminy, ary izy amiko.* Apok.3:20 »

Navela ho an'ny Jiosy ny fidirana amin'ny finoana kristianina

Andininy 9: “ *Indro, omeke anareo izay isan'ny synagogan'i Satana, izay milaza ny tenany ho Jiosy, kanjo tsy izy, fa mandainga; indro, hataoko tonga izy ka hiankohoka eo an-tongotrao, ka ho fantany fa efa tia anao Aho.* »

Amin'ny fitanisana ny fidiran'ny tena Jiosy araka ny firazanana sy ny nofo tao amin'ny vondrona Advantista, io andininy io dia manamafy ny famerenana amin'ny laoniny ny Sabata fitsaharana; Tsy sakana amin'ny fiovam-pon'izy ireo intsony ny alahady. Satria nanomboka tamin'ny 321, ny nandaozany azy dia nisy koa ny vokatry ny fisakanana ny Jiosy tso-po tsy handray ny finoana kristiana. Ny fitsarany ny Jiosy ara-pirazanana dia tsy fiheverana manokana an'i Paoly, ilay vavolombelona mahatoky; dia ny an'i Jesosy Kristy no nanamafy izany ao amin'io Apokalypsy io, izay efa ao amin'ny Apok. 2:9, ao amin'ny hafatra nalefan'ny mpanompony nanendrikendrika ny Jiosy sy nenjehin'ny Romanina tamin'ny andron'i *Smyrna* . Mariho fa ny Jiosy ara-pirazanana dia tsy maintsy manaiky ny famonjena Kristiana ao amin'ny fenitry ny Advantista mba hahazoana tombontsoa amin'ny fahasoavan'Andriamanitra. Ny Advantista Maneran-tany irery ihany no mitondra ny fahazavana avy amin'Andriamanitra izay nahatonga azy ho **fitehirizana ofisialy manokana** hatramin'ny taona 1873. Mitandrema anefa! Io fahazavana io sy ny fotopampianarany ary ny hafany dia fananan'i Jesoa

Kristy irery ihany; tsy misy olona na andrim-panjakana afaka mandà ny fivoarany nefa tsy mampidi-doza ny famonjena azy. Ao amin'ny andininy farany amin'io andininy io, i Jesosy dia milaza hoe “*Izaho tia anareo*”. Mety hidika ve izany fa mety tsy ho tia azy intsony izy aorian'io fotoam-pitahiana io? Eny, ary izany no ho hevitr'ily hafatra nomena ny “*Laodikia*”.

Ny didin'Andriamanitra sy ny finoana an'i Jesosy

Andininy 10: “*Satria nitahiry ny tenin'ny faharetana ato anatiko ianao, dia hiaro anao koa Aho amin'ny andro fakam-panahy izay ho avy etỳ ambonin'ny tany, ho fizahan-toetra izay monina ambonin'ny tany.* »

Ny teny hoe faharetana dia manamafy ny teny manodidina ny fiandrasana Advantista voalaza ao amin'ny Daniela 12:12 manao hoe: “*Sambatra izay miandry ka ho tonga hatramin'ny dimy amby telopolo sy telonjato sy arivo andro!*”. Ny fisedrana dia mahakasika ny finoan'ireo “*mponina amin'ny tany*”, ireo izay monina amin'ny “*tany fantatra*”, izany hoe, eken'i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mpamorona. Tonga mba hitsapana ny sitrapon'ny olombelona sy hanala sarena ny fanahin'ny mpikomy ao amin'ny toby “*ekiomenika*” izay manondro amin'ny teny grika hoe “*oikoméne*” ny “*tany fantatra*” amin'ity andininy ity.

Io teny fikasana io dia mamatotra an'i Jesosy raha tsy amin'ny fepetra fa ny andrim-panjakana dia mitahiry ny hatsaran'ny finoana tamin'ny voalohany. Raha ny hafatra Advantista no hitohy mandra-pahatongan'ny fotoam-pitsapana farany ny finoana maneran-tany voalaza ao amin'io andininy io, dia tsy voatery ho amin'ny endrika andrim-panjakana izany. Satria ny fandrahonana dia mipetraka ao amin'ity hafatra ao amin'ny andininy faha-11 manaraka ity, mandra-pahatongan'izany dia tena tsara sy notahin'Andriamanitra. Ny fampanantenan'i Jesosy dia mahakasika ny taranany izay mbola velona tamin'ny 2030. Amin'izay fotoana izay, ny tena olom-boafidy tamin'ny 1873 dia ho resin-tory “*ao amin'ny Tompo*” araka ny Apok. 14:13 : “*Ary nahare feo avy tany an-danitra aho nanao hoe: Soraty. : Sambatra manomboka izao ny maty izay maty ao amin'ny Tompo! Eny, hoy ny Fanahy, mba hitsahatra amin'izay niasarany, fa ny asany manaraka azy.* » Koa izany no fahasambarana faharoa nomen'i Jesoa Kristy an'io olom-boafidy fakan-tahaka io. Ny zavatra notahin'i Jesosy anefa dia ny fitondran-tena aseho amin'ny asa. Ny mpandova an'i “*Filadelfia*” dia hamerina amim-pahatokiana, amin'ny taona 2030, ny asany, ny finoany, ny fanekena ny fahamarinana nomen'Andriamanitra ny lanitra amin'ny endriny farany indrindra izay nomeny azy ireo; satria handalo fiovana lehibe izy ireo mandra-pahatongan'ny farany rehefa ho tonga lafatra ny fahatakarana ny drafitr'Andriamanitra.

Ny Fampanantenana Advantista momba an'i Jesosy Kristy sy ny fampitandremana

Andininy faha-11: “*Avy faingana aho . Tano mafy izay anananao, mba tsy hisy haka ny satroboninahitrao.* »

Ny hafatra hoe “*Tonga haingana aho*” dia karazana Advantista. Nohamafisin'i Jesosy àry ny fialana amin'ny fieken-keloka ara-pivavahana hafa.

Ny fiandrasana ny fiverenany amim-boninahitra dia hitoetra mandrapahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao, iray amin'ireo fepetra lehibe hamantarana ny tena olom-boafidiny. Fa ny sisa amin'ny hafatra dia mampididoza fandrahonana: " *Tazomy izay anananao, mba tsy hisy haka ny satroboninahitrao.* » Ary iza no mahazo ny satro-boninahiny afa-tsy ny fahavalony? Ny taranany noho izany dia tsy maintsy hamantatra azy ireo aloha, ary noho izy ireo tsy nanao izany, izay niharan'ny toe-tsain'ny maha-olona azy, dia hanangana fiaraha-miasa aminy izy ireo, manomboka amin'ny 1966.

Andininy 12: " *Izay maharesy dia hataoko andry ao amin'ny tempolin'Andriamanitra, ka tsy ho tafavoaka intsony izy; Ary hosoratako eo aminy ny anaran'Andriamanitra sy ny anaran'ny tanànan'Andriamanitra, dia Jerosalema vaovao izay midina avy any an-danitra avy amin'Andriamanitra, ary ny anarako vaovao.* »

Ao amin'ny teny tso-drano farany natokana ho an'ny mpandresy no ivorian'i Jesoa ny sarin'ny famonjena azo. " *Andry ao amin'ny tempolin'Andriamanitra* " dia midika hoe : fanohanana mafy orina hitondra ny fahamarinako ao amin'ny Fiangonako, dia ny olom-boafidy. " *... ary tsy hivoaka izany fanampiny* " : haharitra mandrakizay ny famonjeny. " *...; hosoratako eo aminy ny anaran'Andriamanitra* " : Hosoriko eo aminy ny endrik'Andriamanitra very tao Edena. " *...sy ny anaran'ny tanànan'Andriamanitra* " : handray anjara amin'ny fanomezam-boninahitra ny olom-boafidy voalaza ao amin'ny Apok. 21. " *... ny amin'i Jerosalema vaovao izay midina avy any an-danitra avy amin'Andriamanitra,* " : " *Jerosalema vaovao* " no anaran'ny fanangonana ny olom-boafidy nomem-boninahitra, izay lasa selestialy tanteraka tahaka ny anjelin'Andriamanitra any an-danitra. Ny Apok. 21 dia manoritsoritra izany amin'ny sarin'ny vato soa sy perla izay manaporofy ny herin'ny fitiavana izay tsapan'Andriamanitra ho an'ireo navotany teto an-tany. Midina any amin'ny tany nohavaozina izy mba hiaina mandrakizay eo anatrehan'Andriamanitra izay mametraka ny seza fiandrianany eo. " *... sy ny anarako vaovao* " : Nampifandraisin'i Jesosy tamin'ny fandehanany avy amin'ny toetra ety an-tany ho any an-danitra ny fiovan'ny anarany. Ny olom-boafidy voavonjy, mitoetra ho velona na hitsangana amin'ny maty, dia hiaina ny traikefa mitovy ary hahazo vatana selestialy, be voninahitra, tsy mety lo ary mandrakizay.

Ao amin'io andininy io, ny fisisihan'ny fampitahana amin'Andriamanitra dia hamarinin'ny hoe Jesosy mihitsy no hitan'ny olom-boafidy amin'ny lafiny maha-Andriamanitra Azy.

Andininy 13: " *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana!* »

Ny olom-boafidy dia nahatakatra ny lesona, fa izy ihany no afaka mahazo izany. Marina fa ho azy ihany no nomanina io hafatra io. Io hafatra io dia manamafy ny zava-misy fa ny fandikana sy ny fahatakarana ireo zava-miafina nambara dia miankina irery amin'Andriamanitra izay mizaha toetra sy mifidy ny mpanompony.

Ny Advantista ofisialy amin'ny andro farany dia tsy nandray lesona ary notsarain'i Jesosy, naloa noho ny fandavany ny hafatry ny andrasan'ny Advantista faha-3.

“ Ho avy **faingana** aho . *Tano mafy izay anananao, mba tsy hisy haka ny satroboninahitrao .*” Indrisy, ho an'ny Advantista ofisialy amin'izao andro izao, dia mbola lavitra ny farany, ary miaraka amin'ny fahasahiranana'ny fotoana, 150 taona aty aoriana, dia tsy hitovy intsony ny finoana. Nohamarinina ny fampitandreman'i Jesosy fa sady tsy voamarika no tsy azo. Ary amin'ny taona 1994, ny andrim-panjakana Advantista dia ho very ny " *satroboninahitra* ", amin'ny fandavana ny "fahazavana lehibe" farany nambaran'i Ellen G. White, ilay irak'i Jesosy Kristy ao amin'ny bokiny "Soraty Voalohany" ao amin'ny toko "Ma fahitana voalohany". , eo amin'ny pejy 14 sy 15: Ity lahatsoratra manaraka ity dia nalaina avy amin'ireo pejy ireo. Hamafisiko bebe kokoa momba azy fa izy dia maminany ny hiafaran'ny asa Advantista **ary mamintina ao amin'ny tenany ny fampianarana rehetra natolotry ny Assemblies telo ao amin'ny Apok. 3: 1843-44 Sardisy , 1873 Philadelphia , 1994 Laodikia .**

Ny anjaran'ny Advantista nambara tao amin'ny fahitan'i Ellen G. White voalohany

“Rehefa nivavaka nandritra ny Fotoam-pivavahan'ny Fianakaviana aho, dia nitoetra tao amiko ny Fanahy Masina, ary toa niakatra hatrany ambonin'ity tontolon'ny haizina ity aho. Nivily aho nijery ireo rahalahiko Advantista izay nijanona teto amin'izao tontolo izao, saingy tsy hitako izy ireo. Nisy feo niteny tamiko avy eo hoe: “Jereo indray, fa somary avo kokoa.” Nitraka aho, ka nahita lalana mideza sy tery, lavitra ambonin'izao tontolo izao. Teo no nandrosoan'ny Advantista nankany amin'ny tanàna masina. Tao aorian'izy ireo, teo ampiandohan'ny lalana, dia nisy hazavana mamirapiratra, izay nolazain'ilay anjely tamiko fa ilay antsoantso mamatonalina. Io hazavana io no nanazava ny halavan'ny lalana manontolo mba tsy ho tafintohina ny tongony. Jesosy nandeha teo amin'ny lohany mba hitarika azy ireo; ary raha mbola nijery azy izy ireo, dia voavonjy.

Tsy ela anefa dia reraka ny sasany tamin'izy ireo, ka nilaza fa mbola lavitra be ilay tanàna, ka nieritreritra ny ho tonga haingana kokoa. Avy eo Jesosy dia nampahery azy ireo tamin'ny nananganany ny sandriny havanana be voninahitra izay nipoiran'ny fahazavana izay nanenika ny Advantista. Nihiaka izy ireo hoe: “Haleloia! » Fa ny sasany tamin'izy ireo dia nandà izany fahazavana izany tamin'ny fahasahiana, ka nilaza fa tsy Andriamanitra no nitarika azy ireo. Nipoitra ihany ny hazavana tao ambadik'izy ireo, ary tao anaty haizina lalina izy ireo. Tafintohina izy ireo ka tsy nahita ny tanjona sy Jesosy, dia lavo niala teo amin'ny lalana ka nilentika tao amin'ny tontolo ratsy tany ambany. ”.

Ny tantaran'io fahitana voalohany nomen'Andriamanitra an'i Ellen Gould-Harmon tanora io dia faminiana misy fehezan-dalàna izay manan-danja toy ny

an'i Daniela na ny Apokalypsy. Mba hahazoana tombony amin'izany anefa, dia tsy maintsy mandika azy io araka ny tokony ho izy. Dia homeko ny fanazavana.

Ny fitenenana hoe “mitomany mamatonalina” dia manondro ny fanambarana ny fiavian'ny mpampakatra ao amin'ny “fanoharana ny amin'ny virijina folo” ao amin'ny Mat. 25:1 ka hatramin'ny 13. Ny fararano 1844 no zava-bita voalohany sy faharoa; miaraka, ireo fanantenana roa ireo dia maneho ny “fahazavana voalohany” amin'ilay tantara napetraka “ao ambadiky ny” vondron'ireo “Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito” izay nandroso arapotoana, teo amin'ny lalana na lalana notahian'i Jesoa Kristy. Ho an'ireo mpisava lalana Advantista, ny taona 1844 dia maneho ny datin'ny fahataperan'izao tontolo izao sy ny daty farany ara-Baiboly izay azon'ny teny ara-paminaniana atolotra ho an'ny olom-boafidy tamin'izany fotoana izany. Rehefa nandalo io daty farany io izy ireo, dia niandry ny fiverenan'i Jesosy tamin'ny fiheverana fa efa akaiky izany. Nandeha anefa ny fotoana ary mbola tsy niverina Jesosy; inona no nasehon'ilay fahitana tamin'ny filazana hoe: “Hitany fa lavitra dia lavitra ny tanàna ka nihevitra ny ho tonga haingana kokoa”; izany hoe tamin'ny 1844 na fotoana fohy taorian'io daty io. Ary koa, naharesy azy ireo ny fahakiviana mandra-pahatongan'ny taona 1980 tany ho any rehefa niditra teo amin'ilay sehatra aho, ka nandray io hazavana vaovao sy be voninahitra io izay manorina **ny fiandrasana Advantista fahatelo** . Amin'ity indray mitoraka ity, ny fiverenan'i Jesosy dia napetraka **amin'ny Fararano 1994** . Azo antoka fa ny fanambarana an'io hafatra io dia mikasika ny microcosm ny Advantista maneran-tany izay hita any Frantsa ao Valence-sur-Rhône. Manana ny fanazavany ny safidin'Andriamanitra ho an'io tanàna kely any atsimo atsinanan'i Frantsa io. Teo no nahafatesan'ny Papa Pie VI tany am-ponja tamin'ny 1799, ka nanatanteraka ny faminaniana ao amin'ny Apok. 13:3. Ankoatra izany, Valencia no tanàna nanorenan'Andriamanitra ny fiangonany Advantista voalohany teo amin'ny tany Frantsa. Teo àry no nitondrany ny fahazavany farany be voninahitra ary tamin'ny faran'ny taona 2020, dia manamafy aho fa nandray tsy tapaka sy tamim-pahatokiana avy taminy ireo fanambarana farany sy sarobidy indrindra izay atolotra ato amin'ity antontan-taratasy ity. Ny microcosm Valentiniana Advantista dia natao ho dingana iray manerana izao rehetra izao mba hanatanterahana ny ampahany momba ny fahazavana be voninahitra farany ao amin'ny fahitan'i Ellen rahavavintsika. Io fahitana io dia mampiharihary amintsika ny fitsarana nataon'i Jesosy momba ny zava-nitranga tao Valencia, fahatanterahana fahatelo amin'ilay fanoharana momba ny virijina folo. Mahafantatra ny Advantista marina i Jesosy amin'ny fitondrany ny fahazavana aseho. Ny tena Advantista dia maneho ny hafaliany amin'ny “Haleloia!” » ; rehefa notahin'ny Fanahy izy, dia nofenoiny diloilo ny taviny. Mifanohitra amin'izany, ny Advantista sandoka dia “mandà ankerisetra io fahazavana io”. Io fandavana ny fahazavan'Andriamanitra io dia mahafaty azy ireo, satria Andriamanitra dia nampitandrina azy ireo amin'izany fihetsika ratsy izany amin'ny hafatra ara-tsindrimandry, natao ho azy ireo, ho an'ny irany; ho lasa vilany foana tsy misy menaka izay mamokatra “fahazavana” amin'ny jiro. Nambara ny vokany tsy azo ihodivirana: “Ny hazavana izay teo ivohony dia maty ihany”; mandà ny fototry ny Advantista izy ireo. Nampihatra ny toro lalany toy izao i Jesosy: “ *Fa izay manana no homena, ka hanam-be izy, fa*

izay tsy manana kosa, na dia izay ananany aza dia halaina aminy. Mat.25:29.”
 “...dia lasa tsy hitan'izy ireo intsony ny tanjona sy i Jesosy”, dia lasa tsy miraharaha ireo hafatra Advantista izay manambara ny fiverenan'i Kristy izy ireo na, mandà ny tanjon'ny hetsika Advantista voarakitra amin'ny anarana hoe “Advantista”; "Dia nianjera niala tamin'ny lalana ka nilentika tao amin'ny tontolo ratsy izay latsaka ambany", tamin'ny 1995 dia nanolo-tena tamin'ny fomba ofisialy ny firaisankina sy ny ekiemenonisma protestanta. Namoy an'i Jesosy araka izany izy ireo, sy ny fidirana ho any an-danitra izay tanjon'ny finoana Advantista. Nikambana izy ireo araka ny Dan. 11:29, “ *ny mpihatsaravelatsihy* ” sy ny “*mpimamo* ”, araka ny nambaran'i Jesosy ao amin'ny Mat.24:50; zavatra naseho teo am-piandohan'ny asa.

Tanteraka ankehitriny ireo teny ara-paminaniana ireo. Tanteraka izy ireo teo anelanelan'ny taona 1844, ny datin'ny hazavana voalohany “tao ambadik'izy ireo”, ary ny 1994, ny datin'ny fahazavana ara-paminaniana lehibe nolavin'ny fiangonana Advantista voalohany naorina tany Frantsa, tao an-tanànan'i Valence-sur-Rhône, izay nataon'Andriamanitra. ampiasaina amin'ny fampisehoana azy. Amin'izao fotoana izao, ny Advantista ofisialy dia ao anatin'ny "maizina lalina" amin'ny ekiemenisma miaraka amin'ny fahavalon'ny fahamarinana, ny Protestanta ary ny Katolika.

Vanim-potoana faha-7 : Laodikia

Ny fiafaran'ny Advantista andrim-panjakana - ny fandavana ny fiandrasana Advantista fahatelo.

Andininy 14: “ *Soraty ho amin'ny anjelin'ny fiangonan'i Laodikia : Izaao no lazain'ny Amena, dia ny Vavolombelona mahatoky sy marina, ny fiandohan'ny zavatra noharian'Andriamanitra: ”*

Laodikia no anaran'ny vanim-potoana fahafito sady farany; ny fiafaran'ny tsodranon'ny Advantista andrim-panjakana. Ity anarana ity dia manana fototeny grika roa hoe “laos, dikéia” izay midika hoe: “olona nitsara”. Ny Advantista teo alohako dia nandika hoe: “olona fitsarana”, nefa tsy fantatr'ilay andrim-panjakana fa hatomboka amin'izany io fitsarana io, araka ny ampianarin'ny 1 Petera 4:17 hoe: “Fa izao no andro hanombohan'ny fitsarana amin'ny **mpianakavin'ny Andriamanitra**. Ankehitriny, raha manomboka amintsika izany, inona no hiafaran'izay tsy mankatò ny filazantsaran'Andriamanitra? » Nampahafantatra ny tenany i Jesosy nanao hoe: “ *Izaao no lazain'ny Amena, dia ny Vavolombelona mahatoky sy marina, ny fiandohan'ny zavatra noharian'Andriamanitra: ”* Ny dikan'ny teny hoe *Amena* amin'ny teny hebreo: marina. Araka ny fijoroana ho vavolombelona nataon'ny Apôstôly Jaona, dia nampiasa izany matetika i Jesosy (in-25), namerimberina indroa, tany am-piandohana, talohan'ny teniny. Saingy amin'ny fanao ara-pivavahana nentim-paharazana dia lasa teny hoe mari-piatoana eo amin'ny fiafaran'ny vavaka na fanambarana. Matetika izy io no adika amin'ny dikan'ny hoe "ho izany" nolovaina tamin'ny Katolika. Ary ny Fanahy dia mampiasa io foto-kevitra io " *amin'ny fahamarinana* " mba hanomezana ny teny hoe *Amena* ny dikan'ny dikan'ny hoe *Amena*. *Laodikia* no ora anomezan'i Jesosy

fahazavana lehibe hanazavana tanteraka ireo faminaniana voaomana ho amin'ny andro farany. Porofon'izany ny asa vakiana. Ny mety hahatonga ny fisarahana eo amin'i Jesosy sy ny andrim-panjakana Advantista ofisialy dia ny fandavana ny fahazavany. Tamin'ny safidy lojika sy ara-drariny, Andriamanitra dia nampandre ny Advantista, teo anelanelan'ny taona 1980 sy 1994, tamin'ny fitsapana ny finoana nasehon'ny modely izay nanana, vokatr'izany, ny fahaverezan'ny Protestanta sy ny fitahian'ireo mpisava lalana Advantista. Ny fitsapana dia efa nifototra tamin'ny finoana ny fiverenan'i Jesosy nambara tamin'ny lohataonan'ny 1843, avy eo tamin'ny fararano tamin'ny 1844. Tamin'ny anjarako, nanomboka tamin'ny 1983, dia nanomboka nizara fanambarana momba ny fiverenan'i Jesosy tamin'ny 1994 aho, rehefa nampiasa ny “ *dimy volana* ” *voalaza ao amin'ny hafatra* “ *trompetra fahadimy* ” ao amin'ny Apok. 9:5-10. Tamin'ny fampandraisana an'io lohahevitra io ho ny ozon'ny Protestanta tamin'ny 1844, ny fe-potoana “ *dimy volana* ” voatonona, izany hoe 150 taona tena izy, dia nitarika ho amin'ny 1994. Tsy nahita afa-tsy ny fiverenan'i Jesosy Kristy hanamarika ny fiafaran'io vanim-potoana io, ary nohajambain'Andriamanitra ampahany. tamin'ny antsipirihan'ilay lahatsoratra, dia niaro izay noheveriko ho fahamarinana avy amin'Andriamanitra aho. Taorian'ny fampitandremana ofisialy, dia nanambara ny fandroahana ahy ny andrim-panjakana tamin'ny Novambra 1991; izany, raha mbola misy telo taona sisa hanaporifoana sy handà ny fanambarako. Taty aoriana, manodidina ny taona 1996, vao nazava tamiko ny tena dikan'io zavanim-tranga io. Vao tanteraka ireo teny nataon'i Jesosy tao amin'ny taratasiny ho an'i “ *Laodikia* ”, ary nanana heviny mazava tsara izao. Tamin'ny 1991, ny Advantista matimaty dia tsy tia ny fahamarinana intsony tahaka ny tamin'ny 1873. Nalemy azy ireo koa ny tontolo maoderina tamin'ny famitahana azy ireo sy nahazoany ny fony. Toy ny tamin'ny vanim-potoan'i *Efesosy* , dia very ny “ *fitiavana voalohany* ” ny Advantista ofisialy. Ary “ *nesorin'i Jesosy ny fanaovan-jirony sy ny satro-boninahiny* ”, satria izy koa dia tsy mendrika izany intsony. Raha jerena ireo zava-misy ireo dia lasa mazava tsara ny hafatra. Ny teny hoe “ *Amena* ” dia manamafy ny fitakiana ny fahamarinana feno sy ny fiafaran'ny fifandraisana feno fitahiana. Ny “ *vavolombelona mahatoky sy marina* ” mandà llay voafidy tsy mahatoky sy mandainga. “ *Ny foto-kevitra ny zavaboarin'Andriamanitra* ”, noho izany, ny Mpamorona, dia tonga hanakatona ny faharanitan-tsain'ny tsy mendrika sy hanokatra manokana ny olom-boafidiny amin'ireo fahamarinana voarakitra sy miafina ao amin'ny tantaran'ny Genesisy. Mandritra izany fotoana izany, amin'ny fanafoanana ny “*fitsipika momba ny zavatra noforonin'Andriamanitra* ” izay ampifandraisiny amin'ny teny hoe “ *Amena* ”, ny Fanahy dia manamafy ny fiverenan'i Jesosy Kristy faran'izay akaiky: “ *haingana* ”. Mbola hisy 36 taona anefa eo anelanelan'ny 1994 sy 2030, izay daty hifaranan'ny olombelona eto an-tany.

Fahafatesana mahafaty

Andininy faha-15: “ *Fantatro ny asanao. Fantatro fa sady tsy mangatsiaka no tsy mafana ianao. Mety ho mangatsiaka na mafana ianao!* »

Ny adiresy tsy ara-potoana dia alefa any amin'ny andrim-panjakana. Izany no vokatry ny fivavahana nolovaina tamin'ny ray ka hatramin'ny zanany lahy sy vavy, izay lasa fomban-drazana, fombafomba, fanao ary matahotra zava-baovao

ny finoana; ny fanjakana izay tsy ahafahan'i Jesosy mitahy azy intsony rehefa manana fahazavana vaovao be dia be hozaraina aminy.

Andininy 16: “ *Koa satria matimaty ianao ka tsy mangatsiaka na mafana, dia haloan'ny vavako ianao.* »

Ny fandinihana dia napetrak'i Jesosy tamin'ny Novambra 1991, rehefa nesorin'ny andrim-panjakana ofisialy ilay mpaminany nitondra ny hafatra. Amin'ny lohataonan'ny 1994, dia haloana izy io, araka ny nambaran'i Jesosy. Nanaporofy izany ny tenany tamin'ny fidirany, tamin'ny 1995, ny firaisankina ekiomenika nokarakarain'ny Eglizy Katolika, izay nikambanany tamin'ireo Protestanta mpikomy, satria izy izao no mizara ny ozon'izy ireo.

Hevi-diso mamitaka mifototra amin'ny lova ara-panahy

Andininy 17: “ *Satria hoy ianao: Manan-karena aho, manan-karena aho ka tsy manan-java-mahory, ary satria tsy fantatrao fa ianao dia ory, ory, mahantra, jamba ary mitanjaka,* ”

“... manankarena ”, ny Advantista voafidy dia tamin'ny 1873, ary ireo fanambarana maro nomena an'i Ellen G. White dia vao mainka nampanan-karena azy ara-panahy. Fa eo amin'ny lafiny ara-paminaniana, dia lany andro haingana ny fandikana tamin'izany fotoana izany, araka ny noheverin'i James White, vadin'ny iraky ny Tompo, araka ny marina. I Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra velona, dia namolavola ny faminany ho amin'ny fahatanterahan'izy ireo farany lavorary sy tsy misy kilema. Izany no mahatonga ny fandehan'ny fotoana, mitondra fiovana goavana eo amin'izao tontolo izao, manamarina ny fanontaniana maharitra momba ny fandikana voaray sy nampianarina. Ny fitahian'i Jehovah dia voatahiry; Hoy i Jesosy: “ *Izay hitandrina ny asako hatramin'ny farany .* ” Na izany aza, tamin'ny 1991, ny daty nandavany ny mazava, dia mbola lavitra ny farany. Noho izany dia tsy maintsy nibanjina ny fahazavana vaovao naroson'ny Tompo tamin'ny fomba nofidiny izy. Endrey ny fifanoherana eo amin'ny hevidison'ny andrim-panjakana sy ny fanjakana izay hitan'i Jesosy sy hitsarana izany! Amin'ireo teny rehetra voalaza, ny teny hoe “ *miboridana* ” no tena mavesa-danja indrindra ho an'ny andrim-panjakana iray, satria midika izany fa nesorin'i Jesosy tamin'izany ny fahamarinany mandrakizay, eo am-bavany izany, fanamelohana ho faty sy fahafatesana faharoa amin'ny fitsarana farany; araka ny voasoratra ao amin'ny 2 Kor.5:3 : “ *Koa misento ato amin'ity lay ity isika ka maniry ny hitafy ny fonenantsika any an-danitra, eny, raha hita fa mitafy isika, fa tsy mitanjaka.* »

Ny torohevitra ny vavolombelona mahatoky sy marina

Andininy 18: “ *Izaho dia manoro hevitra anao mba hividy amiko volamena voazaha toetra amin'ny afo, mba hanan-karena ianao, ary fitafiana fotsy hotafinao, mba tsy hisehoan'ny henatrao noho ny fitanjahanao, ary ody hanosotra ny tenanao amin'ny henatrao. maso, mba hahitanareo.* »

Taorian'ny fikarohana tamin'ny taona 1991 dia mbola nanana telo taona ny andrim-panjakana hanitsiana ny lalany sy hamokatra ny vokatry ny fibebahana izay tsy tonga. Ary nifanohitra tamin'izany, fa ny fifandraisany tamin'ireo Protestanta lavo dia nihamafy hatrany ka nanao fifanarahana ofisialy navoaka tamin'ny 1995. Nasehon'i Jesosy fa ny tenany ihany no mpivarotra ny finoana

marina, dia ilay “volamena voazaha toetra tamin’ny afo” tamin’ily *fitsapana* . Ny porofon'ny fanamelohana azy ny fiangonana dia hita amin'ny tsy fisian'ny " *akanjo fotsy* " izay " *mendrika* " ny mpisava lalana ao amin'ny Apok. 3:4. Amin'ny alalan'io fampitahana io, Jesosy dia mampiseho ny zava-misy fa, talohan'ny 1994, dia nanolotra ny Advantista tao “ *Laodikia* ” ho amin'ny fiandrasana Advantista mitovy amin'ireo izay nialoha ny 1843 sy 1844 izy; mba hitsapana ny finoana ireo traikefa telo, araka ny nampianarina tao amin'ny hafatra natao tamin'ny 1844 ho an'ny Advantista tao “ *Sardisy* ”. Tao anatin'ny toe-tsaina feno fikomiana mihidy, dia tsy azon'ily andrim-panjakana izay nanaratsian'i Jesosy azy; “ *Jamba* ” izy , toa an'ireo Fariseo nanompo an'i Jesosy teto an-tany. Noho izany dia tsy azony ny fanasan'i Kristy hividy “ *ny perila saro-bidy* ” avy amin'ny fanoharana ao amin'ny Mat. 13:45-46 izay mametraka ny sarin'ny fenitry ny fiainana mandrakizay takin'Andriamanitra. .

Ny antso mamindra fo

Andininy 19: “ *Izay tiako no anariko sy faiziko. Koa mazotoa ary mibebaha.* »

Ny sazy dia ho an'izay *tian'i Jesosy* mandra-paloany azy. Tsy nohenoina ilay antso natao, fanasana hibe-baka. Ary tsy lovaina ny fitiavana fa amin'ny fahamendrehana no ahazoana azy. Rehefa nihamafy ilay andrim-panjakana, dia nandefa antso ho an'ny tsirairay i Jesosy nanao tamin'ireo mpirotsaka ho amin'ny fiantsoana any an-danitra:

Ny antso universal

Andininy 20: “ *Indro, efa mitsangana eo am-baravarana Aho ka mandondona. Raha misy mihaino ny feoko ka mamoha ny varavarana, dia hiditra ao aminy Aho ka hiara-misakafo aminy, ary izy amiko.* ”

Ao amin'ny Apokalypsy, ny teny hoe " *vavahady* " dia hita ao amin'ny Apok. 3:8, eto amin'ny Apok. 3:20, ao amin'ny Apok. 4:1 ary ao amin'ny Apok. 21:21. Apok. 3:8 dia mampahatsiahy antsika fa misokatra sy mihidy *ny varavarana* . Izy ireo dia lasa tandindon'ny fitsapana ny finoana izay manokatra na manakaiky ny fidirana amin'i Kristy, ny fahamarinany sy ny fahasoavany.

Ao amin'io andininy faha-20 io, ny teny hoe “ *vavahady* ” dia manana heviny telo samy hafa nefa mifameno. Nanondro an'i Jesosy mihitsy izy hoe: “ *Izaho no varavarana* . Jaona 10:9”; *Nisokatra ny varavaran'ny lanitra* ao amin'ny Apok 4:1 : “ *Nisy varavarana nivoha tany an-danitra.* » ; ary *ny varavaran'ny fon'ny olombelona* izay ahatongavan'i Jesosy handondona mba hanasana ny olom-boafidy hanokatra ny fony aminy mba hanaporifoana ny fitiavany.

Ampy ho an'ny zavaboariny ny manokatra ny fony amin'ny fahamarinana nambarany mba hisian'ny fiombonana akaiky eo aminy sy ny Mpamorona azy. Ny sakafo hariva dia zaraina amin'ny hariva, rehefa tonga ny alina mba hampitsaharana ny asan'ny andro . Tsy ho ela dia hiditra amin'ity karazana alina ity ny zanak'olombelona “ *izay tsy misy afaka miasa intsony.* (Jaona 9:4). Ny fiafaran'ny fotoan'ny fahasoavana dia hanamaivana mandrakizay ireo safidy arapivavahana farany ataon'ny olombelona, lehilahy sy vehivavy samy tompon'andraikitra ary mifameno tanteraka eo amin'ny sehatry ny nofo.

Raha ampitahaina amin'ny hafatr'i *Filadelfia*, ny olom-boafidy dia ao amin'ny vanim-potoanan'ny *Laodikia*, amin'ny fotoana antomotra ny fiverenan'i Jesosy Kristy. Ny “ *varavarana misokatra any an-danitra* ” dia hisokatra ho fanohizana ity hafatra ity ao amin'ny Apok. 4:1.

Ny fananarana farany ny Fanahy

Ho an'izay mpandresy tsirairay dia manambara i Jesoa hoe:

Andininy 21: “ *Izay maharesy dia havelako hiara-mipetraka amiko eo ambonin'ny seza fiandrianako, dia tahaka ny nandreseko sy ny niarahako mipetraka amin'ny Raiko eo ambonin'ny seza fiandrianany.* »

Toy izany no nanambarany ny asan'ny fitsarana selestialy izay manaraka ity hafatra ity ary izay ho lohahevitra ny Apok.4. Saingy io fampanantenana io dia tsy manome afa-tsy izay tena mpandresy voafidy.

Andininy 22: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana!* »

Ny lohahevitra ny “ *taratasy* ” dia mifarana amin'ity tsy fahombiazan'ny andrim-panjakana vaovao ity. Ny farany, satria manomboka izao, dia lehilahy iray nentanim-panahy no hitondra ny hazavana, avy eo vondrona kely. Hampitaina tsirairay avy amin'ny olona tsirairay izany ary amin'ny alalan'ny Internet izay hotarihin'i Jesosy mihitsy amin'ny fitarihana ny olom-boafidiny ho any amin'ny loharanon'ny fanaparitahana ny fahamarinana farany indrindra, izay masina tahaka ny maha-Andriamanitra Azy. Toy izao, na aiza na aiza misy azy ety ambonin'ny tany: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana!* ” »

Ity lohahevitra manaraka ity dia hanana ny teny manodidina ny arivo taona selestialy amin'ny fitsarana ny ratsy fanahy izay ataon'ny olo-masina. Ny fotokevitra iray manontolo dia mifototra amin'ny fampianarana miparitaka ao amin'ny Apok. 4, 11, ary 20. Saingy ny Apok. 4 dia manamafy mazava tsara ny tontolon'ny selestialy amin'io asa io izay manaraka ny vanim-potoana farany amin'ny Voafidy eto an-tany.

Apokalypsy 4: Fitsarana any an-danitra

Andininy 1: “ *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy varavarana nivoha tany an-danitra. Ary ny feo voalohany izay reko, tahaka ny feon'ny trompetra, izay niteny tamiko, dia nanao hoe: Miakara atỳ, fa hasehoko anao izay hitranga any aoriana any.* ”

Tamin'ny filazana hoe: “ *Ny feo voalohany izay reko, tahaka ny feon'ny trompetra* ”, dia mamaritra ny hafatr'izao vanim-potoanan'i *Laodikia* izao ho toy ny nitondrany an'i Jaona ao amin'ny Apok. 1:10 : *tamin'ny andron'i Jehovah, ary nahare feo mahery teo ivohoko aho, tahaka ny feon'ny trompetra* ”. I *Laodikia* àry

no vanim-potoana izay voamariky ny “ *andron'i Jehovah* ” ny fiafaran'izany, dia ny fiverenany be voninahitra lehibe.

Amin'ny teniny, ny Fanahy dia manohana mafy ny hevitra momba ny fifandimbiasana amin'ity lohahevitra ity miaraka amin'ny hafatr'i *Laodikia* . Zava-dehibe io fanazavana io, satria tsy vitan'ny andrim-panjakana mihitsy ny nanaporofa tamin'ireo mpanohitra azy ny fotopampianaran'ny fitsarana selestialy. Androany, manome porofa momba izany aho, izay azo tanterahina amin'ny famaritana marina ny daty mipetaka amin'ny hafatra ao amin'ny taratahin'ny *Apok* . 2 sy 3. Teo anelanelan'i *Laodikia* sy *Apok*. 4, miaraka amin'ny “ *trompetra fahafito* ” ao amin'ny *Apok*. 11, Jesosy. nesoriny tamin'ny devoly sy ny lehilahy mpikomy ny “ *fanjakany amin'ny fanjakan'izao tontolo izao* ” teto an-tany. Tamin'ny “ *fijinjana* ” ao amin'ny *Apok*. 14, dia naka ny olom-boafidiny ho any an-danitra izy ary nankininy tamin'izy ireo ny andraikitra hitsara miaraka aminy ny fiainan'ny ratsy fanahy efa maty teto an-tany. Amin'izay dia “ *izay maharesy dia hanapaka ny firenena amin'ny tehim-by* ” araka ny voalaza ao amin'ny *Apok*. 2:27. Raha toa ny mpanenjika, toa ahy, ny sasany amin'ny anjara natokana ho azy ireo, dia tsy isalasalana fa hanova ny fitondran-tenany izy ireo. Saingy ny faniriany mafy indrindra tsy hiraharaha izay fampitandremana rehetra no mitarika azy ireo amin'ny asa ratsy indrindra ary noho izany dia manomana ny sazy faran'izay ratsy indrindra izay tsy azo averina amin'ny toe-javatra eto an-tany ankehitriny izy ireo. Andeha isika hiverina amin'ny andinin-teny ato amin'ity toka faha-4 ity. “ *Ny feo voalohany izay reko, tahaka ny feon'ny trompetra, izay niteny tamiko, dia nanao hoe: Miakara aty, fa hasehoko anao izay tsy maintsy hitranga rahatrizay* ”. Ny andininy faha-10 ao amin'ny *Apok*.1 no tian'i Jaona holazaina: “ *Efa tao amin'ny Fanahy aho tamin'ny andron'i Jehovah, ary nandre feo mahery teo ivohoko aho, toy ny feon'ny trompetra* ”. Io foto-kevitra ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra io dia efa voalaza ao amin'ny andininy faha-7 izay voasoratra hoe: “ *Indro Izy avy amin'ny rahona; Ary ny maso rehetra hahita izany, na dia izay nandefona azy aza; ary hisaona Azy ny firenena rehetra ambonin'ny tany. Eny. Amena!* » Ny soso-kevitra mifandray amin'ireo andinin-teny telo ireo dia manamafy ny toe-javatra faran'izay be voninahitra amin'ny andro hiverenan'ny Tompo Jesosy, izay antsoina koa hoe *Mikaela* tamin'ireo voafidiny sy ireo anjelin'ny mahatoky. Raha ampitahaina amin'ny *trompetra ny feon'i Jesosy* , dia satria, tahaka an'io fitaovam-piadiana mahery vaika io, eo amin'ny lohan'ny tafiny eny amin'ny lanitra, i Jesosy dia maneno ny miaramilany mba hanomboka ny ady. Ankoatra izany, toy ny *trompetra* , ny feony dia tsy nitsahatra nampitandrina ny olom-boafidiny mba hampitandrina azy ireo mba hanomanana azy ireo handresy tahaka ny nandreseny ny ota sy ny fahafatesana. Amin'ny famoizana an'io teny hoe “ *trompetra* ” io, Jesosy dia mampiseho amintsika ny lohahevitra mistery sy manan-danja indrindra amin'ny fanambarany rehetra. Ary marina fa ho an'ny mpanompony farany, io lohahevitra io dia nanafina fitsapana fanafanana. Eto, ao amin'ny *Apok*. 4:1, dia tsy feno ilay seho voalaza fa ireo olom-boafidiny izay hovanjany amin'ny fahafatesana ihany no lasibatra. Ny fitondran-tenan'ny ratsy fanahy amin'io toe-javatra io ihany dia holazaina ao amin'ny *Apok*. 6:16 amin'ireto teny mampiharihary ireto: “ *Ary hoy izy tamin'ny tendrombohitra sy ny vatolampy: Mianjerà aminay, ka afeno ny*

tavan'Ilay mipetraka eo amboniny. ny seza fiandrianana, ary eo anoloan'ny fahatezeran'ny zanak'ondry; fa tonga ny andro lehiben'ny fahatezerany, ka iza no mahajanona? » Ho an'ity fanontaniana mihantona ity, izay toa tsy misy valiny, dia hatolotr'Andriamanitra ao amin'ny toko faha-7 izay manaraka an'ireo izay afaka manohitra: ireo olom-boafidy voaisy tombo-kase asehon'ny isa 144.000, izay misy 12 efamira, na 144. Fa Izy irery ihany no voafidy izay velona. amin'ny fiverenan'i Kristy dia miasa eo. Ankehitriny, ao amin'io sahan-kevitra ny Apok. 4 io, ny fampakarana ho any an-danitra koa dia mahakasika ireo olom-boafidy izay maty hatramin'i Abela, izay natsangan'i Jesosy tamin'ny maty mba hanome azy ireo koa ny valisoa nampanantenaina noho ny finoany: ny fiainana mandrakizay. Ary koa, rehefa nilaza tamin'i Jaona i Jesosy hoe: “ *Miakara aty!* “, ny Fanahy dia tsy miandry afa-tsy amin'ny alalan'ity sary ity ihany, ny fiakarana mankany amin'ny fanjakana selestialin'Andriamanitra an'ireo olom-boafidy rehetra izay navotana tamin'ny ran'i Jesoa Kristy. Io fiakarana any an-danitra io dia manamarika ny fiakaran'ny toetry ny olombelona eto an-tany, ny olom-boafidy dia natsangana amin'ny maty mitovy amin'ireo anjelin'Andriamanitra mahatoky, araka ny fampianaran'i Jesosy ao amin'ny Mat.22:30. Tapitra ny nofo sy ny ozonany, ka tsy misy hanenenany intsony. Tena faniry tokoa io fotoana io teo amin'ny tantaran'ny olombelona hany ka tsaroan'i Jesosy hatrany ao amin'ny fanambarany hatramin'ny Daniela. Tahaka ny tany, voaozona noho ny amin'ny olombelona, ny tena olom-boafidy dia maniry ny hanafahana azy. Ny andininy faha-2 dia toa adika ao amin'ny Apok. 1:10; Raha ny marina, ny Fanahy dia manamafy mafy kokoa ny fifandraisan'izy roa izay manondro ny fisehoan-javatra iray ihany teo amin'ny tantaran'ny tetikasan'Andriamanitra, dia ny fiverenany amin'ny “ *andro lehibe* ” izay nambaran'ny Apok. 16:16.

Andininy 2: “ *niaraka tamin'izay dia tao anatin'ny fanahy aho. Ary, indro, nisy seza fiandrianana tany an-danitra, ary nisy Anankiray nipetraka teo ambonin'ilay seza fiandrianana .*

niainan'i Jaona, ny fiakaran'ny olom-boafidy ho any *an-danitra dia mampifaly azy ireo amin'ny fanahy* , ary ampitaina any amin'ny lafivalon'ny lanitra izay mbola tsy azon'ny olombelona idirana mandrakizay, satria Andriamanitra no manjaka ao ary hita Izy.

Andininy faha-3: “ *Tahaka ny vato jaspay sy sardonyksa ilay nipetraka; ary ny seza fiandrianana dia voahodidina avana tahaka ny emeraoda .*”

Any izy ireo no mahita ny tenany manatrika ny seza fiandrianan'Andriamanitra, izay ipetrahan'ilay Andriamanitra Mpamorona iray amim-boninahitra. Io voninahitra selestialy tsy hay lazaina io anefa dia aseho amin'ny alalan'ny vato sarobidy izay saro-pady amin'ny olona. Ny “ *vato jaspay* ” dia manana endrika sy loko tena samy hafa, ka mampiseho ny hamaroan'ny toetran'Andriamanitra. Ny loko mena dia mitovy amin'ny “ *sardoine* ”. “ *Ny avana* ” dia tranga voajanahary izay nahatalanjona ny lehilahy hatramin'izay, saingy mbola mila tadidintsika ny niaviany. Izany no famantarana ny fanekena izay nampanantenain'Andriamanitra ny olombelona tsy handrava azy intsony amin'ny ranon'ny safo-drano, araka ny Gen. 9:9 ka hatramin'ny 17. Ary koa, isaky ny mifanena amin'ny masoandro ny orana, izay sarin'Andriamanitra, ny avana, toa mampitony ny zavaboariny eto an-tany. Saingy tamin'ny famelomana

ny safo-drano i Petera dia tsaroan'i Petera fa misy “ *safo-drano sy solifara* ” ao amin'ny planin'Andriamanitra (2 Pet. 3:7). Izany indrindra, raha jerena amin'io “ *safo-drano* ” mandripaka io, no nandaminan'Andriamanitra, any an-danitra, ny fitsarana ny ratsy fanahy, izay hitsara ireo olom-boafidy sy Jesosy, Mpanavotra azy ireo.

Andininy 4: “ *Nanodidina ny seza fiandrianana **dia nahita seza fiandrianana efatra amby roa-polo aho** , ary teo ambonin'ireo seza fiandrianana ireo dia **nisy loholona efatra amby roa-polo nipetraka** teo, nitafy fitafiana fotsy, ary nisy satro-boninahitra volamena teo amin'ny lohany .*

Eto àry, asehon'ny *anti-panahy* 24 , ireo navotana tamin'ireo vanimpotoana ara-paminaniana roa nambara araka izao fitsipika manaraka izao: teo anelanelan'ny 94 sy 1843, ny fototry ny apostoly 12; teo anelanelan'ny taona 1843 sy 2030, ny Isiraely “Advantista” ara-panahy avy amin'ny “ *foko 12* ” voaisy toambo-kase tamin'ny “ *tombo-kasen'Andriamanitra* ”, tamin'ny Sabata andro faha-7 ' ao amin'ny Apo.7. Io rafitra io dia hohamafisina, ao amin'ny Apok. 21, ao amin'ny famaritana ny “ *Jerosalema Vaovao izay midina avy any an-danitra* ” mba hipetraka amin'ny tany nohavaozina; ny “ *foko 12* ” dia asehon' ny “ *varavarana 12* ” miendrika “ *perila* ” 12. Ny foto-kevitra ny fitsarana dia voafaritana ao amin'ny Apok. 20:4 , izay mivaky toy izao: “ ***Ary nahita seza fiandrianana aho; ary izay nipetraka teo dia nomena fahefana hitsara . Ary hitako ny fanahin'izay notapahin-doha noho ny filazana an'i Jesosy sy ny tenin'Andriamanitra ary izay tsy niankohoka teo anoloan'ny bibidia na ny sariny, ary izay tsy nandray ny marika teo amin'ny handriny sy teo amin'ny handriny. tanana. Velona izy ireo, ka niara-nanjaka tamin'i Kristy arivo taona .*** ” Ny fitondran'ny olom-boafidy dia fitondran'ny mpitsara. Fa iza no hitsara antsika? Hoy ny Apok. 11:18: “ *Tezitra ny firenena; ary tonga ny fahatezeranao, **ary tonga ny fotoana hitsarana ny maty** , hamaly soa ny mpaminany mpanomponao sy ny olona masina ary izay matahotra ny anaranao, na kely na lehibe, ary handringana izay manimba ny tany .* Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia mampahatsiahy ny fifandimbiasana amin'ireo lohahevitra telo nambara ho amin'ny andro farany: “ny *trompetra fahenina* ” ho an'ny “ *firenena tezitra* ”, ny fotoan'ny “ *loza fito farany* ” satria “ *tonga ny fahatezeranao* ”, ary ny fitsarana any an-danitra mandritra ny “ *arivo taona* ” satria “ *tonga ny fotoana hitsarana ny maty* ”. Ny faran'ny andininy dia mamaritra ny fandaharana farany izay hotanterahina amin'ny alalan'ny fitsarana farany amin'ny *farihy afo sy solifara* izay handringana ny ratsy fanahy. Samy handray anjara amin'ny faharoa izy ireo Nanoro hevitra ny *hananganana ny maty* , amin'ny faran'ny “ *arivo taona* ”, araka ny Apok. 20:5 : “ *Ny sisa amin'ny maty dia tsy mbola velona mandra-pahatapitry ny arivo taona* ”. Ny Fanahy dia manome antsika ny famaritana ny ratsy fanahy: “ *ireo izay manimba ny tany* ”. Ao ambadik'io hetsika io ny “ *fahotana mandrava na mandrava* ” voalaza ao amin'ny Dan. 8:13; ny fahotana izay mahatonga fahafatesana sy fandravana ny tany ; izay nitarika an'Andriamanitra hanafaka ny Kristianisma teo amin'ny fitondran'ny papa romana lozabe teo anelanelan'ny taona 538 sy 1798; izay manolotra ny ampahatelon'ny olona ho amin'ny afo nokleary aorian'ny na amin'ny 2021. Tsy hisy olona hieritreritra fa, nanomboka tamin'ny 7 martsa 321, ny fandikana ny Sabata masin'ny andro fahafito marina dia

hitondra voka-dratsy maro be sy mahatsiravina. Ny *loholona 24* dia tsy manavaka afa-tsy ny haavon'ny didy ao amin'ny Daniela 8:14, satria iraisan'izy ireo ny namonjena azy ireo tamin'ny ran'i Jesosy Kristy. Izany no antony, hita fa mendrika, araka ny Apok. 3:5, dia samy manao ny “ *akanjo fotsy* ” sy ny “ *satroboninahitra fiainana* ” nampanantenaina ny mpandresy amin'ny adin'ny finoana, ao amin'ny Apok. 2:10. Ny “ *volamena* ” misy *satroboninahitra* dia maneho ny finoana voadio tamin'ny fizahan-toetra araka ny 1 Pet.1:7.

Ao amin'io toko faha-4 io, ny hoe “ *mipetraka* ” dia miseho in-3. Ny isa faha-3 dia tandindon'ny fahatanterahana, ny Fanahy dia mametraka io foto-kevitra ny fitsarana ny arivo taona fahafito io eo ambanin'ny famantarana ny sisa tonga lafatra amin'ireo mpandresy, araka ny voasoratra hoe: “Mipetraka eo antanako ankavanana ambara-panaoko ny fahavalonao ho fitoeran-tongotrao . ” Sal.110:1 sy Mat.22:44. Izy sy ireo izay mipetraka dia miala **sasatra** ary amin'ny alalan'io sary io, ny Fanahy dia manolotra tsara, ny arivo taona fahafito, araka ny naminaniana ny Sabata na fitsaharana lehibe, hatramin'ny famoronana, amin'ny alalan'ny fitsaharana nohamasinina amin'ny andro fahafito amin'ny herinandrantsika.

Andininy 5: “ *Nivoaka avy tamin'ny seza fiandrianana ny tselatra sy ny feo ary ny kotrokorana. Mirehitra afo fito eo anoloan'ny seza fiandrianana, dia ny Fanahy fiton'Andriamanitra izany .* ”

Ny fisehoana “ *mivoaka avy amin'ny seza fiandrianana* ” dia avy amin'ilay Andriamanitra Mpamorona mihitsy. Araka ny Eksodosy 19:16, ireo fisehoan-javatra ireo dia efa nanamarika ny fanatrehan'Andriamanitra teo antendrombohita Sinay, tao anatin'ny horohoron'ny vahoaka Hebreo. Io soso-kevitra io ary dia mampahatsiahy ny anjara asan'ny didy folon'Andriamanitra amin'io hetsika fitsarana ny maty ratsy fanahy io. Io fampahatsiahivana io ihany koa dia mampahatsiahy ny zava-misy fa Andriamanitra izay tsy nanova ny maha-izy azy dia tazan'ny olom-boafidiny nitsangana tamin'ny maty sy nomemboninahitra, tsy hita maso, ka mety hisy fahafatesana tsy azo ihodivirana. **Attention ! Io fehezan-teny fohy io, izay adika ankehitriny, dia ho lasa mari-pamantarana ao amin'ny firafitry ny boky Apokalypsy. Isaky ny miseho izy io, dia tsy maintsy takatry ny mpamaky fa ny faminaniana dia mampifoha ny teny manodidina ny fiandohan'ny fitsarana ny arivo taona fahafito izay hanamarika ny fidiran'Andriamanitra mivantana sy hita maso ao amin'i Mikaela, Jesosy Kristy.** Amin'izany fomba izany, ny firafitry ny boky iray manontolo dia hanome antsika fijery misesy momba ny vanim-potoana kristiana amin'ny foto-kevitra samihafa sarahin'ity teny fototra ity: “*nisy tselatra sy feo ary kotrokorana* ”. Ho hitantsika ao amin'ny Apok. 8:5 izany hoe “ *horonan-tany* ” no ampiana ny fanalahidy. Hanasaraka ny lohahevitra ny fanelanelanana selestialy mandrakizay an'i Jesoa Kristy amin'ny lohahevitra ny *trompetra izany* . Avy eo, ao amin'ny Apok. 11:19, “ *havandra mahery* ” dia hanampy ny fanalahidy. Ny fanazavana dia hiseho ao amin'ny Apok. 16:21 izay manakatona ny lohahevitra ny *loza fahafito amin'ireo loza fito farany an'Andriamanitra io* “ *havandra vaventy* ” io . Toy izany koa, “ *ny horohoron-tany* ” dia tonga, ao amin'ny Apok. 16:18, “ *ho horohorontany lehibe* ”. Io fanalahidy io dia fototra amin'ny fianarana

mitantana ny fampianarana ao amin'ny boky Apokalypsy sy ny fahatakarana ny fotopoto-pitsipika momba ny firafiny.

Raha miverina amin'ny andininy faha-5 isika, dia manamarika fa, napetraka tamin'io fotoana io “ *teo anoloan'ny seza fiandrianana* ”, dia “ *jiro fito mirehitra* ”. Izy ireo dia maneho ny “ *fanahy fiton'Andriamanitra* ”. Ny isa “ *fito* » maneho ny fanamasinana, eto, ny an'ny Fanahin'Andriamanitra. Amin'ny alalan'ny Fanahiny izay mitahiry ny aina rehetra no ifehezan'Andriamanitra ny zavaboariny rehetra; ao aminy Izy, ka mametraka azy “ *eo anoloan'ny seza fiandrianany* ”, satria nahary azy ho afaka, teo anoloany. Ny sarin'ireo “ *jiro mirehitra fito* ” dia maneho ny fanamasinana ny fahazavan'Andriamanitra; Ny fahazavany tonga lafatra sy mahery dia manafoana ny mety ho haizina rehetra. Fa tsy misy toerana ho an'ny haizina ao amin'ny fiainana mandrakizain'ny navotana.

Andininy 6: “ *Mbola misy ranomasina fitaratra toy ny kristaly eo anoloan'ny seza fiandrianana. Eo afovoan'ny seza fiandrianana sy manodidina ny seza fiandrianana, dia misy zavamananaina efatra feno maso ny anoloana sy ao aoriana .*”

Miteny amintsika amin'ny fiteniny ara-panoharana ny Fanahy. Inona no “ *alohan'ny seza fiandrianana* ” dia manondro ny zavaboariny any an-danitra izay manampy nefa tsy mandray anjara amin'ny fitsarana. Amin'ny isa betsaka, ireo dia maka ny endriky ny *ranomasina* izay madio ny toetra amam-panahy ka ampitahainy amin'ny *kristaly* . Izany no toetra fototry ny zavaboary selestialy sy terestrialy izay nitoetra ho mahatoky tamin'ilay Andriamanitra nahary. Avy eo ny Fanahy dia miantso tandindona iray hafa izay mahakasika an' Andriamanitra, eo afovoan' ny *seza fiandrianana* , sy ireo zavaboariny any an-danitra avy amin' ny tontolo hafa, sy ny lafiny hafa, *manodidina ny seza fiandrianana* ; *manodidina* dia manondro zavaboary miparitaka eo ambanin'ny fijerin'Andriamanitra mipetraka eo amin'ny *seza fiandrianana* . Ny teny hoe “ *zavamananaina efatra* ” dia manondro ny fari-piainan'ny zavamananaina rehetra. Ny hamaroan'ny *maso* dia hamarinina amin'ny teny hoe maro, ary ny toerana misy azy ireo “ *eo anoloana sy aoriana* ” dia maneho zavatra maromaro. Voalohany, manome endrika mivelatra sy marolafy ireo *zavamananaina ireo*. Amin'ny lafiny ara-panahy kokoa anefa, ilay teny hoe “ *eo anoloana sy aoriana* ” dia manondro ny lalàn'Andriamanitra voasokitra tamin'ny rantsan-tànan'Andriamanitra teo amin'ny Tendrombohitra Sinay, teo amin'ny lafiny efatra tamin'ireo vato fisaka roa. Ampitahain'ny Fanahy amin'ny lalàna maneran-tany ny fiainana an'izao tontolo izao. Samy asan'Andriamanitra izay misokitra eo amin'ny vato, na amin'ny nofo, na amin'ny fanahy, ny fenitry ny fiainana tonga lafatra ho an'ny fahasambaran'ny zavaboariny izay mahatakatra sy tia azy. Ireo maso maro be ireo dia mijery sy manaraka amim-pitiavana sy amim-pangorahana ny zava-mitranga eto an-tany. Hoy i Paoly ao amin'ny 1 Kor.4:9: “ *Fa Andriamanitra, amiko, dia efa nanao anay Apostoly ho ambany indrindra amin'ny olona, ka dia nohelohina ho faty, satria efa tonga fitaon'izao tontolo izao izahay. ny anjely sy ny olona .*” Ny teny hoe “ *izao tontolo izao* ” ao amin'io andininy io dia ny teny grika hoe “cosmos”. Io cosmos io no faritako hoe tontolo marolafy. Ety an-tany ny olom-boafidy sy ny adiny dia arahin'ny mpijery tsy hita maso izay tia azy ireo amin'ny fitiavan'Andriamanitra nambaran'i Jesoa Kristy. Mifaly amin'ny hafaliany izy

ireo ary miara-mitomany amin'izay mitomany satria mafy sy mampahory ny ady. Fa io cosmos io koa dia manondro ny tontolo tsy mino toy ny vahoaka romana, mpijery ny famonoana ny kristiana mahatoky teo amin'ny kianjany.

Ny Apokalypsy 5 dia hanolotra ho antsika ireto antokon'olona telo mpijery eny amin'ny lanitra ireto: *ny zavamananaina efatra, ny anjely ary ny loholona*, samy mpandresy, tafaray eo ambanin'ny fijery feno fitiavana an'ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe ho mandrakizay.

Ny rohy mampifandray ny "*maso maro*" amin'ny lalàn'Andriamanitra dia amin'ny anarana hoe "*fijoroana ho vavolombelona*" izay omen'Andriamanitra ny lalàny momba ny didy folo. Tsaroantsika fa io lalàna io dia voatahiry ao amin'ny "fitoerana masina indrindra" natokana ho an'Andriamanitra ireny ihany ary voarara ho an'ny olona afa-tsy amin'ny fetin'ny "Andron'ny Fanavotana". Nitoetra teo amin'Andriamanitra ho "*vavolombelona*" ny lalàna, ary ny "*latabatra roa*" ao aminy dia hanome heviny faharoa an'ilay "*vavolombelona roa*" an'ohatra resahin'ny Apok. 11:3. » Amin'ity lesona ity, ny "*maso marobe*" dia manambara ny fisian'ireo vavolombelona tsy hita maso marobe izay nanatri-maso ny zava-nitranga teto an-tany. Ao amin'ny fisainan'Andriamanitra, ny teny hoe vavolombelona dia tsy afa-misaraka amin'ny teny hoe fahatokiana. Ny teny grika hoe "martus" nadika hoe "maritiora" dia mamaritra azy io tanteraka, satria tsy misy fetrany ny fahatokiana takian'Andriamanitra. Ary fara faharatsiny, ny "vavolombelona" an'i Jesosy dia tsy maintsy manaja ny lalàn'Andriamanitra amin'ny didiny folo izay nampitovian'Andriamanitra azy sy nitsarany azy.

Maminany ny LAlàn'Andriamanitra

Eto aho dia manokatra fononteny, hanaitra ny fahazavana masina voaray tamin'ny lohataona 2018. Mikasika ny lalàn'ny didy folon'Andriamanitra izany. Nitarika ahy hahatsapa ny maha-zava-dehibe ity fanazavana manaraka ity ny Fanahy: "*Dia niverina Mosesy ka nidina avy tao an-tendrombohitra nitondra ny vato fisaka roa misy ny Vavolombelona teny an-tanany; ary nisy soratra teo amin'ny lafiny roa ny vato fisaka, ary nisy soratra teo amin'ny lafiny iray*". Ny vato fisaka dia asan'Andriamanitra, ary ny soratra dia soratr'Andriamanitra, voasokitra teo amin'ny vato fisaka (Eks. 32:15-16). Gaga aho tamin'ny voalohany fa tsy nisy nandinika an'io fanazavana io izay nanoratana ny takelaka voalohany nisy ny lalàna teo amin'ny tarehiny efatra, izany hoe, "eo anoloana sy aoriana" toy ny "*mason'ny zavamananaina efatra*" ny andininy teo aloha nodinihina. Nisy antony navelan'ny Fanahy ho fantatr'io fanazavana io. Nozaraina mitovy sy voalanjalanja teo amin'ny lafiny efatra tamin'ireo tabilao vato roa ny lahatsoratra manontolo tany am-boalohany. Ny teo anoloan'ny voalohany dia ny didy voalohany ary ny antsasaky ny faharoa; ny lamosiny dia nitondra ny tapany faharoa amin'ny faharoa sy ny iray manontolo. Teo amin'ny latabatra faharoa, dia nisy ny didy fahefatra teo anoloana; ny ilany andrefana dia nitondra ny didy enina farany. Ao amin'io lamina io, ny lafiny roa hita maso dia manolotra antsika ny didy voalohany ary ny faharoa, amin'ny antsasany, ary ny fahefatra izay mahakasika ny andro fahafito nohamasinina. Ny fijerena ireo zavatra ireo dia

manasongadina ireo didy telo ireo izay mariky ny fahamasinana tamin'ny 1843, rehefa naverina tamin'ny laoniny ny Sabata ary notakin'Andriamanitra. Tamin'io daty io, ny Protestanta dia niharan'ny Alahady Romana nolovaina. Ny vokatry ny safidin'ny Advantista sy ny safidin'ny Protestanta dia haseho ao ambadiky ny latabatra roa. Hita fa, tsy nanaja ny Sabata, nanomboka tamin'ny 1843, dia voadika koa ny didy fahatelo manao hoe: “ *Ny anaran'Andriamanitra dia raisina ho zava-poana* ”, ara-bakiteny hoe “ *tsy marina* ”, amin'ireo izay miantso izany tsy amin'ny fahamarinan'i Kristy na aorian'ny 'very. Nohavaozin'izy ireo àry ny fahadisoana nataon'ireo Jiosy izay nilaza ho an'Andriamanitra, izay nasehon'i Jesosy Kristy ho lainga, ao amin'ny Apok. 3:9 : “ *ireo ao amin'ny synagogan'i Satana, izay milaza ny tenany ho Jiosy, nefa tsy izy, fa mandainga .* ” Tamin'ny 1843, izany no nitranga tamin'ny Protestanta, mpandova ny Katolika. Fa eo anoloan'ny didy fahatelo, ny tapany faharoa amin'ny faharoa dia manambara ny fitsarana izay nampitan'Andriamanitra an'ireo toby roa lehibe nifanohitra. Hoy Andriamanitra tamin'ireo protestanta mpandova ny Katolika Romana: “ *Andriamanitra saro-piaro Aho, izay mamaly ny heloky ny ray amin'ny zanaka hatramin'ny zafiafy sy ny zafindohalika, amin'izay mankahala Ahy,* ”; indrisy ho azy, ny Advantista ofisialy “ *nandoa* ” tamin'ny 1994 dia hiara-hiasa amin'izy ireo; fa hoy koa izy, mifanohitra amin'izany, amin'ireo olo-masina izay hitandrina ny Sabatany masina sy ny fahazavany ara-paminaniana manomboka amin'ny 1843 ka hatramin'ny 2030: “ *Ary mamindra fo amin'izay tia Ahy sy mitandrina ny didiko hatramin'ny taranaka arivo mandimby .* ” Ny isa “ *arivo* ” voatonona dia mampahatsiahy an-kolaka ny “ *arivo taona* ” amin'ny arivo taona fahafito amin'ny Apok. 20 izay ho valisoa ho an'ireo mpandresy voafidy izay niditra ny mandrakizay. Misy lesona iray hafa mipoitra. Tsy nahazo ny fanampian'ny Fanahy Masin'i Jesoa Kristy, vokatr'izany, ny Protestanta sy ny Advantista izay navelan'Andriamanitra nifanesy tamin'ny 1843 sy 1994 dia tsy ho afaka hanaja ny didy enina farany voasoratra ao ambadiky ny latabatra 2, anisan'izany ny eo anoloana dia natokana ho an'ny fitsaharan'Andriamanitra amin'ny andro fahafito. Etsy an-danin'izany, ireo mpanara-maso an'io fitsaharana io dia hahazo ny fanampian'i Jesoa Kristy hankatò ireo didy izay mahakasika ny adidin'ny olona amin'ny mpiara-belona aminy. Ny asan'Andriamanitra hatrany amin'ny fanolorana ny vato fisaka misy ny lalàna ho an'i Mosesy dia manana dikany, andraikitra ary fampiasana mahagaga toy ny tsy ampoizina amin'ny andro farany, amin'ny taona 2018. Ary ny hafatra momba ny famerenana amin'ny laoniny ny Sabata dia nohamafisin'i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mahery Indrindra.

Izao no endrika isehoan'ny didy folo.

Table 1 – Eo anoloana: prescriptions

Andriamanitra dia maneho ny tenany

" *Izaho no Jehovah Andriamanitrao, Izay nitondra anao nivoaka avy tany amin' ny tany Egypta, tamin' ny trano nahandevozana .*" (Tafiditra ao anatin'izany ireo olom-boafidy rehetra izay voavonjy tamin'ny ota sy voavonjy tamin'ny ra nalatsak'i Jesoa Kristy; *ny trano fanandevozana* dia ny fahotana; ny vokatry ny devoly nalain'ny devoly).

voalohany : Ota Katolika nanomboka tamin'ny 538 · Protestanta nanomboka tamin'ny 1843, ary Advantista nanomboka tamin'ny 1994).

“ *Aza manana andriamani-kafa, fa Izaho ihany .*”

faharoa : Fizarana^{voalohany} : Ota katolika nanomboka tamin'ny taona 538.

“ *Aza manao sarin-javatra voasokitra ho anao, na izay mety ho endriky ny zavatra izay eny amin'ny lanitra ambony, na izay ety amin'ny tany ambany, na izay any amin'ny rano ambanin'ny tany. Aza miankohoka eo anatrehany, ary aza manompo azy; ”.*

Tabilao 1 – Miverina: Ny vokany

didy faharoa : fizarana^{faha-2} .

“... *fa Izaho, Jehovah Andriamanitrao, dia Andriamanitra saro-piaro, izay mamaly ny heloky ny ray amin'ny zanaka hatramin'ny zafiafy sy ny zafindohalika , izay mankahala Ahy, (Katolika hatramin'ny taona 538; Protestanta nanomboka tamin'ny 1843; Advantista nanomboka tamin'ny 1994).) ary mamindra fo amin'ny taranaka arivo mandimby izay tia Ahy ka mitandrina ny didiko . (Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito, nanomboka tamin'ny 1843; ny farany indrindra, nanomboka tamin'ny 1994) .*

faha-3 : nandika ny Katolika nanomboka tamin'ny 538, ny Protestanta nanomboka tamin'ny 1843, ary ny Advantista nanomboka tamin'ny 1994) .

Aza manonona lainga ny anaran'i Jehovah Andriamanitrao; fa tsy havelan'i Jehovah ho afa-maina izay manonona lainga ny anarany . »

Tabilao 2 – Eo anoloana: prescription

faha-4 : ny fandikany ny Antenimieram-pirenena hatramin'ny taona 321 dia mahatonga azy io ho “ *fahotana mandrava* ” ao amin'ny Dan.8:13 ; nandika ny finoana katolika izy nanomboka tamin'ny taona 538, ary ny finoana protestanta nanomboka tamin'ny 1843. fa ny finoana advantista mitandrina ny andro fahafito no nanome voninahitra azy nanomboka tamin'ny 1843 sy 1873.

“ *Tsarovy ny andro Sabata hanamasina azy. Miasà henemana, ary ataovy ny asanao rehetra. Fa Sabatan'i Jehovah Andriamanitrao ny andro fahafito, ka aza manao asa ianao, na ny zanakao-lahy, na ny zanakao-vavy, na ny lehilahy, na ny ankizivavinao, na ny biby fiompinao, na ny vahiny eo am-baravaranao. Fa henemana no nanaovan'i Jehovah ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina mbamin'izay rehetra ao aminy, dia nitsahatra Izy tamin'ny andro fahafito; izany no nitahian'i Jehovah ny andro Sabata sy nanamasinany azy . »*

Tabilao 2: Mivadika: ny vokany : Ireo didy enina farany ireo dia nodikain'ny finoana kristiana hatramin'ny taona 321; tamin'ny finoana katolika nanomboka tamin'ny 538; tamin'ny finoana protestanta, nanomboka tamin'ny 1843, sy tamin'ny finoana Advantista “ *nandoa* ” tamin'ny 1994. Kanefa hajaina izy ireo ao amin'ny finoana Advantista mitandrina ny andro fahafito notahin'ny Fanahy Masin'i Jesosy Kristy, nanomboka tamin'ny 1843 sy 1873; ny "farany" nanomboka tamin'ny 1994 ka hatramin'ny 2030.

didy faha-5 -

Manajà ny rainao sy ny reninao mba ho maro andro ianao any amin'ny tany izay omen'i Jehovah Andriamanitrao anao. »

didy faha-6 -

“ ~~Aza mamono olona~~. Aza mamono olona .” (amin'ny karazana famonoana heloka bevava na amin'ny anaran'ny fivavahan-diso)

didy faha-7 -

“ Aza mijangajanga. »

didy faha-8 -

“ Aza mangalatra. »

didy faha-9 -

“ Aza mety ho vavolombelona mandainga hanameloka ny namanao . »

didy faha-10 -

“ Aza mitsiriritra ny tranon'ny namanao; aza mitsiriritra ny vadin'ny namanao, na ny ankizilahiny, na ny ankizivaviny, na ny ombiny, na ny borikiny, na izay mety ho an'ny namanao. »

Hamaranako eto ity fononteny ambony sy manan-danja ity.

Andininy 7: “ Ny zava-manan'aina voalohany dia tahaka ny liona, ny zava-manan'aina faharoa dia tahaka ny zanak'omby, ny zava-manan'aina fahatelo dia manana tarehin'olona, ary ny zava-manan'aina fahefatra dia tahaka ny voromahery manidina .

Aleo lazaina avy hatrany fa tandindona fotsiny ireo. Mitovy amin'izany koa ny hafatra aseho ao amin'ny Ezek.1:6 miaraka amin'ny fiovaovan'ny filazalazana. Misy biby efatra mitovy, samy manana endrika efatra samy hafa. Eto, dia mbola manana biby efatra, fa ny tsirairay dia manana endrika iray ihany, samy hafa amin'ny biby efatra. Ireo biby goavam-be ireo noho izany dia tsy tena izy, fa ny hafatra ara-panoharana dia ambony. Ny tsirairay amin'izy ireo dia maneho ny fenitry ny fiainana mandrakizay manerana izao rehetra izao izay mahakasika an'Andriamanitra mihitsy sy ireo zavaboariny manerana izao rehetra izao, araka ny efa hitantsika. Ilay tonga nofo tao amin'ny fahatanterahany araka an'Andriamanitra, ireo fepetra efatra momba ny fiainan'izao rehetra izao, dia i Jesosy Kristy, izay ahitana ny mpanjaka sy ny tanjaky ny liona araka ny Mpits. 14:18; ny fanahin'ny sorona sy ny fanompoana ny zanak'omby ; endrik'Andriamanitra ny olombelona; ary ny fanapahan'ny avoavo manidina ambony indrindra any an-danitra . Ireo fepetra efatra ireo dia hita manerana ny fiainana selestialy mandrakizay manerana izao rehetra izao. Izy ireo no fitsipika izay manazava ny fahombiazan'ny tetikasan'Andriamanitra izay iadian'ny fanahy maditra. Ary nomen'i Jesosy modely tonga lafatra ny apostoly sy ny mpianany, nandritra ny fanompoany teto an-tany; tonga hatrany amin'ny fanasana ny tongotry ny mpianany, alohan'ny hanolorany ny vatany ho amin'ny fampijaliana amin'ny hazo fijaliana, mba hanonitra, hisolo azy ireo, toy ny “ omby ”, noho ny fahotan'ny olom-boafidiny rehetra. Ary koa, aoka ny tsirairay handini-tena mba hahalalana raha mifanaraka amin'ny toetrany sy ny faniriany ary ny faniriany ny fanalana an'io fitsipika momba ny fiainana mandrakizay io. Izany no fenitry ny fanolorana famonjena ho raisina na holavina.

Andininy 8: “ *Samy manana elatra enina avy ny zavamananaina efatra, ary feno maso avokoa ny manodidina sy ny ao anatiny. Tsy mitsahatra miteny andro aman'alina izy ireo hoe: Masina, masina, masina ny Tompo Andriamanitra, ny Tsitoha, Ilay taloha sy ankehitriny ary ho avy!* »

Manoloana ny tontolon'ny fitsarana selestialy, ity seho ity dia maneho ireo fitsipika ampiarina mandrakariva any an-danitra sy ety an-tany ataon'ireo olona izay mijanona ho mahatoky amin'Andriamanitra.

Tsy mila elatra hihetsiketsika ny tenan'ny zavaboary any an-danitra satria tsy eo ambanin'ny lalàn'ny haben'ny tany. Fa ny Fanahy dia mampiasa tandindona eto an-tany izay azon'ny olombelona takarina. Amin'ny fanomezany azy ireo “ *elatra enina* ”, dia aharihariny amintsika ny sanda ara-panoharana ny isa 6 izay lasa isan'ny toetra eny amin'ny lanitra sy ny an'ny anjely. Izy io dia mahakasika ireo tontolo tsy misy ota sy ireo anjely izay namoronana voalohany an'i Satana, ilay anjely mpikomy. Nomen'Andriamanitra ny isa "fito" ho an'ny tenany ho "tombo-kaseny" manokana, ny isa 6 dia azo raisina ho "tombo-kase", na amin'ny trangan'ny devoly, "ny marika", amin'ny toetrany, saingy mizara izany izy. laharana faha-6 miaraka amin'izao tontolo izao mitoetra ho madio sy ireo anjely rehetra noforonin'Andriamanitra, na ny tsara na ny ratsy. Eo ambanin'ilay anjely dia tonga ilay lehilahy izay ho “5” no isany, izay hamarinin'ny sainy 5 sy ny rantsan-tànany 5 ary ny rantsan-tongotra dimy. Ireto ambany ireto ny isa 4 amin'ny toetran'izao tontolo izao voatondron'ny teboka kardinaly 4, Avaratra, Atsimo, Atsinanana ary Andrefana. Eo ambany ny isa 3 amin'ny fahalavorariana, avy eo ny 2 amin'ny tsy fahalavorariana, ary ny 1 amin'ny firaisana, na ny firaisana tonga lafatra. Ny mason'ireo zavamananaina efatra dia “ *manodidina sy ao anatiny* ”, ary koa “ *eo anoloana sy ao aoriana* ”. Tsy misy na inona na inona afa-mandositra ny fibanjinana an'ity fiainana eran-tany amin'ny lafiny maro samihafa selestialy ity, izay nodinihan'ny Fanahy Masina manontolo satria tao aminy no niandohany. Mahaso izany fampianarana izany, satria eto an-tany ankehitriny, noho ny ota sy ny faharatsian'ny mpanota, amin'ny fitazonana azy ireo “ *ao anatin'ny tenany*”, dia azon'ny olona ataony manafina ny eritreriny sy ny faharatsiany amin'ny olon-kafa. Amin'ny fiainana any an-danitra dia tsy azo ataony zavatra toy izany. Ny fiainana any an-danitra dia mangarahara tahaka ny kristaly satria noroahina hiala tao ny faharatsiana, miaraka amin'ny devoly sy ny anjeliny ratsy fanahy, nazera tety an-tany, araka ny Apok. 12:9, taorian'ny fandresen'i Jesosy ny ota sy ny maty. Ny fanambarana ny fahamasinan'Andriamanitra dia tanteraka amin'ny fahatanterahany (in-3: *masina*) ataon'ny mponina amin'ireny tontolo madio ireny. Nefa tsy amin'ny teny no anatanterahana izany fanambarana izany; ny fahatanterahan'ny fahamasinan'ny tsirairay sy ny fitambarany no manambara amin'ny asa maharitra ny fahatanterahan'ny fahamasinan'ilay Andriamanitra nahary azy ireo. Nasehon'Andriamanitra ny toetrany sy ny anarany amin'ny endriny voalaza ao amin'ny Apok. 1:8 : “ *Izaho no Alfa sy Omega, hoy Jehovah Tompo, Ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy, dia ny Tsitoha* ”. Ny fitenenana hoe “ *iza no misy, iza no taloha, ary iza no ho avy* ” dia mamaritra tsara ny toetra mandrakizain'ilay Andriamanitra Mpamorona. Tsy nety niantso azy tamin'ny anarana nomeny ny tenany hoe “YaHWéH” ny olona, ka niantso azy hoe

“Tompo”. Marina fa tsy nila anarana Andriamanitra, satria miavaka sy tsy misy mpifaninana aminy izy, ka tsy mila anarana mba hanavahana azy amin’ny andriamani-kafa tsy misy. Nanaiky hamaly ny fangatahan’i Mosesy izay tiany sy tia azy anefa Andriamanitra. Nomeny anarana hoe “YaHWéH” àry ny tenany, nadika avy amin’ny matoanteny hoe “to be”, mpanao fahatelo singiolary amin’ny endrika ho avy amin’ny endriky ny matoantenin’ny mpanao endrika maneho ny tao ny matoanteny hebreo imperfect. Io fotoana “tsy lavorary” io dia manondro zava-bita izay miitatra amin’ny fotoana, noho izany, fotoana lehibe kokoa noho ny hoavintsika, ilay endrika hoe “izay misy sy taloha ary ho avy” dia mandika tanteraka ny dikan’io tsy fahalavorariana hebreo io. Ny raikipohy hoe “*Ilay misy, iza ary iza no ho avy*” àry no fomba nandikan’Andriamanitra ny anarany hebreo hoe “YaHWéH”, rehefa tsy maintsy ampifanarahana amin’ny fiteny tandrefana, na amin’ny fiteny hafa ankoatra ny teny hebreo izy. Ny ampahany “ary izay ho avy” dia manondro ny dingana farany amin’ny finoana Kristiana Advantista, naorina tao amin’ny drafitr’Andriamanitra tamin’ny alalan’ny didy ao amin’ny Dan. 8:14 nanomboka tamin’ny 1843. Noho izany dia ao amin’ny nofon’ny Advantista voafidy ny fanambarana ny fahamasinana telo sosona. ny an’Andriamanitra dia tanteraka. Ny maha-Andriamanitra an’i Jesoa Kristy dia iadian-kevitra matetika, saingy tsy azo iadian-kevitra izany. Hoy ny Baiboly momba izany ao amin’ny Heb.1:8: “*Fa hoy kosa Izy tamin’ny Zanaka: Ny seza fiandriananao, Andriamanitra ô, dia mandrakizay; tehim-pahamarinana ny tehim-panjakananao;*”. Ary tamin’i Filipo izay nangataka an’i Jesosy haneho aminy ny Ray, dia hoy i Jesosy: “*Efa ela izay no efa nitoerako taminareo, nefa tsy mbola nahalala Ahy ianao, ry Filipo! Izay nahita ahy dia nahita ny Ray ; ahoana no ilazanao hoe: Asehoy anay ny Ray?* (Jaona 14:9).

Andininy 9-10-11: “*Rehefa ny velona manome voninahitra sy haja ary fisaorana ho an’izay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana, dia izay velona mandrakizay mandrakizay, dia miankohoka eo anatrehan’Ilay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana ny loholona efatra amby roa-polo ka miankohoka - ary miankohoka eo anatrehan’ Ilay velona mandrakizay mandrakizay, ary nandatsaka ny satro-boninahiny teo anoloan’ ny seza fiandrianana izy ireo, nanao hoe: Mendrika Hianao, Tomponay sy Andriamanitsika, ny handray ny voninahitra sy ny haja ary ny hery; fa Hianao no nahary ny zavatra rehetra, ary noho ny sitraponao no nisiany sy nahariana azy .”*

Ny toko faha-4 dia mifarana amin’ny seho manome voninahitra an’ily Andriamanitra Mpamorona. Asehon’io fisehoan-javatra io fa ny fitakian’Andriamanitra hoe “*matahora an’Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy ...*”, voalaza ao amin’ny hafatry ny anjely voalohany ao amin’ny Apok. 14:7 , dia re sy takatr’ireo olom-boafidy farany nofidina nanomboka tamin’ny 1843; fa ambonin’izany rehetra izany, dia tamin’ny alalan’ny olom-boafidy izay naharitra tamin’ny andro fiverenana amin’ny voninahitr’i Jesosy Kristy; satria ho azy ireo ihany no nanomana sy nanazava tanteraka ny Apokalypsy tamin’ny fotoana nofidin’Andriamanitra, nanomboka tamin’ny lohataonan’ny taona 2018. Toy izany no anehoan’ireo voavotra amin’ny fiderana sy fiderana, ny fankasitrahana rehetra an’i Jesosy Kristy, ilay endrika izay, ny Nitsidika azy ireo ny Tsitoha mba hamonjy azy ireo amin’ny ota sy ny fahafatesana, izay tambin’izany. Izay hitany

ihany no inoan'ny olombelona tsy mino, tahaka ny apostoly Tomasy, ary noho Andriamanitra tsy hita maso, dia voaheloka ny tsy hiraharaha ny fahalemeny tafahoatra izay mahatonga azy ho kilalao izay amboarina araka ny sitrapon'Andriamanitra ihany. Farafaharatsiny manana filan-tsiny izy, izay tsy hanamarina azy, amin'ny tsy fahafantarany an'Andriamanitra, filan-tsiny tsy ananan'i Satana, satria nahalala an'Andriamanitra izy, dia nisafidy ny hiady aminy; Sarotra inoana izany, fa marina, ary mahakasika ireo anjely ratsy izay nanaraka azy koa. Mampalahelo fa ireo voankazo maro samihafa sy mifanohitra amin'ny safidy malalaka dia manambara ny fahafahana tena izy sy tanteraka izay nomen'Andriamanitra ny zavaboariny any an-danitra sy ety an-tany.

Apokalypsy 5: ny Zanak'olona

Rehefa nanolotra an'i Jesosy teo anatrehan'ny vahoaka izy, dia hoy i Pilato: “ *Indro ny Lehilahy* .” Andriamanitra mihitsy no tsy maintsy tonga haka ny endriky ny nofo, mba hahafahan'ny “ *Olonà* ” hiseho araka ny fony sy ny faniriany. Maty ny olombelona mpivady voalohany, noho ny fahotan'ny tsy fankatoavana an'Andriamanitra. Ho mariky ny toetry ny mahamenatra azy ireo, dia nataon'Andriamanitra hitan'izy ireo ny fitanjahany ara-batana izay famantarana ivelany fotsiny amin'ny fitanjahany ara-panahy anaty. Nanomboka teo, ny fanambarana voalohany momba ny fanavotana azy ireo dia natao tamin'ny fanomezana azy ireo akanjo vita amin'ny hodi-biby. Noho izany dia novonoina ny biby voalohany teo amin'ny tantaran'ny olombelona, dia azo heverina fa zanak'ondrilahy na zanak'ondry noho ny tandindona. 4.000 taona taty aoriana, ny Zanak'ondrin'Andriamanitra, izay manaisotra ny fahotan'izao tontolo izao, dia tonga nanolotra ny fiainany tonga lafatra araka ny lalàna mba hanavotra ny olom-boafidy eo anivon'ny olombelona. Io famonjena atolotr'Andriamanitra amin'ny fahasoavana madio io àry dia miankina tanteraka amin'ny fahafatesan'i Jesosy izay mamela ny olom-boafidiny handray soa avy amin'ny fahamarinany tonga lafatra; ary amin' izany fotoana izany koa, ny fahafatesany dia manonitra ny fahotan' ireo izay nanaovany ny tenany ho mpitondra an-tsitrabo. Nanomboka tamin'izay, dia i Jesosy Kristy no hany anarana mahavonjy ny mpanota iray eto an-tany, ary mihatra hatramin'i Adama sy Eva ny famonjeny.

Noho ireo antony rehetra ireo, ity toko faha-5 ity, izay apetraka eo ambanin'ny sarin'ny “ *Olonà* ”, dia natokana ho azy. Tsy vitan'ny hoe mamonjy ny olom-boafidiny amin'ny alalan'ny fahafatesany manavotra fotsiny i Jesosy, fa mamonjy azy ireo koa amin'ny fiarovana azy ireo mandritra ny diany teto an-

tany. Ary noho izany tanjona izany no nampitandreman'ny azy ireo ny amin'ny loza ara-panahy napetraky ny devoly eo amin'ny lalany. Tsy niova ny teknika nataony: tahaka ny tamin'ny andron'ny apostoly, dia fanoharana no nitenenan'i Jesosy taminy, ka mandre izao tontolo izao, nefa tsy mahazo; izay tsy izany ho an'ireo olom-boafidiny izay, tahaka ny apostoly, dia mandray mivantana ny fanazavany avy aminy. Ny fanambarany hoe "Apokalipsy" dia mitoetra eo ambanin'io anarana grika tsy voadika io, io fanoharana goavana tsy tokony ho takatr'izao tontolo izao. Fa ho an'ny olom-boafidiny, io faminiana io dia tena "**fanambarana**" ho azy.

Andininy 1: "*Ary hitako fa, indro, hitako teo an-tanana ankavanan'ilay nipetraka teo ambonin'ny seza fiandrianana, ny boky nosoratana teo anatiny sy teo ivelany, voaisy tombo-kase fito.*"

Eo amin'ny seza fiandrianana no misy an'Andriamanitra, ary eo an-tanany ankavanana izy, noho izany, eo ambanin'ny fitahiany, ny boky nosoratana "*ao anatiny sy ivelany*". Ny voasoratra hoe "*ao anatiny*" dia ny hafatra voafantina natokana ho an'ireo olom-boafidiny izay mijanona ho mihidy sy tsy azon'ny olon'izao tontolo izao, fahavalon'Andriamanitra. Ny voasoratra hoe "*ety ivelany*" dia ilay soratra voafefy, hita fa tsy takatry ny sain'ny olombelona. Nofehezina tamin'ny "*tombo-kase fito*" ny bokin'ny Apokalipsy. Ao amin'io fanazavana io, Andriamanitra dia milaza amintsika fa ny fanokafana ny "*tombo-kase fahafito*" ihany no hamela ny fanokafana azy tanteraka. Fa raha mbola misy tombo-kase hamehezana azy, dia tsy azo sokafana ny boky. Ny fanokafana manontolo ny boky ary dia hiankina amin'ny fotoana nomen'Andriamanitra ny foto-kevitra ny "*tombo-kase fahafito*". Hotononina eo ambanin'ny lohatenin'ny "*tombo-kasen'ilay Andriamanitra velona*" ao amin'ny Apok. 7 izany, izay manondro ny andro fahafito ambiny, ny Sabatany masina, ny famerenana amin'ny laoniny dia ampifandraisina amin'ny datin'ny 1843 izay ho fotoanan'ny andro fahafito koa. ny fanokafana ny "*tombo-kase fahafito*" izay mitondra ao amin'ny pedagojia ao amin'ny boky ny lohahevitra ny "*trompetra fito*", izay zava-dehibe ho antsika olom-boafidy.

Andininy 2: "*Ary hitako fa, indro, nisy anjely mahery niantso tamin'ny feo mahery hoe: Iza no miendrika hanokatra ny boky sy hamaha ny tombo-kaseny?*" »

Ity sehatra ity dia fononteny ao amin'ny montage ny faminiana. Tsy any an-danitra, ny teny manodidina ny toko faha-4 teo aloha, no tokony hanokafana ny bokin'ny Apokalipsy. Mila izany ny olom-boafidy alohan'ny hiverenan'i Jesosy Kristy, raha mbola miharihary amin'ny fandriky ny devoly izy ireo. Ao amin'ny tobin'Andriamanitra ny hery, ary ny anjely mahery dia ny anjelin'i YHWÉH, Andriamanitra amin'ny endriky ny anjely Mikaela. Ny boky voaisy tombo-kase dia tena zava-dehibe sy masina satria mitaky fahamendrehana avo dia avo ny famaha ny tombo-kaseny sy ny fanokafana azy.

Andininy 3: "*Ary tsy nisy tany an-danitra, na tety an-tany, na tany ambanin'ny tany, nahasokatra ny horonam-boky na nijery azy.*" »

Andriamanitra mihitsy no nanoratra an'io boky io, ka tsy afaka sokafan'ny zavaboariny any an-danitra na eto an-tany.

Andininy 4: "*Ary nitomany mafy aho, satria tsy nisy hita miendrika hanokatra ny boky na hijery azy.*" »

Zavaboary eto an-tany toa antsika i Jaona ary ny ranomasony dia maneho ny fahasorenan'ny olombelona manoloana ireo fandrika napetraky ny devoly. Toa milaza amintsika Izy hoe: “Raha tsy misy fanambarana, iza no hovonjena?” ". Aharihariny araka izany ny haavon'ny tsy fahalalana ny votoatiny, sy ny vokany mahafaty: fahafatesana indroa.

Andininy 5: “ *Ary hoy ny anankiray tamin'ny anti-panahy tamiko: Aza mitomany; indro, ny liona avy amin'ny firenen'i Joda, dia ny Solofon'i Davida, no efa naharesy ka hanokatra ny horonan-taratasy sy ny tombo-kaseny fito. »*

Ireo “ *lehilahy antitra* ” navotan'i Jesosy teto an-tany dia napetraka tsara mba hanandratana ny anaran'i Jesosy Kristy ho ambonin'ny zavamananaina rehetra. Eken'izy ireo ao Aminy ny fanapahana izay nambarany fa noraisiny tamin'ny Ray sy ny zava-manan'aina any an-danitra ao amin'ny Mat.28:18: “ *Nanatona Jesosy ka nanao taminy hoe: Efa nomena Ahy sy ety an-tany ny fahefana rehetra any an-danitra . Tamin'ny alalan'ny fikendry ny fahatongavany ho nofo tao amin'i Jesosy no nanomezan'Andriamanitra tsindrimandry an'i Jakoba izay naminany ny amin'ny zanany, dia nilaza ny amin'i Joda hoe: “I Joda dia liona tanora; Niverina avy tamin'ny fandripahana ianao, anaka! Mandohalika izy ka mandry tahaka ny liona, tahaka ny liom-bavy; iza no hampitsangana azy? Ny tehim-panjakana tsy hiala amin'i Joda, na ny tehim-panjakana eo anelanelan'ny tongony, mandra-pahatongan'i Silo, ka mihainoa Azy ny firenena. Mamatotra ny borikiny amin'ny voaloboka izy, ary ny zana-boriky amin'ny voaloboka tsara indrindra; Manasa ny fitafiany amin'ny divay Izy, ary ny fitafiany amin'ny ran'ny voaloboka. Mena ny masonry azon'ny divay, ary fotsy ny nifiny azon'ny ronono (Gen.49:8–12). Ny ran'ny voaloboka no ho lohahevitray ilay “ *fijinjana* ” nambara ao amin'ny Apok. 14:17 ka hatramin'ny 20, izay faminiana ao amin'ny Isaia 63 koa . : “ *Amin'izay dia hisy sampany mitsimoka eo amin'ny vatan'i Jese, ary hisy solofo hatreny amin'ny fakany. Ny Fanahin'i Jehovah hitoetra ao aminy: ny Fanahin'ny fahendrena sy ny fahazavan-tsaina, ny Fanahin'ny fanoloran-tsaina sy ny faherezana, ny Fanahin'ny fahalalana sy ny fahatahorana an'i Jehovah. Hifofofoko ny fahatahorana an'i Jehovah izy; Tsy hitsara amin'ny endrika ivelany Izy, tsy hanapa-kevitra amin'ny fitenenana. Fa hitsara ny malahelo araka ny rariny Izy, ary hitsara ny malahelo amin'ny tany araka ny rariny; Hamely ny tany amin'ny teniny tahaka ny tsorakazo Izy, ary ny fofonain'ny molony no hamonoany ny ratsy fanahy. Fahamarinana no ho fehin-kibony, ary fahamarinana no ho fehin-kibony .”* Ny fandresen'i Jesosy ny ota sy ny fahafatesana, ny karamany, dia manome azy ny zo ara-dalàna sy ara-dalàna hanokatra ny bokin'ny Apokalypsy, mba hahazoan'ny olom-boafidiny fampitandremana sy ho voaro amin'ny fandrika ara-pivavahana mahafaty izay napetraky ny devoly. mamitaka ny tsy mino. Hosokafana tanteraka ary ilay boky amin'ny fotoana hampiharana ny didy ao amin'ny Daniela 8:14, dia ny andro voalohan'ny lohataona amin'ny taona 1843; na dia hitaky fandinihana indray mandeha aza ny fahatakarany tsy lavorary, hatramin'ny taona 2018.*

Andininy 6: “ *Ary hitako fa, indro, teo afovoan'ny seza fiandrianana sy ny zava-manan-aina efatra ary teo afovoan'ny loholona, dia nisy zanak'ondry anankiray izay tahaka ny voavono. Nanana tandroka fito sy maso fito izy, dia ny Fanahy fiton'Andriamanitra nirahina hankany amin'ny tany rehetra. »*

Tsy maintsy manamarika ny fanatrehan'ny *zanak'ondry* “ *eo afovoan'ny seza fiandrianana* ” isika, satria izy no Andriamanitra amin'ny fanamasinany maro karazana, ary miaraka amin'izay koa, ilay Andriamanitra tokana nahary, i Mikaela arkanjely, i Jesosy Kristy, ilay Zanak'ondrin'Andriamanitra, ary ilay Masina. Fanahy na “ *fanahy fito avy amin'Andriamanitra nirahina ho amin'ny tany rehetra* .” Ny “ *tandrany fito* ” dia maneho ny fanamasinana ny heriny sy ny “ *masonry fito* ”, ny fanamasinan'ny masonry, izay mandinika lalina ny eritreriny sy ny asan'ny zavaboariny.

Andininy 7: “ *Dia nanatona Izy ka nandray ny horonam-boky teo antanana ankavanan' ilay nipetraka teo ambonin'ny seza fiandrianana.* »

Io fisehoan-javatra io dia mampiseho ny tenin'ny Apok. 1:1 manao hoe: “ ***Fanambaran'i Jesosy Kristy, izay nomen'Andriamanitra Azy, mba hasehony amin'ny mpanompony izay tsy maintsy hitranga faingana**, sady nambarany tamin'ny nanirahany ny anjeliny ho amin'i Jaona mpanompony* .” Ity hafatra ity dia mikendry ny hilaza amintsika fa tsy misy fetra ny votoatin'ny **Apokalypsy** satria Andriamanitra Ray mihitsy no nanome azy; ary izany dia tamin'ny nametrahany azy, ny tso-dranony rehetra izay nasehon'ny “*tànany ankavanana* ”.

Andininy 8: “ *Rehefa nandray ny horonam-boky Izy, dia niankohoka teo anatrehan'ny Zanak'ondry ny zava-manan-aina efatra sy ny loholona efatra amby roapolo, izay samy nanana lokanga sy lovia volamena feno ditin-kazo manitra, dia ny vavaky ny olona masina.* »

Aoka hotazonintsika ao amin'io andininy io, ity fanalahidy ara-panoharana ity: “ *Kaopy volamena feno ditin-kazo manitra, dia ny vavaky ny olona masina* ”. Ny zavaboary any an-danitra sy ety an-tany rehetra izay voafidy noho ny fahatokiany dia miankohoka eo anatrehan'i Jesosy Kristy “*zanak'ondry* ” mba hitsaoka Azy. Ny “ *harpa* ” dia maneho ny firindran'ny fiderana sy ny fanompoam-pivavahana rehetra.

Andininy faha-9: “ *Ary nihira fihiram-baovao izy ireo nanao hoe: Hianao no miendrika haka ny horonan-taratasy sy hamaha ny tombo-kaseny; fa voavono ianao, ary ny ranao no nanavotanao ho an'Andriamanitra ny olona avy amin'ny fokom-pirenena rehetra sy ny samy hafa fiteny sy ny olona ary ny firenena rehetra;* »

Ity “ *hira vaovao* ” ity dia mankalaza ny fanafahana amin'ny ota ary, mandritra ny fotoana fohy, ny fanjavonan'ireo mpanentana ny fikomiana. Satria hanjavona mandrakizay izy ireo aorian'ny fitsarana farany. Ny navotan'i Jesoa Kristy dia avy amin'ny fiaviana rehetra, ny loko rehetra ary ny firazanana rehetra, “ *avy amin'ny fokom-pirenena sy ny samy hafa fiteny sy ny olona ary ny firenena rehetra* ”; izay manaporofa fa amin'ny anaran'i Jesosy Kristy ihany no atolotra ny tetik'asa famonjena, araka ny ambaran'ny Asan'ny Apostoly 4:11-12 hoe: “ *Jesosy no vato lavinareo mpanao fanorenana, ka tonga fehizoro indrindra. . Tsy misy famonjena amin'ny hafa; fa tsy misy anarana hafa ambanin'ny lanitra nomena ny olona izay hahazoantsika famonjena.* ”. Ny fivavahana hafa **rehetra** noho izany dia fitaka tsy ara-dalàna sy tsy ara-dalàna. Tsy sahala amin'ny fivavahan-diso, ny finoana kristiana marina dia nalamin'Andriamanitra tamin'ny fomba mirindra araka ny lojika. Voasoratra fa tsy olon-kafa Andriamanitra; mitovy ihany ny fitakiany ho an'ny zavaboariny rehetra, ary ny famonjena

natolony dia nisy vidiny izay nandoavan'ny tenany azy. Rehefa nijaly noho io fanavotana io izy, dia ireo olona izay heveriny ho mendrika ny hahazo tombontsoa amin'ny fahafatesany maritiora ihany no hamonjeny azy.

Andininy 10: “ *Efa nataonao fanjakana sy mpisorona ho an'Andriamanitsika izy ireo, ary hanjaka ambonin'ny tany izy .*”

Ny fanjakan'ny lanitra izay notorin'i Jesosy dia efa nisy endrika. Mandray ny “ *zo Mpitsara* ”, ny olom-boafidy dia ampitahaina amin'ny mpanjaka araka ny Apok. 20:4. Tao amin'ireo asa nanaovany fifanekena taloha, ireo “ *mpisorona* ” dia nanolotra biby an'ohatra natao sorona noho ny ota. Mandritra ny “ *arivo taona* ” amin'ny fitsarana selestialy, ireo olom-boafidy, amin'ny alalan'ny fitsaràny, dia hanomana ireo niharam-boina farany amin'ny sorona lehibe maneran-tany, izay handrava, indray mandeha, ny zavaboary selestialy sy terestrialy lavo rehetra. Ny afon'ny “ *farihy afon'ny fahafatesana faharoa* ” dia hanafoana azy ireo amin'ny andro fitsarana. Aorian'io fandranganana io ihany no handraisan'ny tany nohavaozina ireo olom-boafidy, nohavaozin'Andriamanitra. Amin'izay vao miaraka amin'i Jesosy Kristy, *Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo* ao amin'ny Apok. 19:16, “ *izy ireo no hanjaka ambonin'ny tany* ”.

Andininy 11: “ *Nijery aho ka nandre ny feon'ny anjely maro manodidina ny seza fiandrianana sy ny zava-manan-aina ary ny loholona, ary ny isany dia arivoarivo sy arivoarivo.* ”

Ity andininy ity dia manolotra antsika, miray hina, ireo antokon'olona telo mpijery izay manatri-maso ny ady ara-panahy eto an-tany. Ny Fanahy tamin'ity indray mitoraka ity dia manonona mazava ny anjely ho antokon'olona manokana izay tena avo dia avo ny isany: “ *arivoarivo sy arivoarivo* ”. Ireo anjelin'ny Tompo dia mpiady akaiky amin'izao fotoana izao, napetraka ho amin'ny fanompoana ireo navotany, olom-boafidiny eto an-tany, izay ambenan'izy ireo sy arovany ary ampianariny amin'ny anarany. Eo amin'ny laharana voalohany, ireo vavolombelon'Andriamanitra voalohany ireo dia mirakitra ny tantaran'ny tsirairay sy ny fitambaran'ny fiainana eto an-tany.

Andininy 12: “ *Niteny tamin'ny feo mahery izy ireo hoe: Ny Zanak'ondry izay voavono dia miendrika handray hery sy harena sy fahendrena sy hery sy haja sy voninahitra ary fiderana.* »

Ireo anjely dia nanampy teto an-tany ny asa fanompoan'i Mikaela mpitarika azy ireo izay nanala ny heriny masina rehetra mba ho tonga Lehilahy lavorary izay nanolotra ny tenany tamin'ny faran'ny fanompoany, ho sorona antsitrabo, mba hanonerana ny ota nataon'ireo olom-boafidiny. manam-pahefana. Rehefa tapitra ny fanolorana ny fahasoavany, dia nitsangana tamin'ny maty ny olom-boafidy ka niditra tao amin'ny mandrakizay nampanantenaina, ireo anjely dia namerina tamin'ilay Kristy masin'Andriamanitra, ireo toetra rehetra nananany tao amin'i Mikaela: “*hery, harena, fahendrena, hery, voninahitra, voninahitra . , ary fiderana.* »

Andininy 13: “ *Ary ny zava-boary rehetra, na any an-danitra, na ety an-tany, na any ambanin'ny tany, na any amin'ny ranomasina, mbamin'izay rehetra ao anatiny, dia reko ireo nanao hoe: Ho an'Ilay mipetraka eo ambonin'ny seza fiandrianana, sy ho an'ny Zanak'ondry anie, fiderana, haja, voninahitra ary hery, mandrakizay mandrakizay!* »

Miray saina ny zavaboarin'Andriamanitra. Samy tia ny fanehoana ny fitiavany nasehon'ny fanomezan'ny tenany ao amin'i Jesosy Kristy izy rehetra. Fahombiazana be voninahitra ilay tetikasa novolavolain'Andriamanitra. Tanteraka ny fifantenana ireo zavaboary be fitiavana. Ny andininy dia maka ny endriky ny hafatry ny anjely voalohany ao amin'ny Apok. 14:7 : “ *Hoy izy tamin'ny feo mahery: Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy, fa tonga ny andro fitsarany; ary miankohofa eo anatrehan'izay nanao ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina ary ny loharano* . Ny fifantenana farany natao nanomboka tamin'ny 1843 dia nifototra tamin'ny fahatakarana an'io andininy io. Ary ny olom-boafidy dia nandre sy nandray izany tamin'ny famerenana amin'ny laoniny tao amin'ny finoana kristiana ny fanao ny andro fitsaharana fahafito izay nataon'ny apostoly sy ny mpianatr'i Jesosy hatramin'ny nandaozany izany nanomboka tamin'ny 7 martsa 321. Nomem-boninahitra tamin'ny fanajana ny didy fahefatra ilay Andriamanitra Mpamorona. akaiky ny fony. Ny vokatr'izany dia ny fisehoan'ny voninahitra selestialy izay ahitana ny zavaboariny rehetra, manaraka ny taratasy ny hafatry ny anjely voalohany ao amin'ny Apok. 14:7, manao hoe: “ *Ho an' izay mipetraka eo ambonin' ny seza fiandrianana, sy ho an' ny Zanak' ondry, anie ny dera sy ny haja. , voninahitra sy hery, mandrakizay mandrakizay!* ”. Mariho fa ireo teny ireo dia mamerina, mivadika, ireo teny notononin'ny anjely ao amin'ny andininy faha-13 teo aloha. Hatramin'ny nitsanganany tamin'ny maty dia nahazo indray ny fiainany any an-danitra i Jesosy: ny “ *hery sy ny harenny ary ny fahendreny* ” avy amin'Andriamanitra. Teto an-tany ireo fahavalony farany dia nanda azy “ *ny fiderana sy ny haja sy ny voninahitra ary ny hery* ” izay tokony ho azy amin'ny maha-Andriamanitra Mpamorona azy. Niantso “ *ny heriny* ” izy, tamin'ny farany, ka nandresy azy rehetra ary nanorotoro azy teo ambanin'ny tongony. Ary koa, feno fitiavana sy fankasitrahana, miaraka, ireo zavaboariny masina sy madio dia mamerina ara-dalàna ho azy ireo olom-peheziny.

Andininy 14: “ *Ary hoy ny zava-manan-aina efatra: Amena! Dia nanatona ny anti-panahy ka niankohoka* .

Ny mponin'ny tontolo madio dia mankasitraka an'io fanonerana io, manao hoe: “*Marina tokoa! Marina izany !* » Ary ireo olom-boafidy eto an-tany, izay navotana tamin'ny fitiavana mihoam-pampana, dia miankohoka eo anatrehan'ilay Andriamanitra Tsitoha nahary azy ireo izay tonga tonga nofo tao amin'i Jesosy Kristy.

Apokalypsy 6: Mpilalao sarimihetsika, sazy avy amin'Andriamanitra ary famantarana ny andron'ny Kristiana

Tsaroako ny lesona nomena ao amin'ny Apok. 5: ny boky dia tsy azo sokafana rehefa esorina ny “ *tombo-kase fahafito* ”. Mba hanaovana izany fanokafana izany, ny olom-boafidin'i Kristy dia tsy maintsy mankasitraka **tanteraka** ny fanao ny Sabata andro fahafito; ary io safidy ara-panahy io dia mahamendrika azy, handray avy amin'Andriamanitra izay mankasitraka azy, ny fahendreny sy ny fahaizany manavaka ara-panahy sy ara-paminaniana. Noho izany, raha tsy misy ny andinin-teny milaza azy io manokana, ny olom-boafidy dia hamantatra ny “ *tombo-kasen'Andriamanitra* ” voalaza ao amin'ny Apok. 7:2, miaraka amin'ny “ *tombo-kase fahafito* ”, izay mbola manidy ny bokin'ny Apokalypsy, ary hampifandray, amin'ireo. “ *tombo-kase* ” roa, ny andro fahafito nohamasinin'Andriamanitra tamin'ny fitsaharana. Ny finoana no mampiavaka ny mazava sy ny haizina. Noho izany, ho an'izay rehetra tsy mankasitraka ny Sabata nohamasinina, dia hitoetra ho boky mihidy sy feno hermetika ilay faminaniana. Mety ho fantany tsara ny lohahevitra sasany miharihary, saingy tsy ho takany ireo fanambarana manan-danja sy manaitra izay mampisy fahasamihafana eo amin'ny fiainana sy ny fahafatesana. Ny maha-zava-dehibe ny “ *tombo-kase fahafito* ” dia hiseho ao amin'ny Apok. 8:1-2 izay omen'ny Fanahy azy anjara amin'ny fanokafana ny lohahevitra ny “ *trompetra fito* ”. Ao amin'ny hafatr'ireo “ *trompetra fito* ” ireo indrindra no hazava ny tetikasan'Andriamanitra. Satria ny lohahevitra ny *trompetra* ao amin'ny Apok. 8 sy 9 dia tonga, mifanitsy, mba hamenoana ireo fahamarinana nambara mialoha ao amin'ny lohahevitra ny “ *taratasy* ” ao amin'ny Apok. 2 sy 3; ary ny “ *tombo-kase* ”, ao amin'ny Apok. 6 sy 7. Ny paikadin'Andriamanitra dia mitovy amin'izay nampiasainy hanamboarana ny fanambarana ara-paminaniana nomena an'i Daniela. Rehefa nahafeno fepetra ho amin'izany andraikitra izany aho tamin'ny fanekeko ny fampiharana ny Sabata nohamasinina sy tamin'ny alalan'ny safidiny lehibe indrindra, dia nosokafan'ny Fanahy ho ahy ny bokin'ny Fanambarany tamin'ny famaha ny “*tombo-kase fahafito* ”. Andeha hojerentsika izao ny mombamomba ny “ *tombo-kase* ” azy.

Andininy 1: “ *Ary hitako fa, rehefa novahan’ny Zanak’ondry ny anankiray tamin’ny tombo-kase fito, dia reko ny anankiray tamin’ny zava-manan-aina efatra nanao toy ny fikotroky ny kotrokorana hoe: Avia.* »

zavamananaina ” voalohany io dia manondro ny fiandrianana sy ny tanjaky ny “ *liona* ” ao amin’ny Apok. 4:7, araka ny Mpits.14:18. Io *feon’ny kotrokorana* io dia avy amin’Andriamanitra ary avy amin’ny *seza fiandrianan’Andriamanitra* ao amin’ny Apok. 4:5. Noho izany dia ilay Andriamanitra Tsitoha no miteny. Ny fanokafana ny “ *tombo-kase* ” tsirairay dia fanasana avy amin’Andriamanitra ho ahy mba hahita sy hahatakatra ny hafatry ny fahitana. Efa nilaza tamin’i Filipo i Jesosy hoe: “ *Avia hizaha* ” mba hampirisihana azy hanaraka azy.

Andininy 2: “ *Ary hitako fa, indro, nisy soavaly fotsy niseho. Nanana tsipika ilay nitaingina azy; ary nomena satroboninahitra izy, dia niainga izy mba ho mpandresy sy haharesy.* ”

Ny fotsy dia manondro ny fahadiovany tonga lafatra ; ny *soavaly* dia sarin’ny vahoaka voafidy izay tarihin’ny sy ampianariny araka ny Jakoba 3:3 : “ *Raha ataontsika lamboridy ny vavan’ny soavaly mba hankatò antsika, dia manapaka ny tenany rehetra koa isika* ”; ny “ *tsipikany* ” dia maneho ny zana-tsipikan’ny teniny masina; ny “ *satroboninahitry* ” azy dia “ *satroboninahitry ny fiainana* ” izay azony tamin’ny fahafatesany maritiora izay nekeny an-tsitrapo; raikitra ny fandreseny hatramin’ny namoronany ny vis-à-vis voalohany; tsy isalasalana fa io filazalazana io dia an’i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mahery Indrindra. Azo antoka ny fandreseny farany satria efa nandresy ny devoly sy ny ota ary ny fahafatesana izy tao Golgota. Manamafy ireo sary ireo ny Zakaria 10:3-4 manao hoe: “ *Mirehitra amin’ny mpiandry ondry ny fahatezerako, ary hovaliako ny osy; Fa Jehovah, Tompon’ny maro, mamangy ny taranak’i Joda ondriky ka manao azy ho soavaliny amin’ny ady; Avy ao aminy no hihavian’ ny fanjaitra, avy ao aminy ny fantsika, avy ao aminy ny tsipika fiadiana* ; avy ao aminy no hihavian’ny lehibe rehetra. » Ny fandresen’i Kristy masina dia nambara tamin’ny alalan’ny “ ***fanamasinana ny andro fahafito*** ” amin’ireo herinandrontsika, hatramin’ny nahariana izao tontolo izao; ny Sabata, izay maminany ny sisa amin’ny arivo taona “ *fahafito* ”, antsoina hoe “ *arivo taona* ” ao amin’ny Apok. 20:4-6-7, izay hitondran’i Jesosy ny olom-boafidiny ho mandrakizay amin’ny alalan’ny fandreseny. Ny fametrahana ny Sabata hatramin’ny nanorenana izao tontolo izao dia manamafy izao teny izao: “ *natomboka tamin’ny mahampandresy* ”. Ny Sabata no famantarana ara-paminaniana ny amin’ny fandresen’Andriamanitra sy ny olombelona amin’ny ota sy ny devoly, ka amin’izany no iorenan’Andriamanitra ny fandaharany manontolo amin’ny “fanamasinana”, na ny amin’izay azy sy ny handrombakany ny devoly.

Andininy 3: “ *Rehefa novahany ny tombo-kase faharoa, dia reko ny zava-manan’aina faharoa nanao hoe: Avia.* ”

Ny “ *zavamananaina faharoa* ” dia manondro ny “ *ombilahy kely* ” natao sorona ao amin’ny Apok. 4:7. Ny fanahin’ny fahafoizan-tena no nanome aina an’i Jesosy Kristy sy ireo mpianany marina izay nanambarany hoe: “ *Raha misy taharaka Ahy, aoka izy handà ny tenany sy hitondra ny hazo fijaliany ary hitondra ny hazo fijaliany, ka manaraha.* ”

Andininy faha-4: “ Ary nisy soavaly hafa mena koa nivoaka. Izay nitaingina Azy dia nahazo fahefana hanaisotra ny fiadanana amin'ny tany, mba hifamonoan'ny olona; ary nomena sabatra lehibe izy .

Ny “ mena ”, na “ mena mirehitra ”, dia manondro ny ota namporisihan' ilay Lehiben'ny Mpandringana izay i Satana, araka ny endrik'i “ *Abbadona Apolyona* ” ao amin'ny Apok. 9:11; “ afo ” no fitaovana sy tandindon'ny fandranganana. Izy koa no mitarika ny tobiny ratsiny voaforon'ny anjely ratsy lavo sy voafitaka sy manodinkodina ny herin'ny tany. Izy dia zavaboary iray ihany izay “ *mandray* ” avy amin'Andriamanitra “ *ny hery hanesorana ny fihavanana amin'ny tany, mba hifamonoan'ny olona* ”. Io fihetsika io dia holazaina amin'i Roma, “ *Babilôna lehibe mpivaro-tena* ” ao amin'ny Apok. 18:24: “ *ary satria hita tao aminy ny ran'ny mpaminany sy ny olona masina ary izay rehetra novonoina teny ambonin'ny tany* ”. Fantatra àry fa ilay “ *Mandringana* ” ny Kristianina mahatoky sy ireo niharan'izany. “ *Ny sabatra* ” izay azony dia manondro ny voalohany amin'ireo famaizana masina *efatra nahatsiravina* voatonona ao amin'ny Eze. 14:21-22: “ *Eny, izao no lazain'i Jehovah Tompo: Na dia halefako hamely an'i Jerosalema aza ny famaizana efatra nahatsiravina , dia ny sabatra sy ny mosary. , bibidia sy areti-mandringana handringana ny olona sy ny biby, nefa tsy hisy afa-mandositra, dia izay ho afaka, dia ny zananilahy sy ny zanakavavy... ’* .

Andininy 5: “ *Rehefa novahany ny toambo-kase fahatelo, dia reko ny zavamanan'aina fahatelo nanao hoe: Avia. Ary hitako fa, indro, nisy soavaly mainty niseho; Nitana mizana teny an-tanany ilay nitaingina azy .*”

Ny “ *zavamananaina fahatelo* ” dia “ *olona* ” natao araka ny endrik'Andriamanitra ao amin'ny Apok. 4:7. Izany toetra izany dia noforonina, fa izy no famaizan'Andriamanitra faharoa noho ny ota araka ny Ezek.14:20. Mifanohitra amin'ny sakafon'ny lehilahy, amin'ity indray mitoraka ity dia momba *ny mosary* . Mandritra ny vanim-potoana iainantsika dia hapetraka ara-bakiteny sy ara-panahy izany. Amin'ireo fampiharana roa ireo dia mitondra voka-dratsy mety maty izy io, saingy amin'ny heviny ara-panahy dia ny tsy fisian'ny fahazavana avy amin'Andriamanitra, ny vokatr'izany mivantana dia ny fahafatesan'ny “ *fahafatesana faharoa* ” natokana ho an'ny lavo, amin'ny fitsarana farany. Toy izao no fintinina ny hafatr'io mpitaingin-tsoavaly fahatelo io: satria tsy mitovy amin'ny endrik'Andriamanitra intsony ny olona, fa amin'ny biby, dia esoriko aminy izay mahavelona azy: ny sakafo ara-nofa sy ny sakafo ara-panahy. Ny mizana no mariky ny fahamarinana, eto ny an'Andriamanitra izay mitsara ny asan'ny finoana kristiana.

Andininy faha-6: “ *Ary nahare feo teo afovoan'ny zava-manan-aina efatra aho nanao hoe: denaria iray ny varimbazaha eran'ny fatam-bary, ary denaria iray ny vary hordea intelon'ny fatam-bary; fa aza manisy ratsy ny diloilo sy ny divay .*”

Io feo io dia an'i Kristy izay nohamavoina sy sosotra noho ny fivadihan'ny mpino sandoka. Amin'ny vidiny mitovy, dia mahita varimbazaha kely kokoa noho ny vary orza isika . Ao ambadik'ity fanolorana vary hordea feno fahalalahan-tanana ity dia misy hafatra tena avo lenta ara-panahy miafina. Eny tokoa, ao amin'ny Nom.5:15, ny lalàna dia manolotra fanatitra amin'ny “ *vary hordea* ”

mba hamahana ny olan'ny *fialonana* tsapan'ny lehilahy amin'ny vadiny. Vakio amin'ny an-tsipiriany ary ity fomba fiasa voalaza ao amin'ny andininy faha-12 ka hatramin'ny faha-31 ity, raha tianao ho azo. Tamin'ny fahazavany dia takatro fa Andriamanitra mihitsy, *ilay Mpampakatra* ao amin'i Jesosy Kristy ao amin'ny Antenimiera, ny *ampakariny*, dia mametraka fitarainana eto noho ny “*fiahiahiana ny fialonana*”; izay hohamafisin'ny firesahana ny “*rano mangidy*” voalaza ao amin'ny “*trompetra fahatelo*” ao amin'ny Apok. 8:11. Ao amin'ny fomban'ny Nomery 5, ilay vehivavy dia tokony hisotro rano vovoka, tsy misy vokany, raha tsy manan-tsiny, fa lasa mangidy raha meloka, dia ho voan'ny ozona. Ny *fanitsakitsaham* -bady dia voampanga ao amin'ny Apok. 2:12 (saron-tava amin'ny anarana hoe *Pergamosy*: fandikana ny fanambadiana) sy Apok. 2:22, ary izany dia hohamafisina indray amin'ny alalan'ny rohy napetraka eo amin'ny *tombo-kase* ^{faha} -3 sy ny *trompetra faha-3*. - Efa, ao amin'ny Daniela, io fomba fiasa io ihany no nahatonga ny Daniela 8 “hanamarina” ny maha-Romanina ny “*tandroka kely*” ao amin'ny Dan.7 aseho ho “fiheverana”. Ity fampitoviana amin'ny Daniela 2, 7 sy 8 ity no zava-baovao izay nahafahako nanaporofa ny famantarana ny Romanina; sambany hatramin'ny nisian'ny Advantista izany. Eto amin'ny Apokalypsy dia mitovy ny fijery azy. Asehoko ny topimaso momba ny vanim-potoana kristiana mifanitsy amin'ireo lohahevitra telo lehibe, ny taratasy, ny *tombo-kase* ary ny *trompetra*. Ary ao amin'ny Apokalypsy, ny lohahevitra ny “*trompetra*” dia manatanteraka ny anjara asa mitovy amin'ny Daniela 8 ho an'ny bokin'i Daniela. Ireo singa roa ireo dia manome porofa fa raha tsy misy ny faminaniana dia tsy hanolotra afa-tsy ny “*fiahiahiana*” izay nantsoiko hoe “hypothesis” ao amin'ny fandalinana ny Daniela. Noho izany, ireo teny hoe “*fiahiahiana amin'ny fialonana*” voalaza ao amin'ny Nom.5:14 ireo dia mihatra amin'Andriamanitra sy ny Fiangonana manomboka amin'ny Apok.1 ka hatramin'ny Apok.6; avy eo amin'ny fanokafana ny boky izay natao tamin'ny famantarana ny “*tombo-kase fahafito*” miaraka amin'ny Sabata andro fahafito, lohahevitra ny Apok. 7, ny “*fiahiahiana amin'ny fanitsakitsaham-bady*” ataon'ny Antenimiera dia ho “hamafisina” amin'ny lohahevitra ny “*trompetra*” ary toko faha-10 ka hatramin'ny faha-22 izay manaraka azy io. Ny Fanahy araka izany dia manome, ao amin'ny toko faha-7, ny andraikitry ny biraon'ny fadin-tseranana, izay tsy maintsy ahazoana alalana hiditra. Raha ny amin'ny Apokalypsy, io fahefana io dia i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Tsitoha sy ny Fanahy Masina mihitsy. Mivoaha ho azy ny varavaran'ny fidirana, hoy izy, izay “*mandre ny feoko*” izay mamoha ahy rehefa mandondona eo am-baravarany aho (ny varavaran'ny fo), ary miara-misakafo amiko ary izaho miaraka aminy”, araka ny voalazan'i Apo. 3:20. “*Divay sy diloilo*” no tandindon'ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy sy ny Fanahin'Andriamanitra. Fanampin'izany, samy ampiasaina hanasitranana ratra izy ireo. Ny didy nomena hoe “*aza manisy ratsy azy ireo*” dia midika fa manasazy Andriamanitra, nefa mbola manao izany amin'ny fifangaroan'ny famindram-pony Izy. Tsy ho toy izany ny “*loza fito farany*” amin'ny “*fahatezerany*” amin'ny andro farany eto an-tany, araka ny Apok. 16:1 sy 14:10.

Andininy 7: “*Rehefa novahany ny tombo-kase fahefatra, dia reko ny feon'ny zava-manan'aina fahefatra nanao hoe: Avia.* »

Ny “ *zavamananaina fahefatra* ” dia ny “ *voromahery* ” amin'ny haavon'ny lanitra ambony indrindra. Nambarany ny fisehoan'ny famaizan'Andriamanitra fahefatra: ny fahafatesana.

Andininy faha-8: “ *Ary hitako fa, indro, nisy soavaly hatsatra niseho. Ilay nitaingina azy dia nantsoina hoe Fahafatesana, ary ny Hadesy niaraka taminy. Nomena fahefana tamin'ny ampahefatra ny tany izy ireo mba handringana ny olona amin'ny sabatra, amin'ny mosary, amin'ny fahafatesana, ary amin'ny bibidia amin'ny tany .*”

fahafatesana ” tokoa izany , saingy amin'ny heviny momba ny fahafatesana apetraka amin'ny sazy mihatra. Misy vokany eo amin'ny olombelona rehetra ny fahafatesana hatramin'ny nanota tany am-boalohany, nefa eto ihany “ *ny ampahefatra ny tany* ” no mamely azy, “ *ny sabatra, ny mosary, ny fahafatesana* ” noho ny areti-mandringana, ary ny “ *bibidia* ” na ny biby sy ny olona. Ity “ *faritra ampahefatra ny tany* ” ity dia mikendry an'i Eoropa Kristiana tsy mahatoky sy ireo firenena matanjaka izay hivoaka avy ao amin'ny ^{taonjato faha-16} : ny kaontinanta amerikana roa sy Aostralia.

Andininy 9: “ *Rehefa novahany ny toambo-kase fahadimy, dia hitako teo ambanin'ny alitara ny fanahin'izay voavono noho ny tenin'Andriamanitra sy ny filazana izay nambarany* ” .

Ireny no iharan'ny fihetsika “biby” natao tamin'ny anaran'ny finoana kristiana sandoka. Izy io dia ampianarin'ny fitondrana katolika papaly, izay efa aseho ao amin'ny Apok. 2:20, ilay *vehivavy Jezebela* izay nomen'ny Fanahy ny asa *fampianarana* ny mpanompony na ara-bakiteny hoe: “ *ny mpanompony* ”. Izy ireo dia napetraka “ *ambany ny alitara* ”, noho izany dia eo ambanin'ny fiahian'ny hazo fijalian'i Kristy izay ahafahan'izy ireo mandray soa avy amin'ny “ *fahamarinany mandrakizay* ” (jereo Dan. 9:24). Araka ny asehon'ny Apok. 13:10 , dia maritiora ny olom-boafidy ary tsy mpamono olona velively, na mpamono olona. Ireo olom-boafidy voakasika ao amin'io andininy io, izay neken'i Jesosy, dia nanahaka azy na dia maty maritiora aza: “ *noho ny tenin'Andriamanitra sy ny filazana izay efa nataony* ”; satria ny finoana marina dia mavitrika, tsy misy marika fanomezan-toky tsotra fotsiny. Ny “ *fijoroana vavolombelona* ” nataon'izy ireo dia ny fanolorana ny ainy ho voninahitr'Andriamanitra indrindra.

Andininy 10: “ *Nitaraina tamin'ny feo mahery izy ireo ka nanao hoe: Ry Mpampianatra masina sy marina ô, mandra-pahoviana no hitalahoanao amin'ny fitsarana sy ny famaliana ny ranay amin'izay monina ambonin'ny tany? »*

Aoka tsy hamitaka anareo ity sary ity, fa ny rany izay nalatsaka teto antany ihany no mitaraina eo anatrehan'Andriamanitra, tahaka ny ran'i Abela izay novonoin'i Kaina rahalahiny araka ny Gen.4:10: “Ary hoy Andriamanitra : *F'inona 'ty nataonao? Ny feon'ny ran'ny rahalahinao mitaraina amiko avy amin'ny tany;* ”. Ny tena toetry ny maty dia miseho ao amin'ny Mpito.9:5-6-10. Ankoatra an'i Enoha, Mosesy, Elia, ary ireo olo-masina nitsangana tamin'ny maty tamin'ny fotoana nahafatesan'i Jesosy Kristy, ny hafa dia “*tsy mandray anjara amin'izay rehetra atao aty ambanin'ny masoandro intsony, satria efa levona ny fitsainany sy ny fitadidiany* ”. “ *Tsy misy fahendrena na fahalalana na fahalalana ao amin'ny helo. fa hadino ny fahatsiarovana azy .*” **Ireo no fepetra aratsindrimandrin'Andriamanitra** momba ny fahafatesana . Ireo mpino sandoka

dia iharan'ny fampianaran-diso nolovaina tamin'ny fanompoan-tsampy an'ily filozofa grika Platon izay tsy manana toerana ao amin'ny finoana kristiana mahatoky an'ily Andriamanitra ny fahamarinana ny heviny momba ny fahafatesana. Aleo haverina amin'i Platon izay azy ary amin'Andriamanitra izay azy: ny fahamarinana momba ny zava-drehetra, ary aoka isika handanjalanja, satria ny fahafatesana dia mifanohitra tanteraka amin'ny fiainana, fa tsy endriky ny fisiana vaovao.

Andininy faha-11: “ *Samy nomena akanjo fotsy izy rehetra; ary nasaina niala sasatra elaela kokoa izy ireo, mandra-pahafeno ny isan'ny mpanompo namany sy ny rahalahiny izay hovonoina ho faty tahaka azy* .

Ny “ *akanjo fotsy* ” no tandindon'ny fahadiovan'ireo maritiora izay nataon'i Jesosy voalohany ao amin'ny Apok. 1:13. Ny “ *akanjo fotsy* ” dia sarin'ny fahamarinana nomena azy tamin'ny fotoan'ny fanenjehana arapivavahana. Ny andron'ny maritiora dia nanomboka tamin'ny andron'i Jesosy ka hatramin'ny 1798. Amin'ny fiafaran'io vanim-potoana io, araka ny Apok. 11:7, “ *ily bibidia miakatra avy any amin'ny lavaka mangitsokitsoka* ”, tandindon'ny Revolisiona Frantsay sy ny fampihorohoroana tsy mino an'Andriamanitra tamin'ny 1793. ary ny 1794, dia hampitsahatra ny fanenjehana nokarakarain'ny fitondram-panjaka sy ny papa katolika, izay antsoina hoe “ *bibidia miakatra avy amin'ny ranomasina* ” ao amin'ny Apo.13:1. Aorian'ny fandripanahana revolisionera dia haorina eo amin'ny tontolo kristiana ny fandriampahalemana arapivavahana. Iza indray no vakintsika: “ *Ary nasaina nitoetra elaela ihany izy ireo, mandra-pahafeno ny isan'ny mpanompo namany sy ny rahalahiny izay hovonoina tahaka azy* ” . Ny sisa amin'ny maty ao amin'i Kristy dia hitohy mandra-piveriny amim-boninahitra farany. Raha heverina fa ny hafatr'io “ *tombo-kase fahadimy* ” io dia miantefa amin'ny Protestanta nenjehin'ny fisafoana papaly katolika tamin'ny vanim-potoana “ *Tiatira* ”, dia hitsahatra ny fotoana famonoana ny olom-boafidy noho ny hetsika revolisionera frantsay izay ho avy tsy ho ela, eo anelanelan'ny 1789 sy 1789. 1798, nandrava ny hery mahery setra nataon'ny fiombonan'ny papa sy ny mpanjaka frantsay. Ny “ *tombo-kase fahenina* ” izay hisokatra àry dia mahakasika an'io fitondrana revolisionera frantsay io, izay antsoin'ny Apok. 2:22 sy 7:14 hoe “ *fahoriana lehibe* ”. Ao anatin'ny tsy fahalavorariana ara-pampianarana izay mampiavaka azy, dia ho iharan'ny tsy fandeferana amin'ny fitondrana revolisionera tsy mino an'Andriamanitra koa ny finoana protestanta. Amin'ny alalan'ny hetsika nataony no hahazoana ny isan'ireo hovonoina.

Andininy 12: “ *Nijery aho rehefa novahany ny tombo-kase fahenina; ary nisy horohorontany mafy, tonga mainty tahaka ny lamba fisaonana ny masoandro, tonga tahaka ny rà avokoa ny volana* .

Ny “ *horohorontany* ” nomena ho mariky ny fotoanan'ny “ *tombo-kase faha-6* ” dia ahafahantsika mametraka ny hetsika ny Sabotsy 1 Novambra ¹⁷⁵⁵ tokony ho tamin'ny 10 ora maraina. Ny foibe ara-jeografika azy dia ny tanànan'i Lisbonne tena katolika izay nisy fiangonana katolika 120. Nasehon'Andriamanitra àry fa ireo lasibatry ny fahatezerany dia naminany araka ny endriny ara-panahy koa io “ *horohorontany* ” io. Ho tanteraka amin'ny 1789 ny hetsika nambara mialoha amin'ny fikomian'ny Frantsay hanohitra ny fanjakany; Rehefa

nomelohin'Andriamanitra izy sy ny papa katolika romana mpiara-dia taminy, dia samy novonoina ho faty tamin'ny 1793 sy 1794; ny datin'ny "Fampihorohoroana roa revolisionera". Ao amin'ny Apok. 11:13 dia ampitahaina amin'ny "*horohoron-tany* " ny hetsika revolisionera frantsay. Rehefa afaka manao daty amin'ireo hetsika voalaza, dia lasa mazava kokoa ilay faminaniana. "... *nanjary mainty toy ny gony volon-tsoavaly ny masoandro* ", tamin'ny 19 May 1780, ary nahazo ny anarana hoe "andro maizina" io trangan-javatra niseho tany Amerika Avaratra io. Andro tsy nisy hazavan'ny masoandro io izay naminany ihany koa ny hetsika nataon'ny tsy mino an'Andriamanitra revolisionera frantsay manohitra ny fahazavan'ny tenin'Andriamanitra voasoratra eto amin'ny alalan'ny "masoandro " ; nodorana tao auto-da-fé ny Baiboly Masina. "*Toy ra ny volana manontolo* ", rehefa tapitra io andro maizina io, ny rahona matevina dia nanambara ny volana tamin'ny loko mena. Nohamafisin'Andriamanitra tamin'ny alalan'io sary io ny anjara natokana ho an'ny tobin'ny fahamaizinana ara-panjakan'ny papa, teo anelanelan'ny taona 1793 sy 1794. Ny ran'izy ireo dia hilatsaka be dia be noho ny lelan'ny gillotine revolisionera.

Fanamarihana : Ao amin'ny Apok. 8:12, amin'ny famelezana ny "*ampahatelon'ny masoandro, ny ampahatelon'ny volana ary ny ampahatelon'ny kintana* ", ny hafatry ny "*trompetra fahefatra* " dia hanamafy ny zava-misy fa ireo niharam-boina tamin'ny revolisionera. ho tena olom-boafidy sy lavo nolavin'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy. Izany koa dia manamafy ny hevitra ny hafatra "*tombo-kase fahadimy* " izay vao hitantsika. Amin'ny alalan'ny asan'ny tsy finoana an'Andriamanitra no hahatanteraka ny famonoana farany ny olom-boafidy mahatoky.

Andininy 13: "*Ary ny kintana tamin'ny lanitra dia niraraka tamin'ny tany, tahaka ny aviavy hozongozonin'ny rivotra mahery, ka manipy ny voany maitso.* »

Ity famantarana fahatelon'ny fotoana ity, izay selestialy amin'ity indray mitoraka ity, dia tanteraka ara-bakiteny tamin'ny 13 Nôvambra 1833, hita manerana an'i Etazonia teo anelanelan'ny misasakalina sy tamin'ny 5 ora maraina. Toy ny famantarana teo aloha anefa, dia nanambara fisehoan-javatra ara-panahy tsy hay eritreretina ny halehiben'izany. Iza no nahay nanisa ny isan'ireo kintana nilatsaka tamin'ny endriky ny elo nanerana ny habakabaky ny lanitra manontolo nanomboka tamin'ny misasakalina ka hatramin'ny 5 maraina? Izany no sary omen'Andriamanitra antsika ny amin'ny fahalavoan'ny mpino protestanta tamin'ny taona 1843, fony izy ireo niharan'ny didy navoakan'ny Dan. 8:14 izay nanan-kery. Teo anelanelan'ny 1828 sy 1873, dia voamarina araka izany ny fihetsiky ny renirano "Tigera" (Dan.10:4), anaran'ilay bibidia mpamono olona, ao amin'ny Dan. 12:5 ka hatramin'ny 12. Ao amin'io andininy io dia sarin'ny "aviavy" ny sary . ny fahatokian'ny vahoakan'Andriamanitra, afa-tsy ny hoe io fahatokiana io no iadian-kevitra amin'ny sarin'ny "*aviavy maitso* " natsipy teto an-tany. Toy izany koa, ny finoana protestanta dia noraisin'Andriamanitra tamin'ny famandrihana sy ny fepetra vonjimaika, saingy ny fanamavoana ny hafatra ara-paminanian'i William Miller sy ny fandavana ny famerenana amin'ny laoniny ny Sabata no nahatonga ny faharavan'izany tamin'ny 1843. Tamin'ny alalan'io fandavana io no nijanonan'ny "aviavy " . "*maitso* ", mandà ny ho masaka amin'ny fanekena ny fahazavan'Andriamanitra, dia ho faty. Hitoetra ao

amin'io sata io izy, lavo tamin'ny fahasoavan'ny Tompo mandra-pahatongan'ny fotoana hiverenany amim-boninahitra, amin'ny taona 2030. Kanefa mitandrema, amin'ny fandavany ny fahazavana farany, nanomboka tamin'ny 1994, dia nanjary “izany koa” ny Advantista *ofisialy* “ *Aviavy maitso* ” natao ho faty indroa.

Andininy 14: “ *Ny lanitra dia lasa tahaka ny horonam-boky voahorona; ary ny tendrombohitra sy ny nosy rehetra dia nafindra niala tamin' ny fitoerany.* »

Ity horohoron-tany ity dia manerana izao rehetra izao. Amin'ny ora hisehoany be voninahitra, dia hanozongozona ny tany sy izay rehetra ao aminy, na ny olona na ny biby, Andriamanitra. Izany hetsika izany dia hitranga amin'ny fotoanan'ny “ *loza fahafito amin'ny loza fito farany, dia ny fahatezeran'Andriamanitra* ”, araka ny Apok. 16:18. Ho an'ny olom-boafidy tokoa ny ora fitsanganan'izy ireo amin'ny maty, “ *ny voalohany* ”, ny an'ny “ *tahiana* ”, araka ny Apok. 20:6.

Andininy 15: “ *Ny mpanjakan'ny tany, ny lehibe, ny mpifehy arivo, ny mpanankarena, ny mahery, ny andevo rehetra ary ny tsy andevo, dia niery tao anaty zohy sy tao amin'ny vatolampy eny an-tendrombohitra.* »

Rehefa miseho amin'ny voninahiny sy ny heriny rehetra ilay Andriamanitra Mpamorona, dia tsy misy herin'olombelona mahajanona, ary tsy misy fialofana afaka miaro ny fahavalony amin'ny fahatezerany ara-drariny. Asehon'io andinin-teny io hoe: Mampihorohoro ny sokajin'olombelona rehetra ny fahamarinan'Andriamanitra.

Andininy faha-16: “ *Ary hoy izy tamin'ny tendrombohitra sy ny vatolampy: Mianjerà aminay, ka afeno izahay amin'ny tavan'Ilay mipetraka eo ambonin'ny seza fiandrianana sy amin'ny fahatezeran'ny Zanak'ondry;* »

Ny zanak'ondry mihitsy no mipetraka eo amin'ny seza fiandrianan'Andriamanitra, fa amin'izao ora izao dia tsy ny zanak'ondry voavono intsony no manolotra ny tenany amin'izy ireo, fa ny “Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo” izay tonga hanorotro ny fahavalony amin'ny andro farany.

Andininy 17: “ *Fa tonga ny andro lehiben'ny fahatezerany, ka iza no mahajanona?* »

Ny fanamby tokoa dia ny “ *hivelomana* ”, izany hoe ny ho tafavoaka velona aorian'ny fitsaharan'ny fitsaran'Andriamanitra.

Ireo izay afaka “ *ho tafavoaka velona* ” amin'izao ora mahatsiravina izao dia ireo izay ho faty, araka ny drafitry ny didy Alahady voalaza ao amin'ny Apok. 13:15, izay arak'izany, ireo mpitandrina ny Sabata masin'Andriamanitra dia tokony hofoanana. eto an-tany. Hazavaina ny horohoron'ireo saika hamono azy ireo, izay voalaza ao amin'ny andininy teo aloha. Koa ireo izay ho tafavoaka velona amin'ny andro fiverenan'i Jesosy Kristy amin'ny voninahitr'i Jesosy Kristy no ho lohahevitra ny Apok. 7, izay hanehoan'Andriamanitra amintsika ny ampahany amin'ny tetikasany izay mahakasika azy ireo.

Apokalypsy 7: Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito **voaisy tombo-kase tamin'ny tombo-** **kasen'Andriamanitra: ny Sabata**

Andininy 1: “ *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy anjely efatra nitsangana teo amin'ny vazan-tany efatra; Ary nihazona ny rivotra efatry ny tany izy, ka tsy nisy rivotra nifofofoko tamin'ny tany, na tamin'ny ranomasina, na tamin'ny hazo akory aza.* »

Ireo “ *anjely efatra* ” ireo dia ireo anjelin'Andriamanitra selestialy manao hetsika maneran-tany aseho amin'ny alalan'ny “ *vazan-tany efatra* ”. Ny “ *rivotra efatra* ” dia maneho ny ady rehetra, fifandirana; izy ireo dia “ *voasakana* ”, voasakana, voasakana, izay miteraka fihavanana ara-pivavahana maneran-tany. “ *Ny ranomasina* ” mariky ny katolika sy ny “ *tany* ” famantarana ny finoana nohavaozina dia mihavana. Ary io fiadanana io koa dia mahakasika ny “ *hazo* ”, ny endriky ny olona amin'ny maha-olona azy. Ny tantara dia mampianatra antsika fa io fiadanana io dia nampiharina tamin'ny fihazonan'ny fahefan'ny papa nopotehin'ny tsy finoana an'Andriamanitra tany Frantsa teo anelanelan'ny 1793 sy 1799, ilay daty nahafatesan'i Papa Pie VI izay notanana am-ponja tao amin'ny fonjan'i Citadel any Valence-sur-Rhône, izay toerana nahaterahako sy nipetrahako. Io fihetsika io dia lazaina fa “ *ilay bibidia miakatra avy any amin'ny lalina* ” ao amin'ny Apok. 11:7. Antsoina koa hoe “ *trompetra faha-4* ” ao amin'ny Apok. 8:12. Aorian'izany, any Frantsa, ny fitondran'i Napoléon I ^{nasehon'ny} “ *voromahery* ” ao amin'ny Apo.8:13, dia hihazona ny fahefany amin'ny fivavahana katolika nohavaozin'ny Concordat.

Andininy faha-2: “ *Ary hitako fa, indro, nisy anjely iray koa niakatra nanatrika ny fiposahan'ny masoandro, nihazona ny tombo-kasen'Andriamanitra*

velona; Niantso tamin'ny feo mahery tamin'ny anjely efatra izay nomena hanimba ny tany sy ny ranomasina izy, ka nanao hoe :

Ny “*masoandro miposaka*” dia manondro an'Andriamanitra mitsidika ny andian'ondriny eto an-tany ao amin'i Jesosy Kristy ao amin'ny Lioka 1:78 . Hita ao amin'ny tobin'i Jesosy Kristy any an-danitra ny “*tombo-kasen'Andriamanitra velona*”. Tamin'ny alalan'ny “*feo mafy*” izay manamafy ny fahefany, ilay anjely dia namoaka baiko ho an'ireo anjely demonia maneran-tany izay nahazo fanomezan-dalana avy tamin'Andriamanitra mba “*hanimba*”, amin'ny “*tany*” sy “*ranomasina*”, ho amin'ny Protestanta. ny finoana sy ny finoana katolika romana. Ireo fandikana ara-panahy ireo dia tsy manakana ny fampiharana arabakiteny izay mahakasika ny “*tany sy ny ranomasina ary ny hazo*” amin'ny fahariana antsika; izay ho sarotra ialana amin'ny fampiasana fitaovam-piadiana nokleary amin'ny fotoanan'ny “*trompetra fahenina*” ao amin'ny Apok. 9:13 ka hatramin'ny 21.

Andininy 3: “*Aza manisy ratsy ny tany, na ny ranomasina, na ny hazo, mandra-panisina ny tombo-kase ny handrin'ny mpanompon'Andriamanitsika.* »

Io tsipiriany io dia mamela antsika hametraka ny fiandohan'ny hetsika fanisiana tombo-kase ny olom-boafidy nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 1843 ka hatramin'ny fararano 1844. Taorian'ny 22 Oktobra 1844, no nanisiana tombo-kase ny Advantista voalohany, Kapiteny Joseph Bates, tamin'ny alalan'ny fanekena, tsirairay, ny andro fitsaharana Sabata andro fahafito. Tsy ho ela dia halain'ireo rahalahy sy anabaviny Advantista rehetra amin'izao fotoana izao izy, tsikelikely. Nanomboka taorian'ny 22 Oktobra 1844 ny famehezana, ary hitohy mandritra ny “*dimy volana*” araka ny faminiana ao amin'ny Apok. 9:5-10; “*dimy volana*” na 150 taona tena izy araka ny fehezan-dalana andro-taona ao amin'ny Ezé.4:5-6. Ireo 150 taona ireo dia nambara mialoha ho amin'ny fiadanana ara-pivavahana. Ny fandriam-pahalemana naorina dia nankasitraka ny fanambarana sy ny fampivoarana maneran-tany ny hafatry ny “Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito”, izay aseho ankehitriny any amin'ny firenena tandrefana rehetra ary na aiza na aiza azo atao. Ny iraka Advantista dia manerana izao rehetra izao, ary noho izany dia miankina amin'Andriamanitra irery ihany. Noho izany dia tsy misy na inona na inona azo raisina avy amin'ny fieken-keloka kristiana hafa ary tsy maintsy miantehitra fotsiny amin'ny fitaomam-panahy nomen'i Jesosy Kristy, Lehiben'ny lohany any an-danitra, izay manome ny fahatakarana ny famakiana ny “Baiboly Masina” mba hahazoana fitahiana; ny Baiboly, ny tenin'Andriamanitra voasoratra izay maneho ny “vavolombelony *roa*” ao amin'ny Apok. 11:3. Nanomboka tamin'ny 1844, dia hifarana amin'ny Fararano 1994 ny fotoana hisian'ny fiadanana izay natolotr'Andriamanitra, araka ny hasehon'ny fandinihana ny Apok. 9.

Fanamarihana manan-danja momba ny “tombo-kasen'Andriamanitra”: Tsy ampy hanamarinana ny anjara asany amin'ny maha “*tombo-kasen'Andriamanitra*” azy ny Sabata fotsiny. Ny famehezana dia midika fa miaraka amin'ny asa nomanin'i Jesosy ho an'ny olony masina izany: ny fitiavana ny fahamarinana **sy ny fahamarinana ara-paminiana**, ary ny fijoroana ho vavolombelona momba ny voankazo aseho ao amin'ny 1 Kor.13. Maro amin'ireo mitandrina ny Sabata nefa tsy mahafeno ireo fepetra ireo no

handao izany rehefa miseho ny fandrahonana ho faty noho ny fanaony. Tsy lova ny Sabata, fa Andriamanitra no manome izany ho an'ny olom-boafidy, ho famantarana **fa Azy izany** . Araka ny Eze.20:12-20: “ *Ary nomeko azy koa ny Sabatako ho famantarana ho amiko sy ho aminy, mba ho fantany fa Izaho no Jehovah Izay manamasina azy... famantarana amiko sy aminao, mba ho fantatra fa Izaho no Jehovah Andriamanitrareo .* ”. Tsy mifanohitra amin'izay voalaza vao haingana, fa mba hanamafisana izany kosa, dia izao no vakintsika ao amin'ny 2 Tim.2:19: “ *Kanefa ny fanorenana mafy izay an'Andriamanitra dia mitoetra tsara, ka izao teny izao no tombo-kaseny : Ny Tompo mahalala izay azy. aminy ; ary: Na iza na iza miantso ny anaran'i Jehovah, aoka izy hiala amin'ny ratsy.* »

Andininy 4: “ *Ary reko ny isan'izay voaisy tombo-kase, dia efatra arivo sy efatra alina sy iray hetsy, avy tamin'ny firenen'ny Zanak'Isiraely rehetra:* ”

Nasehon'ny apostoly Paoly ao amin'ny Rôm.11, tamin'ny alalan'ny sary iray, fa ny mpanompo sampy niova fo dia natsofoka tamin'ny fakan'i Abrahama patriarka izay nolazain'ny Jiosy ho azy. Voavonjy noho ny finoana, toa azy, ireo mpanompo sampy niova fo ireo dia fanitarana ara-panahy ny foko 12n'ny Isiraely. Ny Isiraely ara-nofa, izay manana famantarana ny famorana, dia lavo, natolotra ny devoly, noho ny nandavany ny Mesia Jesosy. Ny finoana kristiana izay latsaka tao amin'ny fivadiham-pinoana nanomboka tamin'ny 7 martsa 321 dia Isiraely ara-panahy izay efa lavo nanomboka tamin'io daty io. Eto, Andriamanitra dia manolotra antsika ny Isiraely ara-panahy tena izy notahiny nanomboka tamin'ny 1843. Io no iray izay mitondra ny iraka maneran-tany ny Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito. Ary efa, ny isa, " 144,000 ", voatonona, dia mendrika ny fanazavana. Tsy azo raisina ara-bakiteny izany, satria raha nampitaha ny taranak'i Abrahama tamin'ireo “ *kintana eny amin'ny lanitra* ” izy, dia toa kely loatra ny isany. Ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona, dia miteny betsaka toy ny litera ny isa. Amin'izay fotoana izay no tsy maintsy takatsika fa ny teny hoe “ *isa* ” ao amin'io andininy io dia tsy tokony hadika ho isa isa, fa ho fehezan-dalàna ara-panahy izay manondro fitondran-tena ara-pivavahana izay tahian'Andriamanitra sy atokanany (izay nohamasininy). Hazavaina toy izao àry ny hoe “ 144 000 ”: $144 = 12 \times 12$, ary $12 = 7$, ny isan'ny Andriamanitra + 5, ny isan'ny olona = fifanekena eo amin'Andriamanitra sy ny olombelona. Ny cube amin'io isa io dia mariky ny fahalavorariana sy ny efamira misy azy, ny an'ny velarany. Ireo ampahany ireo dia ny an'i Jerosalema vaovao voalaza ao amin'ny Apok. 21:16 ao amin'ny fehezan-dalàna ara-panahy. Ny teny hoe “ *arivo* ” izay avy eo dia maneho vahoaka tsy tambo isaina. Raha ny marina, ny hoe “ 144.000 ” dia midika hoe lehilahy voavotra lavorary marobe izay nanao fanekempihavanana tamin'Andriamanitra. Tsy tokony hahagaga antsika izany firesahana ny amin'ny fokon'ny Isiraely izany satria tsy nandao ny tetikasany Andriamanitra na dia teo aza ny tsy fahombiazan'ny fifanekena nataony tamin'ny olombelona. Ny modely jiosy naseho hatramin'ny nialany tany Ejipta dia tsy niitatra hatrany amin'i Kristy tsy nisy antony. Ary amin'ny alalan'ny fahamarinany kristiana sy ny fanajana ny didiny rehetra, anisan'izany ny momba ny Sabata indrindra indrindra, sy ny fitondran-tenany, ny fahasalamany ary ireo ôrdônansy hafa naverina tamin'ny laoniny, dia hitan'Andriamanitra, ao amin'ny Advantista tsy mivadika amin'ny andro farany, ny modelin'ny Isiraely. idealy. Andeha hojerentsika fa ao amin'ny

andinin-teny ao amin'ny ^{didy faha-4}, Andriamanitra dia milaza ny amin'ny Sabata ho an'ny olom-boafidiny: “ Enenina ^{no} *andro anaovanareo ny raharahanareo rehetra* ... Hita fa 6 andro 24 ora dia miampy 144 ora. Azontsika tsoahina araka izany fa ireo 144 000 voaisy tombo-kase dia mpanara-maso mahatoky an'io ôrdônansin'Andriamanitra io. Ny fiainan'izy ireo dia voafehin'io fanajana ny enina andro nomena alalana hanaovana ny asany io. Fa amin'ny ^{andro faha-7} dia manaja ny fitsaharana nohamasinina amin'ity didy ity izy ireo. Ny toetra arapanahin'ity Israely “Advantista” ity dia haseho ao amin'ny andininy faha-5 ka hatramin'ny faha-8 manaraka. Ny anaran'ireo patriarka hebreo voatonona dia tsy ireo izay namorona ny Israely ara-nofy. Ireo izay nofidin'Andriamanitra dia eo ihany mba hitondra hafatra miaina amin'ny fanamarinana ny niaviany. Sahala amin'ny anaran'ny “*fiangonana fito*”, ny an'ireo “*foko roa ambin'ny folo*” dia mitondra hafatra roa sosona. Ny tsootra indrindra dia aseho amin'ny fandikana azy ireo. Fa ny manankarena sy be pitsiny indrindra dia mifototra amin'ny fanambarana nataon'ny reny tsirairay rehefa manamarina ny fanomezana anarana ny zanany.

Andininy 5: “ *avy amin'ny fokon'i Joda roa arivo sy iray alina no voaisy tombo-kase; avy tamin'ny firenen'i Robena dia roa arivo amby iray alina; avy tamin'ny firenen'i Gada roa arivo amby iray alina; »*

Ho an'ny anarana tsirairay, ny isa “*roa arivo sy iray alina voaisy tombo-kase*” dia midika hoe: lehilahy maro be miara-dia amin'Andriamanitra voaisy tombo-kase amin'ny Sabata.

Joda : Isaorana anie YHWÉH; tenin-dreny ao amin'ny Gen.29:35: “*Hidera an'i Jehovah aho*”.

Robena : Mahita zanaka; teny avy amin'ny reny avy ao amin'ny Gen. 29:32: “*Efa hitan'i Jehovah ny fanetren-tenako*”

Gad : Fahasambarana; teny avy amin'ny reny avy ao amin'ny Gen. 30:11: “*Endrey ny fahasambarana!* »

Andininy 6: “ *avy amin'ny fokon'i Asera dia roa arivo sy iray alina; avy tamin'ny firenen'i Naftaly dia roa arivo sy iray alina; avy tamin'ny firenen'i Manase roa arivo amby iray alina; »*

Ho an'ny anarana tsirairay, ny isa “*roa arivo sy iray alina voaisy tombo-kase*” dia midika hoe: lehilahy maro be miara-dia amin'Andriamanitra voaisy tombo-kase amin'ny Sabata.

Asera : Sambatra: teny avy amin'ny reny avy ao amin'ny Gen. 30:13: “*Sambatra aho!* »

Naftaly : Niady: teny avy amin'ny reny avy ao amin'ny Gen.30:8: “*Niady tamin'Andriamanitra tamin'ny rahavaviko aho ka nahery.*”

Manase : Fanadinoana: tenin-dray avy ao amin'ny Gen.41:51: “*Nataon'Andriamanitra nanadino ny fahoriako rehetra aho*”.

Andininy 7: “ *avy amin'ny fokon'i Simeona dia roa arivo sy iray alina; avy tamin'ny firenen'i Levy roa arivo amby iray alina; avy tamin'ny firenen'Isakara dia roa arivo amby iray alina; »* Ho an'ny anarana tsirairay, ny isa “*roa arivo sy iray alina voaisy tombo-kase*” dia midika hoe: lehilahy maro be miara-dia amin'Andriamanitra voaisy tombo-kase amin'ny Sabata.

Simeona : Henoy ny tenin'ny reny avy ao amin'ny Gen. 29:33: " *Ren'i Jehovah fa tsy tiana Aho* ".

Levi : Ampifandraisina: teny avy amin'ny reny avy ao amin'ny Gen.29:34: " *Fa amin'izao fotoana izao, ny vadiko dia hikambana amiko* ."

Isakara : Karama: tenin-dreny avy ao amin'ny Gen.30:18: " *Nomen'Andriamanitra ahy ny karamako* ".

Andininy 8: " *avy amin'ny fokon'i Zebolona dia roa arivo sy iray alina; avy tamin'ny firenen'i Josefa dia roa arivo amby iray alina; avy tamin'ny firenen'i Benjamina roa arivo sy iray alina no voaisy tombo-kase* . »

Ho an'ny anarana tsirairay, ny isa " *roa arivo sy iray alina voaisy tombo-kase* " dia midika hoe: lehilahy maro be miara-dia amin'Andriamanitra voaisy tombo-kase amin'ny Sabata.

Zebolona : Fonenana: tenin'ny reny avy amin'ny Gen.30:20: " *Ary amin'ity indray mitoraka ity dia hiara-mitoetra amiko ny vadiko* ".

Josefa : Esoriny (na ampiany): teny avy amin'ny reny avy amin'ny Gen. 30:23-24: " *Efa nesorin'Andriamanitra ny latsa nataoko... / (...*

Benjamina : Zanak'ny havanana: teny avy amin'ny reny sy ny rainy avy ao amin'ny Gen.35:18: " *Ary raha efa ho faty izy, dia nataony hoe Benoni (Zanak'alahelo) ny anarany , fa ny Nantsoin'ny rainy hoe Benjamina (Zanak'ny havanana) izy* .

Ireo anarana 12 ireo, sy ny teny avy amin'ny reny sy ny ray, dia maneho ny traikefa niainan'ny fiangonan'ny Advantista farany nofidin'Andriamanitra; " *Ny ampakarina niomana* " ho an'i Kristy Mpampakatra ao amin'ny Apok. 19:7. Eo ambanin'ny anarana nomena, dia ny an'i " *Benjamina* ", Andriamanitra dia naminany ny toe-javatra farany amin'ilay Nofidiny, izay norahonan'ny lehilahy mpikomy ho faty. Ny fanovana anarana napetraky ny rainy, Israely, dia naminany ny fandraisan'Andriamanitra anjara ho an'ny olom-boafidiny. Mamadika ny toe-javatra ny fiverenany be voninahitra. Ireo izay ho faty dia omem-boninahitra ary ampiakarina any an-danitra izay hiarahany amin'i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mpamorona Tsitoha sy be voninahitra. Ny teny hoe "Zanak'ny havanana" dia manana ny heviny ara-paminaniana feno: ny zo dia ny olom-boafidy, na ny Isiraely ara-panahy farany, ary ny zanany, dia ireo olom-boafidy izay namorona azy io. Ary koa, ireo no ondry apetraka eo ankavanan'ny Tompo (Mat.25:33).

Andininy 9: " *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy olona betsaka tsy tambo isaina avy tamin'ny firenena sy foko sy vahoaka ary samy hafa fiteny rehetra. Ary nitsangana teo anoloan'ny seza fiandrianana sy teo anatrehan'ny Zanak'ondry izy ireo, niakanjo akanjo fotsy lava sady nitana sampan-drofia teny an-tànany* . »

Io " *vahoaka be tsy tambo isaina* " io dia manamafy ny toetra ara-panoharana voafaritry ny " *isa* " "144 000" sy "12 000" voatonona ao amin'ireo andininy teo aloha. Fanampin'izany, dia misy firesahana ny amin'ny taranak'i Abrahama amin'ny alalan'ilay fitenenana hoe: " *Tsy misy mahaisa azy* "; ny amin'ny " *kintana eny amin'ny lanitra* " izay nasehon'Andriamanitra taminy hoe: " *Ho tahaka izany ny taranakao* ". Maromaro ny fiaviany, *avy amin'ny firenena tsirairay, ny foko tsirairay, ny olona tsirairay, ary ny fiteny rehetra*, ary avy

amin'ny vanim-potoana rehetra. Na izany aza, ny lohahevitra ity toko ity dia mikendry manokana ny hafatra Advantista farany momba ny maha-olom-pirenena nomen'Andriamanitra azy. Manao “ *akanjo fotsy* ” izy ireo satria vonona ny ho faty amin'ny maha-maritiora azy, ka voaheloka ho faty noho ny didy navoakan'ireo mpikomy farany araka ny Apok. 13:15. Ny “ *felatanana* ” voatana eny an-tanany dia maneho ny fandreseny ny tobin'ny mpanota.

Andininy 10: “ *Ary niantso tamin'ny feo mahery izy ireo nanao hoe: An'Andriamanitsika, Izay mipetraka eo ambonin'ny seza fiandrianana, sy ny Zanak'ondry ny famonjena.* »

Ny hetsika dia mampahatsiahy ny tontolon'ny fiverenana amin'ny voninahitr'i Jesosy Kristy, mifanaraka amin'ny filazalazana ny fihetsiky ny toby mpikomy voalaza ao amin'ny Apok. 6:15-16. Eto dia mifanohitra tanteraka amin'ny an'ireo mpikomy ny fanamarihan'ireo olom-boafidy voavonjy. Lavitra ny fampitahorana azy ireo, fa ny fiverenan'i Kristy dia mahafaly azy ireo, manome toky azy ireo ary mamonjy azy ireo. Ny fanontaniana napetraky ny mpikomy “ *Iza no ho velona?* ” » dia mahazo ny valinteniny eto: ireo Advantista izay nitoetra ho mahatoky tamin'ny iraka nankinin'Andriamanitra taminy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao ka atahorana ny ainy, raha ilaina. Izany fahatokiana izany dia mifototra amin'ny firaketan'izy ireo amin'ny fanajana ny Sabata masina nohamasinin'Andriamanitra hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao, sy ny fitiavan'izy ireo ny teniny ara-paminaniana. Vao mainka izany satria fantatr'izy ireo izao fa ny Sabata dia maminany ny andro fitsaharana lehibe amin'ny arivo taona fahafito, izay hahafahan'izy ireo miditra amin'ny fandresena aorian'i Jesosy Kristy amin'ny alalan'ny fandraisana ny fiainana mandrakizay nampanantenaina amin'ny anarany.

Andininy 11: “ *Ary ny anjely rehetra nitsangana manodidina ny seza fiandrianana sy ny loholona ary ny zava-manan-aina efatra; ary niankohoka teo anoloan'ny seza fiandrianana teo anatrehan'Andriamanitra izy,*

Ny fisehoan-javatra aseho amintsika dia mampifoha ny fidirana ao amin'ny fitsaharana lehiben'Andriamanitra any an-danitra. Mahita sary avy amin'ny toko faha-4 sy faha-5 isika izay miresaka momba an'io lohahevitra io.

Andininy 12: “ *manao hoe: Amena! Ny dera, ny voninahitra, ny fahendrena, ny fisaorana, ny haja, ny hery ary ny faherezana anie ho an'Andriamanitsika mandrakizay mandrakizay. Amena!* »

Faly amin'izao fiafaran'ny fanandraman'ny famonjena eto an-tany izao, ireo anjely dia maneho ny hafaliany sy ny fankasitrahany an'ilay Andriamanitry ny fahatsarana izay Mpamorona antsika, azy ireo, antsika, ilay nandray andraikitra tamin'ny fanavotana ny fahotan'ny olom-boafidy teto an-tany. , tonga tonga nofo tao amin'ny fahalemen'ny nofon'olombelona, ka hiharan'ny fahafatesana mahatsiravina takian'ny fahamarinany. Nanaraka ny dingana rehetra tamin'ity drafitry ny famonjena ity ireo maso maro tsy hita maso ireo ary talanjona tamin'ny fanehoana ambony ny fitiavan'Andriamanitra. Ny teny voalohany nolazain'izy ireo dia “ *Amena!* ” Raha ny marina! Marina izany ! Fa Andriamanitra no Andriamanitry ny fahamarinana, dia Ilay Marina. Ny teny faharoa dia “ *ny fiderana* ” io koa no anaran'ny foko 12: “ *Joda* ” = Fiderana. Ny teny fahatelo dia “ *ny Voninahitra* ” ary Andriamanitra dia mihevitra ny

voninahiny ara-drariny satria hotsarovany izany ao amin'ny Apo.14:7 mba hitakiana izany, amin'ny anaram-boninahitra hoe Andriamanitra Mpamorona tsy manam-paharoa, amin'ireo izay nitaky ny famonjeny hatramin'ny 1843. Ny teny fahefatra dia " *fahendrena* ". Ny fandinihana ity antontan-taratasy ity dia mikendry ny hahita izany amin'ny olom-boafidiny rehetra. Tsy takatry ny saintsika izany fahendren'Andriamanitra izany. Ny hafetsena, ny lalao saina, ny zava-drehetra dia ao amin'ny endrika masina. Ny fahadimy dia tonga ny " *fisaorana* ". Izany no endrika ara-pivavahana amin'ny fisaorana izay tanterahina amin'ny *teny sy ny asa masina*. Ny fahenina dia tonga ny " *voninahitra* ". Izany no tena nahasosotra an'Andriamanitra ireo mpikomy. Nanamavo azy izy ireo tamin'ny fanoherana ny sitrapony nambara. Mifanohitra amin'izany, nomen'ireo olom-boafidy azy, araka izay azony atao, ny voninahitra tokony ho azy. Ao amin'ny fahafito sy fahavallo dia tonga ny " *hery sy hery* ". Ireo zavatra roa mamatotra ireo dia nilaina mba hampidina ireo mpanao jadona teto an-tany, hanorotoro ireo mpikomy miavonavona, raha mbola nitondra ny tany izy ireo. Raha tsy nisy io *hery sy tanjaka io* , dia maty toy ny maritiora maro hafa nandritra ny vanim-potoana kristianina ireo olom-boafidy farany.

Andininy 13: " *Ary ny anankiray tamin'ny loholona namaly ka nanao tamiko hoe: Iza moa ireo miakanjo akanjo fotsy lava, ary avy taiza izy?* »

Ny fanontaniana napetraka dia natao hanambara amintsika ny maha manokana ny mariky ny " *akanjo fotsy* " mifandray amin'ny fitafiana " *fotsy* " ao amin'ny Apok. 3:4 sy ny " *lamba rongony fotsy madinika* " izay manondro, ao amin'ny Apok. 19:8, " *ny asa marina ataon'ny olo-masina* " amin'ny " *ampakarina voaomana* " amin'ny andro farany , ny Advantista mahatoky amin'ny andro farany ho vonona ho amin'ny fampakarana azy ho any an-danitra.

Andininy 14: " *Hoy aho taminy: Tompoko ô, fantatrao izany. Ary hoy Izy tamiko: Ireo no avy amin' ny fahoriana lehibe; ny akanjony nosasany sy nofotsiany tamin'ny ran'ny zanak'ondry.* »

Ny " *akanjo fotsy* " anaovan'ny anti-panahy sasany, raha ny marina, dia manantena valiny avy amin'ny iray amin'izy ireo i Jean. Ary tonga ny valiny andrasana: " *Ireo no avy amin'ny fahoriana lehibe* ", izany hoe ireo olom-boafidy, iharan'ny ady ara-pivavahana sy ny tsy finoana an'Andriamanitra, araka ny nambaran'ny " *tombo-kase faha-5* " tamintsika. ao amin'ny Apok. 6:9 ka hatramin'ny 11: " *Samy nomena akanjo fotsy izy rehetra; ary nasaina nijanona elaela kokoa izy ireo, mandra-pahafeno ny isan'ny mpanompo namany sy ny rahalahiny izay hovonoina ho faty tahaka azy.* » Ao amin'ny Apok. 2:22, ny " *fahoriana lehibe* " dia manondro ny famonoana ny fitondrana revolisionera tsy mino an'Andriamanitra frantsay natao teo anelanelan'ny 1793 sy 1794. Ho fanamafisana, ao amin'ny Apok. 11:13, dia mamaky isika hoe: "... *fito arivo lahy no maty tamin'izany. horohoron-tany*"; " *Fito* " ho an'ny mpivavaka, ary " *arivo* " ho an'ny maro. Ny Revolisiona Frantsay dia toy ny horohoron-tany izay mamono ny mpanompon'Andriamanitra ihany koa. Io " *fahoriana lehibe* " io anefa dia endrika voalohany amin'io zava-bita io. Ny endriny faharoa dia hotanterahina amin'ny alalan'ny " *trompetra faha-6* " ao amin'ny Apok. 9, ny hafetsen'ny fanitsiana ao amin'ny Apok. 11 no hanambara izany zava-misy izany. Kristiana maro be tsy mahatoky no hovonoina mandritra ny Ady Lehibe Fahatelo,

izay tandindon'ny “ *trompetra faha-6* ” sy nohamafisiny. Nanomboka tamin'ny 1843 anefa, dia nofidin'Andriamanitra ny olom-boafidy izay nohamasininy, ary ireo farany izay natokany dia sarobidy loatra teo imasony ka tsy maintsy haringana. Manomana azy ireo ho amin'ny fijoroana ho vavolombelona farany momba ny tantaran'ny famonjena eto an-tany Izy; fijoroana ho vavolombelon'ny fahatokiana izay hatolony ho azy amin'ny fijanonana ho mahatoky amin'ny Sabatany andro fahafito, na dia norahonan'ny toby mpikomy ho faty aza. Io fitsapana farany amin'ny drafitr'Andriamanitra io dia aseho ao amin'ny hafatra nampitaina tamin'i “ *Filadelfia* ” ao amin'ny Apok. 3:10 sy ao amin'ny Apok. 13:15 (didin'ny fahafatesana). Ho an'Andriamanitra, ny fikasana dia mendrika ny asa, ary raha asedraina izy ireo, dia manaiky ny mety hisian'ny fahafatesana, dia ampidiriny ao amin'ny vondron'ny maritiora izy ireo ary noho izany dia lazaina ho "akanjo fotsy" tena *maritiora* . Tsy ho afa-mandositra ny fahafatesana izy ireo noho ny famonjen'i Jesosy Kristy. Amin'ity fizahan-toetra farany ity, aorian'ny “ *fahoriana lehibe* ” faharoa, amin'ny fijoroana ho vavolombelona momba ny fahatokiany, dia “ *hanasa ny fitafiany sy hofotsy amin'ny ran'ny zanak'ondry* ” izy ireo, izay mahatoky hatramin'ny farany. fandrahonana izy ireo. Amin'ny fiafaran'io fisedrana farany amin'ny finoana io, dia ho feno ny isan'ireo izay ho faty maritiora ary ny “ *fitsaharana* ” mety maty an'ireo olo-masina maty maritiora amin'ny “ *tombo-kase fahadimy* ” dia hifarana amin'ny fitsanganany amin'ny maty. Nanomboka tamin'ny 1843 ary indrindra fa hatramin'ny 1994, ny asa fanamasinana nataon'Andriamanitra dia mahatonga azy ho tsy misy dikany, ny fahafatesan'ny olom-boafidy marina izay nijanona ho velona sy mahatoky mandra-pahatongan'ny ora hiverenany sy ny fiafaran'ny fotoan'ny fahasoavana izay mialoha azy, dia vao mainka mampitombo izany. tsy misy ilana azy.

Andininy 15: “ *Ary noho izany dia eo anoloan'ny seza fiandrianan'Andriamanitra izy ka manompo Azy andro aman'alina ao amin'ny tempoliny. Ilay mipetraka eo amin'ny seza fiandrianana dia hanangana ny lainy eo amboniny;* »

Fantatsika fa ho an'Andriamanitra, io karazana olom-boafidy io dia maneho olona ambony indrindra. homeny voninahitra manokana izy. Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia mampiasa teny roa mifanandrify, ny ankehitriny sy ny ho avy. Ireo matoanteny mifamatotra amin'ny anarana ankehitriny hoe “ *izy ireo* ” sy “ *manompo Azy* ” dia manambara ny fitohizan'ny fitondran-tenany ao amin'ny tenan'ny nofony izay tempolin'Andriamanitra izay monina ao anatiny. Ary hitohy any an-danitra izany hetsika izany aorian'ny fampakarana azy ireo amin'ny alalan'i Jesosy Kristy. Amin'ny fotoana ho avy, Andriamanitra dia hanome ny valin-teniny momba ny fahatokian'izy ireo: “ *Ilay eo amin'ny seza fiandrianana dia hanorina ny lainy eo amboniny* ” mandrakizay.

Andininy 16: “ *Tsy ho noana na hangetaheta intsony izy, ary tsy hamely azy ny masoandro na izay hafanana.* »

Ireo teny ireo dia midika ho an'ireo Advantista voafidy tamin'ny farany fa “ *noana* ” izy ireo noho ny tsy fananana sakafo sy “ *nangetaheta* ” noho ny tsy nanan-drano nataon'ireo mpampijaly azy sy ireo mpiambina azy. “ *Ny afon'ny masoandro* ”, izay mihamafy ny “ *hafanany* ” amin'ny loza fahefatra amin'ireo loza fito farany nataon'Andriamanitra, dia handoro azy ireo sy hampijaly azy ireo.

Fa tamin'ny alalan'ny afon'ny afon'ny fisafoana nataon'ny papa, ilay karazana “ *hafanana* ” *hafa koa no nandoroana na nampijaliana ireo maritiora tamin'ny “ toambo-kase fahadimy ”*. Ny teny hoe “ *hafanana* ” koa dia mifandray amin'ny afon'ny fitaovam-piadiana mahazatra sy atomika ampiasaina amin'ny tontolon'ny *trompetra fahenina* . Handalo ny afo ireo tafavoaka tamin'ity fifandonana farany ity. Ireo zavatra ireo dia tsy hitranga intsony amin'ny fiainana mandrakizay, izay ny olom-boafidy ihany no hiditra.

Andininy 17: “ *Fa ny Zanak'ondry Izay eo afovoan'ny seza fiandrianana no hiandry azy ka hitondra azy ho any amin'ny loharanon'ny ranon'aina, ary hofafan'Andriamanitra ny ranomaso rehetra amin'ny masonry.* »

“ *Ny Zanak'ondry* ” koa, raha ny marina, dia ilay Mpiandry Tsara izay hiandry ny ondriny malalany. Ny maha-Andriamanitra azy indray dia nohamafisina eto amin'ny toerana misy azy “ *eo afovoan'ny seza fiandrianana* ”. Ny heriny masina dia mitarika ny olom-boafidiny “ *ho amin'ny loharanon'ny ranon'aina* ”, izay sarin'ny fiainana mandrakizay. Ary mikendry ny teny manodidina farany izay hitomany ireo olom-boafidiny farany amin'ny fiverenany, dia “*hofafany ny ranomaso rehetra amin'ny masonry* ”. Ny ranomaso ihany koa anefa no anisan'ireo olom-boafidiny rehetra nampijaliana sy nenjehina nandritra ny tantaran'ny vanim-potoana kristianina, matetika hatramin'ny fofon'aina farany.

Fanamarihana : Na dia eo aza ny fisehoana mamitaka hita amin'izao androntsika 2020 izao, izay toa nanjavonan'ny finoana marina, dia maminany ny fiovam-po sy ny famonjena ireo “vahoaka” avy amin'ny fiaviana rehetra ara-poko, ara-poko ary fiteny eto an-tany Andriamanitra. Tombontsoa tokoa no omeny an'ireo olom-boafidiny ny mahafantatra fa, araka ny Apok. 9:5-10 , dia ny fotoan'ny fahatakarana sy ny fandriam-pahalemana ara-pivavahana ho an'izao rehetra izao dia tsy nomanina afa-tsy nandritra ny “150 taona.” (na dimy ara-paminaniana . volana) teo anelanelan'ny 1844 sy 1994. Io mari-pandrefesana mampiavaka ny tena olom-boafidy io dia notononin'ny Fanahy tao amin'ny hafany ao amin'ny Apok. 17:8 manao hoe: “*Ny bibidia izay efa hitanao dia teo, ary tsy eo intsony . Tsy maintsy miakatra avy ao amin'ny lavaka tsy hita noanoa izy, ary mankany amin'ny fahaverezana. Ary izay monina ambonin'ny tany, izay tsy voasoratra ao amin'ny bokin'ny fiainana hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao ny anarany, dia ho gaga raha mahita ny bibidia , satria teo izy ary tsy eo intsony, ary mbola hiseho indray izy.* » **Tsy ho gaga ny olom-boafidy marina** rehefa mahita ny fahatanterahan'ny zavatra nambaran'Andriamanitra taminy tamin'ny alalan'ny teniny ara-paminaniana.

Apokalypsy 8: Ny trompetra efatra voalohany
Ny famaizan'Andriamanitra efatra voalohany

Andininy 1: “Ary rehefa novahany ny tombo-kase fahafito, dia nangina tokony ho antsasaky ny ora ny lanitra. »

Tena zava-dehibe ny fanokafana ny “ tombo-kase fahafito ”, satria manome alalana ny fanokafana tanteraka ny boky Apokalypsy “ voaisy tombo-kase fito ” araka ny Apok. 5:1. Ny fahanginana izay manamarika ity fanokafana

ity dia manome ny hetsika ho manetriketrika miavaka. Misy fanamarinana roa izany. Ny voalohany dia ny hevitra momba ny fahatapahan'ny fifandraisana misy eo amin'ny lanitra sy ny tany, vokatry ny fialana ny Sabata tamin'ny 7 Martsa 321. Ny faharoa dia hazavaina toy izao manaraka izao: amin'ny finoana no ahafantarako io "tombo-kase fahafito" io *amin'ny "tombo-kasen'Andriamanitra velona"* ao amin'ny toko faha-7 izay manondro, araka ny hevitra, ny Sabata masina nohamasinin'Andriamanitra hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao. Nampahatsiahy ny maha-zava-dehibe azy io izy tamin'ny fanaovana azy io ho foto-kevitra ny fahefatra amin'ny didiny folo. Ary teo aho dia nahita porofo mampiseho ny maha-zava-dehibe azy io ho an'Andriamanitra, ilay Mpamorona ambony indrindra. Efa tao amin'ny Genesisy anefa, dia nahatsikaritra aho fa ny andro fahafito dia naseho mitokana ao amin'ny toko faha-2. Ny enina andro voalohany dia resahina ao amin'ny toko 1 . *hariva sy maraina* ". Izany mahatokana izany dia hamarinin'ny anjara ara-paminaniana ao amin'ny arivo taona fahafito amin'ny tetikasa famonjen'Andriamanitra. Apetraka eo ambanin'ny famantarana ny mandrakizay ny olom-boafidy navotana tamin'ny ran'i Jesosy Kristy, ny arivo taona fahafito dia toy ny andro tsy misy farany. Ho fanamafisana ireo zavatra ireo, amin'ny fanolorana azy ao amin'ny Baiboly hebreo, ny Torah, ny lahatsoratra ny didy fahefatra dia misaraka amin'ny hafa ary ialohavan'ny famantarana izay mitaky fotoana hisian'ny fahanginana feno fanajana. Ity famantarana ity dia ny litera "Pé" avy amin'ny teny hebreo ary noho izany dia mitokana manamarika fahatapahan'ny soratra, dia mitondra ny anarana hoe "pétuhot". Noho izany, ny fitsaharan'ny sabata amin'ny andro fahafito dia manana ny fanamarinana rehetra ho voamarik'Andriamanitra amin'ny fomba manokana. Nanomboka tamin'ny lohataonan'ny 1843, izany dia nahatonga ny fahaverezan'ny finoana Protestanta nentim-paharazana, mpandova ny "Alahady" katolika. Ary hatramin'io fitsapana io ihany, fa tamin'ny fararano 1844, dia lasa famantarana ho an'Andriamanitra indray izany, izay omen'ny Ezé.20:12-20 azy hoe: "Ary nomeko azy *koa ny Sabatako ho famantarana ho amiko sy ho aminy, mba ho amin'izany. dia ho fantany fa Izaho no Jehovah Izay manamasina azy.../...Hamasino ny Sabatako, mba ho famantarana ho amiko sy ho aminareo, ka dia ho fantatra fa Izaho no Jehovah Andriamanitrareo.* » Amin'ny alalany ihany no ahafahan'ny olom-boafidy hiditra ao amin'ny tsiambaratelon'Andriamanitra ka hahita ny fandaharana marin'ny tetikasa nambarany.

Izany hoe, ao amin'ny toko faha-8, Andriamanitra dia mamoaika andiana hafatra ozona. Izay mitarika ahy hijery ny fahamarinan'ny Sabata eo ambanin'ny lafiny ozona izay nahatonga ny fandoazana azy, nataon'ny Kristianina nanomboka tamin'ny 7 martsa 321, nifamatotra nandritra ny vanim-potoanan'ny Kristiana. Izany koa no hamafisin'ilay andininy ho avy amin'ny fampifandraisana ny foto-kevitra ny Sabata amin'ireo " *trompetra fito* ", izay tandindon'ny "famaizana fito avy amin'Andriamanitra" izay hamely ny fijangajangana kristiana tamin'ny 7 Martsa 321.

Andininy 2: " *Ary hitako ny anjely fito nitsangana teo anatrehan'Andriamanitra, ary nomena trompetra fito ireo.* »

Ny tombontsoa voalohany azo tamin'ny fanamasinana ny Sabata andro fahafito, izay nohamasinin'Andriamanitra mihitsy, dia ny fahazoana ny hevitra ny foto-kevitra ny “ *trompetra fito* ”. Amin'ny endriky ny fomba fiasa nomena azy, io lohahevitra io dia manokatra tanteraka ny faharanitan-tsain'ilay voafidy. Satria manome porofo ny fiampangana ny “ *ota* ” voalaza ao amin'ny Dan. 8:12 ho an'ny Fivoriamben'i Kristy, izay nataon'Andriamanitra. Eny tokoa, ireo “famaizana fito” ireo dia tsy hampiharina'Andriamanitra raha tsy nisy io ota io. Ankoatra izany, raha jerena ny Levitikosy 26, ireo sazy ireo dia hamarinina noho ny fankahalana ny didiny. Ao amin'ny fanekena taloha, Andriamanitra dia efa nandray io foto-kevitra io ihany, mba hanafay ny heloky ny Isiraely ara-nofonivadika sy simba. Ilay Andriamanitra mpamorona sy mpanao lalàna izay tsy miova, dia manome porofo kanto momba izany. Ireo fanekempihavanana roa ireo dia iharan'ny fepetra takian'ny fankatoavana sy ny fahatokiana mitovy.

Ny fidirana amin'ny lohahevitra ny “ *trompetra* ” dia ahafahana mampiseho ny fanamelohana nifanesy tamin'ny fivavahana kristiana rehetra: Katolika, Ortodoksa, Protestanta nanomboka tamin'ny 1843, ary koa ny Advantista nanomboka tamin'ny 1994. Izy io koa dia manambara ny sazy eran'izao tontolo izao amin'ny “trompetra fahenina” izay hanao *izany* . mamely azy ireo alohan'ny fiakaran'ny fotoam-pitsapana. Afaka mandrefy ny maha-zava-dehibe azy io isika. Ny “ *trompetra fahafito* ” mifandray amin'ny fiverenan'i Kristy, ny asa mivantana ataon'Andriamanitra, dia horaisina mitokana, toy ny Sabata, ao amin'ny toko faha-11, avy eo dia hivelatra be izany ao amin'ny toko faha-18 sy faha-19.

Nandritra ny 17 taonjato farany nanomboka tamin'ny 321, na 1709 taona ny marimarina kokoa, dia 1522 taona no voamariky ny ozona nateraky ny fandikana ny Sabata mandra-pahatongan'ny famerenana amin'ny laoniny voalahatra ho amin'ny taona 1843 araka ny didy ao amin'ny Dan. 8:14. Ary nanomboka tamin'io daty namerenana azy io ka hatramin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy tamin'ny 2030, dia 187 taona monja no nanolotra ny fitahiany ny Sabata. Noho izany, ny Sabata dia nitondra loza nandritra ny fotoana lava kokoa ho an'ny olona tsy mahatoky noho ny soa ho an'ny olom-boafidy mahatoky. Mandresy ny ozona ary noho izany dia manana ny toerany ao amin'ity toko faha-8 ity izay maneho ny ozona avy amin'Andriamanitra ity lohahevitra ity.

Andininy faha-3: “ *Ary nisy anjely iray koa tonga ka nitsangana teo ambonin'ny alitara, nanana lovia volamena fandroana ditin-kazo manitra; ary nomeny ditin-kazo mani-pofona betsaka Izy mba hateriny amin'ny vavaky ny olona masina rehetra, eo ambonin'ny alitara volamena izay eo anoloan'ny seza fiandrianana.* »

Ao amin'ny Daniela 8:13 , rehefa avy nanonona ny “*fahotana mandrava*” ireo olo-masin'ny fahitana, dia namoaka ny “ *mandrakizay* ” izay mahakasika ny “ *fisoronana* ” any an-danitra “ *tsy azo ampita* ” an'i Jesosy Kristy, araka ny Heb.7:23. Teto an-tany, nanomboka tamin'ny 538, dia nesorin'ny fitondrana papa izany araka ny Dan.8:11. Tamin'ny 1843, ny fampihavanana tamin'i Jesoa Kristy dia nitaky ny hamerenana azy io. Izany no tanjon'ilay foto-kevitra resahintsika ato amin'ity andininy faha-3 ity izay manokatra ny lanitra ary mampiseho amintsika an'i Jesosy Kristy amin'ny anjara asany ara-panoharana amin'ny maha-mpisorona

lehibe any an-danitra mpanelanelana noho ny fahotan'ny olom-boafidiny, ary izany irery ihany. Tadidio fa teto an-tany, teo anelanelan'ny taona 538 sy 1843, io seho io sy io anjara asa io dia esorina sy lasan'ny asan'ireo papa katolika romana izay nifandimby rehefa nandeha ny fotoana, izay nandà tsy an-kijanona an'Andriamanitra noho ny zony ambony indrindra ara-dalàna.

Satria aseho ato amin'ity toko faha-8 ity ary satria nitsahatra niaraka tamin'ny fialana amin'ny Sabata, dia atolotra antsika ihany koa ity lohahevitra ny fanelanelanana an'i Jesosy Kristy ity eo ambanin'ny lafiny ozona amin'ny fampitsaharana io fanelanelanana ho an'ny Kristiana io. olona maro tsy nahatsiaro tena tamin'ilay “andron'ny masoandro” romanina mpanompo sampy; ity, ary indrindra indrindra, taorian'ny fanovana anarana mamitaka sy mamitaka: “Alahady”: Andron'ny Tompo. Eny, fa avy amin'iza tompoko? Indrisy! Ny etsy ambany.

Andininy 4: “ *Niakatra ny setroky ny ditin-kazo manitra mbamin'ny vavaky ny olona masina avy teo an-tanan'ny anjely teo anatrehan'Andriamanitra.* »

Ireo “ *zava-manitra* ” miaraka amin'ny “ *vavak'ny olona masina* ” dia maneho ny hanitry ny soron'i Jesosy Kristy. Ny fanehoany fitiavana sy fahatokiana no mahatonga ny vavaky ny olom-boafidiny ho eken'ny fitsaran'Andriamanitra. Tokony homarihintsika ao amin'io andininy io ny maha zava-dehibe ny fikambanan'ny teny hoe “ *setroka* ” sy “ *vavak'ny olo-masina* ”. Io tsipiriany io dia hampiasaina ao amin'ny Apok. 9:2 mba hanondroana ny vavak'ireo Kristianina protestanta sandoka, hatramin'ny nisian'ilay toe-javatra vaovao tamin'ny 1843.

Ny zavatra ambaran'Andriamanitra ao amin'io andininy io dia ny toe-javatra nanjaka teo anelanelan'ny andron'ny apostoly sy ny daty voaozona tamin'ny 7 Martsa 321. Talohan'ny nandaozany ny Sabata, dia nandray ny vavaky ny olom-boafidy i Jesosy ary nifona tamin'ny anarany ho azy ireo. Izy io dia sary mampianatra izay midika fa voatazona ny fifandraisana mitsangana eo amin'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny. Ho toy izany izany raha mbola mijoro ho vavolombelona amin'ny fahatokiana amin'ny tenany sy ny fampianarany ny fahamarinana izy ireo, hatramin'ny taona 321. Amin'ny 1843, ny fisoronan'i Jesosy dia *hanohy* ny asa soa rehetra nataony ho an'ireo olo-masina Advantista voafidy. Teo anelanelan'ny 321 sy 1843 anefa, dia nandray soa tamin'ny famelan-keloka nataony ny mpanavao, toy ny tamin'ny andron'i *Tyatira* .

Andininy 5: “ *Ary nalain'ilay anjely ny lovia fandroana ditin-kazo manitra, dia nofenoiny afo avy teo amin'ny alitara ka nazerany tamin'ny tany. Ary nisy feo sy kotrokorana sy helatra ary horohorontany.* »

Mahery setra ny hetsika voalaza. Izany dia ny an'i Jesosy Kristy amin'ny fiafaran'ny asa fanelanelanana nataony rehefa tonga ny fotoana hifaranan'ny fotoam-pahasoavana. Mifarana ny andraikitry ny “ *alitara* ”, ary “ *ny afo* ”, izay sarin'ny fahafatesan'i Jesosy Kristy ho sorompanavotan'i Jesosy Kristy, dia “ *natsipy teto an-tany* ”, ka nitaky sazy tamin'ireo izay nanao tsinontsinona azy, ary ho an'ny sasany, nohamavoina. Ny fiafaran'izao tontolo izao voamariky ny fitsabahana mivantana avy amin'Andriamanitra dia avoaka eto amin'ny alalan'ny

fomba fototra nambara ao amin'ny Apok. 4:5 sy Eks. 19:16. Ny fijerena ny vanim-potoana kristiana dia mifarana amin'ity fiavian'i Jesosy Kristy "Advantista" ity.

Tahaka ny amin'ny Sabata, ny lohahevitra ny fanelanelanana any andanitra an'i Jesosy Kristy dia aseho eo ambanin'ny lafiny ozon'ny fitsarana azy teo anelanelan'ny taona 321 sy 1843. Ireo olo-masina izay nanontany ny Fanahy momba Azy, ao amin'ny Dan. 8:13, dia nanana antony marim-pototra ho amin'izany. te-hahafantatra ny fotoana hitondran'i Jesosy Kristy ny fisoronana "mandrakizay".

Fanamarihana : Raha tsy mametra-panontaniana ny fandikana teo aloha dia misy dikany ny fanazavana faharoa. Ao amin'io fandikana faharoa io, ny fiafaran'ny lohahevitra ny fanelanelanana an'i Jesosy Kristy dia azo ampifandraisina amin'ny datin'ny 7 martsa 321, fotoana izay nahatonga ny fandoazan'ny Kristiana ny Sabata tamin'ny fahatezeran'Andriamanitra izay hofafan'ny tandrefana. Ny Kristianisma, amin'ny alalan'ireo "trompetra fito" izay avy amin'ny andininy faha-6 manaraka. Io fanazavana roa sosona io dia vao mainka hamarinina hatramin'ny nisian'ny fanafoanana ny Sabata hatramin'ny faran'izao tontolo izao, tamin'ny taona 2030, taona izay hanesorana mandrakizay amin'ny fitondran'ny papa Romana sy ny Amerikana farany amin'ny fiverenany amin'ny voninahitra. Fanohanana ny Protestanta, ny filazan-diso ataon'izy ireo ho manompo sy misolo tena azy. Avy eo i Jesosy dia hanohy ny anaram-boninahitra hoe "Lohan'ny" Fiangonana nalain'ny papa. Eny tokoa, tsy tahaka ireo olom-boafidy mahatoky, ireo Kristiana lavo tsy mpino dia tsy hiraharaha ny didy ao amin'ny Dan. 8:14 sy ny vokany mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao; izay manamarina ny tahotr'izy ireo rehefa miverina i Jesoa araka ny fampianaran'ny Apok. 6:15-16. Alohan'ny 2030, dia ho tanterahina eo anelanelan'ny 321 sy 2029 ireo "trompetra" enina voalohany. Amin'ny alalan'ny "trompetra fahenina", ilay sazy fampitandremana farany alohan'ny fandranganana farany, dia manasazy mafy an'ireo Kristianina mpikomy Andriamanitra. Aorian'io famaizana fahenina io, dia handamina ny fepetra ho an'ny fisedrana farany amin'ny finoana maneran-tany izy ary ao anatin'izany toe-javatra izany, dia hambara sy ho fantatry ny olona velona rehetra ny fahazavana nambara. Eo anatrehan'ny fahamarinana naseho fa ny olom-boafidy sy ny lavo dia handroso, amin'ny alalan'ny safidy malalaka, eo anoloan'ny fandrahonana ho faty mankany amin'ny fiafarany farany izay: ny fiainana mandrakizay ho an'ny olom-boafidy, ny fahafatesana tanteraka sy tanteraka. ho an'izay lavo..

Andininy 6: "Ary ny anjely fito izay nanana ny trompetra fito dia niomana hitsoka. »

Avy amin'io andininy io, ny Fanahy dia manolotra antsika fomba fijery vaovao momba ny vanim-potoan'ny Kristiana, ka ny "trompetra fito" izany hoe "famaizana fito misesy" nozaraina nandritra ny vanim-potoana kristiana nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, taona naha "fahotana". natsangana tamin'ny fomba ofisialy sy **ara-panjakana**. Tsaroako fa ao amin'ny sasin-tenin'ny Apokalypsy 1, ny "feon'i" Kristy dia efa ampitahaina amin'ny feon'ny "trompetra". Io fitaovana fampitandremana ny olona teo amin'ny Isiraely io dia mitondra ao anatin'ny tenany ny dikan'ny fanambarana fenon'ny Apokalypsy. Ny fampitandremana dia mampitandrina ny amin'ny fandrika napetraky ny fahavalo.

Andininy faha-7: “ *Naneno ny voalohany. Ary nisy havandra sy afo miharoharo rà, izay nalatsaka tamin'ny tany; ary may ny ampahatelon'ny tany, ary may ny ampahatelon'ny hazo, ary may ny anana maitso rehetra.* »

Sazy voalohany: natao teo anelanelan'ny taona 321 sy 538 izany, tamin'ny fananiham-bohitra isan-karazany tao amin'ny Fanjakana Romanina nataon'ireo olona antsoina hoe "barbariana". Tsaroako manokana ny vahoakan'ny “Huns” izay nilazan'i Attila mpitarika azy fa izy no “kapohin'Andriamanitra”. Loza izay nandoro ny ampahany amin'i Eoropa; avaratr'i Gaul, avaratr'i Italia ary Pannonia (Kroasia sy Hongria andrefana). Ny teny filamatra nataony dia hoe: Endrey ny laza! "Izay mandalo ny soavaliko dia tsy maniry ny ahitra." Ny zavatra nataony dia voafintina tsara ao amin'io andininy faha-7 io; tsy misy tsy ampy, ao daholo. “ *Havandra* ” no tandindon'ny fahapotehan'ny voly ary “ *afo* ” no tandindon'ny famotehana ny fitaovana azo ampiasaina. Ary mazava ho azy fa ny “ *ra nalatsaka tamin'ny tany* ” no tandindon'ny ain'olombelona novonoina tamin-kerisetra. Ny matoanteny hoe “ *natsipy* ” dia manondro ny fahatezeran'ilay Andriamanitra Mpamorona sy mpanome lalàna ary mpamonjy izay manome aingam-panahy sy mitarika asa taorian'ny “fanipazana *afo avy teo amin'ny alitara* ” eo amin'ny andininy faha-5.

Izao koa no vakintsika ao amin'ny Lev.26:14 ka hatramin'ny 17: “ *Fa raha tsy mihaino Ahy hianareo ka tsy mankatò ireo didy rehetra ireo, ary manamavo ny lalàko, ary mankahala ny fitsipiko, aza mankatò ny didiko rehetra ianareo ka mivadika ny fanekeko, dia izao no hataoko aminareo. Haniraka horohoro sy fanaviana ary tazo aminareo Aho, izay hampahamempotra ny masonareo sy hampalahelo ny fanahinareo; dia hamafazanareo foana ny voanareo; ho lanin'ny fahavalonareo ireny. Hanandrina anareo ny Tavako, ka ho resy eo anoloan'ny fahavalonareo ianareo; izay mankahala anareo no hanapaka anareo, ka handositra ianareo ka tsy ho enjehina.* »

Andininy faha-8: “ *Naneno ny faharoa. Ary nisy toa **tendrombohitra lehibe mirehitra** afo natsipy tany an-dranomasina; ary tonga rà ny ampahatelon'ny ranomasina,*

Famaizana faharoa: Ny fanalahidin'ireo sary ireo dia ao amin'ny Jer.51:24-25: “ *Hamaliako an'i Babylona sy ny mponina rehetra any Kaldea ny ratsy rehetra izay nataony tamin'i Ziona teo imasonareo, hoy Jehovah. Indro, hamely anao Aho, ry tendrombohitra fandravana, hoy Jehovah, izay nandrava ny tany rehetra; Haninjitra ny tanako aminao Aho, dia hakodiako hiala amin'ny vatolampy ianao, **ka hataoko tendrombohitra afo ianao.*** » Ao amin'io andininy faha-8 io no ipoiran'ny Fanahy ny fitondran'ny papa Romana eo ambanin'ny anarana an'ohatra hoe “ *Babilôna* ” izay hiseho amin'ny endrika hoe “ *Babilôna. lehibe* ” ao amin'ny Apok. 14:8, 17:5 sy 18:2. "Ny afo" dia mifikitra amin'ny maha-izy azy, mamporisika izay handevona azy amin'ny fiverenan'i Kristy sy ny fitsarana farany, toy izay ampiasainy handrehitra ny fankahalana ireo izay mankasitraka sy manohana azy: ny mpanjaka eoropeanina sy ny vahoakany katolika. . Eto toy ny ao amin'ny Daniela, ny “ *ranomasina* ” dia maneho ny maha-olombelona mahakasika ny sarena ara-paminaniana; ny maha-olombelona ny vahoaka tsy fantatra anarana izay nijanona ho mpanompo sampy na dia hita aza fa niova ho Kristianina. Ny vokatra voalohany tamin'ny fananganana ny

fitondrana papa tamin'ny 538 dia ny fanafihana ny olona mba hampiova finoana azy ireo tamin'ny alalan'ny tafika mitam-piadiana. Ny teny hoe " *tendrombohitra* " dia manondro fahasahiranana ara-jeografika mahery vaika. Io no mety hamaritana ny fitondran'ny papa izay fahavalon'Andriamanitra, na izany aza, dia taitra noho ny sitrapon'Andriamanitra; izany mba hanamafisana ny fiainana ara-pivavahan'ireo kristiana tsy mahatoky ka niteraka fanenjehana sy fijaliana ary fahafatesana teo amin'izy ireo sy ireo olona ivelan'ny fivavahana samihafa. Zava-baovao ny fivavahana tsy maintsy atao noho ny fandikana ny Sabata masin'Andriamanitra. Ananantsika aminy ny fandripahana tsy misy ilana azy tamin'ny fiovam-po an-tery nataon'i Charlemagne sy ny baikon'ny Kroazada natao hamelezana ny vahoaka Silamo, natomboky ny Papa Urban II; faminiana ao amin'io " *trompetra faharoa* " io ny zava-drehetra.

Andininy 9: " *Ary maty ny ampahatelon'ny zava-manan'aina tao amin'ny ranomasina, ary maty ny ampahatelon'ny sambo .* "

Maneran-tany ny vokany ary haharitra hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Ny teny hoe " *ranomasina* " sy " *sambo* " dia hahita ny heviny ao amin'ny fifandonana amin'ny Silamo any amin'ny Ranomasina Mediterane, ary koa amin'ny vahoaka Afrikana sy Amerika Atsimo izay hampiharana ny finoana katolika mpandresy izay hiteraka fandripahana mahatahotra ny mponina teratany.

Izao koa no vakintsika ao amin'ny Lev. 26:18 ka hatramin'ny 20: " *Raha tsy mihaino Ahy hianareo, na dia izany aza, dia mbola hampijaly anareo impito kosa Aho noho ny fahotanareo. Hofoanako ny reharen'ny herinareo, **hataoko tahaka ny vy ny lanitrareo** , ary ho tahaka ny varahina ny taninareo. Ho lany foana ny herinareo, tsy hahavokatra ny taninareo, **ary tsy hamoa ny hazo ambonin'ny tany.*** » Ao amin'io andininy io, Andriamanitra dia manambara ny hamafin'ny fivavahana izay tanteraka tamin'ny vanim-potoanan'ny Kristiana tamin'ny fandalovan'i Roma avy amin'ny fanompoan-tsampy ho any amin'ny papa. Andeha hojerentsika ny fahalianana fa tamin'ny fotoan'io fiovana io dia nandao ny "Capitol" ny fitondrana Romana mba hametraka ny papaly tao amin'ny lapan'i Lateran izay eo amin'ny "Caelius", izany hoe ny lanitra. Ny fitondran'ny papa henjana dia manamafy ny fanamafisana ara-pivavahana nambara mialoha. Miova ny vokatry ny finoana kristiana. Ny fahalemam-panahin'i Kristy dia nosoloina herisetra sy habibiana; ary ny fahatokiana amin'ny fahamarinana dia ovaina ho tsy mahatoky sy zotom-po amin'ny lainga ara-pivavahana.

Andininy faha-10: " *Naneno ny fahatelo. Ary nisy kintana lehibe mirehitra tahaka ny fanilo latsaka avy tany an-danitra; ary nianjera tamin'ny ampahatelon'ny ony sy tamin'ny loharano izany.* »

Sazy fahatelo : Mihamafy ny faharatsiana ary mahatratra ny fara tampony amin'ny faran'ny Moyen Âge. Ny fandrosoan'ny fanontam-pirinty ara-mekanika dia nankasitraka ny famoahana ny Baiboly Masina. Amin'ny alalan'ny famakiana azy, ireo olom-boafidy dia mahita ny fahamarinana ampianariny. Manamarina ny anjara asan'ireo " *vavolombelona roa* " nomen'Andriamanitra azy àry izy, ao amin'ny Apok. 11:3 : " *Ary homeko hery haminany ny vavolombeloko roa, mitafy lamba fisaonana, mandritra ny enim-polo amby roan-jato sy arivo andro .* » Miankina amin'ny Baiboly ihany ny finoana katolika mba hanamarinana ny

anaran'ireo olo-masina izay mahatonga ny olom-peheziny ho tia azy. Satria ny fananana Baiboly dia melohin'izy io ary mampiharihary ny tompo'ny fampijaliana sy ny fahafatesana. Ny fahitana ny fahamarinana ao amin'ny Baiboly no manamarina ny sary omena eto amin'ity andininy ity: “ *Ary nisy kintana lehibe mirehitra tahaka ny fanilo latsaka avy tany an-danitra* .” Mbola miraikitra amin'ny sarin'i Roma ilay afo, izay aseho amin'ny alalan'ny “ *kintana lehibe mirehitra* ” toy ny “ *tendrombohitra lehibe mirehitra* ”. Ny teny hoe “ *kintana* ” dia manambara ny filazany fa “ *mazava ny tany* ” ara-pivavahana araka ny Gen.1:15; ary izany dia amin'ny anaran'i Jesoa Kristy, izay lazainy fa endrik'ilay tena “ *fanala* ” marina, mitondra hazavana izay ampitahaina amin'ny Apo.21:23. Mbola “ *lehibe* ” toy ny tamin'ny voalohany ihany izy, saingy nitombo ny afo fanenjehana azy, nanomboka tamin'ny toetra “ *mirehitra* ” ka lasa “ *mirehitra* ”. Tsootra ny fanazavana, melohin'ny Baiboly, vao mainka nitombo ny fahatezerany satria voatery nanohitra an-karihary ny olom-boafidin'Andriamanitra. Izay araka ny Apok. 12:15-16 dia manery azy hiala amin'ny paikadin'ilay “ *menarana* ” fetsy sy mamitaka ho amin'ilay “ *dragona* ” manenjika an-karihary. Ny fahavalony dia tsy olom-boafidin'Andriamanitra tia fihavanana sy manetry tena, fa eo anoloany koa dia misy Protestanta sandoka, ara-politika kokoa noho ny fivavahana, satria tsy miraharaha ny baiko nomen'i Jesosy Kristy izy ka mandray fiadiana, dia mamono sy mamono azy. famonoana olona betsaka toy ny toby katolika. Ny “ *ampahatelon'ny ony* ”, izany hoe anisan'ny mponina any Eoropa Kristiana, dia niharan'ny herisetra katolika toy ny “ *loharanon'ny rano* ”. Ny modelin'ireo loharano ireo dia Andriamanitra mihitsy araka ny Jer.2:13: “ *Fa nanota roa heny ny oloko, dia nahafoy Ahy, izay loharanon'aina, ka nihady lavaka famorian-drano ho an'ny tenany, dia lavaka famorian-drano triatra; izay tsy mitahiry rano.* » Amin'ny endriny maro, ato amin'ity andininy ity, ny Fanahy dia manondro amin'ny alalan'ny “ *loharanon-drano* ” ireo olom-boafidy noforonina araka ny endrik'Andriamanitra. Manamafy ny Jaona 7:38 hoe: “ *Izay mino Ahy dia hisy onin'ny rano velona hiboiboika avy ao aminy, araka ny voalazan'ny Soratra Masina.* ” » Io fomba fiteny io koa dia manondro ny fanao amin'ny batisan'ny ankizy izay hatrany am-bohoka, nefa tsy misy fakana hevitra, dia mahazo mari-pamantarana ara-pivavahana izay hahatonga azy ireo ho lohahevitra ara-pivavahana tsy voafidy. Rehefa mihalehibe izy ireo, indray andro any dia handray fitaovam-piadiana ary hamono ny mpanohitra satria mitaky izany aminy ny fitsipi-pivavahany. Manameloka an'io fotopoto-pitsipika io ny Baiboly, satria milaza hoe: “ *Izay mino sy atao batisa no hovonjena, fa izay tsy mino kosa dia hohelohina* (Marka 16:16).

Andininy faha-11: “ *Zava-mangidy no anaran'io kintana io; ary novana ho mangidy ny ampahatelon'ny rano, ka maro no maty teo amoron'ny rano, satria tonga mangidy.* »

Mifanohitra amin'ny rano madio sy mahafaty hetaheta izay manondro ny Baiboly, ny tenin'Andriamanitra voasoratra, ny fampianarana katolika dia ampitahaina amin'ny “ *zava-mahafaty* ”, zava-pisotro mangidy, misy poizina ary mahafaty mihitsy aza; hamarinina izany satria ny fiafaran'ity fampianarana ity dia ny afon'ny “ *fahafatesana faharoa amin'ny fitsarana farany* ”. Ny ampahany iray, “ *ampahatelon'ny* ” olona, dia niova noho ny fampianaran'ny Katolika na

Protestanta sandoka noraisina. “ *Ny rano* ” dia sady olombelona no fampianarana ara-baiboly. Tamin’ny ^{taonjato faha-16}, dia nampiasa tamin’ny fomba ratsy ny Baiboly sy ny fampianarany ireo antokon’olona protestanta mitam-piadiana, ary araka ny sarin’io andininy io, dia nisy lehilahy novonoin’ny olona sy ny fampianaran-diso. Izany dia satria lasa mangidy ny lehilahy sy ny fampianarana ara-pivavahana. Tamin’ny nanambarany fa “ *tonga mangidy ny rano* ”, Andriamanitra dia nanome valiny ho an’ny fiampangana ny “ *fiahiahiana ho fialonana* ” izay mbola tsy voavaha hatramin’ny Apok. 6:6 ao amin’ny *tombo-kase faha-3* . Nohamafisiny, amin’ny fotoana hahatongavan’ny teny voasoratra hanao izany, ny fiampangana ny fanitsakitsaham-bady izay naterany ny Antenimiera nanomboka tamin’ny 7 Martsa 321 izay nialoha ny fotoan’ny fijangajangana ofisialy antsoina hoe Pergamosy ao amin’ny Apo 2:12 ho an’ny 538.

Izao koa no vakintsika ao amin’ny Lev.26:21-22: “ *Raha manohitra Ahy ianareo ka tsy mihaino Ahy, dia hasiako impito indray ianareo araka ny fahatanareo. Ary hampandehaniko hamely anareo ny bibi-dia, izay handrombaka ny zanakareo sy handringana ny biby fiompinareo, ary hahavitsy anareo; ary ho foana ny lalanareo.* » Ny fianarana mifanitsy amin’ny Lev.26 sy ny *trompetra faha-3* ao amin’ny Apokalypsy dia manambara ny fitsarana izay entin’Andriamanitra amin’ny fiandohan’ny fotoan’ny Fanavaozana. Ny tena olom-boafidiny dia mitoetra milamina sy mametra-pialana, manaiky ny fahafatesana na ny fahababoana ho tena maritiora. Saingy ankoatra ny ohatra ambony nataon’izy ireo, dia tsy hitany afa-tsy ireo “ *bibidia* ” masiaka mifanandrina, matetika, noho ny fireharehana manokana, ary mamono olona amin’ny habibian’ny bibidia mpihinam-be. Izany hevitra izany dia hivoatra ao amin’ny Apok. 13:1 sy 11. Izany no fara tampony amin’ny fotoana izay, ao amin’ny fitsipiky ny **fahoriana**, ny Iray voafidy dia nentina “ *ho any an-tany efitra* ” (= fitsapana) ao amin’ny Apok. 12:6 - 14 miaraka amin’ny “ *vavolombelona roa* ” an’Andriamanitra ao amin’ny Apok. 11:3. Hifarana ny fitondran’ny papa izay naminany nandritra ny 1260 taona.

Andininy faha-12: “ *Naneno ny fahefatra. Ary namely ny ampahatelon’ny masoandro sy ny ampahatelon’ny volana ary ny ampahatelon’ny kintana, ka tonga maizina ny ampahatelon’ny, ary very ny ampahatelon’ny andro, ary toy izany koa ny alina.* »

Famaizana fahefatra : Ny Fanahy eto dia maneho ny “ *fahoriana lehibe* ” ambara ao amin’ny Apok. 2:22. Amin’ny alalan’ny tandindona, dia manambara ny vokany amintsika izany: amin’ny ampahany dia voadona ny “ *masoandro* ”, tandindon’ny fahazavan’Andriamanitra. Ary koa, amin’ny ampahany, “ *ny volana* ”, tandindon’ny toby ara-pivavahan’ny haizina izay nahakasika ny Katolika sy ny Protestanta mpihatsaravelatsihy, tamin’ny 1793, dia namely koa. Eo ambanin’ny marika hoe “ *kintana* ”, ny ampahany amin’ireo Kristianina nantsoina *hanazava ny tany* dia voakapoka tsirairay ihany koa. Iza àry no afaka mamely ny fahazavana ara-pivavahana marina sy sandoka? Valiny: ny firehan-kevitra ny tsy finoana an’Andriamanitra dia nihevitra ny fahazavana lehibe tamin’izany fotoana izany. Manakona ny hafa rehetra ny hazavany. Ny mpanoratra izay manoratra boky momba io lohahevitra io dia tena nohajaina ary antsoina hoe “fanazavana” ny tenany, toa an’i Voltaire sy Montesquieu. Na izany aza, io hazavana io dia

manimba, voalohany, ny fiainan'ny olombelona ao anaty rojo, mandatsa-dra. Taorian'ny lohan'ny Mpanjaka Louis XVI sy ny an'i Marie-Antoinette vadiny, ny an'ny mpivavaka katolika sy protestanta indray dia lasa teo ambany fitarihan'ny revolisionera. Tsy manamarina ny tsy finoana an'Andriamanitra izany fihetsika maneho ny rariny araka an'Andriamanitra izany; fa ny farany dia manamarina ny fomba, ary Andriamanitra dia tsy afaka manongana ny mpanao jadona afa-tsy amin'ny fanoherany azy amin'ny fitondrana jadona ambony sy mahery ary matanjaka kokoa. “ *Hery sy hery* ” dia an'ny Tompo ao amin'ny Apok. 7:12.

Izao koa no vakintsika ao amin'ny Lev. 26:23 ka hatramin'ny 25: “ *Raha tsy hanitsy anareo izany sazy izany, ka hanohitra Ahy ianareo, dia hanohitra anareo koa Aho ka hamely anareo impito noho ny fahotanareo. **Izaho hitondra ny sabatra hamely anareo, izay hamaly ny fanekoko** ; Raha tafangona ao antanànanareo ianareo, dia handefasako areti-mandringana aminareo, ka hatolotra eo an-tànan'ny fahavalo ianareo. ”. “ *Ny sabatra izay hamaly ny firaisako* ” tokoa no anjara nomen'Andriamanitra ny fitondrana tsy mino an'Andriamanitra frantsay tamin'ny fanolorana azy ireo lohan'ny fijangajangana ara-panahy natao taminy. Toy ny areti-mandringana, ity fitondrana tsy mino an'Andriamanitra ity dia nanangana foto-kevitra momba ny famonoana olona faobe, ka ny mpamono olona omaly no ho faty rahampitso. Araka io foto-kevitra io, io fitondran'ny afobe io dia toa manenika ny olombelona rehetra amin'ny fahafatesana. Izany no antony hanomezan'Andriamanitra azy ny anarana hoe “ *lavaka mangitsokitsoka* ”, ilay “ *bibidia miakatra avy ao amin'ny lavaka tsy hita noanoa* ”, ao amin'ny Apok. Izany dia satria ao amin'ny Gen. 1:2, io anarana io dia manondro ny tany tsy misy aina, tsy misy endrika, mikorontana ary mandritra ny fotoana maharitra, ny fandravana rafitra nataon'ny fitondrana tsy mino an'Andriamanitra dia hiteraka. Ohatra, hitantsika ny hiafaran'ny Vendée katolika sy monarchist nantsoin'ny revolisionera hoe "Venge" izay nokasain'ireo revolisionera hanao azy ho tany lao sy tsy misy mponina.*

Andininy 13: “ *Ary nijery aho, ka nahare voromahery nanidina teo afovoan'ny lanitra, nanao tamin'ny feo mahery hoe: Loza, loza, lozan'izay monina ambonin'ny tany noho ny feon'ny trompetran'ny anjely telo. izay handre!* »

Ny Revolisiona Frantsay dia namoaka ny voka-dratsiny tamin'ny famonoana saingy nahatratra ny tanjona tian'Andriamanitra. Nampitsahatra ny fitondrana jadona ara-pivavahana izany, ary taorian'izany dia nanjaka ny fandeferana. Izao no fotoana, araka ny Apok. 13:3, ilay “ *bibidia any andranomasina* ” katolika dia “ *naratra ho faty fa sitrana* ” noho ny fahefana mahery an'ilay “ *voromahery* ” *napoléonika* , aseho ato amin'ity andininy ity, izay nanarina azy. amin'ny alàlan'ny Concordat azy. “... *voromahery manidina eny afovoan'ny lanitra* ” dia maneho ny apogee ny fanjakazakan'ny Emperora Napoleon ¹ Nanitatra ny fanjakany tamin'ny vahoaka Eoropeana rehetra izy ary tsy nahomby tamin'i Rosia. Ity safidy ity dia manome antsika mazava tsara ny datin'ny fisehoan-javatra, ny vanim-potoana 1800 ka hatramin'ny 1814 no soso-kevitra. Ny voka-dratsin'izany fanapahana izany dia marimaritra iraisana izay manamarina ny fahatongavan'ny Daniela 8:14, 1843. Io fitondrana manan-danja teo amin'ny tantaran'ny firenena Frantsay io dia tonga, ho an'Andriamanitra, ho

mpitondra fanambarana mahatsiravina, satria ao aoriany, ny finoana kristiana maneran-tany dia hiditra amin'ny fotoana hamely azy amin'ny alalan'Andriamanitra lehibe telo “ *fahoriana* ”. Averina in-telo, momba ny fahatanterahan'ny “ *fahoriana* ”; Izany dia satria miditra amin'ny taona 1843, araka ny ampianarin'ny Apok. 3:2, Andriamanitra dia mitaky ny Kristianina, izay milaza ny famonjen'i Jesosy Kristy, mba hamita ny Reformasiona natomboka nanomboka tamin'ny 1170, tamin'ny fotoana namerenan'i Pierre Valdo tamin'ny laoniny ny fahamarinana ara-baiboly, ary namokatra “tonga lafatra” izy ireo . *asa* ”; izany fahatanterahana izany dia takiana ao amin'ny Apok. 3:2 sy amin'ny alalan'ny didy ao amin'ny Daniela 8:14. Ny vokatry ny fidirana amin'ny fampiharana azy dia miseho eto amin'ny endrika “ *loza* ” lehibe telo izay hodinihintsika misaraka. Marihiko indray fa ny mahatonga izao vanim-potoan'ny fandriam-pahalemana izao, raha ny mifanohitra amin'izany, ho “ *fahoriana* ” lehibe, dia ny lovan'ny tsy finoana an'Andriamanitra ao amin'ny firenena frantsay izay manenika sy manenika ny sain'ny olombelona tandrefana hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Tsy hanampy azy ireo hanatanteraka ny fanavaozana notakian'Andriamanitra nanomboka tamin'ny 1843 izany. Fa efa nasehon'ny “ *tombo-kase fahenina* ” ao amin'ny Apok. *aviavy maitso* ”, noho izany dia tsy nanaiky ny fahamatorana ara-panahy tanteraka notakian'Andriamanitra nanomboka tamin'ny 1843. Ary ny famantarana selestialin'ny fampitandreman'Andriamanitra dia nomena tamin'ny 13 Novambra 1833 niaraka tamin'ny fotoana naroso tamin'ny fanambarana ny telo lehibe. “ *fahoriana* ” amin'ilay andininy nodinihina.

Ao amin'ny fanambarany, ny Fanahy dia mamoka ny teny hoe “ *mponina amin'ny tany* ” mba hanondroana ireo olona lasibatry ny telo lehibe. *naminany* “ *fahoriana* ”. Rehefa tafasaraka tamin'Andriamanitra sy tafasaraka tamin'ny tsy finoany sy ny fahotany izy ireo, dia mampifandray azy ireo amin'ny “ *tany* ” ny Fanahy. Mifanohitra amin'izany kosa, i Jesosy dia manondro ny tena olomboafidiny mahatoky amin'ny teny hoe “ *olom-pirenen'ny fanjakan'ny lanitra* ”; Ny tanindrazany dia tsy “ *tany* ” fa “ *lanitra* ” izay “ *nanamboaran'i Jesosy toerana* ” ho azy ireo, araka ny Jaona 14:2-3 . Koa isaky ny voatonona ao amin'ny Apokalypsy io teny hoe “ *mponin'ny tany* ” io, dia manondro ny olombelona mpikomy tafasaraka amin'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy izy io.

Apokalypsy 9: ny trompetra ^{faha-5} sy ^{faha-6}
Ny " voalohany " sy ny " fahoriana lehibe faharoa "

Ny trompetra faha-5 : Ny " ^{loza} lehibe voalohany "
ho an'ny Protestanta (1843) sy Advantista (1994)

Fanamarihana : Amin'ny vakiteny voalohany, ity lohahevitra ny “ *trompetra faha-5* ” ity dia mampiseho amin'ny sary an'ohatra ny didim-pitsarana izay entin'Andriamanitra amin'ireo fivavahana protestanta izay latsaka tao anatin'ny fahafaham-baraka hatramin'ny lohataonan'ny taona 1843. Saingy mitondra fampianarana fanampiny izay manamafy ny fanambarana ara-paminaniana nomena an'ireo. ^{rahavavintsika} Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito, Ramatoa Ellen Gould White, izay nofidin'i Jesosy ho iraka. Nanazava manokana ny fotoam-pitsapana farany ny finoana ny asa faminiana nataony; hohamafisina amin'ity hafatra ity ny faminiany. Fa ny tsy fantatry ny anabavinay dia ny fiandrasana Advantista fahatelo no nomanin'Andriamanitra hitsapana ny fiangonana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito mihitsy. Azo antoka fa io fiandrasana fahatelo io dia tsy nandray ny fampivoarana ampahibemaso an'ireo roa teo aloha, fa ny halehiben'ireo fahamarinana vaovao nambara miraikitra aminy dia manonitra izany fahalemena hita maso izany. Izany no antony, rehefa notsapain'i Jesoa Kristy teo anelanelan'ny taona 1983 sy 1991 tany Valence-sur-Rhône, Frantsa, ary tany Maorisy, taorian'ny nandavany ny fahazavany ara-paminaniana farany, dia “naloaky ny Mpamonjy ny fanahy” ny fampianarana Advantista *ofisialy* . 1994, daty noforonina tamin'ny fampiasana ny “ *dimy volana* ” ara-paminaniana ao amin'ny andininy faha-5 sy faha-10 amin'ity toko faha-9 ity. Ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito andrim-panjakana dia lavo tao amin'ny fivadiham-pinoana, ho setrin'izany, noho ny fandavana ny fahazavana ara-paminaniana avy amin'Andriamanitra; izany, na dia teo aza ny fampitandremana nomen'i Ellen G. White ao amin'ny toko “mandà ny fahazavana” ao amin'ny bokiny miantefa amin'ireo mpampianatra Advantista “Ny Fanompoana Ara-pilazantsara”. Tamin'ny 1995, ny fiombonana ofisialin'ny Advantista sy ny Protestanta dia nanamafy ny fitsarana marina

nambaran'Andriamanitra. Mariho fa mitovy ny anton'ireo fahalavoana roa ireo: ny fandavana sy ny fanamavoana ny teny ara-paminaniana naroson'Andriamanitra, izay nataon'ny mpanompo nofidiny ho amin'izany asa izany.

Ny “ *fahoriana* ” dia ny ora faharatsiana izay i Satana, ilay fahavalon'i Jesosy sy ny olo-masiny nofidiny, no nitarika sy nanentana azy. Hambaran'ny Fanahy amintsika amin'ny alalan'ny sary ny maha-mpianatr'i Jesoa Kristy azy rehefa nolaviny mba hatolotra ny devoly; izay avy eo dia tena “ *fahoriana* ” lehibe tokoa.

Andininy 1: “ *Naneno ny fahadimy. Ary hitako fa, indro, nisy kintana latsaka avy tany an-danitra ho amin'ny tany. Nomena azy ny fanalahidin'ny lavaka tsy hita noanoa* ,

Ny “ *fahadimy* ”, nefa fampitandremana lehibe dia miantefa amin'ny olomboafidin'i Kristy natokana nanomboka tamin'ny 1844. “ *Ny kintana izay latsaka avy tany an-danitra* ” dia tsy “ *ilay kintana* ”. *Absinthe* "avy amin'ny toko teo aloha izay tsy " *nilatsaka* ", " *on Ery tany* ”, fa “ *eny ny renirano SY ny loharanom-baovao ny rano* ”. Tamin'ny andron'i “ *Sardisy* ” no nahatsiarovan'i Jesosy fa “ *mihazona ny kintana fito eny an-tanany* ” izy. Noho ny “ *asa* ” nambarany ho “ *tsy lavorary* ”, dia nazeran'i Jesosy tamin'ny tany ny “ *kintana* ” an'ilay iraka protestanta.

Ny fisedrana Advantista dia voamarika tamin'ny lohataonan'ny 1843 tamin'ny fiafaran'ny fiandrasana voalohany ny fiverenan'i Jesosy Kristy. Nifarana tamin'ny 22 Oktobra 1844 ny fiandrasana fanandroany ho amin'izany fiverenana izany. Teo amin'ny fiafaran'io fitsapana faharoa io ihany no nanomezan'Andriamanitra fahalalana sy fampiharana ny Sabatany Sabotsy masina ho an'ireo mpandresy. Io Sabata io avy eo dia nandray ny andraikitra ny “ *tombo-kasen'Andriamanitra* ” izay voatonona ao amin'ny andininy faha-4 amin'ity toko faha-9. Ny teny hoe “ *izay lavo* ” dia mikendry ny datin'ny lohataona 1843, fe-potoanan'ny didy ao amin'ny Dan. 8:14 sy ny fiafaran'ny fitsarana Advantista voalohany, mifanohitra amin'ny fararano 1844 izay manamarika ny fiandohan'ny fanisianana tombo-kase ny ireo mpandresy voafidy sy ilay lohahevitra ny “ *trompetra faha-5* ”, izay ny tanjon'Andriamanitra dia ny hanambara ny fahalavoan'ny finoana protestanta sy ny an'ny Advantista izay hanao fifanarahana aminy aorian'ny taona 1994, ny fiafaran'ny “ *dimy volana* ” araka ny faminanianana. eo amin'ny andininy faha-5 sy faha-10. Noho izany, raha nanomboka tamin'ny fararano tamin'ny 1844 ny “ *dimy volana* ” amin'io foto-kevitra io, ny teny manodidina ny fiandohan'ny famehezana, amin'ny foto-kevitra fototra, dia “ *lavo* ” ny finoana Protestanta talohan'io daty io, *nanomboka* tamin'ny lohataona 1843. Hitantsika avy eo fa ny fanambaran'Andriamanitra dia manaja ny zava-misy ara-tantara tanteraka. Ireo daty roa 1843 sy 1844 dia samy manana andraikitra manokana mifandray amin'izy ireo.

Nafoin'i Jesosy izay nanolotra izany tamin'ny devoly ny finoana protestanta, ka latsaka tao amin'ny “ *fantohana* ” katolika na “ *lalin'i Satana* ” izay nomelohin'ny mpanavao fivavahana mihitsy tamin'ny fotoan'ny Reformasiona ao amin'ny Apok. 2:24. Amin'ny filazàna an-kolaka fa milatsaka “ *ety an-tany* ” ny Fanahy, dia manamafy ny maha-izy azy ny finoana Protestanta

asehon'ny teny hoe “ *tany* ” izay mampahatsiahy ny fialany tamin'ny fivavahana katolika antsoina hoe “ *ranomasina* ” ao amin'ny Apok. 13 sy 10:2 . Ao amin'ny hafatra “ *Filadelfia* ” , Jesosy dia manolotra “ *varavarana* ” misokatra na mihidy. Eto, ny fanalahidy iray dia manokatra lalana hafa ho azy ireo satria manome azy ireo ny fidirana amin'ny marika “ *hantsana* ” amin'ny fanjavonan'ny fiainana. Izao no ora, ho azy ireo, “ *ny mazava tonga maizina* ” ary “ *ny haizina tonga mazava* ”. Mandray ny foto-kevitra ny filôzôfika repoblikana ho lovany izy ireo, ka manadino ny tena fahamasinan'ny finoana nodiovin'ny ran'i Jesosy Kristy. Aoka homarihintsika fa “ *nomena azy* ”. Izay manome ny tsirairay araka ny asany araka izany no i Jesoa Kristy, ilay Mpitsara Andriamanitra. Fa Izy koa no mpiandry ny fanalahidy; “ *Ny fanalahidin'i Davida* ” ho an'ireo olom-boafidy tamin'ny 1873 sy 1994, araka ny Apok. 3:7, ary “ *fanalahidin'ny lavaka tsy hita noanoa* ” ho an'ireo lavo tamin'ny 1843 sy 1994.

Andininy 2: “ *Ary nanokatra ny lavaka lalina izy. Ary nisy setroka niakatra avy tao amin'ny fantsakana, tahaka ny setroky ny lafaoro lehibe; ary ny masoandro sy ny rivotra dia tonga maizina noho ny setroky ny fantsakana.* »

Ny finoana protestanta dia manova ny tompony sy ny anjara, ary ny asany dia miova koa. Noho izany, dia niharan'ny fiafaran'ny tsy maintsy hiaretan'ny fandranganana ny fitsarana farany amin'ny alalan'ny “ *afo* ” ny “ *fahafatesana faharoa* ” izay hoahana ao amin'ny Apok. 19:20 sy 20:10 , izy. Ny fakana ny sarin'ny “ *farihy afo sy solifara* ” io “ *afo* ” amin'ny fitsarana farany io dia ho “ *lafaoro lehibe* ” izay mandrahona ny mpandika ny didin'Andriamanitra hatramin'ny nanambarany azy ireo teo an-tendrombohitra Sinay araka ny Eks. 19:18: « *Ary ny tendrombohitra Sinay dia nisy setroka avokoa, satria Jehovah nidina tao anatin'ny afo; Nisondrotra toy ny setroka avy tao amin'ny lafaoro io setroka io , ary nihozongozona mafy ny tendrombohitra rehetra.* » Avy eo ny Fanahy dia mampiasa ny teknikan'ny cinematography antsoina hoe "flashback", ny flashback, izay manambara ny asa noforonina fony izy mbola velona, ny lavo dia nanompo ny devoly. Ny teny hoe “ *setroka* ” eto dia manana heviny roa: ny afon'ny “ *lafaoro lehibe* ” izay vakintsika ao amin'ny Apok. 14:11 : “ *Ary ny setroky ny fijaliany dia miakatra mandrakizay mandrakizay; ary tsy manampitsaharana na andro na alina, izay miankohoka eo anatrehan'ny bibidia sy ny sariny, na izay mandray ny mariky ny anarany, na ny an'ny “ vavak'ny olona masina ” araka ny Apok. 5:8, eto, ireo olo-masina sandoka. Satria ny asa ara-pivavahana be dia be asehon'ny vavaka dia manamarina ireto teny nolazain'i Jesosy taminy tany *Sardisy ireto* , tamin'ny 1843: “ *Atao ho velona ianao; ary maty ianao .*” Fahafatesana, ary maty indroa, satria ilay voalaza ho fahafatesana dia “ *fahafatesana faharoa* ” amin'ny “ *fitsarana farany* ”. Io asa ara-pivavahana io dia mamitaka ny olona rehetra afa-tsy Andriamanitra sy ny olom-boafidiny izay hazavainy. Ity fitaka miely patrana ity dia “famitahana” araka ny lazain'ny tontolo maoderina. Ary ny hevitra momba ny hamamoana tokoa no atolotry ny Fanahy amin'ny alalan'ny sarin'ny “ *setroka* ” izay miparitaka eny amin'ny “ *rivotra* ” ka manaloka ny “ *masoandro* ”. Raha io farany io no tandindon'ny tena fahazavana avy amin'Andriamanitra, ny an'ny “ *rivotra* ” dia manondro ny faritra voatokana ho an'ny devoly, antsoina hoe “ *andrianan'ny fahefan'ny rivotra* ” ao amin'ny Efes.2:2, ary izay antsoin'i Jesosy hoe “ *andriana. an'izao tontolo izao* ” ao*

amin'ny Jaona 12:31 sy 16:11 . Amin'izao tontolo izao, ny tanjon'ny vaovao diso dia ny hanafina ny fahamarinana izay tsy maintsy mijanona ho tsiambaratelo. Eo amin'ny sehatra ara-pivavahana dia mitovy ihany izany: ho an'ny olom-boafidy ihany ny marina. Ny fampitomboana ny vondrona Protestanta raha ny marina dia nanana fahombiazana tamin'ny fanafenana ny fisian'ny finoana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito; izany hatramin'ny 1995 rehefa noraisin'izy ireo teo amin'ny laharan'izy ireo noho ny “ *fahoriana lehibe* ”. Ao anatin'izany toe-javatra vaovao ara-panahy izany, dia ho iharan'ny *fahafatesana faharoa izy ireo* izay hanova ny tany ho *lafaoro mirehitra*. Mampihoron-koditra ny hafatra ary azontsika tsara ny antony tsy nanomezan'Andriamanitra azy mazava tsara. Natokana ho an'ny olom-boafidy izany mba hahatakarany ny anjara nandosirany.

Andininy faha-3: “ *Nivoaka ny valala niaraka tamin'ny setroka ka niparitaka tamin'ny tany; ary nomena hery tahaka ny herin'ny maingoka amin'ny tany izy.* »

Avy amin'ny vava sy ny sain'ny Protestanta lavo ny vavaka asehon'ny “ *setroka* ”, ka ny *lehilahy sy ny vehivavy dia asehon'ny “ valala ”* noho ny hamaroan'izy ireo. Raha ny marina dia zavaboary olombelona maro no lavo tamin'ny 1843 ary mampahatsiahy anareo aho, tamin'ny 1833, folo taona talohan'izay, ny Tompo dia nanome hevitra momba an'io vahoaka io tamin'ny alalan'ny "filatsahan'ny kintana" tamin'ny alin'ny 13 Novambra. , 1833 teo anelanelan'ny misasakalina sy tamin'ny 5 maraina, araka ny fijoroana vavolombelona nanatri-maso ara-tantara. Indray mandeha indray, ny teny hoe “ *eto an-tany* ” dia mitondra dikany roa sosona ny fanitarana ny tany sy ny maha-Protestanta. Iza no tia “ *valala* ” *manimba* sy *manimba* ? Tsy mpamboly, ary Andriamanitra dia tsy mankasitraka ny mpino izay mamadika Azy sy miara-miasa amin'ny fahavalo handrava ny vokatry ny olom-boafidiny, ka izany famantarana izany no ampiarina amin'izy ireo. Avy eo, ao amin'ny Ezekielia 2, io toko fohy misy andininy 10 io, dia im-6 ny teny hoe “ *mpikomy* ” mba hanondroana ireo “ *mpikomy* ” jiosy izay nantsoin'Andriamanitra hoe “ *tsilo sy tsilo ary maingoka* ”. Eto, io teny hoe “ *maingoka* ” io dia mahakasika ireo mpikomy Protestanta. Ao amin'ny andininy faha-3, ny fanondroana ny heriny dia manomana ny fampiasana tandindona an-kolaka manan-danja indrindra. Ny herin'ny “ *maingoka* ” dia ny manindrona ireo niharam-boina amin'ny fanindronan'ny “ *rambony* ”. Ary io teny hoe “ *rambo* ” io dia manana heviny fototra ao amin'ny fisainan'Andriamanitra aseho ao amin'ny Isaia 9:14: “ *Ny mpaminany izay mampianatra lainga no rambony* ”. Ampiasain'ny biby ny “ *rambony* ” mba handroahana sy karavasy lalitra sy bibikely hafa izay manelingelina azy. Hitantsika eto ny sarin'ilay “ *mpaminany vavy Jezebela* ” sandoka. izay mandany ny androny amin'ny fanamelohana sy fampijaliana an'Andriamanitra sy ny mpanompony voafitaka. Tafiditra ao anatin'ny fampianaran'ny finoana katolika ihany koa ny fanaovana saina an-tsitrabo hanonerana ny ota. Ao amin'ny Apok. 11:1 ny Fanahy dia manamafy izany fampitahana izany amin'ny alalan'ny fampiasana ny teny hoe “ *bararata* ” izay manome ny dikany mitovy amin'ny teny hoe “ *rambo* ” ny lakile Isaia 9:14. Io sarin'ny fiangonana papaly io koa dia mihatra, nanomboka tamin'ny 1844, ho an'ireo mpino protestanta lavo izay lasa mpaminany ho

an'Andriamanitra izay mampianatra lainga, na mpaminany sandoka. Hazavaina mazava ao amin'ny andininy faha-10 ilay teny hoe “ *rambo* ” *naroso*.

Advantista faha-3

Ny fananganana ny fiandrasana
(amin'ity indray mitoraka ity, manomboka amin'ny andro fahafito)

Andininy 4: “ *Norarana izy ireo mba tsy hanimba ny ahitra amin'ny tany, na ny zava-maitso, na ny hazo akory aza, fa izay tsy nanana ny tombo-kasen'Andriamanitra teo amin'ny handriny ihany* . »

ireny “ *valala* ” ireny, fa manimba olona tsy voaaro amin'ny “ *tombo-kasen'Andriamanitra* ”. Io fanononana ny “ *tombo-kasen'Andriamanitra* ” io dia manamafy ny teny manodidina ny fotoana efa voaresaka ao amin'ny Apok. Mifanitsy àry ny hafatra, toko faha-7 momba ny olom-boafidy voaisy tombo-kase sy ny toko faha-9, ireo lavo nafoy. Mampahatsiahy anao aho fa araka ny Matio 24:24 dia tsy azo atao ny mamitaka olom-boafidy tena izy. Koa mifamitaka ny mpaminany sandoka.

Ny mari-pamantarana, “ *ny tombo-kasen'Andriamanitra eo amin'ny handrina* ”, dia manondro ny fiandohan'ny fanisiana tombo-kase ny mpanompon'Andriamanitra Advantista voafidy, tamin'ny 23 Oktobra 1844. Voatonona teo alohan'ny fanononana ny vanim-potoana ara-paminaniana “*dimy volana*” ny tsipiriany . ny andininy manaraka; maharitra 150 taona marina izay hifototra amin'io daty io.

Andininy 5: “ *Tsy navela hamono azy izy, fa hampijalijaly dimy volana ; ary ny fampijaliana naterany dia tahaka ny fijalian'ny maingoka raha manindrona olona*. »

Ny hafatr'Andriamanitra dia manambatra araka ny endriny ny asa vita amin'ny fotoana samy hafa; izay manakorontana sy manasarotra ny fandikana sary. Saingy rehefa takatra sy raisina io teknika io dia lasa mazava tsara ny hafatra. Io andininy faha-5 io no fototry ny fanambarako ny fiverenan'i Jesosy Kristy tamin'ny 1994. Any no ahitantsika ilay “ *dimy volana* ” ara-paminaniana sarobidy izay, nanomboka tamin'ny 1844, dia nahafahana nametraka ny datin'ny 1994. Kanefa, mba hanatanterahana ilay tetikasa. an'Andriamanitra, tsy maintsy nampifandray tanteraka ny fiverenan'i Jesosy Kristy tamin'ny voninahitra tamin'ity daty ity aho. Toy izany no fomba, izay nohajambain'ny ampahany amin'ny andinin-teny izay mety hahatonga ity fanantenana ity ho tsy tanteraka, dia naharitra tamin'ny lalana nirin'ny Mpamorona ahy aho. Izao tokoa no lazain'ily andinin-teny: “ *Tsy nomena ny hamono azy ireo, fa ny hampijaly azy dimy volana* ”. Ny fanazavana “ *tsia hamono azy ireo* ” dia tsy namela ny lohahevitry ny “ ^{faha-6} *trompetra* ”, ady famonoana mahatsiravina, tamin'ny fotoana voarakotry ny “ ^{faha-5} *trompetra* ”; ny fotoana 150 tena taona. Fa tamin'ny androny, dia efa jamba amin'ny ampahany i William Miller mba hahatanteraka ny asa tian'Andriamanitra; mahita fahadisoana mamela antsika hamelona indray ny fanantenana ny fiverenan'i Kristy amin'ny fararano tamin'ny 1844; fahadisoana

diso, satria ny kajy voalohany nanangana ny lohataonan'ny 1843 dia voamarina androany amin'ny kajikajy farany. Ny sitrapon'Andriamanitra sy ny herin'Andriamanitra dia manan-kaja ary sambatra ho an'ny olom-boafidiny, tsy misy na iza na iza afaka manakana ny tetikasany. Ny zava-misy dia io fahadisoan'ny fanambarana io dia nitarika ny Advantista ofisialy haneho, tamin'ny 1991, toe-tsaina manamavo ny fanantenana ny fiverenan'i Jesosy Kristy nambara ho an'ny 1994. Ary ny ratsy indrindra ho an'ny Advantista dia ny tsy nahazo ny fahazavana ara-paminaniana farany izay manazava, amin'ny fitambarany, ny toko 34 amin'ny bokin'i Daniela sy ny Apokalypsy, satria azon'ny rehetra ananan'ny tsirairay porofo amin'izao andro izao ny famakiana an'io taratasy io. Amin'ny fanaovana izany, dia esorina amin'izy ireo koa ireo fahazavana vaovao hafa izay nomen'Andriamanitra ahy hatramin'ny lohataonan'ny taona 2018 momba ny lalàny sy ny amin'ny fiverenan'i Kristy izay hiverina, fantatsika ankehitriny, amin'ny lohataonan'ny taona 2030; ary izany dia miorina amin'ny fototra vaovao nisaraka tamin'ny fanorenana ara-paminaniana ny Daniela sy ny Apokalypsy. Teo anelanelan'ny 1982 sy 1991, ho ahy, ny *dimy volana* dia nifandray tamin'ny asan'ny mpaminany sandoka izay hitohy mandra-piverin'i Jesosy Kristy. Resy lahatra tamin'io hevitra io aho, ary nohamarinina koa, dia tsy hitako ny famerana ny fotoana napetraky ny fandrarana ny "*famonoana*". Ary tamin'izany fotoana izany ny daty 1994 dia mampiseho ny taona 2000 tena nahaterahan'i Jesosy Kristy. Ampiako fa tsy nisy olona teo alohako nahafantatra ny anton'ny fahadisoako; izay manamafy ny zava-bità mifanaraka amin'ny sitrapon'Andriamanitra. Andeha isika izao hampitodika ny saintsika ho amin'ny fanazavana "*fa hampijaly azy ireo mandritra ny dimy volana*". Tena mamitaka ilay formula satria ny "*fijaliana*" resahina dia tsy iaretan'ireo niharam-boina nandritra ny "*dimy volana*" nambara mialoha. Ny "*fampijaliana*" resahin'ny Fanahy dia hampiharina amin'ny lavo amin'ny fitsarana farany, izay hahatonga izany noho ny fandroana ny "*farihy afo*", ny famaizana ny "*fahafatesana faharoa*". Io "*fijaliana*" io dia ambara ao amin'ny hafatry ny anjely fahatelo ao amin'ny Apok. 14:10-11 izay navoakan'ny andininy teo aloha tamin'ny filazana ny "*setroka*" "*ny fijaliany*"; hafatra izay fantatry ny Advantista tsara satria izy io dia singa iray amin'ny iraka nampanaovina azy eran-tany. Noho ny fahafantarana mialoha ny fianjeran'ity Advantista ofisialy ity, ny Fanahy dia miteny an-kolaka ao amin'ity hafatra ity: "Izy **koa** dia hisotro ny divain'ny fahatezeran'Andriamanitra nalatsaka tsy voaharo tao amin'ny kapoaky ny fahatezerany, ary hampijalina amin'ny afo sy solifara eo anoloan'ny hazo fijaliana izy. anjely masina sy eo anatrehan'ny Zanak'ondry ." Ity fanazavana "*izy koa*" ity dia mikendry, nifandimby, ny finoana protestanta, avy eo ny Advantista tsy mpino ofisialy nolavin'i Jesosy Kristy tamin'ny 1994. Hatramin'io daty io, ho fanamafisana ny ozonany, ity "*mpikomy*" vaovao ity dia nanatevin-daharana ny firaisankina ekiomenika izay mampiray ny Katolika sy ny Protestanta efa tafasaraka amin'Andriamanitra. Talohan'ny nianjeran'ny Advantista ofisialy anefa, dia nampiharina tamin'ireo Protestanta lavo koa ilay "*izy koa*", satria rehefa lavo tamin'ny 1844 izy ireo, dia izao no hiafaran'ny Katolika, Ortodoksa ary Jiosy sandoka. Raha ny marina, "*izy koa*" dia mahakasika ny tsy katolika rehetra izay manaja ny Eglizy Katolika any Roma, amin'ny fidirana ao amin'ny

firaisankinany ekiomenika, ary amin'ny fanajana ny ôrdônansin'i Constantin I: ny Alahady sy ny "andron'ny masoandro", ny andro nahaterahany. 25 Desambra). Amin'ny alalan'ny fisafidianana ny endrik'ilay teny tokana " *izy koa* ", fa tsy ny "izy koa" amin'ny endriny maro, dia mampahatsiahy antsika ny Fanahy fa ny safidy ara-pivavahana dia safidin'ny tsirairay izay mahatonga ny olona iray ho tompon'andraikitra, hanamarina na hahatsapa ho meloka amin'Andriamanitra, ny tsirairay, fa tsy ny fiaraha-monina; tahaka an'i " *Noa sy Daniela ary Joba izay tsy nety namonjy zanakalahy na zanakavavy* " araka ny Ezek.14:18.

Ny fijalian'ny fahafatesana faharoa amin'ny fitsarana farany

Andininy 6: " *Amin'izany andro izany dia hitady fahafatesana ny olona, fa tsy hahita; haniry ho faty izy, ka handositra azy ny fahafatesana.* »

Mikoriana be dia be ny hevitra. Vao avy namoaka ny " *fijalian'ny fahafatesana faharoa* " ny Fanahy, dia maminany ao amin'io andininy faha-6 io ny amin'ny andro hampiharana izany, izay ho tonga amin'ny faran'ny ^{arivo taona faha-}7, izay lasibatra ny fitenenana hoe " *amin'izany andro izany* ". Ampahafantariny amintsika avy eo ny tena mampiavaka an'io sazy faran'izay mampahatahotra io. " *Mitady fahafatesana ny olona, fa tsy hahita; haniry ho faty izy, ary handositra azy ny fahafatesana.* " Ny tsy fantatra ny olombelona dia hoe ny vatan'ny ratsy fanahy hitsangana amin'ny maty dia hanana toetra tsy mitovy amin'ny an'ny vatana ara-nofa ankehitriny. Ho an'ny sazy farany azy ireo, ilay Andriamanitra Mpamorona dia hamerina ny fiainany amin'ny alàlan'ny fanaovana azy ho afaka hanohy ao anatin'ny toe-tsaina tsara mandra-paharingan'ny atomany farany. Fanampin'izany, ny halavan'ny fotoam-pahoriana dia hamboarina ho an'ny tsirairay, arakaraka ny didim-pitsarana navoakan'ny helony. Manamafy amin'izao teny izao ny Marka 9:47-48: "... *hatsipy any amin'ny helo, izay tsy maty ny kankany, ary ny afo tsy vonoina.* » Marihina ihany koa fa ny finoana protestanta dia mizara amin'ny Fiangonana katôlika ireo foto-pinoana sandoka maro, ankoatra ny alahady, andro voalohany natokana ho an'ny fitsaharana, dia misy ny finoana ny tsy fahafatesan'ny fanahy, izay mitarika ny protestanta hino ny ny fisian'ny afobe ampianarin'ny katolika. Noho izany, ny fandrahonana katolika amin'ny helo izay, mandrakizay, ny voaozona dia ampijalina amin'ny afo, fandrahonana izay nampanaiky ny mpanjaka rehetra tany amin'ny tany kristianina, dia nanana fahamarinana kely, fa ambonin'izany rehetra izany dia be dia be ny lainga. Satria, voalohany, ny helo izay nomanin'Andriamanitra dia hiorina amin'ny faran'ny " *arivo taona* " amin'ny fitsaran'ny olo-masina any an-danitra ny ratsy fanahy. Ary faharoa, ny fijaliana dia tsy ho mandrakizay, na dia maharitra aza, raha oharina amin'ny toe-piainana eto an-tany ankehitriny. Anisan'ireo hahita ny fandosiran'ny fahafatesana azy ireo, dia ireo mpanara-dia sy mpiaro fatratra ny dogma grika mpanompo sampy ny amin'ny tsy fahafatesan'ny fanahy. Hatolotr'Andriamanitra azy ireo amin'izany ny traikefa amin'ny fisainany izay ho anjarany raha toa ka tena tsy mety maty ny fanahiny. Fa ambonin'ny zavadrehetra, dia ireo mpivavaka amin'ny "andron'ny masoandro tsy resy" no hihaona amin'ny maha-Andriamanitra azy; ny tany izay nitondra azy ireo, ka tonga "masoandro" tamin'ny fifangaroan'ny magma afo sy solifara.

Ny endrika mamitaka mahafaty

Andininy faha-7: “ *Toy ny soavaly voaomana hiady ireo valala ireo; Ary nisy satro-boninahitra volamena teo amin'ny lohany, ary tahaka ny tarehin'olona ny tarehiny.* »

Miaraka amin'ireo tandindona ao aminy, ny andininy 7 dia maneho ny drafitry ny asa nataon'ny toby Protestanta lavo. Ny antokom-pivavahana (*soavaly*) dia angonina ho amin'ny " *ady* " ara-panahy izay tsy ho vita raha tsy amin'ny fiafaran'ny fotoanan'ny fahasoavana fa eo ny tanjona farany. Io *ady* io dia nahazo ny anarana hoe “ *Haramagedona* ” ao amin'ny Apok. 16:16 . Dia mety ny manamarika ny fanamafisan'ny Fanahy ny fampitahana azy amin'ny zava-misy marina; izay ataony amin'ny fampitomboana ny fampiasana ny teny hoe " *tahaka* ". Izany no fomba fandavany ny fitakiana diso ataon'ireo mpivavaka voakasika. Ny zava-drehetra dia endrika mamitaka fotsiny: ny “ *satroboninahitra* ” nampanantenaina ny mpandresy ny finoana, ary ny finoana (*volamena*) izay tsy misy afa-tsy “ *mitovitovy* ” amin'ny finoana marina. Ny " *endrik'ireo* " mpino sandoka ireo dia mamitaka satria ny hany sisa tavela amin'izy ireo dia ny endriky ny olombelona. Izay milaza izany fitsarana izany dia mandinika ny voa sy ny fo. Fantany ny eritreritry ny olombelona ary mizara ny fahitany ny zava-misy amin'ny olom-boafidiny.

Andininy 8: “ *Nanam-bolo tahaka ny volon'ny vehivavy izy, ary ny nifiny tahaka ny nifin'ny liona.* »

Araka ny 1 Kor. 11:15, ny volon-vehivavy dia natao ho fisalobonana. Ary ny andraikitra ny voaly dia ny manafina ny tarehy, ny maha-izy azy ny lohahevitra misaron-tava. Ity andininy faha-8 ity dia manameloka amin'ny alalan'ny tandindonany ny fisehoana mamitaka ny antokom-pivavahana kristiana. Noho izany dia manana endrika ivelany (*volon'ny*) fiangonana izy ireo (*vehivavy* , ao amin'ny Efes.5:23-32), fa ny fanahin'izy ireo dia velomin'ny habibiana (*ny nifin'ny*) “ *liona* ”. Fantatsika kokoa hoe nahoana ny endrik'izy ireo no tsy misy afa-tsy ny endrik'olombelona. Tsy noho ny antony no nampitahan'i Jesosy azy ireo tamin'ny liona. Mampahatsiahy ny toe-tsain'ny Romanina ary izy io, izay nandripaka ny Kristianina voalohany lanin'ny liona teo amin'ny kianjany. Ary io fampitahana io dia hamarinina satria amin'ny faran'izao tontolo izao, dia haniry hamono indray ny tena olom-boafidin'i Jesosy Kristy farany izy ireo.

Andininy 9: “ *Nanana fiarovan-tratra tahaka ny fiarovan-tratra vy izy, ary ny fikopakopaky ny elany dia tahaka ny fikopakopaky ny kalesy misy soavaly maro mihazakazaka hiady.* »

Ity andininy ity dia mikendry ny hosoka amin'ny fitaovan'ny tena miaramilan'i Jesosy Kristy izay mitafy ny “ *saron-tratra* ” ny fahamarinana (Efes. 6:14), fa eto kosa, io fahamarinana io dia mafy toy ny “ *vy* ” efa tandindon'ny empira Romana tamin'ny Daniela. Mitabataba amin'ny “ *elany* ” ny “ *valala* ” rehefa mihetsiketsika. Ny fampitahana tonga noho izany dia mahakasika ny hetsika. Ity fanazavana manaraka ity dia manamafy ny fifandraisany amin'i Roma izay nanana ny hazakazaka kalesy niaraka tamin'ny “ *soavaly maromaro* ” nahafaly ny Romanina tamin'ny fizaran-tany nisy azy ireo. Eo amin'io sary io, ny hoe “ *soavaly maro* ” dia midika hoe: antokom-pivavahana maromaro nivory mba hisintona ny “ *kalesy* ” romana , mba hanomezam-boninahitra ny fahefan'i Roma;

I Roma izay nahay nanodikodina ny mpitondra fivavahana hafa mba hanaiky azy ireo tamin'ny alalan'ny famitahana azy. Toy izany no famintinan'ny Fanahy ny hetsika nataon'ny toby mpikomy. Ary io fiarahana manohana an'i Roma io dia manomana azy ireo ho amin'ny “ *adin'ny Hara-magedona* ” farany, natao hanoherana ireo mpanohitra ny alahady, ireo mpitandrina mahatoky ny Sabata nohamasinin'Andriamanitra, ary tsy nahatsiaro tena, tamin'i Kristy, ilay Mpiaro azy ireo.

Andininy 10: “ *Nanan-drambo tahaka ny maingoka sy fanindronana izy, ary teo amin'ny rambony no nisy hery hampahory ny olona dimy volana.* »

Io andininy io dia manandratra ny voaly ao amin'ny andininy faha-3, izay nanolorana ny teny hoe “ *rambo* ” teo ambanin'ny lohateny hoe “ *herin'ny maingoka* ”. Voatonona mazava tsara izy io na dia tsy mazava amin'izay tsy mitady azy aza ny heviny ao amin'ny Isaia 9:14 . Tsy ahy izany, ka tsaroako ity fanalahidy manan-danja ity: “ *Ny mpaminany izay mampianatra lainga no rambony* ”. Hazavaiko amin'ireto teny ireto ny hafatra voasokajy: ireto vondrona ireto dia nanana mpaminany mandainga (*rambo*) sy mpikomy (*maingoka*) ary lela mandainga (fanindronana), ary tao amin'ireo mpaminany sandoka ireo (*rambo*) no nananan'ny fahefana hanisy ratsy ny olona , mamitaka azy ireo ary mandresy lahatra azy ireo hanaja ny Alahady Romana mandritra ny 150 taona (*dimy volana*) hisian'ny fiadanana ara-pivavahana izay iantohan'Andriamanitra; izay mampiharihary azy ireo tsy ho voavonjy amin'ny “ *fijalian'ny fahafatesana faharoa* ” amin'ny fitsarana farany amin'ny faran'ny ^{taonarivo faha-7} . Rehefa mieritreritra aho fa tsy hitan'ny vahoaka ny maha zava-dehibe ny andro fitsaharana! Raha nino an'io hafatra nambara io izy ireo dia niova hevitra.

Andininy 11: “ *Ilay anjelin'ny lavaka tsy hita noanoa no mpanjakany, atao amin'ny teny hebreo hoe Abadona, ary amin'ny teny grika hoe Apolyona.* »

Vao mainka mazava kokoa, ny fiampangan'Andriamanitra dia mahatratra ny fara tampony: ireo antokom-pivavahana ireo dia manana ho mpanjaka, Satana, “ *ilay anjelin'ny lavaka mangitsokitsoka* ” . izay hafatotra any an-tany foana mandritra ny “ *arivo taona* ” araka ny Apok. 20:3. Ny teny hoe “ *lalina* ” ao amin'ny Gen.1:2 dia ilazana ny tany alohan'ny hitondrany ny mariky ny fiainana kely indrindra. Io teny io àry dia manondro ny tany lao, izay nofoanana ny endriky ny fiainana rehetra noho ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra. Hitoetra ao anatin'izany toe-javatra izany izy mandritra ny “ *arivo taona* ”, ary ny hany mponina dia ny anjely Satana nigadra azy. Ilay antsoin'Andriamanitra ao amin'ny Apok. 12, ilay “ *dragona* ”, ary ilay *menarana* , dia ny *devoly ary Satana* ”, dia mahazo ny anarana hoe Mpandringana, izay midika hoe “ *Hebreo sy Grika , Abadona ary Apolyona* ”. Ny Fanahy dia milaza amintsika ny fomba handravana ny asan'Andriamanitra izay iadiny. “ *Hebreo sy Grika* ” dia ny fitenin'ny soratra ara-baiboly tany am-boalohany. Noho izany, hatramin'ny nianjeran'ny finoana protestanta, tamin'ny taona 1844, dia niantomboka ny foto-kevitr'ity “ ^{faha-5} ity. *trompetra* ”, ny devoly dia niverina taminy noho ny fahalianana fanta-daza momba ny Baiboly Masina. Saingy mifanohitra amin'ny fiandohan'ny Reformatona be voninahitra izany, dia izao no ampiasaina handravana ny drafitr'Andriamanitra. Nampiharina i Satana tamin'ny finoana Nohavaozina lavo i Satana, tamin'ity indray mitoraka ity, tamin'ny fahombiazana, izay efa niezaka

foana mba hahatonga an'i Kristy ho lavo, tamin'ny fotoana nitsapana ny fanoherany.

Andininy 12: “ *Lasa ny loza voalohany. Tonga indray ny loza roa taorian'io .* »

Eto dia mifarana, eo amin'ny andininy faha-12, io lohahevitra manokana momba ny “^{faha-5} *trompetra* .” Io fotoana io dia manondro fa niditra ny taona 1994 amin'ny kalandrie mahazatra ny olombelona. Mandra-pahatongan'izany, dia mbola nisy fihavanana ara-pivavahana teo amin'ny fivavahana monotheista rehetra. Tsy nisy olona novonoina noho ny antony ara-panahy amin'ny fanoloran-tena ara-pivavahana. Nohajaina sy tanteraka araka ny nambaran'Andriamanitra àry ny fandrarana ny famonoana olona ao amin'ny andininy faha-5.

Saingy tamin'ny 3 aogositra 1994, ny fanafihana ara-pivavahana silamo voalohany nataon'ny GIA dia namono manam-pahefana frantsay dimy teo akaikin'ny masoivoho frantsay tany Alzeria, narahina tamin'ny alina ny Krismasy Kristiana tamin'ny 24 Desambra 1994, tamin'ny fanafihana fiaramanidina frantsay iray, izay nahafaty olona. olona telo tany Alzeria, anisan'izany ny frantsay iray. Ny fahavaratra nanaraka, nanao fanafihana mahafaty tao amin'ny RER an'i Paris, renivohitra frantsay, ireo vondrona Islamista mitam-piadiana ao amin'ny GIA Alzeriana. Ary tamin'ny 1996, dia pretra katolika frantsay 7 no notapahin-doha tany Tibhirine, any Alzeria. Ireo fijoroana vavolombelona ireo àry dia manome porofo fa nihoatra ny “ *dimy volana* ” nambara mialoha. Afaka manohy sy mitohy àry ny ady ara-pivavahana mandra-pahatongan'ny faran'izao tontolo izao izay voamariky ny fiverenan'i Kristy nomem-boninahitra.

Ny ^{faha-6} trompetra : Ny lehibe faharoa “ loza ”

Famaizana fahenina amin'ny fahamasinana kristiana sandoka rehetra

Ny Ady Lehibe Fahatelo

Andininy 13: “ *Naneno ny fahenina. Ary nahare feo avy tamin'ny tandroka efatra amin'ny alitara volamena izay eo anatrehan'Andriamanitra aho ,*

Io sazy fampitandremana fahenina io dia ilay “ *loza* ” *lehibe “faharoa* ” nambara ao amin'ny Apok. 8:13 . Mialoha ny fiafaran'ny fotoanan'ny fahasoavana iombonana sy isam-batan'olona izany ka hotanterahina eo anelanelan'ny taona 2021 sy 2029. Miaraka amin'io andininy faha-13 io, ny fidirana amin'ny lohahevitra ny “^{faha-6} *trompetra* ” dia hanamafy ny fiverenan'ny ady sy ny fanomezan-dalana “ *hamono* ”. Ity lohahevitra vaovao ity dia mahakasika ireo antokom-pivavahana mitovy amin'ny an'ny “^{faha-5} *trompetra* » teo aloha. Mitovy ny marika ampiasaina. Azo hazavaina toy izao koa ny zavatra: ny vahoakan'ny “^{faha-5} *Ny trompetra* dia "nanjary zatra " *tsy mamono* ", tonga hatramin'ny fandrarana ny fanamelohana ho faty, any Eoropa sy any amin'ny

fanjakana sasany any Etazonia. Nahita fomba hampivoarana ny varotra iraisam-pirenena izy ireo, izay nanan-karena azy ireo. Tsy mpanohana ady intsony àry izy ireo, fa mpiaro ny fandriampahalemana amin'ny lafiny rehetra. Toa voahilika noho izany ny ady eo amin'ny samy Kristianina, saingy indrisy fa ny fivavahana monoteista fahatelo dia tsy milamina kokoa, dia ny finoana silamo izay mandeha amin'ny tongotra roa: ny an'ny mpampihorohoro izay mihetsika ary ny an'ny mpanara-dia hafa izay mitehaka ny famonoana olona. Io olona io àry dia manao izay hahatonga ny fahatsinjovana fiadanana maharitra ho tsy azo atao, ary ho ampy ho an'ily Andriamanitra Mpamorona ny “ *hameno* ” ny fanomezany fahefana mba hisian'ny fifandonan'ny sivilizasiona sy ny fivavahana ary hisy vokany mahafaty. Any amin'ny tany sisa, ny olona tsirairay dia hanana ny fahavalony nentim-paharazana, dia ny fisaratsarahana nomanin'ny devoly sy ny demoniany momba ny planeta manontolo.

Kanefa eto, ilay faminiana dia mikendry faritany manokana, dia ny Kristiana Andrefana nivadika.

Ny sazy farany, alohan'ny “ *loza fito farany* ” izay mialoha ny fiverenan'i Kristy, dia tonga amin'ny anaran'ny “ ^{faha-6} *trompetra* .” Efa, alohan'ny hidirana amin'ny antsipirihan'ily lohahevitra, dia fantatsika fa io lohahevitra io tokoa no faharoa amin'ireo “ *fahoriana lehibe* ” nambaran'ny “ *voromahery* ” an'ny empira Napoleonika ao amin'ny Apo.8:13. Na izany aza, ao amin'ny santionany mifanaraka amin'izany fikasana izany, ny faminiana ny Apo.11 dia manondro io anarana io ho “ *loza faharoa* ” ho an'ny Revolisiona Frantsay antsoina hoe “ *ilay bibidia miakatra avy any amin'ny lavaka mangitsokitsoka* ”. Io koa no lohahevitra ny “ ^{trompetra faha-4} ” ao amin'ny Apok. Noho izany, ny Fanahy dia manoro antsika ny fisian'ny fifandraisana akaiky eo amin'ireo fisehoan-javatra mahakasika ny “ ^{faha-4} sy ^{faha-6} *trompetra* .” Ho hitantsika hoe inona ireo fifandraisana ireo.

Rehefa “ ⁶ *trompetra* ”, ny feon'i Kristy, mpanelanelana eo anoloan'ny *alitora* fandroana ditin-kazo manitra dia manambara baiko. (Araka ny sarin'ny tabernakely eto an-tany izay naminany ny anjara asany any an-danitra ho avy amin'ny maha-mpanelanelana ny vavaky ny olom-boafidy).

I Eoropa Andrefana no lasibatry ny fahatezeran'i Jesosy Kristy

Andininy 14: “ *Ary hoy izy tamin'ny anjely fahenina, izay nanana ny trompetra: Vahao ny anjely efatra izay mifatotra ao amin'ny ony lehibe Eofrata.* »

Hoy i Jesosy Kristy: “ *Vahao ny anjely efatra izay mifatotra eo amin'ny ony lehibe Eofrata* ”: mamoka ny herin'ny demonia maneran-tany mifantoka amin'i Eoropa aseho an'ohatra amin'ny anarana hoe Eofrata; Eoropa Andrefana sy ny fanitarana Amerikana sy Aostraliana izay nitazonana azy ireo hatramin'ny 1844, araka ny Apok. 7:2; Ireo no *anjely efatra nomena fahefana hanimba ny tany sy ny ranomasina* . Tsotra sy mitombina ny fanalahidin'ny fandikana. Ny “Eofrata” dia ilay renirano nanondraka an'i Babylona fahiny nanjakan'i Daniela. Ao amin'ny Apok. 17, “ *ilay mpivaro-tena*” antsoina hoe “ *Babylona lehibe* ” dia mipetraka “ *eny ambonin'ny rano maro* ”, tandindona “ *ny olona sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny* ”. “ *Babilôna* ” manondro an'i Roma, ny vahoaka voakasik'izany dia ny vahoaka Eoropeana. Amin'ny fanondroana an'i Eoropa ho tena lasibatry ny fahatezerany mamono olona, dia mikasa ny hanasazy izay

mamadika Azy i Kristy Andriamanitra ary tsy hiraharaha loatra ny fijaliana niaretany teo amin'ny hazo fijaliany mampahory, izay vao avy notsiahivin'ny andininy teo aloha, tamin'ny filazana ny teny hoe "alitara" . », izay naminany izany tao amin'ireo fombafomba ara-panoharana tao amin'ny fanekena taloha.

Amin'ny alàlan'ny fikendrena an'i Eoropa, ny Fanahy dia mitarika ny valifatiny amin'ireo firenena roa izay mifantoka amin'ny helony aminy. Momba ny finoana katolika, ny reny eglizy, ary ny vavimatoa, araka ny iantsony an'i Frantsa, izay nanohana azy be dia be nandritra ny taonjato maro, hatramin'ny niantombohany, nataon'i Clovis, mpanjaka voalohany tamin'ny ^{Franks}.

Ny rohy voalohany miaraka amin'ny " ^{4th} Ny *trompetra* dia miseho, dia i Frantsa, vahoaka revolisionera izay namafy ny voan'ny tsy finoana teo anivon'ny firenena kristiana rehetra teto an-tany, tamin'ny fampielezana ny asa soratr'ireo filozofany, ireo mpandinika tsy mino an'Andriamanitra. Fa Roma papaly ihany koa no nandrava sy nampangina ny Revolisiona Frantsay. Ny fandinihana fampitahana ny trompetra sy ny sazy fampitandremana atolotra ny Hebreo ao amin'ny Levitikosy 26 dia manome ny fahefatra ny anjara asan'ny " *sabatra* " avy amin'Andriamanitra izay " *mamaly ny fanekeny* ". Tamin'ity indray mitoraka ity, tamin'ny " ⁶ ny *trompetra* ", Jesosy dia hamaly faty ny firaisankinany amin'ny famonoana ireo vahoaka meloka roa sy ireo mpiara-dia aminy eoropeanina. Satria araka ny Apo.11, dia " *nifaly* " ny tsy mino an'Andriamanitra frantsay ka nanintona ny olona teo amin'ny " *fifaliana* ": " *Hifampitady fanomezana* " isika ao amin'ny Apo.11:10 . Ho setrin'izany, dia hitondra ny fanomezany ho azy ireo i Kristy Andriamanitra: baomba mahazatra sy atomika; rehetra nialohavan'ny otrikaretina mahafaty izay niseho tamin'ny faran'ny taona 2019 tany Eoropa. Anisan'ny fanomezana mari-pankasitrahana ny fanolorana ny Statue de Liberty nataon'i Frantsa ho an'ny tanànan'i New York any Etazonia. Tena nahafinaritra ilay modely ka lasa repoblika ny firenena eoropeanina hafa nanaraka an'i Frantsa. Amin'ny 1917, i Rosia dia hamerina ny modely amin'ny famonoana mitovy.

Ady nokleary maneran-tany

Andininy 15: " *Ary novahana ny anjely efatra, izay efa vonona ho amin'ny ora sy ny andro sy ny volana ary ny taona, mba hahafaty ny ampahatelon'ny olona.* »

Voaomana " *hanimba ny tany sy ny ranomasina* " araka ny Apok. 7:2, " *dia novahana ireo anjely efatra mba hamonoany ny ampahatelon'ny olona* " ary efa nomanina sy nandrasana hatry ny ela ny hetsika, araka ny asehon'i *Jehovah* izao tsipiriany izao: *efa vonona ho amin'ny ora, ny andro, ny volana ary ny taona* ". Ankehitriny, oviana no nilaina izany sazy izany? Nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, dia ny daty ^{nahatanterahan'ny} fanekena ny andron'ny masoandro napetrak'i Constantin I. Araka ny Apok. 17, ny lohaheviny dia " *ny fitsarana ny vehivavy janga Babylona Lehibe* ", ny isa 17 dia maneho ny didim-pitsaran'Andriamanitra. Nampiharina tamin'ny isan'ny taonjato nanomboka tamin'ny 7 martsa 321, ity isa 17 ity dia vokatry ny 7 martsa 2021; manomboka amin'io daty io, ny 9 taona farany amin'ny ozon'Andriamanitra dia hamela ny fahatanterahan'ny " ^{faha-6} *trompetra* " ao amin'ny Apok. 9:13.

Aoka homarihintsika ny firesahana ny amin'ny “ *ampahatelon'ny olona* ” izay mampahatsiahy antsika fa na dia mampahatahotra aza, ity adin'izao tontolo izao fahatelo manimba ity dia mitana toetra mampitandrina ampahany (*fahatelo*); izany dia ilaina amin'ny fitondrana ny fiovam-pinoana sy ny fitarihana ireo olom-boafidy hanolo-tena tanteraka amin'ny asa Advantista tarihin'i Jesosy Kristy. Izany fandranganana izany dia tonga hanasazy sy hanasana ny fibebahana, ny olombelona izay nandray soa tamin'ny “150 taona marina” nisian'ny fiadanana ara-pivavahana, izay nambaran'ny “ *dimy volana* ” tamin'ny “ *trompetra fahadimy* ”.

Mba hahatakarana tsara ny dikan'io sazy io, ny fahatelo tamin'ny ady lehibe nanomboka tamin'ny 1914, dia tsy maintsy ampitovintsika sy ampitahaina amin'ny sesitany fahatelo ny Jiosy tany Babylona. Tamin'ity fitsabahana farany feno ady ity, tamin'ny – 586, dia nandrava ny fanjakan'i Joda i Nebokadnezara Mpanjaka, izay sisa tavela tamin'ny firenena Isiraely; Lasa rava i Jerosalema sy ny tempoliny masina. Ireo rava navelan'ny Ady Lehibe Fahatelo dia hanome porofo fa nivadi-pinoana toy ny firaisan'ny Jiosy tamin'ny vahoaka hebreo ny firaisankina kristiana . Noho izany, aorian'io fampisehoana io, ireo tsy mino na ireo sisam-pivavahan'ny fivavahana dia hiharan'ny fitsapana farany amin'ny finoana izay manome fahafahana farany amin'ny famonjena ny mpino amin'ny fivavahana monotheista rehetra; fa fahamarinana iray ihany no ampiaranin'ily Andriamanitra Mpamorona momba an'i Jesosy Kristy sy ny Sabatany Sabatany, ilay hany andro fahafito marina.

Ny famonoana nambara ho an'ity ady eran-tany ity dia endrika iray hafa amin'ny “ *loza faharoa* ” izay mampifandray izany amin'ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera frantsay momba ny “ *trompetra fahefatra* ”. I Frantsa ary indrindra fa i Paris, renivohiny, dia eo amin'ny lalan'Andriamanitra Tsitoha. Ao amin'ny Apok. 11:8, dia nomeny azy ny anarana hoe “ *Sodoma sy Egipta* ”, anaran'ireo fahavalo fahiny izay noravan'Andriamanitra, ohatra, tamin'ny fomba tsy hay hadinoina, ny iray tamin'ny afo avy tany an-danitra, ny iray tamin'ny herin'ny fahajambana. Izany dia mamela antsika hahatakatra fa hanao fihetsika manohitra azy amin'ny fomba mahatsiravina sy voafaritra ihany koa izy. Tsy maintsy mahatsapa ny andraikitsika goavana amin'ny fanjavonan'ny finoana marina isika. Rehefa avy nankahala ny fivavahana ny fitondrana repoblikana, dia nianjera teo am-pelatanan'i Napoléon I, izay tsy nisy afa-tsy tafo mahaso ho an'ny voninahiny manokana ny fivavahana. Noho ny hambom-pony sy ny fanararaotam-pony no ahazoan'ny finoana katolika ny fahavelomany amin'ny alalan'ny fananganana ny Concordat izay nandrava ny foto-kevitra ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra.

Fahamarinana demografika: mpiady roa hetsy tapitrisa

Andininy 16: “ *Ny isan'ny mpitaingin-tsoavaly an-tafika dia roa alinalina; reko ny isany.* »

Ny andininy faha-16 dia manome antsika fanazavana manan-danja momba ny isan'ny mpiady mandray anjara amin'ny ady: “ *roa alinalina* ” na roa hetsy tapitrisa. Mandra-pahatongan'ny taona 2021 rehefa manoratra ity antontan-taratasy ity aho, dia tsy nisy ady tonga tamin'io isa io tamin'ny fifandonana.

Amin'izao andro izao anefa, satria misy mponina fito arivo tapitrisa sy sasany eran-tany, dia mety ho tanteraka ilay faminaniana. **Ny fahamarinan'ity andininy ity dia manameloka ny fandikana rehetra izay nahatonga an'io fifanoherana io tamin'ny asa taloha .**

Ady ideolojika

Andininy 17: “ *Ary dia hitako tamin'ny fahitana ny soavaly sy izay nitaingina azy, manana fiarovan-tratra miloko afo sy hyacinte ary solifara. Ny lohan'ny soavaly dia tahaka ny lohan'ny liona; ary nisy afo sy setroka ary solifara nivoaka avy tamin'ny vavany. »*

Ao amin'io andininy faha-17 io, ny isan'ny didim-pitsaran'Andriamanitra, dia hitantsika ny tandindon'ny “ trompetra faha-5 ” : ny antokon'olona (*soavaly*) sy izay mibaiko azy (*ny mpitaingin-tsoavaly*). Ny hany rariny ho azy ireo (*saron-tratra*) dia ny fandoroana afo, ary afo toy inona moa izany! Afo nokleary azo oharina amin'ny afon'ny magmà ambanin'ny tany terestrialy. Ny Fanahy dia manome azy ireo ny toetran'ny *Hyacinth* izay mifanitsy amin'ny famerimberenan'ny teny hoe mifoka *sigara any amin'ny faran'ny andininy* . Izany dia efa tandindon'ny vavaky ny olo-masina tamin'ny lohahevitra teo aloha, dia ny toetran'ny ditin-kazo manitra izay tsy maintsy tsaroantsika, ary eo no azontsika ny dikan'ny filazana azy. Poizina io zavamaniry io, manorisory ny hoditra, ary ny fofony dia miteraka aretin'andoha. Io fehezan-dalàna io dia mamaritra ny vavaka ataon'ireo mpiady voarohirohy. Tsy misy amin'ireo vavaka ireo no raisin'ilay Andriamanitra nahary; Mahatonga azy ho lonilony sy mampahory azy. Tokony ho takatra fa amin'ity fifandirana ara-pinoana sy ara-pinoana ity dia ny fivavahana ihany no tafiditra, tapaka tanteraka amin'izany, fa na izany aza dia ny monotheista indrindra: Jodaisma, Katolika, Protestanta, Ortodoksa, Silamo. Misy mari-pamantarana fototra vaovao iray ao amin'ny Isaia 9:14 hoe: “ *Ny loha dia ny mpitsara na ny loholona* ”. Misy, araka izany, ireo lehiben'ny vondron'olona mifanandrina amin'ireo mpitsara antsoina ankehitriny hoe “filoha” any amin'ny repoblika. Ary ireo filoha ireo dia nomena ny tanjaky ny “ *liona* ”, ny mpanjakan'ny biby sy ny mpanjakan'ny ala. Ny dikan'ny hoe hery dia omena azy io ao amin'ny Mpitsara 14:18 . Ao amin'ny hafany, ny Fanahy dia maminany fanoloran-tena feno ady izay tarihin'ireo filoham-panjakana tena matanjaka, tsy refesi-mandidy, ary mahatoky ara-pivavahana, satria avy amin'ny “vavany ” izany . avelao ny vavak'izy ireo aseho amin'ny teny hoe “ *setroka* ”. Avy amin'ny “ *vavan'izy ireo* ” iray ihany no ivoahan'ny baikon'ny fandranganana amin'ny alalan'ny “ *afo* ”, ny vavaka amin'ny alalan'ny “ *setroka* ”, ary ny fandranganana ny vahoaka marobe, ny baiko amin'ny fampiasana baomba nokleary sarin'ny “ *sulfur* ”. Mazava ho azy fa te hanasongadina ny maha-zava-dehibe an'io hery nokleary io izay azon'ny lehilahy tokana ny Fanahy. Mbola tsy nisy mihitsy teo amin'ny tantaran'ny tany niankina tamin'ny fanapahan-kevitry ny olona iray ny hery manimba toy izany. Tena miavaka sy mendrika ny hamafisina tokoa ilay zavatra. Saingy, ho antsika izay miaina ao anatin'ity karazana fikambanana ara-politika ity, dia tsy manaitra antsika intsony ireo halehibeazana ireo. Isika rehetra dia iharan'ny karazana hadalana iombonana.

Andininy 18: “ *Ny ampahatelon’ny olona no matin’ireo loza telo ireo, dia ny afo sy ny setroka ary ny solifara, izay nivoaka avy tamin’ny vavany.* »

Ny andininy faha-18 dia manantitrantitra io zava-misy io avy amin’ny andininy teo aloha izay milaza fa “ *afo sy setroka ary solifara* ” no loza izay sitrapon’Andriamanitra; izay nohamafisin’ily andininy tamin’ny filazana fa Kristy mpamaly faty ny didy hamono ny ampahatelon’ny olona.

Ny hery nokleary an’ny lohan’ny firenena

Andininy 19: “ *Fa ny herin’ny soavaly dia teo amin’ny vavany sy ny rambony; ny rambony dia tahaka ny bibilava manan-doha, ary ireny no nanaovany ratsy.* »

Ny andininy faha-19 dia manamafy ny toetra ara-pinoana momba ny ady amin’ny filazana hoe: Fa ny herin’ny antokon’olona (ny soavaly) dia ny teniny (ny vavany) sy ny mpaminaniny sandoka (ny rambony) izay nanan-kery tamin’ny endriny ivelany (*menarana*). eo amin’ny lohan’ny fanjakana, ny mpitsara (ny *lehibe*) izay nampaharatsy azy ireo (ny mpiady). Ilay fotopoto-pitsipika voafaritra araka izany dia mifanitsy tsara amin’ny fandaminan’ny olona izay manjaka ankehitriny amin’ny andro farany.

Ity Ady Lehibe Fahatelo ity iza no ho avy Ny fanakatonana ny foto-kevitra ny “ *trompetra* ” na ny fanasaziana fampitandremana dia tena zava-dehibe, hany ka nanambara izany voalohany tamin’ireo Jiosy tao amin’ny fanekena taloha Andriamanitra, nifanesy ao amin’ny Dan. 11:40-45 sy Ezekielia 38 sy 39, ary avy eo, amin’ny Kristianina amin’ny fanekena vaovao. fanekempihavanana, ao amin’ity boky Apokalypsy ity ho “ *trompetra fahenina* ”, ho fampitandremana masina farany alohan’ny fiafaran’ny fotoan’ny fahasoavana. Koa andeha hojerentsika eto ireto lesona mifameno manankarena ireto.

Daniela 11:40-45

Ny teny hoe “ *fotoan’ny farany* ”, dia mitarika antsika handinika an’io ady farany amin’ny firenena io, izay nambara sy novolavolaina tao amin’ny faminanian’ny Dan. 11:40 ka hatramin’ny 45. Hitantsika ao ny dingana lehibe indrindra amin’ny fandaminana azy. Tany am-boalohany, napetraka tao amin’ny faritanin’i Eoropa Andrefana ny ankamaroany, ny silamo mahery setra antsoina hoe “ *mpanjakan’ny atsimo* ” dia nifandona tamin’ny vahoaka Eoropeana katolika; ny finoana katolika papaly romana no lohahevitra iantefan’ny faminiana hatramin’ny Dan.11:36. Ilay mpitarika papaly romanina resahina hatreto dia aseho amin’ny teny hoe “ *izy* ”; amin’ny anaram-boninahitra hoe “ *mpanjaka* ” dia notafihin’ny “ *mpanjakan’ny atsimo* ”, ny finoana silamo izay “ *hifandona aminy* ”. Ny safidy amin’ny matoanteny “ *mifandona* ” dia mazava sy malina, satria ireo izay ao amin’ny faritany iray ihany no “ *mifandona* ”. Amin’izay fotoana izay, rehefa manararaotra ny tombontsoa atolotra, ny toe-javatra izay nahatonga an’i Eoropa Andrefana ho savoritaka sy ho sahiran-tsaina tanteraka, ny “ *mpanjakan’ny avaratra* ” (na ny avaratra) dia “ *hifofotra toy ny tafio-drivotra* ” hamely an’io haza io amin’ny fahasahiranana, mba hisambotra azy. ary mibodo azy. Mampiasa “ *sambo maro* ”, “ *fiara mifono vy* ” ary mpiady izay tsy inona fa “ *mpitaingin-tsoavaly* ” ary mipetraka any avaratra, ary tsy any avaratr’i Eoropa

Andrefana, fa any avaratry ny kaontinanta Euro-Asia. Ary ny marimarina kokoa any avaratr'i Israely izay lazain'ny andininy faha-41 amin'ny fiantsoana azy io hoe “ *ny tany tsara tarehy indrindra* ”. Ny Rosiana voakasik'izany dia vahoakan'ny “ *mpitaingin-tsoavaly* ” (ny Cossacks), mpiompy sy mpamatsy soavaly ho an'ireo fahavalo ara-tantaran'i Israely. Amin'ity indray mitoraka ity, mifototra amin'ireo angon-drakitra rehetra ireo, dia lasa mora ny mamantatra an'io “ *mpanjakan'ny avaratra* ” io miaraka amin'i Rosia ortodoksa mahery, ilay fahavalo ara-pivavahana tatsinanana tamin'ny Romanisma papaly tandrefana hatramin'ny nisian'ny fisarahana ara-pivavahana ofisialy tamin'ny 1054.

Vao nahita ny sasany tamin'ireo mpisehatra niady tamin'ny Ady Lehibe Fahatelo izahay. Saingy manana mpiara-dia matanjaka i Eoropa izay somary tsy niraharaha izany noho ny fifaninanana ara-toekarena izay nanjary nanimba hatramin'ny nahatongavan'ny virus, ny covid-19 coronavirus. Ny toe-karena tsy misy rà dia miady ho an'ny fahavelomany, ny olona tsirairay dia mitodika any anaty hatrany. Na izany aza, rehefa manomboka ny fifandonana any Eoropa, ny mpiara-dia amin'ny Amerikana dia hanam-potoana hihetsika.

Any Eoropa, tsy dia misy fanoherana firy ny miaramila Rosiana. Nifandimby ny mponina eoropeanina tany avaratra. Frantsa irery no nametraka fanoherana ara-tafika malemy ary ny tafika Rosiana dia notanana tany amin'ny faritra avaratry ny firenena. Misedra olana goavana amin'ny finoana silamo efa tafapetraka betsaka ao amin'io faritra io ny faritra atsimo. Karazana fifanarahana iraisan'ny tombotsoa iombonana mampifandray ny mpiady silamo sy ny Rosiana. Samy tia fandrobana ary firenena manankarena i Frantsa, rava ara-toekarena aza. Mpandroba ny lova nentin-drazana ny Arabo.

Amin'ny lafiny Israeliana dia loza ny toe-draharaha, voabodo ny firenena. Ny vahoaka Arabo silamo manodidina azy dia voavonjy: Edoma, Moaba, ny taranak'i Amona: Jordana ankehitriny.

Zavatra tsy ho vita talohan'ny daty 1979 izay nandaozan'i Ejipta ny toby Arabo mba hanangana fifanarahana amin'ny Isiraely, ny safidy natao tamin'izany fotoana izany, niaraka tamin'ny fanohanana mahery vaika nataon'i Etazonia, dia nivadika ho tsy fahampiana; dia nobodoan'ny Rosiana. Ary amin'ny famaritana hoe “ *tsy ho afa-mandositra izy* ”, ny Fanahy dia manambara ny toetra manararaotra amin'ny safidy natao tamin'ny 1979. Tamin'ny niandany tamin'ny mahery indrindra tamin'izany fotoana izany, dia nino izy fa handositra ny loza nanjo azy. Ary lehibe ny loza, nesorin'ny Rosiana nibodo ny haren'ny izy. Ary toy ny hoe tsy ampy izany, ny Libiana sy Etiopiana koa dia mandroba izany aorian'ny Rosiana.

Ny dingana nokleary amin'ny ady eran-tany

Ny andininy faha-44 dia manamarika fiovana lehibe eo amin'ny toe-javatra misy. Raha nibodo an'i Eoropa Andrefana, Israely ary Ejipta, dia raiki-tahotra noho ny “ *vaovao* ” mikasika ny faritaniny Rosiana ny miaramila Rosiana. Ny Fanahy dia manonona ny “ *atsinanana* ” rehefa miresaka momba ny fibodoana an'i Eoropa Andrefana, ary koa ny “ *avaratra* ” rehefa miresaka momba ny fibodoana an'i Israely; Rosia no “ *atsinanana* ” tamin'ny voalohany ary “ *avaratra* ” tamin'ny faharoa. Mavesa-danja tokoa ny vaovao ka miteraka hadalana mamono

olona. Eto no idiran'i Etazonia amin'ny ady, misafidy ny handrava ny faritanin'i Rosia amin'ny afo nokleary. Nanomboka ny dingana nokleary tamin'ny ady. Mipoitra any amin'ny toerana maro ny holatra mahafaty, mba handringana sy " *handripaka* olona sy biby *maro be* . Ao anatin'izany hetsika izany no " *vonoina ny ampahatelon'ny lehilahy* " mifanaraka amin'ny fanambarana ny " *trompetra faha-6* ". Niverina tany amin'ny " *tendrombohitra* " an'i Israely ny tafika Rosiana an'ny " *mpanjakan'ny avaratra* " tsy nahazo fanampiana na dia kely aza: " *tsy nisy tonga nanampy azy* " .

Ezekiela 38 sy 39

Ny Ezekielia 38 sy 39 koa dia mampahatsiahy an'io ady farany teo amin'ny tantara io araka ny fombany. Misy tsipiriany mahaliana toy ity mazava tsara ity izay manambara ny fikasan'Andriamanitra "hametraka *fehikibo eo amin'ny valanorany* " an'ny mpanjaka Rosiana mba hisarihana azy sy hampiditra azy amin'ny ady. Ity sary ity dia mampiseho ny fahafahana maka fanahy hanan-karena miaraka amin'ny olony, izay tsy ho azony toherina.

Ao amin'io faminaniana lava io, ny Fanahy dia manome antsika anarana ho toy ny teboka fanondroana: *Goga, Magoga, Rosch* (Rosiana), *Meseka* (Moscow), *Tobala* (Tobolsk). Ny teny manodidina ny andro farany dia manamafy ny tsipiriany momba ireo firenena voatafika manao hoe: " *Hilazao hoe: Hiakatra hamely ny tany malalaka aho ; izy rehetra ao amin'ny trano tsy misy manda, sady tsy misy hidy na varavarana* (Ezek.38:11). *Misokatra* tanteraka tokoa ny tanàna maoderina . Ary ny hery mifanohitra dia tena tsy mitovy. Apetraky ny Fanahy eto amin'ny vavan'ny " *mpanjakan'ny avaratra* " an'i Daniela, amin'ity indray mitoraka ity ny matoanteny hoe " *ho avy aho* " izay milaza fanafihana mahery vaika sy haingana ary avy amin'ny rivotra araka ny matoanteny sy ny sary hoe " *hihodina tahaka ny tafio-drivotra.* " ao amin'ny Dan.11:40, avy any amin'ny toerana somary lavidavitra. Ao amin'io faminanian'i Ezekielia io dia tsy misy zava-miafina momba ireo firenena voakasika; Fantatra tsara i Rosia sy Israely. Ao amin'ny Dan. 11:36 ka hatramin'ny 45 ihany no nisy ny zava-miafina izay mahakasika ny papa Romana sy ny faritaniny eoropeanina. Ary amin'ny fanomezana ny anarana hoe " *mpanjakan'ny avaratra* " ho an'i Rosia izay manafika an'i Eoropa katolika papaly, Andriamanitra dia manondro ny fanambarany nomena an'i Ezekielia. Satria mampahatsiahy anao aho, mifandraika indrindra amin'ny toerana ara-jeografika an'i Israely no misy an'i Rosia any amin'ny " *avaratra* ". Raha ny marina, dia eo amin'ny " *atsinanana* " ny toeran'ny papaly katolika romana any Eoropa Andrefana. Noho izany dia ny hanamafisana ny toeran'ny miaramila Rosiana ao amin'io Eorôpa papaly izay nobodoiny sy anjakany io, no itoeran'ny Fanahy ny fahatongavan'ny vaovao ratsy avy any " *atsinanana* ". " *Handatsaka afo sy solifara aminy sy ny miaramilany Aho* (Ezek.38:22)"; " *Handefa afo any Magoga aho* ", hoy ny Eze.39:6. Izao àry no anton'ilay vaovao ratsy izay nahatezitra ny " *mpanjakan'ny avaratra* " tao Dan. 11:44. Toy ny ao amin'ny Daniela, ilay Rosiana mpanafika dia ho voahozongozona sy hofongorana eny amin'ny tendrombohitr'i Israely: " *Ary ianao sy ny miaramilanao rehetra dia hiampatrampatra eny an-tendrombohitr'i Israely* (Ezek.39:4)". Saingy ny zava-miafina dia mandrakotra ny maha-izy an'i

Etazonia tamin'ny niandohan'ity hetsika ity. Hitako ao amin'ny Eze.39:9 ny tsipiriany tena mahaliana. Ny lahatsoratra dia mampahatsiahy ny mety hisian'ny afo mandritra ny “ *fito taona* ” amin'ny fandroana ireo fitaovam-piadiana ampiasaina amin'ity ady mahatsiravina eran-tany ity. Tsy akora ho an'ny fitaovam-piadiana maoderina intsony ny hazo, fa ny “ *fito taona* ” voalaza dia mampiseho ny hamafin'ity ady ity sy ny hamaroan'ny fitaovam-piadiana. Hatramin'ny 7 martsa 2021 dia sivy taona sisa no hiavian'i Kristy; ny 9 taona farany nisian'ny ozon'Andriamanitra izay hisehoan'ny ady iraisam-pirenena farany; ady mandripaka ain'olona sy fananana. Araka ny andininy faha-12, dia halevina mandritra ny “ *fito volana* ” ireo faty rosianina.

Fitsaran'Andriamanitra mahatsiravina sy tsy azo ihodivirana

Hisy faty maro ary Andriamanitra dia manolotra antsika ao amin'ny Ezekiela 9 miaraka amin'ny hevitra momba ny habibiana famonoana izay handamina azy. Satria ny ady lehibe fahatelo andrasana amin'ny vanim-potoana eo anelanelan'ny 2021 sy 2029 no antitype amin'ny ^{ady faha-3} notarihin'i Nebokadnezara tamin'ny Isiraely fahiny tamin'ny – 586. Iza no baikon'ily Mpamorona lehibe nandidian'Andriamanitra, sosotra sy nohamavoin'ny olony ao amin'ny Ezek.9: 1 hatramin'ny 11:

Eze.9:1 *Ary niantso tamin'ny feo mahery teo an-tsofiko izy ka nanao hoe: Manatona, ry mpamory ny tanàna, ka samy mitondra ny fiadiany fandravana eny an-tànany avy;*

Eze.9:2 *Ary, indreo, nisy enin-dahy tonga tamin'ny lalana mankamin'ny vavahady ambony amin'ny lafiny avaratra, samy nitondra ny fiadiany fandravana teny an-tànany avy. Ary teo amin'izy ireo nisy lehilahy iray niakanjo rongony fotsy madinika, ary nitondra vata fanoratana tamin'ny fehin-kibony. Dia tonga izy ireo ka nitsangana teo akaikin'ny alitara varahina.*

Ezek.9:3 *Ary ny voninahitr'Andriamanitra ny Isiraely dia niakatra niala tamin'ny kerobima izay nisy azy ka nankeo amin'ny tokonam-baravarany trano; dia niantso an-drarahilany nitafy rongony fotsy izy sady nitondra vata taratasy tamin'ny fehin-kibony.*

Eze.9:4 *Ary hoy Jehovah taminy: Mandehana mamaky ny tanàna, dia Jerosalema, ka asio marika ny handrin'ny olona izay misento sy misento noho ny fahavetavetana rehetra atao ao.*

Ezek.9:5 *Ary raha reko izy, dia hoy izy tamin'ny namany: Mandehana manaraka azy ho any an-tanàna, ka mameleza; aoka tsy hiantra ny masonao, ary aza mamindra fo!*

Ezek.9:6 *Vonoy sy aringano ny anti-panahy sy ny zatovo sy ny virijina sy ny zaza amim-behivavy; fa aza manatona izay misy marika eo aminy; ary atombohy amin'ny fitoerako! Nanomboka tamin'ireo loholona teo anoloan'ny trano izy ireo.*

Eze.9:7 *Ary hoy izy taminy: Maloto ny trano, ary fenoy faty ny kianja; Mivoaha!... Nivoaka izy ireo ka namely ny tanàna.*

Eze.9:8 *Ary raha namely izy, fa izaho dia mbola nijanona ihany, dia nikarapoka nihohoka aho ka nitaraina hoe: Indrisy! Jehovah Tompo ô,*

handringana izay sisa rehetra amin'ny Isiraely va Hianao ka handatsaka ny fahatezeranao amin'i Jerosalema?

Eze.9:9 *Ary hoy Izy tamiko: Lehibe indrindra ny heloky ny taranak'Isiraely sy ny Joda; feno famonoana olona ny tany, feno faharatsiana ny tanàna, satria hoy izy: Jehovah efa nahafoy ny tany, Jehovah tsy mahita na inona na inona.*

Eze.9:10 *Izaho kosa dia tsy hamindra fo na hamindra fo; Hataoko eo andohany ny asany.*

Eze.9:11 *Ary, indro, ralehilahy nitafy rongony fotsy madinika sady nanana kitapo teo amin'ny fehin-kibony, dia namaly hoe: Efa nanao araka izay nandidiana ahy aho. »*

Tsy izay rehetra novonoina noho ny antony ara-pivavahana no maritiora ny finoana. Ao amin'io sokajy io dia maro ny fanatika vonona hanolotra ny ainy, angamba, ho an'ny fivavahany, fa koa ho an'ny foto-pisainana ara-politika na hafa. Ny tena maritioran'ny finoana dia ao amin'i Jesosy Kristy, voalohany indrindra. Noho izany, dia tsy maintsy ho olom-boafidy manana ny ainy aterina amin'ny sorona ihany no mahafaly an'ilay Andriamanitra Mpamorona, raha toa ka nialohavan'ny fahafatesany ny fiainana mifanaraka amin'ny fitakiana nambarany momba ny fotoany.

Andeha hojerentsika izao, ao amin'ny lohahevitra ny " faha-6 trompetra " ny fampivoarana ny toe-tsaina ara-moraly tamin'ny fotoana taorian'ny ady.

Ny tsy fibebahan'ireo tafavoaka velona

Mifanohitra amin'izay eritreretin'ny ankamaroan'ny olona sy atahorany, na dia manimba toy izany aza, ny fitaovam-piadiana nokleary dia tsy handringana ny olombelona; satria " ireo tafavoaka velona " dia hijanona aorian'ny fiafaran'ny ady. Hoy i Jesosy momba ny ady ao amin'ny Mat.24:6: " *Handre ady sy filazana ady hianareo; Tsy mbola ho tapitra anefa izany.* » Ny fandranganana ny olombelona dia vokatry ny asan'ilay Andriamanitra Mpamorona taorian'ny fiverenany be voninahitra tamin'ny tenan'i Jesosy Kristy. Satria tsy maintsy iharan'ny fisedrana farany ny finoana ireo tafavoaka velona. Nanomboka tamin'ny 1945, ny datin'ny fampiasana voalohany ny fitaovam-piadiana atomika, dia nisy fipoahana maherin'ny roa arivo natao ho fizahan-toetra nataon'ireo hery eto antany izay manana azy ireo; marina izany, nifandimby, nandritra ny fe-potoana 75 taona ary lehibe ny tany, na dia voafetra aza, dia miaritra sy manohana ny kapoka ateraky ny olombelona aminy. Amin'ny ady nokleary ho avy, mifanohitra amin'izany, ny fipoahana marobe dia hitranga ao anatin'ny fotoana fohy ary ny fiparitahan'ny radioactivity dia hahatonga ny fitohizan'ny fiainana eto antany ho tsy azo atao. Amin'ny fiverenany, dia hamarana ny fijalian'ny olombelona mpikomy ho faty i Kristy Andriamanitra.

Andininy 20: " *Ny olona sisa izay tsy matin'ireo loza ireo dia tsy nibebaka tamin'ny asan'ny tanany, ka tsy niankohoka teo anatrehan'ny demonia sy ny sampy volamena sy volafotsy sy varahina sy vato ary hazo, izay tsy mahita, na hazo. mihainoa, na mandeha; »*

Ao amin'ny andininy faha-20, ny Fanahy dia maminany ny hamafin'ny vahoaka velona. " *Ny lehilahy sasany izay tsy matin'ireo loza ireo dia tsy nibebaka tamin'ny asan'ny tanany .*" Ny " *loza faharoa* " nambara tamin'ny

andron'ny empira dia tena "loza" avy amin'Andriamanitra tokoa, fa mialoha ny "fito farany" izay hihatra amin'ny mpanota meloka, aorian'ny fiafaran'ny fotoam-pahasoavana ao amin'ny Apok. 15. Mbola ilaina ny mampahatsiahy antsika eto fa ireo "loza" ireo dia samy nanasazy ny fanafihan'ny Romana tamin'ny filaharan'ny fotoana noforonin'ilay Andriamanitra Mpamorona Tsitoha.

"... tsy nitsahatra nanompo ny demonia sy ny sampy volamena sy volafotsy sy varahina sy vato ary hazo izy, izay tsy mahita, na mandre, na mandeha."

Amin'ity fanisana ity dia ny sarin'ny fivavahana katolika no kendren'ny Fanahy izay ivavahana amin'ny mpanaraka an'io fivavahana fanompoan-tsampy io. Ireo sarivongana ireo dia maneho, voalohany, ny "Maria Virjiny", ary ao aoriany, amin'ny isa betsaka, olo-masina tsy mitonona anarana, satria mamela malalaka ny tsirairay hisafidy ny olo-masina tiany indrindra. Ny tsena lehibe dia misokatra 24 ora isan'andro. Manolotra pads ho an'ny kibo rehetra, amin'ny endrika sy habe rehetra. Ary io karazana fanao io dia mahasosotra indrindra ilay nijaly teo amin'ny hazo fijalian'i Golgota; koa, dia ho mafy ny famaliany. Ary efa, rehefa avy nampahafantariny ny olom-boafidiny tamin'ny taona 2018 ny fiverenany mahery sy be voninahitra ho an'ny taona 2030, manomboka amin'ny 2019, dia namely ny mpanota teto an-tany tamin'ny viriosy mahafaty. Famantarana kely dia kely ny amin'ny fahatezerany ho avy izany, fa efa manana ny fahombiazany eo anilany, satria efa manana fahapotehana ara-toe-karena tsy misy ohatra amin'ny tantaran'ny Tandrefana tany am-boalohany. Ary rehefa rava izy ireo, dia miady ny firenena, dia miady sy miady.

Vao mainka nohamarinina ny fahafaham-baraka noresahin'Andriamanitra, satria tamin'ny fisehoan'i Jesosy Kristy, dia tonga tamin'ny nofo ilay Andriamanitra marina, teo amin'ny olona, ary teo amin'ny maha-iray amin'izy ireo, dia "nahita sy nandre ary nivarotra" izy, fa tsy toy ny sampy voasokitra na voavolavola . izay tsy afaka manao izany.

Andininy 21: *"Ary tsy nibebaka tamin'ny namonoany azy izy, na tamin'ny ody ratsy nataony, na tamin'ny fijangajangany, na tamin'ny halatra nataony."*

Mifarana amin'ny andininy faha-21 ny foto-kevitra. Amin'ny fifohazana ny *"famonoan'izy ireo"*, ny Fanahy dia maneho ny lalàn'ny Alahady mahafaty izay hitaky ny fahafatesan'ireo mpitandrina mahatoky ny Sabata masina nohamasinin'Andriamanitra amin'ny farany. Amin'ny alalan'ny fitanisana *"ny ody ataony"*, dia mikendry ny vahoaka katolika nomem-boninahitra amin'ireo izay manamarina ny "Alahady" izy, io andron'ny Tompo sandoka io sy "andron'ny masoandro" mpanompo sampy tena izy. Amin'ny fampahatsiahivana ny *"fahasoran'izy ireo"*, ny Fanahy dia nanondro ny finoana protestanta ho mpandova ny *"fijangajangana"* katolika an'i *"Jezebela mpaminanivavy"* sandoka ao amin'ny Apok. 2:20. Ary amin'ny fanisana azy ireo *"ny halatra nataony"*, dia nanoro hevitra ny amin'ny halatra ara-panahy tanteraka izy, voalohany indrindra, tamin'i Jesosy Kristy, Izy tenany, izay, araka ny Dan. 8:11, dia "nesorin'ny mpanjaka papaly ny fisoronana *mandrakizay*" sy ny anaram-boninahitra ara-dalàna. nohamarinina avy amin'ny *"Lohan'ny Fiangonany"*, avy ao amin'ny Efes.5:23; fa koa ny filaharan'ny *"fotoana sy ny lalàny"*, araka ny Dan.7:25. Ireo fandikana ara-panahy ambony ireo dia tsy manilika ny

fampiharana ara-bakiteny tsotra, fa mihoatra lavitra noho izany ny fitsaran'Andriamanitra sy ny vokany amin'ireo mpanoratra meloka.

Apokalypsy 10: ilay boky kely misokatra

Fiverenan'i Kristy sy famaizana ny mpikomy

Ilay boky kely misokatra sy ny vokany

Fiverenan'i Kristy amin'ny fiafaran'ny fiandrasana Advantista fahefatra

Andininy 1: “ Ary hitako fa, indro, nisy anjely mahery iray koa nidina avy tany an-danitra, voasarona rahona; teo ambonin'ny lohany ny avana, ary ny tarehiny dia tahaka ny masoandro, ary ny tongony tahaka ny andry afo. »

Ny toko faha-10 dia manamafy tsotra izao ny toe-javatra ara-panahy napetraka hatramin'izay. I Kristy dia miseho eo ambanin'ny endrik'ilay Andriamanitry ny fiombonana masina, eo ambanin'ny sarin'ilay “avana ” nomena an'i Noa sy ny taranany taorian'ny safodrano. Famantarana ny fampanantenan'Andriamanitra ny tsy handrava ny fiainana eto an-tany amin'ny alalan'ny rano be. Hanatanteraka ny fampanantenany Andriamanitra, nefa tamin'ny alalan'ny vavan'i Petera no nanambarany fa “ voatokana ho an'ny afo ” izao ny tany; safo-drano. Ho amin'ny fitsarana farany amin'ny arivo taona fahafito ihany no hahatanterahan'izany zavatra izany. Mbola tsy nifarana anefa ny

afo, satria fitaovam-piadiana efa nampiasain'Andriamanitra hamelezana ny tanànan'i Sodoma sy Gomora izy io. Ao amin'ity toko ankehitriny ity, ny Fanahy dia maneho fohifohy ny zava-nitranga taorian'ny " faha-6 trompetra ." Ny toko dia misokatra amin'ny sarin'ny fiverenana be voninahitra an'i Kristy mpamaly faty.

Voahidy tanteraka ilay faminaniana

Andininy 2: " Nisy *boky kely nivelatra teny an-tanany* . *Napetrany teo amin'ny ranomasina ny tongony havanana, ary ny tongony havia tamin'ny tany; »*

Hatrany am-piandohan'ilay boky, araka ny Apok. 1:16 , dia tonga hiady amin'ireo mpivavaka amin'ny " *masoandro* " voatendrin'Andriamanitra i Jesosy. Mihamazava kokoa ny anjara asan'ny tandindona: " *Ny tarehiny dia tahaka ny masoandro* " ary hanao ahoana ny fahavalony, dia ireo mpivavaka amin'ny " *masoandro* "? Valio: ny diany, ka lozan'ireny! Satria " *tahaka ny andry afo ny tongony* ". Ho tanteraka àry ity andinin-teny ao amin'ny Baiboly ity: " *Mipetraha eo an-tanako ankavanana ambara-panaoko ny fahavalonao ho fitoeran-tongotrao* (Sal.110:1; Mat.22:44)". Nitombo ny helony noho ny hoe talohan'ny fiverenany, Jesosy dia " *nanokatra ny boky kely* " ao amin'ny Apokalypsy tamin'ny famahana ny tombo-kase, nanomboka tamin'ny 1844, ilay " *tombo-kase fahafito* " izay mbola nanakatona azy tao amin'ny Apok. 5:1 ka hatramin'ny 7. Teo anelanelan'ny 1844 sy 2030, tamin'ny taonan'ny teny manodidina resahina ato amin'ity toko faha-10 ity, ny fahatakarana sy ny dikan'ny Sabata dia nivadika ho fahazavana tanteraka. Ary koa, ireo lehilahy amin'izao vanim-potoana izao dia tsy misy fialan-tsiny rehefa misafidy ny tsy hanome voninahitra azy. Ny " *boky kely* " avy eo dia " *nosokafan'ny Fanahy Masin'i Kristy*" ary tsy nisy ifandraisany tamin'izany ireo mpivavaka *amin'ny masoandro* . Ao amin'ny andininy faha-2, dia aseho ny anjaran'izy ireo. Mba hahatakarana ny dikan'ireo marika " *ranomasina sy tany* " hita ao amin'io andininy io, dia tsy maintsy mandalina ny Apok. 13 izay ampifandraisin'Andriamanitra azy ireo amin'ny " *bibidia* " arapanahy roa izay hiseho amin'ny 2000 taona amin'ny vanim-potoana Kristiana. Ny voalohany " *bibidia, izay miakatra avy any an-dranomasina* ", dia maneho ny fitondran-tena tsy maha-olombelona, noho izany dia biby, ny fiarahamiombon'antoka amin'ny fahefana sivily sy ara-pivavahana, tamin'ny endrika arantantara voalohany ny monarchies sy ny papa katolika romana. Ireo fitondrampanjaka ireo dia aseho amin'ny alalan'ny " *tandroka folo* " mifandray amin'ny famantarana manondro an'i Roma ao amin'ny Dan.7 amin'ny " *tandroka kely* " ary Apok. 12, 13 ary 17 amin'ny " *loha fito* ". Io " *bibidia* " io, araka ny fitsaran'Andriamanitra, dia mampiseho ireo tandindona voalaza ao amin'ny Daniela 7: ireo empira teo alohany tamin'ny empira romana, araka ny filaharan'ny Dan.7: leoparda, bera, *liona* . " *Ny bibidia* " àry dia ilay biby goavam-be romanina ao amin'ny Dan. 7:7. Saingy eto, ao amin'ny Apok. 13, ny mariky ny " *tandroka kely* " papaly, izay mandimby ny " *tandroka folo* ", dia nosoloina ny an'ny " *loha fito* " manana ny maha-Romana azy. Ary ny Fanahy dia manisy " *fitenenan-dratsy* " aminy, izany hoe lainga ara-pivavahana. Ny fisian'ny " *satroboninahitra* " eo amin'ireo " *tandroka folo* " dia manondro ny fotoana nanjakan'ireo " *tandroka folo* " ao amin'ny Dan.7:24. Amin'izay koa no fotoana iasan'ny " *tandroka kely* " na " *mpanjaka hafa* ". " *Ny bibidia* " fantatra, ny tohiny dia manambara ny

hoaviny. Hanao zavatra malalaka mandritra ny “ *fetr’andro iray sy fe-potoana (indroa) ary antsasaky ny fe-potoana* ” izy. Io teny io dia manondro 3 taona sy tapany ara-paminaniana, na 1260 taona tena izy, ao amin’ny Dan.7:25 sy Apok. 12:14; Hitantsika amin’ny endrika “ *1260 andro* ”-taona na “ *42 volana* ” ara-paminaniana ao amin’ny Apok. 11:2-3, 12:6 sy Apok. 13:5. Ao amin’ny andininy faha-3 amin’ity toko faha-13 ity anefa, dia manambara ny Fanahy fa hokapohina izy ary “ ^{toy} *ny hoe voaratra ho faty* ”, indrindra fa noho ny tsy finoana an’Andriamanitra frantsay teo anelanelan’ny 1789 sy 1798 . *sitrana* .” Noho izany, ireo izay tsy tia ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra dia ho afaka hanohy hanaja ny lainga mamono ny fanahy sy ny vatana.

Amin’ny faran’ny andro, dia hisy sarin’ily “ *bibidia niakatra avy tamin’ny ranomasina* ” voalohany. Io bibidia vaovao io dia miavaka amin’ny hoe “ *hitsangana amin’ny tany* ” izy amin’ity indray mitoraka ity. Miantehitra amin’ny sarin’ny Genesisy, izay nivoahan’ny “ *tany* ” avy tao amin’ny “ *ranomasina* ”, amin’ny fomba an-kolaka, ny Fanahy dia milaza amintsika fa io “ *bibidia* ” faharoa io dia avy tamin’ny voalohany, ka izany no nanondroana ilay antsoina hoe Fiangonana Katolika nohavaozina; famaritana marina ny finoana protestanta nohavaozina. Tamin’ny 2021 dia efa maneho ny hery ara-tafika lehibe indrindra eto an-tany izy ary efa fahefana hatramin’ny nandreseny an’i Japana sy Alemaina Nazi tamin’ny 1944-45. Izany dia mazava ho azy fa Etazonia, Protestanta voalohany indrindra, fa ny ankamaroan’ny Katolika ankehitriny, noho ny fifindra-monina mahery vaika Hispanika noraisina. Amin’ny fiampangan’ny Fanahy azy ho nanao “ *ny bibidia voalohany teo anatrehany* ”, dia niampanga ny lovany ny Alahady Romana ny Fanahy. Mampiseho izany fa mamitaka ny etikety ara-pivavahana. Ny finoana protestanta maoderina dia mifamatotra tanteraka amin’io lova romana io ka tonga hatrany amin’ny famoahana lalàna iray manankery, ka mahatonga ny andro fitsaharana ho tsy maintsy atao eo ambanin’ny sazy mihatra amin’ny sazy: fanaovana ankivy ara-barotra amin’ny voalohany, ary fanamelohana ho faty, amin’ny farany. Antsoina hoe “ *mariky ny*” fahefan’ily “*bibidia*” romana , ilay “ *bibidia* ” voalohany, ny alahady . Ary ny isa “ *666* ” dia ny fitambaran’ny litera mitondra ny lohateny hoe “VICARIVS FILII DEI”, izay antsoin’ny Fanahy hoe “ *ny isan’ny bibidia* ”. Ataovy ny kajy fa misy ny isa:

VICIVILIIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Fanazavana lehibe iray : “ *Eo amin’ny tanana* ” na “ *eo amin’ny handrina* ” ihany no raisina amin’ny hoe “ *ny tanana* ” dia maneho ny asa sy ny asa ary ny “*handrina*” dia manondro ny sitrapon’ny zavaboary tsirairay tsy misy azy. safidy araka ny voalazan’ny Ezé.3:8 amintsika hoe: “ *Hanamafy ny handrinao Aho ka hanohitra azy amin’ny handrinao* ”.

Hita mazava eto ny “ *fitoeran-tongotr’i Jesosy Kristy*, ilay Mpitsara araka an’Andriamanitra Rariny. Ary amin’ny fomba an-kolaka, amin’ny fanondroana ny laharam-pahamehana “ *tongotra havanana* ” na “ *tongotra havia* ”, ny Fanahy dia manondro izay heveriny ho meloka kokoa. Ny “ *tongotra havanana* ” mirehitra

dia ho an'ny finoana katolika papaly romana izay lazain'Andriamanitra fa nandatsaka ny ran'ny “ izay rehetra novonoina teto an-tany ”, araka ny Apok. 18:24. Mendrika ny laharam-pahamehany noho izany ny fahatezerana. Avy eo, meloka ihany koa, noho izy nanahaka azy io indray, tamin'ny famoronana ny “sarin'ny “ bibidia ” katolika voalohany , ny finoana protestanta, antsoina hoe “ tany ”, dia mandray ny afo avy amin'ny “ tongony ankavian'i ” Jesosy. dia toy izany no mamaly ny ran'ireo olom-boafidy farany izay halatsaka tsy misy fitsabahana amin'ny famonjena.

Andininy 3: “ *Ary niantso tamin'ny feo mahery izy, tahaka ny fieron'ny liona. Ary rehefa niantso izy, dia nikotroka ny kotrokorana fito.* »

Naharihary izao ilay zava-miafina nafenina na voaisy toambo-kase ao amin'ny andininy faha-4 ka hatramin'ny faha-7, izay nambaran'ny “ feon'ny kotrokorana fito ”. Ny “ feon'Andriamanitra ” àry dia ampitahaina amin'ny feon'ny “ kotrokorana ” mifandray amin'ny isa “ fito ” izay maneho ny fanamasinana azy. Ity feo ity dia manambara hafatra nafenina hatry ny ela ary tsy noraharahian'ny lehilahy. Taonan'ny fiverenana amin'ny voninahitr'i Jesoa Kristy Tompontosika masina sy ambony. Ny taona 2018 no nampahafantarina ny olom-boafidiny ny daty; Io no lohataonan'ny taona 2030, izay, hatramin'ny nahafatesan'i Jesosy fanavotana tamin'ny 3, 30 Aprily, dia hifarana ny fahatelo fahatelo amin'ny 2000 taona amin'ny 6000 taona nomanin'Andriamanitra ho amin'ny fifidianana olom-boafidiny.

Andininy 4: “ *Ary rehefa nikotroka ny kotrokorana fito, dia nandeha aho hanoratra; ary nahare feo avy tany an-danitra aho nanao hoe: Asio toambo-kase izay nolazain'ny kotrokorana fito, fa aza soratana.* »

Amin'ity sehatra ity dia manana tanjona roa Andriamanitra. Ny voalohany dia ny hoe tsy maintsy mahafantatra ny olom-boafidiny fa efa nanendry fotoana ho an'ny fahataperan'izao tontolo izao tokoa Andriamanitra; tsy tena miafina izany, satria miankina amin'ny finoantsika ny fandaharan'ny 6000 taona nambaran'ny enina andro tsy masina amin'ny herinandrantsika. Ny tanjona faharoa dia ny hanakivy ny fitadiavana an'io daty io mandra-pahatongan'ny fotoana hanokatra ny lalana mankany amin'ny fahatakarana. Tanteraka izany, ho an'ny tsirairay amin'ireo fitsapana Advantista telo izay ilaina amin'ny fitiliana sy ny fisafidianana ireo olom-boafidy hita fa mendrika ny handray soa avy amin'ny fahamarinana mandrakizay natolotr'i Jesosy Kristy, tamin'ny 1843, 1844 ary 1994.

Andininy 5: “ *Ary ny anjely, izay hitako nitsangana teo ambonin'ny ranomasina sy teo ambonin'ny tany, dia nanandratra ny tanany ankavanana ho amin'ny lanitra*”

Amin'io toe-tsain'ilay Mpitsara mpandresy lehibe io, izay napetraka eo amin'ny fahavalony ny tongony, dia hanao fianianana manetriketrika izay mamatotra azy araka an'Andriamanitra i Jesosy Kristy.

Andininy 6: “ *Ary nianiana tamin'izay velona mandrakizay mandrakizay, Izay nahary ny lanitra sy ny ao aminy, ny tany mbamin'izay ao aminy, ary ny ranomasina mbamin'izay ao anatiny, fa mbola hisy andro bebe kokoa.* , ’

Ny fianianan'i Jesosy Kristy dia natao tamin'ny anaran'ilay Andriamanitra nahary ary miantefa amin'ny olom-boafidiny izay manaja ny lamin'ny anjely

voalohany ao amin'ny Apok. 14:7; izany, amin'ny fanehoana amin'ny alalan'ny fankatoavany, ny “*fahatahorany*” an'Andriamanitra, amin'ny fitandremana ny didiny fahefatra izay manome voninahitra ny asa famoronana nataony. Ny filazana hoe “*tsy hisy intsony ny fotoana*” dia manamafy fa tao amin'ny fandaharany Andriamanitra dia efa nomanin'Andriamanitra ireo andrasan'ny Advantista telo misesy tamin'ny 1843, 1844, ary 1994. Araka ny efa nolazaiko teo aloha, dia nahasoa ny fanasivanana ny mpino kristiana ireo fiandrasana zava-poana ireo. Satria na dia zava-poana aza ny vokany dia ho an'ireo izay niainany, nahagaga sy nahafaty ara-panahy na, ho an'ny olom-boafidy, no nahatonga ny fitahiana sy ny fanamasinan'Andriamanitra azy ireo.

Fanambarana ny loza ^{lehibe faha-3}voalaza ao amin'ny Apok. 8:13.

Andininy 7: “*Fa amin'ny andro hitsofan'ny anjely fahafito, raha hitsoka (trompetra) izy, dia ho tanteraka ny zava-miafina izay an'Andriamanitra, araka izay nambarany tamin'ny mpaminany mpanompony.* »

Tapitra ny fotoana hanorenana daty ara-paminaniana. Ireo izay naorina tamin'ny angon-drakitra nambaran'ny faminaniana dia nanatanteraka ny andraikiny, mba hizaha toetra, nifandimby, ny finoan'ny Protestanta tamin'ny 1843-44, sy ny an'ny Advantista tamin'ny 1994. Noho izany dia tsy hisy daty sandoka intsony, tsy hisy fanantenana diso intsony. ; ny vaovao, natomboka nanomboka tamin'ny 2018, dia ho tsara, ary ny olom-boafidy dia handre, ho famonjena azy, ny feon'ny “*trompetra fahafito*” izay hanamarika ny fidiran'i Kristy Mpahary ny rariny; ny fotoana araka ny Apok. 11:15: “*Ny fanjakan'izao tontolo izao dia hatolotra ny Tompontsika sy ny Kristiny*”, ka noho izany dia nesorina tamin'ny devoly.

Ny vokatra sy ny fotoan'ny asa fanompoana ara-paminaniana

Andininy 8: “*Ary ny feo izay efa reko tany an-danitra dia niteny tamiko indray ka nanao hoe: Mandehana, raiso ilay boky mivelatra eny an-tànan'ny anjely mitsangana eo ambonin'ny ranomasina sy eo ambonin'ny tany.* »

Ny andininy faha-8 ka hatramin'ny faha-11 dia mampiseho ny zavatra niainan'ny iraka nampanaovina an'ilay mpanompo nomena anarana tamin'ny fiteny tsotra.

Andininy 9: “*Ary nankany amin'ny anjely aho ka nilaza taminy mba hanome ahy ilay boky kely. Ary hoy izy tamiko: Raiso, ka atelo; mangidy ao anatinao izany, fa eo am-bavanao kosa ho mamy toy ny tantely.*”

fanaintainan'ny tsinainy” no voalohany indrindra, dia mampiseho tsara ny fijaliana sy ny fahoriana vokatry ny fandavana ny fahazavana atolotra ho an'ny Kristianina mpikomy. Ireo fijaliana ireo dia hahatratra ny fara tampony amin'ny fitsapana farany ny finoana, amin'ny fotoan'ny lalàna Alahady, izay ahitan'ny ain'ny olom-boafidy ho faty. Satria hatramin'ny farany, ny mazava sy ny mpitahiry azy dia hiady amin'ny devoly sy ny demoniany any an-danitra sy terestrialy, mpiara-dia amin'io “Mpandrava” io, na “Abadona na Apolyona” ao amin'ny Apok. 9:11. “*Ny hamamin'ny tantely*” koa dia maneho tanteraka ny fahasambaran'ny fahatakarana ny zava-miafin'Andriamanitra izay zarainy

amin'ireo olom-boafidiny mangetaheta fahamarinana. Tsy misy vokatra hafa eto an-tany mampifantoka ny hamaminy mamy voajanahary toa azy. Amin'ny ankapobeny, ny olombelona dia mankasitraka sy mikatsaka izany tsiro mamy izay mahafinaritra azy ireo. Ary koa, ny olom-boafidin'i Kristy dia mitady ao amin'Andriamanitra ny hamamin'ny fifandraisana feno fitiavana sy fihavanana ary koa ny torolalany.

Amin'ny fanomezana ny fanambarany "Apokalipsy" (= Apokalypsy) " *ny hamamin'ny tantely* ", ny Fanahin'Andriamanitra dia mampitaha izany amin'ny " *mana avy any an-danitra* " izay nanana " *ny tsiron-tantely* " ary namelona ny Hebreo, tany an-efitra, nandritra ny 40 taona talohan'ny nidirany tao amin'ilay tany nampanantenaina nalaina tamin'ny Kananita. Tahaka ny tsy ho tafavoaka velona ny Hebreo iray raha tsy nihinana an'io " *mana* " io, nanomboka tamin'ny 1994, ny faran'ny " *dimy volana* " faminaniana ao amin'ny Apok. 9:5-10, ny finoana Advantista dia tsy velona afa-tsy amin'ny famelomana ny tenany avy amin'io " *ara-panahy ara-paminaniana farany io. sakafo* " (*Mat.24:45*) " *voaomana ho amin'ny fotoana mety amin'ny fihavian'ny voninahitr'i Jesosy Kristy*. Io fampianarana omen'ny Andriamanitra ny fahamarinana io ihany no ho tonga saina amiko amin'ity Sabata maraina ity amin'ny ^{ora} faha-4 amin'ny 16 Janoary 2021 (fa ho an'Andriamanitra kosa ny 2026) dia mety ho nahasoa an'ilay nanontany ahy indray andro momba ny fandalinana ny faminaniana " *Inona no mahasoa ahy?*" » Fohy sy tsotra ny valintenin'i Jesosy: ny fiainana ara-panahy mba hialana amin'ny fahafatesana ara-panahy. Raha tsy maka ny endriky ny " *mofomamy* " ny Fanahy, fa " *ny hamamin'ny tantely* " fotsiny, dia satria ny fiainan'ny Hebreo dia nifantoka tamin'io sakafo " *mana* " io. Mikasika ny Apokalypsy, ny sakafo dia ho an'ny fanahin'ny olom-boafidy ihany. Kanefa, amin'io fampitahana io, dia hita fa tena ilaina, tsy maintsy ilaina ary takian'ilay Andriamanitra velona izany ho fepetra hihazonana ny fiainana ara-panahy. Ary misy dikany izany fepetra izany, satria tsy nomanin'Andriamanitra ho tsinontsinona sy hatao tsinontsinona ny mpanompony amin'ny andro farany io sakafo io. Izy io no singa nohamasinina indrindra hatramin'ny soron'i Jesoa Kristy sy ny endrika farany sy ny fahatanterahan'ny Fanasana Masina"; Nanome ny olom-boafidiny hohanina sy ny vatany ary ny fampianarany ara-paminaniana i Jesosy.

Andininy faha-10: " *Nalainy teny an-tànan'ny anjely ilay horonan-taratasy kely ka nitelina azy; mamy tahaka ny tantely teo am-bavako izy, fa rehefa nateliko izy, dia feno mangidy ny ato anatiko.* »

Tao anatin'ny traikefa niainana, ilay mpanompo dia nahita tao anatin'ny mangingina, ilay hazavana manjelanjelatra izay naminanian'i Jesosy ary izy, voalohany, dia nahita " *ny hamamin'ny tantely* ", fahafinaretana mahafinaritra azo ampitahaina amin'ny hamamin'ny tantely. Saingy ny hatsiaka nasehon'ireo mambra sy mpampianatra advantista izay tiako hatolotra azy dia niteraka fanaintainan'ny kibo tena izy tao amin'ny vatako antsoina hoe colitis. Koa mijoro ho vavolombelona aho ny amin'ny fahatanterahan'ireo zavatra ireo ara-panahy sy ara-bakiteny.

Na izany aza, dia misy fanazavana hafa momba ny vanim-potoana farany izay manazava ny fahazavana ara-paminaniana. Manomboka amin'ny fotoan'ny

fandriampahalemana izany, fa hifarana amin'ny fotoan'ny ady sy ny horohoro mamono olona. Dan.12:1 dia naminany ho “ *andro fahoriana, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay niandohan'ny firenena ka mandraka ankehitriny* ”; izany dia ampy hiteraka " *fanaintainana ao amin'ny tsinainy* ". Indrindra fa rehefa mamaky isika ao amin'ny Fitomaniana 1:20 hoe: “ *Jehovah ô, jereo ny fahoriako; Mangotraka ny ato anatiko , mangozohozo ato anatiko ny foko, satria efa niodina aho. Eo ivelany ny sabatra dia mamely ny fandringanana, ao anatin'ny fahafatesana.* » Ao amin'ny Jer.4:19 koa: “ *Ny kiboko ! Ny ato anatiko : Mijaly ato am-poko, mitempo ny foko, tsy mahazo mangina; fa renao, ry fanahiko, ny feon'ny anjomara sy ny antson'ady.* » Ny fangidian'ny “ *atiny* ” dia mampitaha ny iraka Advantista farany sy izay nankinina tamin'i Jeremia mpaminany. Ao anatin'ireo traikefa roa ireo, ireo olom-boafidy dia miasa ao anatin'ny fankahalana ny mpitondra maditra tamin'ny androny. Jeremia sy ireo Advantista marina farany dia miampanga ny fahotana nataon'ireo mpitondra sivily sy ara-pivavahana tamin'ny androny ary amin'ny fanaovana izany, dia mitodika amin'izy ireo ny fahatezeran'ny meloka, mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao voamariky ny fiverenan'i Jesosy Kristy amin'ny voninahiny, ny “ *Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo* ” ao amin'ny Apok. 19:16.

Ny fiafaran'ny ampahany voalohany amin'ny Apokalypsy

Hitantsika tao amin'ity tapany voalohany ity ny sasin-teny sy ireo lohahevitra telo mifanitsy, ireo Taratasy natao ho an'ireo anjelin'ny Fiangonana fito, ireo tombo-kase fito na famantarana ny andro, ary ireo trompetra enina na famaizana fampitandremana nateraky ny fahatezeran'Andriamanitra.

Andininy 11: “ *Ary hoy izy ireo tamiko: Tsy maintsy maminany indray ny amin'ny olona maro sy ny firenena sy ny samy hafa fiteny ary ny mpanjaka maro ianao.* »

Ny andininy faha-11 dia manamafy ny fandrakofana manontolo ny 2000 farany amin'ny 6000 taona tamin'ny fandaharan'Andriamanitra nomanin'Andriamanitra. Tonga amin'ny fotoan'ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra, ny fipoiran'ny faminaniana dia hanohy indray ny topimaso momba ny vanim-potoana kristiana ao amin'ny toko faha-11 amin'ny foto-kevitra hafa: “*Tsy maintsy maminany indray ny amin'ny fokom-pirenena sy ny firenena sy ny samy hafa fiteny ary ny mpanjaka maro ianao.*”

Fanokafana ny tapany faharoa amin'ny Apokalypsy

Amin'ity tapany faharoa ity, amin'ny fomba fijery mifanandrify amin'ny vanim-potoan'ny Kristiana, ny Fanahy dia hikendry zava-nitranga manan-danja efa voalaza ao amin'ny tapany voalohany amin'ny boky, fa eto kosa, ao amin'ny tapany faharoa, dia hanambara amintsika ny fitsarany amin'ny fomba mivelatra kokoa izy amin'ny tsirairay amin'ireo lohahevitra ireo. Eto indray, ny toko tsirairay dia hampiasa marika sy sary hafa nefa mifameno foana. Amin'ny alalan'ny fanakambanana ireo fampianarana rehetra ireo no ahafantaran'ny faminania ireo foto-kevitra nokendrena. Nanomboka tamin'ny bokin'i Daniela, io fotopoto-pitsipika fampitoviana ireo toko ao amin'ny faminania io dia nampiharina ny Fanahy Manambara, araka ny hitanao.

Apokalypsy 11, 12 ary 13

Ireo toko telo ireo dia mirakitra ny fotoan'ny vanim-potoan'ny Kristiana mifanitsy, izay manazava ny zava-mitranga samihafa, saingy mijanona ho mifameno hatrany. Fintino, avy eo amin'ny antsipiriany, ny lohahevitra.

Apokalypsy 11

**Fanjakan'ny Papa - Ny tsy finoana an'Andriamanitra - Ny trompetra
*fahafito***

Andininy 1 hatramin'ny 2: Ny 1260 taona nanjakan'ny mpaminany sandoka papaly katolika: Ilay mpanenjika.

Andininy faha-3 ka hatramin'ny faha-6: mandritra io fanjakana tsy mandefitra sy manenjika io “ *ny vavolombelon'Andriamanitra roa* ”, ny soratra masina ao amin'ny fanekena roa, dia hampijaly sy henjehin'ny “ *bibidia* ”, ny fiaraha-miombon'antoka ara-pivavahana romana niara-niasa tamin'ny fanjakan'i Eoropa Andrefana. .

Ny andininy faha-7 ka hatramin'ny faha-13 no lohaheviny hoe “ *ilay bibidia niakatra avy tao amin'ny lavaka mangitsokitsoka* ” na “Revolisiona frantsay” sy ny tsy finoany an'Andriamanitra izay niseho voalohany teo amin'ny tantaran'ny olombelona.

Ny andininy faha-15 ka hatramin'ny faha-19 dia hanana ny foto-kevitra ny ampahany amin'ilay “ *trompetra fahafito* ”.

Ny anjara asan'ny papa

Andininy 1: “Ary *nomena volotara tahaka ny tehina aho nanao hoe: Mitsangàna, ka refeso ny tempolin'Andriamanitra sy ny alitara mbamin'izay mivavaka ao.* »

Ny fotoana nokendrena dia fotoana fanasaziana asehon'ny teny hoe “ *tsorakazo* ”. Ny sazy dia hamarinina “ *noho ny ota* ” naverina tamin'ny laoniny ara-panjakana nanomboka tamin'ny 321 ary ara-pivavahana nanomboka tamin'ny 538. Nanomboka tamin'io daty faharoa io, dia nampiharina ny fitondran'ny papa ny ota aseho eto amin'ny alalan'ny “*bararata*” izay manondro “ *ilay mpaminany sandoka izay mampianatra lainga* ” ao amin'ny Isa. 9:13-14. Ity hafatra ity dia maneho ny ao amin'ny Dan. 8:12: “ *Ny tafika dia natolotra ho mandrakizay noho ny ota* ”, izay, “ *ny tafika* ” dia manondro ny Fivoriambe Kristiana, “ *ny mandrakizay* ”, ny fisoronan'i Jesosy nesorin'ny ny fitondran'ny papa, ary ny “ *fahotana* ”, ny fialana amin'ny Sabata hatramin'ny taona 321. Famerimberenana hafatra miverimberina imbetsaka amin'ny lafiny sy tandindona samihafa ihany izany. Manamafy ny anjara asa famaizana nomen'Andriamanitra tamin'ny fanorenana ny fitondran'ny papa romana izany. Ny matoanteny “ *refy* ” dia midika hoe “mpitsara”. Noho izany, ny sazy dia vokatry ny didim-pitsaran'Andriamanitra “ *ny tempoly an'Andriamanitra* ”, ny Fivoriamben'i Kristy, ny “*alitara* ” tandindon'ny hazofijalian'ny sorona nataony, ary ny “ *izay mivavaka ao* ” dia ireo Kristiana izay mitaky ny famonjeny.

Andininy 2: “ *Fa avelao ny kianja ivelany amin'ny tempoly any ivelany, fa aza refesina; fa efa nomena ny jentilisa izany ka hanitsakitsaka ny tanàna masina mandritra ny roa amby efa-polo volana.* »

Ny teny manan-danja ao amin'io andininy io dia ny hoe “ *eny ivelany* ”. Izy io ihany no manondro ny finoana ambony indrindra an'ny Katolika Romana voakasika amin'ny endriky ny fitondrany 1260 andro-taona aseho eto ho “ *42 volana* ”. “ *Ny tanàna masina* ” sarin'ny tena olom-boafidy “ *hohitsakitsahin'ny firenena* ” mpiara-dia amin'ny fitondran'ny papa na ny mpanjakan'ny fanjakana eoropeanina “ *izay mijangajanga amin'ny* ” katolika “ *Jezebela* ” nandritra ny fitondrany tsy nandefitra naharitra tamin'ny 1260. tena taona teo anelanelan'ny 538 sy 1798. Ao amin'io andininy io, Andriamanitra dia manamarika ny tsy

fitovian'ny finoana marina sy ny diso amin'ny fiankinana amin'ny tandindona momba ny fitoerana masina hebreo: ny tabernakelin'i Mosesy sy ny tempoly naorin'i Solomona. Hitantsika amin'ireo tranga roa ireo, eo amin'ny “ *tokotany, ivelan'ny tempoly* ”, ireo fombafomba ara-pivavahana ara-nofo: ny alitaran'ny fanatitra sy ny koveta fanasan-damba. Ny tena fahamasinana ara-panahy dia hita ao anatin'ny tempoly: ao amin'ny fitoerana masina misy: ny fanaovan-jiro misy jiro fito, ny latabatry ny mofo aseho 12, ary ny alitara fandroana ditin-kazo manitra eo anoloan'ny efitra lamba izay manafina ny fitoerana masina indrindra, sarin'ny lanitra izay Andriamanitra mipetraka eo amin'ny seza fiandrianany. Ny fahatsoram-pon'ireo kandida ho amin'ny famonjena kristiana dia Andriamanitra ihany no mahalala, ary eto an-tany, ny olombelona dia voafitaky ny fivavahana " ety *ivelany* " izay asehon'ny finoana katolika romana voalohany eo amin'ny tantaran'ny fivavahana kristiana amin'izao androntsika izao.

Ny Baiboly Masina, ny tenin'Andriamanitra, dia nenjehina

Andininy 3: “ *Ary homeko fahefana haminany ny vavolombeloka roa mitafy lamba fisaonana, enim-polo amby roan-jato sy arivo andro.* »

Mandritra io fitondrana lava io izay nohamafisina teto amin'ny endrika “ *1260 andro* ”, ny Baiboly asehon'ny “ *vavolombelona roa* ” dia tsy horaharahaina amin'ny ampahany mandra-pahatongan'ny fotoan'ny Reformasiona izay enjehin'ny ligy katolika mihitsy aza izay ankasitrahana'ireo papa tohanany amin'ny sabatra. . Ilay sary “ *nitafy lamba fisaonana* ” dia manondro toetry ny fahoriana izay haharitra ny Baiboly hatramin'ny 1798. Satria amin'ny faran'io vanim-potoana io, ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera frantsay dia handoro azy io eny amin'ny toerana be olona, ary hiezaka handrava azy io koa.

Andininy 4: “ *Ireo no hazo oliva roa sy fanaovan-jiro roa, izay mitsangana eo anatrehan'ny Tompon'ny tany.* »

Ireo “ *hazo oliva roa sy fanaovan-jiro roa* ” ireo dia tandindon'ireo fifanekena roa nifandimby izay namboarin'Andriamanitra tao amin'ny drafitry ny famonjeny. Fitantanana ara-pivavahana roa nifanesy mitondra ny Fanahiny izay ny Baiboly sy ny lahatsoratr'ireo fiarahana roa no lovany. Ny tetikasan'ireo fifanekena roa ireo dia naminany ao amin'ny Zak. 4:11 ka hatramin'ny 14, tamin'ny alalan'ny “ *hazo oliva roa napetraka teo ankavanana sy ankavia amin'ny fanaovan-jiro* ”. Ary efa, talohan'ny “ *vavolombelona roa* ” ao amin'ny andininy faha-3, dia nilaza toy izao momba azy ireo Andriamanitra ao amin'ny fanambaran'i Zakaria: “ *Ireo no zanaky ny diloilo roa izay mitsangana eo anatrehan'ny Tompon'ny tany rehetra.* » Ao anatin'io fanoharana io ny “ *menaka* ” dia manondro ny Fanahy Masina. “ *Ny fanaovan-jiro* ” dia maminany an'i Jesosy Kristy izay ao amin'ny vatan'olombelona dia hitondra ny fahazavan'ny Fanahy amin'ny fanamasinany (= 7) ary hampielany ny fahalalana izany eo amin'ny olona, tahaka ny fanaparitahan'ny fanaovan-jiro an'ohatra ny fahazavana amin'ny fandroana ny diloilo ao anatiny. *fito* ” vazy.

Fanamarihana : “ *Ny fanaovan-jiro* ” misy jiro “ *fito* ” dia ivon'ny vazy afovoany; izany, tahaka ny antsasaky ny herinandro izay manao, ny ^{andro faha-4} amin'ny herinandron'ny Paska, ny andro izay, tamin'ny alalan'ny fahafatesan'ny sorompanavotany, no nanatsaharan'i Jesosy Kristy “ *ny sorona sy ny fanatitra* ”,

ilay fombam-pivavahana hebreo, araka ny ny drafitr'Andriamanitra nambara mialoha ao amin'ny Dan.9:27. Nitondra hafatra ara-paminaniana koa àry ilay “ fanaovan -jiro ” misy jiro fito.

Andininy faha-5: “ *Raha misy ta-hanimba azy, dia misy afo mivoaka avy amin'ny vavany ka mandevona ny fahavalony; ary raha misy te hanisy ratsy azy, dia tsy maintsy hovonoina toy izany izy.* »

Eto, toy ny ao amin'ny Apok. 13:10 , Andriamanitra dia manamafy amin'ireo olom-boafidiny marina fa mandrara ny tsy hanasazy ny tenany noho ny fahavoazana natao tamin'ny Baiboly sy ny anton'izany. Hetsika izay notehiriziny ho an'ny tenany manokana izany. Hivoaka avy amin'ny vavan'ilay Andriamanitra nahary ny ratsy. Andriamanitra dia mampitovy ny tenany amin'ny Baiboly izay antsointsika hoe “ *tenin'Andriamanitra* ”, ka izay manisy ratsy azy dia manafika azy mivantana.

Andininy faha-6: “ *Manana fahefana hanidy ny lanitra izy ireo, mba tsy hisy ranonorana latsaka amin'ny andro faminiany; ary manana fahefana hanova ny rano ho ra izy sy hamely ny tany amin'ny areti-mandringana rehetra, na oviana na oviana.* »

Mitanisa ny zava-misy voalaza ao amin'ny Baiboly ny Fanahy. Tamin'ny androny, Elia mpaminany dia nahazo tamin'Andriamanitra fa tsy hisy orana hilatsaka raha tsy amin'ny teniny; teo anatrehany i Mosesy dia nandray tamin'Andriamanitra ny fahefana hanova ny rano ho ra sy hamely ny tany amin'ny loza 10. Ireo fijoroana vavolombelona ara-Baiboly ireo dia tena manandanja kokoa satria amin'ny andro farany, ny fanamavoana ny tenin'Andriamanitra voasoratra sy ara-tsindrimandry dia hosazina amin'ny loza mitovy karazana, araka ny Apok. 16.

Ny tsy finoana an'Andriamanitra nasionalin'ny Revolisiona Frantsay Ny jiro maizina

Andininy 7: “ *Rehefa vitan'izy ireo ny fanambarany, dia hiady aminy ilay bibidia miakatra avy any amin'ny lalina ka haharesy azy sy hahafaty azy.* »

Ny Fanahy dia manambara amintsika eto, zava-dehibe tokony ho marihina; ny daty 1793 no manamarika ny fiafaran'ny fijoroana ho vavolombelona ara-baiboly, fa ho an'iza? Ho an'ireo fahavalony tamin'izany andro izany izay nanenjika ny Baiboly nandà ny fahefan'Andriamanitra tamin'ny resaka fanohanana ny finoana; izany hoe ny mpanjaka, ny aristokrasia mpanjaka, ny fitondrana papaly katolika romana sy ny mpitondra fivavahana rehetra tao aminy. Amin'io daty io ihany koa, Andriamanitra dia manameloka ireo mpino protestanta sandoka izay efa tsy miraharaha ny fampianarany amin'ny fampiharana. Ao amin'ny Dan. 11:34 , eo amin'ny didim-pitsarany, Andriamanitra dia mihevitra azy ireo ho “ **fihatsarambelatsihy** ”: “ *Raha lavo izy, dia hampiana kely ihany, ary maro no hikambana aminy amin'ny fihatsarambelatsihy .* » Ampahany voalohany amin'ny fijoroana ho vavolombelona ao amin'ny Baiboly ihany no vita, satria amin'ny 1843, ny anjara andraikiny dia hanohy indray ny zava-dehibe amin'ny alalan'ny fanasana ireo olom-boafidy mba hahita ny faminiana advantista. Ny fananganana ny tsy finoana an'Andriamanitra any Frantsa dia hikendry ny Baiboly ary hiezaka ny hanafoana azy io. Ny fampiasana be dia be ny

"gillotine" dia nahatonga azy ho " *bibidia* " vaovao izay, tamin'ity indray mitoraka ity, dia " *hitsangana avy ao amin'ny lavaka mangitsokitsoka* ". Amin'ny alalan'io teny nindramina avy amin'ny tantaran'ny famoronana ao amin'ny Genesisy 1:2 io, ny Fanahy dia mampahatsiahy antsika fa raha tsy nisy Andriamanitra, ilay Mpamorona azy, dia tsy nisy aina nandroso teto an-tany. " *Ny lavaka mangitsokitsoka* " no tandindon'ny tany tsy misy mponina, rehefa " *tsy misy endrika sy foana* ". Izany dia " *tamin'ny voalohany* ", araka ny Gen.1:2, ary mbola ho toy izany indray mandritra ny " *arivo taona* ", amin'ny fahataperan'izao tontolo izao, aorian'ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra, izay fotokevitra izay Manaraka izany ato amin'ity toko faha-11 ity. Ity fampitahana amin'ny korontana tany am-boalohany ity dia mendrika ho an'ny fitondrana repoblikana izay teraka tao anatin'ny korontana ara-politika sy ny korontana lehibe indrindra. Satria ny mpikomy dia mahay miray hina hanimba nefa tena mizarazara amin'ny endrika tokony homena ny fanarenana. Io fijoroana ho vavolombelona io avy eo dia manolotra ny fanehoana ny vokatry ny olombelona rehefa tafasaraka tanteraka amin'Andriamanitra; nesorina tamin'ny asa mahaso azy.

Saingy amin'ny fiantsoana azy io hoe " *lavaka* " ny Fanahin'ilay Andriamanitra Mpamorona dia manoro hevitra koa ny teny manodidina sy ny toetry ny famoronana tany am-boalohany. Noho izany, dia mikendry ny andro voalohany amin'io famoronana io izy, ka mampiseho amintsika ny tany nilentika tao anatin'ny " *maizina* " tanteraka, satria tamin'izany fotoana izany, Andriamanitra dia mbola tsy nanome ny tany ny fahazavan'ny kintana. Ary io hevitra io dia mampifandray ara-panahy io " *bibidia miakatra avy ao amin'ny lavaka mangitsokitsoka* " io amin'ny " *tombo-kase fahefatra* " ao amin'ny Apok. 6:12 voalaza ho " *masoandro mainty toy ny lamba fisaonana* ". Ny " *trompetra faha-4* " ao amin'ny Apok. 8:12 koa dia mifandray amin'ny " *trompetra faha-4* " resahin'ny " *famelezana ny ampahatelon'ny masoandro, ny ampahatelon'ny volana, ary ny ampahatelon'ny kintana* ". Amin'ny alalan'ireo sary ireo, ny Fanahy dia manondro azy io ho toetra " **maizina** ". Na izany aza, eo amin'io lafiny io sy io fanjakana " **maizina** " io no hanomezan'i Frantsa voninahitra ny mpandinika malalaka azy amin'ny fanomezana azy ireo ny anaram-boninahitra hoe " **fahazavana** ". Tadidintsika avy eo ny tenin'i Jesosy Kristy ao amin'ny Mat.6:23 manao hoe: " *Fa raha ratsy ny masonao, dia ho maizina avokoa ny tenanao rehetra. Koa raha maizina ny mazava ao anatinao, manao ahoana ny halehiben'izany haizina izany!* » Noho izany, ny fisainana malalaka maizina dia miady amin'ny fanahy ara-pivavahana ary ity toe-tsaina **libertarian vaovao** ity dia hiitatra amin'ny fotoana ary hiitatra amin'ny tontolo tandrefana... antsoina hoe Kristiana ary hihazona ny fitaoman-dratsiny hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Tamin'ny Revolisiona Frantsay, ny "maizina" dia nitoetra mandrakizay tamin'ny fahotana. Satria, miaraka amin'izany, dia mipoitra ireo boky nosoratan'ireo filôzôfôn'ny fisainana malalaka; izay mampifandray izany amin'ny "fahotana" izay mampiavaka an'i Gresy ao amin'ny faminanian'ny Daniela 2-7-8. Ireo boky vaovao ireo dia hifaninana amin'ny Baiboly ary hahomby amin'ny fanakanana azy io, amin'ny ambaratonga lehibe. Ny " *ady* " voampanga noho izany dia ambonin'ny ideolojika rehetra. Taorian'ny Revolisiona sy taorian'ny Ady Lehibe

Faharoa, ity haizina ity dia haka ny lafiny amin'ny maha-olombelona ambony indrindra mifanohitra ary noho izany dia misaraka amin'ny tsy fandefarana tany am-boalohany, fa ny " *ady* " ideolojika dia mitohy. Ny olombelona tandrefana dia ho vonona ny hanao sorona ny zava-drehetra ho an'io "fahafahana" io. Raha ny marina, dia hanao sorona ny fireneny izy ireo, ny fiarovany, ary tsy ho afa-mandositra ny fahafatesana nokasain'Andriamanitra.

Andininy 8: " *Ary ny fatiny dia ho eo an-kianjan'ny tanàna lehibe, izay atao amin'ny heviny ara-panahy, Sodoma sy Egipta, dia ilay nanomboana ny Tompony tamin'ny hazo fijaliana.* »

Ny " *fatiny olona* " voatonona dia ny an'ireo " *vavolombelona roa* " izay novonoina teo amin'ny " *kianja* " tamin'io " *tanàna* " io ihany koa ireo mpanafika voalohany. Paris io " *tanàna* " io, ary ny " *toerana* " voatonona dia nantsoina nifandimby hoe "toerana Louis XIV", "toerana Louis XV", "place de la Révolution", ary manondro ny "place de la Concorde" ankehitriny. Ny tsy mino an'Andriamanitra dia tsy manao endrika ara-pivavahana na inona na inona. Ireo niharam-boina voaheloka dia nokapohina noho ny fivavahany. Ary araka ny ampianarin'ny hafatra " *Trompety faha-4* ", dia ny tena fahazavana (masoandro), ny fitambaran'olona sandoka (volana), ary ny mpitondra fivavahana tsirairay (kintana) no lasibatra. Fanampin'izany, dia ekena ny fombafomba ara-pivavahana maloto sasany, raha tsy maintsy manaraka ny fitsipiky ny tsy finoana an'Andriamanitra. Ny pretra sasany àry dia nahazo ny anarana hoe "nosorina" ho fanoana. Ny Fanahy dia mampitaha an'i Paris, renivohitra frantsay, amin'ny " *Sodoma* " sy " *Ejipta* ". Ny vokatra voalohany amin'ny fahalalahana dia ny firaisana ara-nofo tafahoatra miaraka amin'ny faharavan'ny fivoriambe ara-tsosialy sy ara-pianakaviana. Hisy vokany mampalahelo izany fampitahana izany rehefa mandeha ny fotoana. Milaza amintsika ny Fanahy fa io tanàna io dia hiharan'ny hiafaran'i " *Sodoma* " sy ny an'i " *Egipta* " izay nanjary tandindon'ny fahotana sy ny fikomiana taminy ho an'Andriamanitra. Ny rohy napetraka etsy ambony miaraka amin'ny " *fahotana* " *filozofika "grika* " resahina ao amin'ny Daniela 2-7-8 dia voamarina eto. Mba hahatakarana tsara an'io fanilikilihana araka an'Andriamanitra ny amin'ny fahotana grika io, dia aoka isika handinika ny zava-misy fa, rehefa niezaka nampiasa teny filozofika mba hanolorana ny Filazantsara tamin'ny mponin'i Atena, ny apostoly Paoly dia tsy nahomby ka noroahina hiala tao. Izany no mahatonga ny fisainana filozofika hijanona ho fahavalon'ilay Andriamanitra Mpamorona mandrakizay. Rehefa mandeha ny fotoana sy hatramin'ny farany, ity tanàna antsoina hoe "Paris" ity dia hitandrina, ary hijoro ho vavolombelona amin'ny alalan'ireo hetsika ireo, amin'ny fahamarinan'ny fampitahana azy amin'ireo anarana roa ireo, tandindon'ny fahotana ara-nofo sy ara-pivavahana. Ao ambadiky ny anarany hoe "Paris", dia misy ny lovan'ny "Parisii", teny iray izay midika hoe "ireo an'ny vilany", anarana ara-paminaniana ny fiaviany Celtic. Tamin'ny andron'ny Romanina ny toerana dia fiarovana mafy ny mpanompo sampy Isis, ny andriamani-bavin'ny Ejiptiana, indrindra, fa koa, ny sehatra sy ny sarin'ny maneso an'i Paris, zanaky ny mpanjakan'i Troy, Priam antitra. Mpanoratra ny fanitsakitsaham-bady miaraka amin'i Helena tsara tarehy, vadin'ny mpanjaka grika Menelaus, izy no tompon'andraikitra amin'ny ady amin'i Gresy. Taorian'ny fahirano tsy nahomby,

dia niala ny Grika, ka namela soavaly hazo lehibe iray teo amoron-dranomasina. Noheverin'ireo Trojans fa andriamanitra grika ilay izy, ka nentin'izy ireo tao antanàna ilay soavaly. Ary tamin'ny misasakalina, rehefa tapitra ny divay sy ny fanasana, dia nivoaka avy teo amin'ny soavaly ny miaramila grika ka namoha ny vavahady ho an'ireo miaramila Grika niverina mangina; ary novonoina avokoa ny mponina rehetra tao an-tanàna, hatramin'ny mpanjaka ka hatramin'ny ambany indrindra. Ity hetsika Trojan ity dia hahatonga ny famoizana an'i Paris amin'ny andro farany satria, raha tsy miraharaha ny lesona, dia hamerina ny fahadisoany amin'ny fametrahana ny fahavalony izay nanjanaka azy tao amin'ny faritaniny. Talohan'ny nitondrana ny anarana Paris dia nantsoina hoe "Lutèce" izay midika hoe "honahona maimbo"; ny fandaharana manontolo momba ny hoaviny mampalahelo. Ny fampitahana amin'ny " *Egypta* " dia ara-drariny satria tamin'ny alàlan'ny fitondrana ny fitondrana repoblikana, dia lasa tamin'ny fomba ofisialy i Frantsa ny fitondrana mpanota voalohany tany amin'ny tontolo tandrefana. Io fandikana io dia hohamafisina ao amin'ny Apok. 17:3 amin'ny alalan'ny loko " *mena* " an'ily " *bibidia* ", sarin'ny fiaraha-mientan'ny mpanjaka sy ny repoblika amin'ny andro farany, naorina tamin'ny modely an'i Frantsa. Amin'ny filazana hoe: " *na dia teo amin'ny toerana nanomboana ny Tompony tamin'ny hazo fijaliana aza* ", ny Fanahy dia manao ny fampitahana ny fandavana ny finoana kristiana ny tsy finoana an'Andriamanitra frantsay sy ny fandavan'ny firenena jiosy ny Mesia Jesosy Kristy; satria mitovy ny toe-javatra roa ary hitovy ny vokany sy ny vokatry ny faharatsiana sy ny tsy fahamarinana. Mbola hitohy ao amin'ireo andininy manaraka izany fampitahana izany.

Tamin'ny fiantsoana ny renivohiny hoe " *Egipta* ", Andriamanitra dia mampitaha an'i Frantsa amin'i Farao, modely mahazatra amin'ny fanoheran'olombelona manohitra ny sitrapony. Hihazona an'io toerana fikomiana io izy mandra-paharingany. Tsy hisy fibebahana ho azy na oviana na oviana. Amin'ny fiantsoana ny " *ratsy ho tsara ary ny tsara ho ratsy* ", dia hanao ny fahotana ratsy indrindra nolavin'Andriamanitra izy; izany amin'ny fiantsoana hoe " *hazavana* ", ireo mpandinika " *maizina* " izay nanorina " *ny zon'olombelona* ", izay manohitra ny zon'Andriamanitra. Ary amin'ny vahoaka maro, ny maodely dia hotahafina, eny fa na dia tamin'ny 1917 aza, ny Rosiana mahery izay handrava azy amin'ny fipoahana atomika amin'ny fotoanan'ny " *trompetra fahenina* ", izay no naminanian'ny anarany hoe " *Parisii* " ao amin'ny Celtic. fiteny, izay midika hoe " *ireo ao anaty vilany* ". Noho izany dia hitoetra mandra-pahafatiny izy ka tsy hahita an'Andriamanitra amin'ny fitsapana izay hanimba azy hatramin'ny fandranganana azy. Satria efa nokendreny ary tsy avelany handeha izy raha tsy eo intsony.

Andininy 9: " *Telo andro sy tapany no hahita ny fatiny ny olona avy amin'ny fokom-pirenena sy ny fokom-pirenena sy ny samy hafa fiteny ary ny firenena, ka tsy havelany halevina ao am-pasana ny fatiny.* »

Tany Frantsa, niditra tao amin'ny Revolisiona ny vahoaka tamin'ny 1789, ary tamin'ny 1793, namono ny mpanjakany avy eo ny mpanjakavaviny izy ireo, izay samy notapahin-doha ampahibemaso teo amin'ny kianja midadasika afovoan-tanàna antsoina hoe " *Place Louis XV* ", " *Place de la Révolution* ", ary amin'izao fotoana izao, " *place de la Concorde* ". Amin'ny filazana ny " *telo andro*

sy *tapany* " amin'ny fotoanan'ny hetsika fandravana, ny Fanahy dia toa tafiditra ao amin'ny Adin'i Valmy izay tamin'ny 1792, ny revolisionera dia niatrika sy nandresy ny tafika mpanjaka tao amin'ny fanjakana Eoropeana izay nanafika ny Repoblikana Frantsa anisan'izany i Aotrisy, trano fonenana. avy amin'ny fianakavian'ny Mpanjakavavy Marie Antoinette. Mba hahatakarana ny niandohan'io fankahalana io, dia tokony hotadidintsika fa ny 1 260 taona nisian'ny fanararaotana isan-karazany nataon'ny firaisankina papaly-mpanjaka dia niafara tamin'ny fahasosorana ny Frantsay izay nohararaotina, nampijaliana, nenjehina ary rava tanteraka. Ny roa farany nanjakan'i Louis Attention ! Ny Repoblika dia tsy ary tsy ho fitahiana ho an'i Frantsa. Hizaka ny ozon'Andriamanitra izy hatramin'ny farany, amin'ny endriny fahadimy, ary ny tenany ihany no hanao ny fahadisoana izay hahatonga azy ho fahalavoana. Ity fitondrana mpandatsa-drà ity, avy amin'ny fiaviany, dia ho lasa tanin'ny "zon'olombelona" sy ny maha-olombelona izay hiafara amin'ny fiarovana ny meloka ary hahakivy, amin'ny alàlan'ny tsy rariny ataony, ny niharam-boina. Handray ny fahavalony mihitsy aza izy ary hametraka azy ireo amin'ny faritaniny, maka tahaka, amin'ny ratsy indrindra, ny ohatra malaza amin'ny tanàna Trojan malaza amin'ny fampidirana ilay soavaly hazo navelan'ny Grika, araka ny hita teo aloha.

Andininy 10: “ *Ary noho izany dia hifaly sy ho ravoravo ny mponin'ny tany, ary hifampitondra fanomezana izy, satria ireo mpaminany roa ireo dia nampijaly ny mponin'ny tany.* »

Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia mikendry ny fotoana izay, tahaka ny gangrene na homamiadana, ny faharatsiana filozofika frantsay dia hiparitaka sy hiparitaka toy ny areti-mandringana any amin'ny firenena tandrefana hafa. ^{Izy io} dia manamarika ny “famantarana ny fotoana” amin'ny “ *tombo-kase faha-6* ”; ilay “*manjary mainty toy ny volon-tsoavaly ny masoandro* ”: nanjavona ny fahazavan'ny Baiboly, voasambotry ny boky filozofian'ny mpandinika malalaka.

Ao amin'ny famakiana ara-panahy, tsy tahaka ny “ *olom-pirenen'ny fanjakan'ny lanitra* ” izay mamaritra ny olom-boafidin'i Jesosy, “ *ny mponin'ny tany* ” dia manondro ny Protestanta Amerikana ary amin'ny ankapobeny, ny olombelona miodina amin'Andriamanitra sy ny fahamarinany. Ny vahoakan'ny fanjakana eoropeanina sy ny fanjakana amerikana maro kokoa aza dia mijery an'i Frantsa. Ao, misy vahoaka manapotika ny fanjakany sy ny fivavahana Kristiana katolika izay mandrahona ny olona mamaky ny Baiboly, ireo “ *vavolombelona roa* ”, amin'ny “ *fijalian'ny* ” “helony”; tena “ *fijaliana* ” izay natokana ho an'ny fitsarana farany ihany anefa, mba handringanana ny fivavahan-diso izay mampiasa mamitaka io karazana fandrahonana io, araka ny Apok. 14:10-11 . Ireo vahiny ihany koa, izay niharan'ny fanararaotana mitovy any ivelan'i Frantsa, dia manantena ny hahazo tombony amin'ity hetsika ity. Vao mainka izany, satria tamin'ny fanohanana'ny Frantsay nomen'i Louis XVI, teto amin'izao tontolo izao, taona vitsivitsy talohan'izay, dia nahita ny fahaleovantenany ny Etazonia vaovao any Amerika Avaratra, ka nanafaka ny tenany tamin'ny fitondran'i Angletera. Mihetsika ny fahafahana ary tsy ho ela dia nandresy olona maro. Ho mariky ny fisakaizana dia “ *hifampitondra fanomezana izy ireo* ”. Iray amin'ireo fanomezana ireo ny fanomezana frantsay ho an'ny Amerikanina momba ny “Sarivongan'ny

Fahafahana” natsangana tamin’ny 1886 tao amin’ny nosy iray tandrifin’i New York. Naverin’ny Amerikanina ilay fihetsika tamin’ny fanomezana azy kopia izay naorina tamin’ny 1889, any Paris, eo amin’ny nosy iray eo afovoan’ny Seine akaikin’ny Tilikambo Eiffel. Andriamanitra dia mikendry ity karazana fanomezam-pahasoavana ity izay manambara ny fifampizarana sy ny fifanakalozana izay mandrafitra ny ozon’ny **fahalalahana tafahoatra** izay mikendry ny tsy hiraharaha ny lalàny ara-panahy.

Andininy faha-11: “ *Ary rehefa afaka telo andro sy tapany, dia nisy fanahin’aina avy tamin’Andriamanitra niditra tao anatin’izy ireo, ka nijoro tamin’ny tongony izy; ary raiki-tahotra indrindra izay nahita azy.* »

Norahonan’i Aotrisy sy Prussia i Frantsa, tamin’ny 20 Aprily 1792, ka nanongana an’i Louis XVI mpanjakany tamin’ny 10 Aogositra 1792. Nandresy tao Valmy ny Revolisionera tamin’ny 20 Septambra 1792. Nogadraina i Louis XVI tamin’ny 21 Janoary 1793. Nogadraina indray i Robespierre sy ny namany, ilay mpanao didy jadona, tamin’ny 28 Jolay 1794. Nosoloina “Directory” ny “Fivoriambe” tamin’ny 25 Oktobra 1795. Naharitra herintaona monja ny “Fampihorohoroana” roa tamin’ny 1793 sy 1794. Teo anelanelan’ny 20 Aprily 1792 sy 25 Oktobra 1795, dia hitako mazava tsara fa io vanim-potoana misy “ *telo andro sy tapany* ” io dia naminany na “telo sy tapany” tena taona. Heveriko anefa fa mitondra hafatra ara-panahy koa ny faharetany. Io fe-potoana io dia maneho ny antsasaky ny herinandro, izay mety hiteraka fanoharana momba ny fanompoan’i Jesosy Kristy teto an-tany izay naharitra “telo andro sy tapany ara-paminaniana” ary nifarana tamin’ny fahafatesan’ny Mesia Jesosy Kristy. Ampitahain’ny Fanahy amin’ny asan’ny Baiboly ny “ *vavolombelona roa* ”, izay nihetsika sy nampianatra ihany koa talohan’ny nandoroana azy teo amin’ny Place de la Révolution any Paris. Amin’ny alalan’io fampitahana io, ny Baiboly dia io finoana io, izay mifandray amin’i Jesosy Kristy, izay nohomboana indray tamin’ny hazo fijaliana sy “ *nolevonina* ” araka ny voalaza ao amin’ny Apok. 1:7. Nampihorohoro ny Frantsay ny tondra-drano. Ankoatra izany, taorian’ny namonoany an’i Maximilien Robespierre, mpitarika ny Fivoriamben’ny mpandatsa-drà, sy ny namany Couthon sy Saint-Just, dia nijanona ny famintinana sy ny famonoana ho faty. Ny Fanahin’Andriamanitra dia namoha ny hetaheta arapanahin’ny olona ary ny fampiharana ny fivavahana dia lasa ara-dalàna indray, ary indrindra fa afaka. Nipoitra indray ilay "fahatahorana an'Andriamanitra" mahasambatra ary niharihary indray ny fahalianana amin'ny Baiboly fa mandrapahatongan'ny faran'izao tontolo izao dia hiady sy hifaninana amin'ireo boky filozofika nosoratan'ny mpandinika malalaka izay ny modely grika no loha laharana. ny endriny isan-karazany.

Andininy 12: “ *Ary nandre feo avy tany an-danitra izy roa lahy nanao taminy hoe: Miakara aty; Ary niakatra ho any an-danitra tao anatin'ny rahona ireo; ary nahita azy ny fahavalony.* »

Io fanambarana avy amin’Andriamanitra io dia mihatra amin’ny “ *vavolombelona roa* ” ao amin’ny Baiboly taorian’ny 1798.

Mbola mitohy ny fampitahana amin’i Jesosy, satria izy no hitan’ny olom-boafidiny (taorian’i Elia mpaminany) niakatra tany an-danitra teo imason’izy ireo. Kanefa, ho setrin’izany, dia hanao toy izany koa ireo olom-boafidiny amin’ny

fotoana farany. Ny fahavalony koa dia hahita azy ireo hiakatra any an-danitra ao amin'ny rahona izay hitarihan'i Jesosy azy ireo hanatona Azy. Mitovy ihany ny fanohanana omen'Andriamanitra ny asany, ho an'i Jesosy Kristy, olom-boafidiny, ary ao anatin'io tontolon'ny Revolisiona Frantsay io, dia ny Baiboly taorian'ny 1798. Mba hanamafisana ny fiakaran'ny faharetan'ny "1260 andro" -taona, ao amin'ny *faminaniana* . 1799, maty nigadra tany Valence-sur-Rhône ny Papa Pie VI, ka izany no nahatonga, teo anelanelan'ny 1843-44 sy 1994, dia nisy fe-potoam-piadanana maharitra 150 taona nambara mialoha tamin'ny endrika "dimy volana" ao amin'ny Apo.9 : 5-10 . . Ny fahafatesan'i Louis XVI, ny fampitsaharana ny fanjakan'ny mpanjaka, ary ny fahafatesan'ny papa voafonja iray dia mahafaty ny tsy fandefarana ara-pivavahana nataon'ny "*bibidia miakatra avy amin'ny ranomasina* " ao amin'ny Apok. 13:1-3. Ny Concordat of the Directory dia manasitrana ny feriny saingy tsy mahazo tombony intsony amin'ny fanohanana'ny mpanjaka rava izy, tsy hanenjika intsony izy mandra-pahatongan'ny andro farany izay hisehoan'ny tsy fandefarana Protestanta amin'ny anarana hoe "ilay bibidia mitsangana amin'ny tany" ao amin'ny Apo . 13:11.

Andininy 13: "*Tamin'izany ora izany dia nisy horohorontany mafy, ka rava ny ampahafolon'ny tanàna; fito arivo no maty tamin'izany horohorontany izany, ary raiki-tahotra ny sisa ka nanome voninahitra an'Andriamanitry ny lanitra.* »

Tamin'io vanim-potoana io (*amin'ity ora ity*) dia tanteraka, tamin'ny endriny ara-panahy, ilay "*horohoron-tany* " efa nambara mialoha tamin'ny fahatanterahan'ny an'i Lisbonne tamin'ny 1755, momba ny foto-kevitra ny "*tombo-kase fahenina* " ao amin'ny Apôk. 6:12. Araka ny Fanahin'Andriamanitra, dia namoy "*ampahafolon'ny* " mponina tao Parisy . Mety hisy heviny hafa koa anefa izany, araka ny Dan. 7:24 sy Apok. 13:1, ny ampahafolon'ny "*tandroka folo* " na ny fanjakana kristiana tandrefana eo ambanin'ny Katolika papaly romanina. Lavo tao amin'ny tsy finoana an'Andriamanitra i Frantsa, izay noheverin'i Roma ho "zanakavavimatoan'ny Eglizy Katolika Romana", ka tsy nety nanohana azy, ary tonga hatramin'ny famongorana ny fahefany. Ny ^{trompetra} faha-4 dia nanambara izany hoe: "*voadona ny ampahatelon'ny masoandro* "; Ny hafatra hoe "*Fito arivo lahy no maty tamin'ity horohoron-tany ity* " dia nanamafy an'ilay zavatra tamin'ny filazana hoe: "*lehilahy* " mpivavaka (*fito* : *fanamasinana ara-* pivavahana tamin'izany fotoana izany) no maty tamin'io horohorontany ara-politikan'ny fiaraha-monina io.

Andininy faha-14: "*Lasa ny loza faharoa. Indro, avy faingana ny loza fahatelo* ".

Noho izany, ny fandatsahan-dra mafy dia namelona indray ny fahatahorana an'Andriamanitra, ary nitsahatra ny "Fampihorohoroana", nosoloina ny fanjakan'i Napoléon I ilay "*voromahery* " nanambara ny "*trompetra* " telo farany , ny "*fahoriana lehibe*" telo. » ho an'ny mponina. ny tany. Raha jerena fa nanaraka ny Revolisiona Frantsay nanomboka tamin'ny 1789 ka hatramin'ny 1798 ilay fanambarana, dia tsy afaka mahakasika azy mivantana ny "*loza faharoa* " voalaza ao amin'ny andininy faha-14. Fa ho an'ny Fanahy, izany no fomba ilazana antsika fa hisy endrika vaovaon'ny Revolisiona Frantsay hiseho alohan'ny fiverenan'i Jesosy Kristy. Kanefa, araka ny Apok. 8:13, ny "*loza faharoa* " dia mazava tsara

mikasika ny lohahevitra ny ^{faha-6}. Ny *trompetra* ao amin'ny Apok. 9:13, izay marina indrindra, dia “ *hamono ny ampahatelon'ny olona* ” alohan'ny hiverenan'i Jesosy Kristy hamaly ny fanamelohana tsy ara-drariny an'ireo mpanompony masina mahatoky amin'ny fandranganana ny fahavalony mety maty, dia ireo mpikomy farany. Azontsika takarina fa toy ny famonoana nateraky ny Revolisionera Frantsay, Andriamanitra dia mandamina ny famonoana ny Ady Lehibe Fahatelo, amin'ity indray mitoraka ity nokleary, izay hampihena be ny isan'ny mponin'ny tany, alohan'ny hamongorana azy. niseho tany am-boalohany “ *hantsana* ”, taorian'ny fandravana farany nataon'i Jesosy Kristy.

Ny dikan'ny hoe “ *loza faharoa* ” dia mampifandray ny *trompetra fahefatra* amin'ny *trompetra fahenina* noho ny antony ara-panahy. Ny firafitry ny Apokalypsy dia manasaraka ny fotoan'ny vanim-potoana kristiana ho fizarana roa. Amin'ny voalohany, ny “ *loza* ” dia manasazy ireo meloka voasazy alohan'ny 1844 ary amin'ny faharoa, ireo voasazy taorian'ny 1844, talohan'ny faran'izao tontolo izao. Ankehitriny, ireo asa fanasaziana roa ireo dia samy manana ny hevitra ny nomen'Andriamanitra ny sazy fahefatra nataony, ao amin'ny Levitikosy 26:25 : “ *Handefasako sabatra hamaly ny fanekeko .*” Ny sazy voalohany dia nihatra tamin'ny olona **izay tsy nandray** ny hafatry ny Fanavaozana, ny asa nomanin'i Jesosy ho an'ny olom-boafidiny, ary ny faharoa, tamin'ireo izay tsy namaly ny fitakian'Andriamanitra **mba hamita** izany Fanavaozana izany nanomboka tamin'ny 1843. izay namboarin'Andriamanitra io Fanavaozana maharitra maharitra io dia haseho mandra-pahatongan'ny ora hifaranan'ny fotoan'ny fahasoavana.

Amin'ny fandraisana ireo zavatra sy asa nomen'Andriamanitra an'ireo lehilahy tamin'ny Revolisiona Frantsay nanomboka tamin'ny 1789 ka hatramin'ny 1795, dia hitantsika ireo izay azony lazaina amin'ireo lehilahy tandrefana amin'ny andro farany. Mitovy amin'izany ny fanamavoana, ny faharatsiana ary ny fankahalana ireo ôrdônansy ara-pivavahana sy ireo izay mampianatra izany; fihetsika izay vokatry ny fivoaran'ny siansa sy ny teknolojia miavaka amin'izao fotoana izao. Nandritra ireo taona nisian'ny fandriampahalemana, ny tsy finoana an'Andriamanitra sy ny fivavahan-diso no nifehy ny tontolo tandrefana. Noho izany dia manana antony marim-pototra hanolorana antsika, ho an'ity lohahevitra ity, ny famakiana indroa Andriamanitra; ny fitondran-tenan'ireo “ *tafavoaka velona* ” izay mahatonga ny fahasamihafana lehibe eo amin'ny vanim-potoana revolisionera sy ny fotoana siantifika amin'ny andro farany amin'ny olombelona. Mba hazava kokoa, araka ny Apok. 11:11 ka hatramin'ny 13 , dia *nibebaka ireo “tafavoaka velona”* tamin'ny vakiteny voalohany momba ny “ *trompetra fahefatra* ” , fa ireo “*tafavoaka velona* ” tamin'ily faharoa kosa momba ny “ *trompetra fahenina* ” dia *nibebaka . tsy ,*” araka ny Apok. 9:20-21.

loza lehibe ” fahatelo (ho an'ny mpanota): Ny fiverenan'i Kristy Mpanatsara ny voninahitra

Andininy faha-15: “ *Nitsoka ny anjely fahafito. Ary nisy feo mahery tany an-danitra nanao hoe: Ny fanjakana amin'izao tontolo izao dia efa natolotra ho an'ny Tompontsika sy ny Kristiny; ary hanjaka mandrakizay mandrakizay Izy. »*

Ny foto-kevitra farany amin'ny toko dia ny momba ny “ *trompetra fahafito* ” izay mampahatsiahy anareo, ny fotoana izay hisehoan'ily Andriamanitra Mpamorona tsy hita maso amin'ny mason'ny fahavalony manamafy ny Apo.1:7 hoe: “ *Indro, avy Izy miaraka amin'ny ny rahona sy ny maso rehetra hahita izany; na dia ireo nanindrona azy aza.* ” " *Ireo izay nandefona Azy* ", izay nanindrona an'i Jesosy, dia fahavalony tamin'ny vanim-potoana rehetra tamin'ny vanim-potoana kristianina, anisan'izany ny an'ny farany. Nandefona Azy izy ireo, nanenjika ny mpianany nahatoky, izay nanambarany hoe: “ *Araka izay efa nataonareo tamin'ny anankiray amin'ireto rahalahiko kely indrindra ireto no nataonareo tamiko (Mat.25:40).* Avy any an-danitra dia misy feo mahery mifofofofa mankalaza ny hetsika. Ireo no an'ireo mponin'ny lanitra izay efa nilaza ny tenany ho nankalaza ny fandroahana ny devoly sy ny demoniany avy tany an-danitra tamin'ny alalan'i Kristy mpandresy, antsoina hoe “ *Mikaela* ” ao amin'ny Apok. 12:7 ka hatramin'ny 12. Mandray anjara amin'ny fifalian'ny voafidim-bahoaka, nafahana sy nandresy tamin'i Jesosy Kristy indray. Hitsahatra ny tantaran'ny ota teto an-tany noho ny tsy fisian'ny mpanota noravan'ny vavan'i Kristy Andriamanitra. Ny devoly, “ *andrianan'izao tontolo izao* ” araka an'i Jesosy, dia very ny fananany ny tontolo mpanota noravan'Andriamanitra. Hitoetra arivo taona indray eo amin'ny tany lao izy, ka tsy hanisy ratsy na iza na iza, eo am-piandrasana ny fandranganana tanteraka azy amin'ny fitsarana farany miaraka amin'ireo mpanota hafa rehetra izay hatsanganan'Andriamanitra ho amin'izany tanjona izany.

Ny Hasambarana Lehibe any an-danitra an'ireo olom-boafidy navotana tamin'ny ran'i Jesoa Kristy

Andininy 16: “ *Ary ny loholona efatra amby roa-polo, izay nipetraka teo amin'ny seza fiandrianany teo anatrehan'Andriamanitra, dia niankohoka ka nivavaka tamin'Andriamanitra .* ”

Efa niditra ny fanjakana selestialin' Andriamanitra ny olom-boafidy, mipetraka eo amin' ny seza fiandrianana eo anatrehan' Andriamanitra, hanjaka na hitsara ny ratsy fanahy araka ny Apok. 20:4 . Ity andininy ity dia mampahatsiahy ny teny manodidina ny fiandohan'ny lanitra ho an'ny voavotra ao amin'ny Apok. 4. Io andinin-teny io dia mampiseho ny endriky ny fivavahana marina amin'Andriamanitra. Ny fiankohofana, ny mandohalika, ny miondrika, no endrika ara-dalàna avy amin'Andriamanitra.

Andininy 17: “ *Misaotra Anao izahay, Tompo ô, Andriamanitra Tsitoha, izay ankehitriny sy taloha, fa nahazo ny herinao lehibe Hianao ka nahazo ny fanjakanao. »*

Manavao ny fisaorana sy miankohoka eo anatrehan'i Jesosy Kristy, “ *ily Andriamanitra Tsitoha, izay ankehitriny sy taloha* ” “ **ary efa ho avy** ” **ny voavotra**, araka ny nambaran'ny Apok. 1:4. “ *Efa azonao ny herinao lehibe* ” izay nolavinao mba hamonjena ny olom-boafidinao sy hanala ny tambin'ny fahotany tamin'ny fahafatesanao tamin'ny fanompoanao “ *zanak'ondry* ”; " *Ny Zanak'ondrin'Andriamanitra izay manaisotra ny fahotan'izao tontolo izao .* " “ *Nahazo ny fanjakanao* ” ianao ; ny teny manodidina naroso dia ny toerana nitondran'ny Fanahy an'i Jaona ao amin'ny Apok. 1:10; ny tantaran'ny

Fiangonan'i Kristy teto an-tany dia efa lasa. Amin'izao dingana izao, ny " *fivoriana fito* " dia ao ambadiky ny olom-boafidy. Ny fanjakan'i Jesosy, izay antenain'ny finoan'ny olom-boafidy, dia tonga zava-misy.

Andininy 18: " *Tezitra ny firenena; ary tonga ny fahatezeranao, ary tonga ny fotoana hitsarana ny maty, hamaly soa ny mpaminany mpanomponao sy ny olona masina sy izay matahotra ny anaranao, na kely na lehibe, ary handringana izay manimba ny tany.* »

Hitantsika ao amin'ity andininy faha-18 ity ny fampahalalana tena ilaina mikasika ny filaharan'ireo fisehoan-javatra nambara mialoha. Ny 6th *trompetra* maty _ *Ny ampahatelon'ny lehilahy* dia, " *Tezitra ny firenena* ", ary eo imasontsika, amin'ny taona 2020-2021, dia mahita ny antony mahatonga an'io fahasosorana io isika: Covid-19 sy ny fahapotehan'ny toe-karena, ny herisetra Islamika, ary ny fanafihana Rosiana. miaraka amin'ireo mpiara-dia aminy. Taorian'io fifandonana nahatsiravina sy nandrava io, taorian'ny nanambaran'ny " *biby ambonin'ny tany* " ny lalàna Alahady, izany hoe ny fiaraha-miantan'ny Protestanta sy Katolika, izay tafavoaka velona tamin'ny Amerikanina sy Eoropeanina, dia nalatsak'Andriamanitra tamin'izy ireo " *ny loza fito faran'ny fahatezerany* ". voalaza ao amin'ny Apok. 16. Tamin'ny fotoan'ny fahafito dia niseho Jesosy mba hamonjy ny olom-boafidiny sy handringana ny lavo. Avy eo dia tonga ny fandaharana nomanina ho an'ny " *arivo taona* " amin'ny arivo taona fahafito. Any an-danitra, araka ny Apok. 4:1, dia hitranga ny fitsarana ny ratsy fanahy: " *Ary tonga ny fotoana hitsarana ny maty* ". Mahazo ny valim-pitiany ny olona masina: ny fiainana mandrakizay nampanantenain'i Jesosy Kristy ho an'ny olom-boafidiny. Nahazo ny kintan'ny maraina sy ny satroboninahitra nampanantenaina ho an'ny olom-boafidy hita ho mpandresy tamin'ny adin'ny finoana izy ireo tamin'ny farany: " *mba hamaly soa ny mpaminany mpanomponao* ". Tsaroan'Andriamanitra eto ny maha zava-dehibe ny faminania ho an'ny taona rehetra (Araka ny 2 Pet. 1:19) ary indrindra amin'ny andro farany. " *Ny olona masina sy izay matahotra ny anaranao* " dia ireo izay nandray tsara ny hafatr'ireo anjely telo ao amin'ny Apok. 14:7 ka hatramin'ny 13; Ny voalohany amin'ireo dia mampahatsiahy ny fahendrena, dia ny fahatahorana Azy, ny fankatoavana Azy ary ny tsy fanoherana ny didiny, ny hoe: " *Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy* ", amin'ny lafiny maha-Andriamanitra Mpamorona Azy, " *fa tonga ny andro fitsarany; ary miankohofa eo anatrehan'izay nanao ny lanitra sy ny ranomasina sy ny tany ary ny loharano* " .

Andininy 19: " *Ary novohana ny tempolin'Andriamanitra any an-danitra, ka niseho teo amin'ny tempoliny ny fiaran'ny fanekeny. Ary nisy helatra sy feo sy kotrokorana sy horohorontany ary havandra vaventy.* »

Ireo lohahevitra rehetra novoizina ato amin'ity bokin'ny Apokalypsy ity dia mifamatotra amin'io fotoana ara-tantaran'ny fiverenana be voninahitra lehibe an'i Jesoa Kristy Tompontosika masina io. Ity andininy ity dia mikendry ny teny manodidina izay hahatanterahan'ireto lohahevitra manaraka ireto sy hamarana azy:

Apok. 1: Advantista:

Andininy 4: “ *Jaona mamangy ny fiangonana fito any Asia: ho aminareo anie ny fahasoavana sy ny fiadanana avy amin’ ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy, ary avy amin’ ny fanahy fito izay eo anoloan’ ny seza fiandrianany,* »

Andininy 7: “ *Indro, avy amin’ ny rahona Izy. Ary ny maso rehetra hahita izany, na dia izay nandefona azy aza; ary hisaona Azy ny firenena rehetra ambonin’ ny tany. Eny. Amena!* »

Andininy 8: “ *Izaho no Alfa sy Omega, hoy Jehovah Tompo, Ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy, dia ny Tsitoha.* »

Andininy 10: “ *Efa voatsindrin’ ny Fanahy aho tamin’ ny andron’ i Jehovah, ary nandre feo mahery teo ivohoko aho, toy ny feon’ ny trompetra.* ”

Apo.3: Ny fivoriambe fahafito: faran’ ny vanim-potoana “ Laodikia ” (= olona nitsara).

Apok.6:17: Ny andro lehiben’ ny fahatezeran’ Andriamanitra amin’ ny olombelona mpikomy “ fa tonga ny andro lehiben’ ny fahatezerany, ka iza no mahajanona? »

Apo.13: “ *ilay bibidia mitsangana avy amin’ ny tany* ” (fiarahamiantana protestanta sy katolika) sy ny lalàna momba ny alahady; Andininy 15: “ *Ary navela hamelona ny sarin’ ny bibidia izy, mba hiteny ny sarin’ ny bibidia, ary hovanoina izay rehetra tsy miankohoka eo anoloan’ ny sarin’ ny bibidia.* »

Apo.14: Ny foto-kevitra roa momba ny “ *fijinjana* ” (fahataperan’ izao tontolo izao sy ny fampakarana ny olom-boafidy) sy ny “ *fiotazam-boaloboka* ” (famonoana ireo mpiandry sandoka nataon’ ireo mpanara-dia azy voafitaka sy voafitaka).

Apok.16: Andininy faha-16: “ ny andro lehiben’ ny ady Haramagedona ”

Ao amin’ io andininy faha-19 io, dia hitantsika ny raikipohy fototra amin’ ny fitsabahan’ Andriamanitra mivantana sy hita maso, “ *ary nisy helatra, feo, kotrokorana, horohoron-tany* ”, izay voalaza ao amin’ ny Apok. 4:5 sy 8:5. Fa eto ny Fanahy dia manampy “ *sy havandra vaventy* ”; “ *Havandra* ” izay mamarana ny foto-kevitra ny fahafito amin’ ireo “ *loza fito farany* ” ao amin’ ny Apok. 16:21.

Ny tontolon’ ny fiverenan’ i Jesoa Kristy àry dia voamariky ny lohahevitra ny Advantista farany izay mitondra amin’ ity indray mitoraka ity , amin’ ny lohataonan’ ny taona 2030, ny tena famonjena natolotra ho an’ ny olom-boafidy, azo tamin’ ny ra nalatsak’ i Jesosy Kristy. Io no ora hifanandrinany amin’ ireo mpikomy izay miomana hamono ny olom-boafidiny izay mandà ny Alahady Romana sy mitandrana ny tsy fivadihany amin’ ny Sabata nohamasin’ Andriamanitra hatramin’ ny herinandro voalohany namoronany izao tontolo izao. Ny “ *tombo-kase fahenina* ” ao amin’ ny Apok. 6 dia mampiseho ny fitondran-tena sy ny fahasorenan’ ireo mpikomy azon’ ny Tompo tamin’ ny famonoana niniana natao tamin’ ireo olom-boafidiny voatahy sy malalany.

Miresaka momba ny tsy fitovian-kevitra ao amin'io andininy faha-19 io ny momba ny lalàn'Andriamanitra voatahiry ao amin'ny “*fiaran'ny vavolombelona*” ao amin'ny toerana masina indrindra amin'ny tabernakely sy ny “*tempoly*” hebreo . Ny sambofiara dia manana ny lazany sy ny fahasinanany avo dia avo, raha tsy misy ny vato fisaka misy ny lalàna voasokitra tamin'ny rantsan-tànan'Andriamanitra mihitsy, teo anatrehan'i Mosesy mpanompony mahatoky. Ny Baiboly dia mamela antsika hahatakatra ny antony mahatonga ny horohoron'ny mpikomy amin'ny fotoana fiverenan'i Jesosy Kristy. Fa izao no ambaran'ny andininy faha-1 ka hatramin'ny faha-6 amin'ny Salamo faha-50:

Salamo nataon'i Asafa. Andriamanitra, Andriamanitra, IaHWéH, no miteny sy miantso ny tany, hatramin'ny fiposahan'ny masoandro ka hatramin'ny filentehan'ny masoandro. Avy any Ziona, hatsaran-tarehy tonga lafatra, no iposahan'Andriamanitra. Tonga Izy, ry Andriamanitsika, ka tsy hangina; misy afo mandevona eo anoloany, ary tafio-drivotra mahery no manodidina azy . Mitaraina amin'ny lanitra ambony sy amin'ny tany Izy, mba hitsara ny olony hoe: Angony ho etỳ amiko ny olona mahatoky, izay nanao fanekena tamiko tamin'ny fanatitra. - Ary ny lanitra hanambara ny fahamarinany , fa Andriamanitra no Mpitsara. »

Ao anatin'ny tontolon'ny fampihorohoroana, ireo mpikomy dia hahita ny lahatsoratra ny fahefatra amin'ny didy folon'Andriamanitra aseho eny amin'ny lanitra amin'ny litera mirehitra. Ary amin'ny alalan'io asa masina io, dia ho fantatr'izy ireo fa manameloka azy ireo ho amin'ny *fahafatesana voalohany* sy *faharoa Andriamanitra* .

Io andininy farany amin'ny foto-kevitra ny “*trompetra fahafito*” io dia mampiharihary sy manamafy ny maha zava-dehibe omen'Andriamanitra ny lalàny nohanin'ny Kristianisma diso mpikomy. Nohamavoina ny lalàn'Andriamanitra noho ny filazana fa fanoherana ny lalàna sy ny fahasoavana. Izany fahadisoana izany dia vokatra ny fandikana diso ny teny nataon'ny apostoly Paoly tao amin'ny taratasiny. Koa eto aho dia hanafoana ny fisalasalana amin'ny fanomezana fanazavana mazava sy tsotra. Ao amin'ny Rom.6, Paoly dia mampifanohitra ny “*ao ambanin'ny lalàna*” amin'ireo “*ao ambanin'ny fahasoavana*” raha tsy noho ny toe-javatra nisy tamin'ny fotoany izay nanombohan'ny fanekena vaovao. Amin'ny alalan'ilay raikipohy hoe “*eo ambanin'ny lalàna*”, izy dia manondro ireo Jiosy tao amin'ny fanekena taloha izay mandà ny fanekena vaovao miorina amin'ny fahamarinana lavorary nataon'i Jesosy Kristy. Ary izy no manendry ireo olom-boafidy izay miditra amin'ity fifanarahana vaovao ity amin'ny alàlan'ny lamina “*miaraka amin'ny lalàna*”. Fa izany no soa entin'ny fahasoavana, amin'ny anaran'i Jesoa Kristy, ao amin'ny Fanahy Masina, manampy ny olom-boafidiny sy mampianatra azy ho tia sy hankatò ny lalàn'Andriamanitra masina. Rehefa nankatò azy izy, dia “*ao amin'ny lalàna*” ary “*eo ambanin'ny fahasoavana*”, dia tsy “*eo ambanin'ny lalàna*” koa izy. Tsaroako indray fa i Paoly dia nilaza ny amin'ny lalàn'Andriamanitra fa “*masina izany, ary marina sy tsara ny didy*”; izay zaraiko aminy ao amin'i Jesoa Kristy. Raha nanameloka ny fahotana i Paoly, tamin'ny fikasana handresy lahatra ny mpamaky azy fa tsy tokony hanota intsony izy ireo raha mbola ao amin'i Kristy, ireo mpikomy maoderina dia mampiasa ny andinin-tenyny hanoherana azy amin'ny fanaovana

an'i Jesosy Kristy, izay lazain'izy ireo fa ho "mpanompon'ny ota" niorina tamin'i Roma tamin'ny 7 Martsa 321. Raha nanambara toy izao i Paoly ao amin'ny Gal.2:17: " *Fa raha mitady hohamarinina ao amin'i Kristy isika, raha ny tenantsika no hita fa mpanota , moa ho mpanompon'ny ota va Kristy? Lavitra izany! » Andeha hojerentsika ny maha-zava-dehibe ny fahitsiana, " lavitra izany ", izay manameloka ny fiheverana ara-pivavahana ny finoana Kristiana mikomy maoderina diso, ary izany dia nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, ny daty nidiran'ny " *fahotana* " romana tao amin'ny finoana Kristiana tandrefana sy tatsinanana noho ny fahefan'ny emperora romanina mpanompo sampy, Constantin I.*

Amin'io toe-javatra misy ny " *trompetra fahafito* " io, dia tapitra ny enina arivo taona voalohany natokana ho an'ny olom-boafidiny teto an-tany, tamin'ny tetikasany manontolo nandritra ny fito arivo taona. Misokatra avy eo ny arivo taona fahafito, na " *arivo taona* " ao amin'ny Apok. 20, natokana ho an'ny fitsarana selestialy ny mpikomy amin'ny alalan'ny olom-boafidy navotan'i Jesosy Kristy, ny lohahevitry ny Apok.4.

Apokalypsy 12: Ny drafitra afovoany lehibe

**Ilay vehivavy - Ilay Romana mpanafika - Ilay vehivavy tany an'efitra -
Parenthesis: ady tany an-danitra - Ilay vehivavy tany an'efitra - Ny
Reformasiona - Tsy mino an'Andriamanitra -
Ny Advantista sisa**

Ilay vehivavy mpandresy, ampakarin'i Kristy, Zanak'ondrin'Andriamanitra

Andininy 1: “ *Ary nisy famantarana lehibe niseho tany an-danitra: vehivavy voasaron'ny masoandro, ary ny volana no eo ambanin'ny tongony, ary misy satro-boninahitra kintana roa ambin'ny folo no eo amin'ny lohany.* »

Eto indray dia misy lohahevitra maromaro mifandimby amin'ny sary hosodoko na seho maromaro. Ny tabilao voalohany dia maneho ny Fivoriambe voafidy izay handray soa avy amin'ny fandresen'i Jesosy Kristy, Lohan'ny hany, araka ny Efes.5:23. Eo ambanin'ny tandindon'ny “ *vehivavy* ”, ny “ *Ampakarin'i* ” Kristy dia voasaron'ny “ *masoandron'ny fahamarinana* ” ao amin'ny Mal.4:2. Amin'ny fampiharana indroa, “ *ny volana* ” mariky ny haizina dia “ *eo ambanin'ny tongony* ”. Ireo fahavalo ireo dia ara-tantara sy araka ny filaharan'ny fotoana, ny Jiosy ao amin'ny fanekena taloha, ary ny Kristiana lavo, ny Katolika, ny Ortodoksa, ny Protestanta ary ny Advantista, ny vaovao. Eo amin'ny lohany, ny “ *satroboninahitra kintana roa ambin'ny folo* ” dia mampiseho ny fandreseny tamin'ny fifanekena tamin'Andriamanitra, ilay faha-7, tamin'ny olona, ilay 5, izay midika hoe isa 12.

Ilay vehivavy nenjehina talohan'ny fandresena farany

Andininy faha-2: “ *Efa bevohoka izy ka nidradradradra, raha nihetsi-jaza sy nihetsi-jaza.* »

Ao amin'ny andininy faha-2, ny “ *fanaintainan'ny fahaterahana* ” dia miteraka fanenjehana teto an-tany izay nialoha ny fotoanan'ny voninahitra any an-danitra. Io sary io no nampiasain'i Jesosy ao amin'ny Jaona 16:21-22 : “ *Malahelo ny vehivavy raha miteraka, satria tonga ny fotoany; fa rehefa niteraka izy, dia tsy tsaroany intsony ny fahoriana, noho ny hafaliany, satria nisy lehilahy teraka ho amin'izao tontolo izao. Koa ianareo koa dia malahelo ankehitriny; fa hahita anareo indray Aho, dia ho faly ny fonareo, ary tsy hisy hanaisotra ny fifalianareo aminareo.* »

Ilay mpanompo sampy mpanenjika vehivavy: Roma, tanàna lehibe emperora

Andininy 3: “ *Ary nisy famantarana hafa koa niseho tany an-danitra; ary, indro, ilay dragona mena lehibe, manan-doha fito sy tandroka folo, ary misy diadema fito amin'ny lohany.* »

Ny andininy faha-3 dia manondro ny mpanenjika azy: ny devoly, mazava ho azy, fa miasa amin'ny alalan'ny herin'ny nofo eto an-tany izay manenjika ny olom-boafidy, araka ny sitrapony. Amin'ny hetsika ataony dia mampiasa paikady roa mifanesy izy; ny an'ny “ *dragona* ” sy ny an'ny “ *menarana* ”. Ny voalohany, ny an'ny “ *dragona* ”, dia ny fanafihana an-kalamanjana nataon'ny Romanina mpanjaka mpanompo sampy. Hitantsika araka izany ireo tandindona efa hita ao amin'ny Dan.7:7 izay nisehoan'i Roma tamin'ny endriky ny biby goavam-be fahefatra nanana “ *tandroka folo* ”. Ny teny manodidina ny mpanompo sampy dia manamafy ny fisian'ireo “ *diadema* ” izay apetraka eto amin'ny “ *loha fito* ”, izay mariky ny tanàna romana araka ny Apo.17. Mendrika ny hojerentsika tanteraka io

fahitsiana io, satria manondro amintsika, isaky ny aseho io sary io, amin'ny toerana misy ny " *tiaras* ", ny toe-javatra ara-tantara nambara mialoha.

Ny mpanenjika ara-pivavahana ny vehivavy: Papaly Catholic Rome

Andininy 4: “ *Ny rambony dia nisintona ny ampahatelon'ny kintana eny amin'ny lanitra ka nazerany ho amin'ny tany. Ary ilay dragona nitsangana teo anoloan'ilay vehivavy efa teraka mba handrapaka ny zanany, raha vao teraka izy.* »

Ity andininy ity dia mitondra, eo ambanin'ny marika vaovao, ny hafatra ao amin'ny Apok. 11: 1 ka hatramin'ny 3 izay nanomezan'Andriamanitra fahefana an'i Roma papaly, eo ambanin'ny lohateny hoe " *tsorakazo* ", " *hanitsakitsaka ny tanàna masina mandritra ny 42 volana* ".

Ao amin'ny Daniela, ny “ *tandroka folo* ” tamin'ny empira romana dia nandimby ny “ *tandroka kely* ” papaly (nanomboka tamin'ny 538 ka hatramin'ny 1798). Io fifandimbiasana io dia voamarina eto amin'ny Apok. 12, eo amin'ny andininy faha-4.

Ny teny hoe " *rambo* " izay mikendry ny diso " *mpaminanivavy Jezebelà* ” ao amin'ny Apok. 2:20, dia mampiseho an'io fifandimbiasan'ny Romana ara-pivavahana papaly kristiana sandoka io. Ny fiampangana voalaza ao amin'ny Dan. 8:10 dia nohavaozina eto. Ireo niharan'ny hafetsen-dratsy sy ny fanangoleny, izay mendrika ny “ *menarana* ” ao amin'ny Genesisy, dia voahitsakitsaka eo ambanin'ny marika famantarana ny “ *kintana eny amin'ny lanitra* ” na, eo ambanin'ny anaram-boninahitra hoe “ *olon'ny fanjakan'ny lanitra* ” izay nolazain'i Jesosy tamin'ny mpianany. . " *Ny ankolafy fahatelo dia taritina amin'ny fianjerany* ." Ny fahatelo dia tsy voatonona noho ny heviny ara-bakiteny, fa, toy ny hatraiza hatraiza ao amin'ny faminania, dia ampahany lehibe amin'ny fitambaran'ny isan'ny Kristianina nozahana. Mety hihoatra ny ampahatelon'ny ara-bakiteny mihitsy aza ireo niharam-boina.

Andininy 5: “ *Niteraka zazalahy izy, izay hanapaka ny firenena rehetra amin'ny tehim-by. Ary ny zanany nakarina ho any amin'Andriamanitra sy ho any amin'ny seza fiandrianany.* »

Amin'ny fampiharana roa sosona, ilay faminania dia mampahatsiahy ny fomba niady tamin'ny asan'ny Mesia hatramin'ny nahaterahany ka hatramin'ny nahafatesany nandresy. Fa io fandresena io dia ny an'ny lahimatea izay hahomby amin'izay rehetra voafidiny, mba hanohy ny ady iray ihany mandra-pahazo ny fandresena farany. Amin'izay fotoana izay, rehefa mandray vatana selestialy izy ireo, dia hizara amin'izany, ny fitsarana ny ratsy fanahy, ary eo izany, fa miaraka, “*dia hiandry ny firenena amin'ny tehim-by* ” izy ireo, izay hanome ny didimpitsarana momba ny “ *fijalian'ny ny fahafatesana faharoa* ” amin'ny fitsarana farany. Ny fanandraman'i Kristy sy ny an'ny olom-boafidiny dia mitambatra ho traikefa iraisana iray, ary ny endrik'ilay “*zaza nakarina ho any amin'Andriamanitra sy ny seza fiandrianany*”, noho izany, ho any an-danitra, dia ny “fanafahana” ny olom-boafidy eto an-tany. hotanterahina amin'ny 2030, amin'ny fiverenan'i Kristy mpamaly faty. Hovonjena amin'ny “ *fahorian'ny fiterahana* ”. Ny *zaza* no tandindon'ny fiovam-po kristiana tena nahomby sy mpandresy.

Andininy 6: “ Ary ravehivavy dia nandositra nankany an-efitra, izay nisy fitoerana namboarin’Andriamanitra, mba hovelomina any mandritra ny enimpolo amby roan-jato amby arivo andro. »

Ny Antenimiera nenjehina dia milamina sy tsy misy fiadiana, ny Baiboly irery ihany no fiadiany, ny tenin’Andriamanitra, ny sabatry ny Fanahy, ka tsy afa-mandositra eo anoloan’ireo mpanafika azy. Ny andininy faha-6 dia mampahatsiahy ny fotoana nanjakan’ny papa nanenjika nandritra ny “ 1260 andro ” ara-paminaniana, na 1260 taona marina araka ny fehezan-dalànan’ny Ezé.4:5-6. Ho an’ny finoana kristiana io fotoana io dia fotoam-pitsapana mangirifiry naroso tamin’ny filazana ny teny hoe “ *efitra* ” izay “tarihin’Andriamanitra”. Miaramijaly amin’ireo “ *vavolombelona roa* ” ao amin’ny Apok. 11:3 àry izy. Ao amin’ny Dan. 8:12, ity fehezan-teny avy amin’Andriamanitra ity dia novolavolaina toy izao: “ *Ny miaramila dia natolotra ho amin’ny mandrakizay noho ny ota* ”; ny fahotana vita tamin’ny fandoazana ny fanajana ny andro fitsaharana sabata nanomboka ny 7 martsa 321.

Fanokafana ny fononteny: ady eny an-danitra

Andininy 7: “ *Ary nisy ady tany an-danitra. Niady tamin’ily dragona i Mikaela sy ny anjeliny. Ary niady ny dragona sy ny anjeliny,*

Ny fampakarana ny olo-masina nambara dia mendrika ny fanazavana izay atolotry ny Fanahy antsika amin’ny karazana fononteny. Ho tanteraka izany noho ny fandresen’i Jesosy Kristy ny ota sy ny fahafatesana. Nohamafisina izany fandresena izany taorian’ny fitsanganany tamin’ny maty, fa ny Fanahy kosa dia manambara amintsika eto ny vokatr’izany ho an’ireo mponin’ny lanitra izay nanosotra ny sorony tamin’ny demonia sy Satana mihitsy mandraka ankehitriny.

Tena zava-dehibe : io ady eny amin’ny lanitra izay tsy hitan’ny mason’olombelona io dia manazava ny hevitra ny teny saro-pantarina nolazain’i Jesosy fony Izy tetỳ an-tany. Hoy i Jesosy ao amin’ny Jaona 14:1-3: “ *Aza malahelo ny fonareo. Minoa an’Andriamanitra, ary minoa Ahy. Misy trano maro ao an-tranon’ny Raiko. Raha tsy izany dia efa nilaza taminao aho. hamboatra fitoerana ho anareo Aho* . Ary rehefa handeha **hamboatra fitoerana ho anareo Aho**, dia ho avy indray ka hitondra anareo ho any amiko, ka izay itoerako no hitoeranareo koa. » Ny dikan’ny hoe “ fiomanana ” an’io “ toerana ” io dia hiseho eo amin’ny andininy manaraka.

Andininy 8: “ *Nefa tsy nahery izy, ary tsy hita tany an-danitra intsony **ny fitoerany**.* »

Tsy misy ifandraisany amin’ny ady eto an-tany ity ady selestialy ity; tsy miteraka fahafatesana avy hatrany izany, ary tsy mitovy ny toby roa mifanandrana. Ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe, izay mampiseho ny tenany amin’ny endrika manetry tena sy maha-mpirahalalahiana an’ny arkanjely “ *Michael* ”, dia ilay Andriamanitra Tsitoha izay tokony hiankohoka sy hankatoavin’ny zavaboariny rehetra eo anatrehany. Satana sy ny demoniany dia ireo zavaboary mpikomy, izay tsy mankatò afa-tsy ao anatin’ny fanerena, ary farany, dia tsy afaka ny hanohitra sy terena hankatò, rehefa nandroaka azy ireo hiala ny lanitra tamin’ny alalan’ny heriny Andriamanitra lehibe. Nandritra ny fanompoany teto an-tany, dia natahotra an’ireo anjely ratsy nankatò azy i Jesosy, ary nanambara fa

izy tokoa no “ *Zanak’Andriamanitra* ” tamin’ ilay tetikasan’Andriamanitra, ka nanonona azy.

Ao amin’io andininy io ny Fanahy dia mamaritra hoe: “ *Tsy hita any an-danitra intsony ny fitoerany* ”. Tsy maintsy navotsotra io “ *toerana* ” nonenan’ireo mpikomy selestialy tao amin’ny fanjakan’Andriamanitra mba “*hodiovina*” sy “ *voaomana* ” handray ny olom-boafidin’i Kristy amin’ny andro hiadiany farany amin’ireo mpikomy eto an-tany ity fanjakana selestialy ity mandritra ny fiaviany. amin’ny voninahitra. Amin’izay fotoana izay, rehefa mitondra ny olom-boafidiny hiaraka Aminy, dia “ ho eo aminy mandrakariva ireo, na aiza na aiza misy Azy ” na, any amin’ny lanitra voadio izay “ *voaomana* ” handray azy ireo. Ny ampahany amin’ny tany amin’izay dia ho lao, araka ny nambaran’ny teny hoe “ *lalina* ” hatramin’ny Gen. 1:2. Eo amin’ny fahazavan’ity ady ity, dia hazava ny tetikasa famonjena avy amin’Andriamanitra ary ny teny fototra tsirairay ao amin’ny drafiny dia manambara ny heviny. Toy izany no nitranga tamin’ireo andininy voatonona ao amin’ny Heb.9:23: “ *Koa dia nilaina izany, satria ny zavatra any an-danitra dia tokony hodiovina toy izao, na ny zavatra any an-danitra aza no tena tsara noho ireny.* » Noho izany, ny “ fanatitra tsara indrindra ” nilaina dia ny fahafatesan’ny Mesia an-tsitraro ny Mesia nantsoina hoe Jesosy, natolotra mba hanonerana ny fahotan’ny olom-boafidiny, fa ambonin’izany rehetra izany, dia ny hahazoan’ny zavaboariny sy ho an’ny tenany ny zo ara-dalàna hanameloka. ho faty ireo mpikomy selestialy sy terestrialy. Tamin’izany fomba izany no “ *nadiovina* ” ny “ *toerana masin’Andriamanitra any an-danitra*”, ary avy eo, amin’ny fiverenan’i Kristy mpandresy, dia ny fihodinan’ny tany izay notendreny ho “fitoeran-tongony ” fa tsy ho “fitoeran-tongony”. fitoerana masina” ao amin’ny Isa.66:1-2: “ *Izao no lazain’i Jehovah: Ny lanitra no seza fiandrianako, ary ny tany no fitoeran-tongotra . Inona no trano azonao atao ho ahy, ary aiza no homenao ahy hitoerana? Izany rehetra izany no nataon’ny tanako, ka efa nisy avokoa, hoy Jehovah. Izao no hojereko: izay mijaly sady malemy fanahy, dia izay matahotra ny teniko.* » ; na, araka ny Ezek.9:4, ny amin’ny “ *izay misento sy mitaraina noho ny fahavetavetana* ” natao.

Andininy 9: “ *Ary nazera ilay dragona, dia ilay menarana ela, izay atao hoe devoly sy Satana, izay mamitaka ny tany rehetra; dia nazera tamin’ny tany izy, ary ny anjeliny koa niaraka nazera taminy.* »

Ny zavaboary any an-danitra no voalohany nandray soa tamin’ny fanadiovana ara-panahy nataon’i Kristy mpandresy. Nandroaka ny devoly sy ny demoniany avy tany an-danitra izy, izay “ *nazera* ” nandritra ny roa arivo taona teto an-tany. Fantatry ny devoly àry ny “*fotoana* ” sisa tavela ho an’ny tenany manokana sy ny demoniany mba hanohitra ny olo-masina voafidy sy ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra.

Fanamarihana : Tsy vitan’ny hoe naneho ny toetran’Andriamanitra tamin’ny olombelona i Jesosy, fa nasehony koa io toetra mahatahotra io, dia ny devoly izay tsy noresahina firy tamin’ny fanekena taloha, ka saika tsy noraharahainy. Hatramin’ny fandresen’i Jesosy tamin’ny devoly, dia nihamafy ny ady teo amin’ny toby roa noho ny fameren’ny demonia izay miaina amin’ny fomba tsy hita maso ankehitriny eo amin’ny olombelona eto an-tany sy manerana

ny refy eto an-tany izay ahitana ny planeta sy ny kintan'ny lanitra. Ireo ihany no extra-terrestrials amin'ny refy eto an-tany.

Tsy maintsy mampahatsiahy anao aho fa ny fahatakarana tsara ny tetik'asa famonjena amin'ny ankapobeny momba ny fandaharan'Andriamanitra dia tombontsoa manokana natokana ho an'ny olom-boafidiny. Satria ny finoana diso dia fantatra fa diso foana ny fandikany ny tetikasany. Naseho izany satria ireo Jiosy nanome ny Mesia naminany ao amin'ny Soratra Masina ny amin'ny andraikitry ny hitondra fanafahana ara-nofa, nefa Andriamanitra dia tsy nanao afa-tsy fanafahana ara-panahy; ny ota. Toy izany koa ankehitriny, ny finoana kristiana sandoka dia miandry ny fiverenan'i Jesoa Kristy, ny fananganana ny fanjakany sy ny heriny eto an-tany; zavatra tsy napetrak'Andriamanitra ao amin'ny fandaharany araka ny ampianarin'ny Apokalypsy ara-paminaniny antsika. Mifanohitra amin'izany, ny fiaviany be voninahitra dia hanamarika ny fiafaran'ny fiainan'izy ireo, izay mitoetra ho mpitondra ny fahotany sy ny helony rehetra aminy.

Fantatry ny olom-boafidin'i Kristy fa ny fiainana maimaim-poana dia nanomboka tany an-danitra, ary rehefa vita ny fononteny eto an-tany mba hampisehoana lavorary ny fitiavany sy ny fahamarinany, dia hanalava ny androm-piainan'ny zavaboariny izay mitoetra ho mahatoky any an-danitra sy etỳ an-tany ilay Andriamanitra Mpamorona. mandrakizay amin'ny endriny any an-danitra. Ireo mpikomy any an-danitra sy eto an-tany dia hotsarina sy hofongorana ary hofongorana.

Afaka ny fanjakan'ny lanitra

Andininy 10: “ *Ary nahare feo mahery tany an-danitra aho nanao hoe: Ankehitriny dia tonga ny famonjena sy ny hery sy ny fanjakan'Andriamanitsika ary ny fahefan'ny Kristiny; fa nazera ny mpiampanga ny rahalahintsika, dia ilay niampanga azy teo anatrehan'Andriamanitsika andro aman'alina.* »

Ity “ *Ankehitriny* ” ity dia mikendry ny datin'ny 7, 30 aprily, andro voalohany amin'ny herinandro manaraka ny alarobia 3 aprily, izay nandresen'i Jesosy ny devoly sy ny ota ary ny fahafatesana, rehefa nanaiky ny hazo fijaliana. Tamin'io andro voalohany amin'ny herinandro io, dia hoy izy tamin'i Maria: “ *Aza mikasika ahy; Tsy mbola niakatra tany amin'ny Raiko Aho.* ” Mbola tsy maintsy nambara tamin'ny fomba ofisialy tany an-danitra ny fandreseny, ary nanomboka teo, tamin'ny heriny rehetra avy amin'Andriamanitra, tamin'ny alalan'ny anaran'ny anjely hoe “ *Mikaela* ”, dia hita indray izy, ka nandroaka ny devoly sy ny demoniany tany an-danitra. Tokony homarihintsika ilay teny hoe “ *ilay mpiampanga ny rahalahintsika, dia ilay niampanga azy teo anatrehan'Andriamanitsika andro aman'alina* ”. Izy io dia manambara amintsika ny firalahiana lehibe maneran-tany ao amin'ny tobin'Andriamanitra izay mizara ny fandavany ny tobin'ny mpikomy miaraka amin'ireo olom-boafidin'ny tany. Iza ireo “ *rahalahy* ”? Ny any an-danitra sy ny etỳ an-tany, toa an'i Joba izay natolotra tamin'ny devoly ny ampahany mba hanaporifoana taminy fa tsy mitombina ny “ fiampangany ”.

Andininy 11: “ *Ary izy ireo naharesy azy noho ny ran’ny Zanak’ondry sy ny teny filazana Azy, ary tsy nankamamy ny ainy akory izy, fa natahotra ny fahafatesana.* »

Ny lamina resahina ao amin’io andininy io dia hita ao amin’ny hafatra momba ny vanim-potoanan’i “ *Smyrna* ”, ary io hafatra io dia manondro ny fenitry ny finoana takian’i Jesoa Kristy ho an’ny vanim-potoana rehetra nambara mialoha mandra-piveriny amim-boninahitra.

Ny fandresen’i “ *Mikaela* ”, ilay anarana selestialy an’i Jesosy Kristy, Mpamonjy antsika, dia manamarina ny fanambarany manetriketrika ao amin’ny Mat.28:18 ka hatramin’ny 20: “ *Nanatona Jesosy ka nanao taminy hoe: **Efa nomena Ahy ny fahefana rehetra any an-danitra, eto an-tany**. Koa mandehana hianareo, dia ataovy mpianatra ny firenena rehetra, manao batisa azy ho amin’ny anaran’ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina, ary mampianatra azy hitandrina izay rehetra nandidiako anareo. Ary indro, Izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan’ny fahataperan’izao tontolo izao.* »

Noho izany, tamin’ny fanorenana ny fanekeny voalohany, dia nambaran’Andriamanitra tamin’i Mosesy ny tantaran’ny niandohan’ny haben’ny tany, fa amintsika izay miaina amin’ny andro faran’ny olombelona ihany no anehoany ny fahatakarana ny tetik’asa famonjena amin’ny ankapobeny. fanakatonana ny fononteny ny traikefan’ny fahotana teto an-tany izay haharitra enina arivo taona. Noho izany dia mizara amin’Andriamanitra ny fiandrasana ny fihaonana mandrakizay ho an’ireo olom-boafidiny mahatoky any an-danitra sy eto an-tany. Tombontsoa voafidy ary ny mampifantoka ny saintsika amin’ny lanitra sy ny mponina ao aminy. Ho azy ireo, dia tsy nitsahatra ny liana tamin’izay hiafaran’ny olom-boafidy sy ny tantarantsika eto an-tany, nanomboka tamin’ny famoronana ka hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao, araka ny voasoratra ao amin’ny 1 Kor. 4:9 hoe: “Fa Andriamanitra, amiko izany , dia nanao anay Apostoly ho farany amin’ny olona, ka nohelohina ho faty, satria **izahay dia natao ho fahiratan’izao tontolo izao, na anjely** na olona. »

Miharatsy ny toe-draharaha eto an-tany

Andininy 12: “ *Koa mifalia, ry lanitra sy ianareo izay monina any an-danitra. Lozan’ny tany sy ny ranomasina! Fa nidina ho aminareo ny devoly amin’ny fahatezerana lehibe, satria fantany fa kely ny androny.* »

Ireo “ *mponina any an-danitra* ” no voalohany “ *nifaly* ” tamin’ny fandresen’i Kristy. Fa ny mifanitsy amin’izany fifaliana izany dia ny fitomboan’ny “ *fahoriana* ” ho an’ny “ *mponin’ny tany* ”. Satria fantatr’ny devoly fa voaheloka ho faty amin’ny fahafahana vonjimaika izy, ary “ *kely ny fotoana* ” ananany hanao zavatra manohitra ny drafitry ny famonjena. Ny hetsika natao nandritra ny 2000 taona nataon’ny tobin’ny demonia teto an-tany dia nasehon’i Jesosy Kristy tao amin’ny Apokalypsy na Apokalipsy. Io no lohahevitra ny asa soratako ho anao. Ary nanomboka tamin’ny taona 2018, ireo olom-boafidin’i Jesoa Kristy dia nizara izany fahalalana ny amin’ny faran’ny andro natokana ho an’ny devoly ho an’ny asa famitahana azy; hifarana amin’ny lohataonan’ny taona 2030 izany amin’ny fiverenan’ny Tompony masina amim-boninahitra. Mifarana amin’ny andininy faha-12 ny fononteny amin’io foto-kevitra io.

Famaranana ny fononteny ny ady eny an-danitra

Famerenana ny lohahevitra ny vehivavy mitondra fiara any an'efitra

Andininy 13: “ *Ary rehefa hitan'ily dragona fa nazera tamin'ny tany izy, dia nanenjika ilay vehivavy niteraka ny zazalahy izy.* »

Io fononteny io dia mamela ny Fanahy handray ny lohahevitra ny fitondran'ny papa avy amin'ny andininy faha-6. Ny teny hoe “ *dragona* ” ao amin'io andininy io dia mbola manondro ny devoly, Satana, ny tenany. Saingy ny ady ataony amin'ny “ *vehivavy* ” dia natao tamin'ny alàlan'ny hetsika romana, nifandimby, tamin'ny emperora, avy eo tamin'ny papa.

Andininy 14: “ *Ary ny elatry ny voromahery lehibe dia nomena an-dravehivavy hanidinany ho any an-efitra, ho any amin'ny fitoerany, izay itaizana azy fetr'andro iray sy fetr'andro ary antsasaky ny fetr'andro, lavitra ny tany. tavan'ny menarana.* »

Ao amin'io andininy faha-14 io, dia manohy ny hafatra izy amin'ny filazana ny faharetan'ny fitondran'ny papa amin'ny endrika “telo taona sy tapany”, “ *fetr'andro iray sy fetr'andro iray ary tapany* ”, izay efa nampiasaina ao amin'ny Dan.7:25. Amin'ity famerenana ity dia haseho amin'ny filaharan'ny zavaintranga ny antsipiriany vaovao. Tsipiriany iray no tokony homarihina: “ *Ny dragona* ” ao amin'ny andininy faha-4 dia nosoloina “ *menarana* ”, toy ny hoe ny “ *dragona* ” ao amin'ny andininy faha-3 dia nosoloana “ *rambo* ”. Ny teny hoe “ *menarana sy ny rambony* ” dia mampiseho amintsika fa misy fiovana eo amin'ny tetika mavitrika ataon'Andriamanitra, ilay “ *voromahery lehibe* ”, ao amin'ny devoly sy ny demoniany. Taorian'ny fanafihana an-karihary nataon'ily “ *dragona* ” dia nanaraka ny fitaka sy ny lainga ara-pivavahana nataon'ily “ *menarana* ” izay tanteraka tamin'ny fitondran'ny papa tamin'ny 1260 taona naminany. Ny fanononana ny “ *menarana* ” dia mamela an'Andriamanitra hanoro antsika ny fampitahana amin'ny toe-javatra nisy ny fahotana tamin'ny voalohany. Tahaka an'i Eva nofitahin'ny “ *menarana* ” izay nitenenan'ny devoly; “ *Ny vehivavy* ”, “ *ny ampakarin'i* ” Kristy, dia iharan'ny fitsapana ny teny lainga atolotry ny devoly azy amin'ny alalan'ny “ *vavan'ny* ” solontenany ao amin'ny Katolika Romana papaly.

Andininy 15: “ *Ary ilay menarana namoaka rano teo am-bavany tahaka ny riaka hanenjika an-dravehivavy, hitaona azy ho eo amoron'ny ony.* »

Ny andininy faha-15 dia maneho ny fanenjehana katolika izay iharan'ny finoana kristiana tsy mahatoky; toy ny “ *ranin'ny ony* ” izay “ *mitondra* ” izay rehetra azony. Ny “ *vavan'ny* ” papaly katolika romana dia namoaka ny ligy katolika feno fanatika sy feno habibiana tamin'ireo mpivavaka taminy. Ny zavabita tonga lafatra amin'ity hetsika ity dia ny famoronana ny corps of “*dragona*” nataon'i Louis XIV notarihin'ny Eveka Le Tellier. Ity vondrona miaramila ity, izay noforonina mba hanenjika ny fanoherana Protestanta am-pilaminana, dia mikendry ny “*hanaofana*” ireo olom-boafidin'i Kristy malemy sy malemy fanahy rehetra ho amin'ny foto-pinoany, amin'ny fanerena azy ireo hisafidy na hivadika ho Katolika na ho babo na ho faty aorian'ny fampijaliana sy fampijaliana mahatsiravina. .

Andininy 16: “ Ary ny tany nanampy an-dravehivavy, dia nisokatra ny tany ka nitelina ny ony izay navoakan' ilay dragona tamin'ny vavany. »

Ny Fanahy dia manolotra antsika fandikana roa mifanipaka amin'io andininy tokana io. Mariho fa ny “ vehivavy ” sy ny “ tany ” dia singa roa miavaka eto , ary ny “ tany ” dia afaka maneho ny finoana protestanta na ny tany arabakiteny, ny tanin'ny planetantsika. Izany dia hanome fandikana anankiroa ity andininy ity izay mifandrify amin'ny fizaran-taona ao amin'ny Fanambaran'Andriamanitra.

voalohany : Protestanta sandoka amin'ny biby : Araka ny filaharan'ny ^{fotoana} , voalohany, “ ilay vehivavy ” dia mifanitsy amin'ny fanoritsoritana an-tsary ny Protestanta nilamina tao amin'ny Reformasiona izay ny “ vava ” ofisialy (ny an'i Martin Luther tamin'ny 1517) dia niampanga ny fahotana ny Katolika; izay nanamarina ny anarany: “Protestanta” dia ireo izay manohitra ny tsy rariny ara-pivavahana katolika izay manota amin'Andriamanitra sy mamono ny tena mpanompony. Ny ampahany hafa mihatsaravelatsihy ao amin'ny Protestanta, nasehon'ny teny hoe “ tany ”, dia nanokatra ny “ vavany ” koa mba hiampangana ny finoana katolika, nefa nandray fiadiana izy io ary “nitelina ” ny ampahany lehibe tamin'ireo mpiady tao amin'ny ligy katolika. Ny teny hoe “ tany ” dia maneho eto ireo "Huguenots" malaza, mpiady Protestanta tao Cévennes, ary ireo miaramila mimanda toa an'i La Rochelle nandritra ny "adin'ny fivavahana" izay tsy nanompoan'Andriamanitra na nomem-boninahitra tamin'ny antokon'olona roa. mpiady.

^{Hafatra} **faharoa : ny sabatra famaliana ny tsy finoana an'Andriamanitra frantsay** . Eo am-pamakiana fanindroany, ary araka ny filaharan'ny fotoana, ity andininy faha-16 ity dia manambara ny fomba handanian'ny Revolisiona Frantsay tanteraka ny herisetran'ny papa nataon'ireo fitondram-panjaka katolika. Io no hafatra fototra amin'ity andininy ity. Ary io no omen'Andriamanitra ny andraikitry ny “ ^{faha-4} trompetra ” ao amin'ny Apok. 8:12, sy “ *bibidia miakatra avy ao amin'ny lavaka tsy hita noanoa* ” ao amin'ny Apok. 11:7, mifandrify amin'ny Lev.26:25, hoy Andriamanitra, dia tonga toy ny “ *tsabatra, mba hamaly ny fifanekena amiko.* ” ” namadihan'ireo mpanota katolika mpikomy. Ity sary ity dia mifototra amin'ny famaizana an'ilay “ *Kora* ” mpikomy ao amin'ny Nom.16:32: “ **Nisokatra ny tany ka nitelina azy sy ny tranony mbamin'ny taranak'i Kora rehetra mbamin'ny fananany rehetra .**” Mifanaraka tanteraka amin'ny Fanambaran'Andriamanitra sy ny zava-bita ara-tantara, io sary fampitahana io dia mampahatsiahy ny fandavan'ireo mpikomy ny lalàn'Andriamanitra tamin'ireo toe-javatra roa ireo.

Ny fahavalo farany an'ny Dragona : Ny Sisan'ny Vehivavy Advantista

Andininy 17: “ Ary ny dragona dia tezitra tamin-dravehivavy ka lasa nandeha hiady amin'ny taranany sisa, izay mitandrina ny didin'Andriamanitra sy izay manana ny filazana an'i Jesosy. »

Mandalo mangina ny 150 taona nisian'ny asan'ny Protestanta izay niharan'ny ozona avy amin'Andriamanitra, ilay lohahevitra ny “trompetra faha-5 ”, ny Fanahy dia mampifoha ny ady farany ataon'ny devoly eto an-tany sy ny forongony any an-danitra sy ety an-tany, ary asehony amintsika ny lasibatra. ny

fankahalan'izy ireo. Ireo lasibatra farany ireo dia ireo olom-boafidy, taranaka farany ary mpandova ireo mpisava lalana Advantista tamin'ny 1873 izay nanambarana ity fitsapana farany ity araka ny Apok. 3:10. Mpisava lalana izay hovitainy ny asa nanirahana azy, mitondra ny fitahian'Andriamanitra mitovy aminy. Tsy maintsy manohana amin'ny fomba hentitra sy amim-pahatokiana ny asa nankinin'i Jesosy taminy izy ireo: ny fandavana ny hanome voninahitra ny “*mariky ny bibidia*” amin'ny Alahady Romana, amin'ny fitandremana, amim-pahatokiana, ary na inona na inona vidiny, ny fanao amin'ny fitsaharana sabata, mandritra Sabotsy, andro fahafito marina amin'ny herinandro, fotoana voalamina sy naorin'ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe sy mahery indrindra. Io fahamarinana io no hita ao amin'io famaritana ny “*sisia amin'ny taranaky ny vehivavy*” ao amin'ity andininy ity: “*izay mitandrina ny didin'Andriamanitra*”, ny folo fa tsy ny sivy; ary *mitana ny filazana an'i Jesosy*, satria tsy misy manaisotra izany aminy; na ny “*dragona*”, na ny “*menarana*”. Ary io “*fijoroana ho vavolombelona momba an'i Jesosy*” io no tena sarobidy indrindra, satria, araka ny Apok. 19:10, dia “*ny filazana an'i Jesosy no fanahin'ny faminanihana*”. Io fijoroana vavolombelona ara-paminaniana io no mahatonga “*ny devoly tsy hamitaka ny tena olom-boafidy*” an'i Kristy, Andriamanitra ny fahamarinana, araka ny ampianarin'ny Matio 24:24 manao hoe: “*Fa hisy Kristy sandoka sy mpaminany sandoka hitsangana; hanao fahagagana sy fahagagana lehibe izy ireo, ka hamitaka, raha azo atao, na dia ny olom-boafidy aza* . ”.

Saika...fandresena tanteraka ho an'i Satana

Andininy 18: “*Ary nitsangana teo ambonin'ny fasika amin'ny ranomasina Izy.*”

Ity andininy farany ity dia mampiseho antsika devoly mpandresy iray izay nahomby tamin'ny fitondrana niaraka taminy tamin'ny fahalavoana sy ny fanamelohana azy ho faty, ireo **rafitra ara-pivavahana kristiana rehetra** izay anjakany sy tazony eo ambany fahefany. Hoy Andriamanitra ao amin'ny Isa.10:22: “*Na dia tahaka ny fasika any an-dranomasina aza ny olonao, ry Isiraely ô, dia izay sisa no hiverina; voavaha ny fandranganana, ka hihoatra ny rariny.*» Araka izany, araka io faminanihana io, amin'ny faran'izao tontolo izao, dia ny Advantista tsy mitovy hevitra ihany, izay mahaforona ny “*sisia amin'ny vehivavy*”, “*Ny Voafidy, ny Ampakaran'i Kristy*”, ary ny “*Isiraelin'Andriamanitra*” ara-panahin'Andriamanitra, ho afaka amin'izany fanjakazakana satana. Tsaroako fa eo ambanin'ny anarana hoe “Advantista”, ny Fanahy dia mamaritra ny fenitry ny finoana ho an'ny famonjena ireo olom-boafidy farany voafidy nanomboka tamin'ny 1843; amin'ny 2020, fitondran-tena ara-pivavahana izany, fa tsy andrim-panjakana notsarain'Andriamanitra sy nomelohin'Andriamanitra ary nolavin'Andriamanitra (“*nandoa*”) tamin'ny 1994.

Apokalypsy 13: Ireo rahalahy sandoka ao amin'ny fivavahana kristiana

Ny bibidia an-dranomasina - Ny bibidia an-tany

Ny isa 13 dia maneho ho an'ny mpanompo sampy finoanoam-poana ody tsara vintana na ody ratsy vintana arakaraka ny hevitra ny olona tsirairay sy ny firenena. Eto, ao amin'ny Fanambarana be voninahitra, no ambaran'Andriamanitra amintsika ny kaodin'ny isany manokana, mifototra amin'ny isa 1 ka hatramin'ny 7 sy ny fitambaran'ireo. Ny isa 13 dia azo avy amin'ny fanampiana ny isa "6", ny laharan'ny anjely Satana, ary ny isa "7", ny laharan'Andriamanitra ary noho izany ny fivavahana ara-dalàna nomena an'ilay Andriamanitra Mpamorona ao amin'i Jesosy Kristy. Ho hitantsika ao amin'ity toko ity àry ireo "rahalahy sandoka amin'ny fivavahana kristiana" nefa tena fahavalon'ny olom-boafidy marina. Miafina eo afovoan'ny " vary tsara " io " tars " io eo ambanin'ny fisehoan-javatra ara-pivavahana mamitaka izay ahariharin'ity toko ity.

bibidia voalohany : izay miakatra avy any an-dranomasina

Ny ady voalohany nataon'ny *dragona menarana*

Andininy 1: " Ary hitako fa, indro, nisy bibi-dia niakatra avy tamin'ny ranomasina, nanan ***-tandroka folo sy loha fito*** , ary **tamin'ny tandrony dia nisy diadema folo** , ary **teo amin'ny lohany. anarana manevateva an'Andriamanitra**

bibidia " kristiana roa amin'ny androntsika. Ny voalohany, " *izay miakatra avy amin'ny ranomasina* ", toy ny ao amin'ny Dan. 7:2, dia mahakasika ny finoana katolika sy ny fitondrany manenjika ny " 42 volana " ara-paminaniana, na 1260 taona marina. Raha raisina ny tandindon'ireo fanjakana izay nialoha azy ao amin'ny Dan.7, dia hitantsika ny fitondran'ny " *tandroka kely* " izay hiseho taorian'ny nahazoan'ny " *tandroka folo* " ny fanjakany araka ny Dan.7:24. Ny " *tiara* " napetraka eo amin'ny " *tandroka folo* " dia mampiseho fa io teny manodidina ara-tantara io no kendrena. Eto, ny Roma papaly dia aseho amin'ny " *loha fito* " izay mampiavaka azy manokana amin'ny heviny roa. Ny tena arabakiteny dia ny momba ny " *havoana fito* " izay nanorenana an'i Roma araka ny Apok. 17:9. Ny iray hafa, ara-panahy kokoa, dia manana ny laharam-pahamehana;

Ny teny hoe " *loha fito* " dia manondro ny fanamasinana ny mpitsara: " *fito* " no isan'ny fanamasinana, ary ny " *loha* " manondro ny mpitsara na loholona ao amin'ny Isaia 9:14. Io fitsaràna ambony io dia avy amin'i Roma papaly satria miendrika fanjakana mahaleo tena, na sivily na ara-pivavahana, izay ny papa no lohany. Ny Fanahy dia mamaritra hoe: " *ary eo amin'ny lohany misy anarana fitenenan-dratsy* ". Avy amin'ny tovona *pai* - mamaritra ny *fitaona ankehitrinin'ny aôrisitry ny endriky ny atao* , ny fototeny *blasphemy* ; Nilaza i Jesosy Kristy fa ny " *lainga* " no nahatonga ny fitondran'ny papa romana. Noho izany dia nomeny azy ny anaram-boninahitra hoe " *rain'ny lainga* " izay nanononany ny devoly, dia i Satana mihitsy ao amin'ny Jaona 8:44 : " ***Hianareo avy tamin'ny devoly rainareo*** , ka izay sitraky ny *rainareo no tianareo hatao. Izy dia mpamono olona hatramin'ny voalohany, ary tsy nitoetra tamin'ny fahamarinana, satria tsy misy fahamarinana ao aminy. Raha mandainga izy, dia avy ao am-pony ihany no lazainy; fa mpandainga izy ary rain'ny lainga .*

Andininy 2: " Tahaka ***ny leoparda*** ilay *bibidia hitako* ; ny *tongony tahaka ny an'ny bera* , ary ny *vavany tahaka ny vavan'ny liona* . Ary ilay *dragona nanome azy ny heriny sy ny seza fiandrianany ary fahefana lehibe*. »

Ny " *bibidia fahefatra* " ao amin'ny Dan.7:7 dia milaza hoe " *mahatsiravina sy mahatahotra ary mahery indrindra* " dia mahazo famaritana mazava kokoa eto. Raha ny marina dia io ihany no manolotra ny fepetran'ireo empira telo izay nialoha azy hatramin'ny fanjakan'ny Kaldeanina. Manana ny hakingan'ny " *leoparda* " izy, ny herin'ny " *bera* " sy ny herin'ny " *liona* " masiaka . Ao amin'ny Apok. 12:3, ny " *dragona* " ao amin'ny andininy faha-3, izay nisy " *diadema* " teo amin'ny " *loha fito* " dia naneho an'i Roma tamin'ny vanim-potoanan'ny emperora mpanompo sampy izay nanenjika ny Kristianina voalohany. Araka izany, tahaka ny nandimby an'ilay " *tandroka kely* " an'i Dan.7:8-24 ny an'ny Dan.8:9, eto dia mahazo ny fahefany avy amin'ny fanjakana Romana ny papa; izay nohamafisin'ny tantara tamin'ny didim-pitondrana imperial navoakan'i Justinian I ^{tamin'ny} taona 533 (manoratra) sy 538 (fampiharana). Tandremo anefa! Ny " *dragona* " koa dia manondro ny " *devoly* " ao amin'ny Apok. 12:9 , izay midika fa ny Papa dia mahazo ny heriny, "ny *heriny sy ny seza fiandrianany ary ny fahefany lehibe* " avy amin'ny devoly mihitsy. Takatsika hoe nahoana Andriamanitra no manao an'ireo zavatra roa ireo ho " *rain'ny lainga* " ao amin'ny andininy teo aloha.

Fanamarihana : Eo amin'ny sehatry ny tafika, ny papaly Roma dia mitazona ny tanjaky ny endrik'imperial, satria ny tafika Eoropeana dia manompo azy ary manome fahafaham-po ny fanapahan-keviny. Araka ny ampianarin'ny Dan.8:23 ka hatramin'ny 25, ny heriny dia miankina amin'ny " *fahombiazan'ny hafetseny* " izay ahitana ny filazana fa misolo tena an'Andriamanitra eto an-tany, ary noho izany dia afaka manokatra na manakatona ny fidirana amin'ny fiainana mandrakizay natolotra. Filazantsaran'i Kristy: " *Rehefa tapitra ny fanapahany, rehefa levona ny mpanota, dia hisy mpanjaka masiaka sy mahay misaina hitsangana . Hitombo ny heriny, fa tsy amin'ny heriny ; hanao fandravana tsy mampino izy, hahomby amin'ny asany , handringana ny mahery sy ny vahoakan'ny olo-masina. Noho ny fiadanany sy ny fahombiazan'ny hafetseny* ,

dia hisy fiavonavonana ao am-pony, handringana ny olona maro izay nandry fahizay izy, ary hitsangana hanohitra ny mpanapaka; fa ho rava izany, raha tsy misy ezaka ataon'ny tanana. »

Tamin'ny faran'ny taona 1260, ny tsy finoana an'Andriamanitra tamin'ny Revolisiona Frantsay dia namarana ny fahefany nanjaka hatramin'ny 538 .

Andininy faha-3: “ Ary hitako ny lohany anankiray toy ny voa ka ho faty; fa sitrana ihany ny feriny nahafaty azy. Ary raiki-tahotra ny tany rehetra teo anoloan'ily bibidia. »

Tsy nibekaka velively teo amin'ny tantarany manontolo, fa noho ny faneriterena no tsy maintsy handaozan'ny fitondrana papaly ny fahefany manenjika azy. Izany dia ho tanteraka nanomboka tamin'ny 1792 rehefa naongana sy notapahin'ny tsy mino an'Andriamanitra ny fanjakany, izay manohana azy amin'ny fiadiana. Araka ny nambara ao amin'ny Apok. 2:22 , io “ *fahoriana lehibe* ” tsy mino an'Andriamanitra io dia te handrava ny fahefana ara-pivavahana romana an'i “ *ily vehivavy Jezebela* ” ary ny “ *ireo mijangajanga aminy* ” no lasibatra amin'izany; mpanjaka, mpanjaka ary pretra katolika. Tsy maintsy ho *toy ny hoe naratra ho faty izy* . Saingy noho ny antony manararaotra, ^{dia nanangana} azy io indray ny Emperora Napoleon I tamin'ny 1801 tamin'ny anaran'ny Concordat-ny. Tsy hanenjika mivantana intsony izy. Saingy ny heriny mamitaka dia hitohy ho an'ny mpino katolika marobe izay hino ny laingany sy ny fihatsarambelatsihy mandra-pahatongan'ny fiverenan'i Jesosy Kristy: "Ary ny tany rehetra *teo ambanin'ny bibidia nidera azy* ". “ *Ny tany rehetra dia nanaraka an'ily bibidia* ”, ary io teny hoe *tany* io, amin'ny heviny roa, dia mahakasika ny planeta, ary koa ny finoana Protestanta Nohavaozina izay nipoitra avy tamin'izany. Ny firaisankina ekiomenika (= eto an-tany, amin'ny teny grika) natao hatramin'izay dia manamafy io fanambarana io. Raha te-haneho izany hafatra izany amin'ny fiteny mazava ny Fanahy, dia izao no vakintsika: “ Ny fivavahana Protestanta manontolo dia nanaraka an'i Jehovah fivavahana katolika tsy mahazaka . Io teny io dia hamafisin'ny fandinihana ilay “ *bibidia* ” faharoa izay “ *miakatra avy amin'ny tany* ” ao amin'ny andininy faha-11 amin'ity toko faha-13 ity.

Andininy 4: “ *Ary niankohoka teo anoloan'ily dragona ireo, satria nomeny fahefana ny bibidia; dia niankohoka teo anatrehan'ny bibidia izy ka nanao hoe: Iza no tahaka ny bibi-dia, ka iza no mahay miady aminy?* »

Nantsoina hoe Roma imperial sy Satana koa, araka ny Apok. 12:9 , *ny dragona*, noho izany *ny devoly* , dia *ivavahan'ireo* izay manaja ny fitondran'ny papa; izany dia vokatry ny tsy fahalalana tanteraka, satria izy no “ *nanome ny fahefany ho an'ny bibidia* ”. Araka izany, ny “ *fahombiazan'ny orinasa* ” *nambaran'ny* papa ao amin'ny Dan. 8:24 dia nohamafisin'ny tantara. Manjaka eo ambonin'ny mpanjaka izy amin'ny alalan'ny fahefany ara-pivavahana, amin'ny fomba tanteraka, tsy misy toherina hatramin'ny ela. Nanome tany sy voninahitra nomena anaram-boninahitra ho an'ireo manompo azy izy, araka ny hitantsika ao amin'ny Dan. 11:39: “*Ny andriamani-kafa no hamely ny fiarovana mafy; ary homeny voninahitra izay manaiky Azy, ary hotendreny ho mpanapaka ny maro izy, ary homeny tany ho tambin'izany.*” Tanteraka ara-bakiteny tamin'ny fomba

fanta-daza ilay zavatra, rehefa nozarain'i Papa Alexander VI Borgia (mpamono olona malaza ratsy) ilay tany tamin'ny 1494, ka natokana ho an'i Portogaly, ilay faritra mandroso atsinanan'i Brezila sy Inde, ary ho any Espaina, ny sisa rehetra amin'ireo vao hita. tany. Manizingizina ny Fanahy. **Tsy maintsy resy lahatra tanteraka ny olom-boafidin'i Jesosy Kristy fa devoly ny finoana katolika, ary ny fihetsika feno herisetra na maha-olombelona ataony dia tarihin'i Satana, ilay fahavalon'Andriamanitra sy ireo olom-boafidy.** Ara-drariny izany fanantitranterana izany satria naminany izy ao amin'ny Dan. 8:25, “ *ny fahombiazan'ny orinasany sy ny fahombiazan'ny hafetseny* ”. Ny fahefany ara-pivavahana eken'ny mpanjaka sy ny mahery ary ny vahoaka kristiana any Eoropa dia manome azy io voninahitra miorina amin'ny fitokisana, noho izany raha ny marina dia tena marefo. Fa rehefa miara-miasa amin'ny famaizana Andriamanitra sy ny devoly, dia mankatò ny lalan-diso nojerena ary ambonin'ny zavatra rehetra, ny vahoaka, ny vahoakan'ny vahoaka. Ety an-tany, ny fahefana dia mitaky fahefana, satria ny olona dia tia mahatsiaro tena ho mahery, ary amin'ity sehatra ity, ny fitondrana papa, izay milaza fa misolo tena an'Andriamanitra, dia tompon'ny karazana. Toy ny ao amin'ny Apok. 6, dia mametraka fanontaniana ny lohahevitra hoe: “ *Iza no tahaka ny bibidia, ary iza no mahay miady aminy?* ”. Ny toko faha-11 sy faha-12 dia nanome ny valiny: Andriamanitra ao amin'i Kristy izay hanangana amin'ny 1793 ho amin'ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera frantsay izay handrakotra azy amin'ny fandatsahan-dra. Saingy mandra-pahatongan'ny fisehoan'io “ *sabatra famaliana* ” io (ny anjara asan'ny ^{sazy} faha-4 ao amin'ny Lev.26:25), dia efa niady taminy ny Protestanta mitam-piadiana, nefa tsy naharesy azy. Ny lehilahy, ny Protestanta, ny Frantsay sy ny Alemana ary ny Anglikanina, izay henjana toa azy, dia hiady aminy nanomboka tamin'ny ^{taonjato} faha-16, hamerina ny daroka mahafaty nataony, satria ny finoan'izy ireo dia ambonin'ny zavatra rehetra, ara-politika.

Andininy faha-5: “ *Ary nomena lela mihoa-pampana sy fitenenan-dratsy izy; ary nomena fahefana hiasa roa amby efapolo volana izy.* »

Ireo teny ireo dia mitovy amin'ireo izay vakintsika ao amin'ny Dan.7:8 izay mahakasika ny “ *tandroka kely* ” papaly romanina izay mipoitra aorian'ny “ *tandroka folo* ” an'ireo fanjakana eoropeanina. Hitantsika eto ny “ *avonavonany* ” fa eto kosa ny Fanahy dia manampy “ *fitenenan-dratsy* ” na fihatsarambelatsihy sy lainga ara-pivavahana izay nanorenana ny “ *fahombiazany* ”. Andriamanitra dia nanamafy ny fanjakany tamin'ny " 1260 " taona tena izy naseho tamin'ny endrika ara-paminaniana ara-baiboly hoe " *roa amby efapolo volana* ", araka ny fehezandalàna hoe " *andro iray isan-taona* " ao amin'ny Eze.4:5-6.

Andininy 6: “ *Ary nanokatra ny vavany hiteny ratsy an'Andriamanitra izy, dia ny hiteny ratsy ny anarany sy ny tabernakeliny ary izay monina any andanitra.* »

Tsy maintsy misarika ny saina ho amin'ny hevitra iraisan'ny olombelona omen'ny olombelona ny teny hoe “ *fanevatevana* ” na fanevatevana aho eto. Mamitaka izany fiheverana izany satria ny filazana lainga hoe “ *fitenenan-dratsy* ” dia tsy mandray ny lafin'ny fanevatevana mihitsy, ary raha ireo izay heverin'Andriamanitra ho an'i Roma papaly, dia ny mifanohitra amin'izany aza no miseho ho fahamasinana sandoka sy mamitaka.

Miteny ratsy an'Andriamanitra ” ny vavan'ny papa ; izay manamafy ny maha izy azy ao amin'ny Dan. 11:36 izay mivaky toy izao: “ *Ny mpanjaka hanao izay tiany; hanandra-tena izy, hirehareha ho ambonin' ny andriamanitra rehetra, ary hiteny zavatra tsy mampino ny Andriamanitra ny andriamanitra ; hambinina izany mandra-pahatapitry ny fahatezerana, fa izay efa voatendry dia ho tanteraka.* » Ny Fanahy dia milaza lainga, na “ *fanevatevana* ” ny fitondran'ny papa , izay mampivavaka ny foto-pampianarana ara-pivavahana rehetra ao aminy; “ *manohitra an'Andriamanitra, mba hiteny ratsy ny anarany* ”, dia mandray ny anaran'Andriamanitra amin'ny zava-poana izy, mamadika ny toetrany, amin'ny filazana ny asan'ny devoly mamono olona; “ *ny tabernakeliny* ”, izany hoe ny fitoerany masina ara-panahy izay Fivoriany, olom-boafidiny; “ *sy ireo monina any an-danitra* ”, satria asehony amin'ny fomba mamitaka ny lanitra sy ny mponina ao aminy, ka mampahatsiahy azy ireo ny helo selestialy, lova navelan'ny Grika izay nametraka azy ireo teo ambanin'ny tany, ny paradisa ary ny afo fandiovana. “ *Ny mponin'ny lanitra* ”, izay madio sy masina, dia mijaly sy tezitra noho ny fiheverana tsy ara-drariny ny modelin'ny faharatsiana sy ny halozana aingam-panahy avy amin'ny tobin'ny demonia eto an-tany.

Andininy 7: “ *Ary navela hiady tamin'ny olona masina izy ka haharesy azy. Ary nomena fahefana tamin'ny fokom-pirenena rehetra sy ny olona sy ny samy hafa fiteny ary ny firenena rehetra Izy.* »

Io andininy io dia manamafy ny hafatry ny Dan.7:21 manao hoe: “ *Hitako io tandroka io miady amin'ny olona masina ka maharesy azy.* ” Ny Kristianisma Eoropeanina sy maneran-tany tokoa no lasibatra, satria ny finoana katolika romana dia nampiharina tamin'ny olona eoropeanina rehetra, raha ny marina, dia misy “ *foko sy vahoaka sy fiteny ary firenena* ” izay nahaleo tena ara-panjakana. Ny “ *fahefany amin'ny fokom-pirenena sy ny samy hafa fiteny ary ny firenena rehetra* ” dia manamafy ny sariny ho “ *Babilôna lehibe mpivaro-tena* ”, ao amin'ny Apok. 17:1 izay mampiseho azy “ *mipetraka eny ambonin'ny rano be* ”; “ *rano* ” izay maneho ny “ *vahoaka sy ny vahoaka sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny* ” araka ny Apok. 17:15. Azontsika atao ny manamarika, amin'ny fahalianana, ny tsy fisian'ny teny hoe “ *foko* ” ao amin'ity toko faha-17 ity. Ny antony dia ny toe-javatra farany amin'ny vanim-potoana kendrena izay mahakasika an'i Eoropa sy ny Kristianisma Tandrefana izay nanoloana ny endriky ny foko tamin'ny endrika nasionaly samihafa.

Etsy an-danin'izany, tamin'ny toe-javatra niandohan'ny fananganana ny fitondran'ny papa, ny mponina eoropeanina tamin'ny ankapobeny dia nalamina ho “ *foko* ” toa an'i Roman Gaul, nisara-bazana sy nizara “ *fiteny* ” sy fitenim-paritra samihafa. Araka ny vanim-potoana, dia “ *foko* ” no nonenan'i Eoropa , avy eo “ *vahoaka* ” teo ambany fahefan'ny mpanjaka, ary farany, tamin'ny ^{taonjato faha-18,} dia “ *firenena* ” repoblikana , toa an'i Etazonia any Amerika Avaratra. Ny lalàm-panorenan'ny “vahoaka” dia noho ny fanekena ny fitondran'ny papa romana, satria izy no manaiky sy mametraka ny fahefan'ny mpanjakan'i Eoropa Kristiana, hatramin'ny Clovis mpanjaka voalohany tamin'ny ^{Franks} .

Andininy 8: “ *Ary hiankohoka eo anatrehany izay rehetra monina ambonin'ny tany, izay tsy voasoratra ao amin'ny bokin'ny fiainan'ny*

Zanak'ondry Izay voavono hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao ny anarany. »

Amin'ny andro farany, izay manondro ny finoana protestanta ny tandindona " *tany* ", ity hafatra ity dia manana dikany mazava tsara: ny Protestanta rehetra dia hivavaka amin'ny finoana katolika; rehetra, afa-tsy ny olom-boafidy izay nomen'ny Fanahy an-kolaka izao famaritana izao: " *izay tsy voasoratra ~~anarana~~—hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao ao amin'ny bokin'ny fiainan'ny Zanak'ondry Izay voavono.* » Ary mampahatsiahy anao aho eto, ireo olom-boafidy ao aminy dia ireo " *olom-pirenen'ny fanjakan'ny lanitra* " mifanohitra amin'ireo mpikomy izay " *mponin'ny tany* ". Ny zava-misy dia manaporofa ny fahamarinan'io fanambarana ara-paminaniana novolavolain'ny Fanahin'Andriamanitra io. Satria hatramin'ny niandohan'ny Reformasiona, afa-tsy ny raharaha Pierre Valdo tamin'ny 1170, dia nankamamy ny finoana katolika ny Protestanta tamin'ny fanajana ny "Alahady" nolovaina tamin'ny emperora mpanompo sampy Constantin 1 nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321. Io fiampangana io dia manomana ny ^{lohahevitra} ny " *bibidia* " faharoa aseho eo amin'ny andininy faha-11.

Andininy 9: " *Raha misy manan-tsofina, aoka izy hihaino!* " »

Izay manana " *sofina* " mahay manavaka nosokafan'Andriamanitra dia hahazo ny hafatra atolotry ny Fanahy.

Fanambarana ny sazy nampiharina tamin'ny sabatra famaliana ny tsy finoana an'Andriamanitra nasionaly frantsay

Andininy faha-10 : " *Raha misy mamabo, dia ho lasan-ko babo izy; raha misy mamono amin'ny sabatra, dia tsy maintsy hovonoina amin'ny sabatra izy. Izany dia ny faharetana sy ny finoan'ny olona masina.* »

Tsaroan'i Jesoa Kristy ny fandeferana am-pilaminana izay takiany amin'ny olom-boafidiny amin'ny fotoana rehetra. Tahaka ireo maritiora voalohany, ireo olom-boafidy tamin'ny fitondran'ny papa feno habibiana dia tsy maintsy manaiky ny anjara nomanin'Andriamanitra ho azy ireo. Nambarany anefa izay ho rariny izay hanafay amin'ny fotoana mety, dia ny fitakiana ara-pivavahana ataon'ny mpanjaka sy ny papa ary koa ny mpitondra fivavahana. Rehefa " *nitarika* " ireo olom-boafidy ho babo, dia izy ireo mihitsy no handeha any amin'ny fonjan'ny revolisionera frantsay. Ary rehefa " *vonoina tamin'ny sabatra* " ireo olom-boafidy izay tian'i Jesosy, dia hovonoin'ny "sabatra" mpamaly faty an'Andriamanitra izy ireo, *izay hotanterahina amin'ny alalan'ny fibaikoan'ireo revolisionera frantsay iray ihany ny anjara asany.* Amin'ny alalan'ny Revolisiona Frantsay no hamalian'Andriamanitra ny faniriana hamaly **faty** nasehon'ny ran'ireo maritiora ao amin'ny Apok. 6:10 manao hoe: " *Nitaraina tamin'ny feo mahery izy ireo nanao hoe: Mandra-pahoviana, ry Tompo masina sy marina ô, mandra-pahoviana no hanemoranao izany? mba hitsara sy hamaly ny rantsika amin'izay monina ambonin'ny tany?* ". Ary ny guillotine revolisionera dia " *hamono ho faty ny zanaka katolika* " ao amin'ny fitondram-panjaka sy ny mpitondra fivavahana romana papaly araka ny nambara ao amin'ny Apok. 2:22. Fa eo anivon'ireo niharam-boina dia ho hitantsika koa ireo Protestanta mpihatsaravelatsihy izay nampifangaro ny finoana tamin'ny hevitra ara-politika sivily ary niaro, " *sabatra* "

teny an-tanany, ny heviny manokana ary ny lovany ara-pivavahana sy ara-nofo. Io fitondran-tena io dia ny an'i John Calvin sy ny an'ireo mpiara-miasa ratsy fanahy sy nandatsa-drà tany Genève. Mampihetsi-po ny asa vita tamin'ny 1793 sy 1794, ilay faminaniana dia mitondra antsika ao anatin'ny tontolon'ny fihavanana ara-pivavahana lava naorina nandritra ireo "150" taona nambaran'ny faminaniana "dimy volana" ao amin'ny Apok. 9: 5-10 . Saingy taorian'ny 1994, tamin'ny faran'io fe-potoana io, nanomboka tamin'ny 1995, dia naorina indray ny zo "hamono " noho ny antony ara-pivavahana. Ny mety ho fahavalo dia lasa fivavahana silamo mazava tsara mandra-pahatongan'ny fanitarana ny ady izay hitarika ho amin'ny "Ady Lehibe Fahatelo" eo anelanelan'ny 2021 sy 2029. Fotoana fohy talohan'ny fiverenan'i Kristy andrasana amin'ny lohataona 2030, dia hiseho ilay "bibidia" faharoa . amin'ity toka faha-13 ity.

Ny bibidia faharoa: izay mitsangana avy amin'ny tany

Ny fijoroana farany an'ny *Dragon-Zanak'ondry*

Andininy 11: “ Ary hitako fa, indro, nisy bibidia iray koa niakatra avy tamin'ny tany, izay nanana tandroka roa tahaka ny an'ny zanak'ondry, ary niteny tahaka ny dragona. »

Ny fanalahidy hamantarana ny teny hoe “ tany ” dia hita ao amin'ny Gen. 1:9-10: “ Hoy Andriamanitra: Aoka hiangona ny rano eny ambanin'ny lanitra ho eo amin'ny fitoerana iray, ary aoka hisy maina hiseho. Dia toy izany no nitranga. Andriamanitra nanao ny maina hoe tany, ary ny rano dia nataony hoe ranomasina. Hitan'Andriamanitra fa tsara izany. »

Koa toy ny nivoahan'ny “tany” maina avy tao amin'ny “ranomasina ” tamin'ny andro faharoa namoronana ny tany, dia toy izany koa no nivoahan'io “ bibidia ” faharoa io tamin'ny voalohany. Io “ bibidia ” voalohany manondro ny fivavahana katolika, ny faharoa, nivoaka avy tao, dia mahakasika ny fivavahana protestanta, izany hoe ny fiangonana nohavaozina. Tsy tokony hahagaga antsika intsony io fanambarana mahagaga io, satria ny fandinihana ny toka teo aloha dia nanambara tamintsika, tamin'ny fomba mifameno, ny toerana ara-panahy omen'Andriamanitra amin'ny fitsaran'Andriamanitra an'io fivavahana protestanta io, izay taorian'ny vanim-potoana antsoina hoe “Tiatira”, tsy nanaiky ny hamita ny Fanavaozana natao. Izany fahavitana izany anefa dia notakian'ny didy ao amin'ny Dan. 8:14, izay tokony ho izy ny hafatr'Andriamanitra ao amin'ny Apok. 3:1 manao hoe: “Velona hianareo; ary maty ianao .” Io fahafatesana ara-panahy io dia manipy azy eo an-tanan'ny devoly izay manomana azy amin'ny alalan'ny fitaomam-panahy ho amin'ny “ adin'ny Hara-magedona ”, ao amin'ny Apok. 16:16, amin'ny ora farany amin'ny fahotana eto an-tany. Amin'io ora fisedrana farany ny finoana io, araka ny faminaniana ao amin'ny hafatra nalefany tamin'ireo mpanompony Advantista tamin'ny fotoana tany *Filadelfia* , dia handray andraikitra tsy handefitra izay hahatonga azy ho “ *bibidia mitsangana amin'ny tany* ” izy. Manana “ *tandroka roa* ” izy, izay hohamarinin'ny andininy faha-12 manaraka. Satria tafaray ao amin'ny firaisankina ekiomenika, ny fivavahana protestanta sy katolika dia miray hina amin'ny ady ataony amin'ny andro fitsaharana nohamasinin'Andriamanitra amin'ny andro fahafito marina amin'ny herinandro; ny Asabotsy na Sabatan'ny Jiosy, fa koa ny an'i Adama,

Noa, Mosesy, ary Jesosy Kristy izay tsy nialasala momba izany nandritra ny fanompoany sy ny fampianarany teto an-tany satria tsy mitombina ny fiampangan'ireo Jiosy mpikomy an'i Jesosy ho fandikana ny Sabata. ary tsy rariny. Tamin'ny alalan'ny fanahy iniana nanao fahagagana tamin'ny Sabata, ny antony nanosika azy dia ny hamaritra indray ny tena hevitr'Andriamanitra momba ny fitsaharana amin'ny Sabata. Ireo fivavahana roa ireo, izay milaza ny famonjena azo amin'ny alalan'ny “ *zanak'ondry manaisotra ny fahotan'izao tontolo izao* ”, dia mendrika tokoa, noho ny famaritana azy, ny sarin'ny “ *zanak'ondry miteny tahaka ny dragona* ”. Satria ny fanentanana ny tsy fandeferana amin'ireo mpanaradia ny Sabata izay hohelohiny ho faty, dia ady an-kalamanjana tokoa izany, ny paikadin'ny "dragona", izay miseho indray.

Andininy faha-12: “ *Nampiasa ny fahefana rehetra nananan'ilay bibidia voalohany teo anatrehany izy ka nampiankohoka ny tany sy ny mponina eo aminy hiankohoka eo anatrehan'ilay bibidia voalohany, izay efa sitrana tamin'ny feriny nahafaty azy.* »

Mahita karazana fifampizarana isika, tsy manjaka intsony ny finoana katolika, fa ny fivavahana protestanta no nomena azy teo aloha. Izany, satria io fivavahana protestanta io dia amin'ny fomba ofisialy ny an'ny firenena matanjaka indrindra eto ambonin'ny tany: Etazonia any Amerika Avaratra na Etazonia. Efa tanteraka ny fifangaroan'ny fivavahana protestanta eoropeanina sy amerikanina, ary anisan'izany ny andrim-panjakana advantista amin'ny andro fahafito, Nanomboka tamin'ny 1995. Voatery hifangaro amin'ny fivavahana ny “ *Babela* ” vaovao eto an-tany, satria naorina tamin'ny alalan'ny fandraisana ireo mpifindra monina avy amin'ny fieken-keloka ara-pivavahana samihafa. Raha hitan'ny olona ho ara-dalàna ireo zavatra ireo, noho ny sainy ambony sy ny tsy firaharahany ara-pivavahana, dia tsy miova hevitra koa ilay Andriamanitra Mpamorona izay tsy miova, ary manasazy io tsy fankatoavana izay tsy miraharaha ny lesona arantantara ao amin'ny Baiboly io. Niaro indray ny Alahady Romana tamin'ny andro voalohany, ilay andro fitsaharana naorin'i Constantin I' ilay “ *bibidia* ” Protestanta faharoa “ *nanao ny fivavahana katolika voalohany*”, izay nanaiky azy io ho sata ara-pivavahana ofisialy ary nanome ny anarany. "Alahady" mamitaka. Mampahatsiahy antsika ny Fanahy fa tanteraka io fifanekena farany teo amin'ny Protestanta sy ny Katolika io satria “ *sitrana* ” ilay “ *ratra mahafaty* ” naterak'ilay “ *bibidia niakatra avy tao amin'ny lavaka tsy hita noanoa* ”. Niantso azy indray izy satria tsy hanana izany fahafahana ho sitrana izany ilay bibidia faharoa. Ho rava izany noho ny fiavian'i Jesosy Kristy feno voninahitra.

Andininy 13: “ *Nanao fahagagana lehibe izy, ka nampidina afo avy tany an-danitra ho amin'ny tany teo imason'ny olona.* »

Hatramin'ny nandreseny an'i Japana tamin'ny 1945, dia i Amerika protestanta no lasa hery nokleary voalohany teto an-tany. Ny teknolojia avo dia avo dia alain-tahaka hatrany fa tsy azo ampitahaina; dingana iray lalandava noho ny mpifaninana aminy na ny mpifanandrina aminy. Io laharam-pahamehana io dia hohamafisina ao anatin'ny tontolon'ny “ *Ady Lehibe Fahatelo* ” izay handringana ny fahavalony, dia i Rosia, tanin'ny “ *mpanjakan'ny avaratra* ” ao amin'io faminiana io, araka ny Dan. 11:44. Ho lehibe amin'izay ny lazany, ary ireo tafavoaka velona amin'ilay ady, izay talanjona sy midera, dia hanankina ny

fiainany aminy ary hanaiky ny fahefany amin'ny fiainan'ny olombelona rehetra. An'Andriamanitra irery ihany ny “ *afo avy any an-danitra* ”, saingy efa nanana sy nifehy azy io nanomboka tamin'ny 1945 i Amerika. Nahazo ny fandreseny sy ny lazany rehetra amin'izao fotoana izao izy izay hitombo bebe kokoa amin'ny fandreseny amin'ny ady nokleary ho avy.

Andininy 14: “ *Ary namitaka izay monina ambonin'ny tany izy tamin'ny famantarana izay nomena azy hatao teo anatrehan'ny bibidia, ka nilazany izay monina ambonin'ny tany mba hanao sarin'ilay bibi-dia izay voaratra tamin'ny sabatra. ary iza no niaina.* »

ny “ *prodigies* ” teknika natao. Ny “ *mponina amin'ny tany* ” dia nanjary niankin-doha tamin'ny zavatra noforoniny rehetra izay misarika ny fiainany sy ny eritreriny. Raha mbola tsy mangataka amin'izy ireo i Amerika mba hanaisotra ny tenany amin'ireo gadget izay mibodo ny fanahiny ireo, toy ny mpidoroka zavamahadomelina, dia vonona ny “ *mponin'ny tany* ” hanara-dalàna ny tsy fandeferana ara-pivavahana amin'ny “vondrona madinika”, ny “ *sisà amin'ny vehivavy* ”. ” ao amin'ny Apok. 12:17. Ny “... *fanaovana sarin'ny bibidia* ” dia midika hoe maka tahaka ny asan'ny fivavahana katolika sy mamerina izany eo ambany fahefan'ny Protestanta. Ity fiverenana amin'ny hamafin'ny saina ity dia hifototra amin'ny hetsika roa. Ho tafita velona amin'ny ady mahatsiravina ireo “ *tafavoaka velona* ”, ary hamely azy ireo tsikelikely sy tsikelikely amin'ny “ *loza fito farany amin'ny fahatezerany* ” Andriamanitra, voalaza ao amin'ny Apok.

Ny didy momba ny fahafatesana alahady

Andininy 15: “ *Ary navela hamelona ny sarin'ny bibidia izy, mba hiteny ny sarin'ny bibidia, ary hovonoina izay rehetra tsy miankohoka eo anoloan'ny sarin'ny bibidia.* »

Ny drafitry ny devoly, izay avy amin'ny tsindrimandrin'Andriamanitra, dia hivoatra sy ho tanteraka. Ny Fanahy dia manambara ny endriky ny fepetra faran'izay mafy horaisina amin'ny fahenina amin'ireo “loza fito farany”. Amin'ny alalan'ny didim-panjakana neken'ireo mpikomy velona rehetra eto an-tany, dia ho tapa-kevitra fa amin'ny daty eo anelanelan'ny fiandohan'ny lohataona sy ny 3 Aprily 2030, dia hovonoina ireo Advantista mitandrina ny Sabata andro fahafito farany sisa tavela. Raha ny lojika, io daty io dia manamarika ny taona fiverenana amin'ny voninahitr'i Jesosy Kristy. Ny lohataona amin'ity taona 2030 ity dia tsy maintsy fotoana izay hidirany amin'ny fisakanana ny fikasan'ireo mpikomy tsy ho tanteraka amin'ny olom-boafidiny izay hovonjeny amin'ny “manafuhezany ny andron'ny “ *fahoriana lehibe* ” (Mat.24). :22).

Andininy 16: “ *Ary izy rehetra, na kely na lehibe, na manan-karena na malahelo, na tsy andevo na andevo, dia nasainy nasiany marika eo amin'ny tanany ankavanana na eo amin'ny handriny ny olona rehetra, na ny kely na ny lehibe, na ny manan-karena na ny malahelo.* ”

Ny fepetra noraisina dia mizara ireo sisa tavela tamin'ny vanim-potoana ho toby roa. Ny an'ireo mpikomy dia “ *mariky* ny fahefan'olombelona” izay manondro ny “Alahady” katolika, ilay “andron'ny masoandro tsy mbola resy” fahiny nampihariny iray tamin'ireo mpivavaka taminy, dia ny emperora romana Constantin I, ^{nanomboka} tamin'ny 7 Martsa 321. Raisina “ *eo an-tanana* ” ilay “

marika ”, satria “asan’olombelona” notsarin’i Jesosy sy melohin’i Jesosy izy io. Izy io koa dia raisina “ *eo amin’ny handriny* ” izay maneho ny sitrapon’ny olombelona tsirairay izay manana ny andraikiny amin’izany tanteraka eo ambanin’ny fitsarana marin’ily Andriamanitra Mpamorona. Mba hanamarinana avy ao amin’ny Baiboly io fandikana an’ohatra ny “ *tanana* ” sy ny “ *handrina* ” io, dia misy ity andininy ao amin’ny Deot.6:8 ity, izay nilazan’Andriamanitra ny didiny hoe: “ *Afehezo ho famantarana eo amin’ny tananao ireny. , ary ho toy ny fehy eo anelanelan’ny masonao.* »

Famaliana teo aloha

Andininy faha-17: “ *ary tsy misy mahazo mividy na mivarotra raha tsy manana ny marika, na ny anaran’ny bibidia, na ny isan’ny anarany.* »

Ao ambadik’io teny hoe “ *olona* ” io no misy ny tobin’ny olo-masina Advantista izay nitoetra ho mahatoky tamin’ny Sabata nohamasinin’Andriamanitra. Satria tsy nety nanome voninahitra ny “ *marika* ”, ny alahady, tamin’ny andro sisa tamin’ny andron’ny mpanompo sampy, dia nesorina izy ireo. Tany am-boalohany, niharan’ny “ankivy” fanta-daza tamin’ny fepetra amerikana tamin’ireo mpanohitra nanohitra azy ireo izy ireo. Mba hananana zo hanao varotra, dia tsy maintsy manaja ny “ *marika* ”, ny Alahady, izay mahakasika ny Protestanta, “ *ny anaran’ny bibidia* ”, “ny solon’ny Zanak’Andriamanitra”, izay mahakasika ny Katolika, na ny “ny isan’ny anarana”, na ny laharana 666.

Andininy 18: “ *Izany no fahendrena. Aoka izay manan-tsaina hanisa ny isan’ny bibidia. Fa fanisan’olona izany, ary enina amby enimpolo sy eninjato ny isany.* »

Ny fahendren’olombelona dia tsy ampy hahatakarana ny hafatry ny Fanahin’Andriamanitra. Tsy maintsy nandova azy io, toy ny an’i Solomona, izay nanana ny fahendreny nihoatra noho ny an’ny olona rehetra, ary nalaza eran’ny tany fantatra. Talohan’ny nananganana ny isa arabo, teo amin’ny Hebreo, ny Grika ary ny Romanina, ny litera amin’ny abidiany dia nanana ny sandan’ny ciphers, ka ny fanampiana ny soatoavin’ny litera mandrafitra ny teny iray dia mamaritra ny isany. Amin’ny alalan’ny “kajy” no ahazoantsika izany, araka ny voalazan’ny andininy. “... *ny isan’ny anarany* ” dia “ *666* ”, izany hoe ny *isa* azo tamin’ny fanampiana ny sandan’ny litera romanina ao amin’ny anarany latina hoe “VICARIVS FILII DEI”; zavatra naseho tao amin’ny fandinihana ny toko faha-10. Io anarana io no tena “ *fitenenan-dratsy* ” na “ *lainga* ” lehibe indrindra amin’ny filazany, satria tsy nanome ny tenany ho “fanoloana” mihitsy i Jesosy, izay midika hoe “vicar”.

Apokalypsy 14: Fotoanan'ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito

Ny hafatry ny anjely telo - ny fijinjana - ny fiotazam-boaloboka

Ity dia toko iray izay mikendry ny fotoana eo anelanelan'ny 1843 sy 2030.

Tamin'ny 1843, ny fampiasana manokana ny faminanian'ny Dan. 8:14 dia nitarika ny "Advantista" hiandry ny fiverenan'i Jesosy Kristy izay voatondro ho amin'ny lohataona amin'io daty io. Izany no fiandohan'ny fisedrana ara-pinoana nifandimby izay hahariharian'ny Kristianina mitonona ho anisan'ny famonjen'i Jesosy ny fahalianana amin'ny fanahin'ny faminanianana, izany hoe " *ny filazana an'i Jesosy* " araka ny *Apok. 19:10* . Kristy eo ambanin'ny marika ara-pivavahana maro. Ny " **asa** " aseho irery dia mamela ny fisafidianana na tsia. Ireo asa ireo dia azo fintinina amin'ny safidy roa azo atao: fanekena na fandavana ny fahazavana voaray sy ny fitakian'Andriamanitra.

Tamin'ny taona 1844, taorian'ny fiandrasana vaovao napetraka tamin'ny fararano tamin'ny 1844, dia hitarika ny olom-boafidiny ho amin'ny iraka hamitana ny asan'ny Fanavaozana izay manomboka amin'ny famerenana amin'ny laoniny ny fampiharana ny Sabata nohamasinin'Andriamanitra hatramin'ny namoronana izao tontolo izao i Jesosy. . Io no lohahevitra manan-danja indrindra momba ny " *fahamasinana* " izay " *hamarinina* " nanomboka tamin'ny 1844, rehefa nampahafantarina ny mpanompony io fandikan-dalàna io. Ity fandikantenin'ny Dan.8:14 ity, izay nadika ho amin'ny fanompoako hoe: " *maraina telonjato roa arivo dia hodiovina ny fitoerana masina* ", araka ny voalazan'ny soratra hebreo tany am-boalohany hoe: " *maraina telonjato roa arivo sy hohamarinina ny fahamasinana* . Ny tsirairay dia afaka mahita fa ny fandikana ny Sabata masina nanomboka tamin'ny taona 321 dia miaraka amin'ny fanafoanana

ireo fahamarinana ara-potopampianarana maro hafa izay napetrak'Andriamanitra tamin'ny andron'ny apostoly. Taorian'ny 1260 taona nanjakan'ny lainga, ireo mpandimby ny finoana manimba, ny papa tavela tao amin'ny foto-pampianarana protestanta dia maro ny lainga tsy zaka ho an'Andriamanitra ny fahamarinana. Izany no antony, ao amin'ity toko faha-14 ity, ny Fanahy dia manolotra lohahevitra telo lehibe, izay misesy: ny iraka Advantista na hafatry ny “ *anjely telo* ”; “ *ny fijinjana* ” ny fahataperan'izao tontolo izao, ny fanavahana sy ny fampakarana ny olom-boafidy; “ *ny fijinjana voaloboka* ” ny voaloboky ny fahatezerana, ny sazy farany ho an'ireo mpiandry sandoka, mpampianatra ara-pivavahana sandoka ny Kristianisma.

Nampianarina nanomboka tamin'ny 1844 mba hiarovana ny olom-boafidy amin'ny fahatezeran'Andriamanitra, ny fitsapana farany dia natokana ho an'ny faran'ny fotoana faran'izay nomena ny olombelona mba hametrahana ny tenany eo anelanelan'ny sitrapon'Andriamanitra nambara sy ny fitakian'ny olombelona maditra izay lavo amin'ny fivadiham-pinoana amin'ny fitambarany indrindra. Kanefa, ny safidy natao dia misy vokany ho an'izay rehetra maty nanomboka tamin'ny 1844. Ny olom-boafidy nohazavaina sy mahatoky ihany no “ *maty ao amin'ny Tompo* ” araka ny fampianarana ao amin'ny andininy faha-13 izay ambara fa “ *tahiana* ” izy ireo, izany hoe ireo mahazo ny fahasoavan'ny Tompo. Kristy, miaraka amin'ny fitahiany rehetra, dia efa voamarina ao amin'ny hafatra nampitaina tamin'ny anjelin'i “ *Filadelfia* ” izay mahakasika azy ireo, satria tsy ampy ny hoe “Advantista” hatao batisa mba hoheverin'Andriamanitra ho olom-boafidy.

Raha mbola ho hita ny antsipirihan'ny fandoazana, etsy ankilany, ireo teboka manan-danja dia tsipiho sy nofintinin'ny Fanahy amin'ny endriky ny "hafatra avy amin'ny anjely telo" ao amin'ny andininy faha-7 ka hatramin'ny faha-11. fifandimbiasana ny vokany.

Tsaroako eto, taorian'ilay fanamarihana eo amin'ny fonony eo amin'ny pejy faha-2 amin'ity asa ity, ireo hafatra telo ireo dia manasongadina hafatra telo efa nambara tamin'ny sary an'ohatra ao amin'ny bokin'i Daniela ao amin'ny Dan. 7 sy 8. Ny fampahatsiahivan'izy ireo, ao amin'ity toko faha-14 amin'ny Apokalypsy , dia manipika sy manamafy ny maha zava-dehibe indrindra omen'Andriamanitra azy ireo.

Nandresy ny Advantista voavotra

Andininy 1: “ *Ary hitako fa, indro, ny Zanak'ondry nitsangana teo antendrombohitra Ziona, ary nisy olona efatra arivo sy efatra alina sy iray hetsy nomba Azy, izay manana ny anarany sy ny anaran'ny Rainy voasoratra eo amin'ny handriny.* »

“ *Tendrombohitra Ziona* ” no ilazana ny toerana nanorenana an'i Jerosalema tany Israely. Izany dia maneho ny fanantenana ny famonjena sy ny endrika izay horaisin'izany famonjena izany amin'ny fiafaran'ny fitsapana ny finoana eto an-tany sy selestialy. Ity tetikasa ity dia ho tanteraka tanteraka amin'ny fanavaozana ny zava-drehetra, momba *ny tany sy ny lanitra* araka ny Apok. 21:1. Ny “ *[olona] 144.000* ” dia maneho ny olom-boafidin'i Kristy nofidina teo anelanelan'ny taona 1843 sy 2030, dia ireo Kristiana Advantista notsapaina, voaporofa ary nankatoavin'i Jesosy Kristy izay mihatra amin'ny

tsirairay sy ny tsirairay ny fitsarana azy. Ny fitsarana iombonana dia mitsara ny andrim-panjakana ary ny fitsarana tsirairay dia mahakasika ny zavaboary tsirairay. Ny “ [olona] 144.000 ” dia maneho ireo olom-boafidy nofidin’i Jesosy Kristy avy tamin’ireo mpanara-dia ny finoana Advantista. Ity isa ity dia an’ohatra tanteraka ary ny tena isan’ireo voafantina dia tsiambaratelo fantatra sy arovan’Andriamanitra. Azontsika takarina ny anton’ny fifantenana azy ireo avy amin’ny famaritana ny sary natolotra. Misy soratra hoe “ *Eo amin’ny handriny* ”, tandindon’ny sitrapony sy ny eritreriny, ny hoe “ *ny anaran’ny zanak’ondry* ”, i Jesosy, ary ny “ *ny an’ny Rainy* ”, *ilay Andriamanitra naseho tao amin’ilay fifanekena taloha*. Midika izany fa nahita sy namerina indray ny endrik’Andriamanitra izay nomen’Andriamanitra Mpamorona ho an’ny olombelona voalohany talohan’ny ota, fony Izy namorona azy sy nanome azy ny fiainana; ary io sary io dia ny toetrany. Izy ireo no mandrafitra ny voa izay tian’Andriamanitra ho azo amin’ny alalan’ny fanavotana ao amin’i Jesoa Kristy ny fahotan’ireo olom-boafidiny mahatoky tokana. Hita fa eo amin’ny handrin’ny olom-boafidy, na ao amin’ny fanahiny, ny eritreriny sy ny sitrapony, dia hita ny tombo-kasen’Andriamanitra ao amin’ny Apok. 7:3 na, ny Sabatan’ny didy fahefatra amin’ny Dekalogo sy ny toetra tsy azo sarahina. an’i Jesoa Kristy zanak’ondry sy ny fanambarany ao amin’ny fanekempihavanana taloha amin’ny maha-Ray, Mpahary an’Andriamanitra. Noho izany, ny finoana kristiana marina dia tsy manohitra ny fitsipika ara-pivavahana mifandray amin’ny Zanaka sy ny Ray araka ny filazan’ireo mpanara-dia ny Alahady Romana, raha tsy amin’ny teny, na amin’ny asa, fara faharatsiny.

Andininy faha-2: “ *Ary nahare feo avy tany an-danitra aho, tahaka ny firohondrohon’ny rano be, sy tahaka ny firohondrohon’ny kotrokorana mafy; ary ny feo izay reko dia tahaka ny an’ny mpitendry lokanga mitendry ny lokangany.* »

Mifameno tokoa ireo toetra mifanipaka voalaza ao amin’io andininy io. Ny “ *rano lehibe* ” dia maneho ny zavamananaina maro be izay, rehefa maneho ny heviny, dia miseho ho toy ny “ *kotrokorana lehibe* ”. Mifanohitra amin’izany, amin’ny alalan’ny sarin’ny “ *harpa* ” no anehoan’Andriamanitra ny firindrana tonga lafatra izay mampiray ny zavaboariny mpandresy.

Andininy 3: “ *Ary nihira fihiram-baovao teo anoloan’ny seza fiandrianana sy teo anatrehan’ny zava-manan-aina efatra sy ny loholona izy ireo. Ary tsy nisy nianatra ny hira, afa-tsy ny efatra arivo sy efatra alina sy iray hetsy, izay navotana niala tamin’ny tany.* »

Andriamanitra dia manamafy sy manipika eto ny fanamasinana ambony indrindra ny finoana “Advantista” niorina nanomboka tamin’ny 1843-44. Miavaka amin’ny vondrona misy an’ohatra hafa ny solontena voafidiny; “ *ny seza fiandrianana sy ny zava-manan-aina efatra ary ny loholona* ”; ity farany izay manondro ireo voavotra rehetra niaina teto an-tany. Fa ny Fanambarana avy amin’Andriamanitra antsoina hoe Apokalypsy dia mikendry ny roa arivo taona amin’ny finoana Kristiana izay mampisaraka ny didy ao amin’ny Dan. 8:14 ho dingana roa mifanesy. Mandra-pahatongan’ny 1843-44, ny olom-boafidy dia nasehon’ny “ *loholona* ” 12 tamin’ireo “ *24* ” voalaza ao amin’ny Apok. 4:4. Ny “ *loholona* ” 12 hafa dia ny Advantista “ *voaisy tombo-kase* ” “ *foko 12* ” ao amin’ny Apok. 7:3-8 nanomboka tamin’ny 1843-44.

Andininy 4: “ *Ireo no tsy nandoto tena tamin’ny vehivavy, fa virijina izy; manaraka ny zanak’ondry izy na aiza na aiza alehany. Navotana avy tamin’ny olombelona izy ireo ho voaloham-bokatra ho an’Andriamanitra sy ho an’ny Zanak’ondry; »*

Ny teny ao amin’io andininy io dia mihatra amin’ny heviny ara-panahy ihany; ny teny hoe “ *vehivavy* ” izay manondro ireo fiangonana kristiana izay latsaka tao amin’ny fivadiham-pinoana hatramin’ny niandohany, toy ny finoana katolika romana, na nanomboka tamin’ny 1843-44, ho an’ny finoana protestanta, ary nanomboka tamin’ny 1994, ho an’ny finoana andrim-panjakana advantista. Ny “ *fahalotoana* ” voalaza dia mikendry ny fahotana vokatry ny fandikana ny lalàn’Andriamanitra ary ny “ *fahafatesana no tambin’izany* ”, araka ny Rom.6:23. Izany dia ny hanavotra azy ireo amin’ny fanaovan-dratsy izay nohamasinin’i Jesosy Kristy, ankoatra ny “ *olona 144 000* ” an’ohatra. Ara-panahy ihany koa ny “ *virjiny* ” azy ireo ary izany dia manondro azy ireo ho olona “madio” izay nohafotsy ny rariny tamin’ny ra nalatsak’i Jesosy Kristy ho azy ireo. Ireo mpandova ny ota sy ny fahalotoany, tahaka ny taranak’i Adama sy Eva rehetra, ny finoan’izy ireo izay neken’i Jesosy Kristy dia “nanadio” azy ireo tanteraka. Saingy mba hahafantaran’i Jesosy Kristy an’io finoana io amin’ny fomba mahomby, dia tsy maintsy tena misy sy mivaingana amin’ny “ asany ” izany fanadiovana izany. Midika àry izany fa miala amin’ny ota nolovaina tamin’ny Kristianina sandoka na Jiosy na, amin’ny ankapobeny, ny fivavahana monotheista. Ary ao amin’ny fanambarana ara-paminaniana, Andriamanitra dia mikendry manokana ny tsy fanajana ny filaharan’ny fotoana izay naoriny nanomboka tamin’ny herinandro voalohany namoronany ny tany sy ny rafitra selestialy.

Ao ambadiky ny sarin’ny “ *mihira hira vaovao* ” dia misy traikefa manokana izay niainan’ireo “ *olona 144.000* ” voaisy tombo-kase. Taorian’ny “ *hiran’i Mosesy* ” izay nankalaza ny fivoahana be voninahitra avy tany Egypta, tandindon’ny ota, “ *ny hiran’ny “ 144.000 ”* voafidy dia mankalaza ny fanafahana azy ireo amin’ny ota satria nankatò ny didy ao amin’ny Dan. 8:14 sy niara-niasa tamin’izy ireo izy ny fanamasinana nirin’Andriamanitra, ary nangatahiny mihitsy aza, nanomboka tamin’ny 1843–44. Tamin’io daty io, ny fahitana selestialy dia nahatsiaro ny fanadiovana ny fahotana vita teo amin’ny hazo fijalian’i Golgota tamin’ny fahafatesan’i Jesosy Kristy. Io hafatra io dia sady fanalam-baraka no fampianarana izay nasehon’Andriamanitra tamin’ny karazana mpino Protestanta izay mpandova ny Alahady Romana sy ny sasany tamin’ireo fahotana mandainga hafa nataony. Ao amin’ny fitsipiky ny fombafomba hebreo, io “ *fanadiovana ny ota* ” io dia fety ara-pivavahana tamin’ny fararano izay nitondrana ny ran’ilay osilahy novonoina ho any amin’ny fitoerana masina indrindra eo amin’ny rakotra fanaovam-panavotana napetraka ao amin’io toerana tsy azo idirana io ary voarara ho an’ny sisa amin’ny tempoly. taona. fotoanan’ny taona. Ny ran’io osilahy io, izay sarin’ny ota ara-panoharana, dia naminany ny amin’ny ran’i Jesosy Kristy, izay tonga mpitondra ny otan’ny olom-boafidiny, mba hanala ny sazy mendrika azy ho solon’izy ireo; Jesosy mihitsy no natao ota. Amin’ity lanonana ity, ny osy dia maneho ny ota fa tsy Kristy izay mitondra izany. Io fihetsehan’ny mpisoronabe ara-batana io avy ao amin’ny toerana masina nomena alalana

mankany amin'ny fitoerana masina indrindra voarara mandritra ny taona sisa no resahin'io andininy io hoe: “manaraka ny zanak'ondry izy na aiza na aiza alehany ” . Tamin'ny fampahatsiahivan'ny Fanahin'i Kristy an'io fisehoan-javatra io tao amin'ny fahitana tamin'ny 23 Oktobra 1844, dia nampahatsiahivin'ny Fanahin'i Kristy ireo mpandova tsy nahatsiaro tena tamin'ny lainga ara-pampianarana, ny fandrarana ny fahotana. Noho izany, nanomboka tamin'ny taona 1844, ny ota niandohany an-tsitrapo , izany hoe ny Alahady Romana, dia mahatonga ny fifandraisana amin'Andriamanitra ho tsy azo atao , ary ny fahotana nilaozana dia mamela ny fanitarana izany fifandraisana izay mitarika ny olom-boafidy voakasika ho amin'ny fahafenoan'ny fanamasinana azy. fandraisana, fahatakarana ary fampiharana ny fahamarinana masina nambara.

Noheverina ho “ *voaloham-bokatra ho an'Andriamanitra sy ho an'ny Zanak'ondry* ” izy ireo, ka mahaforona ny tsara indrindra hitan'Andriamanitra tamin'ny nifidianany olom-boafidy teto an-tany. Ao amin'ny fombafomba hebreo, “ *ny voaloham-bokatra* ” dia nambara hoe “ *masina* ”. Natokana ho an'Andriamanitra ho fanomezam-boninahitra Azy sy hanamarihana ny fankasitrahany ny olombelona ny hatsaram-pony sy ny habeny ny fanatitra amin'ireo voaloham-bokatra biby na anana ireo. Ny antony iray hafa, raha ny marina, ho an'ireo “ *voaloham-bokatra masina* ”, dia ny fandraisany ny fahazavana avy amin'Andriamanitra nambara tamin'izy ireo manontolo, satria izy ireo dia miaina amin'ny fotoan'ny farany izay hahatongavan'ny fahazavana nambara amin'ny faratampony, ny tampony ara-panahy.

Andininy 5: “ *Ary tsy nisy lainga hita teo am-bavany, fa tsy manan-tsiny izy.* »

Ny tena olom-boafidy, izay nateraky ny fahamarinana tamin'ny fahateraham-baovao, dia tsy afaka afa-tsy ny mankahala ny “ *lainga* ” izay tsy ankasitrahany. Maharikoriko ny lainga satria tsy misy afa-tsy voka-dratsy ihany no mahatonga ny olona tsara fanahy hijaly. Izay mino ny “ *lainga* ” dia mahatsapa ny fanaintainan'ny fahadisoam-panantenana, ny fangidian'ny voafitaka. Tsy misy olona nofidin'i Kristy ho faly mamitaka sy mamitaka ny mpiara-belona aminy. Etsy an-danin'izany, manome toky ny fahamarinana, manorina fifandraisana tsara amin'ny tena rahalahy izy io, fa ambonin'ny zavatra rehetra aloha, amin'ilay Andriamanitra nahary sy Mpanavotra ny famonjena antsika izay milaza sy manandratra ny anarany ho “Andriamanitry ny fahamarinana ” . Noho izany, tsy mampihatra ny fahotana ara-pampianarana intsony, amin'ny fankatoavana ny fahamarinana nambara, ny olom-boafidy dia hotsarain'ny tenan'ilay Andriamanitry ny fahamarinana ho “ *tsy azo lavina* ”.

Hafatra avy amin'ny anjely voalohany

Andininy 6: “ *Ary hitako fa, indro, nisy anjely iray koa nanidina teny afovoan'ny lanitra, nanana filazantsara mandrakizay, mba hitory izany amin'izay monina ambonin'ny tany, amin'ny firenena rehetra, amin'ny fokom-pirenena rehetra, amin'ny fiteny rehetra, ary amin'ny olona rehetra.* »

“ *Anjely hafa* ” na iraka hafa dia manambara fahazavana feno avy amin'Andriamanitra aseho amin'ny alalan'ny “ *eo afovoan'ny lanitra* ” na ny fara tampony amin'ny masoandro. Io hazavana io dia mifandray amin'ny “

Filazantsara ” na “ *ny vaovao tsara* ” momba ny famonjena nentin'i Jesosy Kristy. Antsoina hoe “ *mandrakizay* ” izy io satria marina ny hafatra ao aminy ary tsy miovaova rehefa mandeha ny fotoana. Amin'izany fomba izany, Andriamanitra dia manamarina izany ho mifanaraka amin'izay nampianarina ny apostolin'i Jesosy Kristy. Izany fiverenana amin'ny fahamarinana izany dia tonga tamin'ny 1843, taorian'ny fanodinkodinana maro nolovaina tamin'ny finoana katolika romana. Ny fanambarana dia mitovitovy amin'ny hafatra aseho ao amin'ny Daniela 12:12 izay manambara ny fitahian'Andriamanitra ny asa Advantista. “ *Ny filazantsara mandrakizay* ” no resahina eto eo ambanin'ny lafin'ny tena vokatry ny finoana, manaraka ny fitakian'Andriamanitra nasehon'ny didy ao amin'ny Daniela 8:14 . Ny fahalianana amin'ny teny ara-paminaniana dia voa ara-dalàna amin'ny fenitry ny “*ny filazantsara mandrakizay*”.

Andininy faha-7: “ *Hoy izy tamin'ny feo mahery: Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy, fa tonga ny andro fitsarany; ary miankohofa eo anoloan'izay nanao ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina ary ny loharano.* »

Ao amin'ny andininy faha-7, ny anjely voalohany dia miampanga ny fandikana ny Sabata izay manome voninahitra, ao amin'ny teny masina, ny voninahitr'ilay Andriamanitra Mpamorona. Noho izany dia nitaky ny hamerenana azy io izy nanomboka tamin'ny Oktobra 1844, saingy nanome tsiny ny Protestanta ny fandikan-dalàna nataony nanomboka tamin'ny lohataonan'ny 1843.

Hafatra avy amin'ny anjely faharoa

Andininy 8: “ *Ary nisy anjely faharoa koa nanaraka ka nanao hoe: Rava Babylona lehibe, nampisotroiny ny firenena rehetra tamin'ny divain'ny fahatezerana noho ny fijangajangany.* »

Ao amin'ny andininy faha-8, ny anjely faharoa dia manambara ny heloky ny Eglizy Katolika papaly romana izay namitaka sy namitaka ny olona tamin'ny fanononana ny mpanompo sampy hoe “andron'ny masoandro” an'i Constantin I taorian'ny fandikana ny “andron'ny Tompo” ny dikan-teny latinina ^{montage} . no niandohan'ny "Alahady": dies dominica. Naverina indroa ilay teny hoe: “ *Nirodana, nianjera i Babylona Lehibe* ”, dia manamafy fa ho azy sy ireo mandova azy, dia tapitra tanteraka ny androm-paharetan'Andriamanitra. Ny tsirairay dia mijanona ho azo atao ny fiovam-po, fa amin'ny vidin'ny vokatra, na “ **asa** ” fibebahana, ihany.

Fampahatsiahivana: “ *lavo* ” dia midika hoe: azony sy resin'ilay Andriamanitry ny **fahamarinana izy** , toy ny tanàna iray azon'ny fahavalony. Natsangany sy nazavainy taorian'ny taona 1843, teo anelanelan'ny 1844 sy 1873, ho an'ireo mpanompony mahatoky Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito, ilay “ *mistery* ” izay mampivavaka azy ao amin'ny Apok. 17:5. Ny famitahana ny laingany **dia** very ny fahombiazany.

Eo amin'ny andininy faha-8, dia voamarina ny fitsarana natao tao amin'ireo hafatra teo aloha, miaraka amin'ny fampitandremana mahatsiravina. Ny safidy am-po sy **an-tsitrabo** ny andro fitsaharana naorin'i Constantin I ^{tamin'ny} taona 321, nanomboka tamin'ny 1844, dia mahatonga ireo mpikomy izay manamarina izany ho tsy miraharaha ny fanamelohan'Andriamanitra ny

fampijalian'ny *fahafatesana faharoa* amin'ny fitsarana farany. Mba hanafenana ny fampiangany ny Alahady, dia nafenin'Andriamanitra tamin'ny anaran'ny “ *marika* ” malaza iray izay manohitra ny “ *tombo-kaseny* ” avy amin'Andriamanitra izany. Io famantaran'ny fahefan'olombelona io, izay mampisalasala ny filaharan'ny fotoanany, dia mahatezitra lehibe mendrika ny hosaziny. Ary ny sazy nambara dia hahomby, raha ny marina, dia ho mahatsiravina: “ *hampijalina amin'ny afo sy solifara izy* ” izay handringana ny mpikomy, fa amin'ny fotoanan'ny fitsarana farany ihany.

Hafatra avy amin'ny anjely fahatelo

Andininy 9: “ *Ary nisy anjely fahatelo iray koa nanaraka azy ka nanao tamin'ny feo mahery hoe: Raha misy miankohoka eo anatrehan'ny bibidia sy ny sariny, ka mandray marika eo amin'ny handriny na eo amin'ny tãnany,* »

Ny toetra mifameno sy mifandimby amin'ity hafatra fahatelo ity miaraka amin'ireo hafatra roa teo aloha dia voafaritry amin'ny alàlan'ny rôlôjia hoe “ *narahin'izy ireo* ”. Ny “ *feo mafy* ” dia manamafy ny fahefan'Andriamanitra ambony indrindra an'ilay manambara izany.

Ny fandrahonana dia miantefa amin'ny olombelona mpikomy izay manohana sy mankasitraka ny fitondran'ilay “ *bibidia mitsangana amin'ny tany* ” ary mandray sy manaja, amin'ny alalan'ny fankatoavany, ny “ *mariky ny* ” fahefany, voalaza ao amin'ny Apok. : 16 izay, amin'izao fotoana izao, dia ny vahoaka kristianina manontolo.

Ny fanoherana mivantana an'io “ *marika* ” io amin'ny “ *tombo-kasen'Andriamanitra* ”, izany hoe, manomboka amin'ny Alahady voalohany ka hatramin'ny Sabata andro fahafito, dia voamarina amin'ny hoe samy noraisina “ *eo anoloana* ”, seza fiandrianana. sitrapony, araka ny Apok. 7:3 sy 13:16 . Mariho fa ny “ *tombo-kasen'Andriamanitra* ” ao amin'ny Apok. 7:3 dia tonga ao amin'ny Apok. 14:1: “ *ny anaran'ny Zanak'ondry sy ny an'ny Rainy* ”. Ny fandraisana “ *eo an-tanana* ” dia hazavain'ireto andininy ao amin'ny Deot.6:4 ka hatramin'ny 9 ireto:

“ *Mihainoa, ry Israely! Iaveh Andriamanitsika, dia Iaveh tokana . Tiava an'i Jehovah Andriamanitrao amin'ny fonao rehetra sy ny fanahinao rehetra ary ny herinao rehetra . Ary ho ao am-ponao ireto didy omeko anao anio ireto . Dia ampianaro ny zanakareo izany, ary resaho, na ao an-tranonao ianao, na mandeha mandeha, na mandry, na mifoha. Afehezo ho famantarana eo amin'ny tananao ireny, ary aoka ho fehy fampahatsiarovana eo ambonin'ny handrinao . Soraty eo amin'ny tolam-baravaranao tranonao sy eo amin'ny varavaranao izany. » Ny “ *tanana* ” dia manondro ny asa, ny fampiharana ary ny “ *voalohany* ”, ny sitrapon'ny eritreritra. Hoy ny Fanahy ao amin'io andininy io: “ ***Tiava an'i Jehovah Andriamanitrao amin'ny fonao rehetra sy ny fanahinao rehetra ary ny herinao rehetra*** ”; izay notononin'i Jesosy ao amin'ny Mat.22:37 ary nasehony ho “ *didy voalohany sady lehibe indrindra* ”. Ireo olom-boafidy mitondra ny “ *tombo-kasen'Andriamanitra* ” àry dia tsy maintsy mahafeno ireto fepetra telo ireto: “ *Tiava an'Andriamanitra amin'ny fony rehetra* ”; hanome voninahitra*

amin'ny fanaovana izany ny fitsaharan'ny Sabata amin'ny andro fahafito nohamasinina; ary manana ny “*anaran'ny Zanak'ondry*” Jesosy Kristy “*sy ny an'ny Rainy*” YaHWéH ao an-tsainy. Amin'ny alalan'ny fanoritsoritana “*sy ny anaran'ny Rainy*,” dia manamafy ny filana ny fankatoavana ny didy folon' Andriamanitra sy ny didy ary ny ôrdônansy izay mampiroborobo ny fahamasinan'ny olom-boafidy ao amin'ny fanekempihavanana taloha ny Fanahy. Na dia tamin'ny androny aza, ny apostoly Jaona dia nanamafy ireo zavatra ireo tamin'ny filazana ao amin'ny 1 Jaona 5:3-4:

“*Fa izao no fitiavana an'Andriamanitra, dia ny hitandremana ny didiny. Ary tsy mavesatra ny didiny, satria izay rehetra naterak'Andriamanitra dia maharesy izao tontolo izao; ary ny fandresena izay maharesy izao tontolo izao dia ny finoantsika.* »

Andininy 10: “*Izy koa dia hisotro ny divain'ny fahatezeran'Andriamanitra, izay haidina tsy miharoharo amin'ny kapoaky ny fahatezerany, ary hampijalina amin'ny afo sy solifara eo anatrehan'ny anjely masina sy eo anatrehan'ny Zanak'ondry izy.* »

Hamarinina tanteraka ny fahatezeran'Andriamanitra, satria ireo izay mahazo ny “*mariky ny bibidia*” dia manome voninahitra ny fahotan'ny olombelona sady mitaky ny fahamarinan'i Jesosy Kristy. Ao amin'ny Apok. 6:15-17, ny Fanahy dia naneho ny vokatry ny fifanandrinana farany tamin'ny fahatezerana marin'i Jesosy Kristy izay mandrava.

Fanamarihana tena manan-danja : Mba hahatakarana bebe kokoa an'io fahatezeran'Andriamanitra io, dia tokony ho fantatsika hoe nahoana ny tsy firaharahana ny Sabata masina no mahatonga ny fahatezeran'Andriamanitra. Misy ota kely, nefa ny Baiboly dia mampitandrina antsika amin'ny ota atao amin'ny Fanahy Masina, milaza amintsika fa tsy misy sorona intsony mba hahazoana famelan-keloka avy amin'Andriamanitra. Tamin'ny andron'ny apostoly, ny hany ohatra nomena antsika momba izany karazana fahotana izany dia ny fandavana an'i Kristy nataon'ny Kristianina niova fo. Ohatra ihany anefa izany, satria raha ny marina, ny fitenenan-dratsy ny Fanahy Masina dia ny fandavana sy ny fandavana ny fijoroana ho vavolombelona nomen'ny Fanahin'Andriamanitra. Mba handresena lahatra sy hampianarana ny olombelona, dia nanome tsindrimandry ny soratra masina ao amin'ny Baiboly ny Fanahy. Koa na iza na iza manohitra ny fanambarana omen'ny Fanahy ao amin'ny Baiboly dia efa manevateva ny Fanahin'Andriamanitra sahady. Afaka manao tsara kokoa ve Andriamanitra mba hampahafantatra ny sitrapony noho ny fitarihana ireo voantso ho amin'ny Baiboly sy ny asa sorany? Afaka milaza mazava kokoa ny sitrapony sy ny eritreriny ary ny fitsarany manokana ve izy? Tamin'ny ^{taonjato faha-16}, io fanamavoana ny Baiboly niady taminy io dia nanamarika ny fiafaran'ny faharetan'Andriamanitra tamin'ny fivavahana katolika romana; ny fiafaran'ny faharetany tamin'ny fampianarana iray izay tsy fantany mihitsy. Avy eo, tamin'ny 1843, ny fanamavoana ny teny ara-paminaniana dia nanamarika ny fiafaran'ny fandraisana ny finoana protestanta tamin'ny endriny maro samihafa, mpandova ny Alahady Romana, izany hoe ny “*mariky ny bibidia*”. Ary farany, indray, ny Advantista dia nanao fitenenan-dratsy ny Fanahy Masina tamin'ny fandavana ny fanambarana ara-paminaniana faratampony izay nasehon'i Jesosy taminy

tamin'ny alalan'ny mpanompony manetry tena izay nataoko ho nofo; ny fitenenan-dratsy izay nohamafisina sy nohamafisina tamin'ny firaisan'izy ireo tamin'ireo mpanara-maso ny Alahady nanomboka tamin'ny taona 1995. Ny fitenenan-dratsy ny Fanahy dia mandray isaky ny avy amin'Andriamanitra ny valin-kafatra mendrika azy; sazy ara-drariny fanamelohana ny voalohany sy ny “*fahafatesana faharoa*” izay voamarina ao amin'io andininy faha-10 io.

Andininy 11: “*Ary ny setroky ny fijaliany dia miakatra mandrakizay mandrakizay; ary tsy manam-pitsaharana na andro na alina izay miankohoka eo anoloan'ny bibidia sy ny sariny, ary izay mandray ny mariky ny anarany.* »

Ny “*setroka*” dia tsy hisy afa-tsy amin'ny fotoanan'ny fitsarana farany, ny ora izay “*hampijaliana ao amin'ny afo sy ny solifara*” ao amin'ny “*farihy afo*” ao amin'ny Apok. 19:20 sy 20:14; izany, amin'ny faran'ny taonarivo fahafito. Saingy alohan'ity fotoana mahatsiravina ity, ny ora hiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra dia hanamafy ny fiafarany farany. Miresaka momba ny “*fitsaharana*” ny hafatr'io andininy io. Amin'ny ankabeazan'izy ireo, ny olomboafidy dia mitandrana ny fotoana fitsaharana nohamasinin'Andriamanitra, fa ny lavo kosa dia tsy manana ahiahy toy izany, satria tsy manome ny fanambaran'Andriamanitra ny maha-zava-dehibe sy maha-zava-dehibe azy ireo. Noho izany, ho setrin'ny fanamavoana azy ireo, amin'ny ora famaizana farany azy ireo, dia tsy hanome azy ireo fitsaharana hanamaivanana ny fijaliany Andriamanitra.

Andininy 12: “*Izao no faharetan'ny olona masina, dia izay mitandrana ny didin'Andriamanitra sy ny finoana an'i Jesosy.* »

Ny teny hoe “*faharetana na faharetana*” dia mampiavaka ny tena olomasin'ny Mesia masina an'i Jesosy nanomboka tamin'ny 1843-44 ka hatramin'ny fiverenany amim-boninahitra. Ao amin'io andininy io, “*ny anaran'ny Ray*” avy amin'ny andininy 1 dia lasa “*didin'Andriamanitra*”, ary ny “*anaran'ny Zanak'ondry*” dia nosoloina hoe “*ny finoana an'i Jesosy*.” Ovaina koa ny filaharan'ny laharam-pahamehana. Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia mitanisa voalohany “*ny didin'Andriamanitra*”, ary faharoa, “*ny finoana an'i Jesosy*”; izay ara-tantara sy eo amin'ny haavon'ny lanjany ny lamina ankatoavin'Andriamanitra amin'ny tetikasany famonjena. Ny andininy 1 dia nanome loha laharana ny “*anaran'i ny Zanak'ondry*” mba hampifandray ny “*144 000*” voafidy amin'ny finoana kristiana.

Andininy 13: “*Ary nahare feo avy tany an-danitra aho nanao hoe: Soraty: Sambatra hatramin'izao ny maty, dia izay maty ao amin'ny Tompo! Eny, hoy ny Fanahy, mba hitsahatra amin'izay niasarany, fa **ny asany** manaraka azy.* »

Ny teny hoe “*manomboka izao*” dia mendrika ny fanazavana amin'ny antsipiriany satria tena zava-dehibe. Satria izy io dia mikendry ny datin'ny lohataonan'ny 1843 sy ny fararano tamin'ny 1844, izay samy manan-kery ny didy ao amin'ny Daniela 8:14, ary nifarana ny fitsarana Advantista roa nokarakarain'i William Miller.

Rehefa nandeha ny fotoana, ny Advantista andrim-panjakana ofisialy dia nanadino ny fiantraikan'io fehezan-teny io hoe “*ankehitryny*.” Ireo mpisava lalana mpanorina ny finoana Advantista ihany no nahatakatra ny vokatry ny fitakian'Andriamanitra ny Sabata nanomboka tamin'ny 1843. Mba hanatontosana

io fomba fanao amin'ny andro fahafito io, dia voatarika izy ireo hahatsapa fa ny Alahady fanao hatramin'izay dia voazon'Andriamanitra. Taorian'izy ireo, ny Advantista nolovaina dia nanjary fomban-drazana sy fombafomba, ary ho an'ny ankamaroan'ny mpanaraka sy mpampianatra, ny Alahady sy ny Sabata dia napetraka tamin'ny fomba tsy ara-drarin'ny tamin'ny ambaratonga mitovy. Io fahaverezan'ny fahatsapana ny masina sy ny tena fahamasinana io dia niteraka tsy fahalianana tamin'ny teny ara-paminaniana sy ny hafatry ny Advantista fahatelo izay nolazaiko teo anelanelan'ny taona 1983 sy 1994. Koa satria niseho tamin'ny Advantista tany Frantsa io fanamavoana io, dia niray saina tamin'ny andrim-panjakana Advantista ny tontolon'ny Advantista. ny foko ekiomenika tamin'ny 1995, noho ny ozonany lehibe indrindra. Ny fandrahonana ny “ *fijaliana* ” eo amin'ny andininy faha-10 dia mampanahy azy indray, amin'ny alalan'ny hevitra hoe “ *hisotro koa* ”; nanomboka tamin'ny 1994, ny Advantista andrim-panjakana, taorian'ny finoana protestanta, dia nitsara sy nanameloka nanomboka tamin'ny 1843.

Araka ny soso-kevitr'io andininy io, ny didy ao amin'ny Daniela 8:14 dia nahatonga ny fisarahan'ny Kristiana Protestanta tamin'ny 1843 ho toby roa anisan'izany ny vondrona Advantista, izay nahazo ny fahasambarana nilazana hoe: “Sambatra hatramin'izao ny maty, dia izay maty ao amin'ny Tompo ! ”. Tsy lazaina intsony fa Jesosy nanambara tao “ *Laodikia* ” fa “handoa ” azy, ny andrim-panjakana Advantista, iraka ofisialin'i Kristy tamin'ny 1991, ny datin'ny fandavana ofisialy ny mazava, antsoina hoe “ *mitanjaka* ” dia tsy mahazo tombony intsony. avy amin'io fahasambarana io.

Fotoana fijinjana

Andininy 14: “ *Ary hitako fa, indro, nisy rahona fotsy, ary nisy tahaka ny Zanak'olona nipetraka teo ambonin'ny rahona, nisatroka satro-boninahitra volamena sy fijinjana maranitra teny an-tànany.* »

Io famaritana io dia mampahatsiahy an'i Jesosy Kristy amin'ny fotoana hiverenany amim-boninahitra. Ny “ *rahona fotsy* ” dia mampahatsiahy ny toe-piainana niaingany sy ny niakarany ho any an-danitra, roa arivo taona talohan'izay. Ny “ *rahona fotsy* ” dia manondro ny fahadiovany, ny “ *satroboninahitra volamena* ” dia maneho ny finoany mpandresy, ary “ *ny fijinjana maranitra* ” dia maneho ny “ *tenin'Andriamanitra* ” avy amin'ny Heb.4:12, izay nampiharina ny “ *tanany* ”.

Andininy 15: “ *Ary nisy anjely iray koa nivoaka avy tao amin'ny tempoly, niantso tamin'ny feo mahery tamin'Ilay nipetraka teo ambonin'ny rahona hoe: Ahinjiro ny fijinjanao, ka mijinjà; fa tonga ny andro fijinjana, fa masaka ny vokatry ny tany.* »

Eo ambanin'ny lafin'ny “ *fijinjana* ”, toy ny ao amin'ny fanoharana nataony, dia tsaroan'i Jesosy fa amin'izany, dia ho avy ny fotoana hanavahana amin'ny fomba azo antoka ny “ *vary amin'ny akofa* ”. Amin'ny alalan'ny Fanambarana no ahatonga antsika hahita ity lohahevitra mampisaraka ny toby roa ity: ny Sabatan'ny olom-boafidy sy ny Alahady lavo, satria ao ambadik'io anarana ara-pivavahana io no manafina ny fiankohofana sy ny fahefan'ny andriamanitra masoandro mpanompo sampy. Ary na dia eo aza ny fivoaran'ny vanim-

potoanan'ny olombelona, dia mbola mijery azy Andriamanitra amin'izay tena maha-izy azy ho azy. Tsy misy fiantraikany amin'ny fitsarany ny fiheveran'ny olona samy hafa; araka ny filaharany, dia tsy masina ny andro voalohany, ka tsy afaka mitondra ny fahasinan'Andriamanitra mihitsy. Izany dia mifamatotra fotsiny amin'ny andro fahafito nohamasinina araka ny filaharan'ny fotoana voasokitra hatramin'ny fiandohan'ny andro terestrialy mandrakizay; izany mandritra ny 6000 taona masoandro.

Andininy 16: “ *Ary Ilay nipetraka teo ambonin'ny rahona dia nanipy ny fijinjany tamin'ny tany. Ary nojinjaina ny tany.* »

Manamafy ny fahatanterahan'ny “ *fijinjana ny tany* ” amin'ny hoavy ny Fanahy. Kristy Mpamonjy sy Mpamaly faty no hiambina azy sy hahatanteraka izany araka ny fanambarany tamin'ny fanoharana, tamin'ny apostoliny, ao amin'ny Mat.13:30 ka hatramin'ny 43. Ny “fijinjana” dia mahakasika *indrindra* ny fisandratana ho any an-danitra an'ireo olo-masina voafidy izay nijanona. mahatoky amin'Andriamanitra Mpamorona.

Fotoana fijinjana (sy valifaty)

Andininy 17: “ *Ary nisy anjely iray koa nivoaka avy tao amin'ny tempoly any an-danitra, sady nanana fijinjana maranitra koa.* »

Raha nanana iraka nankasitrahana'ny olom-boafidy *ilay “anjely”* teo aloha, dia mifanohitra amin'izany kosa, io “ *anjely hafa* ” io dia manana iraka famaizana natao hanoherana ireo mpikomy lavo. Io “ *antsy fijinjana* ” *faharoa io* koa dia mifanitsy amin'ny “ *tenin'Andriamanitra manapaka* ” izay nampiharina tamin'ny sitrapony, fa tsy tamin'ny tanany, satria tsy nisy teny hoe “ *eo an-tanany* ”, tsy toy ny fijinjana, ho an'ny fijinjana voaloboka. Ny sazy noho izany dia hankinina amin'ireo mpiasa izay manatanteraka ny sitrapon'Andriamanitra; raha ny marina dia ireo niharan'ny fanangoleny azy.

Andininy 18: “ *Ary nisy anjely iray koa, izay nanana fahefana tamin'ny afo, dia nivoaka avy teo amin'ny alitara ka niteny tamin'ny feo mahery tamin'ilay nanana ny fijinjana maranitra hoe: Fehezo ny fijinjanao maranitra, ka mioty ny voaloboka. voaloboky ny tany; fa masaka ny voaloboky ny tany.* »

Avy eo, aorian'ny fampakarana ny olom-boafidy ho any an-danitra, dia tonga ny fotoana “ *fijinjana voaloboka* ”. Ao amin'ny Isaia 63:1 ka hatramin'ny 6, ny Fanahy dia mampivelatra ny hetsika mikendry io teny an'ohatra io. Ao amin'ny Baiboly, ny ranom-boaloboka mena dia ampitahaina amin'ny ran'olombelona. Ny fampiasan'i Jesosy azy tamin'ny Fanasana Masina dia manamafy izany hevitra izany. Ny “ *loboka* ” anefa dia mifamatotra amin'ny “ *fahatezeran'Andriamanitra* ”, ary izany dia mahakasika an'ireo izay nanao ny tsy mendrika tamin'ny endrika mpanompony, satria ny ra nalatsak'i Kristy an-tsitrao dia tsy mendrika ny hamadihan'izy ireo be dia be. Satria i Jesosy dia afaka mahatsapa fa voafitaky ireo izay manodina ny tetik'asa famonjena nataony ka hanamarina ny fahotana izay nahafizany ny ainy sy niaritra fijaliana mba hitsahatra ny fanaony. Tsy maintsy mamaly azy ary ireo minia mandika ny lalany. Ao anatin'ny adala jambany izy ireo, dia handeha haniry hamono ny tena olom-boafidiny, mba hamongorana tsy ho eto an-tany, ny fanao ny Sabata andro fahafito izay nohamasinina sy notakian'Andriamanitra nanomboka tamin'ny 1843-44. Tsy nahazo alalana avy

amin'Andriamanitra hampiasa hery hanoherana ny fahavalony ara-pivavahana ny olom-boafidy; Andriamanitra dia natokana ho an'ny tenany irery ihany. “ *Ahy ny valifaty, ahy ny famaliana* ”, hoy izy tamin'ireo olom-boafidiny, ary tonga ny fotoana hanatanterahana izany valifaty izany.

Ao amin'io toko faha-14 io, ny andininy faha-17 ka hatramin'ny faha-20, dia mampahatsiahy an'io foto-kevitra ny “ *fijinjana* ” io. Ny voaloboka mpanota dia ambara fa masaka satria nasehony tamin'ny asany ny tena toetrany. Hiboiboika toy ny ranom-boaloboka ho ao am-boaloboka ny rany, raha voahitsakitsaka ny tongotry ny mpioty voaloboka.

Andininy 19: “ *Ary ny anjely nanipy ny fijinjany tamin'ny tany. Ary nanangona ny voaloboky ny tany izy, ka nariany tao amin'ny famiazana lehibe, dia ny fahatezeran'Andriamanitra.* »

Ny hetsika dia voamarina amin'ity fanambarana nambaran'ity sehatra ity. Andriamanitra dia maminany amim-pahatokiana ny sazy ho an'ny fiavononana katolika sy protestanta. Hizaka ny vokatra ny fahatezeran'Andriamanitra izy ireo, aseho amin'ny alalan'ny famiazam-boaloboka izay hanorotro ny tongotr'ireo mpanonta ny voaloboka.

Andininy faha-20: “ *Ary voahitsakitsaka niala tao an-tanàna ny famiazana; ary nisy rà nivoaka avy tao amin'ny famiazana, hatramin'ny lamboridin'ny soavaly, hatramin'ny halavirana enin-jato amby arivo stadio.* »

Hoy ny Isaia 63:3: “ *Izaho irery no nanosihosy ny famiazam-boaloboka; tsy nisy olona niaraka tamiko .* ” ... Ny fiotazam-boaloboka dia manatanteraka ny famaizana an'i Babylona Lehibe ao amin'ny Apok. 16:19. Nofenoiny ny kapoaka tamin'ny fahatezeran'Andriamanitra izay tsy maintsy hosotroiny hatramin'ny faikany. “ *Nohitsakitsahina teny ivelan'ny tanàna ny famiazam-boaloboka* ”, izany hoe tsy nisy olom-boafidy efa nakarina ho any an-danitra. Tany Jerosalema, dia natao tany ivelan'ny mandan'ny tanàna masina ny famonoana an'ireo voaheloka ho faty, mba tsy handoto azy. Izany no nitranga tamin'ny fanomboana an'i Jesosy Kristy tamin'ny hazo fijaliana izay mampahatsiahy, amin'ny alalan'ity hafatra ity, ny sarany ho an'ireo izay nanao tsinontsinona ny fahafatesany. Tonga ny fotoana handrotsahan'ny fahavalony ny rany mba hanonerana ny fahotany. “ *Ary nisy rà nivoaka avy tao amin'ny famiazana ka hatramin'ny lamboridin'ny soavaly .* ” Mpampianatra ara-pivavahana kristiana no lasibatry ny fahatezerana, ary Andriamanitra dia manondro azy ireo amin'ny alalan'ny sarin'ilay “ *bitika* ” napetraky ny mpitaingina “ *ao am-bavan'ny soavaly* ”, mba hitarihana azy ireo. Io sary io dia atolotra ao amin'ny Jakoba 3:3 , izay ny loha hevitra dia ny hoe: mpampianatra fivavahana. Hoy i Jakoba eo amin'ny fiandohan'ny toko faha-3: “ *Ry rahalahiko, aoka tsy hisy maro aminareo hampianatra, satria fantatrareo fa ho mafimafy kokoa ny fitsarana antsika .* ” Ny asan'ny “ *fijinjana* ” dia manamarina izany fampitandremana feno fahendrena izany. Amin'ny famaritana ny hoe “ *hatramin'ny bokatra ny soavaly* ”, ny Fanahy dia nanoro hevitra fa voalohany indrindra dia ny klerjy katolika romana an'i “ *Babylona Lehibe* ” no resahin'ny Fanahy, fa miitatra hatrany *amin'ireo* mpampianatra protestanta izay, nanomboka tamin'ny 1843, dia nampiasa “fanimbana” ny Baiboly Masina araka ny fiampangana nataon'ny Fanahy ao amin'ny Apok. 9:11. Hitantsika eto ny fampiharana ilay fampitandremana omena ao amin'ny Apok. 14:10 manao hoe: “

Izy ***koa dia hisotro*** ny divain'ny fahatezeran'Andriamanitra, izay naidina tsy nisy miharoharo tao amin'ny kapoaky ny fahatezerany... ”.

Ho an'ilay hafatra hoe “ *mihoatra ny eninjato stadia arivo* ”, mifanaraka amin'ny hafatra teo aloha, dia miitatra hatrany amin'ny finoana Nohavaozina ny sazy hatramin'ny ^{taonjato faha-16} izay resahin'ny isa 1600. Iza no fotoana nametrahan'i Martin Luther ny fiampangana ny finoana katolika tamin'ny 1517. Tamin'io ^{taonjato faha-16} io koa anefa no niforona ny foto-pampianarana protestanta momba ny “ *Kristy sandoka* ” sy ny *Kristianina sandoka* izay manara-dalàna ny herisetra sy ny sabatra noraran'i Jesosy Kristy. . Ny Apokalypsy dia manolotra ny fanalahidiny manokana amin'ny fandikana ary io ^{taonjato faha-16} io dia voatondro ao amin'ny Apok. 2:18 ka hatramin'ny 29 eo ambanin'ny anarana an'ohatra ny vanimpotoana “ *Tiatira* ”. Ny teny hoe “ *kianja* ” dia mampiseho ny asan'izy ireo arapivavahana, ny fandraisany anjara amin'ilay hazakazaka izay ny satroboninahitry ny fandresena nampanantenaina ny mpandresy ny loka. Iza no fampianaran'i Paoly ao amin'ny 1 Kor.9:24: “ *Tsy fantatrareo va fa izay mihazakazaka eo ankianja dia samy mihazakazaka avokoa, nefa ny iray ihany no mahazo ny loka? Mihazakazaha mba hahazoanao izany .*” Noho izany, ny lokan'ny fiantsoana selestialy dia tsy azo amin'ny fomba rehetra; ny fahatokiana sy ny faharetana amin'ny fankatoavana no hany fomba hahazoana fandresena amin'ny adin'ny finoana. Nohamafisiny ao amin'ny Fi.3:14 hoe: “ *Miezaka hanatratra ny tanjona aho hahazoako ny lokan'ny fiantsoan'Andriamanitra any ambony ao amin'i Kristy Jesosy .*” Amin'ny fotoam- *pijinjana* , dia hohamarinina ireto tenin'i Jesosy ireto: “ *Fa maro no antsoina, fa vitsy no fidina (Mat.22:14)*”.

Apokalypsy 15: Ny fiafaran'ny fizahan-toetra

Alohan'ny hahatanterahan'ny “ *fijinjana sy ny fiotazam-boaloboka* ” dia tonga ny fotoana mahatahotra, dia ny fiafaran'ny fotoan'ny fahasoavana. Iray izay voasokitra ao amin'ny vatom-potoana ny safidin'olombelona, ka tsy azo atao ny mamadika ireo safidy ireo. Amin'izay fotoana izay dia tapitra ny fanolorana famonjena ao amin'i Kristy. Io no lohahevitra ny toko faha-15 amin'ny Apokalipsyn'i Jesoa Kristy. Ny fiafaran'ny andron'ny fahasoavana dia mitranga aorian'ireo “ *trompetra* ” enina voalohany ao amin'ny toko faha-8 sy faha-9, ary alohan'ny “ *ireo loza fito farany an'Andriamanitra* ” ao amin'ny toko faha-16. manome ny olona hatao. Eo ambany fiahian'ny “ *bibidia miakatra avy amin'ny tany* ” ao amin'ny Apok. 13:11 ka hatramin'ny 18, ny lalana roa farany dia mitarika, ny iray, mankany amin'ny Sabotsy na Sabatan'Andriamanitra nohamasinina, ary ny iray kosa mankany amin'ny Alahady, an'ny fahefan'ny papa Romana. . Tsy mbola nazava toy izao ny safidy eo amin'ny fiainana sy ny tsara, ny fahafatesana sy ny ratsy. Iza no atahoran'ny olona indrindra? Andriamanitra sa olona? Izany no omena ny toe-javatra. Fa afaka miteny koa aho hoe: Iza no tena tian'ny olona? Andriamanitra sa olona? Ny olom-boafidy dia hamaly amin'ireo tranga roa ireo: Andriamanitra, mahafantatra amin'ny alalan'ny fanambarana ara-paminaniny ny antsipirian'ny fiafaran'ny tetikasany. Ny fiainana mandrakizay amin'izay dia ho tena akaiky, ho azon'izy ireo.

Andininy 1: “ *Ary hitako fa, indro, nisy famantarana hafa koa tany andanitra, sady lehibe no mahagaga, dia anjely fito nihazona loza fito farany, satria ireny no tanteraka tamin'izany ny fahatezeran'Andriamanitra.* »

Ity andininy ity dia manolotra ny “ *loza fito farany* ” izay hamely ny mpino sandoka noho ny safidiny ny andro Alahady Romana. Ny foto-kevitr'ity toko ity, ny fiafaran'ny fotoam-pitsapana, dia manokatra ny fotoan'ny “ *loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra* ”.

Andininy 2: “ *Ary hitako fa, indro, nisy toa ranomasina fitaratra miharo afo, ary izay naharesy ny bibi-dia sy ny sariny ary ny isan'ny anarany dia nitsangana teo ambonin'ny ranomasina fitaratra. harpa an'Andriamanitra.* »

Mba hampaherezana ny mpanompony, dia ny olom-boafidiny, ny Tompo dia manolotra sehatra iray izay manaitra ny fandreseny mananontanona amin'ny alalan'ny sary isan-karazany nalaina tao amin'ny andalan-teny hafa ao amin'ny faminania. “ *Eo amin'ny ranomasina fitaratra miharo afo no ijoroan'izy ireo* ”, satria nandalo fizahan-toetra ny finoana izay nenjehina (*miharo afo*) ka tafavoaka ho mpandresy. Ny “ *ranomasin'ny fitaratra* ” dia manondro ny fahadiovan'ny vahoaka voafidy, toy ny ao amin'ny Apok. 4:1.

Andininy 3: “ *Ary nihira ny hiran'i Mosesy, mpanompon'Andriamanitra, sy ny hiran'ny Zanak'ondry izy ireo nanao hoe: Lehibe sy mahatalanjona ny asanao, Tompo Andriamanitra Tsitoha; Mahitsy sy marina ny lalanao, ry Mpanjakan'ny firenena!* »

“ *Ny Tonon-kiran'i Mosesy* ” dia nankalaza ny fivoahan'ny Isiraely tamin'ny voninahitra avy tany Ejipta, ilay tany sy tandindon'ny fahotana. Ny fidirana tao amin'ny Kanana teto an-tany izay nanaraka 40 taona tatỳ aoriana dia nampiseho mialoha ny fidiran'ireo olom-boafidy farany tao amin'ny Kanana any an-danitra. Ho setrin'izany, rehefa avy nanolotra ny ainy ho fanonerana ny fahotan'ny olom-boafidy i Jesosy, “ *ny zanak'ondry* ”, dia niakatra tany an-danitra, tamin'ny voninahiny sy ny heriny masina selestialy. Ireo vavolombelon'i Jesosy mahatoky farany, ireo Advantista rehetra amin'ny finoana sy ny asa, dia samy miaina ny fiakarana any an-danitra rehefa miverina hamonjy azy ireo i Jesosy. Manandratra ny “ *asany lehibe sy mahatehotia* ”, ny olom-boafidy dia manome voninahitra an'ilay Andriamanitra Mpamorona izay nahatonga ny soatoaviny tao amin'i Jesosy Kristy: ny “*fahamarinany* ” *tonga lafatra* sy ny “*fahamarinany* ”. Ny fanafoanana ny teny hoe “ *marina* ” dia mampifandray ny teny manodidina ny hetsika amin'ny faran'ny vanim-potoana “ *Laodikia* ” izay nanehoany ny tenany ho “ *Amena sy Marina* ”. Amin'izay fotoana izay dia ny ora “*fanafahana* ” izay manamarika ny fiafaran'ny “ *vehivavy miteraka* ” ao amin'ny Apok. 12:2. “ *Ny zaza* ” dia entina ho amin'izao tontolo izao amin'ny endriky ny fahadiovan'ny toetran'ny lanitra naseho tao amin'i Jesosy Kristy sy tamin'ny alalan'i Jesosy Kristy. Afaka midera an'Andriamanitra ny olom-boafidy noho ny fanjakany “ *tsitoatoa* ”, satria io herin'Andriamanitra io no ananany famonjena sy fanafahana. Rehefa nanangona sy nifidy ireo navotany avy tamin'ny firenena rehetra teto an-tany i Jesosy Kristy, dia tena “ *Mpanjakan'ny firenena* ” tokoa. Tsy misy intsony ireo nanohitra azy sy ireo olom-boafidiny.

Andininy 4: “ *Iza no tsy hatahotra, Tompo ô, ka hankalaza ny anaranao? Fa Hianao irery ihany no masina. Ary ho avy hiankohoka eo anatrehanao ny firenena rehetra, satria efa naharihary ny fitsaranao.* »

Raha tsorina, dia midika izany hoe: Iza no mandà tsy hatahotra Anao, ry Andriamanitra Mpamorona, ka ho sahy hamitaka anao amin'ny voninahitrao ara-drariny amin'ny fandavana ny fanajana ny Sabatanao masina amin'ny andro fahafito? Fa **Hianao irery ihany no masina** ary Izy irery ihany no nanamasina ny andro fahafito sy izay nomenao azy, ho famantarana ny fankasitrahany sy ny maha-masina anao. Eny tokoa, amin'ny fampitandremana ny “ *fahatahorana azy* ”, ny Fanahy dia miresaka momba ny hafatr'ilay “ *anjely* ” voalohany ao amin'ny Apok. 14:7: “ *Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy, fa tonga ny andro fitsarany; ary miankohofa eo anatrehan'izay nanao ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina ary ny loharano* ”. Ao amin'ny drafitr'Andriamanitra, ireo firenena mpikomy noravana dia hatsangana amin'ny tanjona roa sosona: dia ny hanetry tena eo anatrehan'Andriamanitra sy hanome voninahitra Azy, ary ny hiaritra ny sazy farany ara-drariny izay handringana azy ireo amin'ny farany, ao amin'ny “*farihy afo*” . *solifara* ” amin'ny fitsarana farany, nambara tao amin'ny hafatry ny “ *anjely fahatelo* ” ao amin'ny Apok. 14:10. Alohan'ny hahatanterahan'ireo zavatra ireo, dia tsy maintsy mandalo ny fotoan'ny fitsaran'Andriamanitra ny olom-boafidy izay hiseho amin'ny asan'ny “ *loza fito* ” nambara ao amin'ny andininy voalohany.

Andininy 5: “ *Rehefa afaka izany, dia hitako fa novohana tany an-danitra ny tempolin'ny tabernakelin'ny vavolombelona.* »

Io fisokafan'ny “ *tempoly* ” any an-danitra io dia manambara ny fampitsaharana ny fanelanelanana nataon'i Jesosy Kristy, satria tapitra ny fotoana niantsoana ny famonjena. “ *Ny tenivavolombelona* ” dia manondro ny didy folon'Andriamanitra izay napetraka tao anatin'ny fiara masina. Araka izany, manomboka izao, ny fisarahana amin'ny olom-boafidy sy ny very no farany. Teto an-tany, ireo mpikomy dia vao avy nanapa-kevitra, tamin'ny alalan'ny didim-panjakana iray, ny adidy hanaja ny andro fitsaharana isan-kerinandro amin'ny andro voalohany naorin'ny emperora romana, Constantin I, sy Justinien I, izay nanao an'i Vigilius I ho mpanjaka Papa voalohany, lohan'ny finoana kristiana maneran-tany, dia ny Katolika, tamin'ny 538. Ny didy farany momba ny fahafatesana dia nambara mialoha ao amin'ny Apok. 13:15 ka hatramin'ny 17 ary napetraka teo ambanin'ny asa lehibe nataon'ny finoana Protestanta Amerikana tohanan'ny finoana katolika eoropeanina. .

Andininy faha-6: “*Ary ny anjely fito izay nanana ny loza fito dia nivoaka avy tao amin'ny tempoly, nitafy rongony fotsy madinika madio sady nasiany fehikibo volamena ny tratrany.* »

Ao amin'ny fanoharana an'ily faminaniana, ireo “ *anjely fito* ” dia maneho an'i Jesosy Kristy irery na “ *anjely fito* ” mahatoky ao amin'ny tobiny mitovy aminy. “ *Ny rongony fotsy madinika sady madio no manjelatra* ” dia maneho ny “*asan'ny olona masina* ” ao amin'ny Apok. 19:8. Ny “ *fehikibo volamena manodidina ny tratra* ”, noho izany, eo amin'ny haavon'ny fo, dia mampahatsiahy ny fitiavana ny fahamarinana efa voatonona araka ny endrik'i Kristy aseho ao amin'ny Apok. 1:13. Ny Andriamanitra ny fahamarinana dia miomana hanasazy ny tobin'ny lainga. Amin'ny alalan'io fampahatsiahivana io, ny Fanahy dia manolotra ny “*loza lehibe* ” izay nasehon'ny tarehiny ny endriny raha oharina amin'ny “ *masoandro izay mamirapiratra amin'ny heriny* ”. Tonga ny ora nifandona farany teo amin'i Jesosy Kristy sy ireo mpanompo sampy mpikomy nanompo ny masoandro.

Andininy 7: “*Ary ny iray tamin'ny zava-manan-aina efatra nanome lovia volamena fito ho an'ny anjely fito, feno ny fahatezeran'Andriamanitra, Izay velona mandrakizay mandrakizay.* »

I Jesosy mihitsy no modely nasehon'ireo “ *zavamananaina efatra* ” ao amin'ny Apok. Izy koa, “ *ily Andriamanitra velona mandrakizay mandrakizay* ” no nampahatezitra azy . Noho izany, ny maha-Andriamanitra Azy dia manome azy ny anjara asa rehetra: Mpamorona, Mpanavotra, Mpanelanelana, ary Mpitsara mandrakizay, ary avy eo nampitsahatra ny fanelanelanana nataony, dia tonga ilay Andriamanitra Mpanara-dalàna izay namely sy nanafay ny fahavalony mpikomy, satria nanatanteraka “ *kapoakan'ny fahatezerany* ” marina . Efa feno izao ny “ *kapoaka* ”, ary io fahatezerana io dia haka ny endriky ny sazy “ *fito farany* ” izay tsy hananany toerana intsony ny famindram-pon'Andriamanitra.

Andininy 8: “*Ary feno setroka ny tempoly noho ny voninahitr'Andriamanitra sy ny heriny; ary tsy nisy nahazo niditra tao amin'ny tempoly mandra-pahatanteraky ny loza fiton'ny anjely fito.* »

Mba hanehoana an'io lohahevitra momba ny fampitsaharana ny fahasovana io, dia asehon'ny Fanahy ao amin'io andininy io ny sarin'ny “ *tempoly feno setroka noho ny* ” fanatrehana. “ *avy amin'Andriamanitra* ” ary hoy

izy: “ *Ary tsy nisy nahazo niditra tao amin’ny tempoly mandra-pahatanteraky ny loza fiton’ny anjely fito* ”. Nampitandrina ny olom-boafidiny àry Andriamanitra fa hitoetra eto an-tany izy ireo mandritra ny “ *loza fito farany* ” amin’ny fahatezerany. Ireo olom-boafidy farany dia hamerina ny zavatra niainan’ny Hebreo tamin’ny andron’ny “ *loza folo* ” izay namely an’i Ejipta mpikomy. Tsy ho azy ireo ny *loza* , fa ho an’ireo mpikomy, lasibatry ny fahatezeran’Andriamanitra. Kanefa ny fahatapahan’ny fidiran’izy ireo ao amin’ny “ *tempoly* ” dia nohamafisina araka izany, ny fahafahana homena, manomboka amin’ny faran’ny “ *loza fito farany* ”.

Apokalypsy 16: Ny loza fito farany **ny fahatezeran'Andriamanitra**

Ny toko faha-16 dia mampiseho ny filatsahan'ireo “ *loza fito farany* ” ireo, izay nanehoana ny “ *fahatezeran'Andriamanitra* ”.

Ny fandinihana ny toko iray manontolo dia hanamafy izany, kanefa tsy maintsy marihina fa ny lasibatry ny “ *fahatezeran'Andriamanitra* ” dia hitovy amin'ireo izay niharan'ny sazy tamin'ireo “ *trompetra* ” enina voalohany. Asehon'ny Fanahy àry fa ny sazin'ny “ *loza fito farany* ” sy ny an'ny “ *trompetra fito* ” dia manasazy ny fahotana iray ihany: ny fandikana ny fitsaharana amin'ny sabata amin'ny “ *andro fahafito* ” . *nohamasinin'Andriamanitra* hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao.

Manokatra fononteny eto aho, tara. Mariho ny fahasamihafana izay mampiavaka ny “ *trompetra* ” avy amin'Andriamanitra sy ny “ *loza na loza* ”. Ny “ *trompetra* ” dia famonoan'olona rehetra ataon'ny olona nefa nasain'Andriamanitra nandidian'Andriamanitra, ny fahadimy dia ara-panahy. “ *Ny loza* ” dia fihetsika tsy mahafinaritra napetrak'Andriamanitra mivantana tamin'ny alalan'ny fomba voajanahary amin'ny zavaboariny velona. Ny Apokalypsy 16 dia manolotra antsika ireo “ *loza fito farany* ” izay milaza amintsika, an-kolaka, fa nialohavan'ny “ *loza* ” hafa niaretan'ny olona talohan'ny fiafaran'ny andron'ny fahasoavana izay manasaraka ara-panahy ho roa, “ *ny fotoana. ny farany* ” voalaza ao amin'ny Dan. 11:40. Amin'ny voalohany, io fiafaran'ny fotoanan'ny firenena io, ary amin'ny faharoa, ny an'ny fotoanan'ny governemanta maneran-tany izay nokarakarina teo ambany fanaraha-mason'ny USA. Amin'ity fanavaozana ity, natao tamin'ny Sabata 18 Desambra 2021, dia afaka manamarina izany fanazavana izany aho, nanomboka tamin'ny fiandohan'ny taona 2020, ny olombelona rehetra dia tratran'ny fahasimbana ara-toekarena noho ny viriosy mifindra, ny Covid-Coronavirus. any Sina. Ao anatin'ny tontolon'ny fifanakalozam-baovao sy fahalalàna manerantany, manamafy ara-tsaina ny tena fiantraikan'izany, ao anatin'ny tahotra, ny mpitarika ny vahoaka dia nanakana ny fivoarana sy ny fitohizan'ny fitomboan'ny toekaren'i Eoropa Andrefana sy Amerikana manontolo. Raha raisina, tsy ara-drariny, ho toy ny areti-mifindra, ny Tandrefana, izay nihevitra fa handresy fahafatesana indray andro any, dia kivy sy very hevitra. Tao anatin'ny tebiteby, dia nanolotra vatana sy fanahy ho an'ilay fivavahana vaovao misolo azy ireo tsy misy Andriamanitra: ny siansa ara-pitsaboana mahery indrindra. Ary ny tanin'ny mpisoloky, ny mpanankarena indrindra eto an-tany, dia nanararaotra ny fahafahana nanao ny lehilahy ho babo sy andevozin'ny aretina, ny vaksiny, ny fanafodiny ary ny fanapahan-kevitra ny orinasa. Amin'izay fotoana izay ihany koa dia maheno torolàlana any Frantsa isika, mifanohitra amin'ny teny kely indrindra, izay nofintiniko toy izao: "azo atao ny mandrotsaka rivotra ny trano ary manao saron-tava fiarovana mandritra ny ora maro, izay sempotra ny mpitafy." Asongadino ny “fahatsapan-tena” an'ireo tanora

mpitarika ao Frantsa sy ireo firenena hafa manahaka. Marihina fa ny firenena nitarika izany fitondran-tena manimba izany dia ny Isiraely voalohany; firenena voalohany voaozon'Andriamanitra, teo amin'ny tantara ara-pivavahana. Ny fanaovana saron-tava, voarara voalohany rehefa tsy misy, dia natao tsy maintsy atao, mba hiarovana amin'ny aretina izay misy fiantraikany amin'ny taovampisefoana. Ny ozon'Andriamanitra dia mitondra vokatra tsy ampoizina, nefa tena mandaitra manimba. Resy lahatra aho fa eo anelanelan'ny taona 2021 sy ny fanombohan'ny “ *trompetra fahenina* ”, ny Ady Lehibe III, dia hisy “ *loza avy amin'Andriamanitra* ” hafa hamely ny olombelona meloka any amin'ny toerana samihafa eto an-tany, indrindra fa any amin'ny Tandrefana. “Peste” toy ny “ *mosary* ” sy ny areti-mifindra hafa tena izy maneran-tany, efa fantatra amin'ny hoe pesta sy kôlera. Iza no lazain'Andriamanitra ao amin'ny Eze.14:21: “*Eny, izao no lazain'i Jehovah Tompo: Na dia alefako hamely an'i Jerosalema aza ny famaizana efatra mahatahotra, dia ny sabatra sy ny mosary sy ny bibidia ary ny areti-mandringana, mba handringana ny olona sy ny areti-mandringana. biby .* Marihina fa tsy feno ity lisitra ity, satria amin'izao andro maoderina izao dia misy endrika maro ny sazy avy amin'Andriamanitra: Kansera, SIDA, Chikungunya, Alzheimer... sns... Marihiko koa ny fisehon'ny tahotra noho ny fiakaran'ny maripana. Raiki-tahotra sy raiki-tahotra ny vahoaka marobe amin'ny fieritreretana ny ranomandry mitsonika sy ny tondra-drano mety hitranga. Averina indray, vokatra ny ozona avy amin'Andriamanitra izay mamely ny sain'olombelona sy manorina rindrin'ny fisarahana sy ny fankahalana. Hamaranako ity fononteny ity mba hanohizana ny fandalinana amin'ity toe-javatra ity momba ny fiafaran'ny fahasovana izay mampiavaka ny “ *loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra* ”.

Antony iray hafa manamarina ny safidy ny tanjona. Ny “ *loza fito farany* ” dia manatanteraka ny fandranganana ny zavaboary amin'ny faran'izao tontolo izao. Ho an'Andriamanitra, ilay Mpamorona, dia tonga ny fotoana handravana ny asany. Noho izany dia manaraka ny fizotry ny famoronana izy, fa tsy mamorona, dia manimba. Amin'ny alalan'ny “ *loza fahafito farany* ”, eto an-tany, dia ho faty ny ain'ny olombelona, ka hilaozany, ary ny tany indray ho lasa “lavaka ” ao anatin'ny toe-javatra misavoritaka, miaraka amin'i Satana irery ihany, izay tompon'ny ota; ny tany lao dia ho fonjany mandritra ny “ *arivo taona* ” mandrapahatongan'ny fitsarana farany izay handringanana azy sy ny mpikomy rehetra, araka ny Apok. 20.

Andininy 1: “ *Ary nahare feo mahery avy tao amin'ny tempoly aho nanao tamin'ny anjely fito hoe: Mandehana, aidino amin'ny tany ny lovia fito misy ny fahatezeran'Andriamanitra.* »

Io “ *feo mahery avy tao amin'ny tempoly* ” io dia an'ilay Andriamanitra Mpamorona izay diso fanantenana tamin'ny zony ara-dalàna indrindra. Amin'ny maha-Andriamanitra Mpamorona azy, ny fahefany dia manana toetra ambony indrindra ary sady tsy rariny no tsy fahendrena ny manohitra ny faniriany hotompoina sy homem-boninahitra amin'ny fitandremana ny andro fitsaharana izay “nohamasininy” ho *amin'izany* . Noho ny fahendreny lehibe sy araka an'Andriamanitra, Andriamanitra dia nanome antoka fa na iza na iza mihantsy ny zony sy ny fahefany dia tsy hiraharaha ny zava-miafina lehibe indrindra alohan'ny

hanalany azy amin'ny “ *fahafatesana faharoa* ” ny vidin'ny fahatezerany amin'Andriamanitra Tsitoha.

Andininy 2: “ *Dia nandeha ny voalohany ka nampidina ny tao an-doviany tamin'ny tany. Ary nisy vay ratsy sady maharary namely ny olona izay nanana ny mariky ny bibidia sy izay niankohoka teo anoloan'ny sariny.* »

Amin'ny maha-hery lehibe sy fahefana lehibe indrindra amin'ny fikomiana farany, ny tanjona laharam-pahamehana amin'ity toe-javatra ity dia ny “ *tany* ” tandindon'ny finoana Protestanta lavo.

Ny loza voalohany dia “ *vay ratsy* ” izay mampijaly ny vatan'ireo mpikomy izay nifidy ny hankatò ny andro fitsaharana napetraky ny olona. Ny lasibatra dia ireo Katolika sy Protestanta tafavoaka velona tamin'ny ady nokleary izay nanana, tamin'ity safidy tamin'ny andro voalohany, Alahady Romana *ity* , “ *mariky ny bibidia* .”

Andininy 3: “ *Ary ny faharoa nampidina ny tao an-doviany tamin'ny ranomasina, dia tonga rà tahaka ny an'ny maty izany; ary maty ny zava-mananaina rehetra, dia izay rehetra tao anaty ranomasina .*

Ny “ *faharoa* ” dia mamely ny “ *ranomasina* ” izay ovany ho “ *ra* ”, toy ny tamin'ny Neily Egyptiana tamin'ny andron'i Mosesy; “ *ranomasina* ”, mariky ny Katolika Romana, izay mikendry ny Ranomasina Mediterane. Amin'izay fotoana izay no handringanana ny biby rehetra ao amin'ny “ *ranomasina* ” Andriamanitra. Izy io dia mivadika amin'ny fizotran'ny famoronana, amin'ny farany, “ *ny tany* ” dia ho “ *tsy misy endrika sy foana* ” indray ; dia hiverina amin'ny toerana niaviany “ *abyss* ” tany am-boalohany.

Andininy 4: “ *Ny fahatelo nampidina ny tao an-doviany tamin'ny ony sy ny loharano. Dia tonga rà izy ireo.* »

Ny “ *ampahatelony* ” dia mamely ny “ *rano* ” mamy amin'ny “ *renirano sy loharano* ” izay lasa “ *ra* ” tampoka . More rano hanalana hetaheta. Henjana sy mendrika ny sazy satria niomana handatsaka ny “ *ran'ny* ” olom-boafidy izy ireo. Io sazy io no voalohany nampiharina Andriamanitra tamin'ny tehin'i Mosesy tamin'ny Ejipsianina, “ *mpisotro ra* ” an'ny Hebreo izay natao toy ny biby tao anatin'ny fanandevozana mafy izay nahafatesana olona maro.

Andininy 5: “ *Ary nahare ny anjelin'ny rano aho nanao hoe: Marina ianao, Ilay ankehitriny sy taloha; masina ianareo, satria efa nanao izany fitsarana izany.* »

Mariho sahady, ato amin'ity andininy ity, ny teny hoe “ *marina* ” sy “ *masina* ” izay manamafy ny fandikana marina ny andinin-teny ao amin'ny didy ao amin'ny Dan. 8:14: “ *2300 hariva maraina ary ny fahamasinana dia hohamarinina* ”; Ny “ *fahamasinana* ” dia mahafaoka izay rehetra ataon'Andriamanitra ho masina. Amin'ity toe-javatra farany ity, ny fanafihana ny Sabatany “ *nohamasinina* ” dia mendrika ny hitsarana an'Andriamanitra izay manova ny “ *rano* ” hosotroina ho “ *ra* ”. Ny teny hoe “ *rano* ” dia midika arapanoharana sy avo roa heny ny habetsahan'ny olombelona sy ny fampianarana ara-pivavahana. Novalin'i Roma papaly, ao amin'ny Apok. 8:11 dia samy novana ho “ *mahafa-po* ”. Tamin'ny fitenenana hoe “ *Marina ianao... satria efa nampihatra izao didim-pitsarana izao* ” ilay anjely dia manamarina ny fepetra

takian'ny fahamarinana tonga lafatra marina izay Andriamanitra irery ihany no afaka manatanteraka. Amin'ny fomba an-kolaka sy amin'ny fomba mazava tsara, ny Fanahy dia mahatonga ny endrika “ *sy izay avy* ” ho foana amin'ny anaran'Andriamanitra , satria tonga Izy; ary ny fisehoany dia manokatra fanomezana maharitra ho Azy sy ny navotany, tsy manadino, ireo tontolo izay nijanona ho madio sy ireo anjely masina izay nijanona ho mahatoky Azy.

Andininy 6: “ *Fa ny ran'ny olona masina sy ny mpaminany no nalatsany, ka rà kosa no nomenao hosotroiny, ka miendrika ireny.* »

Ireo mpikomy dia vonona ny hamono ny olom-boafidy izay tsy maintsy ho voavonjy raha tsy amin'ny fidiran'i Jesosy ihany, Andriamanitra koa dia mametraka azy ireo ny heloka izay hataony. Noho izany antony izany ihany, dia raisina ho toy ny Ejipsianina tamin'ny Eksodosy izy ireo. Iza no fanindroany nilazan'Andriamanitra hoe: “ *Mendrika izy ireo.* ” Amin'ity dingana farany ity, dia hitantsika ho mpanafika ny Advantista voafidy, ilay iraka avy any Sardisy izay nilazan'i Jesosy hoe: “ *Heverina ho velona ianao, nefa maty* ”. Saingy tamin'izany fotoana izany, hoy izy momba ireo olom-boafidy tamin'ny 1843-1844: “ *Hiaramandeha amiko izy ireo, mitafy akanjo fotsy, satria mendrika izy ireo* ”. Noho izany, ny olona tsirairay dia manana ny haja izay tonga ho azy araka ny asan'ny finoany: “ *fitafiana fotsy* ” ho an'ny olom-boafidy mahatoky, “ *ra* ” hosotroina ho an'ireo mpikomy lavo sy nivadika.

Andininy 7: “ *Ary nahare anjely iray koa aho teo amin'ny alitara nanao hoe: Eny, Tompo ô, Andriamanitra Tsitoha, marina sy mahitsy ny fitsaranao.* »

Io feo io izay avy amin'ny “ *alitara* ”, tandindon'ny hazo fijaliana, dia ny an'i Kristy nohomboana tamin'ny hazo fijaliana izay manana antony manokana hanekena izany fitsarana izany. Fa ireo izay nofaiziny amin'izao fotoana izao dia sahy nitaky ny famonjeny, raha nanamarina ny fahotana maharikoriko, tamin'ny naleony nankatò ny didin'olona; izany na dia eo aza ny fampitandreman'ny Soratra Masina: ao amin'ny Isa.29:13 “ *Hoy Jehovah: Raha manatona Ahy ity firenena ity, dia manaja Ahy amin'ny vavany sy amin'ny molony; fa ny fony kosa lavitra ahy, ary ny fahatahorany ahy dia **didin'olombelona ihany*** . Mat.15:19: “ *Foana ny manome voninahitra Ahy , raha mampianatra **didy izay didin'olombelona.*** »

Andininy faha-8: “ *Ny fahefatra nampidina ny tao an-doviany tamin'ny masoandro. Ary navela handoro olona tamin'ny afo izy;* »

Ny fahefatra dia miasa “ *amin'ny masoandro* ” ary mahatonga azy ho mafana kokoa noho ny mahazatra. “ *May* ” ny nofon'ireo mpikomy noho io hafanana be io. Rehefa avy nanasazy ny fandikana ny “ *fahamasinana* ” Andriamanitra, izao dia hanasazy ny fanompoan-tsampy amin'ny “ *andron'ny masoandro* ” nolovaina tamin'i Constantin^{1st} . “ *Ny masoandro* ” izay hajain'ny maro nefa tsy fantany amin'izao fotoana izao dia manomboka “ *nandoro* ” ny hoditry ny mpikomy. Andriamanitra dia mamadika ny sampy hanohitra ny mpanompo sampy. Izany no fiafaran'ilay “ *loza lehibe* ” nambara ao amin'ny

Apok. Ny fotoana ampiasain'ily mibaiko ny “ *masoandro* ” hanasazy ny mpivavaka aminy.

Andininy 9: “ *Ary nodoran'ny hafanana be ireo lehilahy ireo, dia niteny ratsy ny anaran'Andriamanitra, Izay manam-pahefana amin'ireo loza ireo, sady tsy nibebaka mba hanome voninahitra Azy.* »

Ao amin'ny hamafin'ny hamafin'izy ireo, ireo mpikomy dia tsy mibebaka amin'ny fahadisoany ary tsy manetry tena eo anatrehan'Andriamanitra, fa manevateva azy amin'ny “ *fanevatevana* ” ny “ *anarany* ”. Efa tao amin'ny toetran'izy ireo ny fitondran-tena mahazatra, izay hita eo amin'ireo mpino tsy hita maso; tsy mikatsaka ny hahalala ny fahamarinany izy ireo ary tsy mandika ny fahanginany feno tsinontsinona ho tombontsoany. Ary rehefa misy zava-tsarotra, dia manozona ny “ *anarany* ” izy ireo. Ny tsy fahafahana “ *mibebaka* ” dia manamafy ny tontolon'ny “ *tafavoaka velona* ” ao amin'ny “ *trompetra fahenina* ” ao amin'ny Apok. 9:20-21. Ny tsy mpino maditra dia olona, na mpivavaka na tsia, izay tsy mino an'ily Andriamanitra Mahery Indrindra nahary. Fandrika mahafaty ho azy ny mason'izy ireo.

Andininy faha-10: “ *Ny fahadimy nampidina ny tao an-doviany teo amin'ny seza fiandrianan'ily bibidia. Ary ny fanjakany dia rakotry ny haizina; ary nanaikitra ny lelany noho ny fanaintainana ny olona,*

Ny “ *fahadimy* ” no lasibatra manokana, dia ny “ *seza fiandrianan'ny bibidia* ”, izany hoe ny faritr'i Roma misy an'i Vatikanana, fanjakana kely arapivavahana misy ny papa izay misy ny Basilika Masindahy Petera. Kanefa, araka ny efa hitantsika, ny tena “ *seza seza* ” an'ny Papa dia ao Roma fahiny, eo amin'ny Tendrombohitra Caelsius ao amin'ny renin'ny fiangonana rehetra maneran-tany, dia ny Bazilikan'i Md Joany Lateran. Atsipahin'Andriamanitra ao anatin'ny “ *maizina* ” feno ranomainty izy, izay mametraka ny olona rehetra mahiratra amin'ny toe-javatra misy ny jamba. Mampahory mafy ny vokany, fa ho an'io fiatombohan'ny lainga ara-pivavahana aseho eo ambanin'ny lohatenin'ny fahazavan'ily Andriamanitra tokana io sy amin'ny anaran'i Jesosy Kristy, dia mendrika sy hamarinina tanteraka izany. Tsy azo atao intsony ny “ *fibebahana* ”, fa Andriamanitra dia manantitrantitra ny hamafin'ny sain'ireo kendreny velona.

Andininy 11: “ *Ary niteny ratsy an'Andriamanitry ny lanitra izy ireo noho ny fanaintainany sy ny vayny sady tsy nibebaka tamin'ny asany.* »

Ity andininy ity dia mamela antsika hahatakatra fa ny loza dia ampiana ary tsy mitsahatra. Saingy amin'ny fanamafisana ny tsy fisian'ny “ *fibebahana* ” sy ny fitohizan'ny “ *fitenenan-dratsy* ”, ny Fanahy dia manome antsika hahatakatra fa ny fahatezerana sy ny faharatsian'ny mpikomy dia mitombo ihany. Ny tanjona notadiavin'Andriamanitra no manosika azy ireo ho amin'ny fetra, mba handidy ny fahafatesan'ny olom-boafidy.

Andininy 12: “ *Ny fahenina nampidina ny tao an-doviany tamin'ny ony lehibe Eofrata. Ary ritra ny ranony, mba ho voaomana ny lalan'ny mpanjaka avy any atsinanana.* »

Ny “ *fahenina* ” dia mikendry an'i Eoropa, antsoina amin'ny anarana an'ohatra hoe “ *Ranony Eofrata* ”, izay manondro, araka ny sarin'ny Apok. 17:1-15, ny vahoaka manompo an'i “ *Babilôna Lehibe mpivaro-tena* ”, Papa Katolika.

Roma. Ny “ *fahamainan'ny ranony* ” dia mety hanoro ny fandranganana ny mponina ao aminy, izay efa antomotra tokoa, saingy mbola aloha loatra vao hitranga izany. Raha ny marina, dia fampahatsiahivana ara-tantara io zavatra io, satria tamin'ny fahamainan'ny ampahany tamin'ny “ *Ranony Eofrata* ” no nalain'i Dariosy mpanjakan'ny Mediana an'i “ *Babylona* ” kaldeanina. Ny hafatry ny Fanahy àry dia fanambarana ny faharesena tanteraka an'i “ *Babilôna* ” katolika romana izay mbola mitazona mpanohana sy mpiaro, saingy ao anatin'ny fotoana fohy. “ *Ho lavo* ” tokoa i “ *Babylona lehibe* ” amin'ity indray mitoraka ity , ka resin'i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mahery Indrindra.

Ny fifampidinihana tamin'ireo fanahy maloto telo

Andininy 13: “ *Ary hitako fa, indro, nisy fanahy maloto telo tahaka ny sahona nivoaka tamin'ny vavan'ilay dragona sy tamin'ny vavan'ny bibidia ary tamin'ny vavan'ny mpaminany sandoka.* »

Ny andininy faha-13 ka hatramin'ny faha-16 dia mampiseho ny fiomanana amin'ny “ *adin'ny Hara-magedona* ” izay mampiseho ny fanapahan-kevitra hamono ireo mpitandrina Sabata miziriziry, izay tsy mivadika amin'ilay Andriamanitra Mpamorona. Tamin'ny voalohany, tamin'ny alalan'ny spiritisma, ny devoly, izay naka tahaka ny tenan'i Jesosy Kristy, dia niseho mba handresy lahatra ireo mpikomy fa ara-drariny ny safidiny ny alahady. Mamporisika azy ireo àry izy mba hamono ny ain'ireo mpiady mahatoky izay manaja ny Sabata. Ny devoly, ny finoana katolika, ary ny finoana protestanta, dia ny “ *dragona sy ny bibidia ary ny mpaminany sandoka* ” no mampiray ny trio diabolika ao anatin'ny ady iray ihany . Eto dia tanteraka ny “ *ady* ” voalaza ao amin'ny Apok. 9:7-9. Ny fanononana ny “ *vava* ” dia manamafy ny fifampiresahana am-bava amin'ny fifampidinihana izay mitondra amin'ny fanapahana ny famonoana ny olomboafidy marina; izay tsinontsinona na toheriny tanteraka. Tsy isalasalana fa biby nosokajiana ho maloto ny “ *sahona* ”, ho an'Andriamanitra, saingy ao amin'io hafatra io, ny Fanahy dia miresaka momba ny fitsambikinana lehibe azon'ity biby ity atao. Eo anelanelan'ny “ *bibidia* ” eoropeanina sy ny “ *mpaminany sandoka* ” amerikana no misy ny Oseana Atlantika midadasika ary ny fihaonan'izy roa ireo dia mitaky fiantsiana lehibe. Ao amin'ny Anglisy sy Amerikanina, ny Frantsay dia antsoina hoe "sahona" sy "mpihinana sahona". Ny maloto dia fanaon'ny Frantsay, izay nirodana ny soatoavina ara-moraly rehefa nandeha ny fotoana, nanomboka tamin'ny Revolisiona 1789 izay nametrahany ny fahalalahana ho ambonin'ny zavatra rehetra. Ny fanahy maloto izay mamelona ny trio dia ny fahafahana izay tsy maniry "na Andriamanitra na Mpampianatra". Samy nanohitra ny sitrapon'Andriamanitra sy ny fahefany izy rehetra, ka miray saina amin'io raharaha io. Mitambatra izy ireo satria mitovy.

Andininy 14: “ *Fa fanahin'ny demonia ireny, izay manao fahagagana ka manatona ny mpanjakan'ny tany rehetra mba hanangona azy ho amin'ny adin'ilay andro lehiben'ilay Andriamanitra Tsitoha.* »

Hatramin'ny ozon'ny didy ao amin'ny Dan. 8:14, ny fanahin'ny demonia dia niseho tamin'ny fahombiazana lehibe tany Angletera sy Etazonia. Ny arapanahy dia lamaody tamin'izany fotoana izany, ary ny lehilahy dia nanjary zatra io karazana fifandraisana amin'ny fanahy tsy hita maso, nefa mavitrika. Ao amin'ny

finoana protestanta, maro ireo antokom-pivavahana no mitazona fifandraisana amin'ny demonia, ka mino fa manana fifandraisana amin'i Jesosy sy ny anjeliny izy ireo. Hitan'ny demonia fa tena mora ny mamitaka ny Kristianina nolavin'Andriamanitra, ary mbola ho afaka handresy lahatra mora foana izy ireo mba hiara-hivory hamono, hatramin'ny farany, ny Kristianina sy ny Jiosy mpivavaka izay mitandrana ny Sabata. Io fepetra faratampony io izay mandrahona ny fahafatesana ho an'ireo vondrona roa ireo dia hampiray azy ireo amin'ny fitahian'i Jesosy Kristy. Ho an'Andriamanitra, io fivoriana io dia natao *hanangonana* ireo mpikomy “ *ho amin'ny adin'ny andro lehiben'ilay Andriamanitra Tsitoha* ”. Ity fivoriana ity dia natao hanomezana finivana hamono ireo mpikomy izay hahatonga azy ireo ho mendrika ny hiharan'ny fahafatesana eo am-pelatanan'ireo izay voafitaka sy voafitaka tamin'ny lainga ara-pivavahana nataony. Ny tena anton'ny ady dia ny fisafidianana ny andro fitsaharana, ary amin'ny fomba an-kolaka, ny Fanahy dia manondro fa tsy mitovy ny andro naroso. Fa izay mahakasika ny Sabata masina dia tsy inona fa araka ny maha-izy azy, fa ny “*andro lehiben'Andriamanitra Tsitoha* ”. Tsy mitovy ny andro ary tsy mitovy ny hery mifanohitra. Rehefa nandroaka ny devoly sy ny demoniany avy tany an-danitra izy, dia hampihatra ny fandreseny amin'ny fahavalony i Jesosy Kristy, amin'ny alalan'i “ *Mikaela* ” mahery.

Andininy 15: “ *Indro, avy toy ny mpangalatra Aho. Sambatra izay miambina ka mitafy ny fitafiany, mba tsy handeha mitanjaka izy, ary ho hita ny fahamenarany!* »

Ny toby miady amin'ny mpitandrana ny Sabata araka an'Andriamanitra dia ny an'ny Kristianina sandoka nivadika, anisan'izany ny Protestanta, izay nilazan'i Jesosy tao amin'ny Apok. 3:3 hoe: “*Koa tsarovy ny amin'ny nandraisanareo sy ny nandrenesanareo, ary ny fitandremana, ka mibebaha . Raha tsy miambina ianareo, dia ho avy toy ny mpangalatra Aho, ka tsy ho fantatrao izay ora hihaviako aminao .*” Mifanohitra amin'izany kosa, ny Fanahy dia manambara amin'ireo olom-boafidy Advantista izay mandray soa avy amin'ny fahazavany feno faminiana ao amin'ny vanim-potoana farany amin'ny “ *Laodikia* ”: “ *Sambatra izay miambina ka mitandrana ny fitafiany* ”, ary manondro ny andrimpanjakana Advantista naloany nanomboka tamin'ny 1994, izy. Hoy koa izy: “ *Mba tsy handeha mitanjaka izy, ary tsy ho hitantsika ny fahamenarany!* ”. Nambara sy navela ho “mitanjaka”, amin'ny fiverenan'i Kristy, dia ho ao amin'ny tobin'ny henatra sy ny fandavana izy, araka ny 2 Kor.5:2-3: “*Koa mitoloko ato amin'ity lay ity isika ka maniry hitafy ny lanitra . ao an-trano, na dia hita mitafy aza isika, fa tsy mitanjaka.*”

Andininy 16: “ *Dia nangoniny ho any amin'ny tany atao hoe Hara-magedona amin'ny teny hebreo izy ireo.* »

Ny “fivoriana” resahina dia tsy mahakasika ny toerana ara-jeografika, satria izany dia “fivoriana” ara-panahy izay mampivondrona ao amin'ny tetikasany mety maty ny tobin'ny fahavalon'Andriamanitra. Ambonin'izany, ny teny hoe “har” dia midika hoe tendrombohitra ary hita fa tena nisy lohasaha Megido tokoa teo amin'ny Isiraely, nefa tsy nisy tendrombohitra nisy an'io anarana io.

Ny anarana hoe “ *Haramagedona* ” dia midika hoe: “tendrombohitra sarobidy”, anarana izay manondro an’i Jesosy Kristy, ny Fivoriany, ny olom-boafidiny izay mamory ny olom-boafidiny rehetra. Ary ny andininy faha-14 dia nampahafantatra antsika mazava tsara hoe inona no atao hoe “ *Haramagedona* ”; ho an’ireo mpikomy, ny Sabata masina sy ny mpanara-dia azy no lasibatra; fa ny fahavalon’ny olom-boafidiny mahatoky no kendrena ho an’Andriamanitra.

Io “tendrombohitra sarobidy” io koa dia manondro ny “tendrombohitra’i Sinay” izay nanambaran’Andriamanitra ny lalàny voalohany tamin’ny Israely taorian’ny nialany tany Ejipta. Satria ny Sabata andro fahafito no nohamasinin’ny didy fahefatra sy ny mpanara-dia azy tsy mivadika no tanjon’ireo mpikomy. Amin’Andriamanitra, dia tsy iadian-kevitra ny toetra “sarobidy” amin’io “tendrombohitra” io, satria tsy misy mitovy aminy eo amin’ny tantaran’ny olombelona rehetra. Mba hiarovana azy io amin’ny fanompoan-tsampy, dia navelan’Andriamanitra tsy hiraharaha ny tena toerana nisy azy io ny olona. Any atsimon’ny saikinosy Ejipsianina no misy azy, raha ny marina, any avaratra-atsinanan’i “ *Midiana* ”, izay nonenan’i “ *Jetro* ” rain’i “ *Zefora* ”, vadin’i Mosesy. avaratr’i Arabia Saodita ankehitriny. Nantsoin’ny mponina tao aminy hoe “al Lawz” ny tena Tendrombohitra Sinay, izay midika hoe “Lalàna”; anarana voamarina izay manamarina ny fitantarana ara-baiboly nosoratan’i Mosesy. Tsy eo amin’io “ *toerana* ” ara-jeografika io anefa no hiatrehan’ireo mpikomy an’i Kristy mpandresy be voninahitra sy araka an’Andriamanitra. Satria mamitaka io teny hoe “ *toerana* ” io ary raha ny tena izy dia mihatra amin’ny lafiny rehetra, satria ny olom-boafidy, amin’izao fotoana izao, dia mbola miparitaka manerana ny tany. Ireo olom-boafidy velona sy ireo hatsangana amin’ny maty dia “angonin’ireo anjely tsaran’i Jesosy Kristy mba hiaraka amin’i Jesosy eo amin’ny rahon’ny lanitra.

Andininy 17: “ *Ny fahafito nampidina ny tao an-doviany tamin’ny rivotra. Ary nisy feo mahery nivoaka avy tao amin’ny tempoly, avy teo amin’ny seza fiandrianana, nanao hoe: Vita!* »

Teo ambanin’ny famantarana ny “ *loza fahafito nilatsaka tamin’ny rivotra* ”, talohan’ny nanatanterahan’ireo mpikomy ny teti-dratsiny, dia niseho ho mahery sy be voninahitra i Jesosy Kristy, ilay tena izy, ao amin’ny voninahitra selestialy tsy manam-paharoa, miaraka amin’ny anjely an’arivony maro. **Hitantsika ny fotoanan’ny “ *trompetra fahafito* ”** izay araka ny Apok. 11:15, dia manaisotra ny fanjakan’izao tontolo izao amin’ny devoly i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Tsitoha. Ao amin’ny Efes.2:2, i Paoly dia milaza an’i Satana ho “ *andrianan’ny herin’ny rivotra* ”. Ny “ *rivotra* ” dia singa iombonan’ny olombelona rehetra eto an-tany izay anjakany mandra-piveriny amin’ny voninahitr’i Jesosy Kristy. Ny fotoan’ny fiaviany be voninahitra dia ny herin’Andriamanitra izay mamadika an’io fanapahana sy fahefana io amin’ny olombelona amin’ny devoly ary mamarana izany.

Tsarovy ny faharetan’Andriamanitra izay niandry nandritra ny 6000 taona ny fotoana hilazany hoe: “ *Vita!* ” » ary fantaro avy eo ny hasarobidiny omeny ny “andro fahafito nohamasinina” izay maminany ny fiavian’izao fotoana izay hitsaharan’ny fahafahana navela ho an’ny zavaboariny tsy mahatoky. Ny zavaboary maditra dia hitsahatra tsy hampahory azy, hampahatezitra azy,

hanamavo azy ary hanala baraka azy, satria ho ringana izy ireo. Ao amin'ny Dan. 12:1 ny Fanahy dia naminany io fiavian'ny voninahitra io, izay nambarany tamin'i "**Mikaela** ", ilay anaran'ny anjely any an-danitra an'i Jesosy Kristy: " Amin'izany andro izany *no hitsanganan'i **Mikaela** , ilay lehibe, mpiaro ny zanaky ny firenena; ary ho andro fahoriana izany, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay nisian'ny firenena ka hatramin'izany andro izany. Amin'izany andro izany dia hovonjena ny olonao izay hita voasoratra ao amin'ny boky .*" Tsy manamora ny fahatakarana ny tetik'asa famonjena ataony Andriamanitra satria ny Baiboly dia tsy milaza ny anarana hoe "Jesosy" hanondroana ny Mesia ary manome azy anarana an'ohatra izay manambara ny maha-Andriamanitra miafina azy: "Emanoela" (Andriamanitra miaraka amintsika) Isa.7 : 14 : " *Ary noho izany dia ny Tompo no hanome famantarana ho anareo: indro, hitoe-jaza ny zazavavy ka hiteraka zazalahy, ary ny anarany hataony hoe Emanoela* " ; "**Ray mandrakizay** " ao amin' ny Isa.9:5: " *Fa Zaza no teraka ho antsika, Zazalahy no omena antsika, ary ny fanapahana dia eo an-tsorony; Izy dia hatao hoe Mahagaga, Mpanolo-tsaina, Andriamanitra Mahery, **Ray Mandrakizay** , Andrian'ny Fiadanana .*"

Andininy 18: " *Ary nisy helatra sy feo sy kotrokorana ary horohorontany mafy, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay nisian'ny olona tety ambonin'ny tany, dia horohorontany mafy indrindra.* »

Eto isika dia mahita ny andian-teny avy amin'ny andinin-tsoratra masina fototra ao amin'ny Apok. 4:5 nohavaozina ao amin'ny Apok. 8:5. Nivoaka tamin'ny tsy hitany Andriamanitra, ny mpino tsy mahatoky sy ny tsy mino, fa koa, Advantista mahatoky voafidy, dia afaka mahita an'ilay Andriamanitra Mpahary Jesosy Kristy ao amin'ny voninahitry ny fiverenany. Ny Apok. 6 sy 7 dia nanambara tamintsika ny fihetsiky ny toby roa nifanohitra tamin'izany toe-javatra mahatsiravina sy be voninahitra izany.

Ary niaina horohoron-tany mahery vaika izy ireo, dia nanatri-maso tamin-tahotra ny fitsanganana voalohany natokana ho an'ny olom-boafidin'i Kristy, araka ny Apok. 20:5, sy ny fampakarana azy ireo ho any an-danitra izay niaraka tamin'i Jesosy. Mitranga izany, araka ny nambara mialoha ao amin'ny 1 Tes.4:15-17: " *Izao no ambaranay aminareo araka ny tenin'i Jehovah : Isika izay velona ka mbola mitoetra ho amin'ny fihavian'ny Tompo, dia tsy handeha. mialoha ny maty. Fa ny tenan'ny Tompo no hidina avy any an-danitra amin'ny baiko sy ny feon'ny arikanjely ary ny trompetran'Andriamanitra, ka izay maty ao amin'i Kristy no hitsangana aloha. Ary rehefa afaka izany, isika izay velona ka mbola mitoetra no hakarina hiaraka aminy ho eny amin'ny rahona hitsena ny Tompo eny amin'ny habakabaka , ka dia ho any amin'ny Tompo mandrakariva isika .* Araraoty ity andininy ity mba hanasongadinana ny fiheveran'ny apostoly momba ny toetry ny " *maty* ": " *Isika velona, mitoetra ho amin'ny fiavian'ny Tompo, dia tsy handroso. ireo izay maty .*" Tsy nihevitra toy ny Kristianina sandoka amin'izao andro izao i Paoly sy ny mpiara-belona taminy, fa ny olom-boafidy " *maty* " no teo anatrehan'i Kristy, satria ny fisaintsainany dia mampiseho fa ny mifanohitra amin'izany, dia nihevitra ny rehetra fa ny olom-boafidy " *velona* " dia hiditra any an-danitra alohan'ny " *maty* " .

Andininy 19: “ Ary nozaraina telo toko ilay tanàna lehibe, ary rava ny tanànan'ny firenena maro, ary Andriamanitra nahatsiaro an'i Babylona lehibe, mba homena azy ny kapoaky ny divain'ny fahatezerany mirehitra. »

Ny “ tokony telo ” dia mahakasika “ ny dragona sy ny bibidia ary ny mpaminany sandoka ” voaangona ao amin'ny andininy faha-13 amin'ity toko ity. Ny fandikana faharoa dia mifototra amin'ity andinin-teny ao amin'ny Zac.11:8 ity: “ Handringana ny mpiandry telo Aho ao anatin'ny iray volana; ny fanahiko tsy naharitra taminy, ary ny fanahiny koa efa naharikoriko ahy ”. Amin'ity tranga ity, ny “ mpitandrina telo ” dia maneho ireo singa telo amin'ny vahoakan'ny Isiraely: ny mpanjaka, ny mpitondra fivavahana ary ny mpaminany. Raha raisina ny teny manodidina farany, izay iraisan'ny finoana Protestanta sy ny finoana katolika, dia “ ny ampahany telo ” no hamantarana ny hoe: “ dragona ” = devoly; “ ilay bibidia ” = ireo vahoaka katolika sy protestanta voafitaka; “ ilay mpaminany sandoka ” = ny mpitondra fivavahana katolika sy protestanta.

Tao amin'ny toby resy, dia nitsahatra ny fahalalana tsara, “ nizara telo ny tanàna lehibe ”; teo anivon'ireo voafitaka sy voafitaka, dia ny tobin'ny bibidia sy ny mpaminany sandoka, ny fankahalana sy ny lolompo dia miteraka valifaty amin'ireo mpamitaka mamitaka tompon'andraikitra amin'ny fahaverezan'ny famonjena azy ireo. Amin'izay fotoana izay no hahatanterahan'ny foto-kevitra ny “ fijinjana ” amin'ny alalan'ny fandatsahan-dra olona maro izay tena lasibatra amin'ny lojika sy ny rariny rehetra, dia ireo mpampianatra fivavahana. Ity fampitandremana ao amin'ny Jakoba 3:1 ity dia mitondra ny heviny feno: “ Ry rahalahy, aoka tsy hisy maro aminareo hampianatra, satria fantatrareo fa ho mafimafy kokoa ny fitsarana antsika .” Amin'izao vanim-potoanan'ny “ loza ”, ity hetsika ity dia atosiky ity teny ity: “ Ary Andriamanitra nahatsiaro an'i Babylona Lehibe ka nanome azy ny kapoaky ny divain'ny fahatezerany mirehitra ”. Ny Apo.18 dia hatokana tanteraka amin'ny fanasaziana ireo mpivavaka ratsy fanahy.

Andininy 20: “ Ary nandositra ny nosy rehetra, ary tsy hita ny tendrombohitra. »

Ity andininy ity dia mamintina ny fiovan'ny tany izay, niharan'ny horohorontany lehibe, dia maka endrika korontana maneran-tany, efa “tsy misy endrika ” ary vetivety dia “ foana ” na “ lao ”. Izany dia vokatry ny “ fahotana mpandrava ” nambarany ao amin'ny Daniela 8:13 ary ny fanasaziana farany dia voambara ao amin'ny Dan. 9:27.

Andininy 21: “ Ary ny havandra vaventy, izay milanja talenta iray , dia nilatsaka avy tany an-danitra tamin'ny olona; ary niteny ratsy an'Andriamanitra ny olona noho ny kapoka tamin'ny havandra, satria mafy dia mafy ny loza . »

Vita ny asa ratsiny, ny mponin'ny tany kosa dia haringana amin'ny loza izay tsy ho afa-mandositra: “Havandra ” no hianjera aminy. Nomen'ny Fanahy azy ireo ny lanjan'ny “ talenta iray ”, izany hoe 44,8 kg. Saingy ity teny hoe “ talenta ” ity dia valinteny ara-panahy kokoa mifototra amin'ny “fanoharana momba ny talenta ”. Amin'izany fomba izany no ametrahany ny anjara asan'ireo izay tsy mamokatra ny “ talenta ”, izany hoe ny fanomezam-pahasoavana nomen'Andriamanitra azy ireo tao amin'ilay fanoharana. Ary izany fitondran-tena ratsy izany dia niafara tamin'ny namoizana ain'izy ireo ny ainy, ny voalohany ary

ny faharoa izay tsy azon'ny olom-boafidy marina ihany. Mandra-pahatongan'ny fofon'ainany farany, dia manohy “ *miteny ratsy* ” (manevateva) an'ilay “ *Andriamanitry ny lanitra*” izay manasazy azy ireo izy ireo.

“Ny fanoharana momba ny *talenta* ” dia ho tanteraka ara-bakiteny amin'izay. Andriamanitra dia hanome ny olona tsirairay araka ny fijoroana ho vavolombelon'ny asan'ny finoany; ho an'ireo kristiana tsy mahatoky, dia hanome fahafatesana izy ary haneho ny tenany ho masiaka sy lozabe araka izay noheverin'izy ireo sy nitsarany azy. Ary ny olom-boafidy mahatoky dia homeny ny fiainana mandrakizay araka ny finoana izay napetrany tao amin' ny fitiavany tonga lafatra sy ny fahatokiany izay nohalehibeazina tao amin' i Jesoa Kristy ho azy ireo; izany rehetra izany dia araka ny foto-kevitra notononin'i Jesosy ao amin'ny Mat.8:13 manao hoe: “ *Aoka ho tonga aminareo araka ny finoanareo* ”.

Aorian'io loza farany io, dia lasa laho ny tany, tsy misy ny ain'olombelona rehetra. Hita amin'izany ny toetran'ny “ *lavaka* ” ao amin'ny Gen. 1:2.

Toko 17: Tsy nisaron-tava ilay vehivavy janga ary fantatra

Andininy 1: “ *Ary avy ny anankiray tamin'ny anjely fito izay nitana ny lovia fito, dia niteny tamiko ka nanao hoe: Avia, hasehoko anao ny fitsarana ilay vehivavy janga lehibe, izay mipetraka eny ambonin'ny rano be.* »

Avy amin'io andininy voalohany io, ny Fanahy dia manondro ny tanjon'ity toko faha-17 ity: ny “ ***fitsarana*** ” an'ilay “ ***mpivaro-tena lehibe*** ” . izay “ ***mipetraka eny ambonin'ny rano maro*** ” na, izay manjaka, araka ny andininy faha-15, dia “ *vahoaka, vahoaka, firenena ary fiteny* ” izay, eo ambanin'ny marika hoe “ *Eofrata* ”, dia efa nanondro an'i Eoropa sy ny fanitarana ny planeta ny fivavahana kristiana ao amin'ny “ *trompetra fahenina* ” an'ny Apok. 9:14: Etazonia, Amerika Atsimo, Afrika ary Aostralia. Ny asan'ny fitsarana dia mifandray amin'ny teny manodidina ny “ *loza fito farany* ”, na “ *lovia fito* ” nalatsak'ireo “ *anjely fito* ” ao amin'ny toko faha-16 teo aloha.

Ny “ *fitsarana* ” resahina dia ilay Andriamanitra Tsitoha izay ananan'ny zavaboary rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany ary hampamoahina; Izany dia mampiseho raha zava-dehibe ity toko ity. Hitantsika tao amin'ny hafatry ny ^{anjely} faha-3³ ao amin'ny toko faha-14 fa izany famantarana izany dia miteraka fiainana mandrakizay na fahafatesana. Ny teny manodidina an'io “ *fitsarana* ” io àry dia ilay “ *bibidia mitsangana amin'ny tany* ” ao amin'ny toko faha-13.

Na dia teo aza ny fampitandremana ara-tantara sy ara-paminaniana, ny finoana Protestanta tamin'ny 1843, sy ny finoana Advantista ofisialy tamin'ny 1994, dia nianjera noho ny fitsaran'Andriamanitra ho tsy mendrika ny famonjena

natolotr'i Jesosy Kristy. Ho fanamafisana io didim-pitsarana io, dia samy niditra tao amin'ilay firaisankina ekiomenika naroson'ny finoana katolika romana izy ireo, raha nanameloka ny maha-diabolika azy ireo mpisava lalana. Mba hialana amin'izany fahadisoana izany, ny olom-boafidy dia tsy maintsy resy lahatra tanteraka amin'ny maha-izy azy ilay fahavalo lehibe indrindran'i Jesosy Kristy: i Roma, eo amin'ny tantaran'ny mpanompo sampy sy ny papa rehetra. Ny heloky ny Fivavahana Protestanta sy Advantista dia vao mainka lehibe kokoa satria samy nanameloka sy nampianatra izany toetra maha-diabolika izany ny Katolika Romana ireo mpisava lalana. Io fiovam-po nataon'izy roa io dia famadihana an'i Jesoa Kristy, ilay hany Mpamonjy sy Mpitsara lehibe. Ahoana no nahatonga izany? Samy nanome lanja ny fihavanana eto an-tany sy ny fifankahazoan-kevitra tsara eo amin'ny olombelona ihany ireo fivavahana roa ireo; koa rehefa tsy manenjika intsony ny finoana katôlika dia lasa ho azy ireo, matetika, na tsara kokoa aza, mifandray amin'ny fanaovana pacte sy ny fiarahana aminy. Atao tsinontsinona sy voahitsakitsaka àry ny hevitra nambara sy ny fitsarana marin'Andriamanitra. Ny fahadisoana dia ny finoana fa tena mikatsaka fiadanana eo amin'ny olombelona Andriamanitra, satria raha ny marina, dia manameloka ny tsy mety atao amin'ny tenany sy amin'ny lalàny ary amin'ireo fitsipiky ny tsara nambara ao amin'ny ôrdônansiny Izy. Ny zava-misy dia vao mainka mavesadanja kokoa, satria i Jesosy dia naneho mazava tsara ny amin'io foto-kevitra io tamin'ny filazana ao amin'ny Mat. 10:34 ka hatramin'ny 36: “Aza ataonareo fa tonga hitondra fiadanana ambonin'ny tany Aho; tsy tonga hitondra fiadanana aho, fa sabatra. Fa tonga Aho hampisaraka ny lehilahy amin'ny rainy, ny zanakavavy sy ny reniny, ary ny vinantovavy sy ny rafozambaviny; ary ny ankohonan'ny olona ihany no fahavalony .” Amin'ny lafiny iray, ny Advantista ofisialy dia tsy nandre ny Fanahin'Andriamanitra izay, tamin'ny alalan'ny famerenana ny Sabata andro fahafito teo anelanelan'ny taona 1843 sy 1873, dia naneho izany ny Alahady Romana izay nantsoiny hoe "mariky ny bibidia" hatramin'ny nananganana azy tamin'ny *Martsa* . 7, 321. Tsy nahomby ny iraky ny Advantista andrim-panjakana satria rehefa nandeha ny fotoana, dia nanjary sariaka sy mpirahalaha ny fitsarana ny Alahady Romana, tsy tahaka ny an'Andriamanitra izay mitoetra tsy miova, fa ny Alahady Kristiana nolovaina tamin'ny fanompoan-tsampy amin'ny masoandro no fototry ny fahatezerany . . Ny hany didim-pitsarana manan-danja dia ny an'Andriamanitra sy ny Apokalypsy ara-paminaniny dia mikendry ny hampifandray antsika amin'ny fitsarany. Vokatr'izany, ny fiadanana dia tsy tokony hanafina ny fahasorana ara-dalàna ataon'ilay Andriamanitra velona. Ary tsy maintsy mitsara araka izay itsarany sy mamantatra ny fitondrana sivily na ara-pivavahana araka ny fijeriny Andriamanitra. Ho vokatr'izany fomba izany, dia hitantsika “ *ilay bibidia* ” sy ny asany, na dia amin'ny fotoan'ny fiadanana mamitaka aza.

Andininy 2: “ *Tany no nijangajangan'ny mpanjakan'ny tany, ary tamin'ny divain'ny fijangajangany no nihamamoan'ny mponina amin'ny tany.* »

Ao amin'io andininy io, dia misy rohy miorina amin'ny fihetsik'ilay “ *vehivavy Jezebela* ” nampangain'i Jesosy Kristy ho nampisotro ny mpanompony “ *divain'ny fijangajangana (na fijangajangana) ara-panahy*” ao amin'ny Apok. 2:20; zavatra voamarina ao amin'ny Apok. 18:3. Ireo fihetsika ireo koa dia

mampifandray ny “ *ilay mpivaro-tena* ” amin’ ilay “ *kintana kankana* ” ao amin’ ny Apok. 8:10-11; zava-mahafaty no divay misy poizina izay ampitahain’ ny Fanahy amin’ ny fampianarany ara-pivavahana katolika romana.

Ao amin’ io andininy io, ny fanalam-baraka ataon’ Andriamanitra amin’ ny fivavahana katolika dia ara-drarin’ na dia amin’ izao andro iainantsika izao aza, satria manafika ny fahefan’ Andriamanitra ny helony. Ny asa soratry ny Baiboly Masina izay mahaforona ny “ *vavolombelona roa* ”, dia manaporofa ny fampianaran-dison’ io fivavahana romanina io. Marina anefa fa ny fampianaran-diso nataony dia hisy vokany ratsy indrindra ho an’ ireo voafitaka: fahafatesana mandrakizay; izay hanamarina ny fihetsik’ izy ireo hamaly faty ny “ *fijinjana* ” ao amin’ ny Apok. 14:18 ka hatramin’ ny 20.

Andininy faha-3: “ *Nentiny tamin’ ny fanahy ho any an-tany efitra aho. Ary hitako fa, indro, nisy vehivavy nitaingina bibidia mena, feno anarana fitenenan-dratsy, nanan-doha fito sy tandroka folo.* »

“ ... any an’ efitra ”, tandindon’ ny fisedrana ny finoana ary koa ny toetrandro ara-panahy “ *maina* ” amin’ ny tontolon’ ny “ *andro farany* (Dan. 11:40)”, amin’ ity indray mitoraka ity, ny fisedrana farany ny finoana eto an-tany. tantara, ny Fanahy dia maneho ny toe-javatra ara-panahy izay manjaka amin’ ity toe-javatra farany ity. “ *Ny vehivavy dia manjaka amin’ ny bibidia mena* ”. Ao amin’ io sary io, i Roma dia manjaka amin’ ilay “ *bibidia mitsangana avy amin’ ny tany* ” izay manondro an’ i Etazonia Protestanta amin’ ny fotoana ampanaovan’ izy ireo ny Katolika “ *hivavaka amin’ ny mariky ny bibidia* ” amin’ ny fametrahana ny andro fitsaharana nolovaina tamin’ ny Emperora Constantin¹ Amin’ ity toe-javatra farany ity, dia tsy misy intsony ny diadema, na eo amin’ ny “ *loha fito* ” an’ i Roma ara-pivavahana, na amin’ ny marika “ *tandroka folo* ”, amin’ ity tranga ity, ny amin’ ireo tompom-pahefana sivily eo amin’ ny Eoropeana sy ny firenena Kristiana maneran-tany izay ampiasainy. Fa ity fikambanana iray manontolo ity dia mitodika amin’ ny lokon’ ny fahotana: “ *mena* ”.

Izao no vakintsika ao amin’ ny Apok. 13:3: “ *Ary hitako ny lohany anankiray toy ny voa ka ho faty; fa sitrana ihany ny feriny nahafaty azy. Ary raiki-tahotra ny tany rehetra teo anoloan’ ilay bibidia.* ” Fantatsika fa io fanasitranana io dia noho ny Concordat of Napoleon¹ Manomboka izao dia tsy manenjika intsony ny papa katolika romana, na izany aza, aoka homarihintsika amin’ ny maha-zava-dehibe azy fa mbola miantso azy io Andriamanitra hoe “ *ilay bibidia* ”: “ *Ary ny tany rehetra dia nidera an’ ilay bibidia* ”. Manamafy ny fanazavana voalaza etsy ambony izany. Ny fahavalon’ Andriamanitra dia mitoetra ho fahavalony, satria tsy mitsahatra ny fahotany amin’ ny lalàny, amin’ ny fotoan’ ny fiadanana sy ny ady. Ary ny fahavalon’ Andriamanitra koa noho izany dia an’ ireo olom-boafidiny mahatoky amin’ ny fotoan’ ny fiadanana na ny ady.

Andininy faha -4: “ *Ravehivavy dia nitafy lamba volomparasy sy jaky ary niravaka volamena sy vato soa ary perila. Nitana kapoaka volamena teny an-tanany izy, feno fahavetavetana sy fahalotoan’ ny fijangajangany.* »

Eto indray, ny famariparitana aseho dia mikendry ny fahadisoana ara-pampianarana ara-panahy. Melohin’ Andriamanitra ny fombafomba ara-pivavahana nataony; ny vahoakany sy ny Eokaristia maharikoriko ary voalohany indrindra, ny tsirony amin’ ny rendrarendra sy ny harena izay mitarika azy ho

amin'ny fanekena irin'ny mpanjaka sy ny manan-kaja ary ny mpanankarena rehetra eto an-tany. Ny “mpivaro-tena” dia tsy maintsy manome fahafaham-po ny “mpanjifany” na ny olon-tiany.

loko “mena” io dia avy amin'ny “mpivaro-tena” mihitsy: “volomparasy sy mena”. Ny teny hoe “vehivavy” manondro “fiangonana”, dia fiangonana ara-pivavahana, araka ny Efes.5:23 fa koa, “*ilay tanàna lehibe izay manapaka ny mpanjakan'ny tany*”, araka ny ampianarin'ny andininy faha-18 amin'ity toko faha-17 ity. famintinana, azontsika fantarina ny lokon'ny fanamian'ireo “kardinaly sy eveka” ao amin'ny Vatikana Romana. Andriamanitra dia mampiseho ny vahoaka katolika, amin'ny fampiasana kaopy “*volamena*” izay heverina fa maneho ny ran'i Jesosy Kristy ny divay misy alikaola. Ahoana anefa no fiheveran'ny Tompo an'izany? Hoy izy: “*Ny fahavetavetana sy ny fahalotoan'ny fijangajangany*” no hitany fa tsy ny rany manavotra. Ao amin'ny Dan. 11:38, ny “*volamena*” dia voalaza ho fandravahana ny fiangonany izay ataon'ny Fanahy ho “*andriamanitry ny fiarovana*”.

Andininy 5: “Ary nisy anarana voasoratra teo amin'ny handriny, dia *zava-miafina*: *Babylona lehibe, renin'ny mpijangajanga sy ny fahavetavetana amin'ny tany.* »

Ny “*zava-miafina*” resahin'ity andininy ity dia “*zava-miafina*” ho an'ireo izay tsy hazavain'ny Fanahin'i Jesosy Kristy ihany; izy ireo ihany koa, indrisy, no betsaka indrindra. Satria, “*ny fahombiazana sy ny fahombiazan'ny hafetsen'ny*” ny fitondran'ny papa izay nambara hatramin'ny Dan. 8:24-25 dia hohamafisina mandra-pahatongan'ny ora fitsarany, amin'ny fahataperan'izao tontolo izao. Ho an'Andriamanitra dia io no “*zava-miafin'ny faharatsiana*” izay nambaran'ny devoly sy efa nampihariny devoly tamin'ny andron'ny apostoly, araka ny 2 Tes.2:7: “*Fa miasa sahady ny zava-miafina, dia ny faharatsiana; tsy maintsy nanjavona ihany ilay mbola mitazona azy.*” Ampifandraisina amin'ny anarana hoe “Babylona” mihitsy ilay hoe “*zava - miafina*”, satria tsy misy intsony ilay tanàna tranainy nisy an'io anarana io. Efa nomen'i Petera ara-panahy an'i Roma anefa io anarana io, ao amin'ny 1 Petera 5:13, ary indrisy fa ho an'ny vahoaka voafitaka, dia ny olom-boafidy ihany no mibanjina an'io fepetra atolotry ny Baiboly io. Tandremo ny dikan'ny teny roa amin'ny teny hoe “*tany*” izay manondro ihany koa eto, ny fankatoavana protestanta, satria na dia iray aza ny finoana katôlika, dia maro ny finoana protestanta, hantsoina hoe “*mpivaro-tena*”, zanakavavin'ny katôlika. *reny*”. Mizara ny “*fahavetavetana*” an'ny “*reniny*” ny ankizivavy. Ary ny lehibe indrindra amin'ireo “*fahavetavetana*” ireo dia ny Alahady, “*ny mariky* ny fahefana ara-pivavahana miraikitra aminy.

Ny dikan'ny teny hoe “*tany*” dia ara-bakiteny ihany koa, satria ny tsy fifandeferana ara-pivavahana katolika no mahatonga ny herisetra ara-pivavahana lehibe iraisam-pirenena. Nandoto sy nahatonga ny finoana kristiana hankahalaina izany tamin'ny fampirisihana ny mpanjaka hampiova ny vahoakan'ny tany ho amin'ny fankatoavana azy. Rehefa very anefa ny heriny, dia nitohy ny “*fahavetavetana*” nataony tamin'ny nitso-drano an'izay ozon'Andriamanitra sy nanozona izay notahiany. Miharihary ny toetrany mpanompo sampy rehefa niantso ny Silamo hoe “*rahalahy*” izay maneho an'i Jesosy Kristy ho iray amin'ireo mpaminany kely indrindra ny fivavahany.

Andininy 6: “ *Ary hitako fa, indro, ravehivavy mamon’ny ran’ny olona masina sy ny ran’ny vavolombelon’i Jesosy. Ary, nony nahita azy aho, dia talanjona be.* »

Ity andininy ity dia maka teny avy ao amin’ny Dan.7:21, izay milaza eto fa “ *ny olona masina* ” izay iadiny sy anjakany dia “ *vavolombelon’i Jesosy* ” tokoa. Izany dia manome fanazavana be dia be momba ny misterin’ny “ *Babylona Lehibe* ”. Ny fivavahana romana dia misotro “ *ny ran’ny* ” olom-boafidy ka hatramin’ny hamamoana. Iza no hanahy ny fiangonana kristianina iray, toa an’i Roma papaly ankehitriny, ho “ *mpivaro-tena* ” natao “ *mamon’ny ra nalatsak’ny vavolombelon’i Jesosy* ”? Ny olom-boafidy, fa izy ireo ihany. Fa tamin’ny alalan’ny faminiana no nampahafantariny Fanahy azy ireo ny fikasana hamono ny fahavalony. Izany fiverenana amin’ny toetrany ratsy sy lozabe izany no ho vokatry hita maso amin’ny fiakaran’ny fotoan’ny fahasoavana. Kanefa io faharatsiana io dia ho ambonin’ny zavatra rehetra, amin’ny fomba mahagaga kokoa, ny toetran’ny finoana Protestanta manjaka amin’izao andro farany izao. Ny Fanahy dia mitanisa “*ny olona masina* ” sy “ *ny vavolombelon’i Jesosy* ” misaraka. Ireo “ *olo-masina* ” voalohany dia niaran’ny fanenjehana ny repoblika romanina mpanompo sampy sy ny emperora; “ *Vavolombelon’i Jesosy* ” dia namely an’i Roma mpanompo sampy emperora sy papa. Fa tanàna ny vehivavy janga, dia Roma; “ *ilay tanàna lehibe izay manana mpanjaka amin’ny mpanjakan’ny tany* ” hatramin’ny nahatongavany tany Israely, tany Jodia tamin’ny – 63, araka ny Dan. 8:9: “ *ny tany tsara tarehy indrindra* ”. Ny tantaran’ny famonjena dia hifarana amin’ny fisedrana ny finoana izay hisehoan’ny “ *vavolombelon’i Jesosy* ” sy hanamarina izany teny izany; Izy ireo dia hanome an’Andriamanitra antony marim-pototra hirotsaka an-tsehatra hamonjena azy ireo amin’ny fahafatesana nomanina. Tamin’ny androny, i Jaona dia nanana antony tsara nahatalanjona ny amin’ilay “ *zava-miafina* ” mahakasika ny tanànan’i Roma. Tsy fantany afa-tsy tamin’ny toetrany masiaka sy tsy nisy indrafo tao amin’ny emperora mpanompo sampy izay nampigadra azy tany amin’ny nosy Patmo. Nety ho nahatalanjona azy àry ireo tandindona arapivavahana toy ny “ *kaopy volamena* ” notazonin’ilay “ *mpivaro-tena* ”.

Andininy 7: “ *Ary hoy ilay anjely tamiko: Nahoana no talanjona ianao? Holazaiko amina ny zava-miafina ny amin-dravehivavy sy ny bibidia izay mitondra azy, izay manan-doha fito sy tandroka folo.* »

Ny “ *mystery* ” dia tsy natao haharitra mandrakizay, ary avy amin’ny andininy faha-7, ny Fanahy dia hanome tsipiriany izay hamela an’i Jaona sy ny tenantsika hanandratra ny “ *zava-miafina* ” sy hamantatra mazava tsara ny tanànan’i Roma, sy ny anjara asany amin’ny endrik’i Jesosy Kristy. andininy faha-3 izay misy tandindona indray.

“ *vehivavy* ” dia manondro ny toetra ara-pivavahan’i Roma papaly, ny filazana azy ho “ *vadin’ny Zanak’ondry* ”, dia i Jesosy Kristy. Nolavin’Andriamanitra anefa izany filazana izany tamin’ny fiantsoana azy hoe “ *mpivaro-tena* ”.

“ *Ny bibidia mitondra azy* ” dia maneho ny fitondrana sy ny vahoaka manaiky sy manamarina ny finoany. Izy ireo dia manana ny fiaviany ara-tantara ao amin’ny “ *tandroka folo* ” amin’ireo fanjakana niforona tany Eoropa taorian’ny

nanafahana azy ireo tamin'ny fitondran'i Roma mpanjaka araka ny sary omena ao amin'ny Dan.7:24. Nandimby an'i Roma mpanjaka an'ily " *biby fahefatra* " izy ireo. Ary ireo faritany voakasika ireo dia tsy miova hatramin'ny farany. Mifindra ny sisin-tany, miova ny fitondrana, mifindra avy amin'ny fitondram-panjaka mankany amin'ny repoblika, fa ny fitsipiky ny Kristianisma papaly Romana sandoka dia mampiray azy ireo ho amin'ny ratsy kokoa. Nandritra ny ^{taonjato faha-20}, io firaisana teo ambany fiahian'ny Romanina io dia nohamafisin'ny Vondrona Eoropeana naorina tao amin'ny "Fifanarahana tany Roma" tamin'ny 25 Martsa 1957 sy 2004.

Andininy 8: " *Ilay bibidia hitanao dia efa teo, ary tsy eo intsony.* " **Tsy maintsy miakatra avy ao amin'ny lavaka mangitsokitsoka izy**, ary mankany amin'ny fahaverezana. Ary izay monina ambonin'ny tany, izay tsy voasoratra ao amin'ny bokin'ny fiainana hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao ny anarany, dia ho gaga raha mahita ny bibidia, satria teo izy ary tsy eo intsony, ary mbola hiseho indray izy. »

" *Ny bibidia izay hitanao dia teo ihany ary tsy eo intsony.* " Fandikan-teny: Nanomboka tamin'ny 538 ny tsy fandeferana ara-pivavahana kristiana, ary tsy nisy intsony izany, nanomboka tamin'ny 1798. Ny Fanahy dia nanoro ny faharetan'ny faminania amin'ny endrika samihafa ho an'ny fitondran'ny papa tsy mahazaka hatramin'ny Dan.7:25: "fetr'andro iray, fetr'andro, ary antsasaky ny kapoka ; 42 volana; 1260 andro ". Na dia nifarana tamin'ny asan'ny " *bibidia miakatra avy any amin'ny lalina* " aza ny tsy fandeferana azy, izay manondro ny *Revolisiona Frantsay* sy ny tsy finoana an'Andriamanitra ao amin'ny Apok. devoly, ilay " *Mandringana* ", izay manimba aina sy manimba ny planeta tany, ary antsoin'ny Apok. 9:11 hoe " *anjelin'ny lavaka mangitsokitsoka* ". Ny Apok. 20:1 dia hanome ny fanazavana: "Ny devoly " dia hafatotra mandritra ny " *arivo taona* " ao amin'ny tany tsy misy olombelona antsoina hoe " *ny lavaka mangitsokitsoka* ". Tamin'ny filazana ny niandohan'izy io tao amin'ny " *lavaka lalina* ", dia nahariharin'Andriamanitra fa **tsy** nanana fifandraisana taminy mihitsy io tanàna io; na, nandritra ny fitondran'ny mpanompo sampy, izay tena lojika, nefa koa, nandritra ny asa ara-pivavahana nataon'ny papa, dia mifanohitra amin'izay inoan'ny olombelona maro voafitaka ny amin'ny fahalavoana, satria hiara-miombona amin'izany izy ireo, ny " **fahaverezana** " farany *nambara* eto. Rehefa nanao tsinontsinona ny teny ara-paminania ireo niharan'ny fanangolen'i Roma, dia ho talanjona satria "hiseho ***indray*** " ny tsy fandeferana ara-pivavahana amin'ity toe-javatra farany nambara sy naharihary ity. Mampahatsiahy antsika àry Andriamanitra fa efa fantany ny anaran'ny olom-boafidy hatramin'ny " *nanorenana izao tontolo izao* ". Ny " *anaran'izy ireo* " dia voasoratra ao amin'ny " *bokin'ny fiainan'ny Zanak'ondry* " Jesosy Kristy. Ary mba hamonjena azy ireo, dia nanokatra ny sain'izy ireo ho amin'ny misterin'ny faminiany ao amin'ny Baiboly izy.

Manoro hevitra eto aho famakafakana faharoa amin'ity andininy ity momba ny teny hoe " *abyss* ". Amin'ity fisaintsainana ity dia raisiko ny teny manodidina farany nokendren'ny Fanahy araka ny filazany ny " *bibidia mena* " ao amin'ny andininy faha-3. Hitantsika izany, ny tsy fisian'ny " *diadema* " amin'ny " *tandroka folo* " sy ny " *Ny loha fito* " dia mametraka azy io amin'ny " *andro*

farany ”; ny amin’izao androntsika izao. Efa ela aho no nihevitra fa ny hevitra hoe “ *adala* ” dia mety ho fihetsika tsy mahazaka sy manambany fotsiny, ary noho izany dia tsy azo lazaina afa-tsy amin’ny fitondrana tsy mahazaka amin’ny andro farany izay voamariky ny fitsapana farany ny finoana maneran-tany. Saingy raha ny marina, amin’ny faran’ny ririnina 2020 amin’ny fotoanan’Andriamanitra, dia misy hevitra iray hafa avy amiko. Ny “ *bibidia* ” raha ny marina dia mamono tsy an-kijanona ny fanahin’olombelona, ary ireo iharan’ny fampianarany mihoapampana sy mahasosotra ny maha-olombelona dia betsaka lavitra noho ny an’ireo tsy mahazaka azy. Avy aiza io fitondran-tena mahaolona mamitaka sy mamitaka vaovao io? Izany dia vokatry ny lovan’ny fisainana malalaka avy amin’ireo filozofa revolisionera izay nokendren’Andriamanitra ao amin’ny Apok. 11:7 amin’ny anaran’ily “ *bibidia miakatra avy any amin’ny lavaka tsy hita noanoa* ”. Ny loko “ *mena* ” miraikitra amin’ny “ *bibidia* ” amin’izao androntsika izao, manomboka amin’ny andininy faha-3 amin’ity toko ity, dia manameloka ny fahotana vokatry ny fahafahana mihoa-pampana nomen’ny olona ny tenany. Misolo tena an’iza izy? Ny tandrefana tandrefana avy amin’ny fiaviana Kristiana izay nolovaina tamin’ny Katolika Eoropeana ny fototra ara-pivavahana: ny Etazonia sy Eoropa dia voataonan’ny fivavahana katolika tanteraka. Ilay “ *bibidia* ” asehon’Andriamanitra amintsika dia ny vokatry ny asa nambaran’ny faminiana ao amin’ny hafatra “ *trompetra fahadimy* ”. Ny finoana Protestanta, voataonan’ny finoana katolika nampihavanina, dia mampiray ny Protestanta sy ny Katolisisma voaozon’Andriamanitra, narahin’ny Advantista ofisialy tamin’ny 1994, ho “fiomanana amin’ny *ady* ” ao amin’ny Apok. 9:7-9, “ *Haramagedona* ”, araka ny Apok. 16:16, izay iarahan’izy ireo, aorian’ny “ *trompetra fahenina* ”, hitarika hamely ny mpanompon’Andriamanitra mahatoky farany, izay mitandrina sy mitandrina ny Sabatany; ny fitsaharan’ny andro fahafito, araka ny fahefan’ny didiny folo. Amin’ny fotoan’ny fiadanana, ny lahateniny dia manandratra ny fifankatiavan’ny mpirahalaha sy ny fahafahan’ny feon’ny fieritreretana. Saingy io fahalalahana mihoa-pampana sy diso natao ho libertarian io dia mitarika ho amin’ny “ *fahafatesana faharoa* ” ireo vahoaka marobe izay manenika ny tontolo tandrefana; izay miavaka amin’ny tsy finoana an’Andriamanitra, amin’ny ampahany, amin’ny tsy firaharahana, ary amin’ny ampahany kely, amin’ny fanoloran-tena ara-pivavahana tsy misy vidiny, satria melohin’Andriamanitra, noho ny fampianaran-disony . Amin’izany fomba izany, io “ *bibidia* ” maha-olombelona io dia manana ny fiaviany ao amin’ny “ *hantsana* ” araka ny ambaran’ny Fanahy ao amin’io andininy io, amin’ny heviny fa ny fivavahana kristiana dia lasa sary sy fampiharana ny eritreritra maha-olombelona. . **Tahaka ny fanorohan’i Jodasy an’i Jesosy, mamono mihoatra noho ny sabatra ny fitiavan’olombelona sandoka mamitaka ny fotoam-piadanana** . Ny “ *bibidia* ” amin’ny androm-piadanantsika koa dia nandova ny toetran’ny “ *maizina* ” izay omen’ny teny hoe “ *lalina* ” ao amin’ny Gen.1:2: “ *Tsy nisy endrika sady foana ny tany ; an’Andriamanitra nihetsiketsika ambonin’ny rano* . Ary io toetran’ny fiaraha-monina niavian’ny Kristiana io dia “ *maizina* ” no nolovaina tamin’ny “ **fahazavana** ”, anarana nomena an’ireo mpandinika malalaka revolisionera frantsay.

Amin'ny fanolorana an'io fitambarana io, ny Fanahy dia mahatratra ny tanjony izay ahitana ny fanambarana amin'ny mpanompony mahatoky ny fitsarany ny tontolo tandrefana sy ny fanalam-baraka ataony aminy. Noho izany dia miampanga ny fahotany maro sy ny fivadihany an'i Jesosy Kristy izy, ilay hany Mpamonjy izay manala baraka ny asany.

Andininy 9: “ *Izao no fahalalana manana fahendrena: ny loha fito dia tendrombohitra fito, izay ipetrahan-dravehivavy.* »

Io andinin-teny io dia manamafy ny fomba nanondroana an'i Roma hatry ny ela hoe: “ Roma, tanàna misy havoana fito ”. Hitako tao amin'ny atlasy jeografika tranainy tamin'ny taona 1958 io anarana io. Tsy azo iadian-kevitra anefa ilay zavatra; ny “ *fito Mbola misy tendrombohitra antsoina hoe “havoana” ankehitriny mitondra ny anarana hoe: Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline, ary Quirinal.* Tamin'ny vanim-potoanan'ny mpanompo sampy, ireo “toerana avo” ireo dia samy nanohana ny tempoly natokana ho an'ny sampy nomelohin'Andriamanitra. Ary mba hanomezam-boninahitra ny “ *andriamanitry ny fiarovana* ”, ny finoana katolika indray dia nanangana ny basilika, tamin'ny anaran'i Caelius izay nanondro ny “lanitra” araka an'i Roma. Ao amin'ny Capitol, ny "loha", dia miakatra ny Lapan'ny Lapan'ny tanàna, ny lafiny sivily amin'ny fitsarana. Andeha hojerentsika fa ny mpiara-dia amin'ny andro farany, Amerika, dia manjaka amin'ny "Capitol" any Washington. Eto indray, ny mari-pamantarana “loha” dia hamarinin'io mpitsara ambony io izay hisolo an'i Roma, ary hanjaka amin'ny mponin'ny tany, “ *eo anatrehany* ” araka ny Apok. 13:12.

Andininy 10: “ *Misy mpanjaka fito koa: efa lavo ny dimy, ny iray eo, ary ny iray mbola tsy tonga, ary rehefa tonga izy, dia hitoetra vetivety foana.* »

Ao amin'io andininy io, amin'ny alalan'ny fitenenana hoe “ *Mpanjaka fito* ”, ny Fanahy dia manondro ny fitondrana “ *fito* ” an'i Roma izay nifandimby, ho an'ireo enina voalohany: ny fanjakan'ny - 753 ka hatramin'ny - 510; ny Repoblika, ny Consulat, ny Dictature, ny Triuvirate, ny Fanjakana hatramin'ny Octavian, Aogosto Kaisara izay nahaterahan'i Jesosy, ary ny Tetrarkia (emperora 4 mifandray) eo amin'ny toerana fahafito eo anelanelan'ny 284 sy 324, izay manamafy fa “ *tsy maintsy haharitra izy . fotoana fohy* ”; tena 30 taona. Ny emperora vaovao Constantin¹ dia handao haingana an'i Roma ary hanorimponenana any atsinanana ao Byzance (Constantinople novan'ny Tiorika anarana hoe Istanbul). Nanomboka tamin'ny 476 anefa, dia rava ny empira tandrefana tao Roma ary nahazo ny fahaleovantenany ny “ *tandroka folo* ” nosoratan'i Daniela sy Apokalypsy, tamin'ny fananganana ny fanjakan'i Eoropa Andrefana. Nanomboka tamin'ny 476, dia nijanona teo ambanin'ny fibodoan'ireo barbariana Ostrogoth i Roma, izay nanafahana azy tamin'ny 538, tamin'ny alalan'ny jeneraly Belisarius nalefan'ny emperora Justinien nonina tany Atsinanana tany Constantinople niaraka tamin'ny tafiny.

Andininy 11: “ *Ary ilay bibidia izay teo ihany, nefa tsy eo intsony, dia mpanjaka fahavalo izy sady isan'ny fito ka ho very.* »

tamin'ny taona 538 tamin'ny alalan'ny didim-pitondrana nankasitranan'ny emperora Justinien¹. Namaly araka izany ny fangatahan'i Théodora vadiny, “mpivaro-tena” taloha, izay niditra an-tsehatra tamin'ny anaran'i Vigile, iray

tamin'ireo namany. Araka ny voalazan'ny andininy faha-11, ny fitondran'ny papa dia niseho tamin'ny fotoana nisian'ireo fitondrana “fito” voatonona, sady namorona endrika vaovao tsy mbola nisy toy izany, izay nasehon'i Daniela ho mpanjaka “*hafa*”. Ny talohan'ny andron'ireo mpanjaka “fito” teo aloha dia ny anaram-boninahitry ny mpitondra fivavahana romanina efa nomena ny emperorany ary hatramin'ny niandohany: “Pontifex Maximus”, teny latinina nadika hoe “Pontifa Manjaka”, izay efa hatramin'izay. 538, anaram-boninahitra ofisialin'ny Papa katolika romana. Ny fitondrana romana nisy tamin'ny fotoana nahazoan'i Jaona ilay fahitana dia ny Empira, ny fitondrana romana fahenina; ary tamin'ny androny, dia ny emperora mihitsy no nanao ny anaram-boninahitra hoe “pontiffa manjaka”.

Ny fiverenan'i Roma teo amin'ny sehatra ara-tantara dia noho ny “niova fo” ho amin'ny finoana kristiana sandoka tamin'izany fotoana izany, tamin'ny 496, i Clovis I, ^{mpanjaka franka;} izany hoe ny Katolika Romana izay nankatò an'i Constantin I ^{ary} efa voaozon'Andriamanitra hatramin'ny 7 Martsa 321. Taorian'ny fanjakazakan'ny emperora, dia notafihina sy nofehezina'ny firenena vahiny tonga nifindra monina i Roma. Ny tsy fifankahazoana amin'ny fiteny sy kolontsaina samihafa no fototry ny korontana sy ny ady anatin'ny izay nandrava ny firaisankina sy ny tanjaka romana. Io fihetsika io dia ampiharin'Andriamanitra ankehitriny any Eoropa mba hampahalemy azy sy hanaterana azy amin'ny fahavalony. Ny ozon'ny traikafan'ny “Tilikambon'i Babela” dia mitazona mandritra ny taonjato sy arivo taona ny vokany rehetra sy ny fahombiazany amin'ny fitarihana ny olombelona amin'ny loza. Momba an'i Roma, farany, dia teo ambany fahefan'ny Arian Ostrogoths izy io, izay nanohitra ny finoana katolika romana notohanana'ny emperora byzantine. Noho izany dia tsy maintsy nafahana tamin'io fanjakazakana io izy io mba ho azo natao teo amin'ny taniny ny fananganana ny fitondrana papaly romanina tamin'ny 538. Mba hanatanterahana izany araka ny Dan.7:8-20, dia “*tandroka telo*” *nampietry* teo anoloan'ny papa (*ny tandroka kely*); dia vahoaka manahy manohitra ny Katolika Romana an'ny Evekan'i Roma, nifandimby, tamin'ny 476, ny Heruli, tamin'ny 534, ny Vandals, ary tamin'ny 10 Jolay 538, “tamin'ny oram-panala”, afaka tamin'ny fibodoan'ny Ostrogoths ny jeneraly. Belisarius nalefan'i Justinien I, Roma dia afaka niditra tao amin'ny fitondran'ny papaly manokana, manjakazaka ary tsy mandefitra, naorin'io emperora io, noho ny fangatahan'i Vigilius, ilay papa voalohany nanana anaram-boninahitra. Nanomboka tamin'izay fotoana izay, i Roma dia **lasa** “*tanàna lehibe izay manana mpanjaka amin'ny mpanjakan'ny tany*”, manomboka amin'ny andininy faha-18, **izay mankany amin'ny “fandranganana”**, araka ny voalazan'ny Fanahy, eto, fanindroany, aorian'ny andininy faha-8.

Noho izany dia tsy miverina amin'i Masindahy Piera araka ny filazany ny Papary fa ny didin'i Justinien I, ^{ny} emperora Byzantine izay nanome azy ny anaram-boninahitra sy ny fahefana ara-pivavahana. Noho izany, ny Alahady dia nodidian'ny Emperora Romana Constantin I ^{tamin'ny} 7 Martsa 321 ary ny papa izay manamarina izany dia napetraky ny Emperora Byzantine Justinien I ^{tamin'ny} taona 538; daty roa misy vokany mahatsiravina indrindra ho an'ny olombelona rehetra. Tamin'ny taona 538 ihany koa no nandraisan'ny Evekan'i Roma ny anaram-boninahitra Papa voalohany.

Andininy 12: “ Ny tandroka folo, izay hitanao, dia mpanjaka folo, izay tsy mbola nahazo fanjakana, fa nandray fahefana ho mpanjaka iray ora niaraka tamin’ny bibidia. »

Eto, tsy tahaka ny Dan. 7:24, ny hafatra dia mikendry fotoana fohy izay hita any amin’ny faran’ny " fotoana farany " .

Toy ny tamin’ny andron’i Daniela, tamin’ny andron’i Jaona, ireo “ tandroka folo ” tao amin’ny empira romana dia mbola tsy nahazo na nahazo ny fahaleovan-tenany indray. Kanefa, ny teny manodidina nokendrena ato amin’ity toko faha-17 ity dia ny amin’ny faran’izao tontolo izao, ny anjara asan’ireo “ tandroka folo ” ao anatin’io toe-javatra voafaritra tsara io izay atosiky ny Fanahy, araka ny hamafisin’ireo andininy manaraka. Ny “ora” nambara mialoha dia manondro ny fotoan’ny fitsapana farany ny finoana nambara, ao amin’ny Apok. 3:10, ho an’ireo mpisava lalana mahatoky ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito tamin’ny 1873. Ny hafatra dia ho antsika mpandova azy ireo, mahatoky ny Advantista . fahazavana nomen’i Jesoa Kristy ny olom-boafidiny amin’ny taona 2020.

Araka ny fehezan-dalàna ara-paminaniana nomena an’i Ezekiela mpaminany (Ezek. 4:5-6), ny “andro ” ara-paminaniana dia mendrika ny tena “ taona ”, ary noho izany, ny “ ora ” ara-paminaniana dia mitentina 15 andro tena izy. Ny fisisihan’ny hafatry ny Fanahy izay hanonona intelo ny fitenenana hoe “ ao anatin’ny adiny iray ” ao amin’ny toko faha-18, dia mitarika ahy hanatsoaka hevitra fa io “ ora ” io dia mikendry ny fotoana eo anelanelan’ny fiandohan’ny faha-6^{amin’ny} “ loza fito farany ” . ary ny fiverenana amim-boninahitra an’i Jesosy Tompontosika, izay miverina amin’ny voninahitry ny Arkanjely “ Mikaela ” mba hanavotra ny olom-boafidiny amin’ny fahafatesana efa nomanina. Io “ ora ” io ary no haharitra ny “ adin’ny Hara-magedona ”.

Andininy 13: “ Iray ihany ny fikasany, ka manome ny heriny sy ny fahefany ho an’ily bibidia. »

Nikendry ny fotoana hanaovana an’io fitsapana farany io ny Fanahy, ka nilaza toy izao momba ny “ tandroka folo ”: “ Iray ihany ny fikasany, ka manome ny heriny sy ny fahefany ho an’ily bibidia ”. Ity tanjona iraisan’izy ireo ity dia ny fiantohana fa ny fialan-tsasatry ny alahady dia hohajain’ireo sisa tavela tamin’ny Ady Lehibe Nokleary Fahatelo. Nihena be ny herin’ny miaramilan’ireo firenena eoropeanina fahiny ny faharavana. Saingy, ireo mpandresy tamin’ny ady, ny Protestanta Amerikana dia nahazo tamin’ireo sisa tavela, ny fialana tanteraka amin’ny fiandrianany. Ny antony dia devoly, fa ny lavo dia tsy mahalala izany, ary ny fanahiny izay natolotra an’i Satana dia tsy afaka manatanteraka afa-tsy ny sitrapony.

Avy amin’ny fitambaran’ny “ dragona ” sy ny “ bibidia ” ary ny “ mpaminany sandoka ” ihany no nanomezan’ny “ tandroka folo ” ny fahefany tamin’ily “ bibidia ”. Ary izany fandavana izany dia vokatry ny hamafin’ny fijaliana izay ampanaovin’Andriamanitra azy ireo. Teo anelanelan’ny fanambarana ny didy momba ny fahafatesana sy ny fampiharana izany, dia nomena fe-potoana 15 andro ireo mpitandrina Sabata mba handray ny “ mariky ny bibidia ”, izany hoe ny “Alahady” romanina voaloton’ny fanompoan’ny mpanompo sampy amin’ny masoandro. Ny fiverenan’i Jesoa Kristy izay

nokasaina ho amin'ny lohataona alohan'ny 3 Aprily 2030, raha tsy misy fahadisoana amin'ny fandikana ny teny hoe " ora ", dia tokony havoaka ny didy momba ny fahafatesana amin'io daty io na daty eo anelanelan'ny andro sy ny andro. amin'ny lohataona 2030 amin'ny kalandrie mahazatra ankehitriny.

Mba hahatakarana tsara izay hitranga amin'ny fotoana farany, dia diniho ireto zava-misy manaraka ireto. Ny fiasaran'ny fotoam-pahasoavana dia ireo olom-boafidy izay mampifandray izany amin'ny fanambarana ny lalàna alahady ihany no ahafantarana azy; ny marimarina kokoa, manaraka azy. Ho an'ny fanangonana ireo vahoaka tsy mino sy mpikomy mbola velona, ny fanambarana ny lalàna Alahady dia miseho ho toy ny fandrefesana tombontsoa amin'ny ankapobeny fotsiny nefa tsy misy vokany amin'izy ireo. Ary taorian'ny niaretan'ny loza dimy voalohany vao avy niharan'ny fahatezerany feno famaliana izy ireo dia nitarika azy ireo hankasitraka tanteraka ny fanapahan-kevitra " hamono " an'ireo izay atolotra azy ireo ho tompon'andraikitra amin'ny sazy any an-danitra.

Andininy 14: " *Hiady amin'ny Zanak'ondry ireo, ary ny Zanak'ondry haharesy azy, satria Tompon'ny tompo sy Mpanjakan'ny mpanjaka Izy, ary izay voantso sy voafidy ary mahatoky izay miaraka aminy no haharesy azy koa.* »

" *Hiady amin'ny Zanak'ondry izy ireo, ary ny Zanak'ondry haharesy azy ...* ", satria Izy no Andriamanitra Tsitoha izay tsy hain'ny hery hanohitra azy. " *Ny Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo* " dia hametraka ny heriny masina amin'ireo mpanjaka sy tompo mahery indrindra eto an-tany. Ary ny olom-boafidy izay mahafantatra izany dia hiara-mandresy aminy. Ny Fanahy eto dia mampahatsiahy ireo fepetra telo takian'Andriamanitra amin'ireo izay novonjeny sy nanolo-tena ho amin'ny lalan'ny famonjena izay manomboka ho azy ireo amin'ny sata ara-panahy "voantso" ary avy eo dia ovaina, rehefa izany no izy , amin'ny Toetra " *voafidy* " , amin'ny alalan'ny " *fidelité* " naseho tamin'ilay Andriamanitra Mpamorona sy ny fahazavany ara-baiboly rehetra. Ny ady resahina dia ny adin'ny " *Haramagedona* ", ao amin'ny Apok. 16:16; " *ny ora* " itsapana ny " *fahatokiana* " an'ireo " *olom-boafidy* " " *nantsoina* ". Ao amin'ny Apok. 9:7-9, ny Fanahy dia nanambara ny fanomanana ny finoana protestanta ho amin'io " *ady* " ara-panahy io. Voaheloka ho faty, noho ny fahatokiany amin'ny Sabata, ny olom-boafidy dia mijoro ho vavolombelona ny amin'ny fahatokiana apetraka amin'ireo teny fikasana naminanian'Andriamanitra sy io fijoroana ho vavolombelona atolotra Azy io, dia manome azy ny "voninahitra" izay takiany ao amin'ny hafatry ny anjely voalohany . ny Apok. 14:7. Ireo mpiaro sy mpanohana ny Alahady natao adidy dia hahita, amin'ity traikefa ity, ny fahafatesana izay homanin'izy ireo homena ny olom-boafidin'i Jesoa Kristy. Ampahatsiahiviko eto, ho an'ireo izay misalasala sy misalasala fa omen'Andriamanitra zava-dehibe aoka izany ny andro fitsaharana, fa very ny mandrakizay ny maha-olombelona antsika noho ny maha-zava-dehibe ny "hazo roa" amin'ny saha eto an-tany. Ny " *Haramagedona* " dia mifototra amin'io fotopoto-pitsipika io amin'ny fanoloana ny "hazo roa" amin'izao androntsika izao dia manana ny "andro fahalalana ny tsara sy ny ratsy", ny alahady, ary ny "andron'ny fiainana masina", ny Sabata na ny asabotsy.

Andininy 15: “ Ary hoy Izy tamiko: Ny rano efa hitanao, izay ipetrahan’ily vehivavy janga, dia olona sy vahoaka betsaka sy firenena maro ary samy hafa fiteny. »

Ny andininy faha-15 dia manome antsika ny fanalahidin’ny “ rano ” izay ipetrahan’ny “ mpivaro-tena ”, ny maha-izy azy ireo firenena eoropeanina antsoina hoe “Kristianina”, fa ambonin’ny zava-drehetra, dia “Kristianina” sandoka sy mamitaka. Manana toetra mampiavaka an’i Eoropa ny fampivondronana ireo olona miteny “ fiteny ” samihafa; izay mampalemy ny sendika sy ny firaisankina natao. Saingy tato ho ato, ny teny anglisy dia tetezana ary mampiroborobo ny fifanakalozana iraisam-pirenena; ny fanabeazana miely patrana ataon’ny olombelona dia mampihena ny fahombiazan’ny fiadiana ozon’Andriamanitra ary manohitra ny fikasan’ny Mpamorona azy. Hatahotra kokoa àry ny valin-teniny: fahafatesana amin’ny ady ary amin’ny farany, amin’ny famirapiratan’ny fiaviany be voninahitra.

Andininy 16: “ Ny tandroka folo efa hitanao sy ilay bibi-dia dia hankahala ilay vehivavy janga ka hendahany sy hampitanjaka azy ary hihinana ny nofony ary handoro azy amin’ny afo. »

Ny andininy faha-16 dia manambara ny fandaharan’ny toko faha-18 ho avy. Nohamafisiny ny fiverenan’ireo “ tandroka folo ary ny bibidia ” izay, rehefa avy nanohana sy nankasitraka azy, dia nandringana “ ilay mpivaro-tena ”. Tsaroako eto fa ny “bibidia ” dia ny fitondran’ny fikambanan’ny fahefana sivily sy ara-pivavahana ary ao anatin’izany toe-javatra izany, ny fahefan’ny vahoaka Amerikana protestanta ofisialy sy ny vahoaka Eoropeana katolika sy protestanta, fa ny “mpivaro-tena” kosa dia *manondro* . ny mpitondra fivavahana, izany hoe ny manam-pahefana mampianatra ny fahefana ara-pivavahana katolika: moanina, pretra, eveka, kardinaly ary ny Papa. Noho izany, amin’ny fiadinana, ny vahoaka Eoropeanina katolika sy ny vahoaka amerikanina protestanta, ireo roa niharan’ny lainga romana, dia nanohitra ny klerjin’ny katolika papaly romanina. Ary “ handevona azy amin’ny afo ” izy ireo, rehefa horavan’i Jesosy amin’ny alalan’ny fisasarany be voninahitra ny saron-tava mamitaka mamitaka mamitaka. Ny “ tandroka folo ” dia “ hanala azy sy hampiboridana ” azy, satria niaina tamin’ny zava-bitany izy, dia hendahany, ary satria nitafy ny endriky ny fahamasinana izy, dia hiseho “ mitanjaka ” na amin’ny henatra ara-panahy, tsy misy na inona na inona. fahamarinana avy any an-danitra hitafy azy. Ny marimarina kokoa hoe “ hihinana ny nofony ” izy ireo, dia maneho ny habibiana mihosin-drà amin’ny saziny. Io andininy io dia manamafy ilay foto-kevitra hoe “ voankazo ” ao amin’ny Apok. 14:18 ka hatramin’ny 20: Lozan’ny voaloboky ny fahatezerana!

Andininy 17: “ Fa Andriamanitra efa nametraka izany tao am-pony ny hahatanteraka ny fikasany sy ny hanatanteraka ny fikasany iray, ary ny hanome ny fanjakany ho an’ny bibidia, mandra-pahatanteraky ny tenin’Andriamanitra. »

Ny andininy faha-17, eo ambanin’ny isan’ny fitsarana, dia mampiharihary amintsika ny hevi-dehibe iray momba an’ily Andriamanitra any an-danitra fa diso ny olona raha manao tsinontsinona na tsy miraharaha. Manantitrantitra eto Andriamanitra, mba ho resy lahatra ny olom-boafidiny, fa izy irery no Tompon’ny “lalao mahatahotra” izay hapetraka amin’ny fotoana andrasana. Tsy ny devoly no namorona ny fandaharana, fa Andriamanitra mihitsy. Ny zavatra rehetra

nambarany tao amin'ny Apokalypsy lehibe sy ambony momba an'i Daniela sy ny Apokalypsy dia efa tanteraka na mbola tsy maintsy hotanterahina. Ary satria “*tsara ny fiafaran'ny zavatra iray noho ny niandohany*” araka ny Mpito.7:8, dia mikendry antsika Andriamanitra, io fitsapana farany momba ny fahatokiana io izay hampisaraka antsika amin'ireo Kristiana sandoka sy hahatonga antsika ho mendrika ny hiditra ao amin'ny mandrakizay any an-danitra aorian'izay. ny fandravana nokleary tamin'ny Ady Lehibe III. Tsy maintsy miandry amim-pahatokiana fotsiny àry isika, satria ny zava-drehetra halamina eto an-tany dia “*drafitra*” noforonin'Andriamanitra mihitsy. Ary raha Andriamanitra no momba antsika, iza no hahatohitra antsika, afa-tsy izay miody amin'ny “*teti-dratsy*” hamonoana azy?

dikan'ny hoe “*mandra-pahatanteraky ny tenin'Andriamanitra*” ? Ny Fanahy dia manondro ny anjara farany natokana ho an'ily “*tandroka kely*” papaly araka ny efa naminaniana, ao amin'ny Dan.7:11: “*Dia nijery aho noho ny teny avonavona nataon'ily tandroka; ary raha nijery aho, dia novonoina ny biby, ary ny vatany nodorana, natolotra ho amin'ny afo hodorana*”; ao amin'ny Dan.7:26: “*Dia ho avy ny fitsarana, ary hesorina aminy ny fanapahany, ary ho rava sy ho rava mandrakizay izany*”; ary Dan.8:25: “*Noho ny fiavonavonany sy ny fahombiazan'ny hafetsen-dratsiny, dia hiavonavona ao am-pony izy ka handringana olona maro izay tsy manana ahiahy, ary hitsangana hanohitra ny lehiben'ny mpanapaka; fa ho rava izany, raha tsy misy ezaka ataon'ny tanana*.” Ny sisa amin'ny “*tenin'Andriamanitra*” momba ny faran'i Roma dia haseho ao amin'ny Apok. 18, 19 ary 20.

Andininy 18: “*Ary ravehivavy, izay hitanao, dia ilay tanàna lehibe izay manapaka ny mpanjakan'ny tany.* »

Ny andininy faha-18 dia manome antsika ny porofo mampiaiky indrindra fa i Roma tokoa ilay “*tanàna lehibe*”. Aoka ho takatsika fa niresaka tamin'i Jaona manokana ilay anjely. Ary koa, tamin'ny filazana taminy hoe: “*Ary ilay vehivavy hitanao, dia ilay tanàna lehibe izay manapaka ny mpanjakan'ny tany*”, dia notarihin'i Jaona hahatakatra fa i Roma, “*tanàna misy havoana fito*” no resahin'ny anjely. izay, tamin'ny fotoan'androny, dia nanjaka tamin'ny fanjakana isan-karazany tamin'ny Fanjakana mpanjanaka lehibe iray manontolo. Eo amin'ny lafiny maha-mpanjaka azy, dia efa manana “*mpanjaka eo amin'ny mpanjakan'ny tany*” izy io ary hitazona azy eo ambany fahefan'ny papa.

Hitanao ato amin'ity toko faha-17 ity, fa nampifantoka ny fanambarany Andriamanitra mba hahafahantsika hamantatra amin'ny fomba azo antoka ilay “*mpivarotena*”, fahavalony tamin'ny “*loza nandritra ny taonjato*” kristiana. Nomeny ny isa 17 àry ny heviny marina momba ny fitsarany. Io fanamarihana io no nahatonga ahy hanome lanja ny tsingerintaona faha-17 ^{niorenan'ny} fahotana izay mandrafitra ny fananganana ny andron'ny masoandro 7 martsa 321 (daty ofisialy fa 320 ho an'Andriamanitra) izay niainantsika tamin'ity taona 2020 ity. izay efa lasa izao. Hitantsika fa Andriamanitra dia nanamarika izany tokoa tamin'ny ozona tsy mbola nisy toa azy teo amin'ny tantaran'ny vanim-potoana Kristiana (Covid-19) izay nahatonga ny firodanan'ny toe-karena maneran-tany ratsy kokoa noho ny Ady Lehibe Faharoa. Ho avy manaraka ireo ozona hafa momba ny fitsarana marin'Andriamanitra, ho hitantsika isan'andro izany.

Apokalypsy 18: mahazo ny saiziny ilay vehivavy janga

Rehefa avy nanambara ny tsipiriany mamela ny famantarana ny vehivavy janga ny toko faha-18, dia hitondra antsika ao anatin'ny toe-javatra manokana momba ny fiafaran'ny “ *adin'ny Hara-magedona* ”. Ahariharin'ny teny ny votoatiny: “ *ny ora famaizana an'i Babylona lehibe, ny renin'ny vehivavy janga amin'ny tany* ”; ny fotoanan'ny “ *fijinjana* ” ra.

Andininy 1: “ *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy anjely iray koa nidina avy tany an-danitra, nanana fahefana lehibe; ary ny tany nohazavain'ny voninahiny.* »

Ilay anjely mitondra fahefana lehibe dia eo anilan'Andriamanitra, raha ny marina, dia Andriamanitra mihitsy. Mikaela, lehiben'ny anjely, dia anarana hafa nentin'i Jesosy Kristy tany an-danitra talohan'ny fanompoany teto an-tany. Teo ambanin'izany anarana izany, sy tamin'ny fahefana neken'ny anjely masina, no nandroahany ny devoly sy ny demoniany avy tany an-danitra, taorian'ny fandreseny teo amin'ny hazo fijaliana. Noho izany dia eo ambanin' ireo anarana roa ireo no hiverenany ety an-tany, ao amin' ny voninahitry ny Ray, mba hialany amin' izany ireo olom-boafidiny sarobidy; sarobidy satria mahatoky izy ireo ary naseho izany fahatokiana voazaha toetra izany. Ao anatin'izany toe-javatra izany no anomezany voninahitra ny fahatokiany an'ireo nankatò tamim-pahendrena tamin'ny fanomezana azy ny “ *voninahitra* ” nangatahany nanomboka tamin'ny 1844, araka ny Apok. 14:7. Tamin'ny fitandremana ny Sabata, ny olom-boafidiny dia nanome voninahitra Azy ho ilay Andriamanitra Mpamorona izay hany ananany ara-dalàna hatramin'ny namoronany ny fiainana selestialy sy terestrialy.

Andininy 2: “ *Nitaraina tamin'ny feo mahery izy nanao hoe: Rava, rava Babylona lehibe! Efa tonga fonenan'ny demonia izy, ho an'ny fanahy maloto rehetra, ho an'ny vorona maloto sy ankahalaina rehetra,* ”

“ *Izy rava, rava, ry Babylona lehibe!* ”. Hitantsika ao amin'io andininy faha-2 io ilay teny nalaina avy ao amin'ny Apok. 14:8, saingy tamin'ity indray mitoraka ity, dia tsy voalaza ara-paminaniana izany, satria ny porofon'ny fahalavoana dia nomena ny olombelona tafita velona amin'io fotoana farany amin'ny asa famitahana mamitaka azy io. Nirodana koa ny saron-tava fahamasinan'i Babylona papaly romanina. Raha ny marina dia “ *fonenan'ny demonia, zohy ho an'ny fanahy maloto rehetra, zohy ho an'ny vorona maloto sy maharikoriko rehetra* ” izy io. Ny fanononana ny “ *vorona* ” dia mampahatsiahy antsika fa ao ambadiky ny asa eto an-tany no misy ny fitaomam-panahy eny

amin'ny lanitra avy amin'ireo anjely ratsy avy ao amin'ny tobin'i Satana, mpitarika azy ireo, ary mpikomy voalohany tamin'ny zavaboary Andriamanitra.

Andininy 3: “ *Fa ny firenena rehetra efa nisotro ny divain'ny fahatezerana noho ny fijangajangany, ary ny mpanjakan'ny tany nijangajanga taminy, ary ny mpandranto amin'ny tany efa nampanan-karena tamin'ny herin'ny reharehany.* »

“... *fa ny firenena rehetra efa nisotro ny divain'ny fahatezeran'ny fijangajangany,...* ” Nipoitra ny herisetra ara-pivavahana noho ny famporisihan'ny fahefana papaly katolika romana izay nilaza ho nanompo an'i Jesosy Kristy, ka naneho tsinontsinona ny lesona momba ny fitondran-tena nataony. nampianatra ny mpianany sy ny apostoliny teto an-tany. Jesosy feno fahalemam-panahy, ny papa feno fahatezerana; Jesosy, modely ny fanetren-tena, ny papa, ny modely ny zava-poana sy ny avonavona, Jesosy miaina ao anatin ny fahantrana ara-nofo, ny papa miaina amin ny rendrarendra sy ny harena. Namonjy aina i Jesosy, namono olona tsy tambo isaina ho faty tsy ara-drariny ny papa. Tsy nitovy tamin'ny finoana nomen'i Jesosy modely àry io Kristianina katolika papaly io . Ao amin'ny Daniela, Andriamanitra dia naminany ny “*fahombiazan'ny hafetsen-dratsiny* ”, kanefa nahoana no tanteraka izany? Tsotra ny valiny: satria Andriamanitra no nanome azy izany. Fa tsy maintsy tsaroantsika fa eo ambanin'ny lohatenin'ny famaizana ny “ *trompetra faharoa* ” ao amin'ny Apok. 8:8 , no nanaitra io fitondrana lozabe sy henjana io mba hanasazy ny fandikana ny Sabata nilaozana nanomboka ny 7 Martsa 321. Amin'ny fampitahana. Mianara amin'ny loza hamelezana ny Isiraely noho ny tsy fahatokiany ny didin'Andriamanitra, ao amin'ny Lev.26:19, dia hoy Andriamanitra: “*Hofioanako ny reharehan'ny herinareo, ary haveriko ny lanitrareo . tahaka ny vy sy ny taninao toy ny varahina* .” Tao amin'ny fanekena vaovao, dia natsangana ny fitondrana papa mba hanatanteraka ireo ozona ireo ihany. Ao amin'ny tetikasany, Andriamanitra dia iharan'ny herisetra, Mpitsara ary Mpanatanteraka, mba hanome fahafaham-po ny fepetra takian'ny lalàny momba ny fitiavana sy ny fahamarinany tonga lafatra. Nanomboka tamin'ny taona 321, ny fandikana ny Sabata dia namoy ny ainy ho an'ny olombelona, izay nandoa ny vidiny tamin'ny ady sy fandripahana tsy amin'antony, ary tamin'ny areti-mandringana nahafaty olona noforonin'ilay Andriamanitra Mpamorona. Ao amin'io andininy io, ny hoe “ *fijangajangana* ” (na “ *fijangajangana* ”) dia ara-panahy, ary milazalaza fitondran-tena tsy mendrika ara-pivavahana. Ny “ *divay* ” dia tandindon'ny fampianarany izay mandroaka, amin'ny anaran'i Kristy, ny “ *fahatezerana* ” sy ny fankahalana araka ny devoly eo amin'ny olona rehetra izay lasa, noho ny aminy, iharan'ny fanafihana na ny mpanafika.

Ny heloky ny fampianarana katolika dia tsy tokony hanafina ny heloky ny olombelona rehetra, izay saika tsy mitovy ny soatoavina nasandrat'i Jesosy Kristy avokoa. Raha nisotro ny “*divain'ny fijangajangana* ” (*fijangajangana*) avy amin'i “ *Babilôna* ” ireo mpanjakan'ny tany , dia satria “ *mpivaro-tena* ” izy, dia ny hampifaly ny mpanjifa ihany no zava-dehibe taminy; izany no fitsipika, tsy maintsy afa-po ny mpanjifa raha tsy izany dia tsy hiverina. Ary ny Katolisisma dia nanandratra ho amin'ny fitiavam-bola ambony indrindra, hatramin'ny heloka bevava, ary ny fitiavana ny harena sy ny fiainana mirentirenty. Araka ny nampianarin'i Jesosy, toy ny andian'ondry miaraka. Ny ratsy fanahy sy ny

mpiavonavona dia ho very na inona na inona miaraka aminy na tsy misy azy. Fampahatsiahivana: Niditra tamin'ny fiainan'ny olombelona ny faharatsiana tamin'ny alalan'i Kaina, izay namono an'i Abela rahalahiny, hatrany ampiandohan'ny tantara teto an-tany. " *Ny mpandranto amin'ny tany dia nanankarena noho ny herin'ny rendrarendrany .*" Izany no manazava ny fahombiazan'ny fitondrana papaly katolika romana. Ny mpandranto eto an-tany dia tsy mino afa-tsy ny vola, tsy mpivavaka izy ireo fa raha ny fivavahana no mampanan-karena azy dia lasa mpiara-miasa azo ekena, ary mendri-piderana mihitsy aza. Ny toe-javatra farany amin'ny lohahevitra dia mitarika ahy hamantatra indrindra ireo mpivarotra protestanta amerikana satria ny tany dia manondro ara-panahy ny finoana protestanta. Nanomboka tamin'ny ^{taonjato faha-16}, i Amerika Avaratra, izay tena Protestanta tamin'ny niandohany, dia nandray ny Katolika Hispanika ary nanomboka teo, ny finoana Katolika dia aseho amin'ny finoana Protestanta. Ho an'ity firenena ity, izay tsy misy afa-tsy ny "raharahambarotra" dia tsy misy dikany intsony ny fahasamihafana ara-pivavahana. Nandresy tamin'ny fahafinaretan'ny fananan-karena, izay nampirisihan'i John Calvin, mpanavao an'i Genève, ireo mpivarotra protestanta nahita tao amin'ny finoana katolika ny fomba hahazoana harena izay tsy natolotry ny fitsipika protestanta tany am-boalohany. Ny tempoly protestanta dia foana tsy misy rindrina, fa ny fiangonana katolika kosa dia feno relika vita amin'ny fitaovana sarobidy, volamena, volafotsy, ivoara, ny fitaovana rehetra izay voatanisa ao amin'io lohahevitra io eo amin'ny andininy faha-12. Noho izany, ny harenan'ny fanompoam-pivavahana katolika dia ho an'ny Tompo Andriamanitra, ilay fanazavana ny fahalemen'ny finoana protestanta amerikana. Ny Dollar, ny Mamôna vaovao, dia tonga hisolo an'Andriamanitra ao am-po, ary ny foto-pampianarana dia tsy nahaliana intsony. Misy ny mpanohitra fa amin'ny endrika politika ihany.

Andininy 4: " *Ary nahare feo iray koa avy tany an-danitra aho nanao hoe: Mialà aminy hianareo, ry oloko, mba tsy hiombonanareo ota aminy, ary tsy hiombonanareo amin'ny loza manjo azy.* »

Ny andininy faha-4 dia mampahatsiahy ny fotoana fisarahana farany: " *Mivoaha eo aminy, ry oloko* "; izao no ora hakana ny olom-boafidy ho any andanitra hitsena an'i Jesosy. Ny asehon'io andininy io dia ny fotoan'ny " *fijinjana* ", ny foto-kevitra ny Apok. 14:14 ka hatramin'ny 16. Nalaina izy ireo, satria araka ny voalazan'ilay andininy, dia tsy tokony "hanana anjara" amin'ny "fijinjana" izy ireo. " izay hamely an'i Roma papaly sy ny mpitondra fivavahana ao aminy. Kanefa, ny andinin-teny dia mamaritra fa mba ho anisan'ireo olom-boafidy nesorina, dia tsy tokony ho " *nandray anjara tamin'ny fahotany* " ny olona iray. Ary satria ny fahotana voalohany dia ny fitsaharana Alahady, ilay " *mariky ny bibidia* " nomen'ny Katolika sy ny Protestanta amin'ny fitsapana farany ny finoana, ny mpino ao amin'ireo antokom-pivavahana roa lehibe ireo dia tsy afaka mandray anjara amin'ny fampakarana ny olom-boafidy. **Ny filàna ny "Mivoaha avy any Babylona" dia tsy miova**, kanefa ao amin'io andininy io ny Fanahy dia mikendry ny fotoana hivoahan'ny fahafahana farany hankatò an'io didin'Andriamanitra io satria ny fanambarana ny lalàna Alahady dia manamarika ny fiafaran'ny fotoan'ny fahasoavana. Ity fanambarana ity dia mampiroborobo ny

fahatsiarovan-tena eo amin'ireo sisa tavela amin'ny " *trompetra fahenina* " (Ady Lehibe III), izay manome hery ny safidiny eo ambany fiambenan'ilay Andriamanitra Mpamorona.

Andininy 5: “ *Fa ny fahotany niangona hatrany an-danitra, ary Andriamanitra efa nahatsiaro ny helony.* »

Ao amin'ny teniny, ny Fanahy dia manolotra ny sarin'ny "tilikambon'i Babela" izay miorim-paka ao amin'ny "Babylyona" ny anarany. Nanomboka tamin'ny 321 sy 538, i Roma, “ *ilay tanàna lehibe* ” izay ananan'ny “ *mpivaro-tena* ” ny “ *seza fiandrianany* ”, ny seza papaly “masina” nanomboka tamin'ny 538, dia nampitombo ny fahotany tamin'Andriamanitra. Avy any an-danitra no nitanisany sy noraketiny an-tsoratra ny fahotany niangona nandritra ny 1709 taona (hatramin'ny 321). Tamin'ny fiverenany tamim-boninahitra, Jesosy dia nanala sarena ny fitondran'ny papa ary ho an'i Roma sy ny fahasianany diso, dia izao no fotoana hanonerana ny helok'izy ireo.

Andininy 6: “ *Valio izy araka izay efa nataony, ary omeo avo roa heny araka ny asany izy. Ao amin'ny kapoaka izay nalatsany dia aidino indroa heny izy;* »

Manaraka ny fizotry ny lohahevitry ny Apok. 14, aorian'ny *fijinjana* dia tonga ny *fiotazam-boaloboka* . Ary ho an'ireo Katolika sy Protestanta ratsy fanahy indrindra niharan'ny lainga tao amin'ny Katolisisma no nilazan'Andriamanitra ny teniny hoe: “ *Aloavy izy araka ny nandoavany azy, ary omeo indroa heny araka ny asany izy* ”. Tsaroantsika teo amin'ny tantara fa ny asany dia tsato-kazo sy fampijaliana teo amin'ny fitsarana mpanao fanadihadiana azy. Noho izany karazana fiafarana izany no hijalian'ireo mpampianatra fivavahana katolika indroa heny, raha azo atao. Averina amin'ny endrika toy izao io hafatra io: “ *Ataovy roa heny ao amin'ny kapoaka izay nalatsany izy.* ” Ny sarin'ny kapoaka fisotro dia nampiasain'i Jesosy mba hilazana ny fampijaliana hatrehin'ny vatany, mandrapahatongan'ny fijaliana farany teo amin'ny hazo fijaliana, izay efa natsangan'i Roma, teo am-pototry ny Tendrombohitra Golgota. Tamin'izany fomba izany, dia tsaroan'i Jesosy fa ny finoana katolika dia naneho tsinontsinona ny fijaliana izay nekeny ho niaretany, ka anjarany no niaina izany. Ny ohabolana tranainy iray dia hahazo ny lanjany amin'izao fotoana izao: aza manao amin'ny hafa izay tsy tianao hataon'ny hafa aminao. Amin'izany asa izany, Andriamanitra dia manatanteraka ny lalàn'ny famaliana: maso solon'ny maso, nify solon'ny nify; lalàna marina tanteraka izay natokana ho an'ny tsirairay. Saingy eo amin'ny sehatra iombonana, dia nomena fahefana ho an'ny olombelona ny fampiharana izany, izay nanameloka izany anefa, satria nihevitra fa mety ho marina sy tsara kokoa noho Andriamanitra izy ireo. Loza ny vokany, ny faharatsiana sy ny toe-tsainy mikomy dia niharatsy sy nifehy ny vahoaka tandrefana avy amin'ny fiaviana kristiana.

Ao amin'ny Apok. 17:5, “ *Babylyona lehibe* ”, “ *ilay mpivaro-tena* ”, “ *dia nitana kapoaka volamena feno ny fahavetavetany* ”. Ity fanazavana ity dia mikendry ny asany ara-pivavahana sy ny fampiasany manokana ny kapoaky ny Eokaristia. Ny tsy fanajany an'io fombafomba masina nampianarina sy nohamasinin'i Jesosy Kristy io dia nahazo sazy manokana mitovy aminy. Ilay Andriamanitra ny fitiavana dia manome lalana ho an'ilay Andriamanitra ny rariny ary miharihary amin'ny olombelona ny fisainany momba ny fitsarany.

Andininy 7: “ *Araka ny nireharehany sy ny nirobohany tamin’ny zavamahafinaritra ny tena, dia omeo fijaliana sy fitomaniana koa izy. Satria hoy izy anakampo: Mipetraka toy ny mpanjakavavy aho, tsy mpitondratena, ary tsy hahita alahelo aho!* »

Ao amin’ny andininy faha-7, ny Fanahy dia manasongadina ny fifanoheran’ny fiainana sy ny fahafatesana. Ny fiainana tsy azon’ny loza ateraky ny fahafatesana dia falifaly, tsy misy ahiahy, tsy misy dikany, amin’ny fitadiavana fahafinaretana vaovao. “Babylona” Romana Papaly dia nitady ny harena hividianana fiainana mirentirenty. Ary mba hahazoana izany avy amin’ny mahery sy ny mpanjaka, dia nampiasa sy mbola mampiasa ny anaran’i Jesosy Kristy izy mba hivarotra ny famelan-keloka ho "indulgences". Tsipiriany izay mavesatra be amin’ny mizana ny fitsaran’Andriamanitra izay tsy maintsy hanonerana ara-tsaina sy ara-batana ankehitriny. Ny fahafaham-baraka noho io harena sy rendrarendra io dia miankina amin’ny hoe niaina nahantra i Jesosy sy ny apostoliny, ary nianina tamin’izay nilaina. “ *Ny fampijaliana* ” sy ny “ *fisaonana* ” àry no solon’ny “ *harembe sy rendrarendra* ” an’ireo klerjy katolika papaly romanina.

Nandritra ny fitaka nataony, i Babylona dia nanao anakampo hoe: “ *Mipetraka ho mpanjakavavy aho* ”; izay manamafy ny “ *fanjakany amin’ny mpanjakan’ny tany* ” ao amin’ny Apok. 17:18. Ary araka ny Apok. 2:7 sy 20, ny “ *seza fiandrianany* ” dia ao amin’ny Vatikana (vaticinate = maminany), any Roma. “ *Tsy mpitondratena aho* ”; ny vadiny, Kristy, izay lazainy fa vadiny, dia velona. " *Ary tsy hahita alahelo aho* ." Tsy misy famonjena ivelan’ny Fiangonana, hoy izy tamin’ireo mpanohitra azy rehetra. Naveriny be ilay izy ka lasa nino. Ary tena resy lahatra izy fa haharitra mandrakizay ny fitondrany. Hatramin’ny nipetrahan’ny tao, moa tsy nomena anarana hoe “tanàna mandrakizay” ve i Roma? Ambonin’izany, noho izy tohanan’ireo hery tandrefana teto an-tany, dia nanana antony marim-pototra hinoana ny tenany ho tsy azo kitihana sy tsy azo hozongozonina. Tsy natahotra ny herin’Andriamanitra koa izy, satria nilaza fa manompo azy sy misolo tena azy eto an-tany.

Andininy 8: “ *Ary noho izany dia ho tonga indray andro ny loza hanjo azy, dia fahafatesana sy fisaonana ary mosary, ary ho levon’ny afo izy. Fa mahery ny Tompo Andriamanitra izay nitsara azy.* »

Io andininy io dia mamarana ny hevi-disony rehetra: “ *Noho izany, ao anatin’ny iray andro* ”; ilay hiverenan’i Jesosy amim-boninahitra, “ *ho avy ny loza hanjo azy* ” na, ho tonga ny famaizan’Andriamanitra; “ *Fahafatesana, fisaonana ary mosary* ”, raha ny marina, dia mifanohitra amin’izany ny fahatanterahan’ny zavatra rehetra. Tsy matin’ny hanoanana isika ao anatin’ny indray andro, ka voalohany indrindra, ny “ *mosary* ” ara-panahy dia ny fahaverezan’ny mofon’aina izay fototry ny finoana kristiana. Avy eo dia atao ny “ *fisaonana* ” mba hanamarihana ny fahafatesan’ny olona akaiky antsika, izay mitovy fihetseham-po amin’ny fianakaviana. Ary farany, “ *fahafatesana* ” no mamely ny mpanota, satria “ *fahafatesana no tambin’ny ota* ”, araka ny Rom.6:23. “ *Ary ho levon’ny afo izy* ”, mifanaraka amin’ireo fanambarana arapaminaniana miverimberina ao amin’ny Daniela sy ny Apokalypsy. **Izy mihitsy no nahatonga zavaboary maro be hodorana teo amin’ny fonenany, tsy aradrariny, hany ka araka ny rariny araka an’Andriamanitra tanteraka no**

tokony hahafaty azy ao amin'ny afo. “ *Fa mahery ny Tompo Izay nitsara azy* ”; Nandritra ny asa famitahana nataony, dia nivavaka tamin'i Maria, renin'i Jesosy, izay tsy niseho afa-tsy tamin'ny endrik'ilay zaza notrotroiny, ny finoana katolika. Io lafiny io dia nanintona ny sain'ny olombelona mirona amin'ny fihetseham-po. Vehivavy iray, tsara kokoa noho izany, reny, nanjary nampahery tokoa ny fivavahana! Fa izao no oran' ny fahamarinana, ary Kristy izay nitsara izany dia vao niseho tamin' ny voninahitr' Andriamanitra Tsitoha; ary io hery masin'i Jesoa Kristy io, izay nanala sarona azy, no mandrava azy, manolotra azy ho amin'ny fahatezeran'ireo niharan'ny fitaka azy.

Andininy 9: “ *Ary ny mpanjaka rehetra ambonin'ny tany, izay nijangajanga taminy sy nijangajanga taminy, dia hitomany sy hitomany azy, raha mahita ny setroky ny fandoroana azy.* »

Io andininy io dia mampiseho ny fitondran-tenan'ireo “ *mpanjakan'ny tany izay nanolo-tena ho amin'ny fijangajangana sy ny rendrarendra* ”. Tafiditra ao anatin'izany ireo mpanjaka, filoha, mpanao didy jadona, mpitondra firenena rehetra izay nampiroborobo ny fahombiazana sy ny asan'ny finoana katolika, ary izay, tamin'ny fitsapana farany, dia nanaiky ny fanapahan-kevitra hamono ny mpitandrina ny Sabata. “ *Hitomany sy hidradradradra noho ny aminy izy ireo, raha mahita ny setroky ny fandoroana azy* ”. Mazava ho azy fa hitan'ireo mpanjakan'ny tany fa misintona azy ireo ny zava-misy. Tsy mitarika na iza na iza intsony izy ireo ary mahamarika fotsiny ny afon'i Roma nodoran'ireo niharamboina voafitaka, dia ireo fitaovana mpamaly famalian'Andriamanitra. Ny ranomasony sy ny fitarainan'izy ireo dia voamarina amin'ny zava-misy fa ny soatoavin'izao tontolo izao, izay nitarika azy ireo ho amin'ny fahefana ambony indrindra, dia nirodana tampoka.

Andininy 10: “ *Mijanòna, noho ny fahatahorana ny fijaliany, dia hanao hoe: Indrisy! Fahavoazana ! Ilay tanàna lehibe, Babylona, ilay tanàna mahery! Tamin'ny ora iray monja dia tonga ny fitsaranao!* »

Maty ilay “tanàna mandrakizay”, nirehitra ary nanalavitra an'i Roma ny *mpanjakan'ny tany* . Matahotra ny hizara ny anjarany izy ireo ankehitriny. Ny zava-mitranga, **ho azy ireo , dia loza** lehibe : “ *Loza! Fahavoazana ! Ny tanàna lehibe, Babylona , dia miverimberina indroa ny loza , “ ravo izy, rava, Babylona lehibe* ”. “ *Ny tanàna mahery!*” » ; nahery tokoa izy ka nitondra an'izao tontolo izao tamin'ny alalan'ny heriny teo amin'ireo mpitarika ny firenena kristiana; Noho io rohy nomelohin'Andriamanitra io indrindra no nahatonga an'i Louis XVI sy ny vadiny Austrian Marie-Antoinette nitaingina ny scaffold ny guillotine, ary koa ireo mpanohana azy ireo, izay niharan'ny “fahoriana lehibe”, araka ny nambaran'ny Fanahy *Masina* . , ao amin'ny Apok. 2:22-23. “ *Tamin'ny ora iray ihany no nahatongavan'ny fitsarana anao!*” » ; ny fiverenan'i Jesosy dia manamarika ny fotoanan'ny fahataperan'izao tontolo izao. Ny fitsapana farany dia nanamarika ny “ora ” an'ohatra iray nambara mialoha ao amin'ny Apok. 3:10, saingy ampy ho an'i Jesosy Kristy ny hisehoan'ny toe-javatra ankehitriny manontolo mba hiverenan'ny toe-javatra ankehitriny, ary amin'ity indray mitoraka ity dia “ *ora iray* ” amin'ny heviny ara-bakiteny. ampy hahazoana izany fiovana mahagaga izany.

Andininy 11: “ *Ary ny mpandranto amin’ny tany dia mitomany sy misaona azy, satria tsy misy mpividy intsony ny entany.* ”

Ny Fanahy tamin’ity indray mitoraka ity dia mikendry ny “ *mpivaro-mandeha amin’ny tany* ” izay mikendry indrindra ny toe-tsain’ny mpivaro-mandeha amerikanina noraisin’ireo tafavoaka velona manerana ny tany, araka ny voalaza tao amin’ny fandinihana ny toko faha-17 teo aloha. “ *Mitomany sy misaona azy koa izy ireo, satria tsy misy mpividy intsony ny entany ; ...*”. Ity andininy ity dia manasongadina ny heloky ny Protestanta ny fitiavany ny finoana katolika izay nitomany , ka izany dia manambara ny firaketam-pony manokana amin’izany *noho* ny tombontsoa ara-toekarena. Avy eo, mifanohitra tanteraka amin’izany, dia natsangan’Andriamanitra ny asan’ny fanavaozana mba hanameloka ny fahamelohana katolika papaly romanina sy hamerina amin’ny laoniny ny fahamarinana azo tsapain-tanana; izay nataon’ireo mpanavao marina tamin’ny androny toa an’i Pierre Valdo, John Wicleff ary Martin Luther. Ny mpivarotra koa dia mahita amin’ny alahelo ny soatoavina tiany mirodana eo anoloan’ny masonry, satria tsy miaina afa-tsy amin’ny fahafinaretana manankarena amin’ny asa ara-barotra ataony izy ireo; ny fanaovana raharaham-barotra dia mamintina ny hafalian’ny fisiany.

Andininy 12: “ *Entam-bolamena, volafotsy, vato soa, perila, rongony fotsy madinika, volomparasy, landy, jaky, ny karazan-kazo mamy rehetra, ny karazan-javatra isan-karazany misy ivoara, ny karazan-javatra rehetra. vita amin’ny hazo sarobidy, varahina, vy ary marbra ,*

Alohan’ny mitanisa ireo fitaovana isan-karazany izay fototry ny fivavahana fanompoan-tsampy katolika romana, dia tsaroako eto ity teboka manokana momba ny finoana marina nampianarin’i Jesosy Kristy ity. Hoy izy tamin’ily vehivavy samaritanina: “ *Ravehivavy*”, hoy i Jesosy taminy, “*Minoa Ahy, fa avy ny andro ka tsy amin’ity tendrombohitra ity na any Jerosalema no hivavahanareo amin’ny Ray. Mitia izay tsy fantatrao ianao; izahay dia mivavaka amin’izay fantatray, satria avy amin’ny Jiosy ny famonjena . Fa avy ny andro, sady tonga sahady, raha ny tena mpivavaka hivavaka amin’ny Ray amin’ny fanahy sy ny fahamarinana; fa ireo no mpivavaka izay takin’ny Ray. Andriamanitra dia Fanahy, ary izay mivavaka aminy dia tsy maintsy mivavaka aminy amin’ny fanahy sy ny fahamarinana . (Jaona 4:21-23)*. Noho izany, ny finoana marina dia tsy mila fitaovana na fitaovana, satria mifototra amin’ny toe-tsaina fotsiny. Ary noho izany, io finoana marina io dia tsy dia mahaliana an’izao tontolo izao mitsiriritra sy mpangalatra, satria tsy mampanan-karena afa-tsy ny olom-boafidy ara-panahy ihany. Ny olom-boafidy dia mivavaka amin’Andriamanitra amin’ny fanahy, noho izany, amin’ny eritreriny, fa koa, amin’ny fahamarinana , izay midika fa ny fisainany dia tsy maintsy miorina amin’ny fenitra nasehon’Andriamanitra. Na inona na inona ivelan’io fari-pitsipika io dia endriky ny fanompoan-tsampy amin’ny fanompoan-tsampy izay itompoana amin’ny sampy ny tena Andriamanitra. Nandritra ny fandreseny, dia nandray ny fivavahan’ireo firenena resy i Roma Repoblikana. Ary ny ankamaroan’ny dogma ara-pivavahana dia avy amin’ny grika, ny sivilizasiona lehibe voalohany tamin’ny fahagola. Amin’izao vanim-potoana iainantsika izao, amin’ny endrika papa, dia hitantsika fa mitambatra amin’ireo “olo-masina” vaovao “Kristianina” ireo lova

rehetra ireo, manomboka amin'ireo apostolin'ny Tompo 12. Saingy, rehefa tonga hatramin'ny fanafoanana ny didy faharoan'Andriamanitra izay manameloka io fanao fanompoan-tsampy io, ny finoana katolika dia manohy ny fiankohofana amin'ny sary sokitra, voaloko, na miseho amin'ny fahitana demonia. Ao amin'ny fombam-pivavahana ataony àry no ahitantsika ireny sampy voasokitra ireny izay mitaky fitaovana hamolavolana azy; fitaovana izay Andriamanitra mihitsy no manolotra ny lisitra: "...; ... *entam-bolamena, volafotsy, vatosoa, perila, rongony fotsy madinika, volomparasy, landy, jaky, hazo mamy rehetra, ivoara isankarazany, zavatra samy hafa rehetra natao tamin'ny hazo sarobidy, varahina, vy ary marbra,...* ". "*Volamena sy volafotsy sy vatosoa ary zava-tsarobidy* " "*miankohofa eo anatrehan'ny andriamanitry ny fiarovana mafy* " an'ny mpanjakan'ny papa Dan. 11:38. Manaraka izany, ny "*volomparasy sy jaky* " dia mitafy an'i *Babylona Lehibe* ao amin'ny Apok. 17:4; « *volamena sy vato soa ary perila* » no *firavany* ; Ny "*lady rongony fotsy madinika* " dia manondro ny fitakiany ny amin'ny fahamasinana, araka ny Apok. 19:8: "*Fa ny asa marina ataon'ny olona masina* ." Ny fitaovana hafa voatonona dia ireo izay nanamboarany ny sampiny voasokitra. Ireny fitaovana lafo vidy ireny dia maneho ny fahafoizan-tenan'ny mpivavaka katolika mpanompo sampy.

Andininy 13: "*Kanemo, zava-manitra, zava-manitra, miora, ditin-kazo mani-pofona, divay, diloilo, koba tsara toto, varimbazaha, omby, ondry, soavaly, kalesy, vatana ary fanahin'olona.* »

Ny "*parfum, miora sy ditin-kazo mani-pofona sy divay ary diloilo* ", araka ny voalaza ao amin'ireo fombafomba ara-pivavahana ao aminy. Ny zavatra hafa dia otrikaina sy fananany izay miresaka momba ny fanjakan'i Solomona, zanak'i Davida, izay nanorina ny tempoly voalohany naorina ho an'Andriamanitra, araka ny 1 Mpanjaka 4:20 ka hatramin'ny 28. Amin'izany fomba izany, ny Fanahy dia manameloka ny fikasany ho tsy ara-dalàna. avereno indray ny fanorenana ny "*tempolin'Andriamanitra* " izay "*noteneniny ratsy* ", ao amin'ny Apok. 13:6, ary "*nandrava* ", ao amin'ny Dan.8:11. Ny fahitsiana farany an'ilay andininy, momba ny "*vatana sy fanahin'ny olona* ", dia miampanga ny fiaraha-miasany amin'ireo mpanjaka iombonany, tsy ara-dalàna, fahefana ara-nofo. Tamin'ny anaran'i Kristy, dia nohamarininy ara-pivavahana ny asa maharikoriko, toy ny fanandevozana, ny fampijaliana, ary ny famonoana ny zavaboarin'Andriamanitra; zavatra notehirizin'Andriamanitra ho an'ny tenany eo amin'ny sehatry ny fivavahana; Izany no hamintinany ny asany amin'ireto teny ireto: "*Ny ran'izay rehetra novonoina teto an-tany no hita tao aminy* ", eo amin'ny andininy faha-18 amin'ity toko faha-18 ity . ny famoizana "*fanahy* " natolotra ny devoly noho ny asany sy ny fivavahan-diso nataony.

Fampahatsiahivana : Ao amin'ny Baiboly sy ny fisainan'Andriamanitra, ny teny hoe "*fanahy* " dia manondro olona iray amin'ny lafiny rehetra, ny vatany sy ny sainy na ny fisainany, ny sainy ary ny fihetseham-pony. Ny teoria izay manolotra ny "*fanahy* " ho singa iray amin'ny fiainana, izay manala ny tenany amin'ny vatana rehefa maty ary velona amin'izany, dia avy amin'ny mpanompo sampy grika fotsiny. Ao amin'ny fanekena taloha, Andriamanitra dia manondro "ny aina amin'ny ran'ny" zavaboariny olombelona na biby: Lev.17:14: "***Fa ny ain'ny nofo rehetra dia ny rany izay ao anatiny. Koa izany no nilazako tamin'ny***

Zanak'Isiraely hoe: Aza mihinana ny ran'ny nofo; fa ny ain'ny nofo rehetra no rany : izay mihinana azy dia hofongorana. " Mifanohitra amin'izany ny fiheverany ny teoria grika ho avy ary manomana matso ara-baiboly hanoherana ny eritreritra filozofika izay ho teraka eo anivon'ny mpanompo sampy. Miankina amin'ny fiasan'ny ra ny fiainan'ny olombelona sy ny biby. Raraka, na voaloton'ny sempotra, ny ra dia tsy manome oksizenina intsony ho an'ireo singa ao amin'ny vatana ara-batana, anisan'izany ny atidoha, ny fanohanan'ny eritreritra. Ary raha tsy misy oksizenina ity farany, dia mijanona ny foto-kevitra ny eritreritra ary tsy misy na inona na inona velona aorian'ity dingana farany ity; raha tsy ny fahatsiarovana ny firafitry ny "*fanahy*" maty ao amin'ny eritreriny mandrakizay an'Andriamanitra amin'ny fijerena ny "*fitsanganany amin'ny maty*" amin'ny hoavy, rehefa "*hamelona*" azy na, rehefa "*hanangana azy indray*", araka ny ny raharaha, ho an'ny fiainana mandrakizay na ho amin'ny fandranganana tanteraka ny "*fahafatesana faharoa*".

Andininy 14: "*Ny vokatra nirin'ny fanahinao efa lasa lavitra anao; ary ny zavatra saro-pady sy tsara tarehy rehetra dia very ho anao, ka tsy ho hitanao intsony.* »

Ho fanamafisana ny zavatra nohazavaina tao amin'ny andininy teo aloha, ny Fanahy dia mametraka ny "*faniriana*" an'i Roma papaly amin'ny "*fanahy*", ny toetrany mamitaka sy mamitaka. Mpandova ny filozofia grika, ny finoana katolika no voalohany nametraka ny fanontaniana ny amin'ny firaisan'ny fanahy amin'ny biby sy ny olona hita tany amin'ny tany vaovao. Raha ny marina dia manana ny valiny ny fanontaniana; izany dia mifototra amin'ny fisafidianana ny matoanteny auxiliary marina: tsy manana fanahy ny olona, satria fanahy izy.

Ny Fanahy dia mamintina ny vokatra ny tena fahafatesana izay naoriny sy nambarany ao amin'ny Mpitoriteny 9:5-6-10. Ireo tsipiriany ireo dia tsy havaozina ao amin'ny asa soratry ny firaisankina vaovao. Hitantsika àry fa zava-dehibe ny fianarana ny Baiboly manontolo. Rehefa rava i "*Babylona*", dia "*ho very*" mandrakizay ny "*vokatra nirin'ny fanahiny*" sy ny "*zavatra saro-pady sy tsara rehetra*" izay nankasitrahany sy notadiaviny. Fa ny Fanahy koa dia mamaritra hoe: "*ho anareo*"; satria ny olom-boafidy, tsy toa azy, dia afaka manitatra, mandrakizay, ny fankasitrahana ny fahagagana izay hozarain'Andriamanitra aminy.

Andininy 15 : "*Ny mpandranto izany zavatra izany, izay manankarena aminy, dia hanalavitra ny tenany noho ny fahatahorana ny fampijaliana azy; Hitomany sy hisaona izy ireo ,*

Ao amin'ny andininy faha-15 ka hatramin'ny faha-19, ny Fanahy dia mikendry "*ireo mpivarotra izay nampanan-karena tamin'izany*". Ny famerimberenana dia mampiharihary ny fanantitranterana ny fitenenana hoe "*ao anatin'ny adiny iray*", miverimberina in-telo ato amin'ity toko ity, ary koa ilay antsoantso hoe "*Indrisy! Fahavoazana !*". Ny isa 3 dia maneho ny fahatanterahana. Koa manizingizina Andriamanitra, hanamafy ny toetra tsy azo ivalozana amin'ny fanambarana ara-paminaniana; ho tanteraka amin'ny fahatanterahan'Andriamanitra rehetra izany sazy izany. Ny antsoantso hoe: "*Indrisy! Fahavoazana !*", navoakan'ny mpivarotra, dia nanakoako ilay antso fampitandremana nataon'ny olom-boafidiny ao amin'ny Apok. 14:8: "*Lavo izy!*

Lavo izy ! Babylona Lehibe .” Ireo mpivarotra ireo dia mijery lavitra ny fandravana azy, “ noho ny fahatahorana ny fampijaliana azy ”. Ary ara-drariny ny hatahotra an’io vokatry ny fahatezerana ara-drariny an’Andriamanitra velona io, satria amin’ny fanenenana ny fandravana azy, dia mametraka ny tenany ao amin’ny tobiny izy ireo, ary amin’izay kosa dia horinganin’ny fahatezeran’ny olombelona mamono olona ireo iharan’ny fitaka ara-pivavahana tsy azo ampiononana. Ity andininy ity dia mampahafantatra antsika ny andraikitra goavana amin’ny tombontsoa ara-barotra amin’ny fahombiazan’ny Eglizy Katolika Romana. Nanohana an’ilay mpivaro-tena sy ny fanapahan-keviny feno habibiana sy feno fitondran-tena ratsy indrindra ireo “ mpivarotra ”, noho ny faniriany hanankarena ara-bola sy ara-nofo fotsiny. Nanajamba ny masonry tamin’ny fanararaotana maharikoriko rehetra nataony izy ireo ary mendrika ny hizara ny anjarany farany. Ohatra iray ara-tantara ny mikasika ireo Parisiana izay niandany tamin’ny finoana katolika nanohitra ny finoana nohavozina hatramin’ny niandohan’ny Reformasiona tamin’ny andron’ny Mpanjaka François I^{sy} taoriany.

Andininy 16: “ Ary Izy hanao hoe: Loza! Fahavoazana ! Ilay tanàna lehibe, izay nitafy rongony fotsy madinika sy volomparasy sy jaky ary niravaka volamena sy vato soa ary perila! Tao anatin’ny adiny iray monja dia rava ny harena be! »

Ity andininy ity dia manamarina ny tanjona; “ Babylona lehibe, nitafy rongony fotsy madinika sy volomparasy ary mena ”; ny lokon’ny akanjon’ny mpanjaka, satria izany no nanarona ny sorok’i Jesosy tamin’ny akanjo “ volomparasy ” ireo miaramila romanina maneso. Tsy azon’izy ireo sary an-tsaina ny dikan’ny zavatra nomen’Andriamanitra azy ireo: amin’ny maha-mpanavotra an’i Jesosy azy, dia lasa mpitondra ny fahotan’ny olom-boafidiny izay voatondro amin’ireo loko, jaky na volomparasy , araka ny Isa.1:18. “ Adiny iray monja ” dia ho ampy handravana an’i Roma sy ny papany ary ny klerjy ao aminy, aorian’ny fiverenan’i Jesosy Kristy amin’ny voninahiny, izay tonga hisakana ny fahafatesan’ny olom-boafidiny. Amin’io fisedrana farany io, ny tsy fivadihan’izy ireo dia hitondra fiovana rehetra, ka ho azontsika ny antony irin’Andriamanitra manokana hanamafy orina ny finoany sy ny fitokiana tanteraka izay tsy maintsy zatra mametraka ao aminy. Nandritra ny fotoana ela, ny olombelona dia tsy afaka nino afa-tsy fa ny fandranganana toy izany “ tao anatin’ny adiny iray ” dia fahagagana ary noho izany dia fitsabahan’Andriamanitra mivantana, toy ny tamin’i Sodoma sy Gomora. Amin’izao vanim-potoana iainantsika izao, rehefa mahafehy ny afo nokleary ny olombelona, dia tsy dia mahagaga loatra izany.

Andininy 17: “ Ary ny mpanamory rehetra sy izay rehetra mandeha amin’ity fitoerana ity sy ny tantsambo ary ny mpiasa amin’ny ranomasina dia nijanona teny lavitra eny .

Ity andinin-teny ity dia mikendry indrindra ny “ izay manararaotra ny ranomasina, ny mpanamory, ny tantsambo mankamin’ity toerana ity, dia samy lasa lavitra ”. Tamin’ ny fanararaotana ny fanirian’ ny mpanjaka hampanankarena ny tenany no nampanan-karena ny fiangonana papaly. Nanohana sy nanamarina ny fandreseny ny tany tsy fantatry ny lehilahy izy mandrapahatongan’ny fotoana nahitana azy ireo, rehefa nanao fandripahana olona nahatsiravina tamin’ny anaran’i Jesosy Kristy ireo mpanompony katolika. Izany

indrindra no nitranga tany Amerika Atsimo sy ireo fitsangatsanganana nandatsa-drà notarihan'ny Jeneraly Cortés. Ny volamena nalaina avy tamin'ireo faritany ireo dia niverina tany Eoropa mba hampanan-karena ny mpanjaka katolika sy ny papa niray tsikombakomba. Fanampin'izany, ny fiziriziriana momba ny lafiny andranomasina dia mampahatsiahy antsika fa toy ny fitondran'ilay “ *bibidia miakatra avy amin'ny ranomasina* ” no nihamafy ny fifandraisany tamin'ireo “ *tantsambo* ” mba hampanan-karena iraisan'izy ireo.

Andininy 18: “ *Ary raha nahita ny setroky ny fandroana azy izy ireo, dia niantso mafy nanao hoe: Iza moa no tanàna tahaka ilay tanàna lehibe?* »

“ *Iza no tanàna tahaka ilay tanàna lehibe?* » hihoby ny tantsambo rehefa mahita “ *ny setroky ny afony* ”. Ny valiny dia haingana sy tsotra: tsy misy. Satria tsy nisy tanàna nifantoka be loatra tamin'ny fahefana, sivily toy ny tanàna imperial, avy eo ara-pivavahana nanomboka tamin'ny 538. Naondrana tany amin'ny tany rehetra teto an-tany ny Katolisisma afa-tsy tany Rosia izay nandavan'ny finoana ortodoksa tatsinanana izany. Rehefa avy nandray azy dia niady sy nanenjika azy koa i Shina. Saingy amin'izao fotoana izao dia mbola manjaka amin'ny Tandrefana manontolo sy ny fihoaram-pefy any Amerika, Afrika ary Aostralia izy io. Io no toerana fizahan-tany ara-pivavahana voalohany eto amin'izao tontolo izao izay mahasarika mpitsidika avy amin'ny lafivalon'izao tontolo izao. Ny sasany tonga mijery ny “*rava rava fahiny*”, ny sasany mandeha any hijery ny toerana misy ny Papa sy ny kardinaly.

Andininy 19: “ *Ary nasiany vovoka ny lohany, dia nitomany sy nisaona ary niantso hoe: Indrisy! Fahavoazana ! Ilay tanàna lehibe, izay nampanan-karena izay rehetra nanana sambo teny an-dranomasina noho ny harenny, dia rava tao anatin'ny adiny iray!* »

Ity no famerimberenana fanintelony izay nampivondrona ny fomba fiteny teo aloha rehetra, ary koa ny fanazavana hoe “ *tao anatin'ny ora iray dia rava izany* ”. “ *Ilay tanàna lehibe izay nampanan-karena izay rehetra manana sambo eny an-dranomasina noho ny habeny* ”. Manjary mazava be ny fiampangana, tamin'ny alalan'ny hambom-pon'ny fitondran'ny papa no nanan-karena ireo tompon-tsambo an-dranomasina tamin'ny fitondrana ny haren'izao tontolo izao ho any Roma. Ny fananan'i Roma dia mahazo ny fananany avy amin'ny fizarana ny fananan'ireo mpanohitra azy novonoin'ny mpiara-dia aminy mandrakizay, ny fahefana ara-panjaka sivily, ny elany mitam-piadiana. Ohatra ara-tantara isika dia manana ny fahafatesan'ny "Templars", izay nozaraina ny fananany teo anelanelan'ny satroboninahitry ny Philippe Le Bel sy ny mpitondra fivavahana katolika romana. Taty aoriana dia ho toy izany koa ny “*Protestanta*”.

Andininy 20: “ *Ry lanitra, mifalia aminy! Ary ianareo koa, ry olo-masina sy apôstôly ary mpaminany, mifalia! Fa Andriamanitra efa nanao ny rariny taminao tamin'ny nitsaranao azy.* »

Manasa ny mponin'ny lanitra sy ny tena olo-masina, ny apôstôly ary ny mpaminany eto an-tany ny Fanahy mba hifaly amin'ny fandravana an'i Babylona Romana. Ny hafaliana àry dia hifanaraka amin'ny fanaintainana sy ny fijaliana izay nataony na niriny hampaharitra ny mpanompon'ilay Andriamanitry ny fahamarinana, raha ny amin'ireo olom-boafidy farany mahatoky amin'ny Sabata nohamasinina.

Andininy 21: “ Ary nisy anjely mahery anankiray naka vato tahaka ny vato lehibe fikosoham-bary, dia nanipy izany tao amin’ny ranomasina ka nanao hoe: Toy izany no handrava an’i Babylona, ilay tanàna lehibe, ka tsy ho hita intsony. »

Misy hevitra telo ny fampitahana an’i Roma amin’ny “ vato ”. Voalohany, ny papa dia mifaninana amin’i Jesosy Kristy izay aseho amin’ny alalan’ny “ vato ” iray ao amin’ny Dan. 2:34: “ Ary nijery ianao fa nisy vato nivaha, nefa tsy nisy vonjy, ka namely ny tongotra vy sy tanimanga teo amin’ny tongony. sarin-javatra, ka notorotoroiny. » Ny andininy hafa ao amin’ny Baiboly koa dia milaza an’io mariky ny “ vato ” io ho azy ao amin’ny Zac.4:7; “ zoro lehibe ” ao amin’ny Sal.118:22; Mat.21:42; ary Asa.4:11: “ **Jesosy no vato lavinareo mpanao fanorenana ka tonga fehizoro** ”. Ny hevitra faharoa dia ny firesahana ny amin’ny filazan’ny papa ho nandimby ny apostoly “ Petera ”; ny antony lehibe indrindra amin’ny “ fahombiazan’ny orinasany sy ny fahombiazan’ny hafetsen-dratsiny ”, dia ireo zavatra lazain’Andriamanitra ao amin’ny Dan. 8:25. Vao mainka izany indrindra satria tsy lohan’ny Fiangonana kristiana velively ny apostoly Petera satria an’i Jesoa Kristy mihitsy io anaram-boninahitra io. Ny “ famitahana ” papaly àry dia “ lainga ” ihany koa. Ny soso-kevitra fahatelo dia mahakasika ny anaran’ny toeram-pivavahan’ny papa, ny basilika malaza antsoina hoe “Masindahy Piera avy any Roma”, ny fanorenana lafo vidy dia nitarika ny fivarotana “indulgences” izay nanala sarona azy teo imason’ny moanina fanavaozana Martin Luther. Io fanazavana io dia mifandray akaiky amin’ny hevitra faharoa. Ny tranokalan’i Vatikana dia natao ho fasana fa ny fasan’i Petera Apôstôlin’ny Tompo, raha ny marina, dia ny an’i "Simon Peter the Magician", mpivavaka sy mpisoron’ily andriamanitra menarana antsoina hoe Aesculapius.

Raha miverina amin’izao androntsika izao ny Fanahy dia maminany momba an’i “ Babilôna ” romana. Nampitahainy tamin’ny sarin’ny “ vato lehibe ” iray “ vato ” natsipin’ny “ anjely tany an-dranomasina ” ny fandravana azy io amin’ny hoavy. Amin’ny alalan’io fanoharana io, dia mitondra fiampangana iray ho an’i Roma izy ao amin’ny Mat.18:6: “ Fa raha misy manafintohina ny anankiray amin’ireny madinika mino Ahy ireny, dia tsara ho azy raha anantonana **vato fikosoham-bary ny vozony ... ary atsipazo eny amin’ny fanambanin’ny ranomasina** . Ary raha ny momba azy, dia tsy ny iray tamin’ireo madinika mino Azy ireo ihany no nanafintohina azy, fa ny vahoaka maro be. Zavatra iray no mbola azo antoka, dia ny hoe rehefa “ rava, dia tsy ho hita intsony ”. Tsy handratra olona intsony izy.

Andininy 22: “ Ary ny feon’ny lokanga sy ny mpitendry zava-maneno sy ny sodina ary ny trompetra dia tsy ho re eo aminao intsony, ary tsy hisy mpiasa akory ho hita eo aminao; ary tsy handre ny feon’ny vato fikosoham-bary ao an-tranonao intsony izy .

Avy eo ny Fanahy dia mamoaika ny feon-kira izay maneho ny tsy firaharohana sy ny fifalian’ny mponin’i Roma. Rehefa rava dia tsy ho re any intsony. Amin’ny heviny ara-panahy, dia miresaka momba ireo irak’Andriamanitra izay heno mitovy amin’ny feon’ny mozikan’ny “ sodina na mpitsoka trompetra ” ny teniny; sary nomena ao amin’ny fanoharana ao amin’ny Mat.11:17. Noresahiny koa ny “ tabataba ” nataon’ny mpanao asa tanana be loatra tamin’ny baikon’ny asa, satria “ tabataban’ny asa matihanina ” ihany no

nivoaka avy tao amin'ny tanàna fahiny, anisan'izany ny *“tabataban'ny vato fikosoham-bary”* izay nivadika hanoto vary, na handranitana. fitaovana fanapahana toy ny fijinjana sy antsy, antsy ary sabatra; izany, efa tany Babylona kaldeanina fahiny, araka ny Jer.25:10.

Andininy 23: *“Tsy hamirapiratra eo aminao intsony ny fahazavan'ny jiro, ary tsy ho re eo aminao intsony ny feon'ny mpampakatra sy ny vadinao, satria ny mpanandranto anao no lehibe amin'ny tany, voataonan'ny ozonao ,*

“Tsy hamirapiratra ao an-tranonao intsony ny fahazavan'ny jiro. » Amin'ny fiteny ara-panahy, dia mampitandrina an'i Roma ny Fanahy fa tsy ho avy intsony ny fahazavan'ny Baiboly mba hanome azy fahafahana hahazo fahazavana mba hahalalana ny fahamarinana araka an'Andriamanitra. Miverimberina ny sary ao amin'ny Jer.25:10 fa *“ny hiran'ny mpampakatra sy ny ampakarina”* no tonga eto *“ny feon'ny mpampakatra sy ny ampakarina izay tsy ho re ao an-tranonao intsony”*. Amin'ny lafiny ara-panahy, ireo no feon'ny antson'i Kristy sy ny Fivoriany voafidy ho amin'ireo fanahy very mba hiova fo sy hovanjena. Ho foana mandrakizay izany fahafahana izany, aorian'ny fandravana azy. *“Fa ny mpanandranto anao no lehibe amin'ny tany .”* Tamin'ny alalan'ny fanangoleny ireo olon-dehibe teto an-tany no nahafahan'i Roma nanitatra ny fivavahany katolika tamin'ny olona maro eto an-tany. Nampiasainy ho solontenan'ny raharaham-pivavahany izy ireo. Ary ny vokatr'izany dia *“ny firenena rehetra dia voafitaky ny fankatovanao”*. Eto, Andriamanitra dia miantso ny fiangonana katolika ho *“ody”* izay mampiavaka ny mpanompo sampy ny mpanao ody ratsy sy ny mpamosavy. Marina fa amin'ny fampiasana fomba amam-panao miverimberina, famerimberenana tsy misy dikany, ny fivavahana katolika dia mamela toerana kely ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona haneho ny heviny. Tsy mitady hanao izany akory izy, satria milaza azy ho *“andriamanitra hafa firenena”* izy ao amin'ny Dan. 11:39 ary tsy nahafantatra azy ho mpanompo; ny *“vikarin'ny Zanak'Andriamanitra”*, ny anaram-boninahitra Papa, noho izany dia tsy vicar. Ny andininy manaraka dia hanome ny antony.

Andininy 24: *“Ary satria hita tao aminy ny ran'ny mpaminany sy ny olona masina ary ny ran'izay rehetra novonoina teny ambonin'ny tany. »*

“... ary noho ny ran'ny mpaminany, dia ny ran'ny olona masina, no hita teo”: Masiaka, tsy mety levona, masiaka ary masiaka mandritra ny tantarany, i Roma dia nandeha tamin'ny ran'ireo niharam-boina. Marina izany ho an' i Roma mpanompo sampy, fa koa ho an' i Roma papaly izay nasain' ny mpanjaka namono ny mpanohitra azy, ireo mpanompo nohazavain' Andriamanitra izay sahy nanameloka ny maha-diabolika azy. Ny sasany dia narovan'Andriamanitra toa an'i Valdo, Wyclif ary Lotera, ny hafa kosa tsy nanao izany ary namarana ny fiainany tamin'ny naha-maritiran'ny finoana azy, teo amin'ny tsato-kazo, vato, pile na hazo. Ny fahatsinjovana ara-paminaniana ny hahita ny asany amin'ny farany dia tsy afaka mampifaly afa-tsy ny mponin'ny lanitra sy ny tena olo-masin'ny tany. *“... ary ny amin'izay rehetra novonoina tetỳ ambonin'ny tany”*: Na iza na iza manao izao fitsarana izao dia mahalala izay lazainy, satria nanaraka ny asan'i Roma izy hatramin'ny nananganana azy tamin'ny 747 T.K. Ny toe-javatra maneran-tany amin'ny andro farany no vokatra farany entin'ny fandreseny sy ny fanjakazakan'ny Tandrefana amin'ireo firenena hafa eto an-tany. Nihinana ny

vahoaka teto an-tany izay nofeheziny i Roma mpanjaka repoblika tamin'izany. Ny modelin'ity fiaraha-monina ity dia nijanona ho toy ny an'ny Kristianisma marina sy sandoka nandritra ny 2000 taona. Taty aoriana, dia nandrava ny endriky ny fiadanan'i Kristy i Roma mpanompo sampy, i Roma papaly ary nesoriny tamin'ny olombelona ny modely izay mety hitondra fahasambarana ho an'ny olona. Tamin'ny fanamarinana ny famonoana ireo tena zanak'ondry mpianatr'i Jesosy Kristy, dia nanokatra ny lalana ho amin'ny fifandonana ara-pivavahana izay mitarika ny olombelona ho amin'ny ady lehibe fahatelo mampatahotra. Tsy hoe tsy misy antony akory no asehon'ireo vondrona mitam-piadiana Islamika ampahibemaso ny fanatapahana tenda. Ity fankahalana ny finoana silamo ity dia valinteny tara ho an'ireo adin'ny Kroazada natomboky ny Urban II tao Clermont-Ferrand tamin'ny 27 Novambra 1095.

Apokalypsy 19: Ny ady Hara-magedona Jesosy Kristy

Andininy 1: “ *Rehefa afaka izany, dia nahare hoatra ny feon'ny vahoaka betsaka tany an-danitra aho nanao hoe: Haleloia! An'Andriamanitsika ny famonjena sy ny voninahitra ary ny hery.* ”

Mitohy ao amin'ny toko faha-18 teo aloha, ireo olom-boafidy sy voavonjy dia mahita ny tenany any an-danitra, mitondra ny “ *anarana vaovao* ” izay manondro ny toetrany selestialy vaovao. Manjaka ny hafaliana sy ny hafaliana ary ireo anjely selestialy mahatoky dia manandratra ny Andriamanitra Mpamonjy. Ity “ *vahoaka ity "maro* ” no tsy mitovy amin'ny “ *vahoaka tsy tambo isaina* ” voalaza

ao amin'ny Apok. 7:9. Izy io dia maneho ny fivorian'ny anjely masin'Andriamanitra any an-danitra izay manandratra ny “*voninahiny*” satria ao amin'ny andininy faha-4, ireo olom-boafidy eto an-tany asehon'ny “*anti-panahy 24*” dia hamaly sy hanamafy ny fankatoavany ilay fanamarihana, amin'ny filazana hoe: “*Amena!*» Izay midika hoe: Marina tokoa!

Ny filaharan'ny teny hoe “*famonjena, voninahitra, hery*” dia manana ny lojikany. “*Famonjena*” dia nomena ny olom-boafidy eto an-tany sy ny anjely masina izay nanome “*voninahitra*” an'ilay Andriamanitra nahary izay, mba hamonjena azy ireo, dia niantso ny “*hery*” avy amin'Andriamanitra handringana ny fahavalo iombonana.

Andininy 2: “*fa marina sy mahitsy ny fitsarany; fa efa nitsara ilay vehivavy janga lehibe izay nandoto ny tany tamin'ny fijangajangany Izy, ary efa namaly ny ran'ny mpanompony tamin'ny nangatahiny tamin'ny tanany izany.*»

Afa-po sy afa-po tanteraka ireo olom-boafidy izay niray tsikombakomba tamin'ny hetaheta ny fahamarinana sy ny fahamarinana. Tao anatin'ny hadalana jambany, ny olombelona tafasaraka tamin'Andriamanitra dia nihevitra fa afaka mitondra fahasambarana ho an'ny firenena farany amin'ny fanalefahana ny fenitry ny fahamarinany; ny ratsy ihany no nanararaotra io safidy io ary toy ny gangrene, dia nanafika ny vatan'olombelona manontolo izany. Asehon'ilay Andriamanitra tsara fanahy sy mamindra fo, rehefa nitsara an'i “*Babylona lehibe*” izy, fa tsy maintsy ho faty izay mahafaty. Tsy fihetsika feno habibiana izany, fa hetsika ara-drariny. Araka izany, rehefa tsy hainy intsony ny manafay ny meloka dia lasa tsy rariny ny rariny.

Andininy 3: “*Ary hoy izy fanindroany: Haleloia! ...ary ny setroka miakatra mandrakizay mandrakizay.*»

Mamitaka ilay sary, satria “*ny setroka*” avy amin'ilay afo nandrava an'i Roma dia hanjavona aorian'ny fandravana azy. Ny “*taonan'ny taona*” dia manondro ny fitsipiky ny mandrakizay izay tsy mahakasika afa-tsy ireo mpandresy amin'ny fisedrana selestialy sy terestrialy maneran-tany. Ao amin'io fitenenana io, ny teny hoe “*setroka*” dia milaza fandranganana ary ny teny hoe “*taonjato maro*” dia manome vokany mandrakizay, izany hoe fandranganana tsy misy farany; tsy hifoha intsony izy. Raha ny marina, amin'ny ratsy indrindra, dia mety hiakatra ao an-tsain'ny velona ny “*setroka*” ho fahatsiarovana ny asa masina be voninahitra nataon'Andriamanitra tamin'i Roma, ilay fahavalo mpandatsa-drà.

Andininy 4: “*Ary ny loholona efatra amby roa-polo sy ny zava-manan-aina efatra dia niankohoka nitsaoka an'Andriamanitra, izay nipetraka teo ambonin'ny seza fiandrianana, nanao hoe: Amena! Haleloia!*»

Raha ny marina! Fiderana an'i Jehovah! ...miara-milaza ireo navotan'ny tany sy ireo tontolo izay nitoetra ho madio. Ny fanompoam-pivavahana amin'Andriamanitra dia voamariky ny fiankohofana; endrika ara-dalàna natokana ho azy manokana.

Andininy 5: “*Ary nisy feo avy teo amin'ny seza fiandrianana nanao hoe: Miderà an'Andriamanitsika, ianareo mpanompony rehetra, izay matahotra Azy, na kely na lehibe!*»

Io feo io dia an'i " Mikaela ", Jesosy Kristy, ireo teny roa selestialy sy terestrialy izay mampiseho ny tenany amin'ny zavaboariny Andriamanitra. Hoy i Jesosy: " *Ianareo izay natahotra Azy* ", dia nampahatsiahy ny " *fahatahorana* " an'Andriamanitra notakiana tao amin'ny hafatry ny anjely voalohany ao amin'ny Apok. 14:7 izy. Ny " *fahatahorana an'Andriamanitra* " dia mamintina fotsiny ny toe-tsaina feno fahendrena ananan'ny zavaboary iray manoloana ny Mpamorona azy izay manana ny herin'ny fiainana sy ny fahafatesana eo aminy. Araka ny ampianarin'ny Baiboly ao amin'ny 1 Jaona 4:17-18 : " *Ny fitiavana tanteraka mandroaka ny tahotra* ": " *Tahaka Azy, dia tahaka izany koa isika amin'izao tontolo izao; ny fitsarana. Tsy ao anatin'ny fitiavana ny tahotra, fa ny fitiavana tanteraka mandroaka ny tahotra; fa ny tahotra dia famaizana, ary izay matahotra dia tsy tanteraka amin'ny fitiavana* ". Araka izany, arakaraka ny itiavan'ny olom-boafidy an'Andriamanitra no ankatoavany azy bebe kokoa, ary ny antony tsy tokony hatahorany azy. Ny olom-boafidy dia nofidin'Andriamanitra avy amin'ny madinika, tahaka ny apostoly sy ny mpianatra manetry tena, ary koa avy amin'ireo lehibe toa an'i Nebokadnezara mpanjaka lehibe. Ity mpanjakan'ny mpanjaka tamin'ny androny ity dia ohatra tonga lafatra fa na lehibe toy inona aza izy eo amin'ny olombelona, ny mpanjaka dia zavaboary malemy eo anatrehan'ilay Andriamanitra Mpamorona Tsitoha.

Andininy 6: " *Ary nahare tahaka ny feon'ny vahoaka betsaka aho, tahaka ny firohondrohon'ny rano be, ary tahaka ny firohondrohon'ny kotrokorana mafy, nanao hoe: Haleloia! Fa ny Tompo Andriamanitsika Tsitoha efa niditra tao amin'ny fanjakany.* »

Io andininy io dia mampitambatra ireo teny efa hita. Ny " *vahoaka be* " raha oharina amin'ny " *firohondrohon'ny rano be* " dia asehon'ny Mpamorona azy ao amin'ny Apok. 1:15. Ny " *feo* " maneho ny tenany dia " *maro* " ka tsy azo ampitahaina amin'ny fikotrokotroka, ny *tabataban'ny kotroka* ." " *Haleloia! Fa ny Tompo Andriamanitsika Tsitoha efa niditra tao amin'ny fanjakany.* » Io hafatra io dia nanamarika ny fihetsiky ny " *trompetra fahafito* " ao amin'ny Apok. 11:17 manao hoe: " *Misaotra Anao izahay, Tompo ô, Andriamanitra Tsitoha, Izay ankehitriny sy taloha, fa efa nandray ny herinao lehibe Hianao ka nahazo ny fanjakanao.* "

Andininy 7: " *Aoka isika hifaly sy ho ravoravo ka hanome voninahitra Azy; fa tonga ny fampakaram-badin'ny Zanak'ondry, ary ny ampakariny efa niomana ;*

Ny " *firavoravoana* " sy ny " *fifaliana* " dia voamarina tanteraka, satria efa lasa ny fotoana " *ady* ". Ao amin'ny " *voninahitra* " any an-danitra, ilay " *ampakarina* ", ny Fiangonan'ny olom-boafidy eto an-tany dia nanatevin-daharana ny " *Mpampakatra* ", dia i Kristy, ilay Andriamanitra velona " *Michael* ", YaHWéH. Eo anatrehan'ny namany rehetra any an-danitra, ny voavotra sy i Jesoa Kristy dia hankalaza ny fanasambe " *fampakaram-bady* " izay mampiray azy ireo. " *Ny ampakarina dia nanomana ny tenany* " tamin'ny famerenana ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra rehetra izay nataon'ny finoana katolika nanjavona tao amin'ny dikan-teny momba ny finoana kristiana. Efa ela ny "fiomanana", naorina nandritra ny taonjato faha-17 teo amin'ny tantaran'ny fivavahana, indrindra fa nanomboka tamin'ny 1843, ny datin'ny niandohan'ny

fitakian'Andriamanitra ny amin'ny famerenana amin'ny laoniny isan-karazany izay nanjary tena ilaina, izany hoe ny fahamarinana rehetra tsy naverin'ireo mpanavao Protestanta nenjehina . . Ny fahavitan'io fiomanana io dia vitan'ireo Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito farany izay tsy nivadika izay nijanona teo amin'ny fankasitrahan'Andriamanitra sy ny fahazavana nomen'i Jesosy azy hatramin'ny farany ary efa hatramin'ny fiandohan'ny taona 2021 izay nanoratako ity dikan-tenin'ny fahazavany ity.

Andininy faha-8: “ *Ary navela hitafy rongony fotsy madinika sady madio no mampiratra izy. Fa rongony fotsy madinika no asa marina ataon'ny olona masina.* »

“ *lamba rongony fotsy madinika* ” dia manondro ny “asa marin'ny “tena farany” masina . Ireo “asa” antsoin'Andriamanitra hoe “*ara-drariny*” ireo dia vokatry ny fanambarana avy amin'Andriamanitra nifandimby nanomboka tamin'ny 1843 sy 1994. Ity asa ity no voankazo farany izay manambara ny fitaomam-panahy avy amin'Andriamanitra nomena hatramin'ny taona 2018 ho an'ireo izay tiany sy tahiny ary “*omanina*” ho an'ny “*fampakaram-bady*” voalaza ao amin'io andininy io. Raha mitahy ny “*asa marina*” ataon'ny tena “*olo-masiny*” Andriamanitra, dia nanozona sy niady, mandra-pandravany izany, ny tobina'ny olo-masina sandoka izay “*tsy marina*” ny “*asany*”.

Andininy 9: “ *Ary hoy ny anjely tamiko: Soraty: Sambatra izay nantsoina ho amin'ny fanasana fampakaram-badin'ny Zanak'ondry! Ary hoy izy tamiko: Ireo teny ireo no tena tenin'Andriamanitra .*

Io fahasambarana io dia omena ireo olo-masina navotan'ny ran'i Jesosy Kristy izay nikarakara ny mpisava lalana tamin'ny Dan. 12:12 (*Sambatra izay miandry hatramin'ny 1335 andro*) amin'ireo mpisava lalana izay ho tandindon'ny “*144.000*” na 12 X 12 X 1000 an'ny Apo.7. Ny fidirana any andanitra ho mandrakizay dia antony iray hahatonga ny fahasambarana lehibe izay hahatonga ireo izay manana izany fahafahana izany ho “*faly*” araka an'Andriamanitra. Tsy ny vintana ihany no mahazo tombony amin'io tombontsoa io, fa ny fanolorana famonjena kosa dia atolotr'Andriamanitra ho antsika ho toy ny “*fahafahana faharoa*” aorian'ny lova sy fanamelohana ny fahotana tamin'ny voalohany. Ny fampanantenana ny amin'ny famonjena sy ny fifaliana any andanitra amin'ny hoavy dia voamarina ho toy ny fanoloran-tena am-bava an'Andriamanitra mendrika ny finoantsika satria mitana ny fanoloran-tenany mandrakizay izy. Ny fitsapana amin'ny andro farany dia mitaky zavatra azo antoka izay tsy hisy toerana intsony ny fisalasalana. Ny olom-boafidy dia tsy maintsy hiantehitra amin'ny finoana miorina amin'ny fampanantenan'Andriamanitra nambara, satria izay voasoratra dia voalaza teo aloha. Izany no iantsoana ny Baiboly, ny Soratra Masina , hoe: Tenin'Andriamanitra .

Andininy faha-10: “ *Dia niankohoka teo an-tongony aho mba hiankohoka eo anatrehany; fa hoy izy tamiko: Tandremo sao manao izany! Izaho dia mpanompo namanao sy ny rahalahinao izay manana ny filazana an'i Jesosy. Manompoa an'Andriamanitra. Fa ny filazana an'i Jesosy no fanahin'ny faminiana.* »

Araraotin'Andriamanitra ny fahadisoan'i Jaona mba hanehoana amintsika ny fanamelohan'ny finoana katolika izay mampianatra ny mpikambana ao aminy amin'izany karazana fitsaohana ny zavaboary izany. Ny finoana Protestanta izay manao io fahadisoana io ihany koa anefa dia mikendry ny hanome voninahitra ny "andron'ny masoandro" mpanompo sampy nolovaina tany Roma. Ilay anjely niresaka taminy dia tsy isalasalana fa i "Gabriela" ilay mpitarika iraka masina akaiky an'Andriamanitra izay efa niseho tamin'i Daniela sy i Maria, ilay "solon'i" renin'i Jesosy. Na dia ambony aza i "Gabriela", dia naneho fanetren-tena mitovy amin'i Jesosy. Ny anaram-boninahitra hoe "*mpiara-manompo* " an'i Jaona ihany no lazainy mandra-pahatongan'ireo Advantista tsy mitovy hevitra voafidy farany amin'ny andro farany. Nanomboka tamin'ny 1843, ny olom-boafidy dia nanana "*ny filazana an'i Jesosy* " izay, araka io andininy io, dia manondro ny "fanahin'ny faminania". Ny Advantista, ho fatiantoka manokana, dia nametra io "*fanahin'ny faminania* " io ho amin'ny asa vitan'i Ellen G. White, iraky ny Tompo teo anelanelan'ny taona 1843 sy 1915. Toy izany no nametrahan'izy ireo fetra ny fahazavana nomen'i Jesosy. Na izany aza, ny "*fanahin'ny faminania* " dia fanomezana maharitra izay vokatry ny fifandraisan'i Jesosy sy ny mpianany ary mifototra indrindra amin'ny fanapahan-kevitra ny hanankina iraka amin'ny mpanompo iray izay nofidiny amin'ny fahefan'ny maha-Andriamanitra azy. Manaporofa izany io asa io: ny "*fanahin'ny faminania* " dia mbola miasa mafy ary afaka mitohy hatramin'ny faran'izao tontolo izao.

Andininy 11: "*Ary hitako fa nisokatra ny lanitra, ka, indro, nisy soavaly fotsy niseho. Izay mitaingina azy dia atao hoe Mahatoky sy Marina, ary mitsara sy miady amin'ny fahamarinana Izy.* »

Ao amin'io sehatra io, ny Fanahy dia mitondra antsika hiverina eto an-tany alohan'ny fandresena farany sy ny fandranganana an'i "*Babylona Lehibe*". Ny Fanahy dia maneho ny fotoana izay, rehefa tafaverina, i Kristy be voninahitra, dia niatrika ireo mpikomy teto an-tany. Tao amin'i Jesosy Kristy nomem-boninahitra, dia nivoaka avy tao amin'ny tsy hitany Andriamanitra: "*Misokatra ny lanitra*". Miseho eo amin'ny sarin'ny "*tombo-kase voalohany*" ao amin'ny Apok. 6:2 izy, amin'ny maha-mpitaingin-tsoavaly azy, dia Mpitarika, izay miainga "*ho mpandresy sy handresy*" taingina soavaly fotsy " sarin'ny tobiny voamariky ny fahadiovana sy ny fahamasinana. . Ny anarana hoe "*mahatoky sy Marina*" izay nomeny ny tenany amin'io sehatra io dia mametraka ny hetsika ho fanitarana ny fotoana farany naminania ny anarana hoe "*Laodikia*" ao amin'ny Apok. 3:14. Ity anarana ity dia midika hoe "olona tsaraina" izay nohamafisin'ny hoe: "*Mitsara izy*". Amin'ny filazany manokana fa "*miady amin'ny fahamarinana*" izy, ny Fanahy dia mampahatsiahy ny fotoanan'ny "*adin'ny Hara-magedona*" ao amin'ny Apok. 16:16, izay iadiny amin'ny tobin'ny tsy rariny tarihin'ny devoly sy nampiraisin'ny voninahitra nomena ny "andron'ny masoandro" nolovana tamin'i Constantin I^{sy} ny papa katolika romana.

Andininy 12: "*Ny masonry dia tahaka ny lelafo; nisy diadema maromaro teo an-dohany; nanana anarana voasoratra izy, izay tsy misy mahalala afa-tsy ny tenany ihany;* »

Ny fahafantarana ny teny manodidina ny zava-niseho, dia azontsika takarina fa ny "*masonry*" raha oharina amin'ny "*lelafo*" dia mijery ireo lasibatry

ny fahatezerany, ireo mpikomy tafaray izay “ *niomana hiady* ” hatramin’ny Apok. 9:7-9, izany hoe, hatramin’izay. 1843. Holazaina ao amin’ny andininy faha-16 amin’ity toko ity ny dikan’ny hoe “ *diadema maromaro* ” natao teo amin’ny “ *lohany* ”: “ *Mpanjakan’ny mpanjaka sy Tompon’ny tompo* ” izy. Ny “ *anarany voasoratra izay tsy fantatry ny olona afa-tsy ny tenany ihany* ” dia manondro ny maha-Andriamanitra azy mandrakizay.

Andininy 13: “ *Ary nitafy lamba voaloton-drà Izy. Tenin’Andriamanitra no anarany.* »

Io “ *akanjo misy ra* ” io dia manondro zavatra roa. Ny voalohany dia ny fahamarinany izay azony tamin’ny nandatsahany ny “ *rany* ” ho fanavotana ny olom-boafidiny. Kanefa io sorona nataon’i Jehovah an-tsitrapo mba hamonjena ny olom-boafidiny io dia mitaky ny fahafatesan’ireo mpanafika sy mpanenjika azy. Ho feno “ *ra* ” indray ny “ *akanjony* ”, fa amin’ity indray mitoraka ity dia ny an’ny fahavalony “ *nohitsakitsahina tao amin’ny famiazam-boaloboky ny fahatezeran’Andriamanitra* ” araka ny Isaia 63 sy Apok. 14:17 ka hatramin’ny 20. Io anarana hoe “ *Tenin’Andriamanitra* ” io dia mampiharihary ny maha-zava-dehibe ny fanompoan’i Jesosy teto an-tany sy ny fanambarana nataony nifandimby teto an-tany sy avy tany an-danitra, taorian’ny nitsanganany tamin’ny maty. Ny Mpamonjy antsika dia Andriamanitra mihitsy no niafina tamin’ny fisehoana an-tany. Ny fampianarana maharitra azon’ireo olom-boafidiny no hampiavaka ny toby voavonjy sy ny toby very.

Andininy 14: “ *Ary ny tafika any an-danitra nanaraka Azy nitaingina soavaly fotsy, nitafy rongony fotsy madinika, fotsy, madio.* »

Ny sary dia be voninahitra, ny “ *fotsy* ” ny fahadiovana no mampiavaka ny fahamasinan’ny tobin’Andriamanitra sy ny anjely maro be izay nijanona ho mahatoky. Ny “ *lamba rongony fotsy madinika* ” dia mampiseho ny “fahamarinan’izy ireo” sy ny *asany madio*.

Andininy 15: “ *Nisy sabatra maranitra nivoaka avy tamin’ny vavany hamely ny firenena; hiandry azy amin’ny tehim-by Izy; ary hanosihosy ny famiazam-boaloboky ny firehetan’ny fahatezeran’ily Andriamanitra Tsitoha izy* ”

Ny “ *tenin’Andriamanitra* ” dia nanondro ny Baiboly, ny “ *teniny* ” masina izay nampitambatra ny fampianarany izay nitarika ny olom-boafidy ho amin’ny fahamarinan’Andriamanitra. Amin’ny andro hiverenany, dia tonga toy ny “ *sabatra maranitra* ” ny “ *Tenin’Andriamanitra* ” mba hamonoana ny fahavalony mikomy sy mikomy sy mikomy, vonona handatsaka ny ran’ireo olom-boafidiny farany. Ny fandranganana ny fahavalony dia manazava ilay fitenenana hoe “ *hifehy azy amin’ny tehim-by* ” izay manondro ny asan’ny fitsarana izay hataon’ny olom-boafidy izay handresy araka ny Apok. 2:27. Ny drafitry ny famalian’Andriamanitra antsoina hoe “ *boaloboka* ” ao amin’ny Apok. 14:17 ka hatramin’ny 20 dia voamarina eto indray. Ity lohahevitra ity dia novolavolaina ao amin’ny Isa.63 izay mamaritra ny Fanahy fa miasa irery Andriamanitra tsy misy olona miaraka aminy. Ny antony dia ireo olom-boafidy efa niakatra any an-danitra dia tsy mahita ny tantara mamely ireo mpikomy.

Andininy 16: “ *Nisy anarana voasoratra teo amin’ny lambany sy ny feny hoe: Mpanjakan’ny mpanjaka sy Tompon’ny tompo.* »

Ny " *akanjo* " dia manondro ny asan'ny zava-manan'aina ary ny " *feny* " dia manondro ny tanjany sy ny heriny, satria ny tsipiriany manan-danja dia miseho toy ny mpitaingina izy, ary mitsangana amin'ny soavaly, ny hozatry ny "fe " . ny ankabeazan'ny olombelona dia voazaha toetra ary manao izay azo atao na tsia. Ny sariny amin'ny maha mpitaingin-tsoavaly azy dia niavaka teo aloha satria izany no endrika nalain'ireo mpiady mpiady. Ankehitriny isika dia tavela miaraka amin'ny tandindona amin'ity sary ity izay milaza amintsika fa ny mpitaingina dia mpampianatra izay manjaka amin'ny vondron'olona aseho amin'ny alalan'ny " *soavaly* " mitaingina. Ilay niakaran'i Jesosy dia mahakasika ny olom-boafidiny miely eran-tany amin'izao fotoana izao. Ny anarany hoe " *Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo* " no lohahevitra ny tena fampiononana ho an'ireo olom-boafidiny malalany eo ambanin'ny didim-pitsarana tsy ara-drariny ataon'ireo mpanjaka sy tompo ambonin'ny tany. Ity lohahevitra ity dia mendrika hohazavaina. Tsy natao tamin'ny fotopoto-pitsipika ankasitrahan'Andriamanitra ny modely momba ny fanjakana eto an-tany. Nomen'Andriamanitra ny Isiraely tokoa, **araka ny fangatahany** , ny hitondran'ny mpanjaka iray eto an-tany, hoy aho, "tahaka ny firenena mpanompo sampy" izay nisy tamin'izany andro izany. Tsy namaly afa-tsy ny fangatahan'ny fo ratsiny Andriamanitra. Satria eto an-tany, ny mpanjaka tsara indrindra dia olona "maharikoriko" izay " *mijinja eny amin'izay tsy nafafiny* " ary izay mahalala an'Andriamanitra dia tsy miandry ny hazeran'ny olony vao manavao ny tenany. Ny modely nasehon'i Jesosy dia manameloka ny modely nampitain'ny olona adala sy tsy mahalala ary ratsy fanahy hatramin'ny taranaka fara mandimby. Ao amin'ny tontolo selestialin'Andriamanitra, ny mpitarika dia mpanompon'ny vahoakany, ary avy amin'izy ireo no ahazoany ny voninahiny rehetra. Ao ny fanalahidin'ny fahasambarana tonga lafatra, satria tsy misy zavamananaina mijaly noho ny mpiara-belona aminy. Amin'ny fiverenany amim-boninahitra, dia tonga i Jesoa mba handringana ireo mpanjaka sy tompo ratsy fanahy, ary ny faharatsian'izy ireo, izay lazain'izy ireo ho Azy amin'ny filazana fa zon'Andriamanitra ny fitondran'izy ireo. Hampianatra azy ireo i Jesosy fa tsy izany no izy; amin'izy ireo, fa amin'ny vahoaka koa izay manamarina ny tsy rariny ataony. Izany no fanazavana ny "fanoharana momba ny talenta" izay tanteraka sy ampiharina avy eo.

Taorian'ny fifandonana

Andininy 17: " *Ary hitako fa, indro, nisy anjely nitsangana teo amin'ny masoandro. Ary niantso tamin'ny feo mahery izy ka nanao tamin'ny voro-manidina rehetra izay nanidina teny afovoan'ny lanitra: Avia, mivoria ho amin'ny fanasana lehiben'Andriamanitra* ,

Jesosy Kristy " *Mikaela* " dia tonga amin'ny sarin'ny masoandro tandindon'ny fahazavan'Andriamanitra mba hiady amin'ny Kristianina sandoka mpivavaka amin'ny andriamanitra masoandro izay manamarina ny fiovan'ny andro fitsaharana nataon'ny Emperora Constantin^{voalohany} . Amin'ny fifanatrehan'ny amin'i Kristy Andriamanitra, dia ho hitan'izy ireo fa ilay Andriamanitra velona dia mampahatahotra kokoa noho ny andriamaniny masoandro. Niantso voro-manidina i Jesosy Kristy tamin'ny feo mahery.

Fanamarihana : Tsy maintsy ambarako eto indray fa ny mpikomy dia tsy maniry ny hivavaka amin'ny maha-andriamanitra masoandro amin'ny fomba fahatsiarovan-tena sy an-tsitrabo, fa manao tsinontsinona ny zava-misy fa ho an'Andriamanitra, ny andro voalohany ankalazany ny fialany isan-kerinandro dia mitazona ny fahalotoan'ny mpanompo sampy. fampiasana ny fotoana lasa. Toy izany koa, ny safidin'izy ireo dia mampiseho fankahalana lehibe ny filaharan'ny fotoana izay naoriny hatrany am-piandohan'ny namoronany ny tany. Andriamanitra dia manisa ny andro voamariky ny fihodinan'ny tany amin'ny axis. Nandritra ny fandraisany anjara ho an'ny Isiraely olony, dia nahatsiaro ny filaharan'ny herinandro izy tamin'ny fanondroana izany, tamin'ny fanomezana anarana azy io, ny andro fahafito antsoina hoe “Sabata”. Maro no mino fa azo hamarinin'Andriamanitra izy ireo noho ny fahatsorany. Na ny fahatsoram-po na ny faharesen-dahatra dia tsy misy vidiny ho an'ireo manohitra ny fahamarinana nambaran'Andriamanitra mazava tsara. Ny fahamarinany no hany fenitra ahafahan'ny fampihavanana amin'ny alalan'ny finoana ny sorona an-tsitrabo nataon'i Jesosy Kristy. Tsy heno na eken'ilay Andriamanitra Mpamorona ny hevitra ny tena manokana, fa ny Baiboly dia manamafy io fotopoto-pitsipika io amin'ity andininy ao amin'ny Isaia 8:20 ity: “ *Ho amin'ny lalàna sy ny tenivavolombelona! Raha tsy miteny toy izany izahay, dia tsy hisy maraina ho an'ny vahoaka .* ”

“ *Fanasarahana* ” roa no omanin'Andriamanitra: ny “ *fanasan'ny fampakaram-badin'ny Zanak'ondry* ” izay olom-boafidy tsirairay no nasainy, satria izy ireo dia misolo tena ny “ *Ampakarina* ” amin'ny fitambarany. Ny “ *fety* ” faharoa dia karazana macabre ary “ *vorona* ” mpihaza, voromahery, condor, papango ary karazana karazana hafa ihany no mahazo tombony amin'izany.

Andininy 18: “ *Hihinana ny nofon'ny mpanjaka sy ny nofon'ny mpifehy miaramila sy ny nofon'ny lehilahy mahery sy ny nofon-tsoavaly mbamin'izay mitaingina azy, dia ny nofon'ny olona rehetra, na tsy andevo na andevo, na kely na lehibe.* ” »

Aorian'ny fandranganana ny olombelona rehetra, dia tsy hisy intsony ny hametraka ny faty ao ambanin'ny tany ary araka ny Jer.16:4 dia “ *hofaly toy ny zezika eny ambonin'ny tany ireny* ”. Andeha hojerentsika ilay andinin-teny iray manontolo izay mampianatra antsika ny amin'izay hanjo an'izay ozoniny: “ *Ho fatin'ny aretina ireo; tsy homena ranomaso na halevina izy; ho tahaka ny zezika amin'ny tany izy; ho fatin'ny sabatra sy ny mosary izy; ary ny fatiny ho fihinan'ny voro-manidina sy ny bibi-dia .* ” Araka ny fanisana atolotry ny Fanahy ao amin'io andininy faha-18 io dia tsy misy olona afa-mandositra ny fahafatesana. Tsaroako fa ny “ *soavaly* ” dia mifanitsy amin'ny vahoaka notarihin'ny mpitondra fanjakana sy ny mpitondra fivavahana, araka ny Jakoba 3:3 : “ *Raha ataontsika lamboridy ny vavan'ny soavaly mba hankatò antsika, dia arahintsika koa ny vatany manontolo.* »

Andininy 19: “ *Ary hitako ilay bibidia sy ny mpanjakan'ny tany mbamin'ny tafiny niangona mba hiady amin'ilay nitaingina ny soavaly sy ny miaramilany.* »

Hitantsika fa ara-panahy ny “ *adin'i Hara-magedona* ”, ary ny lafiny iray amin'izany dia ny manapa-kevitra ny amin'ny fahafatesan'ny tena mpanompo

farany rehetra an'i Jesosy Kristy. Talohan'ny niverenan'i Jesoa Kristy io fanapahan-kevitra io dia azo antoka ny safidiny ireo mpikomy. Tamin'ny fotoana nampiharana azy io anefa, dia nisokatra ny lanitra ka nanambara an'i Kristy mpamaly faty avy amin'Andriamanitra sy ny tafiny. Tsy misy intsony àry ny ady azo atao. Tsy misy afaka miady amin'Andriamanitra rehefa miseho izy ary ny vokany dia izao nambaran'ny Apok. 6:15-17 amintsika izao: “ *Ny mpanjakan'ny tany sy ny lehibe sy ny mpifehy arivo sy ny mpanankarena sy ny mahery ary ny mpanompo rehetra niafina tao anaty zohy sy tao amin'ny vatolampy eny antendrombohitra ny olona afaka. Ary hoy izy tamin'ny tendrombohitra sy ny vatolampy: Mianjerà aminay, ka afeno izahay amin'ny tavan'Ilay mipetraka eo ambonin'ny seza fiandrianana sy amin'ny fahatezeran'ny Zanak'ondry; fa tonga ny andro lehiben'ny fahatezerany, ka iza no mahajanona?* » Ho an'ny fanontaniana farany dia izao no valiny: ireo olom-boafidy izay hovanoin'ny mpikomy; olom-boafidy nohamasinina noho ny fahatokiany ny Sabata masina izay naminany ny fandresen'i Jesosy ny fahavalony rehetra sy ny an'ireo navotany.

Andininy 20: “ *Ary nosamborina ilay bibi-dia mbamin'ny mpaminany sandoka, izay nanao famantarana teo alohany, izay namitaka izay naka ny mariky ny bibidia sy niankohoka teo anatrehan'ny sariny. Samy natsipy velona tany amin'ny farihy mirehitra afo sy solifara izy ireo.* »

Attention ! Ny Fanahy dia manambara amintsika ny hiafaran'ny fitsarana farany rehefa manomana izany Andriamanitra ho an'ny " *bibidia sy ny mpaminany sandoka* " izany hoe ny finoana katolika sy ny finoana protestanta nikambanan'ny advantista sandoka nanomboka tamin'ny 1994 . *solifara* ” dia mandrakotra ny tany raha tsy amin'ny faran'ny arivo taona fahafito mba handringana sy handringana ny mpanota, amin'ny farany, aorian'ny fitsarana farany. Asehon'io andininy io amintsika ny fahatsapana mahatalanjona ny amin'ny rariny tonga lafatra nataon'ilay Andriamanitra Mpamorona antsika. Mametraka ny tsy fitovian'ny tena mpanao ratsy sy ireo traboina voafitaka nefa meloka satria tompon'andraikitra amin'ny safidiny. “ *Atsipy velona any amin'ny farihy afo* ” ny mpitondra fivavahana , satria nampirisika ny lehilahy sy ny vehivavy teto an-tany hanaja ny “ *mariky ny bibidia* ” izay nambara ny fanasaziana, araka ny Apok. 14:9

Andininy 21: “ *Ary ny sisa dia matin'ny sabatra nivoaka avy tamin'ny vavan'ilay nitaingina soavaly; ary ny vorona rehetra dia voky ny nofony* ”

Ireo “ *hafa* ” ireo dia mahakasika ny olona tsy kristiana na tsy mino izay nanaraka ny hetsika iraisam-pirenena sy nankatò ny lamina ankapobeny nefa tsy nandray anjara manokana tamin'ny hetsika nataon'ireo mpikomy ara-pivavahana kristiana. Tsy voasaron'ny fahamarinan'ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy izy ireo, ka tsy ho tafita velona amin'ny fiverenan'i Kristy, fa matin'ny teniny aseho amin'ny alalan'ny “ *sabatra mivoaka avy amin'ny vavany* ” kosa. Ireo olona lavo izay vavolombelona nanatri-maso ny fisehoan'ilay Andriamanitra marina ireo dia ho tonga amin'ny fitsarana farany kanefa tsy hijaly noho ny fahafatesan'ny “ *farihy afo* ” naharitra ela *natokana* ho an'ireo mpivavaka lehibe mirotsaka amin'ny fikomiana. Rehefa avy niatrika ny voninahitr'ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe, ilay Mpitsara Lehibe izy ireo, dia ho fongotra tampoka.

Apokalypsy 20:
ny arivo taona amin'ny arivo taona fahafito
ary ny fitsarana farany

Ny sazin'ny devoly

Andininy 1: “ Ary hitako fa, indro, nisy anjely nidina avy tany an-danitra, nanana ny fanalahidin'ny lavaka tsy hita noanoa sy rojo vy lehibe teny an-tanany. »

“ Anjely ” na irak'Andriamanitra “ midina avy any an-danitra ” ho etỳ an-tany izay tsy manana ny endriky ny zavamananaina rehetra eto an-tany sy ny olombelona ary ny biby, ka mitondra ny anarany hoe “ lavaka ” izay manondro azy ao amin'ny Gen.1:2. “ Ny lakile ” dia manokatra na manidy ny fidirana amin'io tany lao io. Ary “ ilay rojo vy lehibe ” nohazonina “ ny tanany ” dia mampahafantatra antsika fa hisy zavamananaina hofatorana amin'ny rojo vy eto amin'ny tany lao izay ho fonjany.

Andininy 2: “ Nihazona an'ilay dragona izy, dia ilay menarana ela, dia ny devoly sy Satana, ka namatotra azy arivo taona. »

Voatonona eto indray ireo teny milaza hoe “ Satana ”, ilay anjely mpikomy, ao amin'ny Apok. 12:9 . Izy ireo dia mampahatsiahy antsika ny andraikiny ambony dia ambony noho ny fijaliana nateraky ny toetrany mpikomy; fijaliana ara-batana sy ara-môraly ary fangirifiriana apetraky ny tompom-pahefana eo amin'ny olombelona noho ny fitaoman'izy ireo sy ny fitaoman'izy ireo satria ratsy tahaka azy ireo. Amin'ny maha " dragona " azy dia nitarika an'i Roma mpanjaka mpanompo sampy izy, ary tamin'ny maha " menarana " azy, dia Romana kristiana papaly nefa tsy nisaron-tava tamin'ny fotoan'ny Reformasiona, dia nitondra indray ho toy ny " dragona " notompoin'ny ligy katolika sy protestanta mitam-piadiana ary ireo "dragonade". ” an'i Louis XIV. Avy ao amin'ny tobin'ny anjely demonia, “ Satana ” no hany tafita velona, eo ampiandrasana ny fahafatesany manavotra amin'ny fitsarana farany, dia hitoetra ho velona mandritra ny “ arivo taona ” hafa indray mitoka-monina, tsy hifandray amin'ny zavaboary rehetra, eto an-tany izay manana lasa fonja tsy misy endrika sy tany efitra.

Ny anjelin'ny lavaka tsy hita noanoa eo amin'ny tany lao: Ilay Mpandringana ny Apok. 9:11 .

Andininy 3: “ Ary natsipiny tany amin'ny lalina izy, dia nanidy sy nanisy toambo-kase ny varavarana teo amboniny, mba tsy hamitahany ny firenena maro intsony mandra-pahatapitry ny arivo taona. Aorian'izay dia tsy maintsy hovahana vetivety izy. »

Ny sary nomena dia mazava tsara, Satana dia napetraka teo amin'ny tany lao eo ambanin'ny sarona izay manakana azy tsy hiditra ny lanitra; hany ka mahita ny tenany ho eo ambanin'ny fetran'ny fanaon'ny olombelona izay nahavery azy na nampirisika azy. Ny zavamananaina hafa, ny anjely eny amin'ny lanitra ary ny

olona izay lasa anjely amin'ny anjarany dia eo amboniny, any an-danitra izay tsy azony hidirana intsony hatramin'ny nandresen'i Jesosy Kristy ny ota sy ny fahafatesana. Vao mainka niharatsy anefa ny toe-javatra nisy azy satria tsy manana orinasa intsony izy, na anjely, na lehilahy. Any an-danitra ny “*firenena*” resahin'io andininy io nefa tsy misy filazana hoe “ny tany”. Izany dia satria ny navotana amin'ireo firenena ireo dia any an-danitra avokoa ao amin'ny fanjakan'Andriamanitra. Miharihary araka izany ny andraikitry ny “*rojo*”; manery azy hijanona irery sy mitoka-monina eto an-tany. Ao amin'ny fandaharan'Andriamanitra, ny devoly dia hitoetra ho voafonja mandritra ny “*arivo taona*” amin'ny farany izay hanafahana azy, ary afaka mifandray sy mifandray amin'ireo maty ratsy fanahy izay natsangana tamin'ny maty tamin'ny fitsanganana faharoa, ho an'ny “*fahafatesana faharoa*” amin'ny farany. fitsarana, eto an-tany izay honenana vetivety indray. Hanjakany indray ireo firenena mpikomy voaheloka, amin'ny fikasana foana hiady amin'ireo anjely masina voavotra sy i Jesosy Kristy, ilay Mpitsara lehibe.

Ny navotana no mitsara ny ratsy fanahy

Andininy 4: “*Ary nahita seza fiandrianana aho; ary izay nipetraka teo no nomena fahefana hitsara. Ary hitako ny fanahin'izay notapahin-doha noho ny filazana an'i Jesosy sy ny tenin'Andriamanitra ary izay tsy niankohoka teo anoloan'ny bibidia na ny sariny, ary izay tsy nandray ny marika teo amin'ny handriny sy teo amin'ny handriny. tanana. Velona izy ireo, ka niara-nanjaka tamin' i Kristy arivo taona.*”

“*Izay mipetraka eo amin'ny seza fiandrianana*” dia manana “*fahefan'ny mpanjaka*” hitsara. Fanalahidy manan-danja izany mba hahatakarana ny hevitra ny teny omen'Andriamanitra ny teny hoe “*mpanjaka*”. Ankehitriny, ao amin'ny fanjakany, ao amin'i Jesosy Kristy “*Mikaela*”, Andriamanitra dia mizara ny fitsarany amin'ny zavaboariny olombelona rehetra navotana avy teto an-tany. Ny fitsarana ny ratsy fanahy eto an-tany sy any an-danitra dia hiara-hiasa sy hizara amin'Andriamanitra. Izany no hany lafiny maha-mpanjaka ny olom-boafidy. Ny fanjakazakana dia tsy natokana ho an'ny sokajy olom-boafidy, fa ho an'ny rehetra, ary ny Fanahy dia mampahatsiahy antsika fa tamin'ny andro lasa teto an-tany, dia nisy fanenjehana vono olona nahatsiravina voalohany izay navoakany tamin'ny filazana hoe: “ny fanahin'ireo izay notapahin-doha satria . *ny filazana an'i Jesosy sy ny tenin'Andriamanitra*”; Anisan'izany i Paoly. Noho izany, ny Fanahy dia mamporisika ireo Kristiana niharan'ny fanompoan-tsampy romanina sy ny finoan'ny papa Romana tsy nandefitra izay niasa teo anelanelan'ny taona 30 sy 1843. Avy eo dia mikendry ireo olom-boafidy farany norahonana ho faty amin'ny alalan'ilay “bibidia mitsangana amin'ny tany” ao amin'ny Apo 13:11 . - 15, amin'ny ora farany amin'ny fotoan'ny tany; mandritra ny taona 2029 ka hatramin'ny andro voalohany amin'ny lohataona alohan'ny Paska amin'ny taona 2030.

Mifanaraka amin'ny fanambaran'ny “*trompetra fahafito*” ao amin'ny Apok. 11:18, dia “*tonga ny fotoana hitsarana ny maty*” ary izao no ilàna ny fotoanan'ny “*arivo taona*” voalaza ao amin'io andininy faha-4 io. ho asan'ireo voavotra izay niditra tao amin'ny mandrakizay selestialin'Andriamanitra. Tsy

maintsy “ hitsara ” ny ratsy fanahy sy ny anjely lavo any an-danitra izy ireo. Hoy i Paoly ao amin’ny 1 Kor.6:3: “ *Tsy fantatrareo va fa hitsara ny anjely isika? Ary mainka fa ny tsy hitsarantsika ny zavatra ny fiainana? »*

Ny fitsanganana faharoa ho an’ireo mpikomy lavo

Andininy 5: “ *Ny sisa amin’ny maty dia tsy mbola velona mandra-pahatapitry ny arivo taona. Izany no fitsanganana voalohany. »*

Tandremo ny fandrika! Ny andian-teny hoe “ *Ny sasany maty dia tsy mbola velona mandra-pahatapitry ny arivo taona* ”, ary ny fitenenana manaraka azy hoe “ *Io no fitsanganana voalohany* ”, dia miresaka momba ny maty voalohany tao amin’i Kristy natsangana tamin’ny maty “ *arivo taona* ”, hoy izy. Ny fononteny dia mampahatsiahy tsy misy anarana hoe fanambarana “ *fitsanganana amin’ny maty* ” faharoa natokana ho an’ny ratsy fanahy maty izay hatsangana amin’ny faran’ny “ *arivo taona* ” ho an’ny fitsarana farany sy ny sazy mahafaty amin’ny “ *farihy afo sy solifara* ” ; izay manatanteraka ny “ *fahafatesana faharoa* ”.

Andininy 6: “ *Sambatra sy masina izay miombona amin’ny fitsanganana voalohany! Ny fahafatesana faharoa dia tsy manan-kery aminy; fa ho mpisoron’Andriamanitra sy Kristy ireo ka hiara-manjaka aminy arivo taona. »*

Ity andininy ity dia mamintina tsotra izao ny fitsarana marin’Andriamanitra nambara. Ny fahasambarana dia miantefa amin’ireo olom-boafidy marina izay mandray anjara amin’ny fiandohan’ny “ *arivo taona* ” amin’ny “ *fitsanganan’ny maty ao amin’i Kristy* ”. Tsy ho tonga amin’ny fitsarana izy ireo, fa ny tenany ihany no hitsara amin’ny fitsaran’Andriamanitra, any an-danitra, mandritra ny “ *arivo taona* ”. Ny “ *fanjakana* ” nambara “ *arivo taona* ” dia “ *fanjakana* ” amin’ny asan’ny mpitsara ihany ary voafetra amin’ireo “ *arivo taona* ” ireo. Rehefa niditra ny mandrakizay ny olom-boafidy dia tsy voatery hatahotra na hijaly amin’ny “ *fahafatesana faharoa* ”, satria ny mifanohitra amin’izany, dia ireo izay hahafaty ny ratsy fanahy no hitsarana azy. Ary fantatsika fa ireo no lehibe indrindra sy ratsy fanahy indrindra, lozabe ary mpamono olona ara-pivavahana. Ireo mpitsara voafidy dia tsy maintsy mamaritra ny halavan’ny fotoam-pahoriana izay tsy maintsy iainan’ny tsirairay amin’ireo izay notsaraina, tsirairay avy, eo amin’ny dingan’ny fandravana ny “ *fahafatesana faharoa* ”, izay tsy misy itovizana amin’ny fahafatesana voalohany eto an-tany ankehitriny. . Satria Andriamanitra Mpamorona no manome ny endriky ny asa fandravana ataon’ny afo. Ny afo dia tsy misy fiantraikany amin’ny zavatra eny amin’ny lanitra sy ny ety an-tany izay arovan’Andriamanitra araka ny fanaporofonan’ny zavaniainan’ireo naman’i Daniela telo lahy ao amin’ny Daniela 3. Ho an’ny fitsarana farany, ny vatan’ny fitsanganana amin’ny maty dia tsy mitovy amin’ny vatana eto an-tany ankehitriny. Ao amin’ny Marka 9:48, Jesosy dia manambara amintsika ny maha-izy azy manao hoe: “ *izay tsy maty ny kankany, ary izay tsy maty ny afo .* ” Sahala amin’ireo peratra ao amin’ny vatan’ny kankana iray mijanona ho velona tsirairay, ny vatan’ny voaozona dia hanana fiainana hatramin’ny atomany farany. Ny hafaingan’ny fanjifàna azy ireo àry dia hiankina amin’ny halavan’ny fotoam-pahoriana nofaritan’ireo mpitsara masina sy Jesosy Kristy.

Ny fifandonana farany

Andininy 7: “ *Rehefa tapitra ny arivo taona, dia havoaka avy ao am-ponja i Satana.* »

Amin'ny faran'ny "arivo taona", mandritra ny fotoana fohy, dia hahita namana indray izy. Iza no fotoana hisian'ny “ *fitsanganana amin'ny maty* ” faharoa natokana ho an'ireo mpikomy eto an-tany.

Andininy 8: “ *Ary hivoaka izy hamitaka ny firenena eny amin'ny **vazan-tany efatra**, dia Goga sy Magoga, mba hanangona azy ho any amin'ny ady; toy ny fasika any an-dranomasina ny isany.* ”

Ity vondrona ity dia an'ireo " *firenena* " nitsangana tamin'ny maty manerana ny tany araka ny asehon'ny raikipohy momba ny " **zorony efatra**". *an'ny tany* ” na teboka kardinaly efatra izay manome ny fihetsika ho toetra manerantany. Ny fivoriana toy izany dia tsy misy azo ampitahaina, afa-tsy amin'ny haavon'ny tetika ady mitovy amin'ny ady amin'ny Ady Lehibe III amin'ny " *trompetra fahenina* " ao amin'ny Apok. 9:13. Io fampitahana io no nitarika an'Andriamanitra hanome an'ireo tafavory amin'ny fitsarana farany ny anarana hoe “Goga sy Magoga” voatonona tany am-boalohany ao amin'ny Ezek. 38:2, ary talohan'izany ao amin'ny Gen. 10:2 izay ahitana an'i “Magoga” no zanaka faharoan'i Jafeta. ; fa ny tsipiriany kely dia tsy mampiseho afa-tsy ny lafiny fampitahana amin'io fientanam-po io, satria ao amin'ny Ezekielia, Magoga dia tanin'i Goga, ary manondro an'i Rosia izay hampihatra, mandritra ny Ady Lehibe Faharoa, ny miaramila be indrindra amin'ny fotoana rehetra. tantaran'ny ady; izay manamarina ny fanitarana goavana sy ny fandreseny haingana ny tanin'ny kaontinanta Eoropeana Andrefana.

Nampitahain'ny Fanahy tamin'ny “ *fasika any an-dranomasina* ” izy ireo, ka nanantitrantitra ny maha zava-dehibe ny isan'ireo iharan'ny fitsarana farany. Izany koa dia firesahana ny amin'ny fanekena ny devoly sy ny olony voambara ao amin'ny Apok. 12:18 na 13:1 (arakaraka ny dikan-tenin'ny Baiboly): miresaka momba ny “ *dragona* ” isika: “ *Ary nitsangana teo ambonin'ny fasika izy. ny ranomasina.* ”

Mpikomy tsy mety levona i Satana, ka nanomboka nanantena indray fa ho afaka handresy ny tafik'Andriamanitra izy ary hamitaka ny vahoaka voaheloka hafa amin'ny fandresen-dahatra azy ireo hiady amin'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny.

Andininy 9: “ *Ary niakatra tambonin'ny tany izy ireo, dia nanodidina ny tobin'ny olona masina sy ny tanàna malala. Fa nisy afo nidina avy tany an-danitra nandevona azy ireo.* » Fa ny fandrohana tany dia tsy midika na inona na inona intsony rehefa tsy afaka misambotra ny fahavalo isika satria lasa tsy azo kitihana; toa an'ireo naman'i Daniela, na afo na zavatra hafa dia tsy hisy hanimba azy ireo. Mifanohitra amin'izany, fa “ *ny afo avy any an-danitra* ” dia mamely azy ireo na dia ao amin'ny “ *tobin'ny olona masina* ” izay tsy misy vokany akory aza. “ *Mandevona* ” ny fahavalon'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny anefa io afo io . Ao amin'ny Zakaria 14, ny Fanahy dia maminany ny ady roa sarahan'ny “ *arivo taona* ”. Izay mialoha sy tanterahina amin'ny alalan'ny “trompetra fahenina” dia aseho eo amin'ny andininy faha-1 ka hatramin'ny faha-3, ny ambiny dia mahakasika ny ady faharoa natao tamin'ny oran'ny fitsarana farany, ary

aorian'izany, dia ny lamina maneran-tany naorina teo amin'ny tany vaovao. Eo amin'ny andininy faha-4, ilay faminiana dia mampahatsiahy ny fidinan'i Kristy sy ny olom-boafidiny ho eto an-tany amin'izao teny izao: “ *Amin'izany andro izany ny tongony hijoro eo amin'ny tendrombohitra oliva, izay tandrifin'i Jerosalema, eo amin'ny ilany atsinanana; Ny tendrombohitra misy oliva dia hisaraka eo afovoany, dia miantsinanana sy miankandrefana, ka hisy lohasaha lehibe hisy lohasaha lehibe: ny antsasany hizotra hianavaratra, ary ny antsasany hianatsimo.* » Ny tobin'ny olo-masin'ny fitsarana farany dia fantatra sy hita araka izany. Aoka homarihintsika fa amin'ny faran'ny “ *arivo taona* ” selestialy vao “ *hametraka* ” ny “ *tongotr'i* ” Jesosy eto an-tany, dia “ *eo amin'ny tendrombohitra oliva tandrifin'i Jerosalema, eo amin'ny ilany atsinanana* ” . . Nadika tamin'ny fomba diso io andinin-teny io, ka nahatonga ny finoana diso momba ny fitondran'i Jesosy Kristy teto an-tany nandritra ny “arivo taona”.

Andininy 10: “ *Ary ny devoly izay namitaka azy dia natsipy tany amin'ny farihy afo sy solifara, izay misy ilay bibidia sy ilay mpaminany sandoka. Ary hampijalina andro aman'alina mandrakizay mandrakizay izy ireo.* »

Tonga ny fotoana hampiharana ny didim-pitsaran'ireo mpikomy arapivavahana voalaza ao amin'ny Apok. 19:20. Mifanaraka amin'ny fanambaran'io andininy io, dia “ *ny devoly sy ny bibidia ary ny mpaminany sandoka* ” dia tafaray, “ *natsipy velona any amin'ny farihy afo sy solifara* ” izay vokatry ny asan'ny “ *afo avy any an-danitra* ” izay nampiana. Amin'izany dia ny magma ambanin'ny tany voarendrika navoakan'ny vakivaky ao amin'ny hoditry ny koron'ny tany manerana ny tany manontolo. Ny tany avy eo dia maka ny endriky ny “masoandro” izay mandevona ny nofon'ireo mpikomy ny “afo”ny, ka ny tenany dia mpivavaka (tsy mahatsiaro tena fa meloka) ny masoandro noforonin'Andriamanitra. Ao anatin'izany hetsika izany no hiaretan'ireo meloka eto an-tany sy any an-danitra ny “ *fijalian'ny* ” “ *fahafatesana faharoa* ” nambara tamin'ny Apok. 9:5-6. Ny fanohanana tsy ara-drarin'ny nomena ny andro fialantsasatra diso dia nahatonga izao fiatarana mahatsiravina izao. Satria soa ihany ho an'ireo voaheloka, na dia maharitra aza izany, dia misy farany koa ny “ *fahafatesana faharoa* ”. Ary ny teny hoe “ *mandrakizay mandrakizay* ” dia tsy mihatra amin'ny “ *fijaliana* ” mihitsy, fa amin'ny voka-dratsin'ny “ *afo* ” izay mahatonga azy ireo, satria ireo no vokany izay ho voafaritry sy mandrakizay.

Ny fitsipiky ny fitsarana farany

Andininy 11: “ *Ary hitako fa, indro, nisy seza fiandrianana fotsy lehibe sy Ilay nipetraka teo amboniny. Nandositra ny tavany ny tany sy ny lanitra, ka tsy nisy nitoerany intsony.* ”

Ny “ *fotsy* ” amin'ny fahadiovana tanteraka, ny “ *seza fiandrianana lehibe* ” dia endrik'ilay toetra madio sy masina tanteraka an'ilay Andriamanitra nahary ny aina sy ny zavatra rehetra. Ny fahalavorariana dia tsy mahazaka ny fisian'ny “ *tany* ” amin'ny lafiny rava sy levona izay nomen'ny fitsarana farany azy. Fanampin'izany, efa rava ireo olon-dratsy avy amin'ny fiaviana rehetra, tapitra ny andron'ny tandindona ary tsy misy antony intsony ny fisian'izao rehetra izao selestialy sy ireo kintana an'arivony tapitrisa ao aminy; “ *Ny lanitra* ” amin'ny haben'ny terestrialy misy antsika sy izay rehetra ao anatiny dia nesorina,

nanjavona ho tsinontsinona. Fotoana ho an'ny fiainana mandrakizay amin'ny andro mandrakizay izao.

Andininy 12: “ *Ary nahita ny maty aho, na ny lehibe na ny kely, nitsangana teo anoloan'ny seza fiandrianana. Nosokafana ny boky. Ary nisy boky hafa novelarina, dia ny bokin'ny fiainana izany. Ary ny maty dia notsaraina araka ny asany, araka izay voasoratra amin'ireo boky ireo.* »

Ireo “ *maty* ” hita fa meloka dia natsangana tamin'ny maty ho amin'ny fitsarana farany. Tsy manilika na iza na iza Andriamanitra, ny fitsarany aradrarin'ny dia misy fiantraikany amin'ny “ *lehibe* ” sy ny “ *kely* ”, ny manan-karena sy ny mahantra ary mametraka azy ireo mitovy anjara, fahafatesana, voalohany teo amin'ny fiainany, ny fitoviana.

Ireto andininy manaraka ireto dia manome antsipiriany momba ny asan'ny fitsarana farany. Efa naminany sahadry ao amin'ny Dan.7:10, ny “ *boky* ” an'ny tenivavolombelona an'ny anjely dia “ *misokatra* ” ary ireo vavolombelona tsy hita maso ireo dia nanamarika ny fahadisoana sy ny heloka nataon'ireo voaheloka sy taorian'ny fitsarana ny raharaha tsirairay nataon'ny olom-boafidy sy Jesosy Kristy, ny didim-pitsarana farany tsy azo ivalozana dia noraisina niraisana. Amin'ny fotoanan'ny fitsarana farany dia hotanterahina ny didim-pitsarana.

Andininy 13: “ *Ny ranomasina dia namoaka ny maty tao anatiny, ary ny fahafatesana sy ny fiainan-tsi-hita namoaka ny maty tao aminy; ary samy notsaraina araka ny asany avy.* »

Ny fitsipika voafaritra ao amin'io andininy io dia mihatra amin'ireo fitsanganana amin'ny maty roa ireo. Manjavona any anaty “ *ranomasina* ” na “*tany*” ny “ *maty* ”; Ireo fahafahana roa ireo no voatondro ato amin'ity andininy ity. Andeha hojerentsika ny endrika “ *nan'ny* ” izay nahatonga ny sarin'ny “*tany*”. Fa marina tokoa izany anarana izany, rehefa nanambara tamin'ny mpanota Andriamanitra hoe: “ *Vovoka ianao, ary hiverina ho vovoka indray ianao* ” ao amin'ny Gen.3:19. Ny “ *fananana* ” noho izany dia ny “ *vovoka* ” amin'ny “*tany*”. Mandevona ny olombelona amin'ny afo indraindray ny fahafatesana izay tsy “ *averina ho vovoka* ” araka ny fombafomba fandevenana mahazatra. Izany no antony, tsy manilika an'io tranga io, ny Fanahy dia mamaritra fa ny “ *fahafatesana* ”, ny tenany, dia hiverina izay nokapohiny tamin'ny endriny rehetra; amin'ny alalan'ny fahatakarana ny fahapotehan'ny afo nokleary izay tsy mamela soritra ny vatan'olombelona rava tanteraka.

Andininy 14: “ *Ary ny fahafatesana sy ny helo natsipy tany amin'ny farihy afo. Izany no fahafatesana faharoa, dia ny farihy afo.* »

Ny “ *fahafatesana* ” dia fotopoto-pitsipika iray nifanohitra tanteraka tamin'ny an'ny fiainana ary ny tanjony dia ny hanafoana ny zavaboary izay notsarain'Andriamanitra sy nomelohin'Andriamanitra ny zavatra niainany. Ny hany zava-kendren'ny fiainana dia ny hanolotra ho an'Andriamanitra kandida vaovao ho amin'ny fifantenana ireo namana mandrakizay. Rehefa natao io fifantenana io, ary efa rava ny ratsy fanahy, dia tsy nisy antony tokony hisy intsony ny “ *fahafatesana* ” ary “*ny tany*” “ *na ny maty* ”. Ny fotopoto-pitsipika manimba an'ireo zavatra roa ireo dia ravan'Andriamanitra. Taorian'ny “*farihy afo* ”, dia natao ho an'ny fiainana sy ny fahazavana avy amin'Andriamanitra izay manazava ny zavaboariny.

Andininy 15: “ *Izay rehetra tsy hita voasoratra teo amin’ny bokin’ny fiainana dia natsipy tany amin’ny farihy afo.* ” »

Io andininy io dia manamafy izany, fa lalana roa ihany no napetrak’Andriamanitra teo anoloan’ny olombelona, safidy roa, anjara roa, anjara roa (Deo.30:19). Ny anaran’ny olom-boafidy dia efa fantatr’Andriamanitra hatramin’ny nanorenana izao tontolo izao na mihoatra lavitra noho izany aza, avy amin’ny fandaharan’asany izay mikendry ny hanomezana zavaboary malalaka sy mahaleo tena ho an’ny orinasa. Io safidy io dia handany ny fijaliana mahatsiravina ao amin’ny vatana nofo, saingy ny faniriany ny fitiavana ho lehibe kokoa noho ny tahony, dia nanomboka ny tetikasany izy ary nahalala mialoha ny fahatanterahan’ny tantarantsika momba ny fiainana selestialy sy ny fiainana eto an-tany. Fantany fa ho fahavalony mety maty ny zavaboariny voalohany indray andro any. Saingy nomeny azy, na dia eo aza izany fahalalana izany, ny fahafahana rehetra handao ny tetikasany. Fantany fa tsy azo atao izany saingy navelany hitranga izany. Fantany araka izany ny anaran’ny olom-boafidy, ny fihetsik’izy ireo, ny fijoroana ho vavolombelona teo amin’ny fiainany manontolo ary nitarika sy nitarika azy ireo ho eo aminy tsirairay avy amin’ny fotoany sy ny vanim-potoanany. Zavatra iray ihany no tsy hain’Andriamanitra: mahagaga.

Fantany koa ny anaran’ireo zavaboary tsy miraharaha, mpikomy, mpanompo sampy, izay noforonin’ny dingan’ny fananahana. Mihatra amin’ny zavaboariny rehetra ny tsy fitovian’ny fitsaran’Andriamanitra ambara ao amin’ny Apok. 19:19-20. Hovonoin’ny “ *tenin’Andriamanitra* ” ny sasany amin’izy ireo, izay tsy dia meloka loatra, nefa tsy hiharan’ny “ *fijalian’ny afon’ny fahafatesana faharoa* ”, izay natao ho an’ireo mpivavaka kristiana sy jiosy irery ihany. Fa ny “ *fitsanganana amin’ny maty* ” faharoa kosa dia mahakasika ny olombelona rehetra teraka teto an-tany sy anjely noforonina any an-danitra, satria Andriamanitra dia nanambara ao amin’ny Rom.14:11 hoe: “Fa voasoratra hoe: *Raha velona koa Aho, hoy Jehovah, ny lohalika rehetra handohalika eo anatrehako. , ary hanome voninahitra an’Andriamanitra ny lela rehetra .*”

Apokalypsy 21: an’i Jerosalema Vaovao nomem-boninahitra

Andininy 1: “ *Ary nahita lanitra vaovao sy tany vaovao aho; fa efa lasa ny lanitra voalohany sy ny tany voalohany, ary ny ranomasina dia tsy misy intsony.* »

Ny Fanahy dia mizara amintsika ny fahatsapana nentanin'ny fananganana ny lamina vaovao marolafy taorian'ny fiafaran'ny ^{arivo taona faha-7}. Manomboka izao dia tsy ho voaisa intsony ny fotoana, ny zava-drehetra miaina dia miditra amin'ny mandrakizay tsy misy farany. Vaovao ny zava-drehetra na ny marimarina kokoa nohavaozina. “ *Ny lanitra sy ny tany* ” tamin'ny andron'ny fahotana dia nanjavona, ary tsy nisy intsony ny tandindon'ny “ *fahafatesana* ”, ny “ *ranomasina* ”. Tamin'ny naha-Mpamorona azy, Andriamanitra dia nanova ny endriky ny planeta Tany, ka nanjavona ho an'ny mponina ao aminy ny zava-drehetra mampiseho loza na loza. ka tsy misy ranomasina intsony, tsy misy tendrombohitra misy tampon-kavoana mideza. Lasa zaridaina lehibe toy ny “ *Edena* ” voalohany izy io, izay misy voninahitra sy fiadanana ny zava-drehetra; izay hohamafisina ao amin'ny Apok. 22.

Andininy 2: “ *Ary hitako fa, indro, ny tanàna masina, dia Jerosalema vaovao, nidina avy tany an-danitra tamin'Andriamanitra, voaomana tahaka ny ampakarina efa mihaingo hihaona amin'ny vadiny.* »

Io fialam-boly vaovao io dia handray ny fivorian'ny olom-boafidy voavotra avy ao amin'ilay tany voatonona ao amin'io andininy io hoe “ *tanàna masina* ”, toy ny ao amin'ny Apok. 11:2, “ *Jerosalema Vaovao* ”, ilay “ *ampakariny* Jesosy Kristy ” vadiny . “ *Midina avy any an-danitra* ” izy, avy amin'ny fanjakan'Andriamanitra izay nidirany tamin'ny fiverenan'ny Mpamonjy azy. Avy eo izy dia nidina voalohany teto an-tany tamin'ny faran'ny “ *arivo taona* ” tamin'ny fitsarana tany an-danitra ho an'ny fitsarana farany. Taorian'izay, rehefa niverina tany an-danitra izy, dia niandry mandra-pahavonon'ny “ *lanitra vaovao sy ny tany vaovao* ” handray azy. Mariho fa ny teny hoe “ *lanitra* ” dia amin'ny singa tokana, satria miteraka firaisankina tanteraka, mifanohitra amin'ny teny maro hoe “ *lanitra* ”, izay manoro hevitra ao amin'ny Gen. 1: 1, ny fizarana ny zava-manana'aina any an-danitra ho toby roa mifanohitra.

Andininy 3: “ *Ary nahare feo mahery avy teo amin'ny seza fiandrianana aho nanao hoe: Indro ny tabernakelin'Andriamanitra misy ny olona! Hitoetra eo aminy Izy, ary ireo ho olony, ary Andriamanitra mihitsy no homba azy.* »

Ny “ *tany vaovao* ” dia mandray vahiny manan-kaja, satria “ *Andriamanitra mihitsy* ”, izay nandao ny seza fiandrianany any an-danitra fahiny, dia tonga hametraka ny seza fiandrianany vaovao eto an-tany izay nandreseny ny devoly sy ny ota ary ny fahafatesana. “ *Ny tabernakelin'Andriamanitra* ” dia manondro ny vatana selestialin'i Jesosy Kristy hoe “ *Mikaela* ” (= izay tahaka an'Andriamanitra). Izany koa anefa no tandindon'ny Fiangonan'ny olom-boafidy izay hanjakan'ny Fanahin'i Jesoa Kristy. “ *Tabernakely, tempoly, synagoga, fiangonana* ”, ireo teny rehetra ireo dia tandindon'ny vahoakan'ny olo-masina voavotra talohan'ny naha-trano naorin'olombelona azy; tsirairay amin'izy ireo dia manamarika dingana iray amin'ny fandrosoan'ny tetikasan'Andriamanitra. Voalohany indrindra, ny “ *tabernakely* ” dia manondro ny fivoahan'ny Hebreo izay notarihin'Andriamanitra ho any an-tany efitra, izay nasehon'ny rahona izay nidina toy ny andry teo ambonin'ny tranolay masina. Efa “ *niaraka tamin'ny lehilahy* ” izy tamin'izay ; izay manamarina ny fampiasana an'io teny io amin'ity

andiniy ity. Avy eo ny “ *tempoly* ” dia manamarika ny fanorenana mafy ny “ *tabernakely* ”; asa voalamina sy notanterahina teo ambany fitarihan’i Solomona Mpanjaka. Amin’ny teny hebreo ihany, ny teny hoe “ *synagoga* ” dia midika hoe: fivoriana. Ao amin’ny Apok. 2:9 sy 3:9, ny Fanahin’i Kristy dia manondro ny firenena jiosy mpikomy ho “ *synagogan’i Satana* ”. Ny teny farany hoe “ *fiangonana* ” dia manondro ny fiangonana amin’ny teny grika (ecclesia); ny fitenin’ny fampielezana ny fampianarana kristiana ao amin’ny Baiboly. Nampitahain’i Jesosy ny “ *ny vatana* ” ao amin’ny “ *tempolin’i Jerosalema* ”, ary araka ny Efes. 5:23, ny Fiangonany, ny “ *Fiangonany* ”, dia ny “ *tenany* ”: “ *fa ny lahy no lohan’ny vavy, tahaka an’i Kristy no Lohan’ny vavy. lohan’ny Fiangonana, izay vatany, ary Izy no Mpamonjy* . Tsaroantsika ny alahelon’ny apostolin’i Jesosy rehefa nandao azy ireo mba ho any an-danitra izy. Amin’ity indray mitoraka ity, “ *hiara-mipetraka amiko ny vadiko* ” dia afaka milaza ilay voafidy tamin’ny fametrahana azy teo amin’ny “ *tany vaovao* ”. Ao anatin’io toejavatra io no ahafahan’ny hafatry ny anarana roa ambin’ny folo amin’ny “ *foko roa ambin’ny folo* ” ao amin’ny Apok.

Andiniy 4: “ *Hofafany ny ranomaso rehetra amin’ny masonry, ka tsy hisy fahafatesana intsony, sady tsy hisy intsony ny alahelo, na ny fitarainana, na ny fanaintainana, fa efa lasa ny zavatra taloha.* ” »

Ny fifandraisana amin’ny Apok. 7:17 dia voamarina amin’ny fahitana eto ny fampanantenan’Andriamanitra izay mamarana ny Apok. 7: “ *Hofafany ny ranomaso rehetra amin’ny masonry* ”. Fifaliana sy fifaliana no fanafodin’ny fitomaniana. Miresaka ny amin’ny fotoana hitandremana sy hahatanterahan’ny fampanantenan’Andriamanitra isika. Jereo tsara ity hoavy mahafinaritra ity, satria eo anoloantsika ny fotoana voatondro ho an’ny “ *fahafatesana, alahelo, fitarainana, fanaintainana* ” izay tsy ho fanavaozana ny zava-drehetra intsony avy amin’ilay Andriamanitra Mpamorona antsika, izay ambony sy mahatalanjona. Marihiko fa ireo zavatra mahatsiravina ireo dia hanjavona aorian’ny fitsarana farany izay hotanterahina amin’ny faran’ny “arivo taona”. Ho an’ny olom-boafidy, fa izy ireo ihany, dia hitsahatra ny vokatry ny ratsy amin’ny fiverenana amin’ny voninahitry ny Tompo Andriamanitra Tsitoha.

Andiniy 5: “ *Ary hoy Ilay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana: Indro, havaoziko ny zavatra rehetra. Ary hoy izy: Soraty; fa azo antoka sy marina ireo teny ireo.* »

Ilay Andriamanitra Mpamorona, dia manolo-tena amin’ny fampanantenana, ary mijoro ho vavolombelona momba ity teny ara-paminaniana ity izy: “ *Indro, havaoziko ny zavatra rehetra* ”. Tsy misy dikany ny mitady sary amin’ny vaovaontsika eto an-tany mba hiezahana hahazo hevitra momba izay omanin’Andriamanitra, satria tsy azo faritana ny zava-baovao. Ary mandrapahatongan’izany, Andriamanitra dia tsy mampahatsiahy antsika afa-tsy ireo zava-mampahory amin’izao androntsika izao amin’ny filazana amintsika fa tsy ho ao amin’ny “ *tany vaovao sy ny lanitra vaovao* ” intsony izy ireo, izay mitazona ny zava-miafina sy ny fahagagana rehetra. Nanampy teny toy izao ilay anjely: “ *Fa azo antoka sy marina ireo teny ireo.* ” Ny antson’ny fahasovan’Andriamanitra ao amin’i Jesoa Kristy dia mitaky finoana tsy mihozongozona mba hahazoana ny valisoa avy amin’ny teny

fikasan'Andriamanitra. Lalana sarotra izay mifanohitra amin'ny fomban'izao tontolo izao. Mitaky toe-tsaina feno fahafoizan-tena, fandavan-tena, ao anatin'ny fanetren-tenan'ny mpanompo iray manaiky ny Tompony izany. Tena marina àry ny ezaka ataon'Andriamanitra mba hanamafisana ny fahatokiantsika: “ny fahatokiana ny amin'ny fahamarinana nambara sy nambara” no fenitry ny finoana marina.

Andininy faha-6: “ *Ary hoy izy tamiko: Vita! Izaho no alpha sy omega, ny fiandohana sy ny fiafarana. Izay mangetaheta dia homeko maimaimpoana avy amin'ny loharanon'ny ranon'aina .* ”

vaovao ny zava-drehetra ” i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mpamorona . “ *Vita izany!* ” » ; Sal.33:9: “ *Fa hoy Izy, dia tonga izany; Izy no mandidy, dia misy izany .* ” Tanteraka ny teny namoronany raha vao mivoaka ny vavany. Nanomboka tamin'ny taona 30, taorian'izay, dia tanteraka hatramin'ny tsipiriany madinika indrindra ny fandaharan'ny vanim-potoan'ny Kristianina nambara ao amin'ny Daniela sy ny Apokalypsy. Manasa antsika Andriamanitra hijery indray ny hoavy izay nomaniny ho an'ny olom-boafidiny; ny zavatra ambara dia ho tanteraka toy izany koa, amin'ny fahatokiana tanteraka. Hoy i Jesosy ao amin'ny Apok. 1:8: “ *Izaho no Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiafarana* ”. Ny hevitra ny hoe “ *fiandohana sy fiafarana* ” dia tsy misy dikany afa-tsy ao amin'ny traikefantsika momba ny fahotana eto an-tany izay hifarana tanteraka amin'ny “ *faran'ny* ” arivo taona fahafito aorian'ny fandranganana ny mpanota sy ny fahafatesana. Nanolotra “ *maimaim-poana* ”, “ *avy amin'ny loharanon'ny ranon'aina* ” ho an'ireo zanak'Andriamanitra niely tany amin'ny tany varotra iray i Jesosy . Izy no “ *loharanon'io* “ *ranon'aina* ” io , izay maneho ny fiainana mandrakizay. Maimaimpoana ny fanomezan'Andriamanitra, io fanazavana io dia manameloka ny fivarotana ny “indulgences” katolika romana izay nanondro ny famelan-keloka azo tamin'ny vidiny avy amin'ny papa.

Andininy 7: “ *Izay maharesy no handova izany; Izaho ho Andriamaniny, ary izy ho zanako .* ”

Ny olom-boafidin'Andriamanitra dia mpiara-mandova amin'i Jesosy Kristy. Voalohany, tamin'ny alalan'ny “ *fandreseny* ” azy manokana , dia “ *nandova* ” ny voninahitry ny mpanjaka izay fantatry ny zavaboariny rehetra any an-danitra i Jesosy. Manaraka azy, ny olom-boafidiny, izay “ *mpandresy* ” koa, nefa amin'ny alalan'ny “ *fandreseny* ”, dia “ *handova ireo zava-baovao* ” noforonin'Andriamanitra manokana ho azy ireo. Nohamafisin'i Jesosy tamin'ny apostoly Filipo ny maha-Andriamanitra azy, ao amin'ny Jaona 14:9 : “ *Hoy Jesosy taminy: Izay ela izay no efa nitoerako taminareo, ka tsy mbola fantatrao Aho, ry Filipo! Izay nahita Ahy dia nahita ny Ray; ahoana no ilazanao hoe: Aseho ny Ray? »* Ilay lehilahy mesia dia nanambara ny tenany ho “ *Ray Mandrakizay* ”, ka nanamafy ny fanambarana faminiana ao amin'ny Isaia 9:6 (na 5) mahakasika azy. Jesosy Kristy àry dia ho an'ny olom-boafidiny, sady rahalahiny no Rainy. Ary ireo no rahalahiny sy zanany. Fa ny antso dia ho an'ny tsirairay, hoy ny Fanahy, toy ny amin'ny faran'ny vanim-potoana 7 amin'ny lohahevitra ny "Taratasy": “ *ho an'izay maharesy* ”, dia ho zanako izy . Ny fandresena amin'ny ota dia takiana mba hahazoana tombontsoa amin'ny maha “ *zanak'Andriamanitra* ” velona.

Andininy 8: “ Fa ny kanosa, ny tsy mino, ny vetaveta, ny mpamono olona, ny mpijangajanga, ny ombiasy sy ny mpanompo sampy ary ny mpandainga rehetra, dia ny anjarany ao amin’ny farihy mirehitra afo sy solifara, izany no fahafatesana faharoa. . »

Ireo fepetra momba ny toetran'olombelona ireo dia hita manerana ny taranak'olombelona mpanompo sampy, na izany aza, ny vokatry ny fivavahan-diso kristiana no kendren'ny Fanahy eto; ny fanamelohana ny fivavahana jiosy izay nasehon'i Jesosy mazava tsara ao amin'ny Apok. 2:9 sy 3:9.

Araka ny Apok. 19:20, “... ny farihy mirehitra afo sy solifara ” dia, amin’ny fitsarana farany, dia ny ampahany natokana ho an’ny “ *bibidia sy ny mpaminany sandoka* ”: ny finoana katolika sy ny finoana protestanta. Tsy misy hafa amin’ny fivavahan-diso jiosy ny fivavahan-diso. Ny soatoavina laharam-pahamehany dia mifanohitra amin'ny an'Andriamanitra. Noho izany, raha nanaratsy ny mpianatr'i Jesosy noho ny tsy nanasa tana alohan'ny nisakafoan'ny Fariseo jiosy (Mat.15:2), dia mbola tsy nanao izany latsa izany tamin'izy ireo mihitsy i Jesosy ka hoy izy avy eo, ao amin'ny Mat.15:17-20: *Tsy fantatrareo va fa izay rehetra miditra amin'ny vava dia mankao an-kibo, ka dia ariana any amin'ny takona? Fa izay mivoaka avy amin'ny vava kosa dia avy amin'ny fo, ka izany no mahaloto ny olona. Fa avy amin'ny fo no ivoahan'ny sain-dratsy, dia ny vonoan'olona, ny fakam-badin'olona, ny fijangajangana, ny halatra, ny fiampangana lainga, ny fitenenan-dratsy . Izany no mahaloto ny olona; fa ny mihinana tsy manasa tanana kosa tsy mahaloto ny olona* ". Toy izany koa, ny fivavahan-diso kristiana dia manafina ny fahotany amin'ny Fanahy amin'ny fanamelohana voalohany indrindra ny fahotan'ny nofo. Nanome ny heviny i Jesosy tamin'ny nilazany tamin'ny Jiosy ao amin'ny Mat.21:3 hoe: “ Ny mpamory hetra sy ny vehivavy janga no hialoha anareo ho any amin'ny fanjakan'ny lanitra ”; mazava ho azy fa raha mibebaka sy miova fo amin'Andriamanitra sy ny fahadiovany ny rehetra. Ny fivavahan-diso no noheverin'i Jesosy ho “ *mpitarika jamba* ” izay nolaviny ao amin'ny Mat.23:24, satria “ *manasivana ny moka sy nitelina ny rameva* ”, na raha tsy izany, dia “ *mahita ny mololo eo amin'ny mason'ny namany nefa tsy mahita ny masonry. andry eo amin'ny azy* » araka ny Lioka 6:42 sy Mat.7:3 ka hatramin'ny 5.

Tsy dia misy fanantenana firy ho an'izay rehetra mahafantatra ireo fepetra rehetra momba ny toetran'i Jesosy ireo. Raha iray ihany no mifanaraka amin'ny toetranao dia tsy maintsy miady amin'izany ianao ary mandresy ny kilemanao. Ny ady voalohany amin'ny finoana dia amin'ny tena; ary io no fahoriana sarotra resena indrindra.

Ao amin'io fanisana io, izay mankasitraka ny heviny ara-panahy, i Jesosy Kristy, ilay mpitsara lehibe avy amin'Andriamanitra, dia mitanisa ireo fahadisoana nampangaina ho amin'ny finoana kristiana sandoka, toy ny karazana katolika romana papaly. Amin'ny fikendry “ny kanosa”, dia manondro an'ireo tsy mety handresy amin'ny adin'ny finoany izy, satria ny fampanantenany dia natokana ho an'izay maharesy . Na izany aza, tsy misy fandresena azo atao ho an'ireo tsy mety miady. Ny “ *vavolombelona mahatoky* ” dia tokony ho be herim-po; miala ny kanosa. “ *Raha tsy misy finoana, dia tsy misy azo atao hahazoana sitraka amin'Andriamanitra* ” (Heb.11:6); mivoaka, “ *ny tsy mino* ”. Ary ny

finoana izay tsy mifanaraka amin'ny finoana an'i Jesosy nomena ho modely hotahafina dia tsy finoana fotsiny. Ny “*fahavetavetana*” dia fahavetavetana eo imason'Andriamanitra ary mitoetra ho vokatry ny jentilisa ;_mivoaka, “*ny fahavetavetana*”. Miboiboika izy io , araka ny Apok. 17: 4-5 ._“*Mpamono olona*” mandika ny didy fahenina; mivoaka, “*ilay mpamono olona*”. Ny finoana katolika sy ny finoana Protestanta an'ny “*mpihatsaravelatsihy*” no nahatonga ny famonoana, araka ny Dan.11:34. Ny “*tsy maotina*” dia afaka manova ny fitondran-tenany sy mandresy ny faharatsiany, raha tsy izany; miala amin'ny “*tsy henatra*”. Saingy ny “*fahalotoana*” ara-panahy naseho tamin'ny finoana katolika raha oharina amin'ny “*mpivaro-tena*” dia manidy tanteraka ny varavaran'ny lanitra ho azy. Fanampin'izany, dia melohin'Andriamanitra amin'ny “*fahalotoany*” izay mitarika ho amin'ny “*fijangajangana*” ara-panahy: ny varotra amin'ny devoly. “*Ny mpanao ody*” dia pretra katolika sy protestanta mpanaraka ny spiritisma demonia; mivoaka, “*ilay mpanao ody*”; io fihetsika io dia lazaina fa “*Babylona lehibe*” ao amin'ny Apok. 18:23. “*Ny mpanompo sampy*” koa dia manondro ny finoana katolika, ny sampy voasokitra ao aminy ho zavatra hivavahana sy hivavahana; mivoaka, “*ilay mpanompo sampy*”. Ary farany, i Jesosy dia nanonona ireo “*mpandainga*” izay manana ho rain'ny fanahy “*ny devoly, mpandainga sy mpamono olona hatramin'ny voalohany sady rain'ny lainga*” araka ny Jaona 8:44; miala amin'ny “*ilay mpandainga*”.

Andininy 9: “*Ary tonga ny anankiray tamin'ny anjely fito izay nitana ny lovia fito nisy ny loza fito farany ka niteny tamiko hoe: Avia, hasehoko anao ny ampakarina, vadin'ny Zanak'ondry.* »

Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia mandefa hafatra fampaherezana ho an'ireo olom-boafidy izay handalo amim-pandresena amin'ny fotoan'ny fahoriana sy ny mahatahotra an'ireo “*loza fito farany*” avy amin'Andriamanitra. Ny valisoa ho azon'izy ireo dia ny hahita (“*Hasehoko anao*”) ny voninahitra natokana ho an'ireo olom-boafidy mpandresy izay mahaforona sy misolo tena, amin'izao dingana ara-tantara farany amin'ny tanin'ny fahotana izao, “*ny ampakarina, vadin'ny Zanak'ondry*”, dia i Jesosy Kristy. .

Ireo “*anjely fito nihazona ny lovia fito feno ny loza fito farany*” dia nikendry ny olombelona mahafeno ny fepetran'ny fivavahan-diso kristiana voatonona ao amin'ny andininy teo aloha. Ireo “*loza fito farany*” ireo no anjara izay homen'Andriamanitra tsy ho ela ny toby lavo. Hasehony antsika izao, amin'ny sary an'ohatra, ny ampahany izay ho an'ireo olom-boafidy mpandresy navotana. Amin'ny fanehoana an'ohatra maneho ny fihetsehampon'Andriamanitra ho azy ireo, ilay anjely dia hampiseho amin'ireo olom-boafidy izay ahitana ny fiangonan'ny “*ampakarin'ny zanak'ondry*”. Amin'ny fanondroana manokana hoe “*vadin'ny Zanak'ondry*”, ny Fanahy dia manamafy ny fampianarana omena ao amin'ny Efesiana 5:22 ka hatramin'ny 32. Ny apostoly Paoly dia mamaritra ny fifandraisan'ny mpivady tonga lafatra izay indrisy fa tsy ho tanteraka afa-tsy amin'ny fifandraisan'ny olom-boafidy amin'i Kristy. . Ary tsy maintsy mianatra mamaky indray ny tantaran'ny Genesisy isika, amin'ny fahazavan'ity lesona nomen'ny Fanahin'Andriamanitra velona ity, izay namorona ny fiainana rehetra, ary namorona ny soatoaviny tonga lafatra. Ny teny hoe “

vehivavy ” dia mampifandray “ ny ampakarina ”, “ ilay Voafidin'i ” Kristy amin'ny endrik'ilay “ vehivavy ” aseho ao amin'ny Apokalypsy 12.

Famaritana ankapoben'ny Voafidy nomem-boninahitra

Andininy faha-10: “ Ary nentina tamin'ny Fanahy ho any antendrombohitra lehibe sady avo aho. Ary nasehony ahy ny tanàna masina Jerosalema, izay nidina avy tany an-danitra avy tamin'Andriamanitra, manana ny voninahitr'Andriamanitra. »

Amin'ny fanahy, i Jaona dia nentina ho amin'ily fotoana nidinan'i Jesosy Kristy sy ny olom-boafidiny avy tany an-danitra, taorian'ny fitsarana any an-danitra ny “ arivo taona ” amin'ny arivo taona fahafito. Ao amin'ny Apok. 14:1, dia naseho teo amin'ny “ tendrombohitra Ziona ” ny Advantista “ voaisy tombo-kase ” “ 144 000 ” avy amin'ny “ foko roa ambin'ny folo ” ara-panahy kristiana . Taorian'ny “ arivo taona ” dia tanteraka tamin'ny fisian'ny “ tany vaovao ” ilay zavatra nambara mialoha . Hatramin'ny niverenan'i Jesoa Kristy, ny olom-boafidy dia nandray avy amin'Andriamanitra vatana any an-danitra be voninahitra natao mandrakizay. Mampiseho “ ny voninahitr'Andriamanitra ” àry izy ireo. Io fiovana io dia nambaran'ny apostoly Paoly ao amin'ny 1 Kor. 15:40 ka hatramin'ny 44: “ Misy tenan'ny lanitra sy vatana etỳ an-tany koa; fa hafa ny famirapiratra ny lanitra, hafa ny an'ny an-tany. iray ny famirapiratan'ny masoandro, iray ny famirapiratan'ny volana, ary iray ny famirapiratan'ny kintana; na ny kintana aza dia samy hafa ny famirapiratra ny kintana hafa. Toy izany koa ny fitsanganan'ny maty. Ny tena dia afafy mety ho lò; mitsangana tsy mety lo izy; afafy tsinontsinona izy, mitsangana be voninahitra; afafy osa izy, mitsangana feno hery; afafy tahaka ny tenan'ny biby izy, ary hitsangana amin'ny maty ho toy ny vatana ara-panahy. Raha misy vatana biby, dia misy vatana ara-panahy koa . ”

Andininy faha-11: “ Ny famirapirany dia tahaka ny an'ny vato tena sarobidy, dia vato jaspy mangarahara tahaka ny krystal. »

Voatonona ao amin'ny andininy teo aloha, “ ny voninahitr'Andriamanitra ” izay mampiavaka azy io satria ny “ vato jaspy ” dia manondro ny endriky ny “ Ilay mipetraka eo ambonin'ny seza fiandrianana ” ao amin'ny Apok. 4:3. Eo anelanelan'ireo andininy roa ireo dia manamarika ny fahasamihafana isika satria ao amin'ny Apok. 4, ho an'ny tontolon'ny fitsarana, ity “ vato jaspy ” izay maneho an'Andriamanitra dia manana endrika “ sardonysa ” ihany koa. Eto, rehefa voavaha ny olan'ny fahotana, Ilay Voafidy dia maneho ny tenany amin'ny lafiny fahadiovana tonga lafatra “ manganga tahaka ny kristaly ”.

Andininy faha-12: “ Nisy manda lehibe sady avo izy io. Ary nisy varavarana roa ambin'ny folo, ary nisy anjely roa ambin'ny folo teo amin'ny varavarana, ary nisy anarana voasoratra, dia ny an'ny firenena roa ambin'ny folo amin'ny Zanak'Isiraely: ”

Ny sary natolotry ny Fanahin'i Jesoa Kristy dia mifototra amin'ny tandindon'ny “ **tempoly masina** ” ara-panahy voalaza ao amin'ny Efes.2:20 ka hatramin'ny 22.: “ Natsangana teo ambonin'ny fanorenan'ny Apostoly sy ny mpaminany ianareo, ary Jesosy Kristy no vato fehizoro. Ao aminy no itsanganan'ny trano rehetra, izay voalamina tsara, ho **tempoly masina** ao amin'ny Tompo. Ao aminy no aorina koa ianareo ho fonenan'Andriamanitra amin'ny

Fanahy. ". Fa io famaritana io dia mahakasika ny olom-boafidy tamin'ny andron'ny apostoly ihany. Ny " *rindrina avo* " dia mampiseho ny fivoaran'ny finoana kristiana nanomboka tamin'ny taona 30 ka hatramin'ny taona 1843; aoka homarihintsika fa hatramin'izao fotoana izao, dia mbola tsy miova ny fari-pahamarinan'ny fahamarinana takatra sy nampianarin'ny apostoly. Izany no mahatonga ny fiovan'ny andro fitsaharana naorina tamin'ny 321 **handrava** ny fanekena masina natao tamin'Andriamanitra tamin'ny ran'i Jesosy Kristy. Raha ny amin'ireo tena mpandray ny Fanambarana an'io faminaniana io, ireo tandindona izay maneho ny finoana Advantista, izay natokan'Andriamanitra nanomboka tamin'ny 1843, dia aseho amin'ny alalan'ny "varavarana roa ambin'ny folo", "mivoha" eo anatrehan'ireo olom-boafidy ao amin'ny " Filadelfia " (*Apok.3 : 7*) ary " *nihidy* " teo anoloan'ireo " *maty velona* " lavo tany " *Sardisy* " (Apok.3:1). Izy ireo dia " *mitondra ny anaran'ny foko 12 voaisy tombo-kase amin'ny tombo-kasen'Andriamanitra* " ao amin'ny Apok.

Andininy 13: " *Ny atsinanana vavahady telo, eo avaratra vavahady telo, eo atsimo vavahady telo, ary eo andrefana vavahady telo.* »

Ity fironany amin'ny " *varavarana* " mankany amin'ireo teboka kardinaly efatra dia maneho ny toetrany maneran-tany; izay manameloka sy manao ho tsy ara-dalàna ny fivavahana milaza ny universalisme nadika tamin'ny fototeny grika hoe "katholikos" na "katolika". Noho izany, nanomboka tamin'ny 1843, ho an'Andriamanitra, ny Advantista no hany fivavahana kristiana nanankinany ny " Filazantsara mandrakizay " (Apok. 14:6) ho amin'ny iraka maneran-tany hampianatra ny mponina eto an-tany. Ankoatra ny fahamarinana ambarany amin'ny olom-boafidiny ara-panahy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, dia tsy misy famonjena. Ny Advantista dia teraka tamin'ny endrika fifohazana ara-pivavahana natosiky ny fanambarana ny fiverenan'i Jesoa Kristy nantenaina, voalohany, tamin'ny lohataonan'ny taona 1843; ary tsy maintsy mitazona izany toetra izany mandra-pahatongan'ny tena fiverenan'i Jesosy Kristy farany voalahatra amin'ny lohataona 2030. Satria ny "hetsika" dia hetsika amin'ny evolisiona tsy tapaka, raha tsy izany dia tsy "hetsika" intsony izy io, fa rafitra "voasakana" sy maty, izay mankasitraka ny fomban-drazana sy ny fombafomba ara-pivavahana; na, izay rehetra halan'Andriamanitra sy melohin'Andriamanitra; ary efa nanameloka sahady teo amin'ny Jiosy mpikomy, ny tsy mpino voalohany.

Famaritana amin'ny antsipiriany araka ny filaharan'ny fotoana

Ny fototry ny finoana kristiana

Andininy 14: " *Ny mandan'ny tanàna dia misy fanorenana roa ambin'ny folo, ary misy anarana roa ambin'ny folo an'ny apostoly roa ambin'ny folo an'ny Zanak'ondry.* »

Ity andininy ity dia maneho ny finoana kristiana apostolika izay mandrakotra, araka ny efa hitantsika, ny fe-potoana teo anelanelan'ny 30 sy 1843, ary ny fampianarany dia novan'i Roma tamin'ny 321 sy 538 . momba ny " **vato velona** " araka ny 1 Pie.2:4-5: " *Manatona Azy, dia vato velona , nolavin'ny olona, fa voafidy sady sarobidy eo anatrehan'Andriamanitra; ary ny tenanareo, tahaka ny vato velona , dia ataovy ho trano fanahy , ho fisoronana masina ,*

hanatitra fanatitra ara-panahy sitrak'Andriamanitra amin'ny alalan'i Jesosy Kristy .

Andininy 15: “ *Ilay niteny tamiko dia nanana volotara volamena ho fandrefesana ny tanàna sy ny vavahady ary ny màndany. »*

Eto, toy ny ao amin'ny Apok. 11:1, dia fanontaniana momba ny “ *fandrefesana* ” na fitsarana ny lanjan'ny olom-boafidy nomem-boninahitra, ny vanim-potoanan'ny Advantista (*ireo vavahady 12*), ary ny finoana apostolika (*ny fototra sy ny manda.*). Raha toa ka “ *tahaka ny tsorakazo* ” ny “ *bararata* ” ao amin'ny Apok. 11:1 , dia fitaovana famaizana, ny mifanohitra amin'izany indrindra, dia “*baratara volamena* ” io andininy io; “ *Ny volamena* ” dia tandindon'ny “ *finoana voadio tamin'ny fizahan-toetra* ”, araka ny 1 Pet.1:7: “ *mba ho fiderana ny fizahan-toetra ny finoanareo izay saro-bidy kokoa noho ny volamena mety ho simba (izay voazaha toetra amin'ny afo); voninahitra sy haja, rehefa hiseho Jesosy Kristy . Ny finoana àry no fenitry ny fitsaran'Andriamanitra.*

Andininy faha-16: “ *Niendrika efa-joro ilay tanàna, ary nitovy tamin'ny sakany ny lavany. Norefesiny tamin'ny volotara ny tanàna, ka roa arivo sy iray alina stadio no hitany; mitovy ny lavany sy ny sakany ary ny haavony. »*

Ny “ *efajoro* ” dia amin'ny velaran-tany no endrika tsara indrindra. Tany am-boalohany no nahitana azy io tao amin'ny lafiny “*masin'ny masina*” na “*toerana masina indrindra*” tamin'ny tabernakely naorina tamin'ny andron'i Mosesy. Ny endrik'ilay “ *kianja* ” dia porofon'ny fandraisan'anjaran'ny manantsaina, ny natiora dia tsy mampiseho “ *kianja* ” tonga lafatra. Ny faharanitan-tsain'Andriamanitra dia miseho amin'ny refin'ny fitoerana masina hebreo izay noforonina tamin'ny firindran'ny “ *efajoro* ” telo. Ny roa dia nampiasaina ho an'ny “ *toerana masina* ” ary ny fahatelo, ho an'ny “ *ny fitoerana masina indrindra* ” na ny “ *toerana masina indrindra* ”, izay natokana manokana ho an'ny fanatrehan'Andriamanitra ary noho izany, dia sarahan'ny “ *voaly* ”, sarin'ny fahotana izay. Jesosy dia hanonitra amin'ny orany. Ireo ampahany telo ampahatelon'ny ireo dia sarin'ny 6000 na in-telo 2000 taona natokana ho an'ny fifantenana ny olom-boafidy ao amin'ny tetikasa famonjena namboarin'Andriamanitra. Any amin'ny faran'ity fifantenana ity, ireo olom-boafidy dia aseho amin'ny alalan'ny “ *efajoro* ” amin'ny “ *toerana masina indrindra* ” izay naminany ny vokatry ny tetik'asa famonjena; io toerana ara-panahy io dia lasa azo idirana noho ny fampihavanana nentin'ny fanekena tao amin'i Kristy. Ary ny “ *kianja* ” ara-panahin'ny tempoly voalaza araka izany dia nahazo ny fototra iorenany tamin'ny 3, 30 aprily, rehefa natomboka tamin'ny fahafatesan'ny sorompanavotan'i Jesoa Kristy Mpanavotra antsika ny famonjena. Ny sarin'ny “ *kianja* ” dia tsy ampy hahatanteraka io famaritana ny tena fahatanterahana io, ny isa an'ohatra dia “telo”. Ary koa, ny an'ny “cube” atolotra antsika. Manana fandrefesana mitovy, amin'ny “ *lavany sy sakany ary hahavony* ”, isika dia manana an'io fotoana io, ilay tandindon'ny “telo” fahalavorariana tonga lafatra, an'ny fiangonan'ny olom-boafidy navotan'i Jesosy Kristy. Amin'ny 2030, dia ho vita ny fanorenana ny “ *tanàna efamira* (ary hatramin'ny toratelo: “ *ny haavony* ”), *ny fototra sy ny vavahady roa ambin'ny folo* ”. Amin'ny fanomezana azy endrika toratelo, ny Fanahy dia mandrara ny fandikana arabakiteny ny “tanàna” izay omen'ny vahoaka azy.

Ny isa norefesina, “ 12.000 stadia ”, dia mitovy hevitra amin’ny “ *tombo-kase 12.000* ” ao amin’ny Apok.7. Raha tsiahivina: 5 + 7 x 1000, izany hoe ny olona (5) + Andriamanitra (7) x ny hamaroana (1000). Ny teny hoe “ *kianja* ” dia manondro ny fandraisany anjara amin’ily hazakazaka izay ny “ *hahazo ny lokan’ny fiantsoana ho any an-danitra* ” no tanjon’izy ireo, araka ny fampianaran’i Paoly ao amin’ny Fi.3:14 manao hoe: “ *Mihazakazaka mankany amin’ny tanjona aho mba hahazoana ny lokan’ny ny fiantsoan’Andriamanitra any an-danitra ao amin’i Jesosy Kristy.* » ; ary ao amin’ny 1 Kor.9:24: “ *Tsy fantatrareo va fa izay mihazakazaka eny an -kianja dia samy mihazakazaka avokoa, nefa ny iray ihany no mahazo ny loka? Mihazakazaha mba hahazoana azy.* » Ireo voafidy nandresy dia nihazakazaka ary nahazo ny loka nomen’Andriamanitra tao amin’i Jesoa Kristy.

Andininy 17: “ *Ary norefesiny ny manda, ka hitany fa efatra amby efa-polo amby zato hakiho, dia refin’ny olona, izay an’ny anjely.* »

Ao ambadiky ny “ *hakiho* ”, fandrefesana mamitaka, dia manambara amintsika ny didim-pitsarany Andriamanitra ary manambara amintsika fa ny olona aseho amin’ny isa “5” ihany no nanao fifanekena tamin’Andriamanitra, izay misy ny isa “7”. Ny fitambaran’ireo isa roa ireo dia manome “12” izay, rehefa “efajoro”, dia manome ny isa “144”. Manamafy ny fitsarana an’ireo “*lehilahy*” voafidy navotan’ny ra nalatsak’i Jesosy Kristy ilay “famarana” araka ny marina . Ny isa “12” ary dia hita amin’ny dingana rehetra amin’ny tetikasan’ny fiombonana masina nifarana tamin’Andriamanitra: patriarka hebreo 12, apostolin’i Jesosy Kristy 12, ary foko 12 mba hifanaraka amin’ny finoana Advantista niorina nanomboka tamin’ny 1843-1844.

Andininy 18: “ *Jaspy ny mända, ary ny tanàna dia tena volamena tsara, tahaka ny fitaratra madio.* »

Amin’ny alalan’ireo tandindona ireo no anehoan’Andriamanitra ny fankasitrahany ny finoana nasehon’ireo olom-boafidiny hatramin’ny 1843. Matetika izy ireo no nanana fahazavana kely, kanefa ny fijoroana ho vavolombelona nataony tamin’Andriamanitra dia nanonitra sy nameno azy tamin’ny fitiavana. Ny “ *volamena madio sy vera madio* ” ao amin’io andininy io dia mampiseho ny fahadiovan’ny fanahin’izy ireo. Matetika izy ireo no nahafoy ny ainy noho ny fitokiana ny teny fikasan’Andriamanitra nambara tamin’ny alalan’i Jesosy Kristy. Tsy ho diso fanantenana ny fitokiana apetraka aminy, fa izy mihitsy no handray azy ireo amin’ny “ *fitsanganana voalohany* ”, dia ny an’ireo tena “ *maty ao amin’i Kristy* ”, amin’ny lohataonan’ny taona 2030.

Ny fototra apostolika

Andininy 19: “ *Ny fanorenan’ny mändan’ny tanàna dia voaravaka vato soa samy hafa karazana: ny fanorenana voalohany dia jaspy, ny faharoa dia safira, ny ampahatelon’ny kalkedona, ny fahefatra dia emeraoda,* ”

Andininy 20: “ *Sardonyksa ny fahadimy, sardonyksa fahenina, krysolita ny fahafito, berila ny fahavalo, topaza ny fahasivy, kryso-prase ny fahafolo, hyacinta ny fahiraika ambin’ny folo, ametysta ny faharoa ambin’ny folo.* »

Fantatr’Andriamanitra ny eritreritry ny olombelona sy ny fihetseham-pony rehefa midera ny hakanton’ny vatosoa rehefa tapahina na voaporitra. Mba

hahazoana ireo zavatra ireo, ny sasany dia mandany vola ka manimba ny tenany, izany no fitiavany azy. Amin'izany dingana izany ihany, Andriamanitra dia hampiasa io fihetseham-pon'olombelona io mba hanehoana ny fihetseham-pony amin'ireo olom-boafidiny malalany sy voatahy.

vato sarobidy " samihafa ireo dia mampianatra antsika fa ny olom-boafidy dia tsy clone mitovy, satria ny olona tsirairay dia manana ny toetrany manokana, eo amin'ny sehatra ara-batana, mazava ho azy, fa indrindra eo amin'ny sehatra arapanahy, amin'ny haavon'ny toetrany. Manamafy izany hevitra izany ny ohatra nomen'ny " *apostoly roa ambin'ny folo* " nataon'i Jesosy. Eo amin'i Jean sy Pierre, tena hafa mihitsy! Na izany aza, dia samy tia azy ireo i Jesosy na noho ny tsy fitovizan'izy ireo. Ny tena haren'ny fiainana noforonin'Andriamanitra dia ao anatin'ireo toetra samihafa ireo izay samy afaka nanome azy ny toerana voalohany tao am-pony sy ny fanahiny rehetra.

Advantista

Andininy 21: " *Ny vavahady roa ambin'ny folo dia perila roa ambin'ny folo; perila iray avy ny varavarana tsirairay. Ny kianjan'ny tanàna dia volamena madio, tahaka ny fitaratra mangarahara.* »

Nanomboka tamin'ny 1843, ireo olom-boafidy dia tsy naneho finoana lehibe kokoa noho ny an'ireo izay nialoha azy tamin'ny fitsaran'ny Mpitsara Mpamonjy. Ny tandindon'ny " *perla iray* " dia noho ny fahazoan'ny Advantista fitahiana feno ny drafitry ny famonjen'Andriamanitra. Ho an'Andriamanitra, nanomboka tamin'ny 1843, ireo olom-boafidy Advantista voafidy dia naneho ny tenany ho mendrika ny handray ny fahazavany rehetra. Saingy rehefa atolotra amin'ny fitomboana tsy tapaka izany, dia ireo Advantista mpanohitra farany ihany no mahazo ny endrika tonga lafatra farany amin'ny fanazavana ara-paminaniana. Ny tiako holazaina dia ny Advantista voafantina farany dia tsy ho sarobidy kokoa noho ireo hafa navotana tamin'ny andron'ny apostoly. Ny " *perla* " dia manondro ny fiakaran'ny tetikasa famonjena napetrak'Andriamanitra. Izy io dia manambara traikefa manokana izay nahitana ny famerenana ireo fahamarinana arapotopampianarana **rehetra** izay voalana sy notafihin'ny finoana katolika papaly romanina sy ny finoana protestanta izay lavo tao amin'ny fivadiham-pinoana. Ary farany, dia manambara amintsika ny maha-zava-dehibe izay omen'Andriamanitra ny fampidirana ny didy ao amin'ny Daniela 8:14 tamin'ny lohataonan'ny taona 1843 manao hoe: "Mandra-paharivan'ny telon-jato roa arivo, *ary ny fahamasinana dia hohamarinina* ". " *Ny perla* " no sarin'io " *fahamasinana nohamarinina* " io, izay tsy tokony hokapaina toy ny vatosoa hafa, mba hampisehoana ny hatsarany. Ao amin'io toe-javatra farany io, ny fivorian'ny olom-boafidy nohamasinina dia miseho mirindra tsara, " *tsy azo lavina* " araka ny Apok. 14:5, ka manome an'Andriamanitra ny voninahitra rehetra mendrika azy. Ny Sabata ara-paminaniana sy ny arivo taona fahafito nambaran'ny faminiana tamin'izany dia mitambatra ary tanteraka amin'ny fahatanterahan'ny tetik'asa famonjena novolavolain'ily Andriamanitra Mpamorona lehibe. Ny " *voahangy lafo vidy* " ao amin'ny Mat.13:45-46 dia maneho ny famirapiratana rehetra tiany homena azy.

Ny fiovana lehibe tao Jerosalema vaovao

Ny Fanahy dia mamaritra hoe: “ *Ny kianjan’ny tanàna dia volamena tsara, tahaka ny fitaratra mangarahara.* » Amin’ny fitanisana an’io “ *toerana volamena madio* ” na finoana madio io, dia manolotra fampitahana amin’ny an’i Paris izay mitondra ny endriky ny fahotana izy amin’ny fandraisana ny anarana hoe “ *Sodoma sy Egipta* ” ao amin’ny Apok. 11:8.

Andininy 22: “ *Tsy nahita tempoly tao an-tanàna aho; fa ny Tompo Andriamanitra Tsihoa no tempoliny, tahaka ny Zanak’ondry.* »

Efa lasa ny fotoana hanaovana tandindona, niditra tao amin’ny tena fanatanterahana ny tetikasa famonjena avy amin’Andriamanitra ny olom-boafidy. Araka ny takatsika eto an-tany ankehitriny, dia tsy hisy ilàna azy intsony ny “ *tempolin’ny* ” fanangonana. Ny fidirana ao amin’ny mandrakizay sy ny tena zava-misy dia hahafiana “ **ny aloka** ” izay naminany araka ny Kol.2:16-17 manao hoe: “ *Koa aza avela hisy hitsara anareo ny amin’ny fihinanana sy ny fisotroana, na ny andro firavoravoana, na ny voaloham-bolana, na ny Sabata.* : **aloky** ny zavatra ho avy izany , fa ny tena dia ao amin’i Kristy . Attention ! Ao amin’io andinin-teny io, ny raikipohy hoe “ *ny Sabata* ” dia mahakasika “ *ny Sabata* ” ateraky ny fety ara-pivavahana, fa tsy ny “ *Sabata isan-kerinandro* ” naorin’Andriamanitra sy nohamasininy tamin’ny andro fahafito hatramin’ny namoronana izao tontolo izao. Tahaka ny nahatongavan’ny fiavian’i Kristy voalohany ho tsinontsinona ny fombafomba amin’ny fety izay naminany momba Azy tao amin’ny fanekena taloha, ny fidirana ho any amin’ny mandrakizay dia hahatonga ireo tandindona eto an-tany ho lany andro ary izany dia hamela ny olom-boafidy hahita, handre ary hanaraka ny ‘Zanak’ondry, Jesosy Kristy, ilay tena “ *tempoly* ” masina masina izay ho fanehoana hita maso ny Fanahy namorona.

Andininy 23: “ *Tsy mila masoandro na volana hanazava azy ny tanàna; fa ny voninahitr’Andriamanitra no manazava azy, ary ny Zanak’ondry no fanilony.* »

Ao amin’ny mandrakizay, ny olom-boafidy dia miaina ao anatin’ny hazavana maharitra tsy misy loharanon-jiro tahaka ny masoandrantsika ankehitriny izay hamarinina amin’ny fifandimbiasan’ny “ *andro sy ny alina* ” ihany ny fisiany; “ *alina na haizina* ” nohamarinina noho ny fahotana. Rehefa voavaha ny ota ary tsy misy intsony, dia toerana sisa tavela ho an’ny “ *hazavana* ” izay namberan’Andriamanitra hoe “ *tsara* ” ao amin’ny Gen.1:4.

Mbola tsy hita maso ny Fanahin’Andriamanitra ary i Jesoa Kristy no lafiny ahitan’ny zavaboariny Azy. Izany no antony ilazana azy ho “ *fanilo* ” an’ily Andriamanitra tsy hita maso.

Fa ny fandikana ara-panahy dia manambara fiovana lehibe. Ny hidirana any an-danitra, dia hampianarin’i Jesosy mivantana ny olom-boafidy, amin’izay fotoana izay dia tsy ilain’izy ireo intsony ny “ *masoandro* ”, tandindon’ny fiombonana vaovao, na ny “ *volana* ”, tandindon’ny fiombonana jiosy taloha; izy roa, araka ny Apok. 11:3, ao amin’ny Soratra Masina, dia “ *vavolombelona roa* ” ao amin’ny Baiboly, mahaso amin’ny fanazavana ny olona amin’ny fahitana sy ny fahatakarany ny tetik’asa famonjena nataony. Raha fintinina dia tsy mila ny Baiboly Masina intsony ny olom-boafidy.

Andininy 24: “ *Ny firenena handeha amin’ny fahazavany, ary ny mpanjakan’ny tany hitondra ny voninahiny ho ao.* »

“ *firenena* ” resahina dia ireo “ *firenena* ” izay selestialy na lasa selestialy. Ny “ *tany vaovao* ” koa dia lasa fanjakana vaovaon’Andriamanitra, ka eo no hahitan’ny zavamananaina rehetra an’ilay Andriamanitra Mpamorona. “ *Ny mpanjakan’ny tany* ” izay mahaforona ny olom-boafidy dia “ *hitondra ny voninahitry* ny fahadiovan’ny fanahiny amin’ity fiainana mandrakizay napetraka eo amin’ny “ *tany vaovao* ” ity. Io fitenenana hoe “ *mpanjakan’ny tany* ” io, izay mazàna mikendry, amin’ny heviny hoe, ireo manam-pahefana teto an-tany mpikomy, dia manondro, amin’ny fomba an-kolaka, ireo olom-boafidy ao amin’ny Apok. 4:4 sy 20:4 izay asehon’izy ireo hoe “ *mipetraka* ” eo amin’ny “ *seza seza fiandrianana* ” . . Toy izany koa no vakintsika ao amin’ny Apok. 5:10: “ *Efa nataonao fanjakana sy mpisorona ho an’Andriamanitsika izy ireo, ary hanjaka ambonin’ny tany izy.* ”

Andininy 25: “ *Tsy hirindrina ny vavahadiny raha antoandro, fa tsy hisy alina ao.* »

Ny hafatra dia manasongadina ny fanjavonan’ny tsy fandriampahalemana amin’izao fotoana izao. Ny fiadanana sy ny filaminana dia ho tonga lafatra amin’ny fahazavan’ny andro mandrakizay tsy misy farany. Teo amin’ny tantaran’ny fiainana dia teto an-tany ihany no namoronana ny sarin’ny haizina noho ny ady teo amin’ny “ *fahazavan’Andriamanitra* ” sy ny “ *haizin’ny* ” tobin’ny devoly.

Andininy 26: “ *Ho entina any ny voninahitra sy ny voninahitry ny firenena.* »

Nandritra ny 6000 taona ny lehilahy dia nandamina ny tenany ho foko, vahoaka ary firenena. Nandritra ny vanim-potoanan’ny Kristiana, tany amin’ny Tandrefana, ny olona dia nanova ny fanjakany ho firenena ary ireo olom-boafidy kristiana dia nofidina tamin’izy ireo noho ny “ *voninahitra sy ny haja* ” izay nomeny an’Andriamanitra tao amin’i Jesosy Kristy.

Andininy 27: “ *Tsy mahazo miditra ao aminy izay maloto, na izay manao vetaveta na mandainga; izay voasoratra ao amin’ny bokin’ny fiainana izay an’ny Zanak’ondry ihany no hiditra.* ”

Manamafy izany Andriamanitra, ny famonjena no tena fitakiana lehibe ho azy. Ny fanahy madio tanteraka ihany, izay maneho fitiavana ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra, no azo fidina ho amin’ny fiainana mandrakizay. Indray mandeha indray, ny Fanahy dia manavao ny fandavany ny “ *voaloto* ” izay manondro ny finoana Protestanta lavo ao amin’ny hafatry ny “ *Sardesy* ” ao amin’ny Apok. 3:4, ary ny finoana katolika izay “ *manolotra ny tenany ho amin’ny fahavetavetana sy amin’ny lainga ara-pivavahana sy sivily.* ” . Satria izay tsy an’Andriamanitra dia manaiky hofeheziny ny devoly sy ny demoniany.

Mampahatsiahy antsika indray ny Fanahy fa natokana ho an’ny olona ny fahagagana satria efa fantatr’Andriamanitra hatramin’ny nanorenana izao tontolo izao ny anaran’ireo olom-boafidiny satria “ *voasoratra ao amin’ny bokin’ny fiainana* ” izany . Ary amin’ny fanisiana ny “ *ao amin’ny bokin’ny fiainan’ny zanak’ondry* ” , dia esorin’Andriamanitra tsy ho ao anatin’ny drafitry ny famonjena izay fivavahana tsy kristiana rehetra . Rehefa nahariharyny tao amin’ny

Apokalypsy ny fanilohana ny fivavahan-diso kristiana, dia hita ho “ *ety sy tery* ” ny lalana mankany amin’ny famonjena, araka ny nambaran’i Jesosy ao amin’ny Mat.7:13-14: “ *Midira amin’ny vavahady èty. Fa lehibe ny vavahady, ary malalaka ny lalana izay mankany amin’ny fahaverezana, ka maro ny miditra any. Fa èty ny vavahady, ary èty ny lalana izay mankany amin’ny fiainana, ka vitsy ny mahita azy .*”

Apokalypsy 22: Ny Andro mandrakizay mandrakizay

Ny fahatanterahan'ny fotoan'ny fifantenana an'Andriamanitra teto an-tany dia nifarana tamin'ny Apo. 21: 7 x 3. Ny isa 22 dia manamarika ny fiandohan'ny tantara, na dia ao amin'ity boky ity aza, ny epilogue. Io fanavaozana io, izay mahakasika ny “ *zavatra rehetra* ” araka an'Andriamanitra, dia mifandray amin’ny “ *tany vaovao sy ny lanitra vaovao* ”, izay samy maharitra mandrakizay.

Andininy 1: “ *Ary Izy naneho ahy onin’ny ranon’aina, manganohano tahaka ny vato krystaly, nivoaka avy teo amin’ny seza fiandrianan’Andriamanitra sy ny Zanak’ondry.* »

Ao amin’io endrika vaovao mamelombelona sy mamelombelona io, ny Fanahy dia mampahatsiahy antsika fa ny fiangonan’ny olom-boafidy izay lasa mandrakizay, asehon’ny “*reniranon’ny ranon’aina* ”, dia zavaboary, asan’Andriamanitra noforonina ara-panahy tao amin’i Kristy izay hita maso ny fanatrehany. atolotry ny “ *seza fiandrianany* ”; ary izany, amin’ny alalan’ny

soron'ny “*zanak'ondry*”, dia i Jesosy Kristy; ny mandrakizay dia vokatry ny fahateraham-baovao izay novokarin'io sorona io tao amin'ny olom-boafidy.

“*Renirano*” dia rano madio be dia be. Maka sary ny fiainana izay, toa azy, dia miasa tsy tapaka. Ny rano madio no mandrafitra ny 75% amin'ny vatan'olombelona eto an-tany; Midika izany fa tena ilaina aminy ny rano madio, ary izany no antony nampitahan'Andriamanitra ny teniny, izay tena ilaina mba hahazoana ny fiainana mandrakizay, amin'ny “*loharanon'ny ranon'aina*” araka ny Apo.7:17, satria Izy no Izy. “*loharanon'ny rano velona*” araka ny Jer.2:13. Hitantsika ao amin'ny Apok. 17:15 ao amin'ny Fanambarana fa ny “*rano*” dia maneho ny “*olona*”; eto, ny “*renirano*” dia tandindon'ny olom-boafidy ho lasa mandrakizay.

Andininy 2: “*Ary teo afovoan'ny kianjan'ny tanàna sy teo amoron'ny ony roa dia nisy hazon'aina mamoa indroa ambin'ny folo, mamoa isam-bolana, ary ny raviny dia ho fanasitranana ny firenena.* »

Ao amin'io sary faharoa io, dia i Jesosy Kristy, ilay “*hazon'aina*” dia hita “*eo afovoan'ny*” fiangonan'ny olom-boafidiny tafangona nanodidina Azy teo amin'ny “*toerana*” fivoriana. “*Eo afovoan'izy ireo*” izy, fa eo amin'ny sisiny koa, izay asehon'ny “*moron'ny ony roa*”. Fa ny Fanahin'i Jesoa Kristy dia eny rehetra eny; miseho na aiza na aiza ary amin'ny olona rehetra. Ny voan'io “*hazo*” io dia “*fiainana*” izay havaozina tsy tapaka, satria ny “*voany*” dia azo isaky ny “*12 volana*” amin'ny taonantsika eto an-tany. Ity dia sary mahafinaritra iray hafa momba ny fiainana mandrakizay ary fampahatsiahivana fa tazonina ho mandrakizay izany noho ny sitrapon'Andriamanitra.

Nampitahain'i Jesosy matetika tamin'ny “*hazo*” *fihinam-boa* izay “*tsaraintsika amin'ny voany*” ny olona. Nantsoiny ho azy, hatrany am-piandohana ao amin'ny Gen. 2:9, ny sarin'ny “*hazon'aina*” iray. Fa ny hazo dia manana “*fitafiana*” ny ravaky ny “*raviny*”. Ho an'i Jesosy, ny “*fitafiny*” dia maneho ny asany marina ary noho izany ny fanavotany amin'ny fahotan'ny olom-boafidiny izay manana ny famonjena azy ireo. Koa tahaka ny “*ravin'ny hazo*” manasitrana aretina, ny asa marina nataon'i Jesosy Kristy dia “*manasitrana*” ny aretina mahafaty vokatry ny ota tany am-boalohany nolovain'ny olom-boafidy hatramin'i Adama sy i Eva izay nampiasa “*ravin'ny*” hazo mba handrakotra ny vatany. ary ny fitanjahana ara-panahy hita tamin'ny traikefan'ny fahotana.

Andininy 3: “*Tsy hisy ozona intsony. Ny seza fiandrianan'Andriamanitra sy ny Zanak'ondry dia ho ao an-tanàna; ny mpanompony dia hanompo Azy ka hahita ny tavany,*

Avy amin'io andininy io, ny Fanahy dia maneho ny tenany amin'ny fotoana ho avy, ka manome ny heviny momba ny fampaherezana ho an'ireo olom-boafidy izay mbola hiady amin'ny ratsy sy ny vokany mandra-piverin'i Kristy sy ny fanesorana azy ireo hiala amin'ny tany.

Anathema” izany, dia ny ozon'ny fahotana nataon'i Eva sy Adama, izay nahatonga an'Andriamanitra tsy ho hitan'ny mason'olombelona. Tsy nanova na inona na inona ny famoronana ny Isiraely tao amin'ny fanekena taloha, satria mbola nahatonga an'Andriamanitra tsy hita maso ny ota. Mbola tsy maintsy niafina tao ambanin'ny endriky ny rahona izy rehefa antoandro, ka lasa namirapiratra ny alina. Ny fitoerana masina indrindra ao amin'ny fitoerana masina

dia natokana ho azy manokana, eo ambanin'ny fanamelohana ho faty ho an'izay meloka. Tsy misy intsony anefa ireny toe-piainana eto an-tany ireny. Eo amin'ny tany vaovao, dia hitan'ny mpanompony rehetra Andriamanitra, izay ho fanompoan'izy ireo dia mbola mitoetra ho zava-miafina, nefa hifandray aminy izy ireo rehefa nifandray tamin'i Jesosy Kristy sy niresaka taminy ny apostoly; mifanatrika.

Andininy 4: “ *Ary ho eo amin'ny handriny ny anarany.* »

Ny anaran'Andriamanitra no tena “ *tombo-kasen'Andriamanitra velona* ”. Ny fitsaharana Sabata dia “famantarana” ivelany fotsiny ihany. Satria ny “ *anaran'Andriamanitra* ” dia manondro ny toetrany izay asehony amin'ny tandindon'ny “ *biby efatra* ”: “ *ny liona, ny zanak'omby, ny olona, ary ny voromahery* ” izay mampiseho tsara ny fifanoherana mirindra amin'ny toetran'Andriamanitra. : mpanjaka sy mahery, fa vonona ny hanao sorona, miseho amin'ny maha-olona, nefa toetra any an-danitra. Tanteraka ny tenin'i Jesosy; miangona izay mitovy. Ary koa, ireo izay manana soatoavina avy amin'Andriamanitra dia nofidin'Andriamanitra ho amin'ny fiainana mandrakizay ary angonina ho eo aminy. Ny “ *handrina* ” dia mametraka ny atidohan'ilay lehilahy, ny foiben'ny eritreriny sy ny toetrany. Ary io atidoha mihetsiketsika io dia mandalina, mandinika sy manaiky na mandà ny fenitry ny fahamarinana izay atolotr'Andriamanitra ho famonjena azy. Ny ati-dohan'ny olom-boafidy dia tia ny fanehoana fitiavana izay nokarakarain'Andriamanitra tao amin'i Jesoa Kristy ka niady, araka ny fitsipika napetraka, mba handresena ny ratsy noho ny fanampiany, mba hahazoana ny zo hiara-mitoetra aminy.

Amin'ny farany, izay rehetra manana ny toetran'Andriamanitra nambaran'i Jesosy Kristy dia mahita ny tenany miaraka aminy hanompo Azy mandrakizay. Ny fisian'ny “ *anaran'Andriamanitra* ” voasoratra eo amin'ny handriny dia manazava ny fandreseny; ary izany indrindra indrindra, tamin'ny fitsapana farany ny finoan'ny Advantista izay nananan'ny olona safidy ny hanoratra eo amin'ny “ *handriny* ”, “ *ny anaran'Andriamanitra* ” na ny an'ilay “ *bibidia* ” mpikomy.

Andininy 5: “ *Tsy hisy alina intsony; ary tsy mila jiro na hazavana izy, fa ny Tompo Andriamanitra no manazava azy. Ary hanjaka mandrakizay mandrakizay ireo.* »

Araka ny Gen.1:5, ao ambadiky ny teny hoe “ *alina* ” dia misy ny teny hoe “ *maizina* ”, izay tandindon'ny fahotana sy ny faharatsiana. Ny “ *jiro* ” dia manondro ny Baiboly, ny teny masin'Andriamanitra voasoratra izay manambara ny fitsipiky ny “ *fahazavany* ”, ny tsara sy ny tsara. Tsy hahasoa intsony izany, ny olom-boafidy dia hanana fidirana mivantana amin'ny fitaomam-panahy avy amin'Andriamanitra, saingy amin'izao fotoana izao dia mitana ny anjara asany “ *mampiratra* ” tena ilaina izy izay mitondra mankany amin'ny fiainana mandrakizay.

Andininy 6: “ *Ary hoy Izy tamiko: Marina sady marina ireo teny ireo; ary ny Tompo, Andriamanitry ny fanahin'ny mpaminany, dia naniraka ny anjeliny haneho amin'ny mpanompony izay tsy maintsy hitranga faingana.* ”.

Fanindroany no ahitantsika izao fanamafisan'Andriamanitra izao: “ *Tena azo antoka sy marina ireo teny ireo* . Miezaka mandresy lahatra ny mpamaky ny faminiana Andriamanitra, satria ny fiainany mandrakizay no tandindomin-doza

amin'ny safidiny. Manoloana ny fanamafisan'Andriamanitra azy, ny olombelona dia voafehin'ny saina dimy nomen'ny Mpamorona azy. Betsaka ny fakam-panahy ary mandaitra amin'ny fampiala azy amin'ny ara-panahy. Marina tanteraka àry ny fanamafisan'Andriamanitra. Ny loza ateraky ny fanahy dia tena misy ary misy foana.

Mety ny manavao ny famakiantika an'io andininy io izay mampiseho toetra ara-bakiteny tsy fahita firy ao amin'io faminaniana io. Tsy misy tandindona ao amin'io andininy io, fa ny fanamafisana fa Andriamanitra no tsindrimandrin'ireo mpaminany izay nanoratra ny bokin'ny Baiboly ary ho fanambarana farany, dia naniraka an'i "Gabriela" ho any amin'i Jaona Izy, ka nambarany taminy tamin'ny sary ny zavatra. , amin'ny 2020, dia hitranga "haingana ", na efa vita, amin'ny ankapobeny. Saingy eo anelanelan'ny 2020 sy 2030, ny vanim-potoana mahatsiravina indrindra dia tsy maintsy mandalo; fotoantsarotra voamariky ny fahafatesana, ny fandranganana nokleary, ary ny "*loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra* "; hijaly mafy ny olombelona sy ny zavaboary mandra-panjavonany.

Andininy 7: " Ary, indro, avy faingana Aho . Sambatra izay mitandrina ny tenin'ny faminaniana amin'ity boky ity! »

Ny fiverenan'i Jesosy dia ambara amin'ny lohataonan'ny taona 2030. Ny fahasambarana dia ho antsika, araka izay "hitandremantsika " , hatramin'ny farany , " ny tenin'ny faminaniana amin'ity boky ity " Apokalypsy.

Ny adverbia hoe "*haingana* " dia mamaritra ny fisehoan'i Kristy tampoka amin'ny ora hiverenany, satria mandeha tsy tapaka ny fotoana tsy misy fanafainganana na fihemorana. Hatramin'ny Daniela 8:19, dia mampahatsiahy antsika Andriamanitra hoe: "*Misy fotoana voatondro ho amin'ny farany*": "*Dia hoy Izy tamiko: Hampianatra anareo izay ho tonga amin'ny faran'ny fahatezerana Aho, fa misy fotoana voatondro ho amin'ny farany.* ." Tsy afaka miditra an-tsehatra afa-tsy amin'ny fiakaran'ny 6000 taona nomanin'Andriamanitra ho amin'ny fifantenana ny olom-boafidy izy, izany hoe ny andro voalohan'ny lohataona mialoha ny 3 Aprily 2030.

Andininy 8: "*Izaho no Jaona, izay nandre sy nahita izany zavatra izany. Ary rehefa nandre sy nahita aho, dia niankohoka teo an-tongotry ny anjely izay naneho izany tamiko, mba hiankohoka eo anatrehany sy hiankohoka eo anatrehany.* »

Fanandroany no tonga ny Fanahy mba handefa ny fampitandremany ho antsika. Ao amin'ny soratra grika tany am-boalohany ny matoanteny "proskuneo" dia nadika hoe "miankohoka eo anatrehany". Ny matoanteny "midera" dia lova avy amin'ny dikan-teny latinina antsoina hoe "Vulgate". Toa io fandikan-teny ratsy io no nanokatra ny lalana hialana amin'ny fiankohofana ara-batana ao amin'ny fanao ara-pivavahan'ny Kristianisma nivadi-pinoana ka hatramin'ny vavaka "mitsangana", noho ny fandikan-teny diso hafa iray amin'ny matoanteny grika hoe "istemi", ao amin'ny Marka 11:25 . Ao amin'ny lahatsoratra, ny endriny hoe "stékété" dia midika hoe "mitoetra ho mafy orina na miaritra", fa ny fandikan-teny Ultramare ampiasaina amin'ny dikan-teny L.Segond dia nandika azy ho "stasis" izay midika hoe "mitsangana" amin'ny heviny ara-bakiteny. Ny fandikana diso ny Baiboly àry dia manara-dalàna, mamitaka, toe-tsaina tsy

mendrika, miavonavona ary manafintohina an'ily Andriamanitra Mpamorona lehibe, ilay Tsitoha, ho an'ny olona izay very ny fahatsapana ny tena masina. Ary tsy io irery ihany... Izany no mahatonga ny fihetsika ataontsika amin'ny fandikantenin'ny Baiboly tokony hampiahiahy sy hitandrina, indrindra fa ao amin'ny Apok. 9:11, Andriamanitra dia manambara ny fampiasana “manimba” (Abaddon-Apollyon), ny Baiboly nosoratana. “*amin'ny teny hebreo sy grika*”. Ao amin'ireo soratra tany am-boalohany ihany no ahitana ny fahamarinana, voatahiry amin'ny teny hebreo, nefa nanjavona ary nosoloina ny soratra grika momba ny fifanekena vaovao. Ary teo dia tsy maintsy ekena fa ny vavaka “mitsangana” dia niseho teo amin'ireo mpino protestanta, izay nokendren'ny tenin'Andriamanitra tamin'ny “*trompetra faha-5*.” Satria, raha ny mifanohitra amin'izany, dia nitohy lava kokoa teo anivon'ny Katolika ny fivavahana mandohalika, kanefa tsy tokony ho gaga isika, satria ao amin'io fivavahana katolika io no itarihan'ny devoly ny mpanara-dia azy sy ireo niharam-boina hiankohoka eo anoloan'ny sary sokitra voararan'ny faharoa amin'ny didy folo an'Andriamanitra; didy tsy omen'ny katolika, satria amin'ny dikan-teny romana dia voafafa sy soloina.

Andininy 9: “*Fa hoy Izy tamiko: Tandremo mba tsy hanao izany! Izaho dia mpanompo namanao sy an'ny mpaminany rahalahinao sy izay mitandrina ny tenin'ity boky ity. Miankohoka-eo anatrehan'Andriamanitra.* »

Ny fahadisoana nataon'i Jaona dia natolotr'Andriamanitra ho fampitandremana natao ho an'ny olom-boafidiny: “Tandremo sao ho latsaka amin'ny fanompoan-tsampy!” izay no fototry ny fahadisoan'ireo fivavahana kristiana nolavin'Andriamanitra tao amin'i Jesosy Kristy. Nandamina an'io fisehoan-javatra io tamin'ny fomba mitovy amin'ny nandaminany ny lesona farany nataony tamin'ny baikony ny apostoliny mba hitondra ny fiadiany ho amin'ny ora nisamborana azy. Rehefa tonga ny fotoana, dia nandrara azy ireo tsy hampiasa izany izy. Nomena ny lesona ary hoy izy: “*Tandremo sao manao izany*.” Nahazo fanazavana toy izao i Jaona ao amin'io andininy io: “*Mpanompo namanao ihany aho*.” Ny “*anjely*”, anisan'izany i “*Gabriela*”, dia, tahaka ny olombelona, zavaboarin'ily Andriamanitra Mpamorona izay nandrara tao amin'ny faharoa tamin'ny didiny folo tsy hiankohoka eo anatrehan'ny zavaboariny, eo anoloan'ny sarin-javatra voasokitra, na sary hoso-doko; ny endrika rehetra azon'ily sampy. Afaka mianatra avy amin'io andininy io àry isika amin'ny fanamarihana ny fitondran-tenan'ny anjely. Eto Gabriel, ilay zavaboary any an-danitra mendrika indrindra taorian'i Mikaela, dia nandrara ny fiankohofana eo anatrehany. Etsy ankilany, Satana, amin'ny fisehoany mamitaka, amin'ny endriky ny “*Virjiny*”, dia mangataka ny hananganana tsangambato sy toeram-pivavahana mba hivavahana sy hanompoana azy... latsaka ny saron-tava manjelanjelatra.

Nilaza koa ilay anjely hoe “*ary ny an'ny mpaminany rahalahinao sy ny an'izay mitandrina ny tenin'ity boky ity*”. Eo anelanelan'io fehezan-teny io sy ny an'ny Apok. 1:3 dia manamarika ny fahasamihafan'ny vanim-potoana teo anelanelan'ny fiandohan'ny fotoana decryption, 1980, sy ny dikan-teny ankehitriny amin'ny 2020. Eo anelanelan'ireo daty roa ireo, “*izay mamaky* » nanao ny zanak'Andriamanitra hafa hizara ny fahazavana voazava ary izy ireo kosa dia niditra tao amin'ny asan'ny “*mpaminany*”. Io fampitomboana io dia ahafahan'ny

olona maro hafa antsoina koa miditra amin'ny fifidianana amin'ny alalan'ny fihainoana ny fahamarinana nambara, ary amin'ny fampiharana izany amin'ny fampiharana mivaingana.

Andininy 10: “ *Ary hoy Izy tamiko: Aza asiana tombo-kase ny tenin'ny faminaniana amin'ity boky ity. Satria efa akaiky ny fotoana.* »

Mamitaka ny hafatra satria i Jaona, izay nentin'Andriamanitra ho amin'ny vanim-potoana farany iainantsika hatramin'ny fiandohan'ny boky, araka ny Apok. 1:10. Ary koa, tsy maintsy takatsika fa ny didy tsy hamehezana ny teny ao amin'ny boky dia miantefa amiko mivantana amin'ny fotoana hamoahana tanteraka ilay boky; dia lasa “ *boky kely misokatra* ” ao amin'ny Apok. 10:5. Ary rehefa “ *vohaina* ” noho ny fanampian'Andriamanitra sy ny fanomezan-dalana avy amin'Andriamanitra, dia tsy misy intsony ny fanontaniana manidy azy amin'ny “tombo-kase”. Ary izao: “ *fa antomotra ny andro* ”; amin'ny lohataona 2021, dia misy 9 taona sisa, alohan'ny fiverenan'i Jesosy Kristy Tompo amim-boninahitra.

Kanefa, ny fanokafana voalohany ny “ *boky kely* ” dia nanomboka taorian'ny didy navoakan'ny Dan.8:14, izany hoe taorian'ny 1843 sy 1844; satria ny fahatakarana manan-danja momba ny lohahevitra momba ny fitsapam-pinoana Advantista farany indrindra dia avy amin'ny fanambarana izay nomen'i Jesosy Kristy mivantana, na ny anjeliny, an'i Ellen.G.White anabavintsika, nandritra ny fanompoany.

Andininy 11: “ *Izay tsy marina hanao ny tsy marina indray, ary izay maloto dia aoka haloto indray; ary aoka ny marina hanao ny marina, ary izay masina dia mbola hanamasina ny tenany.* »

Amin'ny vakiteny voalohany, io andininy io dia manamafy ny fidirana amin'ny fampiharana ny didy ao amin'ny Dan. 8:14. Ny fisarahan'ny Advantista nofidin'Andriamanitra teo anelanelan'ny taona 1843 sy 1844 dia manamafy ny hafatr'i “ *Sardisy* ” izay ahitantsika ny Protestanta “ *velona* ” nefa “ *maty* ” sy “ *maloto* ” ara-panahy, ary ireo mpisava lalana Advantista izay “ *mendrika ny hofotsiana* ” antsoina amin'ity andininy ity “ *fahamarinana sy fahamasinana* ”. Fa ny fanokafana ny “ *boky kely* ” dia mandroso tahaka ny “ *lalan'ny marina izay mitombo tahaka ny fiposahan'ny andro, hatramin'ny maraina ka hatramin'ny faratampony* ”. Ary tsy fantatry ny Advantista mpisava lalana fa hisy ^{fitsapana} ny finoana hanasivana azy ireo eo anelanelan'ny taona 1991 sy 1994 araka ny nambaran'ny fandinihana ny “ *trompetra faha-5* ” tamintsika. Vokatry izany dia lasa azo atao ny mamaky ity andininy ity.

Efa hifarana ny fotoana asiana tombo-kase araka ny vakintsika ao amin'ny Apok. 7:3 manao hoe: “ *Aza manisy ratsy ny tany, na ny ranomasina, na ny hazo, mandra-panisinay tombo-kase ny handrin'ny mpanompon'Andriamanitsika.* » Aiza no tokony hametrahana ny fanomezan-dalana hanimba ny tany, ny ranomasina ary ny hazo? Misy mety roa. Alohan'ny “ *trompetra fahenina* ” sa alohan'ny “ *loza fito farany* ”? Ny “ *trompetra fahenina* ” dia sazy fampitandremana fahenina nomen'Andriamanitra ny mpanota eto an-tany, dia toa mitombina amiko amin'ity tranga ity ny mitazona ny fahafahana faharoa. Satria ireo “ *loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra* ” dia ny “ *tany* ” protestanta sy ny “ *ranomasina* ” katolika no lasibatra . Andeha hojerentsika fa

ny fandranganana vokatry ny “ *trompetra fahenina* ” dia tsy misakana, fa mampanandroso ny fiovam-pon'ireo olom-boafidy voavotra tamin'ny ran'i Jesosy Kristy.

Noho izany, aorian'ny “ *trompetra fahenina* ” sy alohan'ny “ *loza fito farany* ”, ary amin'ny fotoana hampitsaharana ny famehezana izay manamarika ny fiakaran'ny fotoanan'ny fahasoavana iombonana sy ho an'ny tsirairay, dia mbola afaka mametraka ny teny avy amin'ny ity andininy ity: “ *Izay tsy marina hanao ny tsy marina indray, ary izay maloto, aoka ho voaloto indray; ary aoka ny marina hanao ny marina, ary izay masina dia mbola hanamasina ny tenany.* » Ho hitan'ny tsirairay eto ny fomba hanamafisan'ny Fanahy ato amin'ity andininy ity ny fandikan-teny tsara izay nasehoko ho an'ily andininy fototra “Advantista” dia ny Daniela 8:14: “... hohamarinina ny fahamasinana ” . Ny teny hoe “ *fahamarinana sy masina* ” dia tohanana mafy ary noho izany dia nohamafisin'Andriamanitra. Io hafatra io àry dia miandry ny fotoana hifaranan'ny fotoam-pahasoavana, fa ny fanazavana hafa dia toy izao manaraka izao. Rehefa tonga any amin'ny faran'ny boky ny Fanahy dia mikendry ny fotoana hahatongavan'ily boky voavaha tanteraka ho “ *boky kely misokatra* ” ary manomboka amin'izay fotoana izay, ny fanekena na ny fandavana azy dia hampivavaka ny “ *ny marina sy ny mandoto ny tenany.* ” ” ary ny Tompontsika dia manasa “ *ny olo-masina mba hanamasina ny tenany bebe kokoa* ”. Tsaroako indray fa ny “ *fahalotoana* ” dia nampifandraisina tamin'ny Protestanta tao amin'ny hafatra “ *Sardesy* ” . Ny Fanahy dia mikendry amin'ny teniny io Protestanta sy Advantista andrim-panjakana izay nizara ny ozonany nanomboka tamin'ny 1994, rehefa niditra tao amin'ny firaisankina ekiomenika. Noho izany, ny fanekena ny hafatra voazavan'ity boky ity dia “ *indray mandeha ihany* , fa ny farany, *dia hampivavaka ny manompo an'Andriamanitra sy ny tsy manompo Azy* ” araka ny Mal.3:18.

Noho izany dia fintiniko ny lesona ao amin'io andininy io. Voalohany, manamafy ny fisarahan'ny Advantista amin'ny Protestanta teo anelanelan'ny taona 1843 sy 1844. Amin'ny vakiteny faharoa dia mihatra amin'ny Advantista ofisialy izay niverina tamin'ny firaisankina Protestanta sy ekiomenika taorian'ny taona 1994. fahasoavana amin'ny taona 2029 alohan'ny hiverenan'i Jesosy Kristy voatondro ho fiandohan'ny lohataona izay alohan'ny 3 aprily amin'ny Paska 2030.

Mbola mitoetra ho antsika aorian'ireo fanazavana ireo ny mahatakatra fa ny antony nahatonga ny fianjeran'ny Advantista andrim-panjakana, izay nahatonga azy “ *nalao* ” an'i Jesosy Kristy tao amin'ny hafatra nalefany tany Laodikia, dia tsy ny fandavana ny hino ny fiverenany ho an'ny taona 1994, ny fandavana ny fandraisana ny anjaran'ny hazavana izay tonga hanazava ny tena fandikana ny Daniela 8:14; fahazavana nasehon'ny soratra hebreo tany am-boalohany mihitsy tamin'ny fomba tsy azo lavina. Io fahotana io dia tsy afaka manameloka afa-tsy ny Andriamanitry ny rariny izay tsy mihevitra ny meloka ho tsy manan-tsiny.

Andininy 12: " Indro, avy ***faingana*** Aho , ary eto amiko ny famaliako, mba hamaliako ny olona rehetra araka ny asany ."

Ao anatin'ny 9 taona, dia hiverina amin'ny voninahitra masina tsy hay lazaina i Jesosy. Ao amin'ny Apok. 16 ka hatramin'ny 20, dia

nambaran'Andriamanitra amintsika ny toetoetran'ny ampahany amin'ny famaliany natokana ho an'ireo mpanota katolika sy protestanta ary advantista mpikomy tsy ara-drariny sy tsy mandefitra. Natolony antsika koa ny ampahany natokana ho an'ireo Advantista voafidy izay nijanona ho mahatoky sy manaja ny teniny ara-paminaniana sy ny Sabatany masina andro fahafito, ao amin'ny Apok. 7, 14, 21 ary 22. “Hiverina amin'ny tsirairay avy ny “ famaliana ” inona no “asany ”, izay mamela toerana kely ho an'ny meloka hanamarina ny tenany eo imason'i Kristy. Lasa tsy misy ilana azy ny teny manamarin-tena satria ho tara loatra ny hanovana ny fahadisoan'ny safidy taloha.

Andininy 13: “ *Izaho no alfa sy omega, ny voalohany sy ny farany, ny fiandohana sy ny fiafarana.* »

Izay misy fiandohana dia misy fiafarany koa. Io fitsipika io dia mihatra amin'ny halavan'ny fotoana eto an-tany nomen'Andriamanitra ho an'ny fifidianana ny olom-boafidy. Teo anelanelan'ny alpha sy omega, 6000 taona no lasa. Amin'ny taona 30 amin'ny 3 Aprily, ny fahafatesan'i Jesosy Kristy amin'ny sorompanavotana an-tsitrabo dia hanamarika ny vanim-potoan'ny fiombonana kristiana nandritra ny 2000 taona; Ny lohataona 2030 dia hanamarika ny fotoanany omega amin'ny hery feno.

Fa ny alpha koa dia 1844 miaraka amin'ny omega 1994. Ary farany, ny alpha dia ho ahy sy ireo olom-boafidy farany, 1995 miaraka amin'ny omega, 2030.

Andininy 14: “ *Sambatra izay mitandrina ny didiny (fa tsy ~~sasao~~ ny ~~akanjony~~) , mba hananany fahefana amin'ny hazon'aina sy hidirana amin'ny vavahady ho ao an-tanàna!* »

ny endrika faharoan'ny “ *fahoriana lehibe* ”, izay misy fahafatesana maro be. Manjary maika àry ny hahazoana fiarovana sy fanampiana avy amin'Andriamanitra amin'ny alalan'i Jesosy Kristy. Araka ny asehon'ilay sary, dia tsy maintsy “ *mitandrina ny didiny* ” ny mpanota » ; **ny an'Andriamanitra sy ny an'i Jesosy, “ ny Zanak'ondrin'Andriamanitra ”, izay midika fa tsy maintsy miala amin'ny endrika rehetra mety ho entin'ny ota izy.** Ny fandikan-teny voasarona an'io andininy io voatahiry ao amin'ny Baibolintsika amin'izao fotoana izao dia noho ny Katolika Romana notarihan'ny Vatican. Ny sora-tanana hafa, izay tranainy indrindra, ary noho izany dia mahatoky kokoa, dia manolotra hoe: “ *Sambatra izay mitandrina ny didiny* ”. Ary satria ny ota no fandikana ny lalàna, dia voalana ny hafatra ary manolo ny fankatoavana ilaina sy tena ilaina amin'ny filazana tsotra ny maha kristiana azy. Iza no mahazo tombony amin'ilay heloka? Ho an'ireo izay hiady amin'ny Sabata mandra-pihavin'i Jesosy Kristy amim-boninahitra. Ny tena hafatra dia fintinina toy izao: “Sambatra izay mankatò ny Mpamorona azy”. Io hafatra io dia mamerina fotsiny izay voalaza ao amin'ny Apokalypsy 12:17 sy 14:12, dia ny hoe: “ *izay mitandrina ny didin'Andriamanitra sy ny finoana an'i Jesosy* ”. Ireo no mpandray ny hafatra farany nalefan'i Jesosy. I Jesosy Kristy mihitsy no mitsara ny vokatra azo, ary mitovy amin'ny fijaliana niaretany maritiora ny zavatra takiany. Ho lehibe tokoa ny valisoa ho an'ireo voafantina; hahazo ny tsy fahafatesana izy ireo, ary hiditra ny fiainana mandrakizay amin'ny alalan'ny lalan'ny Advantista asehon'ny “ *vavahady roa ambin'ny folo* ” an'ilay “ *Jerosalema vaovao* ” an'ohatra.

Andininy 15: “ *Miara-mivoaka amin’ny alika sy ny ombiasy sy ny mpijangajanga sy ny mpamono olona sy ny mpanompo sampy ary izay rehetra tia sy mandainga!* »

Iza ireo nomen’i Jesosy anarana toy izany? Io fiampangana miafina io dia mahakasika ny finoana kristiana manontolo izay nivadi-pinoana; ny finoana katolika, ny finoana protestanta maro karazana ka anisan’izany ny finoana advantista izay niditra tao anatin’ny firaisany hatramin’ny 1994; ny finoana Advantista izay notahiany be dia be tamin’ny fiandohan’ny fisiany, ary mainka fa ny amin’ireo solontenany farany noterena ho amin’ny fanoherana. Ny “ *alika* ” dia mpanompo sampy, ary indrindra indrindra, ireo milaza ho rahalahiny **sy mamadika azy**. Ity teny hoe “ *alika* ” ity dia mifanohitra amin’ny an’ny olombelona tandrefana amin’izao fotoana izao fa ny biby natao ho mariky ny tsy fivadihana, fa ho an’ny tatsinanana kosa dia sarin’ny famonoana olona. Ary eto, i Jesosy aza dia manohitra ny maha-olombelona azy ary mihevitra azy ireo ho biby tsy azo ianteherana. Ny teny hafa dia manamafy izany fitsarana izany. Nohamafisin’i Jesosy ny teny ao amin’ny Apok. 21:8 ary eto ny fanampin’ny teny hoe “ *alika* ” dia maneho ny fitsarany manokana. Taorian’ny fanehoam-pitiavana ambony nomeny ny olona, dia tsy misy zavatra mahatsiravina kokoa noho ny hamadihan’ireo izay milaza ho Azy sy ny sorona nataony.

Avy eo, i Jesosy dia niantso azy ireo ho “ *ombiasy* ” noho ny varotra nataony tamin’ny anjely ratsy, ara-panahy, izay namitaka voalohany ny finoana katolika tamin’ny fisehoan’i “Maria Virjiny”, zavatra tsy azo atao ara-baiboly. Ny fahagagana nataon’ny demonia anefa dia mitovy amin’ny nataon’ireo “ *ombiasy* ” an’i Farao teo anatrehan’i Mosesy sy Arona.

Amin’ny fiantsoana azy ireo hoe “ *tsy madio* ”, i Jesosy dia manameloka ny fanafahana ny fitondran-tena, indrindra fa ny fiaraha-miombon’antoka ara-pivavahana tsy araka ny natiora izay ataon’ny fiangonana protestanta amin’ny finoana katolika izay nomelohin’ny mpaminanin’Andriamanitra ho mpanompon’ny devoly. Izy ireo dia miteraka “toy ny zanakavavy”, ny “*fijangajangana* ” nataon’i “ *Babilôna Lehibe, renin’ny mpivaro-tena* ”, resahin’ny Apok. 17:5 .

Ny mpivadi-pinoana koa dia “ *mpamono olona* ” izay hiomana hamono ny olom-boafidin’i Jesosy raha tsy misalovana mba hisakana azy ireo amin’ny alalan’ny fiaviany be voninahitra.

Mpanompo sampy ” izy ireo , satria mahaliana kokoa ny fiainana ara-nofa fa tsy ny fiainana ara-panahy. Tsy miraharaha izy ireo rehefa manolotra azy ireo ny fahazavany Andriamanitra izay nolaviny tamim-pahasahiana tamin’ny fanaovana demonia ireo iraka marina.

Ary mba hamaranana ity andininy ity dia mamaritra hoe: “ *ary izay tia sy manao lainga!* » Amin’ny fanaovana izany, dia manameloka ireo izay mifikitra amin’ny lainga ny toetrany, hany ka tsy miraharaha tanteraka ny fahamarinana izy ireo. Ny tsiro sy loko no voalaza fa tsy azo resahina; toy izany koa ny fitiavana ny fahamarinana na ny lainga. Ho an’ny mandrakizay anefa, Andriamanitra dia mifidy, amin’ireo zavaboariny izay ateraky ny fananan’olombelona, amin’ireo izay manana izany fitiavana ny fahamarinana izany.

Mahatsiravina ny vokatra farany amin’ny drafitry ny famonjen’Andriamanitra. Voaroaka, nisesy, ireo mpanota tsy nibebaka efa

nihamafy, ny firaisankina jiosy tsy mino fahiny, ny finoana katolika papaly romanina maharikoriko, ny finoana ortodoksa fanompoan-tsampy, ny finoana protestanta kalvinista, ary farany, ny finoana advantista andrim-panjakana, ilay niharam-boina farany tamin'ny fanahin'ny fomban-drazana izay samy nankasitraka ny teo aloha.

Ny hafatra "Advantista" dia nisy vokany nahafaty, voalohany, ho an'ny Jiosy, izay lavo noho ny fandavany ny tsy hino ny **fiavian'ny Mesia voalohany** nambara ao amin'ny Dan. 9:24 ka hatramin'ny 27. Faharoa, ireo Kristiana noroahin'i Jesosy izay samy nandray anjara avokoa. ny fanamelohana noho ny fanehoana tsy fahalianana amin'ny hafatra "Advantista" farany izay manambara **ny fiaviany fanindroany** . Mahafaty azy ireo ny tsy fitiavany ny fahamarinany. Amin'ny 2020, ireo fivavahana ofisialy lehibe ireo dia samy mizara ity hafatra mahatsiravina ity izay nolazain'i Jesosy tamin'ny 1843 ho an'ny Protestanta tamin'ny vanim-potoana " *Sardisy* " ao amin'ny Apok. 3: 1: " *Voalaza fa velona ianao, nefa maty* " .

Andininy 16: “ *Izaho Jesosy dia naniraka ny anjeliko hanambara aminareo izany zavatra izany any am-piangonana. Izaho no Solofo sy taranak'i Davida, ilay kintana maraina mampiratra.* »

Naniraka ny anjely Gabriela ho any amin'i Jaona i Jesosy, ary tamin'ny alalan'i Jaona ho antsika mpanompony mahatoky amin'ny andro farany. Satria amin'izao andro izao ihany no ahafahantsika mahazo ny hafatra ambarany amin'ny mpanompony sy ny mpianany tamin'ny vanim-potoana fito na ny Fivoriambe fito, io hafatra voazava tsara io. Jesosy dia nanaisotra ny fisalasalana momba ny fanoharana ara-panoharana momba ny Apo.5: “ *ny fakan'i Davida sy ny taranak'i Davida* ”. Hoy koa izy: “ *ilay kintana maraina mampiratra* ”. Io kintana io dia ny masoandro fa famantarana ihany no ambarany aminy. Satria, tsy mahatsiaro tena, ireo olona tso-po tia an'i Jesosy Kristy noho ny sorona nataony dia manaja ny masoandrantsika, io kintana io no nataon'ny mpanompo sampy ho andriamanitra. Raha maro no tsy mahafantatra izany, dia olona maro, na dia efa nahazo fahazavana momba ny lohahevitra aza, dia tsy vonona, ary tsy afaka mahatakatra ny maha-zava-dehibe io asa fanompoan-tsampy mpanompo sampy io. Ny olombelona dia tsy maintsy manadino ny tenany, mba hametraka ny tenany eo amin'ny toeran'Andriamanitra izay mahatsapa zavatra hafa dia hafa noho ny zava-misy fa ny sainy dia efa nanaraka ny asan'ny olombelona efa ho 6000 taona. Izy io dia mamaritra ny hetsika tsirairay amin'izay tena asehony; izay tsy ho an'ny lehilahy izay manana ny fiainany fohy indrindra amin'ny fanomezana fahafahampo ny faniriany, indrindra fa ny ara-nofy sy ny eto an-tany, fa izany koa no an'ireo izay ara-panahy sy tena mpivavaka ary mijanona ho voasakana noho ny fanajana ny fomban-drazana.

Tamin'ny fiafaran'ny hafatr'i *Tyatira* , dia hoy ny Fanahy tamin'i “ *izay maharesy* ”: “ *Ary homeko azy ny kintan'ny maraina* ”. Eto i Jesosy dia mampiseho ny tenany ho “*kintana maraina* ”. Ny mpandresy ary dia hahazo an'i Jesosy sy miaraka aminy ny fahazavan'aina rehetra izay misy loharano ao aminy. Ny fampahatsiahivana an'io teny io dia manolotra ny sain'ireo “Advantista” marina farany amin'ireto andininy ao amin'ny 1 Pt. 2:19-20-21 ireto: “ *Ary ny teny faminaniana dia azo antoka kokoa, izay tokony handoavanareo azy.*

mitandrema, tahaka ny jiro mahazava ao amin'ny fitoerana maizimaizina, mandra-pahazavan'ny andro, ka miposaka ao am-ponareo ny fitarik'andro; satria fantatrareo aloha fa tsy misy faminaniana ao amin'ny Soratra Masina azo anazavana manokana, satria tsy araka ny sitrapon'ny olona no nahatongavan'ny faminaniana, fa avy amin'ny Fanahy Masina no nitenenan'ny olona avy tamin'Andriamanitra. »Tsy afaka niteny tsara kokoa izahay. Rehefa avy nandre ireo teny ireo ilay olom-boafidy dia manova azy ireo ho asa izay nosaintsainin'i Jesosy Kristy.

Andininy 17: “ *Ary hoy ny Fanahy sy ny ampakarina: Avia. Ary aoka izay mandre hanao hoe: Avia. Ary aoka ho avy izay mangetaheta; na iza na iza maniry, aoka izy hisotro maimaimpoana amin'ny ranon'aina .*”

Hatramin'ny niandohan'ny fanompoany teto an-tany, dia nanomboka izao antso izao i Jesosy: “ *Avia* ”. Saingy amin'ny fakana ny sarin'ny “ *hetaheta* ” dia fantany fa izay tsy “ *mangetaheta* ” dia tsy ho avy hisotro. Ny antsony ihany no hohenin'ireo izay “ *mangetaheta* ” an'ity fiainana mandrakizay ity, izay atolony antsika amin'ny alalan'ny fahasovany irery ihany ny fahamarinany tonga lafatra, ho fotoana faharoa. Jesosy irery ihany no nandoa ny vidiny; noho izany dia atolony “ *maimaim-poana* ”. Tsy misy “indulgence” katolika na avy amin'Andriamanitra mamela azy ho azo amin'ny vola. Ity antso iraisam-pirenena ity dia manomana fivoriana'ny olom-boafidy avy amin'ny firenena rehetra sy ny fiaviana rehetra. Ny antso hoe “ *Avia* ” no lasa fanalahidin'ity vondron'ny olom-boafidy ity izay hoforonin'ny fitsapana ny finoana amin'ny andro farany. Saingy, hiaina ny fitsapana miparitaka eto an-tany izy ireo ary vao tafaray indray rehefa miverina amin'ny voninahiny i Jesosy Kristy mba hanala azy ireo amin'ny tanin'ny fahotana.

Andininy 18 : “ *Lazaiko amin'izay rehetra mandre ny tenin'ny faminaniana amin'ity boky ity: Raha misy manampy izany, dia hokapohin'Andriamanitra amin'ny loza voalaza eto amin'ity boky ity izy; »*

Tsy boky ara-baiboly tsotra ny Apokalypsy. Asa soratra voafaritry ny soratra masina amin'ny fiteny ara-baiboly izy io, izay azon'ireo izay mikaroka ny Baiboly manontolo hatramin'ny voalohany ka hatramin'ny farany. Lasa mahazatra ny fomba fiteny amin'ny alalan'ny famakiana miverimberina. Ary ny “konkordansa ara-Baiboly” dia ahafahana mahita teny mitovy amin'izany. Noho ny tena marimarina kokoa anefa, dia nampitandremana ny mpandika teny sy ny mpandika teny hoe: “ *Raha misy manampy izany, dia hokapohin'Andriamanitra amin'ny loza voalaza ato amin'ity boky ity izy .*

Andininy 19: “ *Ary raha misy manaisotra zavatra amin'ny teny amin'ny bokin'ity faminaniana ity, dia hesorin'Andriamanitra ny anjarany amin'ny hazon'aina sy ny tanàna masina, izay voalaza eto amin'ity boky ity. »*

Noho izany antony izany ihany, dia mandrahona an'izay rehetra “ *manaisotra na inona na inona amin'ny tenin'ny bokin'ity faminaniana ity* ” Andriamanitra. Nampitandremana koa izay rehetra misedra izany loza izany: “ *Horinganin'Andriamanitra ny anjarany amin'ny hazon'aina sy ny tanàna masina, izay voalaza ato amin'ity boky ity .*” Ny fiovana voamarika noho izany dia hisy vokany mahatsiravina ho an'ireo izay nanao izany.

Misarika ny sainao ho amin'ity lesona ity aho. Raha sazia'i Jesosy Kristy amin'ireo fomba roa henjana ireo ny fanovana an'io boky misy fehezan-dalàna tsy takatry ny saina io, inona no ho azon'ireo izay mandà ny hafatra voadika azo takarina tsara ?

Manana antony marim-pototra hanehoana mazava tsara an'io fampitandremana io Andriamanitra, satria io Apokalypsy io, izay teny nofidiny, dia mitovy lanja amin'ny soratra ao amin'ny “didiny folo” “voasokitra amin'ny rantsantanany eo amin'ny takela-bato” . Ankehitriny, ao amin'ny Dan.7:25, dia naminany izy fa “ *hiova* ” sy ny “ *andro* ” ny “ *lalàny* ” mpanjaka . Tanteraka io hetsika io, araka ny efa hitantsika, tamin'ny alalan'ny fahefana romana, nifandimby tamin'ny emperora tamin'ny taona 321, avy eo tamin'ny papa, tamin'ny taona 538. Io fihetsika izay noheveriny ho “ *avonavona* ” io dia hosazina amin'ny fahafatesana, ary Andriamanitra dia mananatra antsika mba tsy hanan-janaka. mankany amin'ny faminiana, io karazana fahadisoana io izay melohin'izy ireo mafy.

Ny asan'Andriamanitra dia mitoetra ho asany na inona na inona fotoana anatanterahana izany. Tsy azo atao ny mamaritra ny faminiana raha tsy misy ny fitarihany. Midika izany fa mitovy ny sandany amin'ny encryption ny asa decryption. Koa aoka ho fantatrao fa ity asa izay anehoana mazava ny fisainan'Andriamanitra ity dia “ *fahamasinana* ” avo dia avo. Izany no “ *fijoroana ho vavolombelona momba an'i Jesosy* ” faratampony izay ambaran'Andriamanitra amin'ireo mpanompony Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito farany izay mpanohitra azy; ary miaraka amin'izay koa, miaraka amin'ny fampiharana ny tena Sabata Sabata, dia amin'ny 2021, izany no “ *fahamasinana voamarina* ” farany voalahatra hatramin'ny niantombohan'ny didy navoakan'ny Dan. 8:14 tamin'ny 1843.

Andininy 20: “ *Hoy Ilay manambara izany zavatra izany: Eny, avy faingana Aho. Amena! Avia, Jesosy Tompo ô!* »

Noho izy io mirakitra ny teny farany nolazain'i Jesosy Kristy tamin'ny mpianany, dia tena masina tokoa io bokin'ny Apokalypsy io. Ao Aminy no ahitantsika ny mitovy amin'ny vato fisaka misy ny lalàna, voasokitra tamin'ny rantsantan'Andriamanitra ary nomena an'i Mosesy. Mijoro ho vavolombelona i Jesoa; iza no ho sahy hanohitra an'io fanamarinan'Andriamanitra io? Voambara ny zavatra rehetra, efa voambara ny zavatra rehetra, tsy misy holazainy afa-tsy hoe: “ Eny, avy faingana Aho ”. Ny hoe “ *Eny* ” tsotra izay mahatafiditra ny maha-Andriamanitra azy manontolo, dia midika fa azo antoka ny fiaviany satria nohavaoziny ny fampanantenany hoe: “ *Ho avy faingana Aho* ”; a “ avy hatrany » daty izay mitondra ny heviny feno: amin'ny lohataonan'ny 2030. Ary nanamafy ny fanambarany izy tamin'ny filazana hoe “ *Amena* ”; izay midika hoe: “Amin'ny fahamarinana”.

Iza àry no miteny hoe: “ *Avia, Jesosy Tompo* ”? Araka ny andininy faha-17 amin'ity toko ity, dia “ *ny Fanahy sy ny ampakarina* ” izy ireo.

Andininy 21: “ *Ho amin'ny olona masina rehetra anie ny fahasoavan'i Jesosy Tompo!* »

Ity andininy farany amin'ny Apokalypsy ity dia mamarana ny boky amin'ny alalan'ny fifohazana “ *ny fahasoavan'i Jesosy Tompo* ”. Lohahevitra izay

matetika nanohitra ny lalàna tamin'ny fiandohan'ny Antenimierampirenena. Tamin'izany fotoana izany, ny fahasoavana dia nampiharina tamin'ny lalàna tamin'ireo izay nandà ny fanoloran'i Kristy. Ny lovan'ny Jiosy ny lalàna dia midika fa tamin'ny alalan'izy io ihany no nahitany ny rariny avy amin'Andriamanitra. Tsy te hanaisotra azy ireo tsy hankatò ny lalàna i Jesosy, fa tonga kosa izy mba “ **hanatanteraka** ” izay naminanian'ny sorona biby taminy. Izany no nilazany ao amin'ny Mat.5:17 hoe: “ *Aza ataonareo fa tonga Aho handrava ny lalàna na ny mpaminany; tsy tonga Aho handrava, fa hanatanteraka* . ”

Ny tena mahagaga dia ny mandre ny kristiana manohitra ny lalàna sy ny fahasoavana. Satria, araka ny fanazavan'ny apostoly Paoly, dia natao hanampiana ny olona hanatanteraka ny lalàna ny fahasoavana, ka hatramin'ny nambaran'i Jesosy ao amin'ny Jaona 15:5 : “*Izaho no voaloboka, ianareo no sampany. Izay miray amiko **ka mitoetra ao aminy dia** mamoa be, fa raha misaraka amiko kosa hianareo, dia tsy mahay manao na inona na inona .*” Inona no atao hoe “ *atao* ” no resahiny ary inona izany “ *vokatra* ” izany? Ny fanajana ny lalàna izay mahatonga ny fahasoavany ho tanteraka noho ny fanampiany ao amin'ny Fanahy Masina.

Ho naniry sy hahasoa raha “ *ny fahasoavan'i Jesosy Tompo* ” ary afaka niasa “ *tamin'ny rehetra* ”; fa io andinin-teny diso io dia manambara faniriana tsy azo tanterahina fotsiny. Aoka isika samy hanantena sahady fa ho maro be ireo; betsaka araka izay azo atao; Mendrika izany ilay Andriamanitsika mendripiderana, Mpamorona sy Mpamonjy; tena mendrika izany izy. Amin'ny famaritana ny “ *miaraka amin'ny olo-masina rehetra* ”, ny lahatsoratra tany am-boalohany dia manaisotra izay tsy mazava; Ny fahasoavan'ny Tompo dia afaka mandray soa ho azy ireo irery ihany, dia ireo “ *izay nohamasininy tamin'ny fahamarinany* ” (Jaona 17:17). Ary ho an'ireo izay mieritreritra ny hahazo ny fiainana mandrakizay amin'ny alalan'ny fandehanana amin'ilay lalana notakian'i Jesosy Kristy, dia mampahatsiahy anareo aho fa eo anelanelan'ny “ *lalana* ” sy ny “ *fiainana* ”, dia misy ny “ *fahamarinana* ” tena ilaina, araka ny Jaona 14:6. Tsy manafintohina ireo mpikomy izay mitaky ny fitahian'io andininy io, hatramin'ny taona 1843, ny fahasoavan'ny Tompo dia tsy nahasoa afa-tsy ireo izay nohamasininy tamin'ny famerenana ny fitsaharan'ny Sabatany masina tamin'ny Sabotsy. Io fihetsika io izay mifandray amin'ny fijoroana ho vavolombelona momba ny fitiavana ny “ *fahamarinana* ” no mahatonga ny olom-boafidy ho mendrika ny fahasoavana resahina. Noho izany dia tsy azo atokana ho an'ny “rehetra” ny fahasoavana. Mitandrema àry amin'ny fandikan-tenin'ny Baiboly ratsy sy mamitaka, izay mitarika ho amin'ny fahadisoam-panantenana farany mahatsiravina ho an'ireo izay miantehitra amin'izany noho ny loza mahazo azy!

Ny Fanambaran'Andriamanitra naseho tao amin'ity asa ity dia nanamafy ireo lesona nambara mialoha tao amin'ny tantaran'ny Genesisy, izay tena zava-dehibe izay azontsika voamarika. Amin'ny faran'ity asa ity dia toa ilaina ny mitadidy ireo lesona lehibe ireo. Rariny izany ary tiako marihina koa fa eto amin'izao tontolo izao ankehitriny, ny finoana Kristiana dia aseho amin'ny endrika mivilivily noho ny lova ara-kolontsainan'ny Katolika Romana. Ny fahamarinana notakian'Andriamanitra dia nitoetra tao amin'ny toe-javatra tsotra sy lojika

azon'ireo apostolin'i Jesosy Kristy voalohany, saingy io fahatsorana matetika tsy noraharahiana io dia lasa sarotra ho an'ny tsy mahalala, noho ny toetrany vitsy an'isa. Eny tokoa, mba hamantarana ireo Olomasin'i Jesoa Kristy amin'ny Andro Farany any aoriana sy ny rafitra ara-panahin'ny Apokalipsy dia tena ilaina ny didy ao amin'ny Daniela 8:14. Mba hamantarana an'io didy io anefa, dia tena ilaina koa ny fianarana ny bokin'i Daniela manontolo sy ny famaritana ny faminaniany. Ireo zavatra ireo dia takatra, ny Apokalipsy dia manambara ny tsiambaratelonny amintsika. Ireo fandinihana ilaina ireo dia manazava ny fahasarotana atrehantsika rehefa miezaka mandresy lahatra an'ilay lehilahy tsy mpino amin'izao androntsika izao isika any amin'ny Tandrefana, indrindra fa any Frantsa.

Jesosy dia nilaza fa tsy misy olona afaka manatona Azy afa-tsy ny Ray izay mitarika azy ary Izy koa dia nilaza, momba ny olom-boafidiny, fa tsy maintsy ateraky ny rano sy ny Fanahy izy ireo. Ireo fampianarana roa ireo dia mifameno dia midika fa fantatr'Andriamanitra ny toetra ara-panahin'ny olom-boafidiny eo anivon'ny zavaboariny rehetra. Noho izany, ny tsirairay amin'izy ireo dia hanao fihetsika araka ny toetrany; koa ireo izay manana fitsarana antendrony tsara momba ny Sabata izay efa fanaon'ny Jiosy dia hanaiky tsy misy fahasarotana be loatra ny fanambarana ara-paminaniana izay mampiseho fa takin'Andriamanitra hatramin'ny 1843. hahita antony tsara hanamarinana ny fandavany izy. Ny fahatakarana io fotopoto-pitsipika io dia miaro antsika tsy ho diso fanantenana amin'ireo izay atolotsika ny fahamarinan'i Kristy. Amin'ny fampiharihariana ny fahamarinan'ny fisainan'Andriamanitra, ilay faminanihana dia manome ny heriny rehetra ho an'ny "*Filazantsara mandrakizay*" fa ny mpianatr'i Jesosy dia tsy maintsy "*mampianatra ny firenena hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao*".

Ireo "bibidia" ao amin'ny Apokalipsy

Niseho araka ny vanim-potoana sy nisesy ny fahavalon'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny araka ny endrik'ireo "*bibidia*".

Ny voalohany dia manondro an'i Roma mpanjaka sarin'ilay "*dragona manana tandroka folo sy loha fito manao diadema*", ao amin'ny Apok. 12:3; "*Nikolaita*" ao amin'ny Apok. 2:6; "*ny devoly*" ao amin'ny Apok. 2:10.

Ny faharoa dia mahakasika an'i Roma katolika papaly izay nasehon'ilay "*bibidia niakatra avy tamin'ny ranomasina, manana tandroka folo manao diadema sy loha fito*" ao amin'ny Apok. 13:1; "*ny seza fiandrianan'i Satana*" ao amin'ny Apok. 2:13; "*ilay vehivavy Jezebela*" ao amin'ny Apok. 2:20; "*ny volana voaloton'ny rà*" ao amin'ny Apok. 6:12; "*nitsoka ny fahatelo*" tamin'ny "*trompetra fahefatra*" ao amin'ny Apok. 8:12; "*ny ranomasina*" ao amin'ny Apok. 10:2; "*ny bararata tahaka ny tsorakazo*" ao amin'ny Apok. 11:1; "*ny rambon'ilay dragona*" ao amin'ny Apok. 12:4; "*ny menarana*" ao amin'ny Apok. 12:14; ary "*dragona*" ao amin'ny andininy faha-13, 16 ary 17; "*Babylona lehibe*" ao amin'ny Apok. 14:8 sy 17:5.

Ny fahatelo dia mikendry ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera frantsay, sarin'ilay "*bibidia miakatra avy any amin'ny lavaka mangitsokitsoka*" ao amin'ny Apok. 11:7; ny "*fahoriana lehibe*" ao amin'ny Apok. 2:22; ny "*trompetra fahefatra*" ao amin'ny Apok. 8:12; "*ny vava mitelina ny ony*" izay

maneho ny Katolika, ao amin'ny Apok. 12:16. Izany dia mahakasika ny endrika voalohany amin'ny “ *loza faharoa* ” voalaza ao amin'ny Apok. 11:14. Ny endriny faharoa dia hotanterahina amin'ny alalan'ny “ *trompetra fahenina* ” ao amin'ny Apo.9:13, araka ny Apo.8:13 eo ambanin'ny lohateny hoe “ *Loza faharoa* ”, eo anelanelan'ny 7 Martsa 2021 sy 2029, eo ambanin'ny lafiny tena misy ny Tontolo iray. Ady III nifarana tamin'ny ady nokleary. Ny fandripahana ny olombelona izay manafoana ny tany (*ny lavaka mangitsokitsoka*) no mampifandray ny “ *trompetra fahefatra sy fahenina* ”. Hita ao amin'ny Dan. 11:40 ka hatramin'ny 45 ny tsipiriany momba ny fivoaran'io ady io.

Ny “ *bibidia* ” fahefatra dia manondro ny finoana protestanta sy ny finoana katolika, mpiara-dia aminy, amin'ny fitsapana farany ny finoana teo amin'ny tantara teto an-tany. “ *Niakatra avy tamin'ny tany* ” izy, ao amin'ny Apok. 13:11; izay midika fa izy no tena, nivoaka avy amin'ny finoana katolika asehon'ny “ *ranomasina* ”. Amin'ny ankapobeny, ny vanim-potoan'ny Reformasiona dia nanangana fivavahana protestanta, misy lafin-javatra maro, voamariky ny fivadiham-pinoana, mijoro ho vavolombelona amin'ny asan'i John Calvin, ny toetra tia ady, masiaka, lozabe ary manenjika. Ny fampidirana ny didy ao amin'ny Dan. 8:14 dia nanameloka izany maneran-tany nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 1843.

Ny finoana Advantista andrim-panjakana, izay nipoitra velona tamin'ny fisedrana ny finoana protestanta tamin'ny 1843-1844, dia nihemotra ary niverina tamin'ny toeran'ny finoana protestanta sy ny ozonany avy amin'Andriamanitra nanomboka tamin'ny fararano tamin'ny 1994; izany dia noho ny fandavana ofisialy ny fahazavana ara-paminaniana nambara tamin'ity asa ity nanomboka tamin'ny 1991. Io fahafatesana ara-panahy amin'ny endrika andrim-panjakana io dia nambara mialoha ao amin'ny Apok. 3:16 hoe: “Haloako amin'ny vavako hianareo ”.

Eo anoloantsika ny fahatanterahan'ny faminaniana farany, ary hosedraina ny finoan'ny tsirairay. Ho fantatry ny Tompo Jesoa Kristy, eo anivon'ny olombelona rehetra, ireo izay Azy, ireo izay mandray ny fanambarany tena manan-danja, ny vokatry ny fitiavan'Andriamanitra, amim-pifaliana sy amim-pahatokiana feno fankasitrahana.

Amin'ny ora hanaovana ny safidy farany, ny olom-boafidy dia hiavaka amin'ny fahafantaran'izy ireo ny antony mahatonga ny fahalavoana, ny Fanambaran'Andriamanitra, araka izany, no hampiavaka ny voavonjy sy ny very izay nanomboka tamin'ny vanim-potoan'ny apostoly “Efesiana”, ao amin'ny Apo . 2:5, hoy Andriamanitra: “ *Koa tsarovy izay nitoeranao fony tsy mbola lavo* ”; ary tamin'ny 1843, tamin'ny vanim-potoana “ *Sardisy* ”, dia hoy koa izy tamin'ny Protestanta, ao amin'ny Apok. 3:3: “ *Tsarovy ny amin'ny nandraisanareo sy ny nandrenesanareo; ary mitandrema ka mibebaha* ”; izany dia miitatra amin'ireo Advantista lavo nanomboka tamin'ny 1994, izay na dia mpitandrina ny Sabata aza, dia mandray avy amin'i Jesosy izao hafatr'i Apok. 3:19 izao: “ *Izaho no mananatra sy mamaly izay rehetra tiako; koa mazotoa ary mibebaha* .

Teo am-panomanana an'io Apokalypsy ara-paminaniana io, ilay Andriamanitra Mpamorona, izay nihaona tamin'ny tenan'i Jesosy Kristy, dia nametraka ny tenany ho tanjona ny hamela ny olom-boafidiny hamantatra mazava

ny fahavalony; vita ny zavatra ary tanteraka ny fikasan'Andriamanitra. Noho izany dia lasa “Ampakarina voaomana ho amin’ny Fanasan’ny Fanambadian’ny Zanak’ondry”. “Notafiny rongony fotsy madinika izy, izay asa marina ataon’ny olona masina” ao amin’ny Apok. 19:7. Ianareo izay namaky ny votoatin’ity asa ity, raha manana fahafahana sy fitahiana ho anisan’izy ireo ianao, dia “*miomàna hihaona amin’Andriamanitrao*” (Amosa 4:12), araka ny fahamarinany!

Na dia efa vita tanteraka aza ny famaritana ireo faminaniana mystery ao amin’ny Daniela sy ny Apokalypsy, ary efa fantatsika ankehitriny ny fotoana tena fiverenan’i Kristy, dia mamela fisalasalana somary mampahory koa ity fanontaniana avy amin’i Jesosy Kristy voalaza ao amin’ny Lioka 18:8 ity: “Lazaiko aminareo fa *Izy hitondra ny rariny ho azy ireo faingana. Fa rehefa tonga ny Zanak’olona, moa hahita finoana etỳ an-tany va Izy?*”. Satria ny fahamaroan’ny fahalalana ara-tsaina ny fahamarinana dia tsy afaka manonitra ny fahalemen’ny toetran’io finoana io. Ny maha-olombelona izay hiatrika ny fiverenan’i Jesosy Kristy dia nivoatra tao anatin’ny toe-piainana mety ho an’ny karazana fitiavan-tena rehetra. Ny fahombiazan’ny tsirairay dia lasa tanjona hotratrarina na amin’ny fomba ahoana na amin’ny fomba ahoana, na dia amin’ny famotehana ny mpiara-belona aza, ary izany mandritra ny fe-potoana lava nanjakan’ny fandriampahalemana maneran-tany nandritra ny 70 taona mahery. Rehefa fantatsika fa ny soatoavina any an-danitra natolotr’i Jesosy Kristy dia mifanohitra tanteraka amin’ity fitsipika amin’izao androntsika izao, ny fanontaniany dia toa marim-pototra amin’ny fomba mampalahelo, satria mety ho an’ny olona izay nino ny tenany ho "voafidy", fa hijanona mandritra ny fotoana lava. ny fahoriany amin’ireo "voantso"; satria Jesosy dia tsy ho hitan’izy ireo ny toetran’ny finoana takina mba ho mendrika ny fahasoavany.

Ny soratra mahafaty fa ny Fanahy no mahavelona

Ity toko farany ity dia mameno ny famaritana ny Apokalypsy. Eny tokoa, vao avy nanolotra ny fehezan-dalàna ara-Baiboly izay ahafahana mamantatra ireo marika ampiasain’Andriamanitra ao amin’ny faminaniany aho, kanefa na dia ny

hanambara ny fitakiana ny fiverenan'ny Sabata nanomboka tamin'ny 1843-1844 aza no tanjon'izy ireo, dia tsy miseho ny teny hoe sabata. indray mandeha ihany ao amin'ireo andinin-teny ara-paminanian'i Daniela na Apokalypsy ireo. Soso-kevitra foana fa tsy voatonona mazava. Ny antony tsy hanononana azy io mazava dia satria ny fampiharana ny Sabata dia fitsipika fototra amin'ny finoana kristiana apôstôly, satria ny rehetra dia afaka mahita fa ny lohahevitra momba ny Sabata dia tsy resaka fifandirana na oviana na oviana teo amin'ny Jiosy sy ny apostoly voalohany, mpianatr'i Kristy. Jesoa Kristy. Tsy nitsahatra nanafika azy anefa ny devoly, namporisika ny Jiosy "handoto" azy aloha, ary avy eo ny Kristianina, tamin'ny fanaovana azy "tsy hiraharaha" tanteraka. Mba hahatratrarana izany vokatra izany, dia nantana ny fandikan-teny diso tamin'ireo lahatsoratra tany am-boalohany izay nilaza azy izy. Ary koa, ity fanehoana ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra ity dia tsy ho tanteraka raha tsy misy ny fanamelohana ireo asa ratsy maharikoriko ireo, izay iharan'izany, voalohany, dia Andriamanitra ao amin'i Jesoa Kristy, avy eo ireo izay azon'ny fahafatesan'ny sorompanavotany afaka nanolotra ny fiainana mandrakizay.

Hamafisiko eo anatrehan'Andriamanitra fa **tsy misy** andinin-teny mampianatra ny fiovan'ny toeran'ny Sabata amin'ny alalan'ny fahefatra amin'ny didy folo ao amin'ny bokin'ny fanekempihavanana taloha sy vaovao, izany hoe ny Baiboly manontolo; koa, nohamasinin'Andriamanitra hatramin'ny niandohan'ny namoronany ny tontolontsika eto an-tany.

Nanomboka tamin'ny fivadiham-pinoana protestanta noho ny fampiharana ny didy ao amin'ny Daniela 8:14, tamin'ny lohataonan'ny taona 1843 ka hatramin'izao, dia mahafaty ny famakiana Baiboly. Marihiko fa tsy ny Baiboly no minia mamono, fa ny fampiasana azy io dia mifototra amin'ny fahadisoan'ny fandikan-teny izay hita ao amin'ny dikan-teny nadika tamin'ny soratra " Hebreo sy Grika " tany am-boalohany; fa ambonin'ny zava-drehetra dia olana ihany koa noho ny fandikana ratsy. Andriamanitra mihitsy no manamarina izany zavatra izany, amin'ny sary, ao amin'ny Apok. 9:11: " Ary nanana ny anjelin'ny lavaka tsy hita noanoa izy ireo, izay atao amin'ny teny hebreo hoe Abadona, ary amin'ny teny grika hoe Apolyona. ". Tsaroako eto ilay hafatra miafina ao amin'io andininy io: " Abbadona sy Apolyona " dia midika hoe " amin'ny teny hebreo sy grika ": Mpandringana. " Ny anjelin'ny lavaka tsy hita noanoa " dia manimba ny finoana amin'ny fampiasana ny " vavolombelona roa " ao amin'ny Baiboly ao amin'ny Apok. 11:3.

Ary koa, nanomboka tamin'ny 1843, ireo mpino sandoka dia nanao fahadisoana roa teo amin'ny famakiana ny fijoroana ho vavolombelona arantantara ao amin'ny Baiboly. Ny voalohany dia ny nanome lanja bebe kokoa ny nahaterahan'i Jesosy Kristy noho ny fahafatesany ary ny faharoa dia manamafy izany fahadisoana izany, amin'ny fanomezana lanja kokoa ny fitsanganany amin'ny maty noho ny fahafatesany. Io fahadisoana roa sosona io dia mijoro ho vavolombelona manohitra azy ireo, satria ny fanehoana ny fitiavan'Andriamanitra ny zavaboariny dia miankina indrindra amin'ny fanapahan-keviny an-tsitraro hanome, ao amin'i Kristy, ny ainy ho fanavotana ny olom-boafidiny. Ny fanaovana laharam-pahamehana ny fitsanganany i Jesosy tamin'ny maty dia ny

fanodinkodinana ny tetik'asa famonjen'Andriamanitra, ary izany dia mitondra ho an'ireo meloka ny vokatry ny fanapahana ny tenany hiala aminy sy ny fanitsakitsahana ny fiombonany masina sy marina ary tsara. Ny fandresen'i Kristy dia miankina amin'ny fanekenany ny fahafatesany, ny fitsanganany amin'ny maty dia vokatry ny fahatanterahan'Andriamanitra fotsiny ihany.

Kolosiana 2:16-17 : “ *Koa aza avela hisy hitsara anareo ny amin'ny fihinanana, na ny fisotroana, na ny andro firavoravoana, na ny voaloham-bolana, na ny sabata: aloky ny zavatra ho avy ireo, fa ny tena dia ao amin'i Kristy.* »

Ampiasaina matetika io andininy io mba hanamarinana ny fampitsaharana ny fanao isan-kerinandro “ *Sabata* ”. Antony roa no manameloka io safidy io. Ny voalohany dia ny hoe ny teny hoe “ *Sabata* ” dia manondro ireo “ *Sabata* ” ateraky ny “ *fety* ” ara-pivavahana isan-taona izay notendren'Andriamanitra ao amin'ny Levitikosy 23. Ireo dia “ *Sabata* ” mihetsika izay apetraka eo am-piandohana ary indraindray any amin'ny farany mandritra ny “ *fety ara-pivavahana.* ”. Ny fitenenana hoe “ *aza manao tao-zavatra akory ianareo amin'izany andro izany* ”. Tsy misy ifandraisany amin'ny “ *Sabata* ” isan-kerinandro izy ireo afa-tsy ny anarany hoe “ *Sabata* ” izay midika hoe “mitsahatra, mitsahatra” ary miseho voalohany ao amin'ny Gen.2:2: “ *Nitsahatra Andriamanitra* ”. Tsara homarihina koa fa ny teny hoe “ *Sabata* ” resahina ao amin'ny soratra hebreo ao amin'ny didy fahefatra dia tsy hita ao amin'ny fandikan-teny *L*. Avy amin'ny matoanteny voatonona ao amin'ny Gen.2:2 anefa izy io: “ *Fitsaharana* ” na “ *Sabata* ” izay voalaza mazava ao amin'ny Baiboly JNDarby.

Ny antony faharoa dia izao: Nilaza i Paoly momba ny “ *andro firavoravoana sy ny sabata* ” fa “ *aloky ny zavatra ho avy* ” izy ireo, izany hoe ireo zavatra maminany ny zava-misy efa nisy na mbola hisy. Raha heverina fa ny “ *Sabata andro fahafito* ” no resahina ao amin'io andininy io, dia mbola misy “ *aloka ho avy* ” mandra-pahatongan'ny arivo taona fahafito izay maminany. Ny fahafatesan'i Jesoa Kristy dia nanambara ny dikan'ny “ *Sabata andro fahafito* ” izay maminany, noho ny fandreseny ny ota sy ny fahafatesana, ny “ *arivo taona* ” selestialy izay hitsarana ny olom-boafidiny izay lavo eto an-tany sy ny maty any an-danitra.

Ao amin'io andininy io, “ *ny andro firavoravoana sy ny voaloham-bolana* ” ary ny “ *sabatany* ” dia nampifandraisina tamin'ny fisian'ny endrika nasionalin'ny Isiraely fanekena taloha. Tamin'ny fanorenana, tamin'ny alalan'ny fahafatesany, ny fanekena vaovao, dia nataon'i Jesosy Kristy ho zava-poana ireo zavatra ara-paminaniana ireo; tsy maintsy nitsahatra sy nanjavona toy ny “ *aloka* ” izy ireo talohan'ny nahatanterahan'ny fanompoany teto an-tany. Raha mbola miandry ny fiavian'ny arivo taona fahafito ny “ *Sabata* ” isan-kerinandro mba hihaona amin'ny tena zava-misy nambarany, ka tsy hahasoa azy intsony.

Niresaka momba ny “ *mihinana sy misotro* ” koa i Paoly. Amin'ny mahampanompo mahatoky azy, dia fantany fa Andriamanitra no nilaza ireo zavatra ireo ao amin'ny Levitikosy 11 sy Deoteronomia 14 izay nametrahanany ny sakafy madio azo atao sy ny sakafy maloto voarara. Ny tenin'i Paoly dia tsy natao hanoharana ireo ôrdônansin'Andriamanitra ireo fa ny hevitr'olombelona fotsiny (*izay tsy misy...*) nambarany momba io lohahevitra io izay hovelabelariny ao amin'ny

Romana 14 sy 1 Kor.8 izay miseho mazava kokoa ny heviny. Mikasika ny sakafo natao sorona ho an'ny sampy sy ny andriamani-diso ilay foto-kevitra. Mampahatsiahy ny olom-boafidy izay mahaforona ny Isiraely arapanahin'Andriamanitra ny adidiny aminy izy, manao hoe: “ *Na mihinana ianareo, na misotro, na inona na inona ataonareo, dia ataovy ho voninahitr'Andriamanitra ny zavatra rehetra .*” Moa ve Andriamanitra omemboninahitra amin'ireo izay tsy miraharaha sy manao tsinontsinona ireo ôrdônansy nambarany momba ireo raharaha ireo?

ny famorana momba ny apostoly , ao amin'ny Asan'ny Apostoly 15:19-20-21: “ *Koa amin'izany dia ataoko fa tsy tokony hanahy ny amin'ny hafa firenena izay mivily ho amin'ny finoana isika. Andriamanitra, fa ny hanoratra aminy kosa mba hifadiany ny fahalotoan'ny sampy sy ny fijangajangana sy ny zavatra kendaina ary ny rà; fa i Mosesy hatramin'ny taranaka fara mandimby dia manana izay mitory Azy amin'ny isan-tanàna, fa vakina ao amin'ny synagoga isan-tSabata .*

Matetika ampiasaina hanamarinana ny fahafahan'ny mpanompo sampy niova ho amin'ny Sabata, ireo andininy ireo dia mifanohitra amin'izany no porofo tsara indrindra amin'ny fampiharana azy izay namporisihan'ny apostoly sy nampianarin'ny apostoly. Eny tokoa, i Jacques dia mihevitra fa tsy mahaso ny famorana amin'izy ireo ary mamintina ireo fotopoto-pitsipika tena ilaina izy satria ny fampianarana ara-pivavahana lalina dia hatolotra azy ireo rehefa mandeha “isan-tsabata” any amin'ny synagoga jiosy any amin'ny toerana misy azy izy **ireo** .

Antony iray hafa ampiasaina hanamarinana ny fampitsaharana ny fanasokajiana ny sakafo madio sy maloto: ny fahitana nomena an'i Petera ao amin'ny Asan'ny Apostoly 10. Ny fanazavany dia novolavolaina ao amin'ny Asan'ny Apostoly 11 izay ahafantarany ny “biby maloto” ao amin'ilay fahitana amin'ireo “lehilahy” mpanompo sampy izay. tonga hivavaka taminy mba hankany amin'ny kapiteny romana “Kornelio”. Ao amin'io fahitana io, Andriamanitra dia maneho ny fahalotoan'ny mpanompo sampy izay tsy manompo Azy sy manompo andriamani-diso. Ny fahafatesan'i Jesoa Kristy sy ny fitsanganan'i Jesoa Kristy tamin'ny maty anefa dia mitondra fiovana lehibe ho azy ireo, satria misokatra ho azy ireo ny varavaran'ny fahasoavana amin'ny alalan'ny finoana ny sorompanavotan'i Jesoa Kristy. Amin'ny alalan'io fahitana io no ampianaran'Andriamanitra an'i Petera izany zava-baovao izany. Noho izany, ny fanasokajiana ny madio sy ny tsy madio izay napetrak'Andriamanitra ao amin'ny Levitikosy 11 dia mitoetra sy mitohy mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao. Afa-tsy izany, nanomboka tamin'ny 1843, miaraka amin'ny didy ao amin'ny Dan. 8:14, ny sakafon'ny olombelona dia nandray ny fomban'ny “ *fanamasinana* ” tany am-boalohany naorina sy voalamina ao amin'ny Gen.1:29: “ *Ary hoy Andriamanitra: Indro, Izaho. Efa nomeko ny anana manintsam-boa rehetra izay ambonin'ny tany rehetra sy ny hazo rehetra izay misy voa sady manintsam-boa; hohanina ho anareo izany .*

Jesosy dia nanolotra ny ainy tamin'ny fampijaliana ara-batana sy ara-tsaina mba hamonjena ny olom-boafidiny. Aza misalasala ny amin'ny haavon'ny fahamasinana izay takian'ity fahafatesana feno fitiavana ity ho tambin'ilay novonjeny. Raha ny marina!

Ny andron'i Jesosy Kristy teto an-tany

Ny voahangy ny Sabata 20 martsa 2021

Hatramin'ny niandohan'ny fanompoako, dia resy lahatra aho, ary nihira an'izany aho hoe: "Teraka tamin'ny lohataona i Jesosy". Tamin'ity Sabata 20 Martsa 2021 ity, dia tamin'ny 10:37 maraina no nisy ny equinox lohataona tamin'ny fanombohan'ny fivoriana ara-panahy. Avy eo ny Fanahy dia nitarika ahy hitady ireo porofon'izay faharesen-dahatra tsotsotra momba ny finoana hatramin'izay. Ny kalandrie jiosy dia namela antsika hametraka ny fotoanan'ny equinox amin'ny lohataonan'ny taona - 6 alohan'ny daty ofisialy kristiana nahaterahan'ny Mpamonjy antsika, amin'ny "Sabata" ny 21 martsa.

Nahoana ny taona - 6?

Satria ny daty ofisialy momba ny nahaterahan'i Jesosy Kristy dia niorina tamin'ny fahadisoana roa. Tamin'ny ^{taonjato faha-6} am.f.i., ny moanina katolika Dionysius the Little dia nanomboka nanangana kalandrie. Noho ny tsy fisian'ny tsipiriany ara-baiboly na ara-tantara, dia nataony tamin'ny daty nahafatesan'i Heroda Mpanjaka izany fahaterahany izany, izay nataony tamin'ny 753 tamin'ny nanorenana an'i Roma. Nanomboka teo, ny mpahay tantara dia nanamafy ny fahadisoana 4 taona tamin'ny kajy nataony; izay mametraka ny fahafatesan'i Heroda tamin'ny 749 hatramin'ny nanorenana an'i Roma. Saingy, Jesosy dia teraka talohan'ny nahafatesan'i Heroda ary ny Mat.2:16 dia manome antsika mazava tsara izay mametraka ny taonan'i Jesosy ho " *roa taona* " amin'ny fotoana "famonoana ny tsy manan-tsiny" nandidian'i Heroda Mpanjaka tezitra, satria nijaly izy ary nahatsapa fa ho avy ny fahafatesana izay hampiala azy amin'ny fahafinaretana amin'ny fahefana. Zava-dehibe ny tsipiriany, satria ny andinin-teny dia mamaritra hoe: " *Roa taona, araka ny andro izay nanontaniany tsara tamin'ny*

olon-kendry ”. Manampy ireo efa-taona tamin’ny fahadisoana teo aloha, ny taona – 6, na 747 nanorenana an’i Roma, dia miorina ara-baiboly.

Ny equinox lohataona amin’ny taona - 6

Nianjera tamin’ny Sabata, tamin’ity taona – 6 ity, ny Baiboly dia milaza amintsika fa nisy anjely niseho tamin’ny “mpiangry ondry *niandry ny ondriny* ”. Ny Sabata no mandrara ny varotra fa tsy ny fikolokoloana sy ny fikarakarana biby; Nanamafy izany i Jesosy tamin’ny filazana hoe: “ *Iza aminareo no manana ondry latsaka any an-kady ka tsy tonga manafaka azy, na dia amin’ny andro Sabata aza? ?* ”. Araka izany, tamin’ny alalan’ny anjely iray, ny fahaterahan’ny “ *Mpiandry Tsara* ”, mpamonjy sy mpitari-dalana ny ondrin’olombelona no nambara, voalohany, tamin’ny mpiandry olombelona, mpiambina ary mpiaro ny ondry. Nanazava toy izao ilay anjely: “ *... fa Mpamonjy no teraka ho anareo anio ao an-tanànan’i Davida, dia Kristy Tompo* . Io “ *anio* ” io àry no andro Sabata, ary natao tamin’ny alina ny fanambarana, ary ny nahaterahan’i Jesosy dia natao teo anelanelan’ny tamin’ny 6 ora hariva, ny fiandohan’ny Sabata, sy ny ora alina tamin’ny fanambarana nataon’ny anjely tamin’ny mpiandry ondry. Tsy maintsy mametraka ny fotoana marina isika izao, tamin’ny diarin’ny fotoanan’ny Isiraely, ny equinox amin’ny lohataonan’ny taona - 6. Saingytsy mbola azo atao izany satria tsy manana vaovao momba io vanim-potoana io isika.

Ny fahaterahan’i Jesosy amin’ny Sabata dia mahatonga ny drafitry ny famonjen’Andriamanitra ho mamirapiratra sy mitombina tanteraka. Jesosy dia nanambara ny tenany ho “ *Zanak’olona* ”, “ *Mpampianatra ny Sabata* ”. Fa mihelina ihany ny Sabata ary maharitra mandra-pahatongan’ny andro fiaviany fanindroany, izay mahery sy be voninahitra amin’izao fotoana izao. Nomen’i Jesosy ny heviny feno ny Sabata satria naminany ny ambin’ny arivo taona fahafito azon’ny olom-boafidiny irery noho ny fandreseny ny ota sy ny fahafatesana.

Mba hanamarihana ny fidirany ho olon-dehibe, “roa ambin’ny folo taona”, i Jesosy dia niditra an-tsehatra ara-panahy tamin’ireo mpivavaka izay nanontaniany momba ny Mesia nambara tao amin’ny Soratra Masina. Nisaraka tamin’ny ray aman-dreniny izay nitady azy nandritra ny telo andro izy, ka nijoro ho vavolombelona ny amin’ny fahaleovantenany avy amin’Andriamanitra sy ny fahatsapany ny asa nanirahana azy ho tombontsoan’ny olombelona eto an-tany.

Avy eo dia tonga ny fotoana hanaovana ny fanompoany mavitrika sy ofisialy eto an-tany. Ny fampianarana *ao* amin’ny Daniela 9:27 dia mampiseho izany amin’ny endrika “ *fanekena* ” a *herinandro* ” izay maneho ny fito taona eo anelanelan’ny fararano 26 sy ny fararano 33. Eo anelanelan’ireo fararano roa ireo dia eo amin’ny toerana afovoany ny lohataona sy ny fetin’ny Paska amin’ny taona 30 izay, amin’ny 3 ora tolakandro, "amin’ny antsasaky ny herinandron’ny Paska, alarobia. 3, 30 Aprily I Jesosy Kristy dia nampitsahatra ny “*fanatitra sy fanatitra*” biby tamin’ny fombam-pivavahana hebreo, tamin’ny fanolorana ny ainy ho fanonerana ny fahotan’ny olom-boafidiny. 35 taona sy 13 andro i Jesosy tamin’ny andro nahafatesany. Rehefa maty nandresy ny ota sy ny fahafatesana i Jesosy, dia afaka nanolotra ny fanahiny tamin’Andriamanitra, ka nilaza hoe: “ *Vita* .” Ny fandreseny ny fahafatesana dia nohamafisin’ny fitsanganany tamin’ny maty. Nanaraka sy nampianatra ny apostoliny sy ny mpianany araka izany izy mandra-piakatra ho any an-danitra, talohan’ny andro firavoravoana Pentekosta, araka ny

fijoroana ho vavolombelona ao amin'ny Asan'ny Apostoly 1:1 ka hatramin'ny 11. fiverenana be voninahitra, nanao hoe: “ *Ry lehilahy Galilia, nahoana no mijanona eto mijery ny lanitra ianareo? Io Jesosy io , Izay nakarina niala taminareo ho any an-danitra, dia ho avy tahaka ny nahitanareo Azy niakatra ho any an-danitra.* ”. Tamin'ny Pentekosta dia nanomboka ny asa fanompoany selestialy amin'ny “Fanahy Masina” izay mamela azy hiasa mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao, miaraka amin'ny fanahin'ny olom-boafidiny tsirairay izay miparitaka eto an-tany. Tamin'izay no naminany ny anarany ao amin'ny Isa.7:14, 8:8 sy Mat.1:23, “ *Emanoela* ” izay midika hoe “Andriamanitra momba antsika”, vao mainka mahazo ny tena heviny.

Ny tsipiriany ao amin'io taratasy io dia anisan'ny valisoa omen'i Jesosy ny olom-boafidiny ho mariky ny fankasitrahana noho ny fanehoan'izy ireo ny finoany. Toy izany no ahafahantsika mahafantatra sy mizara aminy ny amin'ny fiverenany amim-boninahitra farany izay nokasainy hatao amin'ny andro voalohan'ny lohataona amin'ny taona 2030 ny daty nahafatesany; izany hoe 2000 taona taorian'ny lohataonan'ny fanomboana Azy tamin'ny 3, 30 aprily.

Fahamasinana sy fanamasinana

Ny **fahamasinana** sy ny **fanamasinana** dia tsy azo sarahina ary fepetran'ny famonjena atolotr'Andriamanitra ao amin'i Jesoa Kristy. Mampahatsiahy izany i Paoly ao amin'ny Heb.12:14: “ *Miezaha mitady fihavanana amin'ny olona rehetra ary fahamasinana, fa izay tsy manam-pahamasinana dia tsy hahita ny Tompo .* ”

io hevitra avy amin'Andriamanitra momba ny “ **fanamasinana** ” io, satria mahakasika “izay rehetra an'Andriamanitra” izy io, ary toy ny tompony rehetra, dia tsy azo esorina tsy misy vokany ho an'izay sahy manao izany. Ankehitriny, tsy ilaina ny mamantatra sy mametraka lisitry ny zavatra izay azy; Mpamorona ny aina sy izay rehetra ao aminy, Azy ny zava-drehetra. Manana zo hiaina sy ho faty amin'ny zavaboariny rehetra àry izy. Na izany aza, mamela ny olon-drehetra ny zo hiara-miaina aminy na ho faty tsy misy azy, ny olom-boafidiny dia hiaraka aminy amin'ny alalan'ny safidy malalaka sy an-tsitrabo mba ho Azy mandrakizay. Izany fampihavanana aminy izany no mahatonga ny olom-boafidiny

ho fananany. Ireo izay raisiny sy ankatoaviny dia miditra ao amin'ny foto-kevitra ny **fanamasinana** izay efa mahakasika ny lalàna rehetra iharan'ny fiainana eto an-tany. Ny fanamasinana àry dia ny fanekena hanaiky ny lalàna ara-batana sy ara-môraly naorin'Andriamanitra, ary noho izany dia ankatoavin'Andriamanitra. Noho izany antony roa izany no nanehoan'ny Sabata sy ny Didy Folo amin'ny fomba mivaingana io fanamasinana masina io, izay mitaky ny fahafatesan'ny Mesia Jesosy ny fandikana azy.

Tena fototra tokoa io foto-kevitra momba ny fanamasinana io ka hitan'Andriamanitra fa mety ny mamaritra azy io ao amin'ny fiandohan'ny Baiboly ao amin'ny Gen. 2:3, amin'ny fanamasinana ny andro fahafito. Tsy mahagaga àry raha io isa fito io no lasa “tombo-kasen'ny mpanjaka” manerana ny Baiboly ary indrindra indrindra ao amin'ny Apok. 7:2: “ *Ary hitako fa, indro, nisy anjely iray koa niakatra ho any amin'ny **fiposahan'ny masoandro** , sady nitana ny **an'Andriamanitra velona** ; Niantso tamin'ny feo mahery tamin'ny anjely efatra izay nomena hanimba ny tany sy ny ranomasina izy, ka nanao hoe : Ireo izay manan-tsofina hihaino ny soso-kevitra ny Fanahin'Andriamanitra an-kolaka dia ho nanamarika fa io “ **tombo-kasen'Andriamanitra velona** ” io dia voatonona ao amin'io toka “7” ao amin'ny Apokalypsy.*

Tamin'ity Paska sy Sabata 3 Aprily 2021 ity, izay tsingerintaona nahafatesan'i Jesoa Kristy Mpamonjy antsika, dia nitarika ny eritreritra ho amin'ny fitoerana masin'i Mosesy sy ny Tempoly naorin'i Solomona Mpanjaka tao Jerosalema ny Fanahin'Andriamanitra. Nomarihiko teo ny tsipiriany izay manamafy mafy ny fandikana io fitoerana masina io; izany hoe, anjara ara-paminaniana amin'ilay tetikasa famonjena lehibe nomanina ho an'ny olomboafidy navotan'Andriamanitra.

Nanomboka tamin'ny 1948, mbola nitondra ny ozon'Andriamanitra noho ny fandavany ny hanaiky an'i Jesosy Kristy ho ilay “Mesia” nirahin'Andriamanitra, ny Jiosy dia nahazo indray ny taniny. Nanomboka teo, hevitra iray, eritreritra tokana no nanenika azy ireo: ny fananganana indray ny Tempoly ao Jerosalema. Indrisy fa tsy ho tanteraka mihitsy izany zavatra izany, satria manana antony marim-pototra hanakanana izany Andriamanitra; nifarana tamin'ny fahafatesan'i Jesosy Kristy sy ny nitsanganany tamin'ny maty ny anjara asany. Ny fahamasinan'ny tempoly dia nahita ny fahatanterahany manontolo tao amin'ny fanahin'ny “Mesia”, tao amin'ny nofony sy ny fanahiny, lavorary ary tsy nisy pentina. Nasehon'i Jesosy izany lesona izany rehefa nilaza ny amin'ny vatany izy ao amin'ny Jaona 2:14 hoe: “ *Ravao ity tempoly ity, ary amin'ny hateloana dia hatsangako indray izy.* ”

Nohamafisin'Andriamanitra tamin'ny fomba maro ny fiafaran'ny nahasoana ny tempoly. Voalohany, dia noravany tamin'ny 70 am.f.i. tamin'ny alalan'ny miaramila romanina i Titosy, araka ny faminiana ao amin'ny Daniela 9:26 . Avy eo, rehefa noroahiny ny Jiosy, dia natolony ho an'ny fivavahana silamo ny toerana nisy ny tempoly, izay nanorina moske roa tao; ny “Al-Aqsa” tranainy indrindra sy ny Dome of the Rock. Noho izany, ny Isiraely dia tsy manana fahafahana na fahazoan-dalana hanorina indray ny tempoliny, avy

amin'Andriamanitra. Satria io fanamboarana io dia hanimba ny tetik'asa famonjena nambarany.

Nosoratana tamin'ny endriky ny fanorenana ny fotoana nanan-kery ny tempolin'i Jerosalema. Mba hahitana mazava kokoa anefa, dia tsy maintsy dinihintsika sahadry ny antsipirian'io trano fivavahana mitondra fahamasinana io. Aoka homarihintsika fa i Davida Mpanjaka no nanorina ny tempoly, izay naneho ny faniriany sy nifidy an'i Jerosalema handray azy io; Nanaiky izany Andriamanitra. Mba hanaovana izany, dia noravany sy nohamafisiny io tanàna tranainy antsoina hoe "Jebosa" tamin'ny andron'i Abrahama. Noho izany, teo anelanelan'i Davida sy ny "zanak'i Davida", ny "Mesia", "arivo taona" dia lasa. Tsy navelan'Andriamanitra hanao izany anefa izy, ka nampahafantariny azy ny anton'izany; Lasa lehilahy mpandatsa-drà izy tamin'ny namonoana an'i "Oria Hetita" mpanompony nahatoky mba hanambady an'i "Batseba" vadiny, izay lasa renin'i Solomona Mpanjaka tatỳ aoriana. Toy izany no nitondran'i Davida ny tambin'ny helony, voasazy tamin'ny fahafatesan'ny zanany lahimatea, izay naterak'i Batseba, ary rehefa nanisa ny olony tsy araka ny didin'Andriamanitra izy, dia voasazy ary nanolotra azy Andriamanitra hisafidy ny saziny eo anelanelan'ny safidy telo. Araka ny 2 Sam.24:15, dia nifidy ny fahafatesan'ilay areti-mandringana nahafaty olona 70.000 tao anatin'ny telo andro izy.

Ao amin'ny 1 Mpanjaka 6 isika dia mahita ny famaritana ny tempoly naorin'i Solomona. Nomeny anarana hoe "tranon'i YHWÉH" izany. Ity teny hoe "trano" ity dia manondro toerana iray hivorian'ny fianakaviana. Ny trano naorina dia maminany ny fianakavian'ilay Andriamanitra Mpamorona manavotra. Izy io dia ahitana singa roa mifamatotra: ny fitoerana masina sy ny tempoly.

Eto an-tany dia misy fombafomba ara-pivavahana izay atao any amin'ny faritra nomena alalana ho an'ny olombelona. Antsoin'i Solomona hoe: tempoly. Ho fanitarana ny fitoerana masina indrindra, izay nantsoiny hoe fitoerana masina, ary voaly ihany no nanasaraka azy, dia efa-polo hakiho ny lavany, na avo roa heny noho ny fitoerana masina ny efitranton'ny tempoly. Mandrakotra ny 2/3n'ny trano manontolo àry ilay tempoly.

Na dia naorina tatỳ aoriana aza tamin'ny andron'i Mosesy, ny fanekempihavanan'ny Jiosy dia eo ambany elo tanteraka amin'ilay fanekempihavanana natao teo amin'Andriamanitra sy Abrahama tamin'ny fiandohan'ny arivo taona fahatelo taorian'i Adama. Ny "Mesia dia hiseho amin'ny vahoaka jiosy amin'ny fiandohan'ny arivo taona fahadimy, 2000 taona aty aoriana. Na izany aza, ny fotoana natolotr'Andriamanitra ho an'ny tany hifidianana ireo olom-boafidy dia 6000 taona. Hitantsika àry ny fotoana, dia ny $2/3 + 1/3$ amin'ny tranon'i Jehovah. Ary amin'io fampitahana io, ny $2/3$ amin'ny faneken'i Abrahama dia mifanitsy amin'ny $2/3$ amin'ny tranon'i YHWÉH izay mifarana amin'ny efitra fisarahana. Ity voaly ity dia mitana anjara toerana lehibe satria manamarika ny fifindrana avy amin'ny terestrialy mankany amin'ny selestialy; izany ny fahafantarana fa io fiovana io dia manamarika ny fahavitan'ny anjara asa ara-paminanian'ny tempoly eto an-tany. Ireo hevitra ireo dia manome ho an'ny efitra fisarahana ny hevitra ny fahotana izay mampisaraka an'ilay Andriamanitra selestialy tonga lafatra amin'ny olombelona tsy lavorary sy mpanota eto an-tany hatramin'i Adama sy i Eva. Ny voaly manasaraka dia

manana toetra roa, satria tsy maintsy mifanaraka amin'ny fahalavorariana selestialy sy ny tsy fahatanterahan'ny tany amin'ireo singa roa mifandray. Tamin'izay indrindra no nisehoan'ny andraikitra ny Mesia satria izy no mirakitra tanteraka io toetra io. Tao amin'ny fahatanterahany masina, dia nanjary ota i Jesoa Kristy tamin'ny fitondrana ireo olom-boafidiny teo amin'ny toerany mba hanonitra ho azy ireo sy handoa ny vidiny mety maty.

Ity famakafakana ity dia mitarika antsika hahita ao amin'ny fitoerana masina ny sarin'ny fifandimbiasana ara-paminaniana amin'ireo dingana arapanahy lehibe voamarika isaky ny 2000 taona: ^{Sorona voalohany} natolotr'i Adama - Sorona natolotr'i Abrahama teo an-tendrombohitra Moria, Golgota ho avy - Soron'i Kristy teo an-tongony. an'ny Tendrombohitra Golgota - Sorona nataon'ny olom-boafidy farany voasakana tamin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy Mpamonjy tamin'ny alalan'i Mikaela.

Ho an'Andriamanitra, izay lazain'ny 2 Petera 3:8 hoe “ *ny iray andro toy ny arivo taona, ary ny arivo taona toy ny indray andro* ”, (jereo koa ny Salamo 90:4), ny fandaharana eto an-tany dia naorina teo amin'ny endrik'ilay herinandro nifandimby: 2 andro + 2 andro + 2 andro. Ary ao ambadik'io fifandimbiasana io dia misy “ *andro fahafito* ” mandrakizay misokatra.

Tena mampiharihary ny ao anatin'ireo efitrano roa ao amin'ny trano masina.

Ny fitoerana masina na ny toerana masina indrindra

Ny kerobima roa nanana elatra nivelatra

Mirefy 20 hakiho ny lavany, ary 20 hakiho ny sakany, ilay toerana masina antsoina hoe toerana masina indrindra. Efajoro tonga lafatra io. Ary ny hahavony dia 20 hakiho; izay mahatonga azy ho goba; ny sarin'ny fahatanterahana telo sosona (= 3 : L = l = H); Izany dia toy ny famaritana ny “ *Jerosalema vaovao izay midina avy any an-danitra avy amin'Andriamanitra* ” ao amin'ny Apok. 20. Io toerana masina indrindra io dia voararan'Andriamanitra ho an'ny olombelona eo ambanin'ny fanamelohana ho faty. Tsotra sy lojika ny antony; io toerana io dia tsy afaka mandray an'Andriamanitra afa-tsy satria maneho ny lanitra sy maneho ny toetra selestialy an'Andriamanitra. Ao amin'ny eritreriny no misy ny drafitry ny famonjena izay ananan'ireo singa ara-panoharana rehetra apetraka ao amin'ity fitoerana masina ity ny anjara asany. Ny zava-misy dia ao amin'Andriamanitra amin'ny lafiny selestialy, ary eto an-tany dia manome ny fanoharana momba izany zava-misy izany amin'ny alalan'ny tandindona. Tonga teo amin'ny foto-kevitra momba an'io Paska 2021 io àry aho. Iza no vakintsika ao amin'ny 1 Mpanjaka 6:23 ka hatramin'ny 27: “ *Nanao kerobima roa tao amin'ny fitoerana masina tamin'ny hazo oliva dia, folo hakiho ny hahavony. Samy nanana dimy hakiho avy ny elany roa tamin'ny kerobima iray, ka folo hakiho izany hatramin'ny tendron'ny elany iray ka hatramin'ny tendron'ny elany iray. Ny kerobima faharoa koa dia nisy folo hakiho. Nitovy ny refy sy ny endriny ho an'ny kerobima roa. Folo hakiho ny hahavon'ny kerobima roa. Napetrak'i Solomona teo afovoan'ny trano ny kerobima, dia tao anatiny. Ary nivelatra ny elany; ary nifanena tamin'ny farany teo afovoan'ny trano ny elany hafa .”*

Tsy tao amin'ny tabernakelin'i Mosesy ireo kerobima ireo, fa tamin'ny fametrahana azy tao amin'ny tempolin'i Solomona, dia nohazavain'Andriamanitra ny hevitra ny toerana masina indrindra. Eo amin'ny lalana amin'ny sakany, ilay tapa-kazo dia miampita ny elatry ny roa tonta amin'ny kerobima roa, ka manome azy io ho fari-tany eny amin'ny lanitra, izay tsy azon'ny olombelona miaina afa-tsy eto an-tany. Manararaotra eto aho hanameloka sy hamerina indray ny fahamarinana momba ireo kerobima ireo, izay, tao anatin'ny delirium mistika mpanompo sampy, ny mpanao hosodoko malaza toa an'i "Michelangelo" dia naneho ny endriky ny zazakely manana elatra mitendry zavamaneno na mitifitra zana-tsipika amin'ny tanany. Tsy misy zazakely any an-danitra. Ary ho an'Andriamanitra, araka ny Salamo 51:5 na 7: " *Indro, teraka tamin'ny ratsy aho, ary ny reniko no torontoronina ahy tamin'ny fahotana* ", ary Rom.3:23: " *Fa samy efa nanota izy rehetra ka tsy manana voninahitra. an'Andriamanitra* ", dia tsy misy atao hoe zaza tsy manan-tsiny na madio, satria hatramin'i Adama dia nateraka ho mpanota ny olona noho ny lova. Ny anjely any an-danitra dia noforonina fony tanora, toa an'i Adama teto an-tany. Tsy mihantitra izy ireo ary tsy miova foana. Ny fahanterana dia toetra tsy manam-paharoa eto an-tany, vokatra ny ota sy ny fahafatesana, karama farany, araka ny Rom.6:23.

Ny fiaran'ny Alliance Masina

1 Mpanjaka 8:9: " *Ny vato fisaka roa ihany no tao anatin'ny fiara , izay napetrak'i Mosesy tao, tany Horeba, fony Jehovah nanao fanekena tamin'ny Zanak'Isiraely, fony izy nivoaka avy tany amin'ny tany Egipta .* "

Ao amin'ny fitoerana masina na ny toerana masina indrindra dia misy kerobima roa lehibe misy elatra mivelatra, tandindon'ny toetran'ny lanitra mavitrika, ary ambonin'izany rehetra izany, **ny fiaran'ny fanekena** izay napetraka **eo afovoan'ny** efitra eo anelanelan'ireo kerobima lehibe roa. Satria ny fialokalofana no nanaovana ny trano. Ao amin'ny filaharan'ny fanoloran'Andriamanitra an'i Mosesy ny zavatra ara-pivavahana tsy maintsy hataony, no hita voalohany, dia ny fiaran'ny fanekena. Fa ity fitoeran-javatra ity dia tsy dia sarobidy noho ny ao anatiny: ny vato fisaka roa izay nanoratan'Andriamanitra tamin'ny rantsantanany ny lalàny masina indrindra momba ny didy folo. Izany no taratry ny fisainany, ny fanaony, ny toetrany tsy miova. Tao amin'ny fandalinana iray manokana (2018-2030, ny andrasan'ny Advantista farany), dia efa nasehoko ny toetrany ara-paminaniana ho an'ny vanim-potoana kristiana. Ao amin'ny fitoerana masina no vakintsika ny hevitra miafina momba an'Andriamanitra. Ao no ahitantsika ireo singa mankasitraka sy mahatonga ny firaisana aminy ho azo atao. Ampy ny milaza fa ny mpanota izay mijanona ho minia mandika ny didiny folo dia mamita-tena raha mino izy fa afaka mitaky ny famonjeny. Ny fifandraisana dia miankina amin'ny finoana napetraka amin'ireo zava-misy tandindona hita ao amin'ity toerana masina indrindra ity. Ao amin'ny didy folo, Andriamanitra dia mamintina ny fari-piainany voatendry ho an'ny olombelona voaforona araka ny endriny; izay midika fa Andriamanitra mihitsy no manaja sy manatanteraka ny didiny. Ny fiainana nomena ny olona dia mifototra amin'ny fanajana ireo didy ireo. Ary ny fahadisoan'izy ireo dia miteraka ota azo sazina amin'ny fahafatesan'ny meloka. Ary hatramin'i Adama sy i Eva, ny

tsy fankatoavana dia nametraka ny olombelona rehetra ho eo ambanin'ity toe-piainana mety maty ity. Noho izany, ny fahafatesana dia nihatra tamin'ny olona toy ny aretina tsy misy fanafany.

Ny seza fiandrianana

Ao amin'ny fitoerana masina, eo ambonin'ny rakotra fanaovam-panavotana, ny sarin'ny alitara izay tsy maintsy handoroana ny Zanak'ondrin'Andriamanitra, dia nisy anjely roa hafa kely kokoa nijery ny alitara ary nifandona teo afovoany ny elany. Eo amin'io sary io no anehoan'Andriamanitra ny fahalianana omen'ireo anjely mahatoky amin'ny drafitry ny famonjena izay miankina amin'ny fahafatesan'ny sorompanavotan'i Jesoa Kristy. Fa nidina avy any an-danitra Jesosy haka ny endriky ny zazakely. Ilay nanolotra ny ainy teo amin'ny hazo fijalian'i Golgota no voalohany namany any an-danitra "Michael", lehiben'ny anjely ary fanehoana selestialy hita maso an'ny Mpamorona ny Fanahy Masina ary ny anjely dia mihevitra ny tenany ho "mpiara-manompo" amin'ny olom-*boafidiny*.

Ao amin'ny toerana masina indrindra, ny Vata voarakotry ny rakotra fanaovam-panavotana dia apetraka eo ambanin'ny elatry ny kerobima roa lehibe sy kely indrindra. Hitantsika eto amin'ity sary ity ny fanoharana momba an'io andinin-teny ao amin'ny Mal.4:2 io: “ Fa ho anareo izay matahotra ny anarako, dia hiposaka **ny masoandron'ny fahamarinana** , ary **hisny fanasitranana ao ambanin'ny elany**; hivoaka ianareo ka hitsambikina toy ny zanak'omby ao an-tranon'omby .” Ny rakotra famindram-po, izay tandindon'ny hazo fijaliana nanomboana an'i Jesosy tamin'ny hazo fijaliana, dia tena hitondra fanasitranana amin'ny aretina mahafaty avy amin'ny fahotana. Maty hanafaka amin'ny fahotana i Jesosy ary nitsangana indray mba hanafaka ny olom-boafidiny amin'ny tanan'ny ratsy fanahy mpanota tsy mibebaka sy mikomy. Ny fandikana ny lalàna tao anaty sambofiara dia nitondra fahafatesana ho an'ny olombelona rehetra teto an-tany. Ary ho an' ireo olom-boafidy nofidin' Andriamanitra tao amin' i Kristy, ho azy ireo ihany, ny rakotra famindram-po napetraka teo ambonin' ny fiara izay misy ny lalàna voadika dia nitondra ny fandresena ny fiainana mandrakizay izay hidirany amin' ny ora fitsanganana voalohany; ny an'ny olona masina navotan'ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy teo amin'ity rakotra famindram-po ity. Ho tanteraka amin'izay ny fahasitranan'izy ireo amin'ny fahafatesana. Araka ny Mal.4:2, ny kerobima dia endrik'ilay Andriamanitra Fanahy any an-danitra izay tondroin'ny Apok.4 amin'ny alalan'ny tandindon'ny “ *zavamananaina efatra* ”. Satria ny fanasitranana miraikitra amin'ny rakotra fanaovam-panavotana dia apetraka tsara eo ambanin'ny elatra roa afovoan'ireo kerobima lehibe roa.

Toy ny tamin'ny fombam-pivavahana hebreo fanao isan-taona tamin'ny “andro fanavotana”, ny ran'ny osilahy dia nafafy teo anoloana sy teo amin'ny rakotra fanaovam-panavotana, nitodika tany atsinanana, dia tsy maintsy nikoriana koa ny ran'i Jesosy Kristy. eo amin'io seza fiandrianana io ihany. Noho izany tanjona izany, dia tsy niantso ny asan'ny mpisorona olombelona Andriamanitra. Efa nomanina sy nandamina mialoha ny zava-drehetra izy, tamin'ny fitondrana ny fiara sy ny zava-masina nentina avy tao amin'ny fitoerana masina indrindra sy ny fitoerana masina tamin'ny andron'i Jeremia mpaminany ho any amin'ny zohy iray

teo amin'ny lakaly teo am-pototry ny Tendrombohitra Golgota, teo ambanin'ny vatolampy. tany, enina metatra ny halaliny, eo ambanin'ny lavaka 50 sm toratelo, nohadiana teo ambonin'ny vatolampy, izay nananganan'ny miaramila Romana ny hazo fijaliana nanomboana an'i Jesosy. Tamin'ny alalan'ny lesoka lava sy lalina noforonin'ilay horohoron-tany resahin'ny Baiboly, dia nikoriana ara-bakiteny teo amin'ny ilany havia amin'ny rakotra fanaovam-panavotana ny rany, izany hoe teo amin'ny ilany ankavanan'i Kristy nohomboana tamin'ny hazo fijaliana. Noho izany, tsy amin'ny antony mihitsy no ambaran'ny Mat.27:51 ny amin'ireo zavatra ireo: “ *Ary, indro, ny efitra lamba tao amin'ny tempoly dia triatra nizara roa hatrany ambony ka hatrany ambany, nihorohoro ny tany, **nitresaka ny vatolampy**, ...*”. Tamin'ny 1982, ny fanadihadiana ara-tsiansa dia nanambara fa ny ra maina nangonin'i Ron Wyatt dia tsy ara-dalàna dia ahitana krômôzôma 23 X sy krômôzôma Y tokana. izay miseho miiba ny sarin'ny tarehiny sy ny vatany. Noho izany, ny lalàna nandikana izay voarakitra ao amin'ny sambofiara dia nahazo ny fanonerana tanteraka tamin'ny fandraisana teo amin'ny alitarany ny ra tena madio tokoa tamin'ny fahotana rehetra nataon'i Jesoa Kristy Mpamonjy antsika. Satria tamin'ny nanambarany an'ireo zavatra ireo tamin'i Ron Wyatt, dia tsy nitady hanome fahafaham-po ny fahalianan'ny olombelona Andriamanitra, fa te hanamafy ny foto-pampianarana momba ny fanamasinana ny maha-Andriamanitra Azy ao amin'i Jesosy Kristy. Satria tsy mitovy amin'ny olombelona ny rany, dia manome antony hinoana ny toetrany lavorary sy madio izy, tsy misy ota rehetra. Nohamafisiny àry fa tonga namorona an'i Adama vaovao na “ *Adama farany* ” izy, araka ny lazain'i Paoly ao amin'ny 1 Kor. 15:45, satria na dia hita sy re ary novonoina tao amin'ny vatana nofo mitovy amin'ny antsika aza izy, dia tsy nisy rohim-pirazanana. miaraka amin'ny karazana olombelona. Ny fifantohana amin'ny antsipiriany toy izany eo amin'ny fahatanterahan'ny tetik'asa famonjena nataony dia mampiseho ny maha-zava-dehibe izay omen'Andriamanitra ireo tandindona amin'ny fampianarany. Ary azontsika tsara kokoa ny antony nahatonga an'i Mosesy ho voasazy noho izy nandika io tetik'asa famonjena avy amin'Andriamanitra io tamin'ny nikapohana indroa ny vatolampin'i Horeba. Ny fanindroany, araka ny baiko nomen'Andriamanitra, dia tsy maintsy niresaka taminy fotsiny izy mba haka ny rano.

Ny tehin'i Mosesy, ny mana, ny bokin'i Mosesy

Nom.17:10 *Ary hoy Jehovah tamin'i Mosesy: Avereno ny tehin'i Arona ho eo anoloan'ny Vavolombelona , hotehirizina ho famantarana ho an'ny mpiodina, mba hatsahatrao ny fimonomononany eo anatrehako, ary mba hotehirizinao izy. tsy fe-potoana maty .”*

Eksodosy 16:33-34: “ *Ary hoy Mosesy tamin'i Arona: Makà vilany, ka asio mana eran'ny vata omera ao anatiny, dia apetraho eo **anatrehan'i** Jehovah izany, mba hotehirizina ho an'ny taranakao izany. Araka ny didy nomen'i Iaveh an'i Mosesy, dia napetrak'i Arona **teo anoloan'ny Vavolombelona izany** mba hotehirizina .”*

Deut.31:26: “ *Raiso ity bokin’ny lalàna ity, ka apetraho eo **anilan’ny fiaran’ny faneken’i Jehovah Andriamanitrareo, dia ho ao ho vavolombelona aminao.***”

Miorina amin’ireo andinin-teny ireo, dia aoka isika hamela ny heloky ny apostoly Paoly izay nitarika azy hametraka ireo singa ireo tao anatin’ny sambofiara fa tsy teo anilany na teo anoloany, ao amin’ny Heb.9:3-4: “Teo ivohon’ny efitra lamba faharoa nisy ny ampahany . *ny tabernakely antsoina hoe ny masina indrindra , ~~ary nisy ny alitara volamena fandoroana ditin kazo manitra sy ny fiaran’ny fanekena, voarakotra volamena avokoa. Teo anoloan’ny fiara dia nisy fanaka volamena nisy mana sy ny tehin’i Arona izay nitsimoka ary ny vato fisaka nisy ny fanekena .~~* Toy izany koa, ny alitara fandoroana emboka manitra dia tsy tao amin’ny fitoerana masina fa teo amin’ny lafin’ny tempoly teo anoloan’ny efitra lamba. Teo anefa ireo singa napetraka teo akaikin’ny sambofiara mba hanaporofaona ny fahagagana nataon’Andriamanitra ho an’ny vahoakany hebreo izay lasa Israely, firenena afaka sy manana andraikitra.

Eo akaikin’ny fiara, ny tehin’i Mosesy sy Arona, dia mitaky fitokisana amin’ireo mpaminanin’Andriamanitra marina. Araka ny Deo.8:3, ny mana dia mampahatsiahy ny olom-boafidy teo anatrehan’i Jesosy fa “ *tsy mofo sy rano ihany no hiveloman’ny olona, fa ny teny rehetra izay aloaky ny vavan’i Jehovah* ”. Ary io teny io koa dia aseho ao amin’ny endriky ny horonam-boky nosoratan’i Mosesy, teo ambanin’ny baikon’Andriamanitra. Eo ambonin’ny fiara, ny alitaran’ny famindram-po dia mampianatra fa raha tsy misy ny finoana ny sorona an-tsitrabo ny fiainan’i Jesosy Kristy, dia tsy azo atao ny mifandray amin’Andriamanitra. Io fitambaran-javatra io no fototry ny teolojian’ily fifanekena vaovao naorina tamin’ny ran’olombelona izay nalatsak’i Jesosy Kristy. Ary araka ny lojika indrindra, ny andro izay, tao aminy, no nahavitana sy nahatanterahan’ny tetikasan’Andriamanitra, ny anjara asan’ny tandindona sy ny fetin’ny “Yom Kippur” na ny “andro fanavotana” izay naminany fa lasa lany andro sy tsy nisy ilana azy. Manoloana ny zava-misy dia mihamalalaka ny aloka. Izany no antony tsy maintsy nanjavona ny tempoly, izay nanaovana ny fombafomba ara-paminaniana, ary tsy hiseho intsony. Araka ny nampianarin’i Jesosy, ny mpivavaka amin’Andriamanitra dia tsy maintsy mivavaka aminy “ *amin’ny fanahy sy ny fahamarinana* ”, ary “ *manatona malalaka* ” ny Fanahiny any an-danitra amin’ny alalan’ny fanelanelanana nataon’i Jesosy Kristy. Ary io fiankohofana io dia tsy miraikitra amin’ny toerana eto an-tany, na any Samaria, na any Jerosalema, ary na dia any Roma, Santiago de Compostela, Lourdes na Mecca.

Na dia tsy mifamatotra amin’ny toerana eto an-tany aza, ny finoana dia aseho amin’ny asa izay efa nomanin’Andriamanitra mialoha ho an’ny olom-boafidiny fony izy ireo teto an-tany. Nitsahatra ny fanoharana momba ny fitoerana masina tamin’ny fiandohan’ny arivo taona fahadimy taorian’ny 4000 taona nanota. Ary raha naorina nandritra ny 4000 taona mahery ny tetikasan’Andriamanitra, dia ho niditra tao amin’ny fitsaharan’Andriamanitra nambara tamin’ny Sabata isan-kerinandro ny olom-boafidy. Tsy izany anefa no nitranga, satria nanomboka tamin’i Zakaria, Andriamanitra dia efa naminany fifanarahana roa. Manazava ny faharoa izy, manao hoe: “ *Firenena maro no*

*hikambana amin'i Jehovah amin'izany andro izany ka ho oloko; Ary honina eo aminareo aho, ka dia ho fantatrareo fa Jehovah, Tompon'ny maro, no naniraka ahy ho aminareo. » Ireo fifanekena roa ireo dia asehon'ny “ hazo oliva roa ” ao amin'ny Zac.4:11 ka hatramin'ny 14: “ Dia namaly aho ka nanao taminy hoe: Inona no dikan'ireo hazo oliva roa eo ankavanan'ny fanaovan-jiro sy eo ankaviany? **Dia niteny fanindroany aho** ka nanao taminy hoe: Inona no hevitra ny sampan'oliva roa, izay eo akaikin'ny lakan-drano volamena roa, izay ihavian'ny volamena avy aminy? Dia hoy izy tamiko: Tsy fantatrao va ny hevitr'ireo? Hoy aho: **Tsia, tompoko**. Ary hoy izy: Ireo no voahosotra roa izay mitsangana eo anatrehan'ny Tompon'ny tany rehetra . Ny famakiana ireo andininy ireo dia mahatonga ahy hahita ny hafetsen'ilay Andriamanitra Mpamorona, ny Fanahy Masina izay manentana ny teny ao amin'ny Baiboly. Voatery nanontany **indroa i Zakaria** hoe inona no dikan'ny hoe “ hazo oliva roa ” mba hamalian'Andriamanitra azy. Izany dia satria ny tetikasan'ny fiombonana amin'Andriamanitra dia hiaina dingana **roa** mifanesy fa ny dingana faharoa dia ampianarin'ny leson'ny voalohany. Roa izy ireo, fa raha ny marina dia iray ihany izy ireo, satria ny faharoa ihany no faratampony amin'ny voalohany. Inona tokoa moa no lanjan'ilay fanekena taloha raha tsy nisy ny fahafatesan'ny Mesia Jesosy noho ny sorompanavotan'izany? Tsy misy na inona na inona, eny fa na dia ny rambon'ny poara aza, araka ny nolazain'ny moanina Martin Luther. Ary izany no antony nahatonga ny loza izay mbola mihatra amin'ny Jiosy nasionaly ankehitriny. Ao amin'ireo andinin-teny ireo, Andriamanitra koa dia naminany ny fandavan'izy ireo ny fanekena vaovao amin'ny alalan'ny valin-tenin'i Zakaria momba ilay fanontaniana hoe “ Tsy fantatrareo va ny hevitr'izany? ” Hoy aho: **Tsia, tompoko**. Satria raha ny marina, ny Jiosy nasionaly dia tsy hiraharaha izany dikany izany mandra-pahatongan'ny fotoanan'ny fitsapana farany mialoha ny fiverenan'i Jesosy Kristy izay hiova fo na hanamarina ny fandavany amin'ny vidin'ny fisiany.*

Miharihary fa ny fiovam-pon'ny mpanompo sampy ho Kristiana dia nanaporofa fa tanteraka tokoa ny fikasan'Andriamanitra tamin'ny alalan'i Jesosy Kristy ary io ihany no famantarana izay mbola atolotr'Andriamanitra ho an'ny Jiosy firenena mba hitoetra ao amin'ny fiombonany masina. Nohamafisina araka izany fa io fanekempihavanana faharoa na vaovao io dia tokony hanitatra ny ampahatelony farany amin'ireo 6000 taona nisian'ny fahotana teto an-tany. Ary amin'ny fiverenany farany amim-boninahitra ihany no hanamarihan'i Jesoa Kristy ny fotoana hahatanterahan'ny fanekempihavanana faharoa; satria mandra-pahatongan'izany fiverenana izany, ny fampianarana nambara tamin'ny alalan'ny tandindona dia mbola ilaina amin'ny fahatakarana ny tetikasa manontolo nomanin'Andriamanitra satria ananantsika aminy ny fahalalana ny fotoana hiverenany amim-boninahitra: ny fiandohan'ny lohataona 2030. Araka izany, tamin'ny 1844, tamin'ny fanomezana ny Sabata. ho an'ireo olom-boafidiny, Andriamanitra dia misintona ireo lesona voasotra ao amin'ny tandindona momba ny fitoerana masina hebreo sy ny tempolin'i Solomona. Miampanga ny fahotan'ny Alahady katolika nolovana tamin'ny Emperora Constantin nanomboka tamin'ny 7 martsa 321 izy, izay milaza fa ilaina ny “fanadiovana ny fitoerana masina” vaovao izay tena tanteraka indray mandeha ary mandrakizay tao amin'i

Jesosy Kristy nohomboana sy nitsangana tamin'ny maty. Niandry hatramin'ny 1844 tokoa Andriamanitra mba hanameloka mazava kokoa ny fanamelohana ny "Alahady Romana". Satria ny fananganana azy io dia nametraka ny finoana kristiana madio tany am-boalohany ho eo ambanin'ny ozon'ny fahotana izay manapaka ny fifandraisana amin'Andriamanitra araka ny fanambarana ao amin'ny Dan. 8:12.

Ny fanamasinana àry dia tsy maintsy midika hoe fanajana ny Sabata masina, izay nohamasinin'Andriamanitra nanomboka tamin'ny faran'ny herinandro voalohany namoronany ny fandehan-javatra. Indrindra fa maminany ny fidiran'ny olom-boafidy ao amin'ny sisa azo tamin'ny fandresen'i Jesosy ary izany dia hita ao amin'ny fahefatra amin'ny didy folo an'Andriamanitra izay voarakitra ao amin'ny fiaran'ny vavolombelona ao amin'ny fitoerana masina indrindra, dia ny fitoerana masina, tandindon'ny Fanahin'Andriamanitra any andanitra intelo masina, masina amin'ny fahatanterahan'ny anjara asany telo misesy dia ny Ray, ny Zanaka ary ny Fanahy Masina. Ny zava-drehetra hita ao dia tian'ny fon'Andriamanitra ary tsy maintsy ho tian'ny eritreritra sy ny fon'ny olom-boafidiny, ny zanany, ny olona ao amin'ny "tranony". Ny fifantenana ny fahasinanana tena izy ny olom-boafidy dia miorina sy fantatra araka izany.

Tsy tahaka ny lalàn'i Mosesy izay mandalo fampifanarahana amin'ny fandrosoan'ny tetikasan'Andriamanitra, izay voasokitra eo amin'ny vato dia manana lanjany mandrakizay mandra-pahatapitry ny tany. Ary toy izany ny didy folo ao aminy, izay tsy misy azo ovaina na dia kely aza, araka ny sahin' i Roma papaly natao tamin' ny faharoa tamin' ireo didy folo ireo. Ny fikasana devoly hamitaka ireo kandida ho amin'ny mandrakizay dia miseho amin'ny fanampim-panazavana ny didy mba hitazomana ny isa folo. Kanefa dia nesorina tokoa ny fandraran'Andriamanitra tsy hiankohoka amin'ny zavaboary, na sary sokitra na sary sokitra. Afaka manenina amin'izany karazana zavatra izany isika saingy mamela antsika hanala sarona ny finoana diso. Izay tsy mikatsaka ny hahatakatra sy mijanona ho ambony noho ny lojika dia mizaka ny vokatry ny fitondrantenany; tsy miraharaha ny fepetran'ny fitsarany izy mandra-pahatongan'ny fanamelohan'Andriamanitra azy.

Ny tempoly na toerana masina

Andeha isika hamela ny lafiny selestialy ara-pivavahana hita avy any andanitra mba hijery izany eo ambanin'ny fahasinanana ara-pivavahana omen'izany eto an-tany. Hitantsika ao amin'ireo singa napetraka ao amin'ny "tempoly" ao amin'ny "tranon'i YaHWéH" izany. Tao amin'ny tabernakely tamin'ny andron'i Mosesy, io efitra io no tranolay fihaonana. Misy telo amin'ireo singa ireo ary mahakasika ny latabaty ny mofa aseho, ny fanaovan-jiro misy fantsona fito sy ny jiro fito ary ny alitara fandroana ditin-kazo manitra eo anoloan'ny efitra lamba eo afovoan'ny efitrano. Avy any ivelany, ny latabaty ny mofa dia eo ankavia, mianavaratra, ary ny fanaovan-jiro dia eo ankavanana, mianatsimo. Ireo tandindona ireo dia ny zava-misy izay miendrika eo amin'ny fiainan'ny olom-boafidy navotan'ny ra nalatsak'i Jesoa Kristy. Izy ireo dia mifameno tanteraka sy tsy azo sarahina.

Ny fanaovan-jiro volamena misy jiro fito

Eks.26:35: “ *Apetraho eo ivelan’ny efitra lamba ny latabatra, ary ny fanaovan-jiro tandrifin’ny latabatra, amin’ny lafiny atsimo amin’ny tabernakely; ary ataovy eo amin’ny lafiny avaratra ny latabatra .*”

Ao amin’ny tempoly dia apetraka eo ankavia, eo amin’ny ilany atsimo. Vakina rehefa mandeha ny fotoana ireo marika, manomboka any atsimo ka hatrany avaratra. Ny fanaovan-jiro dia maneho ny Fanahy sy ny fahazavan’Andriamanitra hatrany am-piandohan’ny fanekena taloha. Ny fiombonana masina dia efa mifototra amin’ny soron’ny *Paska “Zanak’ondrin’Andriamanitra ”* aseho an’ohatra sy ialohavan’ny zanak’ondry na ondrilahy kely atolotra ho sorona hatramin’i Adama. Ao amin’ny Apok. 5:6 dia miraikitra aminy ny tandindon’ny fanaovan-jiro: “ *maso fito, dia ny Fanahy fiton’Andriamanitra nirahina manerana ny tany rehetra* ” sy “ *tandroka fito* ” izay milaza azy ho fanamasinana ny hery.

Eo ny fanaovan-jiro mba hamaliana ny filan’ny fahazavan’ny olom-boafidy. Mahazo izany izy ireo amin’ny anaran’i Jesoa Kristy izay misy ny fanamasinana (= 7) ny fahazavan’Andriamanitra. Io fanamasinana io dia aseho amin’ny alalan’ny isa “fito” hita ao amin’ny fanambarana ara-baiboly hatramin’ny namoronana ny herinandro fito andro hatrany am-piandohana. Ao amin’ny Zakaria, ny Fanahy dia milaza fa “ *maso fito* ” no ilay vato lehibe hanorenan’i Zerobabela indray ny tempolin’i Solomona noravan’ny Babylonianina. Ary hoy izy momba ireo “ *maso fito* ” ireo: “ *Ireo fito ireo dia mason’i Jehovah, izay mijery eny amin’ny tany rehetra.* » Ao amin’ny Apok. 5:6, io hafatra io dia nomena an’i Jesosy Kristy, “ *Zanak’ondrin’Andriamanitra* ”: “ *Ary hitako fa, indro, nisy zanak’ondry teo afovoan’ny seza fiandrianana sy ny zava-manan-aina efatra ary teo afovoan’ny loholona. izay nisy toy ny nodorana. Nanana tandroka fito sy maso fito izy, dia ny Fanahy fiton’Andriamanitra izay nirahina hankany amin’ny tany rehetra.*” Ity andininy ity dia manamafy mafy ny fanamasinana ny maha-Andriamanitra ny Mesia Jesosy. Nandefa ny tenany tetè an-tany ilay Mpamorona lehibe, mba hanatanteraka ny sorompanavotany antsitrapo tao amin’i Jesosy. Noho ny asan’io Fanahy Masina io no ahazoako ny fanazavana aseho amin’ny asako. Mivoatra ny hazavana ary mitombo ny fahalalana rehefa mandeha ny fotoana. Tokony ho azontsika aminy ny fahatakarantsika ny teniny ara-paminaniana.

Ny alitaran’ny ditin-kazo manitra

Tamin’ny fanolorana ny vatany ara-nofa ho amin’ny fahafatesana, araka ny lavorary lavorary ny fanahiny sy ny fanahiny manontolo, i Jesosy Kristy dia nitondra fofona mahafinaritra teo anatrehan’Andriamanitra, izay asehon’ny fombafomba hebreo amin’ny alalan’ny menaka manitra. I Kristy dia aseho amin’ireo ditin-kazo manitra ireo, nefa koa eo amin’ny andraikitry ny mpiandraikitra izay manolotra azy ireo.

Eo anoloan’ny efitra lamba, ary tandrifin’ny fiaran’ny Vavolombelona sy ny rakotra fanaovam-panavotana, no misy ny alitara fandroana ditin-kazo manitra izay manolotra ny mpisoronabe, ny anjara asany amin’ny maha-mpanelanelana azy amin’ny fahadisoan’ny olom-boafidiny irery ihany. Fa Jesosy

tsy nitondra ny fahotan'izao tontolo izao, fa ny olom-boafidiny izay nomeny famantarana ny fankasitrahany. Eto an-tany, ny mpisoronabe dia tsy manana afa-tsy soatoavina ara-paminaniana ara-panoharana, satria an'i Kristy Mpamonjy ihany ny zon'ny fifonana. Zony manokana ny fanelanelanana ary manana toetra “*mandrakizay*” araka ny fomban'i Melkizedeka izany araka ny hazavaina bebe kokoa ao amin'ny Dan. 8:11-12: “*Nitsangana ho eo amin'ny komandin'ny miaramila izy ka nanaisotra ny fanatitra mandrakizay tamin'ny Izy, ary nandrava ny fitoerany masina. Ny tafika dia natolotra niaraka tamin'ny ~~sorona~~ mandrakizay, noho ny ota; nazeran'ny tandroka tamin'ny tany ny fahamarinana ka nahomby tamin'ny asany*”; ary ao amin'ny Heb.7:23. Tsy voatonona ao amin'ny soratra hebreo tany am-boalohany ny teny hoe “*sorona*” nesorina. Ao amin'io andininy io, Andriamanitra dia miampanga ny vokatry ny fitondran'ny papa Romana. Ny fifandraisana mivantana eo amin'ny Kristiana amin'i Jesosy dia mivily ho tombontsoan'ny mpitarika papa; Mamoy ny mpanompony izay mamoy ny ainy Andriamanitra. Ao amin'ny fahatanterahany masina, dia Andriamanitra ao amin'i Kristy irery ihany no afaka manara-dalàna ny fanelanelanana nataony, satria Izy dia manolotra, ho avotra ho an'izay mifona aminy, ny sorona feno fangorahana an-tsitrabo izay mitondra hanitra mahafinaritra ho an'Andriamanitra mitsara ny Fitiavana sy ny Rariny izay soloiny. fotoana . Tsy mandeha ho azy ny fanelanelanana ataony fa mampihatra izany izy na tsia, miankina amin'ny hoe mendrika izany na tsia ilay mpangataka. Ny fanelanelanana nataon'i Jesoa Kristy dia entanin'ny fangoraham-pony amin'ny fahalemen'ny nofo araka ny nofon'ireo olom-boafidiny, nefa tsy misy afaka mamitaka Azy, fa mitsara sy miady amin'ny rariny sy ny hitsiny Izy ary manaiky ny mpanompony sy ny mpanompony marina; inona no tena mpianany. Ao amin'ny fombafomba, ny menaka manitra dia maneho ny fofon'i Jesosy izay afaka manolotra ny vavaky ny olo-masiny mahatoky miaraka amin'ny ditin-kazo manitra mahafinaritra an'Andriamanitra. Ny fitsipika dia mitovy amin'ny fanasiana sakafo hohanina. Ny sarin'i Kristy mpandresy ara-paminaniana, ilay Mpisoronabe eto an-tany, dia lasa lany andro ary tsy maintsy hanjavona miaraka amin'ny tempoly izay anaovany ny fombafomba ara-pivavahana. Ny foto-kevitra ny fanelanelanana dia mitoetra ao aorian'izany, satria ny vavaka ataon'ny olona masina amin'Andriamanitra dia aseho amin'ny anarana sy amin'ny fahamendrehana'i Jesosy Kristy Mpanalalana any an-danitra sy Andriamanitra amin'ny fotoana iray manontolo.

Ny latabatry ny mofo aseho

Ao amin'ny tempoly dia apetraka eo ankavanana, eo amin'ny ilany avaratra. Ny mofo aseho dia maneho ny sakafo ara-panahy izay mahaforona ny fiainan'i Jesosy Kristy, ny tena mana any an-danitra nomena ny olom-boafidy. Misy mofo roa ambin'ny folo satria misy foko roa ambin'ny folo ao amin'ny fiombonan'Andriamanitra sy ny maha-olombelona tanteraka ao amin'i Jesosy Kristy Andriamanitra feno (= 7) sy olona feno (= 5); ny isa roa ambin'ny folo no isan'ny firaisankina eo amin'Andriamanitra sy ny olona, Jesosy Kristy no fampiharana sy modely tonga lafatra. Teo aminy no nanorenan'Andriamanitra ny fiarahany tamin'ireo patriarka 12, ireo apostolin'i Jesosy 12, ireo foko 12 voaisy toambo-kase ao amin'ny Apok. Eo amin'ny ilany avaratry ny “tempoly” io

latabatra io, eo amin'ny lafin'ny fanekena vaovao sy eo anilan'ny kerobima lehibe napetraka eo ankavia ao amin'ny fitoerana masina.

Ny kianja

Ny alitaran'ny fanatitra

Ao amin'ny Apokalypsy 11:2, ny Fanahy dia milaza fa ny “*tokotany*” ao amin'ny fitoerana masina: “*Fa ny kianja ivelany amin'ny tempoly, dia avelao ho ao anatiny. any ivelany, fa aza refesina; fa efa nomena ny jentilisa izany, ka hanitsakitsaka ny tanàna masina mandritra ny roa amby efa-polo volana*”. Ny “*tokotany*” dia manondro ny kianja ivelany eo anoloan'ny fidirana amin'ny toerana masina na ny tempoly voarakotra. Any no ahitantsika singa amin'ny fombafomba ara-pivavahana izay mahakasika ny lafiny ara-batana amin'ny zavaboary. Voalohany, eo ny alitara fandroana ny biby natao sorona. Hatramin'ny nahatongavan'i Jesosy Kristy tonga hanao sorona tonga lafatra, dia lany andro io fombafomba io ary nifarana araka ny faminanian'ny Dan. 9:27 manao hoe: “Ary hanao fanekena mafy *amin'ny maro Izy mandritra ny herinandro sy antsasaky ny herinandro. **hampitsahatra ny sorona sy ny fanatitra alatsa-drà izy**; ny mpandringana dia hanao izay fahavetavetana indrindra, mandra-pahatongan'ny fandranganana sy izay efa voalamina amin'izay mandrava*”. Ao amin'ny Heb. 10:6 ka hatramin'ny 9, dia nohamafisina ilay zavatra: “*Tsy sitrakao ny fanatitra dorana na fanatitra noho ny ota*. Dia hoy aho: *Indro, avy aho (ao amin'ny horonam-boky no milaza ahy) hanao ny sitraponao, Andriamanitra ô. Ary rehefa nilaza voalohany izy hoe: **Ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanatitra alatsa-drà tsy tianao sady tsy sitrakao, na ny fanatitra dorana na ny fanatitra noho ny ota** (izay aterina araka ny lalàna), dia hoy Izy: *Indro, tonga hanao ny sitraponao Aho. Nofoanany araka izany ny zavatra voalohany mba hametrahana ny faharoa. Izany sitrapo izany no nanamasinana antsika, tamin'ny nanaterana ny tenan'i Jesosy Kristy indray mandeha mandrakizay*.” Toa i Paoly, ilay noheverina ho mpanoratra an'ity epistily natao ho an'ny “Hebreo” ity, dia nanoratra izany teo ambanin'ny baikon'i Jesosy Kristy; izay manamarina ny fahazavany lehibe sy ny fahamarinany tsy manam-paharoa. I Jesosy Kristy irery tokoa no afaka niteny taminy hoe: “(Ao amin'ny horonam-boky no miresaka momba ahy) ”. Hoy anefa ny andininy faha-8 amin'ny Salamo faha-40: “*Ary ny horonam-boky nosoratana ho ahy*”. Io fanovana io àry dia azo hamarinina amin'ny alalan'io hetsika manokana nataon'i Kristy tamin'i Paoly io, izay nitoka-monina nandritra ny telo taona tany Arabia, voaomana sy nampianarin'ny Fanahy mivantana. Ary mampahatsiahy anareo aho fa efa nisy izany tamin'ilay horonam-boky nosoratan'i Mosesy izay nanoratra azy teo ambanin'ny baikon'Andriamanitra.*

Ny ranomasina, ny tanky ny fanadiovana

Ny singa faharoa amin'ny kianja dia ny fitoeran-drano fanadiovana, sarin'ny fomban'ny batista. Nomen'Andriamanitra ny teny hoe “ranomasina” izy io noho ny anarany. Amin'ny traikefan'ny olombelona ny ranomasina dia mitovy amin'ny “fahafatesana”. Nateliny tamin'ny safo-dranony ireo antiloviana, ary nandrobony ny mpitaingin-tsoavaly rehetra nanenjika an'i Mosesy sy ny

vahoakany hebreo. Amin'ny batisa, izay tsy maintsy atao ao anatin'ny asitrika tanteraka, dia tokony ho faty ilay mpanota taloha ka hivoaka avy ao anaty rano ho olom-baovao navotana sy nohavaozin'i Jesosy Kristy izay nanome azy ny fahamarinany tonga lafatra. Fitsipika ara-teorika ihany anefa izany izay hiankina amin'ny toetran'ilay kandida manolotra ny tenany ny fampiharana azy. Moa ve izy tonga, toa an'i Jesosy, amin'ny batisa, mba hanao ny sitrapon'Andriamanitra? Ny valin-kafatra dia isam-batan'olona ary Jesosy dia manisy na tsy manisy ny fahamarinany arakaraka ny raharaha. Ny azo antoka dia izay te hanao ny sitrapony dia hanaja amim-pifaliana sy fankasitrahana ny lalàna masin'Andriamanitra, izay ny fandikana izany no ota. Raha tsy maintsy ho faty ao amin'ny ranon'ny batisa izy, dia tsy misy isalasalana fa nateraka indray tao amin'ny fanompoana an'i Kristy izy, raha tsy hoe tsy nahy noho ny fahalemen'ny nofon'ny olombelona.

Noho izany, rehefa voadio ho afaka amin'ny fahotany sy mitafy ny fahamarinan'i Jesosy Kristy, toy ny mpisoron'ny fanekena taloha, ireo olom-boafidy kristiana dia afaka miditra ao amin'ny toerana masina na ny tempoly mba hanompo an'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy. Ny lalan'ny tena fivavahan'Andriamanitra dia aseho araka izany amin'ny alalan'ity fanorenana sary ity satria tandindona fotsiny ireo, ny tena zava-misy dia hiseho amin'ireo asa izay hoentiny ireo olom-boafidy nohamarinina eo anoloan'ny olona sy ny anjely ary ny Andriamanitra Mpamorona.

Naminany tamin'ny sary ny drafitr'Andriamanitra

Ao amin'ny drafiny dia nesorin'Andriamanitra ny fahotan'ny olom-boafidy tamin'ny alalan'ny ran'i Jesoa Kristy nentina teo amin'ny fitoerana famindram-po ao amin'ny fitoerana masina na ny toerana masina indrindra. Nahazo alalana hanao fikarohana miavaka teo amin'ny toerana nisy ny Tendrombohitra Golgota any Jerosalema hatramin'ny 1982, i Ron Wyatt, mpikaroka advantista mpitsabo mpanampy, dia nanambara fa ny ran'i Jesosy dia nikoriana teo amin'ny ilany havia amin'ny rakotra fanaovam-panavotana izay hita tao anaty lava-bato ambanin'ny tany, enina metatra ambanin'ny hazo fijaliana. ny amin'ny fanomboana an'i Kristy; ilay zavatra nitranga teo am-pototry ny tendrombohitra Golgota. Ao amin'ny fombafomban'ny mpisorona, ny mpisorona apetraka ao amin'ny fitoerana masina dia manatrika ny rakotra fanaovam-panavotana ary ireo zavatra selestialy napetraka ao amin'ny fitoerana masina indrindra, dia ny fitoerana masina. Noho izany, izay eo ankavian'ny olona dia eo ankavanan'Andriamanitra. Toy izany koa, ny fanoratana ny teny hebreo dia atao avy eo ankavanana miankavian'ny olona, mizotra mianavaratra mianatsimo, noho izany, miankavia miankavanan'Andriamanitra. Araka izany, ny drafitry ny fanekempihavanana roa dia voasoratra ao amin'ny vakiteny amin'ity toerana masina indrindra ity, manomboka eo ankavanan'ny olona ka hatrany ankaviany; na ny mifanohitra amin'Andriamanitra. Nanompo an'Andriamanitra teo ambanin'ny sarin'ny kerobima tao amin'ny fitoerana masina teo ankavanany ny Jiosy nanao fifanekena taloha. Nandritra ny fiombonan'izy ireo, dia nafafy teo anoloana sy teo amin'ny rakotra fanaovam-panavotana ny ran'ilay osilahy novonoina tamin'ny "andro fanavotana". Ny famafazana dia impito tamin'ny

rantsantanany nataon'ny mpisoronabe nitodika tany atsinanana. Marina fa ny firaisankina taloha no dingana atsinanana tamin'ny tetikasany famonjena. Ireo mpanota tokony ho voavela dia ny tenany tany Atsinanana, tao Jerosalema. Tamin'ny andro nandatsahan'i Jesosy ny rany, dia nilatsaka teo ambonin'io rakotra fanaovam-panavotana io ihany izany, ary nanomboka teo ambanin'ny famantarana ny kerobima faharoa teo amin'ny ilany ankaviany atsimo ny fanekena vaovao naorina tamin'ny rany sy ny fahamarinany. Hitan'Andriamanitra àry fa nanomboka teo ankaviany ka hatramin'ny “ **ankavanany** ” izany fandrosoana izany, dia ny lafin'ny fitahiany, araka ny voasoratra ao amin'ny Salamo 110:1 manao hoe: “ *Avy amin'i Davida. Salamo. Ny tenin'i Jehovah amin'ny Tompoko: Mipetraha eo an **-tanako ankavanana**, Ambara-panaoko ny fahavalonao ho fitoeran-tongotrao* . Ary manamafy ny Heb.7:17, andininy faha-4 ka hatramin'ny faha-7: “ *Jehovah efa nianiana ka tsy hanenina: Hianao no Mpisorona mandrakizay, tahaka an'i Melkizedeka. Ny Tompo eo an-tananao ankavanana dia manorotoro mpanjaka amin'ny andro fahatezerany. Manao ny rariny amin'ny jentilisa Izy; feno faty avokoa ny zavatra rehetra; manapaka loha manerana ny firenena izy. Misotro amin'ny ony izy raha mandeha, ka izany no anandratany ny lohany* .” Noho izany, i Jesosy Kristy malemy fanahy nefa marina dia manao ny mpaneso sy ny mpikomy handoa ny sarany noho ny fanamavoan'izy ireo ny fijoroana ho vavolombelona ambony momba ny fitiavany feno fangorahana ho an'ireo olom-boafidiny.

Koa rehefa niditra tao amin'ny kianja na ny tempoly ny Hebreo, dia nanolotra ny lamosiny teo anoloan'ny “masoandro nipoaka” izay nivavahan'ny mpanompo sampy nandritra ny fotoana rehetra tany amin'ny toerana samihafa teto an-tany, Andriamanitra dia naniry ny hanorenana ny fitoerana masina, amin'ny halavany, any atsinanana— West axis. Teo amin'ny sakany àry ny manda havanana amin'ny toerana masina indrindra dia teo amin'ny “Avaratra” ary ny rindrina havia dia teo amin'ny ilany “Atsimo”.

Ao amin'ny Mat.23:37, Jesosy dia nanome ny tenany ho sarin'ny “ *Reniakoho miaro ny zanany eo ambanin'ny elany* ”: “ *Ry Jerosalema, ry Jerosalema, izay mamono ny mpaminany sy mitora-bato izay nirahina ho aminareo, impiry Aho no ta-hahazo Angony ny zanakareo tahaka ny fanangon'ny reniakoho ny zanany ao ambanin'ny elany, fa tsy nety ianareo!* ”. Izany no ampianarin'ny elatry ny kerobima roa, ho an'ireo fifanekena roa mifanesy. Araka ny Eks. 19:4, Andriamanitra dia mampitaha ny tenany amin'ny “ *voromahery* ” iray: “ *Hitanao izay nataoko tamin'i Egipta sy izay nitondrako anao tamin'ny elatry ny voromahery ka nitondrako anao aty amiko* ”. Ao amin'ny Apok. 12:14, dia mamaritra ny “ *voromahery lehibe* ” izy: “ *Ary ny elatry ny voromahery lehibe dia nomena an-dravehivavy mba hanidinany ho any an'efitra, ho any amin'ny fitoerany, izay ivelomany mandritra ny fetr'andro iray. , ary antsasaky ny fotoana, lavitra ny tavan'ny menarana* .” Ireo sary ireo dia mampiseho ny zavamisy mitovy amin'izany: Andriamanitra dia miaro ny olon-tiany satria tia azy izy ireo, ao anatin'ireo fifanekena roa nifandimby, talohan'i Jesosy Kristy sy taorian'izay.

Farany, ara-panoharana, ny tempoly hebreo dia maneho ny tenan'i Kristy, ny an'ny olom-boafidy ary miaraka, ny Ampakarin'i Kristy, ny olom-boafidiny,

ny fiangonan'ny olom-boafidy. Noho ireo antony rehetra ireo, Andriamanitra dia nametraka fitsipika momba ny sakafo ara-pahasalamana mba hohamasinina sy hohajaina ireo endrika isan-karazany amin'ny tempoly; 1 Kor.6:19: “ *Tsy fantatrareo va fa ny tenanareo dia tempolin'ny Fanahy Masina, Izay ao anatinareo sady azonareo tamin'Andriamanitra, ka tsy anareo ianareo? »*

Volamena, tsy misy afa-tsy volamena

Tokony homarihintsika koa ny maha-zava-dehibe an'io fepetra io: ny fanaka sy ny kojakoja rehetra, ny kerobima ary ny rindrina anatiny dia vita amin'ny volamena na norakofana volamena voafisaka. Ny toetra mampiavaka ny volamena dia ny toetrany tsy azo ovaina; io ihany no sanda omen'Andriamanitra azy. Tsy mahagaga raha nanao ny volamena ho mariky ny finoana tonga lafatra izy, izay modely tsy manam-paharoa sy tonga lafatra tamin'izany dia i Jesosy Kristy. Ny atitany amin'ny tempoly sy ny sarin'ny fitoerana masina dia ny lafiny anatiny amin'ny fanahin'i Jesosy Kristy izay onenan'ny fanamasinana, ny fahadiovan'ny Fanahy Masin'Andriamanitra; tsy azo ovaina ny toetrany ary izany no nahatonga ny fandreseny ny ota sy ny fahafatesana. Ny ohatra nomen'i Jesosy dia asehon'Andriamanitra ho modely hotahafin'ny olom-boafidiny rehetra; izany no takiany, ny hany fepetra hahatongavana amin'ny tsirairay sy ny fiarahana mifanaraka amin'ny fiainana selestialy mandrakizay, ny karama sy ny valisoa ho an'ireo mpandresy. Ny soatoavina izay nananany dia tsy maintsy ho lasa antsika, tsy maintsy hitovy aminy toy ny klones isika, araka ny voasoratra ao amin'ny 1 Jaona 2:6: “ *Izay milaza fa mitoetra ao aminy izy dia tsy maintsy mandeha tahaka ny nandehanany koa* ”. Ny dikan'ny volamena dia omena antsika ao amin'ny 1 Petera 1:7 : “ *mba ny fizahan-toetra ny finoanareo, izay sarobidy noho ny volamena mety ho levona (fa voazaha toetra amin'ny afo), dia ho tonga fiderana sy voninahitra ary haja. , rehefa niseho i Jesoa Kristy . Mizaha toetra ny finoan'ny olom-boafidiny Andriamanitra. Na dia tsy azo ovaina aza, ny volamena dia mety misy dian-javatra maloto, ary mba hanesorana azy dia tsy maintsy mafana sy miempo. Miakatra eny ambonin'ny tany ny tavy na ny loto ary azo esorina. Sarin'ny zavatra niainan'ny mpianatra voavotra teto an-tany izany, izay nandraisan'i Kristy ny faharatsiana sy nanadiovany azy, ka nampiharan'ny fitsapana samihafa. Ary eo ambanin'ny fepetran'ny fandresen'izy ireo amin'ny fitsapana mafy ihany, amin'ny fiafaran'ny androm-piainany, dia ny hiafaran'izy ireo mandrakizay no fanapahan-kevitry ny Mpitsara lehibe Jesosy Kristy. Ny fanohanany sy ny fanampiany ihany no hahazoana izany fandresena izany, araka ny nambarany ao amin'ny Jaona 15:5-6 sy 10 ka hatramin'ny 14 hoe: “ *Izaho no voaloboka, ianareo no sampany. Izay miray amiko ka mitoetra ao aminy dia mamoa be, fa raha misaraka amiko ianareo, dia tsy mahay manao na inona na inona. Raha misy tsy miray amiko, dia ariana any ivelany tahaka ny sampany izy ka malazo; dia angonintsika ny sampany ka atsipintsika ao anaty afo, dia may izy .*” Takina ny fankatoavana ny didin'Andriamanitra: “ *Raha mitandrina ny didiko ianareo, dia hitoetra amin'ny fitiavako, tahaka ny nitandremako ny didin'ny Raiko sy itoerako amin'ny fitiavany.* ” Ny fahafatesana ho an'ny namany dia lasa faratampony lavorary amin'ny fitsipiky ny fitiavan'ny tena: “ *Izao no didiko, dia ny mba hifankatiavanareo tahaka ny nitiavako anareo*”. *Tsy misy fitiavana lehibe noho ny manolotra ny ainy hamonjy ny sakaizany .*” Misy fepetra anefa izao*

faneken'i Jesosy izao: “ *Ianareo no sakaizako, raha manao izay andidiako anareo .”*

Ny fanaovan-jiro nisy jiro fito kosa dia natao tamin'ny volamena madio. Tsy afaka naneho afa-tsy tandindon'ny fahatanterahan'i Jesoa Kristy izy tamin'izay. Ny volamena hita tatỳ aoriana tao amin'ireo fiangonan'ny Katolika Romana dia mampiseho ny fitakiana ny finoany diso. Izany no antony, mifanohitra amin'izany, ny tempoly protestanta dia nesorina tamin'ny haingo rehetra, manetry tena sy henjana. Ao amin'ny tandindona ny fitoerana masina sy ny tempoly, ny fisian'ny volamena dia manaporofa fa ny fitoerana masina dia tsy afaka maneho afa-tsy Jesosy Kristy masina. Fa raha ampitaina dia voasoratra fa Izy no Loha, Lohan'ny Fiangonana izay vatany ao amin'ny Efes.5:23-24: “ *Fa ny lahy no lohan'ny vavy, dia tahaka an'i Kristy koa no Lohan'ny Fiangonana. , izay vatany , ary Izy no Mpamonjy. Fa tahaka ny aneken'ny Eglizy an'i Kristy no tokony haneken'ny vavy ny lahy koa amin'ny zavatra rehetra. »* Fa ny Fanahy kosa dia mamaritra hoe: “ *Hianareo lehilahy, tiava ny vadinareo, dia tahaka ny nitiavan'i Kristy ny Fiangonana sy ny nanolorany ny tenany hamonjy azy, mba hahamasina azy amin'ny teny , rehefa avy nanadio azy tamin'ny batisan'ny rano izy, mba hahatanteraka ity Fiangonana ity. miseho eo anatrehany be voninahitra, tsy misy pentina, na fiketronana, na izay toy izany, fa masina sady tsy misy tsiny .”* Eto àry, ambara mazava tsara, no misy ny fivavahana kristiana marina. Tsy teorika fotsiny ny feniny satria fampiharana ampiharina amin'ny zava-misy rehetra. Tsy maintsy mifanaraka amin'ny fitsipiky ny “ teny ” nambarany ; izay mahafaoka ny fitandremana ny didy sy ny ôrdônansin'Andriamanitra ary ny fahafantarana ireo zava-miafina nambara ao amin'ny faminany ao amin'ny Baiboly. Io fepetra io, “ *tsy azo lavina na tsy azo tsinontsinoavina* ” an'ny olom-boafidy, dia tsaroana sy nohamafisina ao amin'ny Apok. 14:5 izay ilazana azy io ho an'ireo olo-masina “Advantista” amin'ny tena fiverenan'i Kristy farany. Izy ireo dia voatondro amin'ny mariky ny “ *144.000* ” voaisy toambo-kase amin'ny “ tombo-kasen'Andriamanitra ” ao amin'ny Apok. 7. Ny traikefan'izy ireo dia ny an'ny rehetra fanamasinana . Ity fandinihana ity dia mampiseho fa ny tabernakely, ny fitoerana masina, ny tempoly sy ny tandindona rehetra ao aminy dia naminany ny tetik'asa famonjen'Andriamanitra lehibe. Nahita ny tanjony sy ny fahatanterahany izy ireo tamin'ny fisehoan'ny asa fanompoan'i Jesosy Kristy teto an-tany nambara tamin'ny olombelona. Araka izany, ny fifandraisan'ilay olom-boafidy aminy dia manana toetra sy toetra ara-paminaniana; ny olona tsy mahalala dia miantehitra amin'ilay Andriamanitra nahary izay mahalala ny zavatra rehetra; izay manorina ny hoaviny sy manambara izany aminy.

Ny fandinihana ny tempoly naorin'i Solomona Mpanjaka dia vao mainka mampiseho amintsika fa tsy tokony afangaro ny ampahany amin'ny “tempoly” azon'ny olona idirana amin'ny “fitoerana masina” natokana ho an'ilay Andriamanitra any an-danitra fotsiny. Vokatry'izany, ny teny hoe "fitoerana masina" ampiasaina ho solon'ny teny hoe "fahamasinana" ao amin'ny Dan. 8:14 dia very ny maha-ara-dalàna azy, satria momba ny toerana any an-danitra izay tsy ilaina ny fanadiovana tamin'ny 1843. Ary ny mifanohitra amin'izany , ny teny hoe “fahamasinana” dia mahakasika ireo olo-masina izay tsy maintsy miala amin'ny

fanaon'ny fahotana eto an-tany mba hohamasinina na, voafidy hofidian'Andriamanitra.

Tamin'ny nahafatesan'i Jesosy Kristy, dia notriarin'Andriamanitra ny efitra lamba nanasaraka ny "tempoly" sy ny "fitoerana masina", fa ny vavaky ny olo-masina ihany no hahazo fidirana ara-panahy ho any amin'ny fitoerana masina any an-danitra izay hifonan'i Jesosy ho azy ireo. Ny ampahany amin'ny tempoly dia ny hanohy ny andraikiny amin'ny maha-trano fanangonana ny olom-boafidy eto an-tany. Toy izany koa tamin'ny 1843, nohavaozina ilay foto-kevitra. Ny "tempolin'ny" olo-masina dia mijanona eto an-tany sy ao amin'ny "fitoerana masina", any an-danitra ihany, ny fanelanelanana an'i Kristy dia miverina amin'ny fomba ofisialy ho an'ireo olom-boafidy Advantista voafidy ihany. Noho izany dia tsy misy intsony ny "fitoerana masina" eto an-tany ao amin'ny firaisankina vaovao izay nanjavona ny marika. Ny hany sisa tavela dia ny "tempoly" ara-panahin'ny olom-boafidy.

Ny hany fahalotoana nitaky fanadiovana dia ny fahotan' ny olona teto an-tany, satria tsy nisy na dia iray aza tamin' ny fahotany tonga handoto ny lanitra. Ny fanatrehan'ny devoly sy ny demoniany mpikomy ihany no afaka nanao izany, ka izany no nahatonga an'i Jesosy Kristy ho mpandresy tao amin'i Mikaela, ka nandroaka azy ireo avy tany an-danitra ary nanipy azy ireo teto amin'ny tany misy ny fahotana izay tsy maintsy nijanonany mandra-pahafatiny.

Misy zavatra iray hafa tokony ho takatra rehefa avy niresaka momba ny mariky ny fahamasinana. Na dia masina aza ireo tandindona ireo, dia zavatra aranofo ihany. Ny tena fahamasinana dia ao amin'ny velona, ka izany no nahatonga an'i Jesoa Kristy ho mihoatra noho ny tempoly izay nisy mihitsy mba hialokalofana ny lalàn'Andriamanitra, ny endriky ny toetrany sy ny fahamarinany izay nanafintohina ny mpanota teto an-tany. Mba ho fanohanana ny fampianarana ny olom-boafidiny ihany no nanaovan'Andriamanitra ireo zavatra ireo tamin'ny alalan'i Mosesy sy ny mpiasany. Mba hialana amin'ny fanompoan-tsampy no nanomezan'Andriamanitra lalana ny lehilahy iray, dia i Ron Wyatt mpanompony, hahita sy hikasika ny fiaran'ny fijoroany ho vavolombelona tamin'ny 1982. Satria ambony lavitra ny "fijoroana ho vavolombelona momba an'i Jesosy" izay "fanahin'ny faminiana" . ho azy ary mahasoaka kokoa hatramin'ny nahatongavany manokana hanambara ny hevitra ny tetikasa famonjena voaomana ho an'ireo olom-boafidiny nofidina teto an-tany. Navela haka sary an-tsary ny Didy Folo navoakan'ny anjely tao amin'ny sambofiara i Ron Wyatt, saingy tsy nety nitazona ilay sarimihetsika izy. Ireo zava-misy ireo dia manaporofa fa efa fantatr'Andriamanitra mialoha ny fandavany, kanefa izany safidy izany dia miaro antsika amin'ny fanompoan-tsampy izay mety ho nateraky ny firaketana antsoratra toy izany teo amin'ny sasany tamin'ireo olom-boafidiny marefo kokoa. Nambara amintsika izany zava-misy izany, mba ho fitahirizana izany ao antsain'ny fontsika ho tombontsoa mamy nomen'ilay Andriamanitsika Fitiavana.

Ny fisarahan'ny Genesisy

Na dia nanambara taminay ny zava-miafina miafina ao amin'ny faminanian'i Daniela sy ny Apokalypsy aza ny fandalinana ity asa ity, dia tsy maintsy manampy anareo aho izao hahita ireo faminania nambara ao amin'ny bokin'ny Genesisy, teny izay midika hoe “fiandohan'ny”.

Attention!!! Ny fijoroana ho vavolombelona izay homarihintsika ato amin'ity fandalinana ny bokin'ny Genesisy ity dia avy amin'ny vavan'Andriamanitra izay nanonona izany tamin'i Mosesy mpanompony. Ny tsy finoana an'io tantara io dia mahatezitra lehibe indrindra azo atao mivantana amin'Andriamanitra, fahatezerana izay manidy tanteraka ny varavaran'ny lanitra satria manambara ny tsy fisian'ny "finoana, izay tsy misy izay tsy hankasitahan'Andriamanitra", araka ny Hebreo 11:6.

Ao amin'ny sasin-tenin'ny Apokalypsy, Jesosy dia nanizingizina mafy izao teny izao: “ *Izaho no Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiafarana* ” izay naveriny teny ao amin'ny faran'ny Apokalypsy 22:13. Efa voamaritsika ny toetra ara-paminaniana ao amin'ny bokin'ny Genesisy, indrindra momba ny herinandro fito andro izay maminany fito arivo taona. Eto aho dia manatona ity bokin'ny Genesisy ity avy amin'ny lafin'ny lohahevitra ny " **fisarahana** " izay mampiavaka azy manokana araka ny ho hitantsika.

Genesisy 1

Ny andro ^{voalohany}

Genesisy 1:1: “ *Tamin'ny voalohany Andriamanitra nahary ny lanitra sy ny tany* ”

Araka ny asehon'ny teny hoe “ *fiantombohana* ”, ny “ *tany* ” dia noforonin'Andriamanitra tokoa ho ivon-toerana sy fototry ny refy vaovao, mifanitsy amin'ireo endriky ny fiainana selestialy izay nialoha azy. Ny fampiasana ny sarin'ny mpanao hosodoko, ho azy dia ny famoronana sy ny fampiharana ny famoronana sary hosodoko vaovao. Aoka homarihintsika sahady anefa fa **misaraka** “ *ny lanitra sy ny tany* ” avy amin'ny niaviany . Ny “ *lanitra* ” dia manondro ny cosmos interstellar foana, maizina ary tsy manam-petra; ary ny “ *tany* ” avy eo dia miseho amin'ny endrika baolina rakotry ny rano. Ny “ *tany* ” dia tsy nisy talohan'ny herinandro famoronana satria noforonina tany am-piandohana na “ *fiandohan'ny* ” namoronana an'io refy manokana eto an-tany io. Mivoaka avy amin'ny tsinontsinona izany ary maka endrika araka ny didin'Andriamanitra mba hanatanteraka andraikitra izay nanjary nilaina noho ny fahafahana izay niandohan'ny fahotana nataon'ny voary voalohany tany an-danitra; Ilay nantsoin'ny Isaia 14:12 hoe “ *kintana maraina* ” sy “ *zanaky ny maraina* ” dia lasa Satana hatramin'ny nahaikany ny fahefan'Andriamanitra. Izy no mpitarika ny tobin'ny mpikomy selestialy sy ny toby ho avy eto an-tany.

Gen.1:2: “*Tsy nisy endrika sady foana ny tany* ;

Rehefa manomboka amin'ny fametahana ny sosona ambadika eo amin'ny lamba ny mpanao hosodoko, dia asehon'Andriamanitra ny toe-javatra manjaka eo amin'ny fiainana any an-danitra efa noforonina sy ny fiainana eto an-tany izay hohariny. Antsoiny amin'ny teny hoe “ *maizina* ” àry izay rehetra tsy ankasitrahany, izay hantsoiny hoe “ *fahazavana* ” amin'ny fanoherana tanteraka. Andeha homarihintsika ny rohy napetrak'io andininy io eo amin'ny teny hoe “ *maizina* ”, amin'ny endriny milaza maro, satria maro ny endriny, sy ny teny hoe “ *lavaka* ” izay manondro ny tany tsy misy zavamananaina. Nampiasa an'io tandindona io Andriamanitra mba hanondroana ny fahavalony: ireo revolisionera "tsy misy andriamanitra" sy mpisaina malalaka ao amin'ny Apok. 11:7 ary ireo mpikomy amin'ny Katolika papaly ao amin'ny Apok. 17:8. Kanefa ireo Protestanta nikomy dia nikambana tamin'izy ireo tamin'ny 1843, ka nifandimby teo ambany fahefan'i Satana, *ilay “anjelin'ny lavaka tsy hita noanoa ”* ao amin'ny Apok. 9:11; izay niaraka tamin'ny Advantista nivadika tamin'ny 1995.

Ao amin'ilay sary atolotra ao amin'io andininy io, dia hitantsika fa ny “maizina ” dia mampisaraka **ny** “ *fanahin'Andriamanitra* ” amin'ny “ *rano* ” izay maminany ara-panoharana, ao amin'ny Daniela sy ny Apokalypsy, ny amin'ny fitambaran'ny “ *olona sy firenena ary samy hafa fiteny* ” eo ambanin'ireo tandindona. “ *ranomasina* ” ao amin'ny Dan.7:2-3 sy Apok. 13:1, ary eo ambanin'ny “ *renirano* ” ao amin'ny Apok. 8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Tsy ho ela dia ho avy amin'ny “ *fahotana* ” tany am-boalohany izay nataon'i Eva sy Adama ilay **fisarahana** . Toy ny amin'ny sary nomena, Andriamanitra dia mifandray amin'ny tontolon'ny haizina miraikitra amin'ireo anjely mpikomy izay manaraka an'i Satana amin'ny safidiny hanohitra ny fahefan'Andriamanitra.

Gen.1:3: “ *Hoy Andriamanitra: Misia mazava! Ary nisy ny mazava* ”

Andriamanitra dia mametraka ny fitsipiny momba ny “ *tsara* ” araka ny fitsarany manokana sy ny fiandrianany. Ampifandraisina amin'ny teny hoe “ *fahazavana* ” izany safidy hoe “ *tsara* ” izany noho ny endriny be voninahitra, izay hitan'ny rehetra sy ny rehetra, satria ny tsara dia tsy miteraka “fahamenarany ” izay mitarika ny olona hiery hahatanteraka ny faharatsiany. Io “fahamenatra” io dia ho tsapan'i Adama taorian'ny fahotana araka ny Gen.3, raha oharina amin'ny Gen.2:25.

Gen.1:4: “ *Hitan'Andriamanitra fa tsara ny mazava; ary nampisarahin'Andriamanitra ny mazava sy ny maizina* ”.

Io **no fitsarana voalohany** nambaran'Andriamanitra. Aharihariny ny safidiny ny **tsara** ateraky ny teny hoe “ *fahazavana* ” sy ny fanamelohan'ny teny hoe “ *maizina* ” ny **ratsy** .

Asehon'Andriamanitra amintsika ny zava-kendren'ny namoronany teto an-tany, ary noho izany ny vokatra farany hotanterahin'ny tetikasany: ny **fisarahan'ireo** tia ny “ *fahazavany* ” amin'ireo izay tia “ *maizina* ”. Ny “ *fahazavana sy ny haizina* ” dia ireo safidy roa azo tanterahina amin'ny alalan'ny foto-kevitra ny fahafahana izay tian'Andriamanitra homena ny zavaboariny rehetra any an-danitra sy ety an-tany. Ireo toby roa mifanandrina ireo dia manana mpitarika roa amin'ny farany; Jesosy Kristy ho an'ny “ *fahazavana* ” ary Satana ho an'ny “ *maizina* ”. Ary ireo toby roa mifanandrina ireo, tahaka ny bao roa amin'ny tany, dia hanana fiasarana roa samy hafa tanteraka koa; ny olom-boafidy

dia hiaina mandrakizay ao amin'ny fahazavan'Andriamanitra araka ny Apok. 21:23; ary ho ringana amin'ny fiverenan'i Kristy, ireo mpikomy dia hiafara ho “vovoka ” amin'ny tany lao izay lasa “lavaka ” indray ao amin'ny Gen.1:2. Hatsangana amin'ny maty ho amin'ny fitsarana izy ireo, ary ho levona ao amin'ny “farihy afo ” amin'ny “fahafatesana faharoa ” araka ny Apok. 20:15.

Gen.1:5: “ *Andriamanitra nanao ny mazava hoe andro, ary ny maizina nataony hoe alina. Dia nisy hariva, ary nisy maraina; izany no andro voalohany* ”

Ity “ *andro voalohan'ny* ” Famoronana ity dia natokana ho amin'ny fisarahana tanteraka ny toby roa noforonin'ny safidy “ *fahazavana sy haizina* ” izay hifanandrina eto an-tany mandra-pahatongan'ny fandresen'i Jesosy Kristy farany sy ny fanavaozana ny zavaboary. Ny “ *andro voalohany* ” àry dia “ *voamarika* ” tamin'ny alalan'ny fanomezan-dalana nomen'Andriamanitra an'ireo mpikomy mba hiady taminy nandritra ireo “fito arivo” taona nambara tamin'ny herinandro manontolo. Mety tsara àry ny hahatongavana ho famantarana, na “ *marika* ” amin'ny fitsaohana an'Andriamanitra sandoka hita nandritra ny enina arivo taona teo amin'ireo mpanompo sampy na Jiosy nivadika, indrindra fa tamin'ny vanim-potoana kristiana, hatramin'ny nananganana ny “andron'ny tsy resy. Masoandro” ho andro fitsaharana isan-kerinandro napetraky ny fahefan'ny emperora Constantin I ' 7 Martsa 321. Izany no fomba nanomboka tamin'io daty io, ny Alahady "Kristianina" ankehitriny dia nanjary " *mariky ny bibidia* " nanohy ny fanohanana ara-pivavahana nomena. taminy tamin'ny alalan'ny finoana katolika romana papaly nanomboka tamin'ny 538. Mazava ho azy fa ny “ *alfa* ” ao amin'ny Genesisy dia nanana zavatra betsaka azo natolotra ho an'ireo mpanompon'i Jesosy Kristy nahatoky tamin'ny fotoana “ *omega* ”. Ary tsy tapitra izany.

Ny andro ^{faha-2}

Gen.1:6: “Ary *Andriamanitra nanao hoe: Misia habakabaka eo anelanelan'ny rano, ary aoka izy hampisaraka ny rano amin'ny rano* .”

Eto indray dia resaka **fisarahana** : " *rano amin'ny rano* ". Maminany ny **fisarahana'ny** zavaboarin'Andriamanitra asehon'ny “ *rano* ” ilay hetsika . Ity andininy ity dia manamafy ny **fisarahana ara-boajanahary** ny fiainana any an-danitra amin'ny fiainana eto an-tany ary ao anatin'izy roa ireo, ny **fisarahana'ny** “zanak'Andriamanitra” amin'ny “zanak'ny devoly” na dia izany aza dia nantsoina hiara-mitoetra mandra-pahatongan'ny fitsarana voamariky ny fahafatesan'i Jesosy Kristy. ny anjely ratsy mpikomy, ary mandra-piverin'i Jesosy Kristy ho an'ny olombelona eto an-tany. Io **fisarahana** io dia hanamarina ny zava-misy fa ny olombelona dia ho noforonina ho ambany kely noho ny anjely any an-danitra satria ny habe selestialy dia tsy ho azony idirana. Ny tantaran'ny tany dia ho toy ny fanasokajiana lava mandra-pahatapiny. Nametraka fikorontanana ny ota ary nalamin'Andriamanitra tamin'ny alalan'ny fanasokajiana mifantina izany fikorontanana izany.

Gen.1:7: “ Ary Andriamanitra nanao ny habakabakaka ka **nampisaraka** ny rano ambanin'ny habakabaka tamin'ny rano ambonin'ny habakabaka. Dia toy izany no nitranga .”

Ilay sary nomena **dia nampisaraka** ny fiainana eto an-tany nambaran'ny “ rano any ambanin'ny tany ” sy ny fiainana any an-danitra izay “ ambonin'ny habakabaka ”.

Gen. 1:8: “ Ary Andriamanitra nanao ny habakabaka hoe lanitra. Dia nisy hariva, ary nisy maraina; andro faharoa izany .”

Io lanitra io dia manondro ny soson'ny atmosfera izay, miforona avy amin'ny gazy roa (hydrogène sy oxygène) mandrafitra ny rano, manodidina ny tany manontolo ary tsy azon'ny olombelona idirana. Ampifandraisin'Andriamanitra amin'ny fisian'ny fiainana selestialy tsy hita maso izany satria ny devoly mihitsy no hahazo ny anarana hoe “ andrianan'ny herin'ny rivotra ” ao amin'ny Efes.2:2: “... izay nalehanareo fahiny, araka ny ny lalan'izao tontolo izao, araka ny **andrianan'ny herin'ny rivotra**, dia ny fanahy izay miasa ankehitriny ao amin'ny zanaky ny fikomiana ”; toe-tsaina izay efa nananany tany amin'ny tontolo selestialy.

Ny andro ^{faha-3}

Gen.1:9: “ Hoy Andriamanitra: Aoka hiangona ny rano eny ambanin'ny lanitra ho eo amin'ny fitoerana iray, ary aoka hisy maina hiseho. Dia toy izany no nitranga .”

Mandra-pahatongan'izany fotoana izany, dia nandrakotra ny tany manontolo ny “ rano ”, saingy tsy mbola nahitana endriky ny biby an-dranomasina izay hoforonina amin'ny ^{andro faha-5}. Izany fahitsiana izany dia hanome ny maha-azo itokiana rehetra azy amin'ny asan'ny safo-drano ao amin'ny Genesisy 6 izay afaka mampiely ny endriky ny biby an-dranomasina amin'ny tany feno rano; izay hanamarina ny fitadiavana fôsily sy akorandriaka an-dranomasina any.

Gen.1:10: “ Andriamanitra nanao ny maina hoe tany, ary ny rano be nataony hoe ranomasina. Hitan'Andriamanitra fa tsara izany .”

fisarahana vaovao io dia tsarain'Andriamanitra ho “ tsara ” satria any andafin'ny ranomasina sy ny kontinanta, dia omeny ireo teny roa ireo hoe “ ranomasina sy tany ” ny andraikitry ny tandindona roa izay hanondro ny Fiangonana Kristiana Katolika sy ny Protestanta Kristiana namela ny voalohany amin'ny anarana. an'ny Fiangonana Nohavaozina. **Ny fisarahan'izy** ireo teo anelanelan'ny 1170 sy 1843 dia notsarain'Andriamanitra ho “ tsara ”. Ary hita ao amin'ny Apok. 2:18 ka hatramin'ny 29 ny fampaherezana nataony ho an'ireo mpanompony mahatoky tamin'ny andron'ny Fanavaozana . *amin'ny hafa rehetra any Tyatira, izay tsy mandray izany fampianarana izany, ary izay tsy mahalala ny halalin' i Satana, araka izay iantsony azy, dia lazaiko aminareo hoe: Izaho tsy mitondra entana hafa aminareo ; izay anananareo **ihany no tano mandrapihaviko**.*” Indray mandeha indray, amin'ny alalan'io fanangonana indray io, Andriamanitra dia mitondra ny filaminana ho an'ny fikorontanana noforonin'ny anjely mpikomy sy ny fanahin'olombelona. Andeha hojerentsika ity fampianarana

hafa ity, ny “ *tany* ” dia hanome ny anarany ny planeta manontolo, satria ny “ *maina* ” dia voamana ho tontolo voajanahary ho an’ny fiainan’ny olombelona izay namoronan’Andriamanitra izao zavaboary izao. Ny velaran-dranomasina, izay avo efatra heny noho ny tany maina, ny planeta dia nety ho nandray ny anarana hoe “ *ranomasina* ” ho mendrika kokoa nefa tsy hamarinina amin’ny tetikasan’Andriamanitra. Ny teny amin’ity "fitenenana" ity: "Miara-miangona ny vorona, ary miara-mivory ny voron’ny volom-borona", dia hita ao amin’ireo vondrona ireo. Noho izany, teo anelanelan’ny taona 1170 sy 1843, ireo Protestanta mahatoky sy tia fihavanana dia voavonjy tamin’ny fahamarinan’i Kristy izay nisaina ho azy manokana tsy nankatò ny andro fitsaharana amin’ny andro fahafito marina: Sabotsy. Ary ny fitakiana izany fitsaharana izany no mahatonga ny “ *tany* ” ho mariky ny finoana kristiana sandoka nanomboka tamin’ny 1843, araka ny Dan.8:14. Ny porofon’io didim-pitsaran’Andriamanitra io dia hita ao amin’ny Apok. 10:5 satria nametraka ny “ *tongony* ” teo amin’ny “ *ranomasina sy ny tany* ” i Jesosy mba hanorotoro azy ireo tamin’ny fahatezerany.

Gen.1:11: “ *Ary Andriamanitra nanao hoe: Aoka ny tany haniry zava-maitso sy ahitra mamoa ary hazo fihinam-boa izay mamoa, samy araka ny karazany avy, ka ao aminy no misy voa eo ambonin’ny tany. Dia toy izany no nitranga .* »

Nohamafisina ny laharam-pahamehana nomen’Andriamanitra ny tany maina: voalohany, mahazo hery “mamokatra ” “ *zava-maitso, ahitra mamoa, hazo fihinam-boa mamoa araka ny karazany avy* ”; ny zava-drehetra novokarina voalohany ho an’ny filan’ny olombelona, ary faharoa ho an’ny biby ety an-tany sy any an-danitra izay hanodidina azy. Hampiasain’Andriamanitra ho sary an’ohatra ireo vokatra eto an-tany ireo, mba hampiharihariana ny fianarany amin’ny mpanompony. Ny olona, toy ny “*hazo*”, dia hamoa, na tsara na ratsy.

Gen.1:12: “ *Ary ny tany naniry zava-maitso, dia ahitra mamoa samy araka ny karazany avy, ary hazo mamoa, izay misy voa ao aminy, samy araka ny karazany avy. Hitan’Andriamanitra fa tsara izany.* »

Amin’izao ^{andro faha-3} izao, tsy misy hadisoana manimba ny asa noforonin’Andriamanitra, lavorary ny zavaboary, heverina ho “ *tsara* ”. Amin’ny fahadiovan’ny atmosfera sy ny terestrialy tonga lafatra, ny tany dia mampitombo ny vokatra. Ny voankazo dia natao ho an’ny zavamananaina hiaina eto an-tany: ny olona sy ny biby izay samy hamokatra araka ny maha izy azy.

Gen.1:13: “ *Dia nisy hariva, ary nisy maraina; andro fahatelo izany .*”

Ny andro ^{faha-4}

Gen.1:14: “ *Hoy Andriamanitra: Misa fanazavana eny amin’ny habakabaky ny lanitra hampisaraka ny andro sy ny alina; aoka ho famantarana hanamarika ny fotoana sy ny andro ary ny taona ireny .*”

fisarahana vaovao miseho: “ *andro amin’ny alina* ”. Hatramin’io andro fahefatra io dia tsy azon’ny vatana selestialy ny hazavana antoandro. Ny fisarahan’ny andro sy ny alina dia efa nisy tamin’ny endrika virtoaly

noforonin'Andriamanitra. Mba hahatonga ny zavaboariny ho tsy miankina amin'ny fanatrehany, dia hamorona ny kintana eny amin'ny lanitra amin'ny andro fahefatra izay hamela ny olona hametraka kalandrie mifototra amin'ny toeran'ireo kintana ireo ao amin'ny cosmos interstellar. Noho izany dia hiseho ny famantarana ny Zodiac, ny fanandroana alohan'ny fotoanany fa tsy misy ny sikidy ankehitriny izay miraikitra aminy, izany hoe ny astronomia.

Gen.1:15: “ *Ary aoka ho fanazavana eny amin'ny habakabaky ny lanitra izy hanazava ny tany. Dia toy izany no nitranga .*”

Ny “ *tany* ” dia tsy maintsy hazavain'ny “ *andro* ” sy ny “ *alina* ”, fa ny “ *fahazavan'ny* ” *andro* ” kosa dia tsy maintsy mihoatra ny an'ny “ *alina* ” satria izy io no endrik'ilay Andriamanitra ny fahamarinana, nahary ny zava-drehetra. izay velona. Ary ny fifandimbiasana ao amin'ny filaharana “ *andro alina* ” dia maminany ny fandreseny farany amin'ny fahavalony rehetra izay anisan'ireo olom-boafidiny malalany sy notahiny koa. Io anjara asa io izay ahitana ny “ *fanazavana ny tany* ” dia hanome ireo kintana ireo hevitra an'ohatra amin'ny asa ara-pivavahana mampianatra fahamarinana na lainga atolotra amin'ny anaran'ilay Andriamanitra Mpamorona.

Gen.1:16: “ *Ary nanao ny fanazavana roa lehibe Andriamanitra, dia ny fanazavana lehibe ho mpanapaka ny andro ary ny fanazavana kely ho mpanapaka ny alina; Izy koa no nanao ny kintana .*”

Mariho tsara ity tsipiriany ity: amin'ny fanafoanana ny “ *masoandro* ” sy ny “ *volana* ”, ny “ *fanazavana lehibe roa* ”, Andriamanitra dia manondro ny masoandro amin'ny fitenenana hoe “ *ny lehibe indrindra* ”, raha manaporofa izany ny fanakona-masoandro, dia miseho amintsika ny kapila masoandro sy volana roa. mitovy habe, ny iray manarona ny iray mifandimby. Fa Andriamanitra nahary azy dia mahafantatra teo anatrehan'ny olombelona fa ny bika aman'endry dia noho ny halaviran'ny tany, ny masoandro dia 400 heny ny lehibe fa 400 heny noho ny volana. Amin'ny alalan'izany fahitsiana izany no hanamafisany sy hanamafisany ny anaram-boninahitra ambony indrindra amin'ny maha Andriamanitra Mpamorona azy. Ambonin'izany, eo amin'ny lafiny arapanahy, dia manambara ny “lehibe” tsy manam-paharoa izy raha oharina amin'ny havitsian'ny volana, tandindon'ny alina sy ny haizina. Ny fampiharana ireo anjara asa tandindona ireo dia mahakasika an'i Jesosy Kristy antsoina hoe “ *fahazavana* ” ao amin'ny Jaona 1:9: “ *Ity mazava ity no tena fahazavana, izay tonga amin'izao tontolo izao ka manazava ny olona rehetra* ”. Andeha homarihintsika fa ny firaisankina fahiny nataon'ny vahoaka jiosy ara-nofa naorina tamin'ny kalandrie volana dia napetraka teo ambanin'ny famantarana ny vanim-potoana “maizina”; izany hatramin'ny fiavian'i Kristy voalohany sy faharoa. Tahaka ny nankalazana ny “fetin'ny voaloham-bolana”, izay fotoana tsy hita maso ny volana nanjavona, dia naminany ny fiavian'ny vanim-potoan'ny masoandron'i Kristy, izay ampitahaina amin'ny “masoandron'ny fahamarinana” ny Mal.4:2: “ *Fa fa ho anareo izay matahotra ny anarako, dia hiposaka ny masoandron'ny fahamarinana , ary ho ao ambanin'ny elany ny fanasitranana; hivoaka ianareo, ka hitsambikina toy ny zanak'omby avy ao an-tranon'omby ,...*”. Taorian'ny firaisankina jiosy taloha, dia nanjary tandindon'ny finoana kristiana sandoka ny “ *volana* ”, ka nisesy ny Katolika nanomboka tamin'ny 321 sy 538, avy eo ny Protestanta

nanomboka tamin'ny 1843, ary... ny Advantista andrim-panjakana nanomboka tamin'ny 1994.

kintana ” koa ilay andininy . Malemy ny fahazavany nefa maro be izy ireo ka na izany aza dia manazava ny lanitry ny alina terestrialy. “ *Ny kintana* ” àry dia lasa tandindon'ireo mpitondra hafatra ara-pivavahana izay mijanona mijoro na milatsaka toy ny famantarana ny “ *tombo-kase faha-6* ” ao amin'ny Apok. ' ny fianjeran'ny Protestanta lehibe tamin'ny taona 1843. Io fahalavoana io koa dia nahakasika ireo irak'i Kristy, izay nandray ny hafatra avy tany “ *Sardisy* ” izay nanambaran'i Jesosy hoe: “ *Heverina ho velona ianareo, nefa maty* ”. Tsaroana io fahalavoana io ao amin'ny Apok. 9:1: “ *Ary ny anjely fahadimy nitsoka ny trompetrany. Ary hitako fa, indro , nisy kintana latsaka avy tany an-danitra ho amin'ny tany . Nomena azy ny fanalahidin'ny lavaka tsy hita noanoa .*” Talohan'ny fahalavoan'ny Protestanta, ny Apok. 8:10 sy 11 dia mampahatsiahy ny fivavahana katolika nomelohin'Andriamanitra: “ *Nitsoka trompetra ny anjely fahatelo. Ary nisy kintana lehibe mirehitra tahaka ny fanilo latsaka avy tany an-danitra ; ary nianjera tamin'ny ampahatelon'ny ony sy tamin'ny loharano izany.* » Ny andininy faha-11 dia manome azy ny anarana hoe “ *Wormwood* ”: “ *Ny anaran' io kintana io dia Wormwood ; ary novana ho zava-mahafaty ny ampahatelon'ny rano , ary maro ny olona matin'ny rano, satria tonga mangidy .*” Manamafy izany ao amin'ny Apok. 12:4 : “ *Notarihin'ny rambony ny ampahatelon'ny kintana eny amin'ny lanitra , ka nazerany tamin'ny tany. Ary ilay dragona nitsangana teo anatrehan'ilay vehivavy efa hiteraka, mba handrapaka ny zanany rehefa teraka izy . Ireo iraka ara-pivavahana avy eo dia ho niharan'ny famonoana an'ireo revolisionera frantsay ao amin'ny Apok. 8:12 : “ *Nitsoka trompetra ny anjely fahefatra. Ary namely ny ampahatelon'ny masoandro sy ny ampahatelon'ny volana ary ny ampahatelon'ny kintana, ka tonga maizina ny ampahatelonny , ary very ny ampahatelon'ny andro, ary toy izany koa ny alina .* Ny lasibatry ny revolisionera malalaka misaina manohitra ny fivavahana rehetra dia ny ampahany foana (*ny fahatelo*), ny “ *masoandro* ” ary ny “ *volana* ”.*

Ao amin'ny Gen. 15:5, ny “ *kintana* ” dia maneho ny “ *taranaka* ” nampanantenaina an'i Abrahama: “ *Ary rehefa nitondra azy nivoaka izy, dia hoy izy: Jereo ny lanitra, ka isao ny kintana, raha mahisa azy. Ary hoy Izy taminy: Ireo no taranakao .*” Attention ! Ny hafatra dia manondro isa maro nefa tsy milaza na inona na inona momba ny hatsaran'ny finoan'ity vahoaka ity izay hahitan'Andriamanitra “ *maro voantso fa vitsy no voafidy* ” araka ny Mat.22:14. Ny “ *kintana* ” indray dia maneho an'ireo olom-boafidy ao amin'ny Dan.12:3: “ *Ny manan-tsaina dia hamirapiratra tahaka ny famirapiratan'ny lanitra, ary izay mampianatra ny fahamarinana ho an'ny maro dia hamirapiratra toy ny kintana mandrakizay doria* ” .

Gen.1:17: “ *Napetrak'Andriamanitra eny amin'ny habakabaky ny lanitra ireny, hanazava ny tany,* ”

Hitantsika eto noho ny antony ara-panahy ny fanamafisan'Andriamanitra an'io anjara asan'ny kintana io: “ *hanazava ny tany* ”.

Gen.1:18: “ *mba hanapaka ny andro sy ny alina ary hampisaraka ny mazava sy ny maizina. Hitan'Andriamanitra fa tsara izany .*”

Eto Andriamanitra dia manamafy ny anjara asa ara-panahin'ireo kintana ireo amin'ny fampifandraisana ny “ *andro sy ny mazava* ” amin'ny lafiny iray, ary ny “ *alina sy ny haizina* ” amin'ny lafiny iray.

Gen.1:19: “ *Dia nisy hariva, ary nisy maraina; andro fahefatra izany .*”

Ny tany izao dia afaka mandray soa avy amin'ny hazavana sy ny hafanan'ny masoandro mba hiantohana ny fahavokarana sy ny famokarana sakafo avy amin'ny zavamaniry. Tsy ho zava-dehibe anefa ny anjara asan'ny masoandro, raha tsy aorian'ny fahotana nataon'i Eva sy Adama. Miankina amin'ny hery mahagagan'ny herin'Andriamanitra namorona ny fiainana mandra-pahatongan'ity fotoana mampalahelo ity. Ny fiainana eto an-tany dia nalamin'Andriamanitra ho amin'izao fotoana izay hamely ny tany amin'ny ozona rehetra ny fahotana.

Ny andro ^{faha-5}

Gen.1:20: “*Ary Andriamanitra nanao hoe: Aoka ny rano hamoaka zavamanan'aina be dia be, ary aoka ny vorona hanidina eny ambonin'ny tany ho eny amin'ny habakabaky ny lanitra* ”.

Amin'izao ^{andro faha-5 izao}, dia omen'Andriamanitra hery ny “ *rano* ” mba “ *hamokatra biby velona be dia be* ” maro be sy isan-karazany, hany ka sarotra amin'ny siansa maoderina ny mitanisa azy rehetra. Ao amin'ny fanambanin'ny lavaka mangitsokitsoka ao anatin'ny haizina tanteraka, dia mahita endrik'aina tsy fantatra amin'ny biby kely fluorescent isika izay manjelanjelatra, mamiratra ary manova ny hamafin'ny hazavana ary ny loko mihitsy aza. Toy izany koa, ny habakabaky ny lanitra dia hahazo ny sarimiaina amin'ny sidina “ *vorona* ”. Hita eto ny tandindon'ny “ *elatra* ” izay mamela ny biby noforonina manana elatra mivezivezy eny amin'ny rivotra. Hampifandraisina amin'ireo fanahy selestialy izay tsy mila izany ilay tandindona satria tsy iharan'ny lalàna ara-batana terestrialy sy selestialy izy ireo. Ary ao amin'ireo karazana elatra eto an-tany, Andriamanitra dia hanome azy ny sarin'ny “*voromahery* ” izay miakatra avo indrindra amin'ny toerana avo indrindra amin'ny karazam-borona rehetra sy ny biby manidina. “ *Ny voromahery* ” koa dia lasa tandindon'ny empira, an'i Nebokadnezara Mpanjaka ao amin'ny Dan.7:4 sy ny an'i Napoléon 1 ^{ao amin'ny} Apok. 8:13: “ *Nijery aho, ka nandre voromahery nanidina teo afovoany tany andanitra* , nanao hoe: *tamin'ny feo mahery hoe: Loza, loza, lozan'izay monina ambonin'ny tany noho ny feon'ny trompetran'ny anjely telo izay efa hitsoka!* » Ny fisehoan'ity fitondrana imperial ity dia naminany ireo “ *fahoriana* ” lehibe telo izay hamely ny mponin'ny firenena tandrefana eo ambanin'ny marika famantarana ireo “ *trompetra* ” telo farany an'i Apo. 9 sy 11, nanomboka tamin'ny 1843, rehefa nanan-kery ny didy ao amin'ny Dan.8:14.

Ankoatra ny “*voromahery*”, ireo “*vorona eny amin'ny lanitra*” hafa dia haneho ny anjely any an-danitra, ny tsara sy ny ratsy.

Gen.1:21: “ *Ary Andriamanitra nahary hazandrano lehibe sy ny zavamanan'aina rehetra mihetsiketsika, izay be ao amin'ny rano, samy araka ny karazany avy; ary ny vorona manana elatra rehetra samy araka ny karazany avy. Hitan'Andriamanitra fa tsara izany .*”

Andriamanitra dia manomana ny fiainana an-dranomasina ho amin'ny toetry ny ota, ny fotoana izay ny " *hazandrano lehibe indrindra* " dia hanao ny kely indrindra ho hanina, izany no anjara efa nomanina sy ny mahasoana ny habetsahan'ny isan-karazany. Tsy ho afa-miala amin'io foto-kevitra io ny " *vorona manana elatra* " satria hifamono hohanina koa izy ireo. Saingy alohan'ny ota dia tsy misy biby an-dranomasina na vorona manimba ny hafa, ny aina dia mamelona azy rehetra ary miara-miaina tanteraka izy ireo. Izany no mahatonga an'Andriamanitra hitsara ny toe-javatra " *tsara* ". Ny " *biby* " an-dranomasina sy ny " *vorona* " dia handray anjara ara-panoharana aorian'ny fahotana. Ny ady mahafaty eo amin'ny samy karazany dia hanome ny hevitra ny hoe " fahafatesana " ho an'ny " *ranomasina* " izay nomen'Andriamanitra azy tamin'ny fombafomba fanasan'ny mpisorona hebreo. Hantsoina hoe " *ranomasina* " ho fahatsiarovana ny fiampitan'ny "ranomasina mena" ny tavin-drano ampiasaina amin'io tanjona io, satria samy tandindon'ny batista kristianina izy ireo. Noho izany, amin'ny fanomezana azy io anarana hoe " *bibidia miakatra avy amin'ny ranomasina* " ao amin'ny Apok. 13:1, Andriamanitra dia manondro ny fivavahana katolika romana sy ny fitondram-panjaka izay manohana azy io amin'ny fivoriantan'ny "maty" izay mamono sy mihinana ny mpiara-belona aminy toy ny trondro. avy amin'ny " *ranomasina* ". Toy izany koa, ny voromahery sy ny voromailala ary ny voromailala dia hihinana ny voromailala sy ny voromailala, noho ny fahotan'i Eva sy Adama ary ny taranak'olombelona maro hafa mandra-pahatongan'ny fiverenana amin'ny voninahitr'i Kristy.

Gen.1:22: " *Andriamanitra nitso-drano azy hoe: Maroa fara sy mihabetsaha ary mamenoa ny ranomasina; ary aoka ny vorona hihamaro eny ambonin'ny tany .*

Ny fitahian'Andriamanitra dia miseho amin'ny alalan'ny fampitomboana, amin'io toe-javatra io, ny an'ny biby an-dranomasina sy ny vorona, ary tsy ho ela koa, ny an'ny olombelona. Antsoina koa ny Fiangonan'i Kristy mba hampitomboana ny isan'ny mpanaraka azy, kanefa eo dia tsy ampy ny fitahian'Andriamanitra, satria Andriamanitra no miantso, nefa tsy manery na iza na iza hamaly ny famonjeny.

Gen.1:23: " *Dia nisy hariva, ary nisy maraina; andro fahadimy izany .*"

Mariho fa ny zavamananaina an-dranomasina dia noforonina tamin'ny andro fahadimy, ka **tafasaraka** amin'ny famoronana ny fiainana an-tany, noho ny fanehoana an'ohatra ara-panahy izay mahakasika ny endrika voalohany amin'ny Kristianisma voaozona sy nivadi-pinoana; izay hasehon'ny fivavahana katolika any Roma nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, dia ny datin'ny nananganana ny andro fitsaharana sandoka mpanompo sampy, ny andro voalohany sy ny "andron'ny masoandro", izay nantsoina taty aoriana hoe: Alahady, andron'ny Tompo. Manamafy izany fanazavana izany ny fisehoan'ny Katolika Romana nandritra ny ^{taonarivo faha-5} sy ny an'ny Protestanta izay niseho nandritra ny ^{taonarivo} faha-6 .

Ny andro ^{faha-6}

Gen.1:24: “ Hoy Andriamanitra: Aoka ny tany hamoaka zava-manan’aina samy araka ny karazany avy, dia biby fiompy sy biby mandady na mikisaka ary bibi-dia, samy araka ny karazany avy. Dia toy izany no nitranga .”

ny ^{andro faha-6} ny famoronana ny zavamananaina eto an-tany izay, aorian’ny ranomasina, dia “ **mamokatra** biby velona. araka ny karazany avy, ny biby fiompy sy ny biby mandady na mikisaka ary ny biby an-tanety, samy araka ny karazany avy . ” Andriamanitra dia mampandeha dingana iray amin’ny fampitomboana ireo zavamananaina rehetra ireo . Hiparitaka eny ambonin’ny tany izy ireo.

Gen.1:25: “ Andriamanitra nanao ny bibi-dia, samy araka ny karazany avy, ny biby fiompy, samy araka ny karazany avy, ary ny biby mandady na mikisaka amin’ny tany, samy araka ny karazany avy. Hitan’Andriamanitra fa tsara izany .”

Ity andininy ity dia manamafy ny hetsika voafaritry ny teo aloha. Aoka homarihintsika amin’ity indray mitoraka ity fa Andriamanitra no namorona sy nitarika an’io zavamananaina eto an-tany novokarina teto an-tany io. Toy ny an’ny an-dranomasina, ny biby an-tanety dia hirindra tsara mandra-pahatongan’ny fotoana nanotan’ny olombelona. Hitan’Andriamanitra ho “ tsara ” io zavaboary biby io, izay namoronana anjara asa an’ohatra ary hampiasainy ao amin’ny hafatra ara-paminaniana aorian’ny nanorenana ny fahotana. Amin’ireo biby mandady, “ ny menarana ” dia handray anjara lehibe amin’ny maha-mpanentana ny ota ampiasain’ny devoly. Aorian’ny ota, ny biby eto an-tany dia handringana ny karazany samy hafa karazana. Ary io herisetra io dia hanamarina, ao amin’ny Apok. 13:11, ny anarana hoe “ *bibidia mitsangana amin’ny tany* ” izay manondro ny fivavahana Protestanta amin’ny toerany farany voaozon’Andriamanitra ao anatin’ny toe-javatra misy ny fitsapana faratampony ny finoana Advantista izay hamarinin’ny fiverenana marina. an’i Jesosy Kristy voalahatra ho amin’ny lohataona 2030. Mariho anefa fa mitondra io ozona tsy noraharahian’ny vahoaka io ny Protestanta nanomboka tamin’ny 1843.

Gen.1:26: “ Ary Andriamanitra nanao hoe: Andeha Isika hamorona olona tahaka ny endritsika, araka ny tarehintsika, ary aoka izy hanjaka amin’ny hazandrano ao amin’ny ranomasina sy ny voro-manidina sy ny biby fiompy ary ny biby fiompy. ny tany rehetra sy ny biby rehetra izay mandady na mikisaka amin’ny tany .”

Amin’ny fitenenana hoe “ Andao isika ”, dia ampifandraisin’Andriamanitra amin’ny asany ny tontolon’ny anjely mahatoky izay manatri-maso ny asany sy manodidina azy feno hafanam-po. Eo ambanin’ny lohahevity ny **fisarahana** , mariho eto, natambatra tamin’ny ^{andro} faha-6, ny famoronana biby terrestrially sy ny an’ny olombelona izay resahina ao amin’io andininy faha-26 io, ny isan’ny anaran’Andriamanitra, isa azo tamin’ny fanampiana ireo litera hebreo efatra hoe “Yod. = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26”; litera mandrafitra ny anarany dia nadika hoe “YaHWéH”. Vao mainka hamarinina io safidy io satria, “ natao araka ny endrik’Andriamanitra ”, “ olona ” i Adama dia tonga nisolo tena azy ara-panoharana teo amin’ny famoronana teto an-tany ho endrik’i Kristy. Omen’Andriamanitra azy ny lafiny ara-batana sy ara-tsaina, izany hoe fahaizana mitsara ny tsara sy ny ratsy izay hahatonga azy ho tompon’andraikitra. Noforonina tamin’ny andro mitovy amin’ny biby, ny “ olona

” dia hahazo ny safidy amin’ny “ *endriky* ” azy: Andriamanitra na ny biby, “ *ny bibidia* ”. Kanefa, amin’ny famelana ny tenany ho voataonan’ny “biby”, “ *ny menarana* ”, i Eva sy i Adama no hanapaka ny tenany amin’Andriamanitra ka hanary ny “ *endrik’izy ireo* ”. Amin’ny fanomezana ny olombelona “ *ny biby mandady na mikisaka amin’ny tany* ”, Andriamanitra dia manasa ny olona mba hanapaka ny “menarana”, ka tsy hamela ny tenany ho ampianarin’izany. Mampalahelo fa ho tafatoka-monina sy ho tafasaraka amin’i Adama i Eva rehefa voafitaka sy ho meloka noho ny tsy fankatoavana.

Ankininy amin’ny olombelona ny zavaboariny rehetra eto an-tany miaraka amin’ny fiainana ao anatin’ny sy aterany any an-dranomasina sy ety an-tany ary any an-danitra.

Gen.1:27: “ *Andriamanitra nahary ny olona tahaka ny endriny, tahaka ny endrik’Andriamanitra no namoronany azy, dia lahy sy vavy no namoronany azy .*”

Ny ^{andro} faha-6 dia maharitra toy ny hafa, 24 ora ary toa mivondrona eto ny zavaboarin’ny lehilahy sy ny vehivavy mba hamintinana ny zavatra noforoniny. Eny tokoa, ny Gen.2 dia mandray io famoronana ny olombelona io amin’ny alalan’ny fanehoana hetsika maro izay azo inoana fa vita tao anatin’ny andro maromaro. Ny tantaran’ity toko 1 ity dia manana toetra ara-dalàna manambara ny soatoavina ara-panoharana izay tian’Andriamanitra homena ny andro enina voalohany amin’ny herinandro.

Ity herinandro ity dia manana lanja ara-panoharana bebe kokoa satria maneho ny tetikasa famonjen’Andriamanitra. “Ny lehilahy” dia maneho sy maminany an’i Kristy sy “ilay vehivavy”, ilay “Eglizy voafidy” izay hatsangana avy aminy. Ankoatra izany, alohan’ny ota dia tsy misy dikany ny fotoana tena izy satria ao anatin’ny toetry ny fahatanterahana dia tsy voaisa ny fotoana ary ny fanisana ny "6000 taona" dia hanomboka amin’ny lohataona voalohany voamariky ny fahotan’olombelona voalohany. Amin’ny tsy tapaka tanteraka, ny alina 12 ora sy andro 12 ora dia mifandimby tsy tapaka. Ao amin’io andininy io, Andriamanitra dia manantitrantitra ny endriky ny olombelona noforonina araka ny endriny. Tsy malemy i Adama fa feno hery ary noforonina hahay hanohitra ny fakam-panahin’ny devoly.

Gen.1:28: “ *Ary Andriamanitra nitahy azy ka nanao taminy hoe: Maroa fara sy mihabetsaha ary mamenoa ny tany, ka mampanompoa azy; ary manjaka amin’ny hazandrano ao amin’ny ranomasina sy ny voro-manidina ary ny zava-manan’aina rehetra izay mihetsiketsika ambonin’ny tany .*”

Ny hafatra dia natolotr’Andriamanitra ho an’ny olombelona rehetra izay i Adama sy i Eva no modely tany am-boalohany. Toy ny biby, izy ireo indray no voatahy sy entanina hiteraka mba hampitomboana ny olombelona. Ny olombelona dia mahazo fahefana amin’ny zavaboary biby avy amin’Andriamanitra, izany hoe tsy tokony hamela ny tenany hofeheziny ireo, noho ny fihetseham-po sy ny fahalemen’ny fihetseham-po. Tsy tokony hanisy ratsy azy ireo izy fa hiaina mifanaraka amin’izy ireo. Izany, ao amin’ny teny manodidina izay mialoha ny ozon’ny fahotana.

Gen.1:29: “ *Ary Andriamanitra nanao hoe: Indro, efa nomeko anareo ny anana manintsam-boa rehetra izay ambonin’ny tany rehetra, ary ny hazo rehetra izay misy voa sady manintsam-boa ao dia ho fihinanareo. .*”

Ao amin'ny famoronana zava-maniry, Andriamanitra dia manambara ny fahatsarany sy ny fahalalahan-tanany rehetra amin'ny fampitomboana ny isan'ny voa isan-karazany, hazo fihinam-boa, voamadinika, anana ary anana. Atolotr'Andriamanitra ho an'ny olombelona ny modely amin'ny sakafo tonga lafatra izay mampiroborobo ny fahasalamana ara-batana sy ara-tsaina tsara ho an'ny vatana manontolo sy ny fanahin'olombelona, na dia amin'izao andro izao toy ny tamin'ny andron'i Adama aza. Io foto-kevitra io dia nasehon'Andriamanitra nanomboka tamin'ny 1843 ho toy ny fepetra takin'ny olom-boafidiny, ary mbola zava-dehibe kokoa amin'izao andro farany izao ny sakafo izay iharan'ny simika, zezika, pestisida ary zavatra hafa manimba ny aina fa tsy mampandroso izany.

Gen.1:30: “ Ary ny bibi-dia rehetra sy ny voro-manidina rehetra ary ny biby rehetra izay mihetsiketsika ambonin'ny tany, izay manam-pofonaina, dia omeko ho fihinany ny anana maitso rehetra. Dia toy izany no nitranga .”

Ity andininy ity dia manolotra ny fanalahidy izay manamarina ny mety hisian'ity fiainana mirindra ity. Vegan avokoa ny zavamananaina rehetra, ka tsy misy antony hanisy ratsy ny tenany. Aorian'ny ota, ny biby dia mifandona matetika mba hahazoana sakafo, avy eo ny fahafatesana dia hamely azy rehetra amin'ny fomba iray na hafa.

Gen.1:31: “ Ary hitan'Andriamanitra izay rehetra nataony, ary, indro, tsara indrindra izany. Dia nisy hariva, ary nisy maraina; andro fahenina izany .”

Amin'ny fiafaran'ny ^{andro faha-6}, dia afa-po amin'ny zavaboariny Andriamanitra izay, amin'ny fisian'ny olombelona eto an-tany, dia tsaraina amin'ity indray mitoraka ity hoe “ **tena tsara** ”, fa “ **tsara** ” ihany izany amin'ny fiafaran'ny andro faha ⁻⁵.

Ny fikasan'Andriamanitra **hanasaraka** ny 6 andro voalohany amin'ny herinandro amin'ny andro faha-7 ^{dia} asehon'ny fiarahan'izy ireo ao amin'ity toko voalohany amin'ny Genesisy ity. Amin'izany fomba izany no hanomanany ny firafitry ny ^{didy faha-4} amin'ny lalàny masina izay hasehony amin'ny andron'izy ireo amin'ireo Hebreo nafahana tamin'ny fanandevozana Ejipsianina. Hatramin'i Adama dia nanana 6 andro isan-kerinandro, isan-kerinandro, ny olombelona, mba handehanana amin'ny asany eto an-tany. Ho an'i Adama, dia tsara ny niandohan'ny zava-drehetra, kanefa rehefa noforonina avy taminy ilay vehivavy, ilay “ *mpanampy* ” nomen'Andriamanitra azy, dia hitondra ota ho amin'ny zavaboary eto an-tany, araka ny hambaran'ny Gen.3. Noho ny fitiavany ny vadiny, dia hihinana ilay voankazo voarara i Adama, ary ho voan'ny ozon'ny ota ny mpivady manontolo. Ao anatin'izany fihetsika izany, dia naminany an'i Kristy i Adama, izay ho avy handray anjara sy handoa ny fahadisoan'ny Fiangonana Voafidy malalany ho solony. Ny fahafatesany teo amin'ny hazo fijaliana, teo ampototry ny Tendrombohitra Golgota, dia hanonitra ny ota natao sy ny mpandresy ny ota sy ny fahafatesana, Jesosy Kristy dia hahazo ny zo hanao izay hahazoan'ny olom-boafidiny handray soa avy amin'ny fahamarinany tonga lafatra. Afaka manome azy ireo ny fiainana mandrakizay very nanomboka tamin'i Adama sy Eva izy, araka izany. Ny olom-boafidy dia hiara-hiditra amin'io fiainana mandrakizay io amin'ny fiandohan'ny ^{arivo taona faha-7}, amin'izay fotoana izay no hahatanterahan'ny asa ara-paminianiana momba ny Sabata. Azonao takarina àry

hoe nahoana io foto-kevitra momba ny fialan-tsasatra amin'ny ^{andro faha-7} io no aseho ao amin'ny Genesisy toko faha-2, **misaraka** amin'ireo 6 andro voalohany natambatra ao amin'ny toko 1.

Genesisy 2

Ny andro fahafito

Gen.2:1: “ *Dia vita ny lanitra sy ny tany mbamin'izay rehetra ao aminy .*”

Misaraka amin'ny “ **fahafito** ” ny enina andro voalohany, satria nifarana ny asa famoronana nataon'Andriamanitra momba ny tany sy ny lanitra. Marina izany, tamin'ny fametrahana ny fototry ny zavaboary tamin'ny herinandro voalohany, fa vao mainka izany, nandritra ny 7000 taona izay naminany koa. Ny enina andro voalohany dia manambara fa Andriamanitra dia hiasa ao anatin'ny fahoriana manoloana ny tobin'ny devoly sy ny fandravana ataony mandritra ny 6000 taona. Ny asany dia ny fisarihana ny olom-boafidiny hankeo aminy mba hifidianana azy ireo amin'ny olombelona rehetra. Hanome porofo isan-karazany momba ny fitiavany azy ireo izy, ary hitazona ireo izay tia sy mankasitraka azy amin'ny lafiny rehetra sy amin'ny lafiny rehetra. Satria izay tsy manao izany dia hiditra ao amin'ny tobin'ny devoly voaozona. Ny “ *tafika* ” voatonona dia manondro ny hery velona ao amin'ireo toby roa izay hifanohitra sy hiady eo amin'ny “ *tany* ” sy ao amin'ny “ *lanitra* ” izay ahitana ny “ *kintana eny amin'ny lanitra* ” maneho azy ireo. Ary haharitra 6000 taona io ady ho an'ny fifantenana io.

Gen.2:2: “ *Ary tamin'ny andro fahafito dia vitan'Andriamanitra ny asa izay efa nataony; dia nitsahatra tamin'ny andro fahafito Izy tamin'ny asany rehetra izay efa nataony .*”

Amin'ny faran'ny herinandro voalohany amin'ny tantaran'ny tany, dia mampianatra lesona voalohany ny fitsaharan'Andriamanitra: Mbola tsy nanota i Adama sy Eva; izay manazava ny fahafahan'Andriamanitra hiaina tena fitsaharana marina. Ny fitsaharan'Andriamanitra ary dia voafehin'ny tsy fisian'ny ota ao amin'ny zavaboariny.

Ny lesona faharoa dia hafetsena kokoa ary miafina ao amin'ny lafiny ara-paminaniana amin'ity “ **andro fahafito** ” ity izay sarin'ny arivo taona “ **fahafito** ” amin'ilay tetikasa famonjena lehibe nomanin'Andriamanitra.

Ny fidirana amin'ny arivo taona “ **fahafito** ”, antsoina hoe “ *arivo taona* ” ao amin'ny Apok. 20:4-6-7, dia hanamarika ny fahavitan'ny fifantenana ny olom-boafidy. Ary ho an'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny izay voavonjy velona na natsangana tamin'ny maty, fa rehefa omem-boninahitra izy rehetra, ny ambiny azo dia ho vokatry ny fandresen'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy amin'ny fahavalony rehetra. Ao amin'ny soratra hebreo, ny matoanteny “ *nitsahatra* ” dia “shavat” avy amin'ny fototeny mitovy amin'ny teny hoe “ *sabata* ”.

Gen.2:3: “ *Andriamanitra nitahy ny andro fahafito sy nanamasina azy, fa tamin'izany no nitsaharany tamin'ny asany rehetra izay noforoniny mba hanaovana izany .*”

fanamasinana ny “ *andro fahafito* ” ny sariny . Koa fantaro tsara ny anton’izao **fanamasinan’Andriamanitra izao** . Maminany ny fotoana handraisan’ny sorona nataony tao amin’i Jesoa Kristy ny valisoany farany: ny fahasambarana nohodidinin’ireo olom-boafidiny rehetra izay nijoro ho vavolombelona tamin’ny fotoany ny amin’ny fahatokiany amin’ny maritiora, ny fijaliana, ny tsy fahampiana, matetika indrindra, mandra-pahafaty. Ary amin’ny fiandohan’ny “ arivo taona *fahafito* ”, dia ho velona avokoa izy rehetra ka tsy hatahotra ny fahafatesana intsony. Ho an’Andriamanitra sy ny tobiny mahatoky, azo sary an-tsaina ve ny anton’ny “ *fitsaharana* ” lehibe kokoa noho izany? Tsy ho hitan’Andriamanitra hijaly intsony ireo tia azy, tsy hiara-mijaly amin’izy ireo intsony izy, fa io “ *fitsaharana* ” io no ankalazany ny “ *Sabata andro fahafito* ” amin’ireo herinandro maharitra mandrakizay. Io vokatry ny fandreseny farany io dia ho azo amin’ny fandresen’i Jesosy Kristy ny ota sy ny fahafatesana. Tao amin’ny tenany, teto an-tany ary teo anivon’ny olombelona hafa, dia nanao asa tsy azo inoana izy: nandray ny fahafatesana teo amin’ny tenany Izy mba hamoronana ny olom-boafidiny ary ny Sabata dia nanambara hatramin’i Adama ho an’ny olombelona fa handresy ny ota mba hanolotra ny fahamarinany sy ny fiainana mandrakizay ho an’ireo izay tia sy manompo Azy amim-pahatokiana; zavatra nambaran’ny Apok. 6:2 sy nohamafisiny hoe: “ *Ary hitako fa, indro, nisy soavaly fotsy niseho. Nanana tsipika ilay nitaingina azy; ary nomena satroboninahitra izy, dia niainga izy mba ho mpandresy sy haharesy .* ”

Ny fidirana amin’ny arivo taona fahafito dia manamarika ny fidiran’ny olom-boafidy ho any amin’ny mandrakizay an’Andriamanitra, ka izany no mahatonga ny andro fahafito tsy hifarana amin’ny fitenenana hoe “ nisy hariva, nisy maraina, nisy maraina*andro* . ” Ao amin’ny Apokalypsy nomena an’i Jaona, i Kristy dia hampifoha ity arivo taona fahafito ity ary hanambara izy fa hisy “ *arivo taona* ” koa izy io, araka ny Apok. 20:2-4 , toy ireo enina voalohany nialoha azy. Ho fotoam-pitsarana any an-danitra izay tsy maintsy hitsarana ny maty ao amin’ny toby voaozona ny olom-boafidy. Noho izany, ny fahatsiarovana ny fahotana dia hotazonina ao anatin’ireo “ *arivo taona* ” farany amin’ny Sabata lehiben’ny faminiana isan-kerinandro. Ny fitsarana farany ihany no hampitsahatra ny eritreritry ny ota, rehefa tapitra ny arivo taona fahafito, ny lavo rehetra dia ho ringana ao amin’ny “*farihy afon’ny fahafatesana faharoa* ”.

Manome fanazavana momba ny zavaboariny eto an-tany Andriamanitra

Fampitandremana: Ny olona diso lalana dia mamafy fisalasalana amin’ny fanolorana ity ampahany amin’ny Genesisy 2 ity ho vavolombelona faharoa izay mifanohitra amin’ny tantaran’ny Genesisy 1. Tsy azon’ireo olona ireo ny fomba fitantarana nampiasain’Andriamanitra. Asehony ao amin’ny Genesisy 1 ny fitambaran’ny andro enina voalohany namoronana azy. Avy eo, avy ao amin’ny Gen.2:4, dia niverina izy mba hanome tsipiriany fanampiny momba ny foto-kevitra sasany tsy hazavaina ao amin’ny Genesisy 1.

Gen.2:4: “ *Izao no niandohan’ny lanitra sy ny tany, fony izy noforonina* ”

Tena ilaina tokoa ireo fanazavana fanampiny ireo satria ny lohahevitra ny fahotana dia tsy maintsy mandray ny fanazavany manokana. Ary araka ny efa hitantsika, io lohahevitra ny fahotana io dia hita eny rehetra eny amin'ny endrika nomen'Andriamanitra ny zava-bitany teto an-tany sy ety an-tany. Ny fanorenana ny herinandro fito andro mihitsy dia mitondra zava-miafina maro izay ny fotoana ihany no hampahafantatra ny olom-boafidin'i Kristy.

Gen.2:5: “ *Fony Jehovah Andriamanitra nanao ny tany sy ny lanitra, dia tsy mbola nisy kirihitrала tany an-tsaha na dia iray akory aza, ary tsy nisy ahitra tany an-tsaha naniry akory; tsy nisy olona niasa tany .* ”

Mariho ny fisehon'ily anarana hoe “ *YaHWéH* ” izay niantsoan'Andriamanitra ny tenany araka ny fangatahan'i Mosesy, araka ny Eksodosy 3:14-15 . Nanoratra io fanambarana io teo ambanin'ny baikon'Andriamanitra izay nantsoiny hoe “ *YaHWéH* ” i Mosesy. Ny fanambaran'Andriamanitra eto dia maka ny fitantarany ara-tantara avy amin'ny fivoahana avy tany Ejipta sy ny famoronana ny firenena Israely.

Ao ambadik'ireo tsipiriany toa mitombina be ireo dia misy hevitra nambara mialoha. Andriamanitra dia mampahatsiahy ny fitomboan'ny zava-maniry, “ *kirihitra sy anana any an-tsaha* ”, izay ampiany “ *orana* ” sy ny fisian'ny “ *olona* ” izay “ *mamboly ny tany* ”. Tamin'ny 1656, taorian'ny nanotan'i Adama, ao amin'ny Gen. 7:11, “ *ny orana* ” amin'ny “ *safo-drano* ” dia hanimba ny zava-maniry, ny “ *karazana sy ny anana any an-tsaha* ” ary koa ny “ *olona* ” sy ny “ *voambolany* ” noho ny tsy fisian'izany. ny fampitomboana ny fahotana.

Gen.2:6: “ *Fa nisy zavona niakatra avy tamin'ny tany ka nandena ny tany rehetra .* ”

Alohan'ny handravana na inona na inona, alohan'ny ota, dia ataon'Andriamanitra “ *ny etona handena ny tany rehetra ambonin'ny tany* ”. Ny fihetsika dia malefaka sy mandaitra ary mifanaraka amin'ny fiainana tsy misy ota, be voninahitra ary madio tanteraka. Aorian'ny fahotana, ny lanitra dia handefa tafio-drivotra manimba sy orana mivatravatra ho mariky ny ozonany.

Ny fiforonan'ny olona

Gen.2:7: “ *vovo-tany no namoronan'i Jehovah Andriamanitra ny olona, ary nofofoniny fofonaina mahavelona ny vavorony, dia tonga zava-manan'aina ny olona .* ”

Ny famoronana ny olona dia mifototra amin'ny **fisarahana vaovao** : ny “ *vovoka amin'ny tany* ” izay ampahany amin'izany dia nalaina mba hamoronana fiainana natao araka ny endrik'Andriamanitra. Ao anatin'izany hetsika izany, Andriamanitra dia manambara ny drafiny hahazoana ary amin'ny farany dia hifidianana ireo olom-boafidy avy amin'ny tany izay hataony mandrakizay.

Rehefa namorona azy Andriamanitra, dia ny olona no tena imasoan'ny Mpamorona azy. Mariho fa “ *namorona* ” azy avy tamin'ny “ *vovon-tany* ” izy, ary io fiandohana tokana io dia maminany ny fahotany sy ny fahafatesany ary ny fiverenany ho amin'ny “ *vovoka* ”. Io asa avy amin'Andriamanitra io dia azo oharina amin'ny an'ny “ *mpanefy tanimanga* ” iray izay mamolavola “ *vilany tanimanga* ”; sary izay hotakin'Andriamanitra ao amin'ny Jer.18:6 sy Rom.9:21. Fanampin'izany, ny fiainan'ny “ *olona* ” dia hiankina amin'ny “ *fofofony* ” izay fofon'Andriamanitra ao amin'ny “ *vavorony* ”. Noho izany dia ny “ *fofonaina* ” ao

amin'ny havokavoka tokoa fa tsy ny fofonaina fanahy no eritreretin'ny maro. Ireo tsipiriany rehetra ireo dia nambara mba hampahatsiahivana antsika fa marefo ny fiainan'ny olombelona, miankina amin'Andriamanitra ny faharetany. Mitoetra ho vokatry ny fahagagana maharitra izany satria ao amin'Andriamanitra sy ao aminy irery ihany no ahitana ny fiainana. Noho ny sitrapon'Andriamanitra no *nahatonga* "ny olona zava-manan'aina ." Raha lava ny fiainan'ny olona tsara na ratsy, dia satria avelan'Andriamanitra izany. Ary rehefa mamely azy ny fahafatesana dia mbola ny fanapahan-keviny ihany no resahina.

Talohan'ny nanota, dia noforonina lavorary sy tsy nanan-tsiny i Adama, nanana hery matanjaka, ary niditra tao amin'ny fiainana mandrakizay, voahodidin'ny zavatra mandrakizay. Ny endriky ny zavatra noforoniny ihany no maminany ny hoaviny mahatsiravina.

Gen.2:8: " Ary Jehovah Andriamanitra nanao saha tao Edena teo atsinanana, ka napetrany tao ralehilahy izay noforoniny ."

Ny zaridaina dia sarin'ny toerana mety indrindra ho an'ny olona izay mahita ny singa mahasotra sy mahasarika azy rehetra miangona ao; voninkazo tsara tarehy tsy levona ary tsy ho very ny hanitra mahafinaritra hanitra ampitomboina ho tsy manam-petra. Io sakafo atolotra ao an-jaridaina io dia tsy manorina ny fiainan'ny tena izay tsy miankina amin'ny hanina, alohan'ny ota. Ny sakafo ary dia lanin'ny olona ho an'ny fahafinaretana tokana. Manaporofy ny fitiavany ny zavaboariny ilay hoe " *Nanao zaridaina* " Andriamanitra . Lasa mpanao zaridaina izy mba hanolorana an'io toerana mahafinaritra io ho an'ny olona.

Ny teny hoe Edena dia midika hoe "zaridaina mahafinaritra" ary mandray an'i Isiraely ho ivon'ny fanondroana, Andriamanitra dia nametraka an'io Edena io teo atsinanan'ny Isiraely. Noho ny "fifaliany", dia napetrak'Andriamanitra, Mpamorona azy, tao amin'io zaridaina matsiro io ny olona.

Gen. 2:9: " Jehovah Ary nampanirin'Andriamanitra tamin'ny tany ny hazo isan-karazany, maha-te-hizaha sady tsara ho fihinana, **ary ny hazon'aina teo afovoan'ny saha sy ny hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy .**"

Ny toetran'ny zaridaina dia ny fisian'ny hazo fihinam-boa izay manolotra ny "vonona hohanina" izay ahitana ny voany miaraka amin'ny tsiro malefaka sy mamy maro. Izy rehetra dia any ho an'ny fahafinaretana tokana an'i Adama, mbola irery ihany.

Ao amin'ny zaridaina koa dia misy hazo roa misy tarehin-tsoratra mifanohitra: ny " *hazon'aina* " izay mipetraka eo afovoany, " *eo afovoan'ny zaridaina* ". Amin'izany fomba izany dia miraikitra tanteraka amin'izy io ny zaridaina sy ny fanatiny mirendrika. Eo akaikiny ny "*hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy*". Efa, amin'ny fiantsoana azy, ny teny hoe " *ratsy* " dia maminany ny fidirana amin'ny fahotana. Afaka takatsika amin'izay fa ireo hazo roa ireo dia sarin'ny toby roa izay hifanandrina eto ambonin'ny tany misy ny fahotana: ny tobin'i Jesoa Kristy sarin'ny "hazon'aina " manohitra ny tobin'ny devoly izay, tahaka ny anarana. Ny amin'ny "hazo " dia manondro, efa nahafantatra na niaina, nifandimby, ny " *tsara* " hatramin'ny namoronana azy ka hatramin'ny andro nahatonga ny " *ratsy* " nikomy tamin'ny Mpamorona azy; izay antsoin'Andriamanitra hoe "manota aminy". Mampahatsiahy anareo aho fa ireo

fitsipiky ny “*tsara sy ny ratsy*” ireo dia ireo safidy roa na vokatra roa mifanohitra tanteraka izay ateraky **ny fahafahana tanteraka** amin’ny “*zavamananaina iray*”. Raha tsy nanao izany ny anjely voalohany, dia mbola ho nikomy ihany ny anjely hafa, satria efa voaporofa ankehitriny ny zavatra niainan’ny olombelona teto an-tany.

Ao anatin’ny fanomezana feno fahalalahan-tanana rehetra ao amin’ily saha nomanin’Andriamanitra ho an’i Adama, dia io hazo “*fahalalana ny tsara sy ny ratsy*” io, izay eo mba hitsapana ny fahatokian’ny olona. Tsy maintsy takarina tsara io teny hoe “*fahalalana*” io, satria amin’Andriamanitra ny *matoanteny* hoe “*fantatra*” dia midika hoe “*tsara na ratsy*” izay hifototra amin’ny asa fankatoavana na tsy fankatoavana. Ny hazo ao amin’ny saha dia tohana ara-materialy ho an’ny fitsapana ny fankatoavana ary ny voany dia mampita faharatsiana ihany satria Andriamanitra no nanome azy io anjara asa io tamin’ny fanolorana azy ho fandrarana. Ny ota dia tsy ao anatin’ny voankazo fa amin’ny fihinanana azy noho ny fahafantarana fa noraran’Andriamanitra izany.

Gen.2:10: “*Nisy ony nivoaka avy tao Edena handena ny saha, ary teo no nizarazara ho sampany efatra.*”

Hafatra vaovao momba **ny fisarahana** no atolotra, toy ny nizarazara ho “*sandry efatra*” ny renirano izay mivoaka avy ao Edena, io sary io dia maminany ny fahaterahan’ny zanak’olombelona izay hiparitaka eran’izao tontolo izao ny taranany, na any amin’ireo teboka efatra, na rivotra efatra avy any an-danitra manerana izao rehetra izao. ny tany. Ny “*renirano*” dia mariky ny olona iray, ny rano no mariky ny fiainan’ny olombelona. Amin’ny alalan’io fizarazarana “*ho sandry efatra*” io, ny ony mivoaka avy ao Edena dia hampielany ny ranon’aina eran’ny tany manontolo ary io hevitra io dia maminany ny fanirian’Andriamanitra hampielany ny fahalalany manerana ny tany manontolo. Ny tetikasany dia ho tanteraka araka ny Gen. 10 amin’ny fisarahan’i Noa sy ny zanany telo lahy taorian’ny fiafaran’ny safo-drano. Ireo vavolombelon’ny safodrano ireo dia hampita amin’ny taranaka fara mandimby ny fahatsiarovana ny famaizana mahatahotra avy amin’Andriamanitra.

Tsy fantatsika ny endriky ny tany talohan’ny safo-drano, fa talohan’ny nisarahan’ny olona, dia tsy maintsy niseho ho toy ny kaontinanta tokana ny tany onenana raha tsy notondrahan’io loharano niboiboika avy tao amin’ny saha Edena io. Tsy nisy ny ranomasina anatiny ankehitriny ary vokatry ny safo-drano nandrakotra ny tany manontolo nandritra ny herintaona. Mandra-pahatongan’ny safo-drano, dia notondrahan’ireo renirano efatra ireo ny kaontinanta manontolo ary ny sakeliny dia nizara rano madio tamin’ny tany maina manontolo. Nandritra ny tondra-drano, dia nirodana ny andilan-dranomasin’i Gibraltar sy ny Ranomasina Mena, izay nanomana ny fiforonan’ny Ranomasina Mediterane sy ny Ranomasina Mena voatafika tamin’ny rano masira avy amin’ny ranomasina. Fantaro fa eo amin’ny tany vaovao izay hanorenan’Andriamanitra ny fanjakany dia tsy hisy ranomasina araka ny Apok. 21:1 tahaka ny tsy hisian’ny fahafatesana intsony. Ny fisaratsarahana dia vokatry ny fahotana ary ny endrika mahery indrindra amin’izany dia hosazina amin’ny rano mandrava ny safo-drano. Rehefa mamaky io hafatra io, eo ambanin’ny lafiny ara-paminaniana fotsiny, dia

manondro olona efatra mampiavaka ny olombelona ny “ *sandry efatra* ” amin’ny renirano.

Gen.2:11: “ *Ny anaran’ny voalohany dia Pisona; izany no manodidina ny tany Havila rehetra, izay ahitana ny volamena .* ”

Ny anaran'ny renirano voalohany antsoina hoe Pisona na Fisona dia midika hoe: rano be. Ny faritra nisy an’i Edena nambolen’Andriamanitra dia tsy maintsy ho ny toerana nipoiran’ny Tigra sy Eofrata ankehitriny; hatramin’ny Eofrata ka hatrany amin’ny Tendrombohitra Ararata ary ny Tigra ka hatrany Taurus. Any atsinanana sy eo afovoan’i Torkia dia mbola misy ny Farihin’i Van midadasika izay mitahiry rano madio. Noho ny fitahian’Andriamanitra, ny rano be dia be dia nampitombo ny fahavokarana tafahoatra tao amin’ny zaridainan’Andriamanitra. Ny tany Havila, izay nalaza noho ny volamenany, dia araka ny filazan’ny sasany any avaratratsinanan’i Torkia ankehitriny. Niitatra hatrany amin’ny morontsirak’i Géorgie ankehitriny izy io. Saingy miteraka olana izany fandikana izany satria araka ny Gen. 10:7, “ *I Havila* ” dia “ *zanak’i Kosy* ”, ny tenany ihany . “ *zanak’i Hama* ”, ary manondro an’i Etiopia any atsimon’i Ejipta izy io. Izany no nahatonga ahy hahita ity tanin’i “*Havila* ” any Etiopia, na any Yemen, izay nisy ireo toeram-pitrandrahana volamena natolotry ny Mpanjakavavin’i Sheba ho an’i Solomona Mpanjaka.

Gen. 2:12: “ *Ny volamena amin’ity tany ity dia madio; hita ao koa ny bdellium sy vato oniksa .* ”

“ *Volamena* ” no mariky ny finoana ary Andriamanitra maminany ho an’i Etiopia, finoana madio. Izy io no hany firenena eto amin’izao tontolo izao izay nitahiry ny lova ara-pivavahan’ny mpanjakavavin’i Sheba taorian’ny nitoerany tamin’i Solomona Mpanjaka. Aoka isika hanampy koa ho tombontsoany, fa tao anatin’ny fahaleovantenany voatahiry nandritra ny taonjato nisian’ny haizina ara-pivavahana izay mampiavaka ny mponin’i Eoropa Andrefana “*Kristiana*”, dia nihazona ny finoana Kristiana ny Etiopiana ary nampihatra ny Sabata marina noraisin’izy ireo tamin’ny fihaonan’i Solomona. Ny Apôstôly Filipo dia nanao batisa ny Kristianina Etiopiana voalohany araka ny voalaza ao amin’ny Asan’ny Apostoly 8:27-39. Mpanompo eonoka ho an’ny Mpanjakavavy Candace izy ary nandray ny fampianarany ara-pivavahana ny vahoaka manontolo. Manamarina ny fitahian’io vahoaka io koa ny tsipiriany hafa, satria nataon’Andriamanitra niaro azy ireo tamin’ny fahavalony izy ireo, tamin’ny alalan’ny hetsika feno ady sy fanapahan-kevitra an-tsitrao nataon’ily tantsambo malaza Vasco da Gama.

Manamarina ny loko mainty amin’ny hoditr’i Etiopia, ny “ *vato onyx* ” dia “*mainty*” miloko ary misy dioksida silisiôma; harena fanampiny ho an’ity firenena ity; satria ny fampiasana azy amin’ny fanamboarana ny transistors dia tena ankasitrahana ankehitriny.

Gen.2:13: “ *Ny anaran’ny ony faharoa dia Gihona; izany no manodidina ny tany Kosy rehetra .* ”

Adinontsika ny "renirano" ary apetraho eo amin’ny toerany ny olona asehony. Io olona faharoa io dia “ *nanodidina ny tanin’i Kosy* ”, izany hoe i Etiopia. Hitombo any amin’ny tany Arabia sy hatrany Persia ny taranak’i Sema. Manodidina ny faritanin’i Etiopia tokoa izy io, ka azo aseho an’ohatra sy ilazana azy io amin’ny anaran’ily “ *renirano* ” “ *Gihona* ”. Amin’izao andro farany misy

antsika izao dia ny fivavahan'ny "Muslim" an'i Arabia sy Persia. Araka izany dia averina amin'ny faran'ny andro ny firafitry ny fiandohan'ny famoronana.

Gen.2:14: “ *Hidekela no anaran'ny fahatelo; dia ilay mikoriana any atsinanan'i Asyria. Eofrata no ony fahefatra .* ”

Ny “ *Hiddekel* ” dia manondro ny “Ranony tigra”, ary ny olona voatondro dia i India asehon'ny “tigra Bengal”; I Azia sy ny sivilizasiona tatsinanana no lazaina ho “vazaha mavo” noho izany dia naminany sy miahiahhy ary raha ny marina dia “ *any atsinanan'i Asyria* ” no misy azy. Ao amin'ny Dan. 12, Andriamanitra dia nampiasa ny tandindon'io “ *renirano* ” “*Tiger*” nihinana olona io mba hanehoana ny fisedrana advantista teo anelanelan'ny taona 1828 sy 1873, noho ny fahamaroan'ny fahafatesana ara-pamahy naterany.

Ny anarana hoe “ *Eofrata* ” dia midika hoe: mamony, mahavokatra. Ao amin'ny faminaniana hoe Apokalypsy, “ *ny Eofrata* ” dia maneho an'i Eoropa Andrefana sy ny nivoahany, dia i Amerika sy Aostralia, izay asehon'Andriamanitra ho feheziny fitondrana ara-pivavahana papaly romanina izay nomeny anarana hoe “ *Babylona lehibe* ” miaraka amin'ny tanànanany. Io taranak'i Noa io dia ny an'i Jafeta izay mipaka any andrefana mankany Gresy sy Eoropa, ary mianavaratra mankany Rosia. Eorôpa no tany niainan'ny finoana kristianina ny tsara sy ny ratsy rehetra taorian'ny fianjeran'ny firenen'i Israely; ny mpamaritra anarana hoe “voninkazo, mahavokatra” dia hamarinina ary araka ny fambara, ny zanak'i Lea, ilay vehivavy tsy tiany, dia ho maro kokoa noho ny an'i Rahely, ilay vady tian'i Jakoba.

Tsara ny mahita ao amin'io hafatra io ny fampahatsiahivana fa na dia eo aza ny fisaratsarahana ara-pivavahana farany rehetra, ireo karazana sivilizasiona efatra eto an-tany ireo dia nanana an'ilay Andriamanitra Mpamorona mitovy amin'ny Ray, mba hanamarinana ny fisiany.

Gen.2:15: “ *Jehovah Andriamanitra naka an-drarahilany ka nametraka azy tao amin'ny saha Edena hiasa sy hitandrina azy .* ”

Nanolotra asa iray ho an'i Adama Andriamanitra, izay “ *mamboly sy mikarakara* ” ny saha. Ny endriky ny fambolena dia tsy fantatsika fa natao tsy nisy harerahana talohan'ny fahotana. Toy izany koa, tsy nisy endrika herisetra teo amin'ny zavaboary rehetra, dia nohamafisina tanteraka ny fiambenany. Na izany aza, io andraikitry ny mpiambina io dia midika ny fisian'ny loza iray izay tsy ho ela dia haka endrika tena izy sy mazava tsara: ny famitahana devoly ny fisainan'olombelona ao amin'io zaridaina io ihany.

Gen.2:16: “ *Izao no didy nomen'i Jehovah Andriamanitra ny olona: Ny hazo rehetra eo amin'ny saha dia azonao ihinanana; »* ”

Hazo fihinam-boa maro be no azon'i Adama maimaim-poana. Andriamanitra dia manatanteraka azy mihoatra noho izay ilainy izay ahitana ny filan'ny sakafo mahavoky amin'ny alalan'ny tsiro sy ny hanitra samihafa. Tsara ny atolotr'Andriamanitra, saingy io no ampahany voalohany amin'ny “ *didy* ” iray nomeny an'i Adama. Ny ampahany faharoa amin'ity “ *baiko* ” ity dia tonga manaraka.

Gen.2:17: “ *Fa aza ihinananao ny hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy; fa amin'ny andro izay ihinananao azy dia ho faty ianao .* ”

Ao amin'ny "didin'Andriamanitra " , ity ampahany ity dia tena lehibe, satria ny fandrahonana atolotra dia hampiharina amin'ny fomba tsy azo ihodivirana raha vantany vao tanteraka sy tanteraka ny tsy fankatoavana, ny vokatry ny fahotana. Ary aza adino fa tsy maintsy lavo i Adama, mba hahatanteraka ny tetik'asa momba ny fandaminan'ny ota maneran-tany. Mba hahatakarana bebe kokoa izay hitranga, dia aoka hotadidintsika fa mbola irery i Adama rehefa nampitandrina azy Andriamanitra tamin'ny fanolorana ny " *didy* " nataony mba tsy hihinana ny " *hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy* " na ny tsy hihinanan'ny biby fiompy. ny hevitra ny devoly. Fanampin'izany, teo amin'ny tontolon'ny fiainana mandrakizay, dia tsy maintsy nanazava taminy ny dikan'ny hoe "maty" Andriamanitra. Satria misy ny fandrahonana, amin'ity " *ho faty ianao* ". Raha fintinina dia nanome ala an'i Adama Andriamanitra fa nandrara azy hazo tokana. Ary ho an'ny olona sasany io fandrarana io irery no tsy zaka, dia ny hazo no manafina ny ala, araka ny ampianarin'ny fitenenana. Ny fihinanana amin'ny " *hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy* " dia midika hoe: misakafo amin'ny fampianaran'ny devoly efa velomin'ny fanahin'ny fikomiana amin'Andriamanitra sy ny fahamarinany. Satria ny " *hazo* " voarara napetraka teo amin'ny saha dia sarin'ny tenany, tahaka ny " *hazon'aina* " izay sarin'ny toetran'i Jesoa Kristy.

Gen.2:18: " *Hoy Jehovah Andriamanitra: Tsy tsara raha irery ny olona; Hanampy azy tahaka azy aho .* "

Namorona ny tany sy ny olona Andriamanitra mba hanehoana ny hatsarany sy ny faharatsian'ny devoly. Ny tetik'asa famonjena nataony dia ambara amintsika amin'ny zavatra manaraka. Mba hahatakarana azy, fantaro fa ny olona dia mitana ny andraikit'Andriamanitra amin'ny maha-olona azy izay mahatonga azy hieritreritra, hanao zavatra ary hiteny araka ny fisainany sy ny asany ary ny fiteniny. Io Adama voalohany io dia sarin'i Kristy izay hatolotr'i Paoly ho Adama vaovao.

Mba hanambarana ny faharatsian'ny devoly sy ny hatsaram-pon'Andriamanitra, dia tsy maintsy nanota i Adama mba hanjakan'ny devoly ny tany ary haharihary maneran-tany ny asa ratsiny. Ny hevitra momba ny mpivady dia tsy misy afa-tsy eto an-tany noforonina noho ny ota, satria ny roa miforona dia noho ny antony ara-panahy izay maminany ny fifandraisan'i Kristy masina amin'ny Vadiny izay manendry ny olom-boafidiny. Ny olom-boafidy dia tsy maintsy mahafantatra fa izy no iharan'ny loza no mahazo tombony amin'ny drafitry ny famonjena nomanin'Andriamanitra; iharan'ny ota izay nilaina ho an'Andriamanitra izy mba hahafahany manameloka ny devoly amin'ny farany, ary mahazo tombony amin'ny fahasoavany mahavonjy satria fantany ny andraikiny amin'ny fisian'ny ota, dia ny tenany ihany no handoa ny vidin'ny ota. ota ao amin'i Jesosy Kristy. Noho izany, tamin'ny voalohany, Andriamanitra dia nahita fa tsy tsara ny mitokantokana ary tena nila fitiavana tokoa izy ka vonona ny handoa lafo mba hahazoana izany. Ity orinasa ity, ity mifanatri-tava ity, izay mamela ny fifampizarana, dia miantso ny " *fanampiana* " Andriamanitra ary ny lehilahy dia hampiasa ilay teny rehefa manaitra ny vehivavy mitovy aminy. Amin'ny lafiny fanampiana dia hahatonga azy ho lavo sy hitarika azy hanota noho ny fitiavana. Fa io fitiavan'i Adama an'i Eva io dia mitovy amin'ny fitiavan'i Kristy ny olom-boafidiny mpanota mendrika ny fahafatesana mandrakizay.

Gen.2:19: “ *Tany no namoronan’i Jehovah Andriamanitra ny bibi-dia rehetra sy ny voro-manidina rehetra, ka nentiny teo amin’ny olona ireny, mba hahitany izay hanononany azy, ary mba hitondran’ny zava-manan-aina rehetra ny anarana izay ny olona no hanome azy .* ”

Ny ambony no manome anarana izay ambany noho izy. Nanome ny anarany Andriamanitra, ary tamin’ny fanomezana an’i Adama io zo io, dia nanamafy ny fahefan’ny olombelona amin’ny zava-drehetra eto an-tany izy. Amin’io endrika voalohany amin’ny famoronana teto an-tany io, dia mihena ny karazam-biby eny an-tsaha sy ny voro-manidina ary nentin’Andriamanitra teo amin’i Adama, toy ny nitondrany tsiroaroa azy ireo tany amin’i Noa talohan’ny safodrano.

Gen.2:20: “ *Dia nomen-drarahilahy anarana ny biby fiompy rehetra sy ny voro-manidina ary ny bibi-dia rehetra; fa ho an’ny olona kosa dia tsy nahita famonjena tahaka Azy Izy ”.* Noforonina taorian’ny fahotana ireo lazaina fa biby goavam-be taloha mba hanamafisana ny vokatry ny ozona avy amin’Andriamanitra izay hamely ny tany manontolo, anisan’izany ny ranomasina . *ny lanitra ” sy ny “biby any an-tsaha ”* mahaleo tena. Saingy tamin’ity famelabelarana ity dia tsy nahita olona mitovy aminy izy satria tsy mbola misy.

Gen.2:21: “ *Ary Jehovah Andriamanitra nahasondrian-tory andrahehilahy, ka dia natory izy; dia naka ny taolan-tehezany anankiray izy, ka nanakombona ny nofony tamin’ny fitoerany ”.* ”

Ny endrika nomena ity fandidiana fandidiana ity dia manambara bebe kokoa ny tetikasa famonjena. Ao amin’ny Mikaela, Andriamanitra dia manala ny tenany avy any an-danitra, miala sy misaraka amin’ny anjeliny tsara izay fanao amin’ny “ *torimaso lalina* ” izay nilentika an’i Adama. Ao amin’i Jesosy Kristy teraka tao amin’ny nofo, ny taolan-tehezana masina dia nalaina ary taorian’ny nahafatesany sy ny fitsanganany tamin’ny maty, tamin’ireo apostoliny roa ambin’ny folo, no namoronany ny “ *fanampiny* ”, izay nanalany ny lafiny ara-nofo sy ny fahotany ary nanomezany ny “Masina”. Fanahy”. Ny lanjany ara-panahy amin’io teny hoe “ *fanampiana* ” io dia lehibe satria manome ny Fiangonany, izay olom-boafidiny, ny anjara asan’ny “ *fanampiana* ” amin’ny fanatanterahana ny drafity ny famonjena sy ny fametrahana ny fahotana maneran-tany sy ny hiafaran’ny mpanota.

Gen. 2:22: “ *Ary Jehovah Andriamanitra dia namorona vehivavy tamin’ny taolan-tehezana izay nalainy tamin-drarahilahy, dia nentiny tany amin-drarahilahy .* ”

Araka izany, ny fiforonan’ny vehivavy dia maminany ny an’ny olom-boafidin’i Kristy. Fa amin’ny fahatongavany amin’ny nofo no namoronan’Andriamanitra ny fiangonany mahatoky, izay niharan’ny fananany ara-nofo. Mba hamonjena ny olom-boafidy amin’ny nofo dia tsy maintsy naka endrika tao amin’ny nofo Andriamanitra. Ary koa, manana fiainana mandrakizay ao amin’ny tenany, dia tonga mba hizara izany amin’ny olom-boafidiny.

Gen.2:23: “ *Ary hoy rahilalahy: Indro, izao indray mandeha izao dia taolana avy amin’ny taolako sy nofo avy amin’ny nofoko! Hantsoina hoe vehivavy izy, satria lehilahy no nanalana azy .”* ”

Tonga teto an-tany Andriamanitra mba hanaiky ny fitsipika eto an-tany mba hahafahany milaza momba ny Nofidiny izay lazain'i Adama momba ny vehivavy mitovy aminy izay nomeny ny anarana hoe “ *vehivavy* ”. Miharihary kokoa amin'ny teny hebreo ilay zavatra satria ny teny hoe lehilahy dia hoe, “ish” dia lasa “isha” ho an'ny teny hoe vehivavy. Amin'ity hetsika ity dia manamafy ny fanjakazany aminy izy. Rehefa nesorina taminy anefa io “ *vehivavy* ” io, dia ho lasa tena ilaina aminy toy ny hoe te hiverina aminy sy hisolo azy ilay “ *taolan-tehezana* ” *nalaina tamin' ny vatany*. Ao amin'io traikefa miavaka io, i Adama dia hahatsapa ho an'ny vadiny ny fihetseham-po ho tsapan'ny reny amin'ny zaza izay haterany rehefa avy nitrotro azy tao an-kibony. Ary izany traikefa izany koa dia iainan'Andriamanitra satria ny zava-manan'aina izay noforoniny manodidina azy dia zanaka mivoaka avy aminy; izay mahatonga azy ho Reny toy ny Ray.

Gen.2:24: “ *Ary noho izany ny lehilahy dia handao ny rainy sy ny reniny ka hikambana amin'ny vadiny, dia ho nofo iray ihany ireo .*”

Ao amin'io andininy io no anehoan'Andriamanitra ny drafiny ho an'ny olom-boafidiny izay matetika tsy maintsy hanapaka ny fifandraisan'ny fianakaviana ara-nofa mba hifamatotra amin'ireo olom-boafidy notahian'Andriamanitra. Ary aza adino, voalohany, tao amin'i Jesosy Kristy, i Mikaela dia nandao ny maha-Ray any an-danitra azy mba ho avy hahazo ny fitiavan'ireo mpianany nofidiny eto an-tany; izany dia hatramin'ny nandavany ny fampiasana ny heriny masina mba hiadiana amin'ny fahotana sy ny devoly. Eto isika dia mahatakatra fa ny lohahevitra **momba ny fisarahana sy ny fiombonana** dia tsy azo sarahina. Ety an-tany, ny olom-boafidy dia tsy maintsy **tafasaraka** ara-nofa amin'ireo tiany mba hiditra ao amin'ny **firaisana** ara-panahy ka ho “iray” amin'i Kristy sy ny olom-boafidiny rehetra ary ny anjely mahatoky.

Ny fanirian'ny “ *taolan-tehezana* ” hiverina amin'ny toerany voalohany dia mahita ny dikany amin'ny firaisana ara-nofa eo amin'ny olombelona, hetsika nofo sy fanahy izay mahatonga ny lehilahy sy ny vehivavy ho nofo iray.

Gen.2:25: “ *Nitanjaka izy mivady, ka tsy menatra .*”

Tsy manelingelina ny rehetra ny fitanjahana ara-batana. Misy mpankafy ny natiora. Ary teo am-piandohan'ny tantaran'ny olombelona, dia tsy niteraka “ *fahamenahana* ” ny fitanjahana. Ny fisehoan'ny “ *fahamenatra* ” dia ho vokatry ny fahotana, toy ny hoe ny fihinanana ny “*hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy*” dia mety hanokatra ny sain'ny olombelona ho amin'ny vokatra tsy fantatra hatramin'izao ary tsy noraharahiana. Raha ny tena izy, ny voan'ilay hazo voarara dia tsy ho tompon'io fiovana io, fa ho fitaovana ihany, satria izay manova ny soatoavin'ny zavatra sy ny feon'ny fieritreretana dia Andriamanitra ary Izy irery ihany. Izy no hanaitra ny fahatsapana “ *menatra* ” izay ho tsapan'ny mpivady mpanota ao an-tsainy momba ny fitanjahany ara-batana izay tsy ho tompon'andraikitra; satria ny fahadisoana dia ho fitondran-tena ary ny tsy fankatoavana ampiharina ihany no hanamarika an'Andriamanitra.

Amin'ny famintinana ny fampianarana ao amin'ny Genesisy 2, Andriamanitra dia nanolotra antsika voalohany ny fanamasinana ny andro fitsaharana na ny Sabata amin'ny andro fahafito izay maminany ny fitsaharana lehibe izay homena amin'ny arivo taona fahafito na ho an'Andriamanitra sy ny

olom-boafidiny mahatoky. Fa io fitsaharana io dia tsy maintsy nandresy tamin'ny ady teto an-tany izay hataon'Andriamanitra hanoherana ny ota sy ny devoly, amin'ny fahatongavana ho nofo ao amin'i Jesosy Kristy. Ny zavatra niainan'i Adama teto an-tany dia naneho an'io drafitra famonjena novolavolain'Andriamanitra io. Tao amin'i Kristy dia tonga nofo izy mba hamorona ny nofo nofidiny izay hahazo vatana selestialy mitovy amin'ny an'ny anjely amin'ny farany.

Genesisy 3

fisarahana amin'ny fahotana

Gen.3:1: “ *Ny menarana no fetsy indrindra tamin'ny bibi-dia rehetra izay nataon'i Jehovah Andriamanitra. Ary hoy Izy tamin-dravehivavy: Moa Andriamanitra tokoa ve efa nilaza hoe: Aza ihinananareo ny hazo rehetra eo amin'ny saha? »*

ilay “ *menarana* ” mahantra satria nampiasain'ny “ *fetsy* ” indrindra tamin'ireo anjely noforonin'Andriamanitra. Biby izay tsy miteny ny biby mandady toy ny “ *bibilava* ”; Ny fiteny dia toetra mampiavaka ny endrik'Andriamanitra nomena ny olona. Tondroy ny tsara, ny devoly dia mahatonga azy hiteny amin-dravehivavy amin'ny fotoana nisaraka tamin'ny vadiny. Io fitokanana io dia hahafaty azy satria raha teo anatrehan'i Adama dia ho sahirana kokoa ny devoly nitarika ny olombelona tsy hankatò ny didin'Andriamanitra.

Nasehon'i Jesosy Kristy ny fisian'ny devoly izay nambarany tao amin'ny Jaona 8:44 , fa izy no “ *rain'ny lainga sy mpamono olona hatramin'ny voalohany* ”. Ny teniny dia mikendry ny hanozongozona ny antoka maha-olombelona ary amin'ny "Eny na Tsia" izay takian'Andriamanitra dia ampiany ny "fa" na ny "angamba" izay manaisotra ny antoka izay manome ny heriny amin'ny fahamarinana. Ny didy nomen'Andriamanitra dia noraisin'i Adama izay nampita izany tamin'ny vadiny, saingy tsy nandre ny feon'Andriamanitra nanome baiko izy. Ary koa, ny fisalasalany dia mitoetra ao amin'ny vadiny, toy ny hoe: "Moa azony ve izay nolazain'Andriamanitra taminy? »

Gen.3:2: “ *Dia hoy ravehivavy tamin'ny menarana: Ny voan'ny hazo eo amin'ny saha no ihinananay .* ”

Toa manohana ny tenin'ny devoly ny porofo; manjohy hevitra sy miteny amim-pahendrena izy. Ny “ *vehivavy* ” dia manao ny fahadisoany voalohany amin'ny famaliana ilay “ *bibilava* ” miteny ; izay tsy ara-dalàna. Voalohany, manamarina ny hatsaram-pon'Andriamanitra izay nanome azy ireo ny fahafahana hihinana amin'ny hazo rehetra, afa-tsy izay voarara.

Gen.3:3: “ *Fa ny amin'ny voan'ny hazo eo afovoan'ny saha kosa, dia efa nataon'Andriamanitra hoe: Aza ihinananareo na tendrenareo izany, fandrao maty hianareo* ” .

Ny fampitan'i Adama ny hafatry ny didin'Andriamanitra dia hita ao amin'ilay andian-teny hoe “ *fandrao maty ianareo* ”. Tsy izany no tena teny nolazain'Andriamanitra, satria hoy izy tamin'i Adama: “ *Amin'ny andro ihinananao azy dia ho faty ianao* ”. Ny fahalemen'ny tenin'Andriamanitra dia handrisika ny fihinanana ota. Amin'ny alalan'ny fanamarinana ny fankatoavany an'Andriamanitra noho ny “*tahotra*” ny “*vehivavy*” dia manolotra ny devoly ny fahafahana hanamarina izany “*tahotra*” izany izay tsy hamarinina araka ny filazany.

Gen.3:4: “ *Ary hoy ny menarana tamin-dravehivavy: Tsy ho faty hianareo ; »*

Ary ilay Lehiben'ny mpandainga dia nambara tamin'ity fanambarana izay mifanohitra amin'ny tenin'Andriamanitra ity: “ *tsy ho faty hianareo* ”.

Gen.3:5: “ *Fa fantatr'Andriamanitra fa amin'izay andro hihinananareo azy dia hahiratra ny masonareo, ka ho tahaka an'Andriamanitra hianareo, halalala ny tsara sy ny ratsy .*”

Tsy maintsy manamarina ny baiko nomen'Andriamanitra izay ambarany amin'ny eritreritra ratsy sy feno fitiavan-tena izy izao: Tian'Andriamanitra hitana anao ao amin'ny fahamaotinana sy ny fahamboniana ianao. Tia tena izy mba hisakanana anao tsy hitovy aminy. Ny fahalalana ny tsara sy ny ratsy dia asehony ho tombony tian'Andriamanitra hotehirizina ho an'ny tenany irery ihany. Fa raha misy tombony ny fahafantarana ny tsara, aiza ny tombony amin'ny fahalalana ny ratsy? Ny tsara sy ny ratsy dia mifanohitra tanteraka toy ny andro sy ny alina, ny mazava sy ny haizina ary ho an'Andriamanitra dia ny fahalalana dia ny traikefa na ny fandraisana andraikitra. Raha ny marina, dia efa nomen'Andriamanitra fahalalana **ara-tsaina** momba ny tsara sy ny ratsy ny olombelona, tamin'ny **famelana** ny hazo teo amin'ny saha sy **ny fandrarana** izay maneho ny “tsara sy ny ratsy”; satria izy dia sarin'ny devoly izay nifandimby nifandimby, “*tsara*” avy eo “*ratsy*” tamin'ny fikomiana tamin'ny Mpamorona azy.

Gen.3:6: “ *Hitan-dravehivavy fa tsara ho fihinana ny hazo sady mahatehijery, sady tsara ho enti-manokatra ny saina; naka ny voany izy ka nihinana; ary nomeny koa ny vadiny, izay niaraka taminy, ka nihinana izy .*

Misy vokany ny teny avy amin'ilay bibilava, nanjavona ny fisalasalana ary vao mainka resy lahatra ilay vehivavy fa nilaza ny marina taminy ilay bibilava. Toa tsara sy mahafinaritra ny masonry ilay voankazo, fa ambonin'izany rehetra izany dia heveriny ho “*sarobidy amin'ny fanokafana ny faharanitan-tsaina*” izany. Mahazo ny vokatry irina ny devoly, vao avy nanangona mpanaraka ny toe-tsainy maditra. Ary amin'ny fihinanana ny voankazo voarara, ny tenany dia tonga hazon'ny fahalalana ny ratsy. Feno fitiavana ny vadiny izay tsy vonona ny hanaiky ny fisarahana aminy i **Adama**, ka naleon'i Adama nizara ny fiafaran'ny loza nahazo azy satria fantany fa hampihatra ny sazy mety maty ho azy Andriamanitra. Ary ny fihinanana ny voankazo voarara indray dia ny mpivady iray manontolo no hiharan'ny fanjakazakan'ny devoly. Na izany aza, mifanohitra amin'izany, io fitiavana feno fitiavana io dia mitovy amin'izay hiainan'i Kristy ho an'ny olom-boafidiny, ary nanaiky ho faty ho azy koa Izy. Afaka mahazo an'i Adama koa Andriamanitra.

Gen.3:7: “ *Nahiratra ny mason'izy mivady, ka fantany fa mitanjaka izy ;*

Amin'izao fotoana izao, rehefa nahavita ny ota ny mpivady olombelona, dia nanomboka ny fanisana ny 6000 taona nokasain'Andriamanitra. Voalohany, ovan'Andriamanitra ny fahatsiarovan'izy ireo. Ireo maso izay tompon'andraikitra amin'ny faniriana ny voankazo " *mahafinaritra ny maso* " dia iharan'ny fitsarana zavatra vaovao. Ary ny tombony antenaina sy tadiavina dia mivadika ho fatiantoka, satria mahatsapa "menatra " *izy ireo* amin'ny fitanjahany izay hatramin'izay dia tsy niteraka olana, na tamin'izy ireo, na tamin'Andriamanitra. Ny fitanjahana ara-batana hita dia ny lafiny ara-nofo amin'ny fitanjahana ara-panahy izay nahitana ny mpivady tsy nankatò. Io fitanjahana ara-panahy io dia nanaisotra azy ireo tamin'ny rariny araka an'Andriamanitra ary niditra tao anatin'izy ireo ny famaizana ny fahafatesana, ka ny fahitana ny fitanjahany no vokatry ny fahafatesana nomen'Andriamanitra voalohany. Noho izany, ny fahafatesana dia vokatry ny fahalalana efa za-draharaha momba ny ratsy; izay ampianarin'i Paoly ao amin'ny Rom.6:23: " *fa fahafatesana no tambin'ny ota* ". Mba hanaronana ny fitanjahany, dia nampiasain'ny olona ireo mpivady nikomy tamin'ny " *fanjairana ravin'aviavy* " mba hanaovana " *fehin-kibo* ". Ity hetsika ity dia maneho ara-panahy ny fiezahan'ny olombelona hanamarin-tena. Ny " *fehin-kibo* " dia ho tandindon'ny " *fahamarinana* " ao amin'ny Efes.6:14. Ny " *fehin-kibo* " vita tamin'ny " *ravin'aviavy* " nataon'i Adama ary dia mifanohitra, tandindon'ny **lainga** ialofan'ny mpanota mba hanome toky ny tenany.

Gen.3:8: " *Ary nandre ny feon'i Jehovah Andriamanitra nandeha namaky ny saha izy nony hariva ny andro; ary ralehilahy sy ny vadiny niery ny tavan'i Jehovah Andriamanitra tao anatin'ny hazo tao amin'ny saha.* "

Izay mandinika ny voa sy ny fo no mahalala izay vao nitranga ary mifanaraka amin'ny tetikasa famonjena nataony. Izany ihany no dingana voalohany izay hanome ny devoly faritra hanehoana ny eritreriny sy ny toetra ratsiny. Tsy maintsy mihaona amin'ilay lehilahy anefa izy, satria manana zavatra maro holazaina aminy. Ankehitriny dia tsy maika ny hihaona amin'Andriamanitra Rainy, Mpamorona azy, izay tadiaviny handosirana fotsiny izao ny olona, hany ka matahotra ny handre ny latsa ataony. Ary aiza no hiafenana amin'ity saha ity mba tsy ho hitan'Andriamanitra? Ary indray, ny finoana fa " *ny hazo eo amin'ny saha* " dia afaka manafina azy amin'ny tavany, dia manamarina ny toe-tsaina nianjerany hatramin'ny naha-mpanota azy.

Gen.3:9: " *Fa Iaveh Andriamanitra niantso an-dralehilahy ka nanao taminy hoe: Aiza ianao?* »

Fantatr'Andriamanitra tsara ny toerana niafenan'i Adama, nefa nanontany azy izy hoe: " *Aiza ianao?* " » hanolo-tanana fanampiana sy hitaona azy ho amin'ny fiaikena ny fahadisoany.

Gen.3:10: " *Ary hoy izy: Nandre ny feonao tao an-tsaha aho, dia natahotra aho, fa mitanjaka, ka niery.* "

Ny valin-kafatra nomen'i Adama dia fieken-keloka ny tsy fankatoavany ary hohararaotin'Andriamanitra ny teniny mba hahazoana ny fomba hanehoany ny traikefan'ny fahotana.

Gen.3:11: " *Ary hoy Iaveh Andriamanitra: Iza no nilaza taminao fa mitanjaka ianao? Nihinana tamin'ilay hazo nandrara anao tsy hanina ve ianao?* »

Tian'Andriamanitra hanesorana amin'i Adama ny fiaikena ny fahadisoany. Avy amin'ny deduction ka hatramin'ny deduction dia mamarana ny fanontaniana mazava izy: " *Nihinana tamin'ny hazo izay nandrarako anao tsy hanina ve ianao?*" "

Gen.3:12: " *Ary hoy ralehilahy: Ny vehivavy izay nampitoeranao tamiko no nanome ahy tamin'ny hazo, dia nihinana aho .*" "

Na dia marina aza, dia tsy be voninahitra ny valin-tenin'i Adama. Mitondra ny mariky ny devoly ao anatin'ny tenany izy ary tsy mahay mamaly eny na tsia intsony, fa toa an'i Satana kosa dia mamaly amin'ny fomba mihodidina izy mba tsy hiaiky fotsiny ny fahadisoany sy ny helony lehibe. Tonga hatrany amin'ny fampahatsiahivana an'Andriamanitra ny anjara asany tamin'ilay zavatra niainany izy, satria nomeny azy ny vadiny, ilay meloka voalohany, izay eritreretiny alohan'ny tenany. Ny ampahany tsara indrindra amin'ny tantara dia ny zava-drehetra dia marina ary tsy fantatr'Andriamanitra izany satria nilaina ny ota tamin'ny tetikasany. Fa eo amin'izay mahadiso azy dia ny fanarahana ny ohatr'ilay vehivavy no nanehoany ny fitiavany azy ka nanimba an'Andriamanitra, ary izany no fahadisoany lehibe indrindra. Satria hatramin'ny voalohany dia ny hotiavina ambonin'ny zavatra rehetra sy ny olona rehetra no takin'Andriamanitra.

Gen.3:13: " *Ary hoy Jehovah Andriamanitra tamin-dravehivavy: Nahoana ianao no manao izany? Dia hoy ravehivavy: Ny menarana no namitaka ahy, ka nihinana aho .*"

Avy eo ilay Mpitsara lehibe dia nitodika tany amin'ilay vehivavy voampanga tamin'ilay lehilahy ary teo indray ny valin-tenin'ilay vehivavy dia mifanaraka amin'ny zava-misy marina: " *Nofitahin'ny bibilava aho ka nohaniko* ". Noho izany dia namela ny tenany ho voafitaka izy ary izany no fahadisoany mahafaty.

Gen.3:14: " *Ary hoy Jehovah Andriamanitra tamin'ny menarana: Satria nanao izany ianao, dia ho voaozona noho ny biby fiompy rehetra sy ny bibi-dia rehetra ianao, dia ny andro hiainanao* " .

Tamin'ity indray mitoraka ity, dia tsy nanontany an'ilay " *menarana* " Andriamanitra hoe nahoana izy no nanao izany, satria fantatr'Andriamanitra fa nampiasain'i Satana, devoly, ho mpanelanelana izy. Ny anjara omen'Andriamanitra ny " *menarana* " dia mahakasika ny devoly mihitsy. Ho an'ny " *menarana* " dia avy hatrany ilay fampiharana, fa ho an'ny devoly kosa dia faminaniana iray izay ho tanteraka aorian'ny fandresen'i Jesosy Kristy ny ota sy ny fahafatesana. Araka ny Apok. 12:9, ny endrika voalohany amin'io fampiharana io dia ny fandroahana azy hiala amin'ny fanjakan'ny lanitra ary koa ny anjely ratsy avy ao amin'ny tobiny. Natsipy tety amin'ny tany izay tsy hialany mihitsy izy ireo mandra-pahafatiny, ary mandritra ny arivo taona, mitoka-monina amin'ny tany lao, i Satana dia handady ao amin'ny vovoka izay nandray tsara ireo izay maty noho ny aminy sy ny fahafahana nampiasainy tamin'ny fomba ratsy. Ety antany voaozon'Andriamanitra, dia hitondra tena toy ny bibilava izy ireo, sady matahotra no malina satria resin'i Jesosy Kristy ka handositra ilay lehilahy lasa fahavalony. Hanisy ratsy ny olona miaina ao amin'ny tsy hita maso ny tenan'izy ireo any an-danitra izy ireo amin'ny fampifandirana azy ireo.

Gen.3:15: “ *Hampifandrafesiko ianao sy ny vehivavy ary ny taranakao sy ny taranany: izy hanorotoro ny lohanao, ary ianao kosa hanorotoro ny ombelahin-tongony .* ”

Nampiharina tamin'ny "menarana", io fehezanteny io dia manamafy ny zava-misy iainana sy voamarika. Ny fampiharana azy amin'ny devoly dia mora kokoa. Hamafisina sy ekena ny fifandrafiana eo amin'ny andaniny sy ny ankilany. “ *Ny taranaky ny vehivavy manorotoro ny lohany* ” dia ny an'i Kristy sy ny olomboafidiny mahatoky. Amin'ny farany dia handringana azy izy, fa alohan'izany, ny demonia dia nanana fahafahana mandrakizay " *nandratra ny ombelahin-tongony* " ny " *vehivavy* ", ilay Voafidin'i Kristy mihitsy no sary an-tsary, voalohany, tamin'ity " *ombelahin-tongony* ". Satria “ *ny ombelahin-tongony* ” no fototry ny tenan'ny olombelona, toy ny “ *vato fehizoro* ” izay iorenan'ny tempoly arapanahin'Andriamanitra.

Gen.3:16: “ *Ary hoy Izy tamin-dravehivavy: Hampitomboiko ny alahelonao amin'ny fiterahanao, dia hitera-jaza ianao, ary ny vadinao no haniriana, fa izy no hanapaka anao.* ”

Alohan'ny hahaterahan'ny fahafatesany, dia tsy maintsy “ *hijaly amin'ny fitondrana vohoka* ” ilay vehivavy; “ *Hiteraka amin'ny fanaintainana* ” izy , dia ny zava-drehetra vita ara-bakiteny sy voamarika. Fa eto indray, dia tokony ho marihina ny hevitra ny faminiana momba ny sary. Ao amin'ny Jaona 16:21 sy Apok. 12:2 “ *ilay vehivavy mihetsi-jaza* ” dia maneho ny Fiangonan'i Kristy tao amin'ny fanjakan'ny Romanina ary avy eo ny fanenjehan'ny papa tamin'ny vanim-potoana kristiana.

Gen.3:17: “ *Ary hoy Izy tamin-drarahilaly: Satria efa nihaino ny feon'ny vadinao ianao ka nihinananao ny hazo izay nandidiako anao, dia aza ihinananao izany. Ho voaozona ny tany noho ny aminao; Amin'ny fisasarana no hahazoanao hanina amin'ny andro rehetra hiainanao* ”

Rehefa miverina amin'ny olombelona Andriamanitra, dia atolotr'Andriamanitra azy ny tena filazalazana marina momba ny toe-javatra nisy azy izay notadiaviny nafeniny tamin-kenatra. Fenô ny helony ary ho hitan'i Adama koa fa alohan'ny hanafahana azy dia hisy ozona hialohavan'ny fahafatesany izay hahatonga ny sasany hifidy ny fahafatesana toy izany ny fiainana. Ny ozon'ny tany dia zavatra mahatsiravina ary i Adama dia hianatra izany amin'ny fomba sarotra.

Gen.3:18: “ *Haniry tsilo sy tsilo ho anao Izy, ary ny ahitra any an-tsaha no hohaninao .* ”

Lasa ny fambolena mora ny saha Edena, nosoloina ny ady tsy an-kijanona amin'ny ahitra holatra, ny “ *bris, ny tsilo* ” ary ny tsimparifary izay mihamaro amin'ny tany. Vao mainka izany satria io ozon'ny tany io dia hanafaingana ny fahafatesan'ny olombelona satria, miaraka amin'ny “fandrosoana” ara-tsiansa, ny olona amin'ny andro farany dia hanapoizina ny tenany amin'ny fametrahana poizina simika ao amin'ny tanin'ny voliny, mba hanafoanana ny tsimparifary sy ny bibikely bibikely. Ny sakafô be dia be sy mora azo dia tsy hisy intsony any ivelan'ny zaridaina izay handroahana azy sy ilay vadin'Andriamanitra tiany indrindra.

Gen.3:19: “ *Ny fahatsembohan’ny tavanao no hahazoanao hanina mandra-piverinao amin’ny tany izay nanalana anao; fa vovoka ianao, ary hiverina ho vovoka indray ianao .*”

Izany anjara mianjady amin’ny olombelona izany dia manamarina ny endrika nanehoan’Andriamanitra ny zavaboariny sy ny fiforonany marina, avy amin’ny “ *vovon-tany* ”. I Adama dia nianatra tamin’ny volany sy tamin’ny fandaniahana antsika izay ao anatin’ny fahafatesana naterak’Andriamanitra. Aoka homarihintsika fa “ *vovoka* ” ihany ny olona maty , ary tsy misy fanahy velona mivoaka avy ao amin’io vatana maty io intsony ivelan’io “ *vovoka* ” io. Mpitoriteny 9 sy ireo andinin-teny hafa dia manamafy izany toe-piainana mety maty izany.

Gen.3:20: “ *Nantsoin’i Adama hoe Eva ny vadiny, satria izy no renin’ny velona rehetra .*”

Eto indray, dia nanamarika ny fanjakany tamin’ilay “ *vehivavy* ” i Adama tamin’ny fanomezana azy ny anarany hoe “ *Eva* ” na “ *Fiainana* ”; anarana nohamarinina ho zava-misy fototra eo amin’ny tantaran’ny olombelona. Taranaka lavitra isika rehetra, naterak’i Eva, vadin’i Adama voafitaka, izay nampitaina ny ozon’ny fahafatesana ary mbola hitohy mandra-piverin’i Jesosy Kristy amin’ny voninahiny amin’ny fiandohan’ny lohataona 2030.

Gen. 3:21: “ *Jehovah Nanao akanjo hoditra ho an’i Adama sy ny vadiny Andriamanitra, ary nampitafiny azy ireo .*

Tsy hadinon’Andriamanitra fa ny fahotan’ny mpivady teto an-tany dia anisan’ny tetik’asa famonjena nataony izay hiseho ankehitriny. Aorian’ny ota, dia misy famelan-keloka avy amin’Andriamanitra amin’ny anaran’i Kristy izay hatao sorona sy hohomboan’ny miaramila romana. Amin’izany fihetsika izany, ny olona iray tsy manan-tsiny, afaka amin’ny ota rehetra, dia hanaiky ho faty mba hanonitra, ho solon’izy ireo, noho ny fahotan’ireo olom-boafidiny mahatoky tokana. Novonoin’Andriamanitra hatrany am-boalohany ny biby tsy manan-tsiny mba hanarona ny fitanjahan’i Adama sy Eva ny “ *hodiny* ”. Ao anatin’izany hetsika izany, dia nosoloiny ny “*fahamarinana* ” izay noheverin’ny olombelona tamin’izay atolotry ny drafitry ny famonjena azy amin’ny alalan’ny finoana. Ny “ *rarin* ” noheverin’ny olona dia lainga mamitaka ihany ary ho solon’izany, Andriamanitra dia nanome azy ireo “ *fitafiana* ” tandindon’ny “ *fahamarinana marina* ”, “ *fehin’ny fahamarinany* ”, izay miorina amin’ny sorona an-tsitraro nataon’i Kristy sy ny nanolotra ny ainy ho fanavotana izay tia Azy amim-pahatokiana.

Gen.3:22: “ *Jehovah Hoy Andriamanitra: Indro, ny olona dia tonga tahaka ny iray amintsika ho amin’ny fahalalana ny tsara sy ny ratsy. Andeha isika hisakana azy ankehitriny tsy haninjitra ny tanany ka haka ny hazon’aina, dia hihinana, dia ho velona mandrakizay .*”

Ao amin’ny Mikaela, Andriamanitra dia miresaka amin’ireo anjeliny tsara izay manatri-maso ilay tantara vao nitranga teto an-tany. Ary hoy Izy taminy: *Indro, ny olona efa tonga tahaka ny anankiray amintsika ho amin’ny fahalalana ny tsara sy ny ratsy .* Ny andro talohan’ny nahafatesany, i Jesosy Kristy dia hampiasa teny mitovy amin’izany momba an’i Jodasy, ilay mpamadika izay nanolotra azy tamin’ny Jiosy mpivavaka tamin’ny Romanina mba hohomboana

tamin'ny hazo fijaliana, dia izao ao amin'ny Jaona 6:70: “Ary Jesosy namaly azy hoe : *tsy izaho va no nifidy anareo roa ambin'ny folo lahy? Ary demony ny iray aminareo!* ". Ny " *isika* " amin'ity andininy ity dia lasa " *ianao* " noho ny toe-javatra samihafa, saingy ny fomba fiasan'Andriamanitra dia iray ihany. Ny andian-teny hoe “ *iray amintsika* ” dia manondro an'i Satana izay mbola manana fahafahana miditra sy mivezivezy malalaka ao amin'ny fanjakan'Andriamanitra any an-danitra eo anivon'ireo anjely rehetra noforonina tamin'ny fiandohan'ny famoronana teto an-tany.

Ny ilana hanakanana ny olona tsy hihinana amin'ny “*hazon'aina* ” dia takin'ny fahamarinana izay nahatongavan'i Jesosy ho vavolombelona tamin'ny teniny natao tamin'i Pontio Pilato, prefektiora romanina. “ *Ny hazon'aina* ” dia ny endrik'i Kristy Mpanavotra ary ny fihinanana izany dia natao hamelona ny tena amin'ny fampianarany sy amin'ny toetrany ara-panahy rehetra, mba handray azy ho solon'ny tenany sy ho mpamonjy manokana. Io no hany fepetra afaka nanamarina ny fihinanana an'io “ *hazon'aina* ” io. Tsy tao amin'ilay hazo ny herin'ny aina fa tao amin'ilay nasehon'ilay hazo: Kristy. Fanampin'izany, io hazo io dia nampitoetra ny fiainana mandrakizay ary taorian'ny ota tany am-boalohany dia very mandrakizay io fiainana mandrakizay io mandra-pahatongan'ny fiverenan'Andriamanitra farany ao amin'i Kristy sy i Mikaela. Mety hanjavona àry ny “ *hazon'aina* ” sy ny hazo hafa, ary koa ny sahan'Andriamanitra.

Gen.3:23: “ *Ary Jehovah Andriamanitra dia nandroaka azy hiala tamin'ny saha Edena mba hiasa ny tany izay nanalana azy .* ”

Ny hany sisa tavela ho an'ny Mpamorona dia ny mandroaka avy ao amin'ilay saha mahagaga ilay mpivady olombelona, izay noforonina avy tamin'ny Adama voalohany (teny manondro ny karazana olombelona: mena = ny sanguine), izay naneho ny tenany ho tsy mendrika noho ny tsy fankatoavana. Ary ivelan'ny zaridaina dia hanomboka ho azy ny fiainana maharary, ao amin'ny vatana malemy ara-batana sy ara-tsaina. Ny fiverenana any amin'ny tany izay nanjary mafy sy nikomy dia hampahatsiahy ny olombelona ny niaviany “ *vovoka* ”.

Gen.3:24: “ *Toy izany no nandroahany an'i Adama; ary napetrany teo atsinanan'ny saha Edena ny kerobima maninjitra ny sabatra mirehitra hiambina ny lalan'ny hazon'aina .* ”

Tsy i Adama intsony no miambina ny saha fa ny anjely no misakana azy tsy hiditra ao. Ny saha dia hanjavona kely alohan'ny safodrano nitranga tamin'ny 1656 hatramin'ny nanotan'i Eva sy Adama.

Amin'ity andininy ity dia manana fanazavana mahasoa momba ny toerana misy ny saha Edena isika. Napetraka “ *eo atsinanan'ny saha* ” ireo anjely mpiambina, izay eo andrefan'ny toerana nialan'i Adama sy Eva. Ny faritra heverina ho aseho amin'ny fiandohan'ity toko ity dia mifanaraka amin'ity fanazavana ity: Nihemotra tany atsimon'ny Tendrombohitra Ararata i Adama sy Eva ary ny zaridaina voarara dia hita ao amin'ny faritra "rano be" any Torkia akaikin'ny farihin'i Van, be. any andrefana ny toerana misy azy ireo.

Genesisy 4

Fisarahan'ny fahafatesana

Ity toko faha-4 ity dia hanampy antsika hahatakatra bebe kokoa ny antony nilain'Andriamanitra nanolotra an'i Satana sy ny demoniany mpikomy ho laboratoara iray mampiseho ny halehiben'ny faharatsiany.

Tany an-danitra, dia nisy fetrany ny faharatsiana satria tsy nanana fahefana hifamono ny olona selestialy; fa izy rehetra dia tsy mety maty vetivety. Izany toe-javatra izany àry dia tsy namela an'Andriamanitra hampiseho ny haavon'ny faharatsiana sy ny habibiana azon'ny fahavalony. Noforonina àry ny tany mba hanomezany lalana ny fahafatesana amin'ny endriny faran'izay masiaka indrindra izay azon'ny sain'ny olona toa an'i Satana.

Ity toko faha-4 ity, izay apetraka eo ambanin'ny dikany ara-panoharana an'io isa faha-4 io izay maha-izao rehetra izao, dia hampifoha ny toe-javatra nisy ny fahafatesan'ny olombelona voalohany teto an-tany; ny fahafatesana no toetrany manokana sy miavaka amin'ny zavaboary rehetra noforonin'Andriamanitra. Taorian'ny fahotan'i Adama sy i Eva, ny fiainana teto an-tany dia “ *fahitana ho an'izao tontolo izao sy ho an'ny anjely* ” araka ny voalaza ao amin'ny 1 Kor. fiangonan'i Kristy.

Gen.4:1: “ Adama *nahalala an'i* Eva vadiny; nanan'anaka izy ka niteraka an'i Kaina, ary hoy izy: Efa namorona lehilahy aho noho ny fanampian'i Jehovah .

Ao amin'io andininy io, Andriamanitra dia manambara amintsika ny hevitra ny matoanteny hoe “ *mahafantatra* ” ary io hevitra io dia tena ilaina amin'ny foto-kevitra ny fanamarinana amin'ny finoana araka ny voasoratra ao amin'ny Jaona 17:3 : “ *Ary izao no fiainana mandrakizay, dia ny ahafantarany anao . , ilay hany Andriamanitra marina, sy Jesosy Kristy izay nirahinao .* Ny hoe mahafantatra an'Andriamanitra dia midika hoe mirotsaka amin'ny fifandraisana feno fitiavana Aminy, ara-panahy amin'ity tranga ity, fa ara-nofo kosa raha ny amin'i Adama sy i Eva. Nanaraka an'io modelin'ny mpivady voalohany io indray, dia “zaza” no teraka avy amin'io fitiavana ara-nofo io; koa ny “zaza” dia tsy maintsy ateraka indray ao amin'ny fifandraisantsika ara-panahy feno fitiavana amin'Andriamanitra. Io fahaterahana vaovao io noho ny tena “ *fahalalana* ” an'Andriamanitra dia aseho ao amin'ny Apok. 12:2-5: “ *Ary nanan'anaka izy ka nitaraina noho ny fihetsehana sy ny fihetsehan-jaza. ... Niteraka zazalahy izy, izay hanapaka ny firenena rehetra amin'ny tehim-by. Ary ny zanany nakarina ho any amin'Andriamanitra sy ho any amin'ny seza fiandrianany .*” Ny zanaka naterak'Andriamanitra dia tsy maintsy mamerina ny toetran'ny Rainy fa tsy izany no nitranga tamin'ny lahimateo naterak'olombelona.

Ny anarana Kaina dia midika hoe fahazoana. Io anarana io dia milaza mialoha ny ho anjara ara-nofo sy ety an-tany ho azy, izay mifanohitra amin'ilay lehilahy ara-panahy izay ho an'i Abela zandriny.

Mariho fa amin'izao fiandohan'ny tantaran'ny zanak'olombelona izao dia mampifaly an'Andriamanitra amin'izany fahaterahana izany ny reny miteraka satria fantany fa vokatry ny fahagagana nataon'ilay Andriamanitra nahary lehibe YaHWÉH ny famoronana izao fiainam-baovao izao. Amin'izao andro farany misy antsika izao dia tsy misy intsony na mahalana izany.

Gen.4:2: “ *Niteraka an'i Abela rahalahiny indray izy. Mpiandry ondry i Abela, ary mpiasa tany i Kaina .* ”

Abela dia midika hoe fofonaina. Mihoatra an'i Kaina, i Abela zaza dia aseho ho dika mitovy amin'i Adama, ilay voalohany nahazo ny fofonain'ny havokavoka avy tamin'Andriamanitra. Raha ny marina, tamin'ny alalan'ny fahafatesany, novonoin'ny rahalahiny, dia maneho ny endrik'i Jesoa Kristy, ilay tena Zanak'Andriamanitra, Mpamonjy ny olom-boafidy izay havotany amin'ny rany izy.

Manamafy ny toetra mifanohitra amin'izany ny asan'izy mirahalahy. Sahala amin'i Kristy, “ *Mpiandry ondry i Abela* ” ary toa an'ilay tsy mpino materialista teto an-tany, “ *Kaina dia mpiasa tany* ”. Ireo zanak'olombelona voalohany teo amin'ny tantaran'ny olombelona dia manambara ny anjara nambaran'Andriamanitra. Ary tonga izy ireo mba hanome antsipiriany momba ny tetikasa famonjena azy.

Gen.4:3: “ *Nony afaka kelikely, dia nanolotra ny vokatry ny tany Kaina ho an'i Jehovah;* »

Fantatr'i Kaina fa misy Andriamanitra, ary mba hampisehoana azy fa te hanome voninahitra azy izy, dia nanao azy ho “ *fanatitra avy amin'ny vokatry ny tany* ”, izany hoe ny zavatra vokatry ny asany. Amin'io andraikitra io, dia maka ny endrik'ireo mpivavaka jiosy, kristiana, na silamo marobe izay manasongadina ny asa tsara ataony izy, tsy manahy ny amin'ny fiezahana hahalala sy hahatakatra izay tian'Andriamanitra sy andrasan'izy ireo. Tsy misy dikany ny fanomezana raha ankasitrahan'ny olona mandray azy.

Gen.4:4: “ *ary i Abela kosa nanao azy ho isan'ny lahimateo tamin'ny ondriany sy ny matavy. Jehovah nitsinjo an'i Abela mbamin'ny fanatiny;* »

Nanahaka ny rahalahiny i Abela, ary noho ny asany amin'ny mahampiangry ondry azy, dia nanao fanatitra ho an'Andriamanitra “ *ny voalohan-teraky ny ondriany sy ny taviny* ” izy. Mahafaly an'Andriamanitra izany, satria hitany ao amin'ny soron'ireo “ **lahimateo** ” ireo ny sarin'ny sorona nataony tao amin'i Jesosy Kristy izay efa nampoizina sy nambara mialoha. Iza no vakintsika ao amin'ny Apok. 1:5: “... *ary avy amin'i Jesosy Kristy, Vavolombelona mahatoky, Lahimateo amin'ny maty , ary Lehiben'ny mpanjakan'ny tany!*” *ho an'izay tia antsika, izay nanafaka antsika tamin'ny fahotantsika tamin'ny rany, ...*”. Hitan'Andriamanitra tamin'ny fanoloran'i Abela ny tetik'asam-pamonjy, ary nahafaly azy izany.

Gen.4:5: “ *nefa tsy nankasitrahany i Kaina sy ny fanatiny. Tezitra mafy i Kaina, ka lavo ny tavany.* »

Raha ampitahaina amin'ny tolo-kevitr'i Abela, dia ara-dalàna ny hoe tsy ho liana loatra amin'ny fanoloran'i Kaina Andriamanitra, izay mety ho diso fanantenana sy halahelo ihany. “ *Manjelanjelatra ny tarehiny* ”, saingy aoka homarihintsika fa ny fahasosorana dia mitarika azy ho “ **sosotra be** ” ary tsy ara-

dalàna izany satria vokatry ny fireharehana diso fanantenana izany fanehoan-kevitra izany. Tsy ho ela ny fahasosorana sy ny fireharehana dia hamokatra voa lehibe kokoa: ny famonoana an'i Abela rahalahiny, izay nialona azy.

Gen.4:6: “ *Ary hoy Jehovah tamin'i Kaina: Nahoana no tezitra ianao, ary nahoana no mitanondrika ny tavanao? »*

Andriamanitra irery ihany no mahalala ny antony nankasitrahany an'i Abela. Hitan'i Kaina fa tsy rariny ny fihetsik'Andriamanitra, fa tsy tokony ho tezitra, fa tokony hitalaho amin'Andriamanitra izy mba hamela azy hahatakatra ny anton'io safidy toa tsy ara-drariny io. Fantatr'Andriamanitra tsara ny toetran'i Kaina, izay tsy nahafantatra ny maha mpanompo ratsy fanahy azy, Mat.24:48-49: “ *Fa raha mpanompo ratsy fanahy kosa izy, ka manao anakampo hoe: Mbola ho avy ny tompoko , manomboka mikapoka ny namany izy , raha miara-mihinana sy misotro amin'ny mpimamo izy,...* ”. Nametraka fanontaniana taminy Andriamanitra, izay fantany tsara ny valiny, nefa tamin'ny fanaovana izany indray, dia nanome fahafahana an'i Kaina hizara taminy ny anton'ny fijaliany. Mbola tsy hovalian'i Kaina ireo fanontaniana ireo, ka nampitandreman'Andriamanitra azy ny amin'ny loza hanjo azy.

Gen.4:7: “ *Raha manao ny tsara ianao, dia hanandratra ny tavanao, ary raha manao ratsy ianao, dia mandry eo am-baravarana ny ota, ary ny faniriany dia aminao , nefa ianao no manapaka azy . »*

Rehefa avy nihinana i Eva sy Adama ary nandray ny toeran'ny devoly tamin'ny “ *fahafantarana ny tsara sy ny ratsy* ”, dia niseho indray izy mba hanosika an'i Kaina hamono an'i Abela rahalahiny. Ny safidy roa, “ *ny tsara sy ny ratsy* ,” dia eo anoloany; “ *Ny tsara* ” dia hitarika azy hametra-pialana sy hanaiky ny safidin'Andriamanitra na dia tsy azony aza izany. Fa ny safidy ny “*ratsy* ” dia hahatonga azy hanota amin'Andriamanitra, amin'ny fanaovana azy handika ny didiny fahenina hoe: “ *Aza mamono olona* ”; ary tsia, “ *aza mamono olona* ” araka ny nasehon'ireo mpandika teny. Ny didin'Andriamanitra dia manameloka ny heloka bevava, fa tsy ny famonoana ny mpanao heloka bevava meloka izay nataony ara-dalàna tamin'ny alalan'ny baikony ary tamin'ity tranga ity, ny fiavian'i Jesosy Kristy dia tsy nanova na inona na inona tamin'izany fitsarana marin'Andriamanitra izany.

Mariho ny endriky ny famoizan'Andriamanitra ny “ *fahotana* ” toy ny hoe vehivavy no resahiny, araka izay nolazainy tamin'i Eva ao amin'ny Gen. 3:16 hoe: “*Ny vadinao no irinao, fa izy no hanapaka anao.* ”. Ho an'Andriamanitra, ny fakam-panahy “ *amin'ny ota* ” dia mitovy amin'ny an'ny vehivavy te hamitaka ny vadiny, ka tsy tokony hamela ny tenany ho “ *feheziny* vadiny” na ny vadiny. Tamin'izany fomba izany, Andriamanitra dia nanome baiko ny lehilahy mba tsy hamela ny tenany ho voataonan'ny “ *ota* ” asehon'ny vehivavy.

Gen.4:8: “ *Nefa i Kaina niteny tamin'i Abela rahalahiny; fa raha tany antsaha izy ireo, dia namely an'i Abela rahalahiny Kaina ka namono azy.* »

Na dia eo aza izany fampitandreman'Andriamanitra izany, dia hamoa ny voany ny toetran'i Kaina. Taorian'ny fifampiresahana tamin'i Abela, i Kaina, mpamono olona tao amin'ny fanahiny hatrany am-boalohany toa ny devoly rainy ara-panahy, dia “ *niankohoka tamin'i Abela rahalahiny ka namono azy* ”. Io zavatra niainana io dia maminany ny hiafaran'ny zanak'olombelona izay

hamonoan'ny rahalahy rahalahy, matetika noho ny fialonana tsy ara-pivavahana na ara-pivavahana mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao.

Gen.4:9: “ Ary hoy Jehovah tamin'i Kaina: *Aiza Abela rahalahinao? Dia namaly izy hoe: Tsy fantatro; Mpiandry ny rahalahiko va aho? »*

Araka izay nolazainy tamin'i Adama izay niery azy hoe: *Aiza ianao? Hoy Andriamanitra tamin'i Kaina: “ Aiza i Abela rahalahinao? », mba hanome azy foana ny fahafahana hiaiky ny fahadisoany. Saingy ny hadalana, satria tsy azony tsinontsinoavina fa fantatr'Andriamanitra fa novonoiny izy, dia namaly tamim-pahasahiana izy hoe " Tsy fantatro ", ary tamin'ny fiavonavonana tsy mampino, dia nametraka fanontaniana tamin'Andriamanitra izy hoe: " Mpiandry ny rahalahiko ve aho? »*

Gen.4:10: “ Ary hoy Andriamanitra: *Inona no nataonao? Ny feon'ny ran'ny rahalahinao mitaraina amiko avy amin'ny tany "*

Andriamanitra dia manome azy ny valin-teniny izay midika hoe: tsy mpiandry azy ianao satria mpamono azy. Fantatr'Andriamanitra tsara izay nataony, ka nasehony azy tamin'ny sary izany: “ *Mitaraina amiko eto an-tany ny feon'ny ran'ny rahalahinao* ”. Ity raikipohy an-tsary izay manome feo mitaraina amin'Andriamanitra ho an'ny ra latsaka ity dia hampiasaina ao amin'ny Apo.6 mba hanaitra ao amin'ny " *tombo-kase faha-5* ", ny fitarainan'ireo maritiora novonoina tamin'ny fanenjehan'ny papa Romana ny fivavahana katolika: Apo. 6:9-10: “ *Rehefa novahany ny tombo-kase fahadimy, dia hitako teo ambanin'ny alitara ny fanahin'izay voavono noho ny tenin'Andriamanitra sy noho ny fanambarana izay nataony. Niantso tamin'ny feo mahery izy ireo nanao hoe: Mandra-pahoviana, ry Mpampianatra masina sy marina, no mitaredretra amin'ny fitsarana sy ny famalianao ny ranay amin'izay monina ambonin'ny tany? "* Mitaky valifaty amin'izay meloka àry ny fandatsahan-dra tsy ara-drariny. Ho avy io famaliana ara-dalàna io fa zavatra atokana ho an'ny tenany irery ihany izany. Hoy izy ao amin'ny Deo.32:35: “ *Ahy ny famaliana sy ny famaliana, raha tafintohina ny tongony; Fa antomotra ny andro hamelezana azy, ary tsy hitaredretra izay miandry azy .”* Ao amin'ny Isaia 61:2, miaraka amin'ny “ *taonan'ny fahasoavana* ”, “ *ny andro famaliana* ” dia ao amin'ny fandaharan'ny Mesia Jesosy Kristy: “... *naniraka ahy Izy... Jehovah, ary andro famaliana avy amin'Andriamanitsika ; hampionona ny ory rehetra ; ...*”. Tsy nisy nahatakatra fa ny “ *famoahana* ” an'io “ *taonan'ny fahasoavana* ” io dia tsy maintsy nisaraka tamin'ny “ *andro famaliana* ” tamin'ny 2000 taona.

Noho izany, ny maty dia tsy afaka mitaraina afa-tsy ao amin'ny fahatsiarovana an'Andriamanitra izay tsy manam-petra ny fitadidiana.

Mendrika sazy ara-drariny ny heloka nataon'i Kaina.

Gen.4:11: “ *Ankehitriny dia hozonin'ny tany izay niloa-bava handray ny ran'ny rahalahinao avy amin'ny tananao ianao . »*

Ho voaozona hiala amin'ny tany i Kaina ka tsy hovonoina. Mba hanamarinana an'io fandeferana avy amin'Andriamanitra io, dia tsy maintsy miaiky isika fa tsy nisy ohatra izany heloka bevava voalohany izany. Tsy fantatr'i Kaina ny dikan'ny hoe mamono, ary ny fahatezerana no nanajamba ny fisainana rehetra no nitarika azy ho amin'ny habibiana mahafaty. Rehefa maty ny rahalahiny dia tsy ho afaka hilaza intsony ny olombelona fa tsy fantany ny atao

hoe fahafatesana. Ny lalàna napetrak'Andriamanitra ao amin'ny Eks. 21:12 dia hanan-kery amin'izay: “ *Izay mamono olona dia hohelohina ho faty .*”

Ity andininy ity koa dia manolotra izao fitenenana izao: “ *Ny tany izay nisokatra handray ny ran'ny rahalahinao amin'ny tananao* ”. Andriamanitra dia maneho ny tany amin'ny alalan'ny fanomezana azy vava izay mitroka ny ra latsaka eo aminy. Avy eo io vava io dia miteny aminy ary mampahatsiahy azy ny zavatra mety maty izay nandoto azy. Ity sary ity dia horaisina ao amin'ny Deo.26:10: “ *Nisokatra ny tany ka nitelina azy mbamin'i Kora, rehefa maty izay tafavory, ary levon'ny afo ny dimam-polo amby roan-jato; .*” Dia ho hita ao amin'ny Apok.12:16: “ *Ary ny tany namonjy an-dravehivavy, dia nisokatra ny tany ka nitelina ny ony izay navoakan'ny dragona tamin'ny vavany .*” Ny “ *renirano* ” dia manondro ireo ligy ara-panjakana katolika frantsay izay namorona manokana ny tafika “dragona” nanenjika ireo Protestanta nahatoky sy nanenjika azy ireo tany an-tendrombohitra. Misy dikany roa io andininy io: ny fanoherana mitam-piadiana Protestanta, avy eo ny Revolisiona Frantsay feno rà. Amin'ireo toe-javatra roa ireo, ny fitenenana hoe “ *nisokatra ny tany* ” dia mampiseho azy ho mandray ny ran'ny olona maro be.

Gen.4:12: “ *Rehefa miasa ny tany ianao, dia tsy hanome anao ny hareny intsony. Ho mpirenireny sy mpirenireny eny ambonin'ny tany ianao. »*

Ny fanasazian'i Kaina dia voafetra amin'ny tany izay nolotoiny voalohany tamin'ny nandatsahany ran'olona teo amboniny; ny an'ny olona izay noforonina araka ny endrik'Andriamanitra tany am-boalohany. Satria ny ota dia mitazona ny toetrany avy amin'Andriamanitra fa tsy manana ny fahadiovany tonga lafatra intsony. Ny famokarana sakafo tamin'ny fiasana ny tany no tena nataon'ny olona. Tsy maintsy mitady fomba hafa hivelomana àry i Kaina.

Gen.4:13: “ *Ary hoy Kaina tamin'i Jehovah: Lehibe loatra ny saziko ka tsy zaka .*”

Izany hoe: amin'ireny fepetra ireny dia aleo aho mamono tena.

Gen.4:14: “ *Indro, ario hiala amin'ity tany ity aho anio; Hiery ny tavanao aho, ho mpirenireny sy mpirenireny eny ambonin'ny tany, ary izay mahita ahy dia hamono ahy .*

Eto izy izao dia be resaka ary nofintininy ho fanamelohana ho faty ny toe-javatra misy azy.

Gen.4:15: “ *Ary hoy Jehovah taminy: Raha misy mamono an'i Kaina, dia hovaliana impito i Kaina. Ary Jehovah nanisy famantarana an'i Kaina, mba tsy hamono azy izay rehetra mahita azy .*

Tapa-kevitra ny hitsimbina ny ain'i Kaina noho ireo antony efa hita ireo Andriamanitra, ka nilaza taminy fa ho “hamaly faty ”, “ *impito* ” ny fahafatesany. Avy eo izy dia manonona “ *famantarana* ” iray izay hiaro azy. Amin'io lafiny io, Andriamanitra dia maminany ny sanda ara-panoharana ny isa “fito” izay hanondro ny Sabata sy ny fanamasinana ny fitsaharana izay, araka ny faminiana amin'ny faran'ny herinandro, dia hahita ny fahatanterahany feno amin'ny arivo taona fahafito amin'ny tetikasany famonjena. Ny Sabata no ho famantarana ny maha-izy an'ilay Andriamanitra Mpamorona ao amin'ny Ezek.20:14-20. Ary ao amin'ny Ezek.9 dia misy “ *famantarana* ” napetraka amin'izay an'Andriamanitra mba tsy hovanoina amin'ny ora famaizan'Andriamanitra. Farany, mba hanamafisana io

foto-kevitra momba **ny fisarahana voaaro io, ao amin'ny Apok. 7**, dia tonga ny “ famantarana ”, “ ny tombo-kasen'Andriamanitra velona ”, mba “ hamisy tombo-kase ny handrin'ny ” mpanompon'Andriamanitra, ary io “ tombo-kase sy famantarana ” io dia ny Sabatany andro fahafito.

Gen.4:16: “ *Dia niala teo anatrehan'i Jehovah i Kaina ka nonina tao amin'ny tany Noda, atsinanan'i Edena .* ”

Tany atsinanan'i Edena sahady no nialan'i Adama sy Eva rehefa noroahina hiala tao amin'ny sahan'Andriamanitra. Ity tany ity eto dia mahazo ny anarana Nod izay midika hoe: fijaliana. Ny fiainan'i Kaina ary dia ho voamariky ny fijaliana ara-tsaina sy ara-batana, satria ny lavina lavitry ny tavan'Andriamanitra dia namela soritra na dia tao amin'ny mafy fon'i Kaina aza, izay nilaza ao amin'ny andininy faha-13, izay natahotra azy hoe: “Hafenina lavitra ny tavanao aho” . *tarehy* ”.

Gen.4:17: “ *nahalala ny vadiny i Kaina; nanan'anaka izy ka niteraka an'i Enoka. Dia nanorina tanàna izy, ka ny tanàna dia nataony hoe Enoka zanany .* ”

Kaina dia ho lasa patriarka amin'ny mponina ao amin'ny tanàna iray izay hanomezany ny anaran'ny zanany lahimatoa: Enoka izay midika hoe: manomboka, mampianatra, manao fanatanjahan-tena, ary manomboka mampiasa zavatra iray. Io anarana io no mamintina ny zavatra rehetra asehon'ireo matoanteny ireo ary mety tsara satria i Kaina sy ny taranany dia nanangana karazana fiaraha-monina tsy misy an'Andriamanitra izay hitohy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao.

Gen.4:18: “ *Enoka niteraka an'i Irada, Irada niteraka an'i Mehojaela, Mehojaela niteraka an'i Metosela, ary Metosela niteraka an'i Lameka .* »

Ity tetirazana fohy ity dia niniana nijanona teo amin'ilay olona antsoina hoe Lameka, izay mbola tsy fantatra mazava ny tena dikan'izany fa ny teny avy amin'io fototeny io dia mahakasika fampianarana toa ny anarana Enoka, ary koa ny hevitra ny fahefana.

Gen.4:19: “ *Ary Lameka naka vady roa: Ada no anaran'ny anankiray, ary Zila no anaran'ny anankiray .* »

Hitantsika ao amin'io Lameka io ny famantarana voalohany amin'ny fisarahana amin'Andriamanitra, izay “ *ny lehilahy dia handao ny rainy sy ny reniny hikambana amin'ny vadiny, ary dia ho nofo iray ihany izy roroa* ” (jereo Gen.2:24). Fa tao amin'i Lameka anefa, dia nikambana tamin'ny vehivavy roa ny lehilahy, ka ho nofo iray ihany izy telo lahy. Mazava ho azy fa tanteraka ny fisarahana amin'Andriamanitra.

Gen.4:20: “ *I Ada niteraka an'i Jabala; izy no rain'ny mpitoetra an-day sy ny ondry aman'osy .* ”

I Jabala no patriarkan'ny mpiandry ondry mpifindrafindra monina, toy ny mbola misy ny Arabo sasany ankehitriny.

Gen.4:21: “ *Ny anaran'ny rahalahiny dia Jobala; izy no rain'ny mpitendry lokanga sy mpitsoka sodina rehetra .* »

I Jubala no patriarka tamin'ireo mpitendry zavamaneno rehetra izay mitana toerana manan-danja amin'ny sivilizasiona tsy misy an'Andriamanitra, na dia amin'izao fotoana izao aza dia ny kolontsaina, ny fahalalana ary ny mpanakanto no fototry ny fiarahamonintsika maoderina.

Gen.4:22: “ *Zilla kosa niteraka an'i Tobala-kaina, izay nanamboatra ny fanaka varahina sy vy rehetra. Ny anabavin'i Tobala Kaina dia i Nama .* »

Ity andininy ity dia mifanohitra amin'ny fampianarana ofisialin'ny mpahay tantara izay mihevitra ny vanim-potoana varahina talohan'ny vanim-potoanan'ny vy. Raha ny marina, araka an'Andriamanitra, dia nahay nanefy vy ny lehilahy voalohany, ary angamba hatramin'i Adama mihitsy aza, satria tsy milaza ny momba an'i Tubala Kaina fa izy no rain'ireo mpanao vy. Fa omena antsika ireo tsipiriany nambara ireo mba hahatakarantsika fa efa nisy hatramin'ny voalohany ny sivilizasiona. Tsy latsa-danja noho ny antsika ankehitriny ny kolontsain'izy ireo tsy misy andriamanitra.

Gen.4:23: “ *Ary hoy Lameka tamin'ny vadiny: Ry Ada sy Zila, mihainoa ny feoko; Ry vehivavy Lameka, mihainoa ny teniko! Namono lehilahy aho noho ny feriko, ary tovolahy iray noho ny faharatrako.* »

Nirehareha tamin'ny vadiny roa i Lameka fa namono lehilahy iray, izay nandratra azy teo amin'ny fitsaran'Andriamanitra. Tamin'ny fiavonavonana sy ny fanesoana anefa, dia nampiany fa namono tovolahy iray koa izy, izay vao mainka nanaratsy ny toe-javatra nisy azy teo amin'ny fitsaran'Andriamanitra, ka nahatonga azy ho “mpamono olona” tena izy sy ho mpamerin-keloka.

Gen.4:24: “ *Hamaly impito i Kaina, ary impito amby fitopolo i Lameka.* »

Avy eo izy dia naneso ny halemem-panahy nasehon'Andriamanitra tamin'i Kaina. Koa satria rehefa avy namono lehilahy iray i Kaina, dia tokony hovaliana “impito” ny fahafatesan'i Kaina, rehefa avy namono lehilahy iray sy tovolahy iray i Lameka, dia hovalian'Andriamanitra “impito amby fitopolo” i Lameka. Tsy azontsika an-tsaina ny teny maharikoriko toy izany. Ary tian'Andriamanitra hambara amin'ny olombelona fa ny solontenany voalohany amin'ny taranaka faharoa, dia ny an'i Kaina ka hatramin'ny fahafito, dia ny an'i Lameka, dia tonga amin'ny ambaratonga ambony indrindra amin'ny faharatsiana. Ary izany no fanehoany ny vokatra ny fisarahana aminy.

Gen.4:25: “ *Mbola nahalala ny vadiny i Adama; ary niteraka zazalahy izy, ary ny anarany nataony hoe Seta; fa hoy izy: Andriamanitra efa nanome ahy taranaka hafa ho solon'i Abela, izay novonoin'i Kaina .*

Ny anarana hoe Seta nanononana hoe “keta” amin'ny teny hebreo dia manondro ny fototry ny vatan'olombelona. Misy mandika azy io ho "equivalent na restitution" saingy tsy hitako izay manamarina an'io proposition io amin'ny teny hebreo. Noho izany dia mitazona ny "fanorenan'ny tena" aho satria i Seta no ho fototry ny taranaka mahatoky izay ho tondroin'ny Gen.6 amin'ny fitenenana hoe "zanak'Andriamanitra ", ary ho an'ny "vehivavy" taranaka mpikomy amin'ny taranak'i Kaina izay mamitaka azy ireo, mifanohitra amin'ny fiantsoana hoe “*zanakavavin'olona*”.

voa ” vaovao izay nomena ny taranaka fahafito, Enoka iray hafa, ho ohatra ao amin'ny Gen. 5:21 ka hatramin'ny 24. Nanana tombontsoa hiditra tany andanitra velona izy, tsy nandalo fahafatesana, taorian'izay. 365 taona niainana teto an-tany dia niaina tamim-pahatokiana tamin'ilay Andriamanitra nahary. Nitondra tsara ny anarany io Enoka io satria ho voninahitr'Andriamanitra ny “fianarana” nataony, fa tsy tahaka ny anarany, zanak'i Lameka, zanak'i Kaina. Ary izy roa, i

Lameka ilay mpikomy sy i Enoka ilay olo-marina dia taranaka “fahafito” tamin’ny taranany.

Gen.4:26: “ *Nanan-janakalahy koa i Seta, ary ny anarany nataony hoe Enosy. Tamin’izay no nanomboka niantso ny anaran’i Jehovah ny olona .* »

Enosch dia midika hoe: ny olona, ny mety maty, ny ratsy fanahy. Io anarana io dia mifandray amin’ny fotoana nanombohan’ny olona niantso ny anaran’i YaHWéH. Ny tian’Andriamanitra holazaina amintsika amin’ny fampifandraisana ireo zavatra roa ireo dia ny hoe ny lehilahy avy amin’ny taranaka mahatoky dia nanjary nahafantatra ny faharatsian’ny toetrany izay mety maty koa. Ary izany fahatsiarovan-tena izany dia nitarika azy hitady ny Mpamorona azy mba hanomezam-boninahitra azy sy hanolotra fanompoampivavahana ankasitrahany aminy amim-pahatokiana.

Genesisy 5

Fisarahana amin’ny alalan’ny fanamasinana

Ao amin’ity toko faha-5 ity, Andriamanitra dia nampivondrona ireo taranaka izay nijanona ho mahatoky Azy. Atolotro anao ny fandalinana amin’ny antsipiriany momba ny andininy voalohany ihany izay mamela antsika hahatakatra ny anton’io fanisana io izay mandrakotra ny fotoana nisy teo amin’i Adama sy i Noa malaza.

Gen.5:1: “ *Ity no bokin’ny taranak’i Adama. Rehefa namorona ny olona Andriamanitra, dia nataony tahaka ny tarehin’Andriamanitra izy .*”

Ity andininy ity dia mametraka ny fenitra ho an’ny lisitry ny anaran’ireo lehilahy voatonona. Mifototra amin’ity fampahatsiahivana ity ny zava-drehetra: “ *Raha namorona ny olona Andriamanitra, dia nataony tahaka ny tarehin’Andriamanitra izy* ”. Tsy maintsy takatsika àry fa raha te hiditra amin’io lisitra io ny olona dia tsy maintsy nitahiry ny “ *endrik’Andriamanitra* ” azy. Takatsika àry hoe nahoana no tsy tafiditra ao amin’io lisitra io ny anarana manandanja toa an’i Kaina. Satria tsy resaka fitoviana ara-batana no resahina fa mitovy amin’ny toetra, ary ny toko faha-4 dia vao naneho amintsika ny momba an’i Kaina sy ny taranany.

Gen.5:2: “ *Nahary ny lehilahy sy ny vehivavy Izy ka nitahy azy ka niantso azy tamin’ny anarana hoe lehilahy, fony izy vao noforonina .*”

Eto indray, ny fampahatsiahivana ny fitahian’Andriamanitra ny lehilahy sy ny vehivavy dia midika fa ny anarana hotononina dia notahian’Andriamanitra. Ny fanamafisan’Andriamanitra ny famoronana azy ireo dia manasongadina ny maha zava-dehibe omeny ny fanekena ho ilay Andriamanitra Mpamorona izay manokan-tena, manamasina ny mpanompony, amin’ny famantarana ny Sabata, ny ambiny tandremana mandritra ny andro fahafito amin’ny herinandron’izy ireo rehetra. Ny fitazonana ny fitahian’Andriamanitra amin’ny fanamasinana ny Sabata sy ny fitoviana amin’ny toetrany no fepetra takin’Andriamanitra ho an’ny

olombelona mba hitoetra ho mendrika ny antsoina hoe “ olona ”. Ankoatra ireo voankazo ireo, ny olombelona dia lasa “biby” mivelatra sy be fianarana kokoa noho ny karazana hafa, araka ny fiheviny.

Gen.5:3: “ *Rehefa telopolo amby zato taona i Adama, dia niteraka zazalahy tahaka ny tarehiny, araka ny endriny, ary ny anarany nataony hoe Seta* .”

Misy anarana roa tsy hita teo amin’i Adama sy Seta: ny an’i Kaina (izay tsy anisan’ny taranaka mahatoky) sy i Abela (izay maty tsy nanan-janaka). Aseho araka izany ny fenitry ny fifantenana voatahy. Toy izany koa ny anarana hafa rehetra voalaza.

Gen.5:4: “ *Ny andron’i Adama taorian’ny niterahany an’i Seta dia valon-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy .”*

Ny tokony ho takatsika dia hoe “ niteraka zazalahy sy zazavavy ” i Adama, talohan’ny nahaterahan’i “ Seta ” sy taorian’izany, nefa tsy naneho ny finoan’ny rainy na ny an’i “Seta” ireo. Niaraka tamin’ireo “biby” nivadika sy tsy nanaja an’Andriamanitra velona izy ireo. Noho izany, tamin’ireo rehetra naterany, taorian’ny nahafatesan’i Abela, dia i “ Seta ” no voalohany nanavaka ny tenany tamin’ny finoany sy ny tsy fivadihany tamin’ily Andriamanitra YHWÉH izay namorona sy namorona ny rainy teto an-tany. Mety ho nanaraka ny ohatra nomeny ny hafa nanaraka azy, izay tsy nitonona anarana, nefa tsy nitonona anarana izy ireo satria ny lisitra nofidin’Andriamanitra dia miorina amin’ny fifandimbiasana amin’ireo lehilahy nahatoky voalohany tamin’ny taranany tsirairay avy. Io fanazavana io dia mahatonga an’i Adama ho takatry ny sain’i Adama ny faha-130 taonany, rehefa teraka i “Seta” zanany. Ary io fitsipika io dia mihatra amin’ny tsirairay amin’ireo olom-boafidy voatonona ao amin’ny lisitra lava izay mijanona amin’i Noa, satria ny zanany telo lahy: Sema sy Hama ary Jafeta dia tsy ho voafidy, fa tsy hitovy amin’ny endriny ara-panahy.

Gen.5:5: “ *Ny andro rehetra niainan’i Adama dia telo-polo amby sivin-jato taona; dia maty izy .”*

Mandeha mivantana any amin’ily voafidy fahafito izay antsoina hoe Enoka aho; Enoka iray izay manana toetra mifanohitra tanteraka amin’i Enoka zanak’i Kaina.

Gen.5:21: “ *rehefa dimy amby enimpolo taona i Enoka, dia niteraka an’i Metosela .”*

Gen.5:22: “ *Ary niara-nandeha tamin’Andriamanitra telon-jato taona i Enoka, taorian’ny nahaterahan’i Metosela; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy .”*

Gen.5:23: “ *Dimy amby enimpolo sy telonjato taona ny andro rehetra niainan’i Enoka .”*

Gen.5:24: “ *niara-nandeha tamin’Andriamanitra i Enoka; dia tsy hita intsony izy, fa nalain’Andriamanitra* ”.

Io teny manokana avy amin’ny raharaha Enoka io no nanehoan’Andriamanitra izany amintsika: ny “Elia” koa dia nentina tany andanitra tsy nandalo fahafatesana. Eny tokoa, ny raikipohy amin’ity andininy ity dia

tsy mitovy amin'ny hafa rehetra izay mifarana amin'ny fiainan'i Adama, amin'ny teny hoe " *dia maty izy* ".

Manaraka izany dia i Metusela, ilay lehilahy niaina ela indrindra teto antany, 969 taona; avy eo dia i Lameka iray hafa amin'ity laharana ity izay notahin'Andriamanitra.

Gen:5:28: “ *Roa amby valopolo amby zato taona i Lameka, dia niteraka zazalahy izy* ”

Gen:5:29: “ *Ary ny anarany nataony hoe Noa, fa hoy izy: Izy no hampionona antsika noho ny fahasahiranantsika sy ny fisasaran'ny tanantsika avy amin'ity tany nozonin'i Jehovah ity* .”

Mba hahatakarana ny dikan'io andininy io, dia tsy maintsy fantatrao fa ny anarana hoe Noa dia midika hoe: fitsaharana. Azo antoka fa tsy noeritreretin'i Lameka hoe hatraiza no hahatanterahan'ny teniny, satria “ *ny tany voaozona* ” ihany no tazany avy amin'ny “ *reraka sy ny asan'ny tanantsika* ”, hoy izy. Amin'ny andron'i Noa anefa, dia horinganin'Andriamanitra izy io noho ny faharatsian'ny olona entin'izy io, araka ny ho takatry ny Genesisy 6. Kanefa, i Lameka, rain'i Noa, dia olom-boafidy izay, toa an'ireo olom-boafidy vitsivitsy tamin'ny androny, dia azo antoka fa nalahelo nahita ny faharatsian'ny olona nanodidina azy ireo.

Gen:5:30: “ *Ary ny andro niainan'i Lameka, taorian'ny nahaterahan'i Noa, dia dimy amby sivifolo sy diman-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* ”

Gen:5:31: “ *Ny andro rehetra niainan'i Lameka dia fito amby fito-polo amby fiton-jato taona; dia maty izy* »

Gen:5:32: “*Ary rehefa diman-jato taona Noa, dia niteraka an'i Sema sy Hama ary Jafeta* ” izy.

Genesisy 6

Tsy nahomby ny fisarahana

Gen:6:1: “ *Raha vao nihamaro ny olona tambonin'ny tany ka niteraka zazavavy,* ”

Araka ny lesona nianarantsika teo aloha, io vahoakan'olombelona io dia fomba fanao amin'ny biby izay manamavo an'Andriamanitra izay manana antony marim-pototra handavana azy ireo koa. Ny famitahana an'i Adama tamin'i Eva vadiny dia naverina nanerana ny olombelona rehetra ary ara-dalàna araka ny nofo izany: ny vehivavy dia mamitaka ny lehilahy ary mahazo avy aminy izay iriny.

Gen:6:2: “*Ary hitan'ny zanak'Andriamanitra fa tsara tarehy ny zanakavavin'ny olona, dia naka vady tamin'izay rehetra tiany izy* ”

Eo no mahasarotra ny raharaha. **Ny fisarahana** eo amin'ireo nohamasinina sy ireo tsy mpino tsy mpino dia manjavona amin'ny farany. Ireo nohamasinina eto, araka ny lojika antsoina hoe “ *zanak'Andriamanitra* ”, dia voataonan'ny “ *zanakavavin'olombelona* ” na ny “biby” olombelona. Ny fiarahana amin'ny alalan'ny fanambadiana àry no mahatonga ny firodanan'ny **fisarahana** iriany sy

tadiavin'Andriamanitra. Io zava-nitranga tsy hay hadinoina io no nitarika azy taty aoriana handrara ny zanak'Israely tsy haka vehivavy hafa firenena ho vadiny. Ny tondra-drano izay ho vokatr'izany dia mampiseho ny halehiben'ny tokony hankatoavana izany fandrarana izany. Misy maningana ny fitsipika rehetra, satria nisy vehivavy naka an'ilay Andriamanitra marina niaraka tamin'ny vadiny jiosy toa an'i Rota. Ny loza dia tsy hoe vahiny ilay vehivavy fa mitarika “*zanak'Andriamanitra*” ho amin'ny fivadiviam-pinoana mpanompo sampy amin'ny fanaovana azy hanaraka ny fivavahan'ny mpanompo sampy nentim-paharazana niaviany. Ambonin'izany, dia voarara koa ny mifanohitra amin'izany, satria ny vehivavy “*zanakavavin'Andriamanitra*” dia mampidi-doza ny tenany amin'ny fanambadiany “*zanak'olona*” “*biby*” sy ny fivavahan-diso, izay vao mainka mampidi-doza ho azy. Satria ny “*vehivavy*” na “*zazavavy*” rehetra dia “*vehivavy*” raha tsy mandritra ny androm-piainany eto an-tany, ary ireo olom-boafidy eo amin'izy ireo dia handray vatana selestialy mitovitovy amin'ireo anjelin'Andriamanitra tahaka ny lehilahy. Ny mandrakizay dia unisex ary sarin'ny toetran'i Jesoa Kristy, ilay modely masina tonga lafatra.

Mbola misy ny olan'ny fanambadiana. Fa izay manambady olon-kafa, dia mijoro ho vavolombelona manohitra ny finoany, na marina na diso. Fanampin'izany, io fihetsika io dia mampiseho ny tsy firaharahana ny fivavahana ary noho izany ny tenany amin'Andriamanitra. Ny olom-boafidy dia tsy maintsy tia an'Andriamanitra ambonin'ny zavatra rehetra mba ho mendrika hofidiana. Tsy mahafaly azy anefa ny fiarahana amin'ilay vahiny, ka lasa tsy mendrika hofidiana ilay olom-boafidy manao fifanarahana ka lasa mihevi-tena ho ambony ny finoany, hevi-diso izay hiafara amin'ny fahadisoam-panantenana mahatsiravina. Mbola miandry ny deduction farany. Raha mbola miteraka izany olana izany ny fanambadiana, dia satria ny fitambaran'olona maoderina dia maloto fitondran-tena mitovy amin'ny tamin'ny andron'i Noa. Ity hafatra ity dia ho amin'ny fotoana farany ho antsika izay misy lainga manjaka ao an-tsain'olombelona izay lasa mihidy tanteraka amin'ny "fahamarinan'Andriamanitra".

Noho ny maha-zava-dehibe azy io amin'ny “androntsika farany”, Andriamanitra dia nitarika ahy hamolavola farany ity hafatra ambara ao amin'ny Genesisy ity. Satria ny zavatra niainan'ireo olom-boafidy taloha dia voafintina amin'ny “*fiandohan'ny*” mahafaly sy “*fiafarana*” mampalahelo ao amin'ny fivadiviam-pinoana sy ny fahavetavetana. Na izany aza, ity traikefa ity dia mamintina ihany koa ny an'ny fiangonany farany amin'ny endrika andrimpanjakana hoe “Advantista *Mitandrina* ny Andro Fahafito”, voatahy tamin'ny fomba ofisialy sy ara-tantara tamin'ny 1863 fa ara-panahy kosa tamin'ny 1873, tao amin'ny “Filadelfia”, ao amin'ny Apok. 3:7, ho an'ny “*fiantombohany*” . . . ary “*naloany*” an'i Jesosy Kristy ao amin'ny Apok. 3:14, ao amin'ny “*Laodikia*” tamin'ny 1994, tamin'ny “*fiarany*”, noho ny fahamaizana ara-pomba ofisialy sy noho ny fiarahany tamin'ny tobin'ny fahavalo ekiomenika tamin'ny 1995. Ny fankasitran'Andriamanitra an'io rafitra ara-pivavahana kristiana io ary dia raikitra amin'ny “*fiandohan'ny sy fiafarana*”. Fa tahaka ny nanohizan'ny apostoly roa ambin'ny folo lahy nofidin'i Jesosy ny fanekena jiosy, dia toy izany koa no nanohizan'ny asan'ny Advantista ahy sy izay rehetra mandray izany fanambarana ara-paminaniana izany ary mamerina ny asan'ny finoana izay

notahin'Andriamanitra tany am-boalohany tamin'ireo mpisava lalana ny Advantista tamin'ny 1843 sy 1844. Marihiko fa Andriamanitra no nitahy ny antony manosika ny finoan'izy ireo fa tsy ny fenitry ny fandikana ara-paminaniana izay noheverina ho fanontaniana taty aoriana. Ny fampiharana ny Sabata dia mety ho lasa fombafomba sy fomban-drazana, ny sivana ny fitsaran'Andriamanitra dia tsy mitahy na inona na inona afa-tsy ny fitiavana ny fahamarinana voamarika ao amin'ny olom-boafidiny, "hatramin'ny voalohany ka hatramin'ny farany" na, mandra-pahatongan'ny fiverenan'i Kristy amin'ny voninahitra marina, izay natao ho an'ny fotoana farany tamin'ny lohataona 2030.

Amin'ny fanehoana ny tenany ao amin'ny Apok. 1:8 ho " *alfa sy omega* ", Jesosy Kristy dia manambara amintsika ny fanalahidin'ny fahatakarana ny rafitra sy ny lafiny izay ambarany amintsika manerana ny Baiboly, ny "fitsarany " , miorina mandrakariva izany. amin'ny fandinihana ny toe-javatra misy ny " *fiandohan'ny* " sy izay miseho eo amin'ny " *farany* ", ny fiainana, ny firaisankina, na ny fiangonana. Io fotopoto-pitsipika io dia hita ao amin'ny Dan. 5, izay ahitana ny teny nosoratan'Andriamanitra teo amin'ny rindrina, " *voaisa, voaisa* ", arahin'ny " *lanjaina sy nozaraina* ", maneho ny " *fiandohan'ny* " fiainan'i Belsazara Mpanjaka sy ny fotoana " *hiafarany* ". Amin'izany fomba izany, Andriamanitra dia manamafy fa ny fitsarany dia mifototra amin'ny fifehezana maharitra ny foto-kevitra hotsaraina. Teo ambany fandinihana izy hatramin'ny " *fiandohany* ", na " *alfa* ", ka hatramin'ny " *fiafarany* ", ny " *omega* " azy.

Ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy sy ao amin'ny lohahevitri'ireo taratasy miantefa amin'ireo " *Fiangonana fito* ", io fotopoto-pitsipika io ihany no mamaritra ny " *fiandohan'ny sy fiafaran'ny* " " *Fiangonana* " rehetra voakasika. Voalohany, hitantsika ny Fiangonana apostolika, izay tsaroana ny " *fiandohany* " be voninahitra ao amin'ny hafatra nampitaina tany " *Efesiana* " ary ny " *fiarany* " dia mametraka azy eo ambanin'ny fandrahonana ny hanalana ny Fanahin'Andriamanitra noho ny tsy fahampian'ny zotom-pony. Soa ihany fa ny hafatra nampitaina tao amin'ny " *Smyrna* " talohan'ny taona 303 dia manambara fa ho re ho voninahitr'Andriamanitra ny antson'i Kristy amin'ny fibebahana. Avy eo, ny Eglizy Katolika Papaly Romana dia nanomboka tao " *Pergamosy* ", tamin'ny 538, ary nifarana tao " *Tiatira* ", tamin'ny fotoan'ny Fanavaozana Protestanta, indrindra fa tamin'ny fomba ofisialy ny nahafatesan'ny Papa Pius 6 nogadraina tany Valencia, tao an-tanàna. , tany Frantsa, tamin'ny 1799. Avy eo dia tonga ny raharaha momba ny finoana protestanta, izay voafetra ihany koa ny fankasitran'Andriamanitra. Voatonona ao amin'ny " *Tiatira* " ny " *fiandohany* " ary ny " *fiafaran'izy io* " kosa dia hita ao amin'ny " *Sardesy* " tamin'ny 1843, noho ny fanaony ny alahady nolovaina tamin'ny fivavahana romanina. Tsy afaka nazava kokoa i Jesosy, ny hafany hoe " *maty ianao* ", dia tsy mitarika ho amin'ny fisafotofotoana. Ary ny fahatelo teo ambanin'ny " *Filadelfia sy Laodikia* " ny raharaha Advantista andrim-panjakana izay hitantsika teo aloha dia mamarana ny lohahevitry ny hafatra miantefa amin'ireo " *fiangonana fito* " sy ny fotoanan'ireo vanim-potoana tandindon'izy ireo.

Amin'ny fanambarana amintsika amin'izao andro izao ny fomba nitsarany ny zava-bitany, ary hatrany am- *piandohana* tahaka ny Genesisy, dia omen'Andriamanitra antsika ny fanalahidy hahatakarana ny fomba fitsarany ny

zava-misy sy ny fiangonana amin'izao androntsika izao. Ny “ *fitsarana* ” izay mivoaka avy amin'ny fandalinantsika dia mitondra ny “ *Tombokase* ” n'ny Fanahin'ny maha-Andriamanitra azy.

Gen.6:3: “ *Dia hoy Jehovah: Tsy hitoetra ao amin'ny olona mandrakizay ny Fanahiko, fa nofo ny olona, ary ho roa-polo amby zato taona ny androny .* »

Tsy ampy 10 taona talohan'ny niverenan'i Kristy, ity hafatra ity amin'izao fotoana izao dia mitondra lohahevitra mahazendana. Ny fanahin'ny aina nomen'Andriamanitra dia “ *tsy hitoetra ao amin'ny olona mandrakizay, fa nofo ny olona, ary sivy amby roapolo amby zato taona ny androny* ”. Raha ny marina, dia tsy izany no hevitra nomen'Andriamanitra ny teniny. Fantaro aho, ary fantaro Izy: Andriamanitra dia tsy mandao ny tetik'asa fiantsoana sy fifantenana ny olomboafidy enin arivo taona. Ny olany dia eo amin'ny halavan'ny androm-piainan'ny antilovia hatramin'ny nahafatesan'i Adama teo amin'ny faha-930 taonany, manaraka azy, ny Methuschela iray hafa dia ho velona hatramin'ny 969 taona. Raha 930 taona mahatoky izany, dia azo zakaina ary ankasitrahan'Andriamanitra mihitsy aza izany, fa raha Lameka miavonavona sy maharikoriko kosa, dia tombanan'Andriamanitra fa mihoatra noho ny ampy ny fiaretana azy mandritra ny 120 taona eo ho eo. Io fandikana io dia nohamafisin'ny tantara, satria hatramin'ny nifaranan'ny safodrano, dia nihena ho 80 taona eo ho eo ny halavan'ny androm-piainan'ny olombelona amin'izao androntsika izao.

Gen.6:4: “ *Ny Refaita dia tambonin'ny tany tamin'izany andro izany, ary rehefa afaka izany, dia tonga tamin'ny zanakavavin'ny olona ny zanak'Andriamanitra, ka nitera-dahy tamin'ireo: ireo no mahery fo nalaza tamin'ny fahagola .*

Tsy maintsy nampiano tsara ny hoe “ *ary koa* ” avy amin'ny soratra hebreo, satria niova ny hevitr'ilay hafatra. Nasehon'Andriamanitra amintsika fa ny zavaboariny voalohany talohan'ny nisian'ny ranomasimbe dia lehibe, ary ny tenan'i Adama dia tsy maintsy ho nirefy 4 na 5 metatra teo ho eo ny haavony. Miova sy mihena ny fitantanana ny etỳ ambonin'ny tany. Ny dingana iray tamin'ireo “ *lehibe* ” ireo dia nitentina dimy taminay, ary tsy maintsy nahazo sakafo avo dimy heny noho ny an'ny olona ankehitriny izy. Vetivety àry ilay tany tany am-boalohany, ary nonina teo amin'ny faritra manontolo. Ny marimarina kokoa “ *ary koa* ” dia mampianatra antsika fa io fenitry ny “ *goavam-be* ” io dia tsy novain'ny firaisan'ireo nohamasinina sy nolavina, “ *zanak'Andriamanitra* ” ary “ *zanakavavin'olombelona* ”. Noho izany, i Noa dia tena goavambe 4 ka hatramin'ny 5 metatra ary koa ny zanany sy ny vadiny. Tamin'ny andron'i Mosesy, dia mbola hita tany amin'ny tany Kanana ireo fari-pitsipika tranainy ireo, ary ireo goavam-be ireo, dia ny “Anakita”, no nampihorohoro ireo mpitsikilo hebreo nalefa tany amin'ilay tany.

Gen.6:5: “ *Ary hitan'i Jehovah fa be ny faharatsian'ny olona tambonin'ny tany, ka ny fisainan'ny fony rehetra dia ny ratsy ihany isan'andro* ”.

Ny fandinihana toy izany dia mahatonga ny fanapahan-keviny ho takatry ny saina. Mampahatsiahy anareo aho fa namorona ny tany sy ny olona Izy mba hanambara izany faharatsiana miafina ao amin'ny eritreritry ny zavaboariny any an-danitra sy eto an-tany izany. Ny fihetsiketsehana niriny àry dia azo satria “ *ny eritreritry ny fony rehetra isan'andro dia tsy nifantoka afa-tsy tamin'ny ratsy* ”.

Gen.6:6: “ *Nanenina Jehovah fa nanao ny olona tambonin’ny tany Izy, ka nalahelo ny fony.* ”

Ny fahafantarana mialoha ny zavatra hitranga dia zavatra iray, fa ny fanandraman’izy io amin’ny fahatanterahany dia hafa. Ary manoloana ny zavamisy iainan’ny fanjakazakan’ny ratsy, dia mety hipoitra vetivety ao an-tsain’Andriamanitra ny fibebahana, na ny marimarina kokoa ny fanenenana, ka lehibe tokoa ny fijaliany manoloana izao loza ara-moraly izao.

Gen.6:7: “ *Ary hoy Jehovah: Haringako tsy ho eo ambonin’ny tany ny olona izay noforoniko, hatramin’ny olona ka hatramin’ny biby fiompy sy ny biby mandady na mikisaka ary ny voro-manidina; fa mibebaka Aho noho ny nanaovako izany.* ”

Taloha kelin’ny safodrano, dia hitan’Andriamanitra ny fandresen’i Satana sy ny demoniany teto an-tany sy ny mponina tao. Ho azy dia nahatsiravina ny sedra saingy azony ny fihetsiketsehana tiany ho azo. Ny hany sisa tavela dia ny famotehana an’io endrika voalohany amin’ny fiainana izay iainan’ny lehilahy ela loatra ary mahery loatra amin’ny habeny goavana. Ny biby an-tanety akaiky ny olona toy ny biby fiompy, ny biby mandady ary ny voro-manidina dia tsy maintsy hanjavona mandrakizay miaraka amin’izy ireo.

Gen.6:8: “ *Fa Noa kosa nahita fitia eo imason’i Jehovah.* ”

Ary araka ny Ezé.14 dia izy irery ihany no nahita fahasoavana teo anatrehan’Andriamanitra, ka tsy mendrika ny hovonjena ny zanany sy ny vadiny.

Gen.6:9: “ *Ireo no taranak’i Noa. Noa dia lehilahy **marina sy mahitsy** tamin’ny androny; Niara-nandeha tamin’Andriamanitra i Noa.* ”

Sahala amin’i Joba, i Noa dia notsarain’Andriamanitra “ *marina sy mahitsy* ”. Ary toa an’i Enoka olo-marina teo alohany, Andriamanitra dia mihevitra azy ho “ *mandeha* ” aminy.

Gen.6:10: “ *Niteraka telo lahy i Noa, dia i Sema sy Hama ary Jafeta.* ”

Rehefa feno 500 taona araka ny Gen.5:22, “ *Nanoa niteraka telo lahy: Sema sy Hama ary Jafeta* ”. Ireo zanakalahy ireo dia ho lehibe, ho lehilahy ary hanambady. Hampiana sy hampian’ny zanany ary i Noa, rehefa tsy maintsy hanamboatra ny sambofiara izy. Eo anelanelan’ny fotoana nahaterahan’izy ireo sy ny safo-drano, dia hisy 100 taona. Izany dia manaporofa fa ny “120 taona” ao amin’ny andininy faha-3 dia tsy mahakasika ny fotoana nomena azy hamitana ny fanorenana azy.

Gen.6:11: “ *Efa simba teo anatrehan’Andriamanitra ny tany, feno herisetra ny tany.* ”

Tsy voatery hoe mahery setra ny kolikoly, fa rehefa manamarika sy mampiavaka azy ny herisetra dia mihamafy sy tsy zaka ny fijalian’ilay Andriamanitra be fitiavana. Io herisetra io, izay nahatratra ny fara tampony, dia ilay karazana nireharehan’i Lameka ao amin’ny Gen.4:23 manao hoe: “ *Namono lehilahy aho noho ny feriko, ary tovolahy iray noho ny faharatrako.* ”

Gen.6:12: “ *Ary nijery ny tany Andriamanitra, ka, indro, efa simba izy; fa ny nofo rehetra samy efa nanimba ny lalany avy tambonin’ny tany.* ”

Ao anatin’ny 10 taona latsaka, dia hijery ny tany indray Andriamanitra ka hahita izany amin’ny toe-javatra mitovy amin’ny tamin’ny safo-drano, dia “ *ny nofo rehetra samy efa nanimba ny lalany avy* ”. Mila takatrao anefa ny

tian'Andriamanitra holazaina rehefa miresaka momba ny kolikoly izy. Satria raha olombelona no resahin'io teny io, dia betsaka ny valiny, toy ny hevitra momba ilay lohahevitra. Miaraka amin'ilay Andriamanitra Mpamorona, dia tsotra sy mazava ny valiny. Antsoiny hoe kolikoly ny fikorontanana rehetra entin'ny lehilahy sy ny vehivavy ho amin'ny lamina sy fitsipika napetrany: Ao amin'ny kolikoly, tsy mandray ny andraikiny amin'ny maha-lehilahy intsony ny lehilahy, ary tsy mandray ny andraikiny amin'ny maha-vehivavy azy intsony ny vehivavy. Ohatra amin'izany ny momba an'i Lameka, bigamista, taranak'i Kaina, satria hoy ny fitsipik'Andriamanitra taminy: “ *Ny lehilahy dia handao ny rainy sy ny reniny hifikitra amin'ny vadiny* ”. Ny endriky ny firafitry ny vatany dia manambara ny andraikitra ny lehilahy sy ny vehivavy. Saingy mba hahatakarana bebe kokoa ny anjara asan'ilay nomena ho “ *fanampiana* ” an'i Adama, dia manome antsika ny valin'izany ny sarin'ny Fiangonan'i Kristy an'ohatra. Inona no “ *fanampiana* ” azon'ny Fiangonana omena an'i Kristy? Ny anjara asany dia ny fampitomboana ny isan'ireo voafidy ho voavonjy sy ny fanekena hijaly ho azy. Toy izany koa ny vehivavy nomena an'i Adama. Tsy nanana hery hozatra nananan'i Adama, ny anjara asany dia ny miteraka sy mitaiza ny zanany mandra-pahazoan'izy ireo fianakaviana, ka ho feno mponina ny tany, araka ny baikon'Andriamanitra ao amin'ny Gen. 1:28: “ *Ary Andriamanitra . nitso-drano azy, ary Andriamanitra nilaza tany ny hoe, **Maroa fara sy mihabetsaha ary mamenoa ny tany, ka mampanompoa azy ; ary manjaka amin'ny hazandrano ao amin'ny ranomasina sy ny voro-manidina ary ny zava-manan'aina rehetra izay mihetsiketsika ambonin'ny tany .*** ” Tao anatin'ny fahadisoam-panantenana dia nivadika tamin'io fomba fanao io ny fiainana ankehitriny. Niteraka filàna vola tsy mitsaha-mitombo ny fivelomana an-tanàn-dehibe sy ny asa indostrialy. Izany no nahatonga ny vehivavy handao ny andraikiny amin'ny maha-reny azy mba hiasa any amin'ny orinasa na any amin'ny fivarotana. Noho ny fitaizana tsy dia tsara loatra, ny ankizy dia lasa kizitina sy mitaky fitakiana ary mamokatra vokatry ny herisetra amin'ny taona 2021 ary mifanaraka tanteraka amin'ny filazalazana nomen'i Paoly an'i Timoty ao amin'ny 2 Tim.3:1 ka hatramin'ny 9. Mamporisika anareo aho mba hanokana fotoana hamakiana. , miaraka amin'ny fiheverana rehetra mendrika azy ireo, amin'ny fitambarany, ireo epistily roa atolony an'i Timoty, mba hahitana ao amin'ireo taratasy ireo ny fitsipika napetrak'Andriamanitra, hatrany ampiandohana, satria fantany fa tsy miova izy ary tsy hiova mandra-piveriny. ho voninahitra amin'ny lohataona 2030.

Gen.6:13: “ *Ary hoy Andriamanitra tamin'i Noa: Izaho no efa voatendrin'ny faran'ny nofo rehetra; fa nanenika ny tany loza izy; indro, haringako izy mbamin'ny tany* ”.

Miaraka amin'ny faharatsiana naorina tsy azo ihodivirana, ny fandranganana ny mponin'ny tany ihany no hany azon'Andriamanitra atao. Ampahafantarin'Andriamanitra amin'ilay hany sakaizany eto an-tany ny tetik'asa mahatahotra azy satria efa tapaka ny fanapahan-keviny ary tapa-kevitra tanteraka. Tokony homarihintsika ny anjara manokana nomen'Andriamanitra an'i Enoka, ilay hany miditra amin'ny mandrakizay tsy nandalo fahafatesana, ary i Noa, ilay hany lehilahy hita fa mendrika ny ho tafita velona tamin'ilay safo-drano. Fa ao amin'ny teniny Andriamanitra dia milaza hoe “ *manana ...* ” ary “ *handringana* ”.

azy Aho ". Tsy nivadika tamin'i Noa ny fanapahan-kevitr'Andriamanitra, satria tsy nivadika izy.

Gen.6:14: “ *Manaova fiara hazo malefaka ho anao; halaminao ho efitrano ity sambofiara ity, ka hosaronao dity ny ao anatin'ny sy ny ivelany .*”

Tsy maintsy ho velona i Noa fa tsy izy irery satria tian'Andriamanitra hitohy hatramin'ny faran'ny 6000 taona nifidianana ny tetikasany ny fiainan'ny zavaboariny. Tsy maintsy hamboarina ny sambofiara mitsingevana, mba hiarovana ny aina voafantina mandritra ny safo-drano. Nanome ny toromarika ho an'i Noa Andriamanitra. Hampiasa hazo malefaka mahatanty rano izy io ary ny andohalambo dia hatao tantera-drano amin'ny alalan'ny fametahana pitch, ny resin nalaina tamin'ny kesika na fir. Hanamboatra sela izy mba hipetrahan'ny karazambiby tsirairay mba tsy hisian'ny fifandonana mampahory ny biby ao anaty sambo. Ny fijanonana ao anatin'ny sambofiara dia haharitra herintaona, fa ny asa dia tarihin'Andriamanitra, izay tsy misy tsy azo atao.

Gen.6:15: “ *Toy izao no hanaovanao azy: Telonjato hakiho ny lavany, dimam-polo hakiho ny sakany, ary telo-polo hakiho ny hahavony .*”

an'ny goavam-be ilay “ *hakiho* ”, dia mety ho avo dimy heny noho ny an'ny Hebreo izay 55 sm eo ho eo. Nasehon'Andriamanitra ireo refy ireo tao amin'ny fenitra fantatry ny Hebreo sy Mosesy izay nandray izany fitantarana izany avy tamin'Andriamanitra. Nirefy 165 m àry ilay andohalambo, ary 27,5 m ny sakany ary 16,5 m ny haavony. Ny andohalambo miendrika boaty mahitsizoro dia lehibe noho izany, nefa lehilahy nifandray tamin'ny habeny no nanao azy. Satria mahita rihana telo mirefy dimy metatra eo ho eo ho an'ny lehilahy izay nirefy 4 ka hatramin'ny 5 m ny haavony.

Gen.6:16: “ *Manaova varavarankely ho an'ny fiara , ka ataovy iray hakiho ny tampony; ary asio varavarana eo amin'ny lafin'ny fiara; ary hanangana rihana ambany ianao, ny faharoa sy ny fahatelo .* »

Araka io filazalazana io, ny hany " *varavarana* " amin'ny sambo fiara dia napetraka teo amin'ny rihana voalohany " *teo amin'ny sisin'ny fiara* ". Nakatona tanteraka ilay sambofiara, ary teo ambanin'ny tafon'ny ambaratonga fahatelo, dia nisy varavarankely iray 55 sm ny haavony sy ny sakany tokony hikatona mandrapahatapitry ny safo-drano, araka ny Gen.8:6. Niaina tao anatin'ny haizina ny olona tao amin'ilay sambofiara sy ny jiron'ny jiro solon-tsolika nandritra ny safo-drano.

Gen.6:17: “ *Ary Izaho hahatonga safo-drano ambonin'ny tany handringana ny nofo rehetra izay manam-pofonaina ambanin'ny lanitra; ho levona avokoa ny zavatra rehetra eto an-tany .*”

Andriamanitra dia te hamela hafatra fampitandremana ho an'ny olona izay hameno ny tany aorian'ny safo-drano sy mandra-piverin'i Jesosy Kristy amin'ny voninahitr'i Jesosy Kristy amin'ny faran'ny 6000 taona amin'ny tetikasan'Andriamanitra. Ny fiainana rehetra dia hanjavona miaraka amin'ny fenitra antidiluvian. Satria aorian'ny safo-drano, Andriamanitra dia hampihena tsikelikely ny haben'ny zavamananaina, ny olona sy ny biby, ho toy ny haben'ny Pygmée afrikanina.

Gen.6:18: “ *Fa haoriko aminareo ny fanekeko; hiditra ao anatin’ny sambo-fiara ianao sy ny zanakao lahy sy ny vadinao ary ny vinanton’ny zanakao lahy miaraka aminao .* »

Valo no tafita velona tamin’ily safo-drano ho avy, nefa ny fito tamin’izy ireo dia nandray soa tamin’ny fomba manokana avy tamin’ny fitahiana manokana nomen’i Noa. Ny porofo dia hita ao amin’ny Eze.14:19-20 izay nilazan’Andriamanitra hoe: “ *Ary raha handefa areti-mandringana amin’ity tany ity Aho, ka handatsaka ny fahatezerako aminy ho faty, mba handringanana olona sy biby eo aminy, ary nisy Noa teo aminy. Ry Daniela sy Joba, velona aho! hoy Jehovah Tompo, tsy mba hamonjy ny zananilahy na ny zananivavy izy, fa ny fahamarinany no hamonjy ny ainy .* Handray soa amin’ny famenoana indray ny tany izy ireo, nefa tsy mitovy amin’ny an’i Noa ara-panahy, ka hitondra ny tsy fahatanterahany ao amin’ny tontolo vaovao, izay tsy haharitra ela vao hamoa ny voa ratsy.

Gen.6:19: “ *Ny zava-manan’aina rehetra, dia ny nofo rehetra, dia hitondranao roa avy isan-karazany ho ao anatin’ny sambo-fiara, mba hovelomina miaraka aminao: ho lahy iray sy vavy iray.* ”

Mpivady iray isaky ny karazana " *amin'ny zava-drehetra miaina* " no fitsipika ilaina amin'ny fananahana, ireo ihany no ho tafita velona amin'ny karazana biby an-tanety.

Gen.6:20: “ *Ny vorona, samy araka ny karazany avy, ary ny biby fiompy, samy araka ny karazany avy, ary ny biby rehetra mandady na mikisaka amin’ny tany, samy araka ny karazany avy, dia roa avy amin’ny karazany avy no hanatona anao, mba hotehirizinao. ny fiainan’izy ireo.* ”

Ao amin’io andininy io, ao amin’ny fanisanany, dia tsy miresaka momba ny bibidia Andriamanitra, fa holazaina ho entina ao anatin’ny sambo-fiara izy ireo ao amin’ny Gen.7:14.

Gen.6:21: “ *Ary makà amin’ny hanina rehetra izay hohanina, ka tehirizo ao aminao, mba ho sakafo ho anao sy ho azy ireo .*”

Ny sakafo nilaina hamelomana olona valo ary ny biby rehetra nentina tao anaty sambo nandritra ny herintaona dia tsy maintsy nipetraka teo amin’ny toerana lehibe tao amin’ny sambofiara.

Gen.6:22: “ *Izao no nataon’i Noa: nataony izay rehetra nandidian’Andriamanitra azy .*”

Tsy nivadika sy notohanana’Andriamanitra i Noa sy ny zanany lahy, ka nanao ny asa nomen’Andriamanitra azy. Ary eto, tsy maintsy tsaroantsika fa ny tany dia kaontinanta tokana tsy misy rano afa-tsy ny renirano sy renirano. Ao amin’ny faritry ny Tendrombohitra Ararata izay onenan’i Noa sy ny zanany, dia tsy misy afa-tsy lemaka ary tsy misy ranomasina. Hitan’ny mpiara-belona taminy àry i Noa manao fanorenana mitsingevana eo afovoan’ny kaontinanta tsy misy ranomasina. sy ny fanaratsiana izay tsy maintsy nandrotsahany ny antokon’olona notahian’Andriamanitra. Fa ny mpaniratsira dia hitsahatra tsy ho ela ny fanesoana ny olom-boafidy ka ho rendrika ao anatin’ny safo-drano izay tsy tiany hinoana.

Genesisy 7

Ny fisarahana farany amin'ny safo-drano

Gen.7:1: “ Ary hoy Jehovah tamin'i Noa: Midira ao anatin'ny sambo-fiara ianao sy ny ankohonanao rehetra; fa efa hitako teo anatrehako **mihitsy ianao** teo amin'ity taranaka ity . »

Tonga ny fotoanan'ny fahamarinana ary tanteraka ny **fisarahana farany amin'ny famoronana**. Ho voavonjy ny ain'i Noa sy ny fianakaviany, rehefa “ *niditra tao amin'ny sambofiara* ”. Misy ifandraisany ny teny hoe “ *fiara* ” sy ny “ *fahamarinana* ” izay nomen'Andriamanitra an'i Noa. Io rohy io dia mandalo amin'ny “ *fiara-panahin'ny vavolombelona* ” ho avy izay ho ilay vata masina misy ny “ *fahamarinan'Andriamanitra* ”, aseho amin'ny endriky ny vato fisaka roa izay hanoratan'ny rantsantanany ny “ **didiny folo** ”. Ao amin'io fampitahana io, i Noa sy ny namany dia aseho amin'ny halehiben'ny fandraisan'izy rehetra soa avy amin'ny famonjena rehefa **niditra** tao amin'ny sambofiara, na dia i Noa irery aza no mendrika holazaina amin'io lalàn'Andriamanitra io, araka ny asehon'ny fahamarinan'Andriamanitra : **marina ny anao**. ” Nifanaraka tanteraka tamin'ny lalàn'Andriamanitra efa nampianarina tao amin'ny fotopoto-pitsipika tamin'ny mpanompony taloha àry i Noa.

Gen. 7:2: “ *Ny biby madio rehetra rehetra dia manala ho anao fito tsiroaroa, lahy sy vavy; biby tsy madio tsiroaroa, lahy sy vavy; »*

Ao anatin'ny toe-javatra taloha isika ary Andriamanitra dia mamoka ny fanavahana ny biby voasokajy “ *madio na maloto* ”. Io fenitra io àry dia efa antitra toy ny namoronana ny tany ary ao amin'ny Levitikosy 11, dia ireo fitsipika napetrak'Andriamanitra hatrany am-boalohany ihany no tadidin'Andriamanitra. Noho izany, Andriamanitra dia manana antony tsara hitakiana amin'ny olomboafidiny amin'izao androntsika izao, tahaka ny “ *Sabata* ”, ny fanajana ireo zavatra izay manome voninahitra ny lamina napetraky ny olombelona. Amin'ny fisafidianana ny “ *mpivady fito madio* ” ho an'ny “ *maloto* ” tokana , dia asehon'Andriamanitra fa tiany ny fahadiovana izay marihina amin'ny “ *tombo-kaseny*”, ny isa “7” amin'ny fanamasinana ny fotoan'ny tetikasany eto an-tany.

Gen.7:3: “ *Ary ny voro-manidina fito tsiroaroa, lahy sy vavy, mba hamelona ny firazanana eo ambonin'ny tany rehetra .*”

Noho ny endriky ny fiainan'ny anjely any an-danitra, dia voavonjy koa ny “ *voro- manidina fito* ”.

Gen.7:4: “ *Hafitoana indray no handatsahako ranonorana ambonin'ny tany efa-polo andro sy efa-polo alina, ary haringako tsy ho etỳ ambonin'ny tany ny zava-manan'aina rehetra izay nataoko .*”

Mbola voatonona ny isa “ *fito* ” (7) manondro ny “ *fito andro* ” izay **mampisaraka** ny fotoana nidiran'ny biby sy ny olona tao anatin'ny sambofiara, tamin'ny fianjeran'ny rano voalohany. Hampisy orana tsy mitsahatra Andriamanitra mandritra ny “ *40 andro sy 40 alina* ”. Ity isa “40” ity dia an'ny fitsapana. Izy io dia mahakasika ny “ *40 andro* ” nanirahana ireo mpitsikilo hebreo ho any amin'ny tany Kanana sy ny “ *40 taona* ” niainana sy nahafaty tany an-tany efitra, vokatry ny fandavan'izy ireo ny hiditra tao amin'ilay tany

nonenan'ny goavambe. Ary rehefa niditra ny fanompoany teto an-tany i Jesosy, dia hatolotra ho amin'ny fakam-panahin'ny devoly rehefa avy nifady hanina " 40 andro sy 40 alina ". Hisy koa " 40 andro " eo anelanelan'ny fitsanganan'i Kristy amin'ny maty sy ny firosahan'ny Fanahy Masina amin'ny Pentekosta.

Ho an'Andriamanitra, ny tanjon'ity orana mivatravatra ity dia ny handringana ireo " zavaboary nataony ". Tsaroany àry fa amin'ny maha-Andriamanitra Mpamorona azy, dia Azy ny ain'ny zavaboariny rehetra, mba hamonjena azy ireo na handringana azy ireo. Te hanome lesona mangidy tsy tokony hohadinoiny ny taranaka ho avy.

Gen.7:5: " *Notanterahin'i Noa izay rehetra nandidian'i Jehovah azy .* "

Nahatoky sy nankatò i Noa, ka tsy nandiso fanantenana an'Andriamanitra ary nanao izay rehetra nandidiany azy.

Gen.7:6: " *Efa enin-jato taona Noa, fony tonga tambonin'ny tany ny safodrano .* »

Misy tsipiriany hafa momba ny fotoana homena, nefa io andininy io dia efa nametraka ny safodrano tamin'ny ^{taona faha-600} niainan'i Noa. Hatramin'ny nahaterahan'ny zanany lahimatoa tamin'ny faha-500 taonany ' dia 100 taona no lasa.

Gen.7:7: " *Dia niditra tao anatin'ny sambofiara Noa mbamin'ny zanany sy ny vadiny ary ny vinantolahiny mba handositra ny safodrano .* "

Olonalo valo ihany no ho afa-mandositra ny tondra-drano.

Gen.7:8: " *Eo anelanelan'ny biby madio sy ny biby tsy madio, dia ny vorona mbamin'izay rehetra mihetsiketsika ambonin'ny tany, "*

Andriamanitra dia manaiky. Midira ao amin'ny sambofiara, roa amin'ireo " izay rehetra mihetsiketsika ambonin'ny tany " hovanjena. Fa amin'ny " tany " inona , anti-diluvian sa postdiluvian? Ny fotoana ankehitriny amin'ny matoanteny " mihetsiketsika " dia manondro ny tany taorian'ny diluvian'ny andron'i Mosesy izay resahin'Andriamanitra ao amin'ny tantarany. Io hafetsifetsena io dia mety hanamarina ny fandozana sy ny fandringanana tanteraka ny karazam-biby goavam-be sasany, tsy ilaina amin'ny tany be mponina, raha nisy talohan'ny safodrano.

Gen.7:9: " *Niditra tsiroaroa tao anatin'ny sambofiara niaraka tamin'i Noa izy, dia lahy sy vavy, araka izay nandidian'Andriamanitra an'i Noa "* .

Mikasika ny biby ilay fotopoto-pitsipika, ary koa ireo mpivady olombelona telo noforonin'ny zanany telo lahy sy ny vadiny ary ny an'ny vadiny izay mahakasika azy sy ny vadiny. Ny safidin'Andriamanitra hifidy mpivady ihany no manambara amintsika ny anjara asa izay omen'Andriamanitra azy ireo: ny miteraka sy mihamaro.

Gen.7:10: " *Hafitoana taorian'izay dia tonga tambonin'ny tany ny safodrano .* "

^{taona faha-600} niainan'i Noa no nidirana tao amin'ny sambofiara , 7 andro talohan'ny faha-17 ^{voalaza} ao amin'ny andininy faha-11 manaraka. Tamin'io andro fahafolo io no nanakatonan'Andriamanitra ny " varavaran'ny " sambofiara tamin'izay rehetra tao anatiny, araka ny marina voalaza ao amin'ny andininy faha-16 amin'ity toko faha-7 ity.

Gen.7:11: “ *Tamin’ny andro fahafito ambin’ny folo tamin’ny volana faharoa tamin’ny fahenin-jato taona niainan’i Noa, tamin’izany andro izany, dia nipoitra ny loharano rehetra tamin’ny lalina lehibe, ka nilatsaka ny vavahadin-dranon’ny lanitra. . nisokatra »*

Nifidy ny “ andro **fahafito ambin’ny folo** amin’ny volana faharoa ” tamin’ny taona faha-600 ^{nanjakan’i} Noa Andriamanitra mba “ *hamoha ny varavaran’ny lanitra* ”. Ny isa **17** dia maneho **fitsarana** ao amin’ny kaody nomerika ao amin’ny Baiboly sy ny faminaniany.

Ny kajikajy napetraky ny fifandimbiasan’ny olom-boafidy ao amin’ny Gen.6 dia mametraka ny safo-drano tamin’ny 1656, hatramin’ny fahotan’i Eva sy Adama, izany hoe 4345 taona talohan’ny lohataonan’ny taona 6001 amin’ny fahataperan’izao tontolo izao izay ho tanteraka amin’ny kalandrie mahazatra antsika tamin’ny lohataonan’ny 2030, ary 2345 taona talohan’ny nahafatesan’i Jesosy Kristy noho ny sorompanavotan’ny 30 Aprily tamin’ny kalandrie sandoka sy mamitaka antsika olombelona.

Ity fanazavana manaraka ity dia havaozina ao amin’ny Gen.8:2. Amin’ny famelomana ny anjara asan’ny “ *loharanon’ny lalina* ”, ao amin’io andininy io, dia manambara amintsika Andriamanitra fa tsy ny orana avy any an-danitra ihany no nahatonga ny safo-drano. Noho ny fahafantarana fa “ *ny lavaka mangitsokitsoka* ” dia manondro ny tany rakotry ny rano tanteraka nanomboka tamin’ny andro voalohany namoronana azy, ny “ *loharano* ” ao aminy dia manondro ny fiakaran’ny haavon’ny rano vokatry ny ranomasina. Ity tranga ity dia azo avy amin’ny fanovana ny haavon’ny fanambanin’ny ranomasina izay miakatra, mampiakatra ny haavon’ny rano mandra-pahatongany amin’ny haavony izay nandrakotra ny tany manontolo tamin’ny andro voalohany. Tamin’ny fandresen’ny ranomasimbe no nipoiran’ny tany maina tamin’ny ^{andro faha-3} ary tamin’ny alalan’ny fihetsika mivadika no nandrakofan’ny ranon’ny safo-drano ny tany maina. Ilay orana antsoina hoe “ *vavahadin-dranon’ny lanitra* ” dia nahaso fotsiny mba hampisehoana fa avy any an-danitra ny famaizana, dia avy amin’ily Andriamanitra any an-danitra. Taty aoriana ity sary “ *hidin’ny lanitra* ” ity dia handray ny anjara asa mifanohitra amin’ny fitahiana izay avy amin’ily Andriamanitra selestialy iray ihany.

Gen.7:12: “ *Nilatsaka tamin’ny tany efapolo andro sy efapolo alina ny orana .*”

Tsy maintsy ho nahagaga ny mpanota tsy mino izany fisehoan-javatra izany. Indrindra fa tsy nisy orana talohan’izao tondra-drano izao. Notondrahana sy natondraka ny sakeli-dranony sy ny sakeli-dranony ny tany efa antitra; Tsy nilaina àry ny orana, fa ny ando maraina no nisolo azy. Ary izany no manazava ny antony nanasaroan’ireo tsy mpino nino ny safo-drano nambaran’i Noa, na tamin’ny teny na tamin’ny asa, hatramin’ny nanorenany ny sambofiara teo amin’ny tany maina.

Ny fotoana “ *40 andro sy 40 alina* ” dia mikendry fotoam-pitsarana. Ho sedraina kosa ny Isiraely ara-nofo vao nivoaka avy tany Egipta nandritra ny tsy fisian’i Mosesy notazonin’Andriamanitra niaraka taminy nandritra izany fotoana izany. Ny vokatr’izany dia “*ily ombilahy kely volamena*” narendrika tamin’ny fifanekena nataon’i Arona, rahalahin’i Mosesy ara-nofo. Hisy “ *40 andro sy 40 alina* ” amin’ny fisavana ny tany Kanana amin’izay, ka ho vokatr’izany, ny

fandavan'ny olona ny hiditra ao noho ny fisian'ireo goavam-be monina ao. Ho sedraina mandritra ny " 40 andro sy 40 alina " i Jesosy, amin'ity indray mitoraka ity, na dia malemy noho izany fifadian-kanina lava izany aza izy, dia hanohitra ny devoly izay haka fanahy azy ka handao azy amin'ny farany nefa tsy hahazo ny fandreseny. Ho an'i Jesosy, dia izany no nahatonga ny fanompoany teto an-tany ho tanteraka sy ho ara-dalàna.

Gen.7:13: " *Tamin'izany andro izany dia niditra tao anatin'ny sambo-fiara Noa sy Sema sy Hama ary Jafeta, zanak'i Noa, sy ny vadin'i Noa, ary ny vadin'ny zanany telo lahy ;*

Ity andininy ity dia manasongadina ny fifantenana ny lahy sy ny vavy amin'ny zavaboary eto an-tany. Ny lehilahy tsirairay dia miaraka amin'ny " *mpanampy azy* ", ny vavy atao hoe " *vady* ". Amin'izany fomba izany, ny mpivady tsirairay dia maneho ny tenany amin'ny endrik'i Kristy sy ny Fiangonany, "fanampiny", ilay Voafidiny izay hovonjeny. Satria ny fialofan'ny "fiara" no sarin'ny famonjena izay hasehony amin'ny olombelona.

Gen.7:14: " *izy sy ny biby fiompy rehetra, samy araka ny karazany avy, ny biby fiompy rehetra, samy araka ny karazany avy, ny zava-mandady rehetra izay mandady na mikisaka amin'ny tany, samy araka ny karazany avy, ny vorona rehetra, samy araka ny karazany avy, ny vorona madinika rehetra, ary izay rehetra manana elatra .*

Amin'ny fanantitranterana ny teny hoe " *karazana* ", dia mampahatsiahy ny lalàn'ny natorany Andriamanitra fa ny olombelona amin'ny andro farany dia mankafy ny fifanoherana, ny fandikana ary ny fiampangana ny biby sy ny olombelona. Tsy misy mpiaro lehibe kokoa ny fahadiovan'ny karazana noho izy. Ary mitaky amin'ireo olom-boafidiny izy mba hizara ny hevitr'Andriamanitra momba an'io lohahevitra io satria ny fahatanterahan'ny zavaboariny tany amboalohany dia tao anatin'io fahadiovana io sy io **fisarahana tanteraka** ny karazana io.

Amin'ny fanantitranterana mafy ireo karazana elatra, Andriamanitra dia manolotra ny tany sy ny rivotry ny ota ho fanjakana eo ambanin'ny Devoly, izay antsoina hoe " *andrianan'ny herin'ny rivotra* " ao amin'ny Efes. 2:2.

Gen.7:15: " *Dia niditra tsiroaroa tao amin'i Noa tao amin'ny sambo fiara izy, dia ny nofo rehetra izay manam-pofonaina .*"

Ny mpivady tsirairay nofidin'Andriamanitra **dia misaraka** amin'ny karazany avy, mba hitohy ny fiainany aorian'ny safo-drano. Ao anatin'izany **fisarahana** voafaritry izany, dia ampiharin'Andriamanitra ny fitsipiky ny lalana roa apetrany alohan'ny safidin'ny olombelona malalaka: ny tsara dia mitondra ho amin'ny fiainana fa ny an'ny ratsy dia mitarika ho amin'ny fahafatesana.

Gen.7:16: " *Dia niditra, lahy sy vavy, ny nofo rehetra, araka izay nandidian'Andriamanitra an'i Noa. Dia narindrin'i Iaveh ny varavarana taminy .*
»

Ny tanjon'ny famokarana " *karazana* " dia voamarina eto amin'ny filazana hoe " *lahy sy vavy* ".

Toy izao ny hetsika izay manome ny maha-zava-dehibe an'io traikefa io sy ny toetrany ara-paminaniana momba ny fiafaran'ny andron'ny fahasovan'Andriamanitra: " *Dia nohidian'i Iaveh ny varavarana taminy* ". Izany

no fotoana hisaraka **tsy** misy fiovana ny anjaran'ny fiainana sy ny fahafatesana. Toy izany koa ny amin'ny taona 2029, rehefa nanao safidy ireo tafavoaka velona tamin'izany fotoana izany ny hanome voninahitra an'Andriamanitra sy ny Sabatany andro fahafito, dia ny asabotsy, na ny hanomezam-boninahitra an'i Roma sy ny alahady andro voalohany, araka ny ultimatum. amin'ny endrika didim-pitondrana nataon'ny olombelona mpikomy. Eto indray “ *ny varavaran'ny fahasoavana* ” dia hohidin'Andriamanitra, “ *izay mamoha sy manidy* ” araka ny Apok. 3:7.

Gen.7:17: “ *Naharitra efa-polo andro tambonin'ny tany ny safo-drano. Ary nitombo ny rano ka nanainga ny sambo-fiara, dia niakatra ho ambonin'ny tany izany .*”

Atsangana ny andohalambo.

Gen.7:18: “ *Nitombo sy nitombo indrindra ny rano tambonin'ny tany, ary natsingevan'ny sambo fiara teo ambonin'ny rano .*”

Mitsinkafona ny sambofiara.

Gen.7:19: “ *Nihamaro ny rano, ka voasarona ny tendrombohitra avo rehetra ambanin'ny lanitra .*”

Ny tany maina dia manjavona eran'izao tontolo izao difotry ny rano.

Gen.7:20: “ *Niakatra dimy ambin'ny folo hakiho ambonin'ny tendrombohitra ny rano, ka voasarona .*”

Ny tendrombohitra avo indrindra tamin'izany fotoana izany dia rakotra rano 8 m eo ho eo.

Gen.7:21: “ *Lasa izay rehetra nihetsiketsika tambonin'ny tany, na vorona, na biby fiompy, na biby fiompy, na izay rehetra mandady na mikisaka amin'ny tany, mbamin'ny olona rehetra .*”

Rendrika ny biby rehetra mifoka rivotra. Ny marina momba ny vorona dia vao mainka mahaliana satria ny safo-drano dia sarin'ny faminaniana momba ny fitsarana farany, izay handringanana ny any an-danitra, toa an'i Satana, miaraka amin'ny zavaboary terestrialy.

Gen.7:22: “ *Izay rehetra nanana fofonaina, fofonaina mahavelona teo ambavorony, ary izay teo amin'ny tany maina, dia maty .*”

Ny zava-manan'aina rehetra noforonina tahaka ny olombelona izay miankina amin'ny fofonainy dia maty an-drano. Io no hany aloky ny famaizana ny safo-drano, satria ny heloka dia mihatra amin'ny olona ary any ho any, ny fahafatesan'ny biby tsy manan-tsiny dia tsy rariny. Fa mba handresena tanteraka ny olombelona mpikomy, Andriamanitra dia voatery handringana miaraka amin'ireo biby izay tia azy ireo mifoka ny rivotry ny atmosfera amin'ny tany. Farany, mba hahatakarana io fanapahan-kevitra io, dia diniho fa noforonin'Andriamanitra ny tany ho an'ny olombelona noforonina araka ny endriny fa tsy ho an'ny biby noforonina mba hanodidina azy sy hiaraka aminy ary, raha ny biby fiompy, hanompo azy.

Gen.7:23: “ *Ary naringana ny zava-manan'aina rehetra tambonin'ny tany, dia ny olona sy ny biby fiompy sy ny biby mandady na mikisaka ary ny voro-manidina; Tsy nisy afa-tsy Noa sy izay niaraka taminy tao anatin'ny sambo-fiara* ”.

Io andininy io dia manamafy ny tsy fitovian'i Noa sy ny namany olombelona izay mahita ny tenany ho tafakambana amin'ny biby, izay samy nanaitra sy niahy ny amin'ny “ **izay** tao aminy ” ao amin'ny sambofiara ”.

Gen.7:24: “ Naharitra dimampolo amby zato andro ny rano tambonin'ny tany .”

Nanomboka ny “ *dimampolo amby zato andro* ” taorian'ny orana tsy ankijanona nandritra ny 40 andro sy 40 alina, izay niteraka ny safo-drano. Nahatratra “ 15 hakiho ” na 8 m teo ho eo ambonin'ny “ *tendrombohitra avo indrindra* ” ny haavon'ny rano tamin'izany fotoana izany, ka tsy niova ny haavon'ny rano nandritra ny “ 150 andro ”. Dia hihena tsikelikely izany mandrapahamainan'Andriamanitra.

Fanamarihana : Noforonin'Andriamanitra tao anatin'ny fari-pitsipika goavana iray mahakasika ny olombelona sy ny biby taloha ny fiainana. Saingy aorian'ny tondra-drano, ny tetikasany dia mikendry ny hampihena ny haben'ny zavaboariny rehetra amin'ny fomba mitovy, amin'izany, ny fiainana dia teraka ao amin'ny fenitra postdiluvian. Rehefa niditra tao Kanana ireo mpitsikilo hebreo, dia nanambara fa hitan'ny masonry manokana ny andiana voaloboka lehibe aoka izany, hany ka nila lehilahy roa mitovy habe aminy no nitondra azy ireo. Ny fihenan'ny habeny noho izany dia tsy maintsy mahakasika ny hazo, voankazo ary legioma. Noho izany, ny Mpamorona dia tsy mitsahatra amin'ny famoronana, satria rehefa mandeha ny fotoana, dia manova sy mampifanaraka ny zavaboariny eto an-tany amin'ny toe-piainana vaovao mipoitra izy. Izy no namorona, ny pigmentation mainty amin'ny hoditry ny olombelona izay miaina amin'ny taratra masoandro mahery vaika any amin'ny faritra tropikaly sy ekoatorialy amin'ny tany izay mamely ny tany amin'ny 90 degre ny tara-masoandro. Ny lokon'ny hoditra hafa dia fotsy na hatsatra kokoa na kely kokoa ary varahina kokoa na latsaka arakaraka ny habetsahan'ny tara-masoandro. Fa ny mena fototra an'i Adama (Mena) noho ny rà dia hita ao amin'ny olombelona rehetra.

Tsy lazain'ny Baiboly amin'ny an-tsipiriany ny anaran'ireo karazana biby velona taloha kelin'ny rano. Navelan'Andriamanitra ho mystery io lohahevitra io, tsy misy fanambarana manokana, malalaka ny tsirairay amin'ny fomba fisainany. Na izany aza, dia narosoko ny petra-kevitra fa rehefa naniry ny hanome toetra tonga lafatra ity endrika voalohany amin'ny fiainana an-tany ity, Andriamanitra dia tsy namorona, tamin'izany fotoana izany, ireo biby goavam-be talohan'ny tantara izay hita amin'izao fotoana izao ny taolany, avy amin'ireo mpikaroka siantifika, ao amin'ny tanin'ny tany. tany. Ankoatra izany, dia narosoko io fahafahana io fa noforonin'Andriamanitra izy ireo taorian'ny safo-drano, mba hanamafisana ny fanozonan'ny tany ho an'ny olombelona izay hiala haingana aminy indray. Ho very ny fahiratan-tsainy sy ny fahalalana lehibe nomen'Andriamanitra an'i Adama ho an'i Noa, raha miala aminy izy ireo. Izany, hany ka any amin'ny toerana sasany eto an-tany, ny olona dia hahita ny tenany ao amin'ny toetry ny "zohy olona" nanafika sy nandrahona ny biby masiaka, izay ao amin'ny vondrona, na izany aza, dia ho afaka ny handringana noho ny fanampian'ny sarobidy voajanahary. ny andro ratsy sy ny fangorahan'Andriamanitra.

Genesisy 8

Ny fisarahan'ny olona tao anaty sambofiara vetivety

Gen.8:1: “ *Andriamanitra dia nahatsiaro an'i Noa mbamin'ny biby fiompy rehetra ary ny biby fiompy rehetra izay niaraka taminy tao anatin'ny sambofiara; ary Andriamanitra nampandeha rivotra eny ambonin'ny tany, dia nitsahatra ny rano .*”

Matokia fa tsy nohadinoiny mihitsy izany, nefa marina fa io fivorian'ny aina tsy manam-paharoa ao anatin'ny sambofiara mitsingevana io dia manome endrika kely ny olombelona sy ny biby ka toa nafoin'Andriamanitra. Raha ny marina, ireo fiainana ireo dia azo antoka tanteraka satria Andriamanitra miambina azy ireo toy ny harena. Izy ireo no zava-tsarobidy indrindra: voaloham-bokatra mameno ny tany sy miparitaka eny ambonin'ny tany.

Gen.8:2: “ *Nikatona ny loharanon'ny lalina sy ny varavaran'ny lanitra, ka tsy nisy ranonorana nilatsaka avy tany an-danitra intsony* ”

Mamorona ny safo-drano araka izay ilainy Andriamanitra. Avy aiza izy ireo? Avy any an-danitra, fa indrindra avy amin'ny herin'Andriamanitra namorona. Rehefa naka ny sarin'ny mpiandry hidin-trano izy, dia nanokatra ny vavahadin-drano an'ohatra any an-danitra ary tonga ny fotoana hanidiana azy ireo indray.

Amin'ny famelomana ny anjara asan'ny " *loharanon'ny lalina* ", ao amin'io andininy io, dia manambara amintsika Andriamanitra fa tsy ny orana avy any an-danitra ihany no nahatonga ny safo-drano. Noho ny fahafantarana fa “ *ny lavaka mangitsokitsoka* ” dia manondro ny tany rakotry ny rano tanteraka nanomboka tamin'ny andro voalohany namoronana azy, ny “ *loharano* ” ao aminy dia manondro ny fiakaran'ny haavon'ny rano vokatry ny ranomasina. Ity tranga ity dia azo avy amin'ny fanovana ny haavon'ny fanambanin'ny ranomasina izay miakatra, mampiakatra ny haavon'ny rano mandra-pahatongany amin'ny haavony izay nandrakotra ny tany manontolo tamin'ny andro voalohany. Tamin'ny fandresen'ny ranomasimbe no nipoiran'ny tany maina tamin'ny ^{andro faha-3} ary tamin'ny alalan'ny fihetsika mivadika no nandrakofan'ny ranon'ny safo-drano ny tany maina. Ilay orana antsoina hoe “ *vavahadin-dranon'ny lanitra* ” dia nahasoa fotsiny mba hampisehoana fa avy any an-danitra ny famaizana, dia avy amin'ilay Andriamanitra any an-danitra. Taty aoriana ity sary “ *hidin'ny lanitra* ” ity dia handray ny anjara asa mifanohitra amin'ny fitahiana izay avy amin'ilay Andriamanitra selestialy iray ihany.

Amin'ny maha-mpamorona azy, Andriamanitra dia afaka namorona ny safo-drano tao anatin'ny indray mipi-maso, araka ny sitrapony. Naleony anefa ny nanao tsikelikely ny zavaboariny efa noforoniny. Asehony amin'ny olombelona araka izany fa eo an-tanany ny zavaboary, fitaovam-piadiana mahery vaika, fitaovana mahery vaika ampiasainy mba hanolotra ny tsodranony na ny ozonany arakaraka ny fandehany na amin'ny tsara na amin'ny ratsy.

Gen.8:3: “ *Ny rano dia nihena tambonin’ny tany ka nihena, ary nihena ny rano rehefa afaka dimam-polo amby zato andro .*”

Taorian'ny 40 andro sy 40 alina nisian'ny orana tsy ankijanona narahina fitoniana 150 andro teo amin'ny haavon'ny rano avo indrindra dia manomboka ny fitotonganana. Midina tsikelikely ny haavon'ny hantsana an-dranomasina nefa tsy midina lalina toy ny talohan'ny tondra-drano.

Gen.8:4: “ *Tamin’ny andro fahafito ambin’ny folo tamin’ny volana fahafito, dia nijanona teo amin’ny tendrombohitra Ararata ny sambo-fiara .*”

Rehefa tapitra ny dimy volana, ka hatramin’ny andro “ *fahafito ambin’ny folo tamin’ny volana fahafito* ”, dia nitsahatra nitsinkafona ny sambo fiara; eo amin’ny tendrombohitra avo indrindra any Ararata no misy azy. Io isa “fito ambin’ny folo” io dia manamafy ny fiafaran’ny fitsaran’Andriamanitra. Hita avy amin’io fanazavana io fa, nandritra ny safo-drano, ny sambofiara dia tsy niala lavitra ny faritra nanorenan’i Noa sy ny zanany. Ary tian’Andriamanitra ho hita hatramin’ny faran’izao tontolo izao io porofon’ny safodrano io, teo amin’io tampon’ny Tendrombohitra Ararata io ihany izay noraran’ny manampahefana Rosiana sy Tiorka ny fidirana amin’izany. Saingy tamin'ny fotoana nofidiny dia nankasitahan'Andriamanitra ny fakana sary avy amin'ny rivotra izay nanamafy ny fisian'ny sombin-tsambo iray voafandrika tao anaty ranomandry sy ranomandry. Amin'izao fotoana izao, ny fanaraha-maso amin'ny zanabolana dia afaka manamafy fatratra io fisiana io. Tsy ny manam-pahefana eto an-tany anefa no mikatsaka ny hanome voninahitra an'ilay Andriamanitra Mpamorona; mitondra tena ho fahavalony izy ireo, ary amin’ny rariny rehetra, Andriamanitra dia mamaly azy ireo, amin’ny famelezana azy ireo amin’ny areti-mifindra sy ny fanafihan’ny mpampihorohoro.

Gen.8:5: “ *Nihena ny rano hatramin’ny volana fahafolo. Ary tamin'ny volana fahafolo, tamin'ny andro voalohany tamin'ny volana, dia niseho ny tampon'ny tendrombohitra. "*

Ny fampihenana ny rano dia voafetra satria aorian'ny tondra-drano dia ho ambony noho ny an'ny tany taloha ny haavon'ny rano. Ny lohasaha tranainy dia hitoetra ao anaty rano ary hitovy amin'ny ranomasina amin'izao fotoana izao toy ny Ranomasina Mediterane, ny Caspienne, ny Ranomasina Mena, ny Ranomasina Mainty, sns.

Gen.8:6: “ *Nony tapitra ny efapolo andro, dia novohan’i Noa ny varavarankely izay nataony ho an’ny sambofiara .*”

Taorian'ny 150 andro nisian'ny fitoniana sy 40 andro niandrasana, dia sambany i Noa no nanokatra ny varavarankely kely. Ny habeny kely, iray hakiho na 55 sm, dia nohamarinina satria ny hany nampiasainy dia ny fanafahana ny vorona izay afaka nandositra tamin'ny fiaran'aina.

Gen.8:7: “ *Namoaka ny goaika izy, dia nivoaka izy ka niverina mandra-paharitry ny rano tambonin’ny tany .*”

Ny fahitana ny tany maina dia avoaka araka ny filaharan’ny “ *maizina sy hazavana* ” na “ *alina sy andro* ” tamin’ny fiandohan’ny famoronana. Ary koa, ny mpamadika voalohany nalefa dia ny “ *goaika* ” **maloto** , misy volom-borona “ **mainty** ” toy ny “ *alina* ”. Miasa malalaka amin’i Noa, ilay

nofidin'Andriamanitra, izy. Izany dia maneho ny fivavahana maizina izay hihetsika tsy misy fifandraisana amin'Andriamanitra.

Amin'ny fomba marim-pototra kokoa izany dia maneho ny Isiraely aranofo amin'ny fanekena taloha izay nanirahan'Andriamanitra ny mpaminaniny imbetsaka, toy ny fandehanan'ny goaika, mba hanandrana hanavotra ny olony amin'ny fanaon'ny fahotana. Tahaka ny “ goaika ”, io Isiraely nolavin'Andriamanitra io tamin'ny farany dia nanohy ny tantarany **nisaraka** taminy.

Gen. 8:8: “ *Dia namoaka ny voromailala koa izy, hizaha na efa nihena ny rano tambonin'ny tany .*”

Amin'ny filaharana mitovy amin'izany ihany, ny “ voromahailala ” **madio**, misy volom-borona “ **fotsy** ” toy ny lanezy, dia alefa hojerena. Izy io dia napetraka eo ambanin'ny famantarana “ *andro sy hazavana* ”. Araka izany, dia maminany ny fanekena vaovao miorina amin'ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy izy.

Gen. 8:9: “ *Fa ilay voromailala tsy nahita izay hametrahan'ny faladiany, dia niverina taminy tao anatin'ny sambo-fiara izy, satria nisy rano tambonin'ny tany rehetra. Natsotrany ny tanany ka noraisiny izany, dia nentiny tao anatin'ny sambo-fiara niaraka taminy .*”

Tsy sahala amin'ilay “ goaika ” mainty tsy miankina, fa ny “ voromahailala ” fotsy dia mifandray akaiky amin'i Noa izay nanolotra “ *ny tanany handray azy sy hampiditra azy ao anatin'ny sambofiara* ” miaraka aminy. Sarin'ny fatorana mampifandray ny olom-boafidy amin'Andriamanitra ny lanitra izany. Hipetraka eo amin'i Jesosy Kristy ilay “ voromahailala ” *indray andro any rehefa hiseho eo anatrehan'i Jaona Mpanao Batisa Izy mba hataony batisa.*

Manoro hevitra anao aho hampitaha ireo teny ara-baiboly roa ireo; ny an'ity andininy ity: “ *Fa ny voromailala tsy nahita izay hipetrahan'ny faladiany* ” miaraka amin'ity andininy ao amin'ny Mat.8:20 ity: “ *Jesosy namaly azy hoe: Ny amboahaolo manan-davaka, ary ny voro-manidina manana akany; fa ny Zanak'olona tsy mba manana izay hipetrahan'ny lohany* ”; ary ireto andininy ao amin'ny Jaona 1:5 sy 11 ireto, izay miresaka momba an'i Kristy, tonga nofo ny “ *fahazavan'ny fiainana* ” avy amin'Andriamanitra, dia milaza hoe: “ *Ny mazava dia mamirapiratra ao amin'ny maizina, ary ny haizina tsy nandray azy ... / ... any amin'ny fireneny, fa ny olony tsy nandray azy* ”. Tahaka ny niverenan'ilay “ voromahailala ” tamin'i Noa tamin'ny famelany ny tenany horaisiny ny “ *tanany* ”, rehefa nitsangana tamin'ny maty, dia niakatra ho any an-danitra i Jesoa Kristy Mpanavotra ho amin'ny maha-Andriamanitra Azy amin'ny maha-Ray any an-danitra azy, rehefa nandao ny hafatra teto an-tany. momba ny fanavotana ny olom-boafidiny, ny vaovao mahafaly ataony hoe “ *Filazantsara Mandrakizay* ” ao amin'ny Apok. 14:6. Ary ao amin'ny Apok. 1:20: “ *Eny an-tanany* ” no hotazoniny ao amin'ny “ *vanim-potoana fito* ” izay naminanian'ireo “ *Fiangonana fito* ” izay anomezany azy ireo anjara amin'ny fanamasinana an'Andriamanitra ny “ *fahazavany* ” asehon'ny “ *fanaovan-jiro fito* ”.

Gen. 8:10: “ *Ary niandry hafitoana indray izy, dia namoaka ilay voromailala niala tamin'ny sambo-fiara indray .*”

Io fampahatsiahivana indroa momba ny “ *fito andro* ” io dia mampianatra antsika fa ho an'i Noa, toy ny amintsika amin'izao andro izao, dia

naorin'Andriamanitra sy nodidian'Andriamanitra ny fiainana tamin'ny firaisan'ny herinandron'ny “ *fito andro* ”, ary koa ny firaisana ara-panoharana amin'ireo taona “ *fito arivo* ”. ny tetik'asa famonjena lehibe nataony. Io fanamafisam-peo momba ny fanononana io isa “ *fito* ” io dia mamela antsika hahatakatra ny maha zava-dehibe omen'Andriamanitra azy io; izay hanamarina azy ho tafihin'ny devoly indrindra mandra-piverin'i Kristy amin'ny voninahitr'i Kristy izay hampitsahatra ny fanapahany eto an-tany.

Gen. 8:11: “ *Niverina tany aminy ny voromailala nony hariva ny andro; ary, indro, nisy ravin'oliva triatra teo am-bavany. Fantatr'i Noa àry fa efa nihena ny rano teto an-tany .*

Taorian'ny fotoana naharitra nisian'ny “ *maizina* ” nambaran'ny teny hoe “ *hariva* ”, ny fanantenana ny famonjena sy ny fifaliana amin'ny fanafahana amin'ny ota dia ho tonga eo ambanin'ny endrik'ilay “*hazo oliva* ”, izay misesy ny taloha avy eo ny fifanarahana vaovao. Tahaka ny nahafantaran'i Noa tamin'ny alalan'ny “ *ravin'oliva* ” iray fa ho vonona handray azy ny tany antenaina sy antenaina, ireo “ *zanak'Andriamanitra* ” dia hianatra sy hahatakatra fa nosokafana ho azy ireo ny fanjakan'ny lanitra tamin'ny alalan'ny **iraky ny lanitra. any an-danitra** Jesosy Kristy.

Io “ *ravin'oliva* ” io dia nanaporofò tamin'i Noa fa azo atao indray ny mitsimoka sy ny fitomboan'ny hazo.

Gen.8:12: “ *Ary niandry hafitoana koa izy; dia namoaka ny voromailala izy. Nefa tsy niverina taminy intsony izy .*

Nanapa-kevitra io famantarana io, satria nanaporofò fa “ *ny voromailala* ” dia nisafidy ny hijanona eo amin'ny natiora izay nanolotra azy hanina indray.

Tahaka ny nanjavonan'ilay “ *voromahailala* ” rehefa avy nampita ny hafatry ny fanantenana, rehefa avy nanolotra ny ainy teto an-tany mba hanavotra ny olom-boafidiny, dia handao ny tany sy ny mpianany i Jesosy Kristy, ilay “ *Andrian'ny fiadanana* ”, ka hamela azy ireo ho afaka sy hahaleo tena. hitarika ny fiainan'izy ireo mandra-pihaviny amim-boninahitra farany.

Gen.8:13: “ *Ary tamin'ny taona fahiraika amby enin-jato, tamin'ny volana voalohany, tamin'ny andro voalohany tamin'ny volana, dia ritra tambonin'ny tany ny rano. Nesorin'i Noa ny sarona teo amin'ny sambo-fiara, dia nijery, ka, indro, ritra ny tany .*

Ny fanamainana ny tany dia mbola ampahany ihany nefa mampanantena, ka nanomboka nanokatra ny tafon'ny sambofiara i Noa mba hijery ny ivelan'ny sambofiara ary fantany fa tafahitsoka teo an-tampon'ny Tendrombohitra Ararata izy, dia niitatra lavitra be ny fahitany. miparitaka manerana ny faravodilanitra. Nandritra ny tondra-drano, ny sambofiara dia maka sarin'ny atody foy. Rehefa foy izy, dia ny akoho mihitsy no vaky ny akorany izay nametrahany azy. Toy izany koa no nataon'i Noa; “ *Esoriny ny sarona eo amin'ny sambofiara* ” izay tsy hahasoa azy intsony amin'ny orana mivatratra. Mariho fa Andriamanitra tsy tonga hanokatra ny varavaran'ny fiara izay nohidiany; midika izany fa tsy mametra-panontaniana na manova ny fenitry ny fitsarany amin'ireo mpikomy eto an-tany izay hikatonana mandrakariva ny varavaran'ny famonjena sy ny lanitra izy.

Gen.8:14: “ *Tamin'ny andro fahafito amby roapolo tamin'ny volana faharoa, dia maina ny tany .*”

Lasa azo onenana indray ny tany taorian'ny nigadrany tanteraka tao amin'ny sambofiara nandritra ny 377 andro nanomboka tamin'ny andro niakaran'ny sambo sy ny fanakatonan'Andriamanitra ny varavarana.

Gen.8:15: “ *Ary Andriamanitra niteny tamin'i Noa ka nanao hoe:* ”

Gen.8:16: “ *Mivoaha avy ao amin'ny sambo-fiara ianao sy ny vadinao sy ny zanakao-lahy ary ny vinanton'ny zanakao-lahy miaraka aminao .* ”

Andriamanitra indray no nanome famantarana ny hivoahan'ny “fiara ”, izay nanidy ny “ varavarana ” tokana ho an'izay tao anatiny talohan'ny safodrano.

Gen.8:17: “ *Ento mivoaka miaraka aminareo ny zava-manan'aina rehetra, dia ny nofo rehetra izay eo aminareo, na ny vorona sy ny biby fiompy ary ny zava-mandady rehetra izay mandady na mikisaka amin'ny tany ;*

Mitovitovy amin'ny andro fahadimy amin'ny herinandron'ny famoronana ilay seho, saingy tsy resaka famoronana vaovao izany, satria taorian'ny safodrano, ny famerenana indray ny tany dia dingana iray amin'ilay tetikasa nambara mialoha nandritra ny 6000 taona voalohany teo amin'ny tantaran'ny tany. . Tian'Andriamanitra ho mahatsiravina sy mampiady hevitra io dingana io. Nomeny porofo mahafaty ny olombelona ny vokatry ny didim-pitsaran'Andriamanitra. Porofo iray izay hotsaroana ao amin'ny 2 Petera 3:5 ka hatramin'ny 8: “ *Te tsy hiraharaha izy ireo, raha ny marina, fa nisy ny lanitra taloha noho ny tenin'Andriamanitra, dia tahaka ny tany nalaina avy tamin'ny rano ka noforonina tamin'ny rano; izany zavatra izany no nandravana izao tontolo izao tamin'izany andro izany, ka difotry ny rano, fa ny lanitra sy ny tany ankehitriny kosa dia tehirizina ho amin'ny afo ho amin'ny andro fitsarana sy fandranganana ny ratsy fanahy. Fa misy zavatra iray ihany, ry malala, izay tsy tokony hohadinoinao, fa ny indray andro amin'ny Tompo dia toy ny arivo taona, ary ny arivo taona toy ny indray andro.* ” Ho tanteraka amin'ny faran'ny arivo taona fahafito amin'ny fotoanan'ny fitsarana farany ilay safodrano nambara mialoha, amin'ny fisokafan'ireo loharano mirehitra misy magma ambanin'ny tany izay handrakotra ny tany manontolo. Io “ *farihy afo* ” voalaza ao amin'ny Apok. 20:14-15 io, dia handevona ny etỳ ambonin'ny tany miaraka amin'ny mponina ao aminy mpikomy tsy mahatoky, ary koa ny asa izay tiany homena tombontsoa amin'ny fanaovana tsinontsinona ny fitiavana asehon'Andriamanitra. Ary io arivo taona fahafito io dia naminany tamin'ny andro fahafito amin'ny herinandro, izany araka ny famaritana hoe “ *ny andro iray dia toy ny arivo taona ary ny arivo taona dia toy ny indray andro* ”.

Gen.8:18: “ *Dia nivoaka Noa mbamin'ny zanany sy ny vadiny ary ny vinantovaviny .* ”

Rehefa nafahana ireo biby, dia nivoaka avy tao amin'ny sambofiara ireo solontenan'ny olombelona vaovao. Hitan'izy ireo ny hazavan'ny masoandro sy ny habakabaka midadasika sady saika tsy misy fetra omen'ny zavaboary azy, rehefa avy nigadra 377 andro sy alina tao amin'ny toerana tery sy maizina.

Gen.8:19: “ *Ny biby rehetra, ny biby mandady na mikisaka, ny vorona rehetra, ny biby rehetra izay mihetsiketsika ambonin'ny tany, samy araka ny karazany avy, dia nivoaka avy tao amin'ny sambo-fiara .* ”

Ny fivoahan'ny sambofiara dia maminany ny fidiran'ny olom-boafidy ao amin'ny fanjakan'ny lanitra fa izay notsarain'Andriamanitra ho madio ihany no hiditra. Tamin'ny andron'i Noa, dia tsy mbola izany no izy, satria ny madio sy ny tsy madio dia hiara-monina, eo amin'ny tany iray ihany, hiady hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao.

Gen.8:20: “ *Nanorina alitara ho an'i Jehovah i Noa; dia naka tamin'ny biby madio rehetra sy tamin'ny vorona madio rehetra izy ka nanatitra fanatitra dorana teo ambonin'ny alitara* ”.

Ny fanatitra dorana dia fihetsika nanehoan'i Noa voafidy an'Andriamanitra ny fankasitrahany. Ny fahafatesan'ny niharam-boina tsy manan-tsiny, amin'ity biby ity, dia mampahatsiahy an'ilay Andriamanitra Mpamorona ny fomba hahatongavany, ao amin'i Jesosy Kristy, hanavotra ny fanahin'ireo olom-boafidiny. Ny biby madio dia mendrika ny haka sary ny soron'i Kristy izay haneho ny fahadiovana tanteraka ao amin'ny fanahiny sy ny vatany ary ny fanahiny manontolo.

Gen.8:21: “ *Nandre fofona mahafinaritra Jehovah, ka hoy Jehovah anakampo: Tsy hanozona ny tany intsony noho ny amin' ny olona Aho, fa ratsy hatramin' ny voalohany ny fisainan' ny fon' ny olona. ary tsy hamely ny zavamananaina rehetra intsony Aho tahaka ny nataoko* .

Ny fanatitra dorana natolotr'i Noa dia tena fanehoana finoana sy finoana mankatò. Satria, raha manolotra sorona ho an'Andriamanitra izy, dia ho valin'ny fombafomba sorona no nandidiany azy, ela be talohan'ny nampianarany izany tamin'ny Hebreo nivoaka avy tany Ejipta. Ny teny hoe “ *fofona mahafinaritra* ” dia tsy mahakasika ny fofona avy amin'Andriamanitra, fa ny Fanahiny avy amin'Andriamanitra izay mankasitraka ny fankatoavan'ireo olom-boafidiny mahatoky sy ny fahitana ara-paminaniana omen'io fombafomba io ho an'ny sorona feno fangorahana ho avy, ao amin'i Jesosy Kristy.

Mandra-pahatongan'ny fitsarana farany dia tsy hisy tondra-drano manimba intsony. Ny zava-niainana dia vao avy nampiseho fa ny olombelona dia “ *ratsy* ” ara-nofa ara-boajanahary, araka ny nolazain'i Jesosy momba ny apostoliny ao amin'ny Mat.7:11: “ *Koa raha ratsy fanahy ianareo ka mahalala manome zava-tsoa ho an'ny zanakareo. , mainka fa ny Rainareo Izay any an-danitra no hanome zava-tsoa ho an'izay mangataka aminy* . Noho izany, Andriamanitra dia tsy maintsy mampifolaka an'io “ *biby* ” “ *ratsy fanahy* ” io, izay hevitra nozarain'i Paoly ao amin'ny 1 Kor. 2:14, ary amin'ny fanehoana ao amin'i Jesosy Kristy ny herin'ny fitiavany azy ireo, ny sasany amin'ireo *antsoina hoe “ratsy fanahy* ” dia ho lasa “ *ratsy fanahy* ”. ny olom -*boafidy*, mahatoky sy mankatò.

Gen.8:22: “ *Raha mbola maharitra koa ny tany, dia tsy hitsahatra ny famafazana sy ny taom-pijinjana, ny hatsiaka sy ny hafanana, ny fahavaratra sy ny ririnina, ny andro sy ny alina* .”

Ity toko fahavalo ity dia mifarana amin'ny fampahatsiahivana ny fifandimbiasan'ny fifanoherana tanteraka izay mifehy ny toe-piainana eto an-tany hatramin'ny andro voalohany namoronana izay, tamin'ny alalan'ny lalàm-panorenany hoe “*alina sy andro*”, dia nanambara ny ady eto an-tany eo amin'ny “*maizina*” sy ny “ *andro* ” *Andriamanitra . ny hazavana* ” izay handresy amin'ny farany amin'ny alalan'i Jesosy Kristy. Ao amin'io andininy io no tanisainy ireo

fifandimbiasana tafahoatra izay vokatry ny fahotana izay vokatry ny safidy malalaka nomena ireo zavaboary selestialy sy terestrialy ireo izay afaka mitia sy manompo Azy na mandà Azy hatramin'ny fankahalana Azy. Fa ny vokatr'izany fahafahana izany dia fiainana ho an'ny mpiandany amin'ny tsara sy ny fahafatesana ary ny fandranganana ny ratsy fanahy, araka ny nasehon'ny safodrano.

Mitondra hafatra ara-panahy avokoa ireo lohahevitra voatonona:

“ *Ny famafazana sy ny fijinjana* ”: manoro hevitra ny fiandohan'ny Filazantsara sy ny fiafaran'izao tontolo izao; sary nalain'i Jesosy Kristy tao amin'ny fanoharana nataony, indrindra fa ao amin'ny Mat.13:37 ka hatramin'ny 39: “ *Ary hoy Izy: Izay mamafy voa tsara dia ny Zanak'olona; ny saha dia izao tontolo izao; ny voa tsara dia ny zanaky ny fanjakana; ny tsimparifary no zanaky ny ratsy; ny fahavalo izay namafy izany dia ny devoly; ny taom-pijinjana no fiafaran' izao tontolo izao ; ny mpijinja dia ny anjely* ”.

“ *Mangatsiaka sy mafana* ”: “ **hafanana** ” dia voatonona ao amin'ny Apok. 7:16: “ *Tsy ho noana na hangetaheta intsony izy, ary tsy hamely azy ny masoandro na izay hafanana .* ”. Saingy ny mifanohitra amin'izany aza, ny “ *mangatsiaka* ” dia vokatry ny ozon'ny fahotana ihany koa.

“ *fahavaratra sy ririnina* ”: ireo no vanim-potoana roa tafahoatra, samy tsy mahafinaritra toy ny hafa amin'ny tafahoatra.

“ *Ny andro sy ny alina* ”: Andriamanitra dia milaza izany araka ny filaharany omen'ny olona azy, satria ao amin'i Kristy no ihavian'ny andro, dia ny fiantsoana hiditra amin'ny fahasoavany, fa rehefa afaka izany, dia tonga ny “ *ny alina izay tsy ahafahan'ny olona miasa* ” araka ny Jaona 9:4, izany hoe hanova ny anjaran'ny tena satria voafaritra mazava ho amin'ny fiainana na ho amin'ny fahafatesana hatramin'ny fiafaran'ny fotoan'ny fahasoavana.

Genesisy 9

Fisarahana amin'ny fomba fiainana

Gen.9:1: “ *Ary Andriamanitra nitso-drano an'i Noa sy ny zanany hoe: Maroa fara sy mihabetsaha ary mamenoa ny tany.* »

Io no anjara voalohany omen'Andriamanitra an'ireo zavamananaina voafantina sy voavonjy tamin'ny alalan'ny sambofiara naorin'olombelona: i Noa sy ny zanany telo lahy.

Gen.9:2: “ *Ho tahotra sy ho fampitahorana ho an'ny bibi-dia rehetra sy ny voro-manidina rehetra sy ny biby rehetra izay mihetsiketsika ambonin'ny tany ary ny hazandrano rehetra ao amin'ny ranomasina ianareo; eo an-tananao .* ”

Ny ain'ny biby dia manana ny fahavelomany amin'ny olombelona, ka izany no mahatonga ny olombelona hanjaka amin'ny biby, mihoatra noho ny talohan'ny safodrano aza. Raha tsy hoe noho ny tahotra na ny fahasorana dia very ny fifehezany ny biby iray, amin'ny ankapobeny, ny biby rehetra dia matahotra ny olona ary manandrana mandositra azy rehefa mifanena aminy.

Gen.9:3: “ *Ny zavatra rehetra mihetsiketsika sy manana aina dia ho fihinana ho anareo ; izany rehetra izany dia homeko anareo tahaka ny ahitra .*”

Ity fiovan'ny sakafo ity dia misy antony maromaro. Raha tsy manome lanja be loatra ny baiko natolotra, voalohany, dia mitanisa ny tsy fisian'ny sakafo avy amin'ny zavamaniry lany nandritra ny safo-drano aho ary ny tany rakotra ranon-tsira izay lasa tsy misy afa-tsy ampahany dia hiverina tsikelikely ny fahavokarana feno sy feno ary ny vokatry azony. Fanampin'izany, ny fametrahana ny fombafomba fanaovana sorona hebreo dia mitaky, amin'ny fotoany, ny fihinanana ny nofon'ilay olona natao sorona tamin'ny fahitana ara-paminaniana momba ny Fanasana Masina izay hihinanana ny mofo ho mariky ny tenan'i Jesosy Kristy, ary ny ranom-boaloboka nosotroina ho mariky ny rany. Ny antony fahatelo, tsy azo ekena, nefa tsy latsa-danja amin'izany, dia satria tian'Andriamanitra hanafohezany ny androm-piainan'ny olombelona; ary ny fihinanana ny nofo izay manimba ny tenany sy mampiditra ao amin'ny vatan'olombelona singa manimba ny aina no fototry ny fahombiazan'ny faniriana sy ny fanapahan-kevitra ny tena. Ny traikefa amin'ny fihinanana zava-maniry na vegan ihany no manome fanamafisana manokana. Mba hanamafisana izany hevitra izany dia mariho fa tsy mandrara ny olona tsy hihinana biby **maloto Andriamanitra** , na dia manimba ny fahasalamany aza izany.

Gen.9:4: “ *Kanefa aza mihinana hena misy ain'olona, na rany .*”

Izany fandrarana izany dia hitoetra ho manan-kery ao amin'ny fanekena taloha araka ny Lev.17:10-11: “ *Raha misy lehilahy amin'ny taranak'Isiraely, na amin'ny vahiny eo aminy, mihinana rà , dia hanandrina izay mihinana ny tavako Aho. ra, ary hofongorako tsy ho amin'ny olony izy .* ” ary ao amin'ny vaovao, araka ny Asan'ny Apostoly 15:19 ka hatramin'ny 21: “ *Koa amin'izany dia ataoko fa tsy mahatonga fahasahiranana ho an'ny jentilisa izay miova fo amin'Andriamanitra izahay, fa manoratra aminy hoe: Mifady ny fahalotoan'ny sampy. , ny fijangajangana, ny zavatra kendaina, ary ny ra . Fa hatramin'ny taranaka fara mandimby, dia nisy olona nitory azy teny amin'ny isan-tanàna Mosesy, satria vakina isan-tSabata ao amin'ny synagoga izany .*

Antsoin'Andriamanitra hoe “ *fanahy* ” ny zavaboary manontolo voaforon'ny vatana nofo sy fanahy miankina tanteraka amin'ny nofo. Ao amin'io nofo io, ny taovan'ny motera dia ny ati-doha omen'ny rà mihitsy izay diovina isaky ny fofon'aina amin'ny oksizenina tsokan'ny havokavoka. Ao amin'ny fanjakana velona, ny atidoha dia mamorona famantarana elektrika izay miteraka eritreritra sy fitadidiana ary mitantana ny fiasan'ny taova hafa rehetra mandrafitra ny vatana. Ny anjara asan'ny "ra" izay ankoatra izany, amin'ny alàlan'ny génome, tokana ho an'ny fanahy velona tsirairay, dia tsy tokony hohanina noho ny antony ara-pahasalamana, satria mitondra fako sy loto noforonina manerana ny vatana, ary noho ny antony ara-panahy. Notahirin'Andriamanitra tamin'ny fomba manokana, ho an'ny fampianarany ara-pivavahana, ny fitsipiky ny fisotroana ny ran'i Kristy, fa amin'ny endriky ny ranon'ny voaloboka ihany. Raha ao anatin'ny ra ny aina, dia izay misotro ny ran'i Kristy dia aorina indray ao amin'ny toetrany masina sy tonga lafatra, araka ny tena foto-kevitra izay milaza fa ny vatana dia avy amin'izay mamelona azy.

Gen.9:5: “ *Ary izao koa, dia hadiniko ny ran’ny fanahinareo, eny, hadiniko amin’ny biby rehetra izany; ary hotadiaviko amin’ny olona ny ain’ny olona, dia amin’ny olona rahalahiny .*”

Ny aina no zava-dehibe indrindra amin’ily Andriamanitra Mpamorona izay namorona azy. Tsy maintsy mihaino azy isika mba hahatsapa ny fahatezerana mihatra aminy, ilay tena tompon’ny aina nafoy. Araka izany, izy irery no afaka manara-dalàna ny didy hamonoana aina. Ao amin’ny andininy teo aloha, Andriamanitra dia nanome alalana ny olona haka ain’ny biby mba ho sakafony, fa eto kosa dia resaka heloka bevava, famonoana olona izay mamarana tanteraka ny fiainan’ny olona iray. Io fiainana nesorina io dia tsy hanana fahafahana hanatona akaiky kokoa an’Andriamanitra intsony, na hahita fiovana eo amin’ny fitondran-tena raha mbola tsy nifanaraka tamin’ny fenitry ny famonjeny izany. Eto Andriamanitra dia mametraka ny fototry ny lalàn’ny famaliana, “maso solon’ny maso, nify solon’ny nify, ary aina solon’ny aina”. Ny biby dia handoa vola ho an’ny famonoana olona iray, ary ny fomban’i Kaina kosa dia hovoanina raha mamono ny rany “ **rahalahiny** ” **mitovy amin’ny an’i Abela izy.**

Gen.9:6: “ *Raha misy mandatsaka ny ran’olona, dia mba halatsak’olona koa ny rany; fa Andriamanitra nanao ny olona tahaka ny endriny .*

Andriamanitra dia tsy mikatsaka ny hampitombo ny isan’ny maty satria, mifanohitra amin’izany, amin’ny alalan’ny fanomezan-dàlana hamono ny mpamono olona iray, dia miantehitra amin’ny fiantraikany manakana izy ary noho ny loza aterak’izany, ny ankamaroan’ny olombelona dia mianatra mifehy ny fitondran-tenany, masiaka, mba tsy ho tonga mpamono olona, dia mendrika ny ho faty.

Izay velomin’ny finoana tena izy sy marina ihany no mahafantatra ny dikan’ny hoe “ *Nahary ny olona tahaka ny endriny* ” Andriamanitra. Indrindra fa rehefa lasa mahatsiravina sy maharikoriko ny olombelona tahaka ny zava-misy ankehitriny any amin’ny tontolo tandrefana sy na aiza na aiza eto ambonin’ny tany voataonan’ny fahalalana siantifika.

Gen.9:7: “ *Ary ianareo, maroa fara sy mihabetsaha ary mihabetsaha eny ambonin’ny tany, ary mihabetsaha eo aminy .*”

Tena irin’Andriamanitra izany fampitomboana izany, ary noho ny antony marim-pototra dia kely dia kely ny isan’ny olom-boafidy, na dia mifandray amin’ireo voantso izay lavo teny an-dalana aza, ka arakaraka ny hamaroan’ny zavaboariny no hahafahany betsaka kokoa eo anivon’izy ireo. hitady sy hifidy ny olom-boafidiny; satria araka ny marina voamarika ao amin’ny Dan.7:9, dia iray tapitrisa no nofidina ho an’ny folo arivo tapitrisa antsoina, na 1 noho ny 10 000.

Gen.9:8: “*Ary Andriamanitra niteny tamin’i Noa sy ny zanany koa ka nanao hoe: ”*

Andriamanitra dia miresaka amin’izy efa-dahy satria ny fanomezana fahefana ny lehilahy solontenan’ny karazan’olombelona dia ho tompon’andraikitra amin’izay navelany hataon’ny vehivavy sy ny zaza izay apetraka eo ambany fahefany. Ny fanjakazakana dia mariky ny fahatokiana natolotr’Andriamanitra ny olombelona kanefa mahatonga azy ireo ho tompon’andraikitra tanteraka eo anatrehan’ny tavany sy ny fitsarany izany.

Gen.9:9: “ *Indro, Izaho efa manorina ny fanekeko aminareo sy amin’ny taranakareo mandimby anareo; »*

Zava-dehibe ho antsika ankehitriny ny mahatsapa fa isika no “ *taranaka* ” izay nanorenan’Andriamanitra ny “*fanekeny* ” . Tsy manova na inona na inona momba ny niandohan’ny olombelona ny fiainana maoderina sy ny zavatra noforoniny. Isika no mpandova ny fiandohana vaovao izay nomen’Andriamanitra ny olombelona taorian’ny safo-drano mahatsiravina. Ny fifanekena natao tamin’i Noa sy ny zanany telo lahy dia voafaritry tsara. Manolotra an’Andriamanitra tsy handringana ny olombelona rehetra amin’ny ranon’ny safo-drano intsony izany. Aorian’izany dia ho avy ny fifanekena izay hataon’Andriamanitra amin’i Abrahama, izay ho tanteraka amin’ny lafiny roa mifanesy mifantoka, ara-bakiteny ara-potoana sy ara-panahy, amin’ny fanompoana fanavotana nataon’i Jesosy Kristy. Io firaisankina io dia ho an’ny tsirairay amin’ny fototra tahaka ny satan’ny famonjena izay resahina. Mandritra ny taonjato faha-16 izay hialoha ny fiaviany voalohany, dia hanambara ny drafitry ny famonjeny Andriamanitra amin’ny alalan’ny fombafomba ara-pivavahana nodidiana ho an’ny vahoaka hebreo. Avy eo, aorian’ny fahatanterahan’io drafitra io ao amin’i Jesoa Kristy naseho tamin’ny fahazavany rehetra, dia ho eo amin’ny 16 taona eo ho eo ny tsy fivadihana no handimby ny fahatokiana ary mandritra ny 1260 taona, ny haizina maizina indrindra dia hanjaka eo ambany fiahian’ny papa Romana. Nanomboka tamin’ny taona 1170, rehefa afaka nampihatra indray ny finoana kristiana madio sy mahatoky i Peter Valdo tamin’ny fitandremana ny tena Sabata, dia nisy olom-boafidy tsy dia nazava loatra, taoriany, no voafidy tao amin’ny asan’ny Fanavaozana, izay nirotsaka fa tsy vita. Ary koa, nanomboka tamin’ny 1843 ihany no nahitan’Andriamanitra ireo olom-boafidy mahatoky, tamin’ny alalan’ny fitsapana indroa ny finoana. Mbola aloha loatra anefa ny hahazoan’izy ireo ny zava-miafina nambara tao amin’ny faminaniany. Ny famantarana ny fiombonana amin’Andriamanitra dia ny fitondrana sy ny fandraisana ny fahazavany mandrakariva, ka izany no mahatonga ny asa soratako amin’ny anarany, hanazava ny olom-boafidiny, ho toy ny “*vavolombelon’i Jesosy*”, ny endriny *farany* , ny famantarana fa tena misy sy voamarina ny fiarahany.

Gen.9:10: “ *amin’ny zava-manan’aina rehetra izay eo aminareo, na ny vorona sy ny biby fiompy ary ny bibi-dia rehetra, na izay rehetra nivoaka avy tao amin’ny sambo-fiara, na tamin’ny bibi-dia rehetra.* ”

Ny fifanekena nasehon’Andriamanitra koa dia mahakasika ny biby, ny zava-drehetra miaina sy mihamaro ambonin’ny tany.

Gen.9:11: “ *Izaho manao ny fanekeko aminareo: tsy hisy nofo haringana amin’ny safo-drano intsony, ary tsy hisy safo-drano handringana ny tany intsony* . ”

Ny lesona omen’ny safo-drano dia tsy maintsy mijanona ho miavaka. Hiditra amin’ny ady akaiky izao Andriamanitra satria ny handresy ny fon’ny olom-boafidiny no tanjony.

Gen.9:12: “ *Ary hoy Andriamanitra: Izao no famantarana ny fanekena izay hataoko ho amiko sy ho aminareo mbamin’ny zava-manan-aina rehetra izay eo aminareo hatramin’ny taranaka fara mandimby:* ”

Io famantarana omen'Andriamanitra io dia mahakasika ny zava-drehetra, madio sy tsy madio. Mbola tsy famantarana ny maha-izy azy izany, izay ho Sabata andro fahafito. Io famantarana io dia mampahatsiahy ny zavamananaina ny fanoloran-tena nataony tsy handringana azy ireo amin'ny ranon'ny safo-drano intsony; izay no fetrany.

Gen.9:13: “ *Napetrako eny amin'ny rahona ny avako, ka ho famantarana ny fanekena ho amiko sy ho amin'ny tany izany* ”

Ny siansa dia hanazava ny antony ara-batana amin'ny fisian'ny avana. Izany dia fahapotehan'ny tara-pahazavan'ny tara-masoandro izay milatsaka amin'ny rano manify na ny hamandoana be. Tsikaritry ny rehetra fa mipoitra ny avana rehefa avy ny orana ary miposaka ny masoandro. Ny zava-misy dia mitoetra fa ny orana dia mampahatsiahy ny safo-drano ary ny tara-masoandro dia sarin'ny fahazavan'Andriamanitra mendrika sy mahasoa ary mampitony.

Gen.9:14: “ *Raha manangona rahona ho ambonin'ny tany Aho, dia hiseho eny amin'ny rahona ny avana; »*

Noho izany, ny rahona dia noforonin'Andriamanitra mba hamorona orana raha tsy aorian'ny safo-drano ary miaraka amin'ny foto-kevitra ny avana. Kanefa, amin'izao andro maharikoriko antsika izao, ny lehilahy sy vehivavy tsy tia an'Andriamanitra dia nanimba sy nandoto an'io foto-kevitra momba ny avana io tamin'ny alalan'ny fandraisany an'io mariky ny fiombonan'Andriamanitra io mba hahatonga azy io ho fanafomezana sy tandindon'ny fanangonana ireo mpijangajanga. Tsy maintsy mahita antony marim-pototra hamely an'io olombelona maharikoriko sy tsy manaja azy io sy ny karazan'olombelona Andriamanitra ao anatin'izany. Fa ho avy tsy ho ela ny famantarana farany ny fahatezerany, miredareda tahaka ny afo ary manimba toy ny fahafatesana.

Gen.9:15: “ *Ary hotsarovako ny fanekoko ho amiko sy ho aminareo mbamin'ny zava-manan-aina rehetra, dia ny nofo rehetra, ka tsy ho safo-drano intsony ny rano handringana ny nofo rehetra .*”

Rehefa mamaky ireo teny feno hatsaram-panahy avy amin'ny vavan'Andriamanitra ireo aho, dia mandrefy ny fifanoherana amin'ny fieritretana ny teny azony lazaina ankehitriny noho ny faharatsian'ny olombelona izay tonga amin'ny ambaratongan'ny antilovia.

Hitandrina ny teniny Andriamanitra, ka tsy hisy safo-drano intsony; izay nampahatsiahivin'ny apostoly Petera antsika ao amin'ny 2 Petera 3:7 . Saingy alohan'ity fitsarana farany ity, sy alohan'ny fiverenan'i Kristy, dia ho avy ny afo nokleary amin'ny Ady Lehibe Fahatelo na " trompetra faha-6 " ao amin'ny Apok. 9:13 ka hatramin'ny 21, amin'ny endrika "holatra" mahafaty maro sy mahafaty. , esory ny fialofan'ny tsy rariny izay efa lasa tanàn-dehibe, renivohitra na tsia, eto amin'ny planeta Tany.

Gen.9:16: “ *Ho eo amin'ny rahona ny avana; ary hojereko izany hahatsiarovako ny fanekena mandrakizay amin'Andriamanitra sy ny zavamanan'aina rehetra, dia ny nofo rehetra ambonin'ny tany .*

Lavitra antsika izany fotoana izany ary mety hamela ireo solontena vaovaon'ny zanak'olombelona hanana fanantenana lehibe ny hisoroka ny fahadisoana nataon'ireo antilovianina. Saingy amin'izao fotoana izao dia tsy azo

atao intsony ny fanantenana satria miseho eny rehetra eny eo amintsika ny vokatry ny antilovia.

Gen.9:17: “ *Ary hoy Andriamanitra tamin’i Noa: Iza no famantarana ny fanekena izay hataoko ho amiko sy ho amin’ny nofo rehetra ambonin’ny tany .*”

Andriamanitra dia manantitrantitra ny toetran’io fanekena io izay naorina tamin’ny “nofo rehetra”. Fiaraha-miasa iray izay hampanahy mandrakariva ny maha-olombelona amin’ny heviny iombonana.

Gen.9:18: “ *Ny zanakalahin’i Noa izay nivoaka avy tao amin’ny sambofiara dia Sema sy Hama ary Jafeta. Hama no rain’i Kanana .*”

Misy fanazavana omena antsika: “ *I Hama no rain’i Kanana* ”. Tsarovy fa i Noa sy ny zanany dia goavam-be, izay mbola mitovy habe amin’ny antilovia. Noho izany, dia mbola hihamaro hatrany ireo goavam-be, indrindra fa any amin’ny tany “Kanana”, izay hahitan’ny Hebreo miala an’i Ejipta amin’ny fahoriany, satria ny tahotra ateraky ny habeny dia hanameloka azy ireo hirenireny mandritra ny 40 taona any an-tany efitra. ary maty any.

Gen.9:19: “ *Ireo no zanak’i Noa telo lahy, ary ny taranany nanenika ny tany rehetra .*”

Mariho fa tany am-boalohany dia nanana lehilahy tokana ho an’ny fiaviany ny antilovianina: Adama. Ny fiainana vaovao taorian’ny diluvian dia naorina tamin’ny olona telo, Sem, Cham ary Jafeta. Koa **hisaraka sy hisara-bazana** ny firenen’ny taranany . Ny fahateraham-baovao tsirairay dia ampifandraisina amin’ny patriarka, Sema, Hama na Jafeta. Ny fanahin’ny fisaratsarahana dia hiantehitra amin’ireo fiaviana samihafa ireo mba hampifandona ny lehilahy mifamatotra amin’ny fomban-drazany.

Gen.9:20: “ *Nanomboka niasa ny tany i Noa ka namboly voaloboka .*”

Ity hetsika ity, amin’ny ankapobeny, ao anatin’ny ara-dalàna, dia hisy vokany lehibe. Satria rehefa nifarana ny fambolena azy, dia nijinja ny voaloboka sy ny ranom-boankazo nopotehina i Noa, ary nisotro toaka izy.

Gen.9:21: “ *Nisotro divay izy ka mamo, dia nisaron-tava teo afovoan’ny lainy. »*

Amin’ny tsy mahafehy ny zavatra ataony, i Noé dia mino ny tenany ho irery, miboridana ary manala tanteraka ny tenany.

Gen.9:22: “ *Nahita ny fitanjahan-drainy i Hama, rain’i Kanana, ka nanambara azy tany ivelany tamin’ny rahalahiny roa lahy. »*

Tamin’izany fotoana izany, ny sain’olombelona dia mbola tena saro-pady tamin’io fitanjahana hitan’i Adama mpanota io. Ary i Cham, faly ary azo antoka fa maneso kely, dia manana hevitra ratsy hitatitra ny traikefany hita maso amin’ireo rahalahiny roa.

Gen.9:23: “ *Dia noraisin’i Sema sy Jafeta ny kapôty ka nataony teo antsorony, dia nivily izy ka nanarona ny fitanjahan-drainy; raha nihodina ny tavany, dia tsy hitany ny fitanjahan-drainy .*”

Tamin’ny fitandremana rehetra nilaina, dia saron’izy mirahalaha ny vatana mangatsiakan’ny rainy.

Gen.9:24: “ *Rehefa nifoha tamin’ny divainy i Noa, dia nandre izay nataon’ny zanany faralahy taminy .*”

Tsy maintsy nampianatra azy àry izy mirahalahy. Ary io fanamelohana io dia hampiantanentana an'i Noa izay mahatsapa ny voninahiny amin'ny maha-Ray nohitsakitsahina azy. Tsy nisotro toaka an-tsitrapo izy ary niharan'ny fihetseham-po voajanahary avy amin'ny ranom-boaloboka izay mihodinkodina rehefa mandeha ny fotoana ary miova ho alikaola ny siramamy.

Gen.9:25: “ *Ary hoy izy: Ho voaozona anie Kanana! Aoka ho andevon'ny andevon'ny rahalahiny izy!* »

Raha ny marina, io zava-nitranga io dia natao ho fialofana fotsiny ho an'ily Andriamanitra Mpamorona mba haminany momba ny taranak'ireo zanakalahin'i Noa. Fa ny tenan'i Kanana dia tsy mba nifandray tamin'ny nataon'i Hama rainy; noho izany dia tsy nanan-tsiny tamin'ny fahadisoany izy. Dia nanozona azy i Noa, izay tsy nanao na inona na inona. Ny toe-javatra efa voaorina dia manomboka manambara amintsika ny fitsipiky ny fitsaran'Andriamanitra izay hita ao amin'ny faharoa amin'ny didiny folo vakiana ao amin'ny Eks. 20:5: “*Aza miankohoka eo anatrehany, na manompo azy; fa Izaho, Jehovah Andriamanitrao, dia Andriamanitra saro-piaro ka mamaly ny heloky ny ray amin'ny zanaka hatramin'ny zafiafy sy ny zafindohalika, dia izay mankahala Ahy .*” Ao anatin'izany tsy rariny miharihary izany no misy ny fahendren'Andriamanitra rehetra. Satria, eritrereto tsara fa voajanahary ny fifamatorana misy eo amin'ny zanaka sy ny rainy ary ny zanaka dia hiandany amin'ny rainy foana rehefa misy manafika azy; misy maningana tsy fahita firy. Raha mamely ny rainy Andriamanitra, dia hankahala azy ny zanaka ka hiaro ny rainy. Tamin'ny fanozonana an'i Kanana zanakalahy, i Noa dia nanafay an'i Hama, ilay rainy niahiahy ny amin'ny fahombiazan'ny taranany. Ary i Kanana kosa dia hizaka ny vokatra ny maha-zanak'i Hama azy. Noho izany, dia ho tezitra mafy amin'i Noa sy ireo zanany roa notahiny izy: Sema sy Jafeta. Efa fantatsika fa ny taranak'i Kanana dia horinganin'Andriamanitra mba hanolotra ny Isiraely, ny olony ho afaka amin'ny fanandevozan'ny Ejipsianina (zanak'i Hama iray hafa: Mizraïma), tanin'izy ireo.

Gen. 9:26: “ *Ary hoy indray izy: Isaorana anie Jehovah, Andriamanitr'i Sema, ary ho andevony anie Kanana.* »

Naminany momba ny zanany lahy i Noa momba ny planin'Andriamanitra ho an'ny tsirairay amin'izy ireo. Koa ny taranak'i Kanana dia ho andevon'ny taranak'i Sema. Hiitatra mankany atsimo i Cham ary hameno ny kaontinanta Afrikana ka hatrany amin'ny tanin'i Israely ankehitriny. Hiitatra any atsinanana sy atsimo atsinanana ny Sem, ka hameno ireo firenena Arabo silamo ankehitriny. Avy any Kaldea, Irak ankehitriny, i Abrahama dia hiseho Semita madio. Manamafy izany ny tantara, fa andevon'ny Arabo taranak'i Sema tokoa i Afrika Kanana.

Gen. 9:27: “ *Andriamanitra anie hampitombo ny fananan'i Jafeta, ka honina ao an-dain'i Sema izy, ary aoka Kanana ho andevony!* »

Hihitatra mianavaratra sy miantsinanana ary miankandrefana i Jafeta . Mandritra ny fotoana maharitra, ny avaratra no hanjaka amin'ny atsimo. Ireo firenena Kristiana any avaratra dia hiaina fampandrosoana ara-teknika sy aratsiansa izay ahafahan'izy ireo mitrandraka ny firenena Arabo any atsimo sy manandevo ny vahoakan'i Afrika, taranak'i Kanana.

Gen.9:28: “ *Ny andro niainan'i Noa taorian'ny safo-drano dia dimam-polo amby telon-jato taona .*”

Nandritra ny 350 taona, i Noa dia afaka nitory ny safo-drano tamin'ny mpiara-belona taminy, ary nampitandrina azy ireo ny amin'ny fahadisoan'ny olona taloha.

Gen.9:29: “ *Ny andro rehetra niainan'i Noa dia dimam-polo amby sivin-jato taona; dia maty izy .*”

Tamin'ny 1656, taona nisian'ny safodrano nanomboka tamin'i Adama, dia 600 taona i Noa, ka maty tamin'ny 2006 izy hatramin'ny nanotan'i Adama, izay 950 taona. Araka ny Gen.10:25, tamin'ny nahaterahan'i “ *Pelega* ”, tamin'ny 1757, dia “ *nozarin'Andriamanitra ny tany* ”, noho ny zavatra niainan'ny fikomian'i Nimroda Mpanjaka sy ny Tilikambon'i Babela. Ny fisaratsarahana, na **fisarahana**, dia vokatry ny fiteny samy hafa nomen'Andriamanitra ny vahoaka mba **hisarahan'izy ireo** ka tsy ho tafaray intsony eo anoloan'ny tavany sy ny sitrapony. Nahatsapa an'ilay zava-nitranga àry i Noa, ary 757 taona izy tamin'izay.

Rehefa maty i Noa, dia efa teraka i Abrama (tamin'ny 1948, 2052 taona talohan'ny nahafatesan'i Jesosy Kristy tamin'ny taona faha-30 amin'ny kalandrie sandoka mahazatra antsika), fa tany Ora, any Kaldea kosa izy, lavitra an'i Noa izay nonina tany avaratra. Tendrombohitra Ararata.

Teraka tamin'ny 1948, rehefa 70 taona i Téraka rainy, dia nandao an'i Harana i Abrama, mba hamaly ny didin'Andriamanitra, tamin'izy 75 taona tamin'ny 2023, izany hoe 17 taona taorian'ny nahafatesan'i Noa tamin'ny 2006. ka azo antoka sy tanteraka.

100 taona i Abrama, tamin'ny 2048, dia niteraka an'i Isaka. Maty tamin'ny taona 2123 izy tamin'ny 175 taona.

60 taona i Isaka, tamin'ny 2108, dia niteraka kambana kambana Esao sy Jakoba, araka ny Gen.25:26.

Genesisy 10

Ny fisarahan'ny vahoaka

Ity toko ity dia mampahafantatra antsika ny taranak'ireo zanakalahin'i Noa telo lahy. Tena hahasoa io fanambarana io, satria ao amin'ny faminiany, Andriamanitra dia manondro foana ny anaran'ireo faritany voakasika. Ny sasany amin'ireo anarana ireo dia mora fantatra amin'ny anarana ankehitriny satria nitazona ny fotony fototra, ohatra: “ *Madai* ” ho an'ny Mediana, “ *Tubala* ” ho an'i Tobolsk, “ *Meseka* ” ho an'i Moskoa.

Gen.10:1: “ *Izao no taranaky ny zanakalahin'i Noa, dia Sema sy Hama ary Jafeta. Niteraka zazalahy izy ireo taorian'ny safo-drano. »*

ny zanakalahin'i Jafeta

Gen.10:2: “ Ny zanakalahin’i Jafeta dia i Gomera sy Magoga sy Maday sy Javana sy Tobala sy Meseka ary Tirasa . »

“ Madai ” dia Media; “ Javan ”, Gresy; “ Tubala ”, Tobolsk, “ Mesech ”, Moskoa.

Gen.10:3: “ Ny zanakalahin’i Gomera dia Askenaza sy Rifata ary Togarma. »

Gen.10:4: “ Ary ny zanakalahin’i Javana dia Elisa sy Tarsisy sy Kitima ary Dodanima. »

“ Tarsisy ” dia midika hoe Tarsosy; “ Kitima ”, Sipra.

Gen.10:5: “ Ireo no nonenan’ireo firenena , araka ny taniny, **araka ny fiteniny** , araka ny fianakaviany, araka ny fireneny. »

Ny teny hoe “ nosin’ireo firenena ” dia manondro ireo firenena tandrefana any Eoropa ankehitriny sy ny fanitarana lehibe azy ireo toa an’i Amerika sy Aostralia.

Ny mazava tsara “ **araka ny fitenin’ny olona tsirairay** ” dia hahita ny fanazavany ao amin’ny zavatra niainan’ny Tilikambon’i Babela nambara ao amin’ny Gen.11.

ny zanakalahin’i Hama

Gen.10:6: “ Ary ny zanakalahin’i Hama dia Kosy sy Mizraima sy Pota ary Kanana. »

Kosy no nanondro an’i Etiopia; “ Mitzraim ”, Egipta; “ Puth ”, Libya; ary “ Kanana ”, Israely ankehitriny na Palestina fahiny.

Gen. 10:7: “ Ary ny zanakalahin’i Kosy dia Sheba sy Havila sy Sabta sy Raema ary Sabteka. Ary ny zanakalahin’i Raema dia Seba sy Dedana. »

Gen.10:8: “ Kosy koa niteraka an’i Nimroda; Izy no nanomboka nahery teto an-tany. »

Nimroda ” mpanjaka io no ho mpanorina ny “ Tilikambon’i Babela ”, izay mahatonga ny **fampisarahan’Andriamanitra** ny fiteny samy hafa fiteny izay **mampisaraka** sy mampisaraka ny olona ho vahoaka sy firenena araka ny Gen.11.

Gen.10:9: “ Mpihaza mahery teo anatrehan’i Jehovah izy; koa izany no ilazana hoe: Tahaka an’i Nimroda, mpihaza mahery eo anatrehan’i Jehovah. »

Gen.10:10: “ Izy no nanjaka voalohany tany Babela sy Eraka sy Akada ary Kalne tany amin’ny tany Sinara. »

“ Babela ” dia manondro an’i Babylona fahiny; “ Accad ”, ny Akkadia fahiny ary ny tanànan’i Bagdad ankehitriny; “ Mampirapiratra ”, Irak.

Gen.10:11: “ Avy tamin’izany tany izany no nihavian’i Asyra; izy no nanorina an’i Ninive sy Rebobota Hira sy Kala ,

“ Asora ” dia manondro an’i Asyria. “ Ninive ” dia lasa Mosul ankehitriny.

Gen.10:12: “ ary Resena teo anelanelan’i Ninive sy Kala; tanàna lehibe io. »

Ireo tanàna telo ireo dia tany Iraka ankehitriny any avaratra sy manaraka ny Reniranon’i “Tiger”.

Gen. 10:13: “ Mizraima niteraka ny Lodita sy ny Anamima sy ny Lehabima sy ny Naftohima, ”

Gen. 10:14: “ *ny Patrosima sy ny Kaslohita, izay nihavian' ny Filistina ary ny Kaftorima.* »

Ny " *Filistina* " dia manondro ny Palestiniana ankehitriny, izay mbola miady amin'ny Isiraely toy ny tamin'ny fifanarahana taloha. Zanakalahin'i Ejipta izy ireo, fahavalo ara-tantara hafa an'Isiraely hatramin'ny 1979 rehefa nanao fifanarahana tamin'ny Isiraely i Ejipta.

Gen.10:15: “ *Kanana niteraka an'i Sidona lahimatoany sy Heta;* »

Gen. 10:16: “ *sy ny Jebosita sy ny Amorita sy ny Girgasita,* ”

“ *Jebosa* ” no ilazana an'i Jerosalema; ny “ *Amoreana* ” no mponina voalohany tao amin'ilay faritany nomen'Andriamanitra ny Isiraely. Na dia nijanona tao amin'ny fenitra goavana aza izy ireo, dia novonoin'Andriamanitra izy ireo ary nofahan'Andriamanitra tamin'ny alalan'ny fanenitra misy poizina teo anoloan'ny olony mba hanafaka ilay toerana.

Gen. 10:17: “ *ny Hivita, ny Arkita, ny Sinita,* ”

“ *fahotana* ” dia manondro an'i Shina.

Gen. 10:18: “ *ny Arvadita sy ny Zemarita ary ny Hamatita. Dia niparitaka ny fianakavian'ny Kananita.* »

Gen. 10:19: “ *Ny sisin-tanin'ny Kananita dia hatrany Sidona, eo anilan'i Gerara, hatrany Gaza, ary eo anilan'i Sodoma sy Gomora sy Adma ary Zeboima ka hatrany Lesa.* »

Ireo anarana tranainy ireo dia mamaritra ny tanin'ny Isiraely eo amin'ny ilany andrefana avy any avaratra izay misy an'i Sidona eo atsimo izay mbola misy an'i Gaza ankehitriny, ary eo amin'ny ilany atsinanana avy any atsimo, araka ny nanorenan'i Sodoma sy Gomora teo amin'ilay toerana. any amin'ny “ranomasina maty”, any avaratra misy an'i Zeboima.

Gen.10:20: “ *Ireo no zanakalahin'i Hama, araka ny fokony sy ny fiteniny, ary ny taniny sy ny fireneny.* »

ny zanakalahin'i Sema

Gen. 10:21: “ *Ary Sema, rain'ny zanakalahin'i Hebera rehetra sy rahalahin'i Jafeta zokiny, no niteraka zazalahy.* »

Gen.10:22: “ *Ary ny zanakalahin'i Sema dia i Elama sy Asyra sy Arpaksada sy Loda ary Arama.* »

“ *Elama* ” dia manondro ny vahoaka persianina fahiny any Iran ankehitriny, ary koa ny Aryanina any avaratr'i Inde; “ *Assur* ”, Asyria fahiny tany Iraka ankehitriny; “ *Loda* ”, angamba Loda tany Isiraely; “ *Arama* ”, ny Aramianina any Syria.

Gen. 10:23: “ *Ary ny zanakalahin'i Arama dia Oza sy Hola sy Gatera ary Masy.* »

Gen.10:24: “ *Arpaksada niteraka an'i Selaka; ary Selaka niteraka an'i Hebera.* »

Gen. 10:25: “ *Roa lahy no naterak'i Hebera: Palega no anaran'ny iray, satria tamin'ny androny no nizarana ny tany, ary Juktana no anaran'ny rahalahiny.* »

Hitantsika ao amin'io andininy io ny hoe: “ *satria tamin'ny androny no nizarazarana ny tany* ”. Ahazoany antoka ny mety hisian'ny fiarahana, tamin'ny

taona 1757 nanotan'i Adama, ny **fisarahan'ny** fiteny vokatry ny fikasana hanakambanana ny mpikomy tamin'ny fananganana ny Tilikambon'i Babela. Izao àry no fotoana nanjakan'i Nimroda Mpanjaka.

Gen.10:26: “ *Joktana niteraka an'i Almodada sy Selefa sy Hazarmaveta ary Jera,* ”

Gen. 10:27: “ *Hadorama, Ozala, Dikla,* ”

Gen.10:28: “ *Obala, Abimaela, Sheba,* ”

Gen. 10:29: “ *Ofira sy Havila ary Jobaba. Ireo rehetra ireo no zanakalahin'i Joktana.* »

Gen.10:30: “ *Ary nonina hatrany Mesa izy, tandrifin'i Sefara, ka hatramin'ny tendrombohitra atsinanana.* »

Gen.10:31: “ *Ireo no zanakalahin'i Sema, araka ny fokony, araka ny fiteniny, sy ny taniny, ary ny fireneny.* »

Gen.10:32: “ *Ireo no fianakavian'ny zanakalahin'i Noa, araka ny taranany, araka ny fireneny. Ary avy tamin'ireo no nihavian'ny firenena izay niely patrana tamin'ny tany taorian'ny safo-drano .* »

Genesisy 11

Fisarahana amin'ny fiteny

Gen.11:1: “ Ny tany rehetra *dia nanana fiteny iray sy teny iray ihany .*

Tsaroan'Andriamanitra eto ny vokatry ny lojika amin'ny hoe avy amin'ny mpivady tokana ny olombelona rehetra: Adama sy Eva. Nampitaina tamin'ny taranaka rehetra àry ilay fiteny.

Gen.11:2: “ *Ary nony niala niantsinanana izy, dia nahita tany lemaka tany amin'ny tany Sinara, ka nonina teo izy .* ”

Teo amin'ny "atsinanana" ny firenena "Shinear" amin'ny Irak ankehitriny dia Iran ankehitriny. Nivory teo amin'ny tany lemaka iray ireo lehilahy ireo, rehefa niala tany amin'ny toerana avo kokoa, ary voatondraka tsara teo amoron'ireo renirano lehibe roa, dia “Eofrata sy Tigra” (hebreo: Phrata sy Hidekela) sady lonaka. Nifidy io toerana io koa i Lota, zanak'anabavin'i Abrahama, tamin'ny androny, rehefa nisaraka tamin'ny dadatoany. Ny lemaka lehibe dia hanohana ny fananganana tanàna lehibe iray, " *Babela* ", izay hitoetra ho malaza hatramin'ny faran'izao tontolo izao.

Gen. 11:3: “ *Dia niresaka hoe izy: Avia! Andeha isika hanao biriky, ary hanendasany amin'ny afo. Ary ny biriky nataony toy ny vato, ary ny godorao nataony toy ny simenitra .*

Tsy mipetraka ao anaty lay intsony ireo lehilahy nitangorona, mahita ny fanamboarana biriky nodorana izay ahafahana manangana trano fonenana maharitra. Ity fahitana ity dia niandohan'ny tanàna rehetra. Nandritra ny fanandevozana azy ireo tany Ejipta, dia ny fanamboarana ireo biriky ireo, mba hanorenana an'i Ramsesy ho an'i Farao, no ho antony hijalian'ny Hebreo. Fa ny

biriky dia tsy handemana amin'ny afo, fa hatao amin'ny tany sy mololo, ka ho maina amin'ny masoandro mirehitra any Egipta.

Gen.11:4: “ *Ary hoy indray izy: Andeha isika; Andeha isika hanao tanàna sy tilikambo ho antsika, izay hahatratra ny lanitra ny tampony , dia hanao izay hahazoantsika laza, ka tsy hiely patrana amin'ny tany rehetra isika .* ”

Ireo zanakalahin'i Noa sy ny taranany dia niely patrana nanerana ny tany, toy ny mpifindrafindra monina, ary tao amin'ny tranolay nifanentana tamin'ny diany foana. Nokendren'Andriamanitra tao amin'io fanambarana io ny fotoana voalohany teo amin'ny tantaran'ny olombelona, no nanapahan'ny olona ny hipetraka amin'ny toerana iray sy amin'ny fonenana maharitra, ka izany no nahatonga ny olona nipetraka voalohany. Ary io fivoriam-be voalohany io no mitarika azy ireo hiray hina mba hiezaka handositra ny **fisarahana** izay miteraka ady hevitra sy ady ary fahafatesana. Nianaran'izy ireo tamin'i Noa ny faharatsiana sy ny herisetran'ireo antilovianina; hany ka tsy maintsy nandringana azy ireo Andriamanitra. Ary mba hifehezana tsara kokoa ny mety hisian'ny fahadisoana mitovy amin'izany indray, dia mihevitra izy ireo fa amin'ny fanangonana akaiky amin'ny toerana iray dia hahomby amin'ny fisorohana izany herisetra izany. Hoy ny fitenenana hoe: misy hery ny isa. Hatramin'ny andron'i Babela, ny mpanapaka lehibe rehetra sy ny fanapahana lehibe rehetra dia nametraka ny heriny tamin'ny firaisana sy ny fanangonana. Ny toko teo aloha dia niresaka momba an'i Nimroda Mpanjaka, izay, toa, no mpitarika voalohany nampiray ny olombelona tamin'ny androny, indrindra indrindra, tamin'ny fanorenana an'i Babela sy ny tilikambony.

Ny lahatsoratra dia mamaritra hoe: “ **tilikambo izay mipaka amin'ny lanitra ny tampony** ”. Io hevitra momba ny “fikasihana ny lanitra” io dia manondro ny fikasana hiaraka amin'Andriamanitra any an-danitra mba hampisehoana aminy fa afaka manao izay tsy misy Azy ny olona ary manana hevitra hialana sy hamahana ny olany manokana izy ireo. Tsy inona izany fa fanamby ho an'ilay Andriamanitra nahary izany.

Gen.11:5: “ *Nidina i Jehovah hizaha ny tanàna sy ny tilikambo izay naorin'ny zanak'olombelona .* ”

Sarin-javatra iray ihany no manambara amintsika fa fantatr'Andriamanitra ny tetikasan'ny zanak'olombelona izay novelomin'ny eritreritra maditra.

Gen.11:6: “ *Ary hoy Iaveh: Indro, firenena iray ihany izy rehetra, ary iray fiteny izy rehetra, ary izany no efa notanterahiny; ankehitriny dia tsy misy mahasakana azy ireo tsy hanao izay rehetra nokasainy .* ”

Ny zava-misy tamin'ny andron'i Babela dia fitsiriritan'ny universalista amin'izao fotoana izao izay manonofy an'io idealy io: mamorona vahoaka tokana ary miteny fiteny tokana. Ary ny universista antsika, tahaka an'ireo izay nangonin'i Nimroda, dia tsy miraharaha izay hevitr'Andriamanitra momba an'io lohahevitra io. Kanefa, tamin'ny 1747, hatramin'ny nanotan'i Adama, dia niteny sy naneho ny heviny Andriamanitra. Araka ny asehon'ny teniny, ny hevitra momba ny tetikasan'olombelona dia tsy mampifaly azy ary manelingelina azy. Na izany aza, tsy misy resaka ny hamongorana azy ireo indray. Aoka homarihintsika anefa fa tsy manohitra ny fahombiazan'ny fanatonan'ny olombelona mpikomy Andriamanitra. Tsy misy afa-tsy ny tsy fahampian-dravehivavy, ary izany dia ho

azy: arakaraka ny niangonan'izy ireo no vao mainka handà Azy, tsy hanompo Azy intsony, na ratsy kokoa aza, hanompo andriamani-diso eo anatrehany.

Gen. 11:7: “ *Avia! Andeha isika hidina, ka any no handrebireby ny fiteniny, mba tsy handrenesana ny fiteniny intsony izy .* ”

Manana ny vahaolana omeny Andriamanitra: “ *Aoka isika hanakorontana ny fiteniny, mba tsy hifampiresahan'izy ireo intsony .* ” Ity hetsika ity dia mikendry ny hitondra fahagagana avy amin'Andriamanitra. Ao anatin'ny indray mipi-maso dia miteny amin'ny fiteny samihafa ireo lehilahy ireo ary tsy mifankahazo intsony, dia voatery hisaraka. **Tapaka** ny tarika tiana . Ny **fisarahan'ny** lehilahy, ny lohahevity ny fianarana, dia mbola eo, tontosa tsara.

Gen.11:8: “ *Dia niala teo Jehovah no nampielezan'i Jehovah azy ho eny ambonin'ny tany rehetra; ary tsy naorina intsony ny tanàna .* ”

Miara-mivondrona ireo izay miteny amin'ny fiteny iray ary miala amin'ny hafa. Taorian'io “ *fiteny* ” io àry no hanorim-ponenana tany amin'ny toerana samihafa hahitany tanàna vita tamin'ny vato sy biriky. Hatsangana ny firenena ka hanafay ny helony, Andriamanitra dia hain'Andriamanitra hampifandrafy azy. Tsy nahomby ny fiezahan'i “ *Babela* ” hanorina fandriampahalemana maneran-tany.

Gen. 11:9: “ *Izany no nanaovana ny anarany hoe Babela, satria tao Jehovah no nanorokoro ny fitenin'ny tany rehetra, ary tao no nampielezan' i Jehovah azy ho eny ambonin'ny tany rehetra* ” .

Mendrika ho fantatra ny anarana hoe “Babela” izay midika hoe “fisafotofotoana”, satria izany dia manambara amin'ny olona ny fihetsik'Andriamanitra tamin'ny fikasan'izy ireo hanao firaisana amin'izao rehetra izao: “ *fisavoritaka ny fiteny* ”. Ny lesona dia natao hampitandremana ny olombelona, hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, satria Andriamanitra dia te-haneho izany traikefa izany ao amin'ny fijoroany ho vavolombelona, dia nanonona an'i Mosesy izay nanoratra ireo boky voalohany ao amin'ny Baiboliny masina izay mbola vakiantsika ankehitriny. Tsy voatery nampiasa herisetra tamin'ireo mpikomy tamin'izany fotoana izany àry Andriamanitra. Tsy hitovy anefa izany, amin'ny faran'izao tontolo izao izay, amin'ny famerenana indray an'io fivoriambe maneran-tany nomelohin'Andriamanitra io, ireo mpikomy tafita velona farany taorian'ny Ady Lehibe Faharoa dia ho ringana amin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra. Tsy maintsy hiatrika ny “fahatezerany” izy ireo amin'izay, izay, ankoatra izany, dia nanapa-kevitra ny hamono ny olom-boafidiny farany, satria tsy nivadika tamin'ny Sabatany nohamasinina izy ireo hatramin'ny namoronany an'izao tontolo izao. Ny lesona nomen'Andriamanitra dia tsy nojeren'ny olombelona na oviana na oviana, ary nanerana ny tany dia nisy tanàna lehibe niforona mandra-pahatonga azy ireo horinganin'ny olon-kafa na tamin'ny areti-mandringana mahafaty.

Ny taranak'i Sema

Manoloana an'i Abrahama rain'ny mpino sy ny fivavahana monotheista ankehitriny

Gen.11:10: “ Ireo no taranak’i Sema. Rehefa zato taona i Sema, dia niteraka an’i Arpakada izy, roa taona taorian’ny safo-drano .

Zanakalahin’i Sema i Arpaksada dia teraka tamin’ny 1658 (1656 + 2)

Gen.11:11: “ Ary ny andro niainan’i Sema taorian’ny niterahany an’i Arpakada dia diman-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy . ”

Maty tamin’ny taona 2158 i Shem tamin’ny taona 600 (100 + 500)

Gen.11:12: “ Dimy amby telopolo taona i Arpakda, niteraka an’i Selaka .

Zanakalahin’i Arpacschad, Schélach dia teraka tamin’ny 1693 (1658 + 35).

Gen.11:13: “ Ary mbola velona telo amby efa-jato taona i Arpakada taorian’ny niterahany an’i Selaka; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy . ”

Arpacschad dia maty tamin’ny 2096 tamin’ny taona 438 (35 + 403)

Gen.11:14: “ Telopolo taona i Selaka, niteraka an’i Hebera .

Héber dia teraka tamin’ny 1723 (1693 + 30)

Gen.11:15: “ Ary ny andro niainan’i Selaka taorian’ny niterahany an’i Hebera dia telo amby efa-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy . ”

Schélach dia maty tamin’ny 2126 (1723 + 403) tamin’ny taona 433 (30 + 403)

Gen.11:16: “ Efatra amby telopolo taona i Hebera, niteraka an’i Palega .

Péleg dia teraka tamin’ny 1757 (1723 + 34). **Tamin’ny fotoana nahaterahany, araka ny Gen. 10:25, dia “ nozaraina ny tany ” tamin’ny fiteny noforonin’Andriamanitra mba hampisara-bazana sy hampisara-bazana ny lehilahy nivory tao Babela.**

Gen.11:17: “ Ary ny andro niainan’i Hebera taorian’ny niterahany an’i Palega dia telo-polo amby efa-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy . ”

Héber dia maty tamin’ny 2187 (1757 + 430) tamin’ny taona 464 (34 + 430)

Gen. 11:18: “ Telopolo taona i Palega, niteraka an’i Reho .

Teraka tamin’ny 1787 i Rehu (1757 + 30)

Gen.11:19: “ Ny andro niainan’i Palega taorian’ny niterahany an’i Reho dia sivy amby roan-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy . ”

Péleg dia maty tamin’ny 1996 (1787 + 209) tamin’ny taona 239 (30 + 209). Mariho fa ny fanafomezana ny fiainana feno habibiana angamba noho ny fikomian’ny Tilikambon’i Babela tamin’ny androny.

Gen. 11:20: “ Roa amby telopolo taona i Reho, niteraka an’i Seroga .

Serug dia teraka tamin’ny 1819 (1787 + 32)

Gen.11:21: “ Ny andro niainan’i Reho taorian’ny niterahany an’i Seroga dia fito amby roan-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy . ”

Rehu dia maty tamin’ny 2096 (1819 + 207) tamin’ny taona 239 (32 + 207)

Gen.11:22: “ Telopolo taona i Seroga, niteraka an’i Nahora .

Nachor dia teraka tamin’ny 1849 (1819 + 30)

Gen.11:23: “ Ary ny andro niainan’i Seroga taorian’ny nahaterahan’i Nahora dia roan-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy . ”

Serug dia maty tamin’ny 2049 (1849 + 200) tamin’ny taona 230 (30 + 200)

Gen.11:24: “ Nahora, sivy amby roapolo taona, niteraka an’i Tera .

Terach dia teraka tamin’ny 1878 (1849 + 29)

Gen.11:25: “ Ary ny andro niainan'i Nahora taorian'ny niterahany an'i Tera dia sivy ambin'ny folo amby zato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy . ”

Nachor dia maty tamin'ny 1968 (1849 + 119) tamin'ny taona 148 (29 + 119)

Gen.11:26: “ rehefa fito-polo taona i Tera, dia niteraka an'i Abrama sy Nahora ary Harana ” .

Abrama dia teraka tamin'ny 1948 (1878 + 70)

Hanana an'i Isaka zanany lahimatoa i Abrama, rehefa feno 100 taona, amin'ny 2048 , araka ny Gen.21:5: “ Efa zato taona i Abrahama, rehefa teraka Isaka zanany . ”

Ho faty i Abrama amin'ny 2123 amin'ny faha-175 taonany , araka ny Gen.25:7: “ Ary izao no andro niainan'i Abrahama: dimy amby fito-polo amby zato taona ny andro niainany » .

Gen. 11:27: “ Ireo no taranak'i Tera. Tera niteraka an'i Abrama sy Nahora ary Harana. Harana niteraka an'i Lota .

Mariho fa i Abrama no zokiny indrindra tamin'ireo zanakalahin'i Tera telo lahy. Izy àry no teraka rehefa 70 taona i Tera rainy, araka ny voalazan'ny andininy faha-26 etsy ambony.

Gen.11:28: “ Ary maty Harana teo anatrehan'i Tera rainy, tany amin'ny tany nahaterahany, tao Oran'ny Kaldeana . ”

Io fahafatesana io no manazava ny antony hiarahan'i Lota amin'i Abrama amin'ny diany. Niaro azy i Abrama.

Tany Ora any Kaldea no nahaterahan'i Abrama, ary tany Babylona any Kaldea no hitondrana ny Isiraely mpikomy ho babo tamin'ny andron'i Jeremia mpaminany sy Daniela mpaminany.

Gen.11:29: “ Abrama sy Nahora dia samy naka vady: ny anaran' ny vadin' i Abrama dia Saray, ary ny anaran' ny vadin' i Nahora dia Milka, zanakavavin' i Harana, rain' i Milka sy rain' i Jiska .

Ny fifanaraham-piaraha-miasa tamin'izany fotoana izany dia tena nifanaraka: Nahora nanambady an'i Milka, zanakavavin'i Harana rahalahiny. Fitsipika sy fankatoavana adidy izay natao hitandrovana ny fahadiovan'ny taranaka. I Isaka kosa dia haniraka ny mpanompony hitady vady ho an'i Isaka zanany ao amin'ny fianakavian'i Labana aramianina.

Gen.11:30: “ momba Saray, tsy nanan- janaka .

Io tsy fahampiana io dia hamela ny Andriamanitra Mpamorona haneho ny heriny mamorona; izany tamin'ny nanaovany izay hahafahany miteraka izay efa ho zato taona toa an'i Abrama vadiny. Tena nilaina teo amin'ny sehatra ara-paminaniana izany tsy fahatanterahana izany, satria i Isaka dia aseho ho karazana Adama vaovao izay ho tonga nofo amin'ny androny; Samy “ zanky ny fampanantenan'Andriamanitra ” izy ireo tamin'ny fotoany . Noho izany, noho ny anjara asany ara-paminaniana amin'ny maha “ zanak'Andriamanitra ” azy mandrakariva, dia tsy hifidy ny vadiny ny tenany, satria ao amin'ny nofo Jesosy, dia Andriamanitra no mifidy ny apostoliny sy ny mpianany, dia ny Fanahy Ray izay ao aminy. ary iza no mamelona azy.

Gen.11:31: “*Ary Tera naka an'i Abrama zanany sy Lota, zanak'i Harana, zanakalahin'ny zanany, ary Saray vinantovaviny, vadin'i Abrama zanany. Niaraka niala tao Oran'ny Kaldeana izy ireo, ka nankany amin'ny tany Kanana. Tonga tao Harana izy ireo, ka nonina tao .*

Ny fianakaviana manontolo, anisan'izany i Abrama, dia nanorimponenana tany amin'ny faritra avaratr'ilay tany, tao Charana. Ity hetsika voalohany ity dia mitarika azy ireo hanakaiky kokoa ny toerana nahaterahan'ny olombelona. Nisaraka tamin'ireo tanàna lehibe efa be mponina sy efa tena mpikomy **izy** ireo, tamin'ny tany lemaka lonaka sy miroborobo.

Gen.11:32: “*Dimy amby roan-jato taona ny andron'i Tera; ary maty tany Harana i Tera .*

Terach dia teraka tamin'ny 1878 ary maty tamin'ny 205 tamin'ny taona 2083.

Amin'ny fiafaran'ny fandinihana an'ity toko ity, dia aoka homarihintsika fa efa eo am-pahombiazana ny tetikasa hampihenana ny androm-piainana ho 120 taona. Teo anelanelan'ny “600 taona” nanjakan'i Sema sy “148 taona” nanjakan'i Nahora na “175 taona” nanjakan'i Abrahama, dia miharihary ny fahafuhezan'ny fiainana. Tokony ho 400 taona tatỳ aoriana, dia ho velona 120 taona katroka i Mosesy. Ny isa notononin'Andriamanitra dia ho azo ho modely vita.

Ao amin'ny traikefa niainan'i Abrahama, dia asehon'Andriamanitra izay efa vonona ny tenany hatao mba hanavotana ny ain'ny olom-boafidiny izay nofidiny tamin'ny olombelona rehetra, araka ny hitahiry ny endrik'izy ireo. Ao amin'io sehatra ara-tantara io, i Abrahama dia Andriamanitra ao amin'ny Ray, Isaka, Andriamanitra ao amin'ny Zanaka ary ny fahatanterahan'izany dia hatao ao amin'i Jesoa Kristy ary amin'ny sorona an-tsitrapo nataony no hiterahan'ny fanekempihavanana vaovao.

Genesisy 12

Fisarahana amin'ny Fianakaviana an-tany

Gen.12:1: “*Ary hoy Jehovah tamin'i Abrama: **Mandehana miala amin'ny taninao sy ny taninao ary ny tranon-drainao hankany amin'ny tany izay hasehoko anao .***”

Noho ny baikon'Andriamanitra, dia handao ny fianakaviany eto an-tany i Abrama, ny tranon-drainy, ary tsy maintsy ho hitantsika ao amin'io filaharana io ny hevitra ara-panahy nomen'Andriamanitra ao amin'ny Gen. 2:24, amin'ny teniny manao hoe : *handao ny rainy sy ny reniny ka hikambana amin'ny vadiny, dia ho nofo iray ihany izy roroa !* Tsy maintsy “ *nandao ny rainy sy ny reniny* ” i Abrama mba hiditra amin'ny anjara asan'i Kristy ara-paminanian'i Kristy, izay tsy misy afa-tsy ny “*Ampakarina*”, ny fiangonan'ny olom-boafidiny. Ny fatorana ara-nofy dia sakana amin'ny fandrosoana ara-panahy izay tsy maintsy ialan'ny olom-boafidy, mba hahombiazana amin'ny fanaovana, amin'ny endrika an'ohatra,

“ *nofo iray* ” miaraka amin’i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mpamorona YaHWéH.

Gen.12:2: “ *Hataoko ho firenena lehibe ianao sady hitahy anao; Hahalehibe ny anaranao aho, ary ho loharanon-tso-drano ianao .*”

I Abrama no ho voalohany amin’ireo Patriarka ao amin’ny Baiboly, izay eken’ny monotheist ho “rain’ny mpino”. Ao amin’ny Baiboly koa izy, ilay mpanompon’Andriamanitra voalohany izay harahina sy haharihary ny tsipiriany momba ny fiainany.

Gen.12:3: “ *Hitahy izay manisy soa anao Aho, ary hozoniko izay manozona anao; ary aminao no hitahiana ny firenena rehetra ambonin’ny tany .*”

Ny dia sy ny fihaonan’i Abrama dia hanome porofo ny amin’izany ary efa tany Egypta fony Faraon naniry hatry tamin’i Saray, satria nino fa anabaviny izy araka ny nolazain’i Abrama mba hiarovana ny ainy. Tao amin’ny fahitana iray, dia nampahafantarina Andriamanitra azy fa vadin’ny mpaminany i Saraha ary efa ho faty izy.

Ny tapany faharoa amin’ity andininy ity dia ny hoe “ *ianaos no hitahiana ny firenena rehetra ambonin’ny tany* ”, dia ny fahatanterahan’izany ao amin’i Jesosy Kristy, zanak’i Davida, avy amin’ny firenen’i Joda, zanak’i Isiraely, zanak’i Isaka, zanak’i Abrama. Ao amin’i Abrama no hanorenan’Andriamanitra ny fifanekena roa mifanesy izay maneho ny fenitry ny famonjeny. Satria tsy maintsy nivoatra ireo fenitra ireo mba hifindra avy amin’ny karazana an’ohatra mankany amin’ny tena karazana; araka ny hoe velona talohan’i Kristy na taoriany ny mpanota.

Gen.12:4: “ *Dia nandeha Abrama araka izay efa nolazain’i Jehovah taminy, ary Lota koa niaraka taminy. Dimy amby fitopolo taona Abrama, fony izy niala tany Harana .*

Teo amin’ny faha-75 taonany i Abrama, dia efa nanana traikefa lava teo amin’ny fiainana. Tsy maintsy mahazo izany traikefa izany isika mba hihainoana sy hitady an’Andriamanitra; izay natao taorian’ny nahitana ny ozon’ny olombelona nisaraka taminy. Raha Andriamanitra no niantso azy, dia satria i Abrama no nitady azy, ka rehefa naneho ny tenany taminy Andriamanitra, dia nidodododo hankatò azy izy. Ary hohamafisina sy hampahatsiahivana an’i Isaka zanany izany fankatoavana izany ao amin’io andininy voatonona ao amin’ny Gen.26:5 io: “ *satria nihaino ny feoko Abrahama ka nitandrina ny didiko sy ny didiko sy ny didiko ary ny lalàko* ”. Tsy ho afaka nitazona ireo zavatra ireo ihany i Abrama raha natolotr’Andriamanitra azy. Io fijoroana vavolombelona avy amin’Andriamanitra io dia mampiharihary amintsika fa zavatra maro tsy voalaza ao amin’ny Baiboly no tanteraka. Ny Baiboly dia tsy manome afa-tsy famintinana ny amin’ny fisian’ny fiainan’ny olombelona lava be. Ary ny fiainan’ny lehilahy iray naharitra 175 taona, Andriamanitra irery ihany no afaka milaza izay niainany isa-minitra, segondra isan-tsegondra, fa ho antsika dia ampy ny famintinana ny zava-dehibe.

Noho izany, ny fitahian’Andriamanitra nomena an’i Abrama dia miankina amin’ny fankatoavany, ary ho very maina ny fianarantsika ny Baiboly sy ny faminany rehetra raha tsy azontsika ny maha-zava-dehibe izany fankatoavana izany satria nomen’i Jesosy Kristy antsika ho ohatra ny amin’ny teny ao amin’ny

Jaona. 8:29: “ *Izay naniraka Ahy dia eto amiko; tsy navelany ho irery aho, satria manao izay sitrany mandrakariva aho .* ” Toy izany koa ny olona rehetra; ny fifandraisana tsara rehetra dia azo amin'ny fanaovana " *izay mahafinaritra* " amin'ilay tianao hampifaliana. Noho izany, na izany aza, ny finoana, ny fivavahana marina, dia tsy zavatra sarotra, fa karazana fifandraisana tsotra izay mampifaly an'Andriamanitra sy ny tena.

Amin'izao andro farany izao, ny famantarana mipoitra dia ny tsy fankatoavan'ny ankizy ny ray aman-dreniny sy ny manampahefana nasionaly. Mandamina ireo zavatra ireo Andriamanitra mba hahatonga ny olon-dehibe izay mikomy, tsy mankasitraka na tsy miraharaha Azy hahita ny zavatra iainany noho ny faharatsiany. Noho izany, ny zavatra noforonin'Andriamanitra dia mikiakiaka mafy kokoa noho ny horakoraka sy ny kabary, mba hanehoana ny fahatezerany ara-drariny sy ny fanaratsiana ara-drariny.

Gen. 12:5: “ *Ary Abrama naka an'i Saray vadiny sy Lota, zanalahin'ny rahalahiny, mbamin'ny fananany rehetra mbamin'ny mpanompo novidiny tany Harana. Dia niainga izy ireo hankany amin'ny tany Kanana, ka tonga tany amin'ny tany Kanana .* ”

Any avaratratsinanan'i Kanana no misy an'i Charana. Niala tany Harana ary i Abrama, niankandrefana avy eo nianatsimo, ary tonga tany Kanana.

Gen.12:6: “ *Ary Abrama dia nitety ny tany nankany amin'ny tany atao hoe Sekema, tao amin'ny hazo terebinta any More. Ary ny Kananita no teo amin'ilay tany .* ”

Tokony hotsaroantsika ve izany? “ *Ny Kananita* ” dia goavam-be, nefa ahoana ny amin'i Abrama? Fa mbola tena akaiky ny safo-drano ary mety ho nitovy habe tamin'ny goavambe i Abrama. Rehefa niditra tao Kanana izy, dia tsy nitatitra ny fisian'ireo goavam-be ireo, izay mitombina raha toa ka mbola ao anatin'izany fitsipika izany ny tenany. Nidina nianatsimo i Abrama, ka niampita an'i Galilia ankehitriny, ary tonga tao Samaria ankehitriny, tao Sekema. Io tanin'i Samaria io dia ho toerana fitoriana ny filazantsara ankasitrahan'i Jesosy Kristy. Hahita finoana an'ilay “vehivavy samaritana” sy ny ankohonany izy any, ka sambany vao gaga izy ireo fa nisy Jiosy navela hiditra.

Gen.12:7: “ *Ary Jehovah niseho tamin'i Abrama ka nanao hoe: Ny taranakao no homeko ity tany ity; Ary nanorina alitara teo Abrama ho an'i Jehovah, Izay efa niseho taminy .* ”

Andriamanitra no nifidy an'i Samaria amin'izao andro izao aloha mba hanehoana ny tenany amin'i Abrama izay hanamasina io fivoriana io amin'ny fananganana alitara eo, tandindon'ny faminanian'ny hazo fijalian'i Kristy. Ity safidy ity dia manolotra rohy mankany amin'ny fitoriana ny filazantsara ho avy amin'ny firenena izay ataon'i Jesosy Kristy sy ny apostoliny. Avy amin'io toerana io no nanambaran'Andriamanitra azy fa homeny ny taranany ity firenena ity. Fa iza, ny jiosy sa ny kristiana? Na dia eo aza ny zava-misy ara-tantara izay manohana ny Jiosy, io fampanantenana io dia toa mahakasika ny olom-boafidin'i Kristy ho tanteraka ao amin'ny tany vaovao; fa ny olom-boafidin'i Kristy koa dia taranaka nampanantenaina an'i Abrama, araka ny fitsipiky ny fanamarinana amin'ny finoana.

Gen.12:8: “ *Nifindra niala teo izy hankany amin’ny tendrombohitra atsinanan’i Betela, dia nanorina ny lainy, ka i Betela no teo andrefany ary Ay no teo atsinanany. Ary nanorina alitara teo koa ho an’i Jehovah izy ka niantso ny anaran’i Jehovah .* ”

Nidina nianatsimo i Abrama, ka nitoby teo amin’ny tendrombohitra teo anelanelan’i Betela sy Ay. Andriamanitra dia mamaritra ny fizotry ny tanàna roa. Ny hoe Betela dia midika hoe "tranon'Andriamanitra" ary napetrak'i Abrama eo andrefana izany, amin'ny orientation izay homena ny tabernakely sy ny tempolin'i Jerosalema, ka rehefa miditra amin'ny fahasinan'Andriamanitra, ny tranony, dia miamboho ny tompon'andraikitra. ny masoandro miposaka izay miposaka any atsinanana, any atsinanana. Any atsinanana no misy ny tanàna Aï izay ny fototeny midika hoe: antontam-bato, rava na havoana ary tsangambato. Ambaran'Andriamanitra amintsika ny fitsarany: tandrifin'ny fidiran'ny olomboafidy ao amin'ny tranon'Andriamanitra no misy rava sy antontam-bato any atsinanana. Ao amin'io sary io, i Abrama dia nanana lalana roa nisokatra teo anoloany ho amin'ny fahafahana: any andrefana, Betela sy fiainana na, any atsinanana, Ay sy fahafatesana. Soa ihany fa efa nifidy ny fiainana niaraka tamin'i YaHWÉH izy.

Gen.12:9: “ *Nanohy ny diany i Abrama ka nandroso nianatsimo .”* ”

Mariho fa tamin’io fiampitana voalohany an’i Kanana io dia tsy nankany “Jebosa” i Abrama, ilay anaran’ny tanànan’i Davida ho avy: Jerosalema, izay tsy noraharahainy tanteraka.

Gen.12:10: “ *Nisy mosary teo amin’ny tany; ary Abrama dia nidina nankany Egipta hivahiny any, fa mafy ny mosary teo amin’ny tany .”* ”

Toy ny zava-nitranga, tamin’ny fotoana nahatongavan’i Josefa zanak’i Jakoba, Isiraely, no governora voalohany tany Ejipta, dia ny mosary no nitondra an’i Abrama ho any Ejipta. Tantaraina ao amin’ny andininy sisa amin’ity toko ity ny zavatra niainany tao.

Abrama dia lehilahy tia fihavanana ary natahotra mihitsy aza. Natahotra ny hovanoina haka an’i Saraï vadiny izay tena tsara tarehy izy, ka tapa-kevitra ny hanolotra azy ho anabaviny, tsy marina. Tamin’izany tetika izany no nahafaly an’i Faraona ka norakofany harena izay hanome azy harena sy fahefana. Noho izany, dia namely an’i Faraon tamin’ny loza Andriamanitra ary fantany fa vadiny i Saray. Nanenjika an’i Abrama izay nandao an’i Ejipta nanan-karena sy natanjaka izy avy eo. Ity traikefa ity dia maminany ny fijanonan’ireo Hebreo izay, rehefa avy andevo tany Egipta, dia handao azy haka ny volamenany sy ny harenany. Ary tsy ho ela dia tena ilaina ho azy io hery io.

Genesisy 13

Ny fisarahan’i Abrama tamin’i Lota

Rehefa niverina avy tany Ejipta i Abrama sy ny fianakaviany ary i Lota, zana-drahalahiny, dia niverina tany Betela, tao amin’ilay toerana nanorenany alitara hiantsoana an’Andriamanitra. Raha mbola ao amin’io toerana anelanelan’i

Betela sy Ay be io izy rehetra, eo anelanelan'ny “tranon'Andriamanitra” sy ny “rava”. Taorian'ny fifandirana teo amin'ny mpanompony, dia nisaraka tamin'i Lota i Abrama, izay nomeny safidy ny lalana tiany haleha. Ary Lota nanararaotra nifidy ny tany lemaka sy ny fahavokarana nampanantena fanambinana. Hoy ny andininy faha-10: “ *Ary Lota nanopy ny masonry ka nahita ny tany lemak'i Jordana manontolo, izay feno rano. Talohan'ny nandravan'i Jehovah an'i Sodoma sy Gomora, dia tonga hatrany Zoara sahan'ny Tompo izany, tahaka ny tany Egipta . Amin'ny fanaovana izany, dia mifidy “faharavana” izy ary hahita izany rehefa hamely amin'ny afo sy solifara ireo tanànan'io lohasaha io ankehitriny izay rakotra ampahany amin'ny “ranomasina Maty”;* famaizana izay handosirany miaraka amin'ny zanany roa vavy, noho ny famindramp-pon'Andriamanitra izay naniraka anjely roa hampitandrina azy sy hamoaka azy hiala an'i Sodoma izay hipetrahany. Iza no vakintsika ao amin'ny andininy faha-13: “ *Ny mponin'i Sodoma dia ratsy fanahy sady mpanota lehibe tamin'i Jehovah .*”

Nijanona teo akaikin'i Betela, “tranon'Andriamanitra” tao antendrombohitra àry i Abrama.

Gen.13:14-18: “ *Ary hoy Jehovah tamin'i Abrama, rehefa nisaraka taminy Lota: Atopazy ny masonao, ka izay itoeranao, dia mijere mianavaratra sy mianatsimo ary miantsinanana sy miankandrefana; fa ny tany rehetra izay tazanao dia homeko anao sy ny taranakao mandrakizay. Ary hataoko tahaka ny vovo-tany ny taranakao , ka na iza na iza mahaisa ny vovo-tany , dia ho azo isaina koa ny taranakao. Mitsangàna, mandehana mitety ny lavany sy ny sakany amin'ny tany; fa homeko anareo . Ary Abrama dia nanorina ny lainy ka tonga nonina teo amin'ny hazo terebintan'i Mamre, izay tandrifin'i Hebrona. Ary nanorina alitara teo ho an'i Jehovah izy .*”

Rehefa avy namela ny safidy ho an'i Lota i Abrama, dia nandray ny anjara tian'Andriamanitra homena azy ary teo indray dia nanavao ny fitahiany sy ny fampanantenany. Ny fampitahana ny “taranany ” amin'ny “ *vovoka amin'ny tany* ”, ny fiavian'ny vatana sy ny fanahin'ny fanahy, araka ny Gen. 15:5.

Genesisy 14

Fisaraham-pahefana

Nisy mpanjaka efatra avy any atsinanana tonga hiady amin'ireo mpanjaka dimy teo amin'ny lohasaha misy an'i Sodoma, izay onenan'i Lota. Nokapohina sy nogadraina ireo mpanjaka dimy ary i Lota. Nampitandremana i Abrama, ka tonga nanampy azy ary nanafaka ireo takalon'aina rehetra. Andeha hojerentsika ny fahalianan'ilay andininy manaraka.

Gen. 14:16: “ *Naveriny ny harena rehetra; dia nentiny niverina koa i Lota rahalahiny mbamin'ny fananany mbamin'ny vehivavy sy ny olona .*”

Raha ny marina, dia ho an'i Lota ihany i Abrama no nisalovana. Amin'ny fitantarana ny zava-misy anefa, Andriamanitra dia misaron-tava io zava-misy io mba hanala baraka an'i Lota izay nanao ny safidy ratsy hipetraka tao amin'ny tanànan'ny ratsy fanahy.

Gen.14:17: “ *Rehefa niverina nandresy an’i Kedorlaomera sy ireo mpanjaka nomba azy Abrama, dia nivoaka ny mpanjakan’i Sodoma hitsena azy teo amin’ny lohasahan’i Jehovah, dia ny Lohasahan’ny mpanjaka.* ”

Tsy maintsy isaorana ny mpandresy. Ny teny hoe “Shavéh” dia midika hoe: tsotra; ny marina, inona no nitaona an’i Lota sy nisy vokany tamin’ny safidiny.

Gen.14:18: “ *Melkizedeka, mpanjakan’i Salema, nitondra mofo sy divay: mpisoron’Andriamanitra Avo Indrindra izy* ”.

Mpisoron’Andriamanitra Avo Indrindra ” io mpanjakan’i Salema io . Ny anarany dia midika hoe: "Ny Mpanjakako dia ny rariny". Ny fanatrehany sy ny fitsabahany dia manome porofo ny amin’ny fanohizana ny fanompoampivavahana amin’ily Andriamanitra marina eto an-tany hatramin’ny nifaranan’ny safo-drano, izay mbola mitoetra tsara ao an-tsain’ny olona tamin’ny andron’i Abrama. Ireo mpivavaka amin’ily Andriamanitra marina ireo anefa dia tsy mahalala na inona na inona momba ily tetikasa famonjena izay hambaran’Andriamanitra amin’ny alalan’ireo zavatra ara-paminaniana niainan’i Abrama sy ny taranany.

Gen.14:19: “ *Dia nitso-drano an’i Abrama izy ka nanao hoe: Hotahin’Andriamanitra Avo Indrindra anie Abrama, Tompon’ny lanitra sy ny tany!* »

Ny tsodranon’io solontena ofisialin’Andriamanitra io dia manamafy bebe kokoa ny fitahiana nomen’Andriamanitra mivantana an’i Abrama.

Gen.14:20: “ *Isaorana anie Andriamanitra Avo Indrindra, Izay efa nanolotra ny fahavalonao teo an-tananao! Ary nomen’i Abrama azy ny ampahafolon’ny zavatra rehetra .* ”

Nitso-drano an’i Abrama i Melkizedeka saingy nitandrina mba tsy hilaza ny fandreseny ho azy; lazainy fa “ *Andriamanitra Avo Indrindra izay nanolotra ny fahavalony ho eo an-tanany . Ary, manana ohatra mivaingana momba ny fankatoavan’i Abrama ny lalàn’Andriamanitra isika satria “ nanome ny fahafolon-karena amin’ny zavatra rehetra ” an’i Melkizedeka izay midika hoe: “Mpanjakako ny Rariny”. Io lalàn’ny fahafolonkarena io àry dia efa nisy hatramin’ny nifaranan’ny safo-drano teto an-tany ary angamba talohan’ny “safo-drano”.*

Gen.14:21: “ *Ary hoy ny mpanjakan’i Sodoma tamin’i Abrama: Omeo olona aho, ka alao ho anao ny harena .* ”

Ny mpanjakan’i Sodoma dia nanana trosa tamin’i Abrama izay nanafaka ny olony. Noho izany dia te-handoa ampanjaka izy noho ny fanompoany.

Gen. 14:22: “ *Ary hoy i Abrama tamin’ny mpanjakan’i Sodoma: Manandraatra ny tanako amin’i Jehovah aho, Andriamanitra Avo Indrindra, Tompon’ny lanitra sy ny tany ;*

Nanararaotra an’io toe-javatra io i Abrama mba hampahatsiahivana an’ily mpanjaka nivadika ny amin’ny fisian’i “ *YaHWÉH Andriamanitra Avo Indrindra* ”, ily “ *Mpifehy ny lanitra sy ny tany* ” tsy manam-paharoa; izany no mahatonga azy ho tompon’ny harena rehetra azon’ny mpanjaka noho ny faharatsiany.

Gen. 14:23: “ *Tsy haka izay anao Aho, na dia kofehy na kofehy aza, mba tsy hanaovanao hoe: Izaho no nampanan-karena an’i Abrama. Tsy misy amiko! »*

Ao anatin'izany toe-tsaina izany no nijoroan'i Abrama ho vavolombelona tamin'ny mpanjakan'i Sodoma fa mba hamonjy an'i Lota zana-drahalahiny ihany no nahatongavany tamin'io ady io. Abrama dia manameloka tahaka an'Andriamanitra ity mpanjaka izay miaina ao anatin'ny faharatsiana sy ny faharatsiana ary ny herisetra ity. Ary hazavainy aminy izany amin'ny fandavana ny harena azony tsy mendrika.

Gen.14:24: “ *Fa izay nohanin'ny zatovo sy ny anjaran'ny lehilahy niara-dia tamiko, dia Anera sy Eskola ary Mamre, dia horaisin'ireo ny anjarany .*”

Fa io safidy nataon'i Abrama io dia tsy mahakasika afa-tsy izy, ilay lehilahin'Andriamanitra, ary ny mpanompony dia afaka mandray ny anjarany amin'ny harena natolotra.

Genesisy 15

Fisarahan'ny Fanekena

Gen. 15:1: “ *Rehefa afaka izany, dia tonga tamin'i Abrama ny tenin'i Jehovah tamin'ny fahitana ka nanao hoe: Ry Abrama, aza matahotra; Izaho no ampinganao, ary ho lehibe dia lehibe ny valisoanao .*”

Lehilahy tia fihavanana i Abrama, miaina ao anatin'ny tontolo feno herisetra, ary ao amin'ny fahitana iray, dia tonga nanome toky azy i Jehovah, ilay namany, hoe: “*Izaho no ampinganao, ary ho lehibe indrindra ny valisoanao*”.

Gen.15:2: “ *Ary hoy Abrama: Jehovah Tompo ô, inona no homena ahy? Tsy manan-janaka aho; ary ny mpandova ny tranoko dia Eliezera avy any Damaskosy .*

Efa hatry ny ela i Abrama no nijaly noho ny tsy naha-ray azy noho ny tsy fahampian'i Saray vadiny ara-dalàna. Ary fantany fa rehefa maty izy, dia hisy havany akaiky handova ny fananany: “ *Eliezera avy any Damaskosy* ”. Andeha hojerentsika hoe firy taona ity tanàna “ *Damaskosy* ” any Syria ity.

Gen.15:3: “ *Ary hoy Abrama: Indro, ianao tsy nanome ahy taranaka, ary izay hateraka ato an-tranoko no handova ahy .*

Tsy azon'i Abrama ny fampanantenana natao ho an'ny taranany satria tsy nanan-janaka izy, satria tsy niteraka.

Gen.15:4: “ *Dia tonga taminy ny tenin'i Jehovah hoe: Tsy handova anao izy, fa izay haterakao no handova anao .*

Nilaza taminy Andriamanitra fa tena hiteraka zaza tokoa izy.

Gen.15:5: “ *Ary rehefa nitondra azy nivoaka Izy, dia hoy Izy: Jereo ny lanitra, ka isao ny kintana, raha mahisa azy ianao. Ary hoy Izy taminy: Ireo no taranakao .*”

Tamin'io fahitana nomena an'i Abrama io, dia nasehon'Andriamanitra amintsika ny fanalahidy ara-panoharana iray amin'ny heviny ara-panahy ny teny hoe “ *kintana* ”. Voatonona tany am-boalohany ao amin'ny Gen.1:15, “ *ny kintana* ” dia manana ny anjara asany amin'ny “ *manazava ny tany* ” ary io anjara asa io dia efa an'i Abrama izay nantsoin'Andriamanitra sy natokana ho amin'izany tanjona izany, nefa koa ho an'ny mpino rehetra izay manao izany. dia hitaky ny

finoany sy ny fanompoany an'Andriamanitra. Mariho fa homena ny olom-boafidy ny toeran'ny "kintana", araka ny voalazan'ny Dan. 12:3, rehefa miditra ao amin'ny mandrakizay: "Ny manan-tsaina dia hamirapiratra tahaka ny famirapiratan'ny lanitra, ary izay mampianatra ny fahamarinana ho amin'ny olona maro. hamirapiratra toy ny kintana mandrakizay doria. Ny sarin'ilay "kintana" dia nomena azy ireo fotsiny noho ny nofidin'Andriamanitra.

Gen.15:6: "Natoky an'i Jehovah i Abrama, izay nisainy ho fahamarinany izany."

Ity fampianarana andininy ity dia mandrafitra ny singa ofisialin'ny famaritana ny finoana sy ny fitsipiky ny fanamarinana amin'ny finoana. Satria ny finoana dia tsy inona fa ny fahatokiana mazava sy marina ary mendrika. Ny fahatokiana an'Andriamanitra dia ara-dalàna raha tsy amin'ny fahalalana mazava ny sitrapony sy izay rehetra ankasitrahany, izay tsy ara-dalàna raha tsy misy izany. Ny fahatokiana an'Andriamanitra dia ny finoana fa izay mankatò Azy ihany no mitahy Azy, manaraka ny ohatr'i Abrama sy ny ohatra tonga lafatra nasehon'i Jesosy Kristy.

Io fitsaran'Andriamanitra an'i Abrama io dia maminany ny amin'izay hoentiny ho an'izay rehetra hanao toa azy, amin'ny fankatoavana ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra naroso sy notakina tamin'ny androny.

Gen. 15:7: "Ary hoy indray Jehovah taminy: Izaho no Jehovah, Izay nitondra anao nivoaka avy tany Oran' ny Kaldeana, mba hanome anao ity tany ity ho lovanao."

Ho sasin-tenin'ny fanolorana ny fifanekena nataony tamin'i Abrama, dia nampahatsiahivin'Andriamanitra an'i Abrama fa nitondra azy nivoaka avy tao Oran'ny Kaldeana izy. Io raikipohy io dia aseho amin'ny fanolorana ny voalohany amin'ireo "didy folo" an'Andriamanitra voalaza ao amin'ny Eks. 20:2 manao hoe: "Izaho no Jehovah Andriamanitrao, **Izay nitondra anao nivoaka avy tany amin'ny tany Egipta, tamin'ny trano nahandevozana**".

Gen.15:8: "Ary hoy Abrama: *Jehovah Tompo ô, inona no hahafantarako fa handova azy aho?*" »

Nangataka famantarana tamin'i Jehovah i Abrama.

Gen. 15:9: "Ary hoy Jehovah taminy: *Makà ombivavy kely efa telo taona sy osilahy efa telo taona sy ondrilahy efa telo taona sy domohina ary zana-boromailala iray.*"

Gen. 15:10: "Ary nalain'i Abrama ireo biby rehetra ireo, dia norasainy teo afovoany, ka nataony nifanandrify izy; nefa tsy nizara ny vorona izy."

Mitaky fanazavana ny valintenin'Andriamanitra sy ny fihetsik'i Abrama. Ity lanonana fanaovana sorona ity dia mifototra amin'ny hevitra fifampizarana izay mahakasika ny ankolafy roa miray hina, izany hoe: andao hiara-hizara. Ny biby notapatapahina teo afovoany dia maneho ny tenan'i Kristy izay, amin'ny maha-iray azy, dia hizara ara-panahy eo amin'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny. Ny ondry dia endrik'olona sy an'i Kristy fa ny vorona kosa tsy manana io endrik'ilay lehilahy izay ho Kristy nirahin'Andriamanitra io. Izany no antony, amin'ny maha-tandindona any an-danitra azy, dia miseho ao amin'ny fanekempihavanana nefa tsy tapahina. Ny sorompanavotan'i Jesosy noho ny ota dia ho an'ny olom-boafidy eto an-tany ihany, fa tsy ny anjely any an-danitra.

Gen 15:11 : “ *Nianjera tamin’ny fatiny ny vorona mpihaza; ary Abrama dia nandroaka azy ireo .* ”

Ao amin’ily tetikasa nambaran’Andriamanitra fa ny fatin’ny ratsy fanahy sy ny mpikomy ihany no hatolotra ho hanina ho an’ny voro-manidina amin’ny fiverenana amin’ny voninahitr’i Kristy Mpamonjy. Amin’ny andro farany, io anjara io dia tsy mahakasika ireo izay manao fanekena amin’Andriamanitra ao amin’i Kristy sy amin’ny lalàny. Satria ny fatin’ny biby naharihary toy izany dia tena fahamasinana lehibe ho an’Andriamanitra sy ho an’i Abrama. Marina ny fihetsik’i Abrama satria ny zava-misy dia tsy tokony hifanohitra amin’ily faminiana mikasika ny ho avy sy ny fiafaran’ny fahamasinan’i Kristy.

Gen. 15:12: “ *Nony hariva ny andro, dia renoky ny torimaso lalina Abrama; ary, indro, nisy tahotra sy aizim-pito tonga taminy* ”.

Tsy ara-dalàna io torimaso io. “Renoky ny *torimaso lalina* ” izany , sahala amin’ily nanitikidin’Andriamanitra an’i Adama mba hamorona vehivavy, “ *fanampiny* ” avy amin’ny taolan-tehezany iray. Ho anisan’ny fifanekena nataony tamin’i Abrama, Andriamanitra dia hampahafantatra azy ny heviny ara-paminaniana nomena an’io “ *fanampiana* ” io, izay ho tanjon’ny fitiavan’Andriamanitra ao amin’i Kristy. Raha ny tena marina, amin’ny endriny ivelany ihany, dia ataon’Andriamanitra ho faty izy mba hidirany amin’ny fanatrehany mandrakizay, ka mialoha ny hidirany ao amin’ny fiainana mandrakizay, izany hoe amin’ny tena fiainana, araka ny foto-kevitra hoe tsy misy olona afaka mahita an’Andriamanitra ka ho velona.

Ny “ *maizina lehibe* ” dia midika fa Andriamanitra dia manao azy ho jamba tsy hahita ny fiainana eto an-tany mba hanorina ao an-tsainy sary virtoaly misy toetra ara-paminaniana, anisan’izany ny fisehoana sy ny fanatrehan’Andriamanitra mihitsy. Nilentika tao amin’ny haizina àry i Abrama, ka nahatsapa “ *tahotra* ” ara-dalàna. Fanampin’izany, izany dia manasongadina ny toetra mahatahotra an’ily Andriamanitra Mpamorona izay miresaka aminy.

Gen.15:13: “ *Ary hoy Jehovah tamin’i Abrama: Aoka ho fantatrao fa ho vahiny any amin’ny tany tsy ho azy ny taranakao; ho andevo any izy, ary hampahoriana efa-jato taona .* ”

Nambaran’Andriamanitra tamin’i Abrama ny hoavy, ny anjara voatokana ho an’ny taranany.

“... *ho vahiny any amin’ny tany tsy ho azy ny taranakao* ”: Egipta izany.

“... *ho andevo any izy ireo* ”: tamin’ny fiovan’ny Farao vaovao izay tsy nahalala an’i Josefa, ilay Hebreo izay lasa viziera lehibe teo alohany. Izany fanandevozana izany dia ho tanteraka amin’ny andron’i Mosesy.

“... *ary hampahoriana efa-jato taona izy ireo* ”: Tsy ny fampahoriana Egiptiana ihany no resahina, fa amin’ny ankapobeny kokoa ny fampahoriana izay hihatra amin’ny taranak’i Abrama mandra-pahazoany fananany any Kanana, tanindrazany nampanantenain’Andriamanitra.

Gen.15:14: “ *Fa hotsaraiko ny firenena izay hotompoiny, ka dia hivoaka mitondra harena be izy .* ”

Ny firenena lasibatra tamin’ity indray mitoraka ity dia i Ejipta ihany, izay handaozan’izy ireo, ary haka ny haren’ny rehetra. Mariho fa ao amin’io andininy io, Andriamanitra dia tsy milaza an’i Ejipta ny “fampahoriana” voalaza ao amin’ny

andinin'ny teo aloha. Izany dia manamafy ny zava-misy fa tsy mihatra amin'i Ejipta ihany ireo " *efajato taona* " voalaza ireo.

Gen.15:15: " *Handeha soa aman-tsara any amin'ny razanao ianao ;*

Ny zavatra rehetra dia hitranga araka izay nolazain'Andriamanitra taminy. Halevina ao Hebrona ao amin'ny zohin'i Makpela izy, eo amin'ny tany novidin'i Abrama tamin'ny Hetita iray fony izy mbola velona.

Gen.15:16: " *Amin'ny taranaka fahefatra dia hiverina eto izy; fa ny heloky ny Amorita tsy mbola mihatra amin'ny avo indrindra .* "

Tao amin'ireo Amorita ireo, ny Hetita dia nanana fifandraisana tsara tamin'i Abrama izay heveriny ho solontenan'ily Andriamanitra lehibe. Nanaiky hamidy taminy àry ny tany ho fasany. Saingy ao anatin'ny " *taranaka efatra* " na " *efajato taona* ", dia hiova ny toe-javatra ary ho tonga eo amin'ny tokonambaravaran'ny fikomiana tsy notohanana'Andriamanitra ny Kananita ary ho ringana avokoa izy rehetra handao ny taniny ho any amin'ny Hebreo izay hanao izany. tanindrazany..

Mba hahatakarana bebe kokoa an'io tetik'asa mampidi-doza ho an'ny Kananita io, dia tsy maintsy tsaroantsika fa nanozona an'i Kanana i Noa, izay lahimatoan'i Hama zanany lahy. Ny tany nampanantenaina àry dia nonenan'io taranak'i Hama voazon'i Noa sy Andriamanitra io. Fotoana notendren'Andriamanitra hanatanterahana ny fikasany teto an-tany ihany ny fandranganana azy ireo.

Gen.15:17: " *Ary rehefa nilentika ny masoandro, dia nisy aizim-pito; ary, indro, fatana fandoroana setroka izany, ary nisy lelafo nandalo teo anelanelan'ny biby nisara-bazana .* "

Amin'ity lanonana ity dia voarara ny afo mandrehitra olona. Noho ny fahasahiany nandika io fitsipika io, dia ho lanin'Andriamanitra indray andro any ny zanak'i Arona roa lahy. Nangataka famantarana tamin'Andriamanitra i Abrama ary tonga tamin'ny endrika afo selestialy izay nandalo teo anelanelan'ireo biby nozaraina roa. Toy izany no ijoroan'Andriamanitra ho vavolombelona ho an'ny mpanompony toa an'i Elia mpaminany teo anatrehan'ireo mpaminanin'ireo Bala notohanana'ny mpanjakavavin'ny firenena hafa sy vadin'i Ahaba Mpanjaka, antsoina hoe Jezebela. Ny alitarany dia rendrika tao anaty rano, ny afo nalefan'Andriamanitra handevona ny alitara sy ny rano namboarin'i Elia, fa ny alitaran'ny mpaminany sandoka kosa dia tsy horaharahain'ny afony.

Gen.15:18: " *Tamin'izany andro izany Jehovah nanao fanekena tamin'i Abrama ka nanao hoe: Ny taranakao no homeko ity tany ity, hatrany amin'ny onin'i Egipta ka hatramin'ny ony lehibe, dia ny ony Eofrata ;*

Any amin'ny faran'ity toko faha-15 ity, io andinin'ny io dia manamafy fa ny tena foto-kevitra fototra dia ny amin'ny **firaisankina izay mampisaraka ny olom-boafidy amin'ny olon-kafa** mba hiombonany amin'Andriamanitra sy hanompoany Azy.

Ny sisin-tanin'ily tany nampanantenaina ho an'ny Hebreo dia mihoatra lavitra noho izay ho azon'ily firenena aorian'ny fandresena an'i Kanana. Fa Andriamanitra dia nampidirin'Andriamanitra tao amin'ny fanolorany ny tany efitr'i Syria sy Arabia midadasika izay mitambatra amin'ny " *Eofrata* " mankany atsinanana ary koa ny efitr'i Sora izay manasaraka an'i *Ejipta* amin'ny

Israely. Eo anelanelan'ireo efitra ireo, ny tany nampanantenaina dia miseho amin'ny endriky ny zaridainan'Andriamanitra.

Amin'ny famakiana ara-panahy ara-paminaniana, ny " *renirano* " dia maneho ny olona, ka Andriamanitra dia afaka maminany ny amin'ny taranak'i Abrama, momba an'i Kristy izay hahita ny mpivavaka aminy sy ny olomboafidiny any an-dafin'i Israely sy Ejipta, any andrefana ao amin'ny "Eropa" aseho amin'ny Apokalypsy 9: 14 eo ambanin'ny anaran'ilay " *renirano lehibe Eofrata* ".

Gen. 15:19: " *ny tanin' ny Kenita, ny an' ny Kenizita, ny an' ny Kadmonita,* "

Gen. 15:20: " *tamin' ny Hetita sy ny Perizita ary ny Refaita,* "

Gen.15:21: " *ny Amorita sy ny Kananita sy ny Girgasita ary ny Jebosita .*"

Tamin'ny andron'i Abrama, ireo anarana ireo dia manondro ireo fianakaviana nivory tao amin'ireo tanàna mandrafitra sy monina ao amin'ny tany Kanana. Anisan'izany ny Refaima, izay niaro bebe kokoa noho ny hafa ny fanevan'ireo antilovianina, rehefa nandray an'ilay faritany " *taranaka efitra* " na " *efajato taona* " tatỳ aoriana i Josoa.

I Abrama no patriarika amin'ireo fanekempihavanana roa ao amin'ny drafitr'Andriamanitra. Ny fiaviany tamin'ny alalan'ny nofo dia hiteraka taranaka maro izay hateraka amin'ny olona nofidin'Andriamanitra, nefa tsy nofidiny. Vokatry'izany, io fiombonana voalohany mifototra amin'ny nofo io dia manodina ny tetikasany famonjena ary mampisafotofoto ny fahalalany, satria ny famonjena dia tsy miankina afa-tsy amin'ny asan'ny finoana ao amin'ireo fifanarahana roa ireo. Tsy nahavonjy ilay lehilahy hebreo ny famorana nofo na dia notakian'Andriamanitra aza izany. Ny nahatonga azy ho voavonjy dia ny asa fankatoavany izay nanambara sy nanamafy ny finoany sy ny fahatokiany an'Andriamanitra. Ary zavatra iray ihany no mametra ny famonjena ao amin'ny fanekena vaovao, izay ahaveloman'ny finoana an'i Kristy amin'ny alalan'ny asan'ny fankatoavana ny didy sy ny ôrdônansy ary ny fitsipika masina nambaran'Andriamanitra, manerana ny Baiboly. Ao amin'ny fifandraisana tanteraka amin'Andriamanitra, ny fampianarana ny taratasy dia hazavain'ny faharanitan-tsain'ny fanahy; Izany no nilazan'i Jesosy hoe: " *Ny soratra mahafaty, fa ny Fanahy no mahavelona* ".

Genesisy 16

Fisarahana amin'ny maha-ara-dalàna

Gen.16:1: " *Saray, vadin'i Abrama, tsy mba niteraka; Nanana mpanompo ejipsianina atao hoe Hagara izy .*

Gen.16:2: " *Ary hoy Saray tamin'i Abrama: Indro, efa nataon'i Jehovah momba aho; masina ianao, mankanesa amin'ny mpanompoko; angamba hanan-janaka aminy aho. Nihaino ny feon'i Saray i Abrama .*"

Gen.16:3: " *Ary Saray, vadin'i Abrama, naka an'i Hagara Egyptiana mpanomповaviny ka nomeny ho vadin'i Abrama vadiny, rehefa nonina folo taona tany amin'ny tany Kanana i Abrama* " .

Mora amintsika ny manakiana io safidy ratsy io noho ny fandraisana andraikitra nataon'i Saraï fa jereo ny zava-misy amin'ny fisehon'izy mivady tso-drano.

Nilaza tamin'i Abrama Andriamanitra fa hisy zaza hateraka ao an- **kibony** . Fa tsy nambarany taminy ny momba an'i Saray vadiny izay momba. Ambonin'izany, i Abrama dia tsy nanontany ny Mpamorona azy momba ny tsipiriany momba ny fanambarany. Niandry an'Andriamanitra hiresaka taminy araka ny sitrapony izy. Ary eo, dia tokony ho takatsika fa io tsy fahampian'ny fanazavana io dia natao indrindra hanakorontana ny fandraisana antanan'olombelona izay namoronan'Andriamanitra ny mifanohitra amin'ny tsy aradalàna eo amin'ny teny fikasana ny fitahiana, nefa mahaso, mba hapetraka eo anoloan'ny Isiraely ho avy izay naorina teo amin'i Isaka, fifaninanana tia ady sy manohitra, fahavalo ary fahavalo mihitsy aza. Takatr'Andriamanitra fa ankoatry ny lalana roa, ny tsara sy ny ratsy apetraka eo anoloan'ny safidin'ny olombelona, dia “ny karaoty sy ny tehina” no tena nilaina, mba hampandrosoana ny “ampondra”. Ny fahaterahan'i Ismaela, zanak'i Abrama ihany koa, dia hampiroborobo ny fiforonan'ny mpiasa Arabo hatramin'ny endriny farany teo amin'ny tantara, ara-pivavahana, finoana silamo (fanekena; avo ho an'ity vahoaka mpikomy voajanahary sy manaranaka ity).

Gen.16:4: “ *Ary nankany amin'i Hagara izy, dia nanan'anaka ravehivavy. Nony nahita ny tenany bevohoka izy, dia nijery ny tompovaviny tamin'ny tsinontsinona .*

Mbola mampiavaka ny vahoaka Silamo Arabo amin'izao fotoana izao io fihetsika manamavo an'i Hagara Ejiptiana io amin'ny tompovaviny. Ary amin'ny fanaovana izany, dia tsy diso tanteraka izy ireo satria ny tontolo tandrefana dia tsy niraharaha ny tombontsoa lehibe nitry ny filazantsara tamin'ny anaran'i Kristy Jesosy. Hany ka io fivavahan-diso arabo io dia manohy manambara fa lehibe Andriamanitra rehefa nofafan'ny tandrefana tsy ho ao amin'ny bokin'ny eritreriny.

Ny sary omena ao amin'io andininy io dia maneho ny tena toe-javatra iainantsika amin'ny andro farany, satria ny Kristianisma tandrefana, na dia nivadika aza, tahaka an'i Saray dia tsy niteraka zazalahy intsony ary nilentika tao anatin'ny fahatapahan'ny haizina ara-panahy. Ary hoy ny fitenenana hoe: Any amin'ny tanin'ny jamba no mpanjaka ny maso tokana.

Gen. 16:5: “ *Ary hoy Saray tamin'i Abrama: Ny faniratsirana izay natao tamiko dia manjo anao; Efa napetrako eo an-tratranao ny mpanompoko; ary nony hitany fa bevohoka izy, dia nibanjina ahy. Jehovah anie hitsara ahy sy ianao; »*

Gen.16:6: “ *Ary hoy Abrama tamin'i Saray: Indro, eo an-tananao ny ankizivavinao, ka ataovy aminy izay sitrakao. Ary Saray nampijaly azy; ary Hagara nandositra azy .*

Nanana ny andraikiny i Abrama, ary tsy nanome tsiny an'i Saray ho izy no nahatonga an'io fahaterahana tsy ara-dalàna io. Araka izany, hatramin'ny voalohany, ny maha-ara-dalàna dia mametraka ny lalàny momba ny tsy ara-dalàna sy ny fanarahana ity lesona ity, manomboka izao ny fanambadiana dia tsy hampiray afa-tsy ny olona avy amin'ny fianakaviana akaiky iray ihany mandra-

pahatongan'ny Isiraely amin'ny ho avy sy ny endriny nasionaly azony taorian'ny nialan'ny Isiraely tany Ejipta.

Gen.16:7: “Ary Ilay Anjelin'i Jehovah nahita azy teo anilan'ny loharano tany an-efitra, dia teo anilan'ny loharano eo amin'ny lalana mankany Sora .”

Io fifampizarana mivantana teo amin'Andriamanitra sy Hagara io dia tsy nisy afa-tsy noho ny toetra voatahy nananan'i Abrama. Hitan'Andriamanitra any amin'ny tany efitr'i Schur izay ho fonenan'ny Arabo mpifindrafindra monina izay mipetraka an-day amin'ny fitadiavana sakafo tsy tapaka ho an'ny ondriny sy ny ramevany. Ny loharanon-drano no fomba niveloman'i Hagara ary nifanena tamin'ny “loharanon'ny ranon'aina” izy, izay tonga mba hamporisika azy hanaiky ny maha-mpanompo azy sy ny hoaviny.

Gen. 16:8: “ Ary hoy izy: Hagara, andevovavin'i Saray, avy taiza ianao, ary hankaiza ianao? Ary hoy izy: Mandositra an'i Saray tompovaviko aho .

Namaly ireo fanontaniana roa i Hagara hoe: ho aiza ianao? Valiny: mandositra aho. Avy aiza ianao ? Valiny: avy amin'i Saray tompovaviko.

Gen.16:9: “Ary hoy Ilay Anjelin'i Jehovah taminy: Miverena any amin'ny tompovavinao, ka manetre tena eo ambanin'ny tanany ”.

Ny mpitsara lehibe dia tsy mamela safidy ho azy, mandidy ny fiverenana sy ny fanetren-tena izy, satria ny tena olana dia vokatry ny fanamavoana naseho tamin'ny tompovaviny izay, ankoatra ny tsy fahampian-tsakafo, dia mitoetra ho tompovaviny ara-dalàna ary tsy maintsy tompoina sy hajaina.

Gen.16:10: “ Ary hoy Ilay Anjelin'i Jehovah taminy: Hahamaro ny taranakao Aho, ka ho maro be izy ka tsy tambo isaina .”

i YaHWéH amin'ny fanomezana azy “karaoty”. Nampanantena taranaka “ maro be ka tsy hay isaina ” izy. Aza diso hevitra fa ho ara-nofy io vahoaka io fa tsy ara-panahy. Fa ny tenin'Andriamanitra dia hoentina mandra-pahatongan'ny fananganana ny fanekena vaovao, raha tsy ny taranaky ny Hebreo ihany. Mazava ho azy anefa fa ny Arabo tso-po rehetra dia afaka miditra amin'ny faneken'Andriamanitra amin'ny fanekena ny fitsipiny nosoratan'ny Hebreo ao amin'ny Baiboly. Ary hatramin'ny nisehoany dia tsy nahafeno io fepetra io ny Koran Silamo. Miampanga sy mitsikera ary manodina ny fahamarinana ara-baiboly nohamarinin'i Jesosy Kristy izy.

Amin'ny fampiasana ho an'i Ismaela ilay teny efa nampiasaina ho an'i Abrama, dia “ maro be ka tsy azo isaina ”, dia takatsika fa ny fiparitahan'ny olombelona ihany no resahina fa tsy ny an'ireo olom-boafidy voafidy ho amin'ny fiainana mandrakizay. Ny fampitahana natolotr'Andriamanitra dia iharan'ny fepetra tsy maintsy arahina foana. Ohatra: ny “ kintana amin'ny lanitra ” dia mifandraika amin'ny hetsika ara-pivavahana rehetra izay misy ny “ fanazavana ny tany ”. Fa hazavana inona? Ny fahazavan'ny fahamarinana izay nohamafisin'Andriamanitra ihany no mahatonga ny “ kintana ” iray mendrika ny “ hamirapiratra mandrakizay ” any an-danitra, araka ny Dan. 12:3, satria ho “ nahira-tsaina ” **tokoa izy ireo ary tena** “ hampianatra ny fahamarinana ” araka ny fahamarinana. Andriamanitra.

Gen.16:11: “ Hoy Ilay Anjelin'i Jehovah taminy: Indro, manan'anaka ianao ka hiteraka zazalahy, ary ny anarany hataonao hoe Ismaela; fa Jehovah efa nihaino anareo tamin'ny fahorianareo .”

Gen.16:12: “ *Ho tahaka ny borikidia izy; ny t nany hamely azy rehetra, ary ny tanan'izy rehetra kosa hamely azy; ary honina eo amin'ny rahalahiny rehetra izy .* ”

ampondra dia ” i Ismaela sy ny taranany Arabo, ilay biby nalaza noho ny toetrany maditra sy mafy loha; ary koa, mahery setra hatramin'ny niantsoana azy hoe " *savage* ". Noho izany dia tsy mamela ny tenany ho voafolaka izy, na amboamboarina na voataona. Raha fintinina dia tsy tia sy tsy mamela ny tenany ho tiavina izy, ary mitondra lova masiaka amin'ny rahalahiny sy ny vahiny ao amin'ny fototarany. Io didim-pitsarana napetrak'Andriamanitra sy nambaran'Andriamanitra io dia tena zava-dehibe, amin'izao andro farany izao, mba hahatakarana ny anjara asa famaizana, ho an'Andriamanitra, ny fivavahan'ny silamo izay niady tamin'ny kristianisma sandoka tamin'ny fotoana naha "fahazavana" kristiana *fotsiny . haizina* ”. Hatramin'ny niverenany teo amin'ny tanin'ny razambeny, dia lasa lasibatra indray i Israely, toy ny nataon'ny Kristiana Andrefana narovan'ny hery amerikana, izay antsoin'izy ireo fa tsy diso tafahoatra hoe “Satana lehibe”. Marina fa ny “Satana” kely iray dia afaka mamantatra ny “ilay lehibe”.

Tamin'ny nahaterahan'i Ismaela, anarana midika hoe "nandre an'Andriamanitra", ilay zanaky ny fifandirana, dia namorona **fisarahana fanampiny** tao amin'ny fianakavian'i Abrama Andriamanitra. Manampy amin'ny ozon'ny fiteny noforonina tao amin'ny traikefan'i Babela izany. Raha manomana ny fomba hanasazy anefa izy, dia satria fantany mialoha ny fiodian'ny olombelona amin'ireo fifanekena roa nifandimby nataony hatramin'ny faran'izao tontolo izao.

Gen.16:13: “ *Ary nataony hoe Ata-El-roi ny anaran'i Jehovah Izay niteny taminy; fa hoy izy: Efa nahita zavatra teto va aho, rehefa nahita ahy izy? »*

Ny anarana hoe Atta El Ro  dia midika hoe: Ianao no Andriamanitra mahita. Efa fahatezerana manohitra ny fahamboniany anefa io fandraisana andraikitra hanome anarana an'Andriamanitra io. Ny sisa amin'ity andininy ity nadika amin'ny fomba maro samihafa dia miompana amin'io hevitra io. Tsy mino an'izany i Hagara. Izy, ilay mpanompo kely, no nifantohan'ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe izay mahita ny lahatra sy manambara izany. Inona no mety hatahorany, aorian'io traikefa io?

Gen 16:14 “ *Koa izany no nanaovana io lavaka fantsakana io hoe ny fantsakan'i Lakay mpanjaka; eo anelanelan'i Kad s sy Bared izany .* ”

Ny toerana eto an-tany izay nanehoan'Andriamanitra ny Tenany dia manan-daza fa ny voninahitra omen'ny olona azy dia matetika vokatry ny toetsainy manompo sampy, izay tsy mampihavana azy ireo Aminy.

Gen 16:15 “ *Niteraka zazalahy tamin'i Abrama i Hagara; ary nomen'i Abrama anarana hoe Ismaela ny zanaka naterak'i Hagara taminy .*

Zanakalahin'i Abrama marina tokoa i Ismaela, ary indrindra fa ny zanany voalohany izay ho raiki-pitia aminy. Tsy ilay zanaky ny fampanantenana nambaran'Andriamanitra taloha anefa izy. Nofidin'Andriamanitra anefa ny anarana hoe “ *Ismaela* ” izay nomena azy na “ *Ren'Andriamanitra* ” dia mifototra amin'ny fahorian'i Hagara indrindra indrindra, izay niaran'ny fanapahan-kevitra noraisin'ny tompovaviny sy ny tompony. Fa amin'ny heviny faharoa, dia

mifototra amin'ny fahadisoan'i Abrama sy Saray ihany koa ny ninoan'izy ireo vetivety fa io zanaka naterak'i Hagara Egyptiana io no fanamafisana sy "famaliana" ary fahatanterahan'ny fanambaran'Andriamanitra. Ny fahadisoana dia hisy vokany mandra-pahatongan'ny faran'izao tontolo izao.

Niditra tao amin'ny lalaon'ny fisainan'olombelona Andriamanitra ary ho azy no tanteraka ny zava-dehibe: velona ny zanaky ny fifandirana sy **ny fisarahan'ny fifandirana.**

Gen.16:16: “ *Enina amby valopolo taona Abrama, fony Hagara niteraka an'i Isimaela tamin'i Abrama .*”

Teraka tamin'ny 2034 (1948 + 86) àry i “Ismaela”, tamin'izy 86 taona.

Genesisy 17

Fisarahana amin'ny famorana: famantarana amin'ny nofo

Gen.17:1: “ *Ary rehefa sivy amby sivi-folo taona Abrama, dia niseho tamin'i Abrama Jehovah ka nanao taminy hoe: Izaho no Andriamanitra Tsitoha; Mandehana eo anatrehako, ka aoka tsy hanan-tsiny .*

Tamin'ny 2047, 99 taona sy Ismaela 13 taona, dia notsidihin'Andriamanitra ara-panahy i Abrama, izay sambany nanolotra ny tenany ho “ *Andriamanitra Tsitoha* ”. Andriamanitra dia manomana hetsika iray izay hanambara izany toetra “mahery indrindra” izany. Ny fisehon'Andriamanitra dia amin'ny fomba am-bava sy amin'ny fihainoana indrindra indrindra satria ny voninahiny dia tsy hita maso fa ny sarin'ny tenany ihany no hita tsy maty.

Gen.17:2: “ *Ary haoriko ny fanekeko ho amiko sy ho aminao, ary hahamaro anao tsy misy farany Aho .*”

Nohavaozin'Andriamanitra ny teny fikasana ny amin'ny fampitomboana azy io, amin'ity indray mitoraka ity dia mamaritra “ *hatramin'ny tsy manam-petra* ” izany, toy ny “ *vovoka amin'ny tany* ” sy ny “ *kintana eny amin'ny lanitra* ” izay “ *tsy hita isa* ”.

Gen.17:3: “ *Dia niankohoka Abrama; ary Andriamanitra niteny taminy ka nanao hoe :*

Noho ny fahatsapany fa ilay miresaka aminy dia “Andriamanitra Tsitoha”, dia niankohoka i Abrama mba tsy hijery an'Andriamanitra, fa nihaino ny teniny izay mampifaly ny fanahiny manontolo izy.

Gen.17:4: “ *Izao no fanekeko hataoko aminareo. Ho tonga rain'ny firenena maro ianao .* »

Nohamafisina tamin'iny andro iny ilay fifanekena natao teo amin'Andriamanitra sy Abrama: “ *Ho rain'ny firenena maro ianao .*”

Gen.17:5: “ *Tsy hatao hoe Abrama intsony ianao; fa hataoko Abrahama ny anaranao, satria efa nataoko ho rain'ny firenena maro ianao .* »

Ny fiovan'ny anarana hoe Abrahama ho Abrahama dia tena zava-dehibe ary amin'ny androny dia hanao toy izany koa i Jesosy amin'ny fanovana ny anaran'ireo apostoliny.

Gen.17:6: “ *Hahamaro ny taranakareo Aho, dia hataoko ho firenena maro ianareo; ary hisy mpanjaka hivoaka avy aminao .* »

Abrama no rain'ny firenena Arabo voalohany tao amin'Isimaela, tao amin'Isaka, izy no rain'ny Hebreo, zanak'i Israely; ary any Midiana izy no rain'ny taranak'i Midiana; any no hahitan'i Mosesy an'i Zipora, zanakavavin'i Jetro, vadiny.

Gen.17:7: “ *Ary haoriko ny fanekeko ho amiko sy ho aminao ary ny taranakao mandimby anao hatramin'ny taranany fara mandimby: ho fanekena mandrakizay izany, dia ny ho Andriamanitrao sy ny taranakao mandimby anao Aho.* ”

Andriamanitra dia misafidy an-kolaka ny teny ao amin'ny fanekeny izay ho “mandrakizay” fa tsy mandrakizay. Midika izany fa hisy fe-potoana voafetra ny fiarahana nifarana tamin'ireo taranany ara-nofo. Ary ho tonga izany fetra izany rehefa, amin'ny fiaviany voalohany sy ny fahatongavany ho nofo, dia hanorina eo amin'ny fahafatesan'ny sorompanavotany an-tsitraro i Kristy masina, izay fototry ny fiombonana vaovao izay hisy vokany mandrakizay.

Amin'izao fotoana izao dia tsy maintsy ho tonga saina fa ny lahimatoa rehetra nokendrena sy nomena anarana hatrany am-boalohany dia very ny maha-ara-dalàna azy. Izany no nitranga tamin'i Kaina, lahimatoan'i Adama, tamin'i Ismaela, lahimatoan'i Abrama nefa tsy ara-dalàna, ary manarakaraka azy, dia ny an'i Esao lahimatoan'Isaka. Io fotopoto-pitsipika momba ny tsy fahombiazan'ny lahimatoa io dia maminany ny tsy fahombiazan'ny fifanekena ara-nofo jiosy. Ny fifanekena faharoa dia ho ara-panahy ary tsy handray soa afa-tsy ny mpanompo sampy tena niova fo, na dia eo aza ny fisehoana mamitaka nateraky ny fihatsarambelatsihy nataon'olombelona.

Gen.17:8: “ *Homeko anao sy ny taranakao mandimby anao ny tany ivahiniana, dia ny tany Kanana rehetra, ho fananana mandrakizay, ary Izaho ho Andriamaniny.* ”

Toy izany koa fa homena “ *ho fananany mandrakizay* ” ny tany Kanana, raha mbola voafehin'ny fifanekena nataony Andriamanitra. Ary ny fandavana ny Mesia Jesosy dia hahafoana izany, koa, 40 taona aorian'io fahatezerana io, dia horavan'ny miaramila romana ilay firenena sy Jerosalema renivohitra, ary hiparitaka any amin'ny tany samihafa eran-tany ny Jiosy tavela. Satria Andriamanitra dia mamaritra fepetra iray amin'ny fanekena: “ *Izaho ho Andriamaniny* ”. Ary koa, rehefa nolavin'ilay firenena tamin'ny fomba ofisialy i Jesosy, rehefa nirahin'Andriamanitra, dia ho afaka hanapaka tanteraka ny fifanekena nataony Andriamanitra.

Gen.17:9: “ *Hoy Andriamanitra tamin'i Abrahama: Hitandrina ny fanekeko ianao, dia ianao sy ny taranakao mandimby anao hatramin'ny taranany fara mandimby .* ”

Io andininy io dia manodinkodina ny vozony amin'ireo fihatsarambelatsihy ara-pivavahana rehetra izay mahatonga an'Andriamanitra ho Andriamanitry ny fivavahana monotheista mivory ao amin'ny firaisankina ekiomenika na dia eo aza ny fampianarany tsy mifanaraka sy mifanohitra. Ny teniny ihany no voafatotr'Andriamanitra izay mamaritra ny fototry ny fanekeny, karazana fifanarahana natao tamin'ireo izay mankatò azy irery ihany. Raha misy olona

mitandrina ny fanekeny, dia manamafy sy manitatra izany. Fa ny olombelona dia tsy maintsy manaraka an'Andriamanitra amin'ny tetikasany naorina tamin'ny dingana roa nifandimby; ny voalohany ara-nofo, ny faharoa ara-panahy. Ary io andalana voalohany ka hatramin'ny faharoa io dia mitsapa ny finoan'ny tsirairay, ary voalohany indrindra, ny an'ny Jiosy. Tamin'ny fandavana an'i Kristy, ny firenena jiosy dia nandika ny fanekeny tamin'Andriamanitra izay nanokatra ny varavarana ho an'ny mpanompo sampy, ary anisan'izany ireo izay niova fo ho an'i Kristy dia natsangany ary noheverina ho zanaka ara-panahy ho an'i Abrahama. Araka izany, izay rehetra mitandrina ny fanekeny dia zanakalahy na zanakavavin'i Abrahama ara-nofo na ara-panahy.

Hitantsika ato amin'ity andininy ity fa avy amin'i Abrahama no nipoiran'ny Israely, ilay firenena ho avy amin'io anarana io. Nanapa-kevitra ny hanao ny taranany ho vahoaka “natokana” ho amin'ny fampisehoana eto an-tany Andriamanitra. Tsy ny vahoaka voavonjy no resahina, fa ny lalàm-panorenan'ny fivorian'ny olombelona izay maneho ireo kandida eto an-tany amin'ny fifidianana ireo olom-boafidy hovanjena amin'ny alalan'ny fahasovan'Andriamanitra ho avy izay ho azon'i Jesosy Kristy.

Gen.17:10: “ *Izao no fanekeko ho amiko sy ho aminao ary ny taranakao mandimby anao: hoforana ny lehilahy rehetra eo aminareo .* ”

Ny famorana dia famantarana ny fanekena natao teo amin'Andriamanitra, Abrahama sy ny taranany, izay taranany ara-nofo. Ny fahalemeny dia ny endriny iombonana izay mihatra amin'ny taranany rehetra, ahetsiketsika amin'ny finoana na tsia, na mankatò na tsia. Etsy an-danin'izany, ao amin'ny fiombonana vaovao, ny fifantenana amin'ny alalan'ny finoana sedraina dia hotsapain'ny olom-boafidy izay hahazo ny fiainana mandrakizay amin'izany fiombonana izany. Tsy maintsy ampiana ny famorana, vokatra mampalahelo: ny silamo koa dia efa voafora hatramin'i Ismaela patriarka ary omeny sanda ara-panahy io famorana io izay mitarika azy ireo hitaky zo ho amin'ny mandrakizay. Kanefa, ny famorana dia misy vokany maharitra mandrakizay, fa tsy mandrakizay, eo amin'ny nofo.

Gen.17:11: “ *Mifora ianareo; ary ho mariky ny fiombonana amiko sy aminao izany .* ”

Tena mariky ny firaisankina amin'Andriamanitra tokoa izany saingy ara-nofo ihany ny fahombiazany ary ny andininy faha-7, 8, ary ny andininy faha-13 manaraka dia manamafy ny fampiharana azy “ **mandrakizay** ”.

Gen. 17:12: “ *Rehefa feno havaloana ny lehilahy rehetra, araka ny taranany, dia hoforana ny lehilahy rehetra eo aminareo, na teraka tao an-trano, na novidim-bola tamin'ny olon-kafa; tsy anisan'ny firazananao ' .* ”

Mbola misy zavatra tena mahagaga, nefa na dia eo aza ny maha-izy azy mandrakizay, dia faminiana iray izay manambara ny tetikasan'Andriamanitra ho an'ny ^{taonarivo faha-8}. Izany no antony nifidianana ny “andro valo”, satria ny andro fito voalohany dia maneho ny fotoana nifidianana ny olom-boafidy nandritra ny enina arivo taona sy ny fitsarana ny arivo taona fahafito. Amin'ny alalan'ny fandaminana, eto an-tany, fiaraha-miasa akaiky amin'ny firenena jiosy sy ny embryon'izy ireo voalohany, dia i Abrama, no anehoan'Andriamanitra ny sarin'ny mandrakizay ho an'ireo olom-boafidy afaka amin'ny fahalemen'ny firaisana ara-nofo nifantoka tamin'ny hodi-maso nendahana tamin'ny lahy. Avy

eo, tahaka ny hihavian'ny olom-boafidy avy amin'ny fiaviana rehetra amin'ny vahoakan'ny tany, fa ao amin'i Kristy ihany, ao amin'ny fanekena taloha, dia tsy maintsy ampiharina na dia amin'ny hafa firenena aza ny famorana rehefa te hiaramiaina amin'ny lafiny nofidin'Andriamanitra izy ireo.

Ny hevi-dehibe amin'ny famorana dia ny mampianatra fa ao amin'ny fanjakan'Andriamanitra mandrakizay dia tsy hanan-janaka intsony ny olona ary tsy ho azo atao intsony ny filan'ny nofo. Fanampin'izany, ny apostoly Paoly dia nampitaha ny famorana ny nofo ao amin'ny fanekena taloha sy ny famorana ny fon'ny olom-boafidy ao amin'ny fanekena vaovao. Amin'io fomba fijery io dia maneho ny fahadiovan'ny nofo sy ny fo izay manolotra ny tenany ho an'i Kristy.

Ny famorana dia midika **hoe manapaka** ary io hevitra io dia manambara fa Andriamanitra dia te-hanorina fifandraisana miavaka amin'ny zavaboariny. Ao amin'Andriamanitra "saro-piaro" izy, dia mitaky ny maha-tokana sy ny laharam-pahamehana amin'ny fitiavan'ny olom-boafidiny izay tsy maintsy, raha ilaina, manapaka ny fifandraisan'ny olombelona manodidina azy izay manimba ny famonjena azy sy manapaka ny fifandraisana amin'ireo zavatra sy olona manimba ny fifandraisany amin'izy ireo. azy. Amin'ny maha-sarin'ny faminiana arapanabeazana azy, io fitsipika io dia mahakasika ny Isiraely ara-nofy, voalohany, ary ny Isiraely ara-panahy amin'ny fotoana rehetra izay naseho tao amin'i Jesosy Kristy tamin'ny fahatanterahany.

Gen.17:13: " *Tsy maintsy hoforana ny ompikeliny sy izay novidim-bola; ary ny fanekeko dia ho fanekena **mandrakizay** ao amin'ny nofonareo* » .

Andriamanitra dia manizingizina amin'ity hevitra ity: ny zaza ara-dalàna sy ny zaza tsy ara-dalàna dia azo ampifandraisina aminy satria araka izany dia naminany ny fifanarahana roa amin'ny tetikasany famonjena izy ... ilay Kristy izay tomanana ho 30 denaria ny Jiosy mpivavaka nikomy. Ary amin'izany, amin'ny denaria 30, Andriamanitra dia hanolotra ny ainy maha-olombelona ho fanavotana ny olom-boafidy jiosy sy mpanompo sampy amin'ny anaran'ny fiombonany masina. *Tsaroana anefa ny toetra " **mandrakizay** " amin'ny famantarana ny famorana ary ny "fahamarinana ao amin'ny nofonareo "* dia manamafy ny toetrany vetivety. Fa io fifanekena izay manomboka eto io dia hifarana rehefa miseho ny Mesia " *mba hanafoana ny fahotana* ", araka ny Dan.7:24.

Gen.17:14: " *Ny lehilahy tsy voafora, izay tsy mbola voafora, dia hofongorana tsy ho amin'ny firenena; nivadika ny fanekeko* "

Hentitra tokoa ny fanajana ny fitsipika napetrak'Andriamanitra ary tsy manaiky maningana satria manodinkodina ny tetika ara-paminiana nataony ny fandikan-dalàna nataony, ary hasehony amin'ny fisakanana an'i Mosesy tsy hiditra ao Kanana fa tena lehibe izany fahadisoana izany. Ny tsy voafora ara-nofy dia tsy ara-dalàna kokoa ny hiaina ao amin'ny vahoaka jiosy eto an-tany toy ny tsy voafora ao am-po ao amin'ny fanjakana selestialin'Andriamanitra mandrakizay.

Gen.17:15: " *Hoy Andriamanitra tamin'i Abrahama: Tsy hataonao intsony Saray vadinao Saray; fa Saraha no anarany .* "

Ny dikan'ny hoe Abrama dia rain'ny vahoaka iray fa i Abrahama kosa dia rain'ny vahoaka. Toy izany koa ny hoe Saray dia midika hoe mendri-kaja fa Saraha kosa midika hoe andriambavy.

Efa rain'i Ismaela i Abrama, fa ny fanovana ny anarany hoe Abrahama dia hamarinina amin'ny fampitomboana ny taranany amin'i Isaka, ilay zanany izay hambaran'Andriamanitra aminy, fa tsy amin'i Ismaela. Noho izany antony izany ihany, dia hanan-janaka sy hiteraka maro amin'i Isaka i Saray momba, ary lasa Saraha ny anarany.

Gen.17:16: “ *Hitahy azy Aho ka homeko zazalahy aminao; Hitahy azy Aho, ka ho tonga firenena izy; avy ao aminy no hivoahan'ny mpanjakan'ny firenena .*”

Niara-nandeha tamin'Andriamanitra i Abrama, kanefa ny fiainany andavanandro dia eto an-tany ary mifototra amin'ny toe-javatra voajanahary eto an-tany, fa tsy ny fahagagana avy amin'Andriamanitra. Ao amin'ny eritreriny koa, dia nanome ny hevitra ny tenin'Andriamanitra ho fitahiana izy tamin'ny fomba nahazoan'i Saray zazalahy tamin'ny alalan'i Hagara mpanompovaviny.

Gen.17:17: “ *Niankohoka Abrahama; Dia nihomehy izy ka nanao anakampo hoe: Hiteraka va izay lehilahy efa zato taona? ary hiteraka va Saraha, izay efa sivi-folo taona? »*

Fantany fa mety ho tian'Andriamanitra holazaina fa ho afaka hiteraka i Saray na dia momba sy efa 99 taona aza izy, dia nihomehy tao am-pony. Tsy takatry ny saina loatra ny toe-javatra eo amin'ny tontolon'ny olombelona eto an-tany, ka toa voajanahary izany toe-javatra izany. Ary manome dikany ny eritreriny.

Gen.17:18: “ *Ary hoy Abrahama tamin'Andriamanitra: Indrisy! ho velona eo anatrehanao anie i Ismaela! »*

Mazava fa i Abrahama dia manjohy hevitra ara-nofy ary tsy takany afa-tsy amin'ny alalan'i Ismaela, ilay zanaka efa teraka sy 13 taona, ny fampitomboana azy.

Gen.17:19: “ *Ary hoy Andriamanitra: Saraha vadinao hiteraka zazalahy aminao tokoa; ary ny anarany hataonao hoe Isaka. Ary haoriko aminy ny fanekoko ho fanekena mandrakizay ho an'ny taranany mandimby azy .*

Noho ny fahafantarany ny eritrerit'i Abrahama, dia nananatra azy Andriamanitra ary nohavaozina ny fanambarana ka tsy navelany na dia kely aza ny fahadisoan'ny fandikana.

Ny fisalasalana nasehon'i Abrahama momba ny fahaterahan'i Isaka tamin'ny fomba mahagaga dia maminany ny fisalasalana sy ny tsy finoana izay hiseho amin'i Jesosy Kristy ny olombelona. Ary ny fisalasalana dia haka endrika fandavana ofisialy avy amin'ny taranak'i Abrahama ara-nofy.

Gen 17:20 *Ny amin'i Ismaela, efa reko ianao. Indro, hitahy azy Aho ka hahamaro ny taranakao sy hampitombo azy indrindra; hiteraka andriana roa ambin'ny folo izy, ary hataoko firenena lehibe izy .*”

Ismaela dia midika hoe Andriamanitra dia nandre, koa, amin'ity fitsabahana ity, Andriamanitra dia mbola manamarina ny anarana nomeny azy. Andriamanitra no hahamaro azy, hahamaro ary hahafonana ilay firenena Arabo lehibe voaforon'ny “andriana roa ambin'ny folo”. Io isa faha-12 io dia mitovitovy amin'ireo zanak'i Jakoba 12 ao amin'ny firaisany masina izay handimby ny apostolin'i Jesosy Kristy 12, kanefa tsy midika izany hoe mitovy izany satria manamafy ny fanampian'Andriamanitra izy io, fa tsy fiaraha-miombon'antoka

amin'ny famonjena momba ny tetikasany momba ny fiainana mandrakizay. Fanampin'izany, Isimaela sy ny taranany dia hanohitra izay rehetra miditra amin'ny fifanekena masin'Andriamanitra, dia ny Jiosy nifandimby avy eo ny Kristianina. Ity andraikitra manimba ity dia hanasazy ny fahaterahana tsy aradalàna amin'ny alàlan'ny fomba tsy ara-dalàna mitovy amin'ny eritreretin'ny reny tsy manan-janaka sy ny rainy mionona loatra. Izany no mahatonga ireo zanak'i Abrahama ara-nofa hizaka ozona mitovy amin'izany ary hiharan'ny fandavana mitovy amin'Andriamanitra amin'ny farany.

Rehefa nahalala an'Andriamanitra sy ny soatoaviny ny taranak'Isimaela dia afaka misafidy ny hiaina araka ny fitsipiny mandra-pidirana ao amin'ny fiombonan'ny Jiosy, saingy io safidy io dia hitoetra ho an'ny tsirairay tahaka ny famonjena mandrakizay izay hatolotra ny olom-boafidy. Toy izany koa, toy ny amin'ny lehilahy hafa avy amin'ny fiaviana rehetra, dia hatolotra azy ireo ny famonjena ao amin'i Kristy ary hisokatra ho azy ireo ny lalana mankany amin'ny mandrakizay, saingy eo amin'ny fenitry ny fankatoavana an'i Kristy Mpamonjy, nohomboana tamin'ny hazo fijaliana, maty ary nitsangana tamin'ny maty ihany.

Gen.17:21: “ *Izaho hanorina ny fanekeko amin' Isaka, izay haterak'i Saraha aminao amin'ny taona manaraka .* ”

13 taona i Ismaela tamin'io fahitana io araka ny andininy faha-27, ka ho 14 taona àry izy rehefa teraka i Isaka. Mbola manantitrantitra anefa Andriamanitra amin'izany: ny fanekenany dia haorina amin'Isaka, fa tsy amin'Isimaela. Ary haterak'i Saraha izy.

Gen.17:22: “ *Ary rehefa nitsahatra niteny taminy izy, dia nanandratra ny tenany ho ambonin'i Abrahama Andriamanitra .* ”

Tsy fahita firy sy miavaka ny fisehoan'Andriamanitra, ary izany no manazava ny antony tsy ahafahan'ny olombelona zatra amin'ny fahagagana avy amin'Andriamanitra ary nahoana, toa an'i Abrahama, ny fisainan'izy ireo dia mijanona ho voafehin'ny lalàna voajanahary eo amin'ny fiainana eto an-tany. Ampitaina ny hafany, miala Andriamanitra.

Gen. 17:23: “ *Ary Abrahama naka an'Isimaela zanany sy izay rehetra teraka tao an-tranony ary izay rehetra novidiny vola, dia ny lehilahy rehetra tamin'ny mpianakavin'i Abrahama; ary noforany androtrizay ihany ireo, araka ny didy izay nandidian'Andriamanitra azy .* ”

Ny didy nomen'Andriamanitra dia tanteraka avy hatrany. Ny fankatoavany dia manamarina ny fanekenany tamin'Andriamanitra. Nividy mpanompo io tompo mahery tamin'ny fahagola io ary nisy ny satan'ny andevo ary tsy nolavina. Raha ny marina, ny tena hampisalasala ilay foto-kevitra dia ny fampiasana herisetra sy fampijaliana ny mpanompo. **Ny toeran'ny andevo koa dia ny an'ireo navotan'i Jesosy Kristy rehetra, na dia amin'izao andro izao aza .**

Gen.17:24: “ *Sivy amby sivifolo taona Abrahama fony izy noforana .* ”

Io fanazavana io dia mampahatsiahy antsika fa takin'Andriamanitra amin'ny olombelona ny fankatoavana, na firy taona na firy taona izy ireo; hatramin'ny zandriny ka hatramin'ny zokiny indrindra.

Gen.17:25: “ *Telo ambin'ny folo taona Isimaela zanany fony izy noforana .* ”

Ho zokiny 14 taona noho i Isaka rahalahiny àry izy, ka ho azony antoka fa hahavita hanisy ratsy ny zandriny lahy, zanaky ny vadiny ara-dalàna.

Gen.17:26: “ Androtrizay ihany no namorana *an'i Abrahama sy Isimaela zanany* .

Andriamanitra dia mampahatsiahy ny maha-ara-dalàna an'i Ismaela tamin'i Abrahama izay rainy. Ny famorana iombonan'izy ireo dia mamitaka toy ny filazan'ny taranany izay milaza fa avy amin'Andriamanitra iray ihany. Satria ny fitakiana an'Andriamanitra dia tsy ampy ny manana ray ara-nofy iray ihany. Ary rehefa milaza izany fifandraisana amin'Andriamanitra izany ireo Jiosy tsy mino noho ny amin'i Abrahama rainy, dia handà an'io hevitra io i Jesosy ka hataony ho devoly, Satana, rain'ny lainga sy mpamono olona hatramin'ny voalohany. Ny zavatra nolazain'i Jesosy tamin'ireo Jiosy mpikomy tamin'ny androny dia mihatra amin'ny fihatsarambelatsihy arabo sy silamo amintsika.

Gen.17:27: “ *Ary niara-noforana taminy ny lehilahy rehetra tao an-tranony, na teraka tao an-tranony, na azo tamin'ny vahiny* .”

Aorian'io modelin'ny fankatoavana io, dia ho hitantsika fa ny fahorian'ny Hebreo nandao an'i Ejipta dia ho avy hatrany amin'ny fanambaniny ny fankatoavana izay takian'Andriamanitra tanteraka, amin'ny fotoana rehetra ary hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao.

Genesisy 18

Ny fisarahan'ny mpirahalaha fahavalo

Gen.18:1 : “ *Jehovah niseho taminy teo amin'ny hazo terebintan'i Mamre, raha nipetraka teo am-baravaran'ny lainy izy, raha nafana ny andro* .”

Gen.18:2: “ *Ary nanopy ny masonry izy ka nijery, ary, indreo, nisy telo lahy nitsangana teo anilany. Ary nony nahita azy izy, dia nihazakazaka avy teo anoloan'ny varavaran'ny lainy hitsena azy ka niankohoka tamin'ny tany* .”

Efa zato taona i Abrahama, fantany fa efa antitra izy izao, nefa tsara tarehy foana izy, satria “ *mihazakazaka hitsena* ” ireo mpitsidika azy. Nahafantatra azy ireo ho iraka eny amin'ny lanitra ve izy, ka azo heverina fa “ *miankohoka amin'ny tany* ” eo anatrehan'izy ireo izy. Ny zavatra hitany anefa dia “telo lahy” ary hitantsika avy eo amin'ny fihetsiny, ny fahatsapany mandray vahiny ho azy izay vokatra ny toetrany feno fitiavana voajanahary.

Gen.18:3: “ *Ary hoy izy: Tompo ô, masina ianao, raha mahita fitia eo imasonao aho, aza miala amin'ny mpanomponao* .

Ny fiantsoana mpitsidika ho “tompô” dia vokatra ny fanetren-tena lehibe nananan'i Abrahama ary tsy nisy porofo indray fa nihevitra izy fa niresaka tamin'Andriamanitra. Satria miavaka io fitsidihan'Andriamanitra amin'ny endriny rehetra io satria na i Mosesy aza dia tsy hahazo alalana hahita “ *ny voninahitry ny tavan'Andriamanitra*” araka ny Eks. 33:20 ka hatramin'ny 23: “ *Hoy i Jehovah: Tsy ho vitanareo izany. mba hahita ny tavako, fa tsy afaka mahita Ahy ny olona ka ho velona. Ary hoy Jehovah: Ity misy fitoerana eo akaikiko; hitsangana eo ambonin'ny vatolampy ianao. Rehefa levona ny voninahitry, dia hataoko ao an-*

tsefatsefaky ny harambato ianao, ary hosaronan'ny tanako ianao mandra-pitako. Ary raha manodina ny tanako Aho, dia hahita Ahy ianareo, fa ny tavako tsy ho hita .” Raha voarara ny fahitana ny amin’ny “voninahitr’Andriamanitra ”, dia tsy mandrara ny tenany tsy haka endrika olombelona hanatona ny zavaboariny izy. Manao izany Andriamanitra mba hamangy an’i Abrahama sakaizany, ary mbola hanao izany indray amin’ny endrik’i Jesosy Kristy izy hatramin’ny fony izy mbola zaza ka hatramin’ny fahafatesany manavotra.

Gen.18:4: “ *Aoka hisy hitondra rano kely hanasana ny tongotrareo; ary mialà sasatra eo ambanin’ity hazo ity .”*

Ny andininy 1 dia nazava tsara fa mafana ny andro, ary feno vovoka ny hatsembohan'ny tongotra manamarina ny fanasana ny tongotry ny mpitsidika. Tolotra mahafinaritra natao ho azy ireo izany. Ary izany fiheverana izany dia ho an'i Abrahama.

Gen.18:5: “ *Handeha aho haka sombi-mofo hampahery ny fonao; ary rehefa afaka izany, dia hanohy ny dianareo ianareo; fa izany no handalonao ny mpanomponao. Dia hoy izy ireo: Ataovy araka izay nolazainao .*

Hitantsika eto fa tsy nantsoin’i Abrahama ho zava-manan’aina any andanitra ireo mpitsidika ireo. Ny fiheverany azy ireo àry dia porofon’ny toetra maha-olombelona azy. Izy dia manetry tena, be fitiavana, malemy fanahy, malalatanana, manampy ary tia mandray vahiny; zavatra mahatezitra azy amin’Andriamanitra. Amin’io lafiny maha-olombelona io, dia eken’Andriamanitra sy eken’ny rehetra ny soso-keviny.

Gen.18:6: “ *Dia nandeha faingana Abrahama nankao amin’ny lainy tany amin’i Saraha ka nanao hoe: Faingana, koba tsara toto intelon’ny famarana, dia kobao izy, ka ataovy mofo .”*

Mahasoa ny vatana ara-nofy ny sakafo ary nahita vatana nofo telo teo anoloany i Abrahama, ka nanomana sakafo mba hanavaozana ny tanjaka araban’ireo mpitsidika azy.

Gen.18:7: “ *Ary Abrahama nihazakazaka nankany amin’ny ondriny, dia naka zanak’omby tanora sady tsara ka nomeny an’ily mpanompo, izay faingana hamboatra azy .”*

Ny fisafidianana ny zanak'omby malemitemy dia mampiseho ny fahalalahan-tanana sy ny hatsaram-panahiny voajanahary; ny fahafinaretany mampifaly ny namany. Mba hahatratrarana izany vokatry izany dia manolotra ny tsara indrindra ho an'ireo mpitsidika azy.

Gen. 18:8: “ *Ary naka rononomandry sy ronono koa izy mbamin’ny zanak’omby efa voavoatra, dia narosony teo anoloany. Izy mihitsy no nitsangana teo anilan’izy ireo, teo ambanin’ily hazo. Dia nihinana izy ireo .”*

Ireo sakafo mahavoky ireo dia atolotra ho an’ny vahiny mandalo, dia olona tsy fantany nefa ataony toy ny ao amin’ny fianakaviany ihany. Ny fahatongavan'ireo mpitsidika dia tena misy satria mihinana sakafo ho an'ny olombelona izy ireo.

Gen.18:9: “ *Dia hoy ireo taminy: Aiza Saraha vadinao? Dia hoy izy: Ao amin’ny lay izy .*

Nahomby ho an’ny voninahitr’Andriamanitra sy ho voninahitr’Andriamanitra sy ho an’ny tenany ny fahoriana nahazo ny

mpampiantrano, ka naneho ny tena toetrany ireo mpitsidika tamin'ny niantsoana ny anaran'ny vadiny hoe "Sara", izay nomen'Andriamanitra azy tao amin'ny fahitany teo aloha.

Gen. 18:10: “ *Hoy ny anankiray tamin'izy ireo: Hiverina aminao indray aho amin'izay; ary, indro, hanana zazalahy Saraha vadinao. Nihaino Saraha teo am-baravaran'ny lay, izay teo ivohony .*”

Aoka homarihintsika fa amin'ny fisehoan'ireo mpitsidika telo, dia tsy misy na inona na inona hamantarana an'i Jehovah amin'ireo anjely roa izay niaraka taminy. Miseho eto ny fiainana any an-danitra ary manambara ny dikany mitombina izay manjaka ao.

Raha nanambara ny fahaterahan'i Saraha tsy ho ela ny iray amin'ireo mpitsidika telo, dia nihaino izay nolazaina avy teo am-baravaran'ny tranolay izy, ary ny soratra dia mamaritra hoe iza no " *tao aoriany* "; izay midika fa tsy nahita azy izy ary tsy afaka nahafantatra ny fisiany. Tsy lehilahy anefa izy ireo.

Gen.18:11: “ *Ary Abrahama sy Saraha dia efa antitra sady nandroso fahanterana, ary Saraha tsy nanantena ny hanan-janaka intsony .*”

Ny andininy dia mamaritra ny toetry ny olombelona mahazatra mahazatra ny olombelona rehetra.

Gen.18:12: “ *Dia nihomehy anakampo izy ka nanao hoe: Mbola haniry ihany va aho, rehefa antitra? Efa antitra koa ny tompoko* ”.

Mariho indray ilay hoe: “ *Nihomehy tao am-pony izy* ”; ka tsy nisy nandre azy nihomehy afa-tsy Andriamanitra velona, Izay mandinika ny eritreritra sy ny fo.

Gen.18:13: “ *Ary hoy Jehovah tamin'i Abrahama: Nahoana no nihomehy Saraha ka nanao hoe: Hanana anaka tokoa va aho, na dia efa antitra aza? »*

Manararaotra manambara ny maha-Andriamanitra Azy Andriamanitra, izay manamarina ny filazana an'i YHWÉH satria Izy no miteny amin'izao fisehoan'olombelona amin'i Abrahama izao. Andriamanitra irery ihany no mahafantatra ny eritreriny miafina ao amin'i Saraha ary izao dia fantatr'i Abrahama fa Andriamanitra no miresaka aminy.

Gen.18:14: “ *Moa misy mahagaga va amin'i Jehovah? Amin'ny fotoana voatendry dia hiverina aminareo amin'izany fotoana izany Aho; ary hanana zazalahy Saraha .*”

Lasa manam-pahefana Andriamanitra ary manavao mazava tsara ny faminiany amin'ny anarana hoe YHWÉH momba ny maha-Andriamanitra Azy.

Gen.18:15: “ *Nandainga Saraha ka nanao hoe: Tsy nihomehy aho; Satria natahotra izy. Fa hoy izy: Ny mifanohitra amin'izany, dia nihomehy ianao .*

“ *Nandainga Saraha* ”, hoy ilay andinin-teny, satria ren'Andriamanitra ny fisainany mangingina, nefa tsy nisy fihomehezana nivoaka avy tamin'ny vavany; ka lainga kely fotsiny tamin'Andriamanitra fa tsy tamin'olona. Ary raha mananatra azy Andriamanitra dia noho izy tsy manaiky fa Andriamanitra no mifehy ny eritreriny. Manome porofo izy, ka lasa mandainga aminy. Izany no nahatonga azy hanizingizina hoe: " *Mifanohitra amin'izany (diso izany), nihomehy ianao .*" Aoka tsy hohadinointsika fa ny olombelona notahin'Andriamanitra dia i Abrahama fa tsy i Saraha, vadiny ara-dalàna, izay tsy mandray afa-tsy ny tso-dranon'ny vadiny.

Ny heviny dia efa niafara tamin'ny ozon'ny fahaterahan'i Ismaela, ilay fahavalo lova sy mpifaninana amin'ny Isiraely ho avy; marina ny fanatanterahana tetikasa masina.

Gen.18:16: “ *Dia niainga ireo lehilahy ireo ka niainga ka nanatrika an'i Sodoma. Dia nandeha niaraka tamin'izy ireo i Abrahama .* ”

Novonoina sy novelomina ary nohavaozina ho an'i Abrahama sy Saraha ny fahaterahan'i Isaka zanaka ara-dalàna amin'ny hoavy, ireo mpitsidika any andanitra dia nanambara tamin'i Abrahama fa manana iraka hafa koa ao an-tsainy ny fitsidihany teto an-tany: momba an'i Sodoma izany.

Gen.18:17: “ *Dia hoy Jehovah: Hafeniko amin'i Abrahama va izay hataoko?... ”* ”

Eto isika dia manana fampiharana marim-pototra an'io andininy ao amin'ny Amosa 3:7 io: “ *Fa Jehovah, Jehovah, dia tsy manao na inona na inona, raha tsy efa nanambara ny heviny tamin'ny mpaminany mpanompony .”* ”

Gen.18:18: “ *I Abrahama dia ho tonga firenena lehibe sy mahery tokoa, ary aminy no hitahiana ny firenena rehetra ambonin'ny tany .”* ”

Noho ny fahaverezan'ny dikany mahazatra izay mihatra amin'ny adverbete " *azo antoka* ", dia tsaroako fa midika izany hoe: amin'ny fomba iray sy tanteraka. Alohan'ny hanehoany ny tetik'asa mandrava azy, dia nohafaingan'Andriamanitra nanome toky an'i Abrahama ny amin'ny maha-izy azy eo anatrehan'ny tavany sy manavao ny fitahiana izay homeny azy. Nanomboka niresaka momba an'i Abrahama tamin'ny olona fahatelo Andriamanitra mba hanandratana azy ho eo amin'ny laharan'ny toetra ara-tantara lehibe eo amin'ny olombelona. Rehefa manao izany izy, dia asehony amin'ny taranany ara-nofo sy ara-panahy ny maodely izay tsodranony ary tsaroany sy faritana ao amin'ilay andininy izay ho avy.

Gen.18:19: “ *Fa Izaho efa nifidy azy handidy ny zanany sy ny taranany mandimby azy hitandrina ny lalan'i Jehovah amin'ny fahitsiana sy ny fahitsiana, dia ny hankasitranan'i Abrahama ny teny fikasana izay nataony tamin'ny...* ”

Izay lazain'Andriamanitra ao amin'io andininy io dia mahatonga ny fahasamihafana rehetra amin'i Sodoma izay horavany. Mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao, dia ho toy izao ny olom-boafidiny: Ny fitandremana ny lalan'i Jehovah dia ny fanaovana ny marina sy ny rariny; ny tena fahitsiana sy ny rariny marina izay hotanterahin'Andriamanitra eo amin'ny andinin-dalàna mba hampianarana ny Isiraely olony. Ny fanajana an'ireo zavatra ireo no fepetra tokony hanajan'Andriamanitra ireo fitahiana nampanantenainy.

Gen.18:20: “ *Ary hoy Jehovah: Nitombo ny fitarainana momba an'i Sodoma sy Gomora, ary lehibe ny fahotany .”* ”

Io didim-pitsarana io no itondran'Andriamanitra an'i Sodoma sy Gomora, ireo tanànan'ny mpanjaka tonga nanampy an'i Abrahama rehefa nanafika azy ireo. Tao Sodoma koa anefa no nofidin'i Lota zana-drahalahiny honina, niaraka tamin'ny fianakaviany sy ny mpanompony. Noho ny fahafantarana ny fatorana ananan'i Abrahama amin'ny zana-drahalahiny, dia ampitomboin'Andriamanitra ny fomba fiheverana an'ilay lehilahy antitra mba hanambarany ny fikasany aminy. Ary mba hanaovana izany, dia mampietry ny tenany ho amin'ny haavon'ny olombelona Izy mba hahatonga ny tenany ho olombelona araka izay

azo atao mba hahatonga ny tenany ho eo amin'ny ambaratongan'ny fisainan'olombelona nataon'i Abrahama mpanompony.

Gen.18:21: “ *Dia hidina aho ka hizaha na efa nanao araka ny teny izay tonga tamiko izy na tsia; ary raha tsy izany, dia ho fantatro .*”

Ireo teny ireo dia mifanohitra amin'ny fahalalana ny eritreritr'i Saraha, satria Andriamanitra dia tsy afaka manao tsinontsinona ny haavon'ny fahalotoampitondran-tena nihatra tamin'ireo tanàna roa teo amin'ny tany lemaka sy ny fanambinana be dia be tao amin'ireo tanàna roa ireo. Io fihetsika io dia mampiseho ny fitandremany ny mpanompony mahatoky hanaiky ny didim-pitsarany ara-drariny.

Gen.18:22: “ *Dia niainga ireo lehilahy ireo ka nankany Sodoma. Fa Abrahama mbola nijanona teo anatrehan'i Jehovah ihany .*”

Eto, ny fisarahan'ireo mpitsidika dia mamela an'i Abrahama hamantatra eo amin'izy ireo ilay Andriamanitra velona, YaHWÉH, izay manatrika Azy amin'ny endrika tsotra maha-olombelona izay mandrisika ny fifampiresahana. Ho sahy i Abrahama hatramin'ny fiarahana tamin'Andriamanitra tamin'ny karazana fifampiraharahana mba hahazoana ny famonjena ireo tanàna roa, izay nonenan'i Lota zana-drahalahiny malalany.

Gen.18:23: “ *Ary Abrahama nanatona ka nanao hoe: Hianao koa va handringana ny marina mbamin'ny meloka? »*

Ny fanontaniana napetrak'i Abrahama dia marim-pototra, satria ao anatin'ny hetsika iraisan'ny fahamarinana, ny maha-olombelona dia mahatonga ny fahafatesan'ireo niharam-boina tsy manan-tsiny antsoina hoe fanimbana antoka. Fa raha tsy mahay manavaka ny olombelona dia Andriamanitra afaka. Ary hanome porofon'izany ho an'i Abrahama sy ho antsika izay mamaky ny fijoroany ho vavolombelona ao amin'ny Baiboly izy.

Gen.18:24: “ *Angamba misy olo-marina dimam-polo ao an-tanàna, ka haringanao koa ireny ka tsy hamela ny tanàna noho ny olo-marina dimam-polo ao aminy? »*

Ao anatin'ny fanahiny malemy fanahy sy be fitiavana, dia feno hevi-diso i Abrahama ary nihevitra izy fa azo atao ny mahita olo-marina 50 farafahakeliny ao amin'ireo tanàna roa ireo ary miantso ireo olo-marina 50 ireo izy mba hahazoany avy amin'Andriamanitra ny fahasoavan'ireo tanàna roa ireo. ny anaran'ny fahamarinany tonga lafatra izay tsy maharesy ny tsy manan-tsiny amin'ny meloka.

Gen.18:25: “ *Ny hamono ny marina miaraka amin'ny meloka, mba ho tahaka ny amin'ny marina tahaka ny amin'ny ratsy fanahy, lavitra Anao! lavitra anao! Tsy hanao izay marina va izay mitsara ny tany rehetra? »*

Mieritreritra àry i Abrahama fa hamaha ny olana amin'ny fampahatsiahivana an'Andriamanitra ny zavatra tsy azony atao raha tsy mandà ny toetrany izay mifamatotra mafy amin'ny fahatsapana ny rariny tanteraka.

Gen.18:26: “ *Ary hoy Jehovah: Raha mahita olona dimam-polo marina ao Sodoma Aho ao afovoan-tanàna, dia havelako ny helony noho ny amin'ny tanàna rehetra ”.*

Tamin'ny fahari-po sy ny hatsaram-panahy no navelan'i Jehovah niteny an'i Abrahama, ary ny valinteniny dia noporofoiny fa marina izy; fa ny olo-marina 50 dia tsy ho rava ny tanàna.

Gen.18:27: “ *Dia namaly Abrahama ka nanao hoe: Indro, efa sahy niteny tamin’i Jehovah aho, fa vovoka sy lavenona aho .* ”

Moa ve ny fiheverana ny “ *vovoka sy lavenona* ” fa hisy olon-dratsy tavela aorian’ny fandravana ireo tanàna roa teo amin’ny lohasaha? Na izany aza, i Abrahama dia niaiky fa ny tenany dia tsy inona fa “ *vovoka sy lavenona* ”.

Gen. 18:28: “ *Angamba ho tsy ampy dimy amin’ny dimampolo ny marina, fa dimy no handringananao ny tanàna manontolo? Ary hoy Jehovah: Tsy handringana azy Aho, raha mahita olona dimy amby efa-polo marina ao .*

Ny fahasahiana nasehon’i Abrahama dia hitarika azy hanohy ny fifampiraharahany amin’ny fampidinana isaky ny isan’ny olom-boafidy mety ho hita ary hijanona eo amin’ny andininy faha-32 amin’ny isan’ny olo-marina folo izy. Ary isaky ny hanome ny fahasoavany Andriamanitra noho ny isa natolotr’i Abrahama.

Gen.18:29: “ *Ary Abrahama dia niteny taminy ka nanao hoe: Angamba hisy olo-marina efa-polo any. Ary hoy Jehovah: Tsy hanao na inona na inona Aho noho ireo efa-polo ireo .*

Gen.18:30: “ *Fa hoy Abrahama: Aoka tsy ho tezitra Jehovah, fa hiteny aho; Angamba hisy olo-marina telopolo ao. Ary hoy Jehovah: Tsy hanao na inona na inona Aho, raha mahita olona telo-polo marina ao .*

Gen.18:31: “ *Ary hoy Abrahama: Indro, efa sahy niteny tamin’i Jehovah aho. Angamba hisy olo-marina roapolo any. Ary hoy Jehovah: Tsy handringana azy Aho noho ny amin’ireto roa-polo ireto .*

Gen.18:32: “ *Fa hoy Abrahama: Aoka tsy ho tezitra Jehovah, fa izaho tsy hiteny mihoatra noho izao. Angamba hisy olo-marina folo ao. Ary hoy Jehovah: Tsy handringana azy Aho noho ireo olo-marina folo ireo .*

Eto no iafaran’ny fifampiraharahana nataon’i Abrahama izay mahatakatra fa misy fetra tsy maintsy apetraka mihoatra noho izany ny fisisihany. Nijanona tamin’ny isan’ny olo-marina folo Izy. Tena mino izy fa tsy maintsy ho hita ao amin’ireo tanàna roa ratsy ireo ny isan’ny olo-marina, raha i Lota sy ny havany ihany no isaina.

Gen. 18:33: “ *Dia nandeha Jehovah, rehefa nitsahatra niteny tamin’i Abrahama Izy. Dia niverina tany amin’ny fonenany i Abrahama .* ”

Tapitra ny fihaonan’ny mpinamana roa eto an-tany, ny iray any an-danitra sy ny Andriamanitra Tsitoha ary ny iray, ny olombelona, vovon-tany, dia mifarana, ary samy miverina amin’ny asany avy. Abrahama nankany amin’ny fonenany ary YHWÉH nankany Sodoma sy Gomora izay hiharan’ny fitsarana mandrava azy.

Rehefa nifanakalo hevitra tamin’Andriamanitra i Abrahama, dia naneho ny toetrany izay mitovy amin’ny endrik’Andriamanitra, izay miahiahy ny hahita ny fahamarinana marina tanteraka sady manome ny fiainana ny sandany sarobidy. Izany no nahatonga ny fifampiraharahana natao tamin’ny mpanompony, mba hahafaly sy hampifaly ny fon’Andriamanitra izay mizara tanteraka ny fihetsehampony.

Fisarahana amin'ny hamehana

Gen.19:1: “ *Tonga tao Sodoma ny anjely roa nony hariva; ary Lota nipetraka teo am-bavahadin'i Sodoma. Ary nony nahita azy Lota, dia nitsangana hitsena azy izy ka niankohoka tamin'ny tany* ”.

Hitantsika amin'izany fitondran-tena izany ny fitaomana tsara nasehon'i Abrahama tamin'i Lota zana-drahalahiny, satria naneho fiheverana mitovy amin'izany tamin'ireo mpitsidika mandalo izy. Ary vao mainka izy nanao izany, satria fantany ny fitondran-tena ratsin'ny mponina tao amin'ny tanànan'i Sodoma izay nitoerany.

Gen.19:2: “ *Dia hoy izy: Indro, tompokolahy, masina ianareo, midira ao amin'ny tranon'ny mpanomponao, ka mandria ao; sasao ny tongotrao; dia hifoha maraina koa ianao ka hanohy ny diana. Tsia, hoy izy ireo, fa eny an-dalambe no handany ny alina .* ”

Nataon'i Lota ho adidiny ny miarahaba ny olona mandalo ao an-tranony mba hiaro azy ireo amin'ny asa tsy misy henatra sy ratsy ataon'ireo mponina mpanao kolikoly. Hitantsika koa ny teny fiarahabana nataon'i Abrahama tamin'ireo mpitsidika telo lahy. Tena olo-marina tokoa i Lota ka tsy namela ny tenany ho simba tamin'ny firaisany tamin'ireo olon-dratsy tao amin'ity tanàna ity. Tonga ireo anjely roa handrava ny tanàna, nefa alohan'ny handravana azy, dia te hanakorontana ny faharatsian'ny mponina izy ireo amin'ny fisamborana azy ireo amin'ny asa, ho fanehoana mavitrika ny faharatsiany. Ary mba hahazoana izany vokatra izany, dia ampy ho azy ireo ny handany ny alina teny an-dalambe mba hanafihan'ny Sodomita.

Gen.19:3: “ *Nefa nanery azy mafy i Lota, ka nankeo aminy izy ka niditra tao an-tranony. Dia nanao fanasana ho azy ireo Izy sady nanendasa mofo tsy misy masirasira. Dia nihinana izy ireo .* ”

Nahavita nandresy lahatra azy ireo àry i Lota, ka nanaiky ny nampiantrano azy izy ireo; izay mbola manome azy fahafahana haneho ny fahalalahan-tanany tahaka ny nataon'i Abrahama teo alohany. Ny traikefa dia mampianatra azy ireo hahita ny fanahin'i Lota tsara tarehy, lehilahy marina eo anivon'ny tsy marina.

Gen. 19:4: “ *Mbola tsy natory izy ireo, dia nanodidina ny trano ny mponina tao an-tanàna, dia ny Sodoma, hatramin'ny ankizy madinika ka hatramin'ny anti-panahy; dia nihazakazaka avokoa ny mponina rehetra .* ”

Mihoatra noho ny nantenain'ireo anjely roa ny fampisehoana ny faharatsian'ny mponina, satria tonga hitady azy ireo izy ireo, na dia tao amin'ny trano nitsenan'i Lota azy aza. Mariho ny haavon'ny fifindran'ity faharatsiana ity: “ *hatramin'ny ankizy ka hatramin'ny zokiolona* ”. Noho izany dia marina tanteraka ny fitsaran'i Jehovah.

Gen.19:5: “ *Dia niantso an'i Lota izy ka nanao taminy hoe: Aiza ireo lehilahy tonga tato aminao izao alina izao? Ento mivoaka atỳ aminay izy, mba ho fantatray .* ”

Mety ho voafitaka amin'ny fikasan'ny Sodomita ny olona tsy misy dikany, satria tsy fangatahana olom-pantatra izany fa mba hahazoana fahalalana araka ny hevitra ny Baiboly momba ny teny hoe “Fantatr'i Adama ny vadiny ka niteraka

zazalahy izy”. Feno tanteraka ary tsy misy fanafodiny àry ny faharatsian’ireo olona ireo.

Gen.19:6: “ *Nivoaka hankeo aminy teo am-baravaran’ny trano i Lota ka nanidy ny varavarana teo ivohony .”*

Lota be herim-po izay faingana handeha hitsena ireo zava-maharikoriko ary mitandrana ny manidy ny varavarana'ny tranony ao ivohony mba hiarovana ireo mpitsidika azy.

Gen.19:7: “ *Ary hoy izy: Ry rahalahiko, masina ianareo, aza manao ratsy;*
»

Ny tsara fanahy dia mananatra ny ratsy fanahy mba tsy hanao ratsy. Nantsoiny hoe “rahalahy” izy ireo, satria lehilahy toa azy izy ireo, ary nihazona tao anatin’ny tenany ny fanantenana ny hamonjy ny sasany amin’izy ireo amin’ny fahafatesana izay itarihan’ny fitondran-tenany.

Gen.19:8: “ *Indro, manan-janaka roa vavy aho, izay tsy mbola nahalala lahy; Ary havoakako ho etỳ aminareo izy, ka hataonareo aminy izay tianareo. Nefa aza manao na inona na inona amin’ireo lehilahy ireo, fa tonga teo amin’ny aloky ny tafon-tranoko izy .”*

Ho an’i Lota, ny fitondran-tenan’ny Sodomita dia tonga amin’ny avo indrindra izay tsy mbola tratra teo amin’io traikefa io. Ary mba hiarovana ny mpitsidika azy roa, dia tonga izy hanolotra ny zanany vavy roa mbola virijina ho solon’izy ireo.

Gen. 19:9: “ *Hoy ireo: Mandehana! Ary hoy indray izy ireo: Tonga toy ny vahiny izy ka te-hitsara! Eny, hataonay ratsy noho izy ireo ianao. Ary nanery mafy an’i Lota izy ireo, dia nanatona handrava ny varavarana .”*

Tsy nampitony ny vahoaka tafavory ny tenin’i Lota, ary ireo biby goavam-be ireo, hoy izy ireo, dia miomana hanao ratsy kokoa aminy noho izy ireo. Miezaka mamaky ny varavarana izy ireo avy eo.

Gen.19:10: “ *Dia naninjitra ny tàmany izy roa lahy ka nampiditra an’i Lota hankao aminy tao an-trano, dia nakatony ny varavarana .*

Nahita loza i Lota be herim-po, ka niditra an-tsehatra ireo anjely ka nampiditra an’i Lota tao an-trano.

Gen.19:11: “ *Ary nasiany jamba izay teo am-baravaran’ny trano, hatramin’ny kely ka hatramin’ny lehibe, ka dia nisasatra foana nitady ny varavarana izy”.*

Any ivelany, ny olona mientanentana akaiky indrindra dia jamba; voaaro noho izany ny ao an-trano.

Gen. 19:12: “ *Ary hoy izy roa lahy tamin’i Lota: Mbola misy ato aminao izà? Ny vinantolahy sy ny zananilahy sy ny zananivavy ary izay rehetra anananao ao an-tanàna, dia **ento hiala amin’ity tany ity izy .”***

Lota nahita fitia teo imason’ny anjely sy Andriamanitra izay naniraka azy. Mba ho voavonjy ny ainy, dia tsy maintsy “ **mivoaka izy** » ny tanàna sy ny lohasahan’ny tany lemaka, satria ny anjely dia handringana ny mponina amin’ity lohasaha ity izay ho faritra rava tahaka ny tanànan’i Ay. Ny fanatitry ny anjely dia miitatra amin’izay rehetra ananany amin’ny zavaboary olombelona.

Ao amin’io lohahevitra momba **ny fisarahana io** dia maharitra ny didin’Andriamanitra hoe “ **hivoaka** ”. Satria mampirisika ny zavaboariny izy mba

hisaraka amin'ny ratsy amin'ny endriny rehetra toy ny fiangonana kristiana sandoka. Ao amin'ny Apok. 18:4 dia nandidy ny olom-boafidiny izy mba “ **hivoaka** » an’ny “ *Babilôna lehibe* ”, izay mahakasika voalohany ny fivavahana katolika ary faharoa ny fivavahana protestanta maro karazana, izay eo ambany fitarihan’izy ireo hatramin’izao. Ary tahaka an’i Lota, dia ho voavonjy ny ain’izy ireo raha tsy amin’ny fankatoavana avy hatrany ny didin’Andriamanitra. Satria, raha vao mivoaka ny lalàna izay manao ny Alahady fitsaharana amin’ny andro voalohany dia ho tapitra ny androm-pahasoavana. Ary avy eo dia ho tara loatra ny hanova ny hevitrao sy ny toeranao manoloana ity olana ity.

Eto aho dia misarika ny sainao ho amin'ny loza aseho amin'ny fanemorana ny fandraisana fanapahan-kevitra ilaina ho any aoriana. Ny fiainantsika dia marefo, mety ho faty amin'ny aretina, loza, na fanafihana, zavatra mety hitranga raha tsy ankasitrahan'Andriamanitra ny fahatarantsika fihetsika, ary amin'ity tranga ity, ny fiafaran'ny fotoanan'ny fahasoavana iombonana dia very ny lanjany. , satria izay maty alohan'ny vadiny dia maty amin'ny tsy rariny sy ny fanamelohan'Andriamanitra azy. Fantatr’i Paoly izany olana izany, ka hoy i Paoly ao amin’ny Heb.3:7-8: “ *Anio, raha mandre ny feony hianareo, dia aza manamafy ny fonareo tahaka ny tamin’ny fikomiana...* ”. Ilaina foana àry ny mamaly ny tolotra natolotr’Andriamanitra, ary toy izao no hevitr’i Paoly araka ny Heb.4:1: “ *Koa aoka isika hatahotra, dieny mbola misy ny teny fikasana hiditra ao amin’ny fitsaharany, fandrao hisy aminareo hatahotra. toa tsy tara loatra .*

Gen.19:13: “ *Fa horavanay ity tanàna ity, satria mafy ny fitarainana amin’ny mponina ao eo anatrehan’i Jehovah. Jehovah no naniraka anay handrava azy .*

Tamin’ity indray mitoraka ity, rehefa nifarana ny fotoana, dia nampahafantarin’ireo anjely an’i Lota ny anton’ny nahatongavan’izy ireo tao an-tranony. Tsy maintsy horavana faingana ny tanàna noho ny fanapahan-kevitr’i laveh.

Gen. 19:14: “ *Dia nivoaka Lota ka niteny tamin’ny vinantony izay naka ny zananivavy hoe: Mitsangàna, hoy izy, mialà amin’ity tany ity; fa handrava ny tanàna laveh. Saingy, teo imason’ireo vinantony, dia toa nananihany izy .*”

Ireo vinantolahin’i Lota dia azo antoka fa tsy nitovy tamin’ny faharatsian’ny Sodomita hafa, fa ho an’ny famonjena dia ny finoana ihany no zava-dehibe. Ary mazava ho azy fa tsy nanana izany izy ireo. Tsy nahaliana azy ireo ny finoan’ny rafozambaviny, ary tsy nampino azy ireo ilay hevitra tampoka hoe efa vonona handrava ny tanàna i Jehovah Andriamanitra.

Gen. 19:15: “ *Nony maraina ny andro, dia namporisika an’i Lota ny anjely ka nanao hoe: Mitsangàna, ento ny vadinao sy ny zanakao roa vavy eto, fandrao haringana ao amin’ny faharavan’ny tanàna ianao .*

Ny fandravana an’i Sodoma dia niteraka **fisarahana mandratra fo** izay manambara ny finoana sy ny tsy fisian’ny finoana. Tsy maintsy misafidy ny zanakavavin’i Lota na hanaraka ny rainy na hanaraka ny vadiny.

Gen.19:16: “ *Ary raha naharitra ela izy, dia notantan’izy roa lahy tamin’ny tànany izy sy ny vadiny ary ny zananivavy roa, satria Jehovah namindra fo taminy; Dia nentiny izy ka navelany tany ivelan'ny tanàna .*

Amin'ity hetsika ity, Andriamanitra dia mampiseho antsika " *marika nalaina tamin'ny afo* ". Ho an'i Lota marina indray no hamonjen'Andriamanitra azy, mbamin'ny zanany roa vavy sy ny vadiny. Noho izany, rovitra avy ao antanàna, mahita ny tenany any ivelany, afaka sy velona.

Gen. 19:17: " Ary rehefa nitondra azy nivoaka Izy, dia hoy ny anankiray taminy: Vonjeo ny ainao; aza miherika, ary aza mijanona eny amin'ny tany lemaka rehetra; mandosira ho any an-tendrombohitra, fandrao maty hianareo ."

Ho eo an-tendrombohitra ny famonjena, ny safidy navela ho an'i Abrahama. Afaka mahatakatra sy manenina àry i Lota noho ny fahadisoany tamin'ny nisafidianany ny tany lemaka sy ny fanambinana tao. Tandindomin-doza ny ainy, ary tsy maintsy maika izy raha te ho voaro rehefa mamely ny lohasaha ny afon'Andriamanitra. Nodidiana izy mba tsy hiherika. Ny baiko dia tokony ho raisina ara-bakiteny sy ara-panoharana. Ny ho avy sy ny fiainana dia eo anoloan'ireo sisa tavela tao Sodoma, satria ao aorian'izy ireo, dia tsy ho ela dia hisy sisa tsy tambo isaina afa-tsy ny rava mirehitra afo mirehitra amin'ny vato solifara atsipy avy any an-danitra.

Gen. 19:18: " Ary hoy Lota taminy: Indrisy! Tsia, Tompo ô! »

Nampihorohoro an'i Lota ny baiko nomen'ny anjely.

Gen.19:19: " Indro, efa nahita fitia teo imasonao aho, ary nasehonao tamiko ny haben'ny famindramp-ponao tamin'ny nitsimbinanao ny aiko; nefa tsy afa-mandositra ho any an-tendrombohitra aho, raha tsy efa azon'ny loza aho ka ho faty ."

Fantatr'i Lota io faritra misy azy io ary fantany fa mila fotoana be izy vao tonga any an-tendrombohitra. Izany no antony niangavy azy tamin'ilay anjely ary nanome azy vahaolana hafa.

Gen. 19:20: " Indro, akaiky ity tanàna ity, fa kely ho fialofako; Oh! mba ho afa-mandositra any aho... tsy kely ve?... ary velona ny fanahiko! »

Eo amin'ny faran'ny lohasaha no misy an'i Tsoar, izay midika hoe kely. Tafavoaka velona tamin'ilay loza tao an-dohasaha izy, mba ho fialofana ho an'i Lota sy ny fianakaviany.

Gen.19:21: " Ary hoy Izy taminy: Indro, Izaho koa hanome anao izao fahasovana izao, ka tsy handrava ny tanàna lazainao Aho .

Ny fisian'io tanàna io dia mbola vavolombelon'io fisehoan-javatra mampitolagaga io izay nisy fiantraikany teo amin'ireo tanànan'ny lohasahan'ny lemaka nisy an'i Sodoma sy Gomora tanàna roa.

Gen. 19:22: " Faingana ka mialoka any, fa tsy manao na inona na inona aho mandra-pahatonganao any. Izany no nanaovana ny anaran'i Zoara io tanàna io .

Niankina tamin'ny fanekeny izao ilay anjely ka hiandry mandra-pahatongan'i Lota ho any Zoara mba hamely ny lohasaha.

Gen.19:23: " Ny masoandro nipoaka tamin'ny tany, raha niditra tao Zoara i Lota ."

Ho an'ny Sodomita dia toa nisy andro vaovao nambara teo ambanin'ny fiposahan'ny masoandro tsara tarehy; andro tahaka ny andro rehetra...

Gen.19:24: " Ary Jehovah nandatsaka solifara sy afo avy tany an-danitra tamin'i Sodoma sy Gomora izay avy tamin'i Jehovah ."

Nahazo fijoroana vavolombelona mahery vaika tamin'ny alalan'ny fikarohana nataon'i Ron Wyatt, arkeology advantista, io asa masina mahagaga io. Nolazainy ny toerana nisy ny tanànan'i Gomora izay nifanojo tamin'ny fonenany teo amin'ny tehezan-tendrombohitra andrefana manamorona an'io lohasaha io. Vato solifara ny tanin'ity toerana ity izay mbola miredareda hatramin'izao raha sendra afo. Ny fahagagana masina araka izany dia voamarina tanteraka sy mendrika ny finoan'ny olom-boafidy.

Mifanohitra amin'izay noheverina sy nolazaina matetika, Andriamanitra dia tsy niantso ny hery nokleary handrava io lohasaha io, fa ny vato solifara sy solifara madio, tomanana ho 90% ny fahadiovana, izay miavaka araka ny voalazan'ireo manampahaizana manokana. Tsy mitondra rahona solifara ny lanitra, ka azoko lazaina fa asan'ilay Andriamanitra nahary io fandravana io. Afaka mamorona zavatra araka izay ilainy izy hatramin'ny namoronany ny tany sy ny lanitra ary izay rehetra ao anatiny.

Gen. 19:25: “ *Noravany ireo tanàna ireo sy ny tany lemaka rehetra sy ny mponina rehetra tao an-tanàna ary ny zava-maniry amin'ny tany .*”

Inona no mety ho velona ao amin'ny toerana iharan'ny orana amin'ny vato solifara mirehitra? Tsy misy na inona na inona, afa-tsy ny vato sy ny vato solifara mbola misy.

Gen.19:26: “ *Niherika ny vadin'i Lota, ka tonga andrin-tsira .*”

Hita tamin'io jery todika avy amin'ny vadin'i Lota io fa nenina sy liana tamin'io toerana voaozona io. Tsy mampifaly an'Andriamanitra izany toe-tsaina izany ary mampahafantatra izany izy amin'ny fanovàna ny vatany ho andry sira, sarin'ny tsy fahampiana ara-panahy tanteraka.

Gen.19:27: “ *Nifoha maraina koa Abrahama hankany amin'ilay efa nitsanganany teo anatrehan'i Jehovah .*”

Tsy fantatr'i Abrahama ilay tantara nitranga, ka tonga teo amin'ny hazo terebintan'i Mamre i Abrahama, ary niarahaba azy telo lahy.

Gen.19:28: “ *Dia nitsinjo an'i Sodoma sy Gomora sy ny tany lemaka rehetra izy; ary, indro, nahita setroka niakatra avy tamin'ny tany tahaka ny setroky ny lafaoro izy .*

Toeram-pandinihana tena tsara ilay tendrombohitra. Avy amin'ny haavony, Abrahama no nanjaka tao amin'ilay faritra ary fantany ny toerana misy ny lohasahan'i Sodoma sy Gomora. Raha mbola fantson-jiro mirehitra ny tanin'ilay toerana, dia miakatra ny setroka mavaivay vokatry ny solifara sy ny fihinanana ny fitaovana rehetra nangonin'olona tao amin'ny tanàna iray. Ny toerana dia voaheloka ho sterility hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Tsy hita afa-tsy vato, vato, vato solifara, sira, sira be dia be izay mampiroborobo ny tsy fahampian'ny tany.

Gen.19:29: “ *Rehefa nandrava ny tanànan'ny tany lemaka Andriamanitra, dia nahatsiaro an'i Abrahama Izy; ary nampandositra an'i Lota tamin'ny loza izy, izay nandrava ny tanàna nonenan'i Lota .*

Zava-dehibe io fanazavana io, satria aharihariny amintsika fa tsy namonjy an'i Lota Andriamanitra mba hampifaliana an'i Abrahama mpanompony nahatoky. Tsy nitsahatra nanaratsy azy àry izy noho ny safidiny ho an'ilay lohasaha nanankarena sy ny tanànany simba. Ary izany dia manamafy fa tena

voavonjy tokoa tamin'ilay anjara fantatry ny Sodoma ho "marika nosamborina tamin'ny afo" na, tena marina tokoa.

Gen. 19:30: " *Niala tao Zoara i Lota ka nankany amin'ny havoana, dia nonina teo an-tendrombohitra mbamin'ny zanany roa vavy, satria natahotra hitoetra tao Zoara izy. Nipetraka tao anaty zohy izy sy ny zanany roa vavy .*"

Lasa nazava tamin'i Lota izao ny filana **fisarahana** . Ary izy no manapakevitra ny tsy hijanona ao Zoara izay na dia "kely" aza dia nonenan'ny olona mpanao kolikoly sy mpanota teo anatrehan'Andriamanitra. Ny anjarany kosa dia nankany an-tendrombohitra ary, tsy nisy fampiononana, nipetraka niaraka tamin'ny zanany roa vavy tao anaty lava-bato, fialofana azo antoka voajanahary natolotry ny zavaboarin'Andriamanitra.

Gen.19:31: " *Hoy ny zokiny tamin'ny zandriny: Efa antitra ny raintsika; ary tsy misy olona amin'ny tany ho avy aty amintsika araka ny fanaon'ny tany rehetra .*"

Tsy misy mahamenatra ny zavatra nataon'ny zanakavavin'i Lota roa. Aradrariny sy ankasitranan'Andriamanitra ny antony manosika azy ireo, satria izy ireo dia manao zavatra mba hanomezana taranaka ho an'ny rainy. Raha tsy misy an'io antony io dia mety ho firaisana ara-nofy ny hetsika.

Gen.19:32: " *Andeha hampisotrointsika divay ny raintsika, dia handry aminy isika, mba hitandroantsika ny taranaky ny raintsika .*"

Gen.19:33: " *Dia nampisotroiny divay ny rainy tamin'iny alina iny; ary ny zokiny nandry tamin-drainy; tsy hitany na nandry izy na nifoha .*"

Gen.19:34: " *Nony ampitso dia hoy ilay zokiny tamin'ilay zandriny: Indro, nandry tamin'ny raiko aho halina; andeha hampisotrointsika divay indray izy anio alina, dia handeha hatory aminy isika, mba hitandroantsika ny taranaky ny raintsika .*

Gen.19:35: " *Nampisotroiny divay indray ny rainy tamin'iny alina iny; ary ny faralahy nandry taminy: tsy hitany na nandry izy na nifoha .*

Ny tsy fahatsiarovan-tena tanteraka an'i Lota tamin'ity hetsika ity dia manome ny fomba fijery ny sarin'ny fampidirana artifisialy ampiharina amin'ny biby sy ny olombelona amin'izao androntsika farany izao. Tsy misy na dia kely aza ny fitadiavana fahafinaretana ary ny zavatra tsy dia manafintohina kokoa noho ny fampiraisana ny mpirahalaha sy ny anabavy tany am-piandohan'ny olombelona.

Gen.19:36: " *Bevohoka tamin-drainy ny zanakavavin'i Lota roa .*"

Hitantsika ao amin'ireo zanakavavin'i Lota roa ireo ny toetra miavaka, dia ny fahafoizan-tena ho tombontsoan'ny rainy. Amin'ny maha-reny tsy manambady azy, dia hitaiza irery ny zanany, amin'ny fomba ofisialy tsy misy ray, ka tsy hanan-janaka, vady, namana.

Gen.19:37: " *Niteraka zazalahy ny lahimatoa, ka ny anarany nataony hoe Moaba; izy no rain'ny Moabita mandraka androany .*"

Gen.19:38: " *Ny faralahy koa dia niteraka zazalahy, ka ny anarany nataony hoe Ben-Amy; izy no rain'ny taranak'i Amona mandraka androany .*

Hitantsika ao amin'ny faminanian'ny Daniela 11:41 , fa miresaka momba ny taranak'izy roa lahy izy ireo: " *Hiditra amin'ny tany tsara indrindra izy, ka maro no ho lavo; fa Edoma sy Moaba ary ny lohan'ny taranak'i Amona no ho*

voavonjy amin'ny tàmàny . Ny fatorana ara-nofy sy ara-panahy àry no hampiray ireo taranaka ireo amin'ny Isiraely niorina tamin'i Abrahama, ilay fakany taorian'i Heber tamin'ny vahoaka hebreo. Fa ireo faka iombonana ireo dia hampiadry hevitra ary hampiadry amin'ny firenena Isiraely ireo taranaka ireo. Ao amin'ny Zefania 2:8 sy 9 , dia maminany loza hanjo an'i Moaba sy ny taranak'i Amona Andriamanitra: “ Reko ny fanaratsian'i Moaba sy ny fanaratsiana ataon'ny taranak'i Amona, raha nanozona ny oloko izy sy niavonavona hamely ny sisin-taniny. Izany no ahavelomako! hoy Jehovah, Tompon'ny maro, Andriamanitry ny Isiraely: Moaba ho tahaka an'i Sodoma, ary ny taranak'i Amona ho tahaka an'i Gomora, tany feno tsilo, toeram-pitrandrahana sira, tany efitra mandrakizay; ny oloko sisa no handroba azy, ary ny oloko sisa no handova azy .

Izany dia manaporofy fa tamin'i Abrahama ihany ny fitahian'Andriamanitra, ary tsy ny rahalahiny naterak'i Tera rainy ihany no nizara izany. Raha afaka nandray soa tamin'ny ohatr'i Abrahama i Lota, dia tsy ho toy izany ny taranany naterak'ireo zanany roa vavy.

Genesisy 20

Fisarahana noho ny toeran'ny mpaminanin'Andriamanitra

Rehefa nanavao ny traikéfan'i Farao voalaza ao amin'ny Genesisy 12 i Abrahama dia nanolotra an'i Saraha vadiny ho anabaviny ho an'i Abimeleka, mpanjakan'i Gerara (Palestina ankehitriny any akaikin'i Gaza). Ny fihetsik'Andriamanitra izay nanasazy azy indray dia nahatonga azy hahita fa mpaminaniny ny vadin'i Saraha. Niely eran'ilay faritra àry ny hery sy ny fahatahorana an'i Abrahama.

Genesisy 21

Ny fisarahana ny ara-dalàna sy ny tsy ara-dalàna

Fisarahana amin'ny alalan'ny **sonona** izay tiantika

Gen.21:1: “ *Ary Jehovah namangy an'i Saraha araka ilay efa noteneniny, ary dia nataon'i Jehovah tamin'i Saraha araka ilay efa noteneniny.* »

Tamin'io famangiana io, dia nofaranan'Andriamanitra ny momba an'i Saraha naharitra ela.

Gen.21:2: “ *Dia nanan'anaka Saraha ka niteraka zazalahy tamin'i Abrahama, rehefa antitra izy, tamin'ny fotoana izay nolazain'Andriamanitra taminy.* »

Manamafy izany ny Isaia 55:11 hoe: “ *Dia toy izany ny teniko izay aloaky ny vavako: tsy miverina amiko foana izany, raha tsy efa nanao ny sitrapoko sy nahatanteraka ny nokasaiko* ”; voatana ny teny fikasana natao tamin'i Abrahama,

noho izany dia voamarina ilay andininy. Tonga teto amin'izao tontolo izao io Zanaka io taorian'ny nanambaran'Andriamanitra ny nahaterahany. Ny Baiboly dia manolotra azy ho “zanaky ny teny fikasana”, izay mahatonga an'i Isaka ho tandindon'ny faminaniana momba ny “Zanak'Andriamanitra” mesia: Jesosy.

Gen.21:3: “ *Ary ny anaran' ny zanany izay naterany, izay naterak' i Saraha taminy, dia nataon' i Abrahama hoe Isaka. »*

Ny anarana hoe Isaka dia midika hoe: mihomehy izy. Samy nihomehy i Abrahama sy Saraha rehefa nandre an'Andriamanitra nanambara ny zanany ho avy. Raha tsara ny fihomehezana'ny hafaliana, dia tsy toy izany ny fihomehezana maneso. Raha ny marina, dia nitovy ny fihetsik'izy mivady, satria niharan'ny fitsarana an-tendrony. Satria nihomehy izy ireo nieritreritra ny fihetsiky ny olona manodidina azy. Hatramin'ny safo-drano, dia nihena be ny androm-piainan'ny olona ary ho an'ny olombelona, ny faha-100 taonany dia efa antitra; ilay tsy andrasantsika kely amin'ny fiainana. Tsy midika na inona na inona anefa ny taona eo amin'ny tontolon'ny fifandraisana amin'ilay Andriamanitra Mpamorona izay mametra ny fetran'ny zava-drehetra. Ary hitan'i Abrahama izany tamin'ny zavatra niainany ary nahazo, tamin'ny alalan'Andriamanitra, ny harena, ny voninahitra ary ny maha-ray azy, tamin'ity indray mitoraka ity, ara-dalàna.

Gen.21:4: “ *Dia noforan' i Abrahama Isaka zanany, rehefa feno havalooana izy, araka izay efa nandidian' Andriamanitra azy. »*

Ny zanany lahy ara-dalàna kosa dia voafora. Ankatoavina ny didin'Andriamanitra.

Gen.21:5: “ *Ary efa zato taona Abrahama, raha niteraka an'Isaka zanany izy. »*

Mahavariana ilay zavatra, fa tsy amin'ny fenitra antidiluvian.

Gen.21:6: “ *Ary hoy Saraha: Efa nampihomehezana' Andriamanitra aho; izay mandre izany dia hiara-mihomehy amiko. »*

Hitan'i Sarah fa mahatsikaiky ny toe-javatra satria olombelona izy ary iharan'ny fitsarana an-tendrony. Hita taratra fifaliana tsy nampoizina koa anefa io faniriana hihomehy io. Sahala amin'i Abrahama vadiny, dia mahazo ny fahafahana miteraka amin'ny taona izay tsy azo eritreretina intsony izany raha ny fomban'olombelona.

Gen. 21:7: “ *Ary hoy izy: Iza no ho nanao tamin'i Abrahama hoe: Mbola hitaiza zaza Saraha? Fa efa niteraka zazalahy ho azy Aho, rehefa antitra. »*

Tena miavaka sy mahagaga tanteraka ilay zavatra. Raha jerena amin'ny ambaratonga ara-paminaniana ireo tenin'i Saraha ireo, dia hitantsika ao amin'i Isaka ilay zanaka izay maminany ny fanekena vaovao ao amin'i Kristy, fa i Ismaela kosa maminany ny amin'ny zanaky ny fanekena voalohany. Noho ny fandavany an'i Kristy Jesosy, io zanaka ara-nofon' nateraka araka ny nofo tamin'ny famantarana ny famorana io dia holavin'Andriamanitra ka tsy hanaiky an'ilay zanaka kristiana nofidina tamin'ny alalan'ny finoana. Toa an'i Isaka, ilay Kristy mpanorina ny fifanekena vaovao dia hateraka amin'ny fomba mahagaga mba hanambara sy hanehoana an'Andriamanitra amin'ny fisehoan'ny olombelona. Mifanohitra amin'izany kosa, i Ismaela dia noforonina avy amin'ny fototra ara-nofon'ny sy ny fahatakarana'olombelona tanteraka.

Gen.21:8: “ *Ary nitombo ny zaza ka notazana; ary Abrahama nanao fanasana lehibe tamin'ny andro nanasarahana an'Isaka. »*

Ny zaza minono dia ho tonga zatovo, ary ho an'i Abrahama mompera, dia hisy hoavy misokatra feno fampanantenana sy fahasambarana izay ankalazainy amin-pifaliana.

Gen.21:9: “ *Ary Saraha nahita ny zanak'i Hagara Egyptiana, izay naterany tamin'i Abrahama, fa nihomehy; ary hoy izy tamin'i Abrahama :*

Mazava ho azy fa manana toerana lehibe eo amin'ny fiainan'ny mpivady sambatra ny fihomehezana. Ny fankahalan'i Ismaela sy ny fialonana an'i Isaka, ilay zanaka ara-dalàna, dia nitarika azy hihomehy sy haneso azy. Ny amin'i Saraha, dia tonga ny fetran'izay azo zakaina; be loatra izany.

Gen.21:10: “ ***Roahy** io andevovavy io sy ny zanany; fa ny zanak'io andevovavy io tsy hiray lova amin'ny zanako, dia amin'Isaka. »*

Azontsika tsara ny fahasosoran'i Sarah fa jereo miaraka amiko etsy ambony. Naminany i Saraha fa tsy mendrika ny firaisana voalohany izay tsy handova ny vaovao miaraka amin'ny olom-boafidy, noho ny finoana ny fahamarinan'i Kristy Jesosy.

Gen.21:11: “ *Ary ratsy indrindra teo imason'i Abrahama izany noho ny amin'ny zanany. »*

Tsy nanao toa an'i Saraha i Abrahama, satria nizara ny fihetseham-pony teo amin'ny zanany roa lahy. Ny nahaterahan'i Isaka dia tsy nanafoana ireo 14 taona niraiketan'ny fitiavany an'i Ismaela.

Gen.21:12: “ *Ary hoy Andriamanitra tamin'i Abrahama: Aoka tsy ho ratsy eo imasonao ny amin'ny zaza sy ny ankizivavinao; Ary amin'izay rehetra nolazain'i Saraha taminao dia henoy ny feony; fa avy amin'Isaka no hantsoina hoe taranaka ianareo. »*

Ao amin'io hafatra io, Andriamanitra dia manomana an'i Abrahama hanaiky ny fisarahan'i Ismaela, lahimatoany. Izany **fisarahana izany** dia ao anatin'ny tetikasa faminanian'Andriamanitra; satria naminany ny tsy fahombiazan'ny fiombonan'i Mosesy taloha izy. Ho fampiononana, ao amin'Isaka, dia hampitombo ny taranany Izy. Ary ny fahatanterahan'io tenin'Andriamanitra io dia amin'ny alalan'ny fananganana ny fanekena vaovao izay “ hiantsoana” ny “ voafidy ” amin'ny alalan'ny hafatry ny Filazantsaran'Andriamanitra mandrakizay ao amin'i Jesosy Kristy.

Araka izany, raha ny mifanohitra amin'izany, dia ho patriarka amin'ny fanekena taloha Isaka ary indrindra ao amin'i Jakoba zanany, araka ny nofo sy ny famantarana ny famorana, ny Isiraelin'Andriamanitra dia hiorina eo amin'ny fototra. Ny mifanohitra amin'izany anefa dia ny hoe io Isaka io ihany no maminany lesona momba ny fanekena vaovao ao amin'i Kristy.

Gen.21:13: “ *Ary ny zanaky ny andevovavy dia hataoko firenena koa, satria taranakao izy. »*

I Ismaela no patriarka tamin'ny vahoaka maro tany Moyen-Orient. Mandra-pisehoan'i Kristy ho amin'ny fanompoana famonjena teto an-tany, dia an'ny taranak'ireo zanak'i Abrahama roa ireo ihany ny maha-ara-dalàna ny arapanahy. Ny tontolo tandrefana dia niaina tamin'ny endriny maro fanompoan-tsampy, tsy niraharaha ny fisian'ilay Andriamanitra nahary lehibe.

Gen.21:14: “ *Dia nifoha maraina koa Abrahama ka naka mofa sy siny hoditra feno rano, ka nomeny an'i Hagara ka napetrany teo an-tsorony, ary nomeny azy ny zaza ka nampandehaniny . Dia nandeha izy ka nirenireny tany an-efitr'i Beri-sheba. »*

Nampitony an'i Abrahama ny fitsabahan'Andriamanitra. Fantany fa Andriamanitra mihitsy no hiambina an'i Hagara sy Isimaela ary manaiky **hisaraka** amin'izy ireo izy, satria matoky an'Andriamanitra hiaro sy hitarika azy ireo izy. Fa ny tenany no arovany sy notarihiny hatramin'izao.

Gen. 21:15: “ *Ary rehefa lany ny rano tao anatin'ny siny hoditra, dia nariany teo ambanin'ny kirihitra iray ny zaza ;*

Tany an-tany efitr'i Beri-sheba, dia levona haingana ny rano nentina ary tsy nisy rano, ny fahafatesana ihany no hitan'i Hagara ho fiafaran'ny toe-javatra nampalahelo azy.

Gen. 21:16: “ *dia nandeha izy ka nipetraka nifanandrify teo anilan' ny tsipika; fa hoy izy: Aza avela hahita ny fahafatesan'ny zaza aho. Ary nipetraka tandrifiny izy, dia nanandratra ny feony nitomany. »*

Tao anatin'izany toe-javatra faran'izay mafy izany, fanindroany no nandatsa-dranomaso teo anatrehan'Andriamanitra i Hagara.

Gen.21:17: “ *Ary Andriamanitra nandre ny feon' ny zaza, dia niantso an' i Hagara avy tany an-danitra Ilay Anjelin' Andriamanitra ka nanao taminy hoe: Inona no nanjo anao, ry Hagara? Aza matahotra, fa efa ren'Andriamanitra ny feon'ny zaza eo amin'izay misy azy. »*

Ary fanindroany Andriamanitra dia niditra an-tsehatra ary niresaka taminy mba hanome toky azy.

Gen.21:18: “ *Mitsangàna, ento ny zaza, ka ento eny an-tananao; fa hataoko firenena lehibe izy. »*

Mampahatsiahy anao aho fa zatovo 15 ka hatramin'ny 17 taona i Ismaela zaza, nefa mbola zaza eo ambany fifehezan'i Hagara reniny ary tsy manana rano hosotroina intsony izy roa. Tian'Andriamanitra hanohana ny zanany izy, satria hisy anjara lehibe miandry azy.

Gen.21:19: “ *Dia nampahiratin'Andriamanitra ny masonry, ka nahita lavaka fantsakana izy; dia nandeha izy ka nameno rano ny siny hoditra, dia nampisotroiny ny zaza. »*

Vokatry ny fahagagana na tsia, io fantsakana io dia miseho amin'ny fotoana tena ilaina mba hanomezana an'i Hagara sy ny zanany ny tsiron'ny fiainana. Ary ananan'izy ireo ny ainy amin'ilay Mpamorona mahery izay manokatra na manidy ny fahitana sy ny faharanitan-tsaina momba ny zavatra.

Gen.21:20: “ *Ary Andriamanitra nomba ny Zaza, dia nihalehibe izy ka nonina tany an-efitra ka tonga mpandefa zana-tsipika. »*

Tsy foana àry ny tany efitra satria nihaza biby novonoiny tamin'ny tsipikany i Ismaela.

Gen.21:21: “ *Ary nonina tany an-efitr'i Parana izy; ary ny reniny naka vady ho azy avy tany amin'ny tany Egypta. »*

Hihamatanjaka àry ny fifamatoran'ny Isimaelita sy ny Ejipsianina ary rehefa mandeha ny fotoana, dia hitombo ny fifandrafian'i Ismaela amin'i Isaka ka hahatonga azy ireo ho fahavalo voajanahary maharitra.

Gen.21:22: “ *Ary tamin'izany andro izany Abimeleka sy Pikola, komandin'ny miaramilany, dia niteny tamin'i Abrahama ka nanao hoe; Miaraka aminao Andriamanitra amin'izay rehetra ataonao. »*

Ireo zavatra niainana nateraky ny fanolorana an'i Saraha ho anabaviny, izay voarakitra ao amin'ny Gen.20, dia nampianatra an'i Abimeleka fa i Abrahama dia mpaminanin'Andriamanitra. Atahorana sy atahorana izy izao.

Gen. 21:23: “ *Ary ankehitriny mianiàna amiko amin'Andriamanitra eto fa tsy hamitaka ahy na amin'ny zanako na amin'ny zafikeliko ianao, araka ny famindram-po izay nasehoko anao, dia hataonao amiko izany. mankany amin'ny firenena nipetrahanao. »*

Tsy te ho iharan'ny hafetsen'i Abrahama intsony i Abimeleka, ary naniry ny hahazo avy aminy fanoloran-tena hentitra sy hentitra ho amin'ny firaisankina milamina.

Gen.21:24: “ *Ary hoy Abrahama: Hianiana ihany aho; »*

Tsy nanana fikasana ratsy tamin'i Abimeleka i Abrahama ka afaka nanaiky izany fifanarahana izany izy.

Gen.21:25: “ *Ary Abrahama niteny mafy an'i Abimeleka noho ny fantsakana iray izay efa nalain'ny mpanompon'i Abimeleka an-keriny. »*

Gen.21:26: “ *Ary hoy Abimeleka: Tsy fantatro izay nanao izany zavatra izany, ary ianao tsy mba nananatra ahy akory, ary vao izao no nandrenesako izany. »*

Gen.21:27: “ *Ary Abrahama naka ondry aman'osy sy omby, ka nomeny an'i Abimeleka; dia nanao fanekena izy roa lahy. »*

Gen.21:28: “ *Ary Abrahama nanavaka ondry aman'osy fito tamin'ny ondry aman'osy; »*

Ny safidy nataon'i Abrahama tamin'ny “ondry fito” dia manaporofy ny fifandraisany amin'ilay Andriamanitra Mpamorona izay tiany hampiarahana amin'ny asany. Efa nanorim-ponenana tany an-tany hafa i Abrahama, nefa tiany hijanona ho fananany ny vokatry ny asany.

Gen.21:29: “ *Ary hoy Abimeleka tamin'i Abrahama: Inona ireto ondry kely fito natokanao ireto? »*

Gen. 21:30: “ *Ary hoy Izy: Alao eny an-tanako ireto ondry kely fito ireto ho vavolombelona amiko fa Izaho no nihady ity lavaka fantsakana ity. »*

Gen.21:31: “ *Koa izany no nanaovana izany tany izany hoe Beri-sheba, satria teo no nianianany. »*

Nantsoina hoe “sheba” ilay fantsakana niadian-kevitra, izay fototry ny isa “fito” amin'ny teny hebreo, ary hitantsika ao amin'ny teny hoe “sabata” izay manondro ny andro fahafito, ny asabotsy nohamasinin'Andriamanitra amin'ny andro fitsaharana isan-kerinandro. hatramin'ny niandohan'ny namoronany ny tany. Mba hitahirizana ny fahatsiarovana an'io firaisankina io, dia nantsoina hoe “fantsakan'ny fito” àry ilay lavadrano.

Gen.21:32: “ *Ary nanao fanekena tany Beri-sheba izy. Dia niainga Abimeleka sy Pikola, komandin'ny miaramilany, ka niverina ho any amin'ny tanin'ny Filistina. »*

Gen.21:33: “ *Ary Abrahama namboly hazo tamariska tany Beri-sheba; ary tao no niantsoany ny anaran'i Jehovah, Andriamanitra mandrakizay. »*

Gen.21:34: “ *Ary Abrahama nivahiny elaela tany amin’ny tanin’ny Filistina.* »

Efa nalamin’Andriamanitra ny fiadanana sy ny filaminana ho an’ny mpanompony.

Genesisy 22

Nanao sorona ny fisarahan’ny rainy sy ny zanany lahitokana

Ity toko faha-22 ity dia mampiseho ny foto-kevitra ara-paminaniana momba an’i Kristy natolotr’Andriamanitra ho Ray. Izy io dia maneho ny foto-kevitra ny famonjena izay nomanin’Andriamanitra mangingina hatramin’ny niandohan’ny fanapahan-keviny hamorona mpiara-miombon’antoka afaka, manan-tsaina ary mahaleo tena hanohitra Azy. Io fahafoizan-tena io no ho vidim-panavotana mba hahazoana ny fiverenan’ny fitiavana avy amin’ny zavaboariny. Ny olom-boafidy dia ireo izay namaly ny fanantenan’Andriamanitra tamin’ny fahalalahana tanteraka hisafidy.

Gen.22:1: “ *Rehefa afaka izany, dia nizaha toetra an’i Abrahama Andriamanitra ka nanao taminy hoe: Ry Abrahama ô! Ary hoy izy: Inty aho!* »

Tena nankatò an’Andriamanitra i Abrahama, nefa hatraiza no mety ho vokatr’izany fankatoavana izany? Efa fantatr’Andriamanitra ny valiny, fa i Abrahama dia tsy maintsy mamela azy, ho fijoroana ho vavolombelona ho an’ny olom-boafidy rehetra, porofo mivaingana ny amin’ny fankatoavany fakan-tahaka izay mahatonga azy ho mendrika ny fitiavan’Andriamaniny izay mahatonga azy ho patriarka izay harenin’ny taranany. nahaterahan’i Kristy Jesosy.

Gen.22:2: “ *Hoy Andriamanitra: Ento ny zanakao, ny lahitokanao, izay tianao, dia Isaka; mankanesa any amin’ny tanin’i Moria, ka atero any izy ho fanatitra dorana eo amin’ny iray amin’ireo tendrombohitra izay holazaiko aminao.* »

Andriamanitra dia manindry izay maharary, hatramin’ny fetran’ny zaka ho an’ity lehilahy antitra efa zato taona mahery ity. Nomen’Andriamanitra fifaliana tamin’ny fomba mahagaga izy, satria niteraka zazalahy taminy sy Saraha vadiny ara-dalàna. Ary koa, hafeniny amin’ireo manodidina azy ilay fangatahan’Andriamanitra tsy mampino hoe: “ *Atolory ho fanatitra ny zanakao lahy tokana* ”. Ary ny valin-kafatra nataon’i Abrahama dia hisy vokany mandrakizay ho an’ny olombelona rehetra. Fa, rehefa nanaiky hanolotra ny zanany i Abrahama, dia tsy ho afaka hiala amin’ny famonjeny intsony Andriamanitra; raha afaka nieritreritra ny hamoy izany izy.

Andeha hojerentsika ny fahalianan’ny mazava tsara: “ *Any amin’ny tendrombohitra iray izay holazaiko aminao* ”. Io toerana voafaritry io dia nomanina handraisana ny ran’i Kristy.

Gen. 22:3: “ *nifoha maraina koa Abrahama, dia nanisy lasely ny borikiny, ary nitondra mpanompo roa lahy sy Isaka zanany niaraka taminy. Dia namaky kitay hatao fanatitra dorana izy ka niainga hankany amin'ny tany izay efa nolazain'Andriamanitra taminy.* »

Nanapa-kevitra ny hankatò izany fihoaram-pefy izany i Abrahama ary niaraka tamin'ny fahafatesana tao amin'ny fanahiny, dia nandamina ny fanomanana ny lanonana feno rà nandidian'Andriamanitra izy.

Gen. 22:4: “ *Nony tamin'ny andro fahatelo Abrahama dia nanopy ny masonry ka nahatazana ny tany teny lavitra eny.* »

Ny tanin'i Morija dia an-tongotra telo andro miala amin'ny toerana onenany.

Gen.22:5: “ *Ary hoy Abrahama tamin'ny mpanompony: Mijanòna eto amin'ny boriky; izaho sy ilay tovolahy handeha hivavaka, dia hiverina aminao.* »

Tsy mila vavolombelona ny hetsika mahatsiravina saika hataony. Izy _ koa **misaraka** amin'ny mpanompony roa izay tsy maintsy miandry ny fiverenany.

Gen.22:6: “ *Ary Abrahama naka ny kitay hatao fanatitra dorana ka nampitondrainy an'Isaka zanany, ary ny afo sy ny antsy no nentiny teny antanany. Dia niara-nandeha izy roa .* »

Ao amin'io seho ara-paminaniana io, toy ny tsy maintsy hitondran'i Kristy ny “patibulum” mavesatra izay hofantsihana amin'ny hato-tanany, dia i Isaka kosa no entin'ny kitay izay handevona ny vatany natao sorona, rehefa nirehitra.

Gen.22:7: “ *Ary Isaka niteny tamin'i Abrahama rainy ka nanao hoe: Ry ikaky ô! Ary hoy izy: Inty aho, anaka! Ary hoy Isaka: Indro ny afo sy ny kitay; fa aiza ny zanak'ondry hatao fanatitra dorana?* »

Nanatri-maso sorona ara-pivavahana maro i Isaka ary rariny raha gaga izy noho ny tsy fisian'ilay biby hatao sorona.

Gen.22:8: “ *Ary hoy Abrahama: Anaka, Andriamanitra no hiahny ny zanak'ondry hatao fanatitra dorana; Dia niara-nandeha izy roa lahy.* »

Io valin-tenin'i Abrahama io dia avy amin'ny tsindrimandrin'Andriamanitra mivantana satria maminany amin'ny fomba mahatalanjona ny sorona lehibe izay hataon'Andriamanitra amin'ny alalan'ny fanolorana ny tenany ho fanomboana amin'ny nofon'olombelona, ka manome izay ilain'ireo mpanota voafidy ho Mpamonjy mahomby sy marina ao amin'ny fahatanterahan'Andriamanitra. Tsy hitan'i Abrahama anefa io hoavy mahavonjy io, dia ny anjara asan'i Kristy Mpamonjy nambaran'ny biby natao sorona ho an'i YHWÉH, ilay Andriamanitra Mpamorona tsitoha. Ho azy, io valinteny io dia mamela azy hahazo fotoana fotsiny, satria mihorohoro amin'ny heloka bevava tsy maintsy hataony izy.

Gen.22:9: “ *Ary rehefa tonga teo amin'ny tany izay nolazain'Andriamanitra taminy izy, dia nanorina alitara teo Abrahama ka nandahatra ny kitay hazo. Ary namatotra an'i Isaka zanany izy ka nametraka azy teo ambonin'ny alitara teo ambonin'ny kitay.* »

Indrisy anefa fa i Abrahama eo anoloan'ny alitara dia tsy misy fomba hanafenana an'Isaka intsony fa izy no ho ondry hatao sorona. Raha nasehon'i Abrahama Ray ny tenany ho ambony tamin'izany fanekena niavaka izany, ny

fitondran-tena feno fanetren-tenan'i Isaka dia taratry ny ho toetran'i Jesoa Kristy tamin'ny androny: ambony noho ny fankatoavana sy ny fahafoizan-tenany.

Gen.22:10: “ *Ary Abrahama naninjitra ny tany ka nandray ny antsy mba hamonoana ny zanany.* »

Mariho fa ny fanehoan-kevitra dia miandry ny faran'ny fitsapana Andriamanitra mba hanomezana ny fijoroana ho vavolombelona momba ny tena hasarobidin'ny olom-boafidiny sy ny maha-azo itokiana azy. Ny “ *antsy antanana* ”; ny hamonoana an'i Isaka toy ny ondry maro efa natao sorona ihany no sisa.

Gen.22:11: “ *Ary Ilay Anjelin'i Jehovah niantso azy tany an-danitra ka nanao hoe: Ry Abrahama ô! Abrahama! Ary hoy izy: Inty aho!* »

Natao sy natao tanteraka ny fanehoana ny finoan'i Abrahama nankatò. Nofaranan'Andriamanitra ny fahoriana nanjo an'ilay antitra sy ny an'ny zanany izay mendrika azy sy ny fitiavany.

Mariho fa isaky ny antsoin'Andriamanitra na ny zanany izy, dia mamaly foana i Abrahama hoe: “ *Inty aho.* ” Io valin-kafatra mipoitra avy aminy io dia manambara ny toetrany malala-tanana sy malalaka amin'ny mpiara-belona aminy. Ambonin'izany, izany dia mifanohitra amin'ny toe-tsain'i Adama tao anatin'ny toe-javatra feno fahotana izay niafina tamin'Andriamanitra, hany ka voatery Andriamanitra niteny taminy hoe: “ *Aiza ianao?* ”.

Gen.22:12: “ *Ary hoy ny anjely: Aza ahinjiro amin'ny zaza ny tananao, ary aza manao na inona na inona aminy; fa fantatro izao fa matahotra an'Andriamanitra ianao ka tsy narovanao tamiko ny zanakao lahy tokana.* »

Amin'ny alalan'ny fanehoana ny finoany mahatoky sy mankatò, dia afaka ny ho eo imason'ny rehetra i Abrahama, ary hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, dia asehon'Andriamanitra ho modely amin'ny finoana marina, mandrapihavin'i Kristy izay hahatonga azy ho nofo. mivadika amin'ny fahatanterahan'Andriamanitra. Ao amin'io modely amin'ny fankatoavana tsy misy tsiny io no nahatonga an'i Abrahama ho rain'ny tena mpino marina voavonjy tamin'ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy. Tao anatin'izany zavatra niainana izany, i Abrahama dia vao avy nitana ny anjara asan'Andriamanitra Ray izay hanolotra ho fanatitra tena izy sy mety maty, dia ny zanany lahitokana antsoina hoe Jesoa avy any Nazareta.

Gen. 22:13: “ *Abrahama nanopy ny masony ka nahita ondrilahy teo ivohony voahazona teo amin'ny roimemy ny tandrony; dia lasa Abrahama naka ny ondrilahy ka nanatitra azy ho fanatitra dorana ho solon'ny zanany.* »

Amin'izao fotoana izao, dia azon'i Abrahama takarina fa ny valin-teniny tamin'i Isaka hoe: “ *Anaka, Andriamanitra no hanome ho an'ny tenany ny zanak'ondry hatao fanatitra dorana* ”, dia avy amin'ny tsindrimandrin'Andriamanitra, satria ny “ *ondry* ”, raha ny marina, dia “ *ny ondrilahy kely* ” . , dia “ *nomen'Andriamanitra* ” tokoa ary natolony. Mariho fa lahy foana ny biby natao sorona ho an'i Jehovah noho ny andraikitra sy ny fanapahana nomena ny olombelona, dia ny Adama lahy. Ho lehilahy koa i Kristy Mpanavotra.

Gen. 22:14: “ *I Abrahama dia nanao izany tany izany hoe Jehovah Jire. Izany no ilazana anio hoe: Any an-tendrombohitr'i Jehovah no hisehoany.* »

Ny anarana hoe “ *YaHWéH Jireh* ” dia midika hoe: YaHWéH dia ho hita. Ny fandraisana an’io anarana io dia faminiana marina izay manambara fa ao amin’ny tanin’i Moria, ilay Andriamanitra lehibe tsy hita maso izay mitaona ny tahotra sy ny tahotra dia ho hita amin’ny fisehoan’olombelona tsy dia mahatahotra loatra, mba hitondra sy hahazo ny famonjena ny olom-boafidy. Ary ny niandohan’io fanendrena io, dia ny fanaterana an’i Isaka ho sorona, dia manamafy ny fanompoan’ny “ *Zanak’ondrin’Andriamanitra izay manaisotra ny fahotan’izao tontolo izao* ” eto an-tany. Noho ny fahafantarana ny fahalianan’Andriamanitra amin’ny fanajany ireo tandindona sy maodely naverina naverina naverina, dia azo inoana sy azo antoka fa nanolotra ny sorona nataony teo amin’ily toerana izay hanomboana an’i Jesosy amin’ny hazo fijaliana, teo am-pototry ny Tendrombohitra Golgota i Abrahama, 19 taonjato tatỳ aoriana. , ivelan’i Jerosalema, ilay tanàna, mandritra ny fotoana kelikely, masina.

Gen.22:15: “*Ary ny anjelin’i Jehovah niantso an’i Abrahama fanindroany tany an-danitra,*”

Io fitsapana mahatsiravina io no ho farany tsy maintsy hiaretan’i Abrahama. Hitan’Andriamanitra tao aminy ilay patriarka modely mendrika ny amin’ny finoana mankatò, ary nampahafantariny azy izany.

Gen.22:16: “ *ka nanao hoe: Ny tenako no mianiana, ny tenin’i Jehovah! Satria nanao izany hianao ka tsy niaro ny zanakao, ny lahitokanao,* »

Nohamafisin’Andriamanitra ireto teny ireto hoe “ zanakao tokana ”, satria maminany ny sorona ho avy ao amin’i Jesosy Kristy izy ireo, araka ny Jaona 3:16 : “ *Toy izao no nitiavan’Andriamanitra izao tontolo izao: nomeny ny Zanany lahitokana, mba tsy ho very izay rehetra mino Azy. ho very, fa hanana fiainana mandrakizay.*”

Gen.22:17: “ *Hitahy anao Aho ka hahamaro ny taranakao ho tahaka ny kintana eny amin’ny lanitra sy ho tahaka ny fasika eny amoron-dranomasina; ary ny taranakao hahazo ny vavahadin’ny fahavalony.* »

Attention ! Tsy nolovana ny tso-dranon’i Abrahama, fa ho azy irery izany ary ny lehilahy na vehivavy tsirairay amin’ny taranany dia tsy maintsy mahazo ny fitahian’Andriamanitra. Fa Andriamanitra dia mampanantena taranaka maro ho azy, fa amin’ireo taranaka ireo, dia ny olom-boafidy izay hanao izany amim-pahatokiahana sy fankatoavana mitovy ihany no hotahian’Andriamanitra. Azonao refesina amin’izay ny tsy fahalalana ara-panahy rehetra nananan’ireo Jiosy izay nilaza tamim-pireharehana ho zanak’i Abrahama, ary noho izany dia zanaka mendrika ny lovan’ny fitahiany. Noporofoin’i Jesosy tamin’izy ireo ny nampisehoany vato sy nilazany fa avy amin’ireo vato ireo no ahafahan’Andriamanitra manome taranaka an’i Abrahama. Ary noheveriny ho rainy izy, fa tsy Abrahama, fa devoly.

Ho azon’i Josoa ny vavahadin’ny fahavalony, amin’ny fandreseny ny tany Kanana, ka ny tanànan’i Jeriko no lavo voalohany. Farany, miaraka amin’Andriamanitra, ireo olo-masina voafidy dia hanana ny varavaran’ily fahavalo farany: “ *Babylona Lehibe* ” araka ny fampianarana isan-karazany nambara ao amin’ny Apokalypsy an’i Jesosy Kristy.

Gen.22:18: “ *Amin’ny taranakao no hitahiana ny firenena rehetra ambonin’ny tany, satria efa nihaino ny teniko ianao.* »

Tena “ *ny firenena rehetra ambonin’ny tany* ” tokoa izany, satria ny fanolorana famonjena ao amin’i Kristy dia atolotra ho an’ny olombelona rehetra, avy amin’ny fiaviana rehetra sy ny vahoaka rehetra. Kanefa ireo firenena ireo koa dia nanana trosa tamin’i Abrahama noho ny nahafahany nahita ny tenin’Andriamanitra nambara tamin’ny vahoaka hebreo nivoaka avy tany amin’ny tany Egipta. Ny famonjena ao amin’i Kristy dia azo amin’ny alalan’ny fitahiana roa sosona nataon’i Abrahama sy ny taranany izay asehon’ny vahoaka hebreo sy Jesoa Kristy avy any Nazareta.

Tsara ny manamarika mazava tsara, ao amin’io andininy io, ny fitahiana sy ny anton’izany: fankatoavana ankasitrahan’Andriamanitra.

Gen.22:19: “ *Ary Abrahama niverina nankeo amin’ny mpanompony, dia niainga izy ka niara-nandeha nankany Beri-sheba; fa nonina tany Beri-sheba Abrahama.* »

Gen. 22:20: “ *Rehefa afaka izany, dia nisy nanambara tamin’i Abrahama hoe: Indro, Milka koa efa niteraka zazalahy tamin’i Nahora rahalahinao ;*

Ny andininy manaraka dia natao hanomanana ny rohy amin’i “ *Rebeka* ” izay ho tonga vady tsara indrindra nofidin’Andriamanitra ho an’i Isaka nahatoky sy naniratsira. Hesorina avy amin’ny fianakavian’i Abrahama akaiky amin’ny taranak’i Nahora rahalahiny izy.

Gen. 22:21: “ *Oza lahimatoa, Boza Kemoela rahalahiny, rain’i Arama ;*

Gen. 22:22: “ *Keseda sy Hazo sy Pildasy sy Jidlafa ary Betoela.* »

Gen.22:23: “ *Betoela niteraka an’i **Rebeka** . Ireo no zanakalahy valo naterak’i Milka tamin’i Nahora, rahalahin’i Abrahama .* »

Gen.22:24: “ *Ny vaditsindranony atao hoe Reoma, dia niteraka an’i Tebaka sy Gahama sy Tahasy ary Maka.* ”.

Ny fahatanterahan'ny fampanantenana natao tamin'i Abrahama

Ny Genesisy 23 dia mitantara ny nahafatesan'i Saraha vadiny sy nandevenana azy tao Hebrona, tao amin'ny zohin'i Makpela. Nahazo fasana teo amin'ny tanin'i Kanana i Abrahama, teo am-piandrasana ny hanomezan'Andriamanitra ny tany manontolo ho an'ny taranany, 400 taona teo ho eo tatỳ aoriana.

Avy eo, ao amin'ny Gen.24, Abrahama dia mbola mitazona ny anjara asan'Andriamanitra. Mba hisaraka **amin'ny** mpanompo sampy eo an-toerana, dia haniraka ny mpanompony ho any an-tany lavitra izy, ho any amin'ny fianakaviany akaiky, hitady vady ho an'i Isaka zanany, ka havelany hifidy ho azy ireo Andriamanitra. Toy izany koa, Andriamanitra dia hifidy ny olom-boafidy izay ho vadin'i Kristy, Zanak'Andriamanitra. Amin'io fifantenana io dia tsy misy idiran'ny olombelona satria an'Andriamanitra ny fandraisana andraikitra sy ny fitsarana. Ny safidin'Andriamanitra dia lavorary, tsy azo tsinontsinoavina ary mandaitra, toa an-dRebeka vady voafidy, be fitiavana, manan-tsaina ary tsara tarehy, ary ambonin'ny zavatra rehetra, ara-panahy sy mahatoky; ny perla izay tokony hotadiavin'ny lehilahy ara-panahy rehetra izay te haka vady.

Jakoba sy Esao

Taty aoriana, araka ny Gen.25, dia momba i Rebeka tany am-boalohany, toa an'i Saray vadin'i Abrama teo alohany. Izany fahaterahana iombonana izany dia noho ny hoe hitondra taranaka voatahy ho any amin'i Kristy ireo vehivavy roa ireo izay noforonin'Andriamanitra tao an-kibon'ny zazavavy virijina iray antsoina hoe Maria. Amin'izany fomba izany no ahitana ny firazanasan'ny tetikasa famonjen'Andriamanitra amin'ny asa mahagaga nataony. Nijaly noho io tsy fahampiana voajanahary io i Rebeka, ka nitalaho tamin'i YHWÉH ary nahazo kambana roa niady tao an-kibony izy. Sahiran-tsaina izy ka nanontany an'Andriamanitra ny amin'izany zavatra izany: “ *Ary hoy Iaveh taminy : Firenena roa no ao an-kibonao, ary olona roa no hisaraka hatrany an-kibonao; ny iray amin'ireo olona ireo dia ho mahery noho ny iray hafa, ary ny lehibe dia ho eo ambany fahefan'ny kely kokoa .* » Miteraka kambana roa izy. Noho ny volony mafy, ary “ *mena* ” tanteraka izy, ka izany no nahatonga ny anarana hoe “ *Edomita* ” nomena ny taranany, dia nantsoina hoe “ *Esao* ” ny lahimatea, anarana midika hoe “ *vololo* ”. Ny faralahy dia antsoina hoe “ *Jakoba* ”, anarana midika hoe: “ *Mpamitaka* ”. Efa maminany ny hoaviny ireo anarana roa ireo. “ *Velu* ” dia hivarotra ny fizokiany amin'ny zandriny indrindra amin'ny sakafo mahavelona misy “ *roux* ” na voanemba mena. Amidiny io fizokiana io satria ataony ambanin-javatra ny hasarobidiny. Mifanohitra amin'izany kosa, ny “ *Mpamitaka* ” ara-panahy dia maniry an'io anaram-boninahitra io izay tsy hoe voninahitra fotsiny, satria miraikitra aminy ny fitahian'Andriamanitra. Ny “ *mpamitaka* ” dia ny karazana olona mahery setra izay maniry na amin'ny fomba ahoana na amin'ny fomba ahoana ny hanery ny fanjakan'ny lanitra haka azy io, ary tao an-tsainy no niresahan'i Jesosy izany foto-kevitra izany. Ary raha mahita izany zotom-po

mangotraka izany, dia faly indrindra ny fon'Andriamanitra. Ary koa, ratsy loatra ho an'ny "Voloina" ary ny tsara kokoa ho an'ny "Mpamitaka", satria izy no ho tonga "Israely", araka ny fanapahan-kevitr'Andriamanitra. Aza diso hevitra fa tsy mpamitaka tsotra i Jakoba ary lehilahy miavaka izy, satria tsy misy ohatra ara-baiboly hafa momba ny fahavononany hahazo ny fitahian'Andriamanitra, ary ny hanatratrarana izany tanjona izany ihany no mamitaka". Afaka manahaka azy àry isika rehetra, ka ho faly ny lanitra mahatoky. Ho an'i Esao kosa ny taranak'i "Edomita", anarana midika hoe "mena", mitovy fototeny sy dikany amin'i Adama, io vahoaka io dia ho fahavalon'ny Isiraely araka ny nambaran'ny faminanian'Andriamanitra.

Hamafisiko fa ny loko "mena" dia manondro ny fahotana, afa-tsy, ao amin'ny sarin'ny faminiana momba ny tetikasa famonjena nambaran'Andriamanitra ary io fepetra io dia mihatra, afa-tsy amin'ireo mpilalao amin'ny famokarana azy, toa an'i "Esao". Tamin'ny andro maizina tamin'ny Moyen Âge, dia novonoina ny ankizy mena volo heverina ho ratsy. Izany no antony, marihiko fa ny loko mena dia tsy mahatonga ny olon-tsotra ho mpanota kokoa noho ny volomparasy na ny blonde, satria ny asa ratsy amin'ny finoany no ahafantarana ny mpanota. Noho izany, amin'ny sanda ara-panoharana ihany, ny "mena", ny lokon'ny ran'olombelona, dia tandindon'ny fahotana, araka ny Isaia 1:18: "Avia, aoka isika hifona! hoy Iaveh. Raha tahaka ny jaky ny fahotanareo, dia ho fotsy tahaka ny oram-panala; raha **mena tahaka ny volomparasy** izy, dia ho tonga tahaka ny volon'ondry . » Toy izany koa, ao amin'ny Apokalipsy, ny Fanambarany, Jesosy dia mampifandray ny loko mena amin'ny fitaovan'olombelona izay manompo, na tsy fantany na tsia, ny devoly, Satana ilay mpanota voalohany amin'ny fiainana noforonin'Andriamanitra; Ohatra: ny "soavaly mena" ao amin'ny Apok.6:4, ny "dragona mena na mirehitra" ao amin'ny Apok. 12:3, ary ny "bibidia mena" ao amin'ny Apok. 17:3.

Ankehitriny rehefa manana io fizokiana io izy, dia hiaina traikefa eo amin'ny fiainana izay maminany ny drafitr'Andriamanitra, amin'ny maha mpandimby an'i Abrahama azy, i Jakoba.

Nandao ny fianakaviany izy noho ny tahotra ny fahatezeran'i Esao rahalahiny, noho ny antony marim-pototra, araka ny Gen. 27:24, satria nanapakevitra ny hamono azy izy, taorian'ny fanolanana ny tso-dranon'ny rainy efa ho faty, izay "voafitaky ny" tamin'ny niala tao an-tsain'i Rebeka vadiny. Amin'ity fakana an-keriny ity dia manambara ny maha-zava-dehibe ny anaran'izy roa mianadahy. Satria nampiasa hoditra volom-biby ny "Tempeur" mba hamitahana an'i Isaka, izay nanjary jamba, ka nahatonga ny tenany ho zokiny "volo" voajanahary. Nifanohana ny olona ara-panahy ary nitovy tamin'i Jakoba kokoa noho i Esao i Rebeka. Amin'izany fihetsika izany, Andriamanitra dia manohitra ny safidin'Isaka olombelona sy ara-nofy izay naleony nifidy an'i Esao ilay mpihaza izay nitondra biby tiany ho azy. Ary omen'Andriamanitra ny fizokiana izay mendrika indrindra: Jakoba mpamitaka.

Tonga tao amin'i Labana, dadatoany aramianina, anadahin'i Rebeka, mba hiasa ho azy i Jakoba, dia raiki-pitia tamin'i Rahely, ilay zandriny indrindra nefa tsara tarehy indrindra tamin'ireo zanakavavin'i Labana. Ny tsy hainy dia ny amin'ny tena fiainany, Andriamanitra dia manao azy ho anjara ara-paminiana

izay tsy maintsy maminany ny tetik'asa famonjena azy. Afa-tsy izany koa, rehefa avy niasa “fito taona” mba hahazoana an-dRahely malalany, i Labana dia nanery an'i “Lea” zanany lahimatoa taminy, ary nanome azy ho vadiny. Mba hahazoana sy hanambady an'i Rahely, dia tsy maintsy niasa “fito taona fanampiny” ho an'ny dadatoany izy. Ao amin'io traikefa io, i “Jakoba” dia naminany ny zavatra tsy maintsy iainan'Andriamanitra amin'ny tetik'asa famonjena ataony. Fa izy koa dia hanao firaisana voalohany tsy araka ny fanirian'ny fony, satria ny fanandraman'ny Isiraely iray nofo sy firenena dia tsy ho voamariky ny fahombiazana sy ny voninahitra mendrika ny fahatsarany. Ny fifandimbiasan'ny "Mpitsara" sy ny "mpanjaka" dia miafara amin'ny ratsy foana, na dia eo aza ny tranga vitsivitsy tsy fahita firy. Ary ny vady irina mendrika ny fitiavany, dia tsy ho azony ho toy ny fiombonana faharoa ihany rehefa avy naneho ny fitiavany sy nanambara ny drafitry ny famonjeny tao amin'ny asa fanompoan'i Jesoa Kristy; ny fampianarany sy ny fahafatesany ary ny fitsanganany tamin'ny maty. Mariho fa ny safidin'ny olombelona sy ny sitrapon'Andriamanitra dia mifamadika tanteraka. Ny malalan'i Jakoba dia Rahely momba, fa an'Andriamanitra kosa i Lea niteraka. Tamin'ny nanomezan'Andriamanitra an'i Jakoba, voalohany, ho vadiny, dia nataon'Andriamanitra hiaina ny fahadisoam-panantenana ny mpaminaniny, izay ho hitan'izy mivady amin'ny fiarahany voalohany. Amin'ity traikefa ity, Andriamanitra dia manambara fa ny fifanarahana voalohany nataony dia ho tsy fahombiazana mahatsiravina. Ary ny fandavan'ny taranany ny Mesia Jesosy dia nanamafy io hafatra ara-paminaniana io. Lea, izay tsy ilay malala nofidin'ny mpampakatra, dia sary iray izay maminany ny olom-boafidy ao amin'ilay fiombonana vaovao izay, izay avy amin'ny mpanompo sampy, dia niaina nandritra ny fotoana ela tao anatin'ny tsy fahafantarana ny fisian'ilay Andriamanitra nahary tokana. Na dia izany aza, ny toetran'i Lea manankarena dia naminany fanekena izay hamoa be ho voninahitr'Andriamanitra. Ary manamafy ny Isaia 54:1 hoe: “ *Mifalia, ry momba, ianao izay tsy miteraka intsony! Aoka hipoaka ny fifalianareo sy ny fifalianareo, ry izay tsy manan-java-manahirana intsony! Fa ny zanaky ny nafoy dia ho maro kokoa noho ny zanaky ny vehivavy manambady, hoy Jehovah* . Eto ireo faminaniana nafoy, tamin'ny alalan'i Lea, ilay fanekena vaovao, ary ilay nanambady, tamin'ny alalan'i Rahely, ilay fanekena hebreo taloha.

Lasa Israely i Jakoba

Rehefa nandao an'i Labana mpanankarena sy nanan-karena i Jakoba sy izay azy dia niverina tany amin'i Esao rahalahiny, izay natahorany ny fahatezerany ara-drariny sy famaliana. Indray alina, niseho taminy Andriamanitra ary niady mandra-pahamarain'ny andro izy ireo. Nandratra azy teo amin'ny valahany Andriamanitra ary nilaza taminy fa manomboka izao dia hatao hoe “Israely” izy, satria nivoaka ho mpandresy niady tamin'Andriamanitra sy ny olombelona. Ao amin'io traikefa io, Andriamanitra dia te haneho ny endrik'ilay fanahin'i Jakoba miady amin'ny finoany. Nantsoin'Andriamanitra hoe Israely izy, ka azony izay niriny sy notadiaviny fatratra: ny fitahiany avy amin'Andriamanitra. Ny tso-dranon'i Abrahamana tamin'i Isaka dia nipoitra tamin'ny alalan'ny lalàm-panorenan'ny Isiraely ara-nofy izay naorina teo amin'i

Jakoba izay tonga Isiraely, dia ho lasa firenena atahorana tsy ho ela, taorian'ny nialany tamin'ny fanandevozana an'i Ejipta. Noho ny fahasoavan'Andriamanitra nanomana an'i Esao, dia nahita ny tenany tao anatin'ny fiadanana sy fifaliana izy mirahalaha.

Niaraka tamin'ny vadiny roa sy ny mpanompony roa i Jakoba, dia nahita ny tenany ho rain'ny zazalahy 12 ary zazavavy iray ihany. Fony izy tamin'ny voalohany, toa an'i Saray sy Rebeka, saingy nanompo sampy, i Rahely dia nahazo zanaka roa tamin'Andriamanitra, dia i Josefa no lahimatoa ary Benjamina no faralahy. Maty izy rehefa niteraka ny zanany faharoa. Maminany amin'izany izy ny fiafaran'ny fanekena taloha izay hitsahatra amin'ny fananganana ilay vaovao miorina amin'ny ran'ny sorompanavotan'i Jesosy Kristy. Fa amin'ny fampiharana faharoa, ireo toe-javatra mety maty ireo dia maminany ny hiafaran'ireo olom-boafidiny izay hovanjena amin'ny alalan'ny fitsabahany amim-pifaliana rehefa miverina amin'ny endriny masina be voninahitra ao amin'i Mikaela Jesosy Kristy izy. Io famadihana ny toe-javatra nisy ny olom-boafidy farany io dia naminany tamin'ny fiovan'ny anaran'ilay zaza izay nantsoina hoe “ *Ben-Oni* ” na, “zanak'ny alaheloko”, nataon'ilay reny efa ho faty, dia nomen'i Jakoba rainy ny anaran'i Jakoba, “ *Benjamin* » na, “zanaka havanana” (ankavanana) na, zanaka voatahy. Ho fanamafisana, ao amin'ny Mat.25:33, Jesosy Kristy dia hametraka “ *ny ondriny eo ankavanany ary ny osy eo amin'ny ankaviany* ”. Io anarana hoe “ *Benjamin* ” io dia nofidin'Andriamanitra, ho an'ny tetikasany ara-paminaniana fotsiny, noho izany ho antsika, satria ho an'i Jakoba dia tsy nisy dikany izany; ary ho an'Andriamanitra, i Rahely mpanompo sampy dia tsy mendrika ny “ *marina* ”. Ireo zavatra mikasika ny faran'izao tontolo izao dia novolavolaina ao amin'ny fanazavana ao amin'ny Apok. 7:8.

Ilay Josefa mendri-piderana

Ao amin'ny tantaran'ny Isiraely, ny anjara asa omen'Andriamanitra an'i Josefa dia hitarika azy hanjaka amin'ireo rahalahiny izay tezitra noho ny fanapahany ara-panahy, ka nivaroetra azy tamin'ny mpivarotra Arabo. Tany Ejipta, ny fahamarinany sy ny tsy fivadihany dia nahatonga azy ho nankasitrahany, kanefa ny vadin'ny tompony dia naniry ny hampijaly azy, rehefa nanohitra azy, dia nigadra i Josefa. Ao, manazava ny nofy, ny zava-nitranga dia hitarika azy ho any amin'ny laharana ambony indrindra ambanin'ny farao: Vizier voalohany. Io fiakarana io dia mifototra amin'ny fanomezam-pahasoavan'ny faminiana nataony, toy ny an'i Daniela nandimby azy. Io fanomezana io dia nahatonga azy ho tian'i Farao nankinin'i Ejipta taminy. Nandritra ny mosary, dia ho any Ejipta ireo rahalahin'i Jakoba, ary any, i Josefa dia hihavana amin'ireo rahalahiny ratsy fanahy. Jakoba sy Benjamina dia hiaraka amin'izy ireo ary toy izany no nanorenan'ny Hebreo tany Ejipta, tany amin'ny faritr'i Gosena.

Ny Eksodosy sy i Mosesy nahatoky

Andevo, dia ho hitan'ny Hebreo ao amin'i Mosesy, ilay zaza hebreo izay midika hoe “voavonjy tamin'ny rano” tao amin'ny Reniranon'i Neily ny anarany, nobeazina sy natsangan'ny zanakavavin'i Farao, ilay mpanafaka nomanin'Andriamanitra.

Raha nihamafy sy nitombo ny fanandevozana, mba hiarovana ny Hebreo iray, dia novonoin'i Mosesy ny Ejipsianina iray, ary nandositra niala tany Ejipta izy. Ny diany dia nitondra azy nankany Midiana, any Arabia Saodita, izay nipetrahan'ny taranak'i Abrahama sy Ketora, vadiny faharoa, nivady taorian'ny nahafatesan'i Saraha. Nanambady an'i Zipora, zanaka vavimatoan'i Jetro rafozany, i Mosesy, 40 taona tatỳ aoriana, ary nihaona tamin'Andriamanitra teo am-piandry ny ondriny nankany amin'ny tendrombohitra Horeba i Mosesy. Ny mpamorona dia miseho aminy amin'ny endrika kirihitra mirehitra izay mirehitra nefa tsy levona. Nambarany taminy ny fikasany ho an'ny Isiraely ary naniraka azy ho any Egipta mba hitari-dalana ny fivoahan'ny olony.

Tsy maintsy hisy loza folo mba hanerena an'i Farao hamela malalaka ny mpanompony sarobidy. Fa io no fahafolo izay hitondra zava-dehibe ara-paminaniana lehibe. Fa novonoin'Andriamanitra ny lahimatea rehetra tany Egipta, na olona na biby fiompy. Ary tamin'io andro io ihany no nankalazan'ny Hebreo ny Paska voalohany teo amin'ny tantarany. Ny Paska dia naminany ny fahafatesan'ny Mesia Jesosy, ilay “ *Lahimatea* ” sy ilay “ *Zanak'ondrin'Andriamanitra* ” madio sy tsy misy pentina natao sorona toy ny “*zanak'ondry*” novonoina tamin'ny andro nialany tany Ejipta. Taorian'ny soron'i Isaka nangatahin'Andriamanitra tamin'i Abrahama, dia ny Paska nialan'i Ejipta avy tany Ejipta no fanambarana ara-paminaniana faharoa momba ny fahafatesan'ny Mesia (Nohosotra) Jesosy, na, amin'ny teny grika, an'i Jesosy Kristy. Ny fivoahana avy tany Ejipta dia vita tamin'ny ^{andro faha-14} tamin'ny volana voalohany amin'ny taona, manodidina ny ^{taonjato faha-15} talohan'i JK, manodidina ny 2500 taona taorian'ny nanotan'i Eva sy Adama. Ireo tarehimarika ireo dia manamarina ny fotoana “400 taona” tamin'ireo “ *taranaka efatra* ” nomen'Andriamanitra ny Amorita, mponina tao amin'ny tany Kanana.

Ny fiavonavonana sy ny toe-tsaina mikomy an'i Farao dia hanjavona miaraka amin'ny tafiny ao amin'ny ranon'ny “ranomasina mena” izay mahita ny heviny, satria manidy azy ireo rehefa avy nisokatra mba hamela ny Hebreo hiditra ao amin'ny tany Arabia Saodita, amin'ny alalan'ny farany atsimon'ny saikinosy ejipsianina. Niala tamin'ny Midiana Andriamanitra, ka nitarika ny olony namakivaky ny tany efitra nankany amin'ny Tendrombohitra Sinay izay hanomezany azy ireo ny lalàny momba ny “didy folo”. Eo anatrehan'ilay hany Andriamanitra marina, ny Isiraely dia firenena nahay izay tsy maintsy hizahan-toetra. Noho izany antony izany, dia nantsoina hankeo aminy i Mosesy, teo antendrombohitra Sinay ary notazonin'Andriamanitra tao nandritra ny 40 andro sy 40 alina. Nomeny azy ny vato fisaka roa misy ny lalàna voasokitra tamin'ny rantsantanany masina. Tao amin'ny tobin'ny vahoaka hebreo, ny tsy fisian'i Mosesy naharitra ela dia nankasitran'ireo fanahy nikomy izay nanery an'i Arona ka niifara tamin'ny faneken'i Arona ny fanariana sy ny famolavolana ny “ombilahy kely volamena ” . Io traikefa io ihany no mamintina ny fitondran-tenan'ny olona mpikomy amin'ny fotoana rehetra. Ny fandavany tsy hanaiky ny

fahefany dia mitarika azy ireo hisalasalana ny fisiany. Ary tsy manova na inona na inona ny famaizan'Andriamanitra maro. Taorian'ireo fitsapana 40 andro sy alina ireo, dia hanameloka ny olona hirenireny any an'efitra mandritra ny 40 taona ny fahatahorana an'ireo goavam-be tany Kanana, ary amin'ity taranaka voazaha toetra ity ihany no ho afaka hiditra ao amin'ny tany nampanantenain'Andriamanitra i Josoa sy Kaleba. manodidina ny 2540 hatramin'ny nanotan'i Adama.

Ireo mpilalao fototra ao amin'ny tantaran'ny Genesisy dia ireo mpilalao amin'ny famokarana nokarakarain'ilay Andriamanitra Mpamorona. Ny tsirairay amin'izy ireo dia mampita lesona, na ho amin'ny tanjona ara-paminaniana na tsia, ary io hevitra momba ny fampisehoana io dia nohamafisin'ny apostoly Paoly izay nilaza ao amin'ny 1 Kor.4:9 hoe: “Fa Andriamanitra, amiko, no nanao antsika . . . *ny apostoly, izay farany amin'ny olona, voaheloka ho faty, satria izahay dia natao ho fahiratan'izao tontolo izao, na anjely na olona .* » Nanomboka teo, ny iraky ny Tompo, Ellen G. White, dia nanoratra ny bokiny malaza mitondra ny lohateny hoe “Ny Loza amin'ny vanim-potoana”. Nohamafisina noho izany ny hevitra momba ny “*zava-bita*”, fa aorian'ny “kintana, kintana” ao amin'ny boky masina, dia anjarantsika tsirairay no mitana ny anjarantsika manokana, satria fantatsika fa ny zavatra niainany dia nampianarina. adidy hanahaka ny asa tsara ataony, ka tsy hamerina ny fahadisoany. Ho antsika, raha ny amin'i Daniela (Andriamanitra no Mpitsara ahy), dia mitoetra ho “Mpitsara antsika” Andriamanitra, mamindra fo, mazava ho azy, fa “Mpitsara” izay tsy manilika na iza na iza.

Mampidi-doza ny zavatra niainan'ny firenena jiosy Israeliana, saingy tsy mihoatra noho ny an'ny finoana kristiana amin'izao androntsika izao izay miafara amin'ny fivadiham-pinoana miely patrana. Tsy tokony ho gaga amin'izany fitoviana izany isika, satria ny Isiraely tamin'ny fanekena taloha dia microcosm, santionany, amin'ny olombelona izay mameno ny tany manontolo. Izany no nahatonga ny finoana marina ho tsy fahita firy toy ny tao amin'ilay fanekempihavanana vaovao naorina teo amin'ny Mpamonjy sy “*Vavolombelona mahatoky*” Jesosy Kristy.

Avy amin'ny Baiboly amin'ny ankapobeny

Mitondra lesona ara-paminaniana ny Baiboly manontolo, izay notononin'Andriamanitra ary avy eo notarihin'Andriamanitra ho an'ny mpanompony olombelona; manomboka amin'ny Genesisy ka hatramin'ny Apokalypsy. Ireo mpilalao nofidin'Andriamanitra dia atolotra antsika araka ny tena maha izy azy. Saingy mba hananganana hafatra ara-paminaniana amin'ity fampisehoana maharitra mandrakizay ity, dia lasa Mpandrindra ny zava-mitranga ilay Andriamanitra Mpamorona. Taorian'ny nialany tany Ejipta, dia nomen'Andriamanitra an'i Isiraely ny lafiny malalaka amin'ny lalàny any andanitra mandritra ny 300 taona, ny andron'ny “mpitsara” izay mifarana amin'ny 2840. fotoana” izay natolony ho an'ny Filistinina, fahavalony lovany. Ary “impito” no nananganany “mpanafaka”. Milaza ny Baiboly fa “*nanao izay tiany*” ny olona tamin'izany . Ary izany fotoanan'ny fahafahana tanteraka izany dia

nilaina mba hisehoan'ny voa entin'ny olona tsirairay. Toy izany koa amin'ny “ *andro farany* ” misy antsika. Ireo fahafahana telonjato taona voamariky ny fiverenan'ny Hebreo tsy tapaka ho amin'ny fahotana ireo, dia manasa antsika Andriamanitra mba hampitaha izany amin'ny telonjato taona niainan'i Enoka marina izay natolony antsika ho modely fakan-tahaka ho an'ny olom-boafidiny, manao hoe: “ *Niara-nandeha tamin'Andriamanitra telon-jato taona Enoka, dia tsy hita intsony izy, satria nalain'Andriamanitra izy* ”; miaraka Aminy, amin'ny alalan'ny fanaovana Azy hiditra aloha any amin'ny mandrakizay tahaka an'i Mosesy sy i Elia, ary ireo Olomasina izay nitsangana tamin'ny maty tamin'ny fahafatesan'i Jesoa, teo anoloan'ireo olom-boafidy hafa rehetra, anisan'izany ireo apostolin'i Jesoa Kristy, taoriany; hafindra na hitsangana amin'ny maty izy rehetra amin'ny andro farany.

Taorian'ny an'ny "mpitsara", dia tonga ny andron'ny mpanjaka, ary teo indray, Andriamanitra dia nanome anjara ara-paminaniana ho an'ireo mpilalao roa voalohany ao aminy, izay manamafy ny hafatry ny fizotry ny ratsy ho amin'ny soa farany, izany hoe, avy amin'ny alina, na haizina . mankany amin'ny mazava. Toy izany no naminanian'ireo lehilahy roa ireo, dia i Saoly sy i Davida, ny amin'ny tetikasa manontolon'ny drafitry ny famonjena voaomana ho an'ny olom-boafidy eto an-tany, izany hoe ireo dingana roa na fifanekena masina roa mifandimby. Ento miaraka amiko, i Davida dia tsy tonga mpanjaka afa-tsy tamin'ny nahafatesan'i Saoly Mpanjaka, tahaka ny nahafatesan'ny fanekena mandrakizay taloha izay mamela an'i Kristy hanorina ny fanekenany vaovao sy ny fanjakany ary ny fanapahany mandrakizay.

Efa nolazaiko io lohahevitra io, saingy tiako ny mampahatsiahy anao fa tsy manana ny maha-ara-dalàna an'Andriamanitra ny fanjakan'ny tany, satria ny Hebreo dia nangataka tamin'Andriamanitra mba hanana mpanjaka " *tahaka ny firenena hafa eto an-tany*", izy ireo, "mpanompo sampy". Midika izany fa ny modelin'ireo mpanjaka ireo dia karazana soatoavina satana fa tsy araka an'Andriamanitra. Tahaka ny amin'Andriamanitra, ny mpanjaka dia malemy fanahy, manetry tena am-po, feno fahafoizan-tena sy fangoraham-po, manao ny tenany ho mpanompon'ny rehetra, hany ka masiaka, miavonavona, tia tena ary manambany ny devoly, ka mitaky ho tompoin'ny rehetra. Naratra mafy tamin'ny fandavan'ny vahoakany azy Andriamanitra, ka nomen'Andriamanitra ny fangatahany, ary noho ny fahoriany dia nomeny mpanjaka araka ny fitsipiky ny devoly sy ny tsy rariny rehetra nataony izy. Nanomboka teo, ho an'ny Isiraely olony, **fa Izy irery ihany** , dia nahazo ny maha-ara-dalàna azy avy amin'Andriamanitra.

Ny lahateny am-bava na an-tsoratra no fomba ifanakalozan'ny olona roa. Ny Baiboly dia tenin'Andriamanitra amin'ny heviny hoe mba hampitana ny lesona ao amin'ireo zavaboariny eto an-tany, dia nanangona fijoroana ho vavolombelona voatonona na ara-tsindrimandry ho an'ny mpanompony Andriamanitra; fijoroana vavolombelona nalahatra, nofantenana ary navondrony araka ny fotoana. Tsy tokony ho gaga isika rehefa mahamarika ny tsy fahalavorarian'ny fahamarinana naorina teto an-tany, satria tafasaraka amin'Andriamanitra, ny olona dia tsy afaka mametraka ny rariny afa-tsy amin'ny soratry ny lalàna. Ankehitriny, Andriamanitra dia milaza amintsika amin'ny

alalan'i Jesosy fa “ *ny soratra mahafaty fa ny fanahy no mahavelona* ”, izany taratasy izany. Ny soratra masina ao amin'ny Baiboly àry dia tsy azo atao afa-tsy ho “ *vavolombelona* ” araka ny voalaza ao amin'ny Apok. 11:3 fa tsy hoe “mpitsara”. Amin'ny fahafantarana fa tsy mahavita mitsara marina ny soratry ny lalàna, dia manambara fahamarinana iray izay miankina amin'ny toetra maha-Andriamanitra ny tenany ihany Andriamanitra. Izy irery ihany no afaka manao fitsarana ara-drariny, satria ny fahaizany mamakafaka ny eritreritra miafina ao an-tsain'ny zavaboariny dia mamela azy hahafantatra ny antony manosika ireo izay tsarainy, zavatra miafina sy tsy noraharahian'ny zavaboary hafa. Ny Baiboly àry dia tsy manome afa-tsy ny fototry ny fijoroana vavolombelona ampiasaina amin'ny fitsarana. Mandritra ny “ *arivo taona* ” amin'ny fitsarana any an-danitra, ireo olo-masina voafidy dia hahazo ny antony manosika ny fanahy hotsaraina. Miaraka amin'i Jesosy Kristy, dia ho afaka hanao didim-pitsarana tonga lafatra izy ireo, satria ny didim-pitsarana farany no mamaritra ny faharetan'ny fijaliana niaretany tamin'ny fahafatesana faharoa. Io fahafantarana ny tena antony manosika an'ilay meloka io dia mamela antsika hahatakatra bebe kokoa ny famindrampon'Andriamanitra amin'i Kaina, ilay mpamono olona voalohany teto an-tany. Araka ny hany fijoroana vavolombelona natao an-tsoratra ao amin'ny Baiboly, dia voatosika ho amin'ny fialonana i Kaina noho ny safidin'Andriamanitra hitahy ny fanatitr'i Abela sy hanamavo ny fanatitr'i Kaina, nefa tsy fantatr'ity farany ny anton'io fahasamihafana ara-panahy io. Toy izany ny zava-misy, ny fiainana dia voaforon'ny masontsivana sy fepetra tsy tambo isaina izay Andriamanitra irery ihany no afaka mamantatra sy mitsara amin'ny fahalalana feno ny zava-misy. Izany hoe, ny Baiboly dia mitoetra ho an'ny olombelona, ilay hany boky izay maneho amin'ny litera ny fototry ny lalàna izay mitsara ny asany, eo am-piandrasana ny hambaran'ny eritreriny miafina amin'ireo olo-masina voafidy any an-danitra. Ny andraikitry ny taratasy anefa dia ny manameloka na mitsara ny hetsika. Izany no mahatonga an'i Jesosy hampahatsiahy ny olona, ao amin'ny Apokalypsy, ny maha zava-dehibe ny “ *asa* ” ataon'izy ireo, ary zara raha miresaka momba ny finoan'izy ireo izy. Ao amin'ny Jakoba 2:17, dia tsaroan'ny apostoly Jakoba fa “ *maty ny finoana raha tsy misy asa* ”, ary manamafy an'io hevitra io koa, fa ny “ *asa* ” tsara na ratsy vokatry ny finoana ihany no resahin'i Jesosy. Ary mba ho ateraky ny finoana, ireo asa ireo dia izay ampianarin'ny Baiboly eo ambanin'ny lalàn'Andriamanitra ihany. Ny asa soa nomen'ny Eglizy Katolika dia tsy raisina an-tanan-droa, satria asan'ny toetra maha-olombelona sy aingam-panahy.

Amin'ny fotoan'ny farany, ny Baiboly dia atao tsinontsinona tanteraka ary ny fiaraha-monin'ny olombelona dia manolotra lafiny mifono mystery sy lainga maneran-tany. Avy eo ny teny hoe “ *fahamarinana* ” izay mampiavaka ny Baiboly Masina, ny tenin'Andriamanitra velona, ary amin'ny ankapobeny, ny tetikasany maneran-tany, dia mandray ny lanjany feno. Satria ny fanamavoana an'io “ *fahamarinana* ” tsy manam-paharoa io dia mitarika ny olombelona hanorina ny tenany amin'ny lainga amin'ny lafiny rehetra mifandraika amin'ny fifandraisana, ny laika, ny fivavahana, ny politika na ny toe-karena.

Ity lahatsoratra ity dia nosoratana tamin'ny Sabata 14 Aogositra 2021, rahampitso 15 Aogositra, tao amin'ny fivoriana lehibe, ireo niharam-boina

voafitaky ny fivavahan-diso dia hanome voninahitra ny mistery satanika nahomby indrindra tamin'ny asany, hatramin'ny nampiasany ny "menarana" ho toy ny "menarana" . mpanelanelana ao amin'ny " *Edena* ": ny fisehoany eo ambanin'ny sarin'i "Maria Virjiny". Tsy virijiny intsony ilay tena, satria niteraka zazalahy sy zazavavy izy taorian'i Jesosy; rahalahy sy anabavin'i Jesosy. Maty mafy anefa ny lainga ary manohitra na dia ireo hevitra ara-baiboly tsara indrindra aza. Na izany na tsy izany, aorian'ity 15 aogositra ity dia tsy hisy afa-tsy izao hatezerana izao, fara fahakeliny, fankalazana valo hampahatezitra an'Andriamanitra sy hanaitra ny fahatezerany ara-drariny izay hilatsaka amin'ny lohan'ny meloka. Mariho fa amin'ity fisehoan-javatra ity, ny ankizy dia nofidina hanamarina ny fahitana ny "virjiny". Tsy manan-tsiny araka ny filazan'ny olona sy ny mody lazaina ve izy ireo? Nateraka ho mpanota, dia lazaina amin'ny fomba diso ny tsy fananan-tsiny, kanefa tsy afaka miampanga azy ireo ho mpiray tsikombakomba isika. Tena nisy tokoa ny fahitana azon'ireo ankizy ireo, fa ny devoly koa dia tena fanahy mpikomy tokoa ary Jesosy Kristy dia nanokana ny teniny maro ho azy mba hampitandrina ny mpanompony momba azy. Ny tantara dia mijoro ho vavolombelon'ny heriny mamitaka izay mitarika ireo niharam-boina voafitaka ho amin'ny " *fahafatesana faharoa* ". Ny fanompoam-pivavahana amin'ny devoly manerana ny Fiangonana Papaly sy Katolika Romana dia melohin'Andriamanitra, ao amin'io andininy ao amin'ny Apok. 13:4 io: " ***Ary niankohoka teo anatrehan' ny dragona ireo, satria nomeny fahefana ny bibidia ; dia niankohoka teo anatrehan'ny bibidia izy ka nanao hoe: Iza no tahaka ny bibi-dia, ka iza no mahay miady aminy?*** ". Raha ny zava-misy, dia aorian'ny fiafaran'io " *fiankohofana* " amin'ily " *bibidia* " manery sy manenjika an'ireo tena olo-masin'i Jesosy Kristy voafidin'i Jesosy Kristy ihany vao miitatra, ao anatin'ny fotoan'ny fandefarana izay nametrahan'ny toe-javatra azy, dia nanomboka izany fitsaohana izany. amin'ny alalan'ny fomba famitahana amin'ny fisehoan'ily "virjiny" diabolika; " *vehivavy* " hisolo ny " *bibilava* " aorian'ny " *bibilava* " dia namitaka ny " *vehivavy* " izay namitaka ny vadiny. Ny fitsipika dia tsy miova ary mbola mandaitra.

Fotoana safidy farany

Mifarana amin'ny famakafakana ny bokin'ny Genesisy io fandinihana ny fanambaran'Andriamanitra io izay nanambara amintsika hoe iza Andriamanitra amin'ny lafiny rehetra amin'ny toetrany. Hitantsika teo fa tapa-kevitra izy tamin'ny fitakiana ny fankatoavan'ny zavaboariny tamin'ny alalan'ny fampanarahan'i Abrama fitsapana niavaka ny finoany fony izy efa ho zato taona; tsy mila aseho intsony àry izany fitakian'Andriamanitra izany.

Tamin'ny fotoana nanaovana ny safidy farany naroson'Andriamanitra nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 1843, ary ny marimarina kokoa notakiana nanomboka tamin'ny 22 Oktobra 1844, dia takin'Andriamanitra ny fitandremana ny Sabata ho porofon'ny fitiavana nasehon'ireo olo-masiny marina nofidiny. Ny toe-javatra ara-panahy maneran-tany dia aseho amin'ny endrika fanontaniana tokana izay miantefa amin'ny mpikambana rehetra ao amin'ny fikambanana ara-pivavahana sy kristiana, irery ihany.

Ny fanontaniana mamono na mahatonga anao ho velona mandrakizay

Moa ve ny emperora, ny mpanjaka, na ny papa iray nomena fahefana sy nomena fahefana hanova ny teny nolazain'Andriamanitra sy nosoratan'Andriamanitra, sa araka ny baikon'i Mosesy?

Rehefa hitan'i Jesosy mialoha ny zava-drehetra, eny fa na dia io fanontaniana io aza, dia nanome ny valin-teniny mialoha i Jesosy, ka hoy izy ao amin'ny Mat.5:17-18: “Aza ataonareo fa tonga Aho handrava ny lalàna na ny mpaminany; tsy tonga Aho handrava, fa hanatanteraka. Fa lazaiko aminareo marina tokoa: Mandra-pahafoan'ny lanitra sy ny tany, dia **tsy hisy ho foana akory amin'ny lalàna na dia litera iray na tendron-tsoratra iray akory aza mandra-pahatanterak'izy rehetra** . » Io Jesosy io ihany koa no nanambara fa hitsara antsika ny teniny, ao amin'ny Jaona 12:47 ka hatramin'ny 49 : “ Raha misy mandre ny teniko ka tsy mitandrina azy, dia tsy Izaho no mitsara azy; fa tsy tonga hitsara izao tontolo izao Aho, fa hamonjy izao tontolo izao. Izay mandà Ahy ka tsy mandray ny teniko no manana ny Mpitsara azy; **ny teny izay nolazaiko no hitsara azy amin'ny andro farany** . Fa tsy niteny ho Ahy Aho; fa ny Ray Izay naniraka Ahy, Izy no nandidy Ahy izay tsy maintsy holazaiko sy hotoriko. »

Izany no fiheveran'Andriamanitra ny lalàny. Fa ny Dan.7:25 dia nanambara fa **ny fikasana " hiova "** dia niseho tamin'ny vanim-potoana Kristiana, izay nilaza tamin'ny papa katolika romana hoe: " *Hiteny hanohitra ny Avo Indrindra izy, ary hampahory ny olo-masin'ny Avo Indrindra.*" -Avo, **ka hanantena hanova ny andro sy ny lalàna** ; ary ny olona masina dia hatolotra eo an-tànany mandritra ny fetr'andro iray sy fetr'andro ary antsasaky ny fetr'andro. » Fahatezerana izay hitsahatra ary ho hainy ny manafay ara-drariny araka ny andininy faha-26 manao hoe: “ *Dia ho avy ny fitsarana, ary hesorina aminy ny fanapahany, izay ho rava sy ho levona mandrakizay.* » Ireo “ *fotoana* ” na taona ara-paminaniana ireo dia manambara ny fanenjehana nanjakany nandritra ny 1260 taona, nanomboka tamin'ny 538 ka hatramin'ny 1798.

Ity “ **fitsarana** ” ity dia vita amin'ny dingana maromaro.

Ny dingana voalohany dia ny fanomanana; asan'ny **fisarahana** sy fanamasinana ny finoana “Advantista” izay napetrak'Andriamanitra hatramin'ny lohataonan'ny taona 1843. **Nisaraka** tamin'ny fivavahana katolika sy protestanta ny Advantista. Ao amin'ny Apokalypsy, ity dingana ity dia mahakasika ny vanim-potoanan'ny “ *Sardisy sy Filadelfia ary Laodikia* ” ao amin'ny Apok. 3:1-7-14.

Ny dingana faharoa dia azo ampiharina: “ *Esorinay ny fahefany* ”. Izany dia ny fiverenan'i Jesoa Kristy amin'ny voninahitra andrasana amin'ny lohataonan'ny taona 2030. Ireo Advantista voafidy dia miditra amin'ny mandrakizay **tafasaraka** amin'ireo mpikomy Katolika, Protestanta ary Advantista tsy mendrika izay ho faty eto an-tany. Tanteraka amin'ny faran'ny vanim-potoanan'ny “ *Laodikia* ” ao amin'ny Apok. 3:14 ny hetsika.

Ny dingana fahatelo dia ny fitsarana ny maty lavo, izay napetraky ny olom-boafidy izay niditra ny fanjakana selestialin' Andriamanitra. Lasa mpitsara ireo niharam-boina ary misaraka , ny fiainan'ny mpikomy tsirairay dia tsarina ary ny sazy farany mifanaraka amin'ny helony. Ireo sazy ireo no mamaritra ny halavan'ny “ *fijaliana* ” izay hateraky ny “ *fahafatesana faharoa* ”. Ao amin'ny

Apokalypsy, io lohahevitra io no lohahevitra ny Apok. 4; 11:18 sy 20:4; izany hatramin'ny Dan.7:9-10.

Fahafatra, amin'ny fiafaran'ny arivo taona fahafito, ny Sabata lehibe ho an'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny ao amin'i Kristy, dia tonga ny dingana fanatanterahana ny didim-pitsarana navoakan'i Kristy sy ny olom-boafidiny. Ao amin'ny tanin'ny fahotana izay nananganana azy ireo, ireo mpikomy voaheloka dia *levon'ny* “ *afon'ny fahafatesana faharoa* . Ao amin'ny Apokalypsy, io fitsarana mpanatanteraka na “fitsarana farany” io no lohahevitra ny Apok. 20:11-15.

Amin'ny fotoanan'ny safidy farany, **dia misaraka** tanteraka ny hevitra ara-pivavahana roa tsy azo ihavanana, satria mifanohitra tanteraka izy ireo. Mandre ny feony ny olom-boafidin'i Kristy ary mampifanaraka ny zavatra takiany amin'ny fotoana itenenany sy fiantsoany azy ireo. Eo amin'ny toerana hafa dia ny Kristianina izay manaraka ny fomban-drazana ara-pivavahana efa hatramin'ny taonjato maro, toy ny hoe fotoan-tsarotra ny fahamarinana fa tsy ny faharanitan-tsaina, ny fisainana ary ny fijoroana ho vavolombelona. Tsy azon'ireo olona ireo izay “ *fanekena vaovao* ” nasehon'i Jeremia mpaminany ao amin'ny Jer. 31:31 ka hatramin'ny 34: “ *Indro, avy ny andro, hoy Jehovah, izay hataoko amin'ny taranak'Isiraely sy ny taranak'i Joda. Fanekena vaovao, tsy tahaka ny fanekena nataoko tamin'ny razany, tamin'ny andro nitantanako azy nivoaka avy tany amin'ny tany Egypta, dia fanekena izay nivadika taminy, na dia Izaho aza no tompony, hoy Jehovah. Fa izao no fanekena hataoko amin'ny taranak'Isiraely, rehefa afaka izany andro izany, hoy Jehovah: **Hataoko ao anatiny ny lalàko, ary hosoratako ao am-pony izany** ; ary Izaho ho Andriamaniny, ary izy ho oloko. Tsy hampianatra ny namany na ny rahalahiny intsony izy hoe: Mahalalà YHWH! Fa samy hahalala Ahy avokoa ny olona rehetra, na ny kely na ny lehibe, hoy Jehovah; **Fa havelako ny helony, ary tsy hotsarovako intsony ny fahotany** . » Ahoana no hahombiazan'Andriamanitra amin'ny “ *fanoratana ao am-po* » ny fitiavan'ny olombelona ny lalàny masina, zavatra izay tsy azon'ny fitsipiky ny fanekena taloha? Ny valin'io fanontaniana io, ary ny hany maha-samihafa azy roa tonta, dia tonga eo amin'ny lafiny fanehoana ny fitiavan'Andriamanitra tontosaina tamin'ny alalan'ny fahafatesan'ny sorompanavotan'i Jesosy Kristy mpisolo toerana izay nahatongavany ho nofo sy nanehoana Azy. Na izany aza, ny fahafatesan'i Jesosy dia tsy tonga mba hampitsahatra ny fankatoavana fa ny mifanohitra amin'izany, dia nanome ny olom-boafidy antony tokony hankatò bebe kokoa an'Andriamanitra afaka mitia mafy. Ary rehefa mahazo ny fon'ny olona izy, dia tanteraka ny tanjona tadiavin'Andriamanitra; mahazo olom-boafidy mendrika sy mendrika hiombona ny mandrakizay izy.*

Ny hafatra farany natolotr'Andriamanitra anao tamin'ity asa ity dia ny resaka **fisarahana** . Izany no teboka manan-danja izay mahatonga ny fahasamihafana rehetra eo amin'ny voafidy sy ny voantso. Amin'ny maha-ara-dalàna azy, ny olona dia tsy tia voahelingelina amin'ny fahazarany sy ny fiheverany ny zavatra. Ilaina anefa izany fikorontanana izany satria efa zatra ny lainga niorina, mba ho tonga olom-boafidiny, dia tsy maintsy esorina sy avilivilily ny olona mba hifanaraka amin'ny fahamarinana asehon'Andriamanitra aminy.

Amin'izay dia **ilaina ny fisarahana amin'ireo izay tsy ankasitrahan'Andriamanitra** . Ny olom-boafidy dia tsy maintsy maneho ny fahaizany manohitra amin'ny fomba mivaingana ny heviny, ny fahazarany ary ny fifandraisany ara-nofa amin'ireo zavaboary izay tsy ho fiainana mandrakizay mihitsy no ho anjarany.

Ho an'ny olom-boafidy, ny laharam-pahamehana ara-pivavahana dia mitsangana; Ny tanjona dia ny hamorona fifandraisana mafy orina amin'ilay Andriamanitra nahary, na dia manimba ny fifandraisan'ny olombelona aza izany. Ho an'ny lavo dia mitsivalana ny fivavahana; ataony laharam-pahamehana ny fifandraisana aorina amin'ny olombelona hafa, na dia manimba an'Andriamanitra aza izany.

Advantista mitandrina ny andro fahafito: fisarahana, anarana, tantara

Ireo olom-boafidy farany amin'ny finoana kristiana dia tafangona arapanahy mba hamorona ny Isiraely amin'ny “*foko 12*” ao amin'ny Apok. Ny fifantenana azy ireo dia vita tamin'ny alalan'ny fitsapam-pinoana maromaro nifototra tamin'ny fahalianana naseho tamin'ny teny ara-paminaniana izay manambara ao amin'ny Dan. 8:14 ny daty 1843. Natao hanamarihana ny namerenan'Andriamanitra ny Kristianisma indray izany, mandra-pahatongan'ny finoan'ny Katolika. nanomboka tamin'ny taona 538 sy tamin'ny finoana protestanta vokatry ny fotoan'ny Reformasiona nanomboka tamin'ny 1170. Ny andininy ao amin'ny Dan.8:14 dia nadika ho manambara ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra, izay nahatonga ny “fiandrasana”, tamin'ny teny latina hoe “adventus” noho izany. ny anarana Advantista nomena ny traikefa sy ny mpanaraka azy teo anelanelan'ny taona 1843 sy 1844. Toa tsy niresaka momba ny Sabata io hafatra io, fa tamin'ny endriny ivelany ihany, satria ny fiverenan'i Kristy dia hanamarika ny fidirana amin'ny arivo taona fahafito, dia ny Sabata lehibe. naminany isan-kerinandro amin'ny Sabata andro fahafito: ny Asabotsy ho an'ny Jiosy. Tsy nahafantatra an'io fifandraisana io ny Advantista voalohany dia tsy nahita ny maha zava-dehibe omen'Andriamanitra ny Sabata raha tsy aorian'io fotoam-pitsapana io. Ary rehefa azon'izy ireo izany, dia nampianatra mafy ny fahamarinana momba ny Sabata tsaroana tamin'ny anaran'ny fiangonana naorina, “ny andro fahafito” ireo mpisava lalana. Saingy rehefa nandeha ny fotoana, ireo mpandova ny asa dia tsy nanome ny sabata intsony ny maha-zava-dehibe izay omen'Andriamanitra azy, amin'ny fametahana azy io amin'ny fotoana hiverenan'i Jesosy Kristy fa tsy amin'ny daty 1843 asehon'ny faminanian'i Daniela. Ny fanemorana ny fitakian'Andriamanitra fototra toy izany dia nahatonga fahadisoana iray izay ny vokatr'izany, tamin'ny 1994, dia ny fandavan'Andriamanitra ny fandaminana sy ny mpikambana ao aminy, izay natolony tao amin'ny tobin'ny mpikomy, izay efa nomelohin'i Jehovah nanomboka tamin'ny 1843. Ny fiorenan'ny finoana kristiana dia manaporofa izany tsy fahafahan'ny Kristianisma sandoka hanaiky **ny fisarahan'ny fatoran'olombelona** . Ny tsy fisian'ny fitiavana ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra ary noho izany dia ny tenan'Andriamanitra mihitsy no olana,

ary ity no lesona faratampony amin'ny tantaran'ny finoana kristiana azoko hazavaina aminareo, dia ny hampianatra anareo sy hampitandrina anareo, amin'ny anaran'ilay Andriamanitra Tsitoha. , YaHWÉH-Michael-Jesosy Kristy.

Farany, mbola ao anatin'io lohahevitra io ihany, satria nandany ahy ny vidin'ny fisarahana ara-panahy maharary, dia mampahatsiahy anao ity andininy ao amin'ny Mat.10:37 ity aho ary, satria ireo andininy mialoha izany dia mamintina mazava tsara ny toetra mampisarakana ny finoana kristiana marina. , milaza azy rehetra aho manomboka amin'ny andininy faha-34 ka hatramin'ny andininy faha-38:

“ *Aza ataonareo fa tonga hitondra fiadanana ambonin'ny tany Aho; tsy tonga hitondra fiadanana aho, fa sabatra. Fa tonga Aho hampisarakana ny lehilahy amin'ny rainy, ny zanakavavy sy ny reniny, ary ny vinantovavy sy ny rafozambaviny; ary ny ankohonan'ny olona ihany no fahavalony. **Izay tia ny rainy na ny reniny mihoatra noho ny fitiavany Ahy dia tsy mendrika ho Ahy , ary izay tia ny zanany na ny zanany mihoatra noho ny fitiavany Ahy dia tsy mendrika ho Ahy ; izay tsy mitondra ny hazo fijaliany ka tsy manaraka Ahy dia tsy miendrika ho Ahy.** » Ity andininy faha-37 ity dia manamarina ny tso-dranon'i Abrahama; nijoro ho vavolombelona izy fa tia an' Andriamanitra mihoatra noho ny zanany ara-nofy. Ary tamin'ny fampahatsiahivana rahalahy advantista iray ny adidiny, tamin'ny fitanisana io andininy io taminy, dia nisaraka ny lalanay ary nahazo fitahiana manokana avy amin'Andriamanitra aho. Nantsoin'ity “rahalahy” ity ho fanatika aho tamin'izay ary hatramin'izay niainany dia nanaraka ny lalan'ny Advantista nentim-paharazana izy. Maty noho ny aretin'i Alseimer ilay nampahafantatra ahy ny Advantista sy ny tombontsoa azo avy amin'ny fihinanana zava-maniry taty aoriana, raha mbola salama tsara aho, velona sy mazoto amin'ny fanompoana an'Andriamanitra, 77 taona, ary tsy mampiasa dokotera na fanafody. Ny voninahitra rehetra dia an'ilay Andriamanitra Mpamorona sy ny torohevitra sarobidy omeny. Raha ny marina!*

Mba hamintinana **ny tantaran'ny Advantista** dia tsy maintsy mahatsiaro ireto zava-misy manaraka ireto isika. Eo ambanin'io anarana "Advantista" io, Andriamanitra dia manangona ny olony farany taorian'ny fitondrany naharitra ela teo amin'ny finoana katolika izay nanara-dalàna, **ara-pivavahana** , ny alahady naorin'ny mpanompo sampy "andron'ny masoandro tsy resy" nataon'i Constantin I tamin'ny 7 martsa 321. ny Advantista tany am-boalohany dia Protestanta na Katolika izay nanaja ny Alahady Kristiana nolovana. Noho izany dia nofidin'Andriamanitra tamin'ny fitondran-tenany izy ireo rehefa nifaly tamin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy izay nambara taminy nisesy tamin'ny lohataonan'ny taona 1843 sy ny 22 Oktobra 1844. Taorian'io fifantenana io ihany no nanomezan'ny fahazavan'ny Sabata azy ireo. atolotra. Ary koa, ny fandikana ny faminanian'i Daniela sy ny Apokalypsy dia nahitana fahadisoana goavana izay ahitsiko amin'ity asa ity. Raha tsy nahalala ny Sabata ireo mpisava lalana, dia nanorina ny teoria momba ny fitsarana atao hoe “fanadihadiana” izay tsy hain'izy ireo hanontany na oviana na oviana; na dia rehefa nomena ny fahazavan'ny Sabata aza izy ireo. Ho an'izay tsy mahalala dia mampahatsiahy anareo aho fa araka io teoria io, nanomboka tamin'ny 1843, avy eo 1844, tany an-danitra i Jesosy dia nandinika ny bokin'ny fijoroana ho vavolombelona mba hifidianany ny olom-

boafidiny farany izay tsy maintsy hovonjena. Kanefa ny famantarana mazava ny fahotan'ny Alahady dia nanome dikany mazava tsara ny hafatra ao amin'ny Dan. 8:14, na dia amin'ny endriny tsy dia tsara nadika hoe “ **manadio ny fitoerana masina** ” aza. Ary io fandikan-teny ratsy io dia niteraka fifandirana tsy azo ihodivirana, satria io teny io dia miresaka voalohany indrindra ny fahatanterahan'ny fahafatesan'i Jesosy Kristy noho ny fanavotana araka ny Heb.9:23: “Ary noho izany dia tsy maintsy nisy **ny sarin'ny zavatra any an-danitra. nodiovina** toy izao, na **ny zavatra any an-danitra aza no nodiovina tamin'ny fanatitra tsara noho ireny** . Fa Kristy tsy niditra tao amin'izay **fitoerana masina nataon-tanana, maka tahaka ny tena izy, fa any an-danitra mihitsy, mba hiseho eo anatrehan'Andriamanitra ankehitriny ho antsika** .” Noho izany, ny zavatra rehetra hodiovina any an-danitra dia nodiovina tamin'ny fahafatesan'i Jesosy Kristy: noho izany dia tsy misy dikany lojika intsony ny fitsarana famotopotorana. Taorian'ny nahafatesan'i Jesosy sy ny nitsanganany tamin'ny maty, dia tsy misy ota na mpanota miditra any an-danitra handoto azy indray, satria nodiovin'i Jesosy ny faritry ny lanitra tamin'ny nandroahana an'i Satana sy ny anjely mpanara-dia azy ho etỳ an-tany, araka ny Apok. 12:7 ao amin'ny 12, indrindra fa ao amin'ny andininy faha-9: “ **Ary nazera ilay dragona, dia ilay menarana ela, izay atao hoe devoly sy Satana, izay mamitaka ny tany rehetra, dia nazera tamin'ny tany izy , ary ny anjeliny koa niaraka nazera taminy.** »

Ny fahadisoan'ny Advantista ofisialy faharoa koa dia avy amin'ny tsy fahalalana tany am-boalohany momba ny anjara asan'ny Sabata ary nitombo be taty aoriana. Diso ny fifantohan'ny Advantista amin'ny fotoan'ny fisedrana farany, ny fisedrana farany, ny finoana izay raha ny marina dia tsy mahakasika afa-tsy ireo izay mbola ho velona amin'ny fotoana tena fiverenan'i Jesosy Kristy. Indrindra indrindra, diso hevitra izy ireo fa ny Alahady dia ho tonga “ **mariky ny bibidia** ” raha tsy amin'ny fotoan'izao fitsapana farany izao, ary izany no manazava ny fitadiavana fisakaizana amin'ireo mpankatò ny Alahady voaozona, avy amin'Andriamanitra, raha ny marina, hatrany am-piandohana. Ny porofo omeko dia ny fisian'ny “trompetra fito” ao amin'ny Apok. 8, 9 ary 11, ny enina voalohany amin'ireo izay mampitandrina taorian'ny taona 321, nandritra ny vanim-potoana kristiana, ny fanaon'ny olona ny fahotan'ny Alahady voaheloka. Andriamanitra. Izay efa nahariharin'ny Dan.8:12 hoe: “ **Ny miaramila dia natolotra tamin'ny fanatitra-mandrakizay noho ny ota ; nazeran'ilay tandroka tamin'ny tany ny fahamarinana, ka nahomby tamin'ny asany.** » Io “ **fahotana** ” io dia efa nolovaina ara-panjakana tamin'i Constantin I ^{nanomboka tamin'ny} taona 321 ary nohamarinin'ny papaly Romana tamin'ny fomba ara-pivavahana nanomboka tamin'ny 538, “ **ny mariky ny bibidia** ” voalaza ao amin'ny Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. Tamin'ny 1995, rehefa avy naneho ny fandavana ny fahazavana ara-paminaniana izay narosoko teo anelanelan'ny taona 1982 sy 1991, ny Advantista ofisialy dia nanao fahadisoana lehibe tamin'ny fanaovana fifanarahana tamin'ireo fahavalon'Andriamanitra nambara sy nambara. Ny ohatry ny fanalam-baraka maro notenenin'Andriamanitra tamin'ny Isiraely fahiny noho ny fifandraisany tamin'i Egipta, izay sary an'ohatra ny amin'ny fahotana mahazatra, dia, amin'io fihetsika io, dia tsy noraharahiana tanteraka; izay mahatonga ny Advantista hanota bebe kokoa.

Raha ny marina, rehefa nahafantatra ny anjara asan'ny Sabata sy ny maha-zava-dehibe ny anaram-boninahitra hoe Andriamanitra Mpamorona, ny Advantista dia tokony ho nahafantatra mazava ny fahavalony ara-pivavahana ary nanalavitra ny firaisan-kina amin'ny mpirahalaha. Satria ny Sabata **Sabata** no “ *tombo-kasen'Andriamanitra velona* ” ao amin'ny Apok. 7:2, ny mariky ny fanjakan'ily Andriamanitra Mpamorona, ily fahavalony, Alahady, dia mety ho “ *mariky ny bibidia* ” ao amin'ny Apok. 13:15. .

Tsaroako eto fa maro ny antony nianjeran'ny Advantista andrim-panjakana ofisialy, fa ny tena zava-dehibe sy lehibe indrindra dia ny fandavana ny fahazavana mipoitra amin'ny fandikana marina ny Daniela 8:14 sy ny fanamavoana ny fanazavana vaovao momba ny Daniela 12. , ny lesona amin'izany dia ny hanasongadinana ny maha ara-dalàna ny Advantista ^{andro faha-7}. Avy eo dia tonga ny fahadisoan'ny tsy nametraka ny fanantenany tamin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy nambara tamin'ny 1994; toy ny nataon'ireo mpisava lalana tamin'ny asa tamin'ny 1843 sy 1844.

Ny tena fitsaran'Andriamanitra

Vita ny famoronana ny tany sy ny lanitra, tamin'ny andro fahenina nametrahan'Andriamanitra ny olona teto an-tany. Ary noho ny fitondran-tenan'ny olombelona tsy mankatò, ary noho izany ny ota, no haneken'Andriamanitra azy, misesy, mandritra ny tantaran'ny fito arivo taona, amin'ny fitsarany maro. Amin'ny tsirairay amin'ireo fitsarana ireo, ny fiovana dia atao sy tsapa amin'ny fomba mivaingana sy hita maso. Ny fihoram-pefy arahin'ny maha-olombelona dia mitaky ireo fitsabahan'Andriamanitra izay mikendry ny hamerenana azy amin'ny lalan'ny fahamarinana ankatoavin'ny fitsarany.

Ny didim-pitsaran'ny Fanekempihavanana Taloha .

voalohany : Andriamanitra dia mitsara ny fahotana nataon'i Eva sy Adama, izay voaozona sy noroahina hiala tao amin'ny “ ^{Saha} *Edena* ”.

faha-2 : Aringan'Andriamanitra amin'ny ranon'ny “ ^{safo-drano} ” *maneran-tany ny olombelona mpikomy* .

faha-3 : **Asarahin'Andriamanitra** amin'ny fiteny samihafa ny olona rehefa niakatra avy tao amin'ny “ ^{Tilikambon'i} *Babela* ”.

^{Fitsarana} faha-4 : Andriamanitra dia nanao fifanarahana tamin'i Abrama izay lasa Abrahama. Nandrava an'i **Sodoma sy Gomora** Andriamanitra tamin'izay fotoana izay , izay tanàna nanaovana fahotana lehibe; ny “ *fahalalana* ” maharikoriko sy maharikoriko .

faha-5 : Nanafaka an'i Israely tamin'ny fanandevozan'i Ejipta Andriamanitra, lasa firenena afaka sy mahaleo tena i Israely izay nanehoan'Andriamanitra ny lalàny .

faha-6 : Nandritra ny 300 taona, teo ambany fitarihany sy tamin'ny alalan'ny asan'ny mpitsara ^{mpanafaka} ⁷ , Andriamanitra dia nanafaka ny Isiraely notafihin'ny fahavalony noho ny ota.

faha-7 : Noho ny fangatahan'ny vahoaka, sy noho ny ozonany, dia nosoloan'Andriamanitra mpanjaka teto an-tany sy ireo taranany lava (Mpanjakan'i Joda sy mpanjakan'ny Isiraely) .

^{Fitsarana} faha-8 : Natao sesitany tany Babylona ny Isiraely.

^{Fitsarana} faha-9 : Nolavin'ny Isiraely ny "Mesia" an'Andriamanitra Jesosy - Faran'ny fanekena taloha. Ny fanekempihavanana vaovao dia manomboka amin'ny fototra ara-potopampianarana tonga lafatra.

faha-10 : ^{Noravan'ny} Romanina tamin'ny taona 70 ny fanjakan'ny Isiraely.

Ny fitsaran'ny Fanekempihavanana Vaovao .

Voatonona ao amin'ny Apokalypsy ny “ *trompetra fito* ”.

^{Fitsarana} voalohany : Fanafihana barbariana taorian'ny 321 teo anelanelan'ny 395 sy 538.

faha-2 : Niorina ^{tamin'ny} 538 ny fitondrana ara-pivavahana papaly.

faha-3 : ny Adin'ny Fivavahana: manohitra ny Katolika izy ireo amin'ireo mpanavao Protestanta tsy ankasitranan'Andriamanitra: " ^{ny} *mpihatsaravelatsihy* " ao amin'ny Dan.11:34.

faha-4 : Ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera frantsay dia nanongana ny fitondram-panjaka ary nampitsahatra ny fitondrana jadona katolika romana .

^{Fitsarana} faha-5 : 1843-1844 sy 1994.

– Ny fiandohana: Manan-kery ny didy ao amin'ny Dan.8:14 – mitaky ny fahavitan'ny asa natomboky ny Reformasiona nanomboka tamin'i Peter Valdo, ohatra tonga lafatra, nanomboka tamin'ny 1170. Nirodana ny finoana protestanta ary teraka tamin'ny fandresena ny Advantista: Ny mpivavaka. Ny fanao ny Alahady Romana dia voaheloka ary ny Sabata Sabata dia hamarinin'Andriamanitra ao amin'i Jesoa Kristy nanomboka tamin'ny taona 1843. Vita sy vita araka izany ny asa fanavaozana.

– Ny fiafaran'izany: “ *nalao* ” an'i Jesosy, dia maty ara-panjakana izy tamin'ny 1994, mifanaraka amin'ny hafatra nalefan'i “ *Laodikia* ”. Nanomboka ny fitsaran'Andriamanitra rehefa niatrika fitsapana nahafaty ny finoany ara-paminaniana ny tranony. Tsy nankasitranan'ily olom-boafidy teo aloha, ka niditra tao amin'ny tobin'ny mpikomy katolika sy protestanta.

faha-6 : Ny “ *trompetra faha-6* ” dia tanteraka amin'ny endriky ny Ady Lehibe Fahatelo, amin'ity indray mitoraka ity nokleary, voalaza ao amin'ny Dan . 11:40 ka hatramin'ny 45. didy. Noho izany, ny fitsaharana amin'ny Sabata andro fahafito dia voarara, voarara amin'ny sazy ara-tsosialy amin'ny voalohany, avy eo, amin'ny farany, voasazy ho faty amin'ny alàlan'ny didy vaovao.

faha-7 : nialohavan'ny fotoana nisian'ny loza fito farany voalaza ao amin'ny Apok. 16, tamin'ny lohataonan'ny taona 2030, ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra dia mamarana ny fisian'ny sivilizasionan'olombelona eto an-tany . Foaana ny olombelona. I Satana ihany no hitoetra ho mpifatotra eto amin'ny tany lao, dia ny “lavaka” ao amin'ny Apok. 20, mandritra ny “ *arivo taona* ”.

faha-8 : Nampiakaran'i Jesosy Kristy ho any an-danitra ny olom-boafidiny hitsara ny maty ratsy fanahy . Izany no fitsarana voalaza ao amin'ny Apok. 11:18.

^{Fitsarana} faha-9 : Ny fitsarana farany; ny maty ratsy fanahy dia hatsangana amin'ny maty mba hiharan'ny fanevan'ny “ *fahafatesana faharoa* ” noho ny “*farihy afo* ” izay mandrakotra ny tany ary mandevona miaraka amin'izy ireo ny soritry ny asa rehetra noho ny fahotana.

^{Fitsarana} faha-10 : Havaozina sy omem-boninahitra ny tany sy ny lanitra voaloto. Tongasoa eto amin'ny fanjakan'Andriamanitra vaovao sy maharitra mandrakizay ny olom-boafidy!

Avy any A ka hatramin'ny Z, avy any Aleph ka hatrany Tav, avy amin'ny alpha ka hatramin'ny omega

Tsy misy itovizany amin'ny boky hafa nosoratan'olombelona ny Baiboly afa-tsy ny hita maso. Satria raha ny zava-misy dia tsy hita afa-tsy ny eny amboniny izay vakiantika araka ny fifanarahana fanoratana manokana amin'ny fiteny hebreo sy grika, izay nampitaina tamintsika ny soratra tany am-boalohany. Nampiasa ny teny hebreo tranainy anefa i Mosesy tamin'ny fanoratany ny Baiboly, izay tsy mitovy amin'ny litera amin'izao fotoana izao ny litera amin'ny abidy, ka nosoloana litera isaky ny litera nandritra ny sesitany tany Babylona, nefa tsy niteraka olana. Nifamatotra tsy nisy elanelana anefa ireo litera, ka tsy nahamora ny famakiana azy ireo. Saingy ao ambadik'io fatiantoka io dia misy ny tombony amin'ny fananganana teny samihafa miankina amin'ny safidin'ny litera nofidina hanamarihana ny fiandohany. Izany dia azo atao ary efa naseho, izay manaporofa fa ny Baiboly dia tena mihoatra lavitra noho ny zavatra eritreretin'ny olona sy ny zava-bitany. Ny eritreritra sy ny fahatsiarovana an'ilay Andriamanitra mpamorona tsy manam-petra ihany no afaka namorona asa toy izany. Satria io fandinihana ny famakiana Baiboly maromaro io dia manambara fa ny teny tsirairay izay miseho ao dia nofidin'Andriamanitra sy ara-tsindrimandry ho an'ireo mpanoratra isan-karazany ny bokiny rehefa nandeha ny fotoana ka hatramin'ny farany, dia ny Apokalypsy na Apokalipsy.

Nanodidina ny taona 1890 tany ho any, nasehon'i Yvan Panin, mpahay matematika rosiana, ny fisian'ny tarehimarika amin'ny lafiny samihafa amin'ny fananganana lahatsoratra ara-baiboly. Satria ny teny hebreo sy grika dia iraisan'ny hoe ny litera amin'ny abidiany koa dia ampiasaina ho isa sy isa. Ny fihetsiketsehana nataon'i Yvan Panin dia vao mainka nanamafy ny fahadisoan'ny olona tsy mihevitra ny Baiboly ho zava-dehibe. Satria raha tsy misy fiatraikany amin'ny fanaovana ny olona ho tia an'Andriamanitra ireo zavatra hita ireo, dia manala ny maha ara-dalàna ny tsy mino ny fisiany. Nasehon'i Yvan Panin fa ny isa “fito” dia hita eny rehetra eny nanerana ny fanorenana ny Baiboly, indrindra fa ao amin'ny andininy voalohany indrindra ao amin'ny Gen.1:1. Rehefa naneho ny tenako fa ny Sabata andro fahafito no “ *tombo-kasen'Andriamanitra velona* ” ao amin'ny Apok. 7:2, ity asa ity dia manamafy ihany ny porofa hitan'ity mpahay matematika marani-tsaina ity izay nanolotra porofa ara-tsiansa tsy azo lavina ho an'ny mpahay siansa mitaky ny fotoanany sy ny antsika. .

Hatramin'i Yvan Panin, ny informatika maoderina dia nandinika ireo famantarana 304.805 amin'ny litera izay mandrafitra ny Soratra Masina momba ny hany tokana sy rindrambaiko tranainy manolotra vakiteny tsy tambo isaina amin'ny alàlan'ny fametrahana ny litera tsirairay eo amin'ny solaitrabe midadasika

izay manomboka amin'ny tsipika mitsivalana iray. 304805 litera mandrapahazoana tsipika mitsangana tokana amin'ireo litera 304805 ireo; ary eo anelanelan'ireo fampifanarahana faran'izay roa ireo ny fitambaran'ny mpanelanelana tsy hita isa. Hitantsika ny hafatra momba ny tontolo terestrialy, ny zava-mitranga iraisam-pirenena ao aminy ary ny anaran'ny olona taloha sy maoderina ary ny zavatra mety hitranga satria ny hany tsy maintsy atao dia ny mitazona elanelana mitovy (avy amin'ny 1 ka hatramin'ny n...) eo anelanelan'ny litera tsirairay amin'ny teny miforona. Ho fanampin'ny filaharana mitsivalana sy mitsangana, dia misy ny filaharana mitsivalana maro be, ambony ka hatrany ambony ary ambony mankany ambony, havanana miankavia ary miankavanana.

Noho izany, raha maka ny sarin'ny ranomasina aho, dia manamafy fa ny fahalalana ny Baiboly dia eo amin'ny haavon'ny amboniny. Ny zavatra nafenina dia haseho amin'ny olom-boafidy mandritra ny mandrakizay izay hidirany. Ary mbola hampitolagaga ny malalany amin'ny heriny lehibe tsy manam-petra Andriamanitra.

Mampalahelo fa tsy mahavita manova ny fon'ny olombelona ireny fampisehoana hampitolagaga ireny mba hahatonga azy ho tia an'Andriamanitra “*amin'ny fony rehetra sy ny fanahiny rehetra sy ny heriny rehetra ary ny sainy rehetra*” (Deo.6:5; Mat. 22:37); araka ny fangatahany marina. Ny traikefa eto antany dia ho nanaporofa izany, ny fanaratsiana sy ny fananarana ary ny famaizana dia tsy manova olona, ka izany no nahatonga ny tetikasa famonjen'Andriamanitra niorina hatramin'ny niandohan'ny fiainana malalaka amin'ity andininy ity: “Ny fitiavana tanteraka mandroaka ny tahotra” (1 Jaona 4:18). Ny fifantenana ny olom-boafidy dia mifototra amin'ny fanehoan'izy ireo ny fitiavany tonga lafatra an'Andriamanitra Rainy any an-danitra. Ao amin'io “*fitiavana lavorary*” io, dia tsy ilaina intsony ny lalàna na ny didy, ary ny voalohany nahatakatra izany dia i Enoka antitra izay naneho ny fitiavany tamin'Andriamanitra tamin'ny “*fiaraha-miasa*” taminy, ka nitandrina mba tsy hanao na inona na inona mba hampahatezitra azy. Satria ny mankato dia mitia ary ny mitia dia ny fankatoavana izay mikendry ny hanome fahafinaretana sy fifaliana ho an'ny olon-tiana. Tamin'ny fahalavorariana araka an'Andriamanitra, i Jesosy indray dia tonga nanamafy io lesona momba ny fitiavana “*tena marina*” io, araka ny modely olombelona voalohany, dia i Abrahama, i Mosesy, i Elia, i Daniela, i Joba ary ny maro hafa izay Andriamanitra irery ihany no mahalala ny anarany.

Deformations noho ny fotoana

Tsy misy fiteny na iray aza eto an-tany izay tsy nandalo fivoarana sy fiovana nateraky ny toe-tsain'ny maha-olombelona. Ary amin'io lafiny io, ny hebreo dia tsy afa-nandositra tamin'io fivilian'ny olombelona io ka ny soratra hebreo izay heverintsika hoe tany am-boalohany dia efa tsy inona fa ny tany am-boalohany tamin'ny asa soratr'i Mosesy ao anatin'ny toe-javatra mivadika ampahany. Noho ny asan'i Ivan Panin no nahazoako izany fahitana izany sy ny hoe tao amin'ny dikan-tenin'ny soratra hebreo nampiasainy tamin'ny 1890, ao amin'ny Gen.1:1, dia nataony nomerika ny teny hoe Andriamanitra tamin'ny teny hebreo hoe "elohim". Amin'ny teny hebreo, "elohim" dia plural ny "eloha" izay midika hoe

andriamanitra amin'ny tokana. Misy endrika fahatelo: “Él”. Ampiasaina hampifandray ny teny hoe Andriamanitra amin'ny anarana hoe: Daniela; Samoela; Betela; sns... Ireo teny manondro an'ilay Andriamanitra marina ireo dia mahazo renisoratra ao amin'ny fandikan-teny ataontsika mba hanamarihana ny fahasamihafana misy eo amin'ilay Andriamanitra marina sy ireo andriamanitry ny mpanompo sampy sandoka.

Ny Baiboly dia manantitrantitra tsara sy miziriziry fa “iray” Andriamanitra ka mahatonga azy ho “eloha”, ilay hany “eloha” marina. Izany no mahatonga an'Andriamanitra, amin'ny fanononany ny teny hoe “elohim” amin'ny tenany, ao amin'ny Genesisy 1 sy any amin'ny toerana hafa, dia mandefa hafatra ho antsika izay ambarany fa efa Rain'ny fiainana maro be izay efa nisy talohan'ny namoronana ny rafi-pandaminana eto an-tany. na habe, ary ny fiainana rehetra izay hiseho eto an-tany. Ireo fiainana efa noforonina any an-danitra ireo dia efa voazarazara tamin'ny fahotana izay niseho tamin'ny zavaboariny afaka voalohany. Amin'ny fanondroana ny tenany amin'ny teny hoe “elohim”, ilay Andriamanitra nahary dia manamafy ny fahefany amin'izay rehetra velona sy naterany. Amin'izany hery izany no hahafahany, ao amin'i Jesoa Kristy, hitondra ny fahotan'ny vahoakan'ny olom-boafidiny any aoriana any ary hamonjy, amin'ny alalan'ny fahafatesany manavotra irery ihany, ny ain'olombelona maro be. Ny teny hoe “elohim” àry dia manondro an'Andriamanitra amin'ny heriny mamorona ny zavamananaina rehetra. Io teny io ihany koa dia maminany ny anjara asa maro izay hataony amin'ny tetik'asa famonjena ataony izay efa misy azy amin'ny ankapobeny sy misesy, “ *Ray, Zanaka ary Fanahy Masina* ” izay hiasa aorian'ny batisa mba hanadio sy hanamasina ny fiainan'ireo olom-boafidiny. Io plural io koa dia mahakasika ireo anarana samihafa hoentiny'Andriamanitra: Mikaela ho an'ny anjelyny; Jesosy Kristy ho an'ny olom-boafidiny novidin'ny rany.

Ho ohatra amin'ny fanodinkodinana noho ny fahadisoan'ny olombelona dia omeko ny matoanteny hoe "tsohy", voalaza amin'ny teny hebreo ny fototeny "brq" ary ny zanatsoratra ampiasaina dia hiafara amin'ny nadika hoe "tsohy" na "ozona". Manova ny hevitra ny hafatra momba an'i Joba, izay nolazain'ny vadiny hoe: “ *Misaora an'Andriamanitra dia ho faty* ”, fa tsy hoe “ *manozona an'Andriamanitra dia ho faty* ”, araka ny soso-kevitra ny mpandika teny. Ohatra iray hafa amin'ny fiovan'ny fomba fijery mamitaka, amin'ny teny frantsay ny teny hoe "azo antoka" izay midika hoe azo antoka sy tanteraka tamin'ny voalohany dia nandray ny hevitr'olombelona ny dikan'ny hoe "angamba", mifanohitra tanteraka. Ary ity ohatra farany ity dia mendrika hotononina satria hahazo lanja ary hisy vokany lehibe. Tao amin'ny rakibolana “petit Larousse” dia nahatsikaritra fiovana mikasika ny famaritana ny teny hoe “Alahady” aho. Nampidirina ho andro voalohany amin'ny herinandro tamin'ny dikan-teny 1980 izy io, ka lasa andro fahafito tamin'ny dikan-teny tamin'ny taona nanaraka. Noho izany, ny zanak'ilay Andriamanitry ny fahamarinana dia tokony ho mailo amin'ireo fivoriamben'ny evolisiona naorin'ny olombelona, satria amin'ny lafiny iray, tsy mitovy amin'izy ireo, ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe dia tsy miova ary tsy miovaova ny soatoaviny, toy ny filaharan'ny zavatra sy ny zava-drehetra. ny fotoana izay naoriny hatrizay nanorenana izao tontolo izao.

Ny asa ratsy ataon'ny zanak'olombelona dia nanamarika na dia ny soratra hebreo ao amin'ny Baiboly aza, izay nomena tsy ara-drariny ny zanatsoratra tsy misy vokany ho an'ny famonjena, fa mba hiarovana ny dikan-teny ofisialy, dia nomanin'Andriamanitra tamin'ny fomba nomerika, ny fomba hamantarana ny tena soratra amin'ny sandoka. . Izany dia hamela antsika hanamarina sy hanamarika ny fisian'ny tarehimarika marobe izay mampivavaka manokana ny dikan-tenin'ny Baiboly tena izy, amin'ny teny hebreo toy ny amin'ny teny grika, izay tsy nisy novaina ny famantarana azy hatramin'ny taonjato faha-2 talohan'i ^{JK}.

Ny Fanahy dia mamerina ny fahamarinana momba ny fanamarinana amin'ny finoana (amin'ny finoana)

Vao avy niresaka momba ny fanodinkodinana ny lahatsoratra ara-baiboly aho; zavatra noho ny mpandika teny maro ny asa soratra tany am-boalohany. Mba hanazavana ny olony amin'ny andro farany, ny Fanahin'ny fahamarinana dia mamerina ny fahamarinan'izy ireo, mitarika ny sain'ny olom-boafidiny ho amin'ireo lahatsoratra izay mbola misy fanodinkodinana lehibe. Izany no vao tontosa tamin'ity Sabata 4 septambra 2021 ity, hany ka nomeko anarana hoe “Sabata kristaly”. Navelako ho an'ny anabavy Rwanda iray izay nizarantsika ny fandrosoan'ny Sabatantsika amin'ny Internet ny safidy ny lohahevitra hianarana. Nanoro hevitra ny “fanamarinana amin'ny finoana” izy. Ny fianarana dia nitondra antsika zava-baovao tena manan-danja izay mahatonga ny fahatakarantsika an'io lohahevitra io ho mazava be.

Ao amin'ny Baiboly, ao amin'ny 1 Pet.1:7, ny Fanahy dia maneho ny finoana amin'ny volamena voadio: “*fa ny fizahan-toetra ny finoanareo, izay tsara lavitra noho ny volamena mety ho levona, na dia voazaha toetra tamin'ny afo aza, dia ho tonga fiderana sy voninahitra ary haja, Miseho i Jesoa Kristy* .” Efa takatsika avy amin'io fampitahana io fa ny finoana, ny finoana marina, dia zavatra tsy dia fahita firy; mahita vatokely sy vato eny rehetra eny, fa tsy ny volamena.

Avy eo, eo amin'ny andininy ka hatramin'ny andininy, dia nitazona aloha isika hoe: “*Raha tsy amin'ny finoana, dia tsy misy azo atao hahazoana sitraka amin'Andriamanitra*”, araka ny Heb.11:6: “*Ary raha tsy amin'ny finoana, dia tsy misy azo atao hahazoana sitraka aminy; fa izay manatona an'Andriamanitra dia tsy maintsy mino fa misy Andriamanitra sady Mpamaly soa izay mitady Azy*. » Fampianarana roa no mifamatotra amin'ny finoana: ny finoana ny fisiany, ary koa ny fahatokiana fa mitahy ny “*izay mitady azy*” izy, amin-kitsimpo, tsipiriany manan-danja izay tsy azo fitahina. Ary satria ny hahazo sitraka Aminy no tanjon'ny finoana, dia hamaly ny fitiavan'Andriamanitra ny olom-boafidy amin'ny alalan'ny fankatoavana ny ôrdônansy sy ny didiny rehetra izay atolony amin'ny anaran'ny fitiavany ny voariny. Ny vokatry ny fifankatiavana izay mampiray toy ny andriamby izay mifankatia sy tia an'Andriamanitra ao amin'i Kristy, dia aseho amintsika ao amin'ny fampianarana malaza voatonona ao amin'ny 1 Kor.13 izay milazalaza ny tena fitiavana ankasitranan'Andriamanitra. Taorian'ity vakiteny ity dia nieritritra ny hafatra tsy latsa-danja indrindra ao amin'ny Habakoka 2:4 aho: “*... ny marina ho velona amin'ny finoany*”. Kanefa, ao amin'io andininy io, ilay fandikan-teny naroson'i Louis Segond dia milaza

amintsika hoe: “ *Indro, mirehareha ny fanahiny, ka tsy mahitsy ao aminy; fa ny marina ho velon'ny finoany.* » Nandritra ny fotoana ela, ity andininy ity dia niteraka olana ho ahy izay tsy noezahana novahako. Ahoana no ahafahan'ny olona “ *mieboebo* ” hotsarain'Andriamanitra ho “ *marina* ”? Izay, araka ny Pro.3:34, Jakoba 4:6 sy 1 Petera 5:5, dia “ *manohitra ny mpiavonavona, fa manome fahasoavana ho an'ny manetry tena* ”? Ny vahaolana dia niseho tamin'ny fitadiavana tao amin'ny soratra hebreo ny teny hoe “ *tsy mino* ” ho solon'ny teny hoe “ *mivonto* ” voatonona ao amin'ny Segond ary gaga izahay nahita, tao amin'ny dikan-teny "katolika" Vigouroux, ny fandikan-teny tsara sy lojika izay manazava tsara ny dikan'izany. hafatra avy amin'ny Fanahy. Satria, raha ny marina, ny Fanahy dia manome aingam-panahy ao amin'i Habakoka hafatra amin'ny fomba efa nentanin'i Solomona Mpanjaka amin'ny endriky ny ohabolana izay apetrany ao anatin'ny mason-tsivana mifanohitra amin'ny mifanohitra tanteraka; eto amin'ny Habakoka, “ *tsy finoana* ” sy “ *finoana* ”. Ary araka ny voalazan'i Vigouroux sy ny Vulgate latinina fototra amin'ny fandikan-teniny, dia toy izao ilay andininy: “ *Indro, izay tsy mino dia tsy manana fanahy marina ao anatiny; fa ny marina ho velon'ny finoany.* » Amin'ny fanisana ny ampahany roa amin'ilay andininy ho foto-kevitra iray ihany, dia nanova ny hafatry ny Fanahy i Louis Segond ary voasakana ny mpamaky azy tsy hahazo ny tena hafatra nomen'Andriamanitra. Rehefa vita ny fanamboarana, dia ho hitantsika izao ny fomba nilazalazan'i Habakoka mazava tsara ny fisedrana “Advantista” tamin'ny 1843-1844, 1994, sy ny daty farany mahakasika ny fiverenan'i Kristy farany farany, ny lohataonan'ny 2030. Eny tokoa, io hazavana vaovao vao haingana io. izay manitsy ny fiverenan'i Kristy amin'ny taona 2030 dia mamela antsika hahatakatra sy hanamarina bebe kokoa ny zavatra niainan'ny Advantista nifandimby izay efa voamarina, ao amin'ny Apok. 10:6-7, amin'ny alalan'ilay fitenenana hoe: “Tsy hisy fahatarana intsony ... vita .” Ho an'ity fampisehoana ity, dia raisiko hatrany am-piandohana ny lahatsoratra ny Habakoka 2, ary ampifandraiso amin'ireo fanehoan-kevitra manazava.

L.Segond version novaiko

Andininy 1: “ *Ho eo amin'ny tohatrako aho, ary hijoro eo ambonin'ny tilikambo; Hijery aho hahitako izay holazain'i Jehovah amiko, sy izay havaliko amin'ny adiko.* »

Mariho ny toe-tsaina “miandry” ny mpaminany izay hampivavaka ny fitsarana Advantista, hoy ny Fanahy amintsika ao amin'ny hafatry ny Dan. 12:12: “ *Sambatra izay miandry 1335 andro* ”. Mba hahatakarana mazava tsara, ny dikan'io “ *fandresen-dahatra* ” io dia omena antsika ao amin'ny toko teo aloha izay ny olana napoitran'i Habakoka dia ny faharetan'ny fanambinana ny ratsy fanahy eto an-tany: “Hafonana ny *haratony amin'izany va Izy sy hamonoana-firenena mandrakariva va Izy ka tsy miantra?* » (Ha 1:17). Ao amin'io fisaintsainana io sy io fanontaniana io, i Habakoka dia maneho ny fitondran-tenan'ny olona rehetra izay manao fandinihana iray ihany mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao. Ary koa, Andriamanitra dia hanolotra ny valinteny amin'ny alalan'ny fanolorana ara-paminaniana ny foto-kevitra momba ny fiverenan'i Jesosy Kristy, izay hamarana, amin'ny fomba voafaritry, ny

fanapahana ny ratsy fanahy, ny fanamavoana, ny tsy mino, ny tsy mahatoky ary ny mpikomy.

Andininy 2: “ *Niteny tamiko Jehovah ka nanao hoe: Soraty ny faminaniana, ary soraty eo amin’ny vato fisaka izy mba hovakina matetika.* »

Teo anelanelan’ny taona 1831 sy 1844, dia nanolotra tabilao mamintina ny fanambarany i William Miller izay naminany ny fiverenan’i Jesosy Kristy voalohany tamin’ny lohataonan’ny taona 1843, avy eo tamin’ny fararano tamin’ny 1844. Teo anelanelan’ny taona 1982 sy 1994, dia nanolotra soso-kevitra ihany koa aho ary mbola manolotra ny Advantista sy ny olon-kafa, eo amin’ny latabatra efatra, ny famintinana ireo fahazavana ara-paminaniana vaovao aingampanahy avy amin’ny Tompon’ny Fahamarinana ho an’ny “ *fotoana farany* ”. Raha ny tena vokany nifatotra tamin’io fahoriana tamin’ny 1994 io dia tsy takatra afa-tsy taorian’ny fotoana voamarika, toy ny tamin’ny 1844, dia hamarinin’ny Fanahin’Andriamanitra velona hatramin’izao ny daty sy ny fanisana azy.

Andininy 3: “ *Fa faminaniana izay efa voatendry ny androny* ”

Io fotoana voatendrin’Andriamanitra io dia nambara nanomboka tamin’ny taona 2018. Kendrena ny datin’ny fiverenan’i Jesosy Kristy, io fotoana voatondro io dia lohataona 2030.

“ *Mandeha ho amin’ny fiafarany izy ka tsy handainga;* »

Ny fiverenan’i Kristy mpandresy dia ho tanteraka amin’ny fotoana voatondrony, ary “ *tsy handainga* ” ny faminaniana manambara izany. Azo antoka fa hiverina amin’ny lohataonan’ny taona 2030 i Jesosy Kristy.

“ *Raha mitaredretra izy, andraso, fa ho tanteraka tokoa izany.* »

Raha Andriamanitra no nametra ny daty, ho azy, ny tena fiverenan’i Kristy dia ho tanteraka amin’io fotoana voatondro io izay fantany ihany hatramin’ny taona 2018. Ny fanemorana naroso, “ *raha mitaredretra* ”, dia tsy mety ho an’ny olombelona ihany, satria Andriamanitra mitahiry ny zo hampiasa fanambarana diso ny amin’ny fiverenan’i Jesosy Kristy izay hamela azy hitsapa, nifandimby, tamin’ny 1843, 1844, 1994 ary mandra-pahatongan’ny andro farany, ny finoan’ny Kristianina izay milaza ny tenany ho famonjeny, izay mamela azy hifidy ny olomboafidiny. Ireo fanambarana diso nantenaina ny amin’ny fiverenan’i Jesosy Kristy ireo dia nampiasain’Andriamanitra, mba **hampisaraka** hatramin’ny **fahataperan’izao tontolo izao**, “ *ny vary amin’ny akofa, ny ondry avy amin’ny osy* ”, ny mahatoky amin’ny tsy mino, “ *ny mino amin’ny tsy mino.* », ny voafidy tamin’ny lavo.

Ny andininy dia manamafy ny mari-pamantarana ny Advantista “ *fiandrasana* ” izay mijanona ho singa mamaritra ny olo-masina farany voatokana sy voaisy tombo-kase amin’ny fampiharana ny tena Sabata andro fahafito nanomboka tamin’ny fararano tamin’ny 1844, ny fiafaran’ny fitsapana Advantista faharoa. Ao amin’io andininy io, ny Fanahy dia manantitrantitra ny hevitra ny **fahatokiana** izay mampiavaka ity fiverenan’i Kristy ity, ilay mpandresy sy mpanafaka ary mpamaly faty.

Vigouroux version

Andininy 4: “ *Indro, izay tsy mino dia tsy manana fanahy marina ao anatiny; fa ny marina ho velon’ny finoany.* »

Io hafatra io dia manambara ny fitsarana izay entin'Andriamanitra amin'ny olombelona iharan'ny fitsapana Advantista efatra mifandray amin'ny daty 1843, 1844, 1994 ary 2030. Ny didim-pitsaran'Andriamanitra dia maranitra isaky ny vanim-potoana. Amin'ny alalan'ny fanambarana ara-paminaniana no anehoan'Andriamanitra ny saron'ireo Kristianina “ *mpihatsaravelatsihy* ” izay mampiseho ny toetrany “ *tsy mino* ”, amin'ny fanamavoana ny fanambarana ara-paminaniana ataon'ireo iraka voafidiny na ireo mpaminaniny. Mifanohitra tanteraka amin'izany, ny olom-boafidy dia manome voninahitra an'Andriamanitra amin'ny fandraisana ny hafany ara-paminaniana sy ny fankatoavana ireo toromarika vaovao nambarany. Io fankatoavana io, izay noheverin'Andriamanitra ho “ *ankasitrahana* ”, dia heverina ho mendrika ny hitahiry ny fahamarinana nomena ny anaran'i Jesosy Kristy.

Io finoana mankatò io “noho ny fitiavana” an'Andriamanitra ihany no tsaraina ho mendrika ny hiditra ao amin'ny mandrakizay ho avy. Izay nodiovin'ny ran'i Kristy ho afaka amin'ny fahotany ihany no voavonjy “ *amin'ny finoany* ”. Satria ny valin'ny finoana dia ho an'ny tena manokana, izany no nahatonga an'i Jesosy hilaza ny hafany, tsirairay, amin'ny olom-boafidiny, ohatra: Mat.24:13: “ *Fa izay maharitra hatramin'ny farany no ho faty. voavonjy .*” Mety ho lasa fitambarana ny finoana raha mifanaraka amin'ny fenitra tokana. Tandremo anefa! Mamitaka ny filazan'olombelona, satria Jesosy irery ihany no manapa-kevitra hoe iza no hovonjena na ho very araka ny fitsarany ny finoana asehon'ireo kandida maniry ny hiditra any an-danitra.

Raha fintinina, ao amin'ireo andininy ao amin'ny Habakoka ireo, ny Fanahy dia manambara sy manamafy ny fatorana akaiky sy **tsy azo sarahina** amin'ny “ *finoana* ” sy ny “*asa* ” aterany; zavatra efa natsangan'ny apostoly Jakoba (Jak.2:17 : “ *Toy izany koa ny finoana: raha tsy misy asa, dia maty izy .*”); izay midika fa hatramin'ny niandohan'ny fitoriana ny Filazantsara dia diso fandray ny resaka finoana sy nandika vilana. Ny sasany, tahaka ny ankehitriny, dia nampifandray fotsiny ny lafiny finoana amin'izany, tsy miraharaha ny fijoroana ho vavolombelon'ny asa izay manome ny lanjany sy ny fiainany. Ny fitondran-tenan'ny olona, izay ampahafantarin'Andriamanitra ny amin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy, dia manambara ny tena toetran'ny finoany. Ary amin'ny fotoana handatsahan'Andriamanitra ny fahazavany lehibe amin'ny mpanompony farany, dia tsy misy fialan-tsiny intsony ho an'izay tsy mahatakatra ny fepetra vaovao napetrak'Andriamanitra nanomboka tamin'ny 1843. Mbola mitohy ny famonjena amin'ny alalan'ny fahasovana, fa hatramin'io daty io ihany, dia mandray soa ho an'ireo olom-boafidy nofidin'i Jesosy Kristy, amin'ny alalan'ny fijoroana ho vavolombelon'ny tena fanehoana ny fitiavana nasehon'izy ireo taminy. Tamin'ny voalohany dia ny Sabata no famantarana ny amin'izany fitahian'Andriamanitra izany, saingy hatramin'ny 1844 dia tsy nisy izany ampy ho azy, satria ny fitiavana ny fahamarinany ara-paminaniana, izay nambara teo anelanelan'ny 1843 ka hatramin'ny 2030, dia notakin'Andriamanitra foana koa. Raha ny marina, ireo jiro vaovao voaray nanomboka tamin'ny taona 2018 dia misy ifandraisany akaiky amin'ny Sabata andro fahafito izay lasa sary ara-paminaniana ny arivo taona fahafito izay hanomboka amin'ny fiverenan'i Jeso Kristy amin'ny lohataona 2030. Nanomboka tamin'ny 2018, dia “fahamarinana

amin'ny alalan'ny ny finoana » dia mamokatra sy mitondra soa ho an'ireo voantso izay tonga olom-boafidy amin'ny fanehoana ny fitiavany an'Andriamanitra sy ny fahazavany taloha sy vaovao rehetra izay nambara tamin'ny anaran'i Jesosy Kristy izay ampianarina ao amin'ny Mat.13:52: “Ary hoy Izy taminy: *Noho izany, ny mpanora-dalàna rehetra izay mianatra ny amin'ny fanjakan'ny lanitra dia tahaka ny tompon-trano izay mamoaaka zava-baovao sy zavatra tranainy avy amin'ny firaketany* . Izay tia an'Andriamanitra dia tsy afaka ny ho tia ny hahita ny tetik'asany sy ny zava-miafina izay nafeniny hatry ny ela ary tsy noraharahain'ny olombelona.

Habakoka sy ny fiavian'ny Mesia voalohany

Tanteraka tamin'ny Israely jiosy koa io faminiana io, izay nanambarany ny fiavian'ny Mesia voalohany. Ny fotoana hahatongavan'izany dia voatondro ary nambara ao amin'ny Dan. 9:25. Ary hita ao amin'ny bokin'i Ezra, ao amin'ny toko faha-7, ny fanalahidin'ny fanisana azy. Saingy tamin'izany fomba izany dia nihena ny anjara asany ara-paminiana ary tsy hitan'ny mpamaky. I Jesosy no mpaminany voalohany nisarika ny sain'ny apostoliny sy ny mpianany ho amin'ny faminiana'i Daniela.

Ny fahatarana nambara hoe " *raha mitaredretra, andraso izy* ", dia nisy fahatanterahany koa, satria ny Jiosy dia niandry ny Mesia mpamaly faty sy mpanafaka ny Romana, niantehitra tamin'ny Isaia 61 izay lazain'ny Fanahy momba an'i Kristy ao amin'ny andininy 1. : “ *Ny Fanahin'i Jehovah, Jehovah no ato amiko, fa Jehovah efa nanosotra Ahy hitory teny soa mahafaly amin'ny malahelo; Naniraka ahy Izy hahasitrana ny torotoro fo, hitory fanafahana amin'ny mpifatotra, sy hanafaka amin'ny mpifatotra;* ". Ao amin'ny andininy faha-2, ny Fanahy dia mamaritra hoe: “ *Hitory taona fankasitrahana avy amin'i Jehovah sy andro famaliana avy amin'Andriamanitsika ; Mba hampionona ny ory rehetra;* ". Tsy fantatr'ny Jiosy fa teo anelanelan'ny “ *taonan'ny fahasoavana* ” sy ny “ *andro famaliana* ”, dia mbola tsy maintsy nandeha ny 2000 taona mba hitarika ny olona ho amin'ny fiverenan'i Kristy, ilay mpandresy sy mpanafaka ary mpamaly faty, araka ny Isaia 61:2. Hita mazava tsara io lesona io ao amin'ilay fijoroana ho vavolombelona voatonona ao amin'ny Lioka 4:16-21 : “ *Ary nankany Nazareta, izay nahabe Azy, Izy, ka niditra tao amin'ny synagoga tamin'ny andro Sabata, araka ny fanaony. Dia nitsangana hamaky teny Izy ka nomena ny bokin'Isaia mpaminany. Ary rehefa novahany izany, dia hitany ny teny voasoratra hoe: Ny Fanahin'ny Tompo no ato amiko, satria nanosotra Ahy hitory ny filazantsara amin'ny malahelo Izy; Naniraka ahy Izy mba hahasitrana ny torotoro fo, hitory fanafahana amin'ny mpifatotra, sy fampahiratana amin'ny jamba, hanafaka ny ampahorina, hitory ny taona ankasitrahana'i Jehovah. Dia nahorony ny boky ka natolony ny mpanompo, dia nipetraka izy.* » Tamin'ny fampitsaharana ny famakian-teny teo, dia nanamafy izy fa ny fiaviany voalohany dia mahakasika ity “ *taonan'ny fahasoavana* ” nambaran'ny mpaminany Isaia ity ihany. Mitohy ny andininy faha-21 manao hoe: “ *Nijery azy izay rehetra tao amin'ny synagoga. Dia hoy Izy taminy: Androany no efa tanteraka ny Soratra Masina, izay vao renareo.* » Ilay “ *andro famaliana* ” tsy noraharahiana sy tsy novakiana dia napetrak'Andriamanitra, ho an'ny lohataonan'ny taona 2030, ho

amin'ny fiaviany fanindroany, amin'ity indray mitoraka ity, amin'ny herin'Andriamanitra rehetra. Kanefa talohan'io fiverenana io, ny faminanian'i Habakoka dia tsy maintsy tanteraka tamin'ny “*fahatarany*”, tamin'ny alalan'ireo fitsapana “Advantista”, tamin'ny 1843-1844 sy 1994, araka ny hitantsika teo.

Ny fanokanana farany

Miatreha ny marina

Tamin'ny lohataonan'ny 2021, fiandohan'ny taom-panahin'Andriamanitra, ny olombelona tandrefana Kristiana manankarena nefa sandoka dia vao naneho ny faniriany hiaro ny ain'ireo be taona, na dia eo aza ny faharavan'ny toekarem-pirenena. Izany no antony hanateran'Andriamanitra izany ho amin'ny Ady Lehibe Fahatelo izay hanala ny ain'ny olona maro amin'ny sokajin-taona rehetra, noho ny fahafantarana fa tsy misy fanafodiny na vaksiny ho an'ity famaizan'Andriamanitra faharoa ity. Eo anoloantsika, ao anatin'ny 8 taona, dia ny taona faha-6000 amin'ny famoronana teto an-tany, izay hifarana amin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy. Mandresy sy mpandresy, dia hitarika ny olom-boafidiny velona sy izay hatsangany ho amin'ny fanjakany any an-danitra Izy ka handringana ny fiainan'ny olombelona rehetra eto an-tany izay havelany ho irery, mitoka-monina ao amin'ny haizina, ilay anjely mpikomy hatramin'ny voalohany, Satana, ny devoly.

Ny finoana ny fitsipika 6000 taona dia tena ilaina amin'ny fanekena ity programa ity. Tsy azo natao ny kajy marina avy amin'ireo tarehimarika voalaza ao amin'ny Baiboly noho ny “tsy mazava” momba ny daty nahaterahan'i Abrahama (daty tokana ho an'ireo zanak'i Tera telo lahy: Gen. 11:26). Saingy, ny filaharan'ny taranak'olombelona manomboka amin'i Adama ka hatramin'ny fiverenan'i Kristy dia manamafy ny fanatonana an'io isa 6000 io. Amin'ny fanomezana ny finoantsika an'io tarehimarika mazava io, dia manondro io safidy io ho an'ny olona iray "mahira-tsaina", izany hoe, ilay Andriamanitra nahary, loharanon'ny faharanitan-tsaina sy ny fiainana rehetra. Araka ny fotopoto-pitsipika momba ny “sabata” voatonona ao amin'ny didiny fahefatra, dia nomen'Andriamanitra “enina andro” sy enina arivo taona ny olona hanaovana ny asany rehetra, fa ny andro fahafito sy ny arivo taona fahafito kosa dia “fotoana masina” fitsaharana. mitokana) ho an'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny.

fitondran-tenan'ny olom-boafidiny izay “ mahira-tsaina na hendry ” izay mandray soa avy amin'izay rehetra lazain'Andriamanitra, na faminaniana na eritreretiny (jereo ny Daniela 12:3 : “ Ary ny hendry dia hamirapiratra tahaka ny famirapiratana. eny amin'ny habakabaka, sy izay nampianatra ny fahamarinana tamin'ny olona maro, tahaka ny kintana, mandrakizay doria. ” Amin'ny fanaovana izany, dia manamarina ny safidin'Andriamanitra izy ireo mba hahatonga azy ireo handray soa avy amin'ny rariny manavotra naseho tao amin'i Jesosy Kristy.

Mba hamaranana ity asa ity, mialohan'ny fampisehoana tantara ho avy, dia tiako ny hanokana, ho an'ny anjarako, ho an'ireo tena zanak'Andriamanitra rehetra izay hamaky azy io, ary handray izany amim-pinoana sy amim-pifaliana, ity andininy ity ao amin'ny Jaona 16:33 izay dia notokanan'ny loharano roa samy hafa tamin'ny batisako tamin'ny 14 Jona 1980; ny iray ao amin'ny taratasy fanamarinana ny batisako avy amin'ny andrim-panjakana, ny iray kosa eo amin'ny sasin-tenin'ny boky “Jesosy Kristy” izay natolotry ny mpiara-manompo tamiko tamin'io fotoana io, saika tamin'ny fotoana nanoloran'i Jesosy ny ainy ho sorona. : “ Izany teny izany dia efa nolazaiko taminareo, mba hanananareo

fiadanana amiko. Hanana fahoriana amin'izao tontolo izao ianareo; fa matokia, fa Izaho efa naharesy izao tontolo izao .”

Samoela, ilay mpanompon'i Jesosy Kristy voatahy, “Eny tokoa”!

Ny antso farany

Rehefa manoratra ity hafatra ity aho, amin'ny faran'ny taona 2021, dia mbola mankafy ny fiadanana ara-pivavahana eran-tany eran'izao tontolo izao sy ankasitrahana. Kanefa, mifototra amin'ny fahalalako ireo fanambarana ara-paminaniana nomanin'Andriamanitra, dia manamafy aho, tsy misy fisalasalana na dia kely aza, fa ny Ady Lehibe mahatsiravina dia eo am-piomanana sy eo amin'ny lalana tokony hotanterahina ao anatin'ny 3 ka hatramin'ny 5 taona manaraka. Amin'ny fanolorana azy amin'ny anarana an'ohatra hoe " *trompetra fahenina* " ao amin'ny Apok. 9, ny Fanahy dia mampahatsiahy antsika fa efa nisy sazy dimy nahatsiravina efa tonga hanasazy ny fialana amin'ny tsy fivadihana amin'ny Sabatany masina sy ireo ôrdônansy hafa tsy voahaja hatramin'ny 7 Martsa 321. Ny sazin'ilay Andriamanitra tsy mety maty dia naharitra 1600 taona teo amin'ny tantaran'ny olombelona, voalamina tamin'ny fandaharana ara-pivavahana iray. Ny sazy fahenina dia tonga mba hampitandrina, amin'ny fotoana farany, ny Kristianisma meloka ho nivadika taminy. Ankoatra an'Andriamanitra sy ny tetik'asa famonjena nataony, dia tsy misy dikany ny fiainan'ny olombelona. Izany no mahatonga ireo " *trompetra* " manana toetra miandalana ahariharin'ny fanoharana ao amin'ny Levitikosy 26, ny hamafin'ny vonoan'ny " *fahenina* " dia ho tonga amin'ny horohoron-tany avo indrindra izay natahoran'ny olombelona hatry ny ela. Ny " *trompetra fahenina* " dia mahakasika ny Ady Lehibe farany izay handripaka olona maro, " *ampahatelon'ny olona* " araka ny Apok. 9:15. Ary io ampahany io dia azo tratarina ara-bakiteny amin'ny ady iray izay hifandona amin'ny mpiady matihanina 200.000.000 mitam-piadiana sy voaofana ary manana fitaovana, araka ny fepetra voalaza ao amin'ny Apok. 9:16: "Ny isan'ny mpitaingin-tsoavaly tao amin'ny tafika dia roa alinalina ; *Reko ny isan'izy ireo* "; izany hoe, $2 \times 10000 \times 10000$. Talohan'ity ady farany ity, nandritra ny ^{taonjato faha-20}, ny ady lehibe roa tamin'ny 1914-1918 sy 1939-1945 dia tandindon'ny sazy lehibe izay ho avy hamarana ny fotoan'ny firenena afaka sy mahaleo tena. Tsy nanome tanàna fandosirana ho an'ny olom-boafidiny Andriamanitra, fa namela famantarana mazava tsara ho antsika handosirana ireo faritra nokendren'ny fahatezerany ho laharam-pahamehana. Izy no hitarika ny kapoka tsy maintsy hataon'ny olombelona voantso ho amin'izany asa izany. Nefa tsy hisy amin'izy ireo ho anisan'ny olom-boafidiny. Ireo mpikomy tsy mino na ireo tsy mino miparitaka manerana ny tany dia ho fitaovana sy iharan'ny fahatezeran'Andriamanitra. Ny Ady Lehibe Faharoa dia niady teo amin'ny vahoaka tandrefana izay fivavahana kristiana sy nifaninana. Saingy amin'ny fahatelo ho avy, ny antony mahatonga ny fifandonana dia ho ara-pivavahana amin'ny ankapobeny, mampifanolana ireo fivavahana mifaninana izay tsy mbola nifanaraka tamin'ny foto-pampianarana. Ny fandriam-pahalemana sy ny varotra ihany no namela io hevi-diso io hitombo. Fa amin'ny fotoana nofidian'Andriamanitra, araka ny Apok. 7:2-3, dia havoaka ny tontolon'ny demonia *tazonin'ny* anjelin'Andriamanitra mba " *hanimba ny tany sy ny*

ranomasina ” na, ireo tandindona voadika, “ *manimba* ” “Protestanta sy Katolika” izay mivadika amin’i Jesosy Kristy. Raha ny lojika indrindra, ny finoana kristiana tsy mahatoky no tena lasibatry ny fahatezeran’i Jesosy Kristy Mpitsara marina; Toy ny tao amin’ny fifanekena taloha, dia nosazina ny Isiraely noho ny fivadihany hatrany mandra-paharingan’ny fireneny tamin’ny taona 70. Mifanaraka amin’io “ *trompetra fahenina* ” io, ny faminanian’ny Dan. 11:40 ka hatramin’ny 45, dia manamafy, tamin’ny fifohazana “ *mpanjaka telo.* ”, ny fiantraikan’ny fivavahana telo amin’ny monotheisme: Katolika Eoropeana, Islamo Arabo sy Afrika Avaratra, ary Ortodoksa Rosiana. Nifarana tamin’ny fiverenan’ny toe-draharaha ny fifandonana noho ny fitsabahan’ny Protestanta Amerikana, izay tsy nantsoina ho mpanjaka, fa natolotra ho fahavalon’i Rosia nentim-paharazana. Ny fanafoanana ny fahefana mifaninana dia manokatra ny fidirana amin’ny fanjakazany farany eo ambanin’ny lohateny hoe “ *ny bibidia miakatra avy amin’ny tany* ”, voalaza ao amin’ny Apok. 13:11. Andeha hojerentsika fa amin’ity toe-javatra farany ity dia lasa vitsy an’isa ny finoana Protestanta Amerikana, ary ny finoana Katolika Romana no maro an’isa, noho ny fifindra-monina Hispanika nifandimby. Tamin’ny 2022, ny filohan’i Irlandy dia Katolika ny tenany, toa ny filoha novonoina John Kennedy.

Ao amin’ny Apok. 18:4, ao amin’ilay Andriamanitra Tsitoha, i Jesosy Kristy dia nandidy izay rehetra mino sy manantena Azy, ireo olom-boafidiny, mba “ *hivoaka avy ao Babylona Lehibe* ”. Voaporofy tamin’ny porofy tao amin’io asa io ho an’ny Eglizy Katolika Romana Papaly, “ *Babylona* ” no tsaraina sy voaheloka noho ny “ *otany* ”. Amin’ny alalan’ny lova ara-tantara ny “ *ny fahotany* ”, ny heloky ny Katolisisma dia miitatra amin’ny Protestanta sy Ortodoksa izay manamarina, amin’ny alalan’ny fanaony ara-pivavahana, ny Alahady sisa nolovaina tamin’i Roma. Ny fivoahana an’i Babylona dia midika ho fialana amin’ny “ *fahotana* ”, ny tena zava-dehibe indrindra, satria nataon’Andriamanitra ho “ *marika* ” famantarana izany: ny andro fitsaharana isan-kerinandro, ny andro voalohany amin’ny herinandron’ny lamin’Andriamanitra, ny Alahady Romana.

Amin’ity hafatra ity, noho ny fahamaikan’ny fotoana, dia mamporisika ireo zanakalahy sy zanakavavin’Andriamanitra aho mba handao ny faritra avaratr’i Frantsa izay ivon’ny renivohiny, Paris. Satria tsy ho ela dia hiharan’ny fahatezeran’Andriamanitra izy io, ka hiharan’ny “ *afo avy any an-danitra* ”, amin’ity indray mitoraka ity nokleary, toy ny tanànan’i “ *Sodoma* ” izay ampitahainy aminy, ao amin’ny Apokalypsy 11:8. Nantsoiny hoe “ *Egyptiana* ” koa izany, sarin’ny “ *fahotana* ” an’ohatra, noho ny fihetsika mikomy amin’ny fanoloran-tenany tsy ara-pivavahana izay manohitra an’Andriamanitra, tahaka ny Farao ao amin’ny fitantarana ara-tantara momba ny Eksodosy ny olona hebreo. Amin’ny toe-javatra misy ady, miaraka amin’ny lalana tapaka sy voarara, dia tsy ho vita ny hiala amin’ny faritra lasibatra sy handositra ny loza mahafaty.

Samoela mpanompon'Andriamanitra velona, Jesosy Kristy

Ireo izay te hahita, aloha, izay aseho amin’ny faran’ity asa ity, dia ho sahirana amin’ny fahazoana ny antony maharesy lahatra ahy ny toetra tsy azo

ivalozana amin'ny fandranganana an'i Frantsa sy Eoropa mananontanona. Fa ireo izay namaky azy, hatrany am-piandohana ka hatramin'ny farany, dia nanangona, nandritra ny famakiana, ireo porofo mivangongo hatrany, ka mamela azy ireo hizara ny faharesen-dahatra tsy azo hozongozonina amin'ny farany fa ny 'Ny Fanahin'Andriamanitra. nanorina ahy sy tao amin'izay azy rehetra; amin'ny fahamarinana. AZY NY VONINAHITRA rehetra.

Ny tsy ampoizina ratsy dia ho avy amin'ireo izay mafy loha mandà tsy hanaiky ny heriny tsy manam-paharoa, ny maro indrindra, ary ny fahaizany mitondra ny zava-drehetra araka ny drafitra nataony mandra-pahatongan'ny fahatanterahan'izany.

Hamaranako eto ity asa ity, fa ny aingam-panahy izay mbola omen'i Jesosy ahy kosa dia voamarika sy voarakitra lalandava amin'ny endrika hafatra atolotra ao amin'ilay asa hoe “ **Mana any an-danitra ho an'ireo mpandeha Advantista farany** ”.